DAMAGE BOOK

brown
book

THE BOOK WAS DRENCHED

UNIVERSAL
LIBRARY
OU_200956
UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—552—7-7-66—10,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K 81.1 | V92C Accession No. K 196

Author వీరుపాక్షపండిత

Title చెన్న బసవపురాణము

This book should be returned on or before the date last marked below.

ಶ್ರೀರಸ್ತು-

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದೊಳಗಿನ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ಸಂಗ್ರಹವು,

ಸಂ. ವಿಷಯಗಳು.	ಸಂಧಿ ಸಂಖ್ಯೆ. ವಿಷಯಗಳು.
ಚರಣವು	ಶಿವಸಭಾವರ್ಣನವು
	ರುದ್ರಗಣಂಗಳವರ್ಣನವು
ರೂಪಾಕ್ಷಸ್ತುತಿ	ಶಿವಸ್ತುತಿ
ನಸ್ತೋತ್ರವು	೩ಪಾರ್ವತಿಪರಮೇಶ್ವರಸಂವಾದ
ರಂಗೆ ಶರಣಾರ್ತಿ	ಪ್ರಣಾಮಚಿತ್ಕಳಾಸ್ಮರಣೆ
ಸ್ತುತಿ	ಶಿವನುತನ್ನಷಣ್ಮುಖೀಚಿತ್ಕಳೆ
ಳ್ವಮಿಗೆನಮಸ್ಕಾರ	ಯನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವಿಕೆ
ಸು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	ನಾರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ವರಿಗೆ ಶರಣು	ಕಪಿಪ್ರಾಬಲ್ಯವಿಜ್ಞಾಪನೆ
ಂಗೆ ಶರಣು	ಕಲಿದೋಷಗಳು
ಶ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	ಚರಮೂರ್ತ್ಯವತಾರಸೂಚನೆ
ವಿಯಕ್ಕನವರಿಗೆ	ಆದಿವೃಷಭನು ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ
ನಮಸ್ಕಾರ	ಆದಿಶೈವಮತೋದ್ಧಾರಾರ್ಥ ಚಿತ್ಕಳಾವತಾರಾನುಜ್ಞೆ
೨ೇಶ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	ನಂದೀಶಾವತಾರಾನುಜ್ಞೆ
೨ದಾಯ ಪ್ರವ	ಏಳ್ನೂರಯೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣಂ
ರೇಶ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	ಗಳ ಅವತಾರಂಗಳು
೨ತಿಜ್ಞೆ	ಗಿರಿಜೆನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುವಿಕೆ
ವಿವೇಕ	
೨ಶ್ವರ ಪುರಾಣ	ನಂದೀಶ್ವರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ
ಹಸೂಚನೆ	ಅವತರಿಸುವಿಕೆ
ರ್ಣನವು	

ಪ್ರಣವಾವತಾರಪ್ರಸಾದ
ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಸ
ವಾದಿಗಣಂಗಳಿಗೆ ನಾಗತಾಂ
ಬಿಕೆಚನವೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಾದವಂ
ತಿಳುಹುವಿಕೆ
ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭ ವ
ರ್ಣನವು
ಕಲ್ಯಾಣ ಪುರದ ಬಿಜ್ಜಳ ರಾ
ಯಂಗೆ ತಿಳಿವಾತಂ ಪೇಳು ಕೇ
ಳುವಿಕೆ
ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನ ಗ
ರ್ಭವೆಗುರ್ಗೊರ್ದ ನೆಯುಂ ನಿಗು
ಳಿಗರ್ಭನ್ಗೆ ಶಿವತತ್ವ ಚನ್ನಬ
ಸವನುರ್ತಿಯಂತೋರಿಸು
ವಿಕೆ
ಬಿಜ್ಜಳಾದಿಗಳು ಅಪರಾಧ ಕ್ಷ
ಮೆಯುಂಪ್ಪಾರ್ನಿಸುವಿಕೆ
೫ ಬಿಜ್ಜಳಭೂಪಾಲಕನು, ಚನ್ನ
ಬಸವಂಣನವರುಗೆಪುಷ್ಪಕೋ
ತ್ಸವಂಬೆಳಸುವಿಕೆ
ಚನ್ನ ಬಸವಂಣನವರ ಬಾಲ
ಲೀಲೆ
ಚನ್ನಬಸವಂಣನವರು ಶರಣ
ಹನ್ನೆರೊಡಗೂಡಿದಸುಖಲೀಲೆ
೬ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಚನ್ನ ಬಸ
ವೇಶ್ವರರು ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗೋಪ
ದೇಶವಂ ಕೊಟ್ಟ ಕಥೆ
ಅಗ್ನಿಗುಂಡನುಂತಾನಪ್ರಮಾ
ಥಂಗಳಂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಕಥೆ
೭. ಬಿಜ್ಜಳರಾಜನ್ಯಭವವು
ಮುಂಚಣ್ಣಚಂಡೀಶ್ವರಾ
ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನುಚನ್ನಬ
ಸವಣ್ಣನಂಕರಿಯಿಸಿದ ಕಥೆ
೮ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಿ
ರಾಯಂಗೆರಾಜನೀತಿಯ
ಪದೇಶಿಪ್ಪುದು
೯ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವರ್ಣ
ಅಂಧಕಾರವರ್ಣನವು
ಜಾರಿಣೀವರ್ಣನವು
ಚಂದ್ರೋದಯವರ್ಣನ
೧೦ ಚಂದ್ರೋದಯದೊಳು
ಳರಾಯನಸಖ್ವಾರಿ
ಸೂಳೆಯರ ಕೇರಿಯೊಳ
ತ್ಸಂಗಳಂ ನೋಡುವ
ಸಂಗಾರಾರ್ಥಿಸಪತ್ರಿಕ
೧೧ ಸಿದ್ಧರಾಮನುಸೊಡಗೂ
ಭುದೇವನುಕಲ್ಯಾಣ
ಪ್ರವೇಶವಮಾಡುವಿಕೆ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದೈಶ್ವರ್ಯ
ನವು
ಬವಣ್ಣನವರು ವ
ಸ್ತೊಳ್ಳು ಸಾಜಿಕ್ಕ
೧ ನೇಕಾಂಡಸಮಾಪ್ತ
೨ ನೇಕಾಂಡ
೧ ಚನ್ನಬಸವಂಣ
ರಾಮೋತ್ಸವ
ವನುಸಂಧಿ

೧ ಮಾಹೇಶ್ವರವುಪಾಸ್ಯಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮವು
ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆ
ವೃಷಭವಾಹನಲೀಲೆ
೩ ದಕ್ಷಪ್ರಜಾಪತಿಸಂತತಿ
ದಾಕ್ಷಾಯಿತ್ರಸಂತಾನ
೪ ಭೂಗೋಳವಿಸ್ತಾರ
ಪಾತಾಳಾದಿಲೋಕವರ್ಣನವು
ಲೋಕಪುರಪರ್ವತಲೋಕ
ನಪರಿಮಾಣಗಳು
ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕವರ್ಣನ
೫. ಬ್ರಸ್ಮವಿಷ್ಣುವಿವಾದ
ಮಪುಲಿಂಗೋದ್ಭವಕಥೆಯು
ಬ್ರಸ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಸಂಕಾಲರ
ಮಂಪರಿಹರಿಸುವಿಕೆ
೬ ಬ್ರಸ್ಮ|ಶಿವನಂಕುರಿತು ತಪ
ವಂ ಮಾಡುವಿಕೆ
ಬ್ರಸ್ಮನ ಘನೆಯೊಳು ರುದ್ರ
ನವತರಿಸುವಿಕೆ
ಬ್ರಸ್ಮನುರುದ್ರಸಂಸ್ತುತಿಮಾ
ಳ್ಪುದು
ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ ಲೀಲಾ ದ
ರ್ಶನ
೭. ಬ್ರಸ್ಮನಿಗಸಂಕಾರಂ ಬಂದು
ಶಿವನಿಂದಕನಾಗುವಿಕೆ
ಭೈರವರೂಪಾವಿರ್ಭವಲೀಲೆ
ಬ್ರಸ್ಮಶಿರವಂಛೇದಿಸಿದ ಲೀಲೆ
೮. ಬ್ರಸ್ಮಕಪಾಲವಾರಣಲೀಲೆ
ಭಿಕ್ಷಾಟನವಿಲಾಸ
ಹರಿಯೊಳುಕೃಪೆಮಾಡುವಿಕೆ
ಸುರಪುರಮಟಕೆಯಂಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿ ದೇವಸತಿಯರಂ ಪೊರೆದ
ಕಥೆ
೯. ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಮನೆಗಳೊಳು
ಭಿಕ್ಷವನಾಂತುದು
ಮುನಿಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ
ರೂಪದಿಂಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಕಥೆ
೧೦ ಭೃಗುಶಾಪದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು
ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರವಂ ಮಾಡಿ
ದಕಥೆ
ಸರಿಯುಮುನಿಗಮುಂಗಳಿಂ ತಂದು
ದರಿಂದಹರಿಕರಿಸುವಿಕೆ
ರುದ್ರನು ಮತ್ಸ್ಯಮೂರ್ತಿ
ಯಂಸಂಹರಿಸಿ ಕಂಕಾಳಮಂ
ಧರಿಸಿದಲೀಲೆ
೧೧ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆದೂರ್ವಾಸಶಾ
ಪದಿಂದರಾಜ್ಯಭಂಗವಾದ ಕಥೆ
ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಸುರಾಸುರರು
ಪಾಲ್ಗಡಲಂಕಡೆದ ಕಥೆ
ಹಾಲಾಹಲವೆಂಬವಿಷೋತ್ಪತ್ತಿ
ಶಿವನು ವಿಷಕಂಠನಾಗಿ ಜಗ
ಮಂಪೊರೆದ ಚರಿತ್ರವು
೧೨ ಇಂದ್ರನುಶ್ವಗಳಂ ಗೆಲಿದುಗ
ರ್ವದಿಂತಿವಂಡಿಗರಗಿ ಶತ್ರುವಂ
ಬೇಡುವಿಕೆ
ಸರನಕೆಂಡಗಣ್ ಮುನು
ರ್ಗಣೊಳುಜ ಸುರನಾ
ಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ
ಜಲಂಧರ ಪಾಳಯದ
ಮೇಲೆ ನಡತರುವಿಕೆ
೧೩ ಜ ಸೋತು ದೇವ
ತೆ ತಿಬ್ರಹಸಹತವೈ

ಕುಂತಮುಂಪೊಕ್ಕರು
೧೫ ಜಲಂಧರನುಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗ
ಳೆಲ್ಲರಂ ಸೆರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಜಗ
ವೆಲ್ಲವನ್ನಾಳುವಿಕೆ
೧೫ಜಲಂಧರನುಗರ್ವಿಸಿಕೈಲಾಸ
ಕ್ಕೆದಂಡೆತ್ತಿಬಂದಕಥೆ
ಶಿವನುಜಲಂಧರನಂಸಂಹರಿಸ
ಲವನಜೀವಜ್ಯೋತಿಸರಣಸ
ನ್ನೆಗಂಡನೋಳೈಕ್ಯ ವಾದುದು
೧೬ ಶಿವನೋಗಿಯಾಗಿಪ್ರಾರ್ಥಿಸು
ವ
ವಿಷ್ಣುವಿಗಶಂಕರನುಚಕ್ರಮಂ
ಕೊಟ್ಟಕಥೆ
ಕುಪರಾಜನುದಧೀಚಿಯೊಡ
ನೆಪಂಥದಿಂನೆತ್ರವಾಡಿ ಸೋ
ತನು
ವಿಷ್ಣುದಧೀಚಿಯುದ್ಧವು
ದಧೀಚಿಮುಖ್ಯಮುನಿಯಿಂ ಪರಾಜಿ
ತನಾದ ವಿಷ್ಣುವು ಕಮಲಂಗ
ಳಿಂಪೂಜೆಮಾಡುವಿಕೆ
ವಿಷ್ಣುವಿನಂತಿನನುಗ್ರಹಿಸು
ವಿಕೆ
೩ನೇಕಾಂಡ
೧ಅಗಸ್ತ್ಯಶಾಪದಿಂ ಗಂಧರ್ವನು
ಗಜಾಸುರನಾದನು
ಗಜಾಸುರನು ಸರಿ ಬ್ರಂಹೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳೆಂಧುರದೊಳೋಡಿ
ಸಿದನು
ಶಿವನುಗಜಾಸುರನಂಸಂಹರಿಸಿ
ದಚರಿತ್ರವು
೨ ಚೆನ್ನಬಸವಣಿನವರುಸಿದ್ಧ
ರಾಮಂಗೆಶಿವಲೋಕ ವಿಸ್ತಾರ
ಮಂಪೇಳ್ದರು
ಶಿವನಆಸ್ಥಾನವರ್ಣನವು
ಶಿವಚರಾಜ್ಯಕ್ರಮ ರೀತಿಯು
ಶಿವನಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪ ರಹ
ಸ್ಯವು
೩ದಕ್ಷಪ್ರಜಾಪತಿಯುಶಿವನಂ ಲ
ಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ ವಿಡದಿಯುಜ್ಞಮಂಮಾಡು
ವಿಕೆ
ದಾಕ್ಷಾಯಣೀದೇವಿಪತಿ ನಿಂ
ದೆಯಂಕೇಳಿಯೋಗಾಗ್ನಿಯೆ
ಳುತನುವನೀಗಿದಳು
೪ ರುದ್ರಕೋಪದಿಂದ ವೀರಭದ್ರ
ನವತರಿಸಿದನು
ದಕ್ಷಾಧ್ವರವಿಧ್ವಂಸನವು
ದೇವಕ್ಕಳೊಳು ಶಿವನಿಂದಕ
ರಂಶಿಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ
ವೀರಮಹೇಶ್ವರವಿಜಯ
೫ ವೀರಭದ್ರನು ವಿಷ್ಣುವಂಗೆದ್ದ
ದಕ್ಷನಶಿರವರಿದಿಲ್ಲರಂ ಪಿಡಿತಂ
ದಕಥೆ
ಶಂಕರನುವೀರಭದ್ರಂಗೆಶಾಂತಿ
ಯಂಕೊಟ್ಟನು
೬ ಸದಸಾಸ್ಥಿಯಿಂದಸರಿಯು ನ
ರಸಿಂಹಾವತಾರಮಂ ಮಾಡಿ
ಹರಣ್ಯಕಶಿಪುವಂಕೊಂದಕಥೆ
ಹರಿಯುಮೊರೆಯಿಡಲು ಸರ
ನನಿರೂಪಿಂವೀರೇಶನು ಕರ
ಭಾವತಾರಮಂಗೈದುನರಸಿಂ
ಹನಶಿರವರಿದಕಥೆ
೭ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀದೇಹಮಂಬಿಟ್ಟ

ಚನ್ನ ವಸವನ್ನಚರಣಾ ಗ್ರ.

ಕಾರ್ಯಕಪಟ್ಟ್ಯ ..

ಗಂಡೇ ಸಂಧಿ.

ಭೂಕಳನೆ॥ ಕರದಮೆಗುರುವನಸ್ಯನಿಬಕರಂಗಿಬ್ಬಾಕಾಮಂಗೆಪ
ಲಾಭುಗಿಕಸ್ಯಮುಂಗಿಬೆಯಿಬಿಂಗಿಸ್ಯಾಸಿಸ ॥ ಪಡಪಮಸ್ಯಾ
ಗಿಯುಮಂಪನ್ನಸ್ಯಾಸ್ಯಾಲಿಂಬಿನಿಂಕೆಲೆಂಸ್ಯಸ್ಯಾಸ್ಯಾಮಾಲಾ॥

ಚನ್ನ॥ ನೀಲಪರಮಸಾಸ್ಯಾಲಾಯಂಪಪಲಂಬಿ ॥ ಬೂಕಪ
ನಾಲಾ ಂಕಾಂಬಿಂಗಿಸ್ಯಾಸಾಲಾ॥ ಪಾಸಪಲಾ ॥ ಪಾಸಪಲಾ ॥
ಸ್ಯಾಲಾಬಿಂಕಿಂಗಾಸಾಲಾಕ್ಕಾಲಿಂದು ॥ ॥ ಕಾಲಾಕಾಲಾ ಪಾಲಾಂಬಿಪಿ
ಸ್ಯಾಲಾ ॥ ನೀಲಾಪಪಪಸ್ಯಾಲಾಗಳಿಂಪಾಲಾಸಿಲಾಸ್ಯಾಲಾಕಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಂ
. ಪಾಲಾಂಬಿಲಾಸ್ಯಾಲಾಸಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಂಪಿಗಾಲಾಸ್ಯಾಲಾ ॥ ಸ್ಯಾಲಾಸ್ಯಾಲಾ
ಲಾಸಾಸ್ಯಾಲಾಕಾಲಾಲಾಪಾಲಾಂಪಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಂಪಿಲಾಸ್ಯಾಲಾ ॥ ಪಾಲಾಸಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಸಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಗಳಿಗೆ
ರಾಲಾಂಸ್ಯಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಂಪಿಲಾಸಾಲಾಂತಲೆ। ಸಾಲಾಗಿಕಾಸ್ಯಾಲಾಸ್ಯಾಲಾಂಪಿಲಾಸಾಲಾಂಪಿಲಾಸಾಲಾ
ನಿಲಾಸಾಲಾಂಪಾಲಾಸಾಲಾಂಪಿಲೆ ॥ಬಿಲಾಸಾಲಾಂಪಿಲಾಸಾಲಾಂಪಿಲಾಸಾಲಾಂಪ

ಕಾಲಗ್ರೀವ । ನಿರುಪಮಸರೋಜಾತಜಾತಜಾತಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಜು
ಯಪಂಪಾಧಿಪ ॥ ೪ ॥ ಗೋಪಕ್ಷರಗೋಪಗೋಪಾವನತಚರಣ।
ಗೋಪಕಂಧರಗೋಪಗೀಭೂಷಗತದೋಷ । ಗೋಪವಾಹನ
ಗೋಪಚಾಪಗೋಪವಿಗೋಪಗೋಪಪತಿಗೋಪವಾಸ ॥ ಗೋಪ
ರಮನಸ್ಸಗೋಶಸ್ತ್ರಗೋಪಾತ್ಮಜಾ । ಲಾಪಸರುಷಿತಗೋಮು
ಖಾರ್ಜುಳಲೋಕೇಶ । ಗೋಪಾಟವಂಗಳಂಪಾಲಿಸುಮುಪಂಪಾವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷಸುಜನರಕ್ಷ ॥೫॥ ಭೀಮಭೀಮಾಸ್ಫೀತರಜಿತಕಾಲಕಾಲ
ಗಳ । ಸೋಮಸೋಮವಿಭೂಷಸುರಪಾಲಪಾಲಕ್ಯ। ತ್ಯಾಮಕಾ
ಮಪ್ರದಸದಾರಾಜರಾಜನುತಗತತಾಪತಾಪಸಮತ ॥ ರಾಮರಾ
ಮಾರ್ಧಾಂಗಗೌಕಣರ್ಕಣರ್ಗಿರಿ । ಧಾಮಧಾಮನಿಧಾನಪಂಪಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಪ್ರೇಮವಿಂಭಕ್ತರಂಸಲಸುಸಂಸುತನತಸ್ತೋಮನಿ
ಸ್ಪೀಮನುಹಿಮ ॥೬॥ ಭೇದಿಸಲ್ಕಕ್ಕಳಿಸ್ಪರ್ಧಿಶಾಂಗುಲನೆಸಿ। ಪಾ
ವಿಶಂಕರನಸರ್ಪಮೇರೂಪಾಗಿ । ಭೇದವಿಲ್ಲದೆತಳ್ಪಿವಂಗೆವಾಸ
ನಪಾಗಿಸಕಲಗಣಕಧಿಪನಾಗಿ ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಳುಗ್ರತಪದಿಂಮೆಚ್ಚಿ
ಸಿದವರಶಿ । ಲಾದಂಗಸುತನಾಗಿಶಾಂತಪದೊಳೀಶನಂ। ಸಾದರದೊ
ಳೊಳಿಸಿಭಕ್ತ್ಯಿಯನಾಂತುಲಂಪಿಸುವನಾಟವೃಷಭಂಗಿರಗುವೆ ॥೭॥
ಮಂಗಲಯನಂಗದೋಳ್ಪಿಂಗೊಳಿಸಿಪರಶಿವಂ । ಸಿಂಗಪೀಠದಿಪ್ರಮು
ಗಂಗೆವಾಲುಕರುಮುನಿ । ಪುಂಗವರ್ಸಹಿತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುರಂಜಿ
ಸುವರಂಗನುಂಟಪಕೆಬಿಂದು ॥ ಸೊಂಗಿನಾಂಟ್ಯವನಾಡುತಂಗಜಾರಿ
ಗೆನಮಿಸಿ । ದಂಗವಂಡಾಗಿರಿಪತುಂಗಕೋಪದಲ್ಲಿತಂ । ನಂಗಮಂ
ತಾರೆನಲುಹಿಂಗದಟಬಿಸುಟಮಲಭೃಂಗಿನಾಥಂಗೆಶರಣು ॥೮॥ ರು
ದ್ರನಲಲಾಟಾಕ್ಷಿಯಿಂದೊಗೆಮಬಳಿಕಲಾ । ರುದ್ರರೂಪಂಧರಿಸಿದಕ್ಷ
ಯಾಗಕೆನಡದು । ರುದ್ರಭಾಗವಬೇಡಕೊಡದಿರಶಿವದ್ರೋಹಿದಕ್ಷ
ನಂಶಿರವನರಿದು ॥ ರುದ್ರಸಖಮುಖ್ಯಸುರಂಬಡಿದುಪಿಡತಂದು ।
ರುದ್ರಂಗೆಶೆರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದನೂತನಕಮಲ । ರುದ್ರನೆನಿಸುವವೀರಭ
ದ್ರಂಗವಂದಿಪೆಂಭದ್ರಕಾಳೀವರಂಗೆ ॥೯॥ ಪೊಗವೈದಘೋರಸದ್ಯೋ
ಜಾತತತ್ಪುರುಷ। ಮಿಗವಾಮದೇವಪೂರ್ವಾನ್ಯವೆಂದಿನ್ನೊಂದು।
ಪೊಗಮುಂಟುಪಂತಾಳಿಮೆಂದದಂತೆತ್ವಷ್ಟ್ರಗ್ನಿದುಳಿದವರಿಯರು ॥
ಜಗಪ್ಪಿಲ್ಲವರಿವಂತೆತೋರಬೇಕೆಸುತಲಾ । ಪೊಗದಿಂದಶಿವತನ್ನ
ತಾನೆಜನಿಸಿದನೆನ। ಲ್ಪೊಗೆಯಿಸುತ್ತಿ ಸುವಾರಸ್ವಾಮಿಯುಡಿದಾ
ವರೆಗಳಿಗಾರಡಿಯಪ್ಪೆನು ॥೧೦॥ ದರ್ಪಣದೊಳೆಸೆವಪ್ರತಿಬಿಂಬ

ತಾಗಸದೊ । ಳಿರ್ದಸುರಚಾಪವಿರವೆಂತಂತೆದಗ್ಧಪಟ । ತೋರ್ಪುಂ
ತೆಳೆನವುರೀಚಿಯಜಲದನಿಲವಿನಂತಾಲಿವರಲಂತೆವಿಸುಪ ॥ ಕ
ರ್ಪುರಂಶಿಖಿಯೊಳೊಡವೆರದಂತೆವಿಶ್ಯತಸಿತ । ಸರ್ಪಿಯೊಳಿಗಣರೂ
ಪಿನಂತಂತೆವೆರೆದುಕಂ । ದರ್ಪನಂಸುಟ್ಟತುಳಿನವರ್ಮಾಯನಲ್ಲವು
ಪ್ರಭುರಾಯಸಲಹೆನ್ಮನು ॥೧೧॥ ಸಸುವೆನಿಸದಮಲಸುರಘೇನು
ವುರವೆಂದೆನಿಸ।ದಸಮುಕಲ್ಪಾರೈವುಂಕಣ್ಣಿಸಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಬಿಸ । ಮಿಸುಪ
ಚಿಂತಾರತ್ನಖಣಿಯೆನಿಸಲಿಸಿ ಮಪಾಪುರುಷತ್ವಣವೆನಿಸಿಕೊಳೆದ॥
ಪ್ಪೊಸವುರುಜವಣೆವುನಂನುಡಿನೋಟನಡೆಕ್ಕೆಗ । ಳಿನೆವತಿಸಪಂ
ಚಪರುಷವುದಾಗಿರದಿಸುವ। ಬಸವದಂಡಾಧೀಶರಣುವುತಾಪ್ರ
ಣೇಶಭವನಾಳಿಕ್ಕೆಕೋಲೆ ॥೧೨॥ ಸನ್ನುತವಿನಪ್ರಸಾದವೆನುಂಗ
ಲಾಂಬಿಕೆಗೆ । ನನ್ನಿಯುಂತಿಶುದ್ಧಾಗಿಜನಿಸಿಬಾಲ್ಯವನುಳಿದು। ಛಿನ್ನ
ವಿಲ್ಲದೆಸಕಲಗಣಕೊಲಿದುತಾವರಾನ್ಯೈಂಗದಭಜಿಸೆಯು ॥ ಮು
ನ್ನವೇಬಿಡಿಸಿಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗವುಂತಿಳುಪಿ । ಚನ್ನಾಗಿಪರಣಲಿಂಗದ
ನೆಲೆಯುನರುಹಿಕೊ । ಟ್ಟನ್ನತಸುಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಟ್ಟಪರವು
ಗುರುಚನ್ನಬಸವಂಗೆಶರಣು॥೧೩॥ ಸಿದ್ಧವಿಮುಘನೆಯೊಳಗಕಣ್ಸಿಹಿ
ತಲೋಕವ್ಯ । ಸಿದ್ಧಶಿವತಾನೆವಾನವರೂಪಿನಿಂತೋಗ । ಸಿದ್ಧಾಂ
ತವುಂಬಿತ್ತರಿಸಬಂದನ್ನುದೀತಂವಿಕ್ಕನಾಡಾಡಿಯ ॥ ಸಿದ್ಧವಾತ್ರ
ನೆವುಪಾಯೋಗಸಂಸಿದ್ಧರಿಗೆ। ಸಿದ್ಧನೆಂದೆನ್ನಾಜನಸಂಪೊಗಳಿಂಜಿಸು
ವ। ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಪದಂಗಳೆವುಗೀಗಭಕ್ತೈಕ್ಷ್ಯನವೈರಾಗ್ಯವುಂಗಂ॥
ಚಿಕ್ಕನಿಪ್ಪನುಸೊಳಿರಿನನಯುಲ್ಲಾಗ । ವುಕ್ಕಣ್ಣಿರಸಿಯುಂಕವೆ
ಬಂದುಧರೆಯೊಳಗೆ।ಯಿಕ್ಕರಿಸಿಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರವೈರಾಗ್ಯವುಂನಡೆದುಕಲ್ಯಾ
ಣಪುರಕೆಪ್ಪೋಗಿ ॥ ಚಿಕ್ಕಬಸವಂಪಸವವುನ್ಸಿಪ್ರವುಸಪವುಂದೆ।
ವಿಕ್ಕವಾತೇನಲ್ಲವುನೊಳಿರಿದುಕರಳಿಯುಂ । ಪೊಕ್ಕನಿರ್ವಾಣ
ಪದವಿಯನಾಂತವುಗಡದೇವಿಯಕ್ಕನಪದಕ್ಕೆಶರಣು॥೧೪॥ ವೃಷಭ
ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿಂದೊಗೆದುದಕ್ಷನತಲೆಯ । ಹೊಡದುಮೆಲೋವುದೊಳ
ಟ್ಟಕುರಿಯತಲೆಯಂಕೊಟ್ಟು । ಪೊಡವಿಯೊಳಗುದಿಸಿಪ್ಪಿಳನಪ
ಡೆಯಂವುಡುಪಿನುತಿಸೆವುಗುಳಸುವನಿತ್ತು ॥ ಬಡನಾಗಜೀವು
ವವರಿಲ್ಲೆಂದುಬಸವತಾಂ । ನುಡಿಯೆಸಂನುಂನಿಲಿಸಿತವಭಕ್ತಸಂತ
ತಿಯ । ಕಡುವುನದವೈಲಿಗೆಯತೊಳೆದ । ಮಡಿವಳತಂದೆಕೊ
ಡುವುತಿಗೆವುಂಗಳವನು ॥೧೬॥ ವುರುಳಿಪಿಂಕರದೇವರಿಂಗೆವು
ವಿರಾಜುಂಗೆ । ಕರಿತಾಲಚೋಳೆಂಗಕಾಳಿರಾಜುಂಗಳಂ । ಕರದಾಸ

ಮೆಯುಂಗೆಸಕಳೀಕಪೂಪಿರಾಜುಂಗೆಸಾನಂದಮುನಿಗೆ ॥ ಕರುಳಕೇ
ತೆಯುಂಗೆಕಾಜಿರಾಜುಂಗೆಕೆಂ। ನರಿಯುಬೊಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆಕೇಶಿರಾಜುಂ
ಗೆಪರಂ ।ಪರಿಯಶಿವಚರಣಗೆಪರದುಸಂತಸದಿಂದಪರಮಪಿಡಿಮೊಳೊ
ದೆರಗುವೆ ॥೧೩॥ ಪುಲಿಯಂಸಕಲಗಣಾಸಂಕುಳಕೆಪ್ರೀತಿಯುಂ । ಸ
ರಿಯಜಿಸುಲಸುತ ದ್ಯುಲಲೀವನ್ಯಜಕೆ। ಕರುಣದಿಂಗೈವೇಪವೇ
ಕವುಂಕೊಟ್ಟುಸಂತಸಂತಸಂತಸಂತಸಬೊಳೆ ॥ ಫಲಿಗಿಳದು ಮಳಿಯ
ಮಸ್ಸಲೆಸಮುಚನಂದು । ಕಲಿದೂಪಿನಿಂದಮತ್ಕ್ಷರದಮೃತಾಕರ
ಣಗೆ । ಗುರುಪಾದಸಕಳಲೀಕೆಗೆಂದುಸಿರಂಸನೆ ಜನರಂಪೊ
ರೆವುತ ॥೧೪॥ ವಾಸಂ ಅಧಿಕೆಳೆಯೂಜಗೆಗೆಯಾಗುದುಪಾಗಿ। ಪ್ರಾ
ಪ್ತಿಂಮುಖ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೀಗಿಸುಂಸಮುಪಿಕ ಂ । ತುರುಷಾರ್ಥಗೊ
ಳಿನಾದಪ್ಪಿರೊಪ್ಪುಂ ಸಾಧನಮಸಲಪೆಯಾಗಮಂ ॥ ಪನಿಪ್ಪಯಂಸು
ರಿಸಸುಂತೆಳೆಯಂಗಾಂಬುಂ। ಸಿಲಾ ಗ್ಯಕ್ಕಂ ಯೆಂಪೆ ಫಲಕ್ಕದಕೀ
ತಿಯುಂ । ಮೆಂಬಾಯಂಬಿಡೆಮೆಮೆಯುಮಸ್ಸ ಪೆಂಬಿಯಿನಾಮವ
ನಾಂಜನೆ ॥೧೫॥ ತಪಿಂಯಲ್ಲಾಲ್ಲಿಪೆಂ ಪೆಂಗಾಗ್ರೈಣಾಯಿಂಬೊ
ಳೆ । ಕಾಪಿಯಿಂಪೆಂಪೆಳ್ಳಿಸಿಂಬಿಲ್ಲಿಂಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂ । ಸೊಂಪಿಂಮನ
ತ್ಪಿಂತೆಂಪೊಂಪ್ಪಿಳಿಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂ ಪೊಂಪಿಂಕ್ಕಾರಯಂ ॥ ರಾ
ಮಾಸ್ಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಮಾಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ಪೊಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಸಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ಸಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ದಯವೆಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ತ್ರಿರದೆ ಸಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ಲೆ ॥ ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ಅರೊಳ್ಕೆಯ್ದಿ ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ । ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ಪ್ಪಿರ್ದನಯಮೆ ಮರಿಯೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ ॥೧೦॥ ಸೊಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂ
ಚಿಪೆಯಾಸ್ಪಿಂಗಾಂಬುಂ । ಪೆಂಪಿಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೊ
ಕೊಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆಂಪೆ

ಬಂ ॥ ಶರನಿಧಿಸಮಾನಗಂಭೀರನತ್ಯುದಾರ್ಯ । ಸುರಭೂಜನಾ
ಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನವಾಣಿ । ಸರಸಿರುಹಜಾತಂವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾ
ರಾಧ್ಯನೊಪ್ಪಿದನಿಳೆಯೊಳು ॥೨೩॥ ಇರಿಸಕಲಶಿವಭಕ್ತಸಂಕುಲಂ
ನಡೆತಂದು । ಹರುಷದಿಂದಿರಗಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಂಡಾಡಿ । ವರ
ವಿನೊತನಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನೆನಿಸುವವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತೇಶ ॥ ಧರೆ
ಯೊಳಗೆಸಕಲಶರಣರಕಥೆಗಳೆಂಕವೀ । ಶ್ವರರೊಲ್ಲುಸೇಳ್ದರೀಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರನ । ಚರಿತೆಯನದೋರ್ವರುಂಪೇಳ್ದಿದ್ದಿಮುಗದಂನಿ
ರವಿಸೆನಲಂತೆಂದನು ॥೨೪॥ ಬಿಡುಗಿತಿವಂಗವುಂಗಾಜಿಸುವಚಿತ್ತ
ಮೆಡೆ । ವಿಡದಿನನ್ನು ತಿಗಳಿಂದಾಸ್ಥಸುಂಕೊಂದುಸವಿ । ವಡದು
ಪಾಡುವಗಾನಮೆದೆವರಂತರವನರಿದೀವವಿತರಣಮೊಪ್ಪುವ॥ ಕಡು
ಜಾಣರಂಮೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗ್ವಿಲಾಸಮುಂ । ವ್ಯಡಕಿಂಪೀಸುವಷ
ಟ್ಪಲಬ್ರುಸ್ತಾರಾಚರಣೆ । ಪೊಡವಿಯೋಳ್ಪೆಂಡಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿನ
ಗ್ಗಡದಾಗುರಂಟುಬಣ್ಣಿಸುವಡೆ ॥೨೫॥ ಸರನಲ್ಲನನ್ಯದೈವಂಗಳೆಂನು
ತಿಸದೀಶ್ವರನ್ನುರನ್ನಮಂಪೂಜಿಸನಚಂದ್ರಭೇ । ಖರನಲ್ಲದನ್ಯದೈ
ವದಮೂರ್ತಿಯಂಭಕ್ತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸದತೃಣಯುವ ॥ ವರಕಥನವ
ಲ್ಲದನ್ಯರಕಥೆಯುನೇಳಿದದು । ಸರವಸ್ರಾಗದವಲ್ಲದುದನಾಕರ್ಣಿ
ಸದ । ಬಿರಿದುಸಂಪಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿನಗೆಭೂತಳದವರಿಂಪೆಸಲಸಂ
ದುದು ॥೨೬॥ ಕವಿಗಳೀನೀವಸುರುಪರ್ಕವೀಶ್ವರಕ್ಷಿತಿಯ। ಪವ
ಣಬಲ್ಲಿರೆಬಲ್ಲಸಾರಜೀವಪದ್ಯಕ । ಧನವನಾಗುಪೆನಲಡದಕವಿಯಬೆ
ರಳಿಂದಂಟಮೇಲನಿಟ್ಟಿಸಿಪುರಾಣವ॥ ತನಿತಲ್ಲಯಬಾಗಿನುಡಿಯುಡು
ಗುವಳಿಗಬ್ಬಿಗಂ। ಕವಿಯುಶಿವಕವಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿನ್ನಂತೆಪರ। ಕವಿಯು
ನಾಲಿಗೆಕವಿಮನಂಗಳಂಸೆಳೆವಪಂಕವಿಯಲ್ತೆ ಭೂತಳದೊಳು॥೨೭॥
ಎನಲವರನುಡಿಗಳಿಗೆತಲೆಯಬಾಗಿನಪ್ಪರಾ। ತನಶಿವಕವೀಶ್ವರರಪಾ
ದಾಂಬುಜಂಗಳಿಂ। ನೆನಪುಕರ್ಣಾಟಕಾವ್ಯಕರಣಛಂದಸ್ಸಲಂಕಾರಶ
ಬ್ದಂಗಳ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸುಪರ್ಣಕಕ್ಕೆಲ್ಲಲಕ್ಷಣಮೆಂಬ । ಜನರನಾ
ಣ್ಣಿಡಿಯನಲ್ಲಿನಿಸಿಪೇಳ್ದೆಂವಿನೂ। ತನಕಾವ್ಯಮಂಜಗತ್ಪೇವ್ಯವುಂ
ಕವಿಗೊಟ್ಟಕೇಳ್ವುದಿಲ್ಲಾಸುಜನರು ॥೨೮॥ ಸರಸಕವಿಬಾಣಾಮಾ
ಯರೂಪಭವಭೂತಿಸ । ದ್ವಿರಕಾಳಿದಾಸನುಲುಸಣಮುಳಿಯರಾಜನ
ತಿ। ಬಿರಿದಂಳಕವಿರಾಘವಂಕಸಂಪೆಯಸರೀಶ್ವರಪಲಾಯುಧನುದ್ಭ
ಟ॥ಗುರುಪಂಡಿತೇಶಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯಾರಾಧ್ಯಭೀ। ಮರಸಪೊಗ್ಗಯು
ಮಾಯಿದೇವಚಾಮರಸಶಿಂ। ಕರಕರೆಯಪದ್ಮರಸರಾಟಶಿವಕವಿಗಳಂ

ಬಲಗೊಂಡುಕೈತಿವೇಳ್ವೆನು ॥೮॥ ಗುಡಿಯೆಮಾತಾಡುವಂದದೊ
ಳೋರ್ವನೊಳಗಿದ್ದು । ನುಡಿದರನ್ಯರಕಿವಿಗೆಪತ್ರಿಶಬ್ದದಿಂದಾಗಿ
ಲೊಡನೆತಾಂಕೇಳ್ದಬಂದಂತೆನ್ನಹೃತ್ಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥
ಎಡೆಬಿಡದೊಲಾನಾಗವಿಪ್ರಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ। ದೊಡೆಯಂವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನೇಪೇಳಿಸಿದೊಡೆಸವಿ। ನುಡಿಗಳಿಂದೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಮಂ
ಪೇಳ್ದೆನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೯॥ ಕಥೆಯನಾಮಂಚನ್ನಬಸವ
ಪೌರಾಣವಿದಾ । ಕಥೆಗೊಡೆಯನಾವಿಮಲಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಕ
ಥೆಯಪೇಳ್ದಾತಂವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನಾಗಮಹೃದ್ಯನು॥ ಕ
ಥೆಯನಾಱಸಿ ನವರಸಾಂಬುಧಿಯೊಳೋಲಾಡಿ ॥ ಕಥೆಯ ನಿಂದಿಸು
ವತರ್ಕಾರದಡ್ಡಕ್ಕರದ । ಕತೆಗಳೆಲ್ಲದೆಮನುಜರಲ್ಲವದರಿಂಭಕ್ತರೀ
ಕಥೆಯಕೇಳ್ವುದೊಲಿದು ॥೧೦। ಕವಿತೆಬಾರದುತನಗೆಪರರಕಾ
ವ್ಯಂಗಳೆ । ಥರ್ವನುಂತಿಳಿಯಲರಿಯನಿಲ್ಲದತಿದೋಷನುಂತವೆಕ
ಲ್ಪಿಸಲ್ಬಲ್ಲನಾವನಾಖಳನನಿಷ್ಟುರತರದನಿಂದೆಗಳ್ಕ ॥ ನವರಸಾಲಂ
ಕಾರಭರಿತವಾಗಿಪ್ಪಶ । ಬ್ಬವನೋಲ್ಪಕಥಿಸದುಳಿದಪ್ಪುದುನೀತಿ
ಯೆತವುಕೆ । ರವಿಯಂಜಿಬೆಳಗದಿಪ್ಪನೆಲೋಕಮಂತನ್ನವಿಮಲಕಿ
ರಣಂಗಳಿಂದ ॥೧೦॥ ಕವಿತೆಯೇಸಕಲವಿದ್ಯಕ್ಕಧಿಕವಂತದೇ । ಶಿ
ವಕಾವ್ಯವಾಗಲತ್ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮದಲ್ಲಿ । ನವರಸಾಲಂಕಾರವೊ
ವಿದಡವಪುಣ್ಯಫಲವೇಬಹಳಪಕ್ವವಾಗಿ ॥ ಸವಿಯಿತ್ತೊಡಂತಂತು
ಟದರಿನಿಂತೆಸವಬಲ್ಲವಿದಗ್ಧರೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಮಂ। ಕವಿಗೊ
ಟ್ಟುವುತ್ಸವಬಿಟ್ಟುಸಂತಸವಟ್ಟುಕೇಳ್ವುದುವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೧೧॥
ವಂಲಕ್ಷಣಂಸುಛಂದಸ್ಸನುತಶಬ್ದಮುರು । ತರದಸಾಲಂಕಾರಮು
ತಿಶಯಾರ್ಥಂಗಳಿಂ । ವಿರಚಿಸಿದಕಾವ್ಯಮಿದರೊಳಿಗತಪ್ಪಿಲ್ಲವಾದ
ಪಿಯುಮಿದಗ್ಧರಿಂದ ॥ ಒರದೊರದುನೋಡಿತಿದ್ದಿಸಿದೆನೀಕೃತಿಯೊಳ
ಗೆ । ನರದೇಸಧರ್ಮಬಂದೆತ್ತಾನುವೊಂದುತ । ಪ್ಪಿರಲದಂಕರು
ಣದಿಂತಿದ್ದಿರಸಿಕರ್ಕಳಿಳೆಯೊಯಂಯಲೇಸಿಂಮೆರೆವುದು ॥೧೪॥ ಕೇ
ಳದೇಪೋದಡೊಂದರಿಯೆನಿನಿಸಾದೊಡಂ । ಕೇಳಿದೊಡೆಸಾಕವರ
ಕಿವಿಯುಮಂಮನವುಮಂ । ಕೊಳಹಿಡಿದೊಡನೆನಿರ್ಮಲನನು
ವರಸಮಹಾದುರ್ಗವಾರಾಸಿಯೊಳಗೆ ॥ ಆಳಿಸದೆಬಿಡದೆನ್ನಕೃತಿಕೇ
ಳ್ದುತ್ತರಂ । ಬೇಳಲಾರದೆಮೊಗಂಬೆವುದುಕಂಗೆಟ್ಟೊಳ್ವಿ । ಖೂ
ಳಕುಕವಿಕಾವ್ಯದಂತಲ್ಲಖಂಡಶರ್ಕರೆಯಿನಿದಿಗಿನಿದುವಾಗಿ ॥೧೫॥
ರುತುನಂದನಂತರಣಶಶಿಶರಧಿಪರಿಣಯಂ। ರತಿನಗರಿಗಿರಿಸುತಂವಾ

ರಿಮುಧುವಿರಹವುಂ । ನತದಂಡಯಾತ್ರೆಯಾನಂರಣಂ ನೃಪರೇ
ಳ್ಗೆರಾಜಮಂತ್ರಂಗಳೆಂಬ॥ ನುತಿವಡೆದಪದಿನೆಂಟುವರ್ಣನೆಗಳಿಂಸ
ವಾ । ಶ್ರಿತನವಿರಸಾದ್ಯಲಂಕಾರಂಗಳಿಂವಿಬುಧ । ತತಿಬಣ್ಣಿಸಂ
ತುಸುರುವೀಕಾವ್ಯಮತಿ ಸೇವ್ಯವಾದುದೆಂಬೊಲ್ಪುಜನರು॥೩॥
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೀಪುರಾಣದಕಥಾಕುಳಕಮಂ । ವಿರಚಿಪೇಂಕೈಲಾ
ಸವರ್ಣನಂನಾರದನ । ದರುಶನಂಚನ್ನಬಸವೋತ್ಪತ್ತಿಪುಷ್ಪಕೋ
ತ್ಸಹವಾತನಸುಲೀಲೆಯಂ ॥ ಅರಸಿನಾಸ್ಥಾನಮಂಪುರದೇಶವರ್ಣ
ನಂ । ಗುರುಚನ್ನಬಸವನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ । ಗೌರೆದಶಿವತ
ತ್ವಮಾಶಿವನೇಕಪಾದಪಮಂ ನಿಂದುನತಿಸಿದಲೀಲೆ ॥೩॥ ಪರಮ
ಸೋಮಮಂವೃಷಭಯಾನಮುರುಲಿಂಗವಂ । ವಿರದರ್ಧನಾರೀಶನಜ
ಶಿರಶ್ಚೇದಮಂ। ದುರುತರದಭಿಕ್ಷಾಟಣಂದಕ್ಷಿಣಾಮೂರುರ್ತಿವಿಷ್ಣು
ಕಂಕಾಳಂಧರ ॥ ಗರಳಧರನಿಂದುಧರನಾಹಲಂಧರನಸಂ । ಹರಣ
ಮಾಚಕ್ರದಾನಂಗಜಾಸುರಮಥನ । ಮಿರದೆದಕ್ಷಾಧ್ವರಂಹರಿಹರಂ
ಕಾಮದಹನಂಶಿವೆಯಕಲ್ಯಾಣಮುಂ ॥೪॥ ವರಕುಮಾರೋತ್ಪ
ತ್ತಿತಾರಕಾಸುರನಸಂ । ಹರಣಮಾತ್ರಿಪುರದಹನಂವಸಂತೋತ್ಸ
ವಂ । ಉರುತರದಗಂಗಾಧರಂಬಳಿಕ್ಕಂಧಕಾಸುರಹರಂ ಕಾಲದಹ
ನಂ ॥ ಪರಮಸುಖವಸಮಂತರ್ಯಜುರ್ಜುನಗೆಪಾಶುಪತ । ಶರವಿ
ತ್ತಲೀಲೆಯಾಸೋಮಸೂಯಾರ್ನ್ವಯಂ । ಹರಶರಣಚರಿತೆಪೇಕ್ಷಾ
ವಿಧಾನಂಷಟ್ಸ್ಥಲಂಸುಕಾಲಜ್ಞಾನಮುಂ ॥೩॥ ಇಂತಿವೆಲ್ಲಂಚನ್ನಬ
ಸವಪುರಾಣದಾ। ದ್ಯಂತಸತ್ಕಥೆಯಸೂಚನೆಯಿದಂಪರಮಸುಖ।
ಸಂತಸದಿಪೇಳ್ದಿಗೆ ಕೇಳ್ದಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂಬರದೋಪಿಪರಿಸಿದಗೆ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ । ನಂತಸೌಖ್ಯಮುಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೪೦॥

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಎನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಮಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದಾಸ್ಥಾನದೋ। ಳ್ಪ
ರಮೇಷ್ಠಿವಿಷ್ಣುಸುರನರಭುಜಂಗರ್ವೆರಸಿ। ಪರಮೇಶ್ವರಂ
ಗಿರಿಜೆಸಹಿತಮತಿವಿಭವದಿಂ ದೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿಸೆದನು॥

ಪದ॥ ಶ್ರೀಶದಿವಿಜೇಂದ್ರವಾಗೀಶನತವರಪದಕು । ಶೇಶಯಸವು

ಸ್ತಲೋಕೇಶವಿನಮಿತಸು। ಪ್ರಕಾಶಸನ್ನುತಪುಣ್ಯಕೋಶಪುಷ್ಕರ
ವಿಪುಳಕೇಶಕೀನಾಶನಾಶೆ॥ ಆಕಾಸುವಸ್ತ್ರಭೂತೇಶಹುಮಗಿರಿನಂದ।
ನೇಶಪಾವನತರಸು ವೀಷನಿಜಭಕ್ತಭವ। ಪಾಶನುಂಪರಿದುಜಗದೀ
ಶಪಂಪಾಪುರೀವಾಸನೀನ್ಸಲಪೆಮ್ಮನು ॥೧॥ ಈಕಥೆಗೆಮೊದಲಾವು
ದೆನಪೇಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯೊಳು । ಲೋಕವೀರೇಳಜಾಂಡದೊಳೊಪ್ಪಲ
ಲ್ಲಿಭೂ । ಲೋಕಮಿಪ್ಪುದುನೋಡಜೈವತ್ಕೋಟಯೋಜನದ
ಳತೆಯೊಳ್ಕ್ರಮ ॥ ಆಕಾರದಂತದರೊಳೇಳ್ದ್ವೀಪಮನಿತುಮಂ।
ಸ್ತೋಕರಬಿಸಪ್ತಾಬ್ಧಿವೇಷ್ಟಿಸಿರೆಲವಣರ । ತ್ಸಾಕದಂಮೊದಲಜಂಬು
ದ್ವೀಪಮೆಂಬಳಸಿರಾಮಣೀಯಕವಾದುದು ॥೨॥ ಮುಕರಕರ್ಕಟ
ಕಮತಕ್ರಾಲೂರಕಿಂಜುಳ್ಕ। ನಿಕರಮಂತ್ರಮಿತಿಮಿಂಗಿಳಮುಖ್ಯಜಲ
ಜರ। ಪ್ರಕರದಿಂಪೊಸಳೆನೀರಾನೆನೀರ್ಪಾವುನೀರುಡುಗಳಿಸಮೂ
ಹದಿಂದ ॥ ಅಕಳಂಕರತ್ನಂಗಳೀಲ್ಗಿಯಿಂದ್ಯಿತಪ್ಪು। ಸಕಲಭಂಗದಸು
ಳಿಯುಸವ್ವಳಿಗಳಿಂದೊಳಗೆ। ತಕಪಕನೆಕುಪವಡೆಬಾಗ್ನಿಯಕ್ಷಾ
ಪದಿಂದಾಕಡಲ್ಗಂಗೆಸೆದುದು॥೩॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆನಡನಪೇಕ್ಷಡಗುಗಳಿ।
ವಿಡಗುಗಳಪ್ಪುಡಿಪ್ಪುಡಿಸುತೇಳ್ವಮತ್ಸ್ಯಗಳಕೇಳಿಗಳ ।ವಿಡವಿ
ಡದೆಡತಪ್ಪವೀಚಿಗಳೆರೋಚಿಗಳನುಗುಳ್ವನವರತ್ನಂಗಳ ॥ ಎಡೆ
ಯೆಡೆಯೊಳಿಡಿಕರಿದಡೋಣಿಗಳೆನ್ಮೀನಂಗಳೆ। ಸಿಡಿಸಿಡಿದುರುಳ್ವಜಲ
ಬಿಂದುಗಳ ಪೊಂದುಗಳ। ತಡಿತಡಿಗಡರ್ವಜಲದೊತ್ತುಗಳಮುತ್ತುಗ
ಳಪದಪಿನಿಂಕಡಲಸೆದುದು ॥೪॥ ಪರಿಯುಳಿಯನಬುಜಜಂಸೊಮ್ಮ
ನಿಂದಿರೆಕುವರಿ । ಸುರಗಂಗೆಸತಿಸುರರಸ್ತೋರೆವಚಂದ್ರಂಸುತಂ। ಸುರ
ಪತಿಗೆಸಕಲಸಿರಿಯಿತ್ತುಗಿರಿಜೆಯತಮ್ಮನಂತಾದ್ದೆನುತಲುಬ್ಬಿ।
ವರಮುನೀಶ್ವನಿಂದೆತಧಿಜನುದಗ್ನಿಯೆರೊ । ಳಿರವಿಕಡುನೊಂ
ದುವಡಬಾಗ್ನಿಯುಂದಳ್ಕುತಂ। ಪಿರಿದುಭಂಗವನಾಂತೆನೆನುತಬ್ಧಿತಗ್ಗಿ
ತಂಡಿಪಕ್ಕುಕುಂನೊಳಿಸದುದು ॥೫॥ ಈತೆರದೊಳಬ್ಧಿತನ್ನಂಬಳ
ಸಿರಲಪ್ಪಸಕೇತಾರಗಯೆನೀಲಕಂಳಸಿರಿಲೈಲಸಂ। ಪ್ರತಿಗೋಕರ್ಣಾ
ಪಂಪಾಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೆಂಬಸುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು ॥ವ್ಯಾತಿಯಿಂತನ್ನೊ
ಳಿಸವರಲಬ್ಧಿಸುವಮುನಿ । ವ್ಯಾತಮತಿಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋ
ಕ್ಷಂಗಳೆನ। ತೀತತಪದಿಂಪಡೆವಪೆಂಪುತನಗೆಸೆಯೆ ಜುಂಬುದ್ವೀಪ
ಮೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೬ ॥ ಸಿಂಗರದಸಿರಿಯಂತೆನವಖಂಡಮಯಮೊ
ಪ್ಪು। ವಂಗದಂತಧಿಕವಿಷಯಾಳಿಮಯಮಂತರಿ । ಕ್ಷಾಂಗಣದೊಲು
ರುಸೌವ್ಯಗುರುರಾಜಹಂಸತೇಜೋವಯ್ಯಂಪ್ಪುಷಿಗಳಿಂತೆ॥ತುಂ

ಗಳುಲಗೋತ್ರಶೋಭನವು ಯೆಂಭೂಮಿಪಗ। ಣಿಂಗಳಿಂತೆಸವ ವಾಹಿ
ನಿವು ಯಂಕಾಮಿನಿಯೋ । ಳ್ವಿಂಗದಾಶಾವಲಂಬಿತವೆನಿಸಿವೆ ರವ
ಜಂಬುದ್ವೀಪವೊಪ್ಪಿದುರ್ದು ॥೭॥ ಇಂತು ತದ್ದ್ವೀಪದವನೀವು ಧ್ಯ
ದೋಳ್ಬಿಗಣ। ಸಂತತಿಗಳೀಗೆಚ್ಛೆಯಂದಾರ್ಕಬಿಂಬಂಗ। ಳುಂತೋರ್ಪ
ಕುಂಭಂಗಳದರ್ಕೊಡ್ಡಲ್ಲಳೀಕೊಡ್ಡಳಾಕಂದರದೊಳು ॥ ಅಂತರ
ತ್ನಂಗಳೀವುಣವರಜಿಕಳಧೌತ। ಕಾಂತಿಪೊಂಜೂಲೆನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ನಡರೆಬೊ। ಮ್ಮಂತಿರ್ದಿತೋರ್ಪಪಟ್ಟದದಂತಿಯೆಂದೆನಲ್ಕನಕಾಚಲಂ
ವೆ ರೆದುದು ॥೮॥ ಸುತ್ತಲುಂವೇಲೆದಿಕ್ಪಾಲಕರನಗರಂಗ। ಳೊತ್ತೊ
ತ್ತೆಯಿಂರುದ್ರವಿಷ್ಣುಬೊವ್ಮಾದಿಗಳೆ । ಪತ್ತನಂಗಳೆನಾಂತಪೇರ್ಮ
ಯಿಂ । ರುಗರುಗಿಸುವಾವುಪಾಕನಕಗಿರಿಯ ॥ ಒತ್ತಿಹದಕ್ಷಿಣಾ
ಶೆಯೊಳೊಂದುಸಕಲದಿಗು । ಭಿತ್ತಿಯಂ ಬಿಳಿಗುತಂಸರ್ವ ದೇವ
ರೂಪಜೆ । ಸುತ್ತಮಿಹಪಟಿಕಸಂಘಟಿತಲಿಂಗವೊಎನಲುಕ್ಕೈಲಾಸಗಿ
ರಿವೆರೆದುದು ॥೯॥ ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿಶುಭ್ರಾಂಶುಗಳೆರುಚಿತಸವು ನಾ।
ಪರಂ ಹುಳಿದುತನ್ನಯಕಳೆಯಳೂಡಿಕ। ಣ್ಣಾಹಿನಿಂಘಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ
ಪುಣ್ಯಘಟಕಿಯೋಸಕಲಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆ ॥ ದೇಹನಿರ್ಮಳತೆಯೊ
ಬ್ಬಳಿಯಿಂಶಿವಂಗೆಸ । ನ್ಮೋಹತೋದ್ಯತ್ಪ್ರೀತವಾದುದೊಯೆಂ
ತೆಂತು । ಮೂಹಿಸುವಡರಿದೆನಲು ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂರಾವುಣೇ
ಯ್ಯಕವಾದುದು ॥೧೦॥ತೋರ್ವಕಣಿಯೆಲ್ಲಪರುಷದಕಣಿಗಳಗ್ರದಿ
ಪ್ಪೊಗರ್ವಡೆದರತ್ನಂಗಳೈದೆಚಿಂತಾರತ್ನ। ಮೂರ್ವಿಬೆಳೆದಿರ್ಪತರು
ಗಳಲ್ಪತರುಗಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿರಿಸಾನುವಿಂದ ॥ ಸೋರ್ವನಿರ್ಜರರಸಂಸಿದ್ಧ
ರಸವಲ್ಲಿರ್ಪ। ಸರ್ವವೃಗವುವಪುಣ್ಯವೃಗಕುಲಂಪೋಗಳೆಸಾ। ಸಿರ್ವ
ರಹಪರ್ನೆರೆಯರೆಂದೆನಲುಕೈಲಾಸಪರ್ವತಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೧॥
ಆಗಿರಿಯವೋಗೆರಂಜಿಪುದತುಳವೀರಶೈ। ವಾಗವೆದಕೋಟಿಯಿಂದ
ವೃತದಗಳಿಂದೆವೈ । ರಾಗ್ಯದಾಳ್ವೀರಿಯಿಂಜ್ಞಾನಕೇತುಗಳಿಂದೆಭ
ಕ್ತಿಗಳತೆನೆಗಳಿಂದ ॥ ವೋಗಸವಮುಕ್ತಿವುಗಿಲಟ್ಟಂಗಳಿಂ ಶ್ರುತಿ
ಯ । ಜಾಗಿಲ್ಗಳಿಂಸತ್ಯದುನ್ನತಕದಂಗಳಿಂ । ಬಾಗೆಪುಣ್ಯಾಂಗಳನಿ
ವಾಸವುಘನಾಶವಾಕೈಲಾಸವಾಸವುಂದು ॥೧೨॥ ಸರುಷದಿಂದ
ಲ್ಲಿಪ್ಪನೀಶನಹಿಭೂಷನಗ । ವರಜೇಶನುಗ್ರಭವಭಯವಿನಾಶಂದಿ
ವಾ । ಕರಕೋಟಿಸುಪ್ರಕಾಶಂವುಕ್ತಿ ಕೋಶಂಶಶಾಂಕಲೇಖಾವ
ತಂಸಂ ॥ ಸುರರಕ್ಷನಸುರಸಂಹಾರದಕ್ಷಂದಕ್ಷ । ಕರಿಕುಂಭವಿದಳ
ನಾಪೇಕ್ಷಹರ್ಯಕ್ಷನುಂ। ಹರಿಯುಕ್ಷಿಪೂಜಿತಪದಂತ್ರಿಯುಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷ

ಕ್ಷಂವಿನೋದದಿಂದಂ ॥೧೩॥ ಪ್ರತಿದಿನಮಿಂದೋಲಗಂಗೊಡುತೆಸರಿ
ಯಜ|ಸ್ತುತಿಯಲಾಲಿಸುತೆನಾನಾಲೋಕಪಾಲಕ ಸ್ಥಿತಿಯುಮಿಚಾರಿ
ಸುತೆಸರ್ಪಕ್ಕತಭಕ್ತಿಗೊಲಿಯುತ್ತಿಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತಂ॥ ಅತಿವಿಭವದಿಂ
ದೆಸದುನಿಜನಿಜಸ್ಥಳಕೆಸಿರಿ| ಪತಿಮುಖ್ಯರಂತರಂಗಳನರಿದುಕಳ್ಳಪಿ
ಪಶು| ಪತಿವಿಮಲಸಂಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳಿಜಗಮಂಪಾಲಿಸು
ತಿರ್ದನು ॥೧೪॥ ಅಂತೊಂದುದಿನಮಿಂದಿನಂತೆಶಿವನೋಲಗಕ| ನಂ
ತವಿಷ್ಣುಗಳಗಣಿತಾಂಬುಜಭವಸ್ಮರಪ । ಸಂತತಿಶಿಖಿವ್ರಜಂಯ
ಮಸಮೂಹಸಂನಿರುತಿನಿಕರವಾವತುಣವರ್ಗಂ ॥ ಮುಂತೆವಾಯು
ನಿಕಾಯಮುಮಂಕುಬೇರಾಂಭವೋ| ರಂತೀಶಸಂಚಯಂಗರುಡಂಮ
ರಾಳಿಂಗ । ಜಂತಗೆರೊಕ್ಕಣಿಂನರಂನೆಗಳಿರಳಿಕುದುರೆಯೆತ್ತುಗಳೊ
ಳ್ಪೈತಂದರು॥೧೫। ಸಮನೋಗಣಂರಾಕ್ಷಸಸ್ತೋಮಮುಂಯಕ್ಷ|
ಸಮುದಯಂಕಿನ್ನರವ್ಯೂಹಮುಂಗಂಧರ್ವ । ಸಮಿತಿಕಿಂಪುರುಷ
ತತಿವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂಸಿದ್ಧಸಂಹತಿಗರುಡೆರ॥ಸಮುದಾಯಮುಂ
ನುಯೂರರನೆರವಿಗುಹ್ಯಕರ । ಸನುವಾಯಮುರಗಬೃಂದಂಪಿಶಾ
ಚೋತ್ಕರಂ । ಶ್ರವುದಿಂದಮಾನವಚಯಂರಾಗದಿಂದೀಶನೊಲಗಕೆ
ಬರುತಿರ್ದುದು ॥ ೧೬ ॥ ತವಕಂದಾದಶಾರ್ಕರಗೊಂದಣಂವ
ಹೋ । ತ್ಸವದೊಳ್ಕೀಡಾದಶಮಹೇಶ್ವರರಪೊರಳಿವೈ । ಭವದ
ನಾನಾಗ್ರಹಂಗಳೆತಂಡವೊಲವಿನಿಂಬಿಸನವಬ್ರಹ್ಮರೊಗ್ಗು ॥ ಸುವಿ
ಲಾಸದಿಂದಷ್ಟವಸುಗಳತೆರಳ್ಕಿಘ್ನ । ಜವದಿಂದಸಪ್ತಋಷಿಗಳನೆಡ
ವಿಹರುಷ್ಟಂ । ತವೆಚತುರ್ದಶಮನುಗಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಾಶಿವಾನವ
ನೋಲಗಕೆಬಂಗುದು ॥೧೭॥ ಪರತರಂಬಿಡಿದುಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆರೋ
ಷಭಾ । ಸ್ಕರಭರದಾವ್ಯಾಜನಾಂಡವ್ಯಮಾರ್ಕಂಡೇಯ । ವರರೋ
ಮಜವ್ಯಾಸಬಕದಾಲ್ಭವ್ಯಶುಕಪರಾಶರಭ್ರಗುವಗಸ್ತ್ಯಮೈತ್ರಿ॥ವ
ರವಾಲಖಿಲ್ಯಗಾಲವಗಮರ್ಗ್ಯದುರ್ವಾಸ । ಶರಭಕಾಂಡಿನ್ಯಪುಷ್ಕ
ಲಪುಷ್ಪದತ್ತಭಾ । ಗುರಿಸನಕನಾರದಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿಮುನಿವ
ರರೈದೆಬರುತಿರ್ದರು॥೧೮॥ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಯುಹಲ್ಯೆಲೋಪಾಮು
ದ್ರೆ , ಯರುಮರುಂಧತಿಮುಖ್ಯಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನಂ।ಸುರಸೆಯೂ
ರ್ವಶಿರಂಭೆ ಮೇನಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮಾದ್ಯಮರವೇಶ್ಯಾಸಮೂಹಂ॥
ಪರಮಜಾನ್ಹವಿಸರಸ್ವತಿಕುಮುದ್ವತಿಪುಣ್ಯ।ಚರಿತೆಕಾವೇರಿಗೋ
ದಾವರಿಗಳಿಂದೆಂಬ । ತರತರದನದ್ಯಂಗನಾಜನಂಶಿವನೋಲಗಕ್ಕೈನ
ಡೆತರುತಿರ್ದುದು ॥ ೧೯ ॥ ರಾಗದಿಂಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರಾಚೌಷ

ಷ್ಟಿ । ಯೋಗಿನಿಯರಷ್ಟದಿಕ್ಪತಿಯರಶ್ವಿನಿಯಾದಿ । ಯಾಗಿರ್ದತಳ
ಡಾಂಗನೆಯರಖಿಳರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರತಿನಿಬಿಡವಾದ ॥ ನಾಗಕನ್ನಿ
ಯರಷ್ಟವಿಧಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ರೂಢಿಗಗನಲೋಕಂಗಳಬಲಾಜನಂ
ಗಳಿಂ । ಬಾಗಿಪಾರ್ವತಿಯಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನಿಂತಿರ್ದ
ರೇವೇಳ್ವೆನು ॥೦॥ಎಡಗಡೆಯೊಳಧಿಕತರವಿಭವನಾರಿಯರ। ಗಡ
ಣಿಯಿಂಗಿರಿಜೆರಂಜಿಸಲಿಂದ್ರರುಗಳಿವಂ ।ಗಡಗೂಡಿವಿಷ್ಣುಕಪ್ಪಕ್ಕೆನೋ
ಳ್ಪರೆಯೆಸಂಯಮಿಗಳೆಸಮೂಹದಿಂಗಂ ॥ ಬಿಡದೆರಕ್ಷಿಣಸಭಾಗ
ದೊಳುನವಚಿಮ್ಮರುಗ । ಳೊಡಗೂಡಿಸರಸಿಜೋರ್ಭವನಿರಲ್ವೀ
ದವು । ಪ್ಪುಡಿಸೆತತ್ವಜ್ಞಾನರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದೊಳೀಶ್ವರಂರಂಜಿಸಿ
ದನು ॥ ೦೧ ॥ ಅಲುಗೆಭುಸ್ಸೆಂದೆಂಬಫಣಿಗಳಾಭರಣವು । ತೊ
ಳಗೆಗೆಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶತನುಕಾಂತಿ । ಬೆಳಗೆದಿಗ್ಪರಿಪುಷ್ಕರಂಗ
ಳೆಂಸ್ಮರಭಸ್ಮಧೂಳಿಯಂಗದೊಳಿಸೆಯಲು ॥ ಸುಲಿಪಲ್ಗಳಿರಿಥಳಿ
ಳಿಸೆಕೆಂಜೆಡೆಮಿರುಗೆ । ತಲೆಮಾಲೆಗಳೆಶೋಭೆವೆತ್ತುರಂಜಿಸೆನುದನ।
ಬಲಶಿಕ್ಷನವುಳಭಾಳಾಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ದಂವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೦೨॥
ಆರುದ್ರಸಮ್ಮುಖದೊಳತಿವಿಭವದಿಂವಿಜಯ । ವೀರಭದ್ರನ್ನಂಡಿ
ಕಾತಿಕೇಯಂಧೃಂಗಿ। ವೀರವೀರಕನತುಳರೇಣುಕಂದಾರುಕಂಕಂ
ಕಾಳಧರಗಣವರಂ ॥ ಭೈರವಂಚಂಡೇಶಕುಷ್ಮಾಂಡನಂಗರಾ । ಧಾ
ರಗಗನಾಂಗಧೂಮಾಂಗನೈರಾಂಗರೆಂ । ಬಾರೌದ್ರರೂಪಿನವಮಹಾ
ಗಣಂಗಳ್ಮಿರದರೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿಯನು ॥ ೦೩ ॥ ಕಡಲೇಳನೊಮ್ಮೆ
ಸುರ್ರೆಂದುಪೀರುವವಮಹಾ । ವಡವಾನಲಂಮಿಂಚುಬುಳುವೆಂಬವಾಸು
ಕಿಯವುಡಿ । ವೆಡೆಯಕ್ಕೀಳ್ತುಂಧರೆಯನೊಬ್ಬರಳೊಳಾನ್ಸಮುನಿ
ದೊಡೆಸಕಲಜಗವನೊಮ್ಮೆ ॥ ಸುಡುವಕಲ್ಪಾಂತ್ಯಂಪಿಡಿಗುಂಡ
ವಾಳ್ವನಭ । ದೆಡೆಯುಡುಗಳಂಕಳಲ್ಲುವಸೂಯ್ಮಂಡಲವ ।
ನೊಡವಘುಡುಘುಡಿಪಸಿಡಿಲಂಸೀಳ್ವರುದ್ರಗಣ ಮಿಡೆವಿಡದಕಪ್ಪೆಸೆ
ದುದು ॥೦೪॥ ಪಂಚವದನಂಗಳಿಂದಶಭುಜಂಗಳೊಳಿತಿರಿ । ಪಂಚ
ನೇತ್ರಂಗಳಿಂವಿಷಕಂಠದಿಂದೆಸೆಗೆ । ಮಿಂಚುವೆಲುವಾಲೆಯಿಂಪಿಡಿದಾ
ತ್ರಿಕೂಲಡಮರುಗದೊಳಿಂಕಂಜೆಡೆಗಳೆ ॥ ಗೊಂಚಲ್ಗಳಿಂದೆಸೆವಡದು
ದುಷ್ಟವ್ಯಾಘ್ರೆಚರ್ಮಾಂಚಲದೊಳೈದೆಸಾರೂಪ್ಯದವರತ್ತಿತ್ತ । ಲುಂಚ
ಲಿಸದಿಪ್ಪಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಮಿಪ್ಯದವರೆಸದಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನು॥೦೫॥ಸ
ಮ್ಮುಖಂಬಿಡಿದುನಿಲಿದರಿಯಜರ್ದ್ದಿಗಧಿಪ । ರ್ನಿಮ್ಮದಿಸೆಗಳಿಸಾರ್ದನಿ
ಲ್ಲಿಮುನಿಪಾಲಕ । ಸುರವ್ಮನಿರಿಯಸುರರಿರಚಲ್ಬೇಡಮಿಳಿದವಿ

ಜಾಳಿಗಜಬಜಿಸಬೇಡ ॥ ದಿಮ್ಮಿದಗುರ್ಜುಗುಜಿಸದಿರಿಯೆತುಳಿರು
ದ್ರಗಣ। ಮುಮ್ಮಸಗಬೇಡೆಂದುತತ್ಪಭೆಯೊಳಾನಂದಿ । ಝುಮ್ಮಾ
ಹಾಕಾಳಭೈರಾಭರಿಗಳಂಮಾಡುತಿರ್ದರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥೨೬॥
ಬಿರುಬಿರುನೆಕಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುಪಲ್ಲಂಕಿರಿದು । ವುರುಗಿಸುತೆವೊಗವು
ನಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದೊಳ್ನಿಂತು । ತರತರಿಸಿನಿಲ್ಲುತಂಕಂತವುಂಹಿಂದಕ್ಕೆ
ತಿರುಪಿಬಿರ್ರನೆಬೆರವುತಂ ॥ ತಿರುತಿರುಗಿತಿರ್ರೆಂದುತಿರುಗುತಂದಿವಿಜ
ರಂ । ಜರಜರವೆತಭಿನಮಿಸಿಪಾಸ್ಯರಸವೆಂಸಭೆಗೆ । ಕರಕರವ್ತತಂ
ಭೈಂಗಿಸೂಕ್ತಿಯಿಂನಟಸುತಂಶಿವನಿದಿರೊಳಿಸದಿರ್ದನು ॥೨೭॥ ಎ
ಸೆವಪಂಚಮವುಮುದ್ಯಗಾಂಧಾರಷಡ್ಜಮೋ । ಹಸುವಧೈವತಋಷ
ಭವರನಿಷಾದಸ್ವರದ । ಪಸರಮಿಂಶಾಕಲಕಲವುಮ್ಮಂದ್ರತಾರವೆಂ
ಬಿವರನಿಲುಕಡೆಯನರಿದು ॥ ಪೊಸಬಣ್ಣತೆಬೆಡಗುಮಧುರನ್ನಯಂ
ಗಳೊಳಿಶೋ। ಭಿಸುವತಾನಂಗಳೋಳ್ಪಕಲರಾಗಂಗಳಿಂ । ದೊಸೆದು
ತುಂಬುರನಾರದರ್ವಾಡುತಿರ್ಪರೊಂದಿಸೆಯೊಳಿತಿವಿಭವದಿಂದಂ॥
ಘನಸುಷಿರಮಾನದ್ಧತತವೆಂಬವಾದ್ಯನಿ । ಸ್ವನದೊಳಿಂಗೋಪಾಂ
ಗಪತ್ಯಂಗಭವುರಿಭಾ । ವನೆವುಂಡಲಂಗಳಿಂಕುದ್ದದೇಶಿಗಳೊಳಿಳವ
ಡಿಸಿಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತದಿಂ ॥ ಅನುಗೊಳಿಸಿಚಿಂದುಜಕ್ಕಡಿಕೋಲಚೌ
ರಿಗ । ಳೊಕ್ಕನೆಗಾಲ್ತಳಾಸಕೈವುರೆತಿವಟವುಡಸುವುಂ। ಭೃನಿತುಭೇ
ದಂಗಳಿಂನರ್ತಿಸುವನೃತ್ಯದಬಜಾಜನಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೨೯॥ ಇಂ
ದ್ರಾಣಿಯಿಂದಣಿಳಿಶ್ಯಂಗಾರವಾವೀರ । ಭದ್ರನಿಂವೀರವಿಶ್ವರಮನ
ದೊಳಿಂಕರುಣ । ಮುದ್ರಿರೂಪದವುರುಳ್ಳಿಂದದುಭ್ಭತಂಭೈಂಗಿಯಿಂ
ಪಾಸ್ಯವಾಭಕ್ತರ ॥ ಸೃಗ್ರಚನೆಯೋಳ್ಬಯವುಸೊಲುವಾಲಿಪ್ಪ
ಲಿದೊಗಲವುದ್ರಿಯವೆಂದೆಬೈಭತ್ಸರೌದ್ರಂವುಪಾ। ರುದ್ರಗಣದಿಂ
ವುನಿಗಳಿಂಶಾಂತಿಯನಲಭವಸಭಿನವರಸದೊಳಿಸದದು ॥೩೦॥ ಸ
ಡಪವುಂಪಿಡಿದುಧನದಂರಾಜಸಕ್ಕಿಂಡಿ । ವಿಡಿಯೆವರುಣಂವುರುತ
ನರಳಿಬಿಜ್ಜಣಗೆಯಂ । ಪಿಡಿದುಬೀಸಲ್ಕೆರುತಿಕಾಳಂಜಿವಿಡಿಯೆಸುರ
ಪತಿರನ್ನಗನ್ನಡಿಯನು ॥ ಪಿಡಿಯೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರುಭಯಚಾವುರ
ಗಳಂ । ಪಿಡಿದುಧಾಳಿಸೆಸರಿಯೆಜಾದ್ಯವುರಸಂದೋಹ । ವುಡಿಗಡಿ
ಗೆಮ್ಮೆಯಿಕ್ಕಿವುಗುಳಿದ್ದುನಿಂದಿರ್ದನುತಿಸಿದಭೃಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೩೧॥
ಜಯತುಭವಹರಜಯತುಬಾಳಾಕ್ಷಜಯತುಶಿವ। ಜಯತುಭಿಕ್ಷಾಟ
ನಪ್ರಿಯಜಯತುಭೀವಾಂಗ । ಜಯಭುಜಗಭೂಷಜಯ ಜಯತು
ಭೇದಾಭೇದ್ಯಜಯತುಭೈರವಜನಕನೆ ॥ ಜಯಭೋಗಿಶಯನ

ನೇತ್ರಾರ್ಜಿತಪದದ್ವಂದ್ವ। ಜಯತು ಭೌಮಾಪರಗ್ರಸಕಲಾ ಜೂ
ಟಜಯ । ಜಯವದನಭಂಗಗಂಗಾಂಭಕಣಾಧಾರಜಯತುಜಯ
ತೆನುತಿರ್ದರು॥೩೦॥ ಜಯಜಯತುಸರ್ಭಕ್ತಭವಭಯನಾಶ। ಜ
ಯಜಯತುದಿಕ್ಪಾಲಫಾಲಪಾವಕನೇತ್ರ। ಜಯಜಯತುಪರಬೊ
ಮ್ಮಬೋಧಾರಾಧ್ಯಜಯಜಯತುನಿರ್ಮಾಯನೆ॥ ಜಯಜಯತು
ಸಿರಿನಾಥನಾಥನಾಥಭಾವ । ಜಯಜಯತುಕೇನಾಶನಾಶನಾಶವಿ
ದೂರ । ಜಯಜಯತುನಿಷ್ಕಾಮಸಾಮವಿಜಯವಿರಾಮ ಜಯ
ತುಜಯತೆನುತಿರ್ದರು ॥೩೧॥ ಎಂದಿಂತುನುತಿಪಹರಿಯಜಸುರೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳೆ । ನಂದುಕ್ಕಪೆಯಿಂನೋಡಿಕರಕರದುಕಣ್ಣನ್ನೆ । ಯಿಂ
ದಂತರಂಗಳರಿದೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸುತೆಮುನಿಗಳಭಕ್ತಿಗಮ್ಮಚ್ಚುತೆ ॥
ಕುಂದಧವಳಿಂಸಭಸ್ಮಾಂಗನಗಜಾಂಗನಾ । ನಂದಸಂಬಂಧನಾಂಗಿಂಗ
ನವ್ಯತಾಂಗನೆಯೊ।ಳೊಂವಿದಭವಂತ್ರಿಯಕ್ಷಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದೋ
ಲಗದೊಳಿಸವಿರ್ದನು ॥೩೪॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾ
ಣಮುಂ।ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದಗರ್ಥಮಾ।ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆ
ಪೇಳ್ದಿಗೆಪತಿಸಿದವಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಜನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

೫. ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ಪಾರ್ವತಿಯಪ್ರಶ್ನೆಗೀಶಂತನ್ನಚಿತ್ತಳಿಯ। ನು
ರ್ವಿಯೊಳಗುದಿಸಿಂದೊಡೇಕೆನಲುಬಸವಾದಿ।ಸರ್ವರುಂನಿ
ನ್ನುಬರವಂಬಯಸುತಿಹರದಂಕೇಳಿಂದುಪೇಳ್ದನಂದು॥

ಪದ॥ ಗಳಿಸಂಧಿಸವಿಸ್ಮಿತಗರಳಾಷ್ಟವಿಗ್ರಹೋ । ಜ್ವಲವೃಷಭ
ಯಾನಕಮಲಾಸನಾನತಪಾದ। ಖಳತನುದ್ವಿಧೀಕೃತಪ್ರಕಟಕೈ
ಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರಸೌವ್ಯಾಗ್ರಯ ॥ ತಿಳಿಯೆಷಡ್ಗುಣದಂತೆರಾಜಿಸು
ವಪಾರ್ವತಿಯ । ಕಲಶಕುಚತಟಕುಂಕುಮದ್ರವಾಂಕಿತವಕ್ಷ ।ಸ
ಲಿಲಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷಭಾಳಾಕ್ಷನತಜನರನು॥೧॥
ಈವಿಭವದಿಂದಭವನಿರಲಗಜೆಕೇಳ್ದಳಿಲೆ । ದೇವಕೇಳೆಂದುನಂದ್ಯಾ
ದ್ಯಮರಗಣಕುಲವು । ನಾವಸುಮತಿಗೆಕಳುಪುತದಕೆತತ್ವೋಪ
ದೇಶಕೆನಿಮ್ಮಚಿತ್ತಳಿಯನು ॥ ನೀವೊಡನೆಕಳುಪಿದಪೆನೆಂದಿತ್ತನಂ
ಬುಗೆಯ । ಪಾವನನ್ನಿರೂಪವುಂಸಲಿಸಬೇಡವೆಯೆನಲು । ಭಾವಿಸಿ

ಶಿವಂತನ್ನಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯಚಿತ್ಪ್ರಣವರೂಪವನೆನೆದನು ॥೦॥ ನೆ
ನೆಯಲಾಚಿತ್ಪ್ರಣವವೇಹೊಳೆದುಶಿವಷ । ಡಾನನದಿಂದೆಕೋಟಿಸೂ
ರ್ಯಪ್ರಭೆಯೊಳಿವತರಿಸ । ಘನತರದದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಾಂತು
ಮುಂದೆನಿಂದಡಿಗಡಿಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಅನುನಯದೊಳೆರಗಲಷ
ಣ್ಮುಖಿಯನೊಲಿದೆತ್ತಿ । ವಿನಯದಿಂದಪ್ಪಿಮುಂಡಾಡಿತೊಡೆಯೊಳೆ
ಗಿಟ್ಟಳ । ಮಿನುಸರದನದ್ಯುತಿಸಭಾಂತರವವೆಳಗೆತತ್ಕುವರನೊಳೆ
ಗಿಂತೆಂದನು ॥೩॥ ಕೇಳ್ಕುವರನಂದಿಮುಖ್ಯಾಮರಗಣಂಧರೆಗೆ ಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡುಪೋಗಿವಮಾನವಜನ್ಮದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ । ಬಾಳ್ಕೆಯಿಂದಿರ್ದರ
ಲ್ಲಿಗಪೋಗಿನೀಂಜನಿಸಿಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ಅಳ್ಕರಿಂದುಪದೇ
ಶವಿತ್ತಮುಕ್ತಿಗೆಸರಿಸ । ವೆಳ್ಕಮೆನಲಾಕುವರನತಿಶಯದೊಳೆರ
ಗಿಪಣೆ । ಯೊಳ್ಕೈಗಳಿಟ್ಟುಬಿನ್ನೈಸಿದಂಪರಶಿವಂಗಾದರದೊಳಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು ॥೪॥ ಮಾನವರೊಳಾಂಜನಿಸಿಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲನಿ । ಧಾನ
ವುಂನಂದಿವೊದಲಾದಮರಗಣಕುಸುರ । ಲೀನಿದಕೆಕಾರಣಮೆನ
ಲ್ಕಿವಂನಕ್ಕುನೀನರಿಯದರಹಸ್ಯವುಂಟೆ ॥ ಈನವ್ಮನಿಹಿತತ್ಪಟಿ
ತ್ಕಳಾರೂಪೀಷ । ಡಾನನಂಗಳೊಳಿಷಟ್ಪ್ರಣವರೂಪಾಗಿಪ್ಪೆ । ನೀ
ನೆಷಣ್ಮುಖಿಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಕೇಳಬೇಕೆಂದೊಡಾಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು ॥೪॥
ಕೇಳಾದೊಡೆಲಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವಿಂತೆಕೆಲ। ಕಾಲದೊಳಗೊಂದುದಿವ
ಸಂನಂದಿಭೃಂಗಿವಾ । ಕಾಳೆವೊದಲಾದಸುಖ್ಯಾತಗಣದೊಡನೆಗಿ
ರಿಜಾತೆಸಹತೀರ್ಕ್ರಮದೊಳು ॥ ಓಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಪ್ಪಸಮಯದೊಳು
ನಾರದಂ । ಲೀಲೆಯಿಂಬಂದೆವ್ಮಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿ । ಭಾಳೆವಿನ್ಯ
ಸ್ತಪುಟನಾಗಿನಮಿಸುತಿರೆನಂದೀಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಎಲೆಮುನಿಪ
ನೀಂಬಂದಕಾರ್ಯವಂದೇವೇಶ । ನೊಲವರಿದುಬಿನ್ನವಿಸೆನಲಾ
ಋದಂಸುನಿ। ಶ್ಚಲಚಿತ್ತದಿಂದೆವ್ಮನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಭವನಿವ್ಮುಕ್ತಿಯೊಳು
ಲೋಕಂಗಳ ॥ ತೊಳಲಿದೆಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳುಶಿವಭಕ್ತ । ಬೆ
ಳೆವುತಿಪ್ಪುದುದಿನದಿನಕ್ಕೆತ್ತಭೂಲೋಕ । ದೊಳಗಿಪ್ಪಭರತಖಂಡ
ದಕರ್ಮಭೂಮಿಯೊಳ್ಜನಿಪಬಲಸೂಯೆಂತೆಂದನು ॥೭॥ ಸತ್ಯವುಳಿ
ದುದುಸದಾಚಾರಂಗಳಡಗಿರ್ಪ । ವತ್ಯಧಿಕಶಿವಭಕ್ತಿಗಳ್ಮಸುಳ್ದಿಪ್ಪ
ವೌ । ಚಿತ್ಯಶೀಲಂಗಳರತವುಶಿವಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳವ್ಯಕನಸಾದ
ವು ॥ ನಿತ್ಯಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳುಡುಗಿದವಧಿಕಸರ್ವಧರ್ಮ । ಕೃತ್ಯವುವು
ಬಯಲಾಯ್ತುಧರೆಯರಾಜವೃಜಂ । ಪ್ರತ್ಯೇಕವುವಿಚಾರದುನ್ಮೀ
ತಿದುಷ್ಕೃತಾಸ್ವದಿಗಳಾಯ್ತೆಂದುಸುರ್ದಂ॥೮॥ ಜಿನಬುದ್ಧಚಾರ್ವಾ

ಕಮುತಮಿರದೆಪೆಟ್ಟಿನೊ । ತಸವಾಗಿಪಿರಿದುಶಿವಮುತವೆನುರೆಜುರಿ
ವುತಂ। ಘನಶಿಂಗಜಂಗವುಪ್ರಸಾದಪಾದೋದಕವಿಭೂತಿರುದಾಕ್ಷಿ
ಗಳೆನು ॥ ತನತನಗೆಪಳಿವುತಂಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ನ । ಜ್ಞನರನತಿನಿಂ
ದಿಸುತ್ತಂಜಂಗವುವಕಂಡು। ಮುನಿವುತಿರ್ದಪ್ರಭುಗಳಿಂಪ್ರಜೆಗಳಾ
ಸ್ಥಳಿದೊಳಭವಚಿತೆ ೃಸೆಂದನು॥೯॥ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯುಂಶಿವಾಲಯುದಬಾ
ಹಿಲ್ಲಳಿಂ। ಕಲ್ಲಿಂದನುಚ್ಚಿದವುಜಂಗವುಸ್ಥಲದವುತ । ವಿಲ್ಲವುಂಬು
ಯೆಲಾದವಧಿಕಸುರವಾನ್ಯಸಂತತಿಚರಕೆಸಲಸಂದವ॥ ಎಲ್ಲಿಡೆಯೊ
ಳುಂಜಿನಾಲಯುವೆಯಂಸಕಲಜನ । ರೆಲ್ಲರುಂಜಿನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಲ್ಲಿ
ಯವುಮುನಿಗ। ಳೆಲ್ಲರುಂಜಿನವುನಿಗಳಿರಸನೊಂಡಿದಡೆಶಿವಭಾಂಜನೆ
ವುರಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೧೦॥ ಪುಸಿನುಸುಳ್ಳು ನಿಗತಕಂಕಳೆವೆಕೊಲಿಕೇಡು।
ಕಿಸುರುಂಶೈತಘ್ನಿಭಾವಂನಿಂದೆಮಾಯೆದು । ವ್ಯರ್ಥಸನಂವಿಕಾರಂ
ಕುತರ್ಕಂಕುಮಾರ್ಗವವ್ರತವುವಾಚ್ಯಂನಿಸ್ಫುರಂ॥ ಪಿಸುಣಂಪರಾ
ಭವಂಕಲಸವುಂಕಪಟವುಳಿ । ಜಸವುತಿಕ್ರೂರವುನ್ಯಾಯವಿವೆ
ಪ್ಪೆಟ್ಟಿತ । ದ್ವಸುವುತೀವೆನಿತೆತಾಳದೆಕಂಪಿಸುತ್ತಿರ್ಪೀನೆಂಬೆನಚ್ಚೆ
ರಿಯನು ॥೧೧॥ ಪತಿಗಳಿರಲನ್ಯರೊಳ್ನಿರವರಂಗನೆಯರಾ । ಪತಿಸಿ
ತೆಯರಿರಲಸತಿಗೊಲಿದಿಪ್ಪರಾಪುರುಷ । ರತುಳೆದಿಜಿರಧವುಕುಲ
ವಿವೆರಸಿವರ್ತಿಪರ್ಧವುಕರ್ವುವನೆಣಿಸದೆ ॥ ಅತಿಹೀನರೈಶ್ವರ್ಯ
ವಿಂಬಾಳ್ವರಾಚಾರ। ಯುತರೆತ್ತಲಾನುಮಿರಲವರುಂದರಿದ್ರಸಂಗತ
ರಾಗಿಜೀವಿಪರ್ಪೀಗೆಯೊಳಗಣಬಾಳೆಯಂತೆಂದನಾಮುನಿಪೆನು॥೧೨॥
ಈದುರಾಚಾರವುಂಸ್ಫೋದ್ಗಲ್ಲಿಲ್ಲಿಪರ । ಪಾದಿಗಳ್ಕಂಗಳಿಕಾಣಸದೆ
ಗೋಪ್ಯವಿಂ । ಮೇದಿನಿಯವುರೆಯೊಳಿಸನವನಿಧಿಗಳಂತೆಬಿದಿರಡ
ವಿದುರುಗಲ್ಕುಸುಳಿದ ॥ ಆದಿವ್ಯಚಂದನದೃವುಗಳೆನೆದುರ್ದಿವಸ।
ದಾದಿವ್ಯಕಿರಣಂಗಳಂತಭವನಿಂವುಸಿರಿ । ಪಾದಭಕ್ತರ್ದುರಿತವು
ಕ್ತರಿರ್ಪರೊ್ತೋಟಗೋರೋರ್ವರೆಂದುಸುರ್ದಂ ॥೧೩॥ ಉರಿವಚೀ
ಸಗೆಯೊಳಿೋಣಗುವಬಿಸ್ಗಳ್ಳಿಳೆಯ । ನಿರುಳುಚಕ್ರಾಬ್ಜಂಗಳಿರ್ಕ
ನಂದಾರಿದ್ರ । ದುರವಣೆಯೊಳಿಗನೊಂದವಾನವಂಪರಮಸೌಭಾ
ಗ್ಯವುಂಬಯಸುವಂತೆ॥ ಪರಸವುಯವಿನ್ನೆಂಬಗಡಗಿಪೋಪ್ರದೊನ
ವ್ಮ । ಸರಸವುವೆಂದಧಿಕವುಪ್ಪದೋಯೆಂದುಶಿವ । ಶರಣರೊಳ
ಗೊಳಗೆಬಿಸುಸುಯ್ವುದಂಕಿವಿಯಾರಿಕೇಳ್ದಿನಾನೆಂದುಸುರ್ದಂ॥೧೪॥
ಈವಾರ್ತೆಯಂಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವಲೆಂದೇಮ । ಪಾವೇಗದಿಂಬಂದೆನಾ
ವುನುಜರೆಲ್ಲರುಂ । ಸಾವಹುಟ್ಟುವದಂದುಗಕ್ಕೊಲ್ಲಬರಿದೆಕೆಡುತಿ

ರ್ಪರದನುಸುರಲಳಿವೆ ॥ ದೇವರರಿಯದಪ್ರಿಪೆಂಚುಂಟೆನಾನಾಜೀವ । ಭಾವಜೇಷ್ಟಿತಸೂತ್ರಧಾರಕನೆಸಕಲರಂ । ಪಾವನಂಮಾಳ್ಪರಿದುಸಮಯೆಮುಘನಾಶಸರ್ವೇಶಚಿತ್ರೈಸೆಂದನು ॥೧೫॥ ಹೆರುಷೆಬಿಂದದಮನಿಮಿತ್ತಂದೇವರಧಿಕಗುರು। ಚರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿವುತ್ಪರ್ಕ್ಕೆಬಿಜಯಂಗೈದು। ಪರಸಮಯಖಂಡನೋದ್ದಂಡವಂಮೆರೆದುಶೈತದೃಷ್ಟದಪವಾಡಂಗಳೆ॥ ಧರೆಗೊಲ್ಪತೋರಿಸುತೆಗುರುಲಿಂಗಜಂಗವುದ । ಚರಣೋದಕಪ್ರಸಾದಂಗಳೆವುಹಾತ್ಮೆಯಂ। ವಿರಚಿಸಿಶಿವಾಚಾರಸಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿವುನುಜರನುಳುಹಬೇಕೆಂದನು ॥೧೬॥ ಮಾನವರಭವಬಂಧವುಂಪರಿದುರಕ್ಷಿಸೆಂ। ದಾನಾರಧಂನುಡಿಯೆಲಾರಕಳು ಪುವೆನೆಂದು । ಜಾನಿಸುತ್ತಿರಿಗಿಜೆನುಡಿದಳಿಲಿದೇವವುತ್ಪರ್ಭವಕೆಬಸರೆಂಬುದಂ । ಆನರಿವೆನೀಭವದಕೋಟಿಲಿಗೆತವೆವುಹಾ । ಸ್ಥಾನದೊಳಗಿಪ್ಪಘನವುಹವುರುಂಬಹರೊಪರ । ಮಾನಂದನಿಸ್ಯಸುಖಂದಿಪ್ಪರೋನಿರೂಪಿಸವೇಳ್ಕುದನಗೆಂದಳೆ ॥೧೭॥ ಲೇಸುಲೇಸಾಗಿರಿಜೆಯಾಗನಿನ್ನಯವಾಗ್ವಿ । ಲಾಸವಿತ್ತುದುವುನಕೆವುದವುನೀಕ್ಷ್ಣಕವು । ಲಾಸನಾದ್ಯವುರಗೆರ್ಯುಂಕಡೆಗೆಭವಬಂಧವುಂಟೆನಲ್ಗಿರಿಜೆಕೇಳ್ದು ॥ ಈಸವುಸ್ತರಭವದಕೋಟಿಲಿಗಳಿಂಪಿಂಗಿ। ಪಾಸವುರ್ಪ್ಪೋದ್ಯೋಗವುಂಟಿಯೆನಲುಂಟದುವು । ಹಾಸಾದ್ಯನಿಸ್ಯತ್ಯನಿಜಸುಖಂಷಟ್ಸ್ಥಲರಹಸ್ಯವೆನಲೆಂತೆಂದಳು ॥೧೮॥ ಎಲೆದೇವಭವರೋಗವೈದ್ಯನೀನೆನಗನಿ । ರ್ಮಳವಿನಿಪನಿತ್ಯನಿಜಸುಖವಿಾವಷಟ್ಸ್ಥಲಂ। ತಿಳಿವಂತೆಬೋಧಿಸಿಕೃತಾರ್ಥೆಯಂವಾಡಬೇಕೆಂದಗಜೆಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ನಲಿದುನಂದೀಶ್ವರಂತಾನಂದುಸಕಲಗಣ। ಕುಲಹೃದಯವರಿದಾಕೆಯಂತರಂಗದಕರುಣ। ದೊಲವನುರೆತಿಳಿದುಕೈಮುಗಿದುನಿಂದಭವಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೆಂದನು॥೧೯॥ ದೇವಕೇಳೀಜಗನ್ಮಾತೆಯಪ್ಪೀವುಮಾ। ದೇವಿನಮ್ಮಲ್ಲರಂಸಲಹಬೇಕೆಂಬಸ। ದ್ಭಾವನದೊಲವಿಂದೆನಿಸಮ್ಮಂಘ್ರಿಕಮಲಂಗಳೆಬಿನ್ನವಿಪಬಿನ್ನಪವನು॥ ಸಾವಧಾನದಿಕೇಳ್ದುನಿಮ್ಮನಿಜನಿತ್ಯಸುಖ। ವಿಾವಷಟ್ಸ್ಥಲವನುರೆತಿಳಿಪನಮ್ಮಲ್ಲರಂ। ಕಾವುದೆಂದೆನುತಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂಕೈವುಗಿದುನಂದಿಕೇಶನುಡಿದನು॥ ಇಂತೆನುತ್ತಾದಿವೃಷಭನನ್ನುಡಿಯಲಿವುಗಧಿಕ। ಸಂತೋಷವುದಿಸಿನಂದೀಶನೀಂಪೆರನೆನಂ। ವುಂತರಂಗದೊಳಿರ್ದನಿರ್ಮಲಿನಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂದ್ವಿತೀಯಶಂಭು॥ಅಂತರಹಿತಂಜಗತ್ಪಾವನಂನೀನರಿಯ। ದಂತಾರಹಸ್ಯವುಂಟೀಸುಷಟ್ಸ್ಥಲದಿಂದ। ನಂತಶಿವ

ಕರಣರಂನಿತ್ಯರಂ ಮಾಡಲೋಸುಗಕೇಳ್ಪೆಯೆನಲೆಂದನು॥೦೧॥ಸ್ವಾ
ಮಿನಿಮ್ಮಡಿಯ ಲಿಂಕರಪರಮಲಿಂಕನೆನ । ಗೀವಮಾತದೇಕೆನ್ನಬಿ
ನ್ನಪಂಗೇಳಿದಂ।ವಿಮಾವುಪಾಗಣಿಕೆಷಟ್ಸ್ಥಲವಮಾರ್ಗಮಂತಿಳಿಪಿಸಲ
ಹೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಆವಮಾತಕೇಳ್ದಾತನಂತರಂಗಂತಿಳಿದು । ಭೂ
ಮಿಯೊಳ್ವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣಕಾರಣಂ । ಪ್ರೇಮದಿಂನಂದಿಯುಂಕಳು
ಪಬೇಕೆಸುತನಿಚ್ಛೈಸಿಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೦೨॥ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾ
ರ್ಗವಿಾಕರೀರದೊಳಿಲ್ಲಿ । ದೊರಕಲರಿಯದುನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆಕೇಳ
ಯ್ದಾ । ಭರತಖಂಡವಕರ್ಮಭೂಮಿಯುಂಟಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರುಂಪೋಗಿ
ಬಳಿಕ ॥ ನರಜನ್ಮದೊಳ್ಪೆನಿಸಿಪತಿಸಾಮರೂಪಕ್ರಿಯೆ । ವೆರಸಿ
ನಿರ್ಮಳವೀರಶೈವಮಾರ್ಗವನುಮಾಚರಿಸಿನಡದಲ್ಲದೀಷಟ್ಸ್ಥಲಂ
ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲೆನೆವೃಷಭನಿಂತೆಂದನು॥೦೩॥ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ಕಮ್ಮನು
ಕ್ಕಳೆಕನಿವಾಲ । ತಂದಕ್ಕರಿಂದಿರೆವಮಾಳ್ಕೆಯುಂನೀವೀಗ । ಲಿಂದಂ
ತೆನರಜನ್ಮದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರುತಿರುತಿರೆ ॥ ಎಂದಿ
ಗೀಶಿವತತ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲಂಸಕಲಗಣ । ಬೃಂದಕ್ಕೆಸಾಧ್ಯವಹುದಲ್ಲಿಬೋ
ಧಿಸುವರಾ । ರೆಂದುಕೃಪೆಯಿನ್ನಿರೂಪಿಸಪೇಳ್ದನವುಗೆಂದುನಂದೀ
ಶ್ವರನ್ನುಡಿಯಲು ॥೦೪॥ ಎಲೆನಂದಿಕೇಶಕೇಳೆಬ್ಬಿನಿರೊಳುಜನಿ
ಸಿಹನ । ವೊಲಿದುಜಂಗಮದಪ್ರಸಾದಪಾದೋದಕಂ । ಗಳಕಸಾಂ
ತುಗುರುಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದಿರುತಿರೆ ॥ ಸಲೆನಿನ್ನ
ಭಕ್ತಿಯೊಳುಲಿಂಗರೂಪಜಿಯಿನು । ಮರ್ಮಳಭವಕೊಲಿದುಜಂಗಮ
ವಹೆವಷಟ್ಸ್ಥಲಂ । ನಿಮಪಲೆವ್ಯಯಚಿತ್ಕಳಾಕುಮಾರಂಬಸ್ಪನೆ
ನೆಗಿರಿತೆಯಿಂತೆಂದಳು ॥೦೫॥ ಶಿವನೆಕೇಳೆನ್ನಬಸುರೊಳ್ಪ್ರಕ್ರಮ
ನಿಸಲೀ । ವಿವರಮಂದೇವೆರಂವಿರಿಮುಕ್ತಿಕಂಪಡೆವ । ನೆವನಸ್ಥಲಂ
ದೆಷಟ್ಸ್ಥಲಂತಿಳಿಪೆಂಡೆನ್ನಚಿತ್ತಳಿಯನಂದೀಶನೊಡೆ ॥ ಅವನಿತಳ
ದೊಳುಜನಿಸಲಾಸತಿಯಗರ್ಭದೊಳ್ । ತವೆತವಜ್ಞಾನಸುತನುಪ
ಸಿನಂದಾರ್ದ್ರಮರ । ನಿವಸಕ್ಕೆಷಟ್ಸ್ಥಲವನುಪದೇಶವಿಾವಂತೆಕ
ರುಣಿಸುವದೆನಗೆಂದಳು ॥೦೬॥ ಎಂದೊಡಂತಾಗಲೆಂಗಿರಿಜಾಕರವ
ನಿಂದು । ಬಂದತಾರ್ಯಂಸಫಲವಾಯ್ತುನಿನ್ನಿಂದಮಾ । ನವೀಕ
ನಿಂದಮೆಸ್ಕಾದನುಪಾಗಣಿಕೆನೊಡಲ್ಬಪಂಪಿಂಗಿರಪ್ಪುದು ॥ ಮುಂದಿ
ಭೂಲೋಕದೊಳ್ವೀರಶೈವನ್ನೆಲೆಗೆ । ನಿಂದಪ್ಪುದುನೀವೆಲ್ಲರುಂಪೋ
ಗಿಜನಿಸಲಾಂ । ಪಿಂದೆಮ್ಮಸನ್ನಿಧಾನವೃತ್ಪನಂಕಳುಪಿದಪೆನೆನೆವೃಷ
ಭನಿಂತೆಂದನು ॥೦೭॥ ಕಳುಪಿದಪೆರೇಕಳುಪಿದಪೆವುನಂಬಲೆನಂಬು।

ತಳುವಿಲ್ಲನಿನ್ನ ನಗಲಿವೆಮಗನೆಪೋಗುಕ । ತ್ತಲೆಯನೊಳ್ಪಿಳಿಗುಪ್ಪು
ಸಿಯಂದಿಟಂವಿಷಮನಸವ್ಯತಂಪುಣ್ಯಮಾಪಾಪಮಂ ॥ ಸಲತೆವರು
ವಂತೆಪರವಾದವುಂಗಿಲ್ಲಭೂ। ತಳದೊಳಗಣತಪವಾಡಂಗಳಿಂನೆ
ರೆದುನಿ । ರ್ಮಲಭಕ್ತಿಯಿಂವೀರಶೈವಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದುನಡೆಯೆಂದು
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೦೯॥ ಜೀಯ್ಗಾಲದುಕಿದವೆಂದಸಂಖ್ಯಾತಗಣದೊ
ಳತಿ । ಪೀಯ್ದಿಂದೆದ್ದುದೇಳ್ನೂರಿಪ್ಪತವುರಗಣ । ಮಾಯತಿಕೆ
ಯಿಂದುದ್ಭಕನೈಯುರ್ಕೆಲಕೆಲಸರ್ಪಹಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ದಾಯ
ದಿಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಾನಾನರರ । ಕಾಯರೊಳ್ತನಿಸಿತತ್ಪ್ರಜ್ಞಾ
ತಿಯಿಂದೆಸವ। ಕಾಯಕಂಗಳನಾಂತುವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂನಿರ್ಪರವ
ರೆಂದನು॥೦೯॥ಇನ್ನವರೊಳಧಿಕನಿರ್ಮಾಯನಲ್ಪಮನಾಗಿ। ಯೆನ್ನ ಪ
ಡಿಬಿಂಬವೀಸಿದ್ದರಾಮನುವಾಗಿ । ಜನ್ನವೀರೇಶ್ವರನೆವುಡಿವಳ
ಯ್ಯಗಳಾಗಿವುಡದೇವಿಯೆನಿಪರುದ್ರ ॥ ಕನ್ನೆನೀಲವುಡದೇವಿಯ
ಕ್ಕತಾನಾಗಿಪ್ರ । ಸನ್ನುತಿಯೊಳವನಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಖ್ಯಾತನಿಸಿರ್ಪ । ರು
ನ್ನತಶಿವಾಚಾರಿಗಿರಿಜೆನಂದಿಯರಿರವನಿನ್ನನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥
ರಾಜಿಸುವನೋರ್ವವಿಪ್ರಂವುಂಡಿಗೆಯವಾದಿ । ರಾಜವೆಸರಿಂದಾ
ತನರ್ಧಾಂಗಿವಾದಾಂಬಿ । ರಾಜಶರದೊಳಗೆವಾರ್ವತಿಯಚಿತ್ಕಳೆ
ಯುದಿಸಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆವೆಸರೊಳು॥ ಜಾಜಿಗನ್ಯಾತೆಯಿಸಭಾಕೆಯೊ
ಡನಾಬಸವ । ರ ಜನಿಸರಿನ್ನಂದಿಕೇಸ್ವರಂಜನಿಸಿಕಡು । ತೇಜದಿಂ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರದರಸುಬಿಜ್ಜಳನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುತಿರ್ಪನು॥೧೧॥ಆಸ
ಕಲಚಚಿವೆರಶಿರೋರತ್ನವೆನಿಸಿವು। ತೀಸಮಸ್ತಾಮರಗಣಂಗಳೆಮು
ಖವೆನಿಸಿ । ಸಾಸನಪವಾಡಂಗಳಿಂನ್ಮೆರೆದುಪರಸಮಯಗರ್ವಮಂ
ಮುರಿದುಜರಿದು॥ಓಸರಿಸದೊಲಿದುಲಕ್ಕದಮೇಲೆತೊಂಭತ್ತಾ। ರ್ವಾ
ಸಿವಮಪಾಜಿಂಗವುಕ್ಕೆವ್ಯಪ್ಪನ್ನೆವುಂ । ದಾಸೋಹಮಂಪಾಡು
ತಾವಗಂನಿನ್ನಬರವಂಬಯಸುತಿರುತಿರ್ಪನು ॥೧೨॥ ಆವಂಪಿಕೇ
ಶವಂವಿಭಾಭಕರೂಪುಸಭು । ತಾನೆಮ್ಮೈರಾಗ್ಯರೂಪುನೀನೆವ್ಯಕ್ತ
ಸು । ಜ್ಞಾನರೂಪಾನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯೆಗಿರಿಸುತಾರೂಪಾಕೆಯು
ದರವಿಂದಂ ॥ ನೀನವನಿಯೋಳ್ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದುಬಸಿಯವರತನು।
ಮಾನಿಸದೆ ಗುರುಭಾವದೋಳ್ತಂಡುತತ್ವಮಂ । ನೀನವರಗುರು
ವಾಗಿತಿಳುಪುತಳುವದಿಷಟ್ಥಲಪ್ರಸ್ಥಹೋಗೆಂದನು ॥೧೩॥ ಎ
ನೆಮುಪಾದೇವನೀನಿಂತೆಂದುನುಡಿವಾಗ। ಳಿನಗಂಸ್ವತಂತ್ರತೆಯೆನೀ
ನಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪ। ನೆನಲೀಶ್ವರನಕ್ಕುತನ್ನಸಜ್ಞಾನರೂಪಂಮುಖದೊ

ಳೊಲಿದಡಗಿಸಿ ॥ ಘನಹರುಷದಿಂದಲೀಕ್ಷ್ವರನಂದುತನ್ನಕ । ಣ್ಣೊ
ನೆಯೊಳೋಲಗವುಂವಿಸರ್ಜಿಸುತಾಕ್ಷಣಂ । ನೆನೆದುಕಲ್ಯಾಣಪು
ರದೊಳಗಿರ್ದನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಗ್ಗಸವುಂಪಾರ್ದನು ॥೩೪॥ ಇಂ
ತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತಸದಬಗದವರ್ಗೊಂದಿದ
ರ್ಗರ್ಥದಾ । ಯ್ತಂತವುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದರ್ಗರ್ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ತಂತುಹರನಪರಾವತಾರ
ನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ೩೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೦೦ಕ್ಕೆವುಂಗಳೆಂ

ಕರ್ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಧರೆಯೊಳುಬಿಸಿಲ್ಗನಂದಾರ್ದ್ರವುರಗಣಿಕೆತ ।
ತ್ಸರಸಸ್ಸವುಂತಿಳುಸೆತಿಳಿಸಿಕ್ಷಾರೂಪೆ । ಮುರುಪಸಾರ
ದೆನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುದರವನೊಡೆದುಚೆನ್ನಬಸವಂಜನಿಸಿದಂ॥

ಪದ॥ ಕುಮುದಸಖವರಕಲಾಭರಣವಾವನಚರಣ । ಕುಮು
ದಬಳಿವನವುಪಾಣಾವವೇವರದೇವ । ಕುಮುದಾಕರವನ್ನಿಪ್ರಣೋ
ತ್ಪಸನ್ನುತಗಾತ್ರಸುಪವಿತ್ರಸ್ಪಟಿಕ್ರ ॥ ಕುಮುದವಾಸನವಿನುತ
ಪಾದಗಿರಿಜಾನಯನ । ಕುಮುದಬಂಧ್ವವುವಿಭಾತಿಸುನಿನ್ನಭಕ್ತ
ಸ್ಯ । ತ್ಕುಮುದವುಂಪಂಡಾವಿಲೂಸಾಕ್ಷ ಸುಜನಸಂರಕ್ಷಗೀವಾಣ
ನಿಪಕ್ಷ ॥೧॥ ಇರಲಿತ್ತಸಾಗಲಾಂಬಿಕೆವುಪಾಭಕ್ತಿಯುಂ । ಗುರುಲಿಂ
ಗಜಂಗವುಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂವುಾಡಿ । ಪರವುಪ್ರಸಾದವುಂಸವಿ
ದುಭೈಯೊಳಂಗುಪರಿತಿವರ್ತ್ಯನಯಂ ॥ ಸರುಷದಿಂಯೋಗನಿ
ದ್ರಾವುಮುದ್ರಿತಾಕ್ಷಿತ । ತ್ಪರವಶದೊಳಾರಾಧ್ಯರಂಕರಾಣದಿಂದವರ।
ಚರವುೂರ್ತಿಯಾಗಿತನ್ನತಿಯನೇಕೆಂದೊಡನೆ ಕರದಿಟ್ಟಿರಿಸಿನುಡಿದ
ನು ॥೦॥ ಎಲೆತರುಣಿಕೊಳ್ಳಿಮುಪಾಸ್ಯಾಗಾವನೆನ। ಲ್ಲಿದುಕೈ
ಗೊಂಡುಲಿಂಗಕೆಕೊಟ್ಟುತಂಕೊಂಡೆ। ಬಳಿಕಚರರೂಪನಡಗಿಸಿಪಂ
ಚವದನದಶಭುಜತ್ರಿಪಂಚಾಕ್ಷಿಯುಂದೆ॥ ಪೊಳೆವಘನಕಟಕಕ್ರಿಕೂಲ
ಡನುರುಗದಿಂದೆ। ಪುಲಿದೊಗಲೆನುಡಿಗೆಯುಂಪಾರ್ವತಿಸಮೇತದಿಂ,ದೊ
ಲಿದುಪ್ರಸನ್ನಭಾವದೊಳೆಪರಶಿವನಾಗಳಾತರುಣಿಗಿಂತೆಂದನು॥೩॥
ಲಲಿತಾಂಗಿಸಂಕಲ್ಪವುಂವಾಡಬೇಡೆನಾಂ। ತಿಳುಪುವೆಂಪ್ರೌಸತಪ್ಪ
ಚೋದ್ಯವುಂನೀಂಕೇಳ್ವ । ದೊಲಿದುನಮ್ಮಾಚಿತ್ಕಳಾಮೃತಪ
ಸಾದಮಿದರಿನ್ನಗರ್ಭದೊಳಿಗೆ॥ ತೊಳಗುವೆಮ್ಮಾಷಣ್ಮುಖಪ್ರಿತಪ್ರ

ಣವನಿ । ಮರ್ಮಳಿರೂಪನಾಷಟ್ಕ್ಲಲಬ್ರಹ್ಮಸಕಲಭೂ। ತಳವಂದ್ಯ
ನಗಣಿತಪವಾಡಪ್ಪುಷಂಜನಿಪನೆಂದೀಕ್ಷ್ವರನ್ನುದಿದನು ॥೪॥ ಪೊಸ
ತಪ್ಪೀರಶೈವಾಚಾರಮಂ । ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿತ್ತೈನಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕರ
ಮತವನಳಿದು । ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥಗಣಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಂಹೋಪದೇ
ಶಮನಿಜಪದವನು ॥ಬಿಸಜೀವನಳಿನಿನ್ನಗರ್ಭದಭ್ಭಕನುದಯ। ದೊ
ಸಗೆಯಂಸಕಲಗಣಕರುಪ್ಪತೀವ್ರೈದೊಳೆನು । ತ್ರಸಮಾಸ್ತ್ರೀಕ್ಷ್ಣಂವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷನಾನಿರಾಕಾರರೂಪಂತಳೆದನು ।೫॥ಅನಿತರೋಳ್ಕಂದರ
ದುನಾಗಲಾಂಬಿಕೆತನ್ನ। ಮನೆಯೊಳೀಕ್ಷ್ವರಮೂರ್ತಿಯಂಕಾಣದಿಂ
ತಿದಿಂ । ಕನಸಾಗಿಬಂಕನನೆನಂದಮಪ್ಪುದು ನೋಪೆಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂ
ಬಂತಿರೆ ॥ ಮನದೊಳ್ ವಿಸ್ಮಯರಸಂತಳ್ಕುತಿದಿಮೆನ್ನ । ನೆನ
ಹಿನೊಳ್ತಿವರೂಸ್ಪುಜೊಳ್ ಪ್ರತಿಬಿಂಬೋದ್ಭವಂ । ದಿನುತಜಾನಿಪ
ಸಮಯದೋಳ್ಪೆಳೆಗುಪಾವಗೋಳಗಳುಲಿವಪೆನೆಂದಿನು ॥೬॥ಇಂ
ದಿರನದೆನಿಕಂಪ್ರಮೂಡಕತ್ತಲೆಯೋಡ। ಮಂದಾನಿಲಂಶಂಪ್ರತೀಡೆ
ಭೃಮರಂಪಾಡೆ । ಬಂದುಚಕ್ರಂಕೂಡೆಕ್ರೌಂಚಮಾಡಕವುಲಂಬಿರಿ
ದುನಗೆಯೊಳಾಡೆ॥ ಮುಂದೊಳ್ವರ್ವವೀರನೈವಾಚಾರ್ಯನೀಧರೆಗೆ।
ಬಂದಿದಕೆನೂರುಮಡಿಯಾಗಿಬೆಳಗಂತೋರ್ಪ । ನೆಂದುಸೂಚಿಸು
ವಂದದಿಂದುದಯಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ಪದ್ಮಪಿನುದಯಿಸಿದನು॥೭॥ ಆಕಾ
ಲದೊಳಿಭಕ್ತಿಯುನ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಂ । ಮಾಹಾಂತಪೂಜೆಯಂ
ತೀರ್ಚಿರ್ಯಾಬಸವಾದ್ಯ । ನೇಕರೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಾರ್ದ್ಯಂತಮಂ
ಹಿಂಚುಮುಂಚೆನಿಸದಾಂಪೇಳಲು ॥ ಬೆಕೆಂದುಬೀಗ ಮನುಭವ
ಮಂಟಪಕ್ಕೆಬಂ। ದಾಕಾರ್ಯನುಮ್ಮಹಾಗಣಕುಲಂಕೇಳ್ದಂತೆ ಜೋ
ಕೆಯಿಂಪಾಗೆದಂಡಾಧೀಶನೊಳುಸವಿಸ್ತರವಾಗಿವಿರಚಿಸಿದಳು ॥೮॥
ಕೇಳ್ದಮುದಮಂತಳ್ದನಾಬಸವನುತ್ಸವಂ । ದಾಳ್ದಿದುಗಣಸ್ತ
ತಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಮೊಗ। ಮಾಳ್ದಿದುವಿಕಾಸಮಂಗರ್ಭಚಿನ್ಹಂ
ದಿನದಿನಕ್ಕೆತಲೆದೋರಲೊಡನೆ॥ ನೀಳ್ದಿದೆಲ್ಲರಮನೋಹರುಷಲತೆ
ಧಾರುಣಿಯೊ । ಳೇಳ್ದಶೈವಾಚಾರಮಂದನಾಚಾರಮಂ। ತೂಳ್ದ
ದುಸುಗರ್ಭದೊಳಗಿರ್ದಪರಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಯದೇಂಸಾಮಾನ್ಯವೆಂ॥
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಮನ್ಥಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆನವ । ಶಾರದಾಭ್ರದಮರೀಯ
ಶಶಿಯಂತೆಸತ್ಪುಣ್ಯ । ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರ್ಪನವನಿಧಿಯಂತೆ ಗುರು
ಬೋಧೆಯೊಳಗಿಪ್ಪಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ॥ ಆರವಿಗಾವಗುಪ್ತಜ್ಯೋತಿ
ಯಂತೆಮಂ । ದಾರಮುಕುಳದೊಳಿರ್ಪಸುರಭಿಯಂತಧಿಕಗಾಂಭೀ

ರ್ವ್ಯಾಪ್ತಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯಬಸುರೊಳುತತ್ವನಿಧಿಗೋಪ್ಯೆಂದಿಂದಿರ್ದ
ನು ॥೧॥ ತ್ರಿವಳಿಗಳ್ಕೆಸುಳಿದವುಬಾಸೆಕಪ್ಪೇರಿದುದು । ಧವಳಿಮಾ
ಸ್ಯಾಪ್ತಿಕಡರಿತುಕುಚಂಕೊಪ್ಪಿದವು । ತವೆಚೂಚುಕಂಕಗ್ಗಿದವುನಾ
ಭಿಪೊರಪೊಣ್ಮೆತಸಿಯನಡುವುಂಬೆಳೆದುದು । ಸವಿನುಡಿಯುನಾಕ್ರ
ಯಿಸಿತಲಸಿಕೆವಿಶೇಷಮಾಂ । ದ್ಯಪನಾಂತುದೋಳ್ಗೆಡೆಬಳಲ್ತೆಯಂ
ಧರಿಸಿತುರು । ಗವೆಗಣ್ಣುನೋಟವುಸದುದುಗರ್ಭಸೂಚಕಂಚರ್ತಾವಿ
ರುದಾಬಾಲೆಯ ॥೧೧॥ ಕವುಲಜಾಂಡವನನಂತಂಗಳಂತಾಳ್ದಶಿವ।
ಸವುರೂಪನಂತರುಣತಾಳ್ದಳಿವುಜೋರ್ಜ್ಜವುಂ । ದವುರಗಣಿಂ
ದಿಷ್ಟಿಯಾದಪ್ಪುದುವುತ್ಸ್ಯತಂಗೆಂದುಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ॥ ವುವುತೆಯುಂ
ತರ್ಗರ್ಭರಕ್ಷಣಕೆಬರದತಾ । ಯಿವುಲೇಖೆಯೋಶಿವಜ್ಞಾನದೀಪದ
ಕುಡಿಯೊ । ಳಿವುರಿರ್ದಚೂವುಮಳ್ಕವಿಯೊಯೆನಲ್ಕಪ್ಪೆಡರಿನಿಡು
ಬಾಸೆಗಣ್ಗೆಸದುದು ॥೧೨॥ ಚಾರ್ವಾಕಜಿನಬುದ್ಧವುಂಬೀವುತತ್ರ
ಯವುಂ । ವುರ್ವರೆಯಭಾರವಿಾಭಕ್ತರಭವನಮ್ಮಡೆ । ತೋರ್ವ
ಬಳಿರೇಳ್ಗೆಯೆಂದೆಂಬರಿಷ್ಟತ್ರಯಂವುಸುಳಿವವುತತ್ತರುಣಿಯ॥ವಿಾ
ರ್ವತಾಪತ್ರಯಂಪೋಪುದೆನುತವುನ್ಮಂದೆ । ಸಾರ್ವಂತೆತಿವಳಿಯ
ಡಗಿದವುಶಿವತತ್ವವುದು। ಬೇರ್ವರಿಯಲ್ಜ್ಞಾನಕೂಪನೆಲೆಗೆಟ್ಟುದೆನೆ
ನಾಭಿನಿವ್ನವನುಳಿದುದು ॥೧೩॥ ತರುಣಿಸ್ಪರ್ಶಾಶಂಕುವಾರನಾಗ
ರ್ಭದೊಳಗಿರೆವುನಸ್ತಿವಿರವುತ್ರಿಭಯದಿಪೊರವುಟ್ಟಕುಚ। ಗಿರಿ
ಯನಡರಿದುದೊಬಲುತಿವತತ್ವರಸಪೂರ್ಣವಾದಕಲಧೌತಂಗಳ ॥
ಭರಣಗಳಬಾಯ್ಗರಿಸಿದಿಂದ್ರನೀಲದವುಣಿಯ । ಬಿರುಡೆಗಳೋಪೇ
ಳೆನಲ್ಸ್ತನಚೂಚುಕದಕಪ್ಪು । ಕರವೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿದಳ್ನಾಗಲಾಂಬಿ
ಕೆಯುಂದುಕರುವಿಷ್ಟವುಕ್ತಿಯಂತೆ ॥೧೪॥ ಶಿವಕಥಾವ್ಯತರಸವನಾ
ಲಿಸುವಬಯಕೆಯು । ತ್ಸವದೊಳೀಶ್ವರಪೂಜೆಯಂವಾಳ್ಪಬಯ
ಕೆಕಡು । ತವಕವಿಂಗುರುಲಿಂಗಜಂಗವುದತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವುವು
ನುಂಬಬಯಕೆ ॥ ದಿವಿಜತರುವನವುವುಂಸಿದ್ಧರಸವೆಂಪುವಂ। ನವ
ನಿಧಿಗಳೆಂಸುರಪಧೇನುವಂಜಂಗವುದ। ನಿವಸಕೆಡೆವಾಡುವೀಬಯ
ಕೆಯೆಲ್ಲದೆವಿಕ್ಕಬಯಕೆಯುಲ್ಲಿಳಿಬಸುರೊಳು ॥೧೫॥ ಪಲತೆರದಗ
ರ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳಿಂದಿಂತುತ । ಲ್ಲಲನೆಕೆಲಕೆಲವುದಿವಸಂಗಳಂಕಳೆಯೆ
ವುರ। ದೊಳಗೆಗುಜುಗುಜುವುಸಗಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗಡವಿರಕ್ತೆಗಡರಾ
ಯಗುರುವ ॥ ಬಲುದಣಾಯೆಕಬಸವನಕ್ಕಗಡಗರ್ಭವುಂ। ತಳೆದ
ಳ್ಗಡಂಚಿತ್ರವೆಂದುವುನೆವ್ವನೆನೀರ। ಹೊಳಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳಗೀ

ವಾರ್ತೆ ಪುರಜನದಕರ್ಣಂಗಳೊಳಗಿಡಿದುದು ॥೧೫॥ ಆಕೆದೈವಜ್ಞೆ ಯೆಂಬರ್ತೆಲಬರುತ್ತಮ । ಜೊಕ್ಕಾಕೆನುಗೆವುಧ್ವಸುರ್ವಿಸ್ಮಯಂಬಡುವರವಿ । ವೇಕಿನೀಚರುಹಾಸ್ಯವಾಡುವರದಂಕೇಳ್ದುಮತ್ತೊರ್ವಪಿಸುಣರರಸಂ ॥ ಭೂತಾಂತಬಿಜ್ಞಳಿಂಗರುಪಚೇಕೆಂದುಬಂದೇಕಾಂತದೋಲಗದೊಳೀವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳೆ । ಪೋಕನಿವನಿವನನುಡಿವುಸಿಯೆನಲಾಬ್ಜಪ್ಪೆಯಂಬರಸಿವುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೧೬॥ ಕರದಕಂಕಣಕೆಕನ್ನಡಿಯುಂಟೆಜೀಯ್ಯಬಹು । ಪರಿಯೊಳ್ಳಾಂಬಿನ್ನೈಸಲಂದುವೆಂನಿವುಗತವ । ಚರಣಸಂಕಜವಾಣೆಪುಸಿಬಟಂನೋಳ್ಪಡಿದು ವೇಳೆಯಾಬಸವಣ್ಣನೆ॥ವರಗೃಹಾಂತಸ್ತರನುಭವವುಂಟಪದೊಳೀಗ । ಪರಭಕ್ತರುಂನೀಲಲೋಚನೆಯುಮಾಗರ್ಭ । ಧರಸಿಯುಂಸಹಜಸವನಿರ್ದಪಂದೇವರೆತರೆಕಾಣಬಹುದೆಂದನು ॥೧೯॥ ಎನೆಜ್ಞಳಿಂವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟುನೋಡಜೀ । ಕೆನುತಸಕಲಪ್ರಧಾನರ್ವೆರಸುಕೆಲವುಪರಿ । ಜನಸಹಿತಲರವಮನೆಯನೊಳಸೊಕ್ಕಬರಲಸಂಜ್ಞೆತಗಣದೊಡನೆಬಸವಂ ॥ ಘನಪರುಷನಿಂಕಾಣುತಿರೆರ್ದುಬಂದುಸ। ದ್ವಿನಯವನ್ನುಡಿದುಕರತಂದವುಳೆರತ್ನರಂ । ಜನಸಿಂಹಪೀಠದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಶನದೀಧಿತಿಸೊಳೆಯಲಂತೆಂದನು ॥೧೯॥ ಎಲರಾಯಕೇಳ್ನಿನ್ನಬಲ್ಲೆಯದೊನೆಗೆವಾ । ರ್ಮಲವಪರನ್ಯಪರಿಲ್ಲವಾಣೆಗಮಹಯವಿಲ್ಲ। ಮಿಳೆಯಸಿರಿಗೆಂಬಾಧೆಯಿಲ್ಲವನುಜಾಗ್ರಹಸುತರ್ಕಳೊಳ್ಭೇದವಿಲ್ಲ ॥ ಹಲವುಕೋಶಕಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲವಿಾಚತುರಂಗ । ಬಲದೊಳೆರಡಿಲ್ಲವಿಂದೆನ್ನಡೆಗೆನೀಂಬಪ್ಪ । ಬಲುಗಜ್ಜವಾವುದುಂಟೆನೆಕೇಳಿನಸುನಗುತಲವನೀಶನಿಂತೆಂದನು ॥೨೦॥ ವಾನನಿಬಸವದಂಡೇಶನೀನೆನ್ನಪ್ರ। ಧಾನಿಯಾಗಿಪ್ಪನ್ನಮೆನ್ನನೇಭಾಗ್ಯಕ್ಕ। ಪಾನಿಯಲ್ಲಿಯದೆಂದುವಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟುಕೆಲಬಲನೋಡುತಿರಲು॥ ಆನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುಗರ್ಭನಿರ್ಭರೆಯರ್ವಮಂ। ತಾನರಿದುತತ್ಪತಿಯಪೇರ್ವಿಡಿವುತಂವಿರತೆ । ನೀನಾರಿದೇಂಕಾರಣಂವೃಥಾಗರ್ಭವಾಯೆನ್ತನಲಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳು॥೨೧॥ಪೊಡವೀಶನೀಂಕೇಳತಕ್ಕದೀಗನ್ಮಭವಾ। ಮೃಡಪಿತಕ್ಕಳಾಮೃತಪಸೂರದಿಂದಾದುದೆಂ। ದೊಡನೆಕಲಶಿವಭಕ್ತರಿಲ್ಲರುಂತತ್ಪ್ರಸಾದಿಗಳವರಿಗೀಗರ್ಭದ ॥ ಗೊಡವೆಯಂಕಂಡುಕೇಳಿದುಬಿಲ್ಲವೆನೆಪ್ರಸಿಯ। ನುಡಿವಳಲ್ಲೀಶ್ವರಂಕರುಣಿಂತನ್ನಮುಖ। ದೆಡೆಯಸಜ್ಞಾನಪುತ್ರಂಜನಿಪನೆಂಬತ್ತನೆನಲರಸನಿಂತೆಂದನು॥ ಆಶಿವಜ್ಞಾನಭರಿತಂನಿನ್ನಗರ್ಭದೊಳಿ। ಗೀಕಳೆಯಿಂಬಂದವಾದೊ

ಡದುಲೇಸುವು । ತತ್ತಾಶಿಖುವಿತಾನೆಮ್ಮೊಳೀವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳಿನಿಜ
ವೆಂಬಕಟಕಿನೃಪನ ॥ ಆಶಯವನರಿದಾಕೆಯುದರವುಧ್ವದಲಿನಿಲಿ।
ಲಾಶೆಯಂತೀವಲೆಲ್ಲಾಜನರ್ತ್ತಳಿಬಸ । ವೇಶವುಖ್ಯನರಲಿಯೆಪ್ಪೋ
ನ್ಮೆತೊಂದಾನೊಂದುನುಡಿಯಗೀಂಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೩೩॥ ಕಳಕವಿ
ದೆಕೆಹೋಹೋನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲುಬಿ । ಜ್ಜಳನೃಪತಿಯಾಗಸಂನೆಲಕಿಳಿ
ರೊಡಂಧರು। ತಳಿಮಿರದಿಪಾತಾಳಕದ್ರೊದಡಂಶಿವಗಣರಿಂದೆಪ್ಪಿಸಿ
ನುಡಿಬಪ್ಪುದೆ ॥ ವಿಲಸಿತವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಣ್ಮುಖಸ್ತುತಸುಚಿ । ತ್ಕಳಿ
ಯಲ್ಲವಾಂರಕ್ತರೇತಃಪ್ರಮುತಪಿಂಡ, ದೊಳಗಲ್ಲನೆಂಬಗಂಭೀರಸ್ವ
ರಂಪೊಮ್ಮೆಬಿಜ್ಜಳಂಬೆರಗಾದನು॥೩೪॥ ಜೋಳಿಯಕ್ಕಂಗೆಭೀಮೇಸ್ವ
ರಂನುಡಿದುದಂ। ಜೋಳರಾಸಿಯೊಳೆಬಾಸೂರಬೊಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ। ಭಾ
ಳನಯನನನ್ನಡಿದನೆಂದುಬಸವಂಗೆಸಂಗಮನಾಥನುಡಿದನೆಂದು ॥
ಜೋಳುವಕಿನ್ನರಯ್ಯಂಗೆಪ್ರಪುರಾಂತಕಂ । ಕೇಳೆನುಡಿದುದಕ್ಕೇಳ್ದಿ
ನೀಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ। ಕೇಳದೇನುಡಿದುದಕ್ಕೆರಿಬೆಂದುಬಿಜ್ಜಳಂವಿಸ್ಮ
ಯದೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೩೫॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವುಂಪ್ರಮಾಣಿಸಿನೋಡಬೇ
ಕೆಂಬು । ದತ್ಯಧಿಕನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಮದುಂಟುವದರಿಂದ । ನಿತ್ಯವಹ
ಮಾನವಶರೀರದಲಮೂತ್ರರಕ್ತಮಾಂಸಗಳೊಳಿಗೆ । ನಿತ್ಯವಹ
ಶಿವನಚಿತ್ಕಳೆಯಿಪ್ಪುದೆಂಬುದಿದು । ಸತ್ಯಮೇಯೆಂದೆನಲ್ಕಜ್ಜರನೊ
ಡಂಬಡಿಪ । ಕೃತ್ಯವುಂಟಳಿದುತನ್ನೊಳ್ವಿಚಾರಿಸಿನೋಗಲಾಂಬಿ
ಯಂದಿಂತೆಂದಳು ॥೩೬॥ ಅಕ್ಕಕ್ಕುಮೂತ್ರಮಲಮಾಂಸರಕ್ತಂಗ
ಳೊಳ । ಗಿಕ್ಕುವೆಶಿವಮೂರ್ತಿಯನ್ನುದರದೊಳಿಗವರ । ತೊಕ್ಕ
ಲ್ಲನೆನೆಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳ್ದುದೃಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆನನಗೆಬರಿಯುಮಾತು ॥ ತಕ್ಕು
ದೇಯೆನೆದೃಷ್ಟವುಂದೋಪ್ಪುನೀಶಿವಗಣಕ್ಕದೇನರಿದರಿದುನೋಡೆ
ನುತ್ತಾಗನಸು। ನಕ್ಕುತಂನುದರವನುಗುಗೊಂಡನೆಗಳಿಂಬಗೆದಳೀನೆಂ
ಬೆನ್ನಕ್ಕರಿಯನು ॥೩೭॥ ಮೇಲುಗುಗೊಂಡನೆಸೋಂಕಲುದರದೊಳು
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ । ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶವೆಂಮೆರವಭಸ। ತಾ
ಲೇಪನದಧಳಿಧಳಿಪನಗಮೊಗದಕರ್ಕಂಡಲಯುಗಂಗಳಿಂದಂ॥ ಆ
ಲೋಲಮಾದಕಿರುಜಡೆಗಳಿಂಸುರಕುಸುಮ। ಮಾಲಾಮುದ್ಯದೊ
ಳುಶಿವಲಿಂಗಧರನಾಗಿ ಬಾಲಕಂನೋಳ್ಪಸಭೆಯಂವಿಸ್ಮಯಾರ್ಣವ
ದೊಳಗ್ಗಿರನದೇಂಬೆಗಳ್ವಿನು ॥೩೮॥ ವೇದದುಂದುಭಿಮೊಳಗಿದವು
ಸುರನರ್ತಲಿದುಕುಸು । ಮಾವಳಿಯವೃಷ್ಟಿಯಂಕರದರಾಸ್ಥಾನಿಕರ।
ನಾವರಿಸಿದುದುಭಕ್ತಿರಸಜಲಧಿಬಸವನಾನಂದಮೈವುರದನು॥

ಕಾವುದೆನ್ನ ಪರಾಧಶತವನೆಂದಾ ಜಿಜ್ಞ । ಳಾವನೀಶಂಗಭಯ
ಭರಿತಭಕ್ತಿಯುಂ । ಕೇವಲಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿಧರೆಯೊಳ್ಮೈಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ
ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ॥೨೯॥ ಹಿಂದೆರಂಭೆಯ ವಾಡದಿಂದಲಾಶುಕವು
ನಿಪೆ । ನಂದು ತನ್ನುದರವುಂಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನಿಂ। ತೆಂದುಚೋ
ಳಂಗೆಪ್ರಾಸಲನುದರವುಂಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನೆಂದು ಬಳಿಕ॥ ಛಂದದಿಂ
ಸಿದ್ಧರಾಮಂಸೊನ್ನಲಾಪುರದಿ। ನಿಂದು ತನ್ನುದರವುಂಬಗೆದು ತೋ
ರಿಸಿದನಂ । ತೆಂದುಪೇಳ್ವೆನಾರ್ಯನಿದಂಕಂಡೆನೆನುತಜಿಜ್ಞಳೈ ಪಂಚಿರ
ಗಾದನು ॥೩೦॥ ಜಿದ್ರೂಪನಿನ್ನಿರವನರಿಯದಾಂಪಳಿದನಿಂ । ದಾ
ದ್ರೋಣವೊಂದುಶಿವಶರಣೆಯುಂಜರೆದಭ। ಕ್ತದ್ರೋಹವೆರಡುತಿವ
ವಚನವುಟ್ಟಿಂದದೈವದ್ರೋಹದಿಂದೆವುರು॥ ಉದ್ರೇಕದಿಂದೀಕೆಯು
ದರವುಂಬಗಿಸಿದ। ಸತಿದ್ರೋಹನಾಳ್ಕನಿತನಾನರಿಯೆದರಿಯದಾ। ತ್ಮ
ದ್ರೋಹದಿಂಪಂಚವುದ್ರೋಹಯಂರಕ್ಷಿಸೆನುತವಂಪೊಗಳ್ದನಂದು॥೩೧
ಒಂದುಕಡೆಯೊಳುಜಿಜ್ಞಳಂಪೊಗಳಲತ್ತವು । ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳ್ಪ
ಸವದಂಡೇಶ್ವರನ್ನುತಿಸ । ಲೊಂದುದಿಕ್ಕೆನೊಳಸಂಖ್ಯಾತಗಣವೈದೆ
ಜಯಜಯವೆಂದುನುತಿಸುತಿರಲು ॥ ಹಿಂದೆಮುಂದೆಡಬಲದೊಳೊ
ಡೆಯರುಂಭಕ್ತರುಂ। ನಿಂದುಕೊಂಡಾಡುತಿರೆನೀಲಾಂಬಿಸಹಿತಸಲೆ
ವೃಂದವೊಡಗೂಡಿನಲಿಯಲ್ಕೆವೊದಲೋಳ್ಪನಾಡಂವಿಭವದಿಂವೆರೆ
ದುದು॥೩೨॥ ಆಸವಯದೋಳ್ಗಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯುತನ್ನಗ। ಭಾರ್ಗ
ಸನದಶಿವನಂಗೈತಳಿಕೆತರಲೊಡನ। ದೇಸುಬಲ್ಪೋಶಿವನುಸಾ
ತ್ಮ್ಯಯಂಕಾಂಬರಾರೆಂಬಸಂಕಾಜಾಲಮುಂ ॥ ಆಸಭೆಗೆಬೀಸೆತೇಳ್ವ
ಸುರೆಂದಿನಂತಾಯ್ತ । ಭೂಸತಿಯಪೊರೆಕಮಠದಿಗ್ಗಜಂಗಳಭರಂ।
ವಾಸುಗಿಯಭಾರವಿಳಿದುದುತತ್ವನಿಧಿಜನನಕಾಲದೊಳು ಚೋ
ದ್ಯವೆನಲು ॥೩೩॥ ಕಡಿದೊಣಗಿದಣಿಳೆವೃಕ್ಷಂಗಳೊಳ್ಕನರ್ತವೆ। ಚ್ಛೆ
ಡೆಯೊಳುಂಬರಡುಗಳೊಳ್ಕಡಾಲ್ಗಳಂಕರೆಯ । ತೊಡಗಿದವುಕಗ್ಗ
ಲ್ಲಳೊಸರಿತಾಕೊಯ್ದಫಲತತಿವುಗುಳೆಫಲನಾದವು ॥ ಸಡಿಗರದೊ
ಳಂಶಿವಾಲಯದಕಲ್ಬೆಂಬೆಗ । ಳ್ನಡುನರ್ತಿಸುತಿರ್ದನಾಕ್ಷಣಂ
ಜೈಕರೆದಿ। ಯೊಡವುತಿರ್ದುದುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಭೂತಳದೊಳವತರಿ
ಸಲೀನೆಂಬೆನು॥೩೪॥ ಕಳವಳಿಸಿಪಂಕಾಲನಡಂಗಿದಂಪೊಗೋಲ। ನಳ
ವಳಿದುದಜ್ಞಾನವಿಳಿದುದುಂಮದಮಾನ । ಮೊಳಗೊಳಗೆಕಂದಿದಳಾತ್ಮ
ಯೆಪೋದುದಸೂಯೆಷಡ್ವರ್ಗಮೀನಾಯಿತೊ॥ಸಲಿಕೆಟ್ಟುದಪವೃ
ತ್ತ್ಯಜಲಸಿದುದುಭಯಬಿತ್ತ । ನೆಲೆಗುಂದಳಾತ್ಮರಿತೂಲಗಿತಫ

ಚಯೆಭೂರಿ । ಲಲಿತಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಂಸತ್ಕಲಾಪನವತರಿಸಿದಾಕ್ಷ
ಣಮಿಳಿಯೊಳು॥೨೪॥ ಇಂತೆಸನಚಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ।
ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೂದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ
ರ್ಗೆಪರಿಪದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂ
ಸಕಲಭೋಗಮುಂ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಶಕ್ತಂ ಪದಗ್ರಹಕ್ತಂ ಮಂಗಳಂ.

ಏಕಾದಶಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂಬಿಜಳೈಪಾಲ
ಕಂಪ್ರಪ್ಪುಕ್ಕೋಸ್ಕವಮನಾಗಿಸೆಬಳಿಕ,ಬಾಲಲೀಲೆಯಕ
ಳೆದುಶರಣರೊಡಗೂಡಿಸುಖಮಿರ್ಪನತಿಸಂತಸದೊಳು॥

ಪದ॥ ಚಿರಳಕಳಿಕೆಗಳೆಭುಜಕಾಖೆಗಳೆರಂಜಿಸುವ । ಕೊರಳಿಗೆ
ರಳಿದಮುಖನ್ಮತಿರದಂತಭ್ರಮೆಯ । ವರಕುಸುಮಮುಮಂಜರಿಯುಜ
ಡೆಮೆಡೆಯಬಾಂದೊರೆಯಮುಕ್ತರಂದಸಂತೋಷನದ ॥ ಮುರಿದಜಡೆ
ಗಳೆರಜಾಪಿಂಜರದಸಂತತಂ। ಸುರನದೀಜಲಶುಕಪಿತಾಳಿಗಾಶ್ರಯ
ವಾವ । ಪರಮಪಂಪಾನಿರೂಪಾಕ್ಷಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಪ್ರೌರಿಯಲಾನತ
ಜನರನು॥೧॥ಬಳಿಕಬಿಜ್ಜಳನ್ಯಪತಿಬಸವಣ್ಣನಂಕರೆದು । ಪೊಳಲನು
ದಿನ್ಯಂಗರಿಸವೇಳ್ಕೆಂಬಮಾತುಬಾ। ರೊಳಗಿರಲ್ಕೆಗಳ್ದೆವಲ್ಲಿನಾನಾ
ಪಟ್ಟಜಲ್ಲಿಕನ್ನಡಿಕಳಸಂ॥ ನಿಳಯನಿಳಯದಮುಂದೆಬಲ್ಲುರುಜು
ಗಳ್ನಡುನೆ। ತೊಳಪಮಣಿಗುಡಿತೋರಣಂಗಳೆಂಪನ್ನಿರ। ಛಳಿಯು
ದಿಂದಗರುಧೂಪದಪೊಗೆಗಳಿಂಬೀಜಬೀರಿಗಳೆಂಬಲುವಾದವು॥೩॥ ಪ
ಟ್ಟೆಗಳಕಂಬಂಗಳಿಂಪವಳವಲಗೆಗಳ । ಮುಟ್ಟಿಕ್ಕೆಗಳಿಂ ನೀಲಮಣಿಯ
ಲೋವೆಗಳಿಂವಿ । ಯಟ್ಟಕರಾಂಗಣಕಾರ್ಯವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯ
ರೋಳ್ನಿಲೆನೆಲೆಗಳಿಂ ॥ ಅಟ್ಟಮುತ್ತಿನಗುರಿಗಳಿಂದಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಗಳ। ಕಂ
ಚುಗಳಸಂದಣಿಗಳಿಂಕೇರಿಕೇರಿಯೋ । ವೈಟ್ಟಿರವುಗೈಹಗೈಜದಾಸ್ಥಾ
ರಂಗಳೋಳ್ಮಾಮೀರುಮೆಗಳೇನೆಂಬೆನು ॥೪॥ ವಿವರಿಸುವಡೀರಮ
ಹೋತ್ಸವಮನೀಕ್ಷಿಸಬಂದ । ವಿವಿಧವಿಮಾನಂಗಳೋಷಟ್ಪಲ
ಬ್ರಹ್ಮ । . ಯವತರಿಸಲೀಪುರಮೊಳಗೆ ಶಿವಶರಣಸಂತತಿಯನಾ
ಯುಜ್ಯಪದಕೆ ॥ ತವಕದಿಂದೊಯ್ಯಲಂದೈತಂದಪುಷ್ಪಕದ । ನಿ
ವಹವೂಪೇಳೆನಲ್ಪುರದೊಳಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯುಂ । ನವಕುರುಜುಗಳ್ಮಾಮೀ
ರುವೆಯೊಮೆರದವೇನೆಂಬೆನಾನಕ್ಷರಿಯನು ॥೫॥ ವಿರಚಿಸಿದಸಾ

ರಣೆಯಕಾರಣೆಯುಧಾರುಣಯ । ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೋರಣದತೋರಿ
ಣದವೂರಣದ । ಸರದಪೂಗಂಪುಗಳಸೊಂಪುಗಳಪೆಂಪುಗಳಸಿರಿಗಂ
ಧಪನ್ನೀರೊಳು ॥ ಬೆರಸಿರ್ಪ ಛಳಿಯದಸುನಿಳಯದಸಕಳಿಎಡೆ
ಯೊ । ಳಿರದೆಬಸಾ್ಪರತಿಯುಮೂರತಿಯರಾರತಿಯ। ತರತರದಕೇ
ರಿಗಳಿಭೂರಿಗಳಿಭೇರಿಗಳಿರಭಸದಿಂಪ್ರರವಿಸೆದುದು ॥೫॥ ತರಿಸಿದಂ
ರತ್ನಮಯಪುಷ್ಪಕವನೊಲಿದದರೊ। ಳಿರಿಸಿದಂನಾಗಾಂಬಿಕೆಯು
ಕುವರನಂನಮ । ಸ್ಮರಿಸಿದಂತಾನವಗೆಚತುರಂಗಮುಂಪುರಜನಂಗ
ಳಮುಮಂತ್ರಿಗಳನು ॥ ಕರೆಸಿದಂಪುರದವಾರಾಂಗನಾನಿಕರಮಂ । ಬ
ರಿಸಿದಂಶೈವದೋಳ್ಬಳಭರಿತಭಕ್ತಿಯಂ। ಧರಿಸಿದಂಜನಜಿಜ್ಞಳಂ
ಹರುಷದಿಂದುತ್ಸವಂಗ್ಯಸಲನುವಾದನು ॥೬॥ ಪಟುಹನಿಸಾ್ಪಳಗಿಡಿ
ಬಿಡಿಭೇರಿಡಾಮಡಜೀ । ಗಟಿಕರಡಕಂಸಾಳಿದೋಳ್ಕೊರಿಟುಮುಕು
ತಂ । ಬಟಮೆಸವವೀರಣಡವಾನಚಂಬಕಬುರುಗುಗಾಳಿಹಗ್ಗಾಳಿ
ಗಜರ್ವ್॥ ಪಟುಕಹಳೆಯುಂಕೊಂಬುಗಾಳಿಸೊಂಗಾಳಿಯು । ತ್ತಟಿ
ತಾಳಮುದ್ದಳಿಗಳೆಂಬಬಹುವಾದ್ಯದು। ಬ್ಬಟೆಯಪಿಳಿದಿಸೆಯೊಳಾವ
ರಿಸಲಾಕುವರನಸುಪ್ರಷ್ಪಕಂಸ್ಫೋರಮಟ್ಟದು ॥೭॥ ಪೇಳಲಂಪೊ
ರಮುಖ್ಯಸತಿಯರಡಬಲದೊಳಂ। ಧಾಳಿಸಲ್ಪವಳಚಮರಂಗಳಂಬಿ
ಜ್ಜಳನೃ। ಪಾಲಕಂಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳಿಳಿವುಮಂತ್ರಿಪ್ರಮುಖಪರಿಜನದ
ಗಡಣದಿಂದಂ ॥ ಓಲ್ಮಿಸಿಬರೆಬಸವದಂಡೇಶಮುಖ್ಯರ । ಣಾಳಿಜ
ಯತೆಂದೆನುತಬರೆಸಮ್ಮುಖಂಬಿಡಿದು । ಬಾಲೆಯರ್ಕರ್ತೆನವನಾ
ಡೆಲಾಸುಳುವಾರಕಮ್ಮೆರೆದುಬರುತಿರ್ದನು ॥೮॥ ವಾದ್ಯವೇನಕ್ಕ
ನೀಂಕೇಳ್ದುಬಲ್ಲವೆತಂಗಿ । ಚೊದ್ಯಮಂಬಸವನಗ್ರಜನಾಗಬಾಂಬಿ
ಕೆಗ । ಭೇದ್ಯಮಪ್ಪಭವಪ್ರಸಾದಪಾಶತಗಬ್ಬದೋಳ್ಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳಿ
ದ ॥ ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲರಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರಿಸಿಲೋಕದಾ । ರಾಧ್ಯನಪ್ಪೊಂ
ದುಶಿಕುಬಂತುಗಡವೆಂದುಪುರ । ದಾರ್ಯಂತದಬಲಾಜನಂನೋಡ
ಲಾತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದೈದಿಪೊರಮಟ್ಟದು ॥೯॥ ಅಂಗಜನಕಣೆಗಳಂಬೀರಿ
ನೋಟಂಪೊಗಂ । ತಿಂಗಳಂಮೂರಿಸಸುನಗೆಯಸೊಂಪಡರಿಬೆ। ಳ್ದಿಂ
ಗಳಂಕರೆಯೆ ಭೂಷಣಮಣಿಪ್ರಭೆ ತಟತ್ಸಂಪದಮನೈದಿಜರೆಯೆ ॥
ಸೊಂಗಳೆಸ ಮೊಲೆಮೇಲುದಂನೂಂಕ ಮದ್ಯಂಬೆ । ಡಂಗಿನಿಂಬಲ್ಕೆ
ಮುಡಿಪೂಗಳಂಕೆದರೆಕಾ । ಲುಂಗುರಗಳೊದರೆ ತವಕದೊಳ್ಕೈದ
ದಪ್ಪುರವರಾಂಗನೆಯರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೦॥ ಎಸವಮಾಡಗಳನೆ
ಲೆನೆಲೆಗಳೋಲ್ಮಿಂತುಶೋ। ಭಿಸುವಮಾಳಿಗೆಯುನಿರದೇರಿಪೊಂಜಗ

ಲಿಯೋ। ಳ್ಮಿಸುಪಕಂಬಂಗಳಂನೆವಿಮ್ಮಮಂಟಪದಿಕ್ಕೆಲಂಗಳೋಳ್ಪಂ
ತಿವಿಡಿದು ॥ ಒನೆದುಮುಂದಿರಬಹುದಾರ್ವಾರದೋಳ್ನಿಂದುನಿ । ಟ್ಟಸು
ವಶಿನಮುಖಿಯರಲ್ಲಲ್ಲಿಕರುವಿಟ್ಟಿರದ। ಪೊಸಪೊ ನ್ನಪ್ರತ್ತಳಿಗಳಂತೆಕಂ
ಗೊಳಿಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೧॥ ವಸುಧೆಯುಂಪಾದ ಜ್ಞರಾ
ಗವುಗುರ್ವಿಳ್ಪುಗ । ಳ್ಪಸದನಂಗೈಯೆವಕಂಕಣಂಗಳಸೊನಂ। ದೆ
ಸೆಗಳೋಳ್ಪೊನ್ಮೆನಯನಾಂಶುಗಗಳಕೆ ತಟಲ್ಲತೆಯಪ್ಪಂಪಡೆಯ
ಲು ॥ ಪೊಸಬಗೆಯಡೆಯಂಚವಿಂಡನೊಡವಿಸೆವ್ಯಯ, ಜಿಸಜಗಂ
ಧಂತುಂಬಿಬಿಂಡುವಂನೆರಪೆಶ । ಕುಸಮಾಸ್ತ್ರನಸ್ತ್ರಂಗಳಿಡಯಾಡು.
ವಂತೆಬರುತಿರ್ದರಬಿಳಿಸ್ತ್ರೀಯರು ॥೧೨॥ ಕುರುಳುಗಳಲ್ಲಾಂಗಳುಂ
ಕಣಿಯೆಂಕುಚಯುಗಂ । ವರನಿತಂಬಂಕದಕ್ಕಿಸಿಸೆಮೇಲುದನಿರಗ।
ಳಿರದೆಪ್ಪೆಸರಿಸೆಲಾವಣ್ಯಜಲವುಂಪೆರ್ಮಜಲಬಿಂದುಗಳ್ತ್ತಳುಂಕೆ॥
ಚರಣಂಗಳುಂನುಡಿಗಳುಂತಡೆಂಬಡಿಸಲತಿ । ಭರವಸದೊಳ್ಮೈತಂದು.
ನೋಳ್ಪತರುಣೀಜನಂ। ಸ್ಮರನಕುಲದೇವತೆಯರಿಡಯಾಡುವಂತೆ,
ಸೆದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೩॥ ನಲ್ಲನಂಬಿಟ್ಟೀತಕೋಡಿಬಂದಪೆ
ಪೋಗ। ಸಲ್ಲಕುಚಭರಕೆನಡುವುಮುಬವುದೆಂಬಳಿಯರ । ಸೊಲ್ಲು
ಮುಂವಿಾರಿತೂಡಗಿಳಿವಕಟಸೂತ್ರವುಂವುರಿಬಡುತ್ತಂದುಗೆಗಳಂ॥
ವಿಲ್ಲುದೀಡಾಡಿಬಿಡುವುಮಿಡಿಯಕಟ್ಟಿದೆತವಕದಲ್ಲಿನೋಳ್ಪೆಸ್ಸಕ್ಕ್ರ,
ಬಿಂವುಂಬಿಯಂಬಗೆದು । ಚಕ್ಷಗಂಗಳೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತರ್ದಳೋರ್ವಳಿಳ
ಕುವರನವಡೊಲೋತ್ಸವವನು ॥೧೪॥ ಎಳೆನೀಲಪಟ್ಟೆಪಳಗೆಂಪುಮು.
ತ್ತುಗಳನಿ। ರ್ಮಳಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸೆವಪುಷ್ಪಕಂಗಂಡುತಿಳಿ। ಗೂಳ
ನುಂಬನಂಪದ್ಮಮುಂಡೊನ್ನವೆಂದುವಿಾನ್ಮೃಗಮಳಿಚಕೋರಂಗ
ಳು॥ ಪೊಳೆವಡಂಚಪಕಪಾಲಿವನೋಟಗಳಕೋಮಳೆಯರಾವ
ರಕುವಾರನನೀಕ್ಷಿಸುವಭಾವ । ದಲರಿಸಿಂಪುರವನಿತೆಬಣ್ಣರೂಪ
ವುಂತುರಂಜಿಸುವಂತೆಚಲುವಾದುದು ॥೧೫॥ ಶಾರದೆಗಸಾಟಮುಂ
ದಾಮ್ರಾಣಗಣಿಸಿರಿಗೆಸರಿ। ಯಾಂತಿಯಪಡೆಯಸಲ್ಲಿಗಸಮವುರುಂಫತ
ಯೊ।ಳೋರಗೆಯೆನಿಪ್ಪಪುರವರವುಪಾಸತಿಯಾರತಿಭಯಭರತಭಕ್ತ
ಯಿಂದಂ ॥ ತೋರಲಿಡುವುಮುತ್ತಿನಾರತಿಪಟ್ಟೆಯಾರತಿವು। ಪಾರ್ಶ್ವ
ದಾರತಿಸೊಡರ್ಗಳಾರತಿಗಳೆಂ । ಬಾರತಿಗಳಂನಿವಾಳಿಸಪಂಸೇಸ
ಯಂತಳಿದರಭಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೧೬॥ ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದವುಪಾಸ
ತೀಜನಕೆಪಿಡಿ। ಹಾರದಿಂಪೊಂಗಳಂವಸ್ತ್ರಂಗಳಂರತ್ನ। ಹಾರಂಗಳಂಸು
ತಾಂಬೂಲಂಗಳಂವುಹಾಭೂಷಣಪ್ರತತಿಗಳನು ॥ ಆರಮುದುಕುಳು

ಸಿಸಿನಾನಾವರ್ಣವುಂವುಹಾ । ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಣಿಸುತಂಬಸ
ನನಿಂ। ದೋರಂತೆಜಿಜ್ಞಳನೃಪಂಸಕಲಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಡನೈದೆಬ
ನುತಿರ್ದನು ॥೧೩॥ ಇಂತಣಿಳವಿಭವದಿಂದುತ್ಸವಂಗೈಸಿತದ । ನಂತ
ಂಬಸನನರವುನೆಗೊಡನೆಬಂದುನಿಂ । ವುಂತಪ್ಪರುಂಟೆಯೆಂದು
ಚರಿಸಿಸಕಲವಸ್ತ್ರಭರಣದುಡುಗೊರೆಗಳಂ ॥ ವುಂತಿರಿಸಿತತ್ಕು
ಮಾರಂಗೆರಗಿತನ್ನವುನೆಗಂತಿರುಗಿದಂಬಿಜ್ಜಳಂಬಳಿಕ್ಕತ್ತಗಣ|ಸಂತ
ತಿಗಳೆಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಬಸವಂತನ್ನನಿಳಯವುಂಪೊಕ್ಕನಂದು॥೧೪॥
ಕರುಷದಿಂದಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರ್ಪ್ಪುರಂ । ಕರಸಿದಳುನೀಲಲೋಚ
ನೆವುಸಾವಿಭವದಿಂ|ಪರಿಪರಿಯಬಣ್ಣಾರತಿಗಳಿಂಪೊನ್ನಹರಿವಾಣಂ
ಗಳೋಳ್ವುಂಬಿಸಿ ॥ ತರತರಂಬಿಡುನಡೆತಂದುನಾಗಾಂಬಿಗಂ। ವ
ಕುವರಗಂನಿವಾಳಿಸಿಬಿಸುಟುತೂಪಿರಿದು । ಪರಸಿಸೇಸೆಯತಳಿದ
ಸಮಯವುಡೋಲ್ಬಿನಬನಸ್ತಗಿರಿಯಂಸಾರ್ದನು ॥೧೫॥ಅನಿತರೊ
ಸಂಜೆಗತ್ತಲಿತೊಲೆದೀಪವೂ । ಳ್ಕನೆಯನ್ಯೆಗಳ್ಕಿಕೋರಾಬ್ಧಿ
ನೀಗಲವರೆಯ|ದಣಿಗಳುರೆಪ್ಪಿಕ್ಕಿದವುಬಸವನುಂನಾಗಲಾಂಬಿಕೆನೀಲ
ಲೋಚನೆಯರು॥ ಘನತರದಜಂಗವಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂವೂಡಿ|
ವುನಪ್ಪೊಲೆದುತತ್ಪ್ರಸಾದವನಬಿಳಿಭಕ್ತರಂ । ವಿನಯದಿಂಪಂತಿಯೋ
ಕ್ಕೊಡಿಕೊಂಡಾರೈಕೀಗಿಸಿದರಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೧೬॥ಅಭೋಜನಾಂ
ತರದೊಳಬಿಳಿಭಕ್ತರ್ಗೆಗವ । ನತ್ಪ್ರಭಾಣದುಡುಗೊರೆಗಳಂಕೊಟ್ಟುಬ
ಳಿಕವುನ್ಮ । ನೋಭರಿತಪರಿಯಲಿಂದುಪಚರಿಸಿಕಳುಪಿಬಸವನ್ನೀಲ
ಲೋಚನೆಯರು ॥ ಸುಸ್ಥಿಭಾವದಿಂದೆಪಚರಿಸಿದರತಿಮೃದುವಾಗಿ ।
ಲೋಭಿಸುವಪಾಸಿನೋಳ್ಪಾಗಲಾಂಬಿಕೆದುಷ್ಕ್ರ । ತೇಭಕಂಠೀರ
ವಕುವಾರಕಂವುಗ್ಧಲೊಳಿಗಸೆವೆನಿದ್ರೆಯೊಳ್ದಿರ್ದಳು ॥೧೭॥ ಈ
ಪರಿಯೊಳಿವರಿರ್ದರಿತ್ತಕೈಲಾಸದೊಳೆ । ಗಾಪಾವರ್ತಿಯುವಿಶಾ
ಖಂತವ್ಮುಕುವರವ್ಮು । ವಾಪವಾದಂಗಳಂವೆರೆದುಜನಿಸಿದನಾ
ಕನಂನೋಳ್ಪೆವೆಂದುಕೂಡೆ ॥ ಗೋಪತಿಯನೇರಿಘನತರದವೈಭ
ವದಿಂದ| ಲಾಪರಮಗಣರುದ್ರಕನ್ನೆಯರ್ವೆರಸಿಪು । ತ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿ
ನ್ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಸೆಜ್ಜೆವನೆಯಂಪೊಕ್ಕ ರುತ್ಸವದೊಳು ॥೧೮॥
ಗಂಗಾನದೀ ತಟದೊಳಿಸೆವಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕ । ಲಿಂಗದಂತವ್ಯೆತವಾ
ರ್ಯಪೌರೆಯೊಳಿರ್ದನೆರೆ । ಪಿಂಗಳಂತಮಲಕಮಲಾಂಕರದಕೆಲ
ವೊಳೊಪ್ಪುವರಾಜಹಂಸನಂತೆ ॥ ವುಂಗಳಾಕಾರನಾಗಾಂಬಿಕೆಯ
ತುಗ್ಧಲಂ । ಸಿಂಗರಿಸಿತೋರ್ಪಶಿಶುವಂಕಂಡುಹರುಷಾಶ್ರು । ಪಿಂ

ಗದೊಡನುದುರೆಮುಗನಂಗಿರಿಜೆತೆಗದೆತ್ತಿಕೊಂಡಳಿತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು
ಬಳಿಕಲಾಸಮಯದೊಳಗೀಶ್ವರಂಸಪ್ಪಂಚ । ಕಳಸಂಗಳಂಪ್ಪತ್ತಾಪ
ನಂಗೆಯ್ದುಪಾರ್ವತಿಯ। ನೊಲವಿನಿಂಕುಳ್ರಿರಿಸಿಪುತ್ರಂಗೆತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆ
ಗಳಂತ್ರಿಲಿಂಗಂಗಳ ॥ ನಲಿದುತ್ರಿವಿಧಾಂಗಂಗಳೊಳುಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಶರಣ।
ಕುಲಕೇಪ್ರಕಾರದೊಳುದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಾಂದುಕೃಪೆ । ಬೊಳುನಿರೂಪಿ
ಸುವನೋಪೇಳಿನಲುಮೊದಲಲಿಂಗವನೆದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತನು ॥೨೩॥ ಉ
ನ್ನತಸುತೇಜಂಗಳೊಳುರೂಪಿನೊಳುಸುಪ್ರ। ಸನ್ನತೆಯೊಳುಂಶೈ
ವಕಳಿಯೊಳುಂತತ್ವಸಂ । ಪನ್ನತೆಯೊಳುಂಪವಾಡಂಗಳೊಳುಬ
ಸವಂಣನಿಂದಮಾಸುಕುಮಾರನು॥ಚನ್ನಾಗಿತೊರ್ಪನೆಲೆಗಿರಿಜೆನೋ
ಡೆಂದೀಕ್ಷ । ರನ್ನಿಧಾನಿಸಿಮನೋಹರುಷದಿಂದೀತಂಗೆ। ಚನ್ನಬಸ
ವಂಣನೆಂಬೀನಾಮಮೀಪಾಮ್ಯಮೆಂದುಗಣಕುಲಕೊರೆದನು॥೨೪
ನೋಡುವರ್ನಲಿವರೊಲಿವತರ್ಕಲಯನಲುಗಿವುಂ। ಡಾಡುವರ್ನಗು
ವರೊಗುವರ್ಮಿಗುವಸುಖದೊಳೋ। ಲಾಡುವರ್ಚರ್ಯಂಬಿಪನರ್ಚಂಬಿ
ಪರ್ತರ್ಪಂಬಿಸುವರಳಿಯುಂವುರ್ಪುಗಳನು॥ಬೀಡುವರ್ಕೈಗಳೊಳ್ಕೈ
ಗಳೊಳೋಳ್ಪಾಯಗಳೊಳಿ। ಗಾಡಿಸುವರಾಯೆಂದುದಾಯೆಂದುಬಾಯೆಂ
ದು । ಪಾಡುವರ್ನೀಡುವರ್ಪೀಡುವರ್ಕುವರನಂ ಶಿವಶಿವೆಯರಳ್ಕರಿಂ
ದಂ॥ ಪರಿಪರಿಯೊಳಿಂತಾಕುಮಾರನಂಮುಟ್ಟಿಸು। ತ್ತಿರೆಸರಹರಾಪು
ತ್ರನೋಸಮಿನ್ನೆಂತುಟೊ । ತೊರೆದೊಗುವಪಾಲ್ಗಳಿಂಬಿಗಿದುಗುರು
ಕುಚದಮೇಲುದನೊಯ್ಯನೋಸರಿಸುತ ॥ ಗಿರಿಜೆಮಗನಂತೆಗದು
ನೋಗಿಲೊಳಗಿಟ್ಟಧಿಕ। ಹರುಷದಿಂಪೊಲೆಯೂಡಿವುಂಡಾಡಿಕೊಂ
ಡಾಡಿ । ಪರಸಿಪೊಂದೊಟ್ಟಿಲೊಳತೂಗಿವಳುಮಿಗರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರ
ಮೇಳೆಯಿಂದಂ ॥೨೫॥ ಉಕ್ಕುವತ್ತಿಹರುಷದಿಂದಮ್ಮನ್ವೆಯುಂಜೋ
ಳಿ । ಯಕ್ಕಚಂಗಳಿನಿಂಬಿದುಗ್ಗಳಿಯುಮಿಸವಸ। ತ್ಯಕ್ಕಮಳಿವ್ವಿ
ಬಾಚವ್ವಿಮೊದಲಾದಜಿಳರುಬ್ರಹ್ಮನ್ನಿಕಯರೊಲ್ಪ ॥ ರಕ್ಕೆಯುಂಪ
ಣಿಗಿಟ್ಟುತೂಪಿರಿದುಪರಸಿಹಸು । ಮಕ್ಕಳಿಶಿರೋಮಣಿಯೆಸಂಗರದ
ಕಣಯಂಯೆಂ । ಬಕ್ಕಿತೊಟ್ಟಿಲೊಳುಜೋಜೋಯೆಂದುಪಾಡಿತೂ
ಗುತ್ತಿರ್ದರುಪ್ಪವದೊಳು ॥೨೬॥ ಜೋಜೋಮಜೇಶಷಣ್ಮುಖನಿ
ತಸನ್ಮರ್ತಿ । ಜೋಜೋಮಪಾವೀರಶೈವೋದ್ಧರಣಕೀರ್ತಿ।
ಜೋಜೋಮಹಾದೇವಯಾನಂದವರ್ಧನಕಳಾಪೂರ್ಣಚಂ
ದ್ರ ॥ ಜೋಜೋಸಕಲಭಕ್ತಹೃದಯಪಂಕಜಮಿತ್ರ । ಜೋಜೋ
ಮಪಾಶರಣಗಣಭವಾಂಬುಧಿಪೈತ್ರ । ಜೋಜೋಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪ

ಜೋಜೋಯೆಂದುಪಾಡಿತೊಗುತ್ತಿರ್ದರು ॥೨೯॥ ಎಂದಿಂತುಪಾ
ಡುತಂಪರಸುತಂತೊಗುತಾ । ನಂದದಿಂದಾಗಿರಿಜಿನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಗೆ
ನಗು। ತೆಂದಳೆಲೆತಂಗಿನೀನೆನ್ನರೂಪೀಶಿಶುವೆಶಿವಕುಮಾರಂತಿಳಿಯ
ಲು॥ ಮುಂದೆಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿನಾನಾಕ್ರಿಯೆಗಳ । ಳೊಂದರೋ
ಳ್ನಿರವೇಷಕಾಯಮುಂಸುವಸುಬೇ। ಡೊದುಕ್ಕೆವೆಡೆಗೊಟ್ಟಳೇಂವಿಶೇ
ಷವೊಪುತ್ರವೋಹವಿಾಲೋಕದೊಳಗೆ॥೩೦॥ ಅನ್ನೆಗಂಶಿವಶಿವೆಯ
ರಿನಿತೆಸಗಿದೀವಿವರ। ಮನ್ನೆಲಕೆಸಾರ್ವಂತೆಕೋಳಿಗಳ್ಕೂಗಿದವು। ಕ
ನ್ನೈಕಿಲರಲುಮುಗಿಯಲ್ಕವುಲವುರೆವಿರಿಯೆ ತಂಗಾಳಿತಲೆದೋರ
ಲು ॥ ಮುನ್ನೀಸರಾಗಮವನೆಚ್ಚರಿಸಲಳಿಕುಳಂ । ಸನ್ನುತಗಣಂಗ
ಳೊಡವರಶಿವಂಶಿವೆಯರಾ । ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂಮುಂಡಾಡಿಕೈಲಾ
ಸಕ್ಕೈದಿಗಸಂತಸದೊಳು॥೩೧॥ ಇತ್ತಲೀನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಶಿವಂಪೋ
ಗಲಿ। ಚಿತ್ತತ್ತುವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿತಿಳಿದುನಲವಿಂತನ್ನ । ಚಿತ್ತದಿಂಕನಸಾ
ಗಿಯುಂಕನಸುಮುಲ್ಲವಿದುತಂವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಲು॥ಒತ್ತಿನೊಳು
ಪೂಜಿಸಿದಮಣಿಗಳಸವಿವೆಶೋಭ। ವೆತ್ತಸೊಂದೊಟ್ಟಲಿದಭ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂ
ದುತ । ನನ್ನತ್ತಮಾಂಗವನೊಲವುತಿಪ್ಪಿನಂದಿನಪನಡರಿದನುದಯ
ಪರ್ವತವನು॥೩೨॥ ಆಕಾಲದೊಳುನಾಗಲಾಂಬಿಬಸವಣ್ಣಂಗ। ನೇ
ಕಹರುಷಂಪಟ್ಟಲೀಶ್ವರಂಬಂದುಮು। ತ್ತೀಕುವರಗಂದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊ
ಟ್ಟುಪೆಸರನಿಟ್ಟಂದಮಂಪೇಳ್ದುಬಳಿಕ। ಜೋಕೆಯಿಂದಿಷ್ಟಕಳಸಂಗಳಂ
ತೊಟ್ಟಿಲುಮ । ನಾಕೆಲವುಕುರುದುಗಳನೆಲ್ಲವಂತೋರಲುಶಿ। ಭಾ
ಕಾರಶಿವವಿದೆನ್ನಯಕಣ್ಣಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆನುತನುತಿಸುತ್ತಿರ್ದನು ॥
ಪಲತೆರದೊಳಳಿಯನಂಕೊಂಡಾಡಿಮುಂಡಾಡಿ । ನಲವುಮಿಗಬಸ
ವನಿರುತಿರಿಕ್ರಮಕ್ರಮದೊಳಂ । ಬೆಳೆವಶಶಿಕಳೆಯಂತೆಪೃಥ್ವಿಯುದ
ಯಾದಿತ್ಯನಂತಖಿಳತೇಜದಿಂದೆ ॥ ಗಳಿಗೆಗಳಿಗಿಗೆವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾ
ಸವು । ಜ್ವಲಮುಸ್ತೆಯೇರೂಪುವೆತ್ತಂತೆಶೈವನಿ । ರ್ಮಳಕಳೆಯೆ
ಬಾಲ್ಯತ್ವಮುಂಧರಿಸಿದಂದದಿಂಚಲ್ವಾದನಾಕುವರನು॥೩೪॥ ರಕ್ಕವ
ಣಪುಲಯುಗುರ್ಗಜ್ಜೆವಾಗಾಯ್ಮತ್ತಿ। ನೆಕ್ಕಸರಮುಡಿನಾರಕಾಲಕ
ಡಗಂಪಣಿಯೊ। ಳಿಕ್ಕುದಸುಭಸಿತವುರಳಿಲವುನಿಪಪರಿಪರಿಯಬಾ
ಲದೊಡಿಗಗಳನಾಂತು॥ಉಕ್ಕುತಿಹತಾಯುಮೊಲಿವಾಲುಣುತೆಸೋ
ಗಿಲೊಳು । ನಕ್ಕಾಡುತತಿಮುದ್ದುಗರೆವುತಂಲೀಲೆಯಿಮ್ಮಕ್ಕಳಾಟ
ಕೆಯೊಳಿಸೆದಂಡುಗವನಾಡಿಸುವಸೂತ್ರಧಾರಂಕ್ರಮದೊಳು ॥೩೫॥
ಸಲನೆವನಸೋರ್ದದಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿನಳ್ಕಂ । ಗಳೊಳಿಸೆಯದಿಹ

ಮುದ್ದುನುಡಿಗಳಿಂಬರಿದಿತೆಂ। ನೊಳಿಗೆತಾನಾನಂದಿಪಾಟದಿನಕಾರ
ಣಂಪೆರಿದತ್ತಪೆರಿದುನೋಳ್ಪೆ ॥ ತೊಳಪಿಕಂಗಳನೋಟದಿಂಬಿರಳು
ಚುಂಬಿಸು। ತ್ತಳುತಜೋಗುಳಪಾಡೆನಲಿವ ತಂಸ್ತೊಂದೊಟ್ಟಿ।ಲೊಳ
ಗೆಶಿಶುಲೀಲೆಯಿಂಕೆಲದಿನಂತಾಯ್ಗೆಸರುಷಂದೋರಿದಂ ಕುವರನು॥
ನೊಸಲಕಂಣವನಸುತನೆಂಬುದಂಧರೆಗೆಸರಾ । ಚಿಸುವೈಲುಜ್ವಲಿಸಿ
ಯುರಳಿಲಿಯೊಪ್ಪಿಪೆಡೆವಣಿಗ। ಳಿಸವಫಣಿಕುಂಡಲನಕುವರನೆಂದರು
ಪ್ರವೋಕ್ಕಿವಿಗಳೊಳಿಪೊಂಜುರಿಗೆಯ ॥ ಮಿಸುಪೆತ್ತುವಿಯೊಳುರಂ
ನಮಾಗಾಯ್ಗಳೊಲಪಾಡೆಸಿದಲಿಯುನಿಗನೆಂಬುದತೋರುವಂ
ತೆರಾ।ಜಿಸಲುರದೊಳಿಳಿವೆರೆಯವಾಳ್ಕೆಯುಂಪ್ರಿಯಯುಗುಬಾಲಕಂ
ಕಂಗೆಸದನು ॥೩೭॥ ತೊಳೆಗುವಕಳಂಕಮುಂತಳಿದಪೂರ್ಣೆಂದು
ಮುಂ। ಡಲದಂತೆಕಜ್ಜಳಂಬೊಗೆದುಕಂಗೊಳಿಪಮುಂಗಳೆಮುಖಂಕಾ
ಣುತಿದುಸಸಿಯೆಂದುಸಕಳತಾರಾಂಗನೆಯರೊಲಿದುಬಂದು ॥ ನೆಲ
ಸಿದರೊತಪ್ಪಸಿಪಾಪದೊಳಿಂದಿನಲ್ಕಥಳ। ಥಳಿಪೆಮುತ್ತಿನಕಂತವಾಲೆ
ಕಂಗೆಸೆಯೆಮಕಂ। ಗಳಪುಣ್ಯವೇಬಳಿವತೆರದೊಳಾಚನ್ನಬಸವಂವರ್ಧಿ
ಸುತಿರ್ದನು ॥೩೮॥ ಮೇಲೆಪರವಾದಿಗಳಬಾಯ್ಗಳಂಪೊಯ್ದಂತೆ।
ತೋಳಾಟವಾಡುವಂಕೈಸನ್ನೆಯಿಂವುಕ್ತಿ। ಬಾಲೆಯಂಕಳಿತನಕೆ
ಕರಿವಂತೆಹೊನ್ನತಾಗುಬ್ಬಿಯಾಟಂಗಳಾಡಿ॥ ಲೀಲೆಯಿಂನೆಲಕಿಳು
ಪೆಳುಳಿರೆದಿಯನಿಂತುವೊಳ। ಕಾಲೊಳೊದದಪೆಂಬನ್ನೇಲಂಜಿಗಾ
ಲಿಟ್ಟು। ಲೀಲೆಯಿಂನೈವಮುಂನೆಲೆಗೆನಿಲುಪಂತೆನಿಂದಾಡುತಿರ್ದಂಕು
ವರನು ॥೩೯॥ ಮಲ್ಲಮಲ್ಲನೆದಟ್ಟಡಿಯನಿಡಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳ್, ಫಲ್ಲಫಲ್ಲನೆ
ಸಕಲಪರವಾದಿಸ್ಮಯಮುಂ। ಝಲ್ಲಝಲ್ಲನೆಪಳುಕಿನಿಂಸವೆದನೆ
ಲಗಟ್ಟುಜಾವ್ರ್ದಲಿಚನ್ನಬಸವ॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಂಬವಾದಿಯರಮಾತಂ
ವಿಾರು। ತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನಿಂದುನಿಂದುನೋಡುತ್ತೆಮೊಳಿ। ವಲ್ಲುಜೊಲ್ಲುಂ
ಪೊಳಿಯೆನಸುನಗುತ್ತಂಬಾಲಲೀಲೆಯಂತೋರಿಸಿದನು॥೪೦॥ ಪಸು
ಳತನದೋಳ್ಪ್ರಣವಮಂಕರಣಗಣಕೆಬೋ। ಧಿಸುವನೀಕುವರನೆಂ
ಬೋಲ್ತೊದಳ್ವತುರಂ । ಜಿಸಪವೀಶ್ವರರೂಪನೀತನೀತನವದನ
ನೆಮ್ಮಂತೆಸಕಲಜನರು॥ ಒಸದಪ್ಪಿರಲ್ಮಕ್ಕಿಯಪ್ಪುಡಂಬೀಮಾತು
ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆಂದುಡಂಗುರಿಪಂತೆಚರಣಿದೋ । ಳ್ಕಿಸುನಿಯಂದುಗೆ
ಝಣಝಣೆಂದುಮಡಿಗಡಿಗುಲಿಯೆನಡೆದಾಡಿದಂಕುವರನು॥೪೧॥ ನಿ
ಮಿಷನಿಮಿಷಕೆಜಾವಜಾವಕ್ಕೆದಿನದಿನಕೆ । ಕವುದೊಳಂಬೆಳೆದುತ
ನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳ್ವೆರಸು। ವಿಮಲತಾರಾಗಣದನಡುವೆಕಂದಂಕುಂದ

ನುಳಿದಿಂದುವೆಂಪೆಂವಂತೆ ॥ ರವುಣೀಯವೆನಿಪೆಮುತ್ತಿನ ಕಂತನಾ
ಲಿಯೊಳಿ। ಗೆವುರೊನಾಯಕರತ್ನದಂತೆಬಿಸಿಗದಿಡಾದ । ಸಂವುಕಿರ
ಣನಂತೆನೋಳ್ಪರಕಣ್ಗೆಚನ್ನಬಸವಂಚನ್ನುವಂತಳಿದನು॥೪೦॥ ಬಾ
ಲಕಂಕ್ಯವುದೊಳಿಂತಭಿವರ್ಧಿಸುತಿರ । ಲ್ಲಾಲಕಾಲಂಗಳಂಬಯಸಿ
ನಾನಾಕಾಸ್ತ್ರಜಾಲವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣವಿವ। ಮೊದಲಾದಸಕಲವಿ
ದ್ಯಾಪ್ರಜೆಗಳು ಮೇಲಿಮೇಲ್ಯೆತಂದುಕೈವುಗಿದುಪದತಳಿವ। ನೋ
ಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪವೆಂದೊಡೀಶ್ವರನಸುತ। ಲೀಲೆಯಂಬಣ್ಣಿಸಲಾಪ್ಯಾ
ವೆಜ್ಞಿನೆಚನ್ನಬಸವಂಗನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೪೨॥ತಾವುರಸಕ್ಕೈರವಂಗಳ
ವಿಕಾಸಂಗಳಿಂ। ತಾವುತಿಕ್ಕಮಿಸಿದವನಿಡುಗಣ್ಗಳುರ್ಬುಗ್ಗಳ್ವಾವು
ಕೋರಂಡವುಂದಂಡಿಸಿದವಾವುಬುಂಬುಳುರದಿರವಂಪಳಿದುದು ॥
ಕೋವುಲಾಂಗಂಸೊಂಪಡೆರ್ಪುದಾತೋಳ್ಗಳು। ದ್ದಾವುದಿಂಕರಿಕರವ
ನುರೆಹರಿದವೆತುಳಿರಂ। ಭಾವುಂಗಳಿಂಗಳಿದವಳ್ಕೊಡೆಗಳಿನಲಳಿಯುಸ
ರೆಯವೆವುರಿತುಕುವರನ॥೪೪॥ ಸಡಪಡವರಂಬಿಜ್ಜಣಗರಸಾಕಾಳಂ
ಜೆ। ವಿಡಿವರಂಪಾದುಷಾರರಂಚವುರವುಂ। ವಿಡಿದುಢಾಳಿಸುವರಂ
ಗಿಂಡಿವಿಡಿವರ್ಕುಸ್ವಿನಿಯೋಗದೆಳೆವಕ್ಕಳ॥ ಕಡುವಿಲಾಸದೊಳೆವು
ಚಿರ್ಸಿಕೊಟ್ಟುತನ್ನಕಂ । ಗೆಡೆಯಪ್ರಣ್ಣಿರಪ್ರಂಜವೆಂದುನಿಶ್ಚಂಸು
ಖಂ। ಪಡೆದುತಕ್ಕೊರ್ತಿಯೆನೋಡುತಂಬಸವನತ್ಯಸ್ವದೊಳಿರು
ತಿರ್ದನು ॥೪೫॥ ನೋಡುತಂಧಳಧಳಿಪವದನವಂ ಸುಖದೊಳೋ
ಲಾಡುತಂಗುರುವುಮೂರ್ತಿಯಂದರಿರುವಂದನಂ । ಪಾಡುತಂಚಿತ್ತ
ದೋಳ್ಳಚನ್ನಬಸವನಪೊಗಂಕಂಗಳ್ಗೆವುರೆಯಾಗಲು ॥ ಬಾಡುತಂ
ಕಂಡೊಡೆನಿಷ್ಪರ್ವಾರ್ಧಿಯೊಳಿಗೀ। ಸಾಡುತಂಪಲತೆರದಸಿಂಗರಂ
ಗಂಡುವುಂ। ದ್ದಾಡುತಂಜಾವುತನಂಬಸವಗಂಡೋಶ್ವರಂಸುಖದೊ
ಳಿರುತಿರ್ದನು ॥೪೬॥ ಇರುತಿರುತಲೊಂದುದಿವಸಂಬಸವರಾಜನತಿ।
ಸರುಷದಿಂದಳಿಯನವೊಗಂನೋಡಿನವುಗೆಸ । ದ್ಭುದುವೀತನೆಂದು
ಸ್ಮರಯದೊಳಿರಿದುತನ್ನಭಕ್ತಿಯೊಳುಬೀರದವುನೆಯೊಳು॥ ಇರಿ
ಸಬೇಕೆಂದೆನುತತಿಪ್ರಿಗಳನಾಕ್ಷಣಂ । ಕರೆಸಿನುಡಿದಂನವ್ಯಮನೆಗೆ
ಲದೊಳಿರವುನೆಯ । ನಿರವಾಗಿಸೆನಲವಭರ್ಯಭರಿತಭಕ್ತ್ಯಯಂನಿ
ರ್ಮಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನು ॥೪೭॥ ನೀಲದಂಸಂಗಳಿಂನೆಲಗಟ್ಟುಪಳುಕುಗ
ಳ । ಸಾಲಿಸವಭಿತ್ತಿಗಳ್ವಜ್ರದೋಳ್ಗಂಬಂಗ । ಳಾಲಲಿತಪಟ್ಟಿಗಳ
ತೊಲಿರನ್ನಬೋದುಗೆಗಳಾಪ್ರವಾಳಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಮೇಲಿಸವಜಂತೆ
ಗಳ್ತೋರ್ಪನವಪುಷ್ಪರಾ । ಗಾಳಿಯಿಂಸವದವಾಗಿಲೊಪ್ಪಿಂಗದಂಗ

ಳಿಂ । ಪೇಳಲಚ್ಚರಿಯಾದುದರಮನೆಯದಾವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತದಂತಿ
ರೆ ॥೪೯॥ ಎಸದವಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತುಕ್ರಮಂಬಿಡಿದುದಂ। ಜಿಸುವಮಜ್ಜನ
ಶಾಲೆಯುಂಸೂಪಶಾಲಶೋ । ಭಿಸುವಭೋಜನಶಾಲೆಯಾಮಂತ್ರ
ಶಾಲೆವತರ್ದನಶಾಲೆವಸ್ತ್ರಶಾಲೆ॥ ಮಿಸುಪಹಯಶಾಲೆಗಜಶಾಲೆಯೋಲ
ಗಶಾಲೆ । ಸೊಸಗೀತಶಾಲೆಯೊಪ್ಪುವಶಯನಶಾಲೆಭಾ। ವಿಸಲರಸು
ರಿಂವಿಗುಳ್ಳನಿತುಶಾಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದವ್ಯರತ್ನರಂಜನದೊಳು ॥೪೯॥ ಸಕ
ಲಕೋಶಗ್ರಸಂಗಳಿಲಫೈತಗುಡ, ಪ್ರಕರರಸಭಾಂಡಗುಗಾಣದೊ
ಳ್ವನೆಗಳಿಂ। ಸುಕರಧಾನ್ಯದಕಣಜಗಳಿರ್ವ್ಯವಿನಿಯೋಗದವರಿಪ್ಪಚಾ
ವಡಿಗಳು । ಪ್ರಕಟತರತರುಲತೆಗಳಿಂದನ್ನಜಗರಿ । ವ್ಯೂಕಸರಸಿ
ಕ್ಕೆತಕಾರ್ಗಿಗಳು ತರತರದೊಳಿರ। ಲ್ಲಕಳಿಂಕೇಳೀವನವನ್ಮೆರೆದುದ
ನಿತುಲೋಕದವನವನುರೆಜನವನ ॥೪೯॥ ತರತರದೊಳಿಸವಬಾಗಿ
ಲಗೋಪುರಂಗಳೊ । ಳ್ಕಿರುವಿಟ್ಟಪುಷ್ಟಳಿಗಳಿಂಭಿತಿ ಭಿತ್ತಿಯೋ। ಳ್ಪಿರೆ
ದನಾನಾತೆರದೊಳಿಸವಬೊಂಬೆಗಳಿಂದಿಕಸ್ತೂರಿಕುಂಕುಮದೊಳು॥
ಸೊರೆದಸಾರಣೆಗಳಿಂಕಾರಣೆಗಳಿಂಚಿತ್ರ । ತರಪಟ್ಟಿಜಲ್ಲಿಕಂನಡಿಕಲ
ಶವುತ್ತುಗಳ। ಪರಿಪರಿಯರನ್ನಗಳಕುಚ್ಚುಗಳಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂಕರಂ
ಚಲಾನ್ವರುದು ॥೪೦॥ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಾರಿಸದವರಮನೆಗೆಯೇವಮಯ ।
ವಾಗಿತೋರ್ಪವಿಶಾಲಂಗಳಿಂದವರವರ। ಮೀಗೆಮುಗಿಲಂಮುಟ್ಟು
ವಪ್ಪರಿಗೆಗಳ್ಕಿರದವಾರುಮಣಿಖಚಿತವಾಗಿ॥ ಭೂಗಗನಪಾತಾಳದ
ರಮನೆಗಳಿದರೊಡನೆ। ತೂಗಿಸರಿಬಾರದೆಂದಿಲ್ಲವುಂಪ್ರೊಗಳಲಿತ್ತಿ। ವೀ
ಗದಿಂದಾತಿಪ್ಪಿಗಂಬಿಂದುಮಯಿನ್ನಿಕ್ಕಿಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೪೦॥
ಜೀಯಚಿತ್ತೈಸುಬಹುರಚನೆಯಿಂದರಮನೆಯ । ನೊಯ್ಯಾರದಿಂ
ಗೆಯಿದೆನೀಕ್ಷಿಸೆನೆಸರುಷಪೂರಾಯಮಾತಸನಾಗಿಬಸವನಾಚನ್ನ
ಬಸವಂಗೊಡಿನೋಳ್ಪಾಗಲು॥ ತೋಯಜಾಕರದಂತೆಪಡ್ಮಾಲಯಂ
ಶಿವನ । ಕಾಯದಂತಿರೆಸರ್ವಮಂಗಳಾಲಂಕೃತಂ। ಕಾಯಜನಪಿತ
ನಂತನಂತಮಣಿರಂಜಿತದೊಳಿರಮನೆವಿರಾಜಿಸಿದುದು॥೪೭॥ಇಂತು
ನಾನಾಕುಶಲದಿಂದೊಪ್ಪುವರಮನೆಯ । ನಂತವಿಭವಂಗಂಡುತಲೆ
ದೂಗಿಬಸವನ। ಕ್ಕಂತವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಶಿಷ್ಯಂಗುಡತೊಡಂಗಳನಿತ್ತು
ಸಲೆಮನ್ನಿಸಿ ॥ ಮುಂತಿರ್ದಚನ್ನಬಸವಂಗಿನಮಿಸಿತಾಂ। ಸಂತ
ತಂಮಾಳ್ಪಭಕ್ತಿಯನೊಲಿದುಕೈಕೊಳುತ । ಸಂತಸದೊಳೀಮನೆ
ಯೊಳಿರ್ದಮಗೆಸಕಲಶಿವತತ್ವಮಂಬೋಧಿಸುವದು ॥೪೪॥ ಅದುನಿ
ಮಿತ್ತದೊಳೆನ್ನಬಿನ್ನಪಂಗೇಳ್ಬನೀ । ವಿದರೊಳಿರ್ದನ್ನಮನದಿಷ್ಟ

ಮುಂಸಲಿಸೆನಲು। ಸ್ಮೃದಯದೊಳುಚನ್ನಬಸವಂತಿಳಿದುಪರಮಗುರು
ವಚನವೆಂದೇಭಾವಿಸಿ ॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನನೀವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪೆನೆನೆ। ಮು
ದದೊಳಾಬಸವದಂಡೇಶ್ವರಂತದಾಪ್ರಜ । ಸದನಕ್ಕಧನಧಾನ್ಯವೊದ
ಲಾದಸಂಪದವನಿಂಬಿಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೫॥ ಅಕಳಂಕಚರಿತಬ
ಸವಂಚನ್ನಬಸವಂಗೆ। ಸಕಲವಿನಿಯೋಗದವರಂಕೊಟ್ಟುಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಮುಕುಳಿತಕರಂಗಳಿಂಬಿನ್ನೈಸಿನಾಗಾಂಬಿಯಂ ಕರಸಲಾಕ್ಷಣದೊ
ಳು॥ಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆ ಕೊನ್ನಂದಣವನೇರಿ । ಮುಕುರಮುಖಿಯ
ರ್ವೆರಸಿನಡೆತಂದುನವರತ್ನ । ನಿಕರನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಲಿಸವರಾಜಾಲ
ಯವನೆಯೊಳಿಸ್ಸೊಕ್ಕಳುತ್ಸವದೊಳು॥ ೬॥ ಉಕ್ಕುವತಿಶರುಷದಿಂಬ
ಸವಂಣನಾಗತಂ। ನಕ್ಕನಾಗಾಂಬಿಯೊಡನೀಕುಮಾರಕನೆಸವ। ಮು
ಕ್ತಂಣನಪರಾವತಾರನೆಂದೇತಿಳಿದುಸಲಹೆಂದುಪೇಳ್ದಬಳಿಕ॥ಚಿಕ್ಕ
ಬಸವಂಗೆರಗಿಬಸನತನ್ನಾಲಯಂ । ಬೊಕ್ಕನೀಚನ್ನಬಸವಂತನ್ನ
ಬಾಗಿಲ್ಗೆ । ತಕ್ಕರಂಕಾಪಿರಿಸಬೇಕೆಂದುಸ್ಮೃದಯದೊಳ್ತಿಳಿದುಬಳಿ
ಕಾಕ್ಷಣಂಗೊಳು ॥೫೨॥ ಆರುಬಾಗಿಲೊಳುವಾರುಸ್ಥಲವನುಸುರ
ದೊಡೆ । ಮೂರುಕಣ್ಣುಳ್ಳೆರಂಬಿಡಬೇಡವೆಂದುಪೇ । ೪ಾರುಮುಂದಿ
ಯನಧಿಕಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಳಬಾಗಿಲಪರೀಕ್ಷೆಗಿರಿಸೀ ॥ ಆರುಮುಖ
ದೋಳ್ಗೆನಿಸಿದಮಳಸ್ವರೂಪನೀ । ರಾರುಸಾಸಿರಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗೆ
ಳನೊಯ್ದು । ನಿಾರಿದಾಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂಮಾಡುತಿ
ರ್ದನಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೫೪॥ ವಿನಯದಿಂಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಳನೊ
ಲ್ದುಭೋಜನಶಾಲೆಯೊಳ್ಕರತಂದಿಡಿದುರಂಜಿಸುವ । ಘನತರದ
ರತ್ನಮಯವಾದಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೊಲಿದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಲವರು ॥ ಅ
ನುವಿನಿಂದಪ್ಪೈಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ । ಮನಮೊಲಿದುಶಿವ
ನ್ಯಾಜೆಯಂಮಾಡಿಬಳಿಕಮಿತು । ಮಿನುಪಪ್ರೌಂಬರಿವಾಣಗಳೊ
ಳ್ಕರೆನೀಡಿದಪರಿಪರಿಯುಪರಿಚರವನು॥೫೯॥ ಪರಿಮಳಿಪರಾಜಾ
ನ್ನಸೂಪಪ್ಪೈತಸಂಕುಲಂ । ಪರಿಪರಿಯತಾಳಿಲುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ಪಳಿ
ದ್ಯ । ಕಟ್ಟಿರಿಬಾಳೆಕಂಗೊಳೊಪ್ಪುವಪಕ್ವಫಲರಸಾಯನದಶೇಖರ
ಜೋಗಳನು ॥ ಸರವೆಮುಪ್ಪುಶರ್ಕರಾನೀಕಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂ । ಪರಮಾ
ನ್ನದಧಿದುಗ್ಧಮುಂತಾದಭೋಜ್ಯಪರಿ । ಕರಮನುರೆನೀಡಿಸಿದನಾ
ಮಡಾಚರಕೊಲ್ದುಚನ್ನಬಸವೇಶನಂದು ॥೬೦॥ ಕಟ್ಟಿರಿಯನುರೆಸವಿ
ದುಸವಿದುತತ್ಸಾದಕೊ । ಟ್ಟಟ್ಟಿರಿಯಮಾಡುತಕಳಿದ್ವಂಗಳಂಸುರಿ
ದು । ಮೆಚ್ಚುತಂಕಿಲದಬಟ್ಟಲನವ್ಯಪ್ಪೈತದಪರಿಮಳಕೆತಲಿಗಳೆನೊ

ಅವೆತ ॥ ಪೆಚ್ಚು ತಂಶೀಖರಣೆರಸವಾನಗಳಿಸವಿಗೆ। ಪಟ್ಟಡಿಯುವೆದ್ದ
ವರುಗುಚಿಯುಕೊಂಡಾಡುತ್ತ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೀಂಬಾಳೆಂ
ದುಪರಸಿದಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ॥೬೦॥ ಪಾಯಸವನುಂಡುಸವಿನೋಡಿ
ದಿರೆಯಿದುವಿಜ। ರಾಯಂಗೆದುರ್ಲಭಂವೇಣೊಂದುಬಾರಿಕ,ಜ್ಞಾ
ಯವುಂಸಲಿಸಿನೀವೀಪಸುದುಪದುಪಿಗೀರುಚಿಯತ್ತಣಂದುದೊ
ಜಾಯಸವಿಯೊರತಪ್ಪುಶಿವಶಿವಾಬಟ್ಟಲರ। ಸಾಯುನವನೀಂಟಸು
ಧೆಯೆಣೆಯುಹುದಿಪೇಳೆಂದು । ಪೀಯುಷಂದೋರೋರ್ವರೊಡನೆವಾ
ತಾಡುತಾರೋಗಿಸಿದರೇನೆಂಬಿನು॥೬೦॥ ಪರಿಪರಿಯೊಳಿಸವಭೋ
ಜನಪರಿಕರಂಗಳಿಸು । ಪರಿವ ಳವಸಾಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆರಸವನಂ । ವಿ
ರದೆಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆರೂಪನನೆಶಿವಲಿಂಗಕದರಸಸ್ಪರ್ಶನವನೆ॥ಚರಲಿಂ
ಗಕೋರೋರ್ವರೊಳ್ನಿಡಿತಶಬ್ದವುಂ । ಪರಮಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಪರಿಣಾಮಮುಂವರಮುನಾಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದರತಿಸುಯಾ ನಂದದೀಂ
ಪಣ್ಣಿಸುವನು ॥೬೨॥ ಹರುಷದಿಂದಿಂತುಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮುಖದಿಂದೆ।
ಪರಿಪರಿಯಷಡುರಸಾನ್ನಂಗಳಿಂಸವಿಸವಿದು। ಪರಿತುಷ್ಟರಾಗಿಹಸ್ತಂ
ಗಳಂಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂಗಳಂಮಾಡಿಕೊಂಡು॥ ಇರದೆತದ್ರವಮನೊಡನಾ
ಯತಂಗ್ಯೆಯಲತಿ। ಪರಮಪರಿಣಾಮಿಯೆಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ಸರಸ
ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಂಗಳಂಕೊಡಿಸಿದಂಮುಪಾಧಿಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೬೪॥
ಬಿಡದಿಂತುಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನೊಲವಿಂಮಾಡು । ತೊಡನೆತತ್ಪ್ರ
ದೋದಕಪ್ರಸಾದವನಾಂತು । ಕಡುವಿಶ್ವಾಸದೊಳಿಸಚ್ಛಕ್ತಿಸಂತತ
ವೆರಸಿಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಂ ॥ ಮೃಡಚಿತ್ಪ್ರಸಾದಸುಖಮಾಗ
ನವೃತಾಧಾರ । ನುಡುಪಸಮಶಾಂತನಾರ್ಯಂತ ರಹಿತಂಶರಣ ।
ರೊಡೆಯಂಜಿತೇಂದ್ರಿಯರತಲೆ ರನ್ನಚನ್ನಬಸವಂಸುಖದೊಳಿರುತಿ
ರ್ದನು॥೬೫॥ ಇಂತೆಸೆವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸ
ದಿಬರದನರ್ಗ್ಗೀವಿದರ್ಗರ್ಗ್ಗದಾ । ರ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆ ಪೇಳ್ದಗ್ಗಪ
ಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲ
ಭೋಗಮನ। ಸಂತಸಂಲಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಸ
ರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿಂದಂ ॥೬೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಂ೧೯೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಓನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಬಸವಂಗೆಪರಣಲಿಂಗವನರುಹಿಕೊಟ್ಟುಸಂ।
ತಸದಿಕಿಚ್ಚಿನಪಾಡುಂಗೆಲ್ದುಬಳಿಕಬಾ।ಬಸವನಸುಪೋ

ಗಲದನುಸುರಿವುರಳಿಸಿಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನೊಪ್ಪಿದನು॥

ಪದ॥ ಕಮಲಸಂಭವವುಖ್ಯದಿವಿಜವಂದಿತಪಾದ । ಕಮಲವಿ
ಮಲಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶಚಾರುತರಕ। ಮಲಧರವರಕಲಾಭೂಷಮಂ
ಜುಳಭಾಷಜಗದೀಶಮುಕ್ತಿಕೋಶ ॥ ಕಮಲಾಕರಕೋಟಿಪ್ರಭಾ
ಪ್ರಾರಗುಣಸಾರ।ಕನುಲಸಖಪುತ್ರಗಾತ್ರಾರಣ್ಯವನದಾವ।ಕಮಲ
ತೃತೀಯಾಪರಗ್ರಹಮಪ್ರಾಮಹಿಮಗುರುಸಲಹುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ॥೧॥
ಇಂತಿರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲೊಂದುದಿನದುದಯಸಮ । ನಂತರದೊಳಾಬ
ಸವನತ್ಯಧಿಕಶಿವಪ್ರಾಜೆ । ಯಂತೀರ್ಚಿಬಳಿಕೆನ್ನುಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ
ನಿಂದಮಹಾಷಟ್ಸ್ಥಲವನೆನು ॥ ತಾಂತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತನಡೆಗೊಳ್ಳಲ
ಣಕುಲಂ । ಪಿಂತೆಬರಿಪಡಿಯರರತಂಡಮಪ್ಪುಡಿಸಲೋ । ರಂತಳಿ
ಯನರಮನೆಯಬಾಗಿಲ್ಲಳಂಕಳೆದುಬರುತಿರ್ದನುಪ್ಪವದೊಳು ।೨॥
ಅನ್ನೆಗಂಬಾಗಿಲವನಿರದೋರ್ವನ್ಯೆತಂದು । ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣಂಗಕೈ
ಮುಗಿದುತತ್ವಸಂ।ಪನ್ನಕೇಳಿದರಣಾಯಕಬಸವರಾಜನೃತಂದ
ನೆನೆಭೊಂಕನೆದ್ದು॥ತನ್ನವರನೊಡನಿದಿರ್ವರಿಕಂಡುಬಸವಣ್ಣನು
ನ್ನತಸುಭಕ್ತಿಯಿಂನಮಿಸೆಕೆಲಸಿಡಿದುಬೇ । ಗನ್ನವಿಸಿಬಪ್ಪಳಿಯ
ನಂಕಂಡುನೆಳೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಂಹರುಷದಿಂದಂ ॥೩॥ ಸಲಪೋಹ
ರಸಮುಧಿಕಭಕ್ತಿರಸಮೊಡವೆರದು । ತುಳುಕಲಳಿಯುನಪ್ಪಿವುಂ
ಡಾಡಿಹರುಷದಿಂ, ಹಲವುಪರಿಯಿನ್ನುತಿಸಿರತ್ನಮಯಮಂಟಪದೊ
ಳೆಸೆವಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೆ॥ ಒಲಿದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಾನುಂಕುಳಿತುಪಟ್ಟ ನ
ಲಂ । ತಿಳಿಯಬೇಕೆನುತಲತಿವಿನಯದಿಂಸಕಲಗಣ । ಕುಲಮನೆಡ
ಬಲದೊಳ್ಪಮಾಪದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂಬಸವನಳ್ಕದಿಂದಂ ॥೪॥ ಈತೆರ
ದೊಳೊಲಿದುಕುಳ್ಳಿರ್ದಬಸವಣ್ಣನತಿ। ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲಳಿಯನಘೋಗಂ
ನೋಡಿನಗುತಾದು । ದೀತತ್ವನಿಧಿಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆಂಸಲ್ಗನ್ನಬಸವ
ನ್ನಕ್ಕುವಿನಯದಿಂದೆ ॥ ಜ್ಯೋತಿಯಿಲ್ಲದೆಕನ್ನೆಬೆಳಗುಂಟೆಗುರುವಿನ
ಮು । ದಾತಿಶಯದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆಶಿವಾರ್ಚನೆಯೆಂಬ । ವಾತುಂಟೆ
ಸಜ್ಜೆಯಂಬಿಟ್ಟೀಶ್ವರಾರ್ಚನೆಗನುಜ್ಞೆಯಂಮಾಡೆಂದನು ॥೫॥ ಹರ
ಹರಾಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲಿಯುಂಶಿಷ್ಯಂಗೆ । ಗುರುವಿನುಪದೇಶಮುಂ
ಟೆಂಬುದಂಬಲ್ಲೆನಾಂ । ಗುರುವೆಂಗೆಶಿಷ್ಯನುಪದೇಶಮುಂಮಾಡಿದೆಡೆ
ಯುಂಟೆನೀನೆಲ್ಲರಂತೆ ॥ ನರನೆಪರಶಿವಚಿತ್ತಳಾಧರ್ಮರೂಪತ ।
ತ್ವರಹಸ್ಯಮಂತಿಳುಪಿನಮ್ಮರಕ್ಷಿಸಬಂದ । ಗುರುಸಂಗಮೇಶ್ವರಂ
ನೀಂನಿನಗದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದನು ॥೬॥ ಎನಲಂಜಲೇತ

ಕೆಲಬಸವಂಗನೀಂಕೊಟ್ಟ । ಘನಲಿಂಗವುಂಕೊಂಡಡೆಂಗಿದನಿಮಿಷ
ನಂತ । ದನಗಿಲ್ಲಬಲ್ಮೆಗೈವವನಲ್ಲನಿಮಾಂಗಲಕ್ಷಣಂಗಳನಾದೊಡೆ ॥
ನನಗೆತಿಳುಪೆಂದುಸಜ್ಜೆಯಲಿಂಗವುಂತೆಗದು । ವಿನಯದಿಂಕೈಯೊಳಿ
ಡೆಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಮನೆ । ಳ್ಳನಿತುಪರಿಕಿಸಲಾಗದೆನುತಮರಳೀಯಲ
ದುಗುರುದೀಕ್ಷೆಯೆನಗೆಂದನು ॥೬॥ ಎಂದೊಡೆಂನಂಹಂದನೆಚ್ಚರಿಸಿ
ಕರುಣದಿಂ । ಮುಂದಣಭವಂಗಳಿವತಂದೆನೀನಿರಲಾಪ । ದಂದುಗ
ಮುದಿಲ್ಲನಿಮಿಷಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆಕೊಂಡಡಂಗಿದವುಷಾಲಿಂಗವು ॥ ಎಂ
ದೆನಗೆಸಾಧ್ಯವುಪ್ಪುದುಸಂಗನೇಶ್ವರನ । ದೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಬನದನ
ರುಪಿಸಲಹೆನುತಡಿಗೆ । ವಂದಿಸಿದಬಸವದಂಡೇಶಂಗೆಮಗುಳಿರಗಿಚ
ನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದನು ॥೯॥ ಎಳೆಯಜೂಮಿಡಿಗಳಂಹರಿದುಸಂಣಂ
ಮಾಡೆ । ಲಳವೆನೀಂಬಂದವುಣಡದೊಳಗೆಳ್ಳನಿತುಮುಂ । ಕಳೆದು
ದಿಲ್ಲೀಗನೀನಿಷ್ಟಲಿಂಗವನರ್ಚಿಪಂತಮೆಲಹೃದಯದಲ್ಲಿ ॥ ಒಡೆದುಪ್ರಾ
ಜಿಸಿಪರಣಲಿಂಗವುಂತಲ್ಲಿಂಗ । ದೊಳಗರ್ಪಿತಾವಧಾನವನರಿದುಷಟ್ಸ್ಥ
ಲಂ । ತಿಳಿದಲ್ಲದೀಬರಿಯವಾತಿಂದೆಸಾಧ್ಯವುಲ್ಲೆನೆಬಸವ ನಿಂತೆಂದ
ನು ॥೯॥ಲೇಸಂನಿರೂಪಿಸಿದೆಚನ್ನಬಸವಂಣನಾ । ನೀಸುದಿಪರಿಯಂ
ತರಂಬಹುಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ । ಪಾಸಿಹುಂಡನವಾಡಿಹೊರಗನೇಪ್ರಾಜಿಸಿವೃ
ಥಾದಿನಂಗಳುಸವೆದವು ॥ ಓಸರಿಸದೀಪ್ರಾಣಲಿಂಗದನುವಂವುಂದೆ ।
ಲೇಸೆನಿಪಷಟ್ಸ್ಥಲನಿಭೇದವಂತಿಳುಪೆನ । ಲ್ಲಾಸಕಲಗಣವೆಲ್ಲರಿವಂ
ತೆತಿಳುಪಲ್ಕೆಬಸವಂಣನಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥ ಎನ್ನಸರ್ವರುವೆಸುರತ
ರುವೆವುಕ್ತಿಯಕರುವೆ । ಚನ್ನಬಸವೀಶಭವನಾಶನೀಂಕರುಣದಿಂ ।
ಚನ್ನಾಗಿಪರಣಲಿಂಗದನೆಲೆಯನರುಪಿಕೆಡಿಸಿದಭವಭವಾಂತರವನು ॥
ನಿನ್ನಿಂದಲೆನಗೆಸಂಗನಬಸವನೆಂಬಪೆಸ । ರಿನ್ನಾದುದೀಗಲನುಮಿಷ
ನವೃತ್ತಾಂತಮುಂ । ಚನ್ನಾಗಿತಿಳುಪೆನಲ್ಸ್ಥಾನದಿಂದರಿದುಚನ್ನಬ
ಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೧೧॥ ಆಲಿಸೆಲೆಬಸವನೀಂಪರಶಿವನನೇಮದಿಂ । ದೇ
ಳುನೂರಿಪ್ಪತ್ತಮರಗಣಂಗಳ್ವೆರಸಿ । ಲೀಲೆಯಿಂವೀರಶೈವಾಚಾರ
ಮಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲೆಂದುಕರುಣದಿಂದಂ ॥ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆತಂದೆನಿನ್ನಮು
ಹಮಿಯನೊಲಿದು । ಪೇಳಲೆನ್ನಳವೆನೀನನಿಮಿಷಂಗೊಲಿತ್ತ । ಮೇ
ಲೆತಲ್ಲಿಂಗದೊಳ್ಬೆರಗಾಗಿನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿರುತಿರ್ದನು ॥೧೨
ಇಂತುನಿತ್ಯಾನಂದಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರ್ಪಸಮ । ನಂತರದೊಳಲ್ಲಮಪ್ರ
ಭುವೆನಿಪಜಂಗಮಂ । ತಾಂತಡೆಯದಲ್ಲಿಗೈತಂದಾತನಂಗೈಯಲಿಂಗ
ಂತೆಗದುಕೊಂಡುವು ॥ನಿಂತುನಿಜಸುಖದೊಳೊಲ್ಲಾಡುತಂಪಾಡು

ತಂ। ಮುಂತೆನಿನ್ನಮಳೆನಿಜಭಕ್ತಿಯುಂನೋಡುವತಿ। ಸಂತಸದೊ
ಳೈತಪ್ಪನೆಲೆಬಸವನಿನ್ನಸುಮುಪಾತ್ಮೆಯಂತಿಳಿಯಲಳೆವೆ॥೧೩। ಜಂ
ಗಮಪ್ರಾಣನೀನಾದೊಡಿಲ್ಲಿಂತಪ್ಪೆ । ಜಂಗಮುವಿನಿನ್ನಮನೆಗೈತಕ
ರ್ನೀಂಮಾಳ್ಪೆ । ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯಚ್ಚರನಿಂತಲ್ಲನಿನ್ನಮನೆಯೊಳಿ
ಗುದಾಸೀನದಿಂದಂ ॥ ಲಿಂಗಶೋಭಲರಂಗಶೋಭಲರೆನುತ್ತಲಾ। ಜಂ
ಗಮವನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಚಾರದಲ್ಲಮಂ, ಜಂಗಮಾಕಾರದಿನಿನ್ನಮ
ನೆಗೈತರಲ್ಕಾಬುದಫಟಿತನೆಂದನು ॥೧೪॥ ಅದುಕಾರಣಂಮಹತ್ತಿಂ
ಗೊಲಿದುಮುತಗಳಿಂ। ಪದುಳದಿಂದೊಡನೆಕಟ್ಟಿಸಿಯವರನಿಂಬಿಟ್ಟು। ಪ
ದಪಿನಿಂದಿಪ್ಪಲಕ್ಕೆದನೋಲೆತೊಂಬತಾರಸಿರಸುಜಂಗಮವನು ॥
ಸದುವಿನಯಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದವರಿರ್ದ । ಸದನಕ್ಕೆಸ್ತೋಗಿನಿಂ
ನರಮನೆಗೆಕರತಂದು । ಮುದದೊಳಿವರೇನೇನಬೇಡಿದಪದಾರ್ಥ
ಮುಂನಿಂಡಿಕಳಿಸುವದೆಂದನು ॥೧೫॥ ಇಂತೆಂದುಚನ್ನಬಸವಂಬಸ
ವರಾಜಂಗ । ನಂತವಿಧದಿಂತಿಳಿಯಪೇಳೆಬಸವಂಣನ । ತ್ಯಂತಸರು
ಷದೊಳೆಂದೆನೆನಗಸ್ವತಂತ್ರನೀ ವಿರಿಸಿದಂತಿರ್ಪೆನೆನುತ ॥ ಸಂತೋ
ಷದಿಂದಲಾಗಣಕುಲಂಸಹಿತೆದ್ದು । ಮುಂತಿರ್ಪಚನ್ನಬಸವಂಣಂ
ಗೆನಮಿಸಿಬಳಿ । ಕಂತಿರುಗಿದಂತನ್ನಮನೆಗಿತ್ತಲಾಬಸವದಂಡೇಶನ
ಳ್ಳಿಯಿಂದಂ ॥೧೬॥ ಉಕ್ಕುವತಿಸರುಷಂಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಗೆ ।
ಬಿಕ್ಕಬಸವಂಬಂದುಬಳಿಕಲಾಮನೆಯಮುಂ । ದಿಕ್ಕಲನನೋಡಲ
ಲ್ಲಿಸಪರ್ಪನತರದಬಯಲೊಳಿತಿರವ್ಯೆಮಾಗಿ ॥ ಲಕ್ಕದಿಂಮೇಲೆ
ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರದ । ಲೆಕ್ಕದಿಂವೆರವಜಂಗಮಕೆಮುತಗಳನಾ
ನ । ಳಿಕ್ಕೆಯಿಂದಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಿಕಲವರೊಳಾ ಜಂಗಮವನಿಂಬಿಟ್ಟ
ನು॥೧೭॥ ಅಂಗಶೋಭರುಲಿಂಗಶೋಭರುಮನೆಲ್ಲರಂ। ಮುಂಗಡೆಯ
ಮತಕೆನಡೆಯನಡೀಳೆಂದೆನಲು। ಹಿಂಗದಾಮನೆಗೆಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಸಲ್ಬಗ
ಧಗೆಂದುರಿಯಲದಕಾಣುತವರು॥ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತೆದ್ದುಬಿದ್ದುಕೈಯಾ
ಲೊಡೆದು । ಮುಂಗಾಣದೋಡುತಿರಲವರೊಳಗೆಮೂವರೇ। ಲಿಂಗ
ಸಂಧಾನದಿಂದಿರಲವರೊಳೋರ್ವತಂನೊತ್ತಿನವನಿಂತೆಂದನು ॥೧೮॥
ಇಲ್ಲಿದಕೊಕಿಚ್ಚೇಳುತಿದೆ ನೋಡುಯೆನಲಾತ । ಯೆಲ್ಲಿಯೆನೆಮು
ತ್ತೋರ್ವನೆಂದನೆಲವೋನಿಮ್ಮ । ಸೊಲ್ಲಡಗದೇಕೆಡದುಕೊಳ್ಳಿಯೆ
ನಲವರಿರದೆಮೊದಲಂತೆಪವಡಿಸಿರಲು ॥ ಮೆಲ್ಲನಾಮೂವರಂಭೀತ
ಯಿಂದೋಡುತಿ । ಪ್ಪೆಲ್ಲರಂಕರತಂದುಬೇರೆಮುತಗಳೊಳಿರಿಸಿ। ನಿಲ್ಲ
ದಾಕಿಚ್ಚನೇನಿಲಿಸಿತದ್ಗೃಹವನೇಮುನ್ನಿನಂತಿರವೇಳ್ದನು॥೧೯॥ ಎಲ್

ದಿಗಿಂದಾಗ್ಯಜ್ಞಂನೋಡಲತಿಸ್ಪೋಸಬಗೆಯೆ। ಛಂದದಿಂದಿಗಲನಿತುಮಂ
ಬಿಜ್ಜಳಂಕೇಳ್ದು । ಬಂದುತದ್ಯಜ್ಞಹವನಿಟ್ಟಿಸಬಸವನೊಡನೆನಿನ್ನಳಿ
ಯನತಿಘನಮಹಿಮನು ॥ ಎಂದುಕೊಂಡಾಡುತಾ ಚನ್ನಬಸವಂಣ
ಗಾ। ನಂದದಿಂದಿರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡನವನಿಪನಿತ್ತ। ಲಂದುಬಸವಂಚೆನ್ನ
ಬಸವನುಂತಮ್ಮಮನೆಗಳೊಳ್ಪ್ರವೆಸುಮುದರ್ದರು ॥೨೦॥ ಬಸವನ
ಸುಭಕ್ಷಯಾತನಪವಾಡಂಗಳೊಂ । ದೆಸಕಮುಂಕರ್ಣಪಾರಂಪರೆಗ
ಳಿಂದಮಾ। ಲಿಸಿನೋಡಿಸಂತಸಂಬಡುವೆನೆಂದೋರ್ವಜಂಗಮದೇವ
ರ್ಬ್ಬಿದಬಂದು॥ ವಿಸುಗುವರಮನೆಯನೊಳಪೊಗಿಸಮಯವಲ್ಲವೆಂ।
ದುಸುರಲಾನುಡಿಗೇಳಿನೊಂದುತರಗಲ್ಲಸವ। ನಸುಳ್ದೋದುದವರೊ
ಡನೆಪೋಗಿತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದೊಳಿಗೆವಂಡಿಸಿದರು ॥೨೧॥ ಆಸ
ಮಯದೊಳ್ಬಿಜ್ಜಳಂಬಸವರಾಜನನಿ । ವಾಸಕ್ಕೆದೂತನಂಕರಯ
ಲಟ್ಟಿಲ್ಲವಂ। ಭಾಸುರಶಿವಾಚಾರಿಯುರವುಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳಿಗರ್ದವರಿ
ಗರುಪಲೊಡನೆ ॥ ಈಸುಳುತ್ತೇಳೆಪವಡಿಸಿದನೆಂದೆಬ್ಬಿಸಲು। ಸಾಸ
ಮಿಲ್ಲದೆಂಬವಿರೆಕಂಡುಸರ್ದರುಂ। ವೋಸವಾದುದುಬಸವಗೆಂಡ
ಳುವಕಳಕಳಂಪಸರಿಸಿದುದರಮನೆಯೊಳು॥೨೨॥ ಅರಮನೆಯಕ
ಳಕಳವನರಿದುದೂತಮುಹೀ । ಶ್ವರನೊಡನೆಬಸವರಾಜಂಮರಣ
ನಾದನೆಂ। ದೊರೆಯಲಾಬಿಜ್ಜಳಂತಾಲ್ಕಡೆಯೊಳ್ಪೈತಂದುಬಸವನರ
ಮನೆಯಪುಗಲು॥ ಇರದೆಸಮ್ಯಷ್ಟಿಯಾನರಪೃಷ್ಟಿಯಿಂದರಿದುತಂ। ನರಮ
ನೆಯಲಾಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಸವ । ನರಮನೆಗೆಬರೆಬಿಜ್ಜಳಂಜನ
ಪಕಳಕಳವನಾಕ್ಷಣಂಮಾಡಿಸಿದನು ॥೨೩॥ ಬಂದುಡಾಗಳೆಸಕಲಭ
ಕ್ತಮಹೇಶ್ವರರ। ಬೃಂದವಾಬಿಜ್ಜಳಂಬಸವನಂನೋಡಿಕಡು। ನೊಂ
ದುನುಡಿದಂಚನ್ನಬಸವಂಣನೊಡನಕಾರಣವ್ಯತಂಬಸವಂಣಗೆ ॥
ಬಂದುದೇಕೆನೆನಗುತಬಾಗಿಲ್ಗೆಜಂಗಮಂ । ಬಂದುನಿಲ್ಲೆನೆಮುನಿದು
ಪೋದೊಡಾತನಕೂಡೆಯಿಂಪೀತನಸುಳ್ದೋದುದೆಂದುಸುರಿಬಾಗಿಲ
ವನಂಕರೆಸಿಬೆಸಗೊಂಡನು॥೨೪॥ ಆರಾದೊಡಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದುಪೋ
ದರವಿ। ಚಾರದಿಂದುಸುರೆನಲ್ಕವನೆಂದನೆಲೆದೇವ। ರೂರದೇಶಾಂತರ
ದಿನೊರ್ವಜಂಗಮದೇವರೈದೆಮನೆಯೊಳಪೊಗಲ್ಕೆ॥ಬಾರಿಸಲ್ಪೋದ
ರೆನೆತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಗುಡಿಯೊ। ಳೋರಂತೆಕುಳಿತಿರ್ಪರೀಕ್ಷಣಂಪೋ
ಗಿಕರ । ತಾರೆನಲ್ಕವವೇಗದಿಂಪೋಗಿಬಸವಂಣನರಮನೆಗಕಳತಂದ
ನು ॥೨೫॥ ಆಡಲೇನಾತನರಮನೆಪೊಗಲ್ಬಸವನುಸು। ರಾಡಿದುದು
ಮೂಗಿನೋಳ್ಮಣಿತಾಣಂಗಳೋ। ಳಾಸ್ಯಡಿಗಳ್ನೆಲೆಗೊಂಡವತಿಸಮಾ

ಪಕೆಬರಲ್ತನುಚೇತನಂಬಡೆದುದು ॥ ಗಾಡೆದಿಂಬಸವನಿದಿರಿಗೆ ಬರೆ
ಲೊತ್ತಡನೆದ್ದು । ಮಾಡೆಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಮುಮಂಕಂಡುಕೊಂ।ಡಾಡಿ
ಬಿಜ್ಜಳನೃಪಂಚೆನ್ನಬಸವಂಗಿನಂತನ್ನಮನೆಗಂಪೋದನು ॥೨೬॥ಇ
ತ್ತಲೀಬಸವನಂಚೆನ್ನಬಸವಂಗಿನಂ । ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಿಬಿಳಭಕ್ತ
ಮಾಹೇಶ್ವರರ । ಮೊತ್ತವೆಲ್ಲಂಪೊಗಳಿಬಸವಂಗನೊಡನೊಲಿದುಚೆ
ನ್ನಬಸವಂಗನಾಗ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂವೃಥಾಪ್ರಾಣಮುಂಬಿಡುತಿಪ್ಪ್ರ್ಯ।
ದುತ್ತಮವಿಜಂಗಮುಂಲಿಂಗದೊಳಿಗಾಗಲಸು । ವಿತ್ತುಕಳಿವುದುಜಂಗೆ
ಮಪ್ರಾಣಿಗಳನೀತಿಯೆಸಿದನುಚಿತವೆಂದನು ॥೨೭॥ ಹಿಂಗದಾಲಿ
ಸುಬಸವದಂಡೇಶನೀಂಪ್ರಾಣ, ಲಿಂಗಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಸಂಬಂಧಿಗಳನಮು
ಲ। ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳಚಾರಿತ್ರಮುಂಪೇಳ್ವೆನೊರ್ವಶಿವಶರಣರಣು
ಗಂ। ಲಿಂಗಂಣನೆಂಬಾತನಿರದಾಡುತಿರೆಕೊರಳ್ಳಿ।ಲಿಂಗವೊಸರಿಸಿಸೋ
ಗಲ್ಕವನತಾಯ್ತಂಡು । ಲಿಂಗಂಣಕೇಳ್ಕೊರಳಿಲೀಗಮೆಲ್ಲನೆಪರಣಮು
ಡಗಿತವನೊಡಲಿನಿಂದಂ॥೨೮॥ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತವನತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ನಿ
ರೆಯೆ। ಸಂಗಡಿಗಬಂಧುಬಳಗಂಗಳೆಲ್ಲುತಿರೆಚಿಕ್ಕ । ಲಿಂಗಂಣನಾಲಿಂಗ
ಮುಂಕಂಡುತಂದವನಕೊರಳಿಂಗೆಪಾಯ್ಕಲೊಡನೆ॥ ಲಿಂಗಂಣನಸುಬ
ರಲಾಣುತ್ತಲಾಚಿಕ್ಕ । ಲಿಂಗಂಣನೆಂದನೆಲೆಯಂಣಕೇಳಿದುಪರಣ।
ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಮಾರ್ಗ ಮಿಂತಲ್ಲವೆಂದುನುಡಿಯಲ್ಕೀಳ್ದಿನವರಗುರು
ವೆ॥೨೯॥ ಹರುಷದಿಂದಾಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಂಣನಿರುತಂದಿ। ನಿರುಳುಮಲಗಿ
ರಲವನಕೊರಳಲಿಂಗವನೆಕೊಂ । ಡರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದುಪುಷ್ಪ
ಮಂತವಪೋದನವರಗುರುವತ್ತಲಿತ್ತ॥ ಹರಣಮಿಲ್ಲದೆಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಂಣ
ನಿರೆಕಾಣು। ತಿರದವನತಾಯ್ತಂದೆಗಳ್ಮರಗುತಿದಲವರ।ಗುರುವೈದಿ
ಯವನಲಿಂಗವಧವನಕೊರಳಿಂಗೆಪಾಯ್ಕಲಸುಬಂದುದೊಡನೆ॥೩೦॥
ಆಲಿಸ್ಯೆಸತ್ಯಂಣನೆಂಬಜಂಗಮುತನ್ನ। ಸೂಳೆಯೋಳ್ಸುರತಸಲ್ಲಾಪ
ದಿಂರತಿರಾಜ । ಕೇಳಿಯೋಳ್ಕೊಡಿರುತಲಿಂಗವೊತ್ತುವದೆಂದುತೆಗ
ದಾಗಲಾವುಂಚದ॥ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಾಕ್ಕಸುಟ್ಟಯಂನಾವು। ಕೇಳಿ
ತಲ್ಲಿಂಗವುಂಕಳವಿನಿಂತರಿಸಲತಿ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನಸುಪೋದುದದ
ಕಾಣುತಾವೇಶಿಯಸುವುಂಪೋದುದು ॥೩೧॥ ಮರಳಿಸತ್ಯಂಣಗಳ
ಗಳಿಕೆತಲ್ಲಿಂಗವುಂ । ತರಿಸಿಪಾಯ್ಕಲಾಕ್ಕತನಸುಬಂದುದಾಕ್ಷಣಂ ।
ಪೊರೆಯೊಳಸುಗಳೆದಿರ್ದವೇಶಿಗಂಪ್ರಾಣವೈತಂದುದಿಂನಾಲಿಸೆಂದು॥
ಸರಸಏಂಪ್ರಸರಿಯಾವಾರಂಣನಂದುತಂ । ನರಸಿಯೊಳ್ಕೊಡಿರುತ
ಲಿಂಗವೊತ್ತುವದೆಂದು । ಕೊರಳಲಿಂಗಂಗಳಂತೆಗದುವುಂಚದಲಿರಿಸಿ

ರತಿಕೇಳಿಯಿಂದಿರ್ದನು॥೩೦॥ ಆಸವುಯೆದಿಂದೀರ್ವರೆದ್ದು ಲಿಂಗಂಗ
ಳಿಂ, ವೋಸವಿಂಪೆಲ್ಲಟದಿಧರಿಸಿವುಂಚದಿನಿಳಿಯೆ । ನಾಸಂಗಳಿಲ್ಲದಿ
ಲದಕೇಳಿ ತವರವುನೆಗಂನೀರತರಲುಪೋದ ॥ ದಾಸಿಗಂದಸುಪೊ
ದುದದಕಂಡುಬಂದು ನವು, ಗಾಸುದ್ದಿಯುಂಪೇಳಿಪೋಗಿಸತ್ಯಂಣಗಳ
ನೇಸವಿಾಪಕೆಕರೆಸಿಯಿವರಳಿದರೇಕೆನಲಾ ತನಿರದಿಂತೆಂದನು ॥೩೨॥
ಲಿಂಗಗಳಿವರ್ಗೆಪಲ್ಲಟವಾದವೆನುತವರ । ಲಿಂಗಗಳೆನವರನರಗಳಕ
ಸೇರಿಸಲೊಡನೆ। ಹಿಂಗಿದದಂಪತಿಗಳೆಸುಗಳೆಳೆ ತಂದವಾದಾಸಿಗಂ
ಸುಬಂದುದು॥ಲಿಂಗಂಣನುಂಚಿಕ್ಕ ಲಿಂಗಂಣನುಂಶರಣ, ಸಂಗಿಸತ್ಯಂಣ
ನುಂವಾರಂಣನೆಂದಾತ। ನಂಗನೆಯುಮಿವರೆಲ್ಲರುಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳೆ
ನವಂಣಕೇಳೆಂದನು॥೩೪॥ ಘಟ್ಟಿನಳೆದೇವರೊಲವಿಂತನ್ನ ಲಿಂಗವುಂ
ಕಟ್ಟಿತನ್ನಯಕಾಲ್ಗೆಡೆಯೆಬೆರಪತಿಗಳೆದ। ನೆಟ್ಟನೇಕಂಡುತಲ್ಲಿಂ
ವುಂಸೆಳೆದುಕೊಳಲಿರದೊಂದುಪೇಗುರ್ಂಡನು ॥ ಕಟ್ಟಕೊರಳಲಿಸ
ರದಬಾಗಿಲೋಳ್ನಿಂದಿರ । ಲ್ಲಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆಸರ್ವರುಂತರುಬಿನಿಲಿವು
ಳಿ । ಕೊಟ್ಟೊಡಾಲಿಂಗದೊಳಗಾಗುಂಡನಡಗಿಸಿದನೆಲ್ಲರುಂಚೋದ್ಯ
ಮಿನಲು ॥೩೫॥ ಇನ್ನಾಳಿಸಾಘಟ್ಟಿವಳನೆಲಿಂಗಪ್ರಾಣ । ಚನ್ನೆಯ
ರಿನಿಪ್ಪರಾದಾಸಿವೇಶಿಯರೀರ್ವ । ರುಂನೋಡೆಜಂಗಮಪ್ರಾಣಗಳ
ವರ್ತಿಳಿಯೆಜಂಗಮುಂವುನಿದುಪೋಗೆ ॥ ನಿನ್ನಂತೆಪರಣವುಂಬಿಟ್ಟ
ರೇನೀಂಪಿಂತೆ। ಕೆನ್ನರಯ್ಯನಕೂಡಲಳಿದುದಲ್ಲೆಂದವೇ । ವುನ್ನೆ
ವೀದರಕೇತಿತಂದೆಗಳಕೂಡಶರಣನನುಳಿದುದಲ್ಲೆಂದೆವೆ ॥೩೬॥ಇ
ನ್ನಖಿಳದೇಶದಸುಭಕ್ತವಾಹೇಶ್ವರ । ರ್ನಿನ್ನೊಡನೆವುತ್ಪತ್ತಿಕೈತ
ದವುರಗಣನಿಕರ । ವುನ್ನೊಡಲಿಲ್ಲಿಗಿಂನೈತಪ್ಪರಿಂತುನಿನ್ನಸ
ವುಕ್ಕಳಾಟಕೆಯೊಳು ॥ ತನ್ನತಾನೇಪೋಗಿಬರಲೇಕೆಸಾಕೆನು, ತ
ನ್ನನ್ನುಡಿದುಬಸವಂಗೆತಿಳುಪಿತನ್ನಾಲಯಕೆ। ಚನ್ನಬಸವಂಬಂದುಶಿ
ತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖನಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ॥೩೭॥ ಚನ್ನಬಸ
ವನೆಶಿವಂಬಸವನೇವೃಷಭನಾ । ಕನ್ಯೇಶಜಿಜ್ಞಳನೆಶಿವಪುರದಾಸ್ವಾ
ವುಂ। ಚನ್ನಾಗಿಕಾದಿರ್ದವಿಡಕೇಸರಿಗನೆಂದೆಂಬರಾಕಲ್ಯಾಣವ
ನನ್ನಿಯಿಂಕೈಲಾಸವುಲ್ಲಿರ್ದಶಿವಭಕ್ತ। ರುನ್ನೊಡೆಪ್ರಮಥಗಣನಿ
ರವುಲ್ಲಿಯಜನ। ರ್ನನ್ನುತಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಪರವರಿರವ
ಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೩೮॥ ಪುಸಿಕಳವುಪಾದರಂದುರ್ನೀತಿವೈರವ
ಳಿ। ಜಸವಾರ್ಗವುಂಕಕ್ಕುಪಳಿವುಬೆಳುಗವತೆದು। ವೈಸನಂದುರ
ಚಾರವನ್ಯಾಯುವಾರಡಿಕ್ಕೃತಘ್ನತೆವಿರೋಧಭಾವಂ॥ಗಸಣದುಜ

ನವುವಿಶ್ವಾಸಂಪರಾಭವಂ । ಕೆಸುರುಗಾವಳಿಬಂದಿಗಳೆಜತೆನವು ವಿ
ವೇಕ । ಮುಸುರಲೀನಾಚನ್ನಬಸವನಿಹರಾಜ್ಯದೋಳ್ಮಿಸುಳವೇ
ವೆಂಬಸುವೆನು ॥೩೯॥ ಗರುವಿಕೆಕಲಾಪೌಢಿಗಾಂಭೀರ್ಯಮಗ್ಗಳ
ಕೆ। ಗುರುಸೇವೆವಿಭವಂಶುಭಂಸುಖಂಸನ್ಮಾರ್ಗ। ಮರಿಜಯಂನೀತಿ
ನಿಪುಣತೆಸದಾಶಿವಭಕ್ತಿದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮತ್ಯುದಾರಂ ॥ ಪರಹಿತಂಧರ್ಮಂ
ವಿವೇಕಂವಿಚಾರ। ಮಾದರಣೆಸೌಭಾಗ್ಯಂಸದಾರೋಗ್ಯಮೆಂಬವಿವು।
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ಪವಾನಗರದೊಳುಚನ್ನಬಸವನಿರಲೀವೇಳ್ವಿ
ನು ॥೪೦॥ ಪೆರವಳೆಪೆರಾಭವತೊದಕ್ಕರ್ಕಶಂಗಳಿವು। ಸುರತಾಂತ್ಯ
ವತ್ಸರಸುಬಾಲಕಾಂತಾಸ್ತನದೊ । ಳೊರೆವುದೋಳ್ಬಂಡುಬಕ್ಕು
ಡಿಭಂಗಬಂಧನಕನಲ್ತ್ಕಳೆವಳೆಮೆಂಬಿವು॥ ಸರಸಿರುಸುರತಿಸರಸಿಸರ
ವೆಸವಿಯೋಗಘನ। ವಿರಹಿಜನದೊಳಿಗಲ್ಲುದೇನೋಡಲಾನಾಡೆ। ಹಿ
ರಿಯೂರಪಟ್ಟಣದಪಾಳಿಯದಜನರೊಳಿಲ್ಲೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು॥೪೧॥
ಗುಣವಂಚಕತ್ವಮಾನಾಡಪಂಕೇಜಾತ । ಗಣದೊಳಾರಡಿವಾತ
ತುಂಬಿಯೋಳ್ನೀರಸಂ । ಮಣಗಳೋಳೆಂಕೊಳ್ಲಿಂಬನುಡಿಲಿತ್ತವಾ
ಡುವೆಡೆಯೋಳ್ಮಹಾಶೋಕೋದ್ಭವಂ ॥ ಅಣಿಯರಂವನದೋಳ್ಕು
ಸುಪ್ರಭಾವಂನಭೋ। ಗಣಗೊಳ್ವಿರಾಗಮಬ್ಜಾಕರದೊಳಿಳಿಯಾಸೆ।
ಯೆಣಿಸಲ್ಕಕುಸುಮತರುಗಳೊಳಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ ವಾಜನಪದದೊಳೇನೆಂಬೆ
ನು ॥೪೦॥ ಪಿಡಿಯೆಂಬರಾಕರಣಿಯಂಲತಾವೃದ್ಧಿಯಂ। ಕುಡಿಯೆಂ
ಬುದಾಪ್ತಿಯಿಂದದಜೇಟಿಗೊಂಲ್ಲಳಂ । ಬಡಿಯೆಂಬರಂಬರವಿಶೇಷಮಂ
ಪಳಿಯಂಬರಲರುಣನಳಿಯಂಬರು॥ ಕುಡಿಯೆಂಬರುರುನಿತಂಬೋ
ರ್ಧವುಂಸಂತತಂ । ಮಡಿಯೆಂಬರೆಸವದವನಾದಿಗಳ್ಬಿಳೆವೆಡೆಯ।
ನಡಿಯೆಂಬರಂಘ್ರಿಗಳ ನಲ್ಲದೀನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಯರಾಜನಪದದೊ
ಳು॥೪೨॥ ಎಲ್ಲರುಂಧರ್ಮಿಗಳ್ಧನುಷ್ಮರೆಂದೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂಸರ್ವಜ್ಞರಾ
ಬುದ್ಧರೆಂದೆನಿಸ, ರೆಲ್ಲರುಂಸಾರಸ್ವತಾಯುಕ್ತರಾಗಿಯುಂತಾಂಜಡ
ಥಿಯೆಂದೆನಿಸರು॥ಯೆಲ್ಲರುಂರಾಗಿಗಳ್ಕಾವ್ಯಾರ್ತರೆಂಬೆನಿಸ। ರೆಲ್ಲರುಂ
ಧನಸಮೃದ್ಧರುಂಗುಸ್ಯಕೇಸ್ವರರೆನಿಸ, ರೆಲ್ಲರುಂಬಲಯುತರೊಳ್ಗೋಪಾಲರೆನಿ
ಸರಾವಿಷಯದಸಮಸ್ತಜನರು॥೪೪॥ ಪ್ರಕಟಕಂಟಕಸರವಿರೋಧಂಗ
ಳೆಸವಕೇ। ತಕೆಯೋಳ್ಕಫಪ್ರೀತಿಪುಷ್ಪಿಣೀಸಂಗಮಳಿ। ನಿಕರದೋ
ಳ್ತಾಡನಂದೈನ್ಯವಚನಂಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರಸದ್ರತಿಯೊಳುಂ॥ ವಿಕಲ
ಸ್ವನಂಹಡಾಶ್ರಯಮುಂಸರಸ್ಸಿನೋ । ಳ್ಪಕುಟಲಾಗಮವಿಷಕೂ
ರಂಗಳುರುವಹಂ । ಪ್ರಕರದೊಳಗಲ್ಲದಾನಗರದೊಳಗಿಲ್ಲಲ್ಲಿಚನ್ನಬಸ

ವೇಕೆನಿರಲು॥೪೫॥ ರಾಜನಂಸಕಳಂಕನೆನಿಸಿಪಾತಾಳದಹ। ರಾಜನಂ
ವಿಷಧಾರಿಯೆನಿಸಿಪಾಲೇಯಗಿರಿ। ರಾಜನಂಗತಿಹೀನನೆನಿಸಿವುಂವಿಧಿ
ಗೊಳಿಸಿನುತಸುರತರಂಗಿಣಿಯನು॥ ರಾಜನಯ್ಯನಭಂಗಯುತನೆನಿ
ಸಿವರದಿವಿಜ। ರಾಜನಾನೆಯಮತ್ತನೆನಿಸಿಸದ್ಗುರುಬಸವ। ರಾಜನಳಿ
ಯಾಚೆನ್ನಬಸವರಾಜನಕೀರ್ತಿರಾಜಿಸಿತುಮೂಜಗದೊಳು॥೪೬॥
ಬಸವನಗ್ರಜನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯರಂಜಿಸುವ ಬಸುರೊಳುಶಿವಪ್ರಸಾ
ದಾರ್ಭಕಂಬೆಳೆವುತಂ। ವಸುಧೇಶಬಿಜ್ಜಳನಮಾತಿಗುತ್ತರವಿತ್ತುಚೋ
ದ್ಯದಿಂಜನಿಸಿದಗಡೆ॥ ಬಸವಂಗೆಪ್ರಣಲಿಂಗವನರುಪಿದಂಚನ್ನ । ಬ
ಸವಗಡಪೆಸರಾತನುಂಬಸವನುಂಮಹಾ। ಮಿಸ್ರಗುವಪವಾಡಪ್ರರು
ಷಗರ್ಡೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂದುಶರಣರೈತರುತಿರ್ದರು॥೪೭॥ ಅಂಗವುಲಿಯಾ
ಳಿವಾಳಿವವುಗಧಬರ್ಬರಕ । ಳಿಂಗವಾಶ್ಮೀರಕೊಂಕಣ ಸಿಂಧುಹ
ವ್ಮಾರ । ವಂಗಹೊಯಿಸಳತುಳವಜೋಳ ಚಾರವುಪಾಂಡ್ಯಯ
ವನಸೌವೀರವುತ್ಕ್ಲ ॥ ಬಂಗಾಳಜೈನಬೋನೆಗಸಗರಹೈವಿಗತೆ।
ಲುಂಗಗುರ್ಜರಗೌಳನೇಪಾಳಸೌರಾಷ್ಟ್ರ । ಸಿಂಗಳದ್ರವಿಡಕಾಂ
ಭೋಜದೇಶದಸಕಲಶರಣರೈತರುತಿರ್ದರು॥೪೮॥ ಲಾಟಪಂಚಾ
ಳವೈದರ್ಭಕುಮುಕುಂಕುರಕರ। ಪಾಟಕಪರ್ವರಯಮಂತಕಪಾರಿಯಾ
ತ್ರಕ । ನಾರ್ಟಕೋಸಲವುಂದಭದ್ರಕುಂತಳವುಪಾಜೀನ ಕವಿದೇ
ಸವುರವ॥ ಭೋಟಕತುರುಷ್ಕನೆಡ್ಡಿಯಪಾರಸಿಕವುಹಾ। ಭೋಟಕ
ಪ್ಪಳಿಂದಕಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಕೊಂಗುವಾ । ರಾಟವೊದಲಾದದೇಶದಶರ
ಣಸಂಕುಳಂಬರುತಿರ್ದುದುತ್ಸವದೊಳು॥೪೯॥ ಇಂತುಭಪ್ಪಂನದೇ
ಶದೊಳೆಸೆವಶಿವಭಕ್ತ । ಸಂತತಿಗಳೈತಪ್ಪದಂತನ್ನಸುಜ್ಞಾನ । ದಿಂ
ತಿಳಿದುಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಸವರಾಜಂಗಿರದೆಪೇಳಲೊಡನೆ॥ ಸಂ
ತಸದಿಚಾರರಂಕರಸಿಬೆಸವೇಳಲ । ತ್ಯಂತವಸ್ತುಗಳ ವಿನ್ಯಾರದಿಂನ
ಗರವನ। ನಂತವಿಭವದಸಿಂಗರದಲೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರದನೇನೆಂದುಬಂಣಿಸು
ವೆನು॥೫೦॥ ಕಟ್ಟಿದವುಮೆನೆವುನೆಯವುಂವಾಗಲಿರದೆನಾ । ಲಿಟ್ಟವು
ಮಕರತೋರಣಂಗಳಾಕಾಶವಂ । ಮುಟ್ಟಿದವುಕೇತನಪ್ರತತಿಗಳ್ನಿ
ರ್ಜರರನಾಕಲೋಕಕೆಧಾಳಿಯ। ಇಟ್ಟುದಿವದಗರುಧೂಪದಧೂಮ
ವೇಣ್ದೆಸೆಯ। ಮುಟ್ಟಿದುದುಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳಿನಿದಮಲ್ತ। ವಟ್ಟುದ
ಚ್ಚರಿಯರುತ್ಸವವನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಪುರಜನಂನಡೆಗೊಂಡುದು॥೫೧॥
ಇಂದುರವಿವೀಧಿಗಳ್ವೆನ್ನೀರಚಳಿಯದಿಂ । ದಂದವಡೆದವುಮೌಕ್ತಿ ಕ
ದರಂಗವಳಿಕಂಗೆ ॥ ವಂದುದಬಲಾಜನಂಕಳಶಕನ್ನಡಿವಿಡಿದುನಡೆ

ಗೊಂಡುದುತ್ಸವದೊಳು ॥ ಮುಂದೆಶೋಭಾನವುಂಪಾಡುತಡಿಯಿ
ಟ್ಟುದಾ। ನಂದದಿಂದೈದೆಯುತೂರ್ವತ್ರಯವುಮುದಿತಿ । ನಂದನನ
ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಮಿಗಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಿದಿರೈವ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೫೦॥
ಕರಡೆಕಂಸಾಳೆಮುಂಗಳೆಧವಳೆಶಂಖಂಗ । ಳುರುರವಂಶಿವನಬಿರುದಾ
ವಳಿಯಬಂಣಿಸುವ। ಪರಮಪಾಠಕರಕೈವಾರಮಡಿಯಿಡುವಕಾಂ
ತೆಯರಂದುಗೆಯನಿನಾದಂ ॥ ಸರವೆತ್ತಿಪಾಡುವೈದೆಯರಗಾನಂದಿ
ಗೀ।ಶ್ವರರಕಿವಿಗಾನಂದಮುಂಕರೆಯೆಕಂಗೆಸದ। ವಿರದೆಬಿಯಸನತೋ
ಳ್ವೃಷಧ್ವಜಪತಾಕೆಸಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆಯಸಾಲ್ಗಳು ॥೫೧॥ ಹರಶರಣ
ರೊಡಗೂಡಿಚನ್ನಬಸವಂಣಸಂ । ತರಮನೆಯ ಪೊರಮಟ್ಟುಬ
ಸವದಂಡಾಧಿಪಂ । ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿನಡೆದಿದಿರ್ಗೊಂಡಬಂದಶಿವಶರಣ
ಸಂಕುಲಕೆರಗಲು॥ ಹರುಷದಿನವರ್ಚನ್ನಬಸವಬಸವೇಶ್ವರ।ರ್ಗಿರ
ದೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿನಮಿಸಲವರೀರ್ವರುಂ । ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತಿಬಸವಂಗೆ
ಬಳಿಕಾಚನ್ನಬಸವನೊಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೫೪॥ ಆಲಿಸೈಬಸವದಂಡೇಶ
ಕಾಶ್ಮೀರಭೂ। ಪಾಲನೀಮಹಾದೇವರಾಣೆಯಕೂರ್ಮಡೆಸಿದಿ।ಶೈಲದಿಂ
ಶಿವಯೋಗಿಮಲ್ಲರಸರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೊಲಿದೈತಂದನು॥ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಸಕಳೇಶಮಾದರಸನೀತನೆ। ಕಾಳಿಂಗದೇಶದಬಂಬದನಿಂದಿಲ್ಲಿಗೀ।ಶೀ
ಲವಂತಮುರುಳಿಶಂಕರಂಕೇಳೆಂದುಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೫೫॥
ಈತನೇಮಡಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯನೆಂಬವಿ। ಖ್ಯಾತಪುರುಷಂನೋಡೆ
ಹಪ್ಪಳಿಗೆಯಿಂಬಂದ । ನೀತನೇಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನೆಂಬಾತನಾಕಟ
ಕದಿಂದೈತಂದನು॥ ಈತನೇಮಾತಂಗತನುವೆಂಬಶರಣನತಿ। ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂತನ್ನಗುರುಸುಜ್ಞಾನಿದೇವನವು। ಪಾತಿಶಯರುಂಡಕ್ಕಮುಂಡ
ಮುಂಮುಂಡಕ್ಕರುಂಡವುಂನೆರೆಪಡೆದನು॥೫೬॥ ಇಂತಖಿಳಭಕ್ತಮಾ
ಹೇಶ್ವರರಮಹಿಮೆಯಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳಿಕೇಳ್ದತ
ದ। ನಂತರದಿಸಕಲಗಣಕುಲಕೆಮಗುಳಿರಗಿಬಸವೇಶನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥ ಮುಂತೆನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂತನ್ನಮನೆ। ಗಂತರಿಸದೊ
ಡನೆಕರತಂದಧಿಕವಿಭವದಿಂ । ಸಂತೋಷದಿಂದಮಜ್ಜನಭೋಜನಾ
ದಿಸತ್ಕಾರಮುಂಮಾಡಿಸಿದನು ॥೫೭॥ ಅವರವರನುಚಿತವಚನಗಳಿಂ
ಸತ್ಕರಿಸಿ। ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಂಮಾಡಿಬಳಿಕಲಾ । ಶಿವಭಕ್ತಸಂ
ತತಿಗೆಮತಮನೆಗಳಂಕೊಡಿಸಿಯಾಸ್ತಿಗಳಮಾಡಿಕೆಲಗೆ ॥ ವಿವರ
ದಿಂಕೆಲಬರ್ಗಕಾಯಕಂಗಳಕಟ್ಟಿ। ಸುವಿಲಾಸದಿಂದಚನ್ನಬಸವಂಬ
ಸವ। ನವಿರಳಾನಂದದಿಂಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖಮಿರ್ದರುತ್ಸವ

ದೊಳು ॥೫೯॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮುಂ । ಸಂತಸ
ವಿಬರದವರೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಿರ್ಗಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲ
ಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಾಲಂಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳಿಂ

ಏನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಿಸವಬಿಜ್ಜಳವುಹೀಪಾಲನಾಸ್ಥಾ
ನಕ್ಕೈತಂದು ಮುಂಚಣ್ಣಚಡಿಯಂವಿಸ್ತಾರದಿಂಪೇಳಿಕೇ
ಳ್ದಿಭೂಪಂಚೆನ್ನಬಸವನಂಕರೆಯಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿಸಕಲದಂಪಡೆದೆನೆನಲಾತನಂ । ಸದಸಿಜಂಪ
ಡೆದೆನೆಂದೆನಲದಂಹರಿತನ್ನ । ವರನಾಭಿಯಿಂಪಡೆದೆನೆನಲಾತನಂ ಶ
ರಧಿತಾಳ್ದೆನೆನಲದಮುನಿಪನು॥ ಧರಿಸಲಾತನಹರವಿಧರಿಸಲದಭೂ
ಮಿತಾಂ। ಧರಿಸಲದಫಣಿಪಾಲಧರಿಸಲದುಶಿವೆಯುಕೆರು । ವೆರಳಿಗುಂ
ಗರವಾಗಲಾಶಿವೆಯ ನೆಡೆದೊಡೆಯೊಳಾಂತಶಿವಸಲಹೆಮ್ಮನು ॥೧॥
ಇರಲಿತ್ತರಿಪುರಾಯವೇಳ್ಪುಂಧುವಾನಿಲಂ। ಪರರಾಯಗರ್ವಪರ್ವ
ತದಳಿನದಂಭೋಳಿ । ಧುರಮತ್ತರಾಯವೆಂದವಾತಂಗತುಂಗಕುಂ
ಭಸ್ಥಳವಿದಾರಣಹರಿ॥ ಅರಿರಾಯವಾರ್ಧಿಶೋಷಣವಾಡಬಾನಲಂ।
ಬಿರಿದಂಕರಾಯಫಣಿಕುಲಗರುಡನಧಟರಾ । ಯರಗಂಡನೆನಿಪಬಿ
ಜ್ಜಳವಾಮಹೀಶನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೨॥ ಉದಯಾ
ಚಲದವೇಲಕಂಗೊಳಿಪರವಿಯಂತೆ । ಪದಪಿನಿಂಕನಕಸಿಂಹಾಸನ
ದವೇಲಭೂ । ಸುದತಿಯುಧಿನಾಯಕಂಬಿಜ್ಜಳಂತತ್ನಭೂಷಣಕಾಂ
ತಿರುಚಿಗಳಿಂತೆ ॥ ಒದವಿನೆರೆತೋರೆಪರಮಂದನಿಸ್ತೇಜನ । ಗ್ಗದವೈ
ರಿಸೈನ್ಯತಿಮಿರತಪನೋದಕ್ಷಮಂ । ಸದಮಲಂಪಟ್ಟಿನೀಚಿತ್ತಾನು
ಕೂಲನೊಪ್ಪಿರ್ದನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ॥೩॥ ಪೊಳೆವಮಕುಟದ
ರತ್ನಕಾಂತಿಗಳ್ವಿಗುಭಿತ್ತಿ ॥ ಗಳೊಳಿಮರಿನಾನಾವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರದತೆರ
ದಿ॥ತೊಳಗೆಭೂಷಣಖಚಿತವಾಕ್ತಿಕವುರೀಚಿಪಗಲೊಳುಜೊನ್ನ
ವುಂಪ್ರಕಟಿಸೆ ॥ ಥಳಥಳಿಸುವಂಗಲತೆಯೊಳುಪುದಿದಸಕಲಪರಿ।ವು
ಳಕೆರಗುವಳಿವಾಲಿವೇಲಮಂಡಿಳಿಸಿನಿಲೆ । ಕೆಲಬಲದಗದ್ದುಗೆಗಳೊ
ಳುಮಂಡಲಾಧೀಶರೊಪ್ಪಿರ್ದರಾಭೂಪನ ॥೪॥ ಮುರಿದಮೊಸೆಗಳ
ಕೆಂಗಂಣುಗಳೆಪಣೆಯಕ । ತ್ತುರಿಯತಿಲಕದವೈಯಲೊರದಗಂಧದ

ಕಾಲ । ಬಿರಿದುತೊಡರಿನವಾವುಕರದಸೊಂಜರಪಣೆಯೆಬೆರಳೆವೊ
ಣನುದ್ರಿಕೆಗಳೆ॥ಕೊರಳೆಹಾರದಕರ್ಣಭೂಷಣಗಳುಳಿಪಿಸುವ।ಕರ
ವಾಳಹೊಳಹುಗಳಬಿಳಿದವುಡುಹುಗಳಸಂ। ಗರಧೀರರಾಜಸುಕು
ಮಾರರೊಪ್ಪಿದರವನೀಪಾಲನಿಕ್ಕಲದೊಳು ॥೪॥ ಬೆಸಸಿದೂಳಿಗ
ವನಾಪಡಿಹಾರರಿಂದಲೊದ । ಗಿಸಿಕಾರ್ಯಭಾಗವಿಡಿದರಸನಿಚ್ಛೆಯು
ನರಿದು। ಬಿಸುಗೆಬಿಡದಂತೆಹತ್ತಿಸಿಹವಣನಾರಯಿದುಲಂಚವಂಹೊ
ದಲೆಕೊಂಡು ॥ ಕಸವರವನರಮನೆಯಭಂಡಾರಕೊಗಿಸುವ । ಪೆ
ಸರುಳ್ಳರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರಿಕ್ಕೆಲದೆ । ಬಸವೇಶನುಳಿದೊವಿಳ್ಳವ
ಭವನಿಪಾಲಕುಲತಿಲಕಬಿಜ್ಜಳರಾಯನ ॥೬॥ ಕರದುದಿನವಿಂಪುವರ್ಗ
ವಾಸಾಂತುಕಾರ್ಯಗಳೆ। ಬರದೋರಸರಿದೋರಿಭೇದಕರ್ಬಸುವಿಧ
ದೆ । ಪರಿಕಿಸಲೊಳಗುಗಾಣದಂತೆಭದ್ರಿಸಿತೆಗವಜಾನ್ಮೈಕಡುನೈಜ
ವಾಗೆ ॥ ಪರಮಲಂಚವಿತವುಗೆಜೀವನವುದೆನಿಸಿಚ ಕ್ಷಿರಬಂಧಲೈ
ಶ್ವರ್ಯವುಂಪಡೆದುನೆರೆಬಾಳ್ವ। ಕರಣಕಶಿರೋಮಣಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ
ರಾಜಿಜ್ಜಳಾವನಿಪನೋಲಗದೊಳು ॥೭॥ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಾಗಮವಿಚಾರನಿಪುಣಸರ್ವ।
ನ್ನತಕನಕಪೀಠದೋಳ್ಬೆಳಿದಗಡ್ಡದರತ್ನಕಿರೀಟಮಂಡಲಯುಗಂಗಳಿಸವ ॥
ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಾಂಗಮೇಲುಗುಲಾಯಗಳಿಸನಾ । ತ್ರಿತಯಜ್ಞಸೂತ್ರ
ಕಾಸೀವಮುದ್ರಿಕೆಗಳಪಂಡಿತನಿಕರವೊಪ್ಪಿರ್ದಭವನಿಪಾಲಕನಬಲ
ಗಡೆಯೊಳುವಿಲಾಸದಿಂದಂ ॥೮॥ ವರದೇಶಕಾಲಶರೀರಸೂತ್ರಂಗ
ಳಂ । ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಷ್ಟವುಸಾಧ್ಯಭೇದಂಗಳಂ । ಪರಿಕಿಸಿತಸಕಲ
ರೊಂಗಂಗಳನಿವಾಸಾಂಗಳರಿವಂಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನು॥ ಸರುಷದಿಂವಾಳ್ವ
ಸರ್ವಮರ್ದಯದಾಸ್ಥಾನ್ಯಾ । ಪರವುಶಿವಭಕ್ತಿ ನಿರ್ಮಕ್ಷರಂಗಳೊ
ಳಿಸವ। ಉರುತರಸುವೈದ್ಯರೊಪ್ಪಿರ್ದರಾಜಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋ
ಲಗದೊಳು॥೯॥ ನುಡಿರುಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಪದಬಂಧರೀತಿಯಂ।ಬಿಡ
ದೆಬಲ್ಲವರತಲೆದೊನಸುವಸನುಸ್ವಯಂ । ಕೊಡಲೊಡನೆಪೂರಿಸು
ವಘಟಕಾಶತಕವನುಸುರಲಾಕ್ಷಣಿಂಮೆಚ್ಚುಗಳನು ॥ ಪಡವನವರ
ಸರಸಿಕರಿಸವಕರ್ನಾಟಕದ। ಬೆಡಗುಗಳೆಬಲ್ಲಸತ್ಕವಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದರಾ
ಪೊಡವಿಪಾಲಕಬಿಜ್ಜಳನಬಲದ ಕಡೆಯುಮಣಮಯುದ ಗದ್ದುಗೆಗಳೆ
ಲ್ಲಿ ॥೧೦॥ ಬಿರಿದುರಾಯರಗಂಡಚೇಡಿದರವರ್ಮೀವ। ಗುರುವಾಮನರಾ
ಧೇಯಶರನಿಧಿಸವಾನಭಾಸುರ ನುಡಾಗಾಂಭೀರ್ಯತರುಣೇನಿಕಾ
ಯಲೋಚನಕುಮುದಕುಲಶಶಾಂಕ॥ ಶರಣಾಗತಾನಂದಚೂತವನ

ಚೈತ್ರಭೊ । ವರಶಿಖಾಮಣಿಜೀಯ್ಯಚೊವ್ಮಾಯೆನಿನಗೆಂದು। ಕರವೆತ್ತಿ ಸೊಗಲೊಪಾಠಕರಕ್ಕೈವಾರಕಿವಿಗಿಡಿದುಡಾನ್ಯಪಸಭೆಯೊಳು ॥೧೧॥ ತಳಿರಡಿಗಳೊಳ್ಗೊಡೆಗಳವುರೊಬಲ್ಪೂರೆವಾರ । ಸೆಳೆನೆಡುವಿನಡರೊಬಾಸೆಯಬಲ್ಮೆಗಳಧಳೆ । ಥಳಿವೆನುಣ್ಗೊರಳಿನಳಿತೋಳ್ಗಳಿಸೆವಿಂದುಟಯುವೊಲ್ಲೆವಲ್ಲಳಸೊಗಸುವ ॥ ತೊಳಪಗಂಗಳತೆಳ್ಗಿಡಂಪುಗಳೆಸಂಪಿಗೆಯು। ಪಳಿವಮೂಗಿನಚಲ್ಕುಡಿಸುಬ್ಬುಗಳತುಂಬಿ । ಗಳಪೋಲ್ವಸುಳಿಗುರುಳ್ಗಳ ಪೆಣ್ಗಳಿರ್ದರಂದರಸಿನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ॥೧೨॥ ಕೆವಿಗಳಂವಿಗುವಕ್ಷಿಗಳೆತ್ತಿಚಿದ್ಭಯವೆಮಧ್ಯ । ವುವಿವರವನಿರದಿಭೇದಿಸಿವಿಗುವಪಡಬಾಸೆ । ತವಿಹಿಂವುಡೆಂಗಳಂವಿಗುವಳಿನವೇಣಲತೆಕಂಗೆವುಂಗಳವೆನಿಸುವ ॥ ನವಹೇವುಭೂಷಣರುಚಿಯವಿಗುವತಕ್ಕಾಂತಿ। ಪವಳದುಟರಾಗವುಂವಿಗುವನಿರ್ಮಳರದ । ಚ್ಚವಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆವೆರೆದುದವನಿಪಸಭಾಂಗಣದೊಳೋಲಗೆದಬಾಲಕಿಯರು ॥೧೩॥ ತನುಗಂಪಿಗೆಳಿಸಿಬಂದೆರಗುವಳಿತತಿಯಕರ । ವನಜದೊಳ್ಪಿಡಿದಲೀಲಾಜ್ಞಾಪಿಸೋವುತೊ । ಯ್ಯನೆನುಡಿಗೆಲಿಯಲೆಂದುಜಿಂದಪುರುಳಿಗಳನಳಿಯವಿಂದತೊಲಗಿಸುತ್ತ ॥ ವುನಸೋತುನಡೆಯನಭ್ಯಾಸಿಸಲ್ಕಂದವೋ । ಸನರಾಜಹಂಸಗಳಪದನೇಪುರಂಗಳೆ । ಧ್ವನಿದೋಂಚಿದರಿಸುತ್ತೋಲಗದವಾರನಾರಿಯರಿದ್ದರಾಸಭೆಯೊಳು ॥೧೪॥ ನಿರುತವೀಭೂಗತ್ತಸೆನೆಸುರೇಂದ್ರಂಸಾಟ। ಕರಿಕಂಧರಾರೋಹಣಕಾತ್ಮವಸಕ್ಕೆಂದು। ಪಿರುದುಕಡೆಯವಕಾಲೊಳಿಟ್ಟುಸೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಧುರವೀರವಾವಳಿಗರು॥ ಪರಿಕಿಪೊಡೆತವುಗೆರೆವಂತನೇಸರಿಧನೇ। ಸ್ಮರನೆಪಾಸಟಸಯಾರೋಹಣಕಸಂಗರಕೆ। ದೊರೆಮೆಮಿಕ್ಕವರೆಂಬವೀರರಾಸುತರಿರ್ದರವನೀಶನೋಲಗದೊಳು॥೧೫॥ಸಚಿವಸಾಮಂತಸೇನಾನಾಪಬಾಂಧವ। ಪ್ರಚಯಸಯವಾಸಗಜವಾಸರಾಪಡಿಪಾರ। ರಚಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಕೋವಿದಪುರೋಹಿತಸೂತಸಂಧಿವಿಗ್ರಸವಾಗಧ॥ ಪ್ರಚುರಕವಿವಾಗ್ಮಿತಾರ್ಕಿಕಮಂತ್ರವಾದಿಘನ । ಶುಚಿಪುರಾಣಕವೈದ್ಯನಟಗಾಯಕೆಂಬವ। ರ್ವಿಚಲದವಯವರಾಗಿಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲನೋಲಗದೊಳಿಸದಿರ್ದರು॥೧೬॥ ಜೋಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಚಿತ್ತೈಸುಕೇರಳನ್ಯ । ಪಾಲನಂಚಿತ್ತೈಸುಸಗರನಂಚಿತ್ತೈಸು। ಲಾಳನಂಚಿತ್ತೈಸುವುಗಧನಂಚಿತ್ತೈಸುಗಾಂಧಾರದೇಶದವನ ॥ ಗೌಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಚಿತ್ತೈಸುವೀರನೆ । ಪಾಳನಂಚಿತ್ತೈಸುಯವನನಂಕೊಂಗುವುಲ। ಯಾಳವಾಳವವುಲಯ

ಮಾತುಳೆವೆಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕರ್ನಾಟಕಾದಿಯಾದ॥೧೬॥ ಪೊಡವಿಪರ
ಚಿತ್ತೈಸುಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳಿವಂ। ಗಡಮಿದಂಚಿತ್ತೈಸುವೀರಸೇನಾ
ನಿಗಳೆ। ಗಡಣಮಂಚಿತ್ತೈಸುಕಾಲವರಚಿತ್ತೈಸುಮೇಲವರಚಿತ್ತೈ
ಸುಹೊ ॥ ಎಡಬಲಪರಾಕುಜಯಚಿತ್ತಾವಧಾನವೆಜಯ। ಕಡುಪ
ರಾಕ್ಷಚಿಕಿಬಸುಪರಾಕಯ್ಯಾಯಂ। ದೊಡನೊಡನೆನೆಲನನುಗ್ಘಡಿ
ಪಕಂಚುಕಿಗಳಬ್ಬರವುಸಗಿತಾಸಭೆಯೊಳು ॥೧೯॥ ಒಂದನೋಲಗ
ಕೆತತ್ಪವುಯದೊಳುಸಕಲನೃಪ। ಬೃಂದಬೃಂದಾರಕಂಗೆತ್ತಿಕೈಗಳ
ಮುಗಿದು। ಸಂದಣಿಯಕಡೆಗೆತೊಲಗಿಸಿರತ್ನಖಚಿತವೃಗರಾಜಪೀ
ಠದಕೆಲದೊಳು॥ನಿಂದುಕರದಿಂಬಾಯವುಟ್ಟಿಕೊಂಡಾನನವ। ನೊಂ
ದಿಸಿಕವಿಗೆಬಿನ್ನಪಂಗೈದನೆದೆಯೊಳಗೆ। ಸಂದೆಗಂಜುನಿಪಂತೆಕೊಂಡೆ
ಯರಕುಲತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪವುಂಚಣನ ॥೨೯॥ ದೇವಚಿತ್ತೈಸುಕ
ಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ। ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆನಿಬಿಳೆದೇಶವಂದೈತಂದ। ಶೈ
ವಸಂಕುಲವೀಗನಿನ್ನರಾಜಾಲಯಂ ಹೊರತಾಗಿಮಿಕ್ಕೆಡೆಯೊಳು ॥
ಹಾವಳಿಯೆಘನವವರಪರಿವಾಟವಿರಿದುವೇ। ಶ್ಯಾವಾಟವಾದಿಯಾ
ದನ್ನಿನಿವ್ಮುಂಖ್ರಿರಾ। ಜೀವವಾಣೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗ
ಲಾವುಂಚಣನು ॥೩೦॥ ನೋಡಿದರೆಚನ್ನಬಸವಂಗೆಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ।
ನಾಡನೆಲ್ಲಂಬೀಗದಿಂ ತನ್ನಕೈವಶಂ । ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನವಾಡುವ
ನೊನಿವ್ಮಡಿಗೆಂಬಸಂದೆಗಂತೋರುತಿದೆಕೊ ॥ ಬೇಡಬೇಕೆಂಬ ವ
ರಕಾಣೆಕರಿತುರಗಂಗ। ಳಾಡಲೇನವರವಶವಿನ್ನು ವೈಮುರದಿಸು
ದು । ಪಾಡಲ್ಲವೆಂದುಭೂಪತಿಗೆಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಕೊಂಡೆಯರಮಂಚಣ್ಣ
ನು ॥೩೧॥ ಪಿಂತೆವೈತಾಸುರಂಬೆಳೆಬೆಳೆದುಮೂಲೋಕ। ಮಂತಿವ
ವೆತಿರೆಗರ್ವದಿಂದವೈಮುರದಿರ್ದ । ತಮಂತರಸರಿಸಿಸಮರರಂಗ
ದೊಳುನಿಲಲಾರದಭಿಕಪ್ರಯಾಸದಿಂದಂ ॥ ಚಿಂತಿಸಿಬಳಲ್ದನಮುರಾ
ಧೀಶನೀಮನುಜ । ರಿಂತುವೈಮುರದುತಾವಿರಿಮುಂದೆಕಾರ್ಯಗತಿ।
ಯೆಂತಹುದೊಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದುಮಂಚಣ್ಣಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ನೃಪಂ
ಗೆ ॥೩೩॥ ಕರದುಕ್ಕುತದ್ಯಪ್ಟ್ಟಿವುಮಾನಂಗಳಿಂದವರ। ಪರಿಯಂವಿ
ಚಾರಿಪುದೆನೀತಿಯಲ್ಲದೊಡೆತವ । ಚರಣಮಂಕೂಡಿದವರೈಸೆನಾ
ವೆಮಗೆಬೇರುಂಟೆ ಸುಖದುಃಖಿಂಗಳು ॥ ಸಿರಿವೆರಸಿಬಾಳ್ವರಂಕಂಡಿ
ವಂನಾಡತರ । ಹರಿಸಲಾರದೆನುಡಿದನೆನ್ನಬೀಕಾರ್ಯಾರ್ಥ । ದಿರ
ವಬಿನ್ನವಿಸಿದೇಂಚಿತ್ತಕ್ಕೆಸರಿತಂದುಕೊಳ್ಳೆಮೆನಲವನೀಶನು ॥೩೫॥
ತೂಗುವಕೆರೀಟದಲುಗುವಚೌಕುಳಿಗಳೆನಸು । ಬಾಗಿದವಯವದ

ಕದಪಿನೊಳಿಮಿರೊಕ್ಕೈಯಸುಳಿ । ವಾಗುಳಿಕೆಗಳೆರಸಂದಿಗದಜಿಹ್ವೆ
ಯಚಿವರ್ನಿಗಳೆದಿಸಿದವದನದ ॥ ರಾಗವಡೆಗಿದಮನದಬಿಸುಸು
ಯ್ಲ್ಲಸೂಟಗಿಂ।ಬಾಗಿರ್ದನಾಸಿಕದಬಿಗಿದಬೆರಗಿಚಿಂತೆ।ಗಾಗರಂತಾ
ನಾಗಿನೃಪತಿಲಕನಿರ್ದನಾಸವಮಯದೊಳಿಗೇವೇಳ್ವೆನು ॥೨೪॥ ಸು
ಮ್ಮನಿಸುದಿನ್ನುಚಿತವಲ್ಲೆಂದುಚಿತ್ತವಂ । ನೆಮ್ಮಿದಾತಂಕದಿಂಚರ
ನೋರ್ವನಂಕರೆದು, ನೀಮ್ಮಡಾವೇಗದಿಂಚನ್ನಬಸವಂಬಸವನಂಕರೆ
ದುತಾರೆನಲವಂ॥ಗವ್ಮನವರಂಕರೆದುತರಲಾಗಬಿಜ್ಜಳಂ।ದುವ್ಮಾನ
ಬಿಂಕುಜ್ಜಿಗಿನಲವನಸ್ಯದಯಮುಂ । ತವ್ಮೊಳರಿದಾಗಲಾನೃಪತಿಯ
ರ್ತಾಸನದೊಳೀಶ್ವರುಂವೆಂಡಿಸಿದರು॥೨೫॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಮಾತುದೆ
ಗಪನಂತಕರಣ। ದಲ್ಲಿರ್ದುದಂಬುಷ್ಟರಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತೆ।ಬಲ್ಲರಿ
ಗೆಬಲ್ಲಸಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂವಿನಯಸಂಪ್ರೀತಿವೆರಸಿ॥ ಸೊಲ್ಲಿನಿಂದ
ರಸನಿನ್ನಯಭಾವವೆಂದಿನಂ। ತಲ್ಲಮರಿಬೇಡವೆಂನೊಡನುಸುರ್ದಿನ
ಗಾದ। ತಲ್ಲಣವದೇನಿಳೆಯೊಳೀನುಂಟಸಾಧ್ಯವೆ ನಲವನೀಶನಿಂತೆಂ
ದನು॥೨೬॥ ನಿನೇಳ್ವೆನೆಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶಕೇಳ್ನಮ್ಮ । ಮಾವನಾ
ವನನೀಗಲೆಂನುಪುರದೊಳಗಿರದೆ।ಪಾವಳಿಯನೆಸಗಿದನುಅಖಿಳದೇ
ಶದದುಷ್ಟರಂನೆರಪಿಭಕ್ತರೆಂದು॥ತೀವಿರ್ದಪುರಗಭಂಡಾರಬೊಕ್ಕಸಗ
ಜಸ।ಯಾವಳಿಯನೆಲ್ಲವಂತನ್ನವಶವರ್ತಿಯಂ।ನಾವುಮುಂದರಿಯ
ದೇಮಾಡಲವನೆಲ್ಲವಂದಂಗವುರಿಗೊಂಡಿತ್ತನು॥೨೭॥ ಎಲ್ಲಿಶ್ಲಿಯುಂ
ನೋಡೆಜಂಗಮುಲಮುಕನುನಗ।ಳೆಲ್ಲಿಶ್ಲಿಯುಂನೋಡೆಜಂಗಮುರಲೂ
ಟವು । ತ್ರೈಲ್ಲಿಶ್ಲಿಯುಂನೋಡೆಜಂಗಮುರಸೂಳಿಬಂಟಕೆನಂಮನಗರ
ದೊಳಗೆ॥ ಎಲ್ಲಿಶ್ಲಿಯುಂನೋಡೆಜಂಗಮುರಹಾದರವು। ದಿಲ್ಲಿಶ್ಲಿಯುಂ
ನೋಡೆಜಂಗಮುರಕಳವ್ಲು। ಬಿಲ್ಲವಿನ್ನೇಗೆಯ್ವೆನೆನೆಚನ್ನಬಸವನಾ
ಜ್ಞಪ್ತಿಳಂಗಿಂತೆಂದನು॥೨೮॥ಕಳವುಪಾದರವೆಂಬಿವೆಂಮಶಿವಭಕ್ತಸಂ।
ಕುಲದೊಳಗೆಪೊರ್ದಲರಿಯವ್ಮಬಸವರಾಜನೀ।ನೆಲದೊಳಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂ
ಕಲಿಬಂದುಪೊರ್ದಲಂವಮದುನಿಂವುಧಾರುಣಿಯೊಳು ॥ ಪಲವುವಾ
ತೇಂಕೊಂಡೆಯರನುಡಿಯಕೇಳ್ದುದಕೆ । ಫಲವಾಯ್ತುಪಿಂತೆನೆರೆಕಂ
ಡುಕಂಡುಂವೆತ್ತೆ । ತಿಳಿಯದಲಾಷ್ಟಾತ್ರತಾವುಸಂಕ್ಷತ್ರಿಯರಕುಲ
ಕೆಸಸಜಮಿದೆಂದನು ॥೨೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣ
ಮುಂಸಂತಸದಿಬರದವರಿಲ್ಲೀದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿಪೇ
ಳ್ದೆರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।

ಕಂತು ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳಿರಿಂದಂ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಒಕ್ಕ ಪದ್ಯಂಗಳಕ್ಕ ಮಂಗಳಂ.

ಏಳನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜನೀತಿಯನೊಪ್ಪಿದುಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದ ರಾಜನೆನಿಸುವಬಿಜ್ಜಳಂಗಾಗಲಾಬಸವ, ರಾಜನಳಿಯಂಚನ್ನಬಸವರಾಜಂಪೇಳ್ದ ಸಧಿಕತರವಿನಯದಿಂದಂ

ಪದ॥ ದಶಶಿರಂತಪದಿಂದಳಿಧ್ವೀಶಪದಯುಗಕೆ, ಸಸಿನಯಿನಮಿಸಲಿಂನೂರೊಂದುಕಣ್ಣಿತ, ಲ್ಲಿಪ್ಪಸತಿನುತಕೌತುಕಂಬಟ್ಟನಾರಾಯಣನನಯನವೆಂದಿರ್ಪುದೆಂದು॥ ಉಸುರುವೆರೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಪನಮುಗ್ಧಭಾವಕ್ಕೆ, ಶತಿಧರಂಮರಳಿಮೆಚ್ಚಲ್ಕಂಡುಸರಿಯುಜರು, ಬಸವಳಿವುತಿರಿಕಂಡುನಸುನಗುವಪ್ರಭಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂದನು ॥೧॥ ತರಣಿಮಂಡಲವನಭ್ರಂಸುದರ್ಪಣವರಂ, ದಿದಿರೆಕಾಳಿಕೆನಿರ್ಮಳೋರಕವನಾನಾಂಸೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಂಜೀವಭಾವವಿಳಿವುಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರ್ಪಂತೆಜಗದೊಳುಳ್ಳೆ ॥ ಅರಸನಂಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸವೇಷ್ಮಿಸಿಪ್ರ್ದಿದು, ನಿರುತವದಪರಿಹರಿಸುಸ್ತೋಡರಾಜನೀತಿಯುಂ । ಟೊರವೆನಾಲಿಪುದೆಂದುಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಪರಿಕಿಸ್ತೊಡೆಸಂತತಂವಕ್ಕಚರಿತಂನುಡಿದ ದೆರಡುನಾಲಿಗೆಪನವನೇಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪ । ಪರಮಲೋಭಂಪೋಗದೊಡನೆಕೂಡಿದಬಾಳ್ವಿಪರಸುವನುಗಿವಕೋಪಂ ಉರುಗಂಗವುರಸಿಂಗವುನ್ಯೋನ್ಯವಾರೊಡಂ, ನಿರುತವುಂಕಂಣುಕಿವಿಕಿವಿಬೆಂಕಂಸೊಂದೆಂದಂ । ಪರಿಯಾಯಭೇದಮಿದುನಾಡಾಡಿಗಿದುನೀತಿಯನುಚಿತಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩॥ ಕೊಂಡೆಯರಸುಡಿಗಳೀಕರ್ಣಕ್ಕೆಭೂಷಣಂ। ಕೊಂಡೆಯರವಾರ್ಗವೆದಿದಾವರೆಗೆಭಾಸ್ಕರಂ। ಕೊಂಡೆಯುತೆತನಗೆಕಡುಹಿತವರೆಂದೆರಡಿಲ್ಲದೀನಂಬುವನೀಕ್ಷನ ॥ ಮಂಡಲಕೆಕೇಡಪ್ಪುದಾನೃಪನಸಿರಿನಭೋ। ಮಂಡಲದಕುಸುವುದೋಲ್ಬಯಲಪ್ಪುದದರಿನಿಂ । ಮಂಡಲೀಶ್ವರರಾವಗಂಕೊಂಡೆಯಂಗೇಳ್ವುದನುಚಿತಂಕೇಳೆಂದನು॥೪॥ ಕುಳಿರೊಮಂಜಿನಪನಿಗಳಿಂಕಮುಲಸಂಕುಲಂ। ಜಲಬಿಂದುವಿಂದಿಮುದುಲೋಭನಿಂಗುಣಗಣಂ । ಗಳಿಸತನದಿಂದಿಗೌರವಮನಾಚಾರಪ್ರವರ್ತನದಿಕುಲದಪೆಂಪು। ಪುಳಿಯಿಂದೆಪಾಲ್ಬಸಳಿಕೋಪಚಿತಪಕ್ಷಫಲಮು। ಮಲಿದುಬೀಸುವಗಾಳಿಯಿಂಮೇಘದೊಡ್ಡವಣೆ । ಸಲಕೆಡುವನ್ನೊಲ್ಕಡುವಪ್ಪರಸಾಳ್ವಧರಪಿಶುಣರಿಂನೃಪತಿನಿಂಕೇಳೆಂದನು ॥೫॥

ಖಳರವಮಾಯಾವಿಗಳದುರ್ನೀತರವಮಹಾ ।ಕುಳರನುರ್ಜನರಡಂಬ
ರನೀತಿಮೊಗರ್ಗವಿ।ಸ್ವಲರನಿಷ್ಠುರವಚನಕೋವಿದರದುರ್ಭೋಧಕರ
ಪುರಾಚಾರಪರರ॥ ಕುಲವಿಚೀಕರಕುಮಂತ್ರಾನ್ವಿತರಸುತಿಪಥವ।
ನುಳಿದುನುಡಿವವಲಕಂಡರಿನಿರಾಕರಿಸುವದು । ನೆಲನನಾಳ್ವರಸು
ಮುಕ್ತಳೆನೀತಿಬಿಸ್ಜಳೆನೃಪಾಲನೀಂಕೇಳೆಂದನು ೬॥ ಪರಗೆತಾಂಮಾ
ಡಿದುವಕಾರಂಗಳಂತಿಗೆ, ಪರರಿಂದಲೊದಗಿದಪಕಾರಂಗಳೆಂನಾಡೆ।
ಪರಳಕೂಡುಡಿ ಕೆಡಿಸುವದುತ್ತಮರ ಮತಕಸ್ಸುದು ಮಹೀತಳ
ದೊಳು॥ ಪರಗೆತಾಂಮಾಡಿದಪಕಾರಂಗಳೆಂತನಗೆ । ಪರರಿಂದಲೊದ
ಗಿದುಪಕಾರಂಗಳೆಂನಾಡೆ । ಪರರಕೂಡುಡಿತೋರುವದುತ್ತಮರ
ಮತಳೆಸಲ್ವುದ್ಕೆಳೆಂದನು॥೭॥ನರ್ಮದಮಂಬಿಡದಿಮಾಳ್ಪರುತ
ನ್ನರಾಜ್ಯದೊಳ್ಳಿಸ್ಕಿಸ್ಪರುಳ್ಳೊಡವರಂದಾದಿಪುದುವಿಮಲ। ಧರ್ಮ
ಕ್ಕೆಡಬ್ಬಂದೊಡಾಲಸ್ಯಮಂಬಾಡದೊಡನೊಡನೆಪರಿಹರಿಪ್ಪುದು ॥
ಧರ್ಮಹೀನರನುವಾಸಿಪುದುನಿರಪಮಜಾತಿ।ಧರ್ಮಂಗಳೆಂತಪ್ಪ
ದಂತೆನಡೆಸುವದುನೃಪ । ದುಷ್ಕರದಸಸ್ಯವಿದುತಪ್ಪದವನೀಪಾಲ
ಲಿಲಕನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೮॥ವನವಭಿಕಸಾಗಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯಿಂದದು।
ರ್ಜನರಚಿಸಡಿಯುವಾತುಗಳಕೇಳ್ದಿಸಕಲಸ। ಜ್ಞನವನಾಕರಿಸಿಪಾ
ಪವನೆಸಂಗ್ರಹಿಪಂಚೆಸಂಸ್ಕಾರಂಮಾಡಿದೊಡವೆ॥ ಘನವಾಗಿತಾಲಿಲೋ
ಚಿತಕೆತೋರಿಕ್ಷಿಟ್ಟಿದಿಂ । ಧನವಗ್ನಿಯಿಂದಸವಪ್ಪಂತೆಶಕ್ರನೃಪ।
ಜನದಿಂದೆಕಡೆಗೆ ಬಯಲಾಗುದು ಪುಣ್ಯಸ್ಥನೆನಿಪಾಲನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೯॥ ಧರಣಾಸೆಗಾಗಿಬೀಗ್ರಸ್ಥಿಯನೋಯಿಸದೆ। ಧನಮುಳ್ಳ
ವರಬದುಕುಗಳಕಂಡುಕರುಣಿಸದೆ । ಧನವನೊವಿಸುವದೊಕ್ಕಲ
ಗ್ಯೆದುಪಾಲರಸಿಗೊಂದುಗಾಮೀಕ್ರಮದೊಳು ॥ ಧನವಧಿಕವಸುಟೀ
ಪರಿಬೊಬ್ಬಾಣಿಸಿಡೊಡೆತ । ಧ್ಯವನೊಲವಿಂಸುಪಾತ್ರದಿಪಿಟ್ಟಿಸ
ಲ್ಪುಣ್ಯಧನಪಾಲನಪ್ಪನಾ ನೃಪತಿಪರಲೋಕದೊಳಗರಸನೀಂಕೇ
ಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ಆಣೆಯಾಗತಸುತನೆಪೆಂದೆಂಬತನುವಿಂಗೆ। ಪ್ರಾಣವು
ದಕಪಜಯುಂಬಂದುಸ್ಪರ್ಧಿಸೊಡೆತ । ಕ್ಷೋಣಪತಿಸರಣವಿದ್ದಂ
ಪ್ರತವನ್ಯೆಯದವನಿದಕೆಸಂದೇಸವೀಕೆ॥ ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆಬರಿಯಭೂ
ಜಬಲದಗರ್ವವಂ। ಪಾಣಿಯೊಕ್ಕರಿಯಲಾರದೆನುರದುಬಪ್ಪವೆಂ ।
ರಾಣಿಯರನಗೆಯುಕ್ಕೈಯೊಯಿಲವಾದ್ಯದಗತಿಯನರ್ತಕಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೧೩॥ಮುರಿಯೊಕ್ಕವರಕಾಯ್ವಮಾರಾಂತಭೂಭುಜರ। ನಿರಿವಜೆ
ದಿರವರ್ಗೆಬೇಡಿದವುವಸ್ತುವಂ। ನೆರೆಕೊಡುವವೀಗಚತ್ರಿಯರಸದ್ಧರ್ಮ

ವರ್ತನವಾಸುವರ್ತನವನು॥ತೊರದುಚಾವಡಿಯೊಳಿಗೆಗಳಿಹುದು
ಯ್ಯಲಕಂಡು। ಬಿರತೋಡಿಫೆಟ್ಟಬಿಟ್ಟಂಗಳೆಂಸಾರ್ದುಬಾ। ಯ್ಪೆಶವ
ಂರಾಜನೇಹಗರಣದರಾಜನಲ್ಲವೆಮಹೀಮಂಡಲದೊಳು ॥೧೦॥ಎ
ನಿತೆನಿತುಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳುಬಿಡದೆನಡದರೆಯು। ಯೆನಿತೆನಿತುಸ
ತ್ಕೀರ್ತಿವಡದರೆಯುಮವನಿಯೊಳ್। ಗೆನಿತೆನಿತುಸದ್ಧರ್ಮಸಂಜನಿ
ತವಸ್ತುವಂಪಿಡಿದೊಡೆಯುಮಾನೆಲದೊಳು ॥ ಎನಿತೆನಿತುಬಲ್ಲವಿಕೆ
ಯೊಳತೊಡಂಬಾಹುಬಲ। ಮೆನಿತೆನಿತುತನಗಪಿರಿದಾಗಿದ್ದೊಡಂತ
ತ್ಪ್ರ। ಜನವಗಾಧಿಸುವಲ್ಲಿಕರುಣಮುಂಮಾಳ್ಪುದನುಚಿತವರಸಕೇ
ಳೆಂದನು॥೧೧॥ ಸಾಮವೇವೇದಂಗಳೊಳಗಧಿಕವಾದಂತೆ,ಸಾಮವೇ
ಮಿಗಿಲಾಯ್ತುಪಾಯಂಗಳಲ್ಲಿತ,ತ್ಸಾಮವೇಭೂಭುಜರಬಾಳ್ಕೆಗನು
ಸಾರಿಮಿಕ್ಕನಮೂರುಪಾಯಂಗಳು ॥ ಸಾಮಾನ್ಯಮುವರೊಳಗೆದಂ
ಡವೆಂದೆಂಬುದದು, ಸಾಮಾನ್ಯದೊಳಗೆಸಾಮಾನ್ಯಮಿದನರಿಯರು।
ಸಾಮಾನ್ಯರೆನಿಪರವನೀಪತಿಗಳೊಳುನ್ಯಪಲಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೧೪॥ ಅರಿನೃಪರಸಂಧಾರಸಮಯಂಗಳಲ್ಲಿಕರಿ। ತುರಗಂಗಳೇ
ರಾಟದಲ್ಲಿಸಂಗರದಲ್ಲಿ। ತರುಣಿಯರಕೇಳಿಮೀಳಂಗಳಿಡೆಯುಲ್ಲಿಮಜ್ಜ
ನದಲ್ಲಿಮಲಗುವಲ್ಲಿ ॥ ಪರಿಪರಿಯಪರಿಕರದಭೋಜ್ಯಭೋಜನಗ
ಳಲ್ಲಿ।ವರವಿವಾಹಾರ್ಥನೇಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿಭೂ। ವರನಿಕರಕೆಟ್ಟಕ್ಷರಿಕಿ
ರಿದಾಗಬೇಕುಬಿಜ್ಜಳೈಪತಿಕೇಳೆಂದನು ॥೧೫॥ ವ್ಯಸನಸಪ್ತಕದನೆ
ತ್ತಿಗಳನಿರದೊಡಬಡದು । ಪ್ರಸಭನವನೀತಳದೊಳಡಿಯೂರದಂ
ತೆತೊಲ। ಗಿಸಿಜಾತಿಸಂಕರಂಗಳಮೂಗನಂದುಬೆಳುಗವತೆಯಂಸು
ಟ್ಟುತೊರಿ॥ ಪೆಸರನಡಗಿಸಿಕಳೆವಪಾದರಂಗಳಹಂಸೆ। ಯಸುವತೊ
ಲಗಿಸಿಧರಾತಳವನಾಳ್ದಿಯೊಳುಪಾ। ಲಿಸುವರಾಜಂಗಿಪರಂಗಳೊ
ಳಗನುಮಾನವಿಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದನು॥೧೬॥ಹರಿಯಲೊಳುದೇವರೊಳು
ಗುರುಗಳೊಳುಘೃನಭಯಂ। ಪರಮಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥಂಗಳೊಳುಭ
ಕ್ತಿ । ಶರಣಾಗತರೊಳಿವಗುಣಂಗಳಿಂತೋಡಬೇಡೇರಿಸುವರೃಧವ
ಪ್ಪುವ॥ಪರಿಜನಂಗಳೊಳಿಮದಯಸಾರಸಜ್ಜನರ। ನೆರವಿಯೊಳಗಾ
ದರಣೆಹಿತರೊಳತಿವಿಶ್ವಾಸ। ವಿರಬೇಕುನೀತಿಕೋವಿದನೆನಿಸುವರ
ಸಿಂಗೆನೃಪತಿನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಸಿರಿಯಮದದಿಂಸೊಕ್ಕಮಾನ್ಯ
ರಂಧಿಕ್ಕರಿಸಿ।ಪರಿವಾರಕಾಗಾಗಸಂಬಳಂಗಳನಿತ್ತು।ಪೊರೆದುಕೊಂಡಿ
ರದೆಸಪ್ತಾಂಗಸಂನಾಹದೊಳಿಗ್ಗೆಟ್ಟಿಕೆಯಿನಿತಿಲ್ಲದೆ॥ ಪರಮಬಾಂಧವ
ರಲಕಿ ಸದೆಕೈವಿಡಿದವಳೆ।ನರವರಿಸಿಸೂಳೆವೆಂಡಿಕಸಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪ।

ಧರಣಿಪತಿಯಂಹಿಂಗಧಿರ್ಪಳೀಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಪತಿಕೇಳೆಂದನು॥೧೪॥
ಆವಾಗಲುಂಸಚ್ಚರಿತ್ರನೊಂದೇಮಾತು, ರಾವರಿದುಮಾಳ್ಪಬಿಯ್ಯಂ
ಸಕಲಪರಿಜನವ । ನೋವಿಕಾಲೋಚಿತವನರಿದುಭೋಗ್ಗಿಪಭೋ
ಗವುಪರಾಧಕುಳ್ಳಿಕೋಪಂ ॥ ಲಾವಕರನುಡಿಗೇಳದುದುಕೇಳ್ದೊ
ಡಂಬಲ್ಲ । ಕೋಮಿದರಮುಖದಿನಿರ್ಧರಿಸಿವಾಳ್ವುದುಸನ್ಮ । ಂೀವ
ಲ್ಲಭರವಾರ್ಗವಿಡಪಿಡಿವುದುತ್ತಮೋತ್ತಮವರಸಕೇಳೆಂದನು॥೧೫॥
ಮಳೆಯಿಂದಸಕಲಸಸ್ಯಾಂಗಳ್ಕುಸುಮಪರಿ, ಮಳೆದಿಂದತುಂಬಿಗಳ್
ಸ್ಥಾನದಿಂತಪಮಿಂದು । ಕಳೆಯಿಂಚಕೋರಿಗಳುದರ್ಮದಿಂದರಸಾ
ಳ್ವಭೂಮಂಡಲಂಭಾವಿಸೆ ॥ ಕೆಳೆಯರಿಂಬೇಟಂಸುಪುತ್ರರಿಂದಿಷಪ
ರಂ । ಗಳೆಸುಖಂಪೆಚ್ಚುವಂದನೆಪೆಚ್ಚುವದುವಮಂತ್ರಿ । ತಲಕನಿಂದೈ
ಶ್ವರ್ಯವವನಿಪಂಗಿದುರಾಜನೀತಿನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ಅದರಿ
ನುತ್ತಮಸಚಿವನುಳ್ಳಭೂಪಾಲಕನ । ಪದವಿಗಪ್ಪರುಪೆಚ್ಚುದಿನದಿ
ನಕೆಲ್ಲಪಕ್ಷಪಕ್ಷವಂರ್ಧ್ರ। ನಂದಮಂನಾಡುಡಮಾಳ್ಪನೇತವರಧಾಯ
ಕಬಸವನು ॥ ಸ್ಫೀದವಿದ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಮಂಬಾಳ್ವಂಕಂಡುಕಡು । ಕು
ದಿಸುಮತ್ಸರದಿಕೊಂಡೆಯವನುಸುರಿದರಿಕೇಳ್ವುದುನೀಲಿಮಾರ್ಗ
ವೀರಾಯನೀಂಕೇಳೆಂದುಚನ್ನಬಸವಂನುಡಿಯಲು॥೧೧॥ ಪರೆದು
ದಾಕ್ಷಣಮನದಸಂದೇಸವೆಂದೆಂಪ। ಪರಮತಿಮಿರಂವಿವೇಕವೆನಿಪ್ಪ
ಪೊಂಬಿಸಲು । ನಿರುತಮಂಪಸರಿಸಿತುವರನವೆಂದೆಂಬನೀರೇಜವಿ
ರರಲರ್ದುಗೊಡತೆ ॥ ವರಬಸವರಾಜನಮನಂತಮನವೆಂಬ ।
ಗುರುಚಕ್ರವಾಕವೆರಡೊಂದಾದನೆಂದುಭೂ। ವರನಸ್ಸಜ್ಞಾನಸೂ
ರ್ಯೋದಯಮಂತಲೆಯೋರಲೇನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೩॥ ನೀವಲ್ಲದೆ
ಮಗೆಮಂತರುಮಂಟಿನೀರೆಂವುಧರ। ಣೀವಲಯವೆಲ್ಲವುಂಬಸವರಾಜನ
ವಚಂ। ಪಾವನಚರಿತ್ರರಲ್ಲಾನೀವೆನುಶ್ರೀಲುಡುಗೊರೆಗಳಂತರಿಸಿಕೊ
ಟ್ಟು॥ ಭಾವಿಸಿನಿಜಾಲಯಕ್ಕಳಿಯವಾವಂದಿರಂ। ಜೀವಿದುಪ್ಪಟಿಬೀ
ಳ್ಕೊಟ್ಟುಳಿದರಂಕಳುಪಿ। ಭೂವರಂತನ್ನರಾಜಾಲಯಕ್ಕೈದಿದಂಪರ
ಮಸಂತೋಷದಿಂದಂ ॥೧೩॥ ಇಂತೆಸೆವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣ
ಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥ ವಾರ್ಥ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದರ್ಗೆಪಸಿದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ಮಂಸಕಲಭೋಗವನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಜನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥೧೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕೆ ಪದ೩೮೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಸೂಚನೆ॥ ಇನನಸ್ತಮಾನವರ್ಣನೆಯು ಸಾತ್ಯಮುದೊಳಾದ
ನುವಿನಿಂದೆತಪ್ಪಜಾರಯರಜಾತಿಯಂ। ಘನತರದಚಂದ್ರೋ
ದಯದವರ್ಣನೆಯು ನೊಲಿದುಪೇಳ್ದಿಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು॥

ಪದ॥ ಮುಖವೈದಳುಳ್ಳೆನುಹುವುನತೊಡೆಯುಮೇಲಹುವು। ಶಿಖರಿ
ಯಾತ್ಮಜೆಸುಖದೊಳಿರಲಲ್ಲಿಗೈತಂದು। ಶಿಖಿವಾಸನಂವುಂದೆನಿಂದು
ತನ್ನಾತ್ಮೈಯುರವುಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡಲ್ಲಿ॥ ಮುಖಮುದೈವಕ್ತ್ರನಾಲ್ಕ
ಕ್ಷಿನೂರೆಂಟರಲು। ಶಿಖಿಸಿದಸುಪತುಪೆಯಂಡದಿಚಿರಗುವಟ್ಟಪ್ಪ। ಇಮ್ಮ
ಖಸಫಲವುಗ್ಗಭಾವವಕಂಡುನಗುವಂಪಂಪಾಧವಂಸಲಹೆವ್ಮನು॥
ಅನ್ನೆಗಂಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆಲೀಲೆಯಿಂಪಿಡಿದ। ರನ್ನದಿಂಮೈಗನ್ನಡಿಯೊ
ವಾರುಣಿಯುವುಸ್ತ । ಕೋನ್ನತನವೀನವಾಣಿಕ್ಯನೋಲಿಬಡಬಾಗ್ನಿ
ಯಿಂಪಿಡಿದಪೇರ್ಗಿಡಿಯಿದೊ॥ ಮುನ್ನೀರಸತಿಪತಿಗೆಯಾರತಿಯನೆ
ತ್ತಿಜವ । ದಿನ್ನೆಗಪಿಚಲ್ಲಲಾಕೆಯಕ್ಕೈಬೊಳಿರ್ದಪೊಸ । ಸೊಂನವಪಿ
ಯಾಣವೆನಲಸ್ತಗಿರಿವುಸ್ತಕದೊಳಿನಬಿಂಬವೆಸವಿದುರ್ದು॥ಂ॥ಘೆ
ನಹೇತಿಯಿಂದಂದ್ವಿಜೋಪಸತಿಗೈದುವೇ।ದನೆಗಳಿಂಕುಲಗೊತ್ರಶಿತ
ಕೆಸವುನಿಸಿಬಿಡದೆ । ಮುನಿದುರಾಜಿಸುವಸೈಂಧವವೃದ್ಧಿಯಂಕೆಡಿ
ಸಿಕುವಲಯವುನುರುಪಿನಿಚ್ಚಿಂ॥ಹನಸದರಿಕೆಯಿಂದಮಾರುಣಗೆವೋಹು
ಪವುಪಾ।ತ್ಮನತೇಜವಿಮಿರ್ದಪುದೆಪೇಳಿನಲುಸೂರ್ಯನು। ಳ್ಳೆನಿತುಕಿರ
ಣವುನುಳಿದುತವೆದಿಗಂಬರನಾಗಿಯುಸ್ತಗಿರಿಯಂತಾರ್ದನು॥೩॥ವು
ಥುಪಪ್ರಸಂಗಿಪುಪ್ಪಿತೆಜಿಂದಿನಿವೆಮ್ಮರವ। ಸುರತಿಯುನ್ಮಿಪಿಗಲೆಬ
ಯಲೊಳಗೆನೆರವಕುಲ,ವಧುವುಂಟೆದೋಷವುಂಟಗಿಯಂಸಂಗಸಾ
ಕೆನುತಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯ ॥ ವುದುವೆಯಾದೊಸಗೆಯೊಕುಳಿಯಾಡಿ
ದಂತೆಕೆಂ।ಪೊದವಲಂಬರಕೆನವಸತಿಯನೊಂದೇಕಾಂತ ಸದನಡೋ
ಳ್ಕೊಡಲೊಯಿವಂತೆರವಿಸಂಜೆಸಹುದಧಿಗೇಹಂಬೊಕ್ಕನು॥೪॥ ಅ
ಳಿದವುಭೂಚಕ್ರಚಕ್ರವುಂಬುಜಕುಲಂ।ಬಳಿದವುಕುವುದವು
ದಗಳ್ವಿಟ್ಟಿದವುಧರಾ। ವಳಯವಳಿಯುತಮಾದುದಂಧತಮಕುಲಕು
ಲಟಯನ್ನಿದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ॥ ಮೊಳಿತಪೊಂದೊಂದುನಕ್ಷತ್ರಚತ್ರತ್ವದೊಳ
ದಳೆವುದಳದುಳಿವಾಯತ್ತಾಮಿಜನಕಂಗಜಂ । ಗೆಲಿದನೀಜಗವುಗ
ವುನೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿನೇಸರ್ಬ್ಬಳಲೇವೇಳ್ವೆನು॥೪॥ದಿನಪೆಸಪರಾಂ
ಗನಾಸಂಗಿಯಾದಂದವುಂ । ನೆನೆದುಪದ್ಮಿನಿಯುದರವುಗಿದು ಕ
ಪಾಪ್ಯಯೊತ್ತುಮೇಣ್ಮನಸಿಜುಂವಿಟನಿಡೆಕತ್ತುರಿಯಗುಂಡನಬ್ಜದಕೋ
ವಿಯೊಳ್ಪಡಿದನೊ ॥ ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಭುಗಂಪಿಯಂಬುಜಕರಂಡೆಯೋ

ಳ್ಳಿನಗುಳ್ಳನೀಲವುಂಬ್ಯೆತು ಪೋದಳೊಎನ|ಲ್ವನಜಗಳ ಮುಗಿಯೆಗೆ
ಭರ್ದಿಸಿಲ್ಕಿದಿಂದಿಂದಿರಂಕರಂಚಲ್ವಾದುದು॥೬॥ ಸುರಪೆನುಖವ್ಯಾಖಿ
ಳವಿಶಾಧಿಪರಖೇಚಚರರ। ಸೊರಿಯೊಳಿರ್ಪಕ್ಕೈದೀವಿಗೆಗಳೊವೀಣು।
ಘರಿಸುವಂಬರರರಕ್ಷಂ ಪೋಗಲಾಗಸವದಾದ್ವಂತ ಭೂಮಿಯೊಳಿ
ಗೆ॥ ಪರಿಕಿಸ್ಪೊಡೆಳಕ್ಕ ವಿಲ್ಲದಿಲೋಚನಂಗಳಂ। ದರಿಸಿದುದೊಮನಸಿ
ಜಂತಂನಜಸಮಂನಭೋ। ಧರಿಯೊಳಗೆವೈಯಿದನೊಂಪಳಿಸಲ್ಲಗನ
ದೋಳ್ಗಾರಾಳಿಕಂಗೆಸದವು॥೭॥ ತರಣಿಯಂಬಿನ್ನಟ್ಟಲೋಡಪಿಡಿಯಾ
ಳಿದರ। ಕಿರಣಂಗಳಂಸೆರೆಯನಲ್ಲಿಟ್ಟುದೋತಮಂ। ನಿರುತಮಿದಿರಾಗ
ದೀತಮಮಿಡಂವರಿಯೊಳಿಡಿಗೆರಕದಿಂಪಿಡಿಯಲಿಂದು ॥ ಸರಸಿರುಹ
ರಿಪುತನ್ನಬಲನನಲ್ಲಾಲ್ಲಿನಿಲ್ಸುಗರದುಮಿರಲಿಂದುನೇಮಿಸಿದನೋ ಪೇ
ಳಿನಲು। ಕರವೊಪ್ಪುಗವಿನೀಪವಾತಪಮಾಟೋಪವುವುಸೆಮನೆ
ಗಳೋಳ್ಪೆಪ್ಪುದಿ॥೮॥ಧರೆಯೊಳಗೆಕರಿರುಳ್ಳಕೃಷ್ಣಂಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿ ಕರಿ
ರುತಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿಯುಂನೀಲಗಿರಿ । ಕರಿದುತಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿ
ಯುಂನೀಲಗಿರಿಯುಂಕರಿರುಕಾಲವೇಳ್ದೆಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಕೃಷ್ಣನಿಂಕಾಳಿ
ಯುಂದಂನೀಲ। ಗಿರಿಯುನಾಕಾಲವೇಳಿನಂಧಕಾರವೇ। ಕರಿದೆನಿ
ಸಿಪಿರಿದೆನಿಸಿಪಸರಿಸಿದುದಿಲ್ಲಿಯುಂತಿಮಿರಮತಿನಿಬಿಡಶೂಗಿ॥೯॥ ಗ
ಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆಪೆಚ್ಚಿಬಳಿವತಮವಂಕಂಡು । ನಡೆದಿರಗಿದರ್ತಮದರೂ
ಪೆಂದುಪರಸಿಜೋ । ಗಳನಾಡಿವುಕ್ಕಳಂತೂಗುವೀನೆವೆದಿಂದಕೃಷ್ಣ
ನಂಕಾಳಿಂದಿಯುಂ॥ ಅಳಿಗಳಂಕೊಳಿಗಿಲಿಯನೊಲಿದುಪಾಡಿದರಂದು
ಸಲಿತವ್ಯೂವುನಕಿಲ್ಲೆಯುಂಸಲಿಪಡಂಕಂಡು। ಪಲವುಪರಿಯಲಿಪೊಗಳೆ
ದಿಪ್ಪಲೇವೆಂತಪ್ಪರಾಜೊಡಂಧಾರುಣಿತೊಳ್ಳು॥೧೦॥ಪಡುವಣಂಬು
ಧಿಯೋಳ್ಮುಳಿಂಗಿದಿನಮಂನೆಗ । ಳ್ವಾದಿದುನುಂಗುಗೆವುಂಡುವಿಂದು
ವಂರಾಸುಬಂ। ಡಡಸಿವುಳ್ಳುಗೆಪತಿಗೆಕೇಡಕ್ಕೆಕತ್ತಲೆಗೆಕಡೆಗಾಲ
ವಾಗಬಕ್ಕೆ ॥ ಕಡುನೇಸರುಪಪತಿಗಜಯವುಕ್ಕೆತನ್ನಸಂ । ಗಡತಿ
ಯುಗೊರ್ಂಲವಕ್ಕೆನುತ್ತವಾರಿಗೆಪರಕೆ । ವಿಡಿದಕ್ಕ್ರಿದಳ್ಳುಲಟಿಯೋ
ರ್ವಳತಿಕಾವುಕಕಾರ್ಲಳೇದಿವನೆಂಪರೆ ॥೧೧॥ಧವಳಾಂಬರನು
ನವುಳವುಕ್ತಿಕಾಭರಣವುಂ । ನವಚಂದನಾನುಲೇಪನಗಳಂಬಿ
ಟ್ಟುಸೊಗ। ಸುವನೀಲವಸನನೀಲಾಭರಣವ್ಯೂಗವುದಂಗಳನುಟ್ಟು।
ತೊಟ್ಟುಪೂಸಿ॥ ತವೆತಮುಂಬಸುರೂಪವುಂಧರಿಸಿದಂತೆಪಾ । ಪವ
ನಾಡಪಣ್ಸುರಿಜೆನಿಂಚರಿಸುವಂತಧಿಕ। ತವಕದಿಂದೈದಿರಸರ್ಂಕೇತ
ಭವನದೋಳಾಕ್ಕದಿರ್ದಕಾಂತರೆಡೆಗೆ॥೧೨॥ ಕೇಕರಿಸಿಕೆವ್ಮಿಸೀತುಂ

ಪೊರರಕರೆದು ನೊಂದ ॥ ಅಂತಕಗೀಪರಿಸಂನೆದೋರಿ ದುಪ್ಪತಿಗೆನಾ।
ನಾಕುಶಲವುಪ್ಪಸಂಸ್ಥಿಗಳಿಂದಮೆದೆಗೆತರಹರವಿತ್ತು ತನ್ನಪತಿಯ॥
ಬೇಕೆಂದುಕೂಡಿದಂತೊಡನೆನಿದ್ರಿಗೆಸಲಿಸಿ। ಜೋಕ್ಕೆಯುಂಜಾರರೋ
ಳ್ನಿರದವುನೆಗಳ್ದಿಬ। ಪಾಪ್ಪಕಪಟಸತಿಯರೆಸಡಿರ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿಬಸುಪಾ
ಪವೆಂಡೆಯಾಡುವಂತೆ ॥೧೫॥ ಸೊಕ್ಕುಗತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಜಾರೆಯತ
ಮತವುಗೆ। ತಕ್ಕರಿಡೆಸ್ಯೆವುವಿಡೆಯೊಳಗೀವರ್ದರಸತಿಯರ್ಗರ್ಕ್ಕುಪಾ
ಡಿಂಕಾಣುತನ್ನೊಲ್ಲೀನನ್ಯಪ್ರಿಯರೆಂದುಸನ್ನೆಗೈದೆಡೆಗೆಪೋಗಿ॥ ಉಕ್ಕು
ವತಿಕಾತುರದೊಳಾಲಿಂಗನಂಗೈಯೆ । ಸಕ್ಕುಸವುನಾಗಕೀರ್ವರ
ರೂಪುಗಳ್ಬಿಳಿಕ। ನಕ್ಕುಪಿಂಗಿದರಿಂತುಕಾಪುಗಳಿಕಣ್ಗೂಣರೆಂಬುದೇ
ನಚ್ಚರಿಯುವೆ ॥೧೪॥ ಬಾಯ್ಪುವುದುರ್ದೆಯುದರವಾಗಿನೇವುದಿತಂ
ವು। ಕೈಗವುದುರ್ದೆಕುಚಂವುನಕವುದುರ್ದೆವುನೆಯು । ಮೈಗ
ವುರ್ವುದೆತಳ್ಪವಾಗಿಕಡುತವಕದಿಂದವುರುಸುರಿಬಂಧವಾಗಿ॥ಸೂ
ಯ್ಪುಳೊಣ್ಕದಭರಂತನುಬಂಧನಂಡೆದಿತು । ವೈಗಳೊಳ್ಕಿದವಲ್ಲಿನಡೆ
ದುಗರ್ಕರಗದೆದೆ। ಪೊಯ್ಗಿಳೊಣ್ಕದಸರವುರಿಕೆಗೂಡಬಹುಪರವಶಂ
ಜಾರರೊಳ್ಕಿರದುದು ॥೧೫॥ ಆಳಿಕವುಂಸೇವರಿಸಿವ್ಯೆಯುರಜವುಂ
ತೊಡೆದು। ಪೊಳೆವಧರಕುಚಬೆಂನುತೋಳ್ತೊಡೆಗಳಂತಡವು । ತಿಳಿ
ವವುರನಾಂಬುವಂನಿರಿಯೊಳಿೂರಸುತಸಡಿಲ್ದುಡಿಗೆಯುಂಸೈತುವಾ
ಡಿ ॥ ಗಳಕರ್ಣಭೂಷಣಂಗೆಳೆತಿದ್ದತುಸುರಬಿಡೆ। ದೊಳಿಗೂಳಿಗೆನ
ಲ್ಲನಂಪಲ್ಲುಗುರ್ಗಳಚುರಕು। ಗಳನರಿದುಬೈವುತಂಬಲುತಿರ್ದರಾ
ತ್ಮವಂದಿರಕಂದುಬಂಧಕಿಯದು ॥೧೬॥ ವರುಣಗಿರಿಪ್ರಾರ್ವಾರ್ದ್ರಿಗ
ಳಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ । ಸರಿಸಿಜಭವಂನೋಳ್ಪಿನೆಂದುತೂಗಲ್ಪವುಂ
ಬರಪರಲೂಪ್ರಾರ್ವಾರ್ದ್ರಿಗಿಟ್ಟಪಡಿಗುಂಜೆಯೋ ನಿರ್ಮೋಹಲೌಕಿಗರ
ನು॥ ಸ್ಮರನೆಂಬಕಾಲರುದ್ರಂಪ್ರಳಯವೈದಿಸ । ಲ್ಮರುತರಕೊ್ರ
ಧದಿಂತೆರದಶಿಖಿನೇತ್ರದಂ । ತಿರಲೆಸದುದುದಯಾದ್ರಿಯೊಳುಚಂದ್ರ
ಮಂಡಲಂಸಂಪೂರ್ಣರಾಗವುಾಗಿ ॥೧೭॥ ಕಾಲವೆಂದೆಂಬತೌಳಿಗ
ನೊಸೆದುದೇವೇಂದ್ರ । ನೋಲಗದೊಳಾಡುತಲ್ಲಿಟ್ಟರಂನದಚೆಂಡು।
ಮೇಲಪೊಂಜೆಂಡುವುೌಕ್ತಿಕದ ಚೆಂಡಾದಂತನುಕ್ರವುದೊಳಿಂದು
ಬಿಂಬಂ ॥ ಸಾಲಾಗಿಯುರುಣಪಿಶಂಗವಾಸಿತರುಚಿಗ । ಳೋಲ್ಮೆಸಿ
ಪ್ರಾರ್ವಾರ್ದ್ರಿಯೆಂಬದೇವಗ್ರಸನ । ಮೇಲಿಟ್ಟವುಣಗಳೆಸಪೊಂಗಳಸ
ರಜತಕಳಿಸಂಗಳೆನೆಚಲುವಾದುದು ॥೧೮॥ ತವೆಸಂಜೆಯೆಂಬಂತೆರೆ
ತೊಲಗೆವುಶಿದುಂಬಿಗಳ್।ರವದವುಂಗಳಿಗಾನವೆನೆಯೆತಾರೆಗಳೆಂಬ।

ನವವು ಸೌಕ್ಕ್ಯಕದಸೇನೆಯೊಪ್ಪಲಾಸ್ಮರಜೋಯಿಸೆಂದು ವಿಗೆರಾತ್ರಿ
ಯೆಂಬ॥ ಯುವತಿಯುಂಕೈಗೂಡಿಸಲ್ಪುರುಷದರ್ಶನೋ। ಪ್ಲವದೊಳಾ
ಚಂದ್ರಾಶ್ಮವೆಂಬಜಘನೆಂದ್ರವಿಸ । ಲವಯವಂಸಾತ್ವಿಕದಿವೈವರ್ಣ
ವಾದುದೆನೆದಿಗ್ದರಿಭಂಬಿಳಿತುದು ॥೧೯॥ ಸುರರಿಗಲ್ಲದೆಸುಧೆಯು
ನಾಗಿರ್ಯುಂಕೊಡದನ್ಯೋಲ। ವರದಿಂದಿಕಂದುಳುಂದುಗಳಾದವೆಂದು
ಶಶಧರಗವುದ್ರ್ಮಳಿಗರಿವನೊಸುತಸ್ನೇಹದಿಂಪಾಲ್ಗಡೆಲೆಪರಿತಂ
ದುದೊ ॥ ತರಣಿಶಿಸಂಗವುಂಬಯಸಿವಿಧುವೇಷವುಂ । ಧರಿಸಿಬರ
ಲೊಗೆದತಣ್ವಸಿಲೊಪೇಳೆಂಬಿನಿಂ । ಕರವೆಸದುದೈದಿಚಂದ್ರಾತಪಂ
ಕಾವ್ಯಕರ್ತುವಿನೆಸಕ್ತೀರ್ತಿಯಂತೆ ॥೨೦॥ ಹಮೆಕಿರಣಶಾರದಾ
ಹಾಸವೋವಿಧುಸುರ । ದ್ಯಮಪಸೂನೋಲ್ಲಲಿತಸೌಂದ್ರರಜರಂಜ
ನವೊ। ಕುಮುದೇಶಶಿವಜಟಾಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವೊತಾರೇಶಶಾರದಾ
ಭ್ರಂ ॥ ಸಮನೆನಿಸಿಭೂತಳಕೆಸುರಿವಚಿಲ್ವಿನಿಗಳೊ। ವಿಮಲೇಂದು
ಪೀಯೂಷವಾರ್ಧಿಫೇನಪ್ರತಾ । ನವೋಪೇಳಿನಲ್ಲ್ಕಚಂದ್ರಾತಪಂ
ಪಸರಿಸಿದುದಾಗಳೆಲ್ಲಾದೆಸೆಯೊಳೆ ॥೨೧॥ ನಗನಿಕಾಯುಂರಜತಗಿ
ರಿಯುಂತೆಕಂಗೊಳಿಸೆ। ಖಗಸಂಕುಲಂವಿಮಲಹಂಸಾಕೃತಿಯಳೊಪ್ಪೆ।
ಬಗೆಬಗೆಯಪುಷ್ಪರಾಜಿಗಳವುಲವಿಜಿಕಿಲಪೆಸೂನಂಗಳಿಂಬಂತಿರೆ ॥
ಜಗತಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯೆಮೃರಾವತಪ್ರಭೆಯೊಳಿರೆ । ನಗಜಾತೆವಾಣಯಂ
ತಿರೆಯವುನೆದೇವನಿ । ಮ್ಮಗೆಯಂತೆರಂಜಿಸಲ್ಪೊಗಳೊಕವಿಯಾ
ವನಾಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಪ್ರಭಾವತೆಯನು ॥೨೨॥ ಸರಸಿಜಭವಂಸಕಲ
ಭೂಮಿಯಂತದ್ಧೃಹಾಂ। ತದಸವ್ಯರ್ದೇವಾಲಯಂಗಳಿಂಬಿಳ್ಳಿಯಿಂ।
ವಿರಚಿಸಿದನೆನೆಧರೆಯವರ್ಣಂಗಳವುಳಧವಳ್ಳಾದ್ವೈತವಾದುದಿನ
ಲು॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಮತ್ತುತೀವಿರ್ದಪಳುಕಿನದೊಡ್ಡ । ಭರಣಯಂತೊ
ಪ್ಪಿಬೊವ್ಮಾಂಡವಾಬಾಯ್ಬಿವು। ಟ್ಟಿರಿಸಿರ್ದಕರ್ಪುರದಹಲ್ಲಿಂಯಂ
ತೆಸೆಯೆಶಶಿಚಲ್ಕಾಯುತ್ತುಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥೨೩॥ ಹರಿಪದಾಶ್ರಯನ
ವೈತರಂಜಿತಂಕೃಷ್ಣಾಂಕ। ನುರುಕುವುಮುದವರ್ಧನಂವಿಾನ್ಗಳಿರಸಂ
ನಿರಂ । ತರವೈದಿಕವುಲಾಹುತಂಗೋಸವುಂಪಾವಲಂಬಿತಂಸುರ
ಪೋಷಕಂ ॥ ವರಿಯೆಲೇನೆನ್ನಸುತನೆನ್ನಂತೆಪೇರ್ಮೆಯಿಂ । ಪರಿವ
ರ್ಧಿಪಂಗಡಂನೋಡಬೇಕೆಂದುಪಾ । ಲ್ಕರಧಿವೀರೆಯವಿಾರಿಬರ್ಪಿ
ತೆನೆಸರೋವ್ವಿರ್ಯಂಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಪಸರಿಸಿದುದು ॥೨೪॥ ಸಸಿಬಟ್ಟ
ಗಾಗಜದೊಳಿತನುಕತ್ತುರಿವುಸಿಯೊಳೊನೆದುಬರದಿರ್ದವೋಪಾಂ
ಗವೋಂಕಾರವೋ । ದೆಸೆಗಟ್ಟಿತವುವೋಡಿಖೀತಿಯಿಂಸಸಿವಸು

ರಬಹೆನೆಂದು ಪೊಡೆಪೊಕ್ಕುದೊ॥ ಎಸೆವಿಂದುಪೆಂಜವ್ಯ ತಕುಂಭಮೊಂ
ವಪ್ರಿಲೋ । ಭಿಸಿಕುರುಪಿಗಿಟ್ಟರಗಿನೊಂದುಮುದ್ರೈಯೊಯೆನ ।
ಲ್ಪೊಸತಾಯುತ್ತವಿಧುಬಿಂಬಮಧ್ಯದಂಕಂಪಳಿಕುವೆ ಸೆದಿರ್ದಕಾಳಿ
ಯಂತೆ ॥೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪ್ರಾಣವುಂ । ಸಂತಸ
ವಿಬಗದವರೆಲ್ಲಂವಿದಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಗರ್ಪತಿ
ಸಿದವಗೆಭಕ್ತ್ಯಿಯಿಂಕೇಳ್ದವಗರ್ಗ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲ
ಭೋಗವುನ। ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳಕ್ಕಿಂದಂ ॥೬೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಕ್ಕೆ ಪದನಿಳಾಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ

ಹತ್ತನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಚಂದ್ರೋದಯಂಗಂಡುಸಖರಸಂ। ಮೇ
ಳದಿಂಬಿಜ್ಜಳವುಹೀಪಾಲನೈತರುತ । ಸೂಳಿಗೇರಿಯೊಳಿಸವ
ಚಿತ್ರಂಗಳಂನೋಡುತ್ತೈದಿದಂನಿಜನಿಳಯಕ್ಕೆ॥

ಪದ॥ ಭೂತಪತಿನತಪಾರಿಜಾತಪರಿವೃತಗಣ । ವ್ರಾತವಂದಿತೆ
ಕವುಲಜಾತನಿಗವುವ್ರಜಾ। ತೀತಗುಹಕರಿವದನತಾತದುರಿತಾಭ್ರ
ಘನವಾತಲೀಲಾಸವೀತ ॥ ಶೀತಕರಖರಕಿರಣಜಾತವೇದಾಕ್ಷಾಂ
ಗ। ಜಾತವುದವುರ್ದನವಿನೀತನಿಜಭಕ್ತಸಂ । ಘಾತವುಂರಕ್ಷಿಪ್ರದ
ಜಾತರಿಪ್ರತುತ್ಯಸಂಪ್ರೀತಪೆಂಪಾವಲ್ಲಭ ॥೧॥ ಇಂತುಕಂಗೆಸವಚಂ
ದ್ರೋದಯಂಕಂಡುಭೂ । ಕಾಂತಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲಂಪುರವಿಹಾರಚಿ।
ತ್ತಂತನಗೆಪ್ಪಟ್ಟಲರಮನೆಯನೊಲವಿಂಸೊರಡೆನಾಗರಿಕವಿಟರೀಶ್ವರು
ಪಿಂತೈದಿಪೀತವರ್ದನವಿದೂಷಕರೊಡನೆ। ಸಂತೋಷದಿಂಪಣ್ಯವೀ
ದಿಗೈತರಲಾಗ । ಮುಂತೆಪೂವಿನಸಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದುದಪ್ರತಿಮಕಂ
ತುಶರಜಾಲದಂತೆ ॥೩॥ ಕೇತಕಿಯವಾಸನೆಯಿದಿದುವೆಮಲ್ಲಿಗೆಗಂ
ಪು, ಜಾತಿಗಳಗಂಧವಿದುಸಂಪಗೆಯುಸೌರಭವಿ । ದೀತೆರಂಪಾದರಿ
ಯಪರಿಮಳನಿದೀಗಮಿದುಕುಂದವಾವೋದವೆಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿವಿಗೆ
ಮಾಲಿಗಾತಿಯರುಸುರುತಿರ್ಪಸವಿ। ಮಾತೆನಲ್ಮಧುಪರವದೊಡಗೂ
ಡಿಕಂಪುಗಳ । ಜಾತಿಯಂಬೇರೆಬೇರೈದಿಸುತಸುಳಿಗಾಳಿವೂವಸರ
ದೋಳ್ಮಿರದುದು ॥೫॥ ಕುಮುದಪಕ್ಷಿಗಳೊಳಾಚಂಪಕಂನಾಸದೊ
ಳು, ಭಮಭೀರುಹಾಸದೋಳ್ಬಂಧೂಕವುಧರದೊ । ಳ್ಕಮಲವಾ
ಸ್ಯಂಗಳೊಳ್ಕುಂದವಾದಂತದೋಳ್ ಕೇತಕಿಯುಗುರ್ಗಳೊಳಗೆ ॥
ಕ್ರಮದಿಂದವುಜ್ಜರಿಸಲಿನಿತುವುಂಗೆಲ್ದುನಾ । ಲಮರೆಪೆಡೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿ

ಮಾರಿದಪರೆಂಬಿನಂ ॥ ತನುತಮಗೆವಾಳಿಹೂಗಳೆನೆತ್ತಿದಬಲಿಯು ರ್ಕಂಗೆಸದರೀವೀಳ್ವೆನು ॥೪॥ ಇನಿತುಸೊಬಗಂಪಡೆದಪ್ಪಾಸಂತೆಯಿ ಮ್ಮುಂದೆ, ನೆನೆವವರಚಿತ ಮಿಲ್ಲಂಪರಿಮಳಿಂಸುಲೋ। ಚನದನೋ ಟದಸೊಳಿವದೆಲ್ಲವುಂಪರಿಮಳಿಂಸವಿಪಾತುಸಲಿಸರಿಮಳಿಂ॥ ತನು ಗಳಿಲ್ಲಂಪರಿಮಳಿಂನಭಂಪರಿಮಳಿಂ। ತತತನಗೆಗಿದ್ದರೆಗಳಿಲ್ಲವುಂಪ ರಿಮಳಿದ। ಪೊನಲೆನಿಸಪರಿಮಳಿದಪಸರವಾಘಟ್ಟನಳ್ಳಿಯರಚಿಸ್ವಿಂ ಮೆರದುದು ॥೫। ಪಿಡಿದಕತ್ತುರಿಯೊಂಪುಕುಂಕುಮದೊಳಿರೆಕ್ಕ್। ರೊಡನೆಕಪ್ಪುರವಾಗಿಕಾಯಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ। ಲಡಿಗಡಿಗೆಸರಿಚಂದ. ನಾಕೃತಿಯೊಲಿರೆನೋಡಲೊಡನೆವುಲಯುಜವಂತಿರೆ। ಕೊಡುವೆಂ ಪುವಸ್ತುವೆಂನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ನುಡಿದುವಾರುವಕಂಪ್ರಗಾತಿಯ. ರುತಾವೆತಂ। ಮೊಡಲೊಳಿಪ್ಪೆನೈತಮುಂಕನ್ನಡಿಸುವಂತೆಸದರೇನೆಂ ಬೆನ್ಬಕ್ಕರಿಯನು॥೬॥ ತರುಣಿಯರಪ್ರಾಮುಡಿಯಕಂಪಿಂದಸೌರಭ್ಯ। ಧರನಾಗಿಕುಚದಕುಂಕುಮದಕೆಸರೋಲ್ಬಿದುರ್। ಮರಳಿಬಗಲಾರ ಪತಿವಾಂದವ್ಯಯುತನಾಗಿಸುರತಸೌಖ್ಯದೊಳಿತಣಿವ ॥ ವರವು ತ್ತ ಕಾಶಿನಿಯರುಸುರುತಂಪಂಧರಿಸಿ । ಪರಮಶೀತಳೆಯುಕ್ತನಾಗಿ ವೇಶ್ಯಾಲಯಾಂ । ತರದಸೌಭಾಗ್ಯವುಂತೋರುತಂವಾರುತಂಸು ಳಿದನತಿರವ್ಯವಾಗಿ ॥೭॥ ಮನಸಿಜನಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೋಕಾವ ಪೇ । ವನಪಟದಾನೆಗಳಸೆಜ್ಜರವೊಕಂತುವಿನ । ಮನಮೆಚ್ಚಿನವುಳಿ ನವನಿಧಿಯಭಂಡಾರವೋಸ್ವರಸುಖ್ಯತಫಲಿತವನವೆಂ॥ ಘನವೋ ಹನದಜನ್ಮಭೂಮಿಯೋಜಾಣ್ಮಿಗಳ । ಮನೆಯೊಸುಖದಾಗರವೊ ಸೊಬಗಿನಾಡುಂಬೊಲವೊ। ಯೆನಲೆಸದುವಾಸಾಳಿಗೇರಿಯತಿಶೃಂ ಗಾರಿಸ್ಮರರಾಜಧಾನಿಯಂತೆ॥೮॥ಸುಸಿಯಪಸರಂಪುರಡಿನಾಲಯಂ ಮಾಬೆಗಳ । ವಸತಿಯಾಸೆಯತಾಣವುಳಿಪಿನಂಗಡಿಪಂಥ । ದಿಸವ ನೇಹಂತೋಟಯಾಟದೆಡೆನೆವದನೆಲೆವೀಡುಕುಹಕದಕೊಟಾರಂ ॥ ಪೊಸಬಗೆಯಚದುರಚಾವಡಿವೋಸವಾವಾಸ । ವುಸದಳದಬಲ್ಕೆ ಯರವುನೆತಪ್ಪುಗಳತವ। ದ್ದಿನೆನೆಮನಿಪವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯವ್ಮನೋ ವಿಸ್ಮಯಂಸ್ಮರಪಿಯಂಚಲಾವ್ವದುದು ॥೯॥ ಸುರಪನೀಲಂಗಳಿಂಸವೆದ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ್ । ಧರಧರದೊಳಿಸವಪಳುಕಿನಗೋಡೆಪಚ್ಚೆಯಿಂ। ವಿ ರಚಿಸಿದತೊಲೆವುಪಾಯ್ದೊಡೂರ್ವದವುಳಕಂಬಂಗಳಾಪವಳಂಗಳ್॥ ಪ ರಿವಿಡಿಯಜಂತೆಗೋವೀದಿಕಜಬೋದಿಗಗ। ಳುರುವಜ್ರಮಯವುಮಾ ದಬಲ್ಲದಂಚಿಂನದು । ಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳಿಸವವುನೆವುನೆಗಳಿಂಗಣಕಾಂ

ಗನಾವೀದಿಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೦॥ ಚರಿಪಚೇಟಯಚರಣನೂಪುರಧ್ವನಿ
ಕುಸುಮ।ಶರಶಾಸ್ತ್ರಪಠಿತಶುಕವಾಚಸ್ವರಂಗೃಹಾಂ । ತರಹಮ್ಯೆ
ಬದ್ಧಸೌಭಾಗ್ಯಘೊಂಟಾರು ತಂಪಾಲಿತಕಪೋತಂಗಳ ॥ ಸುರುಚಿರಸ್ವ
ನವೊತ್ತಿಗೊಳ್ವಸರಿಮಿಂಡಿಯರ ।ಕರದಕಂಕಣರವಂಬಗೆಗೊಳಿಸಲಿ
ದುಮಾರ।ಧುರಶಿಬಿರಘೋಷವೆನಲಿಸದುವೇಶ್ಯಾಶ್ರಯಂಕಂಗೆಕಾ
ಣಿಸುತಿರ್ದುದು ॥೧೧॥ ಮನಸಿಜನೃಪಂಗೆಬೀಸುವಚಾಮರಂಗಳಿ
ನೆ। ವನಜಾಸ್ತ್ರಭೂಪಗೆತ್ತಿದಹೇಮಚತ್ರಂಗ। ಳಿನೆಕಾವರಾಯನೀ
ಕ್ಷಿಸಿಪಿಡಿದಮುಕುರವೆನೆಥಳಿಥಳಿಪನಗೆಗಂಗಳ ॥ ಘನಕುಚಂಗಳಕ
ಶಿವೊಗಂಗಳಿಂದೆಸೆಯುವಡೆ। ದನುಪಮಿಕವೇಶ್ಯಾಜನಂಕಾಮನಿಧಿಗಿ
ಟ್ಟ ।ವಿನುತಾಂಜನಂವೋಹರಂಜನಮುಮಪಗತನಿರಂಜನಂಚಲ್ವಾ
ದುದು ॥೧೨॥ ಅರಳೆಂಬುಗಳ್ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲಮಿವುನಾಡೆನಿ। ಬ್ವರಮು
ರರಂಜಯಿಸಲೆಂದವಂಬಿಟ್ಟಶಂ। ಬರಮಥನನಾಂದೋಳೆಚಾಪದಿಂ
ಸುದತಿಯೆಂಬೊಂದುಬಾಣವನೆವಾಡಿ॥ ಸುರಪಲೋಕಕ್ಕೆಪಾರಿಸು
ವನೋಪೇಳೆನ।ಲ್ತರುಣಿಯೋರ್ವಳೆನುಯ್ಯಲೇರಿಸಿವಿಟವ್ಯೂನೋ।
ಹರುಷದಿಂತೂಗುತಿರ್ದಂಕನಕಲತೆಯನಾಮರುತನುರೆತೂಗುವಂ
ತೆ ॥೧೩॥ ಚರಣಂಗಳಿರೆಸೋಂಕೆಮುಗಿಲಸುಗೆಗಂತಳಿ । ಕ್ಕರಮೋ
ರೆಪಾಡುವತಿಜಾಣ್ಮೆಗೇಳ್ದಲರುಗಳ।ಸುಡಪಪುನ್ನಾಗವೃಕ್ಷಂಪೆರಲು
ಶಶಿತಿಲಕಮುಮುಲನೇತ್ರಾಂಶುವಿಂದ॥ ಪೊರೆಯೇರೆತಾಯುಭಾಯಾ
ಲಿಂಗನಂನಭೋಂ । ತರಕುರವಕಕೆಸೋಂಪುಬೀರೆವನಕೇಳಿಯಂ।
ತಿರಲುಯ್ಯಲಾಟವಾಡಿದ ಳೋರ್ವಬಾಲೆಯಂಬರದ ಮಿಂಚಾಡು
ವಂತೆ ॥೧೪॥ ಸೊಳೆವನಖದುಡುಗಳಿಂವುಡಿಯೆಂಬವೇಳ್ದೆದಿಂ।ತೊ
ಳಗುವಮುಖೇಂದುವಿಂನಯನತಟದಂಶುವಿಂ । ಕಳಗೀತವೆಂಬ
ಪೊಳಗಿಂಮಧ್ಯಗನನದಿಂದೀನಭೋವಮಂಡಲವನು ॥ ಗೆಲವೇಳ್ವು
ದೊಂದರಿಂದೊಂದನೆಂಬಾಗಭೂ । ಲಲನೆಯಾಗಸಕೆನೆಗೆದಪಳೊಪೇ
ಳೆಂಬಿನಿಂ। ನಲಿದುಯ್ಯಲಾಡಿದಳ್ಕಾಂತೆಯೋರ್ವಳ್ವೀಟರಜೀವವೆ
ಡೆಯಾಡುವಂತೆ ॥೧೫॥ ತಿಳಿಯಲ್ಕಳೆಂಕಿನೀಂಕ್ಷಯರೋಗಿದಿವಿಜರೆಂ।
ಜಲಿಗನತಿದೋಷಾಕರಂನಿಂನನೆಂನವುಂ। ಗಳವುಂಖಕೆಸರಿಯೆಂದು
ಪೋಲಿಸುವರುಪಮೆಗಳನೀಗವಾಣಿಸುವೆನೆಂದು॥ ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯೋ
ರ್ವಳೀಕ್ಷಣರಜ್ಜುವಿಂವಿಧುವ। ನೆಳತರಿಸಿಕುಣಿಸಿದಪಳೋಯೆನಲ್ಚ
ಲ್ವಚಂದಳೆದೊಳಗೆವಂಕ್ತಿಕದಜೆಂಡದೋರ್ವಳುಪೋಯ್ವತಿರ್ದ
ಳುವಿಲಾಸದಿಂದ ॥೧೬॥ ಇಂದುನಿನ್ನೆರಳೆಯೆಂನಕ್ಷೆಗಳಿಗಾಡಿಯಂ।

ತಂದಕಳಿವಿಂಗೊಂದು ನಿಂನ್ಹಾಲವೆನ್ನಧರ । ದಂದವುಂಕೊಂಡೋ
ಯ್ದ ತಸ್ಕರಕ್ಕೆರಡಿರದೆನೀನೆನ್ನಮುಖರಸವನು॥ ಬಂದೊಯ್ದ ಜೋ
ರತ್ವಕೀಗಳಿದೆಮೂರುಗು । ದ್ದಂದುಶಶಿಯಂಪಚಾರಿಸಿಪೊಯ್ವಳಿಂ
ಬೆನ । ಲ್ಕಂದುಲಕ್ಷ್ಮಿಸುತಮುತ್ತಿನಚೆಂಡನಳ್ಳಿಯಿಂಪೊಯ್ದಳೋರ್ವ
ಳಿಮ್ಯಗಾಕ್ಷಿ ॥೧೭॥ ಬಟ್ಟಜವ್ವನದೆಡೆಗಳೋಲ್ವಿಟರದಿಟ್ಟಿಗಳು। ನ
ಟ್ಟಂತೆನಿಲದೀಸಗಂಧಕಳಿಗಳ್ಪೆತ್ತ । ಗಟ್ಟಿನಿಲಪಿಂದೆಮುಂದೆಡಬಲದೊ
ಳೆಮುರಿದಾನೇವಾಳಿಜನಗಳ್ನಿಲೆ ॥ ತೊಟ್ಟಪ್ರಾಗಣೆಗಳಂಮನಸಿಜಂ
ಹೊಂಬಿನಿಲೆ । ಮುಟ್ಟಿತಂವೊಳ್ವಿಟಸೂಳೆಬಂಟಕೆಗೆನಿಲೆ। ಯುಟ್ಟಿ
ತೊಟಿಲ್ತೀರ್ವಳೊತ್ತಿಗೆನಿಂದಳಿಂಗಜನಪಟ್ಟದಾನೆಯತೆರದೊಳು ॥ ಸ
ಣ್ಮುಗುಳ್ಮೊಲೆಪರಳೊಲೆಯಮುಟ್ಟುವವೊಲೆಯ। ನುಂಣತಸಬದ
ರೀಫಲದವೊಲೆಯಂದಿನದಿನಕೆ। ಬಂಣವೇರುವವೊಗದಸುಲಿಪಲ್ಲಕಂ
ಪುವಾಯ್ದೆರೆಯಸವಿನುಡಿಯಬಿದರ್ದ॥ಕಂಣನೋಟದಬಾಲೆಯರ್ಸ್ವ
ಟರೊಳ್ನೀಡೆನಾ । ಣ್ದಣ್ಣಂದಿಂತಲೆವಾಗಿನುಡಿಸೆನುಡಿಯದೆಕೂಡೆ। ಬಿಣ್ಣ
ಯೋಲ್ತರಗಿಸರಾರ್ವರೆಂದು ಸಖಿಯವುರೆಗೊಂಬಬಾಲೆಯರೆಸದರು॥
ಪೊಂಗುತಿಹಕವುಚಾಮುಲಕಬಿಲ್ವಜಂಭನಾ। ರಂಗಫಲಕಮುಲನವ
ಕುಟ್ಮಳಿಕುಚಂಗಳಬಿ ಡಂಗಿನೋಳ್ನಡೆಯನಿಡುಜಡೆಯಧಳಧಳಿಪೆ
ಕದಪಿನತಳಿರ್ವಟಯುವಿಟರ॥ಪಿಂಗಬೀಕ್ಷಿಪದಿಟ್ಟಿಗಳಸೊಗಸುತಿಹನಗೆ
ಮೊ।ಗಂಗಳನಯಂಬಿರಿಸಿನೊಳ್ಪಿರದನುಡಿಗಳಮ। ನಂಗೊಳಿಪಸಿಂಗ
ರದಬೆಟ್ಟಬೇಟದಬಗೆಯಜುನ್ವನೆಯರೆಸದಿರ್ದರು ॥೦೦॥ ಬಿಣ್ಮೊಲೆ
ಯಮಿಗೆಬಟ್ಟವೊಲೆಯತೆಂಗಾಯ್ಮೊಲೆಯ। ನುಣ್ಮೊಲೆಯನೆಲೆನೊ
ಲೆಯಬಲ್ಮೊಲೆಯೆಹೊಳಹೊಳೆವ । ಕಣ್ಮಲರಸಂನೆಗಳಬೆಳ್ಮೆಗೆಯ
ಬೇಟದೊಳ್ಪಿರದುತರಸರಿಪಮನದ॥ ಜಾಣ್ಮೆಗಳಸವಿನುಡಿಯುಮು
ಟ್ಟಿವುಟ್ಟಿಪಬಗೆಯ। ಪೊಣ್ಮಪೊಡಕರಿಪಥನದಾತುರದವೈಸಿಕದೊ।
ಳುಣ್ಮವಗುಣಂಗಳಮಹಾಪ್ರೌಢವನಿತೆಯರ್ಕಂಗೆಸದರಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ॥೦೧॥
ಜಲಜಾಸ್ಯಪದ್ಮಗಂಧಿನಿಕುರಂಗಾಕ್ಷಿಕೋ । ಕಿಲಗಾನೆನೀಲಕುಂತ
ಳೆಹಂಸಯಾನೆನವ। ತಿಲಪುಷ್ಪನಾಸಿಕೆಸುವೃತ್ತಕುಚೆಲಜ್ಜಿತೆಸುಗಂ
ಭೀರಬಿಂಬಾಧರೆ॥ಲಲಿತಾಂಗಿಧವಲಾಂಬರಮನೋವರ್ಣಳುಟ್ಟತಂ।
ನೊಳವಾಗಿಲೊಳಗಿರಲ್ಕಡುನಾಗರಿಕಕುಲ। ತಿಲಕನಿವಳೀಗಪತ್ನಿ
ನಿಯೆಂದುಸೂಚಿಸಲ್ನೀಡುತಡಿಯಿಟ್ಟರಂದು ॥೦೦॥ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ
ಚಂದ್ರಮುಖಿಮಧುಗಂಧಿಕೊಬ್ಬಗ। ಕ್ಕಸಜವ್ವನದಚಲ್ವಿಳನನಿತಂ
ಬಿನಿಕಾಮ। ರಸಪೂರೆಸಟ್ಟಕೋರೀನಿನದೆಗಜಗವುನೆಕಂಬುಕಂಧ

ರೆಕಾವು ಕೆ॥ರಸಗಾನಲೋಲಹರಿಮುಧ್ಯೆಯೋರ್ವಳುಚಿತ್ರವಸನ
ರವ್ಯಾಂಗಿಕೊಂಕಿದಳುರುಳಿಬಂದೊತ್ತೆ । ಗೆಸದಿರಲ್ವೀತವರ್ದನನಿ
ವಳುಚಿತ್ತನಿಯೆನುತ್ತುಸುರಿದವಳಿರವನು॥೨೩॥ಜಲಜಮುಳುಲೆಸ್ತ
ನೆಸುದೀಘೋರ್ಮಂಗಿನಿಡಿದುಗಂಗಳಿಚಪಳಿನೀಳಕಚಭರವಿಳಿದೂಳ್ಬಲ
ತಿಕೆ । ತೆಳುವಸುರಿನಬಲಿಶಂಖುಸ್ತನೆಸುಪಲ್ಲವಾಧರರೆಕುಟಲಿಚೂ
ರ್ಣಗಂಧಿ॥ತಳರಿಡಿಯತರಳಿಕಿಂಚಿತ್ತಾಮಿಕೋಪಿಜಂಗುಳಿಮೋಹ
ಶೇಪ್ರಗಾಮಿನಿರಕ್ತವಸನೆಬಾ । ಗಿಲದಾಂಟನಿಂದಿರ್ಪಳಿವಳೆಕಂಖಿನಿ
ಯೆಂದುವಿಟನುಸುರಿದವಳಿರವನು ॥೨೪॥ಕೊರ್ಬಿದಶರೀರೆಸೂಕ್ಷ್ಮಾತ್ಮ
ಪಾಂಗೆಕೆಂಗೂದ। ಲುರ್ಬ್ಬಜವ್ವನೆಕಂಪನಸ್ವನೆರಹಿತಗಾನೆ। ನಿರ್ಪ್ಪ
ದ್ಮಿವಂತೆಬಾಯ್ಪಡಿಕೆದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆನಿಷ್ಟುರಸುರತೆಮರಗಂಧಿನಿ॥ಪರ್ಬಿದ
ನಿತಂಬೆಯುಂನತಮೆದ್ಧೈನುಧುಗೋಷ್ಠಿ, ಗೊರ್ಬ್ಬಳಿಡೆಯಾಡುತಿರೆಕಂ
ಡಾವಿದೂಷಕಂ। ಸರ್ಬವದೊಳ್ಳಿಲ್ಲನಂನಗಿಸುತಿವಳೀಗಸಸ್ತಿನಿಯೆಂ
ದುಸುರ್ದನಂಗು ॥೨೫॥ ಮುನಿಸೆಂಬುದರಿಯುನೆಂದುಂಖೂಪಿನೆಡೆ
ಯೊಳಾ। ಮನಸಿಜುಂಕೊಡುವಲ್ಲಿರವಿನಂದನಂಭೋಗ । ದನುವಿನೊ
ಳಗಿಂದಿರಂಬಲ್ಲವಂನಾನಲ್ಲದೊಮ್ಮೆಯುಂಪರವೆಣ್ಣಳೆ॥ ಈನಸಿನೊಳು
ನೋಡಿಯರಿಯಂಯಿನಿತುಗುಣಮುಳ್ಳೆ । ಯಿನೆಯುನೆಂನೀಜನ್ಮಜ
ನ್ಮಾಂತರೆನ್ನತೊ। ಳ್ವನೆಯೊಳಿರಲಿಂದೋರ್ವಕಾಂತೆಯನುಕೂಲಿಗ
ನನಂದುಸಖಿಯೋಳ್ಳಿಗಳ್ದಳು॥೨೬॥ ಸುದತಿನೋಡೀಚಂದ್ರಬಿಂ
ಬವುಂನಿನ್ನ ವೊಗ, ಕೆದಿರೆನ್ನ ಬಸುರಿಸವಾಂಗವುಂಚೇಳ್ವವು। ತ್ತಿ
ದುನೋಡುಮಧ್ಯದಳಲಿಂಕಂದುವು। ಗ್ಗೆಕಶಿಯಂನೊಳ್ಪವೋಲ್ವೀಳಿ
ದು॥ಚದುರದಕ್ಷಿಣನಾಯಕಂಪೊರೆಯೊಳಿರ್ದಸಖಿ, ಯಧರಮುಂಚುಂ
ಬಿಸುತೆಸೀತ್ಕೃತಂಕೇಳದಂ । ದದೊಳವಳವಲಯದವಮುಂನೆಗಳ್ದಿಸ್ಸ
ಸಿದನೆತ್ತಿದಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ॥೨೭॥ ಇಂದಿನಿತುಪೊಳ್ತೀಕೆತಡದೆ
ಪೊಸತಿದುಮೈಗೆ। ಗಂಧಲೇಪಂನಿಂನಬಾಯಾಕೆಮುದ್ರಿಸಿತು। ಬಂದ
ಭರವೇನುಸನ್ನಾಗಿಲ್ಲಪ್ರಿಯದುಸುರಿನ್ನುನಿನ್ನಂಕೊಲ್ಲೆನು ॥ ಇಂ
ದುವರೆಗಾಂತಾಳಿದೇನಿನ್ನದೂಸರಿಂ । ನೊಂದಸಿಂನಿನ್ನುವಂಕರದ
ರೆಂನಂಗುವ।ಳೆಂದೋರ್ವಕಾಂತೆಶಠಬಂಬಿರಿಯಬಾಯವಾತಿಂದೆ
ಕೋಪಿಸುತಿರ್ದಳು॥೨೮॥ ಪಡಿದುನಾಸ್ಪೆಡೆನುಡಿಯಲುಬ್ಬವೆಂಬಿರಿ
ಸಿನಿಂ। ಪೊಡೆಯೆಪೋಗುವನೊದೆಯಲೊಂದುಪೊರೆಯೇರುವಂ,ಒಡ
ನೊಡನೆಕೂಡಲಳಿಸುವನೆನ್ನತಪ್ಪುಗಳನೆಣಿಸನೆಂದುಮ್ಮಳಿದೊಡೆ॥
ಕಡುತವಕದಿಂತಿಳುಪುನಂನೇವಗೈವನಿವ। ನೊಡಗೂಡದಿರ್ದೊಡಂತಿ

ಪರಾಧಿಯಾದೊಡಂ ಬಿಡದೀವು ನಂದುಷ್ಟನಾಯಕನೆಂದೋರ್ವವು
ಡದಿಕೆಳದಿಗೆನುಡಿದಳು ॥೬೯॥ ಬರಲೊಂದುತಾಣದೊಳ್ಪರತದಿಂದಂ
ಬಳಿಕಿ, ತರುಣಿಯೋರ್ವಳುನಲ್ಲನಂತಂನಕುಳ್ಳಳಿಂ, ಸರಿಸುಸೇದವು
ನೊರಸುಹಾರವುಂನೈತಿರಿಸು ಬಿಜ್ಜಣಗೆಯಲರಬರಿಸು ॥ ಸರಸತಾಂ
ಬೂಲವುಂಸವಿದಿರಿಸು ಬಾಯ್ಪರಿ, ಸುರತದಲಸಂಪರಿಹರಿಸು ಪಾ
ದಕೆಂಬಸೌಂ, ದರಿಯನುಡಿಯಿಂದಿಳೆಸ್ವಾಧೀನಪತಿಕೆಯೆಂದರಿದು
ವುಂದಕೆನಡೆದರು ॥೭೦॥ ಬಳಿಕೊಂದುತಾಣದೊಳಗಪರಾಧನಾಯ
ಕಂ, ಮುಳಿದಿನೆಯಳಂತಿಳುಪುತೆಲೆರವುಣೆಯೆನ್ನನಿ, ನ್ನೊಳಗೆಭೇ
ದವೆದೇಹವೆರಡಕೊಂದೇಜೀವವುನೆಕೇಳಿನಸುನಗುತ್ತಂ ॥ ಸುಲಭ
ನೀನೆಂದನುಡಿಘಟವಲ್ಲದೊಡೆನಿನ್ನ, ತಳ್ಳಿರದುಟಘೊಯಕೆನ್ನೀವು
ನಂನೋಯದೆಂ, ದಳಲಿನುಡಿವಳನಿವಳುಖಂಡಿತೆಯೆನುತ್ತರಿದು ತ
ಳೆದರಲ್ಲಿನುಗ್ಗುಂದಕೆ ॥೭೧॥ ಮನದನ್ನನಿಂದುಬಂದಪನೆಂದುಮಿಂದು
ಚಂ । ದನದಲೇಪನಗೆಯ್ಪಕುಸುಮವುಮಂಮುಡಿದುವುಂ, ಡನದಿಂ
ದಲಂಕರಿಸಿಸೆಜ್ಜೆಯಂಸಿಂಗರಿಸಿಪಾಸುವುಂಸ್ವಚ್ಛವಡಿಸಿ ॥ ವಿನುತಪರಿ
ಮಳಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲವುಂತರಿಸಿ । ಮನವೊಸೆದುಕಾದಿರ್ದನಿನಿ
ತುವರಗಂಬಾಗ । ನೆನುತಸಖಿಗುಸುರುವದಕ್ಕೇಳ್ದುವಾಸವಸಜ್ಜೆಕಾ
ಖ್ಯೆಯಿವಳೆಂದರಿದರು ॥೭೨॥ ನಲ್ಲನಿಂದಿನಿತುಪೊಳ್ತೇಕೆತಡದನೊ
ಯೆನ್ನ । ನೊಲ್ಲನೋವುಟ್ಟಿದಬಲೆಯರಡ್ಡಗಟ್ಟಿಬ । ಪ್ಪಲ್ಲಿಬಲ್ಪಿಂದ
ಲೆಳದೊಯ್ದರೋಪ್ಪಸಿಗೆವುನಿದನೊಧೈರ್ಯದಿಂವುನ್ನ ॥ ವುಲ್ಲೆದೆ
ಯುನರಿವೆನೆಂದುಳಿದನೊಯೆನ್ನತ, ನ್ನಲ್ಲಿಗೈದಿಸುವೆನಾನೆಂದುನಿಂ
ತನೋಯೆಂದು, ತಲ್ಲಣಿಸಿಪಂಬಲಿಪನುಡಿಗೇಳುತಿವಳುತ್ತೆಯೆಂಡ
ರಿದುನಡೆದರಂದು ॥೭೩॥ ಬಳಿಕೊಂವರ್ಧನಾರಿನೆವದೋಳ್ಮಿಳಿದು
ನಲ್ಲನಿಂ । ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದಿಜಡಿದುನುಡಿದುಘೊರವುಡಿಸಿತ । ನ್ನೊ
ಳುತಾನೆತಿಳಿದೇಕೆವುನಿದೆನೊವಲ್ಲಭಂತಿಳುಪಲೀತಕೆಜರಿದೆವೊ ॥
ತಿಳಿದಪೆನೆನುತ್ತಿನಯಗಟ್ಟುವೆನೊಸಖಿಯರಂ । ಪಳಿವ್ರತಸುಡುವುಂ
ಮುಳಿವುದೇಕಷ್ಟವಾಕ್ಷಣಂ । ತಿಳಿಯದುದೆವುಮೂಢತ್ವವುಂಬನುಡಿ
ಗೇಳುತಭಿಸಂಧಿಕೆಯನುತ್ತರಿದರು ॥೭೪॥ ತನುಗೆಚಂದನದಂಪುವುಂ
ಕೊಟ್ಟುವುಲ್ಲಿಗೆಯ, ನನೆಗಳಂವುಡಿಗಿಟ್ಟುಧವಳಾಂಬರವನುಟ್ಟು ।
ವಿನುತವುತ್ತಿನತೊಡುಗಳಂತೊಟ್ಟುಸುಲಿಪಲ್ಲವಿಂಚುದೆನೆಯಂಬೆ
ಳಗಲು ॥ ವುನೆಯುವುಂಸೊರವುಟ್ಟುಅಕ್ಷತವುತ್ತಿನಬೊಂಬೆ । ಯೆ
ನಲ್ತನೆಯನೆಡೆಗೆಪೋಪೋರ್ವಳಂಕಾಣುತಂ, ವುನದೊಳಭಿಸಾರಿಕೆ

ಯುತೆರನಲಾಯೆಂದರಿದುನಗುತಮುಂದಕೆನಡದರು॥೩೪॥ ಚಪಲೆ
ಕೇಳ್ದಿಂದೆನ್ನನಲ್ಲನೀಯಡೆಗೆಬಂ । ದಿಪೆನೆಂದುಸೂಚಿಸಿದೊಡಾಂಬುಂ
ದೆನಕಟನಿ । ಷ್ಕಪಟಿಯೊಳ್ಳಿಂನುಂಬಾರನೇಗುವೆನಿದೇಕುಳಿದನೋ
ಮನಸಿಜಂಗೆನ್ನನು ॥ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಮುಂಮಾಡಿದನೊಶಶಿಗೆಮಾರಿದ
ನೊ। ವಿಪರೀತವಿಂದನಿರುಳಂಕಳವೆನೆಂತೊಯಂ। ದಪವಿಪ್ರಲಂಬಿ
ಯುಪಲಾಪಂಗಳಂಕೇಳುತಡಿಯಿಟ್ಟರೇನೆಂಬೆನು॥೩೬॥ ಆಲಿಂಗನಂ
ಮಾಡಿಚುಂಬನಂಗೈದುಸರ । ಸಾಲತಪಮಂನುಡಿದುಕಾತರಿಸುತಂ
ರತಿಗೆ । ಮೇಲಿಕ್ಕಿಕೂಡುತಂಮರವುತೆಟ್ಟಿರುತೆನಿಂನಿರುಳೆನ್ನನಲ್ಲ
ನೊಡನೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರ್ದನಿಂದಿನದಿನಂನಿಷ್ಫಲಂ। ಹಾಳಾದಮನೆ
ಯುಮುಂಕಾವೆನೆಂತೆಂದೋರ್ವ । ಸೂಳೆಗತಭರ್ತಾರಿಕಾಖ್ಯೆಮರು
ಗುತಿರ್ದಳೀನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯನು ॥೩೭॥ ಮುನಿಸೇಕೆಕಾರಣಮೆಲೆ
ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಕೇ । ಳ್ಕನಸಿನೊಳಗಾದೊಡಂದೊಷತನ್ನಲ್ಲಿಯೆ। ಶೈ
ನಿತುಂಟಿಯೆಂದೆರಗಿಕಂಠಂಗರ್ಪಿಂಕಾಲ್ಗಳಿಂತೊಳೆದ ವಲ್ಲಭನನು॥
ಮನೆಮೊಡೆನೆಕರಗೆಲೇಳೆಂದೆತ್ತುತಶ್ರುವಿಂ । ನನದಕುಚಕುಂಭದೊ
ಳ್ಪಿಗಿಯಪ್ಪುತಿರ್ದತ । ದ್ವನಿತೆಯಿವಳುತ್ತಮಸ್ತ್ರೀಯೆಂದುಕೊಂಡಾ
ಡುತಮ್ಮುಂದೆನಡೆಗೊಂಡರು॥೩೮॥ ಬಳಿಕೋರ್ವಳಪರಾಧರಮಣ
ನಂಕಂಡುನೆಲೆ। ಮೊಲನಡುಗೆಪುರ್ಬುಗಂಟಕ್ಕಿಕುಮುದಾಕ್ಷಿಗ । ಳ್ಕೆ
ಳೆಯೆಕೆಂಪಂಮಾತುಗಳ್ತಡಂಬಡಿಸೆಕಾಲ್ದಡದಡಿಸೆಕೋಪಿಪವಳೆ॥ತಿ
ಳುಪಲಿಂದೆರಗಿದಿನೆಯನನೊದೆಯೆನೂಪುರಂ । ಗಳಕೇಳ್ದೆಸಿಲ್ಕಿದ
ಕುರುಳ್ಗಳಂಬಿಡಿಸುತಂ । ತಲೆದಡವುತಪ್ಪಿರಳಿನಿವಳಿನಾಯಕೆಮು
ಖ್ಯೆಯೆಂದುಪೋಗುತ್ತಿರ್ದರು॥೩೯॥ ತರುಣಕೇಳವನೆಡೆಗೆಪೋಗೆನೆ
ನಲೀವನಂ। ತರಿಸರಿಸದೊಯ್ವುದಾಂಪೋದೊಡಂನೋಡೆನೆಂ। ದರಿ
ಕಣ್ಣಿರವುನೋಳ್ಪಲ್ಲಿನಗೆನೆಂದೊಡಿನಗೆಬಿಡದುನಕ್ಕೊಡಿನ್ನು॥ಕ
ರೆದುಮಾತಾಡನೆನೆಜಿಹ್ವೆಕೇಳೆದುಮಾತ। ನೊರೆದೊಡೆಸೊಂಕೆನೆ
ನೆತೆನುಕೇಳದೇಕನು । ತ್ತರಲೋರ್ವಳವಳಿಂಜಘನ್ಯೆಗಿದುಸಹಜ
ವೆಂದರುಪುತಂನಡದರಂದು॥೪೦॥ನುತವಿಭವಯುತನೀವಕರಮುಳ್ಳ
ವಂಗೆದೇಂ। ಪತಿಯೆಮನ್ಮಥಚಿತ್ರಭಾನುನಳಕೂಬರ। ಸರ್ವತಮಾ
ತಂಸುಖಿಶ್ರೀಮುಖಂಪ್ರಭವಶುಕ್ಲಾನಂದನಿವನಿರಲ್ಕೆ॥ಕೃತಕಂಸ್ಪವಂ
ಗೆದುರ್ಮ್ಮಖಿಯೆಂವಿಕಾರಿಯುಂ। ಪ್ರತಿದಿನಂಕರೆಯೆಂದೆಯೆಂದುಸಂವತ್ಸ
ರವು। ನತಿಕಯದಿಪೇಳ್ವಂತೆರಾದ್ರಿರಕ್ತಾಕ್ಷಿತಾಯಂಮಗಳ್ಕೊಪಿಸಿ
ದಳು ॥೪೧॥ ವಲಜೈತ್ರಸಖನವುದದಾನವೈಶಾಖಶಿಖಿ । ಗುರುಕ್

ಬರಿಸದ್ಗುಣಜೇಷ್ಠೆಶುಚಿನವರತ್ನ । ಭರಿತರುಚಿರಶ್ರಾವಣಾಭರಣೆ
ಪಂಕೇಜಭಾದ್ರಪದೆಸುನಿಮಿಷಯುತೆ ॥ ಪರಮಕಾರ್ತೀಕಪಿತಭೂ
ಷಣಸುವೇಣಿಸುವು । ಶರಮಾರ್ಗಯುತೆವಪುಶ್ಯಾಮಭೀಮಾಳಭ
ಯೆ । ನಿರುತಫಾಲ್ಗುಣಮಿತ್ರಸುತನುತೆಯೆಬಾಯೆಂದುಸಖಿಯೋ
ರ್ವಳೆಂಪೊಗಳ್ದಳು ॥೪೦॥ ಒಪರೊಮ್ಮೆದುಚಿತ್ತೆಯಾಗದಿರೊಮ್ಮೆ
ಯುಂಪುನ। ರ್ವಸುದೋದ್ವರಂಕರೆಯದಿರುಭೂಷಣವು। ನೆಸವನಿಂ
ನೀಡಸ್ತದಿಂಭರಣವೊಳುತುಂಬಿನೀಂಪೋಗುವಿಟರಲ್ಲಿಗೆ ॥ ರಸಿಕ
ರೊಳ್ತಾವತುಮುಂಶ್ರವಣದಿಂಕೇಳುಭಾ। ವಿಸುವುಗ್ಗನಾಶ್ಲೇಷೆಯಿಂ
ಪಿಂದಿರುಗದಿರ್ಮಗಳೆ। ಪುಸಿಯೆವುಮೂಲಂಸೂಳೆಗೆಂದುನೆವದೋಳ್ಮ
ದಿಕೆಯುಸುರಿದಳ್ತಾರೆಗಳನು ॥೪೩॥ ಅನಿಮೇಷಕನ್ನೆಯನಿರ್ಜನಗೆ
ತುಲಿಯೇಮದನ। ಧನುನಿನ್ನಪ್ರಕೃತಿಗೆಣೆಯೇಕೋಕಿಳಮಧುನಮಾ।
ಫನಕುಂಭಕುಚಕೆಪಾಸಟಿಯೆ ನೇತ್ರಕೆಮಾನಪೊಳೆಪುಸವುನೇನ
ಡುವಿಗೆ ॥ ವನಸಿಂಹಮಧ್ಯಮುಸಿದೇನಿನ್ನಗಾಂಭೀರ್ಯ । ತನಕೆವೈ
ಶಿಕವೆಕರಕರ್ಕಟಕಯುತವಾರ್ಧಿ। ಫನವೆಯೆಂದೋರ್ವಳೆಂವಿ
ಟವೃಷಭವೆನಿತುರಾಸಿಗಳನೆಣಪೋಳೊಪ್ಪಗಳ್ಪನು ॥೪೪॥ ತೊಳೆಗು
ವರುಣಾಧರೆಸುರತಿಕಲಾನಿಧಿಯೆಮಂ । ಗಳಕಾಯೆಸೌವ್ಯಭಾಷಿ
ತೆಗುರುನಿತಂಬಿಕವಿಕುಲವಾರಿಜಾತೆಸನ್ಮಂದಗಾಮಿನಿಸಿಂಹಕೇಯೆ
ರೋವಮಾಳಿಸದೃಶೆ ॥ ಸಲಿಮಾನಕೇತುವಧಿದೇವಿಕೇಳ್ನಿನ್ನದೊಂ ।
ದೊಲವಾದುದಾನವಗ್ರಹಗಳೀಕಾದಶೆ। ಸ್ಥಳವೆಂದುಪೇಳ್ದೆನೋರ್ವಂ
ತನ್ನನಲ್ಲಳೆಂಮನವಟ್ಟಿನೊಲವಿನಿಂದಂ॥೪೫॥ ಉಕ್ಕುವಾತುರಗವು
ನೆಯಿನ್ನಾಳುಮಂನೂಂಕಿ। ದಕ್ಕತರಿಸಿನಹಿಂದೆಬಂದಾನೆನಿನಗೆಕೈ। ಸಿ
ಕ್ಕದೀಮಂತ್ರಿಯಿಂ ಕವಡುಬೀಳ್ವುದು ಮನೋರಥವೊದಗಿ ನಡೆ
ಯೆಂದೆಂದು॥ನಿಕ್ಕುವಂಚದುರಂಗವಾಡುವಂತೋರ್ವಳತಿ। ಟಕ್ಕನಿ
ಮ್ಮೊದಲೊತ್ತೆಗೊಟ್ಟನಂನೂಂಕಿಬಹು। ರೊಕ್ಕಮಂತೆತ್ತೋರ್ವಭೂ
ರೆಭುಜಂಗಂಬರಲ್ಬಂದುಕೂಡುತಿರ್ದಳು॥೪೬॥ ಕೆಂಪುವಣ್ಣನವೇಲಿಕ
ರಿದುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬು । ದೇಂಪಂಥವೇಬಾಯುಮುಮ್ಮಚ್ಚು ಪಚ್ಚೆ
ಯಂ। ನೀಂಪವಣರಿತಾಡುನಿನ್ನಸಳದಿಯಕಾಯ್ಗಳವುಮೊದಲಹ
ಣ್ಣಾದವು॥ಇಂಪಂಚಬಾಣನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂಟಪ್ಪಗಡೆ। ಯೆಂಪಳಂಸೋಲ
ತಪ್ಪದುವುಮುಂದೆನುತ್ತಜಾ । ಣಂಪಗಡೆಯಾಟದೊಳುನೆವನಿಟ್ಟು
ಲೋಲೆಯಂಹದಿರುವಾತಿಂಜರಿದನು ॥ ಹರಿಸುದೂತೆಯನಾತನೆಡ
ಗಿವನಸಂಗವುಂ। ತರುಣಿಶಮನಂವಾಡುವಾಡುಚಂದುಟಯನೆಸೆ।

ವರುಣವುಂಹರಿಯುದೊಳೆಹಣವನಾರ್ಜಿಸುವದೆವುನುಷ್ಯಧರ್ಮ್ಮಾ
ತಿಳಿಯಲು ॥ ತರಿಸುಪೂರ್ವದ್ರವ್ಯವಂಎಟಗೆದಕ್ಷಿಣನೊ । ಲಿದದೆ
ವಂಚಿಸುವಾರುಣಯಕೊಳ್ಳಲುತ್ತರೋ । ತ್ತರವುಂದುಸುತೆಗೋ
ರ್ವಳಿಸುರಿದಳ್ಮಾಲ್ಕುದಿಗ್ವರರನಾಲ್ದಿಸೆವೇಳ್ಪೊಲು ॥೪೪॥ ಕರತಳೆ
ವುಮುಧರವುಂಪಲ್ಲವಂಪಲ್ಲವಂ। ತರಳಾಕ್ಷಿಯುವುಮ್ಮಖಂಕುವುಂ
ದವುಂಕುವುಮುದವುಂ,ಗುರುಕುಚಂಸವುತೆಯುಂಗೋತ್ರವುಂಗೊ
ತ್ರವುಂವಾಣಯುಂವರವೇಣಯುಂ ॥ ಪರಿರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪಶಿವವು
ವುಂಶಿವೆವುವುಂ।ಚರಣವುಂಬಾಸೆಯುಂಪದ್ಮವುಂಪದ್ಮವುವು।
ವಿರದೆಪೊಲ್ತಿರಲಲ್ಲಿಬಾಲೆಯರ್ನಿಖಿಳಗುಣಶೀಲೆಯರ್ಕಂಗೆಸದರು॥೪೫॥
ಕುರುಳಿನೋಳ್ಳಾರಿಯುಂಪುಬ್ಬಿನೋಳ್ಬಾವವುಂ । ಕರತಳದೊಳೆ
ಸ್ತ್ರವುಂನಯನದೊಳುಶಸ್ತ್ರವುಂ। ಗುರುಕುಚದೊಳೊಪ್ಪುವರಥಾಂ
ಗವುನ್ನುಡಿಗಳೋಳ್ಗಿಳಗಳನುಣ್ಣನಿಯೊಳು॥ ಪರಭೃತಂಗಳನೆಸನ
ಯಾನದೊಳುಹಂಸೆಯುಂ। ತರಳಾಕ್ಷಿನಿನ್ನಂಗದೊಳಗಿಟ್ಟುತಾನೆತ್ತ್ರೆ।
ಸರಿದನೋಕುಸುವುಶರನೆಂದೋರ್ವವುಗ್ಧೆಪ್ರಿಯಸಖಿಯಕೂಡಿಂ
ತೆಂದಳು ॥೪೦॥ ನಿನಗರಸನೀತನಿವನಂತಾಯದಿರುತರಳೆ । ತನು
ಸೊಂಕೆಸೊಂಕಿಸುಖಿಸುವಸೊಬಗನಿವನಿನ್ನ। ವುನಕೆಸರಿಪೋಗದಾ
ತವ್ಮಹಾಕೀರ್ತಿಯುತನನುದಿನಂವಿನಯಪರನು ॥ ವುನಸಿಜಕ
ಲಾನಿಪುಣನೀತನೆಂದೋರ್ವನ । ಲ್ಲನನಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದುವಿಟ
ನಂಜರಿದು । ವುನವೊಲ್ದುಕೊಂಡಾಡುವಂತೆನಾಯಕಿಗೆಸಖಿಬೋ
ಧಿಸಿದಳಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೧॥ ಒಲಿದಬಳಿಕರ್ಥವೀವನೆವಿಟನ್ನಿನಗೆಬೇ
ರಳೆವಾಗೆವುನಿಸುತಿಳುವುವನೆಜಾಣವ್ಮನೆಗ। ಳೊಳಗಿರ್ದ್ದುಡೇಂ
ಬುಪ್ಪುದೆವತ್ತ್ರೆಕಳವಿನೊಳುನೋಡುವದೆಸುಖದಸುಗ್ಗಿ ॥ ತಲೆದೋ
ರುತಿಪ್ಪುದೇವುಚ್ಚುನಿನಗೆಲಗೆಯಂ। ನೊಳಗೆವಂಚನೆಯೆಯೆಂದೋ
ರ್ವಸೂಳಗೆಯವಳ। ಕೆಳದಿಚತುರಿಕೆಚೆಡಗಿನಿಂಹತದಬುದ್ಧಿಯುಂ
ಪೇಳಿದಳೆದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೨॥ ಅಧರವರ್ಣವುನಕ್ಷಿಗಂಬಿದಿರೊದಿಲ್ಲ
ಕೇ।ಶದಪಾಳಿಯುಂಕೆದರೊದಿಲ್ಲಕುಚಕುಂಭವುಂ। ಪುದಿದಕುಂಕುವ
ವುವುದಿರೊದಿಲ್ಲನಿನ್ನೀತೊಡೆಸಳೊಮ್ಮೆಯುಂಅದಿರ್ವುದಿಲ್ಲ॥ ಇದು
ಗುಣವೆಸೂಳೆತನಕಕಟನೀನಾಗೆವು।ಟ್ಟಿದೆಯೊಪೇಳ್ಕೊಟ್ಟವರನಿಂ
ತುಕರದೊಡೆವುಂದೆ। ಬದುಕಿಲ್ಲವೆಂದೋರ್ವವುದಿಕೆವುಗಳಂಪು
ರ್ವಿನಿಂಜರ್ವಿಕೋಪಿಸಿದಳು॥೪೩॥ ವುಗುದೆಕೇಳ್ಮೆನದಚಿಂತಾವೃ
ದ್ಧಿಸುಯಿಗಳೊಗು । ವಿಗೆಪಿಯಸ್ತುತಿತಾಪವುಶನತೇಜ್ಯವುವಾ

ನ್ನ ವಿಗತಕಾಂತಾನ್ವೇಷಣಾಗಮಂಕಿಂಚಗತಪರಿಣಮಾವ್ಯೃತಿಯೆಂಬಿವು ॥ ವಿಗಿದಶಾವಸ್ಥೆಯಿವನೊಂದುವಂನೀಂವನಂ। ಚೊಗಿಸದಿಬ್ಬಾಹಿರಂಗದೊಳಿಂಟಿನಿಸಿತೋರಿ। ತೆಗೆಸುವಸ್ತ್ರಗಳನೆಂದೋರ್ವಮುದಿಸೂಳೆಯಾವುಗಳುವಂಬೋಧಿಸಿದಳು ॥೫೪॥ ಸರಸಿಜಾನನೆಪೇಳ್ದಸ್ಥಾಂಶುಯಶಕೇಳ್ತ್ತಮುದ। ವರನೇತ್ರೆಪೇಳ್ದಾಬ್ಜಲಸೂಯಪ್ರಕಾಶಕೇ। ಳ್ದರಿಕುಂಭಕುಚೆಪೇಳ್ದಹಾಪುರುಷಸಿಂಹಕೇಳ್ತಂಬಿಗುರುಳಬಲಪೇಳು ॥ ವರಚಂಪಕಾಮೋದಕೇಳ್ದಿಂಸಗವಸೆಪೇ। ಳ್ದಿರವುಳಿನಗಂಭೀರನಿನದಕೇಳಿಂದೊಡಾ। ತರುಣಿಗೊತ್ತೈಯನೀಯುದಾವಿಟಂಬೇಗದಿಂತಿರುಗಿದನದೇಂಚಿತ್ರವೊ॥೫೫॥ ಹಿತನಂತೆಧನದಸಭೆನವರತ್ನದಂತೆಗುಣ। ವಿರಹಿತೆಸುರಾಚಾರ್ಯನಂತೆ. ಗತಸೌಮ್ಯೆಸದ್ವೃಷರುತುನಿಮ್ನಗಾರಯದಂತೆರಹಿತಾನುಕೂಲಿಫಿನವಜ್ರದಂತೆ॥ ನಿರಸೆರವಿಯಂತೆಯಾಶಾಪ್ರದರ್ಶಿತೆಕಲಾ। ಧರನಂತೆವಿಶ್ರುತಕಳಂಕಿಯಿವಳೆಂದೋರ್ವ್ವ । ತರುಣಯಂತನ್ನಾಪ್ತಸಖನೊಡನಕೊಂಡಾಡುಮಂತೆದೂರಿದನೋರ್ವನು ॥೫೬॥ ಕುಡುವೆವ್ರ್ಗಳ್ಪ್ರಪಥನುವನಾಸ್ರೊಳವಕಣ್ಗಡಿಮಿಂಚನೇಳ್ಗಿಯಂತ್ರಿವಳಿಗಳ್ತೆರೆಗಳಂ। ಕಡುತೋರವಮುಡಿವುಮಿಗಲನಧರವಮದುವೃಷ್ಟಿಯಂತನುವಮಧ್ಯವುದುಪ್ಪುಸಿಯನು ॥ ಬಿಡದೆವಿಳಕ್ಕುಂವುಡಾಚಂಚಲವಿಭೂಪಾಡ। ವುಡದಿಯರವುನವಚನಕಾಯನಿಜವುವ್ಮಹಾಧೃಢವೆಂದುನಂಬುವಂವೂಢನೆಂದೋರ್ವರ್ಜಾಣಂಕೆಳೆಯನೊಳುನುಡಿದನು॥೫೭॥ ಗಳರವಂವಕ್ಷತಾಡಿತನಿಸ್ವನವ್ಮಂಚ್ಚದುಲಿವುಕರಕಂಕಣಧ್ವನಿಯವುರೊಸರ್ಯಶಪದ। ತಳನಿನಾದಂಚುಂಬನಸ್ವನಂಪ್ರೋರೋರ್ವ್ವರೊಳುಲಜ್ಜೆಗಳನುಣ್ಪನಿ॥ ನಿಲದುಣ್ಮವ್ಗಸುರುತವಕಂಹೂಂಕೃತಾರವಂ । ಗಳೊಳ್ಕೃದೆಕಾಮುಳೇದವನೋದುತಿರ್ಪವ। ರ್ಗಳ ಮತಂಗಳಪೊಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆಪಕಾಶಸಂಭೋಗಿಗಳ್ಕರಮಿಸದರು॥೫೯॥ ತಂಪೆಲಸೊಂಕೆನಲ್ಪೊಂಕಿಯನಿಮಿಷರಂತೆ। ಕಣ್ಪೊಳಂಕಂಣನಿಟ್ಟಿಳಿಯಂತಿರಪ್ಪಿವಾ । ವಂಣನರಗಿಳ್ಸವಿವೊಲಧರಮಂಸವಿದುಜಾರುವವಿರಿಗಳಂತೊಲಗಿಸಿ॥ ಗಿಂಗಿಲಂತಿಪ್ಪವೊಲೆಯಂವುಟ್ಟಲಜ್ಜಿಸುವ। ತಿಣ್ಣಮುಂಬಿಡಿಸಿನಾಣ್ಪಾಣಮುಂತಡವಿಮ್ಮೆ। ಬಂಣಗೆಡದಂತೊಂದುತಿಪ್ಪಪಟ್ಟನ್ನಸಂಭೋಗಿಗಳ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರು ॥೫೯॥ ಬರಸೆಳದೊಡವುರೆಪ್ಪೆಚುಂಬಿಸಲ್ಕರಗಿಕಾ। ತರಿಸಲೊಡನೊರನೆವೀಲಾವ್ಯಯ್ದಕೂಡಲುಹುವ್ಮ್ಮ । ನಿರದೋಸರಿಸಿತೆಗದನಿತರವೀಲಿದಿಗಳೊಳ್ಪಿಂಚು

ಮುಂಚೆಂದೆನಿಸದೆ॥ ಸರಿಯೆನಿಸಿಕೊಡಿವೂರ್ಗೆಸಂದಸವೆಸುಖದೆ।
ನೆರವಿಯಿದುಕಾವಜಾತ್ರೆಗೆಬಂದುವೈಯಿಸ್ಕೆ। ಸುರತಸಿದ್ಧಾಂಜನೆ
ವಬಯಸಿಭಜನೆಗೆಬೀಳ್ವರೊಎನಲ್ಕನ್ಗೆಸೆದರು ॥೬೦॥ಸರಿದತೆರೆಯೆ
ನೆಲಜ್ಜಿತೊಲಗೆಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ। ದೊರೆಯೆನಲ್ಕುಡಿಯಲಸೂ ಸೆ
ತವೆಬಾಜಿಸುವ । ಮುರುಜಮೆನೆತಾಟತಕಟಸ್ವನಂಪೋಣ್ಮೆಯೊ
ತ್ತುವತಾಳಮೆನಲಮರ್ದ॥ ಕರಘಾತವೊಪ್ಪಿಪಾಡುವಗೀತವೆನೆಗ
ಳೆ। ಸ್ವರಮೆಸೆಯೆಕಾಂತಾಂಗರಂಗದೋಳ್ಕೆತ್ತೊರ್ವ। ತರುಣಿರತಿಲಾ
ಸ್ಯಮಂಕಾವಂಗೆತೋರ್ಪೆಳೆನೆಪುರುಷಾಯತದೊಳಿಸದಳು ॥೬೧॥
ವಲ್ಲಭಧ್ವಜವೆಂಬಲಾಕುಳದಕೋಲತುದಿ। ಯಲ್ಲಿನೆರೆಕಾವುಯೋ
ಗಾಭ್ಯಾಸವಮ್ಮಾಳ್ಪ। ಸಲ್ಲಲಿತಜೋಗಿಣಿಯೊಪಿಯದಂಡವೆಂಬಗ
ಳೆದುದಿಯವೀಲಾಡುತಿರ್ಪ॥ ಕೊಲ್ಲಟಿಗವೆಂಬೊಕಾವುಧ್ವಜದತುದಿ
ಯಪಟದಲ್ಲಿ ಪೊನ್ನೀರೊಳುರೆಚಿತ್ರಿಸಿದಬೊಂಬೆಯೆನ। ಲಲ್ಲಿಯುಪ
ರತಿಯಾಡಿವುಧ್ಯಾಂತದಬಲೆಯೋರ್ವಳ್ಕನ್ಗೆಸೊಗಯಿಸಿದಳು॥೬೨॥
ಕೆದರುತಲೆನವಿರುಯೆವೆಮುಗಿದಕಣ್ಗಳುಜೊಲ್ಲ। ವದನದಿಂಭುಜ
ದೊಳಿರಗಿದಕೊಲ್ತೆಳ್ಬೆಟಯ। ತುದಿಮಿಡುಕದಂಗಂವರಾಂಗಚುಂಬ
ನದತಂಬುಲರಸಂವೆರಸಿಸೋರ್ವ॥ಮದನಾಂಬುವೆರಕ್ತಮಾಸ್ಮರಂತ
ನ್ನಮಾರಿದವಳೋರ್ವಳಂ। ತಂದುಸುನ್ನಾಗವುಧ್ವದಂಡದಶೂಲದೊ
ಳ್ಪೆ। ಸಿದನೆನಲುಪರಿಸುರತಮೂರ್ಛೆತೆಕಂಗದೇಂವಂದಳೊ ॥೬೩॥
ಆಲವಣ್ಣೆಂದಧರಮುಂಗಿಳಿಕದೃಂಕೆದುದು । ಸೀಳಿದುದುತೋಳ್ಗಳಂ
ಕಳಿಹಂಸಸಾರನವೃ। ಣಾಳಿಮೆಂದುಂಚಂಚುವನ್ನಿಂನವಿರಹವಿಂಪೊ
ರಳುತಿರೆನಿರಿಗುರುಳ್ಗಳೆ॥ ಸಾಲುಕೆದರಿತುಸಾರವೋಸರಿಸಿತೆಂದೋ
ರ್ವ। ಬಾಲೆಪರಣೇಶನಂನೆರದಂತೆಕಳುಪಿತ,ತ್ಕಾಲರತಿಚಿನ್ಹವಂವು
ತ್ತೋರ್ವನೋಳ್ಪುಸಿದೊಡಾಳಿಯೊಲಿದಂತಿರ್ದಳು॥೬೪॥ ತೆಂಗಾಳಿ
ತೀಡೆತಿಂಗಳುಮೂಡೆವುನಸಿಜಂ। ಸಿಂಗಾಡಿಬಿಡಿಯೆಕೋಕಿಲನುಡಿ
ಯೆವಿರಹದಿಂ । ದಂಗನೆಬಳ್ಗಳಿಂಗಳೆಂದಿವಿಜರಂರುದ್ರನಂಕೂಡೆಕರ
ಟಿಂಗಳೆ॥ ನುಂಗಿಯರೆಮೆಲ್ಲುಸುಟ್ಟುಳುಪಿರಕ್ಷಿಸಿದರೀ । ಪೆಂಗೊಲಿಯ
ರಿವರೆಂದುಶಪಿಸಿಯುಂತಣಯದೇವಿ। ಹಂಗಪತಿಯಬ್ಜಿಪರಶಿವಬೊ
ಮ್ಮರಂಬೈದಳೀನೆಂಬೆನಟ್ಟರಿಯೆನು॥೬೫॥ವರಪುಷ್ಪತಲ್ಪಮಾಸರ್ವ
ದರ್ಪಂಸುಕ । ಸ್ತ್ರೀಯಲೀಪಂವುರಿಯರೂಪಮಾಚಂದನಂ। ನಿರು
ತಮತಿಬಂಧಸಂಶಶಿಯಜೊನ್ನಂಬಿಸಿಯಬನ್ನ ಮುತ್ತಾಮಾರುತಂ।
ಸ್ಮರಧನುಸ್ಸಾರಿತಂಸಖಿಯರಾಳಾಪಂಗ। ಳುರುತರಪಲಾಪಮಾದ

ವೆವಿರಹತಾಪದಿಂ। ಹರಹರಾ ತಾಳ್ವಳೀತರಳೆಯೆನುತಂಸಖಿಯರರ
ಸಿಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದಳು॥೬೬॥ಗಂಧವುಂಮುಡಿಸುಪೂವಂಪೂಸುವುಂ
ಚವುಂ। ತಂದುತಳಿಪನ್ನಿಗರ್ಗಳಂಹಾಸುವೀಣೆಯುಂ। ನಿಂದುಕತ್ತರಿ
ಸಡಕೆಯನ್ನುಡಿಸುಬೆಕ್ಕನೋದಿಸುಗಿಳಿಯನತ್ತಹೊಡಿಸು ॥ ಅಂ
ದುಗೆಯುಕೊರಳೊಳಿಡುಕಾಲ್ಗಂಜಿನವುನೆಚ್ಚು । ಪಿಂದೆಮುಡಿಯೊ
ಬೆಳಗುದೀಪವುಂಕಟ್ಟನೀ। ನೆಂದೋರ್ವನಾರಿನಲ್ಲನನಗಲಿವಿರಹವಿ
ಕಳದೊಳುನುಡಿದಳ್ಸಖಿಯೊಳು ॥೬೭॥ ಲಾವಣ್ಯವಾರಾಸಿಯೋ
ಳ್ಮಳುಂಗಿದುವುರಳಿ । ಜೀವಿಸಿದರುಂಟೆಗಿರಿನೈತಂಬಸಿಂಹವುಂ ।
ಹಾವನಾಲಿಂಗಿಸಿದರುಂಟೆಸುರರವೃತಕಲಶವುನೊಲ್ದ ಸವಿದರುಂ
ಟೆ ॥ ಭಾವಿಸೆಪಯೋಧರವನೌಂಕಿದವರುಂಟಿಬಾ । ಕಾವಗಲಸ
ದವಿಟರಭಾವವಿದುಚೋದ್ಯವುಂ। ದಾವಿನೋದದೊಳೋರ್ವಜಾಣೆ
ಯೋಳ್ಮಂಗೈಯಗಿಳಿನುಡಿದುದೇನೆಂಬೆನು॥೬೮॥ ಕೇಳಬಲೆನೀಂ
ಪೆಣ್ಣಜವ್ವನಂನೋಡೆಬಿರು । ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೊಡಸುರ್ಗರಚಾಪಂ
ಕುಸುಮ । ದೇಳಿಗೆತಟಚ್ಛೋಭೆಯೆಂದರಿದುವೆಳೆವರೆಯದೊಳಿಗಧ
ನವುಂಘಳಿಸದ ॥ ಸೂಳೆತನದಂಗದಿಂದೇಂಫಲಂಮನೆಯೊಳಿಗೆ। ಹಾ
ಲುಳ್ಳಕಾಲದೊಳಿಹಬ್ಬವುಮ್ಮಾಡೆಂದು। ಪೇಳುವೀಗಾದಪುಸಿಯಲ್ಲ
ವೆಂದೋರ್ವಳತಿಬಾಲೆಯಂಬೋಧಿಸಿದಳು ॥೬೯॥ ಬಲುರಾಯರೊ
ಮ್ಮಗಡಲುಂಬದೆಲ್ಲನ್ನವಣ್ಣೆಯೊಳುಗಂಜಿಗಡಪರುಷಸೊಂಕುಗಡವ
ರುಷವುಂ । ಸಲಕಡಂಗಡವೆಂಬನಾಣ್ಮುಡಿಗೆಸಲ್ವರೇನೀಜಾಣ
ವೀಲಿದೆಗನು ॥ ಒಲಿದತರುಣಿಯೊಳ್ಕಿಂತುವುನಿವರೇವೊಹಕ್ಕ।
ಫಲವೆಬಾಳಿಯಸಣ್ಣಿಗುಂಟಿಗತಗಸವೆಂದು। ತಿಳುಪಿತಂದೋರ್ವನಂ
ಕಳಿದಿತನ್ನಯಸಖಿಯೊಳ್ಕೊಲವನೈದಿಸುತಿರ್ದಳು॥೭೦॥ವುಧುವೃತ
ರ್ಣಶಶಿಕಾಂತಚಷಕವುಂವುತ್ತೋರ್ವ । ಸುದತಿಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ಪಿ
ಡಿದುನೋಡುವಪಥದೊ । ಳದರೊಳತಿಕಂಪಿಪವುಖೇಂದುಪಡಿ
ಬಿಂಬವುಂಕಂಡುತಾನ್ನಸುನಗುತ್ತ॥ಇದೆಸಿಕ್ಕದಂಕಳ್ಳನಿಂದೆನ್ನವೊ
ಗದಸಂ।ಪದವಂಕಳಿಲ್ಬಂದನೆಂದುರಕಾತ್ತಿಕೋ। ಪದೊಳೆನುಂಗುವ
ಳಿನಲ್ಮಧುಪಾನವೆವುಮ್ಮಾಡುತಿರ್ಪವಳ್ಕಂಗಸದಳು॥೭೧ಬಟ್ಟಲೋಳ್ಪಿ
ಡಿದವುಧುರಸವನಾಪೇಕ್ಷಿಯುಂ । ನಟ್ಟಾಲೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಣ್ಣಿಕಪ್ಪು
ರೂ।ಪಿಟ್ಟುಕತ್ತುರಿಯರಸದಂತೆಸೆಯೆಚಿತ್ರವುಂದುಂವುಭೃಂಗವುಂ
ಗುಳ್ನಗೆ ॥ ಪುಟ್ಟಲವೃತೋಪವಾನವಿದೆಂದುವಿಸ್ಮಯಂ । ಬಟ್ಟ
ಸವಿದಳ್ತನಗೆಬೇಕಾದವಸ್ತುವೋ। ಳ್ಪುಟ್ಟದವಗುಣವುವುನ್ನೋ

ಪರೆಂದೆಂಬನಾಣ್ಮನ್ನಡಿಗಿದೇತಥ್ಯಮೆನಲು ॥೭೦॥ ಮತ್ತೊ೦ದೆಸು
ದತಿಬಿಲ್ಲಿಯಬಟ್ಟಲೋಳ್ಕೊಂಬಿ। ದುತ್ತಮಮಧುದ್ರವಮನೀಂಟುತಿ
ರೆಕಣ್ಗಳೆವಂ। ದತ್ತುಬಿನ್ನಂಮುಸುಕಿಪೊರೆವಾರುಗಿಳಿದನಿಡುಜಡೆಚಂ
ದ್ರಮಂಡಲವನು"॥ ಅತ್ತಿತ್ತಮಿಡುಕಲೀಯದೆಕಟ್ಟಿಧರೆಗೆತಂ। ದತ್ತೊ
ಪೊಭಾರ್ಗನುಮೆಂಬಂತ್ಯೆದೆಸಂಶಯಮು। ನಿತ್ತದೀಮಧುವಾಕ್ಯಂ
ಮೇಲಿನಿಪ್ಪ೦ತಕೇಳ್ಮಾಡದೇಂಬಿಡುವದೆ ॥೭೩॥ ತೇಗಿದೊಡೆವು
ದ್ಯಪಾನದಗಂಧಮಿಲ್ಲಗೆ೯। ಮೂಗುಬ್ಬಸಂವಾಡಕುಡಿದಮಧುರಸ
ಮುಕ್ಕ। ಮೇಗೆಸುರಿಯಲ್ತತ್ತದಿದ್ದಿಮಿತ್ತೊಂಗುಳೋಯೆಂದುಜೋ
ಗುಳವಾಡುತ ॥ ತೂಗುತೇಳುತ್ತಬೀಳುತ್ತಳುತನಗುತಲಿ। ಪೋ
ಗೆಬಿದ್ದುದುಕಪ್ಪೆಯೆಂಮನಾಯ್ಗೆರಗಿಹೋ। ಜೋಗವ್ಮಬಾಳುಬಾ
ಳಿನುತಲೋರ್ವರ್ಳ್ತಡುಬಿಸೂಳೆಯಾಡುತಿರ್ದಳು॥೭೪॥ ಮುಸುಕಿ
ದವಕೆಯೊಳಡಸಿಜೋಲ್ದಪೆರ್ಮೊಲೆಗಳಂ ॥ ಬಸುರಸಾರಿದಮೊಲೆಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲವೊಲೆಗಳೆಂ। ಪಸರಿಸುತಬಯಲಬೀಟಂಗಳಂತನ್ನಸಖಿಯದ
ನಲ್ಲನೊಡನೆನಕಳ್ಕ॥ ನಸೆವಾಡುತಂಸಿಂಗಗಕ್ಕೆಮನಮಿಳಸಿನುಂ। ಸ
ಸುತೆರಸಮುರತವೊಗಮುಂಬೀತಕಾಮವುವುಂ। ಸಸಗೆಯ್ವನೆಂಬಮು
ವದುಜ್ಜುಗದಲೋಲೆಯರ್ಕ್ರಿರದರದನೇಂವೇಳ್ವಿನು॥೭೫॥ ಬತ್ತಿರ್ದ
ವೊಲೆಯಕುಪ್ಪಸದೊಳೆರುವೆಯಚಂಡ। ನೊತ್ತಿಬಿಗಿದುಂಬಾಡಿಬಿ
ಸುಟಿಲೆಯಘಳಿಗೆಯಂ। ಸುತ್ತಿಸುಕ್ತಿರ್ಪಣಲೊಳಡಸಿನರೆದಲಿಗೆವುಸಿ
ಬೊಡದುತೆರೆಗೊಂಡೊಡಲನು॥ಕತ್ತಲೆಯುಮರೆಗ್ಯೆರುಬೋಡುವಾ
ಯಿಂದಲೂ। ಳುತ್ತೆತನ್ನಿಚ್ಛೆಬಂದಂತೆನಾಯ್ಗಳಿಕೆಂದೊ। ಡಿತ್ತಬಾಜಾ
ಣಯೆಂಬಾಹಣ್ಣಮುದಕಿಸೂಳೆಯರಿಸದರೇನೆಂಬೆನು॥೭೬॥ ಸಂ
ಜಿಗುಕ್ಕೆಯೊಲಿಸವಮೊಗದೊಳಾಬೋಡನಾ । ಯಿಂಜೊಲ್ಲಸುರಿ
ಯೆತಲಿನಡುಗೆಸುಕ್ಕೆಪವ್ಯೆಯೊ। ಳೆಂಜಗುಳ್ಬಿಡುಪನೆತ್ತತಮೂ
ರುಗೋಲ್ವೆಡಿದುತಡವರಿಸಿನಡವಮುದಕಂ॥ ಕಂಜವಮುಖಿಯೋರ್ವ
ಳೆಂಕಂಡುಬೆವೆಗೊಂಡುತಾ। ನುಂಜಗಲಿಯೆಡೆಗೆನಡೆದೊತ್ತೆಯಂಕೇ
ಳುತಿ। ರ್ಪಂಜಗದೊಳೆಂತಪ್ಪರಂಮನಸಿಜಂವರುಳ್ಮಾಡಗಲ್ಲದೆವಾ
ಣ್ಬನೆ॥೭೭॥ ಮುಂತೆಬದಲಾಗಳಾಶಿವಭಕ್ತಸೂಳೆಯರ । ಸಂತತಿಗ
ಳಾತಮ್ಮಮಿಂಡಜಂಗಮರೊಡನ। ನಂತಸೌಖ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ದಬ
ಳಿಕಶಿವಪೂಜೆಯುಮ್ಮಾಡುತಿರಲು॥ ಅಂತಾಗಲಾಶಂಖಜಯಘಂಟೆ
ವೊದಲಾದ। ನಂತವಾದ್ಯಂಗಳನಿನಾದಮಂಕೇಳುತತಿ। ಸಂತೋಷ
ದಿಂವಾಗಸಖಗಸಮ್ಮೇಳದಿಂದೈದಿದಂಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥೭೯॥ ಈತೆ

ರದೊಳಾವಿಟವಿಟೇಜನದೊಳುಳ್ಳನಿತು।ಜಾತಿಲಕ್ಷಣಗಳೆಂನೋಡು
ತ್ತೈತರದಿನಪೆ। ಭೀತಿಯಿಂದೋಡುವನಿಶಾಂಗನೆಯುಚರಣನೂಪುರ
ದರವಮೆಂಬಂತಿರೆ॥ ಓತಪ್ಪಿದರನಗಲ್ಚವಸೂಳೆಯರದುಷ್ಟ। ವಾತೆ
ಯೆರಕೂರವಾಕಂತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಪ್ರ। ಭಾತಸವುಯದಕೊಳ್ಳಿಗಳ್ಳಿಕ್ಕೂ
ಎಂದುಕೂಗುತಿರ್ದವುಕ್ರಮದೊಳು ॥೭೯॥ ತುಂಬಿಗಳಿಗಾತಣವುನೆ
ಚ್ಚರಿಸಿಚಕ್ರಕು। ಟುಂಬಕ್ಕೆರತಿಯೊಸಗೆಯುಂಪೇಳ್ವವಾತಾಯ। ನಂ
ಪೊಕ್ಕುಸುರತವೂರ್ದಿತರನೆಬ್ಬಿಸಿತಾಂವ್ರ ಚೂಡಜಿಹ್ವೆಯನಲು
ಗಿಸಿ॥ ಅಂಬುಜಕಮಿತತ್ಯಾಗವುವನುಸುರಿಕೈರವಕ। ದಂಬಕಳಿಲುಡಿ
ಯನೆಬ್ಬಿಸಿನಾಡೆಗೈತ್ಯರೂ । ಪಂಬಂದುತೀಡಿದುದುರವಿಯುದಯ
ಕಾರಣಸಮಿಾರಣಂತಕ್ಷಣದೊಳು ॥೮೦॥ ಅನಿತರೊಳಗನಿಲಹತಿ
ಯಿಂದಂಬರಕೆನೆಗದ । ವನಧಿಮಧ್ಯದಬಟ್ಟಿತಪ್ಪವುತ್ತಿನಚಿಪ್ಪೆ।
ಅನಿಮಿಷಾಪಗೆಯೊಳಿರುಳಿನವುಂದು ಸೋಂಕೆಬಾಡದಪುಂಡರೀಕ
ದಲರೊ ॥ ತನಿಜೊನ್ನನಾಲನೀಂಟುವಪಥದೊಳಗುಮತ್ತೆ। ಮುನ
ದೊಳಂಕಂಡಿತೋರುವಹಂಸವುರಿಯೊಪೇ । ಳೆನಲೆಸದುದಸತ್ಪಾದ್ರಿ
ಯೋಳ್ಚಿಂದ್ರಮುಂಡಲಂಮುನ್ನೆಸರಾಗವುದೊಳು॥೮೧॥ ಆಸವುಯ
ದೊಳುಬಿಜ್ಜಳಂಸಖರಕೂ । ಡಿಸುವಿಲಾಸದಿಂದಲ್ಲಿರದೆತಿರುಗಿತನ್ನ
ಯನಿಜನಿ । ವಾಸಕ್ಕೆಬಂದುಸಖರರಳಿಪಲಾಕ್ಷಣ ದೊಳಿನನು
ದಯವಾಗಲತ್ತ॥ಲೇಸಾಗಿವೀರವಲಕ್ಷದವೀಲೆತೊಂಬತಾ । ರ್ವಾಸಿ
ರವುಹಾಜಂಗವುಕ್ಕೆವೃಷ್ಟಿನ್ನವುಂ। ದಾಸೋಹವುವ್ಯಾಡುತಂಬ
ಸವನುಂಚನ್ನಬಸವನುಂಸುಖವಿರ್ದರು ॥೮೨॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಂದಿದರ್ಥವಾ।
ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೮೩॥

ಅಂತುಸಂಧಿ ೧೦೯೯ ಪದ೪೪೪೯ ವುಂಗಳೆಂ.

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಎಸೆವಕಲ್ಯಾಣಪುರವಳಯದೈಶ್ವರ್ಯವುಂ।ವ
ಸೆದುನಿಟ್ಟಿಸುತೆಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮನಕೂಡ । ಬಸವನವುಪಾ
ಗೃಹಕೆಬಂದುಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡುಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದಿರ್ದನು॥
ಪದ॥ ಪಾವಕೇಂದ್ವರ್ಕನ್ನೇತ್ರಾವಳೀರವ್ಯರಾ । ಜೀವಭವ

ಹರಿವಮುಖ್ಯದೇವಸಂತಾನಸಂ। ಭಾವನಾಪೂರ್ವಕಕೃಪಾವಲೋ
ಕನಲಸತ್ಪಾವನಚರಿತ್ರಜಯತು॥ ದೇವೀವಮುಖಾಂಭೋಜಭಾವ
ಜ್ಞರುಚಿವುದಿತ। ಭಾವನಕರಕ್ಷಪ್ರಭಾವಸಲಹೊಲ್ದುಪಂ। ಪಾವ
ರವಿರೂಪಾಕ್ಷದೇವಸುರನಿಕರಸಂಜೀವಭಕ್ತವ್ರಜವನು ॥೧॥ ಅತ್ತ
ಲಾಪೆಭುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆಂಗದವು। ಹತ್ತನರುಹಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದು
ಕಲ್ಯಾಣದೊಳಿ। ಗುತ್ತಮಶಿವಾಚಾರಚನ್ನಬಸವಂಬಸವನಿರಲವ
ರಬಳಿಗಾತನಂ॥ ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳಿಕರತರುತಿರಲ್ಮಂದಿತೋ। ರಿ
ತ್ತಸುಕೃತದಬೀಡುಸಿಂಗರದಜೋಡುಸ। ದ್ಭಕ್ತಿಯಿಹಗೂಡುಸೊ
ಗಸುವನಾಡುನೋಡುತವರಡಿಯಿಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರು ॥೨॥ ಎತ್ತ
ನೋಡಿದೊಡೆನಿಗವುಂಗಳಿಂಪೊಂಗಳಿಂ। ದೆತ್ತನೋಡಿದೊಡೆಗಾವುಂ
ಗಳಿಂಪೆಂಗಳಿಂ। ದೆತ್ತನೋಡಿದಡೆನಗರಾಳಿಯಿಂಶಾಳಿಯಿಂದ್ರೋಣಾ
ಮುಖಂಗಳಿಂದಂ॥ ಎತ್ತಲುಂಪತ್ತನಸಸಾಜವಿಂಭೂಜವಿಂ। ದೆತ್ತಲುಂ
ಖರ್ವಡನಿಕಾಯದಿಂಗೇಯದಿಂ। ದೆತ್ತಲ್ಮಡಂಬಿದಸಭಾಡವಿಂಖೇಡ
ದಿಂದಾನಾಡಸಿರಿವೆರದುದು॥೩॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬೆಳೆದಬೆಳೆಗಳಿಂಮೊಳೆಗ
ಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನೆರದತಳೆಗಳಿಂಕೊಳಗಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆರಂನದರೆಗಳಿಂಕೆ
ರೆಗಳಿಂಪರಿವಕಾವಲೆಗಳಿಂದಂ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತೋರ್ಪಗಿರಿಗಳಿಂಕರಿಗಳಿಂ।
ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನೆರದಶುಕಗಳಿಂಪಿಕಗಳಿಂ। ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಗವಾಸ್ಪದಗಳಿಂನದಗ
ಳಿಂದಾದೇಶಮೊಪ್ಪಿರ್ದುದು॥೪॥ ಕಂಜಕುಮುದಂಗಳಿಲ್ಲದಸರಂಸರ
ದಿಂದ। ರಂಜಿಸದಶುಕಪಿಕಂಶುಕಪಿಕಂಗಳಿಗೆಫಲ । ಮುಂಜರಿಯುನೀ
ಯದಿಹವಾವುವಾವುಗಳೆನಪ್ಪದಬಳ್ಳಿಬಳ್ಳಿಗಳೊಳು॥ ಮುಂಜುಳಧ್ವ
ನಿಗೊಡದಪರಮೆಪರಮೆಗೆಸಂತ । ಸಂಜನಿಸದರಲರಲನವಪರಿಮ
ಳಂಗಳಿಂ। ದಂಪುಡಿಯುದೆಳೆಗಾಳಿಯೆಳೆಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದಿಹಬನವಿಲ್ಲವಾ
ನಾಡೊಳು ॥೫॥ ಒರೆಯುದರಸಂಗಳಂಚಂದ್ರಕಾಂತಂಗಳಿಂ। ಮೆರೆಯು
ದಧರಂಗಳಂಕವಿಗನ್ಯತಸಾರವುಂ । ಕರೆಯದಸೊರಂಗಳಂದುರ್ವೀ
ತಿದುರ್ಮಾರ್ಗದುಷ್ಕೀರ್ತಿಸಂತತಿಯನು ॥ ತೊರೆಯುದಜನಂಗಳಂ
ಸುರಪುರೋದ್ಯಾನವುಂ। ಜರೆಯುದಬನಂಗಳಂಜಾತಿವೈರಂಗಳಂ। ಪು
ರೆಯುದವ್ಯಗಂಗಳಂಕಾಣೆನಾದೇಶದೊಳಗೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥
ಸುರರಸಭೆಯೊಲುಸುಧರ್ಮಾಭಿಷ್ಠಿತಂನಾಡೆ । ತರಣಿಯಂಡಲದಂತೆ
ಗೋಸವಮೂಹಾನ್ವಿತಂ। ತರುಣೇಸ್ತನದ್ವಂದ್ವದಂತಗ್ರಹಾರವಾಲಾ
ಲಂಕೃತಂನೋಳ್ಪೊಡೆ॥ ಸರಸಿಯೋಳ್ಪೆದ್ಮಾಲಯಂವತ್ಸರಂಗಳಂ।
ತಿರೆಯುಕ್ತಬಹುಧಾನ್ಯಮೆಸವಗಂಧರ್ವರಂ। ತುರುತರೋದ್ಯಾನ

ಶೋಭಾಮಾಸವಿಂದಮಾನಾಡಸಿರಿಕರಮೆಸದುದು॥೭॥ದೇವಮಾತೃಕನದೀಮಾತೃಕದೊಳಂಬೆಳೆವ । ದಾವಚೋದ್ಯಂಗಿಳಿಕದ್ಯಂಕಿದೊಡೆಬಿದ್ದಿನಿದು। ಮಾವಂಣತೆನಿರಸದಕಾಲ್ಗಳಿಂಬೆಳೆವಪಾಗಾಳಿಯಲೆದೋಸರಿಸುವತೀವಿದೆಳೆನೀರಕಬ್ಬಿ ನಸಾರದಿಂಬೆಳೆವ। ಮಾವಗಂಪಾವುರೀಮುಖಶಶಿಗೊಸರ್ವಿಂದು। ಗಾವನಿರ್ಮಳಜಲದಪೂರದಿಂಬೆಳೆವುತಿಹಶಾಲಿಗಳ್ಕಣ್ಗೆಸರವು॥೮॥ ಶಾಲಿಗೆರಗಿದಗಿಳಿಗಳಂಸೋವಪಾವುರೀ।ಜಾಲದೊಂದುಲಿಪುಮುಂಕೋಕಿಲನಿನಾದಮೆಂ। ದೇಳಿದಂಗೈದುತೊಲಗದೆನಿಂದಕೀರಾಳಿಕಂಗೊಳಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು॥ ಭೂಲಲನೆಗಾಕೆಳೆವೆಪಸನ್ನೋನ್ನವಕ್ಕೆಸಂ । ಮೇಳಿಸಿದಕೆಂಪುಗೂಡಿದತೂಸುರುಪಟ್ಟೀಯವಿ। ಶಾಲವಸದವುಸುಕಿದೆಂಬಿನಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನ್ಚಕ್ಕರಿಯನು॥೯॥ಪಲವುಕಾಲಂಬೆಳೆದಿದೇಂಫಲಂಕಡೆಯಲ್ಲಿ । ತಲೆಗೊಯ್ದಿಕೊಂಬುದೆಂದುಂಬಿಡದೆನುತೆನಾಂಚಿ। ತಲೆಯಾಗಿದವೊಪ್ಪುತ್ರವೋಹದಿಂಪ್ರತಿದಿನಂತನ್ನನೋವಂನೋಡದೆ।ಸಲಹಿದೀಭೂದೇವಿಗಂನಮಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ನಲಿದುಬಾಗಿದಪ್ಪೋಪೇಳೆಂಬಿನಂಕಿಕ್ಕಿರಿದ। ಫಲಭಾರದಿಂಕೊರಳ್ವಾಗಿಕಂಗೊಳಿಸಿರ್ಪಶಾಲಿಗಳ್ಕರಮೆಸೆವವು ॥೧೦॥ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿಕತ್ತರಿಸಿಗಾಣದೊಳಿರದು । ಖಂಡಿತಸಮಂತೆಗದುಕಾಸಿಕಾಲ್ಸುಳಿತದಿಂ।ಖಂಡೆಕರ್ತರೆಯಾವೆನೇಗೈದೊಡಂಸುಗುಣವುಂಬಿಡದಸುಜನರಂತೆ॥ಖಂಡುರುಳ್ಪಿದೆವಾಳ್ದಿಗಿದಿರಾವರಂಸುಕೋ । ದಂಡರೂಪಿಂಸ್ವಾಮಿಹಿತಕೆನ್ನತಂಮೊಳು । ದ್ದಂಡತೆಯಬಿರಿದೆತ್ತಿತೆನೆಸೋಗೆವಸುರಕಬ್ಬಿನಕೊರ್ಬ್ಬಕಣ್ಗೆಸದುದು॥೧೧॥ ಬೆಳೆದನಾನಾಶಾಲಿಗದ್ದೆಗಳಪಾಳಿಗಳೊ । ಳುಲಿವಕೀರಾಳಿಸುಳಿಗಾಳಿಯುಂಕೆದರೊಪ್ಪು । ಗಳಘೂಳಿಪಾಡುವಮುದಾಳಿಸತತಂಪಾವುರಿಯರೋಳಿಸಲೆಬಳಸಿದ॥ತೊಳಗುವವನಾಳಿಯೊಳ್ವಿಟಕೇಳಿಮತ್ತಕೋ।ಕಿಳಕೀರಸಂಪಾಳಿಯಂಕಾಣುತಸ್ಮರನ।ಬಲುವಾಳಿಯೆಂದುಪಾಂಥಕಾರ್ಜಲುಗಟ್ಟುನಿಂದಿರೆನೋಡುತೈತಂದರು ॥೧೨॥ಸುರಿದಶಾಲ್ಯನ್ನರಾಸಿಗಳಫೈತಪೂರಿತದ। ಹರವಿಗಳೆಸೂಪಾದಿಶಾಕಸಂತತಿಯಪರಿ। ಪರಿಯಪಟ್ಟಡಿಯುಪ್ಪುಗಾಯಬ್ಬಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನಬಹುವಿಧದಶಿಖರಣಿಯ॥ಫರಫರದದಧಿದುಗ್ಧತಕ್ರದಂಪುವಿದಕೊ। ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನುಂಡುಂಡುಪ್ಪೋಪನಡೆತಪ್ಪಪಥಿ। ಕರನೆರವಿಗಳಿಸತ್ರದಾಲಯುಂರಂಜಿಸಿದುದಾಪಥದೊಳೀನೆಂಬೆನು ॥೧೩॥ ಕಳಶಂಗಳೆತ್ತಿನೀರೆರೆವಕಾಂತೆಯರಪೊಂಗಳೆಸಸ್ತನಂಗಳಂಮುಂಗಳೆಮುಖಂಗಳಂ। ತಳಿರತುಟಿಗಳೆಮುದ್ದುನಗೆ

ಗಳಿಂಕಂಡುನಡೆಯಲ್ಕುಂದೆಕಾಲೇಳದೆ॥ ಬಳಿಕೆಯನಾರಿಸುವನೆಣ
ದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಸವೆ। ದಿಳಿಸಿರ್ದಗಂಡುಬೊಂಬೆಗಳಿಂತೆಪಥಿಕಸಂ। ಕುಳ
ಮಿರ್ಪುದರವಟ್ಟಿಗೆಯನೆಳಲನಾರಿಸುಖಸಂತಸದೊಳೀನೆಂಬೆನು॥೧೪॥
ನೀರನೀಂಟುವನೆವದೊಳಿಬಲೆಯರಲಲಿತಕೈಂ । ಗಾರರಸಸುಧೆಯ
ನಾಕಂಗಳಿಂದೀಂಟಸವಿ । ಸೋರುತಿಹವಾಗವ್ಯತಮಂಕಣ್ಣಿಂ
ದೀಂಟತಣಿಯದುರಿಕಂಣಮುಚ್ಚಿ॥ಓರಂತೆಭಾವರತಿಸೌಖ್ಯಪಿಯೂ
ಷರಸ। ಧಾರೆಯಂಚಿತ್ತದಿಂದೀಂಟನೆರೆತಣಿದುಬಾ । ಯಾರಿಸಾಕೆಸ
ದೆತಲೆದೊನೆದುನೀರನ್ನಿಲಿಸುತಿಪ್ಪರಾಪಥಿಕರ್ಕಳು ॥೧೫॥ ಕರಕ
ಮಳಶಶಿಕಾಂತಕಳಶವಾಸ್ಯೆಂದುವಿಂ। ಕರಗದಿಪ್ಪುದುಜೋಡ್ಯಮಿಂ
ದುದುಶಿಂತೆಯಿಂ। ಕರಗುತಿದೆಸಿಂಹಮಧ್ಯಂಗಳಬುಜಾಕ್ಷಿಯರನೋ
ಟದೋಳ್ಪರಿದೆವೆಂಗು ॥ ಕರಿಕುಂಭಕುಚಯುಗಂಪೆಚ್ಚಿತಾವಿದಕಂ
ಡು। ಪರಿಪಾಸಕಂವಾಳ್ವತೆರದೊಳರವಟ್ಟಿಗೆಯ । ತರುಣೀಜನಂಗ
ಳಿರುತಿರೆಮುಂದೆಗೋಳುಲಂಕಂಗೆಕಡುಚಲ್ವಾದುದು॥೧೬॥ ತೋ
ರಬೊಂಬೆರಿಗಳೆಡುರುಸಾರವಂಗಳದಫಂ। ಟಾರವಂಪಶುಗಳಂಭಾರವಂ
ಕರುಗಳಂ । ಭೇರವಂಕರೆವಭೋಭೋರ್ರವಂ ಮುಂಸಾನದಾರವಂ
ಗೊಲ್ಲತಿಯರ॥ ಭೂರಿಭೂಷಾರವಂಕರುಗಳಂಕರೆವಗೋ। ಪಾರವಂ
ಮಾರ್ಮಲತುಪೋರ್ವಫೆನವೈಷಭೈಂ। ಗಾರವಂಗೂಡಿನಾನಾರವಂಕಿ
ವಿಗಳಂಪೂರೈಸಿತೇವೇಳ್ವಿನು ॥೧೭॥ ಮುನಿಯಂತೆಕರಿಯಂತೆಶಶಿ
ಯಂತೆಭಟನಂತೆ। ವನಕುಸುಮದಂತೆಯಿಶಾನವೈಭವದಂತೆ । ಫೆನ
ತರವ್ರತವಶಾರೋಹಿಣೀಧೇನುಸಂಸುರಭಿವೈಷಯುಕ್ತಮಾಗಿ ॥ ಅ
ನಿಮಿಷಾಲಯದಂತೆರವಿಯಂತೆಬಾಣಸದ । ಮನೆಯಂತೆಮಾಸಂಗ
ಳಂತತುಳಪಿಯೂಷ । ಫೆನತೆಗೋಮಯವಲ್ಲಪಾಸ್ಪದಂವೈಶಾಖಶ
ಬ್ದದೋಳ್ವ್ರಜಮೆಸದುದು ॥೧೯॥ ಮುಂತೆಸದುದಾಗಳಾಫೆನವಿಭ
ವದಿಂಮುಕ್ತೆ। ಕಾಂತೆಯಿರವಮನೆಯಂತೆಪುಣ್ಯದಾಲಯದಂತೆ। ಸಂ
ತತಂಶೈವನೇಮದಕೋಶಗೃಹದಂತೆಧರೆಯ ಮುಖಮೆಲದಂತೆ॥
ತಂತಿಣಿನೊಳಿಸವಸೌಧಂಗಳಮರೀಚಿಗಗ । ನಾಂತಮುಂಚುಂಬಿಸ
ಲ್ಪಕಲಸಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ। ತಾಂತಳಿದಪಟ್ಟಣಂಕಲ್ಯಾಣಮೆಸವಜಾಣ
ರತಾಣಮೊಪ್ಪಿದುದು॥೨೦॥ ಇಂತೆಸವಪಟ್ಟಣದಹೊರವಳಿಯದೊ
ಳುಲತಾ। ಸಂತತಿಗಳಿಂಕುಸುಮಶೋಭೆಯಿಂತರುಕುಲದ। ತಿಂತಿಣಿ
ಗಳಿಂಫಲಾನೀಕದಿಂತಳಿರ್ವನೆಗಳಿಂಸುಳಿವತಂಗಾಳಿಯಿಂ॥ಮುಂತೆಸ
ವಕುಕಪಿಕಸವೂಹದಿಂಕೊಂಬೆವಾಡಿಂತಳಿರೊಹಂಸಾಳಿಯಿಂನಗರ

ದುಪವನೆಂ। ಕಂತುಸಂಜೀವನಂಪಾವನಂಪೆಂಪನಾಂತಾವಗೆಂಕಣ್ಗೆಸ
ದುದು॥೦೦॥ಪೊಸತೆಂಗುಕೌಂಗುಹೇರಿಳಿಕೆತ್ತಿಳಿಗಳುಶೋ। ಭಿಸು
ವಂಚೆಕೊಂಚೆಪೂವಂಡುಗಿಳಿವಿಂಡುರಂ। ಜಿಸುವಕಾದಲರೆಲಸರ್ವಿ
ವೂವುಪೂವುಬಕುಳಿವುಮುಮುಕುಳಿವೊಪ್ಪುವಕೊಳಂ॥ ವಿಸುಪನ
ಳಿನಂಪುಳಿನವುಂತುಂಬಿತುಂಬಿರಾ।ಜಿಸುವಶೋಕಂಕೋಕಮಾದಾ
ಡಿವುಂಹುವುಂ। ದೆಸೆಗಂಪುಸೊಂಪಪೆಂಪಿಂದೀಪುರೋಪವನವೆಸದಿ
ರ್ದ್ದುದೇನೆಂಬೆನು॥೦೧॥ ಸೋರ್ವುರಸವಣ್ಣಿಳಿಂತಾಳ್ಪಿಚೂತಂತುದಿಗೆ
ಪರ್ವಿದೆಳೆವಳ್ಳಿಯಿಂದೆಸವಪೂಗಂನಾಡೆ। ಕೋರ್ವಿತಿಂತಿಣಿವಣ್ಣಿಳಾಂತ
ಕದಳಿಂಬೀಡೆವಣ್ಬೆರಿದದಾಡಿವುಚಯಂ। ಬೇರ್ವೆರಸಿತುದಿವರಂಕಾ
ತಪನಸಂಗಳಿಳೆ। ನಿರ್ವೈಲುವುಂಕರೆವತೆಂಗುಕೆಸುವಣ್ಮಸುಕಿ।
ತೋರ್ವ ನಾರಂಗಜುಂಬೀರವಿನಿತುಂನಾಡೆಸಾರ್ವಕಾಲಂಕುಂದವ॥
ನಾಗಲತೆಯಂಪೂಗವೃಕ್ಷವಾಶ್ರಿಂಗಿಸಿದು। ಬೀಗಳೀಚೂತವಾಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯನಪ್ಪಿದುದು। ಬೇಗದೋಳ್ಕ್ರವಕಂವಾಧವಿಯತೆಕ್ಕೆಗೊಳಿ
ಗಾದುದಂತಾತವಾಲಂ॥ ಪೋಗಿತಳಿತಸುಗೆಯಂವೇಷ್ಟಿಸಿದುದಂಕಂ
ಡು। ಭೋಗಿಸಂಕುಲವುಗಂಧರಣೀಡಬೇಡೆಂದು। ಕೂಗಿಶಾರುವ
ವುದನಕಹಳಿಯೆನೆಸರಗೆಯ್ವಕೋಗಿಲೆಗಳಿಸದಿರ್ದವು।೦೩॥ ಪೆಣ್ಣಿ
ಳಾಡುವತಳಿರ್ವನೆಗಳಿಂನನೆಗಳಿಂ। ಕಣ್ಗೊಳಿಪಕುಸುಮಿತಲತಾಳಿ
ಯಿಂಕೇಳಿಯಿಂ। ಜಾಣ್ಗಾಡಿವಡೆರದಂಪತಿಗಳಿಂರತಿಗಳಿಂನವವಚಕ್ರಂ
ಗಳಿಂದಂ॥ ಪಣ್ಣಳಿಂಸವಿವಗಿಳಿವಿಂಡಿನಿಂಬಂಡಿನಿಂ। ತಣ್ಗಾಳಿಯಿಂಪೊ
ರೆವಕಮಲದಿಂವಿಮಲದಿಂ। ದೆಣ್ಗಡೆಗೆರಂಜಿಪಕೊಳಿಂಗಳಿಂಕಂಗಳಿಂ
ನೋಡೆಬನವೆಸದಿರ್ದುದು।೦೪॥ ಪ್ರತಿದಿನಂವಾದರಿಯರೋಳ್ಸ್ನೇ
ಹಮಧುಪವು। ಪ್ರತಿಯರೋಳ್ಸಂಗಿಯಾವನಮಿದಂಸೋಂಕೆಸ।
ದ್ದತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದುರವಿತೊಲಗಿಕಿರಣಂಗಳಿಂವುದುಡಿಪೋಪನೊಪೇ
ಳೆನೆ ॥ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾಗಸಕೆಜೆಳೆದತರುಪತ್ರಸಂ। ತತಿಯಸಾಂದ್ರ
ತ್ವದಿಂಕತ್ತಲಿಸುತಿದೆಕುಸುವು। ವಿತತಿಗಳಬಿಳಿಗಿಲ್ಲದಿರಲೊಳಗುಗಾ
ಣ್ಬುದಚ್ಚರಿಯೆನುತೆನಡೆತಂದರು॥೦೫॥ ಸುರವನದೊಲಾಂಸುಡಿಸಿ
ಕೊಂಡನೇನಾಡೆದಶ। ಶಿರನವನದಂತೆಕಪಿಯುಂಭಂಗವಡದೆನೇ। ನಿ
ಲುತವಾಧನದವನದಂತೆರಾಕ್ಷಸರಕಾಲ್ದಳಿತಕ್ಕೆಪಕ್ಕಾದೆನೆ॥ ಸರಿ
ಯೆಲೋಕದವನಂತನಗೆಂಬಪೇರ್ಮೆಯಿಂ। ಮೊರೆವತುಂಬಿಗಳಿಂದೆ
ಪರವುಟ್ಟನಿಂದಬಿ। ತ್ತರಿಸಿಪಾಡಿಸಿಪೊಗಳಿಪಂತೆಪುರವುಂಬಳಿಸಿದು
ಪವನಂಕಣ್ಗೆಸದುದು॥೦೬॥ ನವಿಲನಟಣೆಯೆನರ್ತನವ್ಮೊರೆವತುಂ

ಬಿಗಳ । ರವಮೆಗೀತಂಕೋಕಿಲಧ್ವನಿಯೆಪಾಧ್ಯವೊ । ಪ್ಪವೆಮು
ರುತನಿಂಕೆದರೊಕ್ಕುಸುಮಂಗಳೆಸವಪ್ರಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳಿಂದಮಾಗೆ॥ ನ
ವಪಾತ್ರನುಂವಸಂತಂತಿದ್ದಿತಂದಂಗ।ಭವನವುಂದಾಡಿಸಲ್ಪವೆದರ್ಪ
ಸಲ್ಲಾಸ್ಯ। ಭವನದಂತೊಪ್ಪಿರ್ದುದುಪವನಂಜನಪದದಜನರಿಗಟ್ಟರಿ
ಯಾವುತ॥೨೭॥ ಪುರದಕೊಂಟಿಯತೇನೆಯೊಳಿಲ್ಲಿಯುಂಕೇಸಿದ।
ವರಪದ್ಮರಾಗನೀಲಧ್ಕಾಂತಿರಾಜಿಸುವ । ಮರಕತದಕಾಂತಿಮು
ತ್ತಿನಕಾಂತಿಯಿನಿತುಮಿಾವನದೊಳಗೆಪಡಿಬಿಂಬಿಸಿ॥ಸರಸಕೆಸಲಯ
ಚಯಂತುಂಬಿಗಳುಶೋಭಿಸುವ । ತರುಪತ್ರತತಿಪುಷ್ಪಸಂದೋ
ಹಮಪ್ಪವೆಂ । ಬುರಶಂಕೆಯುಂಪುಟ್ಟಿಸುವನಗರಮುಂಬಳಸಿದುಪವ
ನಂಚಲಾ್ಯದುದು ॥೨೮॥ ಇನಿತಲ್ಲದಿಂವುಂದಿರಂಜಿಸಿರ್ಪೀನಗರ। ಜ
ನುಪಮಶಿವಾರ್ಚನಾಪರಗಳೆಸುಶೀಲಕ । ತ್ಯನುಕೂಲವಾದಕೆರೆ
ಬಾವಿಹೊಕ್ಕರಣೆವೀಧಿಕೆಕೊಳಂಪಳ್ವಿಂಗಳು ॥ ತನತನಗೆನೇಮಿಸಿ
ಪ್ಪವುಲಕ್ಷ್ಮಮಿಲ್ಲವಾ । ಬನಗಳಿಗೆಗಣನೆಮೊದಲಿಲ್ಲವಾನಗರದಸು ।
ಜನರದೇಂಧನ್ಯರೋಶಿವಶಿವಾಯನುತಾಗ ನೋಡುತ್ತೆತರುತಿದ್ದ
ರು ॥೨೯॥ ಆನೆಗಳೆನೇರಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆನೂಂಕುವತಾಜ॥ಸೂನುಗಳೆನು
ತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳಂತಿದ್ದುವನ।ವೀನಕುಲದಸಾಣಿಕರನಂಕದೊಳಗೊ
ಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಮೂದಲಿಸುತ॥ ನಾನಾಯುಧಂಗಳಿಂದಂಪ್ರಹಾರಿಸುವ
ಸುಭ। ಟಾನೀಕದಬ್ಬರದವಾದ್ಯರವದಬ್ಬರದ। ನೂನಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ದೆಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಪೊರವಳೆಲ್ಲಿರೆಮೆರದುದು॥೩೦॥ ಪೊಳಲಪೊರ
ಗಣಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತಬರೆಮುಂದೆ। ಜಳದಿಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಂಬಳ
ಸಿದಂತೆಕಂ।ಗೊಳಿಸಿಪರಿವೇಷಮಾರವಿಬಿಂಬಮಂಬಳಸಿತೋರ್ಪಂತೆ
ಪೊಂಗೋಂಟೆಯು ॥ ಬಳಸಿಯಗಳೊಪ್ಪತಿಪ್ಪದುತನ್ನಘಾತಮಂ।
ತಿಳಿವರಾರೆಂದುಮೂದಲಿಸಿಕರೆವಂತೆಸವ । ಜಲಪಕ್ಷಿಗಳಕಳೆದ್ವಾ
ನದಿಂದಾಪುರದಗಳ್ಕೆರದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೩೧॥ ನೀಲಂಗಳಿಂಸವೆದತೆ
ನೆತೆನೆಯನಡುವಣವಿ । ಶಾಲಂಗಳೆಂಕಂಡುಬಾಯ್ಬೆರೆದಬಹುಮು
ಖದ । ಕಾಳೆರಾಹುವಿದೆಂಬಶಂಕೆಯಿಂಕೋಂಟೆಯುಂಸೋಂಕದೆಡಬ
ಲಕೆಪೋಗೆ॥ ಮೇಲಣಿನಪಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾಯಣವೆಂದು।ಪೇಳುವ
ರ್ಮನುಜರಂತಲ್ಲದೊಡಕಾರಣಂ । ಬಾಲಕರ್ಳಾದೊಡೆಯುಮೂ
ರಮೇಲಣವಾರಿಯಂಬಿಡುವರೇಧರೆಯೊಳು ॥೩೨॥ ಕನಕಾಚಲ
ದಮೇಲೆತರತರಂಬಿಡಿದೊಪ್ಪು । ವನಿಮಿಷವಿಮಾನಂಗಳುನ್ನತಪ್ರ
ಬಿಗಳಿಂ । ದೆನೆಪಳುಕಿನಿಂಸವೆದಮುಗಿಲಟ್ಟಳಿಯಸಾಲ್ಗಳೊಪ್ಪಿದವು

ಪ್ಪೊಂಗೋಂಟಿಯು॥ತೆನೆವಸುರ್ಪಳಿವಿಗೆಯುಕಾಂತಿಸುರ ನಿವ್ಮನ್ನಗಾ
ತನುಯೋಗದಿಂಯುಮುನೆಗಂಗೆಯರಸಂಗಮಂ । ಜನಿಸಿತಾಗಸದೊ
ಳೇನಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂಬಂತೆಕಾಣಿಸಿದುದೇಂಪ್ಪೋಗಳ್ವಿನು ॥೩೫॥ ಇನಿ
ತುನ್ನತಂಬುಡೆದಕೊಂಟಿನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು। ಘನಯೋಜನದಸುವಿಸ್ತೀ
ರ್ಣಮಾಪಟ್ಟಣ । ಕ್ಕನುಪಮಿತನವರತ್ನಮಯಿದಮುನ್ನೂರರುವ
ತೆನವಪೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳು॥ ಮಿನುಪಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳೆನೂರಿಪ್ಪ
ತ್ತು । ವಿನುತಮಾದಖಿಳಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದದಿಂದ । ಜನಪದವಿರಂಜಿ
ಸುವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವನೊಳಹೊಕ್ಕುಬರುತಿರ್ದರು ॥೩೪॥ ಹೊಳೆ
ವನವರತ್ನದಾಳ್ವೀರಿಗಳಕೇರಿಗಳ । ಜಲಿಪಕನಕವ್ಯಜಪಟಾಳಿಗಳ
ಕೇಳಿಗಳ। ಬಳಿದಸೊದೆಗಳಿಸೌಧರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳತರತರದನಿಳ
ಯಂಗಳ॥ಸಲೆಪೋಪಬಪ್ಪಬಲ್ಮನ್ನೆಯರಕನ್ನೆಯರ। ಸುಳಿಸುಳಿದು.
ಕಣ್ಗೊಪ್ಪುವಂದಣದಗೊಂದಣದ । ಕಳಕಳಿದವಾದ್ಯರವದಬ್ಬರದನಿ
ಬ್ಬರದಲಾಪುರಂರಂಜಿಸಿದುದು॥೩೫॥ ಏಸುವೈಭವಮುಳ್ಳೊಡೇಂಘ
ಲಂಸಲಿಜಾತ। ವಾಸನುಮರೇಂದ್ರನಗರಮೆಮ್ಮಪಾನವನಿಧಿಗ । ಳೇಸು
ಳ್ಳೊಡೇಂಘಲಮದೇಕಪಿಂಗಳಸದನಮಳಕಾಪುರಂಭಾವಿಸೆ ॥ ಏಸು
ಭೋಗಿಗಳುಳ್ಳೊಡೇಂಘಲಂವಿಷಧರಾ। ವಾಸಮಾಭೋಗಾವತೀಪುರ
ಮದೆಂದಟ್ಟ। ಪಾಸವಪುರವನಿತೆಜರಿವಳಿನೆಸೌಧಂಗಳೊಳ್ವಿಳಗುರಂ.
ಜಿಸಿದುದು॥ ಇಕ್ಕೆಲದಬೀದಿಬೀಡುಯೊಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಿರ। ದಿಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂಸ
ಕಲವಿಭವದಶಿವಾಲಯಂ। ಲಕ್ಕಮುಂಮೇಲೆತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾವಿರ
ಮುವಂತವಕೆಮುಖ್ಯವಾಗಿ॥ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾಖ್ಯದೊ
ಳಿಹಂ। ಸೊಕ್ಕುಜವ್ವನೆಯರಾಡುವಹಬರ್ದರುರುಗಳ। ಹಕ್ಕೆವೋ
ಹನದಿಕ್ಕೆಯೆನಿಪವೇಶ್ಯಾಶ್ರೇಯಂಮುಂದೆಕಡುಚಲ್ವಾದುದು॥೩೬॥
ವರಮೇನಕೆಯುಸೊಬಗುರಂಭೆಯವಿಲಾಸಮಾ। ಸುರಸೆಯಸುರೂ
ಪುಮುರ್ವಸಿಯಚಾತುರ್ಯಂಗ। ಳುರುಮಂಜುಘೋಷೆಯಸುಗಾನಂ
ಸುಕೇಶಿಯುನ್ನತಕೇಶವಾನಗರದ ॥ ತರುಣಿಯರಚರಣಸೇವೆಯ.
ವಾಳ್ವಕೆಳದಿಯರ। ಹೊರೆಯೊಳೋಲೈಸರ್ವವಿನ್ನಿವರಗಾಡಿಯಂ।
ವಿರಚಿಸುವಡಳವಲ್ಲವೆಂದೆನಲುಪ್ಪರದವೇಶ್ಯಾಜನಂಕಣ್ಗೆಸದುದು ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಬೀದಿಯೋಳ್ನಡದುಬರ । ಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸೋಳ್ಪರೆದಿಗ
ಳಂಮೋಹನದೆ । ಝಲ್ಲಝಲ್ಲೆಂದೆನಿಪಬಟ್ಟೆಪೊಲಗಳಕಣ್ಗೆಕಾಣಿಸ
ದಬಡನಡುವಿನ ॥ ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲದನೋಟದಬಲೆಯರ್ತಮತಮ್ಮ। ಸೊ
ಲ್ಲುಸೊಲ್ಲುಗಳೊಳಿನಿದೊಸರೆನಾನಾಕಳೆಯ । ಬಲ್ಲಬಲ್ಲಿವೆಯರಂಗೆ

ಲ್ವಚಾತು ರ್ಯದಂಗಳೆಬಲಿಯುರ್ಕಂಗೆಸದರು ॥೩೯॥ ಗಿಳಿಗಿನಿದುನು ಡಿಗಳೆಂಬರಿಸು ತೆಂಗಂಡುಗೋ । ಗಿಲಿಗಳಿಸರಂಗಳೆಂತಿದ್ದು ತಂಹಂಸೆಗ ಳಿ। ಗಲಸಗವುನಂಗಳೆಂತೋರು ತಂಚಾಳ್ವಕ್ಕಿಗಳಿಗೆನೀತಿಯನುಸು ರುತಂ॥ಗಳಿರವಂಗಳಿಕಪೋತಂಗಳ್ಗೆ ಕಳಿಸುತಂ। ತಳಿರುಯ್ಯಲಾಡು ತಂಪಾಡುತಂನೋಡುತಂ। ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಳಿಸದಿರ್ದರಾಪಣ್ಯವೀದಿಯೊ ಳೆದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೦॥ ಸುಯ್ಲವುರೊಕಂಪುಕಂಪಂಪೆಟ್ಟಿಸಲ್ಕ ರಿದು। ವೈಗವುರೊನುಂಪುನುಂಪೇರಿಸಲ್ಕ ಸುನಗೆಯ । ಬಾಯ್ಲವು ರೊಸೊಂಪುಸೊಂಪಕೊರ್ವಿಸಲ್ಕ ಸುವುಮಾಲೆಯಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿದ॥ಕೈ ಗವುರೊಕೆಂಪುಕೆಂಪೊದವಿಸಲಲ್ಕಿಂದಿರ್ದ । ರೈಗಣೆಯನಿಂದುಪೂಜೆ ಸಲೊಲಿದಜಯರವೆಯ । ತಾಯ್ಗರುವೆಬಹುರೂಪನಾಂತುದಿಗ್ವಿ ಜಯಕ್ಕೈದುವಳೊಪ್ಪೇಳೆನೆಸತಿಯರು ॥೪೧॥ ತಳಿರೊನೀರ್ವನಿಗಳೇ ಪನ್ನೀಡುಕಂಪಿಂಗೆ । ಬಳೆಸುವಳಿಮಾಲೆಜಲದಾಳಿಕಣ್ಣದಿರ್ಗಳೆ। ತೊಳೆಪಮಿಂಚವರಕರಕಂಕಣಧ್ವನಿಯೊಳಗುಮುಡಿಗಳಿಂದುದಿರಲರ್ಗ ಳೆ ॥ ಪೊಳೆವಾರಿಪೊರಲೆಸವಕುಂಕುಮಂಕರ್ದಮ । ಮಲಯಜಹಂಕ ಸ್ತೂರಿಮಿಶ್ರವರ್ಣಂಸಮು। ಜ್ವಲಸುರಪಥನುವೆನಲ್ಮಳೆಗಾಲದಂತ ಲ್ಲಿಪೆಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯರೆಸದರು॥೪೨॥ ಮೊಗದೊಳೆಂವುಚ್ಚರಿಪಶಕಿಳಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ । ಖಿಗಿದುಮಾರುವರೆನಲಾತಂಬೂಲದೆಲೆಗಳಂ । ಮಿಗೆವುಮಾರು ವಬಲೆಯುರ್ಕಂಗೆಸದರಲ್ಲಲ್ಲಿಧರೆಯಕವುಳಂಗಳೆಲ್ಲ॥ ನಗರವಧುಗಳ ಪದತಳಂಗಳಂಸೇವಿಸಿರ। ಲಗಲಲಾರದೆಬಂದುಕೆಳೆಯೊಳಿಹೆವೆಂದುತ ರ । ಣಿಗಳೆಬಿಂಬಗಳಿಹವೆನೆಕಂಚಗಾರಪಸರದಭ್ರಂಡವೆಸದಿರ್ದ ವು॥೪೩॥ ಅರುಜಾಂಗರಲ್ಲದಾರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂ। ಸರುಜಾಂಗರಿ ಲ್ಲಾದೊಡೆಯುವುಖಿಳವಸ್ತುಗಳು। ನೆರದಿರ್ಪವೇತಕೆಂದೆನಲಶ್ವದಂ ತಿಗಳಿಕವಳಿಕಷ್ಟಸುಗಂಧಕೆ॥ಪರಿಪರಿಯಚಿತ್ರಕುಶಲಂಗಳಿಭೋಗಿ ಗಳೆ। ಪರಮಭೋಗದ್ರವ್ಯಕೆಂದಜಂಪಡೆದನೆನೆ। ಪರಿಶೋಭಿಸಿದವು, ತತ್ಪುರದವೀದಿಗಳಲ್ಲಿಗಂದಿಗರಪಸರಂಗಳು ॥೪೪॥ ಪರಿಕಿ ಪೊಡೆದೇವ ದಾನವಮಾನವರ್ಗೆಯುಂ । ನಿರುತದಿಯಲಂಕಾರವಸ್ತುಗಳಿಗಾದಿ ಯಾ। ಗಿರುತಿಪ್ಪನಿರುಪವುಗುಣಂಗಳೆಂವೊಡಲನಾಶ್ರಯಿಸಿರ್ಪವಂ, ತಲ್ಲದೆ ॥ ಪರಿಹರಿಸುವೆವುಹುಮವನಾರ್ಗೆಯುಮ್ಮೆವ್ಮಂತೆ। ಧರೆಯೊ ಳಗಪೆಣ್ಣಂಡುಗಳಲಜ್ಜೆಯುಂತಾಯ್ತು । ಪಿರಿಯತನವೆಲ್ಲಿಯದೆನಿಪ್ಪ ವೇರ್ಮೆಯೊಳಲ್ಲಿಜವಳಿವಸರಗಳಿಸದವು ॥೪೫॥ ಹರಸಖನಪುರದ ಧನವಾಪುರದಚಿನ್ನವರ। ದರೊಳೋರ್ವನೊರೆವಚಿನ್ನಕ್ಕೆಸರಿಬಾ

ದದೆಂ। ಬರವುಂತು ಸಲ್ವಂತೆರಾಶಿಗೈದಿಪ್ಪಪೊಂಗಳ್ಗಿಂಗಶೋಭಿಸುತಿ
ರೆ ॥ ಪೆರಮುನಿಪನಬ್ಧಿಜಲವೆಲ್ಲವಂಪೀರೆತ । ಚ್ಛರದಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಿ
ರ್ದರತ್ನಸಂಚಯದಂತೆ । ಕರವೊಪ್ಪಿತೋರ್ದರತ್ನಂಗಳೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಳುರೆಚಲಾ್ವದವೇನೆಂಬೆನು ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸವಸಕಲವೈವಾರದಂಗ
ಡಿಗಳೆಂಸಂತಸದಿನೋಡುತೈತರೆಮುಂದೆಕಾಣಿಸಿತ । ನಂತಗಜಶಾ
ಲೆಸಯೆಶಾಲೆಯಾಯುಧಶಾಲೆಯಿಂಸಕಲಭಂಡಾರದಿಂ ॥ ಸಂತತಂ
ಪೊಗುವೆಪೊಕಮಡೆವಸಂದಣಪರಸು । ತಿಂತಿಣಿಗಳಿಂಭಟಾಗ್ರಣಿಗ
ಳಿಂಕವಿಗಮುಖಿ । ಸಂತತಿಗಳಿಂದೆರಾಜಾಲಯಂಪುರವನಿತೆಯಮಳೆ
ಮುಖಬಿಂಬದಂತೆ ॥೪೭॥ ಅದರೊಳಿರ್ಪಂರೂಪಮದನನುಂಧನದ
ಸನು । ಸುಧನನುಂವಿಭವಸುರಸದನನುಂನವವೆದ್ಮ । ವದನನುಂ
ಸಿತಕುಂದರದನನುಂಜಿತಶಕ್ರೆಕದನನೆಂದೆನಿಸಿಮೆರವ ॥ ಉದಧಿ
ಗಂಭೀರನುಂಸೋಚಿಲೋದ್ಧಾರನುಂ । ಸದಮಳಿಶರೀರನುಂಸರ
ಸಗುಣಸಾರನುಂ । ಸುದತಿದೃಕ್ಕಜ್ಜಳಿಂಬಿಜ್ಜಳಿಂಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂ
ವಿರುತಿರ್ದನು ॥ ೪೮ ॥ ಇಂತೆಸವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳಿರ್ಪವ್ಯವಹಾ।
ರ್ಯಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ನೋಡುತಡಿಯಿಟ್ಟುಬರೆ। ಮುಂತೆಸೆದುದ
ಮಳಿಭಕ್ತಿಯತವರ್ಮನೆಯಂತೆಮುಕ್ತಿಯಿಹಸದನದಂತೆ॥ ಅಂತರಂ
ತರದಸೌಧಾವಳಿಯೆಬಾಗಿಲ್ಗ। ಳಿಂತೊಳಿಪಬಸವನರಮನೆಯುದಂ
ಕಾಣುತೆ। ತತ್ಕ್ಷಂತಹರುಷದೊಳಿಲ್ಲಮಪ್ರಭುವರಂ ಸಿದ್ಧರಾಮರುಂ
ನಡೆತಂದರು॥೪೯॥ ಬಂದುಬಸವನಮನೆಯಬಾಗಿಲೋಳ್ನಿಲಿಭಕ್ತಿ।
ಯಿಂದಾಗಸಡಸದಪ್ಪಣ್ಣತಾಂಕಾಣುತೈ । ತಂದಖಿಳಿಗಣನಿಕದೊಡ
ನೆಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಬಸವನಸೊರೆಯೊಳು॥ನಿಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿ
ದನಪೂರ್ವಜಂಗೆಮುಯುಗಂ । ಬಂದಿರ್ವರದಕೊಬಾಗಿಲೊಳಿನಲ್ಕರ
ತಪ್ಪು। ದೆಂದುನೇಮಿಸೆಬಸವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಮರಳಿಬಂದಲ್ಲಮನೊಳಿಂ
ತೆಂದನು॥೫೦॥ ಸ್ವಾಮಿಚಿತ್ತೈಸುನಿಮ್ಮಯವುಗಂಬಸವನತಿ।ಪ್ರೇ
ಮದಿಂದಂನಿಮ್ಮಪಾದವನುನಟ್ಟಿರ್ದ। ನಾಮಗನರಕ್ಷಿಸೆನೆರಾಜಾಲ
ಯಕ್ಕಾವುಬಾರವೆನೆಮರಳಿಬಂದು । ಈಮಾತನೆಲ್ಲವಂಪೇಳ್ವನಿತ
ರೊಳಿಹೃದಯ। ತಾಮರಸದೊಳ್ತಿಳಿದುಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ। ತಾಂ
ಮಹಾವೇಗದಿಂಬಂದುನಿಂದಾಬಸವರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೫೧॥
ಎಲೆಮರುಳಿಬಸವದಂಡಾಧೀಶನಿನ್ನಬಾ । ಗಿಲೊಳೈದೆಪಭುಸಿದ್ಧರಾ
ಮರೈತಂದಿರಲ್ತಿಳಿಯದಿಂತೊಳಗೆವೈಮರೆದಹಂಕಾರದಿಂದಿಪ್ಪರೇ
ನೀನೆನಲ್ಕೆ ॥ ಬಳಿಕದಂಕೇಳ್ದುಧೃತಿಗುಂದಿಕರಿಕರಿಗಂದಿ। ಕಳವಳಿಸಿ

ಕಂಗೆಟ್ಟುವುಂಮಲಂವೆರುಗುತ್ತೆ। ತಿಳಿದೆನಗಗತಿಯಾವುದೆಂದುಬಸ
ವಂಚೆನ್ನಬಸವಗಾನತನಾದನು॥೪೦॥ ಮಾನನಿಧಿಬಸವನಿನ್ನಯ
ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದುಪಭು। ತಾನೈದಿಬಂದುಬಾರದೆಪೋಗಲರಿಯನಿದ।
ಕಾನಿಪೆನಂಜುಬೇಡೆನುತೆನಂಬುಗೆಯಿತ್ತುಬಸವನಂತಳಿಪಬಳಿಕ॥
ನಾನಾಗಣಂಗಳೊಡನೈತಂದುಭಕ್ತಿಸಂ। ಧಾನದಿಂದಲ್ಲಮುಪ್ರಭುವೊ
ಲವಿನಿಂದೊಲಿಸಿ। ನಾನುರಾಗದೊಳೆಬಸವನವುಮಾವುಂದಿರಕೆಕರೆ
ತಂದುರುಪ್ಪವೆದೊಳು ॥೪೩॥ ಇಂತುಕರತಂದವುಳಪೀಠದೊಳಗಿ
ರಿಸಿಸಮ। ನಂತರದೊಳಘ್ರ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ।ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಲರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕಬಸವನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂನುತಿಸುತಿರಲು॥ ಮುಂ
ತಿರ್ದೆಸಕಲಗಣಕುಲವುನೀಕ್ಷಿಸಿವುನದ । ಚಿಂತೆಯಂಬಿಡಿಸಿಕಿವತ
ತ್ವಾನುಭಾವಸುಖ । ಸಂತೋಷಸೊಗೆರದೊಳೋಲಾಡಿಸಿದನಬಳಿ
ಭಕ್ತರಂಪ್ರಭುರಾಯನು॥೪೪॥ ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸವ್ವಿ
ವುಲ । ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂ।ಬುದಧಿವರ್ಧ
ನಳೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು ॥ ಸದಮಲ
ಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾ
ಧ್ಯನತಿ। ಮೋದವಿಪೇಳ್ದೀಚನ್ನಬಸವೆಪುರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳಿಂದ
ನೆಯತಾಂಡಂ॥೪೫॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣವಂ।ಸಂ
ತಸದಿಬಗದವರಿಲ್ಲೀವಿದರ್ಗಘವಾ । ಧ್ವಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ
ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸೆ
ಕಲಭೋಗವುನ।ಸಂತತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿಂಗಳ್ಕ ಪದ್ಯಂಗಳ್ಕ ಮಂಗಳಂ

ಒಂದನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು

ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣವು.

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡ—೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸವಂಶೈವೆ। ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಸೃಷ್ಟಿಯಂಪೇಳ್ದಬಳಿಕಾಸುಪ್ರ। ಸಿದ್ಧಶಿವನೇಕಪಾದದಿನಿಂ
ದುನಟಿಸಿದುರುಲೀಲೆಯಂಪೇಳ್ದೆನೊಲಿದು॥

ಪದ॥ ಪಾಕಶಾಸನವಿಶ್ವಲೋಕೇಶವರಮುಖ। ವೌಕಸಪ್ರ
ತತಿಮಕುಟಾಕಲಿತರತ್ನಪ್ರ। ಭಾಕೀರ್ಣಪಾದಮಹಮಾಕರಶಿ
ರೋದೃತನಿಶಾಕರವರಶ್ರೀಕರ। ಸೂಕರಾಸುರನಯನಭೀಕರಕೃ
ಪಾಸುರ। ತ್ಯಾಕರಧನಂಜಯದಿವಾಕರೇಂದ್ವಕ್ಷಿತ್ರ। ಯಾಕರುಣ
ನಿಂಜನಾನೀಕಮಂಸಲಿಸಕಲಲೋಕಮಂಶಿವಪೊರೆವುದು ॥೧॥ನಸು
ನಗುತಲಲ್ಲಮಂಬಸವನೊಡನೀಚನ್ನ। ಬಸವಂಣನಾಲಯಕೆಸ್ತೋ
ಪೆವೇಳಿಂದುಗಣ। ವಿಸರವೆಂಕೂಡಿಕೊಂದೈತಂದುತನ್ನಪಾಮಂದಿ
ರವಚಿತ್ವಿಕೆಯನು ॥ ಒಸೆದುನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲಾಕ್ಷಣಂಕನ್ನೆರಂ। ಜಿಸು
ತಿರ್ಪವರಸಭಾಮಂಟಪದೊಳಿಂದುಸಂ। ತಸದಿನೆಲ್ಲರ್ಸಹಿತಕುಳ್ಳಿ
ರ್ದುಪಭುಚನ್ನಬಸವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ ಇಂತಿದೇನೈವಮ್ಮನೆ
ಲ್ಲರಂಕರೆದುತಂ। ದಂತಃಪುರಕೊಯ್ದುನಿಲ್ಲಿಬೇಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ದಂತ
ಸ್ಥಮೇನೆನಲ್ಲಸುನಗುತಚನ್ನಬಸವಂಣನಾಕ್ಷಣವಿನೊಡನೆ॥ ಅಂ
ತರಹಿತಂಜಗತ್ಪಾವನನೆಯಿಲ್ಲಿಂದ। ಮುಂತೆಷಟ್ಸ್ಥಲನಾರ್ಥಮುಂ
ತಿಳಿಪಿರಲ್ಲದೆಗೈ। ಪಾಂತರಕ್ಕೊಲ್ವರ್ದರಂಬಿಡಲೆಂದುಚನ್ನಬಸವೇಶ
ವಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೨॥ ಅಂಗದೊಳ್ನೀಡೆಲೇಸಿನ್ದರಾಮಂನಿಷ್ಟ।
ಲಿಂಗಮೇಮುನ್ನಿಲ್ಲವಿಂತಪ್ಪದಂಮಹಾ। ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ್ಪೋಗಲೀಯ
ದದುಕಾರಣದೊಳಿಲ್ಲಿಬೇಕುಳ್ಳಿರೆವೆನಲು ॥ ಹಿಂಗದನಾನುಡಿಗೇಳ್ದು
ಸಿದ್ಧರಾಮೆಂಪ್ರಾಣ। ಲಿಂಗಿಯಾಂಚನ್ನಬಸವಂಣಕೇಳೆನಗಿಷ್ಟ। ಲಿಂ
ಗಮುಂನೇಕೆನಲ್ಲಸುನಗುತಲಾಚನ್ನಬಸವಣಂನಿಂತೆಂದನು॥ಎಂ
ತಾದುದೈನಿನಗೆಪರಣಲಿಂಗಮುನದ। ಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲದೆತಪ್ಪುಸ್ಥಿಯು
ದಿನಬಳಿಕಲ್ಲಿ। ಸಂತತಂತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಪಥಂಸಬೇಕಷ್ಟಲಿಂಗಮೇನಿನಗಿ
ಲ್ಲದೆ॥ಮುಂತೆರಡುಲಿಂಗಂಗಳಳಿವಟ್ಟಭೇದಮುಂ। ನೀಂತಿಳಿಯಬೇಳಿ
ನಲುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂ। ಸಂತಸದೊಳಾಚನ್ನಬಸವದಂಡಾಧೀಶ
ನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಅಂಗಮೂರುಳ್ಳವರಿಗಾಗಬೇಕಾಮೂ

ರು । ಲಿಂಗಂಗಳಿನಗೆಲ್ಲರಂದದಿಂಬೀರೆವೂ । ರಂಗಂಗಳಿಲ್ಲಿನ್ನೆಕಾಯವೇಪೀಠವಿಪ್ರಾಣವೇಲಿಂಗವೆನಲು ॥ ಹಿಂಗದಾನುಡಿಗೇಳ್ದುಚನ್ನಬಸವಂಬಿಟ್ಟ । ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಬಳಿಕ್ಕಾತನೇಭವಿಶೈವ । ನಂಗೆವಲ್ಲದೆವೀರಶೈವನಲ್ಲೆನಿಸಿದ್ದರಾಮೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಶೈವವೇಸಕಲಶೈವಕ್ಕಾದಿಯಾಮಡಾ । ಶೈವದಿಂದಾದುದೀವೀರಶೈವಂಮುಖ್ಯಶೈವಂಗಳೆಂದೆನಲ್ಕೇಳ್ದುನಸುನಗುತಲಾಚನ್ನಬಸವಂಬಿನನಂದು॥ ಶೈವದಾದಿಯಸೃಷ್ಟಿಬೇರಿಕೇಳ್ಗಾವೀರ । ಶೈವವೇಬೇರೆನಲ್ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯನಾ । ಶೈವದಾದಿಯನೆನಗೆವಿಸ್ತರಿಸಿಬೇಳೆನಲುಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು ॥೭॥ಆದಡಿನ್ನಾಲಿಸ್ಯೆಸಿದ್ದರಾಮೇಶನೀ । ನಾದಿಶೈವಪಸೃಷ್ಟಿಮಾರ್ಗಮಂಪೇಳ್ದಪೇಂ, ಭೇದಿಸಲ್ಕತ್ಯತಿಷ್ಟದ್ಧಶಾಂಗುಲನೆನಿಪಪರಶಿವಂಗೋಪ್ಯದಿಂದಂ ॥ ವೇದವೇದಾಂತಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಸು । ನಾದಬಿಂದುಗಳಾದಿಗತಿದೂರನೆನಿಸುತಲಾನಾದಿಕಾಲದಿಸರ್ವಶೂನ್ಯನಾಗಿರುತಿರ್ದನೇನೆಂಪುಬಂಡಸುವೆನು ॥೮॥ ಪರವೆಂದುಪರಕೆಪರವೆಂದುಪರತತ್ವವೆಂ । ದುರುತರಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಂದುಪರಸುಖವೆಂದು । ಪರಮಕಾರಣನೆಂದುಪರಮೇಶನೆಂದುಪರತರಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ॥ ನಿರವಯವನೆಂದುನಿತ್ಯನದೆಂದುನಿಶೂನ್ಯ । ನಿರುಪಮನಿರಾಕಾರನೆನಿಪನಾಮಂಗಳಿಂ । ಪರಶಿವಂತನ್ನನಿಜಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದತಿಳಿದುಬಳಿಕಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೯॥ ಪರಶಿವಂಚಿತ್ತದಿಪವೃತ್ತಿಯುಂನೆನೆಯಲಂದುರುತರದಚಿತ್ಕಳೆಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಯ್ತುದರಿಂದ । ವರಮಪ್ರಾಲಿಂಗವಾಯ್ತುದರಿಂಪರಾಶಕ್ತಿಯಾದುದವರೀರ್ವರಿಂದಂ॥ಉರುಸದಾಶಿವನಾದನಾಸನಾತಶಿವನಿಗಂ। ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿಯಾದಳುಬಳಿಕ್ಕವರೊಳೀಶ್ವರನಾದನಾತಗಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾದಳವರೀರ್ವರಿಂದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೦॥ವರಮಹೇಶ್ವರನಾದನಾತಂಗೆರಂಜಿಸುವ। ಪರಮಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವಕ್ರಿಯಾದಳಂ। ದಿರದಾಮಹೇಶರಿಂದಧಿಕತರಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತೆಂದಾಗತಿಳಿಯಪೇಳೆ ॥ ವಿರಚಿಸಲಿಚನ್ನಬಸವೇಶಮುಂದಪ್ಪಘನ । ತರದಬಿಳಸೃಷ್ಟಿಯಂನೀನೆಂದುಕೇಳಲತಿ । ಕರುಣದಿಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೊಡನಾಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ಲೀಲೆಯಿಂದಶಮಹೇಶಂವಿರಾಡ್ರೂಪಮಂ । ತಾಳಲಾತನಪಾದಗುಲ್ಫಜಂಘೌಜಾನು। ವಾಲತೊವೆಸಿಪೂರುಕಟಿಮಧ್ಯನಿಚಯದಿಂಪಾತಾಳವುಖ್ಯವಾದ ॥ ಸೂಲನಿಪಧೋಭುವನಸಪ್ತಮುಂಘನತರವಿ । ಶಾಲದಿಂದುದಯಿಸಿದವೆಲೆಸಿದರಾಮನೀಂ । ಕೇಳಿನ್ನುಪರಿಲೋಕದು

ಭವಂಗಳೆನೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವಂ ಪೇಳ್ದನು ॥೧೦॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಬಭ್ರಭವಃ ಸ್ವರ್ಮಹಾಲೋಕಾದ್ಯಾ। ಪರಿಲೋಕತತಿನಾಭಿಯುದರಂಭುಹಿಂಡ್ಯೆದಯ। ಮುರುಕಂಧರಂಮುಖಂಶಿರಮೆಂಬತಾಣದೊಳುಸಂಭವಿಸಿದವುಭರದೊಳು॥ಶರಧಿಯೋಳಿಂನಿಜಶರೀರಕಾಂತಿಯೊಳಾದ। ವಿರಚಿದಶದಿಕ್ಕುಗಳ್ಕರ್ಣಂಗಳೋಳ್ಪಿಕಲ। ಗಿರಿಸಮೂಹಂಪರಡುಮಡುಗಳೋಳ್ಪಿನಿಸಿದವುಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೧॥ ಪೊಳಿವಾಸ್ಯದೊಳುರುದ್ರನೆಡದಭುಜದೊಳುವಿಷ್ಣು। ಬಲತೊಡೆಯೊಳುಬೊಮ್ಮನಂಘ್ರಿಯೋಳ್ದೀವೆಂದ್ರ। ನೊಲವಿನಿಂಮಾ ಸದೊಳಿಂದುರವಿನಯನದೋಳ್ಪಿನಿಸಿದರುಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥ತಿಳಿಯಲಾದಾ ದಶಾದಿತ್ಯರ್ನಖಂಗಳೊಳಳಿಮೂಲದೊಳುಸಪ್ತಋಷಿಗಳುರದೋಳ್ಪಿಗಣ। ಕುಲವುಸವಪಣೆಯೊಳೊಪ್ಪುವಮಪಾರುದ್ರರುಗ್ಭವಿಸಿದರ್ಸಂತಸದೊಳು ॥೧೪॥ ವರನವಬ್ರಹ್ಮರಂಗುಳಿಯೊಳ್ಪಿತುದ್ದಶೇಂ। ದ್ರರುವುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೋಳ್ಪಿಬುವಿಧದಶಕ್ತಿಗ। ಳ್ಪಿರಳಿಸಂಧಿಗಳೋಳ್ಪಿತುರ್ದಶವನುಗಳಾತನಂಗೈಯೊಳುದಯಿಸಿದರು ॥ ಪರಮವೇದಾಗಮಪುರಾಣೋಪನಿಷದತುಳ। ತರಶಾಸ್ತ್ರಸಂಕುಲಂಪಾಣಿಯೋಳ್ಪಿಕಲನದಿ । ತರುಣಿಯರ್ತಿಳಿಯಲಾನಂದಾಶ್ರುಪಾರಿಯಿಂಜನಿಸಿದಸರ್ಗಂಭವುದೊಳು ॥ ೧೫ ॥ ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಕಿಂ । ಪುರುಷಸುರರೆಂಬತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳಿಸವ । ಶಿರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದಮಾರ್ಗಣದರುವತ್ತಾರುಕೋಟಿರಕ್ಕಸವೀರರು ॥ ತತತರದರೋವುಕೂಪಂಗಳೊಳಿಗುದಯಿಸಿದ । ರುರುನಾಗಮುಖ್ಯನಾನಾಜಲ ವುದಾವುಹೇ। ಶ್ವರಸವಯವಂಗಳೋಳ್ಪಿಂಜನಿಸಿದುದುಸಿದ್ಧರಾವುನೀಕೇಳೆಂದನು ॥೧೬॥ ಮಿಗೆನವಗ್ರಸವೆಷ್ಟಪಕಾಪ್ಪಾಲಕರ್ತಿಳಿಯು। ಲೊಗುಮಿಗೆಯೊಳೆಷ್ಟವಸುಗಳ್ಕಪೋಲಂಗಳೋ। ಳ್ಕೃಗಪಕ್ಷಿಜಲಚರಾದಿಗಳಿಪಾದಾಂಗುಲಿಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿದವುಮುದದೊಳು॥ ನಗಲತಾಗುಲ್ಮತೃಣಕಾಷ್ಠಂಗಳಾತನಂ । ಘ್ರಿಗಳಿಬೆರಳಿಡಿಯೊಳಾದವುಸಕಲಪಶುನಿಕರ। ವೊಗದುದಾತನಕಕ್ಷಯುಗ್ಮದೋಳ್ಪಿಳಲೇನಾತನಮಪಾಲೀಲೆಯಂ॥೧೭॥ರಾಮುಕೇಳಾವುಮಹೇಶ್ವರನಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ಪಿಗೀವುಪಾಸಚರಾಚರಂಗಳುದ್ಭವಿಸಿಯು। ದಾತ್ಮವುಲೋಕದಸೃಷ್ಟಿತನ್ನದೆಸೆಯಿಂದಾದಬಳಿಕಲಾಕಲಾಪ್ತಂತಕೆ॥ ಆವುಮಹೇಶ್ವರನತುಳಲೀಲೆಯಿಂದಖಿಳನಿ। ಸ್ಪೀವುಗಣಸಂಕುಲದವುದ್ಯದೋಳ್ಪಟುತರನಿ। ಕಾವುಲೋಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾಡಂಬರವುನನುಕರಿಸಿದಂವುದದೊಳು ॥೧೮॥

ಪೇಳಲೀನೆಲೆರಾಮ ಪೊಸತಂಮಹೇಶ್ವರನ। ಲೀಲಾವಿನೋದಮಂ
ತನ್ನಿಂದಜನಿಸಿದವಿ।ಶಾಲಸೃಷ್ಟಿಗೆಳಿಸವಪಾದಚಾರಗಳವಿನ್ಯಾಸದಿಂ
ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥ ಧೂಳಿಪಟಲಾದ ವಾಹರಿವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿಜನ । ಮಾ
ಲೋಕವಾಕರಧಿಯಾದ್ವೀಪವಾಗಿರಿಗ । ಳೋಲ್ಮೆಸಿದವುನಿರಾಕಾರ
ಮಂಶಿವನತಾಂಡವಮನದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೯॥ ಸಾಗರದಮುಸಕದಿಂ
ದುದಯಿಸಿದಬೊಬ್ಬಳಿಗ,ಳಾಗಳೇಘನತರಂಗದಹೊಯ್ಲುಗಾಗಹತ।
ವಾಗುವಂತಾವುಹೇಶ್ವರನತ್ರಿರೂಪಿನೊಳುರುಬಿದುರ್ಭೂತವಾಯು
ವಿಂದಂ ॥ ಜಗಾಗಿಯಾಪವ್ಯಚರಾಚರವೀಶನಂಗದೊ। ಳೊಪ್ಪೀಗಿಕೂಡಿ
ದುದೀಕಪಾದದಿಂದಂದುಸೊಗ । ಸಾಗಿಲೋಕಪ್ರಳಯತಾಂಡವಾ
ಡಂಬರವನಳ್ತಿಯಿಂನಟಿಯಿಸಿದನು॥೨೦॥ ಇಂತುಸಚರಾಚರಂಗಳು
ವಿಲಯಮಾಪಸವು। ನಂತರದೊಳಿಸವಾಸ್ಮಶಾನರುದ್ರತ್ವಮಂ। ತಾಂ
ತಳೆದುತನ್ಮಹೇಶಮುದದೊಳೇಕಪಾದಾಸ್ಯೆಯದಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥
ಸಂತೋಷಿಯಂಪೊರದನೆನೆಸಿದ್ಧರಾಮನ । ಸ್ವಾಂತಪರುಷಕೇಳ್ದು
ಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂ । ಮುಂತೀಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದುಸುರಿನ
ಲ್ಪೇಳ್ದಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು॥೨೧॥ಇಂತಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣ
ಮುಂ।ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗ್ರೀದಿದಗರ್ಘವಾ।ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದರ್ಗ್ಗಪಿಸಿದವಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂ
ಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೨॥

ಎರಡನೆಯುಕಾಂಡವಲ್ಲಿ ೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೨ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮುರಳಿಮಾಹೇಶ್ವರಂತನ್ಮಹಾಸೃಷ್ಟಿಯಂ । ವಿರ
ಚಿಸಿಯುಮಾಮಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂವೃಷಭ । ವರವಾಹನದ
ಲೀಲೆಯಿಂಮೆರದಕಥನಮಂಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು॥

ಪದ॥ ಚಂದ್ರಾರ್ಧಚೂಡವೃಷಭೇಂದ್ರವಾಹನದಾನ। ವೇಂದ್ರಮುದ
ಕುಂಜರವ್ಯೂಹೇಂದ್ರಸನ್ನುತಸುಗುಣ।ಸಾಂದ್ರಕಮುಲಾಸನೋಪೇಂ
ದ್ರನಮಿತಪದಾಬ್ಜಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಮಾಂಗ,ಇಂದ್ರಾಭಿನುತವರಫ
ಣೀಂದ್ರಭೂಷಣಹಮುಗಿ।ರೀಂದ್ರವರತನುಜಾಸ್ಯಚಂದ್ರಸುಚಕೋ
ರಪಮ। ಧೇಂದ್ರಪರಿವಾರಪಂವಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಬೃಂದಮಂಪಾಲಿ
ಸೊಲ್ಮು॥೧॥ಆಮಹೇಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂಪ್ರಕೃತಿವಿಕರಿಸಿ।ತತ್ತಾಮಹಾಪ್ರ
ಕೃತಿಯಿಂದಂಮಹತ್ತುದಿಸಿತಂ।ದಾಮಹತ್ತಿನೊಳಹಂಕಾರಮುದ್ಭ

ವಿಸಿದುದು ವೀಣಹಂಕಾರದಿಂದಂ॥ ತಾಮಸಂಸಾತ್ವಿಕಂತೈಜಸಂಗ
ಳ್ಪಳಿಕ್ಕಾಮವುಹಾವೈಕಾರಿಕಂಗೂಡಿಜನಿಸಿದವು। ರಾಮಕೇಳೀಗುಣಂ
ಗಳಿಗೊಡೆಯರಾಗಿಪ್ಪದೇವತೆಗಳಂಪೇಳ್ವೆನು॥೦॥ವರಮಹೇಶ್ವರನ
ಪಣೆಯಿಂದೆತಾಮಸವನೆನನು । ಕರಿಸಿಸಂಜನಿಸಿದಂರುದ್ರನಾಶಿವನಘಪೆ
ನ। ತರನಾಮಭುಜದಿಂದೆಸಾತ್ವೀಕಗುಣವನನುಕರಿಸಿದಂವಿಷ್ಣುಬ
ಳಿಕ॥ ಇರದಾಶಿವನಬಲದಭುಜದೆತ್ತೈಜಸವನನು । ಕರಿಸಿಜನಿಸಿದ
ನಜಂವೈಕಾರಿಕೆಯೊಳಿನ್ನು । ಪರಮಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧಂಗ
ಳಾದವವರಿಂದೆಬಳಿಕ ॥೩॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂಗಗನಾನಿಲಾಗ್ನಿಜಲಭೂಪಂ
ಚಭೂತಮುದಿಸಿದವುಪರಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿರದೆ। ವಾತಮುರಿಪಕ್ಷ
ಟಸಲ್ತರಪಾದುದಾಗಸಂತದ್ವಾತಸಂಗದಿಂದಂ ॥ ವಾತಸಖನುದಕ
ಮುಂಕೂಡಲ್ಕೆಳಿಕುದಿಕುದಿದು। ಭೂತಳದಿಕೂಟದಿಹಿರಣ್ಮಯದತೇಜ
ದಿಂ। ದಾತಪ್ತಭೂಜಲದಬೊಬ್ಬುಳಿಯೊಳೊಂದಂಡವಾದುದದನೇ
ವೇಳ್ವೆನು ॥೪॥ ಪರಿಕಿಸೆತದಂಡವೈವತ್ತುಕೋಟಿಯಸುವಿ । ಸ್ತರ
ವದುವೆವೀಣಂಡದೀರ್ಘದುಮಡಿಜಲಂ। ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಸಾದುಜಲದೀ
ರ್ಘದುಮಡಿಯಗ್ನಿಬಳಸಿಹುದುನಿಬಿಡವಾಗಿ॥ ಮುರುತಸಖನೀರ್ದೃ
ದುಮಡಿನಾಯುವವೆಗಾಹಂ। ಸಿರಲದಂಮಹತನೀರ್ದೃದುಮಡಿಯಾಗ
ಸಂ। ಪರಹಿನೊಳುಸುತ್ತಿರಲ್ತಗಸವು ನೊಡನಹಂಕಾರಮುದುಬಳ
ಸಿಪ್ಪುದು॥೫॥ ಮತ್ತಹಂಕಾರಮಂಬಳಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪದುವು। ಹತ್ತಾ
ಮಹತ್ತನವ್ಯಕ್ತಪ್ರವೇಷ್ಟಿಸಿ। ರ್ದತ್ತುಸಪ್ತಾವರಣಮಿಂತುಸಹನಾಷ್ಟೈ
ಯಿಂಮಧ್ಯದಂಡವುನೆಸೊಕ್ಕು॥ಒತ್ತಿಕಮಲಜನೊಡೆಎಜೊಮ್ಮಾಂ
ಡವುಂಬುದಾ। ಯಿತ್ತುಪೆಸರದಕಾಮಹೇಶ್ವರಂಮಿಗೆಯೋಚಿ। ಸು
ತಿರ್ದನೆನ್ನ ಪಣೆಯಿಂದಾದರುದ್ರನೇತನ್ನಸ್ವರೂಪವೆಂದು॥೬॥ ಸೃ
ಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯವುಮ್ಮಾಳ್ಪನಾವುರ್ಧ್ವ। ಮಷ್ಟವುಮುಂಟೀತಂಗೆನು
ತ್ತಾತ್ಮಮಾಹೇಶ್ವರಂ । ಹೃಷ್ಟವಾನಸನಾಗಿಹರಿಯಜರೊಳೀತನೇನಿ
ವುಗೊಡೆಯನೆಂದುಪೇಳಿ॥ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದಪಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟಿರುದ್ರಗಂ। ವಿಷ್ಟವೆ
ನಿಸುವಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಾಗಲುಕ್ಕಡಿ। ದೃಷ್ಟದಿಂಪರಶಿವಸದಾಶಿವಾದಿಗ
ಳೆನಾವುಂಗಳಂತಾಂತಳೆದನು॥೭॥ ಪರಶಿವಂಶಿವನೆನಿಪ್ಪೆರಡುನಿಷ್ಕ
ಲತತ್ವಮುರುಸದಾಶಿವನೀಶ್ವರಂಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ । ವರಮಹೇಶ್ವ
ರನಾದಿರುದ್ರರೆಂದೆನಿಪರೇಕೇವಲಂಸಕಲತತ್ವಂ ॥ ಪರಿಕಿಸೆಸದಾಶಿ
ವಂಪಂಚನಾದಾಖ್ಯಮಂ । ಧರಿಸಲೀಶ್ವರನಂಗಲಷ್ಟತನುವಂತಾಳ್ದಿ
ನಿರದಾಮಹೇಶ್ವರಂಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಗಳನಾಂತನೇನೆಂಬೆನು॥೮॥

ಆವುಹಾರುದ್ರಂಕೃಪಯಾಶಕ್ತಿಯೋಳ್ಗಡಿ।ಪ್ರೇವುದಿಂವರವುಹೋ
ಶ್ವರನಾವುದಿಂದೊಲ್ದ । ನೋವುಮಾದಿಪಂಚವಿಂಶತಿಲೀಲೆಯಂತಳಿದ
ನೆನೆಸಿದ್ದರಾವುನಂದು ॥ ಈವುಹಾಲೀಲೆಗಳನೆನಗವಿಸ್ತರಿಸೆನಲು।
ರಾವುಕೆಳ್ದೊರುದ್ರನಜನನೊಲವಿಂಕರೆದು। ನೀವುಮಾಡುಸೃಷ್ಟಿಯನೆ
ನಲ್ತಾಗದಬುಜಜಂತಪಿಸಿದಂಶಿವನಕುರಿತು ॥೯॥ ದೇವನೀತನತಪ
ಕೆವೆಟ್ಟಿಬೇಡೆನೆಸುರಾ। ಜೀವಪೀತಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂಸುತರ।ನೀ
ವುದೆನೆಸನಕಂಸನಂದನಸನತ್ಸುಜಾತಸುಜಾತನುವೊಪ್ಪುವ॥ಕೋ
ವಿದಸನತ್ಕುಮಾರಾದಿಮಾನಸಸುತರ। ನಾವಿಭುಪಿತಾನೊಲಿದುಕೊ
ಟ್ಟುನಿರವಯನಾಗ । ಳಾವೇಳೆಯೋಳ್ಕಕ್ಕಳಂಕರೆದುಕವುಲಜಂಸೃ
ಷ್ಟಿಯಂಮಾಡೆಂದನು॥೧೦॥ಒಲ್ಲೆವಾಂಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಡಲ್ಕಬುದ್ಧಿಯಂ।
ಬಲ್ಲೆವೆಸರ್ವನವರದಿನ್ನಿನಗೆಸುತರಾಗಿ।ಯಲ್ಲಾರಹಸ್ಯಮಂನಿನ್ನಿಂದ
ಲೇತಳಿದುಸಂಸಾರಪಂಥದೊಳಿಗೆ॥ಬುಲ್ಲರಾದಪೆವೆಂತೆನುತ್ತಂತಪೋ
ವನಕೆ। ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಟ್ಟರಿವರಿತ್ತತೀಕವುಲಜಂ।ನಿಲ್ಲದತಪಸ್ಸಿನಿಂದಿ
ವ್ಯಸಾಸಿರ್ವರುಷಕಭವನಂಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ಪರಶಿವಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಾಗಿವರವೇನೆನ। ಲ್ಪರಸಿಜಭವಂಕಾಣುತೆಲೆದೇವನೀವಿತ್ತ। ವರ
ವಾನನಾತ್ಮಜತರ್ಪಕೈದಿದರುಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದೆನ್ನಿಂದಲೆನಲು॥ ಕರು
ಣದಿಂದೀಶನಜನೊಡನೆಂದನಿನ್ನೀಶ। ರೀರದಿಂವುಕ್ಕಳಂಪಡೆದುಸೃ
ಜಿಯಿಸುವುದೆಂ । ದೊರೆದುನಿರವಯನಾಗಲಜನಳ್ತಿಯಿಂದೆವುಕ್ಕಳ್
ಪಡೆಯಲನುವಾದನು ॥೧೩। ಮನದೊಳುಮರೀಚಿನಯನದೊಳ
ತ್ರಿಯಾಸ್ಯದೋ।ಳ್ಜನನುತಾಂಗೀರಸಪುಲಸ್ತ್ಯನಾಕವಿಯೊಳಾ। ತ
ನನಾಭಿಯಿಂಪುಲಹನುರುಹಸ್ತದಿಂದೆಕ್ರತುಚರ್ಮದಿಂಭೃಗುಪರಣಾಂ
ದ॥ ಅನಘನೆನಿಸುವವಸಿಷ್ಠಂದಕ್ಷನುಂಗುಟದೆ। ಜನಿಸಿದರ್ದೀಳಿದೀ
ಯೊಂಬತ್ತುಮಂದಿವು।ತ್ತಿನತುಸೊಲದಿತನುಜರಂಪಡೆಯಲುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿದನಜಂತಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೫॥ ತೊಡೆಯಿಂದನಾರದಂಧರ್ಮ ನಾ
ವಿಧಿಯಬಲ। ಗಡೆಯವೊಲೆಯಿಂದನೆಳಲಿಂದಕರ್ದಮನಾತನೊಡ
ಲಿಂದಿವಾರಾತ್ರಿಗಳ್ಕ್ರಿಯೆಗಾಯತ್ರಿಯುಂತಾದಛಂದಂಗಳು॥ ನುಡಿ
ಯಲಗಣಿತಮಾದವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಜನಿಸೆ । ಪಡೆದವುಕ್ಕಳನಜಂಕರೆದು
ಸೃಷ್ಟಿಯನಿನಿಬ।ರೊಡರಿಚಿಎನಲ್ಕೆಯೋಚಿಸಿಯವರ್ನವ್ಮಕೈಯಿಂ
ದಂಗದೆಂದರಂದು ॥೧೪॥ ಎನೆಕೇಳ್ದುಕವುಲಜಂಚಿಂತಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣಂ।
ನೆನದುಹೃದಯದೊಳಾಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂಕೂರ್ತು। ಘನತರತಪಸ್ಸಿ
ನಿಂವೆಟ್ಟಿಸಲ್ಕಾಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಪತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ॥ ವನಜಸಂಭವನಿನಗೆವ

ರೆವದೇಂಬೀಡೆನಲು । ಮನದೊಳಗೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿತತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಂ।
ವಿನಯದಿಂಕೊಂಡಾಡಿದಂಸರೋಜಾನನಂಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥
ಚಿತ್ತೈಸುತಾಯೆನೀಂಪರಶಿವನೊಳೊಂದಿರಲು। ಬಿತ್ತರಿಸಲಘಟಿತಂ
ಸೃಷ್ಟಿನೀನೆನಗೆವೆರ। ವಿತ್ತುರಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನಸುತದಕ್ಷನುದರದೊಳುನೀಂ
ಜನಿಸಿಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ಮತ್ತಾದಿರುದ್ರಂಗೆವಧುವಾಗಳಿಮ್ಮೊಳಗಿ।
ಶುತ್ತಿರ್ಪಶಕ್ತಿಗಳಸ್ತ್ರೀಯರಪ್ಪತೆರಂನಿ। ಮಿತ್ತವಾಕೆಗಳದನೆಯಿಂದ
ಲೀಸೃಷ್ಟಿಯುಂಮಾಡುವೆಂತಾನೆಂದನು॥೧೬॥ಲೀಸಾದುದೈಬ್ರಂಜದ
ಕ್ಷಂಗೆಬಂದಾಂವಿ। ಲಾಸದಿಂಮಗಳಿಪ್ಪೆನೀಂನಿನ್ನೊಳೊಂದಿರ್ಪ। ಭಾ
ಸುರದವರಶಕ್ತಿಯೆಂಬಿಷ್ಟರಿಸಲ್ತವಾಗ್ಗೇವಿಯೆಂದಿನಿಪಳು॥ ಆಸತಿ
ಯಳೊಂದಿನೀನೀಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯುಂಬೀ। ಸರದಿಮಾಡೆಂದುನೇಮವಿ
ತ್ತಭೋರು।ಪಾಸನನನಳ್ಕಿರಿಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಶಕ್ತಿಯಂತರ್ಧಾನದಿಂ
ಪೋದಳು॥೧೭॥ ಇಂತೆಂದುಶಕ್ತಿಬಯಲಾಗಕಮಲಾಸನಂ। ತಾಂತೆ
ನ್ನಭಾರತಿಯೊಳೊಲವಿನಿಂಕೂಡಿರುತ । ಸಂತಸದಿಶತರೂಪೆಸೊಪ್ಪು
ಯಂಭುವಂಪಡೆದುದಂಪತಿಗಳೆಂಮಾಡಲು॥ ಅತಿವರ್ಧಿತಾತ್ಮನಪಾ
ದಂಪ್ರಿಯನ್ಮತಂ । ಪಿಂತೆಯಾಕೂತಿಯುಂದೇವಹೂತಿಯುಮೆಸವ।
ಕಾಂತೆಪ್ರಸೂತಿಯೆಂಬೈವರುದಿಸಿದರೊಲ್ದಸ್ವಾಯಂಭುಮನುಗಾ
ಗಳು ॥೧೯॥ ಇರುತಾಪ್ರಸೂತಿದಕ್ಷಂಗೆಸತಿಯಾಗಲಂ।ದುರುಕೃಯಾ
ಶಕ್ತಿಯಾಕೆಯಗರ್ಭದೊಳುಜನಿಸಿ। ಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆದಾಕ್ಷಾಯಣಿ
ಯನೀಯಬೇಕೆಂದಜಂತಪಿಸುತಿರಲು॥ ಪರಶಿವಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿವರ
ವೀನೆನಲು। ಕರುಣನಿನ್ನಿನೀನೆಂನನಂದನನನಂದನೆಗೆ । ವರನಾಗಿದಿ
ನದಿನದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಸೊರೆಯೆನಲುಕೈಕೊಂಡನು॥೧೯
ಇರದೆದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನೋಡಿಸರ್ವೇಶ್ವರಂ । ಹರುಷದಿಂವಮುವೆ
ಯಾದಂವಮಾವಿಭವದಿಂ।ದಿರುತಬೊಮ್ಮಾಂಡದಿಂಪೊರಗೆಶಿವಲೋಕ
ವುಂನೆನದಮಾತ್ರದೊಳಾನಿಸಿ ॥ ಒದೆಯಲಸದಳವಾವುಹೇಶ್ವರನ
ರಂಜಿಸುವ। ಗುರುತರಸಭಾಮಂಟಪವನದರೊಳಿಂದುಸುಖ।ವಿರು
ತಿರ್ದನಳ್ತಿಯೊಳುವಾಹೇಶ್ವರಲೀಲೆಯಿಂದೆಬಳಿಕೇನೆಂಬೆನು॥೨೦
ಪರಶಿವಂಸಕಲಬೊಮ್ಮಾಂಡಭರಭಾರವುಂ.ಧರಿಸಿರ್ಪೆನೆನ್ನಧರಿಸು
ವರಾರೆನುತ್ತನಿ। ಧರಿಸಿತನ್ನಯಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ದಧರ್ಮವಂನೆ
ನೆಯಲಾಸದ್ಧರ್ಮವೆ॥ ಪರಮತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿನಿಂದಡಿಗೆ
ರಗೆ। ಕರುಣದಿಂದೆತ್ತುತೆಲಧರ್ಮವೇನಿನ್ನನಾಂಧರಿಸಿಪ್ಪೆನೆನ್ನನೀಂ
ಧರಿಸೆನಗೆನಿನಗಾವಗಂಭಿನ್ನವಿಲ್ಲೆಂದನು ॥೨೧॥ ಪುಂಗವಾಕಾರದಿಂ

ದೆವ್ಮನೀಂಧರಿಸೆನೆಪಿ। ದಂಗಳೀವೇದನಾಲ್ಕಾಯುತ್ತಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು। ಷೆ
ಡಂಗೆತನುತ್ರಯಂ ನಾದಬಿಂದುಕಲಾಳಿಯಾದಿ ಯವುನಾದಿಯೆರ
ಡು॥ ಶೃಂಗಂಶಿರಂಪ್ರಣವಮೊಪಸ್ಯಪಂಚಾಕ್ಷರಿವೃ। ಷಂಗವೇದಾಂತಂ
ಪಿಣಿಲ್ಸುತ್ಕೃತಿಸುತೀರ್ಥವುಂ। ತ್ರಂಗಳೀರೋವಂಶಿವಾಗವುಂಪ್ರಾ
ಣವಿಂತಾದಿವೃಷಭಂವೆರದನು ॥೦೦॥ ಈತೆರದಪಿಣವಸ್ವರೂಪಾ
ದವೃಷಭನಂ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರಲ್ಕೆವೃಷಭವಾಹನಲೀಲೆ। ಭೂತನಾ
ಥಂಗಾದುದುವಿಸಹಿತಶಿವಲೋಕದರವನೆಯೊಳೊಲಿದಿರುತ್ತಂ। ಆ
ತರಣಿಶತಕೋಟತೇಜನಾಗಳುಪಿವುಥ। ಜಾತವುಂತನ್ನಿಂದಪಡೆ
ದವಗಳೊಡನೆವಿ। ಖ್ಯಾತಸುಖಸಂಕಥಾಕೇಳಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದಂನಾ
ನಾವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೦೩॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣವುಂ।
ಸಂತಸದಿಬರದವಗೊರ್ವದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಿ
ರ್ಗೆವಠಿಸಿದವರ್ಗಿಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂ
ಕಸಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೦೪॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇಸಂಧಿವುಗಿಯಿತು

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವರವುಮಹೇಶಂಗುವಿಯನಿತ್ತಬಳಿಕಾದಕ್ಷನಿರದೆ
ಪೆಣ್ಣರವತ್ತುವುಂಪಡೆಯಲವರವರ। ಪುರುಷಸಂಯೋಗದಿಂ
ದಖಿಳಸಚರಾಚರಂಜನಿಸಿತ್ತೆದೇನೆಂಬೆನು॥

ಪದ॥ ಪಾಪಸರವಿಪುಳಪ್ರತಾಪಘನತರವೀರು। ಚಾಪವಿಲ
ಯಪ್ರಬಲಕೋಪಸನ್ನುತವಿವ್ಯ। ರೂಪವೋಹನಪುಷ್ಪಚಾಪವಿ
ಗ್ರಹಸಿತಲೇಪಗಿರಿಜಾಕಲಾಪ॥ಗೋಪವಾಹನಕೃಪಾಲಾಪಸುರ
ವಂದ್ಯನಿ। ಲ್ಲೇಪವರಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪಪದಯುಪಂಪಾವಿ। ರೂಪಾಕ್ಷ
ಭಕ್ತರಯಾಪೇಕ್ಷನತರಂಸವಾಪಾಪಸಚ್ಚಿಯಿಂದಂ ॥೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸ್ಯೆ
ಸಿದ್ಧರಾವುಪಂಕಜಭವಂ। ತನ್ನಸುತದಕ್ಷನಂಕರೆದುನೀಂಸೃಷ್ಟಿಯಂ
ಚನ್ನಾಗಿವಾಡೆನಲ್ಪಂಚಜನನಾತ್ಮಜೆಯಸಿಕ್ನಿಯೊಳ್ಪಟ್ಟಕ್ಷನಂದು॥
ನನ್ನಿಯಿಂಪತ್ತುಸಾವಿರವುಂದಿಪರಿಯಕ್ಷ। ರನ್ನಲಿದುಪಡೆದುಸೃ
ಷ್ಟಿಯನೆಸಗಿಸಲ್ಕಾರ। ದನ್ನೊಡೆಸಂಸಾರಬಂಧಕೊಳಗಾಗಬೇಡೆಂ
ದುತಪಕ್ಕೆದಿಸಿದನು ॥೦॥ ತಕ್ಕನಿನ್ನಾರದಂಬೋಧಿಸೆತಪೋವನಂ।
ಬೊಕ್ಕರವರಾಕ್ಷಣಂದಕ್ಷನಿದನರಿದುತಾಂ। ಮುಕ್ಕಳವಿಯೋಗದಿಂ
ದೆದೆಗೆಡದೆವುತ್ತೆಚಪಲಾಶ್ವರಂಪಡೆದಕವನು ॥ ಮುಕ್ಕಳಿರಸೃಜಿಸಿ

ನೀವೆನಲವಸ್ಯಷ್ಟಿಸುವ । ದಕ್ಕುಜ್ಞಾಗಿಸೆನಾರದಂಬಂದವರ್ಗಳಿಂಸಿ
ಕ್ಕದಿರಿದಕ್ಷನಿಕ್ಕುವಬಲಿಗೆನೀವೆಂದುತವಕ್ಕೈದಿಸಿದನವರನು॥೩॥ನಾ
ರದನತಾಳಿಖಿಂದಿತ್ತಂಡಡಾತ್ಮಜ । ದೂರವಾಗಲ್ಕರಳಿದಕ್ಷನೆಲ
ವ್ಗೋಳುಳೆ। ನಾರದಮುದೀಯನಂದನರನಿರಗೊಡೆಮೂರುಮುಕ್ಕಾ
ಲ್ಗಳಿಗೆಯೊಮ್ಮೆಯುಂ॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಸ್ಥಿರನಾಗದೊಡನೊ
ಡನ । ಕಾರಣಂತಿರುಗಿಜಗಳಗಳನೇಗಂಟಕ್ಕು । ಕೂರಹೋಗೆಂದು
ಶಾಪವನಿತ್ತುಪೆಣ್ಮಕ್ಕಳಂಪಡೆಯಲನುಗೈದನು॥೪॥ ಓರವೆನಾಲಿಸು
ಸಿದ್ದರಾಮದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ । ನಿರದೆಸಕ್ಕೆಯೊಳೈದಿಪಡೆದುಮತ್ತರುವ
ತ್ತ। ತರುಣಿಯರನಿತ್ತನಾಧರ್ಮಂಗೆಹತ್ತನಿಪ್ಪತ್ತೇಳಚಂದ್ರಮಂ
ಗೆ ॥ ಗರುವಕಶ್ಯಪಗೆಹದಿಮೂರತ್ರಿಮರಿಚಿಯಾಂ। ಗಿರಸಂಪುಲಸ್ತ್ಯ
ಪುಲಹಕ್ರತುವುಭೈಗುವಸಿ। ಪ್ಪರಿಗೋವರ್ಗರಿಂಗೋವರ್ಗರಂಕೈಶಾಶ್ವಂ
ಗೀರ್ವರಂಕೊಟ್ಟನಳ್ತಿಯಿಂದಂ॥೫॥ ಧರ್ಮನಸತಿಯರರುಂಧತಿಯಾ
ಮಿಲಂಬಿಯ । ನಿರ್ಮಳೆಮರುತ್ವತಿಸುಭಾನುಸಂಕಲ್ಪಿಯ।ಪೆರ್
ಮೆರ್ಮಯಮುಹೂರ್ತೆಸಾಧ್ಯೆಯುವಿಶ್ವೆವಸುವೆನಿಪನಾಮಂಗಳೆವ
ರಸುತರು ॥ ಕೂರ್ಮೆಯೊಳಿರುಂಧತಿಗೆಕಿನ್ನರಯಾಮೆಗಂ । ಕ
ರ್ಮರಹಿತಂಸಂದಿಲಂಬಿಗೆಸಿಡಿಂಬಂಚು।ಮುರ್ಜ್ಜಿಯಾವರುತ್ವತಿ
ಗಂವರುತ್ತುಗಳಾಭ್ಯನುವಿಗೆಸಿದ್ದರ್ಕಳು॥೬॥ ಎಸವಸಂಕಲ್ಪಿಗಂಸಂ
ಕಲ್ಪರಾದರಾಬಿಸಜಲೋಚನೆಮುಹೂರ್ತೆಗೆಮುಹೂರ್ತರಾಸ್ಪಧ್ಯೆ ।
ಗೆಸವಸಾಧ್ಯವಿಶ್ವೆಗಂದುವಿಶ್ವೇದೇವರಾವಸುವಿಗೆಂಟುಮಂದಿ॥ ವ
ಸುಗಳಾದವರ್ಸುಗಳಾಸದೃವಸೋವುಧರ । ಸೊಸನಸಿಖಿಪತ್ಯೂ
ಷರುಂಪ್ರಭಾಸನುವೆನಿಪ। ಜಸವಡೆದರಷ್ಟವಸುಗಳ್ಕೀರ್ಣಪ್ರಭಾಸಂ
ಗೆವಿಶ್ವಕರ್ಮಂತನುಜನು ॥೭॥ ಮರಿಚಿಸಂಭೂತೆಯಗಾರ್ದಕಶ್ಯ
ಪಗೆಸವೆ। ತರುಣಿಯರ್ದಿವಮೂರ್ವರದಿತಿದಿತಿದನುತಾಮ್ರೆ। ವರವಿ
ನತೆಸುರಸೆಧರೆಕದ್ರುನುತಸುರಭಿಸಸೆಯಿರ್ದೇವಂತೆ ಮುನಿಯರಿಷ್ಟೆ॥
ಪರಿವಿಡಿಯಲವರವರಸುತರನಾಮಂಗಳಾ। ತರಳೆಯರಪೇಗರ್ಳಂಕ್ರ
ಮದಿಂದಕೇಳೆಂದು । ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಸಿದ್ದರಾಮಂಗೆ
ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು॥೮॥ಧಾತನರ್ಯಮನಂಶಮಾತ್ವರುಣನಿಂದ್ರಮ್ಮ
ಹಾತಿಬಲಮಿತ್ರಂರವಿತ್ವಷ್ಟ್ರವಿಷ್ಣುಸಂ। ಜಾತಗುಣನಿಧಿವಿವಸ್ವತನೆ
ಸವಪೂಷನಾಪರ್ಜನ್ಯನೆಂಬಿನಿಬರು ॥ ಖ್ಯಾತರಾದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ
ರವರೊಳಗೆಪುರು। ಹೂತಶಚಿಯರ್ಗವಿದುಷಂಜಯಂತಂಖುಷಭ।
ರೋತುಸಂಭವಿಸಿದವರುಣಂಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರಂಸುತನಾದ

ಸು॥೯॥ ಆವಿವೆಸ್ವತಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಸಂಭವಿಸಿದ । ವೈವಸ್ವತೆಂಯುಮಂ
ಯಮುನೆಯಂಥಾಯೆಯೋ। ಳ್ವಾವರ್ಣಶನಿತಪತಿಗಳ್ವನಿಸಿದರ್ಪಂ
ಜ್ಞೆಗಾದವರಭಾಕೃತಿಯೊಳು ॥ ತಾವಾದರಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೀವರ್
ರುಂ । ಭಾವಿಸಲುನಿಮಿಯಶಾಪದಿಮಿತ್ರವರುಣಗೆ । ದೇವಾಂಗೆ
ನಾಸಂಗದಿಂವಸಿಷ್ಠಗಸ್ತ್ಯರುದಿಸಿದರ್ಕುಂಭದಿಂದಂ ॥೧೦॥ ದಿತಿಯಾ
ತ್ಮಜರ್ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ । ರತಿಭಯಂಕರರೂಪೆಸಿಂಹಕೆ
ಯೆನಿಪ್ಪೋರ್ವ್ವ। ಸುತೆಯಾದಳಾಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗೆದರದೊಳುವರ
ಪ್ರಹ್ಲಾದಮುಖ್ಯ ॥ ಸುತಸಹಸ್ರಂಪ್ರಸಲ್ಲಾದಶಿಷ್ಯಾಕ್ಷಲೆಯ। ಗರ್
ತಿಶಯವಿಲೋಚನನಿಕುಂಭಕುಂಭರ್ಜನಿಸ।ಲತುಳಸಾಹಸವಿಲೋ
ಚನಗೆಬಲಿಯಾಬಿಗೆಬಾಣಾಸುರಂಜನಿಸಿದಂ ॥೧೧॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಬಾ
ಣಂಗೆಧನದೆಗಂನಮುಚಿಸಂ । ವರಣನುಂವಿಪ್ರಜಿತುವಂಪುಲೋಮಾ
ದಿಖುಳ್। ರಿರದೆಸಂಜನಿಸಿದನಾರ್ಯ್ವಕ್ತ್ರುವಂದಿಯಾಸಿಂಹಕೆಗೆವಿಪ್ರಜಿ
ತುಗೆ ॥ ನರಕಸೊಭಾರ್ಯನುವಾತಾಪಿಲ್ವಲಾದಿಗ।ಳ್ಪರೆಯೊಳುದಿಸಿಡ
ರೀಕವರದಿಂದಲಂಧಕಾ । ಸುರನಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷದೈತ್ಯಂಗೆವುಗನಾಡ
ನೆಲರಾವುಕೇಳೆಂದನು॥೧೩॥ ಇಂತೆಸವಕನಕಾಂಬಕಂಗೆಯುಪದಾ
ನವಿಗೆ । ಸಂತಾಪನಂಶಕುನಿಜರ್ಜ್ಜರವುಪಾನಾಭ । ಮುಂತಾದವ
ರ್ದನುವಿಗುದಿಸಿದರ್ತ್ತಾರಕವಿದಾತವುಯಶಂಖಶಿರರು॥ ಅಂತಕೋಪ
ಮಗಗನವಮೂರ್ದ್ಧಿಶಕುನಿವಿವಾದ। ಮುಂತೆಶತವಾಯವೈಷಪರ್ವ್ವವಿ
ದ್ರಾವಣಸು । ರಾಂತಕಮರೀಚಿದುಂದುಭಿವಿರೂಪಾಕ್ಷರುಗ್ವಜ್ರನಾ
ಭಾದಿಖುಳರು॥೧೪॥ ಶರಭಗಜಶಿರನಮುಚಿವಿಪ್ರಜಿತುಕಪಿಲಶಂ।ಬರ
ಸಯಗ್ರೀವವೈಶ್ವಾನರಬ್ಯಬಲನುಂ।ದುರುಳವಾಮನಕೇತುವಿಕ್ಷೋ
ಭಣಾದಿಗಳುನೂರ್ವ್ವರಾದರುತಾವ್ರೈಗೆ॥ ಖುರವೊಂದನುಳ್ಳಿಖುತುರ
ಗಾದಿಗಳ್ಪತ್ತಿ। ಪರಿಯಾಯವಿನತೆಗರುಣಂಗರುಡನುಂತನುಜ। ರರು
ಣಶೋಣಕೆಯರ್ಗೆಸಂಪಾತಿಯುಂಜಟಾಯುವುವೆಂಬರುದಯಿಸಿದ
ರು ॥೧೫॥ ಸುರಸೆಗಂಪಲವುಪಕ್ಷಂಪಲವುಶಿರವುನು। ಳ್ಳುರುಗಂಗಳೀಂ
ದುಸಾವಿರವುದಿಸಿದವುಕದ್ರುವಿ। ಗುರುಪತಿಶೇಷಪಾಸುಗಿಕಂಬಳಾ
ಶ್ವತರರೆಸವಕರ್ಕ್ರೋಟಕಾಳಿ॥ನಿರುಪಮವಿಷದಶಂಖುಪಾಳಿತಕ್ಷಕಸ
ನಿಷ್ಪುರಮಹಾಕರ್ಕ್ರೋಟಮಣಯಾದಿಯಾದಸಾ। ಶಿರಫಣಂದ್ರಜರ್
ನಿಸಿದರ್ದ್ಧರೆಗೆಸಿದ್ಧಸಾಧ್ವರ್ಕ್ಕವಾರಕರಾದರು॥೧೫॥ಸುರಭಿಗಮೃತಂ
ಕಾವುಧೇನುವುಂಪಶುಗಳುಂ । ನಿರುತವುಹರ್ಷಿನಿಕರವುಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ
ಯರುಂ । ತರತರದೊಳಾದರಿರೆಯಂಬಳಿಗೆಗಿರಿತರುಲತಾನಿಕರವು

ಪ್ಪಿವಿಸಿತು॥ ತರುಣಿಸಸೆಗೆಯುಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ಜನಿಸಿದರ್ವರವಮುಮಾ
ನಿಗೈರಾವತಾದಿಕರಿಜಾತಿಯುಂ। ಹರಿವುಮುಖ್ಯವ್ಯಗಳುಲಂಕ್ರಿಮಿಕೀ
ಟಪಾತಿಗಳುಜಲಚರಗಳುದಯಿಸಿದವು॥೧೬॥ದಿತಿಯೋಳ್ಕ್ರೂರಘ್ನಣಪ
ರಿಷ್ಟಿಗಂಗಂಧರ್ವತತಿಯಾಯ್ತಾರಾಮಕೇಳ್ಕಶ್ಯಪನದೆನೆಯಿಂದ । ಮು
ತ್ತಳಿತರಸ್ಪಷ್ಟಿಯಾದುದುಮುಂದೆಕೇಳಿತ್ರಿಯನಸೂಯೆಗೊಗೆದರಂ
ದು॥ ನುತಚಂದ್ರದತ್ತದುರ್ವಾಸನಂಗೀರಸಂ। ಸೃತಿಗೆಗುರುಸಂವತ್ಸ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ। ಸುತರಾದರಾಪುಲಸ್ತ್ಯಪ್ರೀತಿಗಳ್ಗುದಿಸಿದಂವಿಶ
ವಸ್ಪವಾಗ॥೧೭॥ದೇವವರ್ಣಿಗಿಧನೇಶಂಸುತಂಕೈಕಸೆಗೆ। ರಾವಣಂ
ಕುಂಭಕರ್ಣಂವಿಭೀಷಣನೆಂಬ। ಮೂವರುಂಶೂರ್ಪನಖಿಯುಂರಾವಣ।
ನತಾಯುಪಿತೃವಂಶವೆಂತುಟಿಗಲು ॥ ಭೂವಿಸಲ್ಕಜನೊಂದುಕೋಣ
ನನಿರ್ಮಿಸಲದರೊಳೀವಿಗಡಹೇತಿಪ್ರಹೇತಿಯೆಂಬವರಾದ। ದೇವೇ
ಶ್ವನಾಪ್ರಹೇತಿಗೆಯುಮುನೆಗಂದುವಿದ್ಯುತ್ಕೇತುವಗನಾದನು॥೧೯
ಆತನಧರ್ಮಂಗಿಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗುದಿಸಿದಂ । ಪಾತಕರಹಿತನೀಶಭಕ್ತಂ
ಸುಕೇಶವು। ತ್ತಾತಂಗೆದೇವವತಿಗಾದರ್ಸುಮಾಲಿಯಂಮಾಲಿಯುಂ
ಮಾಲ್ಯವಂತಂ॥ ಈತೆರದಮಾತ್ರಿಯನಿಲಾಖ್ಯುರ್ಗಕೈಕಸೆಯು। ಮಾ
ತಳೋದರಿವಿಶ್ರವಸುಕಾಂತೆರಾವಣನ । ಮಾತೆಯೊಪ್ಪುವವಂಶವಿ
ದುಪುಲಸ್ತ್ಯಗುದಿಸಿದಕೈನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರು ॥೨೦॥ ಕೃತುಗೆಸನ್ನು
ತಿಗೆಸನಚರಿಪತಂಗಸರ್ಪತ। ಸರ್ಪತಿಪುಲೋಮಿಗೆಭೃಗುವಿಗುಶನಕ
ವಿಚವನರ್ಕ। ಳಿತುಳಿಕವಿಗಂಶುಕ್ರನಾದನಾಚವನಕರ್ಣಕೆಯೋಳೋ
ರ್ವಂಜನಿಸಿದಂ ॥ ಸುತನಾದನಾತಂಗೆರುಚಿಕನಾರುಚಿಕಂಗೆ। ಸುತ
ನಾದನೊಲ್ಪುಜಮದಗ್ನಿಯಾತಂಗೆವಿ। ಖ್ಯಾತಪರಶುರಾಮನಾತಂಗಳಿ
ಯನೆಸವವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿನಾಥನು ॥೨೦॥ ವರವೆಸಿವ್ಯನಸತಿಯ
ರುಂಧತಿಯಗರ್ಭದಿಂ। ಬರದುದಯಿಸಿದಶಕ್ತಿಯಾತಂಗೆಮುನಿಪರಾ
ಶರನವಂಗುದಿಸಿದಂವ್ಯಾಸನಾತಂಗೆಶುಕಯೋಗಿ ಸಂಭವನಾದನು॥
ಹರುಷದಿಂಕರ್ದಮಂದೇವಹೂತಿಯೆನಿಪ್ಪ । ತರುಣಿಯೋಳ್ಕಪಿಲ
ಕರ್ದಕೆಯರಂಪಡೆದುತ । ತ್ತರಳೆಯಂಕೊಟ್ಟಂಪ್ರಿಯವ್ರತಂಗಾತಂ
ಗೆದಶತನುಜರುದಯಿಸಿದರು ॥೨೦॥ಅವರಗ್ರಿಬಾಸುವಂಮೇಧನುಂ
ಪುತ್ರನುಂ । ಸವನಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನುವರವಪುಷ್ಮಾನುಗ। ಳ್ವವರಿಸ
ಲ್ಕೃಧಾತಿಯುಗ್ನೀಂದ್ರಹವ್ಯದ್ಯುತಿಮಾನುವೆಂಬವರದರೊಳು ॥ ತವೆ
ಮೊದಲಮೂವರುಂಯತಿಗಳಾದರ್ಮಂದೆ । ಧ್ಯವನಾದನುತ್ತಾನಪಾ
ದಭೂಪಂಗೆಸಂ । ಭವಿಸಿದಧೂರ್ವಮಕೇತ್ವಾದಿಗಳುತತ್ಕೃಶಾಶ್ವಂಗ

ಚರ್ಯೆಯೆಂಬವರೊಳು ॥೨೦॥ ರಾಮುಕೇಳಿನ್ನ ಧರ್ಮನಸೃಷ್ಟಿಯು
ಮನವನ । ಭಾಮೆಮೃಷೆಯೊಳುಡಂಬನುಂಮಾಯೆಯುಂಟಂದ।
ರಾಮಾಯೆಗನ್ನಿರುತಿಗಂ ಲೋಭವಿಕೃತಿಗಳ್ಪುಟ್ಟಿದವು ತಲ್ಲಾಭಕೆ॥
ಭೂಮಿಯೋಳ್ಕ್ರೋಧಮುದಿಸಿತುವಿಕೃತಿಗಂಹಿಂಸೆಯಾ । ಮಹ
ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆಗೆದುರುಕ್ತಿಮು। ತಾತ್ತಮಹಿಳೆಯಾಕಲಿದುರುಕ್ತಿಗಳಿ
ಗಂಭಯಂವ್ಯತ್ಯುವೆಂಬವರಾದರು ॥೨೧॥ ಜಗದೊಳಾಭಯಸ್ಯೃ
ತ್ಯುಗಳ್ಪಿನಿರಯಂಯಾತ। ನೆಗಳುದಿಸಿದವುನಿರಯಯಾತನೆಗಳಿಂದ
ಮೇ।ಣೊಗುಮಿಗೆಯದುನಿರ್ಣೀತಿದುರ್ಮಾರ್ಗಕಪಟಕುತ್ಪತಮಪಾ
ದ್ರೋಹಂಗಳು॥ಮಿಗೆಶಕ್ರತ್ರೌಳಿವಂಚನೆದುರ್ಜನತ್ವಸಂ।ಯುಗವಿ
ಕೃತಿರೋಧಸಂತಾಪಬಲ್ಮನಿಸುಹಾ।ನಿಗಳುದಿಸಿದವುರಾಮುಕೇಳು
ಧರ್ಮಬ್ರಹ್ಮನುರುಸೃಷ್ಟಿಯಿನಿತೆಂದನು ॥೨೪॥ ಪರಶಿವಂಗುರುವೀರಭ
ದ್ರಶಂಭುಗಿರೀಶ। ಪರಮಚೈತನ್ಯಪಶುಪತಿಯಹಬುಧ್ನ್ಯನುಂ।ವ
ರದಿಶಾಂಪತಿಪಿನಾಕಿಸ್ಥಾಣುಭವರೂಪ್ಪತಿರ್ಪಭುವನಾಧೀಶ್ವರು॥ಪ
ರಿಕಿಸಲ್ಕೇಕಾದಶರುದ್ರರಾದರಾ। ಮರಿಚಿಕಸ್ಯಪಗೌತಮಾತ್ರಿವಿ
ಶ್ವಾಮಿತ್ರ। ಪರಮಮುನಿಜಮದಗ್ನಿನುತವಸಿಷ್ಠಸರ್ವಪ್ತಮುನಿವರ
ರ್ಕೇಳೆಂದನು ॥೨೫॥ ಪಾವನಚರಿತ್ರಸ್ವಯಂಭುಸಾರೋಚಿಮಿಸಿ।
ವೈವಸ್ವತೋರುತರಸಂವೃತ್ತಮುತ್ತಮನು।ರೈವತಾಮಸಚಾಕ್ಷು
ಷಾಭ್ಯಚೌಭ್ಯಬ್ರಂಹಸಾವರ್ಣಿಸುಗುಣನೆನಿಪ। ಆವಿಮಲರುದ್ರಸಾ
ವರ್ಣಿಮತ್ತಂದಕ್ಷಸಾವರ್ಣಿಯಗ್ನಿ ಸಾವರ್ಣಿಪೇಳ್ವೀಂಸೂರ್ಯ।
ಸಾವರ್ಣಿಯಿಂತೆಸವ ರೀರೇಳುಮಂದಿಮನುಗಳು ರಾಮುಕೇಳೆಂದ
ನು॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ।ಸಂತಸದಿಬರದ
ವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಿರ್ಗಪಶಿಸಿದವರ್ಗಭ
ಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೩೭॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೩ನೇಕಾಂಡ ೪ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಚರಾಚರವನಂಬುರುಹ । ಭವ
ನೈದೆಸೃಜಿಸಿನೆಲೆಯಂತದರ್ಶಭುವನ । ಭವನದೊಳುಕೈ
ಗೈದುತಚ್ಚರಾಚರವನಿರದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟನು॥
ಪದ॥ ಪರಮಗುಣನಿಳಯಪಾವನತರಮಹಾಮಹಿಮ। ಪಿರಿದು

ನ್ನಿಗವುದೂರಪೀತಪಟನುತಚರಿತ। ಪುರಮುಥನಕಥನಪ್ರೊಸರನ
ಭಜಿತಾಪೇಕ್ಷಪೈಶ್ಯಪತಿವಿಧ್ವಂಸನ ॥ ಸುರನಿಕರಸೋಷಣವುಪಾ
ಪೌರುಷಸ್ರಯುತ। ಕರುಣಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸುತಪೆಂಪ್ರಭಾ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಗಾತ್ರತ್ರಿಣೇತ್ರದಾನವಜೈತ್ರಸುಪವಿತ್ರಚಾರಿತ್ರನೆ॥೧॥
ಆಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಪಂಕಜಭವಂ। ಭೂಳಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡದೊಳಿಗೆಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಸಚರಾಚರಂಗಳಂಸೃಷ್ಟಿಸಿದಬಳಿಕವಕೆನೆ
ಲವನೆಗಳೆ ॥ ಮೇಲೆಕೈಗೈದವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳ್ದಪೆಂ,ಕೇಳಬ್ಜಜಾಂ
ಡಋರ್ಪರದಧೋಭಾಗದೋ। ಳ್ಕಿಳದಿಂದಿಪ್ಪದಿಪ್ಪತ್ತೆಕ್ಕದುಕೋಟಿ
ಯೋಜನದಜಲಮೇನೆಂಬೆನು ॥೨॥ ಇಂತೆಸವಜಲದಮೇಲಾದಿ
ಕೂರ್ಮಂವೆರವ। ನಂತದರಮೇಲೆಶೇಷಂಸುತ್ತಲಿಹುದುದಿ। ಗ್ದಂ
ತಿಗಳವರಮೇಲೆಯಿಳೆಯೊಂದುಕೋಟಿಗಳ ವೈವತ್ತುಕೋಟಿಹರ
ಹಿಂ ॥ ಅಂತರದಭರಣಯಂತೇಳುಲೋಕಂಗಳದ। ರಂತರಂತರ
ದೊಳಿಹವವರಗೆಲದುನ್ನತಗ। ಳಿಂತಿಳಿಯೆಹತ್ತುಕೋಟಿಗಳಹರಹೀ
ರೈದುಸಾಸಿರಗಳುನ್ನತಗಳು ॥೩॥ ಇನ್ನುಮೂಲಲೋಕಂಗಳಿಡೆಯೆ
ಡೆಯಭೂಮಿಗ । ಳ್ಪನ್ನೆರಡುಲಕ್ಷ ಮುನ್ನಾಲ್ವತಾಸರ್ಮಾಸಿರದ ।
ಇನ್ನೂರವೈವತ್ತುಯೋಜನದದಳದಿಂದಲಿರ್ಪವಾಲೋಕಂಗಳ ॥
ಮುನ್ನವೇಬಳಸಿದಿಳೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿಸರ । ಹಿನ್ನೋಡೆಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡದೊಂಟಿಯಂಕಟ್ಟಿರ್ಪು। ದಿನ್ನದರಮೇಲಣವಿಶಾಲಮೇಭೂ
ಲೋಕಮೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೪॥ ಭೂತಳದಕೆಳಗತಳವಿತಳಸು
ತಳಂಗಳ್ತ । ಳಾತಳವುಮಾತಳರಸಾತಳಂಗಳ್ನಿಗಳೊ । ಪಾತಾಳ
ಮೆಂಬಿವೇಳ್ಲೋಕಮುಮನಡಕೇಲ್ಗಳ್ತಾಗಿನಿರ್ಮಿಸುತಲದಕೆ ॥ ಶಾ
ತಕುಂಭಚ್ಛಾಯೆಯಯಮ್ಮಾಡಿಯೊಡತನಕೆಪ್ರೀತಿಯಿಂಶೇಷಬಲಿಮು
ಚುಕುಂದರಲ್ಲಿರಿಸಿ । ಭೂತನಾಥನನಲ್ಲಿಶಿವನೆಂದು ಪೂಜಿಸುವರಾ
ಲೋಕದಖಿಳಜನರು॥೫॥ವರರಸಾತಳಲೋಕಮಂಕುಭ್ರವರ್ಣದಿಂ।
ಪರಿರಚಿಸಿವಾಸುಗಿಸುಪರ್ಣಾಖ್ಯರನ್ನಿಲಿಸಿ । ಪರಮೇಶನಂಶಂಭು
ವೆಂದುಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪರಿನ್ನಾಮಪಾತಳವನು ॥ ಉರುಸಿಕತವರ್ಣ
ದಿಂನಿರ್ಮಿಸಿಹರಣ್ಯಾಕ್ಷ। ನರಕಾಸುರರನಲ್ಲಿನೆಲೆಗೆಯ್ಯೇಶಿವನಶಂ।
ಕರನೆಂಬನಾಮದಿಂಭಜಿಸುತಿಹುದಾಲೋಕಜನವುತುಳಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥೬॥ ರಾಮಕೇಳ್ವಿಧಿತಳಾತಳಲೋಕಮನ್ನವ್ಯ।ಹೇಮವರ್ಣ
ಮಾತ್ರಡಿಯದರೊಳಗೆಗವುಯಕಾಲ । ನೇಮಿಗಳನೆಸವ ಕರ್ಕೋಟ
ಕಾಹಿಯೆನಿರಿಸೆನೀಲಕಂಠಾಹ್ವಯದೊಳು॥ಭೀಮನಂಪೂಜಿಸುವರ

ಲ್ಲಿಸುತಳೆಕೆಪವಳೆ। ಧಾವಮಮಂರಜಿಸಿತಾರಕಪಹಲ್ಲಾದರಂ। ಪ್ರೇಮೊ
ಏಂದಿರಿಸೆಶಂಭುವನುವಾಪತಿಯೆಂದುಭಜಿಸುವರ್ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥೩॥
ವಿತಳಮಂನಿರ್ಮಳದ್ಯುತಿಯಿಂದೆಕೈಗೇಯ್ದು। ಚತುರಾನನಂಶಂಖಪಾ
ಲಮುಖರಾದಘಂ। ವಿತತಿಯಂದುಂಬಕಂಬಿಕದೈತ್ಯರನ್ನಿಲಿಸಿಹಾಟ
ಕೇಶ್ವರನಾಮದಿಂ॥ಶಿತಿಕಂತನಂಸೇವಿಸುತ್ತಿರ್ಪರಲ್ಲಿಮೋ। ಲತಳೆವಂ
ನೀಲವರ್ಣವಮ್ಮಾಡಿನಮುಚಿಗಂ। ಸ್ಥಿತಿಗೈದನಲ್ಲಿಶಿವನಮ್ಮಹಾದೇವ
ನೆಂದರ್ಚಿಸುವರೊಲವಿನಿಂದಂ॥೪॥ಮೇಲಿಭೂಮಂಡಲಮದಂತರಪ
ಭರಣಗಳ। ಮೇಲುಮುಚ್ಚಳವಾಂಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹುದಾವಿ । ಶಾಲ
ಧಾತ್ರೀಪೀಠಮಧ್ಯದೊಳ್ಕಂಗೆಸವಸೌವರ್ಣಲಿಂಗದಂತೆ॥ಸ್ಥೂಲವಾ
ಗಿಪ್ಪುದುಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತಂ । ಪೇಳಲೇಂನೊವ್ಯಯಂಭುವನು
ಸಕಲಸೌಖ್ಯಾಜ್ಯ । ಪಾಲನೆಯಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿದಂಮುದದಿಂಪ್ರಿಯು
ವ್ರತಕುಮಾರಕಂಗೆ॥೫॥ಹರುಷದಿಂಸಕಲಭೂಮಂಡಲದಭಾರಮಂ।
ಧರಿಸಿತನ್ನಯರಾಜ್ಯದೊಳುದಿಪಾಕರಕಿರಣ। ಪರಿವರ್ತನಂಬೇಡ
ಮುದ್ದೀಪಕಾಂತಿಯೇಸೊಕ್ಕೆಂದುಸುರಗಿರಿಯನು ॥ ವರರಥಾರೂಢ
ನಾಗೇಳ್ದಬ್ಬರಿಯೊಳುಸುತ್ತಿ। ಬರಲೊಂದುಗಾಲಿಯೈದಿದತಾಣದೊ
ಳಗೊಂದು । ಪರಿಯಲಾಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂತುಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರಧಿ
ಗಳಾದವು ॥೧೦॥ ಲಕ್ಷಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಾಲವಣಸಾಗರಂ। ಲಕ್ಷಯೋ
ಜನದಳತೆಯುದರೊತ್ತಿನೊಳಗೆರಡು । ಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳಿಪ್ಪಕ್ಷ
ಮನಿತಿಕ್ಕುನಿಧಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಂಶಾಲ್ಮಲಿ ॥ ಈಕ್ಷಿನೆಸುರಾಶರಧಿಯಾಪ್ರ
ಮಾಣವದೆಂಟು । ಲಕ್ಷಂಕುಶದ್ವೀಪಮಂತೆಸವಸುರ್ಸಿಮಿಗೆ । ಲಕ್ಷ
ಮಿಂತಿರಂಟುಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಮಾಗಣನೆದಧಿಶರಧಿಕೇಳೆಂದಸು ॥೧೧॥
ಬಿತ್ತರದೊಳಿಸವಶಾಖಾದ್ವೀಪದಳತೆಮೂ । ವತ್ತೆರಡುಲಕ್ಷಯೋ
ಜನದಳತೆಪಯಶರಧಿ। ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದಾಲಕ್ಷದಿಂದಾಕ್ಷೀರವಾ
ರಿಧಿಯುನೊಳಗುಮಾಡಿ॥ ಉತ್ತಮದಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪವರುವತ್ತನಾ।
ಲ್ಕೊತ್ತಿನೊಳಗೊಪ್ಪುವಾಸ್ವಾದೋದಕಾಂಬುನಿಧಿ । ಮತ್ತದರಪ
ರಿಗಣನೆಯಿಂತುಸಪ್ತದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರಧಿಗಳೆಹರವು॥೧೨॥ ಇರದೆಸಪ್ತ
ದ್ವೀಪಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ । ದೆರಡುವರೆಕೋಟಮೂರ್ಲಕ್ಷವರೆಸೌ
ವರ್ಣ । ಧರಣಿಹತ್ತುಂಕೋಟಿನೋಡೆಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತಂಪ
ತ್ತುಕೋಟಿ॥ ಗಿರಿಯಹೊರಭಾಗದಮಪ್ಪಾಂಧಕಾರಂತಿಳಿಯ । ಲೆರ
ಡುಕೋಟಿಯುಮೇಲೆನಾಲ್ವತ್ತುವರುಲಕ್ಷ। ವರೆಯಿಂತುಮೇರುವಿಂ
ದಿತ್ತಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯೋಜನದಹರವು॥೧೩॥ ಇನ್ನಾಲೆಸೆ೪

ರಾವುಸವೆನೆನುಂಜಿವ್ಯೆದುತಿ। ಮಾನುಜಿಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನುವರವವಪುಷ್ಮಾ
ನುಗಗ। ಳ್ಪೆನ್ನುತಂಮೇಧಾತಿಯಗ್ನೀಂದ್ರರೆಂಬರೇಳ್ಮಂದಿಸುತರಿರಲವ
ರ್ಗೆ ॥ ಮುನ್ನಣಿಯೊಳಾಪ್ರಿಯವ್ರತವುಹೀಪಾಲಕಂ । ಮುನ್ನಪೇ
ಳಾದ್ವೀಪದೊಳುಪುಷ್ಕರಾದಿಗಳೆ। ನುನ್ನತಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಯೆಜಂ
ಬೂದ್ವೀಪಕಗ್ನೀಂದ್ರನರಸಾದನು॥೧೪॥ ಪರಿಗಣಿಸಲಗ್ನೀಂದ್ರನಂದ
ನನಾರ್ಭಿಕಂ । ಪುರುಷೆರಂಸರಿಯಿಳಾವೃತರವ್ಯಕರ್ಮತ್ತೆ। ವ
ರಹಿರಣ್ಮಯಕುರುನೃಪನೆಗಳ್ದಭದ್ರಾಶ್ವಕೇತುಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳೆ॥ ಧ
ರೆಯನೊಂಬತ್ತುಭಾಗಂಮಾಡಿಕೊಡಲವರ। ವರಪೆಸರ್ಗಳಿವಕ್ಕಾಡ
ವುನಾಭಿಗಂವೃಷಭ । ಧರಣಿಪತಿಯಾತಂಗೆಭರತನಾತನಪೆಸರುಭರ
ತಖಂಡವುದಾದುದು॥೧೫॥ ಸುರಗಿರಿಯತೆಂಕಣದಿಶಾಭಾಗದೊಳಗಿ
ರ್ಪ। ಭರತಖಂಡದಭೂಮಿತಿಳಿಯೆಜಿಸನ್ನೆರಡುಸಾ। ವಿರದವಿಸ್ತೀರ್ಣ
ಮುದುಬಿಲ್ಲಂತೆವೊರುದಿಕ್ಕಿಂಗೆಲವಣಾಬ್ಧಿಯಾರೆ॥ ವರಹಿಮಾಚಲ
ವದರಬಡಗಪ್ರಾವಾರ್ಪರದ। ಶರಧಿಗಾಂತೆರಡುಸಾವಿರದುದ್ದಮಗಲ
ಸಾ। ಸಿರದಿಂದಲೊಪ್ಪುವೆದುತಷ್ಟಂಡೆವುದುಚಿತ್ರವರ್ಣದಿಂರಂಜಿಸು
ವೆದು ॥೧೬॥ ತಂಪುವೆಟ್ಟದಬಡಗಭಾಗದೊಳಿಗೊಪ್ಪುವೆದು । ಕಿಂ
ಪುರುಷವರುಷಮೇಕಾದಶಸಹಸ್ರದಗ । ಲಂಪೊಳಿವಕನಕವರ್ಣಂ
ನೀಳವಾಗಿಪ್ರಾವಾರ್ಪರಾಬ್ಧಿಯೊಗಡಿಯೆನೆ॥ ಸೊಂಪಿನಿಂದಿಹುದು
ಜೇವಾದ್ರಿಯದರುತ್ತರದೊ । ಳೇಂಪೇಳ್ವೆನಾಶೈಲದುದ್ದವೊಂದೇ
ಸಾಸಿ । ರಂಪರಪದ್ಯೆನೂರುಯೋಜನಂಪೇಳಲೀನದರಸೌಖ್ಯಸ್ಥಿತಿ
ಯನು॥೧೭॥ ಹೇಮಶಿಖರಿಯಬಡಗಲೊಪ್ಪುವುದುಹರಿವರುಷಭೂ
ಮಿದಶಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಂಕಾಂತಿಯುಂ। ಹೇಮವರ್ಣಂಮೂಡು
ಪಡುವಣಸಮುದ್ರಗಡಿಯುದ್ದಸಾಸಿರಯೋಜನಂ ॥ ಆವೇಲಣಗಲು
ವೈನೂರರಿಂನಿಷಧಗಿರಿ । ಸೀಮೆಯಾಗಿಹುದುಬಡಗಣದಿಕ್ಕಿನೊಳು
ಸಿದ್ಧ । ರಾವುಕೇಳಿನ್ನಿಳಾವೃತದವಿಸ್ತಾರಮಂನೀನೆಂದುನಿರವಿಸಿದ
ನು ॥೧೯॥ ಕನಕಾಚಲದಚತುರ್ಭಾಗದೊಳಿಳಾವೃತಂ । ಕನಕವ
ಯಭೂಮಿಯಿಂದಿಹುದದರಬಡಗದಿ । ಕ್ಕಿನೊಳಿಸವನೀಲಾಚಲಂ
ಮೇರೆತೆಂಕನಿಷಧಾಚಲಂಗಡಿಪಡುವಲು॥ ಘನಗಂಧಮಾದನಂಕಡೆ
ಮೂಡವಾಲ್ಯವೇ । ಲಿನಿಪದ್ರಿಯೊತ್ತಾಗೆತದ್ಗಿರಿಯನಾಲ್ಕು ದಿ। ಕ್ಕಿ
ನೊಳಿರದೆಮಂದರಂಮೊದಲಾಗಿ ನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿಚತುಷ್ಟಯಮಿರ್ದು
ದು ॥೧೯॥ ನೀಲಗಿರಿಯೊಂದುಸಾಸಿರದುದ್ದಮನಿತೆವೈ । ಶಾಲವುದ
ರುತ್ತರದೊಳೆಂಹತ್ತುಸಾವಿರದ । ನೀಳದಿಂದಪರಪ್ರಾವಾರ್ಣ್ಣವಗಡಿ

ಯಾಗಿಹುದುರವ್ಯಕೆಂಕಸಕವರ್ಣಂ ॥ ಪೇಳಿಲೀನದಕವಧಿಯಾಗಿ ಬಡಗಲ್ಕೈ ಕ್ಷೀತ । ಶೈಲಮಿಪ್ಪುದುಸಹಸ್ರೋನ್ನತಂತದ್ಗಿರಿಯು। ಮೇಲಗಲವನಿತದರಬಡಗದಿಸೆಯೊಳಿಹಿರಣ್ಮಯವರುಷಮುಂಪೇಳ್ವಿನು॥ ಹನ್ನೊಂದುಸಾಸಿರದಯೋಜನದನೀಳದಿಂ । ಮುನ್ನಪೇಳ್ದಂತುಭಯವಾರ್ಧಿಗಡಿಯಾಗಿಪೊಸ। ಜಿನ್ನದಂತಿರಿಕಾಂತಿಯೆಸವುದದಕವಧಿಯೇಶೈಲಪರ್ವತಮುದಕ್ಕೆ ॥ ಅನ್ನತಂಸಾಸಿರಂಹರಹುಸಾಸಿರಮಾಗಿ। ಇನ್ನದರಬಡಗದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದುಕುರುಭೂಮಿ। ಹನ್ನೆರಡುಸಾಸಿರದತೆರಪಿನಿಂಪೂರ್ವಾಪರೋತ್ತರಾಬ್ಧಿಯೆಗಡಿಯೆನೆ॥೬೧॥ ಸುರಗಿರಿಯಮೂಡದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಹುದುಭದ್ರಾಶ್ವ। ವರುಷಮುದುಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮೇರೆಪಶ್ಚಿಮಕೆಘನ । ಗಿರಿಮಾಲ್ಯವಂತನೆಗಡಿತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರಯೋಜನದಹರವು॥ ಇರೆದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕೆಮೂವತ್ತುಸಾಲ್ಕುಸಾ।ಸಿರದಳತೆಜಿಹಳರಗಿರಿದೇವಕೂಟಾದ್ರಿಗಳು। ಪರಿಗಣನೆಗಿಪ್ಪತ್ತೈಸಾಸಿರಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕುನ್ನತಂಸಾಸಿರಂ॥೬೨॥ ವರಕೇತುಮಾಲ್ಯವಷ್ಟಂಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಗಡಿ।ಗಿರಿಗಂಧಮಾದನಮ್ಮೊಡಲೊತ್ತಾಗಿಹುದು।ಪರಿಗಣನೆಮೂವತ್ತುಮೂಸಾರ್ಧಸಿರಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕೊಂದುಮಿಗಿಲು ॥ ಇರದಿಳಾವೃತಚಿತ್ರೌಕಕೇಪ್ಸಮಾಣಂಪವನ । ಗಿರಿಪಾರಿಯಾತ್ರಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತುವೈದುಸಾ। ಸಿರದನೀಳಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಕ್ಕುನ್ನತಂಸಾಸಿರದೊಳಿರುತಿರ್ಪವೆ ॥೬೩॥ ಹರಿವರುಷದೊಳಿಗಸವಕರವೀರಕೈಲಾಸ । ಗಿರಿಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾಸಿರದನೀಳದಿಂ। ದಿರುತಿರ್ಪವವರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮುಖಹರಿದಂತ್ರಿಸಾಸಿರಂರಜತವರ್ಣಂ ॥ ಇರದೆರವ್ಯದೊಳಿಪ್ಪಶೃಂಗವುಕರಮುಮೆಂಬ। ಗಿರಿಯುಗಳಮಿಪ್ಪತ್ತೈಸಾಸಿರದನೀಳದಿಂ । ಪಿರದಪರಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಮುಖವಾಗಿಮೂರುಸಾಸಿರಮುನ್ನತದೊಳಿಪ್ಪುದು॥೬೪॥ ಹನ್ನೆರಡುಸಾಹಸ್ರಯೋಜನಪರಿಪ್ರಮಾ । ಣೊನ್ನತಂನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳವುಗ। ಲನ್ನೊಂದೆಮೂರುಸಾವಿರದಂದಮುನ್ನುಸುರ್ದಂತೆಮುಂದರಮಿಪ್ಪುದು॥ ಇನ್ನುದರತುದಿಯೊಳಿಸಕಡವದವುರಂಸಹ। ಸ್ರೊನ್ನತಂವಿಸ್ತಾರಮುಂಚೈತ್ರರಥವನಂ। ತನ್ನಗದೊಳಿಹುದುಸಾಸಿರದಗಲದಿಂದಲ್ಲಿಕೊಳನೊಂದುತಂಪಿಸುವುದು॥೬೫॥ ಕನಕಾಚಲದತೆಂಕಭಾಗದೋಳ್ಗಂಧಮಾ। ದನನಗಂನಾಲ್ಕುವರೆಸಾಸಿರದನೀಳವುಂ । ಮಿನುಮಿನುಪ ಪವಳವರ್ಣಂಮೂರುಸಾಸಿರದವಿಸ್ತರಮ್ಮೇಣುನ್ನತಂ ॥ ದಿನಪಸಾಹಸ್ರಮುದರೊಳಗೆಜಂಬೂಕುಜಂ । ಘನಮಾಗಿಸಾಹಸ್ರಯೋಜನೌನ್ನ

ತ್ಯದಿಂ। ದನುದಿನಂತೊಪ್ಪುದಾನೆಗಳಿತೋರದಪಣ್ಣಳಾಕುಜದೊ
ಳಿಡಿದಿರ್ಪವು॥೨೬॥ನೆಲಕೆಬಿದ್ದೊಡೆದರಸಜಾಂಬೂನದಾಖ್ಯೆಯಿಂ।
ಸಲಿಪರಿವುದಲ್ಲಿಜಂಬೂದ್ವೀಪನಾಮದಿಂ। ದಿಳಿಗೆಸಂದುದುಗಂಧವಾ
ದನೆಂಬಾವನಂತನ್ನಾವುಸರಸಿಯಿಹುದು॥೩೪॥ತಿಳಿಯೆಸುರಗಿರಿಯಪ್ಪಿ
ವುಭಾಗದೊಳೆಗೊಂದು। ನೆಲಸಿಹುದುನಿಷ್ಕಂಭಗಿರಿವುರುಸಾವಿರ
ದ।ಗಲವಾರುಸಾವಿರಸ್ಥೂಲವೆದು। ನಾಲ್ಕವರೆನಾಸಿರದನೀಳವಿಹು
ದು॥೩೭॥ಅರಳಿಯೊಂದಾಗಿರಿಯತುದಿಯೊಳಿಹುದೊಂದುನಾ ।ಸಿರ
ದುದ್ದವುಲ್ಲಿವೈಭ್ರಾಜವೆಂಬಾವನಂ। ಸರಸಿಯೊಂದತಿನಿರ್ಮಳೋದ
ಕದಿನೊಪ್ಪುತಿಹುದಾವನದನಟ್ಟನಡುವೆ॥ ಒರವೆನುತ್ತರದಿಳಾವೃತ
ದೊಳಗೆನಿಷ್ಕಂಭ।ಗಿರಿನೂರುಸಾಸಿರದಹರವುತಿರಿಯಲ್ಕೆಹಂ। ನೆರ
ಡುಸಾಸಿರಯೋಜನೋನ್ನತಂ ನಾಲ್ಕವರೆನಾಸಿರದ ನೀಳವಿಮಹು
ದು॥ಆಳವಿಸುದದರಗ್ರದೇಶದೊಳಗುರುತರವಿ।ಶಾಲವುದರುನ್ನತಂ
ಸಾಸಿರ್ಯೋಜನಂ। ಪೇಳಲೇನ್ನಂದನವನಂಸಾವಿರದತೆರಪಿನಿಂದಿ
ಹುದುಸರಸಿಯೊಂದು ॥ ನೀಳವೈನೂರ್ಮಡಾಭಗ್ರವೆಂಬಭಿಧಾನ।
ವಾಪ್ತಸೈರಾವನಿಷ್ಕಂಭಗಳ್ಕಡುವೆವಿ।ಜಾಲಯಂಲಕ್ಷಯೋಜನ
ದಪರಿಗಣನೆಯಿಂದಿಹುದುಕಾಂಚನವುಯದೊಳು॥೦೯॥ನೆಲದೊಳ
ಗೆಪದಿನಾರುಸಾಸಿರದಯೋಜನವು। ದಿಳಿಹುದುತೋರವುನಿತ್ಯಹು
ದುಸಂತತಂ। ತಿಳಿಯೆಲ್ಕೆವೇಲೆಚಿತ್ರಾಸಿಯೋಜನವುದುಸ್ಥೂಲ
ಬಂಕಾಣಸುವುದು॥ ಬಳಿಸಿಕೊಂಡಿಹನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳುದಿಕ್ಪಾಲ।
ಕುಲದನಗರಂಗಳುಂವುತದಸೂವಿನಲಿಕ್ಕ । ದೊಳಿಮಿರವುದೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾವುಕೇಳಿನ್ನದರವೋಲಣಸವಿಸ್ತರವನು ॥೩೦॥ ಮೇರುವಿನವೋ
ಲೆಚೆತ್ತೀಸಸಂಸರದವಿ । ಸತ್ತಾರವುದರೊಳಗೀಶ್ವರಂಗೆವುನೆಯೊಂದಿ
ಹುದು।ಚಾರುವುಣವುಂಡಿತಂಧರೆಗೊಂದುಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳ್ಪ
ವಲೊರ್ಕವು ॥ ಸೇರಿರ್ಪುದದಕೆರವಿಯೊಡೆಯನೆರಡನೆಲಕ್ಷ । ದೂ
ರದೊಳಗಿಂದುವಿರ್ಪವುಕ್ಕ್ರುರುಲಕ್ಷದೊಳು ! ತಾರಕಿಗಳಿಹುವೈದುಲ
ಕ್ಷದೊಳುಬುಧನಿರ್ಪುನೆಲರಾವುಕೇಳೆಂದನು ॥೩೧॥ ಧರೆಗೇಳುಲಕ್ಷ
ಯೋಜನದುದ್ದದೊಳುಶುಕ್ರ । ನಿರುವನವಲಕ್ಷಯೋಜನದೊಳಗೆ
ವುಂಗಳಂ । ಗುರುವಿರ್ಪನೇಳಾದಶಪ್ರಮಾಣದಲಕ್ಷದೊಳಗೆಶನಿಹದಿ
ವುರರ॥ ಪರಿಗಣನೆಯೆಲ್ಲಿರ್ಪಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದೊಳೆ । ಗಿರುತಿಪ್ಪ
ಸಪ್ತಋುಷಿವರಧ್ರುವನಿರ್ಪ । ಧರೆಗಹದಿನೈದುವರೆಲಕ್ಷಯೋಜನ
ದುದ್ದವಿಂತಿವರತೆರನ್ನೆಂದನು॥೩೨॥ ಇನ್ನಬ್ಜಮಿತ್ರನಿವ್ಮೂಲೆಹದಿನಾ

ಲ್ಲುಲ್ಲಾಸ್ಫೋಟನ್ನೆ ತೇಸ್ವರ್ಗವಾಧ್ಯವನಿಂದಮೇಲಲಿ।ಕ್ಕನ್ನೊಡೆಲೋಕ
ದುಕೋಟಿಯುಮೇಲಿವರಮಹರ್ಲೋಕವೊಪ್ಪುವದರೊಳು ॥ ಸ
ನ್ನುತಂವುನಿಪಮಾರ್ಕಂಡೇಯುನಂಪುಷಿಜ । ನಂನೊಡಿಭಕ್ತಿ
ಭಾವಂಗಳಿಂದನುದಿನಂ। ಪನ್ನಗಾಭರಣಚರಣಾರಾಧನೆಗಳಿಂದವಿ
ರ್ಪರದನೇಂಪೇಳ್ವೆನು॥೩೩॥ಆಲೋಕದಿಂದಕೋಟಿದ್ವಯದಯೋ
ಜನದ।ಮೇಲಿಪ್ಪಮಾಜನರ್ಲೋಕಮದರೊಳುಮುನಿಪ।ಜಾಲಸಖ
ತೆಸವಸನಕಾದಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತೆಯೋಗದಿಂದಿರುತಿರ್ಪರು ॥ ಆಲಿಸಾ
ಲೋಕದಿನ್ನಾಲ್ಕುಕೋಟ್ಯಂಬರದ । ಮೇಲಿಪ್ಪದಾತಪಲೋಕ
ಮೂಲೋಕದವಿ। ಶಾಲಮುನಿತರೊಳಿರ್ಪಂಕಮಲಲೋಚನಂಪೇಳ
ಲೇನದರಿರವನು ॥೩೪॥ ಸತತಂತಪರ್ಲೋಕದಿಂಮೇಲೆರಂಜಿಪುದು।
ರುತುಕೋಟಿಯೋಜನಂವ್ಯಕ್ತದಿಂಕಾಂತಸಂ । ಯುತಮಾಗಿಸತ್ಯ
ಲೋಕಂಚತುರ್ವದನನಲ್ಲಿರ್ಪನತಿಹರುಷದಿಂದ॥ ನುತಸತ್ಯಲೋಕ
ದಿಂಮೇಲಿದಶಕೋಟಿಯುಂ । ಶ್ರುತಮೆದೆಂಬತ್ತೈದುಲಕ್ಷಪರಿಗಣನೆ
ಯುಂ।ನತದಿನಿಹುದಾಗಸಂಬ್ರಂಪಾಂಡಮಿಂತುಟ್ಟಿವತ್ತುಕೋಟಿಪ್ರ
ಮಾಣಂ ॥೩೫॥ ಸರಿಸಿರುಹಸಂಜಾತನೀತೆರದೊಳೊಲವಿನಿಂ। ವರ
ಚತುರ್ದಶಭುವನಭವನದೊಳುನಾಗಕುಲ । ನರಸುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಿ
ದ್ಯಾಧರಾಪ್ಸರಃಪ್ರಕರಮನುಮುನಿಮುಖ್ಯರು ॥ ಗರುಡಗಂಧರ್ವ
ಕಿಂನರಪುರುಷರೆಂಬ।ಪರಮಸಚರಾಚರವಸುಚಿತವಿಂದೆಡೆಯೊಡ
ನೊ। ಳಿರಿಸಿಯವರಿಂದೋಲಗಂಗೊಳುತ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದ
ದೊಳಿರ್ದನು ॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮುಂ।ಸಂ
ತಸದಿಬರದವರ್ಲೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಮಂಬಿಡದಪೇಳ್ದಿರ್ಗಿಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲ
ಭೋಗವುನ। ನಂತಸಾಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೭॥

ಎರಡನೆಯುಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣವು—೨ನೇಕಾಂಡ—೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನ॥ ಹರಿಯಜರುಹಮ್ಮಿನಿಂತಮ್ಮೊಳಗೆತಾವುವು । ಶ್ರೆ
ರಿಸಿಕಾದುತ್ತಿರಲುಸಕಲಜಗವುಳಿಯಲಂ । ಪುರುಲಿಂಗವು
ದ್ಭವಿಸಲವರಹಂತಾರಂಗಳುಮ್ಮರಿದವಾಕ್ಷಣದೊಳು॥
ಪದ್ಯ॥ ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಮುಖಸರೋಜಭ್ರಮರ । ಗಿರಿರಾಜ
ನ್ಧರಂದನುನಿಟಲವೃಗವುದತಿಲಕ। ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾರಾಗೋಷ್ಠಬಿಂ

ಜಫಲಚುಂಬನೋತ್ಪಾಸಕೀರ ॥ ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕನಕತಾಟಂ
ಕಯುಗ । ಗಿರಿರಾಜನಂದನಾಕುಚತರಳಿಮಣಿಹಾರ । ಗಿರಿರಾಜ
ನಂದನಾರ್ಧಾಂಗಕರುಣಾಪಾಂಗ ಜಯವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ ॥೧॥ ರಾ
ಮಕೇಳೊಂದುದಿವಸಂಕಮಲಸಂಭವಂ । ರಾಮಣೀಯಕಸಭೆಯೊ
ಳಗೆರತ್ನನಿಕರಾಭಿ । ರಾಮೆಮೊಂದಿನಿಪಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಡ್ತೋ
ಲಗದಪುತ್ರವೌತ್ರರಿನಿಪೆ ॥ ಕಾಮುರೂಪಿಗಳಾದಮನುಮುನಿಕ್ಷ
ತುಭುಜ್ಞ । ಕಾಮುಬಲವದಾಕ್ಷಸಾಳಿಕೃತಸುಸ್ತೋತ್ರ । ಕಾಮು
ನಿರ್ಧನ್ನೀನೆಸಕಲಜಗದೊಡೆಯ ನೆಂದಾಜಸಂನುತಿಸುತಿರಲು ॥೨॥
ಆವನಿಂದಖಿಳಜನಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಲಯ। ದಾವನಿಂಸುಜನದುರ್ಜನರ
ಕ್ಷಶಿಕ್ಷೆಗಳ । ದಾವನಾಜ್ಞೆಯೊಳಖಿಳಲೋಕಪಾಲಕರಿರ್ಪರತಿಕಲಾವ
ತಿಶಾರದೆ ॥ ಆವದೇವಂಗವಲ್ಲಭೆದೇವಮನುಮುನಿಗ। ಳಾವದೇವನ
ಪುತ್ರವೌತ್ರರಂತೆಸವವರ । ದೇವನೀನೇನಿನಗದೇವರಿಲ್ಲಿಂದಾಸ
ಭಾಸವರ್ನ್ನತಿಯಿಸಿದರು॥೩॥ ಎಂದುಕೊಂಡಾಡಲ್ಕಸಂಕೃತಿಯೊಳೆ
ಬುಜಭವ । ಮುಂದುಗಾಣದೆತನ್ನಸಂಪದಕಾಕ್ಷಸೌಂಟ,ಯೆಂದು
ತನ್ನಂತಾನೆಪೊಗಳಿಕೊಳಲಜನಸತ್ಯಲೋಕಮಳಿವ್ರತಿರಲು॥೪॥ಕಂ
ದರ್ಪಜನಕನರಿವಾಕ್ಷಣದೊಳಜನೆಡಗೆ। ಬಂದುನಿಂದಿರಲತುಳಗರ್ವ
ದಿಂನೀನಾನು। ನೆಂದುಕೇಳಿಲ್ಲಗುಳ್ನಗೆಮಿಸಂಗುತಿರಲಂದುಕಮಲಾ
ಕ್ಷನಿಂತೆಂದನು॥೫॥ಕುರಿಯಲಾಬೊವ್ಮ ನೀಂಲೋಕಕಂನಿನಗವಾ।
ನೆರೆಯನಾಗಳೆವರದೆಯಾತವಸಭಾಸಗ।ಳ್ನಿರೆಪ್ಪೋಗಳೆನಿನಗಸಂಕಾ
ಲವಾದುದೆಬೇಡವೆನೆಕಮಲಜಂಕನಲ್ಲ॥ ಮಿರುಪಮಣಿಖಚಿತಸಿಂ
ಹಾಸನದಸುತ್ತಲುಂ। ತುರುಗಿದಸುರವ್ರಜದವಧ್ಯರೋಳ್ಮಿರವವಂ।
ಕುರಿಯೊವಿಕ್ರಯಶೇಷವೀಷನಂತಿರ್ಪ ವಂಕುರಿಯೊನೀಂಪೇಳೆಂ
ದನು ॥೬॥ ಕೇಳಿರೈಮನುಮುನಿಗಳೀತನಮಹಾಹಾಸ್ಯ। ದಾಳಾ
ಪಮಂತಾಂಗಡಂಸಕಲಲೋಕಮಂ । ಪಾಲಿಪಂಗಡಮೆನಗೆವಲ್ಲಭಂ
ಗಡನುಡಿಯುತಕ್ಕುಮೇಮತ್ಸಭೆಯೊಳು॥ ನಾಲಿಗೆಯನರಿಯಬೇಡ
ವೆಕೊಬ್ಬಿದವನಂಯ। ಮಾಲಯಕೆಕಳುಪಿದಪೆನೀಕ್ಷಣಮೆನುತವಿ
ಲಯ । ಕಾಲದಂಧಕವೈರಿಯಂತಜಂಮುಳಿದೇಳೆವನಜಾಕ್ಷನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೮॥ ಎಲವೊವಿಕ್ರಯಶೇಷವೀಷನೆಂದೆನ್ನನೀಂ। ಪಳಿದೆಲಾ
ಕಾಣಬಹುದಿನ್ನೇಕೆನೋಡೆನು। ತ್ತಳವಿಯೋಳ್ನಿನ್ನೆನ್ನಸೋಲಗೆ
ಲವುಗಳನೆನುತಬ್ಜಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ಮುಳಿದುಸೃಜಿಸಿದನಾನ
ಕುದುರಿತೇಕಾಲಂಳ । ನಿಳಿಜರಿಯೆಫಣಪನೆದೆಯೊಡೆಯೆಕುಲ

ಗಿರಿಬಿರಿಯೆ । ತಲೆಕುಸಿಯೆದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಗೆಸೇನಾರಜಂತೆಡುಕೆದಿಜ್ಮಂ
ಡಲವನು ॥೭॥ ಆವಾವದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳೊಳೆಂಬರಿಯುದಂ। ತಾವಳಿಂ
ಬರಿಯಬರಿಸಂಕುಲಂಬರಿಯಸುಭ। ಟಾವಳಿಯಬರಿವರೂಥಂಗಳಿಲ್ಲ
ದೆಪೆರತಸಾಂಕಾಣೆನಾಹವದೊಳು॥ ಈವಿವಿಧಸೇನಾನಿಕಾಯಮುಂ
ಕಂಡುಕೋ । ಪಾವಲಂಬಿತಚಿತ್ತನಾಗಿಕವುಲಾಸನಂ । ತೀವಿದ
ತನ್ನಯೆಸಭಾಸದರನೆಲ್ಲರಂಮುರಿದೀಕ್ಷಿಪವಸರದೊಳು॥೯॥ ಕಲಕಿ
ದುದುತುಂಬಿದಾಸ್ಥಾನಮಂಡಲಮಾರ। ತುಳುಕಿದುದುವೀರರಸಮು
ವರಾಸ್ಯಮಂಡಲದೊ। ಳಳಿದುದುಮನದಶಾಂತಿಪೆಟ್ಟಿದುದುವಿಭ್ರಾಂ
ತಿಸಂಗರಾವೇಶದಿಂದ ॥ ಮೊಳಗಿದುದುವಾರ್ಯಸಂದೋಹಮಾಪದ
ದೊಳು। ಜ್ವಲಿಸಿದವುಸುಭಟರಕರಂಗಳೊಳುಕೈರುಗ। ಳ್ಕೊಳುಗುಳಿ
ದವೃತ್ತಾಂತವೆಂತುಟಹುದೆನುತೆಲೋಕದಜನಂಚಿಂತಿಸಿದುದು॥೯॥
ಮನುಗಳಬ್ಬೇರಿದಮುನಿಗಳಿರೆವಿಸಾರಿದ। ರ್ದನುಜರಾರ್ಭಟಿಸಿ
ದರ್ಹಯಕೆಲಟಕಟಿಸಿದ । ರ್ದಿನಪಾಲರೊತ್ತಿದರ್ದಿವಿಜಭಟರೆತ್ತಿ
ದರ್ಕಿನ್ನರರ್ಸೇನೆಸಹಿತ॥ ಕನಲಿದಂಸುತ್ರಾಮನುರುಬಿದನುಧೃವ
ಸೋಮ। ನಿನಸುತಂಪೆಟ್ಟಿದನ್ನಿರುತಿಭಾಳುಬಿರ್ದಂ। ವನಧಿಪಂಕೆರಳಿ
ದಂಹರಿರಣಕೆತೆರಳಿದಂಧನದಮ್ಮನಿದುನಡೆದನು॥೧೦॥ಅನಿತರೋ
ಳ್ಕಲಸಕರ್ತ್ತಗಳೀರ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿಂ। ತನತನಗೆಚೂಣಿಯಭಟಾಳಿಯುಂ
ಗೊಂಡುಸೊಕ್ಕನು ವರದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರಾ ಡಿದಗ್ಧತಿಜ್ಞಾವಚನವುಂ
ಖತಿಯೊಳ್ಳು॥ಇನವುಂಡಲಕೆಸಮುದ್ರಂಗಳಿನದಿಗಳ್। ಫಿನಪೆದಸತೊ
ತ್ತಿತರಜಂರಾಸುವಡಬಾಗ್ನಿ। ಫಿನನಿದಾಫಮದಾಯುತ್ತಿವಶಿವಾಸೊ
ಗಳಲೀಂಸಂಗರದಸಂಭ್ರಮವನು॥೧೧॥ಸೃಷ್ಟಿರಚಾಕರ್ತ್ತಗಳಿಕಾಳಗ
ವಾಗೆ। ನಷ್ಟವೋಸುಖವೋಜಗತ್ತ್ರಯಕೆಶಿವಶಿವಾ । ಕಷ್ಟರಿವೀವಿಧಿ
ಮುಕುಂದರಿನ್ನಾರ್ಗ್ಗರುಪಬೆಳ್ಪುದೀಸಂಕಟವನು॥ ಅಷ್ಟವಮೂರ್ತಿಯೆ
ಕರ್ತ್ತುಸಕಲಜಗವುಂಪೊರೆವ। ಭೀಷ್ಮಮಿನ್ನಾರ್ಗೀವಿರಿಂಚಿಕಮುಖಾಂಬು
ಕರ। ದುಷ್ಟಸಂಗತ್ಯಮುಮಂಟಿಡಿಸನೇಕಕಟಿನುತವೊರೆಯಿಟ್ಟುದಖಿ
ಳಜನರು ॥೧೦॥ ಪಟಹತಂಬಟಡಕ್ಕೆಡೌಡೆಕಹಳಾಸಮು। ತ್ಕಟ
ನಾದಮುಳ್ಳಿರಿಯೆಪೇಳ್ವುದೇಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ। ಘಟವೊಡೆದುಬಹುರಾವರ
ಣದಿಂದೆಟೇಳ್ವಂಬುಧಾರಾಪ್ರವಾಹಮೆನಲು॥ ಪಟುಧನುರ್ದ್ಧರಕರ
ವಿಮುಕ್ತಬಾಣೌಘದಿ । ಕ್ತಟಕಭಿತ್ತಿಯನಾಗಿಸಲ್ಕಸಗಿಸಮರಲಂ।
ಪಟರೆಟ್ಟುದಂಚಿದಕಾರ್ಕಜಂಬುಕತತಿಗೆರಿವುಭಟರಮಾಂಸಂಗಳೆ॥
ಪೋದರಿನೆಗಳನಂಕುಶವಿಕ್ಕನೂಂಕಿದ। ನಾರ್ಭಸುತಕೈವಾಡಿದ

ಸಯಮಾದೋಕಕ । ದ್ವೀಪಿಸಿಂಜಿನಿಯ ತಲೆವಿಲ್ಲೊಂಡುಹೊಕ್ಕ ವರ್ಮ
ರ್ಮರವೂರ್ದಲಿಸುತ॥ ಪಾದಘಟ್ಟಣೆಗೆನೆಲೆನೊಡೆಯೆ ಪ್ರಗಗಳ್ಸಿ
ಸೆ। ಲಾದಿಕೂವುರ್ಂಕೆಡೆಯೆಕಣೆಕಣೆಗಳಂಕಡಿಯೆ, ಕಾದಿದಕೈ
ತೆಯೆಖಂಡೆಯದಜಿಪ್ಪನಿಂಪಟುಭಟರುಭಯಬಲದೊಳು॥೧೪॥ಇ
ವೆಬ್ರಂಹರಾಟೋಪವೀದೆಸೆಯೊಳಿಂ। ತಿದೆದಿನಪರುಬ್ಬಾಟವಿದೆ
ನುಗಳಾವೇಶ ।ವಿದೆದನುಜರುಣ್ಮಿ ಬೇರಿದೆಸುರರಸಂರಂಭವಿದೆಭ
ಕೊರ್ಬೆಯೆನುತ॥ಕದನಕೌಶಲರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪ್ರವೀಣರು। ಪ್ಪಿದಬಾ
ೀದಿದಂಬಿನವುಸಕದಿಂದಕಿಡಿ । ಗೆದರುತಂಪೊಯಾ್ದಿಡಕೂಡಿ
ಸೈರಿಭಟರುಂಲಯಾಲಯದೊಳು॥೧೫॥ ಇತ್ತಲೆತ್ತಂಡಚೂಣಿಯ
ಾನೀಕವೀರ। ದೊತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದುಕೆಡೆಯಬ್ಬಿಕಾದುತಿರ।ಲಿ
ಕವುಲಾಸನಸಂಸೆಯಂಕವುಲಾಂಬಕಂಬೇಗಬಿಂಗರುಡನಂ॥ ಪಿ
ಂಪಸಕಲಸಂರಂಭದಿಂದೇರಿನಡಿ।ಸುತ್ತಿರಲಾ್ತಣುತಂಸನಾ್ನಸದಿಂ
ಸ್ಸಿ। ಪೊತ್ತಿಲಿಸದೊರೆದೊರೆಗಳನೊ್ನಡಿಹರಿಗೆಪಂಕಜಗರ್ಭನಿಂ
ದನು॥೧೦॥ ಈವುರುತ್ಸೈನ್ಯಮಾವನುವುಮುನಿಗೆಳೀದನುಜ।ರೀ
ಪಾಚತುರಚತುರಂಗನ್ನವಬ್ರಂಸ್ಯರೀಮಿಸ್ರೀಗರುಡಗಂಧರ್ವರೀ
ಕ್ಷಕಿನ್ನರರ್ಕಿಂಪುರುಷರು॥ ಭೂಮಿಯೊಳಿದಾಗುರ್ಂಟುತೋರೆ
ಸಂಪದಕೆ। ತಾವುರಸನಯನನೀಂಪಾಸಟಯೆಪೇಳೆನ।ಲಾ್ಕವುಪಿ
ಲಿವುಮೂಢಕವುಲಸಂಭವತೋರ್ಪೆನೆನ್ನಿರವನೋಡೆಂದನು॥೧೭॥
ತೆದನಂಬುಜಲೋಚನಂವಿಶ್ವರೂಪಿನಿಂ। ಬಿಡುಗಣ್ಣರವ್ಮನುವುಮು
ಂದ್ರರಂದನುಜರಂ । ಕಡೆಯಮಾತೇನಬಿಳಿಚತುರಂಗವುಂಜೊಂ
ರಂರವಿಗಳಂಗರುಡರಂ॥ಬಿಡದಿಗಂಧರ್ವರಂಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರನು ಗ್ಗ
ತಕಿಂಪುರುಷರಂಸೃಜಿಸಿಯನಿತಲ್ಲರಾ।ಗಡೆವಿಷ್ಣುಗಳ ನಸಂಖ್ಯಾ್ಯ
ಂತೋರಿದಂಪೊಗಳಲೀನಚ್ಟೆರಿಯನು ॥೧೭॥ ಇತದಾಡಿತುಭಯ
ನಾವಿತತಿಕರಿಕರಿಯೊ।ಳುರುವಶ್ವವುಪ್ಪಂಗಳೊಳಿಭಟಭಟರೊ
ರೆ। ಮಿರುಗುವರಥಾರೋಹಕರ್ವ್ಯರೂಥಾರೂಢರೊಡನೆಸುರರವು
ೊಡನೆ॥ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಸುರರೊಡನನುಕ್ರವುದೊಳಂ । ತರಿಸಿನಾ
ಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಕಾದಿದ । ರ್ಕೂರುಪಿಟ್ಟುಪೊಗಳೊಳಿಕವಿಯಾರಂಭು
ಕ್ಷಕವುಲಾಸನರಪಟುಭಟರನು ॥೧೯॥ ಪರಿವರಕ್ಕಸಿಡಿತ
ಗ್ಗಿಪಾರ್ವಂಬಿ । ಗುರುಳಿಟ್ಟಿಗಾರ್ಭಟಪರವಕಬ್ಧಿಯಾಗಸಂ ।
ದಂತವುವನಿವುಂಡಲವುಂ ಬುಜಭವಾಂಡಸವಿತಿಯಿಂಬಿಲ್ಲನಾ
ನ್ತ ॥ ಗುರುತರವಡಬಶಿಖಿಗಿರುಕ್ಷಂಗಳಿಗೆದಿಶಾ। ಪರಿವೃತರಪತ್ತ

ನಂಗಳಿಗೆಶೇಷನತೆಲೆಗು । ಪರಿಲೋಕತತ್ತಿಗದೃಶ್ಯತೆವಿಗತಕಾಂತಿಗಳ್ತೆಲಭರಂಬಧಿರವಾಯ್ತು ॥೦೦॥ ಮುಂಡಗಳೆರುಂಡಗಳೆತಂಡಗಳೆನುರೆಕರುಳೆ । ಜೊಂಡುಗಳೆತುಂಡುಗಳೆಹಿಂಡುಗಳೆಮುಂಕೆದರೊ। ಖಂಡಗಳೆಪಿಂಡಗಳೆಗಂಡುಗಳೆ ನುಂಡುಂಡುಕೊಂಡಾಡಿಭಟುಭಟರನು ॥ ಗಂಡೇಳ್ವಭೂತವುತೆಪ್ಪೋತಜಾತಂಗಳಿಂ । ದಿಂಡುಳ್ವಪೊರಳೊನರಳುವಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಿಂ ।। ಕಂಡೆಡೆಗೆಪಾಯ್ವರಿಂಕಾಯ್ವರಿಂಸುಯ್ವರಿಂ ತದ್ರಣಾಂಗಣವೆಸದುದು ॥೦೧॥ ಪುಂಡರೀಕೋತ್ತಾಪತವಾಗಿಯುಂಭಾವಿಸ । ಲ್ಯಂಡಾಲದಳಿತಸರಮಲ್ತುಮುತ್ಕಂಜಾತ । ಮುಂಡನಂತಾನಾಗಿಯುಂದಿವಾಕರನಲ್ತು ಸಲೆವಿರಕ್ತಾಂಕಮಾಗಿ ॥ ತಂಡದತಪ್ತೋವನಮದಲ್ತುರಿತವಾನ್ವಿತಂ । ಖಂಡಪರಶುಪ್ರಯುತವಾಗಿಕ್ಕೈಲಾಸದು । ದ್ದಂಡಗಿರಿಯಲ್ತುನಿಸಿನೋಟಕರಕರ್ಣ್ಣಾರಣ್ಣಾಂಕಣಂಚಲ್ವಾದುದು॥೦೦॥ ಈಪರಿಯೊಳುಭಯಸೇನಾಭಟಪ್ರೌಢಯ್ದಾಡಿರೂಪಳಿದುಮುಡಿವುದಂಕಂಡುಹರಿಕಮಲಜ। ಕೋಪವಾನಸರಾಗಿನಿಜವಾಹನಂಗಳೆಂಪದಸಜ್ಜಿಯಿಂನೂಂಕಲು॥ ಆಪಕ್ಷಿಪಕ್ಷಾನಿಲಂಪೊಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣಂ। ಭೂಪಯೋಧಿಗಳೊಂದುಗೂಡಿದವೆನಿಮಿಷದೋ । ಳಾ ಪವುಂಜೇಗೈದುರುಭಯವೀರಭಯಂಕರಮುಣ್ಮತಿರೆಜಗದೊಳು॥೦೩॥ ಸಟೆಯುವಾತೇನಖಿಳಲೋಕವುಂಸಂಹರಿಷ। ನಿಟಲಾಂಬಕನವುವಾಧ್ವಾನವೊವಿಷ್ಣುಪದ। ನಟದದ್ಭುತಪಲಯಕಾಲವೇಳ್ದೊಡಂಬಡವೊಶಿವಶಿವಾಪೊಸತೆನೆ॥ ಪಟುತರರಸವುರಲಂಪಟಭಟರುರಸ್ಥಳಿಂ । ಸ್ಫುಟವಾಗಿಸಕಲದಿಕ್ತಟಕವಾಟಂತೆರೆಯೆ । ಚಟುಳಸಂಗ್ರಾಮಭೀಮರವಿಜಯಕಾವುರುಚ್ಚಾಪರವವುಳ್ಕಿರಿದುದು॥೦೪॥ ಸೇದಿತಾಂಸವಡಿವೆರಳಿನೊಳೆಂಬಕಣ್ಣಿಂಕ । ಕೈದುಸಿನುಡಿದನೆಲವೊಜೊವ್ಮಬೊವ್ಮೀತಿಗಾಂ । ಕಾದೊಡರಿಯದೆಪೋದೆನಲಾನೋಡುನೋಡಾದೊಡನ್ನನಾರಾಚವೆನುತ॥ ವೇದಚೋರಧ್ವಂಸಿಯೆಸಶಾಕಳೆಂಬವುಂ । ಛೇದಿಸಿವುಗುಳಿಬವ್ಯಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು । ಭೇದಿಸಲುರವುನದರಘಾತಿಗೆವುರಾಂತಕಂನೊಂದುಖತಿಯಂತಾಳ್ದನು॥೦೫॥ ಪೇಳಬಹುದೇಂಹರಿಯರೋಷವಹ್ನಿಯಖಸುಕ । ರಾಳತೆಯನಯ್ಯೊಪರರುಪದ್ರಂಗಳಂ। ತೇಜಸುವತಾರ್ವಿಲೋಕಕಂಟಕರಾದರಿದಪರಿಹರಿಸದಿರ್ಪುದು॥ ಬಾಲೇಂದುವುಳಿಗೇಂಸ್ಮರಣೆಯೊತನ್ನಕಾಂ । ತಾಲಿಂಗನಕ್ಕಿದೇಸಮಯವೇಭಕ್ತಜನ । ಪಾಲನೆಂಬೀಬಿರಿದನುಳಿದನೇಹವನೆನುತ

ಭುವನಜನವಮುಳಿವಳಿದುದು ॥೨೬॥ ಅನಿತರೊಳಿಂಭಜಲದನಿಭ
ಗಭೀರೋಕ್ತಿಯಿಂ। ವನಜಾಕ್ಷನೆಂದನೆಲಕೂಳಿಕವುಲಜನೀನೆ। ಘ
ನವೆನುತ್ತೆ ಮ್ಮೊಡನೆಸೆಣಸಿದೀಫಲವನುಣ್ಣೆನುತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲ್ಕೆ ॥
ಕನಲಿಬರ್ಪಾರ್ಬಾಣಗಳಕಡಿದುಜಡಿದುಭೋಂ । ಕನೆಬೆನ್ನಬತ್ತ
ಳಿಕೆಯಿಂದೆಚೊವ್ಮಾಸ್ತ್ರವಂ । ವನಜಭವನುಗಿದುತಿರುವಿಗೆಹೂಡಿ
ಕೆವಿವರೆಗೆತೆಗದುಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನು ॥೨೭॥ ಎಲೆಲೆಬೆಂದುದುಲೋ
ಕವೀಕ್ಷಣಂಜಗಕಿದೇಂ। ವಿಲಯವ್ಹೋನಿಲಸುನಿಲಿಸೈಮೂರ್ಜಕವು
ಲಜನ। ಕೊಲೆಗೆಡುಕಶರವನೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗುಜುಗುಜಿಸೆಮುಂಬರಿವಬೊ
ಮ್ಮಾಸ್ತ್ರವಂ ॥ ಜಲಜನಾಭಂಕಂಡುತನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ । ಸೆಳೆದನು
ನ್ನತಪೃಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವಂಪೇರ್ಗಿಡಿಯ। ಬಳಗಂಗಳವಗಡಿಸೆಭಟರಭಯ
ವಿಮ್ಮಡಿಸೆಪುಡಿದಂಕಾವರ್ಮಕಡೊಳು ॥೨೮॥ ಪುಡಿಬೇಡಕಟನಿ
ಸ್ಲಂಬಂತೆಗಿರಿಗಳ । ಲ್ಲಾಡುತಿರ್ದಪ್ರಬಾಣವಹ್ನಿಪೀರ್ದಪ್ರಜೆಂದು।
ನೋಡಿಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಶರಧಿತಳವುಳಲೀಳಲುದ್ಭೀಷ್ಣಮಯ
ವಾದುದು॥ಪುಡಿಪಣ್ತಾವುಳಿಕಫಲವುದಿರ್ವಂದದಿಂ। ನಾಡೆಸುರಿದು
ದುರುಕ್ಷರಾಜಿಲೋಕಂಗಳಿಗೆಕೇ। ಡಡಸಿತೆಂದುಬಾಯಿವ್ವಡುವಂತೆಧ
ರಣೀತಳಂಬಿರಿದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೨೯॥ ನಾರಿಯಿಂದುಗಿದುಬಿಡಲಾ
ಕ್ಷಣಂಲಯದವುದ । ನಾರಿಯರಿಗಣ್ಣಂತೆಬಪ್ಪುದಂಪೇಳ್ವೆನಠ। ನಾ
ರಿನ್ನುಮದರವಾರ್ಗಿಡಿಗಳುಂಸಕಲಲೋಕಾಳಿಸಂವರ್ತವಾಯ್ತು॥
ವಾರಿಜಭವಾಸ್ತ್ರವಾಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರವಂಕಂಡು। ವಾರಿಧಿಯಕಿಚ್ಚಿನಂತಡ
ರಿಲಟಕಟಸಲ್ಕ । ವಾರಿರುಹನಾಭನಶರಂತುಡುಕದುದುಕವಿವಪೇ
ರ್ಗಿಡಿಯಸಡಗರದೊಳು॥೩॥ಹೂಂಕರಿಸುತುರಿಯನುಗುಳುತವು
ಲತುಮುಸ್ಸರಿಸಿ। ಶಂಕೆಯಂಪುಟ್ಟಿಸುತಹರಿಕವುಲಜಗರ್ಜಾ। ಣಾಂಕಣ
ವನುಡಿಪಭ್ರಮಂಡಲದೊಳೊಂದನೊಂಗಡರಿಚುಂಬಿಸುವಾಗಳು॥
ಪಂಕಜಭವಮಂಡನುರಿದುದುಮಹಾಪ್ರಲಯದಾ। ತಂಕವಾದುದು
ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳ್ಗಿವರೀರ್ವ। ರುಂಕೂಡವರಜುಗದ್ವಯವುಲ್ಲವಾಹವಂ
ಶೂನ್ಯವಾಯ್ತೀವೇಳ್ವೆನು॥೩೧॥ಹರಿಗರುತ್ಮನನಿಳಿದುಕರಕಾರ್ಮ್ಮ
ಕವನುಳಿದು ॥ ಗುಣತರಂಗದಾದಂಡವುಂಕೊಂಡುನಿಲ್ಕಂಡು। ಸು
ಸಿಜಭವಂವಾಹನವನುಳಿದುತಾಂಗದಾದಂಡವುಂಕಳೆದುಕೊಂಡು ॥
ಪರಿಪರಿದುಪಾಡರಿದುತಳವೀಲ್ಗಳೊಳಗವೊ। ಯ್ದುರವಣಿಸಿಪೆರೆಸಳ
ರವುಂಬರಿದುಗದೆಗಳಂ । ತಿರುಪಭುಜಸತ್ವವಂತೂರಿದರುಘನಗ
ದಾಯುದ್ಧವುಂಸಂಗರದೊಳು॥೩೨॥ಪೊಯ್ವನೀಪ್ಪರವಂಚಿಪಂಬೊ

ಮ್ಮನದುಪೆಸಿಂಬೊ। ಕಾಯ್ವನೀಂಪರಿಕೂಡೆಕ್ಕೈವಮಾಳ್ಪನೀಜೊಮ್ಮ। ನೈವಡಿಪರಾಕ್ರಮದೊಳೆರಗುವಂಸರಿವುತ್ತೈ ಮೈಗೊಡಂ ಕವುಲಭವನು ॥ ಪಾಯ್ವನೀಸರಿಯಂದುನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯನಾಗಿತಲೆ। ಗಾಯ್ವನೇನಿನ್ನನೆನುತೆರಗುವಂಬಿದಿಯೊಲದು। ಮೈವಳಿಗೆಸಂದುಸಾಧಿಸುವಮ್ಮರಧ್ವಂಸಿಪೊಗಳೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೩೩॥ಮಾರುವರ್ಚೀರುವರ್ಕಾರ್ಕ್ಯಮಂರಣಿಕೆಕವಿ। ದೇರುವರೊಲ್ತೀರುವರ್ಸಾಸಮಂಪೊಯ್ದಕೈ। ದೋರುವರೊಲ್ಪೀರುವಧೈರ್ಯಮಂಧರಣಿಮಂಡಲಮಂದಗಗನತಳಕೆ ॥ ಪಾರುವರ್ಚೀರುವರ್ಕಲಕಡೆಗೆಸರಿಯುಂತೆ। ಚೀರುವಜಾರುವಮ್ಮೆಗೊಡದೆಬೀರಮಂ। ದೂರುವರಾಸ್ಫಾರುವಮ್ಮೆಗಳೆಂಬಿಕ್ಕಮರ್ಪ್ಯಕೇರ್ವರ್ಸಭಟರು॥೩೪॥ ಇಂತೀರ್ವರುಂಸೋಲಗೆಲವುಗಾಣದೆಗದಗ। ಳಂತೊರೆದುವಲ್ಲಗಾಳಿಗಳೆಸುತಿರಲಾಗ। ಕಂತುಪಿತನೇರಿದಗರುತ್ಮಂಗೆಕವುಲದನಜಸಂಸೆಗಾದುದುಕಾಳಿಗದಂ॥ ಅಂತವೆರಡುಂಕಾದಿಪತನಾಗಿಪೋದಸಮ। ನಂತರದೊಳ್ಳುಭಯವೀರರಾರ್ಭಟಯುಗವನ। ತ್ಯಂತರೋಷದೊಳಾರ್ಭಟಿಸಿಪೊಯ್ದಾಮಧ್ವನಿವಿಪಾಭಯಂಕರಮಾದುದು ॥೩೫॥ ಲಲಿತಕಪೂರ್ವತಾಂಬೂಲಮಂತಮ್ಮಣಲೊ। ಳಳವಡಿಸಿಪ್ರಥಿಪದಬಿಮರುಗಳನ್ನುತಕ್ಷ್ಣಾಂ। ಕಳನಧೂಳಿಯೊಳೆತಂಪಿಸಿಮುಷ್ಟಿಯಂಬಿದೆವೆಗಳಲುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತನಳಿನಭವನಳಿನಾಕ್ಷರೀರ್ವರುಂಕ್ಕೆಗಳೆಂ। ಸಲೆತೋರಿತೋರಿದಂತಕಲಾಲಚಕ್ರದಭವಣ। ಯೊಲುಪ್ಪೆಂದುಯಾಮಮಾತ್ರಂತಿರುಗಿದರಿಶಾಮಂಡಲಂತಿರುಗುತಿರಲು ॥೩೬॥ ನೋಡಿಪಣ್ಣಿಸುವನಿಮಿಷಗೆಗಣರಾಜಂಗೆ। ಕೇಡುಸಂಭವಿಸಿತೀಭಟರಸಂಗ್ರಮಮಂ। ನಾಡಿಸಿಟ್ಟಿಸಿಪೊಗಳಲಾರೋ ಮದ್ದುದೇವ ರಣಕಿದೇಕಡೆಯೆನಲ್ಕೆ ॥ ನೀಡಿರ್ವಾಮಾಮಹಸ್ತವನೆವರಿದುರುತರದ । ಗೂಢಮುಷ್ಟಿಯಪರಿಪತನಲರೆಯಕ್ಕಗಳೊಲೆ ॥ ರಾಡುತಿರ್ದರ್ಧರಾಕಂಪಿಪೊಳ್ತಂಪಿಸುವಕುಲಗಿರಿಯಪಾಂಗನಿಂದಂ ॥೩೭॥ ಫಣಿಗುರುತ್ವಕೆರೋಡಣಾಪ್ರನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ಕನಲಾದಲ್ಕೆಬಂದಪ್ಪೋಲೆನಲಾಕ್ಷಗಳ್ ವನಜಭವವನಜನಾಭರೊಲ್ತಿರದಪ್ಪೊಯ್ದತನತನಗೆಕಾಶೆಕ್ಷ್ಯಮಂ॥ ಮಿನುಗೆಮುಷ್ಟಿಯೊಳೆಪೇಗಿಡಿತಿವಿವತವಿಗಳ್ಕೆ। ದನಿದೋರಂಭಟರಕಾಯಂಗೆಲವುಗಾಣದಾ। ತ್ಯಸುಪಮಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾರ್ಭಟಿಸಿಪೊಯ್ದಾಡಿದರುಮಸಂಗ್ರದೊಳಂ ॥೩೮॥ ಕರವಳಯಕೋರೋರ್ಕ್ಕೆತಳಪತ್ರಕೋರ್ಪೋರ್ಕ್ಕೆ । ಸರಿಸಮುಂಕಡಕೋರ್ಕ್ಕೆಬಂದಪಟ್ಟಸಕೋರ್ಕ್ಕೆ।

ಉರಗಬಂಧನಕೋರ್ಕಿ ಬಾಸುದಣುವಿಂ ಗೋರ್ಕಿ ಡೊಕ್ಕರಕೊಕ್ಕೋರ್ಕಿ
ಯೊಳೆಂದು ॥ ಶಿರವಳಿಯಕೋಲೋರ್ಕಿ ಕಂದಡೊಕ್ಕರಕೊಕ್ಕೋರ್ವ। ಹ
ರಿಕಮುಲಭವರೊದಗಿದವರ್ಮತ್ತೆಯುಂಗಿಲವು । ದೊರಕೊಳ್ಳದಿರೆವು
ಹಾರೋಷನಾನಸನಾಗಿವಾಘವಂಚಿಂತಿಸಿದನು ॥ ೩೯ ॥ ಎನ್ನೊಡನೆ
ಸರಿಬರಿಗೆಬರಲೀಸರವನಿವನ।ಗನ್ನಮುನಿಸುವೆಂತಾನೆನುತವಾ
ಘವಂ। ನನ್ನಿಯುಂಕವುಲಜನಫೊತಿಗೊಡಲಂಗೊಟ್ಟುಗೆಲವು ದೋರಿ
ಸಿಬುತಿಯೊಳು ॥ ಮುನ್ನೀರವುಗಳೆಗಂಡಂವಿಧಿಯುವುಸ್ತಕವ। ನುಂ
ನತದವುಷ್ಟಿಯಂತಿವಿಯಲ್ಕೆ ತಪ್ಪಿತಂ। ಭಿನ್ನವಾದುದುನಾಲ್ಕು ಸೀ
ಳ್ಪಿಕ್ಕಸವುನಾಗೆಪೇಳ್ವುದೇನದಬ್ಬತನು ॥ ೪೦ ॥ ಶಿರವೊಡೆದೊಡೇ
ನಾಯ್ತುಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂ । ಧುರದರಿದ್ರನೆಬಿರಿದವುಸ್ತಕದಪೋ
ಳ್ಳಳಂ। ವರಚತುರ್ವದನಂಗಳೆವ್ಮಾಡಿಕೊಂಡುಪ್ರನರಪಿಕೃದ್ಧಚಿತ್ತ
ನಾಗಿ ॥ ಸಂಗೆವಾರಾಂತುಬಾಸುರ್ವಯವೆನಪ್ಪಳಿಸಿ । ಮುರಿದೆರಗು
ವೆಂವುರಾಂತಕನೆಂಬವಸರದೊ.ಳಿದಾದುದಾಗಸದೊಳೊಂದುಲು
ಪ್ಪಿಸಿದ್ಧರಾಮೋಕಕೇಳ್ಗಾತ್ತ ತುಕವನು ॥ ೪೧ ॥ ಅರಿಯದವನೇನೀಂವುಮು
ರಾರಿಮೂರ್ಜನೆಬೊವ್ಮ । ತರಿಸಂದುನಿನಗವಾತಂಗವೊಂದೇವ
ಸ್ತ್ರ। ಪೆರತುಂಟುತದ್ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲಿಜನಿಸುನ್ನದೀಗಳೆದರಪದವುಸ್ತಕವ
ನು। ನೆರೆಪ್ರೋಗಿಕಂಡಾತನೇಸಸಿಯೆನೆಕೇಳ್ದ । ಬಿರಗಾಗಿತಾವೀ
ರ್ವರುಂರಣಾವೇಶವುಂ । ಮುರಿದುನೋಳ್ಪನಿತರೊಳುಸಿನ್ನರಾಮೋ
ಶಕೇಳಿನೊಂದುಕ್ರಾತುಕವನು ॥ ೪೨ ॥ ತರಣಿಬಿಂಬಂಗಳಂಕರಗಿಕ
ರುವಿಸ್ಫಿಗದ। ಪಿರಿಯವುಮೂಲಸ್ತಂಭಪ್ರೋಪಂಚಭೂತವುಂ । ಪರಿಗಣಿ
ಸಲಳವಿಯಸುನಿಯದಂಡ ಪ್ರೋವುಂದೆಸೃಜಿಯಿಸುವಲೋಕಂಗಳು ॥
ಜರಿದಪವಕ್ಕಡಪರ್ವಾಗಿರಲ್ವೀಳ್ಗೆಂದು। ಗುರುತರಸುವರ್ಣದಸ
ಲಾಕೆಯಂಬಲಿದರೋ। ಸರಪರಾಪೇಳಲಾಸರಿಯಜರವುಧ್ವದೆವು
ಪಾಲಿಂಗವುದಯಿಸಿದುದು ॥ ೪೩ ॥ ಆಲಿಂಗದತುಳಿತದಪೀಠಂಧರಿತ್ರಿ
ಶೈ। ಲಾಳಿಭುಜವುಸವಸಪ್ತಾಂಬುದಿಗಳಿಕ್ಷ್ವಿ। ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳುಚಂ
ದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳುರವಾತಳದಕಡೆಯೋಪಾದವು ॥ ಮೇಲಿಪ್ಪತಾ
ರಾಳಿಗಳೆಪುಷ್ಪಸಂದೋಹ । ಮೋಲಗಿಪಪರಿವಾರವೇಸ್ರವುಥಗಣ
ವಾಗೆ। ಲೀಲೆಯಿಂವುಮೂಡಿದುರುಲಿಂಗವುಜಸುಗಳಂಚಿರಗುವಡಿಸಿದು
ದಾಗಳು ॥ ೪೪ ॥ ಲಲಿತತೆಜೋವುಯದಲಿಂಗದಿದಿರೊಳುವಿಂಚು।
ಬುಳುವೆಂತುಟುಂತಾದುದಿವರತೇಜಂಕೂಡೆ। ತಿಳಿದುನಿಶ್ಚೈಸಿದರ್ಪಾ
ದವುಂಹರಿವುಸ್ತಕವುನಜಂಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು ॥ ನಳಿನನಾಭಂವರಾಹಾ

ಕೃತಿಯೆನಾಕ್ಷಣಂ । ತಳಿದಿಳಿದುಸ್ತೋದಂಧರಾತಳವು ನೊಡೆಬಗಿ
ದು । ಕಲಜಂಸೆಯಾಗಿಬೊವ್ಮಂ ಪೋಗುತಿರಿರೆಬಸಕೇತಕಿಯೊ
ಳಿಂತೆಂದನು ॥೪೫। ಎಲೆವುಪಾತ್ಮನೆನವುಸತ್ಕಾರವೆಲ್ಲಿಂದಾಯ್ತು। ಸು
ಳಿವುನಿಮಗೆಂದಿನಲುಪರಶಿವನವುಕೂಟದಿಂ। ದಿಳಿತಂದೆನೀಗಕೇ
ತಕಿಯೆಂಬುದಭಿಧಾನವೆನಗೆನೀನಾರೆನಲ್ಕೆ ॥ ಜಲಜಸಂಭವನಾಂ
ಸದಾಶಿವನವುಕೂಟವುಂ । ತಿಳಿಯಲ್ಕೆದುವೆನಿಲ್ಲಿಗೆನಿತು ಗಾವುದ
ವುಂಟು । ತಿಳುಪೆನಲುನಸುನಕ್ಕು ಪಲಯ್ಮುಗದೊಳ್ಕೈದೆಯುಂಕಾ
ಣ್ಬುದಘಟತವೆಂದನು ॥೪೬॥ ಬೆಟ್ಟಿದಂವನದೊಳಿಬ್ಬುಜಾಸನಂಸ್ಪ
ದಯವುಂ । ಬೆಟ್ಟಿದಂಕೇತಕಿಯೊಳಿಲ್ಲವುರುಷಸರಿಗೆವುಂ । ರಟ್ಟಿ
ಯುಳ್ಳನವುಸ್ಕಂಗಂಡುಬಲೆನೆಂದು ಭಾಷೆಯಂಕೊಟ್ಟುಬಂದೆಂ ॥
ವುಚ್ಚುವುರೆಯಾಕೆಸರಿನೊಡನೆನಾಗೆಲ್ವಂತು। ಟುಚ್ಚರಿಸವೇಳ್ಪಿಂ
ದುಬೀಡಕೊಳಿಕ್ಕೈಕೊಳು। ತ್ತಚ್ಚರಿನೊಳ್ಕೈದೆವುನ್ನಿನರಣಾಂಕಣ
ದೆಡೆಗೆತಾವೀಶ್ವರುಂಬಂದರು ॥೪೭॥ ಹರಚತುರಾಸ್ಯಪ್ರಮುಖಾಣದೆ
ವುರಾಂತಕಂ। ವುರಳಿವುನ್ನಿನರಣಾಂಕಣಕೆಬರಲವರೆಪೊದ। ಲಿ
ರೆಶಿವನವುಕೂಟವುಂಕಂಡೆಯಾನೀನೆನಲ್ಕವುಲಜಂಕಂಡೆನೆನಲು॥ನಿ
ರುತವೀಸಾಕ್ಷಿಯಾರೆನಲುಕೇತಕಿರಾಜ। ನರವಿಂದನಾಭಬೊವ್ಮಂ
ಕಂಡನೆನೆತಿಳಿದು। ಸರನವುನ್ನಕಕೆಸಲ್ಲದೆಪೋಗುರೋಷಿನೀನೆನು
ತಸರಿಶಾಪಿಸಿದನು॥೪೮॥ ಶಾಪವುಂತಳಿದುಕೇತಕಿರಾಜನತುಳಸಂ।
ತಾಪದಿಂಪೋಗಲಾಲಿಂಗವೀಭೀಕರದ । ರೂಪವುಂತೋರಲೆದೆಜ
ಪ್ರುರ್ಧರಿತವಾಗಲಜಸರಿಗಳತಿಭೀತಿಯಿಂದಂ ॥ ಈಪರಿಯನಿನ್ನಭೀ
ಷಣವುಮೂರ್ತಿಯನ್ನೊಡೆ। ಲಾಪೆನೇನಾವೆಂದುಪೊಗಳಿದೇವಂಸುಭ
ಗ। ರೂಪಿನಿಂದಿರೆಕಂಡುಕೈವುಗಿವೆತಾವಾವರ್ತೀಶನಂನುತಿಯಿಸಿ
ದರು ॥೪೯॥ ಜಯಜಯವುಗುಣಾಭರಣಜಯವಿಜನತಚರಣ। ಜಯ
ಜಯವುಪಾಲಿಂಗಜಯನತಾಂಬುಜಭೃಂಗ। ಜಯಜಯಸದಾಸೋ
ವುಜಯರಜಿತಗಿರಿಧಾವುಜಯಭೀವುವಿಧೃತಸೋವು ॥ ಜಯಜ
ಯವಿಷಗ್ರೀವಜಯವುಭಕ್ತಸಂಜೀವ । ಜಯಜಯಕೃಪಾಪಾಂಗಜ
ಯಗಿರಿಸುತಾರ್ಧಾಂಗ । ಜಯವುಜಯಚಿದಾನಂದಜಯವುಮಹಾಗಣ
ಭೃಂದಜಯವುಯೆಂದಜನ್ನುತಿಸಿದಂ॥೫೦॥ರಾಜಶೇಖರದಿವಿಜರಾಜವಂ
ದಿತಪಾದ। ರಾಜೀವವೈರಾಜರಾಜಸಖಚಂದ್ರದಿನ। ರಾಜಕೋಟ
ಪ್ರಭಾರಾಜಿತಶರೀರಖಳರಾಜವುದವಿಧ್ವಂಸನ। ರಾಜೀವಭವವು
ಕುಟರಾಜತಸ್ಫುರತ್ನನೀ। ರಾಜನಚರಣಭೋಗಿರಾಜಭೂಷಣಶೈಲ।

ರಾಜಾಸ್ಥಜಾಸ್ತನವಿರಾಜಕುಂಕುಮವಕ್ಷೆ ಸಲಹೆಂದು ಹರಿಪ್ರೋಗಳ್ದಿ
ನು ॥೪೧॥ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿರ್ದುಪೋಗಳೊಸ್ಪಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯ, ವಿಭು
ಗಳನಿರಾಸಂಕೃತಿಸ್ತೋತ್ರತತಿಗಾಗ । ಳಭವತತಿಕರುಣಮಂತಾ
ಳಿನಿರ್ಮಳಿಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಳಿವರಮುಂದಿ ವಿಭವದಿಂಪಂಚವದನ
ದದಶಭುಜಂಗಳತಿ । ಶುಭವಾದಪಂಚದಶತೋಚನದ ಕೆಂಪಿಡೆಯ।
ಸುಭಗರೂಪಂದೋರಲೀರ್ವರುಂಮಗುಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂ ॥೪೨॥ ಮನದಣಿಯಲೀರ್ವರುಂಕೊಂಡಾಡಲಂಕರಂ। ದನುಜಾ
ರಿಯುಂಕರೆದುನೀಂಸಕಲಲೋಕಂಗ । ಳನುಪಮುದರಕ್ಷೆಯಂಪಾಡು
ತ್ತೆಕಮಲಜನಸಖ್ಯಮಿಂಕರಗಿಬಿರ್ದ ॥ ಘನತರಮೆನಿಪ್ಪಧರೆಯಮು
ನ್ನಿನಂದದಿಂ । ದನುಗೊಳಿಸುಪೋಗೆಂದುಕಾರುಣ್ಯಮಂಬಿಸಸಿ। ವ
ನಜಸಂಭವನಂಸಪಾಪಕ್ಕೆಕರೆದುಪರಶಿವನಾಗಳಿಂತೆಂದನು ॥೪೩॥
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಕೇಳಸತ್ಯಮಂಬಿಟ್ಟುಸು । ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯಿಮ್ಮ
ನ್ನಿನಂದದಿಂಸೃಷ್ಟಿಯಂ। ವಿರಚಿಸುಪ್ರದೆಂದುನಿರವಿಸಿನಿರಂಕಾರಮಂ
ತಳೆಯಲಾತಿವನಾಂಡಜಿಯಂ ॥ ಸರಿವರಾಮಾಕೃತಿಯೊಳಿರದೆತ್ತಿಕೂಡೆ
ಸೈ। ತಿರಿಸಿಧರೆಯಂವಿಧಿಗೆಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪೇಳ್ದತಂ । ನಿರುತವುಮೃತಾ
ಬ್ಧಿ ಯುತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ಪೊಸ್ತಗಿಪವಡಿಪದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೪॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಸ್ತವನಮಂ । ಸಂತಸಪಟ್ಟಿರದವರ್ಗ್ಗೀ
ಬುದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿಪ್ಪೆಗೆರ್ಗಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿ
ಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮನ ।
ನಂತಶಿವಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿಂದಂ ... ॥೪೫॥

ಎರಡನೆಯಾಶ್ವಾಸಂಪರಿಪೂರ್ಣಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಂಕಜಭವನಂತಿನನನೊಂದೆತಂನಿಟಲದಿಂ।ಶಂಕರಂ
ಜನಿಸಲತೀರ್ಥಮಂಕಾಣುತೆಭ । ಯಂಕರದೊಳಿಜನಭವ
ನನ್ನತಿಸಲದನಾರೀಶ್ವರತ್ವದೊಳಿಸದನು॥

ಪದ್ಯ॥ ಕಾಲಕಂಧರವಿಜಪಾಲವಿಧಿಸೇವಿತ । ಚೇಲವಿನಮಿ
ತಪದವಿಶಾಲತರಮಹಿಮಶಾ । ದೂರಲಚರ್ಮಾಂಬರಸುಶೀಲನಾ
ನಾಲೋಕಪಾಲವಂದಿತಪದಾಬ್ಜ ॥ ಕೈಲಾಸಶಿಖರಿರಾಜಾಲಯಸ್ಥಿತ
ಹೈಮ। ಶೈಲಜಾವರಸರ್ಪಜಾಲಭೂಷಣಲಸದಾಭ । ಳಾಕ್ಷಲೋಕ
ವಂಪಾಲಸೈಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷದನುಜಕ್ಷ ॥೧॥ ವಿರಚಿಸುವೆನಿಂ

ನಾಲಿಸೈಸಿದ್ದ ರಾಮೇಶ, ಸರಸಿರುಹಸಂಭವಂಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂ।
ದಿರದೆಚಿಂತಿಸಿವುನ್ನ ವಾಡಿದ್ದ ಸತ್ಯದಿಂಸೃಷ್ಟಿಯಳಿವಲ್ಲದರಲು ॥
ಚಿರಕಾಲವಿಾಶನಂಕೂರ್ತ್ತು ತಪವುವಮ್ಮಾಡೆ। ಹರನೊಲಿದುಬೊವ್ಮ್ಮ
ನೆಡೆಗೈತಂದುಮೆಚ್ಚಿದೇಂ। ವರವದೇಬೇಡೆನಲೊಂಡಾಡಿಕೈಮುಗಿದುಕಮಲಭವನಿಂತೆಂದನು ॥೩॥ ದೇವನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂ। ದಾವಾವತೆರದೊಳಂನೋಡೆನಿಂನಯಸಹಾ। ಯಾವಲಂಬನವಿಲ್ಲದಾಗದೀಸೃಷ್ಟಿವುಂನಿಂದಧಿಕಮೇನ್ಮಾಳ್ಪೆನು ॥ ನೀವೆನ್ನದೇಹದೊಳ್ಪ್ರಸಿಸೆಂದುಕಮಲಜಂ। ದೇವದೇವನನಜಾತನನಪ್ರಮೇಯನಂ। ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿಕೊಂಡಾಡಲ್ಕಶಂಕರಂಬ್ರಹ್ಮನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೩॥ ಬೇಡಿದೆವರವನಿಂತುನಿಂನೊಡಲೊಳಾನೊಡೆದು। ಮೂಡಿದಾಗಳೆನಿನಗೆವಿಲಯತಪ್ಪದುಮರುಳಿ। ಬೇಡವೀವರವೆನಲಾಕ್ಕೆದೊಡಾಗಲಿಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆಮಾಳ್ಪೆನಿಂತು ॥ ವಾಡುತಿದುತಪವಂವುನಃಪವನಯೋಗದಿಂ। ನೋಡುನಿಶ್ಚಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳು। ಕೂಡಿರೆಂದಭವನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿನಿರಾಕಾರಮಂತಳಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪॥ ಸ್ಫಟಿಕಭಾಂಡದೊಳೆಸವಜೋತಿಯಂದದೊಳಜನ। ಘಟದೊಳಗಷ್ಟಿಕ್ರಮಂಭೇದಿಸುತ್ತಜನ। ನಿಟಲವುದ್ಯದೊಳೊಡೆದುವೂಡಿದನುವಾಶಕ್ತಿಸಹಿತಮ್ಮಹೇಶನಂದು॥ ಪಟುತರದಶತಕೋಟಬಾಲರವಿತೇಜವು। ತ್ಕಟತಿಮಿರದೊಡನೆಬೆರಸಿದುದೊಪ್ಪೆಳೆಂದೆನ। ಲ್ಕಟುಲಸ್ವರೂಪನೊಪ್ಪಿದನಜನತನುವೆರಳ್ವೀಳಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೫॥ ಇಂತಜನತನುವೆರಳ್ವೀಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಸಮ। ನಂತರದೊಳತಿರೌದ್ರಬಂರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯಂ। ತಾಂತಳಿದಸಾವುಹೇಶಂಕಮಲಸಂಭವನ ಚಿತ್ತದಜ್ಞಾನದಿಂದಂ ॥ ತಾಂತವೆಮಹಾಕಾಳಿಯಾದಳೆಮೈಯಿವರೀರ್ವ। ರಿಂತಿರ್ದರೆನೆಬಾಲಚಂಡಾಂಶುಮಂಡಲಲೋ। ಪಾಂತದೊಳುರಂಜಿಸುವನೀಲಮೇಘದತೆರದಿದಂಪತಿಗಳೆಸದಿರ್ದರು ॥೬॥ ಬಳಿಕರುದ್ರಮ್ಮಹಾಕಾಳಿಯೊಳುಸಂತಸದೊ। ಳೊಲಿದುಕರಿಡಿಸುತನಾನಾವಿಲಾಸಂಗಳಿಂ। ಕೆಲವುಕಾಲಂಗಳಂಕಳೆವುತಿರೆನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರುದ್ರಗಣಮು ॥ ಬಾಲವಿಕರಣಯರುಬಲಪ್ರಮಥಿನಿಯರೆಂಬ। ಪಲತೆರದಶಕ್ತಿ ದೇವಿಯರಾದರಿವರನಂ। ದೊಲಿದುದಂಪತಿಗಳೆವ್ಮಾಡಿ ಯಾರುದ್ರಗಣದೊಡನೆಸುಖಮಿರುತಿರ್ದನು ॥೭॥ ಕರುಣಿಂದವ್ಮಹಾರುದ್ರನಾಕಮುಲಜನ। ಬಿರಿದಸೀಳಿರಡನೊಂದಿಸೆಮುಲಗಿದವರೇಳ್ವ। ಪರಿಯೊ

ಳಿಟ್ಟತ್ತುಭಯಮುಮೂರ್ತಿಗಳರೌದ್ರಸ್ವರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿಭಯದೊಳು॥ ಹರಹರಾನಿಮ್ಮಭಯಮುಮೂರ್ತಿಗಳರೌದ್ರದೊಂ। ದಿರವಿಗೀಗೆನ್ನ ಹೃದಯನ್ನಡುಗುತಿದೆದೇವ। ಕರುಣಿಸುವುದೇಕರೂಪಿಂದೆನಲ್ಕರ್ಧ ನಾರೀಶ್ವರಂತಾನಾದನು॥೪॥ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯಮಿರಡೊಂದಾದಮೂ ರ್ತಿಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಮುಡಿಯುಮುಂಜುಡೆಯುಮುನ್ನವತ್ನ। ದೋಲೆ ಯುಂಕುಂಡಲಮುನೆಸವಕಂಠಾಭರಣಮುಂಪೊಳೆವತಲೆಮಾಲೆಯುಂ ॥ ನೀಲೋತ್ಪಲವನತುಳಶೂಲಮುಂಚಾರುಮಣಿ। ಜಾಲಮುಂಪನ್ನಗಾ ಭರಣಮುಂನೂತನದು। ಕೂಲಮುಂಚರ್ಮಾಂಬರವನಾಂತುದಿನಲ ರ್ಧನಾರೀಶ್ವರವೆನ್ನಿರದನು॥೯॥ ಇಂತರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಾಕಾರಲೀಲೆ ಯಿಂ। ಸಂತಸದೊಳಾಮಹಾರುದ್ರನಿರುತಿರಿಕಂಡು। ಮುಂತೆಕಮು ಲಾಸನಂಮಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಅಂತ ರಹಿತನನಿಷ್ಟಿತೀಯನನಜಾತನನ। ನಂತಮೂರ್ತಿಯನನವ್ಯಸನನ ಪ್ರೇಮೀಯನಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಕೊಂಡಾಡಿನಾಂಸೃಷ್ಟಿಯನದೆಂತು ಮಾಡುವೆನೆಂದನು ॥೧೦॥ ಕೇಳಾದೊಡಲಿಚತುರ್ಮುಖಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ ಯಂ। ನೀಲಲೋಹಿತಮುಖ್ಯರಾಗಿರ್ದರುದ್ರಗಣ। ಜಾಲಸಹಿತಮ್ಮಾ ಡುನೀನೆನಲ್ಕಿವರರೌದ್ರಸ್ವರೂಪಂಕಾಣುತಂ ॥ ತಾಳಿಬಹುಭೀತಿ ಯಂಸಾಕಿವರನೊಲ್ಲೆನೆನೆ। ಭಾಳಾಂಬಕಂನಕ್ಕುನೀ ಮುನ್ನಿನಂದ ದಿಂ। ದೀಳಿಗೆಯಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಡೆಂದುಕರುಣಬಂವರವಿತ್ತುಬಯಲಾ ದನು ॥೧೧॥ ಇಂತೆಂಬಶಂಕರಂವರವಿತ್ತುಪೋದಸಮ। ನಂತರದೊಳ ಜನಾಮಹೇಶನಾಜ್ಞೆಯನಾಂತು। ಪಿಂತೆಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದುದಾ ತೆರದೊಳಿಂತಾನೆಸಿರ್ಮಿಸಿದನು ॥ ಮುಂತೆನಾನಾದೇವಸಂತತಿಗ ಳುಂಸಹಿತೆ। ಸಂತೋಷದಿಂಸತ್ಯಲೋಕದರಮನೆಯೊಳಗ। ನಂತ ವೈಭವದಿಂದಲೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಮೆರದಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು॥೧೩॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸಪಬರದವರ್ಗೋ ಬದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಲಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿ ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಕಸಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೧೩॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಒನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

ಒನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಿರದಹಂಕರಿಸಿನಿಂದಿಸ, ಲ್ಪರಶಿ

ವಂಕೇಳ್ದಭೈರವರೂಪಿನಿಂದವನ। ಶಿರವನರಿದುರುಲೀಲೆಯಿಂ
ಚನ್ನಬಸವನಾಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊರದನು॥

ಪದ॥ ಪೊಂಬಣ್ಣದಹಜಡೆಯಬಂಬಲೋಳ್ಪಳಪಳಿಸು। ವಂಬರಾ
ಪಗೆಯತಿಮಲಾಂಬುವೆಳ್ಳೀಳ್ನೀಡೆಪಡಿ। ಬಿಂಬಿಸುವಚಲ್ವವಡೆದಂ
ಬುಜಾರಿಯಕಲಿಯತುಂಬಿನವಕಂಧರದೊಳು॥ಲಂಬಿಸುವಭೂಷಣ
ಣಕದಂಬದತತಕ್ಷುಚ। ರ್ಮಾಂಬರದಕಮಲಜಶಿರಂಬಿಡಿದಕರದಲೋ
ಕಾಂಬಿಕಾನಾಥಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಷ್ಟಂಬಿಡದೆಸಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥
ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಪಂಕಜಗರ್ಭ। ನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆನೆರ
ವಿದರ್ಮುಖ್ಯಮುನಿ। ಜಾಲವೊಡನೆದ್ದುಕೈಮುಗಿದುಭಯಭಕ್ತಿ
ಯಿಂಕೊಂಡಾಡಿಕಮಲಜನನು॥ಕೇಳೆಲವಿಧಾತನಿತ್ಯನದಾವವಂದು
ದಕೆ। ಲೀಲೆಯಿಂದವನನರ್ಚಿಪೆವುನೀನಿಶ್ಚಯಂ। ಪೇಳಿದೆಂದೆನಲ
ಟ್ಟಹಾಸದೊಳವರ್ಗಿಸರಸಿಜಜಾತನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಈಸಕಲಜಗ
ದ್ವಿಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳೆಯಂಗ। ಳ್ಗೈಸುನನ್ನಾಧೀನಮಿಹಭಾರಮಂಸೊತ್ತು।
ನೀಸುವವನಾನಲ್ಲದಾರುಂಟು ತಿಳಿಯೀಸಚರಾಚರಕೆ ಪೂಜ್ಯ
ರು॥ ವಾಸವಮುಕುಂದರುದ್ರಮುಖ್ಯಸುರರೆನ್ನ । ನೇಸದಾಸ್ಯ
ತ್ವಮಲಮಧ್ಯದೋಳ್ಪಡೆನಿಸುವ। ರಾಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠತಾನೇಪರಬ್ರಹ್ಮ
ವೆಂನಿಂದಧಿಕವೆಲ್ಲಿಂದನು॥೫॥ಇಂತೆಂದುವಿಧಿಯವರೊಳಿಾಡುತಿರಲ
ತ್ತಲಾ। ಕಂತುಪಿತನರಿವೀತನಲ್ಲಾನವುಂತಿಳಿದು। ಸಂತತಂಸುಜ್ಞಾ
ನಿಯಪ್ಪಂತೆವಾಳ್ವಿನೆಂದ್ವಿತಂದುವುಂದೆನಿಂದು॥ ಇಂತಿದೇನೈಬ್ರ
ಹ್ಮನಿಮ್ಮೀರೆದಪ್ಪಿದೊಡೆ। ಸಂತವಿಡುವವರಾರಿದೇಕೆವುರುಳಾಡಿ
ಕಾ। ವಾಂತಕನವಾಯೆಯಿದುನೀನರಿಯದವನೆಕೇಳೆನುತವು
ತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ನೀನೆಜಗಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಾತ। ನಾನೆನ
ಗಿನಿಸಗೆನಾಥಂಶಂಭುಕೇಳ್ವಾತ। ನೇನಿಶ್ವನಾತನೇಪರದೈವವಾತ
ವೇಸಕಲಜೀವಾಧಾರನು॥ ನಾನುಂಕಮಲಗರ್ಭನೀನಾದಿಯಾದ
ವ। ರ್ಗೇನ್ನೆಸ್ವತಂತ್ರವಾತನಸೂತ್ರದವರಾವು। ನೀನಿಂತುಗರ್ವಿ
ಪರೆನಂಬದೊಡಸಕಲವೇದಂಗಳಂಕೇಳೆಂದನು॥೫॥ ಸಾಮಯಜು
ಸಥರ್ವಣಮಪಾಖ್ಯಮು। ಕ್ತಾವುವೇದಂಗಳಾಕಾರಮಂತಳೆದೀಪಿ।
ತಾವುಹನಸಭೆಗೆಬಂದೆಲೆಪಾಪಿಯತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ಧಶಾಂಗುಳನೆನಿಪ್ಪ॥ಆ
ಮಹೇಶ್ವರನದ್ವಿತೀಯನಾತನೆಯಭವ। ನಾಮಹಿಮನೇಸಕಲ
ಲೋಕದಾಧಾರನಿಂ। ತೀವುರುಳುತನವೇನೆನಲ್ಕನಿಹರೂಪಿನಿಂಸ
ತ್ಪ್ರಣವನಿಂತೆಂದುದು॥೬॥ ಆಜನನವ್ಯಯನನಗುಣನನಪ್ರಮೇ

ಯೆನಂ। ತ್ರಿಜಗವಂದಿತನನನುಪಮನನಮಲಾಂಗನೆಂ । ಗಜದಾನವ
ಪ್ರಮರ್ದನನೆಮ್ಮ ಹೇಶ ನೆಂಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ॥ ಅಜಸೂಕುನಿಂ
ದಿಸಿಯಹಂದೇವವೆಂದೆಂಬ । ಗಜಬಜಂಪಿಂತೋರುವವಂತೆನ್ನತಾ
ಯ್ಗಂಜೆ। ನಿಜವೆಂಬುಗಾದಿಗೀಡಾದೆನಿನ್ನಿಂಮರುಳಿರಾರಿಂದುಬಯ
ಲಾದುದು॥೩॥ ಇಂತುನಿಗವೋಂಕಾರವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂಕೇಳ್ದು। ಕಂತು
ಪಿತನಾಸ್ಯಮಂನೋಡಿಬಿರುನುಡಿಯುಬೊಂ। ಮಂತವೆಪ್ಪೊಗಳ್ದುಡಾ
ಸತ್ರಿಗರ್ಭದೇಹವುಂಕೊಟ್ಟಾತನಂಸಭೆಯೊಳು ॥ ದಂತಿಚರ್ಮವನೆ
ಟ್ಟಲೆಬಿಯಂಶ್ಮಶಾನದೊಳು । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಿರ್ಪ ಶುಭವುಂತಿರ್
ಯಂಕೇಳ್ದವರ ।.ದೆಂತುನಂಬುವರೊತಿರುಳನವಾತನೆಂದಜಂಜರಿ
ಯುತಿರಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪॥ ಪುದಿದಘೋರಾಂಧಕಾರವುನೆಳೆದಿ
ಸುವೆನೆನು। ತ್ತುದಯಿಸುವವುಮಾರ್ತಾಂಡಮಂಡಲವೊಸಲಿಸೈದಯ। ಸ
ದನದಜ್ಞಾನವುಂಪೊರಮಡಿಸಿನೆಲೆಗೊಂಬಸುಜ್ಞಾನವುಂಬಂತಿರೆ॥ ವಾ
ದದಿಂದವುಂಗಾಣದಜನಿದಿರೊಳುಂಪಂಚ । ವದನದಶಭುಜಪಂಚ
ದಶಲೋಚನಂಗಳಿಂ । ಪೊದೆದಪ್ರಾ ದೊವಲಕೆಂಜೆಡೆಯಮುಂಜುಳಿ
ಕಾಯನಾಕ್ಷಣಂವುಡಿದರ್ದನು ॥೯॥ ಮುಂದೆಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುತಿ
ರ್ದಸಾಕ್ಷಾತ್ಪು। ರಂದರಪ್ರಮುಖಬೃಂದಾರಕಾವನತನಂ। ಮುಂದ
ಮತಿಕಮಲಜಂನೋಡಿಪಾಸ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದೀತನೇ ಜಗದೊಡೆಯ
ನು॥ನೊಂದಪ್ಪೆದುಸ್ತೊಡೆನಗೆಗೆಯುವನಜಸುರೂಪಕ ಗ್ರಾದವಾಗಿದೆ
ನೋಡಿನೀವೆಲ್ಲರುಂತಾಣ । ನೆಂದೆನ್ನಬೇಡೆನುತಕೆಲದವರಕೈಮೇ
ಯ್ವನಕ್ಕವುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೧೦॥ ತಿರುಳುಳಿಗೆವಾನವೆತ್ತಳಿದಂತೆತ
ಲವಾಲಿ। ಗೊರಲಂಗೆವುಹಿವುಯೆಲ್ಲಿಯದುಸಲಿಸರ್ದನಾ। ಭರಣಂ
ಗೆಚಿರವೆಂತುಸುಡುಗಾಡೊಳಿರ್ದಂಗೆಶುಭವಾವುದೀವುರುಳಿಗೆ॥ನಿ
ರುತವಿವಾಪಂಚವದನದಪೇರ್ಮೆಯೈನೆತಾಂ । ಧರಿಸುವೇಂಪಂಚವ
ದನವನೆಂದುವೇಣೊಂದು। ಶಿರವನಬುಜಾಸನಂಸೃಜಿಸಿತಚ್ಛಿರದೊ
ಳೀಕಂಭುವಂನಿಂದಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ನೀನಂತೆಸಕಲಜಗದಾಧಾರನೀಂ
ಮುಖ್ಯ । ನಾನಾಸುರಾವಳಿಗೆನೀಂಕರ್ತುಗಡನಿನ್ನ । ನೇನುತಿಪ
ದಂತೆವೇದವ್ರಾತ ಮಾವಗಂನೀಂಪರಬ್ರಹ್ಮವಂತೆ ॥ ನೀನೆಲ್ಲಿಜನಿಸಿ
ದೆಯಡಾತರ್ಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ಳಿ। ಧಾನವಂಮೊಡೆನುಸುರುವೆಂದಜಂನು
ಡಿದನಿಂ । ದಾನಗುತಮೀಸ್ತೋತ್ರಮಾಯ್ತುಸರ್ವೇಶ್ವರನಮಹಿಮೆ
ಯೆಂತೋಜಗದೊಳು ॥೧೨॥ ಮತ್ತೆಕಮಲಜನಭವನಂಜರೆದುನೀ
ನಿಂತು । ಪೊತ್ತಜೋಹಂಗಳಂಬಿಟ್ಟೆನ್ನಪೊರ್ದಿನಿನ । ಗುತ್ತಮುಪ

ದಂಗಳೆಂಕೊಟ್ಟಪೆಂಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆನಿನ್ನಸದೆದಸುವನು॥ನೆತ್ತಿಯೊ
ಳುತಗದಪೆಂನೋಡೆಂದುಘುಡುಘುಡಿಸು । ತೆತ್ತಲುಂನೆರದದೇವ
ವ್ರಜುಂಬಿದರೆಪಳಿ,ವುತ್ತಿದ್ದನಂಬುಜಾಸನಾಕ್ಷಣದೊಳೊಂದುಕಾ
ತುಕವನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೩॥ ಪಲಬಗೆಯುಕರದಾಯುಧಂಗಳಿಂಕಂಗ
ಳಿಂ । ಥಳಥಳಿಪಚಾರುವುಖದೋಳಿಯಿಂಪಾಳಿಯಿಂ । ದೊಲದೊ
ಲದುಪ್ಪೊಳಿವಘಣಹಾರದಿಂಕ್ರೂರದಿಂದಧ್ಯಾತಾಕಾರವಾಗಿ ॥ ಜಲಜ
ಭವನೋಲಗದವರ್ಚದರೆವಿಧಿಬೆದರೆ। ಜಲಜಲನೆಬೆಮರುತಿರಲುಗು
ರಿಂದಹೊಗರಿಂದ,ಹೊಳೆವಜೊವ್ವನನೂತನಾಸ್ಯವುಂಹಾಸ್ಯವುಂ
ವಾಡೆನುತಹರನುಡಿದನು ॥೧೪॥ ಘೋರತರಭೈರವಾಕಾರದಿಂಹರ
ನೆಡದ । ಕೂರುಗುರಿನಿಂದಜನಶಿರವರಿಯೆನವರಕ್ತ । ಧಾರಾಪ್ರವಾ
ಹದಿಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿರದಾಕ್ಷಣಂವುಳಿಗುತಿರಲು ॥ ಓರಂತೆಹರ
ನೊಲಿದುತನ್ನಭಾಳಾಕ್ಷದಿಂ। ತೋರಕಿಡಿಯಂಬಿಡಲ್ಕಾಕ್ಷಣಂರುಧಿ
ರವುಂ। ಪೀರಿವುರಿದಜನಶಿರವಂಪೋಳ್ದುದಭವನವುಪಾತ್ಮೆಯಂಪೊ
ಗಳಲಳವೆ॥೧೫॥ಕಂಡನ್ಯಾಸವುಯದೊಳುಕವುಲಜಂಹರಕರದೆ। ಖಂ
ಡಿಸಿದತನ್ನುತ್ತವಾಂಗವುಂರುಧಿರಜಲ । ವುಂಡುಪ್ಪೋಳಿಸಿದನಯ
ನಾಗ್ನಿಯಂಪೊಗಳುತಿಹಸಕಲವೈಂದಾರಕರನು॥ ಕೊಂಡಾಡುವಖಿ
ಳವೇದಂಗಳೆಂನುತಿಯಿಸುವ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಂಶಿವಶಿವಾತಿಳಿಯ
ದು,ದ್ದಂಡವೈಪೆದಕೂಡಸೆಣಸಿದೇಂತಾನೆನುತವುಂಡೆಯೋಳ್ಕೈಯಿ
ಟ್ಟನು ॥೧೬॥ ಹರನೊಡನೆಸೆಣಸಾಟವೆಂತುಟೊನುತವಿಶ್ವ । ಭರಿತ
ನೊಳಹಂಕಾರವೆತ್ತಣದೊಲೋಕಸಂ । ಹರನೊಡನೆನಿಂದಿಸುವು
ದೇನೋವುಹಾವುಹವುನಿದಿರೊಳುಚಾಸನದೊಳು॥ ಇರವೆಂತೊ
ಕಂಡುಕಂಡುಂಕೇಳಿಕೇಳಿಯಾಂ।ವುರುಳ್ದೆಯೆನೈಸೆತವವುಹವೆಯಂ
ಸಾಕುಳಿದ । ಶಿರವಿವಂಸವರುಶ್ವವದ್ರೋಹಯಾನೆಂದುವಿಧಿಯೆರಗಿ
ದಂಪದದೊಳು ॥೧೭॥ ಕಂಬನಿಗಳಭಿಷೇಕವಾರಿಕಣವುಕುಟಾವ।
ಲಂಬವುಣಪುಷ್ಪಸಂದೋಹವುಾನುತಿವುಂತ್ರ। ವುಂಬಾದನಯನಂ
ಗಳೇದೀಪಸಂಕುಲಂತಾನಾಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ ಅಂಬುಜಭವಂಶಂಭು
ವ್ರತಜಾನಿರತನಾದ । ನೆಂಬಂತೆತಾನೊಪ್ಪುತಿರೆಸಕಲಸುವುನಸಕ।
ದಂಬಕಂಜಯಜಯತ್ರಾಹಿವ್ಯತ್ಯಂಜಯ ತ್ರಾಹಿಯೆಂದೆನುತಿರ್ದ
ರು॥೧೮॥ ಕೊಂಡಾಡುವಖಿಳದೇವವ್ರಜವುನಾಕ್ಷಣಂ । ಖಂಡಪರಶು
ಕೃಪಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೆವುಳುಗಿಸಿಪಾದ । ಪುಂಡರೀಕಕ್ಕೆನತನಾದವಾ
ಣೀವರನನೊಲವಿಂದೆನೆಗಪಿಬಳಿಕ ॥ ವುಂಡೆಯೊಳುಕೈಯಿಟ್ಟುಬೆದ

ರಚೀಡೆಂದುಮುಖ । ಮುಂಡಲದೊಳಿಂಗಿವನಸುನಗೆಯಿಂದವಾಸತಿ
ಯು । ಗಂಡನಂನೋಡಿಕರುಣಾರಸದವೃಷ್ಟಿಯಂಕರೆದವರಬೀಳ್ಕೊ
ಟ್ಟನು ॥೧೯॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣಮುಂ । ಸಂತಸ
ದಿಬರದವೆರ್ಗೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದ
ವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋ
ಗವುನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ ।. ಕಂತುಹರ
ನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೦॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡವಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು.

೮ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಚೊಮ್ಮನಕಪಾಲಮುಂಪಿಡಿದುಭಿಕ್ಷಕೆನಡೆದು। ಹೆ
ಮ್ಮನಿಂಸರಿಯಭಕ್ತಿಯನೋಡಿಕೃಪೆಪೂಡಿ । ದಮ್ಮಹೇಶ್ವ
ರನಿಳದೆಸುರಪುರಕೆಬಂದುಸುರಸತಿಯುರಂರಕ್ಷಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಹಸ್ತದೃತವಾಗೀಶಮುಸ್ತಕಗಿರೀಂದ್ರತನು । ಜಾಸ್ತನವಿ
ಲಿಪ್ತನವಕಸೂರಿಕಾವಕ್ಷ । ಸುಸ್ತವಪ್ರಿಯತರಸವುನ್ನತವಿಜಾವಳಿ
ವಿನಿಸ್ತರಿತಕೀರ್ತಿಭೂಷ॥ ನ್ಯಸೌತ್ಥಿವಾಲಪ್ರಶಸ್ತಹಮುಕರಖುರಗ।
ಭಸ್ತಿಕೋಟಪ್ರಭಾವಿಸ್ತೀರ್ಣಪಂಪಾಪುರಸ್ತರಣಶರಣಜನಭಕ್ತಿವರ
ವಿರುಪಾಕ್ಷಸುಸ್ಥಿರದೋಳ್ಬಲಹವುನ್ನನು ॥೧॥ ಆದರದೊಳಿನ್ನಾಲಿಸೈ
ರಾವುವಿಧಿಶಿರ । ಚ್ಛೇದಲೀಲೆಯೊಳಂಕಫಾಲಹಸ್ತನುಮಹ । ತ್ತಾದ
ಭೈರವರೂಪನುಳಿದಾಗವಿಷ್ಣುವೊದಲಾದವರಭಕ್ತಿಗಳನು॥ ಭೇದಿ
ಸುವೆನೀಶಿರಕೆತುಷ್ಟಿವಡಿಪುದರೊಳೆಂ । ದಾದಿರಹತಂಶಿವಂಭಿಕ್ಷಾಟ
ಣವನೆವದೊ । ಳಾದಿವ್ಯರೂಪದೊಳ್ಸಾರಮುಟ್ಟಖಿಳಕೃತಿಗಣವೈ
ದಿಕೊಂಡಾಡಲು ॥೨॥ ಕೋಟಶಶಿಕಳಿಗಳಂಜರವನಗೆಮೊಗದರವಿ ।
ಕೋಟತೇಜಂಗಳಂಪಳಿವತನುರುಚಿಯಶತ । ಕೋಟಮನ್ಮಥಮು
ಧುಜಯಂತನಳಕೂಬರರಸೌಂದರ್ಯಮಂವಿಾರುವ॥ ಕೋಟಲಾ
ವಣ್ಯಮಂಬಣ್ಣಿಪೊಡೆಕೊಟ್ಟಾನು। ಕೋಟಶೇಷರಬಿಗಸಾಧ್ಯವೆಂದೆ
ನೆಜಟ್ಟಾ। ಕೋಟೀರಭಾರನಾಹರಿಯಭಕ್ತಿಯನೋಳ್ಪೆನೆಂದಾಗನಡೆ
ಗೊಂಡನು॥೩॥ ಪೊಳೆವಕೆಂಜೆಡೆಯಭಸಿತತ್ರಿರೇಖೆಯನೊಸಲ।ಲಲಿ
ತಪುರುಲತೆಯಥಳಥಳಿಪಕಂಗಳಚಲ್ವು।ದಳಿದನಾಸಿಕದಸುಲಿಪಲ್ಲಿ
ಬಾಯ್ದೆರೆಯಚುಬಕದಕರ್ಣಯುಗಳಂಗಳ॥ ತೊಳಪಮಣಕುಂಡ
ಲದನುತಕಪೋಲಂಗಳೊಳ।ಗಿಳಿವಶೃಂಗಾರರಸಮೆಂಬಂತೆಯಡಿಗಡಿ·
ಗೆ। ಮೊಳಿವಕೆರುಬ್ಬಿಮರವದನದವಿಜಿತವುದನನಾಮೋಹಸದನನ್ನ

ಡೆದನು॥೪॥ ಕಾಯಜದಹನಭಸಿತವಗಣತರವಿಪ್ರಭಾ । ಕಾಯದೊ
ಳ್ತೊಳಗೆತಿಸುಳಿಂಬಲದಕರಕಮಲ । ಕಾಯತವುದಾಗಿರಂಜಿಸೆವಾ
ಮುಕರಕವುರಿವಿಧಿಕಪಾಲಂವೆರೆಯಲು॥ ಪ್ರಾಯವೆಲರಡೆಣ್ಬರಿಸವು
ಳವಡಲ್ತನ್ನಭಿ। ಪ್ರಾಯವಮಾರ್ಗಿಯುಮಿಂಬುಗೊಡದಿರಡದನ, ಪ್ರಾ
ಯಾಸಯತ್ನದಿಂಬಿಲ್ವಿಡಿದುಸತಿಯರಂಜ್ಯೆಸುವಂಗಜನತೆರದಿ ॥೫॥
ಸಿಂಗರದಕರುವೊಮುಕ್ತಿಯಗುರುವೊಮೋಹರಸ, ದಿಂಗಡಲೋಸು
ಕೃತದೊಡಲೊಸೌಖ್ಯಲತೆಯಪ್ಪೊಸ, ವುಂಗುಡಿಯೊವೋಕ್ಷದಿಡೆ
ಯೋಸೊಗಸುವೀಡೋಪ್ರಣವದಜೋಡೊಸಲಭಾವಿಸೆ॥ ಮುಂಗಳಾ
ಕಾರವೋಶಿವತತ್ವಸಾರವೊಲಿ । ನಂಗರಾಜ್ಯದಬೆಳೆಯೊಭಕ್ತಿಕಳೆ
ಯೋಯೆಂದು, ಪಿಂಗದತಿಕಾಮಿಯೋಗಿಗಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೋಸಬೊಮ್ಮ
ನಡಿಯಿಟ್ಟನಂದು ॥೬॥ ಇಂತಪ್ಪಸಿಂಗರವುನಾಂತುನಡೆತಂದುವಾ।
ಕಾಂತನಾಮಾಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂಕಾಣ್ಬಧಿಕ, ಸಂತಸದೊಳಮಲವೈ
ಕುಂಠಪುರಕಾಗಿನಡೆತಂದುಪೊರವಳಯಸಿರಿಯಂ॥ ಅಂತಂತುನೋ
ಡಿವೆಚ್ಚುತ್ತೊಡನೆಬಾಗಿಲ್ಗ। ಳಂತರಂಗಳಿದುನಡೆತರುತಿರಲ್ಕಾಪ್ರರ
ದಕಾಂತಾಜನಂಕಂಡುಕೇಳ್ದೊಡನೆಸೋಲ್ತುಬೆಂಬಿಡಿದುಬೀದಿಯೊ
ಳ್ಬೈದಿತು॥೭॥ ಮುಡಿಯುಮುಂಸೈತಿಡುವಪ್ರಾಗಳೆಂಮುಡಿವಚೆ। ಲ್ವಿ
ಡಿದಮಣಿಭೂಷಣಂದೊಡುವಸೀರೆಯನುಡುವ । ತೊಡೆವಸಿರಿಖಂ
ಡಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳೆನುಳಿದು ತಮ್ಮಿನೆಯರ॥ ತೊಡಕು
ತೆಕ್ಕೆಯನೊದ್ದನೂಂಕುತೇಳುತಬೀಳು।ತೊಡನೆಪಿಂದುಮುಂದು
ಗಾಣದೈತರುತಬಾ । ವ್ಯಾಡನರೂಪಂಕಂಡುಮೂರ್ಛೆವಡದರ್ಕ
ಳಬರಂಗನೆಯರೇನೆಂಬೆನು॥೮॥ ತಳಿವಪಂನ್ನೀರ್ಗೆತಂಗೊಳಿಕೆಟೆಂ
ದನದಂಪಿ। ಗಲರವಾಸಿಕೆಗೆಸುಳಿಗಾಳಿಗೊಡನೊಡನೆಕಂ । ಗೊಳಿಪ
ನಂವನಕೆಳಸುವಂತೆಕಾಮುಂಗೆಕಾಮಿನಿಯರವ್ಮಾರುತೊಡನೆ॥ ತ
ಳರಿಹರಿಯರವುನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬಂದುಮುಂ । ದೊಳಪೊಗಲ್ಕಂಡುವಿ
ಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರನೆನೆಂಬವಂ । ನಿಲಿಸಲ್ಕಿಶೂಲದಿಂದಿರಿದೆತ್ತಿದಂಹರಂಲೀಲಾ
ವಿನೋದದಿಂದಂ॥೯॥ ಅಟ್ಟಕಿಯನೇನೆಂಬೆನಾತ್ರಿಶೂಲದಹತಿಗೆ । ಬೆ
ಟ್ಟವಾದಾಪ್ಪರಪಾಲಂಕೂಡಗಹಗಹಿಸೆ। ಕೆಟ್ಟೆದೆಯನಹುದುನೀನ್ನಗು
ವಕಾರಣವುದೇನೆಂಪೀಶ್ವರನ್ನುಡಿಯಲು॥ ಉಟ್ಟರಿಪುದೇಂವೇದವು
ರಸಿಕಾಣದನಿಂನ। ಸೃಷ್ಟಿವಾನಂದರೂಪಂಕಂಡನನೆಶಿವಂ। ಮೆಟ್ಟಿದೆ
ನೆನಲುಶೂಲದಿಂದಿಳುಪಜೇಡವೆನೆಹರನದಂಕೈಕೊಂಡನು॥೧೦॥ ಅ
ನಿತರೊಳಗೋವ್ಯಾಹರಿಯುಡೆಗೆಪೋಗಿಬಳಿ। ಕಿನಿತವಸ್ಥೆಯನೆಲ್ಲ

ವೆಂಪೇಳಿಕೇಳ್ದಭೂಂ। ಕನೆಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದೆದ್ದೊಡನೆಪರಿತಂದುಶಿವ
ನರೂಪಂಕಾಣುತ ॥ ಮುನದೊಳುರೆಹಗ್ಗುತಿದೂರದಿಂದವನಿಯೊ
ಳು, ತನುವನೀಡಾಡಿವಗುಳಿದ್ದುಕುಣದಾಡಿತಂ। ನನೆವುರವ್ಯತ್ಕ್ಷ
ರುತಭಕ್ತಿರಸದೊಳಗಾಳ್ದುತೇಳುತಾಹರಿಯೆಸೆದನು॥೧೧॥ ಜಯಜಯ
ಯತುಜಗದೀಶಜನನಮರಣವಿನಾಶ । ಜಯಜಯಯತುನುತಕಾಯ
ನಿತ್ಯನಿರ್ಜಿತವಾಯ। ಜಯಜಯಯತುದಿವ್ಯಾಂಗಗೀಷ್ಪತಿಶಿರೋಭೂಂ
ಗಜಯಜಯಕೃಪಾಪಾಂಗನೆ ॥ ಜಯಜಯಯತುಮುನಿಪಾಲದಾಷ್ಟಾ
ಯಣೀಲೋಲ। ಜಯಜಯಯತುಭಾಳಾಕ್ಷಭಕ್ತರಕ್ಷಸಂಶಿಕ್ಷ। ಜಯಜ
ಯತುಸದ್ಭಾವನಿಖಿಳಸುರಸಂಜೀವ ಜಯಜಯಂಎನುತಿರ್ದನು॥
ಇಂತುನಾನಾತೆರದಿನುತಿಸುತಿಪಾರ್ಹರಿಯ । ನಂತಭಕ್ತಿಯನೀಕ್ಷ್ವ
ರಂನೋಡಿಮೆಚ್ಚುತ, ತತ್ಕ್ಷಂತಕರುಣದೊಳೆಂದನೆಲೆವಿಷ್ಣುಕೇಳ್ನಾ
ವುಬಂದಭರವಂತಿಳಿಯದೆ॥ ಆಂತಿಂತುಸೊಗಳಿಫಲವೀನೆಂದುವಾಚಿಸಿ
ದ। ಕಂತುಮುರ್ದನನವಚನಜ್ಯೋತಿಬೆಳಗೆಹರಿ। ಗಂತಸ್ತಮಂತೊ
ಲಗಿಪರಮಸನ್ಯಜ್ಞಾನವವತರಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೩॥ ಆರಿದನಾ
ವಿಧಿಶಿರಂಪರಿದೊಂದುತೆರನನಿದ, ಕೆರವೆನೆಂನೀನೊಸಲೊಳಿೂರೆವರ
ಕ್ತಮುನೆಂದು। ಸರಸರನೆಚಕ್ರದಿಂಪರೆನೊಸಲ್ಗೂರೆದುಹರಕರಪಾತ್ರೆ
ಗುರಿಬಾಗಿಸೆ ॥ ದುರುದುರುಪಕೆನ್ನೀರತೊರೆಬಟ್ಟದಿಂವಿಳಿವ । ತೆರ
ದೋಳ್ಕಪಾಲದಿಂಕರವೃತಿರಲದರಕೆಲ। ದೆರಪಿಂಗದೊಮ್ಮೆಯುನ್ನೆರೆ
ಯದಿರೆಹರಿಯಘಟುಬರತುದೇಂವಂಣಸುವೆನು ॥೧೪॥ ಸುರರಸಂಸಿರ
ಬರಿಸವುಂಬಿಡದೆಸುರಿಯುಲಾ। ಹರಿಯಸರ್ವಾಂಗರಕ್ತಂವಜ್ರವಾಂ
ಸಂಗ । ಳಿರದೆಪೋಗಲ್ಬಳಿಕ್ಕಳಿದಚರ್ಮಾಸ್ಥಿಯಂತರಹರಿಸಿನಲಲಾ
ರದೆ॥ ಹರಿಧರೆಗೆಬೀಳಲಾಸುರನಂದುಕರುಣಂ । ಹರಣವುಂಪಡೆ
ಯೆಹೊಳೆಯುಂತೆಹರಿರಕ್ತವುಂ। ಸುರಿವುತಿರಲೀಶ್ವರವುನಂಭಕ್ತಚ
ರಿತಕ್ಕೆಕರಗಿತ್ತದೇಂವೇಳ್ವೆನು॥೧೫॥ ಹೋಹೋಪುರಿಪುರಿಸಾಕುಸಾ
ಕ್ಕೈನಿನ್ನ। ಸಾಸಸದಭಕ್ತಿಗೆಮ್ಮಯವುನಂಪೊಟ್ಟಿತಿಂ। ತೀಹಂಸವಾ
ಸನನಹಮ್ಮಿನಿಂದೊಗದಕೋಪಂಶಾಂತವಾದುದನ್ನು ॥ ಊಹಿಸ
ಲ್ಕೆನಗೆಸರಿಭಕ್ತರುಂಟೇಯೆನು। ತ್ತಾಹರಿಯನಾದರಿಸಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು
ಹರುಷದಂ। ದೀಹರಂದೇವೇಂದ್ರಪುರಕೆನಡತಂದನದನೇನೆಂದುಪೊಂ
ಗಿಸುವೆನು॥೧೬॥ಭೋಗಿಸಂಕುಲಶೋಭಿತಂಸರ್ವಮಾಂಗಲ್ಯ। ಯೋ
ಗಿಭೂತಿಪ್ರಯುಕ್ತಂಕಾಮವಿರಹಣಂ। ಮೇಗವಿಭವಪ,ದಂವಿಧೃತ
ಗೋಪಸಂಸವಾಶ್ರಿತಸೋಮನೆಂಬಪೆಸರಿಂ ॥ ಈಗಳೀಪುರವೆಮ್ಮನಾ

ವಾಂಕಿತಂದಳೆದು।ರಾಗವುಂವುನಕೀವುತಿದೆನೋಳ್ಪವಿದನೆಂದು।
ನಾಗಭೂಷಂವಿವುಲ ವೇಷ್ಠವುರಾವತಿಯುನೊಳೆ ಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವ
ದೊಳು ॥೧೭॥ ಪೆಸರದವುರಾವತೀಪುರವುದಂನಯುದೆಪಾ। ಲಿಸು
ವವಂದೇವೇಂದ್ರನವನಪೊರೆಯೊಳಗಿರ್ದು। ಬೆಸಕೈವರವುಲದಿಕ್ಪಾಲ
ರುಂಬುದೆಸುಧಾಹಾರವಾತನಸತಿಯರೆ॥ ಪೆಸರಾದಶಚಿರಂಭೆಯೂ
ರ್ವಸಿತಿಲೋತ್ತವೆಯು । ರೆಸವವೇನಪೆಸುಕೇಶಿಯರಿನಿಬರೊನೆದು
ವೆ। ಪೆಸುವಿಷ್ಟಲಿಂಗವೇವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆನಲದರಪೆಂಪನೇಂವಂಣಿಸು
ವೆನು॥೧೪॥ ಈವಿಭವದಿಂದೆಸವಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕವು। ತಾ ತ್ವಿಕೈ
ತವೇಷಸರ್ವೇಶ್ವರಂಪಣ್ಯಾಂಗ। ನಾವೀಥಿಯೋಳ್ನಡದುಬರಲಲ್ಲಿಚರಿ
ಪಸಖಿಯರಚಲ್ಲೆಗಣ್ಣುಂಬಿಗೆ ॥ ಆವಿಭುವಿನವುಳವದನಾಜ್ಞವಿುದಿರಾ
ಗಲದ। ನೇವೇಳ್ವಿನವರವರ್ತಂತವ್ಮವಗುರ್ಸುರೆ। ನಾವಧಾನದೊ
ಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂವುುಂಚಿನಡೆದೊಡತಿಯರೊಳಿಂತೆಂದರು॥೧೯॥ ಅ
ಕ್ಕಕ್ಕೇಳಾತನಾರೆಂದರಿಯೆವವನೋರ್ವ। ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದಸೊಬಗನ
ದೆಪೋದಪವ್ಮರೆಗೆ। ವುುಕ್ಕಂಣನಪ್ಪನಲ್ಲದೆವಿಷ್ಣುಶಶಿಸೂರ್ಯವುನ
ಸಿಜಗಿನಿತುರೂಪು ॥ ವಿುಕ್ಕರದುನಿನ್ನಾಣೆಪುಸಿಯಿಲ್ಲವಿುಗೆಕೈಯೊ
ಳಿಕ್ಕದಾಭರಣಕ್ಕೆಕನ್ನಡಿಯೆನಿಂನೆದೆಗೆ । ತಕ್ಕವಂಸೌಭಾಗ್ಯವುಂ
ತಿಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಕೂಡೆವುತ್ತಿಂತೆಂದರು ॥೨೦॥ ಈಯುವುರನಗರ
ಕೈತರದಸುರನರನಾಗ । ನಾಯಕವುರ್ಯಂನಿಲ್ಲವವರೊಳೀಪರಿಜಾ
ತಿ। ನಾಯಕನನೋರ್ವನಂಕಂಡುವಿಲ್ಲವನೆಡದಕಾಯಕಾಬಲದಕ
ಡೆಯ॥ ಕಾಯವುಿಣೆಯಲ್ಲದಿಂಪಡಿಯಿಡುವವಸ್ತುವಿಂ। ನೀಯಬು
ಜಭವಕೋಟಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಬರಿ । ಬಾಯವುಾತಲ್ಲನೋಳ್ಪೊಡೆ
ತೋರ್ಪೆನೆಲವರುಸಂಭ್ರವುದಿಪೊರವುಟ್ಟರು ॥೨೧॥ ಸರಸಶಶಿವದ
ನೆಯಸಕಲಗುಣಸದನಯು । ಸರಸಿರುಹಪಾಣಿಯಸಾರಶುಕ
ವಾಣಿಯ । ಸರಳಿತರಳಾಕ್ಷಿಯಸರ್ತಕ್ಕಲಾಪೇಕ್ಷೆಯುಸರ್ವಲಕ್ಷಣ
ಯುತೆಯರು ॥ ಶರಧಿಗಂಭೀರೆಯಸರ್ವಂಗೀತನಾರೆಯಶರಣಜಿತ
ಭೋಗಿಯುಸರ್ವಂತತಂರಾಗಿಯು । ಸರಳೈದರೆಡೆಯಾಗಿಸಂಭ್ರವು
ದನಡೆಯಾಗಿಬರುತಿರ್ದರೇವೇಳ್ವೆನು ॥ ೨೨ ॥ ಪೀಲಿದಳವಿಡಿದಂ
ತೆವ್ಮೃಗಂಪಿಗಳಿಕುಲಂ । ವೇಲಿತ್ತಿಬರೆಸೋಗೆವುಡಿಗೆಸೋಲ್ತೊಡ
ನೆನವಿ । ಲೋಲಗಿಸಿಬರೆಕುಚದ್ವಯದಚಲ್ವಿಗೆಕೋಕ ವಿಥುನಂಗ
ಳೊಡನೆಬರಲು ॥ ವೇಲನಡೆನುಡಿಗಂಚೆಗಿಳಿಗಳೊಡವರಲೊಂದು।
ನೀಲಾಜ್ಜವುಂಪಿಡಿದುಬರ್ಪಳೊಪ್ಪಿರ್ದಳ್ಕೈ। ಗೋಲನದಿದೇವತೆಯೊ

ಪೇಳಿಂಬಿನಂಶಿವನನೀಕ್ಷಿಪಾತುಸ್ಸಾಕ್ಷ್ಯಬಿಂದಂ ॥೨೩॥ ಅರವೆತಿದ್ದಿದ
ತಿಲಕವೇಕನಯನಾಂಜನಂ। ಕರದಕನ್ನಡಿಕಟ್ಟದೊಳ್ಮಿಡಿವಿಭಾಗಿ
ಸಿದ । ಕುರುಳಬೈತಲೆಯೊಂದುತೋಳೆವುರೊರವಕೆತಿಗುರದಗಂಧ
ವೊಟ್ಟಿದೊಡಲು ॥ ಅರೆವುಟ್ಟಸೀರೆನೆಲಕಲಿವಮೇಲುದುಶಿರಂ।ಬೊರೆ
ದಕಂಮೆಂಣೆನೀರಾರದಕುರುಳ್ಮಿರಿಯೆ। ಬರುತಿರ್ದರರೆವಾಳ್ಪಸಿಂ
ಗರಂಗಳನುಳಿದುತರಳಿಯರ್ತ್ತವಕದಿಂದಬ್ಜಾಕ್ಷಿ ॥೨೪॥ ಕೆಂಪೆರಿದ್ದಳ್ಗಿಂಣಕ
ಡೆಪರಿದಕುರುಳಾಂತ। ನುಂಪುವಣೆಮುಸುಳ್ತುತಿಲಕಂಕದಡಿದಂಜನ
ದ।ಸೊಂಪುಸೊಪ್ಪಾಗಿಬೆಳ್ಪಾದಧರವುಗುರಿರಿತಮಿಡಿದನೆಲೆವೊಲೆ
ನಡೆಯೊಳು ॥ಕಂಪಿಸುವತೊಡೆಗಳ್ಕಾರದಬೆವುರ್ನಿಟ್ಟುಸುರಿ।ನಿಂಪೊ
ಯ್ವತೆಳ್ಪಳ್ಳೆಬಳಲುಕ್ಕೆನ್ಮೈಯಪೊಸಗಂಪುಕೆದರಿದನಿರಿಯಸುರತಾಂ
ತೆಯರ್ಪೇವಕಾಂತೆಯರ್ಬರುತಿರ್ದರು ॥೨೫॥ ಎಂಣೆಗಂಟನಪೊರೆ
ಗೆನುಣ್ಗೊರಳ್ಬಳ್ಕೆಕಡು । ತಿಂಣವೊಲಿಗಳಬಿಣ್ಪಗಸಿಯನಡುವಳ್ಕೆ
ಪೊಂ। ಬಂಣಪೊರವಾರಪೊಂಬಾಳಿದೊಡೆಗಳುನಡುಗಿದಡದಿಸೆದಳೆ
ಧಳಿಸುವ ॥ ಹುಂಣುಮೆಯಶಶಿವೊಗದಿಬೆಮರುವನಿಯುದಿಸಾಲ।
ವಂಣೆಣೆಯತುಟಿಸುಯಿಲಬಿಸುಪಿನಿಂಬತ್ತಲಾ । ಹೆಂಣುವಿಂಡಂಗಜ
ನಬಾಣದೇರಿಂನೋವುತಡಿಯಿಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ।೨೬॥ ಮಗ್ಗುಲ
ನೆಯನನುಳಿದುಪೋಪುದುಚಿತವೆಮಗಳೆ । ಸಗ್ಗವೆಣ್ಗಿಂಬವಾತ್ಗೆ
ಕಾಯ್ದನಟಕೆಯಂ। ನೆಗ್ಗಿಪಿಂಬಪಾವ್ಳಿಯಂಬಯ್ದುವುಡಿವೊಲೆಯ
ಪೊರವಾರಬಿಣ್ಪನಿಂತು॥ ಪೆಗ್ಗಳಿಸಲೇಕೆಂದುಬೊವ್ಮನಂಜರೆವುತ್ತ।
ಕಿಗ್ಗಡೆಯತೊಡಗಳಿಂನುಗ್ಗುವಾಡುತೊತ್ತೀರ್ವ।ದಿಗ್ಗಜೋಪಮಯಾ
ನಭರ್ಗನಂಕಾಣುತ್ತೆಬಗ್ಗಬರಿಯದೆಯಾದಳು॥೨೭॥ ಒತ್ತಿಲಿಹವಲ್ಲ
ಭನಮರವುತಾಡುವಪಗಡಲಿತ್ತಚದುರಂಗಂಗಳಂಬಿಸುಟುವೋಡು
ತಿಹ। ಚಿತ್ತಜಾಗಮದೋಲಿಗಳನೊದ್ದುನೂಂಕಿಮುಂಗೈಗಿಳಿಯನ
ವನಿಗಿಟ್ಟು॥ಸುತ್ತಲಿಹಸಖಿಯರಂಕಣ್ಪಾರ್ವುಗಳೊಳೆದಿರ।ವುತ್ತೆಭರ
ವಸದಿನಡವುತ್ತೆಬೆಮರುತ್ತೆಕಾಣುತ್ತೆಶಿವನಂಗವನನಂಗನರಳಂಬಿ
ಗೊರೆಯಾದರಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು॥೨೮॥ ತಡಬಡಿಪನಡೆಗಳಿಂತಬ್ಬಿಬ್ಬು
ನುಡಿಗಳಿಂ। ಕಡುಬಿಸುಪಸುಯ್ಗಳಿಂಕಂಪಿಸುವವ್ಯಗಳಿಂ । ಮಿಡಿವ
ಕಂಬನಿಗಳಿಂಮಿಡುಕಬಿಹದನಿಗಳಿಂವಿಾರುವಮನಂಗಳಿಂದಂ॥ಮುಡಿ
ಬಿಟ್ಟಳಲ್ವರಿಂವ್ಯದುವೊಗಬಳಲ್ವರಿಂ, ದೊಡಲುಗಳವರವರಿಂದೋ
ಪರಂತೊರವರಿಂ। ಮಡಲಿರಿದವಿರಹದಿಂವುತಿಗೆಟ್ಟಕರಹದಿಂದಬಲೆಯ
ರ್ಕಂಗೆಸದರು॥೨೯॥ ನೆಗವರೋವಾಂಚವುಣ್ಮವಟಿವುರ್ದಡು

ಗುವೆಯ್ದು । ಯೊಗುವಕಂಬನಿಬಿನ್ನದನಿವಿವರ್ಣವನಾಂತ । ಮೊಗಮಿ
ದ್ದಡೆಯಲಿಸಲೆಸದೆ ಕಂಬಮಾದ ತನುಸಂಪೂರ್ಣಭಾವರತಿಯ ॥
ಸೊಗಸಿನೊಳಿಗೊಂದಿರ್ಪಚೇತನಮಿವೆಂಟುತಾ । ನೊಗುಮಿಗೆಯ
ಸಾತ್ವಿಕರಸಾವೇಶಮವುತೆಯೆರೊ । ಳೊಗೆದವುಸುಧೈರ್ಯಮಂತೆಗ
ದವವರಂಕೊಲಲ್ಬಗೆದವೇಂಪಂಣಿಸುವೆನು ॥೩೦॥ ಬಿಡುದೆನಿಟ್ಟಿಸುವೆ
ಕಂಡೊಡನೆಟಿಂತಿಸುವನ್ನೊಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆಸುಯ್ವುದರಮಿಡಿದುತಾ
ಪಿಸುವಸೆಕೆ । ಗೊಡಲುರಿಕಳಿಲ್ಲುಭಕ್ತಿಯನುಳಿವವಿಕಳಿಸುವನುಡಿ
ಯಡಿಗಿಸುವ್ಮನಿರ್ಪ ॥ ಕಡುಸೊರಗಿಮೂರ್ಛಿಸುವಸೊರನೆಯಿಂದು
ರಿದುಸು । ರ್ಮಿಡುಕುತಿಹಗಳಿಗತಪತ್ರಾನೆಯಬಾಯ್ಗಳಂ। ಬಿಡು
ಮಬಿಡುಗಂಗಳಿಸುಜಾಣೆಯುರ್ವಲಿದಶಾವಸ್ಥೆಯೊಳ್ಕಂಗೆಸ್ದರು ॥೩೧॥
ಸೋತವೀಕ್ಷಿಕ್ಷಲೊದಗುವವನಂತಳ್ಕಿಸುವ । ಪೀತಿಯಿಂತವಕಿಸಿ
ನಿಗುರ್ವತೋಳ್ವಲಿಚ್ಕುಂಬಿ । ಪಾತುರದೊಳೊರವಬಾಯ್ವಿಲಲ್ಲೆ
ನುಡಿಗಿಲವಲವಿಪೆನಾಲಿಗಿಕೂಟಕೆ ॥ ಕಾತರಿಸಿಮಿಡುಮಿಡುಕಲೊ
ಸರೊನಾಣೆಡೆನಿಂದ ರೀತಿಯಿಂಕಳಿಯುದೋಸರಿಪೆನಿರಿಯಡಿಗಡಿಗೆ।
ಧಾತುಗುಂದುವಧೈರ್ಯಮಿಸೆಯಲೆಸದರು ಶಿವಚಬೆಂಕೊಂಡುಸುರಸು
ತಿಯರು ॥೩೨॥ ಹರಿಣಮಧುಕೇಶಿಯೂರ್ವಶಿತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆ ವರ
ಮಂಜುಘೋಷೆಮೇನಕಿಸುರಸೆನೊದಲಾದ ಪರಿಗಣನೆಯಿಮ್ಮೊ
ರುಲಕ್ಷಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರಂಕಲಿಗೆಸಂದ ॥ ಸುರಸತಿಯರಭವನಂ
ಬೆ ಬತ್ತಿದರ್ಬಿಡದೆ। ಪರಮವೇದಾಂತಕಾಂತೆಯರಕ್ಕರಿಂದರಿಸಿ। ಪ
ರಿದೈದಲಾರದಪರಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯಂಪೇಳಲೀನಚ್ಚರಿಯನು ॥೩೩॥
ಈತೆರದೊಳಾಸುರಾವರತಾಂಗನೆಯರಿಲ್ಲರುಂ । ಈತರಿಸಿಬೆಂಬಿಡಿವು
ದಂಕಂಡುನಸುನಗುತೆ । ಸೋತವನತೆರದೊಳೋರಡಿಗೊಮ್ಮೆನಿಂ
ದುನೋಡುತತಿಸುಳಿವುಂತಿರುಪುತ್ತ ॥ ಜಾತಿವಿಟಚಿನ್ಹವುಂಗದೊಳೆ
ಸೆಯೆನಟಣೆಗಳ । ರೀತಿಪೊಸತೆಸೆಯೆನಡೆನಡೆಗೆಸೊಗಸೆಸೆಯಲೆವೆ।
ನೇತೆರದಮಾಯಾವಿಯೋಚೊದ್ಯಮೆನಲಭವನಡಿಯಿಟ್ಟುಬರುತಿ
ರ್ದನು ॥೩೪॥ ನಗೆಯೊಳ್ಕಿಲಂಬವಂಸೋಲ್ವಂತೆನಿಲ್ವಕಾಲ್ದಗೆಯೊಳ್ಕಿ
ಲಂಬವಂವಿಟಮಾರ್ಗವುಂತೋರ್ಪ। ಬಗೆಯೊಳ್ಕಿಲಂಬರಂಸ್ತೋಡಿನೊ
ಡದೆಬಿಡದೆನೋಡುತಿರುತಿರುಗಿನೋಳ್ಪ ॥ ಬಿಗುಹುನೊಳ್ಕಿಲಕೆಲಬರಂ
ಜಾಣ್ಮೆಗಾಡಿಗಳ। ತೆಗಹುನೊಳ್ಕಿಲಕೆಲಬರಂಸೋಲವರಿದುಮೈ। ನೆಗ
ಹುನೋಳ್ಕಿಲಬರವ್ಮರುಳ್ಮಾಡುತೀಶ್ವರನಡೆಯಿಡುತಿರ್ದನು ॥೩೫॥
ಉರಿವಚೇಸಗೆಯೊಳೂಣಗಿದಲತೆಗಳಂಸುಡುವ । ಮರುದಾಪ್ತನೊ

ಳೆ ತುಪ್ಪ ನೊರದೆಲರನೂದಿದೊಡೆ । ತರಹರಿಪುದೇವುನ್ನೆ ಮೆಳೆವ
ಳ್ಳಿವ್ಯೆವತರ್ಪನತನುವಿರಹದೊಳುರಿವೆರಂ॥ಸರಸಸೌಂದರ್ಯರೂಪಂ
ನೋಡಿನಕ್ಕ್ಕ ವೊಗ । ದಿರುಹನಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗುತಿರಿತರಳಿಯರ್ಕಂಡು
ತರಹರಿಪೆರೇವೋಹದಿಂಧೈರ್ಯವಳಿದುಬಹು ದೈನ್ಯದಿಂದಿಂತೆಂದ
ರು ॥೩೬॥ ಪಿಂತಿರುಗಿನೋಡೆಲೋವಿಶಾಲಾಕ್ಷವೋಹರಸ । ಮುಂ
ತುಳ್ಕಿನುಡಿಸೋಸವಿನುಡಿಜ್ಞಾಣತವಕದಿಂ। ದಂತಳ್ಕಿಗೆಯ್ಯಾಬದಿಕೈ
ಯುತೋಳ್ಳಳೆಸಿರಿಕುರುಳ್ವಿಡಿವುತಧರಸುಧೆಯು॥ ನೀಂತಳುವದೀಂ
ಟೊಚಂದುಟುಯಿನೆಯನೆಲೆಮೊಲಿಗ । ಳಂತಡವುತೊತೊತ್ತಿತಳಿರ್ಗೈ
ತಂಪಿಗನೆವಿರಹ॥ ಮುಂತವಿಸಿನೆರೆಯೊಹದಗಾರನೀನೆವ್ಮ್ಮನೆಂದವ
ರಿಯುರುಬೆವೆಗೊಂಡರು ॥೩೭॥ ಕೂಡಲಾಗದೆಕೂಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆ
ನಿಂದುಮಾ । ತಾಡಲಾಗದೆಮಾತನಾಡದೊಡೆಕೈಸನ್ನೆ । ಮಾಡ
ಲಾಗದೆಸನ್ನೆಮಾಡದೊಡೆ ಯಕಟಕಟ ನಿನ್ನ ಕಂಣೋರೆಯಿಂದಂ॥
ನೋಡಲಾಗದೆನೋಡಲೊಲ್ಲದೊಡೆಮೆಲ್ಲನೆಡ। ಯಾಡಲಾಗದೆಯಾ
ತರಾಸೆಯುಂಕೊಡನಾವ। ನಾಡನಿಷ್ಕರುಣೆಯೊಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೋ
ರ್ವಸುದತಿಸಖಿಯೊಳುನುಡಿದಳು॥೩೮॥ ಉರಿಗಂಣಿನಿಂದಳಿದಸ್ಮರನೆ
ನ್ನ ಹೃದಯದೋ। ಳ್ಕ್ರರಳಿತಾಂಜನಿಸಿವುತ್ತೆನ್ನು ನೀಗಂಕೊಲ್ಲ। ಬರನ
ದಕ್ಕೀಶನನ್ನೀಹೃದಯದೊಳಗಿರಲ್ಕ್ರದನಭಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದು॥ ಹರನತ
ನ್ಕಣ್ಣಾಗಿಲಿಂಪುಗಿಸಿಯನಿಮಿಷತೆ । ಯಿರವನುಳಿದಂತುವೈಮುರದ
ಳೊಯನಲೊರ್ವ । ತರುಣಚಿತ್ತದೋಳೀಶನನ್ನೆನೆದುಮೂರ್ಛೆ
ಯಿಂದಿರ್ದುದೇಂಚಲಾವ್ವದುದೊ ॥೩೯॥ ಪ್ರಾಗಣಿಯುಹೋರಟಿಗೆತಡ
ಹರಿಸದಬಲೆನೀ । ನೀಗಲಾನೀಶನಂ ಮುದದಿಂದಹೃದಯಾನು ।
ರಾಗವೆಂದೊಲಿಸಿರತಿಯಂಪಡೆವೆನೆಂದುನೀಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಜಾನಿಸಿದೊಡೆ॥
ಈಗಸಭೆಯೊಳಗಪ್ಪುದೇಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಚ। ನ್ನಾಗಿಕಣ್ಣಳಸೌಖ್ಯವುಂ
ಪಡೆಯದಕಟವುರು । ಳಾಗದೀನೊಬಗನಂಕನ್ದೆರೆದುನೋಡೆನು
ತಸಖಿಗೆಯೋರ್ವಳ್ಳನುಡಿದಳು ॥೪೦॥ ಮೇಲಕ್ಕೆದಪೆನಿಂತುಮು
ದ್ದಿಸುವೆನಿಂತುಮ । ತ್ತಾಲಿಂಗಿಸುವೆನಿಂತುಚುಂಬಿಸುವೆನಿಂತುಸಂ।
ಮೇಳಿಸುವೆನಿಂತುಪ್ಪೋಪಪೆನಿಂತುಬೈದಪೆವುಮ್ಮನಿಸಿದೊಡತಿಳುಪಿ
ರತಿಯು ॥ ಕಾಲವರಿದಿಂತುನೆರದಪೆನವನೊಳೆಂದೋರ್ವ । ಬಾಲೆ
ಭಾವಿಸುತಬರುತಿರೆಭಾವರತಿವುರ್ಛೆ । ಏಳಿಗೆಯೊಳವಳೊಪ್ಪಿ
ದಳುಚಂದ್ರನುದಯದಿಂದೂಪಲದಪತುಮೆಯಂತೆ ॥೪೧॥ ಬಿತ್ತರಿ
ಪಡರಿದೆನಲ್ಕಳಕಲರ್ತಂತವ್ಮ್ಮ । ಚಿತ್ತದೊಳಗೀಶನಂನೆರದರರೆಬ

ಮೂರ್ಖರ್ಕೆ । ವೆತ್ತುಮನಸಿನೊಳ್ಕೈದೆ ಕೂಡಿದರ್ಕಲಕೆಲರೊ್ನೀಡಿ
ಸುಖಮುಂಪಡೆದರು ॥ ಮತ್ತೆಕೆಲಕೆಲರಂತುಮಿಂತುದಣಿಯದೆನಾ
ವ । ಹೊತ್ತನರಿಯದೆಶಿವನಚಿತ್ತವರಿಯದೆಹಿಂದೆ। ಸುತ್ತಿನೆರೆಯದೆ
ಬಾಯಿಬತ್ತಿಬರವೆದೆಯಾಗಿಬಳಿದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೦॥ ಕಡುಬಿ
ಸಿಲವುರಿವಕ್ಕಿಯಂತೆಗಂಟಿಲ್ಲಿಡುಕಿ। ಯೆಡೆವಿಗಿಚ್ಚಟ್ಟಿದೆಳೆಹುಲ್ಲಿಯಂ
ತೆದೆದಡಂ । ದಡಸಿಸವ್ವನೆಹಾರಿದಾವಿಯೊಳುಪೊಕ್ಕುರಗಿಯಂತೆಚಿ
ದಬೆದನೆಬೆಂದು॥ ಮಡುವಿನಿಂಪೊರಗಿಟ್ಟಮರಿಮಾನಿನಂತೆಕೆಲ। ಸಿಡಿ
ಸಿಡಿದುಪೊರಳಿವಿರಹದಬೆಂಕಿಯುಂಬೆಂದು । ಕಡುಬರವಶಂಬೋದ
ರವುರಿಯನರ್ಡವಲ್ಲನಿಂತಲ್ಲಿತಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೨॥ ಪರಿದುಬಿಸುಟಿಳೆ
ವಳ್ಳಿಯಂತೆಸವೆವ್ಯಗಳಿಂ । ಮುರಿದಿಟ್ಟತಾವರೆಗಳಂತೆಸವಕೈಗಳಿಂ।
ತರಿದನ್ಯೆದಿಲಪೂಗಳಂತೆಸವಕಣ್ಗಳಿಂಮಿಡುಕುತಿಹಗೋಣ್ಗಳಿಂದಂ॥
ನೆರೆಪಗಲಚಂದ್ರನಂ ತೊಪ್ಪುವವೊಗಂಗಳಿಂ । ತಿರಿದಚಂದಳಿರಂತೆ
ಯೊಪ್ಪುವಧರಂಗಳಿಂ । ಮುರಿದಿಪ್ಪಮನದಚೇತನದಸುರವನಿತೆಯ
ರ್ಕಂಗೆಸದರೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥ ಈಸಗ್ಗದಬಲೆಯರಸಂಭೋಗಕೆಳಸಿ
ನಾ। ನಾಸವುದಾ್ರಂತಚಕ್ರೇಶ್ವರರುಬಹುಜನ್ಮ। ದಾಸುಕೃತವೊದ
ವಲೆಸಗಿದಯಜ್ಞಮುಖದೊಳೈತಂದಿವರಪದವಿಡಿದಿಹ॥ ದಾಸಿಯರೊ
ಳೊಂದಿವಸಮಿಪ್ಪುದಘಟತವುಪ್ಪು। ದೇನೊಗನೋರೂಪವಾತ್ರ
ದಿಂರಂಭಾದಿ । ಭಾಸುರಸ್ತ್ರೀಯರಂನಾಣ್ಗೆಡಿಪನಿವನೆಂದುಪ್ರಥಮನಂ
ಬೆರಗಾದುದು ॥೪೫॥ ಕಂಡನೀಪರಿಮರುಗುತಿರ್ಪಕಮಲಾಕ್ಷಿಯ
ರ। ತಂಡವುನಕಟಸಕಲಪರಿಜನಗಳಿಗಾಕಾವು। ಸಂಡಲೆವಿಶೇಷವು
ಲ್ಲಾಯೆಂದುಕರುಣರಸಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸೆ॥ಖಂಡಿಸಿತುವಿರ
ಹವೆದೆಗಾಯ್ತುಸವಿರತಿಸುಖವು। ನುಂಡಬಲೆಯುರ್ತಂವುವುನೆಗ
ಳ್ದೆ ಪೋಗಲಾ । ಖಂಡಲನಗೃಹಕೆನಡೆತರುತಿರ್ದನಭವನತಿಲೀಲಾವಿ
ಲಾಸದಿಂದಂ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತ
ಸವಿಬರದವಗೋಚರದರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪ
ರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿರಿಂದಂ ॥೪೭॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೯ನೇ ಸಂಧಿವುಗಯಿತು

೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ಇಂದ್ರವೊದಲಾದದಿಕ್ಪಾಲಕರವುನೆಗೊಲ್ದು। ಚಂ

ದ್ರಧರನ್ನೈದಿಭಿಕ್ಷವುನಾಂತುಬಳಿಕಾವುಮು । ನೀಂದ್ರಗೆಶಿವ
ನೊಲ್ದುದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಕಾರದಿಂಬೋಧಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಕರಧೃತಕಪಾಲವಿನಮಿತಲೋಕಪಾಲಭೀ।ಕರದೈತ್ಯ
ಮಥನವಿಖ್ಯತವಿಮಲಕಥನಹವು। ಕರಕಲಾಜೂಟಭೂಷಿತಕಾಲ
ಕೂಟಾಂಧಕಾಸುರನಿಶಾಟವಿಜಯ॥ಸ ಸಗುಣಧಾಮಸನ್ನು ತನತ
ಪ್ರೇಮಕಾ।ಸರನಾಡದಹನಪ್ರಕಾಶರನಂಗದಹನಕರ।ಶರಣಜನರಕ್ಷ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷಸಲಹೆಂಮನು॥೧॥ಪೊಸತಿದಿಲಚ
ನ್ನಬಸವೇಶಶೂಲಿಯಕ್ಕೈಯ । ತಿಸುಳಿವಿಣನಂಕರಕಪಾಲವುಂಕಂ
ಡೋರ್ವ।ಶಶಿಮುಖಿಯುಳಾದೊಡಂಭಯಬಿಭತ್ಸಗೆಸಂದುದಿಲ್ಲವೆನೆಶಿ
ವಮುಖದೊಳು ॥ ಬೆಸುಗೆಗಣ್ಣಿಲ್ಲಿರತುಗಾಣ್ಬವೇವೇಣ್ಮಕ್ಕ।ರಸ
ಮೆನಿತ್ತಾದೊಡಂವೋಹರಸವುಂತಗು। ಳ್ಳಿಸಬಲ್ಲವೇಕಾಮಿಗಳ್ಕಂ
ಣುಗಾಣರೆಂಬುದುಪುಸಿಯೆಕೇಳೆಂದನು॥೨॥ ಹೊಕ್ಕನೀಕಂಸುರೇಂ
ದ್ರನನುನೆಯಬಾಗಿಲೋ।ಳ್ಕಿಕ್ಕಿರಿದಸುರಭಟತಸಂದಣಿಗಳೀನುವಂ।
ಲೆಕ್ಕಿಸದಶೂಲವುಂನೆಗಪಿಬ್ರಹ್ಮನಕಪಾಲವನುದಕೆತ್ತಿಕೂಡೆ॥ಎಕ್ಕ
ಕ್ಕಳಿಂದವುತ್ಪೃಷ್ಟಸ್ವರಂಗಳಿಂ।ಮುಕ್ಕಣನೊಲಿದುಭಿಕ್ಷಾಭಿಕ್ಷವೆ
ನಲಿಂದ್ರ। ನುಕ್ಕುವತಿಸರುಷದಿಂದಾಶಿಸಿದನಾಗಳಭವತಸಂಭಿಕ್ಷದ್ವ
ನಿಯನು॥೩॥ ಕೇಳ್ದಿಂಗಭೀರಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯನಂಗದೊ ಳ್ತಾಳ್ದಿಂಪುಳಿ
ಕಜಲನುನಾನಂದವಾರ್ಧಿಯೊಳಗೆ । ಗಾಳ್ದವ್ಮನಕ್ಕೆಸರಿಯಾವಾಪ್ರ
ರೊಳುಮುನಿಗಳೊಳುಕಚೀದೇವಿಯೊಳಗೆ॥ ಪೇಳ್ದಿಂಮಹೇಶನಬರ
ವುಚೋದ್ಯವೆಂದುಸುರ। ರಾಳ್ದಿಂವೈಗೇಂದ್ರಪೀಠವನುಳಿದುನಡೆ
ತಂದು। ಬೀಳ್ದಿಂಮಹಾದೇವನಿಬರೊಳಪ್ಪಾಂಗಬಂಭಯಭರಿತಭಕ್ತ
ಯಿಂದಂ॥೪॥ ಸಾರಮೊಳಗಂಕೇಳ್ದನವಿಲಂತೆನಲಿದುಶಕ್ತಿ । ಸೂರರು
ದಯಂಗಂಡಕುಮುದಕಮಲಂಗಳಂ। ತೋರಣವಿಘಟ್ಟಿಗುರುವಂಕಂ
ಡಶಿಷ್ಯನಂತಧಿಕಭಕ್ತಿಯನೆತಾಳ್ದಿ ॥ ಬಾರದರ್ಥಂಗಂಡಕವಿಯುಂ
ತೆವೆಟ್ಟಿಕಂ।ಣೂರೆನಿಧಿಯುಂಕಂಡಬಡವನಂತುಬ್ಬಿತ।ನ್ಮಾರಸರಮು
ಖಕಮಲವುಂದೂರದಿಂಕಾಣುತವರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದನು ॥೫॥ ಫಲಿ
ತವಾದುದುಪೂರ್ವಸುಕೃತಲತೆಪರಿತಂದು। ದೊಲವಿನಿಂದಮೃತ
ಪ್ರವಾಹವುತತ್ವವಂ। ದಳೆದುಬಂದುದುಪರಬ್ರಹ್ಮವಾನಂದವಾ
ರಾಸಿತಾಂಗುಡಿಯುಟ್ಟಿದು॥ ಸಲೆನಿಖ್ಯವೇರೂಪನುಂತುನಡೆತಂ
ದುದು ಜ್ವಳವುಮೂರ್ತಿಯೇವುಮೂರ್ತಿವೆತ್ತುಸಾರ್ದಂತೆನ್ನ। ಪಲವುಪು
ಣ್ಯಂಸಫಲವಾದುದೆಂದವರೇಂದ್ರನಭವನನ್ನುತಿಯಿಸಿದನು ॥೬॥ಕ

ರಣ ನುತಶಶಿಚೂಡಸಕಲದುರಿತವಿಭಾಡ। ಶರಣುಸೌಖ್ಯಾಸ್ಪೊನ್ನ
ಸರ್ಪವೇಷ್ಟಿತಕರ್ಣ । ಶರಣುಸರ್ವಾಭೇದ್ಯಸಚ್ಚರಿತಯುತಹೃದ್ಯ
ಶರಣುಸಲ್ಲಲಿತಶೀಲ॥ ಶರಣುಸಜ್ಜನಪಾಲನಾಮಗಾನವಿಲೋಲ।ಶರ
ಣುಮುನಿಜನಸಂಗಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾಲಿಂಗ। ಶರಣುಹರಿನತಚರಣಹಿ
ಸ್ತಿಚರ್ಮಾವರಣಶರಣೆನುತ್ತಡಗೆಡದನು॥೭॥ ಮಾಣದಿಂತಡಿಗೆರಗಿದಿಂ
ದ್ರನಂನಮಿಸಿದಿಂ । ದಾಣಿಯುಮನೀಶ್ವರಂನೆಗಪಲೊಡನಾಕಾಶ।
ಪಾಣನುಡಿದಿತ್ತೆಲೇಸುರಪಕೇಳ್ಪರಮೇಶನೆಡದ ಹಸ್ತದೊಳೊಪ್ಪು
ವ॥ಮಾಣೇಪತಿಯಕಪಾಲಕ್ಕಭಿಕ್ಷವನಿನ್ನ। ತ್ರಾಣಮುಳ್ಳನಿತುಮು
ನ್ನೀಡೆಂಬವಚನವುಂ। ಪ್ರಾಣಮೈ ತಂದಂತೆಕೇಳ್ದೊಡನೆತರಿಸಿದಂ
ನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳನು॥೯॥ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಸ್ತುವಂತರಿಸಿಶಚಿಯೊ
ಡನೆ। ಫಣಭೂಷಣನಕಠಕಪಾಲಕ್ಕಭಿಕ್ಷವುಂ।ದಣಿಯದೆಡೆವಾಡೆನ
ಲ್ಕನುವಾದಳೈವತ್ತುಲಕ್ಕಸುರಸತಿಯರೊಡನೆ॥ ಮಣಿಖಚಿತದೊ
ನ್ನೆಹರಿವಾಣಂಗಳಿಂತುಂಬಿ। ಮಣಿಮಣಿದುನೀಡಲ್ಕೆತುಂಬದಿರೆಸು
ರಪಸುರ । ಮಣಿಯುಂಸುಧಾಕಳಶಮುನ್ನೀಡಬರಲಭವನೊಲಿದಾಗೆ
ಳಿಂತೆಂದನು॥೯॥ ಸಾಕುಸಾಕ್ಕೆಸುರಪಕೇಳ್ಸುಧಾಕಳಶಮಿಾನಾಕಿ
ಗರಜೀವದಾಧಾರಮಿದನಕ್ಕಂತ । ಜೋಕೆಯಿಂಬೈಚಿಡುವುದೆನು
ತವರಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತನಲಪುರಕ್ಕೈದಲಗ್ನಿ॥ ಆಕಪರ್ದಿಯಕರಕಪಾ
ಲಕ್ಕಭಿಕ್ಷವುಂ। ಬೇಕಾದರನ್ನಂಗಳಂಬಡಿಸಲದಥಿಂದ। ನೇಕಹರು
ಷದಿಯಮನಪುರಕೆಬಂದಾಜವನಪೂಜೆಯುಂಕೈಕೊಂಡನು ॥೧೦॥ಎ
ಲಸಿದ್ದರಾಮಕೇಳಾಯವುನಪಟ್ಟಣದಿ। ಪುಳಿಗೊಂಡವಾದಿಮಗಣ
ತಕೋಟಯದರೊಳಗೆ। ತಿಳಿಯಲೆಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟನಾಯಕನರ
ಕಮನಿತುಕುಂಡಂಗಳಲ್ಲಿ॥ ಮುಳಿಗಿರ್ದನರಕಿಗಳಭವಬಂಧವಾತ್ಮ
ಬುಂ। ಸಲಶೈವಲೋಕಸಂಪ್ರಾಪ್ತರಾದರ್ಶಿವನ। ನೊಲವಿನಿಂಹೃತ್ಕ
ಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟರಂಪೊಗಳಲರಿದೆಂದನು॥೧೧॥ ಹರುಷದಿಂ
ಕಪಾಲನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುನೈರುತ್ಯ। ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರರೀಶಾ
ನ್ಯರೆಂದೆಂಬ।ವರಪುರಂಗಳ್ಗೆಕಮದೊಳ್ಪರಲ್ಕವರಿದಿಗ್ಗೊಂಡಧಿಕಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ತರಣಿಯರ್ವಿರಸುನವರತ್ನಂಗಳಂಶಿವನ । ಕರದಪಾ
ತ್ರೆಗಭಿಕ್ಷಮುಂನೀಡಲವರುಗಳ । ಕರೆದುಸಂತೈಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಶಂಕ
ರನಂದುಬರುತಿರ್ದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೧೨॥ಸಕಲಜಗಮುಂಪಾವನಂಮಾ
ಡಿನಾಮಗೋ।ಪ್ಯಕಭೂಮಿಯಂಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯೆಂದೆನಿಸಿನಿ। ಷ್ಪು
ಕಟಗಿರಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಪೇರ್ವಡೆಯದಿಹನದನದಿಗಳ॥ ಅಕಳಂಕಪುಣ್ಯ

ನದಿಯೆನಿಸುತೆಲ್ಲಲ್ಲಿಬಾ। ಧಕವನಂಗಳಿನೆಸವಪುಣ್ಯವೆನವೆನಿಸಿದ।
ರ್ದಕಹರಂಹಮುಶೈಲವಿದ್ದೆಡೆಗೆನಲವಿನಿಂದಾಗ ನಡೆತರುತಿರ್ದನು॥
ಆಗಿರಿನಿತಂಬದೋಳ್ದಾರುವನಮಿರಲದರೊ । ಳಂಗಾತಮುಂಭೃಗು
ಭರದ್ವಾಜನತ್ರಿಯು। ತ್ತಾಗಾಲವಂವಸಿಷ್ಠಂಕೌಶಿಕಂಕಶ್ಯಪಂವ್ಯಾಸ
ನಂಗೀರಸಂ॥ಬಾಗುರಿಪರಾಶರಂಗಾರ್ಗ್ಯಕಣ್ವಮುಖ್ಯ। ರಾಗಿರ್ದ
ವರಮುನಿಗಳಗಣಿತರ್ಕಮತಮ್ಮ । ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳೀಶ್ವರಧ್ಯಾ
ನವಿಮ್ಮನಂಗೊಳಿಸಿರ್ದರೀನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ನೆಳಲಂತೆಮೈವಳಿಗೆಸಂ
ದವುತಿಯಂತೆನಿ । ರ್ಮಳಕರ್ಮಕನುಸಾರಿಯಾಗಿನುಂಗಿದರಸಂ।
ಸಲಿತಿವಿದಬಳಿಗೊದಗುವಂತೆನೆಗಹಗೆಮುಂಚೆಕಂಪ್ರಕ್ಷೆಗಳಮಾಡು
ವ । ತಳಿರುಕೈತೆಳ್ವಿಸುರಸುಳಿಗುರುಳಿನೆಳಿನಡುವಿ। ನೆಳೆಜವ್ವನದ
ಮುದ್ದುಮೊಗದಕೋಮಲಾಕಾಯೆ। ದಲಘುಜಘನದವುಪಾಪತಿವ್ರ
ತಾಜನಂಕಂಗೊಳಿಸಿತೇನೆಂಬೆನು॥೧೫॥ ಆಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮವನೊ
ಳಪೊಗುತ್ತೀಶ್ವರಂ।ಕೋಮಲಾಂಗಂಧಳತಳಿಸೆಹೊಳಿಹೊಳಿವಸೌ।
ದಾಮಿನಿಯಸಾರೂಪ್ಯವುಂಪಡೆಯೆಕಣ್ಮೊಗಂನಡೆನಡೆಗೆಗಾಡಿಮಿ
ಗಲು ॥ ಆಮುಹಾಶೇಷನೀತನರೂಪವುಂಪೊಗಳಿ। ಸಾಮರ್ಥನಲ್ಲೆಂ
ಬಸಂಶಯಂಮುನಿಜನ । ಸ್ತೋಮಕ್ಕೆಪುಟ್ಟಿಭಿಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯುಮು
ನ್ಮೈಕಡುಚಲ್ವಿನಿಂನಡೆತಂದನು ॥೧೬॥ ಆರುಷಿಸ್ತ್ರೀಯರುಂಮನೆಗ
ಳೊಳುತಮ್ಮಸಂ । ಸಾರಕೈಕ್ಯಂಗಳಿಂದಿರುತಿರ್ದಶಿವನಗಂ । ಭೀರಭಿ
ಕ್ಷಾಧ್ವನಿಯುಮುಂಕೇಳ್ದಿಸುಪವಿತ್ರಪಾತ್ರೆಯೊಳುದಿವ್ಯಾನ್ನಮುಂ॥
ಸಾರಪಾಯಸವನನಿತುಂಬಡಿಸೆತಂದುಕೈ । ಯಾರಿಭಿಕ್ಷಮುನೀಡಿ
ಮುಖವನೀಕ್ಷಿಸದೆಕಂ। ಣೋರೆಯಿಂಪ್ರತಿಕೃತಿಯುಗುರ್ವೆಳಗಿನೊ
ಳ್ಕಂಡುಮೋಹಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೭॥ ಆವಚನ್ನಿಗನೀತನಾವ
ನೀಜಾಣನಿವ । ನಾವನೀಗಾಡಿಕಾರಂಶಿವಾಯೆಂದತ್ತೆ। ಮಾವಮೈ
ಪುನಭಾವಗಂಡರಿರೆವುನೆಗಳಂಬಿಟ್ಟಳ್ವವುಕ್ಕಳುಗಳಂ ॥ ಓವದೆ
ಮುನೀಂದ್ರಹೋವಮಾಜ್ವಚರುಸವಿಧಿಗಳೆ । ತೇವಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಂ
ಖಿಸುಟುಸದಿತಂದು। ದೇವೇಶ್ವಿನಬ್ಜಾಕ್ಷಿಯರ್ಮದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ್ನಿ
ಟ್ಟಿಸಿದರೀಕ್ಷಿನಿರವಂ ॥೧೮॥ ಕಾಣುತೀಕ್ಷನಮೂರ್ತಿಯಮ್ಮಹಾಸತಿ
ಯರಿದೆ। ತಾಣನೆಲಗಾಣವಾದವುವಲರ್ಗಣಿಗೆವನ। ವಾಣದಡಿಗಡಿ
ಗೆಬೆಂಬತ್ತಿದವುಬತ್ತಿದವುಬಾಯ್ಗಳಿತಿತವಕದಿಂದಂ ॥ ತ್ರಾಣವೆಳ್ದಾ
ಯ್ತುಮತ್ತೊಡನೊಡನೊಸರ್ವನಾ।ಣ್ಣಾಣಮುಬ್ಬರವಾಯ್ತುನಡ
ಗೆತಡಬಡನಾಯ್ತುವಾಣತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯ್ತುಸುಮತಿಮುರುಳಾಯೊಂ

ದುನಿಮಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬಿನು॥೧೯॥ ಸ್ನಾನಜಪಹೋಮಮುಧ್ಯಾಪ
ನತಪಸ್ಸುಸುಖಿ। ಧಾನಯುಕ್ತಾತ್ಮಪತಿಗಳಿಜನ್ಮಜಾಡ್ಯದೋ। ಳಿತ್ತ
ನಡ್ಡಗಟ್ಟುವಡೆದಾಕಾವಗಟ್ಟಿಪುರವೈರಿಯಿಂಕ್ಷಣಘಾತಕೆ॥ಆನದೊಡ
ದೊಸರಿಪರಿವೋಲ್ಪಮುರ್ವನಿಗಳೆಂ। ದಾನನಾಬ್ಜಿಂಗಳೊಳುಹರುಷಾಶೈ
ಕಂಗಳೊಳು। ಮಾನಿತವರಾಂಗದೊಳುತೆಳ್ವದಂಸೂಸೆವೋಲಸಿದರ
ಖಿಳಸ್ತ್ರೀಯರು॥೨೦॥ನಾಜಗುಣಮುಲ್ಲದರಿಯದಮುಗ್ಧೆಯುರ್ಬಳಿ। ಕ್ಕೀ
ಜುಟ್ಟಿಗಾರನಂಕಂಡುಮರುಳಿಪ್ಪುದಿದು। ನೋಜಿಗಮೆಶಿವಶಿವಾತರಳೆ
ಯಬೆಂಕಿಯೊತ್ತಿನಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆಕರಗಿ॥ಸೂಜಿಕಲ್ಲಿದಿರಕಾರ್ಬ್ಬನ್ನಂ
ತೆತಿರುಗಿದೆಡೆ। ಗಾಜವದೊಳೆಡತಿರುಗಿಬೆಂಡಾಗಿನಾರೀಸ। ಮಾಜವಂ
ಸದುದುಸೂತ್ರಧಾರಿವಿಡಿದಾಡಿಸುವಬೊಂಬೆಗಳಬಳೆಗದಂತೆ॥೨೧॥
ಅಕ್ಷರಿಯನಾಲಿಸಲೆರಾಮಮುನಿಜನಕೆಖತ । ಪೆಕ್ಷಬೇಕೆಂಬೀಶ್ವ
ರಂವಿನೋದಕ್ಕೆಕ। ಣ್ಮುಚ್ಚಿಜಾನಿಸುವಸತಿಯರಕರಸ್ಪರ್ಶನಂಗೆಯ್ವ
ಲೊಡನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ಅಕ್ಷರದಶಿವನಸಾರೂಪ್ಯದಿಂಧಳಿಳಿಸು ।
ವಟ್ಟಮುತ್ತಿನಬೊಂಬೆಯೆಂತಪ್ಪಶಿಶುಗಳೆಳು । ತುಟ್ಟಿಬಸುರಿಂಪಿಡ್ಡ
ವೀಶ್ವರಮಹಾತ್ಮೆಯಂಬಣ್ಣಿಸುವರಾರಿಂದನು॥೨೨॥ ನೆರದುವಲ್ಲಿರ್ದ
ಪಟುವಟುಸಂಚಯಂತವಮ್ಮ। ಗುರುಗಳೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳ
ಬೇಕೆಂದು । ಪರಿದುಬಂದಬಿದ್ದೊಡನೆದ್ದುಕೈಗಳೆಂಮುಗಿದುತವು
ತವುಗೆನಿಂದು ॥ ಉರಿತವಿಸ್ನಾತ್ಮಯತಪೋಜಪಧ್ಯಾನಂಗ । ಳಿಗ
ವದೇಂಧಾನಸನುದೋರ್ವಮಾಯಾವಿನಿಂ । ಮುರಸಿಯುರನೊಲಿಸಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ದುಪಂಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೇಳೆಂದೊರಲ್ದರಂದು ॥೨೩॥ ಕೇಳಿಕ
ಣ್ಬೆರದುಜಪಮುಂಜರಿದುಕೋಪಮುಂ। ತಾಳಿತಪಮುಂತೊರೆದುಮೊ
ನಮುಂಮರೆದುನೆರೆ । ಬೇಳುತಿರ್ಪಸುತಿಯನಿಟ್ಟುಷ್ಟಕರ್ಮಮುಂ
ಬಿಟ್ಟುನೆರೆಬೆರದುಪಟ್ಟು ॥ ಕಾಳಕೂಟಕ್ಕೆಳಸಿದವರಾರ್ಮಹಾರು
ದ್ರ। ಭಾಳಲೋಚನದಕ್ಷಿಣಂತಾವರಾರೆಂದು । ಘೋಳಿಡಲ್ಪೆಸೆಗಳಾ
ಭರ್ಟಿಸುತೆದ್ದುಗುಮಹಾಮುನಿಗಣವನೇನೆಂಬಿನು ॥೨೪॥ ತೊರು
ತೋರಾವೆಡೆಯೊಳಿಪ್ಪನಿಂಪನಜಟ್ಟಿ । ಕಾರನವನಂಕರೆವಿಚಾರಿಸು
ವೆವೀಪರಿಯ। ದೂರನೆಂದೋರ್ವರ್ಸಿಂಹೋಗ್ರನೆಂದೆಂಬವಟುವಂಕ
ರೆದುನೇಮವೀಯೆ॥ ತೋರಗಂಗಳ್ಕಿಡಿಗಳಂಸೂಸೆಮೈಬೆವು। ರ್ತೋ
ರೆಬೀಗದೊಳೀಶನೆಡೆಗೆಬಂದೆಲೆಮಾಯ। ಕಾರನಿನ್ನಮ್ಮಹಾಋಷಿ
ಗಳೊಡಗೊಂಡುಬರವೇಳ್ಪರೆನಲೆಂತೆಂದನು॥೨೫॥ ಒಸಗೆಯಿಂಋಷಿ
ಗಳಿಮ್ಮಂಕರೆಯೆಬರಲದೇಂ । ಬಿಸನವೇನೆಲೊಭಿಕ್ಷವಿಲ್ಲದವರೆಡೆ

ಗೆಬಹ । ಘಸಣಿಯೆಂಬಂದಂತೆನಿನ್ನಡೆ ಯೆನಲ್ಕೆಸಿಂಹೋಗ್ರನತಿ
ಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಮುಸಗಿದವ್ಯಗೇಂದ್ರನಂತಾರ್ಭಟಿಸುತೆಗ್ಗ । ಪಾನ
ಸರಕುಲಗುರು ವೆಯಿಂಗಳಿನಿಂದನಿಲವಿನಿಂ। ಭಸಿತವಾಗೆಂದು ಸರ್ವೇಶ
ನಂಶಪಿಸಿದಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೬॥ ಜಂಬುಕದಕೋಪದೋ
ಳ್ವಾರಣದರೋವುಂಗ । ಳೇಂಬಳ್ಳಿದಪವೆಮುನಿವಟುಶಪಿಸಲಭವಂ
ಗೆ। ಮುಂಬಪ್ಪುದೇಪಾನಿಕೇಳ್ದನಸುನಗುತೀಶ್ವರವುಂದೆನಡೆಯು
ತಿರಲು॥ ಎಂಬುದೇನಕ್ಷರಿವಡುತ್ತಧಿಕತೀವ್ರದಿಂ। ದಂಬರದುಮುನಿ
ಗಳೊಡನೀವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳೆ । ನಂಬರಾತನವಚನವುಂತಾವೆಬಂ
ದರುರಿವುತಹೊಗೆವುತೀಶನೆಡೆಗೆ ॥೨೭॥ ಬಂದುಕಾಣುತ್ತೆಲ್ಲರುಂಶ
ಪಿಸಲಣುಮಾತ್ರ । ವೆಂದುಬಗೆಯದಾದನೀಕ್ಷಿಸಿವುತ್ತೆಯುಂದರ್ಭೆ।
ಯಿಂದಿವ್ಯವುಂತ್ರವುಂವುಂತ್ರಿಸಿಡೆಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೈದಿಶಿವನಿದಿರೊ
ಳು॥ ನಂದಿಪೋಗಲ್ಬಳಿಕನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ಕೊಂದಪೆನೆನುತ್ತೆಸಗಿ
ದನಿತುವುಂಬಯಲಾಗೆ । ನಿಂದುಮಾರಣಹೋಮವುಂತೊಡಗಿದರ
ವರದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೮॥ ಯೋಜನಸುವಿಸ್ತೀರ್ಣದೋ
ಳ್ಕುಂಡವುಂಸೃಜಿಸಿ। ಮೂಜಗದಸಿದ್ಧಸಮಿತಿಗಳೊಳಿವರಾಜ್ಯವಿಂ।
ದಾಜಗತ್ಸಿದ್ಧನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಮುಪಾಮುನಿಗಳಲ್ಲಿಕುಳಿತು॥ ಆ
ಜಾತವೇದನೊಳುಘೋರಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ । ದೀಜಟ್ಟಿಗಾರನಂದಹುಸೆ
ನುತ್ತಾಹುತಿಸ । ಮಾಜವುಂಬೇಳುತಿರ್ದಲ್ಕೋಟಿಶತಕೋಟಿಗಳ
ನೊವರ್ರೊವರ್ರದು॥೨೯॥ ಹೊಗಹೊಗದುಸುತ್ತಲೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ
ಸಲೆಸುತ್ತಿ। ದೊಗೆಯುಚೂರ್ಣಯನೊತ್ತಿನೂಂಕಿನೆರೆಭುಗಿಭುಗಿ। ಲ್ಭು
ಗಿಲೆನೆತ್ತುರಿವಶಿಖಿನಾಲಿಗೆಯೊಳೊಂದರಿಂದುಗ್ರಮಾಗಿಕೂಡೆ॥ ನೆಗ
ವಂದುಗ್ರಬಗ್ಗಂಘೋರಸರ್ಪಂಗ। ಳಗಣಿತಾಯುಧಮೇಳಿಭೂತಗಣ
ಶಕ್ತಿಗ। ಳ್ಕಿಗುವಪಸ್ಮಾರವೆಂಬದ್ಭುತದರೂಪಂಗಳಾರ್ಭಟಿಸುತಂ
ತೆಂದವು ॥೩೦॥ ಬೆಸಸುಬೆಸಸೆಂಹುತಿಯನಮಗೆನುತ್ತೊಡನೆಗ ।
ರ್ದಿಸುವನಿತುವುಂನೋಡಿಸನ್ನೆಯಿಂದೀಶನಂ। ಮುಸುಕಿನುಂಗ
ಲ್ವೇಳಲೊಡನೀಶನಂಕಾಣುತಾರ್ಭಟಿಸಿಮೇಲ್ಬ್ಬಯಲು ॥ ನಸು
ನಗುತ್ತೆರಳಿಯಂತಾಳ್ದಪುಲಿಯಂಸೀಳ್ದು। ಪೊಸಸವ್ಯನುಟ್ಟಫಣ
ಗಳತೊಟ್ಟಕೈದುಗಳ। ನೆಸಕದಿಂಧರಿಸಿಶಕ್ತಿಯನೊರಸಿವುತ್ತೆಬಪ್ಪು
ರಿಯನಾಂತನುಕರದೊಳು॥೩೧॥ ಮತ್ತಪಸ್ಮಾರವತಕೋಪದಿಂರು
ದ್ರನಂ । ಮುತ್ತೆವುಂದಲೆವಿಡಿದುಕೆಡಹುವಾದಂಗಳಿಂ । ತೆಲತ್ತಳಂ
ದುಳಿದುತಾಂಡವರೂಪವುಂಧರಿಸಿಕುಣಿಯುತಿರೆಭೂತಂಗಳು॥ತತ್ತ

ಧಿಮಿಧಿಮಿಕೆಂದುತಾಳೆವುದ್ದಳಿಗಳುಮ । ನೊತ್ತಿಪಾಡುತ್ತಿರಲ್ವಿಸ್ಮ
ಯಂಬಟ್ಟವುನಿ। ಪೋತ್ತಮುರ್ಶಿವನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿನಿಗುರೊನಾಲಿಗೆ
ಯಿಂದಪೊಗಳ್ದರಂದು॥೩೨॥ರಕ್ಷಿಸರಿತರಿಯದವುರುಳ್ಳಿಂಪರವೀ
ಶ । ರಕ್ಷಿಸೈಕಂಡುಕಾಣದಪ್ಪಟ್ಟುಗುರುಡರಂ।ರಕ್ಷಿಸೈಕೇಳಿಕೇಳದ
ವುಂಗ್ಷಬಧಿರರಂನೀನೆನುತ್ತಡಿಗೆರಗಲು॥ ಈಕ್ಷಿಸಿಕೃಪಾವಲೋಕನ
ದೊಳವರೆಲ್ಲರನು। ಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆಸಂತವಿಟ್ಟುಬೀಳ್ಕೊಳಿತವುಗೆ। ಶೀ
ಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯವುಳಜಾನೋಪದೇಶವನೆಂದುಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರಂದು ॥೩೩॥
ಎನಲೀಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂಕರಕಪಾಲವುಂ । ಮನಪೊಲಿದುಭೈರವನ
ಕೈಗಿತ್ತುಕೂಡೆವುನಿ। ಜನಕೆತತ್ವಜ್ಞಾನವುಂಬೋಧಿಪುಜ್ಜಗದೆದ
ಕ್ಷೆಣಾವುಮೂರ್ತಿರೂಪೆಂ ॥ ಅನುನಯನದೊಳಿಂತುಬೋಧಿಸಿವುನಿ
ಪರಂತಪರಾವನಿತೆಯೆಸರ್ಪಹವಾಗಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಗಿರಿರಾಜ । ತನು
ಜೆಯುಂನೆನದೈದಿಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕುವಿಭವದಿಂದಿರುತಿರ್ದನು॥೩೪॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತಸದಿಬಗದವರೊಲ್ದೋ
ದಿದಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗರ್ಪಿಸಿದವರ್ಗಭಕ್ತೆ
ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೩೫॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇಸಂಧಿ ವುಗಿಯಿತು.

೧೦ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ಭೃಗುಶಾಪದಿಂದಹರಿವುತಾನ್ಯವತಾರದಿಂ। ನಿಗವುಂ
ಗಳಂತಂದುಬಳಿಕಹಂಕರಿಸಲಾ । ವಿಗಡವಿಾನಂಕೊಂದುಕಂ
ಕಾಳಧರಲೀಲೆಯಿಂದಲಭವೆಮ್ಮರದನು॥

ಪದ॥ ಹರಿಭೂಷಹರಿದಹನಹರಿವಸನಹರಿಶಯನ। ಹರಿತನುಜಹರಿ
ವುಖ್ಯಸುರವಿನುತಹರಿಚರಣ। ಹರಿಹರಿಹರಿಪ್ರಸಖಹರಿನಯನಹ
ರಿಜನಕತನಯಾನುಜಾತವರದ॥ಹರಿತನಯಸಂಹಾರಹರಿಕಲಾಲಂ
ಕಾರ। ಹರಿಜಾತಜಾತಜಾತಪ್ರವುದವಿಧ್ವಂಸ। ಹರಿಕೋಟಿಸಂಕಾಶ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುವನತಜನರನು॥೧॥ ಆದಿಯೊಳುರಾವುಕೇ
ಳ್ತವುನೆಂಬಖಳನಖಿಳ। ವೇದವುಂಕಡ್ಡಬ್ಬಿಯೊಳುವುಳುಂಗಲ್ತೆಟ್ಟು
ಪೋದವವನಿಯಸದಾಚಾರಸುತಪೋ ಧರ್ಮ್ಮಹಪಹೋವುನೇವುಂಗ
ಳು॥ಆದಿವ್ಯವುಂತ್ರವುಖವ್ಯಕವ್ಯಾದಿನಾ । ನಾದವಿಜತರ್ಪಣಂಗ
ಳ್ಬಳಿಕದೇವತತಿ। ಗಾದುದೈಶ್ವರ್ಯನಾಶಂಬಹುಕ್ಲೇಶವುಪಸಂತೋ

ಷವೇನೆಂಬೆನು॥೨॥ ಇಂತುಕೆಲಕಾಲವಿರುತಿದ್ದು ನಾನಾದೇವ। ಸಂ
ತತಿಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂಗೆವೊರೆಯಿಡಲುಪಾ। ಕಾಂತನಿಂದಲ್ಲದಿದುಹರಿ
ಯೆಂದವರನೊಡಗೊಂಡುಶಿವನೆಡೆಗೆಬಂದು॥ ಸಂತಸದೊಳಿಲ್ಲರುಂ
ಮೈಯಿಕ್ಕಿಸಕಲವ್ಯ । ತ್ತಾಂತಮಂಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳ್ದೀಶ್ವರಂರವಾ।
ಕಾಂತಂಗೆನೇವಿಸಲ್ತದ್ವಿಷ್ಣುಪೊರಮುಟ್ಟನಭವನಡಿಗಳಿಗೆಮಣಿದು॥೩
ನಿಮಿಷದೊಳುಶಂಭುವಂಬೀಳ್ಕೊಳುತಮ್ಮಹಾ। ನಿಮಿಷರೂಪೆಂತಾ
ಳ್ದುವಾರ್ದಿಯಂಪೊಕ್ಕಂದ । ನಿಮಿಷರಿಪುವಂಕೊಂದುನಿಗಮಂಗಳಂ
ದೇವತತಿಗಿತ್ತಹಂಕೃತಿಯೊಳು॥ ಕ್ರಮಿತವೈರಾಟ್ಟಯಮಂಧರಿಸೆ
ಕೂಡೆಸಂ। ಕ್ರಮಿತನಿಜಿಳಾಬ್ಧಿಗಳುಮೇರೆಯಂಮಾರಲಾ। ಕ್ರಮಿತಜ
ಲದಿಂಧರಣಶರಧಿಯೊಂದಾದವದನೇನೆಂಬಿನಕ್ಷರಿಯೆನು ॥೪॥ ಪೊದೆ
ಮಗುಳಿಲಬ್ಧಿಯಂತಿಂತಾಗಿತಾಯ್ಮಳ । ಲ್ಗಡೆಗಾಣಲುಣ್ಮತಿಪ್ಪಸು
ವೊಯ್ಲಿನಿಂದಬುಡು, ಬುಡನೇಳ್ವಬುದ್ಬುದಂಗಳುಹವಾದ್ರಿಯವೊ
ಲಾಕಾಶಮಂಚುಂಬಿಸುತಿರೆ। ಕುಡಿವಾಲನಪ್ಪಳಿಸಲೊಗದತುಂತು
ರುಜಗಕೆ। ಕಡೆಗಾಲಮುಂಮಾಡಲಮರರೊಡನಜಸ್ಯೆದಿ। ವೃಡನಡಿಗೆ
ಬಿನ್ನವಿಸಲಬ್ಧಿಗೈತಂದುವಿಾನಂಕಾಣುತಿಂತೆಂದನು॥೫॥ ಕಟಕಟಾ
ಈಮಹಾಸ್ಥಾವಿಲ್ಲಿರಲುಜಗಕೆಸಂ। ಕಟಮುಪ್ಪದಚ್ಚರಿಯೆನೋಡೆಂದು
ಕೂಡೆಲಟ । ಕಟಸಿಕಡಲೊಳುಪೊಕ್ಕುಘೊಡುಘೊಡಿಪವಿಾನಬಗ್ಗು
ದಿಯನೊದೆದಾಂಕಿಕೂಡೆ॥ಕಟವಾಯ್ಗೆಕೈಯ್ಯನಿಟ್ಟಿರಡೆರಳ್ವೀಳಾ
ಗಿ । ನಿಟನಿರಿಸ್ಥಿಟಲಿನೆಲುನೆಟ್ಟಿಲುವನುರೆವುರಿದು । ನಿಟಲಾಕ್ಷ
ನಂದುಕಂಕಾಳಾಯುಧಂಬಿಡಿದನೆನೆರಾವುನಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ವಿರಚಿ
ಸೆಲಿಚನ್ನಬಸವೇಶತದ್ವಿಷ್ಣುನಾ । ಹರನಾಜ್ಞೆಯೊಳುಲೋಕಹಿತ
ಮುತ್ಸ್ಯರೂಪೆವುಂ । ಧರಿಸಿತಮುನಂಕೊಂದುವೇದಮುಂತಂದಕಪ್ಪಂ
ಮುಗಿದಮೇಲದಕ್ಕೆ॥ಶರಧಿಯೊಳಗಜ್ಞಾನದಿಂದಹಂಕರಿಸಿದರ್ದ। ಪರಿಯ
ದೇನೀಶ್ವರನದಂಮರಳಿಪಿಂತೆಸಂ। ಹರಿಸಲೇಂಕಾರಣಮೆನುತ್ತೆಬಿಂ
ನವಿಸಿದಂನಿಟಲತಟಹಸ್ತನಾಗಿ॥೭॥ ಅದನೊರೆದಪೇಂಸಿದ್ಧರಾಮಕೇ
ಳಾದಿಗಾ । ಲದವೈರದಿಂದಮುರದನುಜಗರ್ಕಾಳಗಂ। ಪ್ರದಿಯಲಾದಿ
ವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳೀರ್ವೈದಾಗಲಾಮುಧ್ಯದ॥ ಕದನದೊಳುಪುತ್ರ
ಮಿತ್ರಾನುಜಾಗ್ರಜರಳಿದ। ಹದನನೀಕ್ಷಿಸಿಕಲಹಮಂಮಾಣ್ದುಪುರಕೈ
ದಿ । ಮುದಮುಡಗಿದಿವಿಹಪತಿಗುರುವಿಂಗೆಬಿನ್ನೈಸಲಾತನೊಡನಿಂ
ತೆಂದನು ॥೮॥ ಸುತ್ರಾಮುಕೇಳ್ಕಲಹಮೆಂಬುದಿದುಪಟದೊಳಗೆ। ಚಿ
ತ್ರಿಸಿದಬೊಂಬೆಗಳಿಕಾಳಗವುಸಲಪುತ್ರ । ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರಕೇಡಿಂ

ಗಳೆಲ್ಲವಡೆದೇವಲೋಕದೊಡತನವೇತಕೆ ॥ ಸತ್ಕ್ರದಿಂಬಲಿಸಾಲದೆ
ನಿನಗೆವಿಜಯತಿ । ಚಿತ್ರವಿದುನಿನ್ನಾಳ್ತನಂಸೋಲಗೆಲವೀಶ । ಪು
ತ್ರನಾದೊಡೆಬಿಡುವುದೇಮರುಳಿಕೇಳಿನು ತಜೀವನರಿದಿಂತೆಂದನು॥
ದೇವೇಂದ್ರಕೇಳ್ಹಿಮಾಲಯತಟದೊಳಾಹುಪಾ । ದೇವನಂಭಜಿಸಿ
ಯಳಿದವರನೆಬ್ಬಿಸುವಸಂ, ಜೀವನಿಯಮಂತ್ರಮಂಪಡೆನೆಂದಮು
ರಗುರುಪೋಗಿತಪವಿಂದಿರುತಿರೆ ॥ ಈಸಾತೆರ್ಯಂಕೇಳ್ದುತಳೆದನಿಂ
ದಸುರಗುರು। ಜೀವನಿರ್ದೊಡೆಗೈದಿತನ್ಮಂತ್ರಮಂಕುರಿತು। ಭಾವದೊ
ಳುಶಂಭುವಂನೆಲೆಗೊಳಿಸುತುಗ್ರತಪದಿಂದಿರ್ದನವನಿದಿರೊಳು॥೧೦॥
ಅಂತಸುರಸುರಗುರುಗಳೀರ್ವರುಮುಮಂಚಿತಿವ। ನಂತಮತಮಗೆನು
ಟ್ಟಿಸುವೆವೆಂದುಚಿರಕಾಲ। ಮುಂತಪಂಗೈಯಲೀಶಂಪ್ರಸನ್ನತೆತೊ
ಳ್ದೈತಂದವರಿತ್ತಂಡದ॥ ಮುಂತೆನಿಂದಲಿಜೀವಕುಕ್ರರಿರಬಳಲಿದಿರಿ।
ಇಂತಳುವದುಸುರಿರೈನಿಂವುಬಯಕೆಯನೆನಲು । ಸಂತಸದೊಳೀ
ರ್ವರುಂಬಿನ್ನೈಸಿದರೂಕ್ಕಡೆತಂತಮುಬಯಕೆಗಳೆನು ॥೧೧॥ ಅಸುರ
ಸುರಗುರುಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥವೊಂದಾದವಿಂ । ನುಸುರದಿರಚಾರದುಸುರಿ
ದೊಡೆದೈತ್ಯರಿಂದು। ಬ್ಬಿಸವೆಪ್ಪುದಿದನೊಂದುಪಾಯದೊಳುತವು
ಗೆಯಾದ್ಯಮ್ಮಾಡಿಕಳವೆನೆಂದು॥ಪೆಸರಿಂದಕರದೀರ್ವರಂನಿಮ್ಮಬಯ
ಕೆಗಳ। ನೊಸದೀವೆನದುನಿಮ್ಮಕೈಯಲಪ್ಪೆಡೆವಾಳ್ಪು । ದಸವು
ಮಂತ್ರದಪ್ಪನಕ್ಷರಣೆಯು, ಕೇಳಿರೆಂದೀಶ್ವರಂನಿರವಿಸಿದಪು॥೧೨॥ ಚ
ಚ್ಚಾಕವಾಗಿಘನಕುಂಡಮಂತೆಗದುಪೇ। ರ್ಗಿಕ್ಕನದರೊಳಿಗೊಟ್ಟಿ ಈ
ರ್ವರುಂಸ್ರಗುತೊಡನೆ। ಪೆಟ್ಟುನರಿಯಂಸೋಂಕೆತಲೆಕಳಗುವಾಗಿ
ನಘದೊಳುಸಿಂದುನಿಶ್ಚಲತೆಯುಂ॥ಬಿಟ್ಟಚಾಹೊಗೆಯುನಾಗಾವ್ವಿಸುತೆ
ತನ್ಮಂತ್ರ। ದುಚ್ಚರಣೆಯಿಂದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರುಷಮಿರೆ । ನಟ್ಟಿದಂತೀ
ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪುದುನಿಮಗೆಕೈಕೊಂಬುಪದನೆಂದನು ॥೧೩॥ ಕೇ
ಳಿನಡೆನಡೆಗಿದಂದಿವಿಜಗುರುದೃಢಕಕ್ತಿ । ನಾಲದೆನಗೀತಪಸ್ಸಿಂಗಂ
ದುಶಕ್ತಿಕರಾ। ಮೌಳಿಯಡಿಗೆರಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿಹಮೆಚ್ಚಿದಂಕುಕ್ರನಾ
ಖಳೆಕುಲಕ್ಕೆ॥ ಮೂಲಮಂತ್ರದಗುರುವಲಾಬಳಿಕವಿಸ್ತರಿಸಿ । ಪೇಳ
ಲಳವಲ್ಲಸರ್ವಜ್ಞನಂಜಾಣ್ಮಿಡಿಯ। ಕೇಲಣಕೆಯುಂಗೆಲ್ದನಭವನೀ
ನೆನ್ನಿಂದಲಹುದೆನತ್ಯಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು॥೧೪॥ ಮುರಳಿಮೆಟ್ಟಿದನಭವನವ
ನಚದುರಿಂಗೆಭಾ। ಪುರಿಭಲರೆಚಾಗೆಂದುಮೂಗಿನೋಳ್ಬೆರಳಿಟ್ಟು। ಶಿರ
ವನೊಲದೊಲದುಕೇಳೆಲೆಶುಕ್ರನೀಂ ಜಾಣನಹುದೆನುತೆಕರುಣದಿಂ
ದಂ॥ಪತಮುಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತುಶಂಕರಂ । ತೆರಳಿದಂಕೈಲಾಸ

ಗಿರಿಗಿತ್ತಲತ್ತಲತಿ। ಹರುಷದಿಂಭೈಗುಸುತಂಸಂತಸದೊಳಿರ್ದ ನೆಲರಾ
ವುಕೇಳಿಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದುಶುಕ್ರನಾನಂದಲತೆಶಿಷ್ಯ। ರೆಲ್ಲರಂಕರದೆಂದನೆವುಗೀಗಪಾರ್ವತೀ । ವೆಲ್ಲಭನೆಕರುಣವಾಯ್ತಾ
ವುಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪೆನ್ನೆಗಂನೀವಿನಿಬರು ಸಲ್ಲಿತಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಜ
ಡೆಗಳಧರಿಸು। ತಲ್ಲಲ್ಲಿತಪಿಸುತಿರಿನಿವ್ಮ ವೈರಿಗಳಟ್ಟಿ। ಕೊಲ್ಲಬಂದರೆ
ಕಾಯ್ವೆನೆವ್ಮ ಪಿತಭೈಗುವಾತನಾಶ್ರಮಂಬುಗಿರೆಂದನು ॥೧೬॥ ಎಂ
ದವರನೆಲ್ಲರಂಕಳುಪಿಪಿತನಾಶ್ರಮಕೆ । ಬಂದುತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಿ
ನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು । ತಂದೆಯಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋಗಿತಪವಂಮಾಡುತಿರೆ
ಶುಕ್ರನತ್ತಲಿತ್ತ॥ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಮರರೈ ತಂದುಶುಕ್ರಂಮಾಡಿ।ದಂದ
ಮುಂಹರಿಗೆಬಿನ್ನವಿಸಲಾತಂನುಡಿದ। ನಿಂದುಮೌಳಿಯವರಂಪುಸಿವು
ದೇಯೆನುತೆತದ್ವಿಷ್ಣುವುಗುಳ್ಳಿಂತೆಂದನು ॥೧೭॥ ಬಲ್ಲಿದಂಶುಕ್ರನಾ
ವುಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪಡೆದು। ಮೆಲ್ಲನೈತಪ್ಪಿನಂದನುಜಸಂಕುಲಮನಾ।
ನಿಲ್ಲಿನಿಸಬೇಕೆನುತಲಲ್ಲಲ್ಲಿಯುಗ್ರತರತಪದಿಂದಲೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ॥ಖುಲ್ಲ
ದಾನವಸಮೂಹಂಗಳೆಂಬಿಡದೆಬೊ।ಕ್ಕಲ್ಲಿಸೊಕ್ಕರಸಿನಾನಾಪ್ರಕಾರಂ
ಗಳಿಂ।ಕೊಲ್ಲಿಯೆಂದಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಗರ್ವವಿಷ್ಣುನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊ
ಳು ॥೧೮॥ ಹರಿಯನೇಮದೊಳುಜಾತುರ್ಬಲಂಗಳ್ಬಿರಸು । ಹರಿ
ಮುಖ್ಯದಿಗಧಿಪಸುರ್ವತ್ತಲಿತ್ತೆತ್ತಲುಂ। ಹರಿಹರಿದುಗಿರಿವನಂನದಿನ
ದಂಗಳತೀರದಲ್ಲಿನಾನಾತೆರದೊಳು॥ಹರನಜಾನದೊಳಿರ್ಪದೈತ್ಯರಂ
ಕೂಡೆಸಂ। ಹರಣಮೆಂಬಾಡತೊಡಗಿದರಸುರಕಾಯದಿಂ। ಹರಣಂ
ಗಳಿಳಿವುತಿರ್ದವುನಿರಾಯುಧರನಿರಿವಲ್ಲಿತಡೆಬಡೆಗಳೆಂಟಿ॥೧೯॥ ತರಿ
ದರಿದಕೂಡೆಕತ್ತರಿಸಿದರೊಯ್ದು। ರರಿದರೆಚ್ಚಕೊಚ್ಚಿದರ್ಕರಪದಂ
ಗಳಂ । ಮುರಿದಿಟ್ಟರಟ್ಟಿದರ್ಕೆಟ್ಟದರ್ಪಿಣಗಳೆನೊಡಲ್ಗಳೊಳುಶಲ್ಯಂಗ
ಳು॥ಮುರಿಯೆಸಿಕ್ಕಿದರೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದರುಕ್ಕೆದ। ರೊಕ್ಕರದರದರೊಕ್ಕಂ
ದರಂದಗೆಡಿಸಿದರಸುಂ । ದೊರವಿನಂಬಾಯ್ಗಳಿಂತೆರವಿನಂಮೃಗಳಂ
ಮುರವಿನಂಸುರರಸುರರ ॥೨೦॥ ವೆಂತಯಿಸಿಲುಬ್ಧಕರುವೃಗಸಮೂ
ಹಂಗಳೆಂ। ಗೊಂಟುಗೊಂಟುಂಸೋಹಿತರುತಿಪ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂ। ದೆಂ
ಟುದಿಸೆಯಂಬಿಡದೆಕೊಲ್ವುದಿಕ್ಪಾಲಕರಥಾಳಿಬೆನ್ನಟ್ಟಿಬರಲು॥ಕಂಟ
ಕಂಗಳ್ನಾಂಟಬಿದ್ದುಕಾಲೊಡೆದುಬಾ । ಯ್ಗುಂಟಲುಗಳೊಣಗಿಗತಿಗೆ
ಟ್ಟವುತಿಯುಳಿದೇಸು। ಗೆಂಟೋಭೈಗುವುನಿಪನಾಶ್ರಮವೆಂದುಕಂ
ಗೆಟ್ಟುಬರುತಿರ್ದರಾದನುಜರು॥೨೧॥ ಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿನಾನಾದಿವಿ
ಜಯೋನಿಜ।ರ್ಕರುಣವಿಲ್ಲೆನಿತಿಲ್ಲದೀನಿರಾಯುಧರನೀ। ಪರಿಕೊಲ್ಲ

ಲವರೆಂತುಗೆಯ್ವರೀಣ್ಪೆಸೆಗಬಾಯ್ವಿಟ್ಟನೆಲವೊರೆಯನಿಟ್ಟು॥ತಿರು
ತಿರುಗಿಚಾರಿವರಿದೋಡಿಹೊಗದೆಸೆಗಾಣ । ದರಿಗಳಿಂಕಡಿಖಂಡವಾ
ದರರೆಬರ್ಕ್ಕ ।ಧೊರೆತಕ್ಕಸಡ್ಡಹಾಕೋಪದಿಂಘುಡಿಘುಡಿಸಿಪಲ್ಕೊ
ರೆವುತಿಂತೆಂದರು॥೨೦॥ ಹುಟ್ಟದಂದಿಂದೆಸುರರೆಹುಲ್ಲುವಂಕಂಡುಕಂ
ಗೆಟ್ಟೊಡುವವರಿಂದುತಮ್ಮಬಾಳ್ದಲಿಗಳಿಂ,ಕುಟ್ಟುವಂತಾಯ್ತುಸು
ಲಿವಿಸೆಯಂನರಿಗಳಲ್ಲಾಡುವಂತಾದುದೆಂದು॥ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂಕಿತ್ತುಪೊ
ತ್ತಿವರನಿಟ್ಟುಬಿಂ । ನಟ್ಟಿದಪೆವೆಂದೊಡನೆಗುರುವಿಸ್ಫಾಜ್ಞೆಗಭಯುಂ ಬ
ಟ್ಟುಭೃಗುಮುನಿಪಸಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕುಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಮೊರೆಯಿ
ಟ್ಟರಂದು॥೨೨॥ ಎಲೆರಾಮಕೇಳ್ಭೃಗುಮುನೀಶ್ವರಂಚಿತ್ತದೋ!ಳ್ಕಿ
ಲೆಗೊಳಿಸಕಂಭುವಂಬಹಿರಂಗವಮ್ಮೆರೆದು । ಸಲೆಸವಾಧಿಯೊಳಿರ್ದ
ನಾತನರಾತಿಂಗಿಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಿಸುರರಿಪ್ರಗಳ॥ಕಳವಳದವೊರೆಗೇಳ್ದಿ
ದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲುಖಳರೆಂದರಲಿತಾಯೆನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಂವು।
ನಳುಕದೆನಿರಾಯುಧರನವೆರರಿರಿದಪರೆಂದು ತಮತಮಗೆ ಮೊರೆ
ಯಿಟ್ಟರು॥೨೪॥ ಅದೆತಕ್ಕಸಸ್ತವಜ್ರಾಯುಧನೆಗಪಿಕಿದಿ.ಗೆದರುತಿದೆ
ವನ್ನಿಪಿಡಿದುಗ್ರಖಡ್ಗಂಕರದೊ।ಳೊದರುತಿದೆಯುವನದಂಡನಿಮಿರಿ
ನಿರುತಿಕೊಂತಂಕೊಸರುತಿದೆಕ್ಕೆಯನು।ಅದಿವರುಣಕರಪಾಶಮು
ರುಲಾಗಿವಾರುತನ । ಗದೆತೊಗುತದೆಕುಬೇರನಬಲ್ಲೆಯಂಕೈಯ।
ನೊದದುಬರುತಿದೆಬೇಗದೊಳುಸಲಸುಸಲಪೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರಾ
ದೈತ್ಯರು॥೨೫॥ ಇಂತಟ್ಟಿಏರ್ದನಿರ್ಜರಭಯಕ್ಕೊಡನೊಡನೆ,ಪಿಂ
ತಿರಿಗಿನೋಡಿಕಣ್ಬೆಯ್ವಿಡುವತಿಷ್ಯರಂಸಂ । ತೈಸುತಂಜಬೇಡೆಂ
ದಭಯವಿತ್ತುಚಣದೊಳುದಿವ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ॥ ಕಂತುಹರನಂಸ್ಮರಿ
ಸಿಮಂತ್ರಿಸಲುಸಕಲಸುರ।ಸಂತತಿಗೆಕರಗತಿಸ್ತಂಭಂಗಳಾಗಿರಿಪ।ಟಾಂ
ತರದೊಳಿಸವಬೊಂಬೆಗಳಂತೆಕಂಗೆಸದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯವು॥೨೬॥
ಅನಿತರೊಳುಸುರಪನಾಪಿಂಗಡೆಯೊಳೈತಪ್ಪೆ । ವನಜಾಕ್ಷನಂನೊ
ಡಿವಿಷ್ಣುಕೇಳಿವಳಿಗ । ಳನುಪಮಿತವಾಯಾದಿದೇವಿಯಿವಳಿಂದೆಂ
ಮಕ್ಕೈಕಾಲ್ಗೆತಡೆಯಾದವು ॥ ಅನುಮಾನಿಸದೆಚಕ್ರದಿಂದಿಟ್ಟುಕೊ
ಲ್ಲೆಂಬಧ್ವನಿಹಿಂಟಲವಳತಲೆಯುಂಬೀಳ್ವಿನಂಮಿಡ ।ಲ್ಮನಿಪಪಾಪಾ
ಯುಂದುಸಲುಬಿಟ್ಟೇತಿಯಜೀವನಂಪೋಯ್ತನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೨೭॥
ಯೋಯೆಂದುದವುರಾಳಿಸರುಷದಿಂಕಂಡುಪಾ। ಪಾಯೆಂದುದನುಜ
ರೆಡೆಗೆಡದವನಿಗೊಡನೆದ್ದು। ಬಾಯನಂಗೈಗಳಿಂಬಡಿದುಬಸುರವ್ಕೊ೦
ಡಿಕೊಳುತಳುತ ಪೊರಳುತಕಟ ॥ ತಾಯೆಕೇಳ್ಪಾಪಾತ್ಮರೆಮ್ಮ

ವಂನೀನಿಂದುಕಾ । ಯೆಲೋಸುಗವಾಯ್ತಲಾಮರಣವಿಹಾಗಗುರು
ಕಾಯೆಲೆವುಗವುರರಂಕೊಂದುಸತ್ತಪೆನೆಂದು ಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸಿದ
ರು॥೨೪॥ಪ್ರಳಯಕಾಲದಸಿಡಿಲಗರ್ಜನೆಗಳಂಮಿಗುವ। ಖಳಕಠೋರ
ರಧ್ವನಿಗಳಾವುನಿಪೆಕಣರ್ಂಗ । ಳೊಳಿಪೊಕ್ಕುಸರ್ವಾಂಗದೋಳ್ತೀ
ವಿಬಲಿದಿರ್ಪವರಸವಾಧಿಯುಕ್ಕೀಲನು ॥ ಕಳೆಯೆವುಲಗಿದರೇಳ್ವತೆ
ರದೆಕಂದೆರದಿದಿರೊ । ಳಳಿದಸತಿಯುಂಕಂಡುಪಾತರುಣಪಾ ಎಂದು।
ಹಲುಬಿದಂಭೃಗುಪೆಣ್ಣಗಲ್ತೆಯೆಂತಪ್ಪ ರಂಬೆವೆ ಗೊಳಿಸದೇಂಬಿಡು
ವ್ವದೆ॥೨೯॥ಏತೆರದೊಳಾಯ್ತಕಟತರುಣನಿನಗೀವ್ಯತಂ। ಪಾತಾ
ಡುವುನದನ್ನೆನಿನ್ನನಾಂಬಹುದಿವಸ। ಮಾತಪಸ್ಸಿಂದಗರ್ದಿರೆವುಳಿ
ದೆಯೋಬಂದೆನೆಳಬಲೆನೋಡೆಂದನು॥ ಕಾತುರದೊಳಾಲಿಂಗಸವಾ
ಡುಕೂಡೆನುತ। ತಾತಲೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಡನೆವುಂಡಾಡಿನಾ।ನಾ
ತೆರದೊಳೆಳೆಲುತಿರ್ಪಂಸತಿಯೆರೂಪುಗುಣತೀಲಂಗಳೆಂಬಣ್ಣಿಸಿ ॥೩೦॥
ನ್ನಾನವಂಮಾಡಿಬಂದೇಂಹೋವುಕೆಡೆವಾಡ । ನೂನದೇವಾರ್ಚ
ನಾಪರಿಕರವುನಿರಿಸುಸು ಜ್ಞಾನಿವುನಿವರರಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹರವ
ರ್ಗಘ್ರ್ಯಪಾದ್ಯವುನೊಡಪಂಚು॥ ಏಕಕಟವಾತಾಡಪಹೆತರುಣನಿ
ನ್ನಿಂದ। ವೇನಡದುದೀತಪಸ್ಸಿಂದುವರೆಗವುಂಟೆ । ನಾನಾವತೆರ
ದೊಳೀಕನನೊಲಿಸಲಬಲೆಪೇಳೆಂದುವುರುಗುತ್ತಿರ್ದನು॥೩೧॥ ಹರ
ನೊಲವಿನಿಂದಾದದಿವ್ಯವುಂತ್ರದಪ್ಪನ।ಸ್ಮರಣೆಯುಂಸಂಜೀವನದವುಂ
ತ್ರವುಂಪಡೆದು। ಹರುಷದಿಂನಿನಗೆರಗಬಪ್ಪನಿಜಪುತ್ರನೊಡನೇನೆಂ
ಬೆನೀಕೇಡನು ॥ ತರುಣನಿನ್ನೊಡಸುಟ್ಟರರ್ಗನಾನೇನೆನು। ತ್ತೊ
ರವೆನೀಯಳಿವನಕಟಕಟಪಾಪಂಕರನ । ಕರುಣವಿಳಿವಾಗಿವೋರ್ದು
ಡಿಸಿತಯ್ಯೋಯೆಂದುಭೃಗುದುಃಖಿಸುತ್ತಿರ್ದನು॥೩೨॥ ಇಂತುವೋ
ಹಾಂಧಕಾರಕವಿಯೆಕಣ್ಣಾಣ,ದಂತೆದುಃಖಿಪವುನಿಗೆಳೋಪವುದ
ಯಿಸಿದಿವಿಜ। ಸಂತತಿಯಮರುಪ್ರವಾಡಿದೆನೀಳೆಯೆಂದುದೂರಂಪೀ
ರಿಪೇಳ್ವಿವೆಂದು॥ವುಂತಡ್ಡಬಿದ್ದಿದ್ದುಕ್ಕೆವುಗಿದುಳೇಳ್ಮತ್ತೆ। ಕಾಂ
ತನಿವ್ಮಯಕ್ಕೆಯಡೆಯವುಕ್ಕಳೆಂವಿಷ್ಣು।ವುಂತಾದಸುರರಟ್ಟಕೊಂ
ದರಗಣತದೈತ್ಯರಳಿದರೆಂದುಸುರರಂದರು ॥೩೩॥ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕು
ಬರಲೋಡಿನಿವ್ಮಾಶ್ರಮಂ । ಬೊಕ್ಕುಮೊರೆಯಿಡುತಿರಲ್ಕೆವುಹಾ
ಸತಿಕಾಣು । ತಕ್ಕರಿಂದೆವುಗಭಯವಿತ್ತೆವ್ಮನಟ್ಟಬಪ್ಪವುಮರಂ
ತಂಬಿಸಲ್ಕೆ॥ ಚಕ್ಕನೀಕೆಯಶಿರಂಪರಿದುಬೀಳಲ್ಕಂಡೆ । ವೆಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂ
ಸುರಸವೂಹವಿದೆನೋಡಿಯನ। ಕಿಕ್ಕೆಯೆಡಗಿತುರೋಷಶಿಖಿಪೊ

ನ್ಮ ಪೊಡಕರಿಸಿಪಬರ್ದುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೩೪॥ ಕೂಡೆಭುಗಿಭುಗಿಲಿ
ನುತ್ತುರಿವಶಿಖಿವ್ಯೂಹದೊಳಗೆ।ವೂಡಿದುರ್ದುಸುರಚೂಣಿಯೊಳಗ್ನಿ
ಜಿಂಹೆಯಂ।ನೀಡಿದುದುಕಣ್ಣಿಟ್ಟಕಡೆಕರಿಕುವರಿವೃತಿರ್ಪದುವಿಷ್ಣುಸು
ರವಾರ್ಯರು॥ ಕಾಡೊಳಗೆಬೆಂದಕೊರಡಂತಿದರ್ದರವರುಗಳ।ನೋಡಿ
ಕಡುಪಾಪಿಗಳಿರಾವುಹಾಸತಿಗಿಂತು। ಕೇಡನೆಣಿಸಿದರದಾರಾರೆಂದು
ಭೃಗುವುನೀಶಂಕಾಯ್ದುಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥೩೫। ಬಾಯಾರಿದರ್ಪುರ
ರುತದ್ವಿಷ್ಣುಕಂಪಿಸುವ। ಕಾಯದಿಂದೆಲೆವುನಿಪಕೇಳೀವುಪಾಸತಿ
ಗ। ಪಾಯವೆನ್ನಿಂದಾಯ್ತುನೀಂಪರಮಋಷಿಯೆನ್ನಗುಣದೋ
ಷವುನ್ನೋಡದೆ ॥ ಕಾಯಬೇಕೀತಪ್ಪನೆಂದಧಿಕವಿನಯದಿಂ। ದಾ
ಯತೀಕಂಗೆದೈನ್ಯಂಬಡಲುಕೋಪಭಾ।ರಾಯಮಾನಸನಾಗಿಭೃಗು
ವುನೀಶಂವುಪಾವಿಷ್ಣುಗಂದಿಂತೆಂದನು॥೩೬॥ ಸಕಲಜಗವುಂಸಲ
ಹುತಿರ್ದುನೀಂಪುಣ್ಯಪಾ । ತಕಭೇದವೆರಿದುರುದಾಕ್ಷ್ಯಯಂಭಸ್ಮ
ಥಾ। ರಕರನೇಶಿವನೆಂದುತಿಳಿದುನಿರಾಯುಧರನಿರಿವೆದಲ್ಲಿಂದುಬಗೆ
ದು॥ಅಕಟಿನುಮ್ಮವಂಶರಣುಪೊಕ್ಕದಂಕಂಡುನಾ । ಚಿಕೆಯಲಾಪೆ
ನ್ನೊಲ್ಲಲಿಯಭಟಗೆಂದುತಿಳಿದುಪೇ । ಸಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿನಿತುವುಂಕ್ಯೈಗೈದ
ಭಾಪ್ರಬಲ್ಲಿದರರಸಹೋಗೆಂದನು॥೩೭॥ ಇಂತೆಂದುನುಡಿಯಲಾವಿ
ಷ್ಣುವತಿಭೀತಿಯಿಂ।ಕಂತುಹರಸನ್ನಿಭನೆಯುಜ್ಞಾನದಿಂಬಂದು । ದಿಂ
ತಾದೊಡಂಕಾಯಬೇಕೆನಲುಕರವೆತ್ತಿಘಡಿಘಡಿಸಿಕೋಪದಿಂದಂ
ಭ್ರಾಂತಹೋಗಜ್ಞಾನಕೃತದಿಂವುವುಪರಣ । ಕಾಂತೆಯುಂಕೊಂದೆ
ಯದರಿಂನೀನುವುಜ್ಞಾನ। ವುಂತಳೆದುವುತಾಸ್ಯೈದಿದಶಜನ್ಮದಿಂದಿಜ
ನಿಸೆಂದುವುನಿಶಾಪಿಸಿದನು ॥೩೮॥ ನಡಗಡುಗುತಾವಿಷ್ಣುವಾಡಿದ
ಕೆಫಲವಾಯ್ತು। ಕೊಡುವಿಶಾಪವನೆನಲುಕೋಪದಿಂದಂಕೇಳಿ।ಸು
ಡುವೆನಿಲ್ಲಿಂದ್ಯೆದುವೀಶ್ವರಂಬಲ್ಲನೆನು ತೊಡನೆಶಿವವುಂತ್ರದಿಂದಂ॥
ಬಿಡದೆಕಳಶೋದಕಂದವಳೆಜೀವವುಂ। ಪಡೆದನಾವುನಿಯತ್ತಸು
ರರ್ಯೆಬಲರ್ಪೂರ್ಕ। ದೊಡೆಯನೆನಿಪೀಶನಂಕೂರ್ತುಹರಿತಪಿಸಲ್ಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿತಿವನಿಂತೆಂದನು ॥೩೯॥ ಬಿಡುತಪವನೆತವಿಷ್ಣುನಾಕುನಿಂನಿ
ಷ್ಟವುಂ। ಕೊಡುವೆನೀಂಬೆಡೆನಲುಕೋಡಾಡಿಭಕ್ತಿಯಿಂ।ವೈಡಕೇ
ಳುವುತಾಸ್ಯದಿಯಾಗಿದಶಜನ್ಮವುಂತಾಳೆಂದು ಭೃಗುವುನಿಪನು॥
ಕಡುವುಳಿದುಶಾಪವುಂಕೊಟ್ಟನಯ್ಯೆಯ್ದಿನಿಂ।ವುಡಿಗಳಿಗೆದೂರ
ವಹುದಲ್ಲದೆಯುವಾನೆಂತು। ಪಡವೆನೀದಶಜನ್ಮವುಂಕಟ್ಟಿನೇಸು
ಗತಿಯನಗೆಂದುಹರಿನುಡಿದನು ॥೪೦॥ ಆದೊಡೇನಾಯ್ತುನಿನ್ನಯಪ

ತ್ತಮಮೂರ್ತಿಯಂ। ಮೇದಿನಿಗೆಹಿತಕಾರಿಯೆನಿಸುವಂತಾನೆನಲಾ
ದೇವ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹಂಕರಿಸದೊಡೆ ಬಹುಕಾಲಮಿರವೇಳ್ವು
ದು॥ ನೀದಯಾಂಬುಧಿಪೇಳಿನಲ್ಕ ಹಂಕರಿಸಿದೊಡೆ। ಛೇದಿಸುವೆನಾ
ರೂಪನದರಕುರುಪೊಂದನಾಂ। ತಾದರಿಪೆನಿಂತುನಿನ್ನಯವಮೂರ್ತಿ
ಗಳನೆಂದುಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕನು॥೪೧॥ ಕಾರಣಮಿದೀಗಕೇಳಿಲೆರಾ
ಮವಿಷ್ಣುಗವ। ತಾರಮಿವುಹತತ್ತಾದವದರೊಳೀಮತ್ಸಾವೆ। ತಾರಮು
ದನೀಶ್ವರಂಮೊದಲೆಂದಕ್ರಮದೊಳೀಪರಿಬಂದುಮರ್ದಿಸಿದನು॥ ಈ
ರೀತಿಯಿಂವುಂಡಿಸರಿಪುಟ್ಟವಮ್ಮಹಾ। ಘೋರಜನ್ಮಂಗಳೆಂಪರಿದ
ಪಂಶಿವನೆಂದು। ಮಾರಹರನಪರಾವತಾರನಾಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂನಿರ
ವಿಸಿದನು ॥೪೨॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತ
ಸಬಿಬರದವಗೊರ್ಪಬದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದಿಷೇಳ್ದಗೆ
ಪಠಿಸಿದವಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸ
ಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನೆಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೩॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿಮುಗಿಯಿತು

೧೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದೂರ್ವಾಸನಿಂದೆಸರಿಪೋಗಲಮರಾಸುರರು। ಶರ್ವ
ನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ದಧಿಯಮ್ಮಥಿಸೆವಿಷವುದಿಸಿ । ಯುರ್ವಿಜನರಂ
ಕೊಲಲ್ಕಭವನೈತಂದಾಂತುಸಕಲಜಗವುಂಸೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಉಗ್ರಶಶಿಕಾಂತಸವುವಿಗ್ರಹಾವನಿಜಾಪ,ರಗ್ರಸಕಲಾಧರಸ
ವುಗ್ರವುಹುವಾರ್ಣವವಿ । ಷಗ್ರೀವನಿಬಿಡಸವುದಗ್ರಪಿಂಗಲಜಟಾ
ಭ್ಯಗ್ರದುರಿತವಿಮರ್ದನ ॥ ಉಗ್ರದಾನವಘನತರಗ್ರೀವಖಂಡನಕ।
ರಾಗ್ರಧೃತಪಾವಕಶಿರೋಗ್ರಸ್ಥಗಾಂಗಜಲ। ವೆಗ್ರದಿಂದೆವುಸೆಸವುದ
ಗ್ರಘನಚಿರಪದವಕೊಡುಸುಪಂಪಾವಲ್ಲಭ ॥೧॥ ಕೇಳಿನ್ನುಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ। ಕೇಳಿವನದೊಳುಸಕಲದೇವಸುದತಿಯರಸಂ।
ಮೇಳದಿಂನಾನಾಪ್ರಪಂಚಿನವಿನೋದದೊಳುಸುಖವಿದುತೀರ್ಚಿ
ಬಳಿಕ। ಘೋಳಿಡುವವಾದ್ಯಸಮ್ಮೇಳದಿಂಸಮುದಶಂ। ಡಾಲವುಸ್ತಕ
ದೊಳಲಂಕರಿಸಿಬರ್ಪಸುರ। ಪಾಲಂಗೆಹರನಿತ್ತವಂದಾರಮಾಲೆಯಂ
ದೂರ್ವಾಸವುನಿಕೊಟ್ಟನು॥೨॥ ಹರಿಯಜಸುರಾಸುರೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ
ಕೊಂಬನೇ। ಕರಳಿದೊಡೆದೂರ್ವಾಸವುನಿಯಿತ್ತಮಾಲೆಯಂ। ಹರಿ
ಯಂಕುಶದೊಳಿಂತುಕುಂಭಕ್ಕೆಸುತ್ತೆಪರಿವುಳಿಕೆಪರಿಪರಿದಿರಗುವ

ವರಚಂಚರೀಕನುಂನೋವ್ತಾವಾಲಿಯಂ। ಕರಿನೆಲದೊಳಿಟ್ಟುದಂ
ವುನಿಕಂಡುಕೋಪದಿಂ। ಹರನಿತ್ತವುಂದಾರವಾಲಿಗಿದುವಿಧಿಯೆ
ಹಾಹಾಯೆನುತ್ತುರಿದಿದ್ದನು॥೩॥ ಬಳನೆಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಮಾರಿತನ್ನಪ್ರಸಾ
ದವೆಂ। ದೊಲಿದಿತ್ತನೆನಗದಂನಿನಗೀಯೆಗರ್ವದಿಂ। ತಳೆಯದಾವಾಲಿ
ಯುಂಕರಿನೆಲದೊಳಿಟ್ಟೊರಸಿತದರಂತೆನಿನ್ನಸಿರಿಯು॥ ಜಲಧಿಯೋ
ಳ್ಕೊಡಲೆಂದುಗ್ರಕೋಪದೊಳೆವುನಿ। ತಿಲಕನಾಗಳೆಶಪಿಸಿದಂನಿವಿ
ಷಮಾತ್ರದೊಳು। ವಿಲಯಮಾದುದುಸುರಪನೇಳೆಪಿರಿಯರವಿರೋ
ಧಂಸಿರಿಗೆಕಷ್ಟವುಲ್ತೆ ॥೪॥ ಇಂದ್ರನುತನಶಾಪವುಂತಳೆದುಬಳಿಕಾಗ।
ಜೇಂದ್ರವುಸ್ತಕವನಿಳಿದೈತಂದುಬಂದಾವುು। ನೀಂದ್ರನಡಿಗೆರಗಿಯೆ
ನ್ನಯತಪ್ಪುಕಾಯೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಸಾಂದ್ರಸೌಭಾ
ಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟಪಂನಿನಗಾಘ, ಣೇಂಗ್ರಭೂಷಣನೆಂದುವುನಿಪೋಗೆ
ದುಃಖವಿನು ಪೇಂದತ್ಯಾಗ್ರಜಂಶೇದವಾರಾಶಿಯೊಳ್ಕಾಡಿವುಳುಗಾ
ಡಿದಂಕ್ಷಣದೊಳು ॥೫॥ ತಡೆಯುದೈರಾವತವನೇರಲುಜ್ಜಗಿಸೆವುಂ।
ನಡಗಿದುದುಸೇನೆಸರಿದುದುದೇವಕಾಮಿನಿಯ। ರೊಡನೆವೃಗತೃ
ಷ್ಣೆಯಂತಾದರವುರಾವತಿಯಸಿರಿಕನಸಿನೋಲಾದುದು॥ಬಿಡದೀಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತೆಹರಿಶಿವನಂಕುರಿತುತಪಂ। ತೊಡಗಿವೆಬ್ಬಿಸಿದೈನ್ಯಭಾವದಿಂತ
ನಗೆಬಂ।ದಡಸಿದಾಪತ್ತುವಂಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳೀಶ್ವರಂಸುರೇಶಂಗೆಂದನು।
ಹರಿಯುಜಸುರಾಸುರಾದಿಗಳುವುಂಕೂಡಿನೀಂ। ಶರಧಿಯಂವುಥಿಸೆಬ
ಪ್ಪುದುನಿನ್ನಸೌಭಾಗ್ಯ। ಮಿರದೆರಜಿಸೆಂದುಪೇಳ್ದೀಶ್ವರಂಪೋದನ
ತ್ತಿತ್ತಲಾಸುರಪಾಲನು ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರ್ಗೀಹದ.
ನ। ನೊರೆಯಲವರಂದನಾನಾಸುರಸುರಾದಿಗಳ। ಕರಿಸಿಕೊಳಲವರೆ
ಲ್ಲರುಂಸಹತತೀವ್ರದಿಂಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗೈತಂದನು ॥೬॥ ಕರಿಯುಂತೆಧುರ
ದಂತೆಪುಷ್ಕರೋದ್ಭಾಸಿತಂ। ಹರಿಯುಂತೆವಿಧಿಯುಂತೆಗೊಯುಕ್ತವುಧಿ
ಕವುಂ। ಧುರದಂತೆವುಬುದಂತೆವಾಡಬಾನ್ವಿತವುದ್ರಿಯುಂತೆಪರವೋ
ಶನಂತೆ॥ವರಶಿವಾಲಂಕೃತಂನಿಧಿಯುಂತೆನಿಟಲದಂ। ತಿರೆಕಂಬುಸೋಭಿ
ಸನ್ಮುನಿಯಂತೆವನದಂತೆ। ನಿರುತವುುತ್ಕಳಿಕಾಪ್ರಸಂಗಿತವೆಂದು
ದಧಿಕಂಗೆವುಂಗಳೆವಾದುದು ॥೯॥ ತೀವಿರಸವುಯವಾಗಿಕಾವ್ಯವು
ಲ್ತಪ್ಪಲ್ವಂ।ಗಾವಾಸವಾಗಿವನವುಲ್ತಸತತಂಬಂದು । ಸೇವಿಪಪ
ಯೋಧರಸ್ಪರ್ಶಿತಾನಾಗಿಯುಂಪ್ಪಲ್ವಕಸಸ್ತವಲ್ತ॥ಆವಗಂವುಕರ
ಕರ್ಕಟಕಯುತವಾಗಿರ್ದ್ದು। ಭಾವಿಸಲುರಾಸಿಗಣವುಲ್ತವಿಾನ್ಗಳಿರವಿ
ಗೆಪೀ। ವರಗ್ರಹವಾಗಿನಭವುಲ್ತನುನಿಸಿರತ್ನಾಕರಂಕಂಗೆಸದುದು॥

ಇಂತೆಸವದುಗ್ಗ ಪಾರಾಶಿಯಂನೋಡುತ । ತ್ಯಂತಕಹರುಷದಳಿದು
ಮುಂದರಾಧ್ರಿಯನೆಳಿ। ಳಾತಂತುವಾಸುಗಿಯನೇಣಂಬಿಗಿದುವಾಲವ
ದನಂಗಳೆಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡೆ ॥ ಮುಂತೊಗೆದವಸ್ತುವಬುಜೋದರಂಗ
ದರಸಮು। ನಂತರದೊಳೆಮಗೆತನುಗೆಂದುದೇವಾಸುರ। ರ್ತಂತಮೊ
ಳಾಳೋಚಿಸುತೆಕಡೆವಸನು ಯದೊಳುರಾಮಕೇಳ್ವಾ ತುಕವನು॥
ಅಗಜಾಧಿಪಂಗೆಮುನ್ನೊಗೆದವಸ್ತುವನಿರದೆ । ತೆಗವವೆನ್ನದೆಮಿಕ್ಕ
ದಿವಿಜಾಳಿಗೆಂದೆನಲು । ಸೊಗಸಪ್ಪದೇವಮುಂದೆಸಪ್ತರಿಗೆಘಣಿಪೆನಂ
ದಾಯಾಸವಿಂಕಾರಲು॥ ಧಗಧಗಲ್ದಂಧಗಲ್ಕಿಟಧಿಟಲ್ಕೆನಿಳಿ । ಲ್ಬು
ಗಳುಗಿಲ್ಬುಗಿಲಿಂದುಪಿಡಿದದೇವಾಸುರರ। ಮೊಗೆಮುನಪ್ಪಿಸಿಭೋ
ರೆಂಬ್ಹಾರೆಂಬಭಸವಿಂವಿಷವನ್ಹಿಪ್ರಸರಿಸಿದುದು ॥೧೧॥ ಓಡಿದಂಹರಿ
ಮುರಾಳಿನಬೆಂಗೆವಾಯ್ಕೈ। ಮಾಡಿದಂಕಮಲಭವಖಗಪತಿಯನೇ
ರಿಸಲೆ । ಯೋಡಿದುದುಭುವನಜನವೆಮುಗಾರುಗೆತಿಯೆಂದುಪುದಿದ
ವಿಷಭೀತಿಯಿಂದಂ ॥ ರೂಡಿಸಿದುದಣಿಳೆದಿಜ್ಮಂಡಲವನಾಗಳೆ । ಲ್ಲಾ
ಡಿಸಿತುಭೂಸ್ವರ್ಗವಾತಾಳಲೋಕವುಂ। ಕೂಡಿಸಿತುಸಕಲಜನರಂ
ವಿಲಯಗೇಣದೊಳುಕಾಳಕೂಟಂಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೦॥ವರವುನಿಯ
ಮಾಪಮಂಪರಿಯನೀಗಿದವುರುಳೆ। ಸುರಪತಿಯನುಡಿಗೇಳ್ದಸುರರಸು
ರರನ್ನೆರಪಿ। ಶರಧಿಯಂಮಥಿಸುವರೆಕೇಡನೆಣಿಸದಿರಲಾಪಾಪಿಗಳಿಭು
ವನಜನಕೆ॥ಗರಳದುರಿಯುಳಿಳಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಂಪರ್ವಿಸಂ। ಹರಿಸುತಿ
ದೆಯೆಕಟಕಟಕಂಡುಕಂಡಿಂತುಪರಿ, ಸುತಸಲಾಗದೆನೀವುಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾ
ಧಿನಾಥಕರೆಂದುಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು॥೧೨॥ ಓಡಿದೊಡೆಬಿಡವುದೇಂಮು
ನಿಗುದಾಸೀನವಂ । ಮಾಡಿಸಿರಿಯಾನೀಗಿದನಿತ್ಲಾದಕಟಕಟ. ಮಾ
ಡಿದೈಶಂಕರದ್ರೋಹಮುಂಕೆಡಿಸಿದೈಸಕಲಲೋಕದಜನರನು ॥ ಆಡ
ಲೇನಹುದುಶಚಿಗೂಡಿಭೋಗಿಸುನಿನ್ನ। ನಾಡನೆಲೆಬೂಳಿನೀನೆಂದು
ನೋಟಕಜನವು। ದೀಡಿರಿದುದಂದುಸುರಪನಗ್ಗಳಮುಂಕಾಳಕೂಟ
ಮುರುಪೆಲುಜಗವನು ॥೧೪॥ ಓಡಿದಕ್ಕೆಲರಲ್ಲಿತವುತವುಗೆನಿಂತು
ಮಾ। ತಾಡಿದರ್ಕೆಲರಭವಸಲಹೆಂದುಕೈಗಳಂ । ನೀಡಿದಕ್ಕೆಲರಟ್ಟಿಸು
ಡುವವಿಷವನ್ಹಿಯಂತಾಲ್ಗಟ್ಟುದಿಕ್ಕುಗಳನು ॥ ನೋಡಿದರ್ಕೆಲರೋ
ಡುವಮುರರಂಕಂಡುಕೊಳರ। ಚಾಡಿದರ್ಕೆಲರೇಳ್ದುಬೀಳ್ದುಬಹುಶೋ
ಕಮಂ । ಮಾಡಿದರ್ಕೆಲರಿಂತುಸಕಲಜಗಮಂವಿಷವ್ಯಾಪಿಸಲಾಕ್ಷಣ
ದೊಳು॥೧೫॥ ದೇವನೀನಲ್ಲದೀಸುರನರಭುಜಂಗರಂ । ಕಾವರಿಲ್ಲಕ
ಟಕಂಠಗತಾಸುವಾದಿವ್ಮಾ। ನೋವಲಾಗದೆನಿರ್ದಯಾಲೋಕವೇಕೆ

ಪಾಲಿಸುಪಾಲಿಸೆನವೆಮ್ಮನು॥ ಭೂವಿಸದೆನಿನ್ನಪದರಾಜೀವಯುಗಳಕ್ಕೆ । ನಾವತಿದ್ರೋಹಮಂಮಾಳ್ಪವಿಕ್ಷಮಿಸೆಂದು । ದೇವಕುಲವೊರಳಿಲ್ಕಕೇಳಿದಂಶಂಭುಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯರವೊರೆಯನು॥೧೬॥ ನೊಂದುದುಸಮಸ್ತದೇವಾಳಿವಿಷವನ್ನಿಯಿಂ । ಬೆಂದುದುಭುವನಜನಮುದೀಗಳಾವಿಲಯವೈ । ತಂದುದುಜವದೊಳಾವುಪರಿಹರಿಸದೊಡೆಸಕಲಲೋಕದಾಟಂಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ನಿಂದುದುಸರೋಜಭವಹರಿಗಳಿದುರ್ವ್ಯಶಂ, ಬಂದುದಕಟಕಟಿನುತ್ತಮೆಸಹಿತವೃಷಪತಿಯ। ನಂದುಧೂರ್ಜಟಿಯೇರಿನಡೆದನಾಕಾಳಕೂಟಪ್ರಚಾರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ॥೧೭॥ ಗರಳಭಯದಿಂದಜಾಯಾರ್ವರಂಚೀರ್ವರಂ । ಪರಿಪೆರಿದುಕಾಲ್ಗೆಟ್ಟುಕೆಡವರಂಮಡಿವರಂ। ಕರದಬಿರುವ್ರೊಯ್ಲಿಂದನಳ್ಳಿರಂಸುಳ್ಳಿರಂಬಿಟ್ಟೋಡುವಾಪ್ರಜೆಗಳಂ ॥ ಕರಕರದುಬೇಸತ್ತುಬಯ್ವರಂಸುಯ್ವರಂ। ಸುರಪನಂಶಾಪಿಸುತಳಲ್ವರಂಬೀಳ್ವರಂ। ಹರಸಲಸುಸಲಹೆಂದುಸುರ್ವರಂದೂರ್ವರಂಚಂದ್ರಚೂಡಂಕಂಡೆನು ॥೧೯॥ಅಂಜದಿರಿಸುರನಿಕರವಂಜದಿರಿದನುಜರ್ಕ। ಳಂಜದಿರಿಭುವನಜನವಂಜದಿರಿನೋಟಕ । ರ್ಬ್ಬಂಜಿಸುವೆನೀಕಾಳಕೂಟವಂನಾನೆನುತೆಕರವೆತ್ತಿಬಾರೆನಲ್ಕೆ॥ ಅಂಜುವಮಹಾಭೀತಿಯಿಂದೆನಿಪ್ಪುರಮಾದ। ನಂಜಿದ್ದುದಭವನಂಗೈತಳೆದೊಳಾಕ್ಷಣಂ। ಮುಂಜುಳಿಸುಮಣಿಪರೀಕ್ಷಕನಂತೆಶಿವನಿರಲ್ಪಕಲರುಂನುತಿಯಿಸಿದರು॥೧೯॥ ಇಂತನೇಕಸ್ತೋತ್ರದಿಂದಿಜನಮಿರ್ಪಸಮ। ನಂತರದೊಳಭವನಂಗೈತಳೆದಗರಳಮಂ। ತಾಂತಡೆಯದೀಕ್ಷಿಸಲ್ತನ್ನಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾವಿಷದೊಳಗೆಕಾಣಿಸಲ್ಕೆ ॥ ನೀಂತೊಲಗೆನಲುಪ್ರಪ್ನದತ್ತಾಭಿಧಾನವುಂ। ತಾಂತಳೆದುನಿಜರೂಪಿನಿಂದಿದ್ದುದಾಗರಳ। ಮಂತೆಗದುಪೊಡೆಗಿಳುಪೆಜಗಮಳಿವುದೆಂದುತೊಡದಂಡಸರ್ಗ್ರೀವದೆಡೆಗೆ ॥ಬನ್ನಿರೈಹರಿಯಜರುಮುಂಕುರಿತವಸ್ತುವೆವು। ಗೆನ್ನದಿರಿಂತಾದುದೈಕೇಳಿನೀಂವ್ರುಂದೆ । ಮುನ್ನಿನಂದದಿಕರಧಿಯಮ್ಮಥಿಸೆನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವಹುದೆಂದುಹರನುಡಿದನು॥ ಇನ್ನೇಕೆಜೀಯವಿಷವೆಂದೆಮನದಿಚ್ಛೆಯಂ । ಚನ್ನಾಗಿಸಲಿಸುತಿರ್ದ್ದುದುನಾಕುನಾಕೆನಲು । ನನ್ನಿಯಿದುವುಂದೆನಾವಿಹೆವೆಂದುಕರುಣದಿನ್ನುಡಿದುನಿರವಯವಾದನು॥೨೧ನಂಬಿದರುಸಕಲಸುರನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು। ತುಂಬಿದುದುಹರುಷರಸವುವರಂತರಂಗದೊಳು। ತಾಂಬೆದರದಹಪತಿಯಮುಖಪ್ರಚ್ಛಭಾಗಂಗಳಮ್ಮನ್ನಿನಂತೆಪಿಡಿದು॥ ಶಂಬರಾರಿಯಪಗೆಯನೇಮದಿಂದವರೆದು । ಗಾಂಬುಧಿಯನುರೆಮಥಿಸಲಾಕ್ಷಣಂನವಚಂದ್ರ। ಬಿಂಬಮು

ದಿಸಿದುದುಶೀತಪ್ರಭೆಯೊಳಖಿಳದೇವಾಸುರರನಳವಳಿಸುತ॥೨೦॥
ಕುಗ್ಗಿದವುಜನರಕ್ಕೈಕಾಲ್ಗಳತಿಶೀತದಿಂ। ನೆಗ್ಗಿದವುವುನದಹಂಕಾರಂಗ
ಳಾಕ್ಷಣಂ। ಕಗ್ಗಿದವ್ದದಿವಿಜರವುನೋರಥವಿಷಕ್ಕಧಿಕಭೀತಿಯಿಸಿತಿ
ಲ್ಲವೆಂದು॥ ಸಗ್ಗಿಗರುದೇವನಂಪೊಗಳಲಾಗಳ್ಬಂದು। ವೆಗ್ಗಳಿಪಶೀತಕರ
ನೀರೆಂಟುಭುಗದೊಳು॥ಬಗ್ಗಚೊವಲುಡಿಯುನೊಂದಂತಳಿದುಚಂದ್ರ
ನಂನೋಡಿವುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೨೧॥ ಇಂದುನೀನಿನ್ನುಳಿದಕಲೆಯ
ನೋಷಧಿದೈವ। ಬ್ಯಂದವುಂಪೊರೆವುತಂಬರದೊಳಿಗೆರಡುಲಕ್ಷ। ವೆಂ
ದೆನಿಪಯೋಜನದೊಳಿರುವುದೆಂದಭವತಾಂಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕನು॥
ಅಂದುದೇವಾಸುರರುಪರಿತೋಷವುನರಾಗಿ। ವುಂದರದೊಳಾರ್ಭ
ಟಿಸಿಕಡೆಯಲ್ಕಪುಟ್ಟಿದವ್ದ। ಚಂದಚಂದದವಸ್ತುಗಳುಶಿವನಕರುಣವಿ
ರಲಾವುದಘಟಿತವೆಂಬುದು ॥೨೪॥ಸಿರಿದಿವಿಜಕರಿಕಾವುಫೇನುಕಲ್ಪ
ದ್ರುವುಂ। ಪರವುಚಿಂತಾರತ್ನವುವೃತವುತಿಚಾಪಳೆದ। ಸುರಹ
ಯಂತಾರೆಸುರಕಾವಿನೀಸಂದೋಹಪನ್ವಂತ್ರಿವುಖ್ಯರುದಿಸೆ॥ಸಿರಿ
ಯನಬುಜೋದರಂಕೊಂಡುವಿಕ್ಕವನೆಲ್ಲ । ಸುರಪತಿಗೆಕೊಟ್ಟಕ
ಳ್ಪುವಸವುಯದೊಳುದೈತ್ಯ।ರುರುತರದಪೀಯೂಷಕಲಶವುಂಕ
ದ್ದೊಯ್ದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೫॥ ಕೋಡಿದುದುವುನವುತಿಭ್ರ
ವೆಯಾಯತ್ತಿಬುಟ್ಟಿಟ್ಟೋ। ಡಿದುದಹಂಕಾರವುಳಲಿದುದುಚಿತ್ತ
ವಿಾ। ಕೂಡಿದಸುರಾಳಿಯಿವನರುಹೆಹರಿಖಳಿರ್ದವನದೊಳಗೆಕಾಂ
ತೆಯಾಗಿ॥ಗಾಡಿಯಿವೈಶ್ರಿರದುದೈತ್ಯರಕರದಕಳಶವುಂ।ಕೋಡಿಯಿಂ
ಕೊಂಡವರುಗಳುಸಂತಲೈತಂದು । ನೀಡಿದಂಸಾಗರದತಡಿಯೊಳ
ವುರಾಸುರರ್ಗವೃತಪ್ರಾದಂಬರಿಗಳಂ ॥೨೬॥ ಹರಿಯಕಪಟವನರಿ
ದುಸ್ಯೆಂಬುಕೇಯಂಬಂದು। ಸುರರಪಂತಿಯೊಳೊಂದಿಕುಳ್ಳಿರಲುಸುಧೆ
ಯನೀ। ಹರಿಯೆರೆಯೆಹರಿಹರಿಗಳಿದನರಿದುಹರಿಗುಸುರೆಹರಿಚಕ್ರದಿಂ
ದರಿಯಲು॥ಶಿರವುಂಡಗಳುರಾಹುಕೇತುವಾದವುಪೂರ್ವ್ವ।ದುರುವಿ
ರೋಧಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ್ಯರ್ಗವರ್ಗಿಯುಂ । ಬರವಾದುದೀಗಳುಂಕೇಳಿಂ
ದುರಾವುಂಗೆಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದಿನು॥೨೭॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವ
ರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗ್ಗೋದಿದರ್ಗ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿ
ಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗ್ಗಪಠಿಸಿದವರ್ಗ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ
ಎರಡನೆಯುಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇಸಂಧಿ ವುುಗಿಯಿತು.

೧೨ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸುರಪಾಲನಭವನಂಗಗೆಯನೊಲವಿಂಕೇಳಿ। ಹರ
ನಹಣಿಗಣ್ಣಿಡಿಯೆಶರಧಿಗಂಸುತನಾಗಿ। ವರಜಲಂಧರನೆಂಬನಾ
ಮದಿಂಸುರಪುರಕೆದಂಡೆತ್ತಿನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಅಭ್ರಗವುನೇಂದ್ವಗ್ನಿವಿಭ್ರಾಜಿತಾಕ್ಷಲೋ। ಲಭ್ರಮುರನಿಭ
ಗರಳಶುಭ್ರವಿಗ್ರಸವಧೂ । ವಿಭ್ರಮಾಲೋಕದೈಕ್ಯಭ್ರಷ್ಟಸುಮದವಿ
ಪ್ಲುತಾಭ್ರಪ್ರಚಂಡಪವನ॥ ಅಭ್ರಾಂತರಾಳಸಂವಿಭ್ರಾಂತಚಾರುತರ।
ಶುಭ್ರಾಂಶುಕೋಟಿಕಾಂತಿಶ್ರಿತಶರೀರರುಚಿ । ರಭ್ರೂಲತಾಶೋಭಿ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷತಿಬ್ರದಿಂಸಲಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮದಿವಿಜೇಶ್ವರಂ। ಭಾಳಲೋಚನನಂಘ್ರಿಪೂಜಾಫಲಾಳಿಯಿಂ। ಪಾ
ಲಿಸುತಸುರಲೋಕದೊಳ್ಸುಖದೊಳಿರುತಿರಲುದಾಯಾದ್ಯಸಂಬಂಧ
ದ್ಪಾಲಿಗೋಸುಗದನುಜರಂದುಯುರ್ವವಮಾಡೆ। ಕಾಳಗದೊಳವ
ರೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ಲುಸುಖಮಿರದೆ । ಕಾಲಸುರನಡೆಗಡಗೆಯಂಕೇಳ್ವೆನೆಂದು
ಪೊರವಟ್ಟನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೨॥ ಬಂದುಕೈಲಾಸವಾಸ್ಥಾನದೊಳು
ಸಕಲಗಣ। ಬೃಂದವಸಹಿತೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರ್ಪಶಿವನಡಿಗ। ವಂದಿಸಿ
ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಬಿನವಿಸಿದಂಮಕುಟತಟಹಸ್ತನಾಗಿ ॥ ಇಂದು
ಶೇಖರನೆಕರುಣಿಸುವುದೆಂನೊಡನಾಂತು। ನಿಂದುಕಾದುವಸಮಯ
ನನೆನಲುನಸುನಕ್ಕು। ಮುಂದರಿಯದಿಂತುನುಡಿಯಲ್ಕೇಡವೆನೆಸುರ
ಪನಭವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೩॥ ಜುಂಭಬಲನಮುಚಿವೈತ್ರಾದಿಖಳ
ರಂಕದನ। ಕುಂಭಿನಿಯೊಳೋಡಿಸಿದೆನಂದಿನಿಂಸವುರಸಂ। ರಂಭವೋ
ಕನಸಾಯ್ತುಸರ್ವಜಾನನಗೊಬ್ಬಶತ್ರುವಂಕರುಣಿಸೆನಲು ॥ ಜುಂಭಾ
ರಿನುಡಿದಶುಂಕಾರವುಂಕೇಳ್ದಕೋಪ । ಪಂಭರದೊಳುಬ್ಬರಿಸಿಸುರ
ಪಾಲನಂಸುಡಲು । ಶಂಭುಭಾಳಾಂಬಕಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗೊಂದುಕಿಡಿ
ಯವ್ಯೋಮದುಗುಳಿಸಿದನು ॥೪॥ ಸಾಕುಸಾಕಲೆವುಹಾದೇವದೇವೇ
ಶಕರು । ಸಾಕರಕ್ಕೃಪಾಬ್ಧಿಶಂಕರಶರ್ವನೀಂವುನಿಯೆ । ಪಾಕ
ಶಾಸನನದೆಂದಕ್ಷನೇಕಿಡಿಯನುಪಸಂ ಹರಿಸಬೇಕೆನುತ್ತ ॥ ನಾಕ
ವಾಸಿಗಳಗುರುಶಿವನಡಿಗೆನವಿಸೆಬಳಿ । ಕಾಕಿಡಿಯನೀಶ್ವರಂಹಸ್ತ
ದೊಳುಪಿಡಿದುರ । ತ್ಕಾಕರಕೆಬಿಸುಟಿಂದ್ರಶತ್ರುವಂ ಕೊಟ್ಟೆವಾಂ
ಪೋಗೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೫॥ ಇತ್ತಲವರೇಂದ್ರನಭವನನಿರವಿ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು। ಚಿತ್ತದಾನಂದದಿಂಸುರಪುರಕೆನಡೆತಂದ। ನತ್ತಲಾಸುರ
ನಿಟ್ಟಕಿಡಿಬಾಲನಾಗಿಗಂಗಾಸ್ಥಂಭಸಂಗವುದೊಳು॥ ಬಿತ್ತರದೊಳೆಳ್ತು

ತಿರಲುಕುಂಭನೆಂದಾತ್ಮಜಂ। ಸತ್ತುಹೋಗಲುಸುರಪನೆಂಗೆಲ್ವಕುವ
ರನಂ। ಪೆತ್ತಪೆನೆನುತ್ತಶಿವನಂಕೂರ್ತುತಪಿಸುತ್ತೆಶರಧಿಸುತನಂಕಂ
ಡನು ೬॥ ಹರುಷದಿಂದಾಶಿಶುವನೆತ್ತಿತೊಡೆಯೊಳಗಿರಿಸೆ । ಸರಸಿಜ
ಭವಾಂಡವೊಡವಂತೆಶಿಶುಕೂಗಲಾ।ಸರದಬಳಿವಿಡಿದೆಲ್ಲಿಯದುಬೊ
ಬ್ಬೆಯೆನುತಜಂಬಾಲನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೈದೆ॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಂಕಂಡುನಮಿಸಿ
ಮತ್ತನುಜಂಗೆ। ಕರುಣದಿಂಪೆಸರಿಟ್ಟುಜಗದೊಳಿರಿಂದಲುಂ। ಮರ
ಣವಾಗದೊಳುವರವೀವೆದೆಂದಜನಕ್ಕೈಗಬ್ಜಿಸುತನಂಕೊಟ್ಟನು॥ ೭॥
ಸರಸಿಜಭವಂಶರಧಿಜಾತನಂತೊಡೆಯಮೇ । ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡವನಭ
ದ್ರಾಕಾರಮಂನೋಡು।ತಿರವಜನಗರ್ಭಮಂತೂನಲ್ಕೆಕಡುನೊಂದು
ಕಂಣನೀರವನಮೇಲೆ॥ ಸುರಿಯಲಾಯಾಸದಿಂಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದನೆ
ಲೆ। ಶರಧಿಕೇಳಿವನೆನ್ನಕಂಗಳಜಲಂಗಳಂ।ಧರಿಸಿದನಿಮಿತ್ತದಿಂವರಜ
ಲಂಧರನಿವಂಸಾವಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದನು॥೮॥ ಆವನಿಂದೀತಂಗೆಜನನವು
ವನಿಂದಲೇ। ಸಾವುಸೊಸಕೈರುವಿಂದಲ್ಲದುಳಿದೀಕ್ಷ್ಣುದ್ರ। ದೇವಾಸು
ರೋರ್ವರಗನರಾಳಿಯಿಂದಳಿಯಬೇಡೆಂದುವರವಂಪಾಲಿಸಿ॥ ಆವೇಳೆಯೊ
ಳುಶುಕ್ರನಿಂದಸುರರಾಜನೆಂ। ಬೀವಿಮಲನಾಮದಿಂಪಟ್ಟವುಂರಚಿಸಿ
ರಾ। ಜೀವಪೀರಂಪ್ರೋದನತ್ತಲುಂವಿನಯಿನಕ್ಕೈತನಭಿವರ್ಧಿಸಿದನು॥
ಶುಕ್ರನೀತಂಗೆಕಾಶ್ಯಂಚನವುಗಳುವ್ಯಂಡೆಯಂ।ಶಕ್ರನಿಭವದೆವುದು
ವೆಯಂವಾಡಿದವ್ಯಾಪಾ।ವಿಕ್ರಮಾನ್ವಿತನಾಗಿಜಾಳಂಧರಾಖ್ಯಯದ
ಬಲುರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ ॥ ವಕ್ರವೈಭವರಾಗಿರಿವೊಳಗಿರ್ದ
ಸುರ । ಚಕ್ರಮಂಕರಸಿಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತವ್ಯಂದೆಬೊಡ।ನೀಕ್ರಮ
ದೊಳಿತಿವಿನೋದಂಗಳಿಂಖಿಳರಾಜನಿರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು ॥೧೦॥
ಆ ಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಸುಖಮಿರುತಸುರ। ಪಾಲಕಜಲಂಧರಂಕೇಳಿ
ಯಿಂತನ್ನವರ।ಜಾಲಂಧರಾಖ್ಯಪುರದೊಳಗಿರುತ್ತೊಂದುದಿನಪೋಲ
ಗದೊಳೊಪ್ಪತಿರಲು॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಸುರಗುರುಬಲಗಡೆಯೊಳಿರಿಪಂ
ಧುಜಾಲಮಿರೆಪಿಂದೆಸೆಯೊಳಬಿಳರಾಕ್ಷಸಸುಭಟ।ರೋಲಗಕ್ಕೆಬರುತಿ
ರ್ದರದ್ಭುತಾಕಾರದಿಂಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೧॥ ಪೊಳೆವಕೆಂಪಿನಾ
ಸೆಗಳಚಾಮರೊಡಲಕೆಂಗಣ್ಣ । ಬಳೆದಭುಜದುಬ್ಬಗಳಸಲ್ಮುಸುಡ
ಕೊಬ್ಬುಗಳ । ತಳೆದಕ್ಕೈದುಗಳಹುಂಜುರದಲಿಯಭರಸಿಟಿಲಜಂಗುಳಿ
ಯಗರ್ಜನೆಗಳ॥ ಫಳಫಳಿಪಕೊರವಾಡೆಗಳಕರ್ಕಶರೋಮ।ವಳವ
ಟ್ಟಬಿರುದುಹಾಹೆಗಳಮಣಿಮಕುಟದೊಬ್ಬಿಳಿಯ। ಬೆಳಗಿನಬಿರಿಸು
ನಡ್ಡೆಯರಾಕ್ಷಸಸುಭಟರೋಲಕೆಬರುತಿರ್ದರು॥೧೨॥ ಶ್ವೇತದಂತಂ

ಸುಪಾರ್ಶ್ವಂಪ್ರಜಂಘವ್ಮಯಂ । ನೀತಿವಂತಂವಿಪ್ರಜಿತುವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಂವು। ಹಾತಿಬಲವಿದ್ರಾವಣವ್ಮಹಾನಾಭಂಪ್ರಲೋಮವ್ಮರೀಚಿ
ಮುದಿರಂ॥ ಕೇತುವುಂಜಠ್ರುರಂವಾಮನಂಗಜಶಿರಂ। ಕೇತುವೀರ್ಯಂ
ನವುಚಿಮುಂತಾದಖಳೆನೃಪ। ವಾತ್ರತವೈತರುತಿದುರ್ದಾಜಲಂಧರ
ನೋಲಕ್ಕಬಹುಭೀಕರದೊಳು ॥೧೩॥ ಅರಿಬಲಪ್ರಳಯಪ್ರಚಂಡ
ನುಂಚಂಡನುಂ। ಧುರವಿಜಯಘನತಟತ್ಕೇತುವುಂಕೇತುವುಂ। ಪರ
ಮವಿಕ್ರಮನಾಗಿಶುಂಭನುಂಶುಂಭನುಂಮಧುಮತ್ತಧೂಮ್ರಾಕ್ಷರು
ಗುರುಭೀಷಣಾಂಗಪ್ರಹೇತಿಯುಂಪೇತಿಯುಂ । ಸುರಬಲಾಹಕದೀ
ರ್ಘಬಾಹುವುಂಬಾಹುವುಂ। ದುರುಳೆದಾನವಖಡ್ಗರೋಮನುಂಭೀಮ
ನುಂಖಳೆನೋಲಗಕೆಬಂದರು॥೧೪॥ ಕಾಲನಮಹಾಕಾಲದಂಡಮುಂಸೆ
ಳಿವಲಯ। ಕಾಲಭೈರವನದಾಡೆಯನುಗಿವಕೋಪದಿಂ। ಕಾಲವೃ
ತ್ಯುವಿನಗಂಟಲನರಿವಗಿರಿಗಳಂಕೀಳ್ತುತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವ॥ ಕಾಲಮೋ
ಘದಸಿಡಿಲತೊಡಿಗೆಯಂಸಲೆತೊಡುವ। ಕಾಲದೋಳ್ಪ್ರಳಯಂಗಳಂ
ಮಾಳ್ಪಭೀಕರದ। ಕಾಲರಕ್ಕಸರೈದಿಸಂದಣಿಸಿನಿಂದಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ
ನ್ನಕ್ಷರಿಯನು ॥೧೫॥ ಇಂತುಖಳರಾಜನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿಪ್ಪಸಮ।
ನಂತರದೊಳೆತುಳಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಕ್ಷಣಂ,ಮುಂತಿಪ್ಪರಾಹುಕೇ
ತುಗಳೆನೀಕ್ಷಿಸಿನುಮಾವಿಸ್ಮಯಸಾಂತನಾಗಿ॥ ಇಂತಿದೇನೊಂದುತ
ನುವೆಂಡಾದಕಾರಣವಿ। ದಂತಿಳಿಯಪೇಳೆಂದುಶುಕ್ರನಂಬಿಸಗೊಳು
ತ,ದಂತರುಚಿಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆಪೇಳ್ದನವದಿರಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ
ನು॥೧೬॥ ಕೇಳಾಡೊಡೆಲಿಜಲಂಧರಪಿಂತೆದಿವಿಜಕುಲ। ಪಾಲಕಂಸಕ
ಲದೇವಾಸುರರ್ವೆರಸಿಘನ,ಲೀಲೆಯಿಂಶರಧಿಯಂಮಥಿಸಿಸುರತರುದಿವಿ
ಜಮಣಿದಿವಿಜಧೇನುವೆಂಬ॥ ಮೇಲಾದವಸ್ತುಗಳ್ವೆರಸಿಸುಧೆಯುದಿನೆ
ಲ। ಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನಾಸುಧೆಯನವರಾಸುರವ್ರಜಕೆ। ಕೌಳಿಕದೊಳೆ
ರೆಯೆಶಶಿರವಿಯಕೊಂಡೆಯದಿತಲೆಯರಿಯಲಿಂತಾಯೆಂದನು॥೧೭॥
ಕೇಳಿಘುಡಿಘುಡಿಸಿಕೋಪಾಗ್ನಿಸ್ಫುಲಿಂಗಪ್ರ। ಲೊಲಭೀಷಣನಯನ
ಸಂಮಿಳಿತಗುರುತರಗ। ರಾಳಮುಖನಾಗಿನುಡಿದಂತಮ್ಮತಂದೆಯಂ
ಮಥಿಸಿನಾನಾವಸ್ತುವಂ ॥ ಖೂಳನೊಯ್ದನೆತನ್ನಬಸುರನುಗಿದಾಂ
ಕರುಳ್। ಜಾಳಮುಂರಣಭೂತಕುಣಿಸುವೆಂಬಲವ್ಯೆದ । ಪೇಳಿನುತಗ
ರ್ಜಿಸುತಿರ್ಪಖಿಳರಾಜನೊಡನಸುರಗುರುವಿಂತೆಂದನು॥ಸಾಮಮುಂ
ಭೇದಮುಂದಾನವುಂದಂಡಮುಂಭೂಮಿಪತಿಗಳನೀತಿಕೇಳ್ದರರನ
ಟ್ಟಿಸು। ತ್ರಾಮುನಂವಸ್ತುವಂಬೇಡಿಸುವದೀಯದೊಡೆದಂಡದಿಂಕೊಂ

ಬುದೆನಲು ॥ ಆವಮಾತಕೇಳಿಚರನೋರ್ವನಂಕರೆದು ನೀ । ತಾವುಸವ
ಮಾಡದಿಂದ್ರನಬಳಿಗೆಸ್ತೋಗಿಯೆಂ। ಮಾವುಹಾವಸ್ತುವಂಕೊಟ್ಟವ್ಮ
ಕಂಡುಬದುಕೆಂದುಸುರುಪೋಗೆಂದನು ॥೧೯॥ ಚರನಸುರರಾಜನಂಬಿ
ಳ್ಕೊಂಡುಬೇಗದಿಂ। ಸುರಪುರಕೆನಡೆತಂದುಬಾಗಿಲೊಳುತಡೆದರಂ।
ಸರಕುಮಾಡದಿಪೊಕ್ಕು ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಬರಲವನ ದಿಟ್ಟತನವ॥
ಸುರಮಂತ್ರಿಕಂಡುನೀನಾರದೂತಂನವ್ಮ। ಪುರಕೆದೇಂಕಾರಣಂಬಂ
ದೆಕಳುಹಿದರಾರು। ನಿರುತದಿಂಪೇಳೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲಾಗಳಾಖಳನ
ಚರನಿಂತೆಂದೆನು ॥೨೦॥ ಸಕಲಸುರನಾರ್ಭವಡಬಂದಿವಿಜಕುಲಶರಭ।
ನಿಕರಭೇರುಂಡನಸುರೇಂದ್ರಮುಸ್ತಕದಮಾಣಿಕಜಲಂಧರನದೂತಂ
ಪಿಂತೆಯೆವ್ಮಾಳ್ಪನಯ್ತನಂಬಿಡದೆವುಗಿಸಿ ॥ ಪ್ರಕಟತರವಸ್ತುಗಳ
ನೊಯ್ದಿರಿಗಡಸುರನಾ । ಯಕನವಂಜೇಡಲಟ್ಟಿದನೆನ್ನನೀವ್ವದೇ।
ಯುಕುತಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ರಣಸನ್ನಾಹವಾಗಿಯೆನದಿವಿಜಗುರುವಿಂತೆಂ
ದನು ॥೨೧॥ದೂರ್ವಾಸನುನಿವಡಂಕೊಟ್ಟಶಾಪದೊಳೀಸು। ಪರ್ವ
ರಾಜನವಸ್ತುಗಳುಶರಧಿಯೊಳುಕೂಡೆ । ಶರ್ವನಾಜ್ಞೆಯೊಳದಂವು
ಧಿಸಿತದ್ವಸ್ತುವಂತಂದಿವಾಂಪೆರರೊಡವೆಯಂ॥ಪಾರ್ವನೇಸುರರಾಜ
ನೆನೆಕೇಳ್ದುಕಲಹವಂ। ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಪಿರೇಮದ್ವಸ್ತುವಂಕೊಟ್ಟು।
ಸರ್ವಥಾಕಂಡುಬದುಕುವುದೆಂದುಸಾರಿಬಂದೊಡೆಯನೊಡನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೨೨॥ ಜೀಯನೀವೆಂದಂತೆಯಾಂಪೋಗಿನಿರ್ಜರರ । ರಾಯ
ನಂವಸ್ತುವಂಬೇಡಲಿಂದಿನಗೆಪ । ರ್ಯಾಯಮಂನುಡಿದನಲ್ಲದಿಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂಬವಾತನಿತಿಲ್ಲ ವೆಂದೆನಲ್ಕೆ ॥ ರಾಯದೋಳ್ಬಗುಭುಗಿಸಿ
ಕೋಪಾಗ್ನಿಪರ್ಬಿಪ್ಪ । ರಾಯಮಾಗಲ್ಕವಂ ಕರೆಕರೆಸಮಸ್ತಖಳ।
ನಾಯಕರನೀಗಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯಪೊಯ್ವದೆಂದವಂನೇಮಿಸಿದನು ॥
ಸಂಧಿಮುರಿದುದುತೊಲಗಿತೊಲಗಿದಿವಿಜರಿಪ್ಪೈರಿ । ಗಂಧೇಭಹರ್ಷಕ್ಷ
ನ್ಯೈತಸಂಪರರಾಜ।ಸಿಂಧುವಾಡಬನಿದಕೊಬಂದನಾಶಾಧಿಪರ್ಬಿಟ್ಟೋ
ಡಿಕಂಡಕಡೆಗೆ॥ಕಂಧರಮನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳೆನುತಸುರಾರಿವತೆರದಿ । ದಂ
ಧಳಂಧಳಧಳದಳೆಂಬಭೀಷಣಏಂಜ । ಲಂಧರಪ್ರಸ್ಥಾನಭೂರಿಭೇರೀ
ರವಂಪೊಣ್ಮತುಜಗತ್ರಯದೊಳು॥೨೪॥ ವಾಜಿಗಳನಿರದೆಹಲ್ಲಣಿಸಿದ
ರ್ಮತ್ತಗಜ। ರಾಜಿಗಂರಂಜಿಕೆಯನಿಕ್ಕದರುತೇರ್ಗಳುವು। ನೋಜೆ
ಯಿಂಪಣ್ಣೆದರ್ದೋಡುಸೀಸಕವಿಕ್ಕಾಲಾಳ್ಗಳನುವಾದರು ॥ ರಾಜಿ
ಸುವಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟಿಗೆ। ಮೂಜಗಂತಲ್ಲಣಿಸಿತಾಕ್ಷಣ
ದೊಳಿಸುರಕುಲ। ರಾಜನತಿಸಂಭ್ರಮದಿತನ್ನಗುರುವಿತ್ತಸುಮುಹೂ

ರ್ಮದೊಳು ಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೨೫॥ ಭಟರಹೊಂಕೃತಿಗಜದಬೃಹ್ಮ ತಂ
ವಾಜಿಗಳ್। ಪಟುಹೇಷಿತಂತೇರಚೀತ್ಕೃತಂವೀರಕರ। ಘಟತಶಸ್ತ್ರದ
ಖಣಖಟಿಲ್ದನಿಮೆದೇಭಘಂಟಾರವಂತುರಗಹೇಷಯದ॥ ತುಟಿಯನುಣ್ಮ
ವಕಡಿಯಣದಖಣಖಣಧ್ವನಿ। ಮುಟನದರಘಾಶ್ವಖುರಪುಟಘುರು
ಘುರುಸ್ವನಂ । ಪಟಹತಂಬಟಧಕ್ಕೆಗಳರವಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಘಟಮನ
ಲ್ಲಾಡಿಸಿದುದು॥೨೬॥ರಾಮುಕೇಳ್ದೈದುಪದ್ಮಂವರೂಥಂಸಮದ। ಸೋ
ಮಜಂನೂರುಪದ್ಮಂವಾಯುವೇಗನಿ। ಸ್ತೀಮವಾಜಿಗಳುಂಸಹಸ್ರಪ
ದ್ಮಂಶತಸಹಸ್ರಪದ್ಮಂಸುಭಟರು॥ ಈಮುಪಾಗ್ಗಣನೆಯೊರ್ವನಸೇನೆ
ಯಿಂತಪ್ಪ। ಭೀಮರೂಪಿನದೈತ್ಯನಾಯಕರು ಸಂಗರೋ। ದ್ದಾಮರೇ
ಶತಕೋಟಪದ್ಮಂಗಳೊಡನೆರಕ್ಕಸರಾಯನೈತಂದನು॥೨೭॥ ಒಡ
ನೆನಡದುದುಜಲಂಧರನತೂಳದದೈತ್ಯ। ರೆಡಬಲದಕರಿತುರಗರಥಪ
ದಾತಿಗಳಿವಂ । ಗಡದೊಳ್ಳಾರ್ಭಟಪವಂದಿಗಳಳಳಳದಬಗೆಬಗೆಯ
ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳೆ॥ ಗಡಬಡೆಯೊಳಬ್ಬಿಳಿಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗಳೋಳಿಯಿಂ।
ದೊಡೆಯದಿರದೆನೆಭೂಮಿಯಂಪೊತ್ತಗಜರಾಜಿ। ಯುಡುಗದಿರದೆನೆ
ಫಣಿಪನಡುಗದಿರನೆನೆಕೂರ್ಮನೊಡೆಯದಿರದೆನೆಭರದೊಳು ॥೨೮॥
ಎತ್ತಲುಂಪುದಿದರುಣರಜವುಯೆಂಗಜವುಯಂ। ಸುತ್ತಲುಂದೈತ್ಯಸ್ಯ
ಚಯವುಯುಂಜಯವುಯಂ । ಮುತ್ತಿರ್ದಭತ್ರಚಾಮರವುಯುಂ
ಸ್ವರವುಯುಂನೆಗಳೊನಾನಾವಾದ್ಯದ॥ಬಿತ್ತರದೊಳಿಹರಥವ್ರಜವು
ಯಂಧ್ವಜವುಯಂ। ಸೊತ್ತಕತ್ತಿಗಳಟೀಧತಿವುಯುಂಖತಿವುಯವುಂ।
ಮೆತ್ತಿಬಹಸಕಲಪ್ರಿಕರವುಯುಂ ಶರವುಯಂ ದೈತ್ಯರವುಪಾಟಲ
ದೊಳು ॥೨೯॥ ಬತ್ತಿದುದುನಾಗರಪ್ರತಿತಮಂಪನಕೊಡ । ಲೊವ
ತ್ತಿದುದುಕೂರ್ಮಖರ್ಪರವಿರದೆಜೀಗನು । ಗೊಂತ್ತಿದುದುಜಡಿವ
ನಾನಾವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ॥ ಸುತ್ತಿದುದು
ವೈರಿಭೂಪಾಲರಂಭೀತಿಬಿಂ । ಬತ್ತಿದುದುನಾಕಿಗರಗಡಿಯುತಾಣೆ
ಯವಾಣ । ದೆತ್ತಿದುದುಸುರಪುರಕಕಂಜಲಂಧರನಸೇನಾಸಮೂ
ಹಂನಡೆಯಲು॥೩೦॥ ಕಂಡವರನುಚಿತವಿಂಮನ್ನಿಸುತಸಲ್ಲಭಯಂ।
ಗೊಂಡರ್ಗಿನಂಬುಗೆಯುನೀವುತ್ತಮುಲತರಂ । ಬಂಡದರಿವುತ್ತಮಿಬ
ರಾದದುರ್ಗಂಗಳಂಧೂಳಿಗೋಟೆಗಳಕೊಂಡು ॥ ಪೆಂಡಿರಂವಸ್ತ್ರಗಳೆ
ತಂಡಂಗಳಂಸೂರೆ । ಗೊಂಡುತದೂಭ್ರಪರಂದಂಡಿಸಿಯೆಪಿಡಿದುಪ್ರ।
ಚಂಡಖಳನಾಯಕನದಂಡುನಡೆದುದು ಸುರರನಂಡಲೆವ ತವಕದಿಂ
ದಂ॥೩೧॥ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟುದುದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗಂದಸುರಬಲಜಾಲವುಗವ

ನಸಿಲದುರ್ಗಂಗಳಂಬಿಡದೆ। ಕೋಳುಕೊಂಡನಾರ್ಡೆಸೆರೆತುರುಗ
ಳಂಕೊಟ್ಟುಬಸುಭಯಂಗೊಂಡುಕೂಡೆ॥ಗೂಳಿಯಂಬಂದುದವುರಾ
ವತಿಗೆತಾನದಂ । ಕೇಳಿಖಳರಾಜನೈತಪ್ಪುದಂಚಿತ್ತದೊ । ಳ್ತಾಳಿಫ
ನರೋಷವ್ಯಂಕಂಗಳೊಳ್ಕಿಡಿಗೆದರಿಸುರಪಾಲನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೩೦॥
ಕರಿಸಿದಂಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕೆನ್ನರಯಕ್ಷ । ಗರುಡಗಂಧರ್ವಸಾಧ್ಯೋ
ರಗಪಿಶಾಚಕಿಂ । ಪುರುಷರಾಹಿಸಸಿದ್ಧಗುಸ್ಯಕಾಪ್ಸರರೆಂಬಸಕಲ
ಲೋಕಾಧಿಪರನು॥ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಗಳಸಂದಣಯಿಂದೆ। ಸುರ
ಪುರಕೆಬರಲಿಂದ್ರನಾಗಲಾಕ್ಷಣಜಲಂ। ಧರನಕೂಡಣಕಲಹಕೇಳಿಯೆ
ನಲಾಕ್ಷಣಂಸಂಭ್ರಮವಿಭೊರವಮಟ್ಟುದು ॥೩೧॥ ಆನೆಗಳಿಗಿಕ್ಕರಂ
ಬಿಕೆಗಳಂತುರಗಸ್ರ। ತಾನವುಂಕ್ಷಣಸುತೇರ್ಗಳಂಪ್ರಾಡುತಾ। ತಾ
ನೀಡುಜೋಡುಸೀಸಕಬಾಪುರಕ್ಕೆಚಲ್ಲಣಗಳಂಬೀಗಬಂದಂ ॥ ನೀ
ನ್ಯೆದುತಾನ್ಯೆದುಪರಶುಗದಿವುಸಲಂಸ । ಘೇನುಗಳನೀಪುರದಬಾ
ಹಿಗೆಜಲಂಧರನ । ಸೇನೆಬಂದುದುತಡೆಯದೀಳಂಬಗಜಬಜಂತುಂ
ಬಿತವುರಾವತಿಯೊಳು॥೩೪॥ ಅಸಮಾನಾನವನಸೇನಾಸಮುದ್ರಂತ
ನ್ನ । ಮುಸುಕಲ್ಕೈತರೆಕಂಡುಪುರವನಿತೆಸೇನೆಯಂ। ಬೆಸಲಾದಳೊ
ಪ್ಪೇಳೆನಲ್ಕೆತಂಬಟಭೇರಿಡಿಂಡಿಮಗಳರಭಸದಿಂದಂ ॥ ಅಸಿಪರಶುತೋ
ಮರಕಣಾರಮುದ್ಗರಕುಂತ । ಮುಸಲಸೆಲ್ಲಿಸಪಿಂಡಿವಾಳಿಂಗಳಂತಳೆ
ದು। ಮುಸಕಬಂದೈದಿದಪ್ಪಟುಭಟರ್ಪ್ಪರಮನಗಣತಕೋಟಸಂಖ್ಯೆ
ಯಿಂದಂ॥೩೫॥ಭೂಲಭೇರಿಗಳರಭಸದವಂಬಿಜನದಗಂ। ಭೀರಘೋಷ
ದಬಳಿಸಿಜೀಯೆಂಬಮುನುಮುನಿಗಳೋರಣದಕ್ಕೆಗೊಡುವಬಕ್ಕಾಪ
ಲಕರಪರಕೆಗುಡುವಮಂತ್ರಧ್ವನದ॥ಚಾರುಚಾಮರಛತ್ರನಿಚಯ
ದಾಡಂಬರದ । ಸಾರವೈಭವದಸಂಭ್ರಮಬಂದೆದಿಪಜಮದ । ವಾರ
ಣವನೇರಿನಡೆದಂರಣಕೆದೇವೇಂದ್ರನತುಳಸುಮ್ಮಾನದಿಂದಂ॥೩೬॥
ಜಾತವೇದಂತಗರನಂತಕಂಕೋಣನಂ। ಯಾತುಧಾನಮುನುಜನಂ
ಪಾಶಿಮಕರಮಂ। ವಾತನೇಣವಸೀಶಸಖನಶ್ವರತ್ನಮುಮುನೀಶಾ
ನನುಂವೃಷಭನಂ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರಿಸುರನಂಗರುಡಗಂಧರ್ವ। ಜಾತ
ಮುಂನಿಜವಾಹನಮನೇಳಮುಂಡಸಂ । ಖ್ಯಾತಬಲವೆರಸಿದೇವೇಂ
ದ್ರನಿಕ್ಕೆಲದೊಳಗೆನಡೆಗೊಂಡುದೇವೇಶ್ವನು॥೩೭॥ ಬಿಗಿದರಂಚಿಕೆ
ಯಘಂಟುರವದಘನಪತಾ। ಕೆಗಳಚಂಚತ್ಕರದಗಜರಾಜಿಹಲ್ಲಣದ।
ಮೊಗರಂಬಗಳೆಪಕ್ಕರಕ್ಕೆಗಳಕಡಿಯಣದ ವಾಜಿಗಳವಜಾತ್ರಂಗಯ ॥
ಮಿಗೆಬಾಹುರಕ್ಕೆಗಳಸೀಸಕದಕೈಯಕ್ಕೆದುಗಳಕಾಲಾಳಂಬುದುಂ

ಬಿಸಾರಥಿಯಚ್ಚು। ರಿಗೆಬರ್ಪಚಿನ್ನೆದವರೂಥಂಗಳ್ಗೆದಿದನ್ನಸುರಸೈ
ನ್ಯದೆಲ್ಲಿಡೆಯೊಳು॥೩೪॥ ಬಂದುದಿವಿಜೇಶ್ವರಂಸಕಲಸುರನಾಯಕ
ರ,ಸಂದಣಿಯಸಂರಂಭದಿಂದಲವುರಾವತಿಯ। ಮುಂದಣವಿಶಾಲವಾ
ಗಿರ್ದಬಯಲೊಳುಬಾಳಿಸನ್ನಾಹವಾಗಿನಿಂದು॥ಹಿಂದಿಳುಂದೆಡಬ
ಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂನೆರದಬಲ । ಬೃಂದವುಂನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಇದ
ರೊಡನೆ। ನಿಂದುಕಾದುವವೀರನಾವನೆನುತೊಡ್ಡಿದಂಪೌಜನತಿವಿಸ್ತ
ರದೊಳು ॥೩೫॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತ
ಸಬಿಬರದವಗೊರೆದಬರ್ಗರ್ಥವಾ।ರ್ಥ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಗೆಪ
ಟಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲ
ಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತು
ಸರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸನೇಚನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೬॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೧೪ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನಕೂಡೆಕಾದಿಬಳಿರಾಜನಾ।ರುರ್ಗ
ವುಂನೆಳೆದುಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಂದಿಕಾಪ್ಪಲ । ವರ್ಗವುಂಬೆಂಬತ್ತ
ಲೋಡಿವಿಧಿಸಹಿತವೈಕುಂಠವುಂಪೊಕ್ಕರುಗ॥

ಪದ॥ ಎರಗಿದವಿರೋಧಿಬಳರೆರೆಯರಂಸವುರದೋ। ಳ್ತರಿದುಸುರ
ರಾಲಯುಬೊಳುದೆಮುಪಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ।ಸೆರೆಗೈದುಭಕ್ತರ್ಗೆನೆರತೆಯ್ವ
ಕರುಣನಂಕರೆದುಕರೆದುವ್ಯೂಹದ ॥ ಹರಿದಲೆಯಕೈಯಬೊಬ್ಬಿರಿ
ವರುಂಡಯಕಾರಳೆ। ಹೆರೆಯಸೂಡಿದವೈಯವಿರುಪಮರಿವಾವುಗ
ಳ । ತುರುಗಶ್ರಿಂದೊಪ್ಪುತಿಸಕರೆಗೊರಲಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂ
ವುನು॥೧॥ವಿವರಿಸುವೆನಾಪ್ರಸಿನ್ನೆಲರಾಮಬಳಿಕಲಾ।ದವಿಜೇಂದ್ರನ
ತುಳಿಸನ್ನಾಹಯಂಬರುತಿರಲು । ತವಕಾಣಸಿತುಜಲಂಧರನಸೈನಿಕ
ವತ್ತಲದ್ದುತಕಾರವಾಗಿ॥ ಜವನಜಂಗುಳಿಯಂತೆವಿತ್ತುವಿನಪಡೆ
ಯಂತ। ಭವನಕಣ್ಣುರಿಯಂತೆಭೈರವನಬಲದಂತೆ। ತವಕಿಸುವಸಿಡಿ
ಲವಂಗಡದಂತೆಬರುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೩॥ ಭೋರ್ಗರೆ
ದವೀರ್ಬಲದವಾದ್ಯಂಗಳುಭಯಸುಭ।ಟಗರ್ಳಾರ್ಭಟಿಸಿತೋಳೊ
ಯ್ದಪಟುಭಟವಾಜಿ। ವರ್ಗವುಂರಾವ್ತರಡ್ಡಾಡಿದತೇರ್ದಿದರ್ಬಿಲ್ಲ
ವಪ್ಪಂಪಿನಿಯನು ॥ ತೇರ್ಗಳಗ್ರದಪಟಂಕೈವೀಸಕಾಳಿಗದ । ವರ್ಗ
ಳಂಕರಿವಂತೆಚರಿಸಿದವುತಕ್ಷಣಂ । ಸ್ವರ್ಗದರಸಿನಜಲಂಧರನಸೇನೆಗ
ಳೊಂದನೊಂದುಸಂದಿಸುವಾಗಳು॥೩॥ಗಗನಚುಂಬಿತಸಧ್ವಜಾಳಿಗಳ

ಧೂಳಿಗಳಿ|ಳುಗಳುಗಿಪ ಕಾಂಚನರಥಾವಳಿಯೆಗಾವಳಿಯು | ಮಿಗು
ವತುದಗ ವ್ರಜದಸಂದಣಿಯುಗೊಂಗಣಿಯಕರಿಘಟೆಯ ಭರವಸದೊ
ಳು ॥ ವಿಗಡಪಟುಭಟನುನದಜಾತಿಗಳಹೇತಿಗಳ|ವಿಗೆವೊರೆವಬ
ಹುವಿಧದಭೇರಿಗಳಿಭೂರಿಗಳ|ಬಗೆಬಗೆಯಛತ್ರಚಮರಾಳಿಗಳವಾಳಿ
ಗಳಲಿಮೆರಳ್ಕಂಗಸರವೆ ॥೪॥ ಭೋರೆಂದವಬಿಳಿಸುರದುಂದುಭಿಗ
ಳೊರಳೊಕಪ್ಪಳಿಸಾರವಂಪರ್ಬಿದುದುಬಲಯುಗದಕೆಂಧೂಳಿ| ಪೋ
ರಾಟವಾಯ್ತನಂತರಮುಭಯಭಟರನಿಸ್ಸಾರರೃಷ್ಟಿಗಳೊಪ್ಪೀದರ್ಪವೆ॥
ಸೇರಿತಿವಿಡಾಡಿದಚೂರ್ಣಗಸೆರ್ಪ್ಪಸಕ್ಕ|ತಾರಿಕಕ್ಕಡಪರಮುಖತ್ವಾ
ಯುಧಂಗಳಿಂ| ಭೂರಿಯಾಗನವಮಾಯ್ತುದೀಪಾಸುರಗಾರ್ಗಳೇನೆಂಬೆ
ನಚ್ಚರಿಯನು ॥೫॥ ಕಡಿಕೊಚ್ಚಿ ತ್ರಿವಿತಾಗುಕೂಗುಬೊಬ್ಬಿರಿವೆಲು
ವ| ನುಡಿಕೆಡಪುಕರುಳಿನುಗಿಪಸುರಬಗಿಯುರುಬುತೋಳ್| ಪ್ಪಾಡೆ
ನೆತ್ತುವುತ್ತುಕುತ್ತಡಸುಬೈಸ್ಪೊಯ್ಸೊಂಕುತಾಂಕುಸೀಳ್ದಡವೆ
ನುತ್ತ॥ ಕಡಿವಾಡಿದಕರ್ತಿಕೈದುವಿಂಗಡಿಗಳಿಂ|ಬಿಡದಾಡಿದಮೂಗ
ದಲೆಯನೊತಿನಿಂದಿಬಾ| ಯ್ಬಿದಿವಾಡಿದಸುರಾಸುರರಜೂಂಜಯ
ಸುಭಟರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೬॥ ತರಿವರಿತರಿಕ್ಕಿಯ್ದೊಲೊತ್ತುವ
ರ್ತ್ತುತ್ತುವರ್| ಕೊರೆವರುಬಿವರ್ಕ್ಕಡಿವರುಬ್ಬಸರಿಕ್ಕಿಬ್ಬವರ್|ಮುರಿ
ದರೇಳ್ದಬ್ಬಿಳೇಳ್ವರುರುಬುವರ್ಕರುಬುವರ್ಕರುಬುವರಾಸಪಸನನು॥
ಪೊರೆವರೆಸುವರಳ್ಕಸಿವರಳ್ಕವರ್ಬಳ್ಕವರ್| ತೊರೆವರಂಗವನೊತ್ತಿ
ನೊಂಕುವರ್ತ್ತಾಂಳುವರ್| ಕುರುದರಿಯಪಾಡುಪ್ಪಿಯಪ್ಪಾಡುವರಾಡುವ
ರಿಲ್ಲಮುಭಯಸುಭಟರು॥೭॥ ಪ್ಪೋಳ್ದರಂಗಂಗಳಂಮೂಡಲೆಯ
ನುಬಿಗಳಂ|ಕೇಳ್ದಬೊಂಬೆಬ್ಬರಂಪೆಟ್ಟಸರಸೀಕಾಗಿ| ಸೀಳ್ದರಿಷ್ಟಿಣ
ಸಿದವ್ಯಣಸಿದರಸ್ತ್ರತಮಂಬುಸಳಿಕೊಂಡಂಬುಧಿಯೊಳು ॥ ಆಳ್ದರಿ
ಬೀಗಳೆತ್ತಬೇದನಯಮಸಕನುಂ|ತಾಳ್ದರಿಬರಾದವರತಲ್ಲಗಳಂತಂ
ದರುತಂ|ವಾಳ್ದಿಂಗೆಸಲೆನಿವಾಳಿಸದರುಭಯದನಭಟರದೇನೆಂಬೆನಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೮॥ ಸಾರ್ಥಿಗಳಬಲ್ಪಿಲಿಗಳೊಂದೊಂದನಳಿವಂತೆ|ದುರ್ಭರದ
ರಾವ್ತರಿಬರಾಡಿದರ್ಪಟುವೇಲ್ಗ॥ ನಿರ್ಘಾತರೆನಿಪತೋದದಕ್ಕಳಿಕುವ
ಮಿಕ್ಕ ಪೋರಿಸಿವರಾನೆಗಳನು॥ ಮಾರ್ದನಿಯಮಸಕಲಿಂದಲಿಕರೊ
ತ್ತಿದರಾಧ|ನುರ್ಧರವೂರ್ದಲಸುತೆಸುವಕ್ಕೆಚಳಿಕವಾಂ| ನರ್ದರಿ
ಸಲರಿದೆಂಬಹದನಾದುರಾಕ್ಷಣದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥೯॥ ಸ
ರ್ಬಸನ್ನಾಹದಿನೂಂಕಿದುದುಸುರರಚಾ| ತುರ್ಬಲಂಖಂಡೆಯಂಗಳ
ಖಣಿಖಟಸ್ವನಂ| ಪರ್ಬಿದುದುದಿಕ್ಕಟಂಗಳೊಳಾತನೆಗಾನೆಕುದುರೆಗೆ

ಕುದುರೆತೇರ್ಗಳತೇರು॥ ಗರ್ಜಿಂಸುಭಟರ್ಗಳಸುಭಟರ್ಗಳಿದಿರಾಗಿ।
ಯೋರ್ಜರೊಬ್ಬರ್ನಣಸಿಸುರಸುಭಟರಿರಿತಕ್ಕ। ಮಾರ್ಜಲದಚೂ
ಣವುರಿದೋಡಿಕೂಡಿತುಜಲಂಧರದೈತ್ಯನಿಹಸೆಲೆಯನು॥೧೦॥ಪಿಂ
ತಿರಿಗಿತಾಂದಿದರನಿರಿವ ತಂತಡಿವ ತಂ। ದಂತಿತುರಗಂಗಳಂಪಿಡಿವ ತಂಜ
ಡಿವ ತಂ। ಮುಂತಳೆರೊಭಟರನೆರೆಯಟ್ಟ ತಂಕುಟ್ಟ ತಂಮೆಟ್ಟ ತಂ
ಪೇರ್ವಿಣವನು॥ ಅಂತರಿಸದುರುಬಿತಲೆನೆಯುವ್ವ ತಂಬಯುವ್ವ ತಂ। ತಂ
ತವ್ಮ ವೀರವುಂಮೆರವ ತಂಬೆರವ ತಂ । ಭ್ರಾಂತಿಬಿಡಿಸಿದರಾಗರಾಗ
ದಿಂಬೀಗದಿಂಸುರಭಟಪರ್ವರಭಟರನು ॥೧೧ ॥ ಖಂಡನುಯವೆತ್ತಲುಂ
ಮುರಿಮುರಿದುಬಿದ್ದಕೋ। ದಂಡನುಯವೆತ್ತಲುಂಕುಣಕುಣಿವೆವು
ರುಳಿಬಲು। ತಂಡಮುಯವೆತ್ತಲುಂಸುತ್ತಲುಂಪರಿವರಕ್ತಾಂಬುವಿನೊ
ಳೋಲಾಡುತ॥ರುಂಡಮುಯವೆತ್ತಲುಂಕಡಿಕಡಿದುಕೆಡವೇ । ತಂ
ಡಮುಯವೆತ್ತಲುಂತುಡಿದಫನಗದಾ। ದಂಡನುಯವೆತ್ತಲುಂತಾ
ನೆನಿಸಿರಣರಂಗಮಿರ್ದತಿಭೀಕರರೊಳು॥೧೨॥ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವಾ
ದುದುರಣಂಸಾಸಸವಿ।ರಕ್ತರಾಗರ್ಜಳಿನಚೂಣಿಗರಸ್ಪರಕರವಿ ಮು
ಕ್ತಬಾಣೋರಗನೆಬಾಯ್ಗೆತುತ್ತಾದವರಿಭಟರಜೀವಾನಿಲಚಯಂ। ಶೆ
ಕ್ತಿಯುಡಿದವುಖಿಳರಕ್ತಾಯದೊಳುಬಸುಕೋಪ। ರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂಶೂಂ
ಭದಾನವಂಕಂಡುಕರ।ಯುಕ್ತಭೀಷಣನಾದಖಂಡೆಯದನುರೆಜಡಿ
ದುಕೈವೀಸಿದಂಬಲವನು॥೧೩॥ನಡೆಜಂಭನೂಂಕೆಲೆನಿಶುಂಭನುಂಬ
ಬರಿಚಂಡ। ತುಡುಕುನೀನೆಲೆಖಡ್ಗರೋವಮತೋರಿಸುನಿಂನ।ಕಡು
ಪನೆಲೆನಾವುನವಿರೂಪಾಕ್ಷಕೈದೋರ್ಪಲೋವುಬಲ್ಪೇನಾದುದು
ಮಿಡುಕದಿಸರೇದೀರ್ಘಬಾಹುನಿಲ್ಕರೆವುದಿರ । ತಡವರೇನೀಂಕಾ
ಲನೇಮಿಸತ್ವವನೆಲ್ಲಿ। ಮುಡಗಿದಿರಿಭಟರೆನುತವೂದಲೆಸಿದಂಖಿಳನೆ
ಸೇನಾನಿಶುಂಭನಂದು ॥೧೪॥ ಮೊಳಗಿದವುಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟ
ಸಿದ।ರ್ಜಳೆರೊತಲ್ಲವುಕಹಳೆಮಿಂಚಿದವುಕತ್ತಿಗ। ಳ್ಸಲೆನೂಂಕಿದವು
ಕುದುರೆಗಳ್ಕಿರಿಗಳೊತ್ತಿದವುಪಟುಭಟಮುರ್ಂಬರಿದರು ॥ ಖಳನಾ
ಯಕರ್ಜುಬೆನುತಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು । ಮುಳಿದುನಿಜವಾಹನಂ
ಗಳನುರುಬಿನಡಸಿದ । ಕೊರ್ಳುಗುಳದಭೀಷಣವನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿ
ಸುವೆನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೧೫॥ ಖೋಯೆಂದುಖಳರಪಡೆನಡ
ವುದಂಕಂಡಿಂದ್ರ । ನೋಯೆಂದುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕೆಲಬಲದಸಕಲಸು
ರ। ನಾಯಕರನೈದಿಕೈವೀಸಿದಂಸೂಸಿದಂಮೂದಲೆಯವಾತುಗಳೆ
ನು ॥ ಬಾಯಬೊಬ್ಬೆಗಳತೋಳ್ವಯ್ಲಪಟುಭಟರಸವು। ದಾ

ಯೆದೊಡನಗ್ನಿಯೆಮು ನೈರುತ್ಯಜಲಧಿಪತಿ। ವಾಯುಧನದಾದಿಗಳು
ನೂಂಕಿದರುಭರವಸದೊಳೀನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯನು ॥೧೬॥ ಸುರಪನಂ
ಶುಂಭನಗ್ನಿಯನಿಶುಂಭಂದಂಡಧರನಾವಾಮನಂನಿರುತಿಯಂಮು
ದಿರಮುರೆ। ಶರಧಿಪತಿಯಂದೀರ್ಘಬಾಹುಪವಮಾನನಂಖುಡ್ಗರೋಮಂ
ಧನದನಂ॥ದುರುಳಪ್ರಚಂಡನೀಶಾನನಂಚಂಡನಿಂತಿರದೆಮೂದಲಿಸಿ
ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿತುಳ್ಕಿದ। ಶರವೆರುಷ್ಟುಮಂನಭೋಂಗಣಮೆತ್ತದೆಸೆ
ಯೆತ್ತಸುರಧರಣಿಯೆತ್ತಲಿನಲು ॥೧೭॥ ಕೊಚ್ಚುವಪ್ರೋಸನುನೆಯು
ಶರಗಳಿಂದೆಸುಗೆಯಂ । ಮೆಚ್ಚುವರುಹೃದಯದಲ್ಕೋಪಮಂಕಣ್ಣ
ಳೋ। ಳ್ಪಿಚ್ಚುವರ್ಕಣೆಕಣೆಗಳಿಸುಗೆಗಳವುಸಕದಿಂಬ್ಯಂದಾರಕರನೆ
ಲವನು॥ಮುಚ್ಚುವರ್ಬಲದೆಡದೊಳುರುಬುತಿಸಸುಭಟರಂ।ಪಚ್ಚು
ವಭೂತವೇತಳಿಜನಕೇಪರಿಯೆ। ಳಿಚಾಡಿದರ್ಸುರೇಂದ್ರಾದಿಸು
ರನಾಯಕರ್ಬಳನಾಯಕರ್ಬರದೊಳು॥೧೮॥ ಅಸಿಗಳಿಂದೊರ್ಮ್ಮಕುಂ
ತದೊಳೊರ್ಮ್ಮನೆಗಳೊಪ। ಟ್ಟಸಗಳಿಂದೊರ್ಮ್ಮಗದೆಗಳೊಳೋರ್ಮ್ಮಘನತ
ರದ। ಮುಸಲಂಗಳಿಂದೊರ್ಮ್ಮಮುದ್ಗರದಿನೊರ್ಮ್ಮಸುರಗಿಯಿಂದೊ
ರ್ಮ್ಮೆಯೊರ್ಮ್ಮೆ॥ಅಸಮಸಂಗ್ರಾಮದೊಳಗಿಂತುಭಯನಾಯಕ। ರ್ಮಸಕ
ಬಂಸ್ಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ಬಿಡದೆ ಪ್ರೌಢ್ಕರಕ್ಕಸರಿರಿಯೆತರಸರಿಸಲಾರದಾ
ಶಾಧಿಪರುಬೆಂಗೊಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೯॥ ಸುರಪನೋಡಿದನಗ್ನಿ
ಸಂಗಿಡಂಪ್ರೇತಪತ್ತಿತೆರಳಿವನುನೈರುತ್ಯನಡೆದನಾಜಲಧಿಪಂ।ಮು
ರಿದನನಿಲಂಸರಿದನಭವಮಿತ್ತಂಸೊಂದನೀಶಾನನಳವಳಿದನು॥ ಉರ
ವಣಿಸಿದ್ಯೆತ್ಯನಾಯಕರೋಡುಪಮರರಂ। ಬೆರಸಿದರುಧೂರೆಗಳೀಬೆ
ನ್ನಿಲೆಯೆಚತುರಂಗ । ಮಿರದೆತೆಗದೋಡುತಿರ್ದುದುಕೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟುಕು
ಟ್ಟುವದೈತ್ಯಭಟರುರುಬಿಗೆ ॥೨೦। ಬಿರುಗಾಳಿಬೀಸಿದರನೊರಜು
ವಿಂಡದಕ್ರಾಂತು। ಮುರಿಯುಬಿಸುಡುದೇನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳುಸುರಸೇ
ನೆ। ಸರಿಸಂಚುವಟ್ಟತಾಯ್ಗುಮ್ಮಕ್ಕತ್ತಾಗದೊಂದೇಬಾರಿಬೆನ್ನಿತ್ತು
ದು॥ಇರಿಕಡಿಪೊರಳ್ಚಿಸೋಲ್ತರ್ಪಿವಿಜರೆನುತಾರ್ದ್ರ। ಸರಿಗರಕ್ಕಸರಾ
ನೆಕುದುರೆಸಹತೊತ್ತಿಕುರಿ । ದರಿಮಾಡಿಬಿಡದೆಬೆಂಬತ್ತಿದರ್ಪ್ರಳಸ
ದೊಳೀನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು॥೨೧॥ ಕಡಿದರೋಡುವಭಟರಬೆಂಬತ್ತಿ
ತಮತಮಗೆ । ಪಿಡಿದರ್ತುರಂಗಗಜರಾಜಿಯಂಪಂಥಮಂ।ನುಡಿವರಿ
ಪೊತ್ತಿದರ್ಮತ್ತಿದಕುರ್ತ್ತಿದರ್ಮೆತ್ತಿದವ್ಯೂಗಂಬನು॥ ಉಡಿದರಾಂತ
ವರಬಗ್ಗುರಿಗಳಿಂದಾನವರ್ । ಕುಡಿದರರುಣಾಂಬುವಂಶಾಕಿನಿಯರೀ
ಸುರರ್। ಮುಡಿದರಂದೋಡಿದರೊಕ್ಕೋಡಿದರ್ಬ್ಬಿಡದರ್ನೀಡಿದರ್ಕೈದುಗ

ಳನು॥೨೦॥ಶಿರವರಿಯಲೆತ್ತಿದಕರಾಗ್ರಮಂಕಂಡುಪೆ। ಲ್ಗಿರಿವುತೆಂಖಡ್ಗ
ಧಾರೆಗೆಬೆದರಿತಂತವಮ್ಮ । ಕರವನೊಡ್ಡುತಕಾಲ್ಗೆಬೀಳುತಂಪುಲ್ಗಟ್ಟಿ
ದೈನ್ಯವಚನಂಗಳಿಂದಂ॥ ಶಿರವನುಳುಹಯ್ಯನಿನ್ನಯಬಸುರಬಂದೆ
ವೆಮ। ಗೊರೆವುದಾಳಿಲಸಮಂಮಾಳ್ಪೆವೆಂದುಸುರಿವೈ। ಗರೆವುತಿರ್ದ
ರ್ಮ್ಮಡಿದಗಜಹಯಂಗಳವುರೆಯೊಳಿಳವಳಿದುದಿವಿಜಭಟರು॥೨೩॥ ಮೊ
ರೆವಚೊಚ್ಚೆಗೆರಾವ್ತರುಂಬಿಸುಟವಾಜಿಗ । ಳ್ಪರಿದಾಡಿದವುಮಾವ್ತ
ರಂಕಡಪಿಯಾನೆಗ। ಳ್ತಿರುಗುತಿರ್ದವುಬಂದುಬಿದ್ದರಮರಾವತಿಯಪೇ
ರಗಳನವುರಭಟರು ॥ ಪುರದಪೇರ್ಗಾಗಿಲೋಳ್ಕರಿತುರಗಪದಹತಿ
ಯೊ। ಳಿರೆವುತಿರ್ದುದುಸುರಪದಾತಿಖಳಚತುರಂಗ । ಮುರವಣಿಸಿ
ತುಳಿದಿರಿದುಕೊಂದುಬರುತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನಗ್ಗಳತವನು॥೨೪॥
ಬಾಗಿಲೋಳ್ಪೊಗುವಡಸದಳವಾಗಿಪರಣಮಂ। ನೀಗಿದರ್ಕ್ಕಲಬರಿ
ದಾಡಿನೋಡುವೆವೆಂದು । ತಾಗಿದರ್ಲಬರಾನಗರದಾಳ್ವೀರಿಯೊ
ಳುನೋಡುತಿಸಬ್ಬುಲಿಯರನು ॥ ಬೇಗನೆವ್ಮಂನೇಪಕೊಳಿರೆಂದವ
ರ್ಗೆತಲೆ। ವಾಗಿದರ್ಕಲರರಿಗಳುರುಬಿಬರೆಕಂಡುಪೇ। ರ್ಬ್ಬಾಗಿಲ್ಲಳಂಬೇ
ಗಮುರ್ವಿಸಿದರಾಸವುಯದೊಳುಸುರಪತಿಯಸುಭಟರು॥೨೫॥ ಪೇ
ರ್ಬ್ಬಾಗಿಲಂಬಂಧಿಸಲ್ಕೆಪೊರಬಿಡ್ದರಂ। ಗರ್ಬ್ಬಂದಿರಿದುತಲೆಯರಿನಾಜ
ಲಂಧರನ। ಸರ್ಬ್ಬಸೇನಾಸಮುದ್ರಂಶುಂಭನಾಜ್ಞೆಯಿಂಕೋಟಿಯಂ
ಪತ್ತುತಿರಲು॥ಕೊರ್ಬಿನಿಂದಿಕಾಲರಾಳ್ವೀರಿಯಂಪತ್ತು। ತೊರ್ಬ್ಬ
ರೊರ್ಬ್ಬರಪಚಮಿಸುತಾಗದಾನವರ। ಪೆರ್ಬ್ಬಲವಕಡಿದಿಳುಪ್ರತಿರಲ
ಸುರರುರುಬಿದರದೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿಯನು॥೨೬॥ ಸರಿಗೆಬಲುಹಗ್ಗಿಗ
ಳಲುರಿಯಮುಂಗುಬ್ಬಸಂ। ನಿರುತಿಗತಿಸಂಕಟನುಗುಳ್ದಿಜರಲೇಶಂ
ಗೆ। ಮುರುತಂಗತಲ್ಲಣಂಯಕ್ಷಪತಿಗಾಸರೀಶಾನಂಗೆಬೆಟ್ಟತಾಯತ್ತ॥ಪು
ರದೊಳಗೆಪೊರಗದೇನಾಸುರರೊಳಳಿವರ್ಗೆ। ಪರಿಗಣನೆಯಿಲ್ಲಿಯದು
ದಾನವರ್ತಮತನುಗೆ। ಪರಿಪರಿದುಮುತ್ತಿದರ್ದುತ್ತಿದರ್ದುತ್ತಿದರೊಕ್ಕಂ
ಟೆಯುಂಸಾಹಸದೊಳು ॥೨೭॥ ಕೂಡೆಗಜಬಜಿಸಾಯ್ತನುನೆವುನೆ
ಯಕದಗಳಂ। ಪುಡಿದವೆರ್ಮ್ಮಯಬಂಗಾರಗಳನುಗಿದುಮುರೆಮಾಡಿದ
ರುಕೈವೆರಳ್ಗಳನೊತ್ತಿಕೊಳುತೆಕಳವಳಿಸಿದರಾಮಿನಿಯರು॥ಬೇಡ
ಕಳುಹಿದರವರವಸ್ತ್ರವಂಕೊಡದಿಂತು । ಮಾಡಬಹುದೇಪಾಪಿದೇ
ವೇಂದ್ರತಾನೆಲ್ಲಿ । ನೋಡುತಿರ್ಪನೊಕ್ಕಟ್ಟಿವೆನುತಪ್ಪರಜನವಳಲು
ತಿರ್ದಸಮುನಂತರದೊಳು ॥೨೮॥ ಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿಧೊರೆಗಳ್ವರುಣದಿ
ಕ್ಪಿನೊಳು । ದಿಂಡುಧರಿಸುವಸುರರಕೋಂಟೆಪೋದುದೆನುತ್ತ ।

ಖಂಡೆಯಂಗಳಿಕ್ಕಿತ್ತು ಬಾಯ್ವೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಪರಿದರಿರಿಕಡಿಯೆ
ನುತ್ತೆ॥ ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲವೆಜೀಯಪಡುಗಡೆಯಕೊಂಟೆಯಂ। ಕೊಂಡರವ
ರೆಂದುಸುರರುಲಿಯೆಖತಿಯಿಂದಲಾ। ಖಂಡಲಂಬಿಟ್ಟಸೂಟಯೊಳ್ಪಿಡಿ
ದಂನೆರದವುಂತ್ರಿಗಳಗಡಣದಿಂದಂ॥೨೯॥ಕಿತ್ತಾಯುಧದೊಳಿಂದ್ರಮು
ಖ್ಯವಿಕ್ಕಾಪ್ಪಲಕ್ಕ। ಕುರ್ಮತ್ತಿದಕುರ್ಮಸುರಿದರಿದರ್ತಿವಿದಱೊಂದೆಸೆಯೊ।
ಳೊತ್ತಿದಸ್ಫುರಭಟಪ್ರರಭಟರವುಂದಲಿಯು ಪಿಡಿದುಘೆನವುಷ್ಟಿ
ಯಿಂದಂ॥ನೆತ್ತಿಯಂಬಡಿದರುರೆಕೂರಂಬಿನಿಂಪ್ಪಿಯ। ಮೆತ್ತಿದರ್ಬ
ಹಳಭಂಗಂಬಡೆದುಕದನವುಂ। ನಿತ್ತರಿಸಲಾರದಾಳ್ವೀರಿಯಿಂಕೆಡದರ
ಗಳೊಳಿಗಾಗಲಸುರಭಟರು॥೩೦॥ ಅನಿತರೊಳುದಿನಪನಪರಾಂಬು
ನಿಧಿಗ್ಯೆದಿದಂ। ದನುಜೇಂದ್ರನತ್ಯನೀಕಾಸವುದ್ರಂಬೆರಸು। ಘನವಿ
ಭವದಿಂಸುತ್ತಪಾಳೆಯವನಿಳಿದನಿತ್ತಲು ಪುರದೊಳವರೇಂದ್ರನು ॥
ಮನದದುವುನ್ಮಾನದಿಂದಿಕ್ಕಾಲಕರ್ವರಸಿ। ಮನೆಗೆಬಂದೇಕಾಂತಭ
ವನದೊಳುಕುಳ್ಳಿರ್ದು। ತನಗಿಕಾಳಿಗದಸಂಕಟವನವುರಾಚಾರ್ಯ
ನೊಡನಾಗಳಿಂತೆಂದನು॥೩೧॥ದುರ್ಗಮಿದುಸೈವಾನ್ಯಮೇಯಿದಂ
ಕಾಪಿಹಭ। ಟರ್ಗಳೇನಲ್ಪರೇಸಂಗರದಪರಿಕರದ। ವರ್ಗಮಿಲ್ಲವೆಶಿ
ವಶಿವಿಂತಪ್ಪೆದನ್ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳುಕೊಂಡರವರು॥ಭರ್ಗನಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂದುಳಿದುದಲ್ಲದೆಭ । ಟರ್ಗಳಂಕಡಿದಿಳಿಪಲೆವ್ಮಳೆವಿನ್ನಿಹ
ದು। ಮಾರ್ಗವುಲ್ತುದಯದೊಳಿಗವರುಬಿತರಿಸಬಾರದಂನೆಂ
ತೆಂದನು ॥೩೨॥ ಲೇಸನಾಡಿದೆಸುರಪಇನ್ನಿರಲುಖಿರಿಂದೆ । ಗಾಸಿ
ಯಾಗದವಾಣೆವೀವಸ್ತ್ರವಾಹನ । ಕಾಕ್ಕೆಸವಾಡದೆಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೈ
ದುವದುಚಿತವೆಂದುಗುರುವಾಡಲೊಪ್ಪಿ॥ ವಾಸವಾದ್ಯಖಿಳದಿವಿಜರ್ತ
ಮ್ಮನಿಜರಾಣಿ। ವಾಸಸಹಿತಜನೆಡೆಗೆಬರೆಕಂಡುವಿಧಿವೀತ । ವಾಸ
ನಲ್ಲಿಗೆಕರದುತಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯನು॥೩೩॥
ಖಳಜಲಂಧರನೆಂಬವಂಪೆಟ್ಟಿಸ್ವರ್ಗವುಂ। ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಮರರಿರ್ದ
ಡೆಯಭೇದಿಸಲೆವ್ಮಳ। ಬಳಿಗೆಬರಲಿಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡುಬಂದೇಂಸುರರ
ಕಾವ್ಮದೆನೆಹರಿವುನದೊಳು॥ತಿಳಿದಾಜಲಂಧರಂಸುರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂ।
ದಳಿವನಲ್ಲೆಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿದೂರಂಕೇಳ್ದು। ತಳುವದಲ್ಲೆಂದುಹರಿಸಕಲ
ಸನ್ನಾಹವಾಗಿರಲಿತ್ತಲಸುರೇಂದ್ರನು ॥೩೪॥ ಕಾಳಿಗಕೆಸಂಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡರಸುರರುಮೊರೆವ । ಕಾಳಿಗಳಸನ್ನೆಯಿಂಪಣ್ಣೆದಿಭಹಯವ
ರೂ। ಧಾಳಿಗಳುನಡೆದವಾಸಮಯದೊಳುಚರನೋರ್ವನೆಸುರಪತಿ
ಯೆಡೆಗೆಬಂದು॥ಪೇಳಲೇನವುರರ್ಷಲಾಯನವಗೈದರೆನೆ। ಕೇಳಿಸಂ

ತೋಷದಿಂನಿಜಬಲಂಬೆರಸುಖಳಿ। ವಾಲನವುರಾವತಿಯೆಪುರದಸಿರಿ
ಯುನ್ನೋಡುತೊಳೆಪೊಕ್ಕುಬರುತಿರ್ದನು॥೩೫॥ಧರಧರದಬಾಗಿಲ್ಗ
ಳೊರಣದತೋರಣದಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಸವಸೌಧಾಳಿಗಳವಾಳಿಗಳ।
ಪರಿಖಚಿತರತ್ನಗೃಹವೀಥಿಗಳವೀದಿಗಳಸಂದಣಿಯಪೌರಜನದ॥ ಚ
ರಿಸುವಪುರಂಧ್ರಿಯರನೋಟಗಳಜೇಟಗಳ। ಪರಿರಂಜಿಪಖಿಳಗಜರಾ
ಜಿಗಳವಾಜಿಗಳ। ಪರಿಪರಿಯಚಲ್ವುಗಳಸೊಂಪುಗಳಪೆಂಪುಗಳಸಂಭ್ರ
ಮಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೩೬॥ ಆದರದೊಳಾಪುರದಸೊಬಗನೋಡುತ
ರಾಜಬೀದಿಯೊಳ್ಬಂದುಖಳಪತಿಸುಧರ್ಮೆಯೊಳತಿವಿ। ನೋದಮಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಪಜೆಗಳಂಕರೆದುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುತುಂಭಗಂದು। ವೋದದಿಂ
ದಂಪಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟಿಯುಗ್ನಿಯುಂ। ತಾದದಿಕಾಪ್ಪಕರದುರ್ಗಂಗಳಿಲ್ಲವುಂ।
ಭೇದಿಸುತ್ತವಕತಾಣಿಯಮಿಟ್ಟುಸರಿಯವಸ್ತುಗಳಂವಿಚಾರಿಸಿದನು॥
ಚರರಾಗಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಜೀಯಸುರಪತಿಯ । ಪರಮವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲ
ವಿವೆಕೊಟಿಂತಾವುಣಯ । ನಿರದೊಯ್ದರೆಂದುಸುರಿಕಲಿಬಲಂಧರ
ನೆತ್ತಪೋದರೆಂದುವ್ಯಳಿಸಲು॥ ಕರಕವಂಡಲದಂಡಕಾವಿಕಾಷಧಂ
ಬರಂ, ಪರಿರಂಜಿಸಲುಶುಭ್ರಜೀವಮೂತಮಿಳೆಗಿಳಿವ । ಪರಿಯಂತೆನಾ
ಶದಂಕಲಿಬಲಂಧರನವುಂದಿಳಿದನಾಕಾಶದಿಂದಂ ॥೩೮॥ ಏಳ್ದುಸಿಂ
ಹಾಸನದಿನಾವುಮುನಿಯುಚರಣದೊಳು । ಬೀಳ್ದೊಡ್ಡಾಮಶೀರ್ವಾದಪೂತ
ವರ್ಕಂನೆಗಪಿಖಳೆ । ರಾಳ್ದನಘಾರ್ಸನದೊಳೊಲ್ದಿಕುಳ್ದಿರ್ದುನಿನ
ಗೇತಕೀಪಿಂತೆಯೆನಲು॥ ಕೇಳ್ದುಬಲ್ಲವೆದಿವಿಜಮಣಿಪೇಸಿಸುರಪಂ
ತೆ। ರಳ್ದನಾವಲ್ಲಿಗೆಂದರಿಯೆವೆನೆಸಾರದಂ। ಪೇಳ್ದನಾವೈಕುಂಠದೊಳ
ಗಿಂದ್ರಮುಖ್ಯಸುರನಿವಹಮಂಕಂಡನೆಂದು॥೩೯॥ ಆನುಡಿಗೆಘಾಡು
ಘುಡಿಸುತಿಂದ್ರನಂಹಿಂದಿಕ್ಕಿ । ತಾನೆವ್ಮಣಿಸಿಬಾಳ್ದಪನೆಹರಿಯೆಂ
ದೊಡನೆ । ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂಕೂಚುಖಾಡಿಸಿತೆರಳ್ದಂಮಹಾವೇಗ
ದಿಂದಂ॥ಸೇನೆನಡೆದುದುವಿಷ್ಣುಲೋಕವಾರ್ಗಂಬಿಡಿದ । ದೀನೆಂಬೆ
ನ್ನೈರಾವಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂ। ಬಾನವಾರಿಯಪುರಸಮೀಪಕ್ಕೆಬಂದ
ನದನೇನೆಂಬೆನಕ್ಕಟಯನು॥೪೦॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮುಂ। ಸಂತಸಪಬರದವರ್ಗೊಂದರ್ಗರ್ಥವಾ।ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದಗ್ಗಪಡಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂ
ಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೧॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೧೩ನೇಸಂಧಿವುಗಿಯಿತು

೧೪ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವರಜಲಂಧರನೊಡನೆಸರಿಯಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರುಂ ಧೈರದೊಳಿದಿರಾಗಲವರೆಲ್ಲರಂತನ್ನನಿಜ । ಪುರಕೆಪಿಡಿತಂದುಸೆರೆಯಿಟ್ಟಖಿಳಲೋಕಂಗಳಿಂಪಾಪಿಸುತಿರ್ದನು॥

ಪದ॥ ಗರಳಿಗಳಪರಮಬಳವರಸೋಮಧರಭೀಮ, ದುರಿತಹರಶರಣವರಗಿರಿಜಾಪಸರತಾಸ, ಮುರಮಥನನುತಕಥನಸುರರಕ್ಷನತಪಕ್ಷಬಲದಕ್ಷಯಾಗಶಿಕ್ಷ । ಪುರವಿಜಯನುತವಿಜಯಸರಿಭೂಷಜಿತದೋಷ, ಕರಿವೇಷಕಾಳನಾಶವ್ಯಧುಭೂಷಗಾಸೋಷ, ಗಿರಿಜೇಶಭವಪಾಶಸರಸರವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರಪೇಕ್ಷಸಲಹೆಂಬನು॥೧॥ ಕೇಳ್ದನೀವಾರ್ತೆಯಂಸರಿಯುಪಾಖ್ಯೋಪಮಂ। ತಾಳ್ದಿನಂದಜಿಳಸೇನಾತತಿಗೆಪಯಣವುಂ। ಪೇಳ್ದನಾಗಳುಸಿಂಸಪೀಠಂಸರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳಗಡಣದಿಂದಂ॥ ಏಳ್ದನಡೆದಂಸಮರಭರನಾಗಿಬಳಿಯೊಳುತ್ತೇರಳ್ದನಿಭಹಯರಥಪದಾತಿಬಹುಳಕೋಟಿಸುರ । ರಾಳ್ದನಭಟಪ್ರತತಿಬೊಮ್ಮನಚತುರ್ಬಲಂಸಗರಳಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥೨॥ ಆನೆಗಳಿಸಂಖ್ಯಾತವೈದಿದವೃತುರಗಸಂ। ತಾನಂಗಳಗಣತಿಂನಡೆದವಿನಿಬರಮಪಾ। ಸೇನೆಗಳ್ಗಮಿಸಿದವನೇಕಂಗಳನುಪಮವರೂಥಾಳಿಕದಲಿತೆಂದು ॥ ಏನೆಂಬಿನೀಸರಿಯುಸಮರಭರವುಂಕೇಳ್ದು, ದಾನವಾಧೀಶ್ವರಂರೋಷಭೀಷಣನಾಗಿ। ತಾನಿರದೆವೈಕುಂಠಪುರಕಡರ್ಸಮಿಾಪದೊಳುಬರುತಿರ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೩॥ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದುರ್ಬಲಂಘನಶರಧಿಶರಧಿಗ, ಳ್ಸಂದಿಸುವವಾಳ್ಕಯಿಂಪಟುತರದಗಿರಿಗಿರಿಗ, ಳೊಂದಾಗುವಂತುಭಯಸೈನಿಕದಚೂಣಗತಾರ್ಗಿದರ್ಭರವಸದೊಳು॥ ಒಂದೆಸೆಯೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಬಿಲ್ಲನರ್ಮತ್ತ । ನೊಂದೆಸೆಯೊಳಿವಾಡಿದರ್ಬಳೆದವರಿಂತು, ಮುಂದುವರಿದಿರಿವಾಡಿಮಡಿವತಿರ್ದರ್ಪೋಳಲೇನಂದಿನಾಹವವನು॥೪॥ ಕುದುರೆಗಳ್ಕುದುರೆಗಳೊಳೊತ್ತಿದವುಮುತ್ತಿದವು। ಮದಗಜವನಾನೆಗಳ್ತಾಂಕಿದವುನೂಂಕಿದವು। ಪದಚರರ್ಪದಚರರೊಳುಬಿದರ್ಬಿದರಾನಾಯುಧಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಅರಟನಿಂರಥಿಕರೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಕಾಡಿದ, ರ್ಪದಮುದದಸಮರಮುಂರಾವುತವೂರ್ವಾವುತ। ಸರ್ದೆವಾಡಿದರ್ಪತಾಪತತಿಗಳಿಂಖತಿಗಳಿಂದುಭಯಬಲಮೇನೆಂಬೆನು॥೫। ಆರಿವರ್ದಿವಿಜನಾಯಕರೊಶಿವಶಿವಮಹಾ। ವೀರರೈತಪ್ಪಲ್ಲತಮ್ಮನಗರದಸೂಳೆ । ಗೇರಿಯೋಳ್ಪಂಥಮುಂನುಡಿದುನಿಲ್ಲದಮೂಗುಮಾರಿಗಳ್ನೀವಹುದಲಾ ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆನಿಮ್ಮಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬವೈ । ಕಾರಿಗಳಕರುಳುಗಳತೆಗೆಯೆನುತೆ

ವಿವಿಧಪ್ರಹಾರದಿಂವುಂದಲಿಸಿಸವರಿದರ್ದಿವಿಜರಂದನುಜರತಿಕೋ
ಪದಿಂದಂ ॥೬॥ ಕಳ್ಳಿಡಿಕತನದಿಂಬಗುಳಿದೊಡೆಲವೆಲತ್ರೊಕ। ಟ್ಟಾಳ್ಗ
ಳೇಕಾಳಿಗಕೆನೀವೀಗಪೇರೊಡಲ। ಸೀಳ್ಗಳಂರಣಭೂತವೇತಾಳಸಂ
ಕುಲಕೆಬಡಿಸುವೆವುನಿಲ್ಲಿರೆನುತೆ॥ ಬಾಳ್ಗಳಂಜಳಪಿಸುತಸುರಭಟರ್ಪ
ನುಜರಂ। ಹೊಳ್ಗಳೆದುಕೊಂಡುಬರುತಿರೆಕಂಡುಪದಸತಿಯ। ಧೂ
ಳ್ಗಳಿನನಂವುಸುಕೆಶುಂಭಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿಖಳಭಟರ್ಮ್ಮಂಕೊಂಡರು
ರಾಕ್ಷಸರನೇನೆಯೋಳ್ಪೊರೆಧೂರೆಗಳ್ದೆದುವದ । ನೀಕ್ಷಿಸುತದಿವಿಜ
ನಾಯಕರತುಳರೋಷತಾ । ಮ್ಲಾಕ್ಷರಾಚೂಣಿಗರಪಿಂತಿಕ್ಕಿಖಳಪ
ತಿಗಳಂತಡೆದುಬೊಬ್ಬಿರಿವ ॥ ಅಷ್ಟಿಗವ್ಯಕ್ತರಿಯೆಂದೆನಲ್ಕೆಲಾಜವಲ
ಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣಮುಪಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದೆಸವುತಿರಲಾಗ।ಲಕ್ಷ್ಮೀಣಸತ್ವರೆಟ್ಟಿ
ದರ್ದೀವಾಸುರರೊಳ್ಪೋರಸಂಗರದೊಳು॥೪॥ ತಡವರುರುಬುವರೊರ್ಮ್ಮ
ಸೈರಿಸದೆಪಿಂದಕಡಿಯಿಡುವರೋರೋರ್ಮ್ಮಯೊತ್ತುವರೋರ್ಮ್ಮರಿಪು
ಗಳಂ । ಕಡಿವರೋರೋರ್ಮ್ಮತಾಗುವರೋರ್ಮ್ಮತವಕಿಸುವರೋರ್ಮ್ಮ
ಸೈರಿಸುವರೋರ್ಮ್ಮ ॥ ಬಿಡದೆಜರವರದೋರ್ಮ್ಮಬಿಂಕದಿಂವುಸಗಿಜೊ।
ಬ್ಬಿಡುವರೋರೋರ್ಮ್ಮಬೀಗುವರೋರ್ಮ್ಮಪಂಥವುಂ । ನೆಡಿವ
ರೋರೋರ್ಮ್ಮಯುತಿವುಸಗಿಕಾದುವರೋರ್ಮ್ಮದೇವಾಸುರರ್ಘರದೊ
ಳು ॥೯॥ ಕರದಖಂಡೆಯದಭೀಕರಭಟರ್ಮ್ಮದಲಿಸಿ । ಕಡಕರರುಪ
ಗೆಗಳಿಂಕಚವುತಕ್ಕರದಿಂ । ಕರವುರುಬಿತರುಬಿಪೊಕ್ಕಾವರಿಸಿಇ
ರಿದಿರುಕರಚರಣವುಂಖಂಡಿಸೆ॥ ಹರಣಾಸೆಯನುಳಿದುಸರದೋ
ಡುವಹಿತವೋ । ಹರದೊಳಿಗೆಬೇಡಬೇಡಸರಬ್ಯೆದೆಸೆಣಿಸಂ । ಸ
ರಣಕಾಲಾಗಕಾಲಸರಣಕೋಪದೊಳಿರಿವಹಸನೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ
ನು ॥೧೦॥ ಇರಿವರನಿಕರವಕೋಳಾಸಳಿಂಪಿಗಳಂ । ಮುರಿವಬೊ
ಬ್ಬಾಟವೊತ್ತುವಕಡುಪುಮೂದಲೆಗೆ। ಮುರುಕಿಸುವಬುಟ್ಟಿಂಬಿ
ಪಲಾಗುತವಕಿಸುವಚಿತ್ತವಾರ್ಭಟಿಸುವಘಟು॥ಮೆರೆದುದವುರಾ
ಸುರರಥಟ್ಟನೊಳ್ಬಿಡದೆಕುರಿ। ದರಿದಪೆಣಗಳವುಳೆಗಳಬಿಸಿಯವಿ
ದುಳಿದುರು । ಮುರಿಪಪೊಸನೆತ್ತರಿನಪೊಳೆಯವುಲ್ಲದೆಕಾಣೆನಾರ
ಣಾಂಕಣದೆಡೆಯೊಳು॥೧೧॥ಕೋಟೆಯೊಳಗಿರ್ದುಕಾದುವಡಂಪಿನಡು
ವಿರುಳು । ಕೋಟಲೆಯೊಳ್ಕೋಡಿದವರಿದಿರಾಗಿಖಳರಪೊ । ಯ್ದಾ
ಟವುಂಸೈರಿಸದೆಬೆಂಗೊಟ್ಟವುರರಿಂದ್ರಂಕಾಣುತೆಂವುಭಟರ ॥ ಪೋ
ಟವುಂಕಂಡಿರೇಕವಿವದಾನವರಬೊ । ಬ್ಬಾಟವುಂಕಂಡಿರೇನೀವೆನ
ಲಾತ್ಮಧವಂ। ತೋಟಯಿಂದನುಜೇಂದ್ರನೊಡನೆಸಗಬೇಕೆನುತೆನೂಂ

ಕಿದಂ ಮಣಿಸಧವನು ॥೧೩॥ ಬಿಡುಗಣರಾಳ್ಗಳಿಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿದನುಜಾರಿ।
ನಡವುದಂಕಂಡು ಕಾದುವ ದೈತ್ಯನಾಯಕರ್। ಸೆಡೆದೋಡಿಕಲಿಜಲಂ
ಧರನವರೆಯಂ ಪೊಗಲ್ತವೆನಾಕ್ಷಣಂಕನಲ್ದು ॥ ನುಡಿದನೀತಂವಿಷ್ಣು
ವೆಎನ್ನಿಂ ಬಿಂದುತಾಂ। ತೊಡಕಲ್ಕೆತರ್ಪನೋಲೇಸೆನುತಚಾಪಮಂ।
ಮಿಡಿದುರಥಮಂನಡಿಸೆಶಾಙ್ರ್ಗಮಂಜೇಗೈದು ಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದ
ನು ॥೧೩॥ ಈಸುದಿನವೆಮೆನ್ನೊಡನೆಕಾಳೆಗದೊಳಿದಿರಾಗಿ। ಘೋಸಿಯಾ
ಗದದೈತ್ಯರಿಲ್ಲದನುಜಾರಿಯೆಂ। ಬೀಸಘೋಟದಪೆಸರನರಿದುನೀಂಬಂ
ದುರಣ್ಣಾನಕ್ಕೆತಪ್ಪಿಸಜಪುವೊ ॥ ಸೂಸಕವನಾಡದಿರುನಿನ್ನಪೆಸರಾ
ವುದಾ। ನಾಸನಾವೆಡೆಪೇಳ್ವೆನೆನೆದನುಜಪತಿಯಂದ। ಹಾಸದಿಂನು
ಡಿದನಬುಜಾಯತಾಂಬಕನೆಂದಮಾತಿಗಿದಿರುತ್ತರವನು ॥೧೪॥ ದಾನ
ವಾರಾತಿಯೆಂದೆಂಬಗುಣನಾಮದಿಂ। ನೀನಿಪ್ಪುದಂಕೇಳ್ದೆದಂಬಿಡಿಪ
ಭರವಸದಿ। ನಾನೈದಿದೆಂಜಲಂಧರನೆಂಬುದೆನ್ನಪೆಸರಾಸಂಜ್ಞೆಮತ್ಪ
ತ್ತನಂ। ಈನಿಳಿಂಪೇಕಸನಂಬಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರುಜೆ। ಗಾನರಪನಾಪ
ಥಿಯನೆನುತಹಸತ್ತಂಬಿನಿಂ। ದಾನವಾರಿಯನೆಸೆಯಲಡೆತೊಳೆವತಡೆ
ಗಡಿದುಕಾವುಪಿತನಿಂತೆಂದನು ॥೧೫॥ ಚರ್ಗಿನಿತುಗುಣವುಂಟುನಿ
ನ್ನಂಬೆಬಡಸುರರ। ದುರ್ಗವಂಕೊಂಡನರನಟ್ಟಿಬೊಡೆದೀಂಜಗವೊ
ಳಿರ್ಗಳನೆನಾಡಬನವೇಲಿಕವಿನೈತಪ್ಪ ಕಡಲೋಲ್ಮಿಂನಬರವು ॥
ಮಾರ್ಗವಮ್ಮಲ್ಲಿಯದೈ ಕಂಗೊಡೆಂನತಾಂತೊಟ್ಟ। ಮಾರ್ಗಣವನಿಳಿಪು
ವೆಂಪೋಗುಪೋಗದೊಡೆಕೆಂ। ನೀಗರ್ಗಳೋಕಳಿಗೆಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡೆ
ನುತೈಗುಬಾಣನಿಂಸರಿವೆಟ್ಟನು ॥೧೬॥ ಸೊಂಪನೆಸುರಘಾತಯದಿಂ
ಘಾತಯದಿಂನೊಂದ। ಪಂಥಿಯಂತಾನ್ಮಟಿಸಿದಪಪಂದಂಬುಗಳಿ। ನಂದ
ವಂಪಸರಿಸಿದನುಬ್ಜನಿಂಬೊಂದೆಳೆಕ್ಕೆಯನಾಲ್ಕ್ಕದುನೂರು ॥ ಮುಂ
ದೆನಮಸಿರಲಕ್ಷಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂಳಿ। ರವಿಂದನಾಭನನೆಟ್ಟನಾತನೀ
ಪರಿಗಣನೆ । ಗೊಂದಿರಕ್ಕಡಿಯುನಿಕಮೆಂಬಂತೆಕರಿದನಂಬಿನಮಳೆ
ಯನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೭॥ ಕವಿದವಿಷ್ಣುಸಿದವುನೂಂಕಿದವುತಾಂಕಿ
ದವು। ಜವಗೆಡಿಸಿನೇನೆಯಂವುತ್ತಿದವುಕುತ್ತಿರವು। ರವಿರಥತುರಂಗ
ಮಂಚುರ್ಚಿದವುಕರ್ಚಿದವುತಮತಮಗೆತಾರಕೆಯನು ॥ ಬವಣ
ಯಿಂದಂಬರದೊಳುರ್ಬಿದವುಪರ್ಬಿದವು। ಧನುನಂಗಳನಿತರೋಳ್ಪೆ
ತ್ತಿದವುಸುತ್ತಿದವು । ಜವಣಸುವಡರಿದಿನಿಸಿಕೆಡಪಿದವುಮಡಪಿದವ
ಸುರಭಟರಬಾಣಂಗಳು ॥೧೮॥ ಎಟ್ಟಂಬನೊಡನೊಡನೆಕತ್ತರಿಸುವರ್ಬ
ಳಿ। ಕೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರುವರೋರೋರ್ವರರಥಂಗಳಂ। ಕೊಚ್ಚುವರೊಪ್ಪಿಸ

ತ್ತಿಂ

ಆಥವೊಳೈದುವಘೋರ್ಯದಿಂವೂರ್ಧ್ವಪರ್ಚೀತರಿಪರು॥ ನುಚ್ಚು
ನೂರ್ಗೆಯ್ವರಶ್ವಧ್ವಜವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ। ಮಿಚ್ಚು ನಘೋರ್ಯಘೋಯ
ಕೆರಣಾವೇಶದಿಂ । ನಿಚ್ಚಟದಕಲಿಗಳಿಚ್ಛಾಡಿದರುಹರಿಜಲಂಧರರಂದು
ಸಂಗರದೊಳು ॥೧೯॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳಿಸುರನೆಸುವಂತಚ್ಛರಂಗಳಿಂಚ
ಕ್ರಿಕತ್ತರಿಸುತೆಸುವಂ ಸರಿಯುಬಾಣಮನ । ನುಕ್ರಮದೊಳಾಖ
ಳಿಂತರಿದೆಸುವನಾಗಳೇಖಂಡಿಸುವನಬುಜಾಕ್ಷನು ॥ ಈಕ್ರಮದೊ
ಳಿಚ್ಛಾಡುತಿರಲೊಂದುಬಾಣದಿನ । ತಿಕ್ರಮಿಸಿಸರಿಯೆಸಲ್ದನುಜನಂ
ಬಾಕಾಕ । ಚಕ್ರದೊಳುರಥವಿರಸಿಪಾರಿದಂಕೀರಿದಂಕೋಪದಿಂಬೊ
ಬ್ಬಿರಿವುತ॥೨೦॥ ಸಾಸಸವನೇನೆಂಬಿನಾಗಸಕಡರ್ದುವು । ತ್ತಾಸ
ರಿಯನಸುರನೊಂದಂಬಿಂದೆಸೆಯೆಬಳಿ। ಕ್ಕೇಸರಿವರೂಥನುಂಬೆರಸಿ
ಗಗನಕ್ಕೈದಲೋರ್ವರುಂಧರೆಗಿಳಿಯದೆ॥ ಆಹೊಳೆವತೇರ್ನಿಂಚುಬಿ
ಲ್ಲುದನಿಮೊಳಗವ। ದೇಸರುಚಿಗಳ್ಪ್ರಳಯಮೆಂಬಂತೆಮೆನಲಸವಸರ।
ಳೊಹಸಲ್ಕಡೆಗಾಲವಳಿಯಾಗಳಿಚ್ಛಾಡುತಿರ್ದನದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೨೧
ಅಂಬರದೊಳೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆಕಾದುವರ್ಧರೆಗಿಳಿವ । ತಂಬಿಡದೆಸೆಸಮ
ವರ್ದರೆಮೊಳೋರ್ವರ್ಗಗನ।ಮುಂಬರಿಯುತೋರ್ವರಿರದೆಚ್ಛಾಡು
ವರ್ಧರೆಯೊಳಿರದೆಸರವೆರೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ॥ ಎಂಬುದೇನಾಜಲಂಧರ
ಸುತುಳಿರೋಷದಿಂ। ದಂಬಲಿಕಮೂಡಿಗೆಯೊಳಾಗ್ನೇಯಸಿವಾವಕಕ್ಕ।
ಳಿಂಬನುಮಂಪ್ರಾಡಿತೆಗದಿಚ್ಛೆಯೀರೇಳ್ಪ್ಪಗಂಶಿಪಿಯುಸವಿದುತ್ತಾಗಲು॥೨೨
ಎರಡುಬಲದಾಸ್ಯಮುಂಕಂಡದವುಕ್ಕುಂದಿದವು । ಕರಿತುರಗಮುರಿ
ಯೊಳೊರಲಾಡಿದವುಬಾಡಿದವು । ಪರಿವತೇರ್ಗಳ್ವಂದುಮುಗ್ಗಿದವು
ತಗ್ಗಿದನ್ಯಪಟಭಟಧ್ವಜಯೂಂಗಳು ॥ ಸುರರಶರುಷ್ಮಂಗಳುಂಪೊಗಿದ
ವುಬೀಗಿದವು ಕರವಾಯುಮದಂಗಳುಂಕರಗಿದವುಕೊರಗಿದವು। ಹರಿಗೆ
ಸಲಗೆಗಳುರಿದುಪಾರಿದವುಕೀರಿದನ್ಯಸೆಗಳಿಯಿಂಭೂತಂಗಳು॥೨೩॥
ಕಂಡಾಜಲಂಧರನಚ್ಯುತಪದಿಂದೈತಪ್ಪ । ಚಂಡಶಿಲೀಬಾಣಮುಂಕರಧಿ
ಯಿಂದುಗಿದುಕೋ। ದಂಡದೋಳ್ತೊಡಿಸಿವರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಮುನಿಜಸೇನೆ
ಗಭಯಕರಮುಂತೋರುತ ॥ ಪ್ರಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆಸೆತುಂಬಿದುದುವಾ
ರಿರಣ। ಮುಂಡಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂನೀರಾಟವಾಡಿದವು। ಶುಂಡಾಲತು
ರಗಸಂದೋಹಂಗಳಾಕ್ಷಣಂಪೇಳಲೇನಕ್ಕರಿಯೆಸು ॥೨೪॥ ಕೆರಳುರಗ
ಬಾಣದಿಂಖಳನೆಸಲ್ಮಾಧವಂ । ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂತರಿದನಬ್ರಿಬಾಣದಿನೆ
ಸ। ಲ್ವರವಜ್ರವಿಶಿಖದಿಂಖಂಡಿಸಿದನಿನಕಳಿಂಬವಿನಂಧಕಾರ ಶರಮುಂ॥
ಪರಿಹರಿಸಿದಂಹರಿಬಳಾಹಕಾಸ್ತ್ರದಿನೆಸ। ಲ್ಮರುತಾಸ್ತ್ರದಿಂದದಂತೊಲ

ಗಿಸಿಜಲಂಧರನ । ಕರದಕಾರ್ಮುಕವನಿಕ್ಕಡಿಮಾಡಿಸೂತರಥತು
ರಗಗಳಖಂಡಿಸಿದನು॥೨೫॥ತುರಗರಥಸಾರಥಿಗಳಂತುಂಡಿಸಲ್ಕೊಲೆ।
ಭರಿತಮಾನಸನಾಗಿಕಾಯ್ದಕೇಸರಿಯಂತೆ । ಭರವಿನಾರ್ಭಟಿಸಿದೇ
ನಾಸುರರ್ಬೆರಗಾಗಿನೋಡುತಿರೆಪಾಯ್ದಸರಿಯ॥ವರವರೂಥನು
ನೆತ್ತಿಕರಯುಗುಳಿದಿಂನಭಕೆ।ತಿರುಪಿಡಲ್ನಿಡುಬೊಗರಿಯಂತೆಸರಿನ
ಭದಿಂದೆ। ಧರೆಗಿಳಿದುಪೊಸರಥದೊಳ್ಕೈತರಲ್ಕಗುಳಿಟ್ಟುಖಳನಿರದಿಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೨೬॥ ಅಡರುವನುಸುರಿಯೊಂದುತೇರನಸುರಂಕನ।ಸ್ಪಿ
ಡುವನದನಿಂತುಟಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸೂಳ್ವಂದಂ। ಬಿಡದಣೆಕಲ್ಲಾಡುವಂ
ತುಟಿಂಮಾಲಿಗಳನೊರಗಿನಿಂದಾಡುವಂತೆ ॥ ಇಡುವಬಿಡುವುರುಚ
ಮತ್ಕೃತಿನೋಡುತಿಪ್ಪರಡು, ಪಡೆಗಗೋಚರನೆನಲುಕೂಡೆಕವ
ಲಾಂಬುಕಂ । ಕಡುನೊಂದುಸ್ಫಾಲಿಸೋದರಕೀಗದೆಯನುರುತುಡುಕೆ
ಖಳಪತಿಯೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೨೭॥ ಭಾರಣಿಯವಿಸ್ಮಯಂಸಮರದೊ
ಳ್ತೋರದೊಡೆ। ಧೀರರೇಂಪೆಚ್ಚುವರಿಮಧುಕೈಟಭಾರ್ಜುನರಿಳ್ವೀರ
ರಂಸದೆದುದೀಗದೆಯಿದರಸನಿಯಸೀಸೋಮ್ಮಿಯಂಕಂಡಿಯಲಾ॥
ಪಾರದೆಡಬಲನನುಂನತಗನಾದಂಡದಿಂ । ದೀರಣದೊಳಿರಾಗುಕಾಣ
ಬಸುರುಭಯಬಲ।ವೀರಪ್ರವೀಣತೆಯನೆನುತೆಸರಿನುಡಿಯಲಾ
ಖಳನಿರದೆಗದೆಗೊಂಡವು ॥೨೮॥ ಕಸ್ತೂರಿಜಟಾಭಿಕುಂಕುಮಾದಿ
ಯಾಗಿಸಸ । ಮಸ್ತಪರಿಮಳನವುಂಪಿಟ್ಟವುಮುಖಕಮಲವಿ । ನ್ಯಸ್ತ
ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಶೋಭಿತರಾಗಿನಿಜಗದೆಗಳಂತಿರುವ್ರತ॥ ಮಸ್ತ
ಕರಮಣಿಮಕುಟದೊಲಸುಗಳಭೂಷಣಗ। ಭಸ್ತಿಗಳಸರಿಜಲಂಧರ
ರಾಗರಾಗದಿಂ । ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾದರಣರಂಗದೊಳುನೋಳ್ಪಗೆಬೀರಿ
ದಕ್ರೌರ್ಯತುಕನನು ॥೨೯॥ ಉಡಿನಡುವುರಂಸಾಸ್ವರ್ಮಿಸೆವತೋಳ್
ಕಂಕುಳಿಂ। ಮುಡುವಕೊರಲಾನನಂಚಾರುಮಣಿಮಕುಟಂಗ।ಳಿದೆ
ಯೊಳಾಂಡಿರವುಭಯವೀರರಗದಾದಂಡಯುಗಳಿಂಗಳಾಹವಣದೊಳು ॥
ಅಡಗದಾವೇಶಮುಬ್ಬಿಪಮುದಮೊಡನೆಮೈ। ಗೂಡದವಂಚನೆಪೊ
ಯ್ವಕೈಚಳಕಗಳನೋಳ್ಪ। ಪಡೆಯರಡಕಾರ್ಪಣ್ಯಮಂಮಾಡಿಪೊ
ಯ್ದಾಡಿದಕ್ಕೈಗಳಾಸವದೊಳು॥೩೦॥ಇಂತುನಾನಾಕುಶಲದೊಳು
ಗದಾಯುದ್ಧದಿಂ। ದಂತನಗೆಗೆಲವುಗಾಣದೆಮಹಾವಿಷ್ಣುವತಿ। ಚಿಂತಿ
ಸುತಕಲಿಜಲಂಧರನೊಳಿಂದಗ್ಗಳಿಕೆತಗ್ಗಿ ಭುಜಸತ್ವದಿಂದಂ ॥ ನಿಂತು
ನೀಂವಲ್ಲಗಾಳಿಗದೊಳಿನಗಿದಿರಾಗ।ಲಂತಾಗಕಾಣಬಹುದೆಖಳಂ
ವಸುನಗುತ। ತಾಂತಡೆಯದಾಗದೆಯನುಳಿದುತೋಳ್ವೊಯ್ವತಂ

ಪೊಡೆಯಲೆರಗಿಂತೆಂದನು॥೩೧॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನವೃಥಾಮುಷ್ಟಿಯೊದ್ದ
ದೊಳುಕಾ । ಲಕ್ಷ್ಮೀಪವೇಕೆಬಾರೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದುಕವು। ಲಾಕ್ಷ್ಮಂ
ಗೆಕೈಗೊಟ್ಟನಸುರಪತಿದಿಗ್ಗಜಂದಿಗ್ಗಜಕೈಗೊಡುವೊಲು॥ಕಕ್ಷಕಂಧ
ರಭುಜದ್ವಯಪಾರ್ಶ್ವಕಟಮಧ್ಯ। ವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಜಾನುಜಂಘೋರುಗು
ಲ್ಫಾಂಘ್ರಿಗಳೊ । ಳಾಕ್ಷಣಂಪಿಡಿವಬಿಡಿಸುವಬಿನ್ನಣಂಗಳವರೀರ್ವ
ರೊಳುಸೊಗಯಿಸಿದವು॥೩೨॥ಸಿಕ್ಕುವಂಹರಿಯೊವ್ಮೈಯೊರ್ಮೈಖಳಪ
ತಿಹರಿಯ । ಡೊಕ್ಕರಕೊಳಗಪ್ಪನೊರ್ಮೈವಂಚಿಸುತವೊಳ। ಪೊಕ್ಕು
ಹತಿಯಂಪಿಡಿವನೊವ್ಮೈಮಿಂಟಿಹೊಳೆವಂದದಿಂ । ರಕ್ಕಸಂಜುಣುಗು
ವಂಪೋಳಲೀನೀರ್ವರಬ। ಲಕ್ಕೀರ್ವರುರವಣಿಗೆಯಿಾರ್ವರಚಮತಾಕ್ಕ
ರಕೀರ್ವರೇಸಾಟಯೆನಲು॥೩೩॥ಕರವಳಯದಿಂದೆಬಂಧಿಸುವತಳ
ಹತ್ತದಿಂ। ದುರವಣಪಮಿಗೆದುವಂಗುಲದಲೊತ್ತುವಮೇಲೆ । ವರಶಿ
ರೋವಳಯದಿಂಶಿಕ್ಷಪರ್ತ್ತೋರಹತ್ತದಿತವಕದಿಂಹಿಡಿವರು ॥ ಉರಗ
ಬಂಧನದಿಂದವೊತ್ತುವಸಘಟವಾ। ಹರಿಜಲಂಧರರೊಳಿತಿಪಿರಿದಾ
ಗಿಖಳನಿರದೆ । ಹರಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಹಿಡಿದಂತೆನ್ನಭುಜಸತ್ವದಿಂದ
ಲದನೇನೆಂಬೆನು ॥೩೪॥ ಬೀಸಿಬಿಡೆವಾಗವಂಭೂತಳಕೆಬಿದ್ದುಮಿ
ಗೆ । ಘೋಸಿಯಾದಂದೇಹಬಲವುಳಿದುದುರೆಮನದ । ವಾಸಿಪೈಸ
ರವಾಯ್ತುಗೆಲ್ವಾಸೆಯುಡಗಿತಾಲಸ್ಯವಿಡೆ ಗೊಂಡುದಾಗ ॥ ವಾಸ
ವಾದ್ಯಮರತತಿಯೆಳ್ಕುತಿರ್ದ್ದುಪೀತ । ವಾಸನೊಂದಾನೊಂದು
ಪಾಯದಿಂದಂವುಂದ । ಪಾಸದಿಂವಾಕಜಲಂಧರನಕೂಡೆವಿನಯೊ
ಕ್ತಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು ॥೩೫॥ ವೆಟ್ಟಿದೇಂದ್ರೈಶ್ವಪತಿನಿನ್ನಯಪ
ರಾಕ್ರಮಕೆ । ನಿಷ್ಕಟದವರವದೇಂಕೇಳೆನೆಖಳಂನಗುತೆ । ಕುಟ್ಟಿ
ತದೆಗರುವವುಧುಕೈಟಭಾದ್ಯರಗೆಲ್ದತೆರನಲ್ಲವಿಾಗನೀನು ॥ ವೆಟ್ಟ
ದೊಡೆಲೇಸುನಿನ್ನರಸಿಸಹಿತೆವ್ಮನಯೊ । ಳೊಚ್ಚುತಂಬಂದುನೆರ
ಯಿರಿಯೆನಲ್ಕೇಳ್ದುಬಳಿಕಚ್ಯುತಂಖಳನಿವಂಬಿಡುವನಲ್ಲೆಂದುನಿರ್ಧ
ರಿಸಿದಂವನದೊಳಂದು ॥೩೬॥ ಇಂತೆಂದುಕಜಲಂಧರನೆಂದವಾ
ತಿಗಾ। ಕಂತುಪಿತಕವುಲಿಯುಂಕೈಕೊಂಡುಖಳನರಥ । ವುಂತಡೆಯ
ದೇರಿದರ್ಕವುಲಾಸನೇಂದಾತ್ರಿದಿಸಕಲಬ್ಯಂದಾರಕರನು ॥ ಸಂತೋ
ಷದಿಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡುಜಯದುಬ್ಬಿನಿಂ। ತಾಂತಿರುಗಿದಂತನ್ನಪಟ್ಟಣ
ಕೆನಾನಾದಿ । ಗಂತವುಂವಾದ್ಯರವವುಳ್ಳಿರಿಯೆನಿಖಿಳಸೇನಾತತಿಯ
ಗಡಣದಿಂದಂ ॥೩೭॥ ಗುಡಿತೋರಣದರಚನೆಯಿಂದೊಡನೆಕಳಕ
ಕ। ನ್ನಡಿವಿಡಿದುಬಾಲೆಯರಸಾಲ್ಗಳಿಂದರವುನೆಗೆ । ಸಡಗರದೊಳ್ಪೈ

ತಂದುಸಿರಿವೆರಸಿಹರಿಯನೊಂದರವುನೆಯೊಳಿರಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ಬಿಡದೆಶ
ತಕೋಟಿರಕ್ಕಸರಶಾವಲನಿಕ್ಕ । ಜಡಜಭವದಿವಿಜೇಂದ್ರಮುಖ್ಯ
ಸುರರಂಕರದು । ನುಡಿದನೆಲ್ಲರುಮೆನ್ನಸೇವೆಯುಂಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ
ಯೆನಲುಕೈಕೊಂಡರು ॥೩೪॥ ಕವುಲಜಂವುಂತಾಕ್ಷತೆಯನೀವನ
ಸುರಂಗೆ । ಸುವುನೋಧಿಪತಿವುಖ್ಯಸಕಲಬೃಂದಾರಕರ್ । ತವು
ತವುಗೆಪೇಳ್ದೊಳಿಗಂಗಳಿಂವಾಡಿಕೊಂಡುಖಳನಚಿತ್ತವರಿದು ॥ ಕ್ರ
ವುದೊಳಿರ್ದರ್ಕ್ಕವನಕ್ಕೈಲಾಸವೊಂದಲ್ಲ। ದವುರಾರಿವಿಕ್ಕಭೂಸ್ವರ್ಗ
ಪಾತಾಳಲೋ। ಕವುನೆಲ್ಲವುಂವಶಂಗೆಯ್ದುಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ್ಯದಿಂದೆಬಾ
ಳುತ್ತಿರ್ದನು ॥೩೯॥ ಇಂತುವುೂರರ್ಬ್ದಾಬ್ದಿಂಸಕಲಲೋಕವುಂ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲುಸಕಲಸುರ। ಸಂತತಿಗಳತಿಚಿಂತೆಯಿಂ
ದೆಹರಿಯಜರೊಳಿಂಬಿನಗುಪ್ತದಿಂದೋಚಿಸಿ॥ ಎಂತುತಾಳ್ದಪೆವೀ
ತನಲಿಯನಿವನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯ್ಯ । ಕಂತುವುಂಕಾಣೆವೆಲ್ಲಸ್ಫೋರ್ಗಿಪೇಳ್ವಿ
ವಾ। ಕಂತುಹರಗಾತನಿಂಹರಿಯದೊಡೆವುರಣವೀವುಶೌಲ್ಯಧನವೆ
ವುಗೆಂದರು ॥೪೦॥ ಈತೆರದೊಳಿಜಹರೀಂದ್ರಾದಿಗಳುತವ್ಮೊಳಗೆ।
ವಾತುಡಿಕೊಂಡೊಂದುದಿನಂರಾತ್ರೆಯೊಳಿಸುರಾವ್ರಾತವುಂಬೆರ
ಸುರಕ್ಕಸರರಿಯದಂತತಿರಹಸ್ಯದಿಂದೈದಿಬಂದು॥ ಸಾತಿಶಯವಾದ
ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯಂಪೊಕ್ಕು। ಭೂತನಾಥಂಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಲತಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಗಭವನವರಂ ನೋಡಿಬಂದುದೇನನುತ ಹರಿಯಂಕೇಳ್ದ
ನು॥೪೧॥ ಎಲೆವುಹಾದೇವಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸೋರ್ವ । ಖಳಜಲಂ
ಧರನೆಂಬವಂಪೆಟ್ಟಿಸಾವಿರ್ದ। ಸೊಳಲುಗಳಬಿಡದೆಸಾಧಿಸಿಸವುಸ್ತರನಿ
ರದೆಪಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದುತನ್ನ॥ ನಿಳಿಯದೊಳುಸೆರೆಗೈಯೆಬಿಟ್ಟೊಡಿ
ಡಿಶಿವನಿಂವು । ಬಳಿಗೆಬಂದೆವುಕಾವುದೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಲ್ಕ । ತಿಳಿ
ದಾಜಲಂಧರನ ಸಂಹರಿಪೆನಂಜಬೇಡೆಂದುನಂಬುಗೆಯಿತ್ತನು ॥೪೩॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸಪಬರದವಗೋ
ದಗರ್ಗರ್ಥವಾ । ಕ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಿಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿ
ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿರಿಂದಂ ॥೪೫॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೫ನೇಸಂಧಿ ವುುಗಿಯಿತು

೧೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವರಜಲಂಧರನತುಳಗರ್ವದಿಂಕೈಲಾಸ । ಪುರಕೆ

ಧಾಳಿಯನಿಡಶಿವಂಕೇಳ್ದಕೋಪದಿಂ । ಧುರದೊಳಾತನಶಿರ
ವನರಿದವನಜೀವವುಂಪಣೆಗಂಣೊಳಡಗಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಶಕ್ರಪಂಕಜಜಾತಚಕ್ರಧರವಿನುತಪಾ। ದಾಕ್ರಾಂತಲೋ
ಕಫನವಿಕ್ರಮಾವ್ಮಾಯವ್ಯ। ತಿಕ್ರಮಚರಿತ್ರದಕ್ಷಕ್ರತುವಿನಾಶವಿಲ
ಯಕೃೋಧವರವಿನೋದ॥ಚಕ್ರಿಪ್ರಜಾಭರಣಶಕ್ರಭವವರದಸ। ವ್ಯೃ
ಕ್ಷಪಾಪಾಂಗಲೀಲಾಕ್ರಮವಿಲಾಸಖಳ । ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯಪ್ರಳಯಶು
ಕ್ರಪಂಪಾಮಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುಜಗವನು॥೧॥ರಾಮುಕೇಳಿತ್ತಲುಜಲಂ
ಧರಂಮರುದಿನಂ। ರಾಮಣೀಯಾವ್ಮನಬೊಳಿಸಳಲರಾಕ್ಷಸ,ಸ್ತೋ
ವುವೆರಸೋಲಗದೊಳಿರುತಿರ್ಪಕೂಡೆ ನಿರ್ಜರರಸುಳುವಂಕಾಣದೆ॥
ಭೀಮರೂಪಾಗಿದೂತರನಟ್ಟಲವರರಿದು । ತಾಮರಸನಯನಜೇಂ
ದ್ರಾದಿಸುರರಿರುತಿರ್ಪ।ಧಾಮಂಗಳಿಲ್ಲಮುಂಕೊನ್ವೆನೆಕೇಳಿಘೊಡು
ಘೊಡಿಸಿದಂಕುಳೆರಾಜನು ॥೩॥ ನಾಕನರಲೋಕಪಾತಾಳಗಳೋಳೆ
ನ್ಮಾನ್ಯಜ್ಞೆ। ಯಾಕಪಟದಿವಿಜರಂಮರೆಯೊಗಿಸಿಕೊಂಬೆನೆಂ। ಬಾಕೆವಾ
ಳೆರನೋರ್ವರಂಕಾಣೆನಿವರೆತ್ತಪೋದರೆಂದಸುರಗುರುವಂ ॥ ಆಕಲಿ
ಜಲಂಧರಂಬಿಸಗೊಳ್ಳಿವುರುಳೆ । ಲೋಕನಾಯಕನನಾಸಕಲ
ಬೊವ್ಮಾಂಡಗ। ರ್ಭೀಕರನಶಿವನಶಂಕರನಮರಿಘೊಕ್ಕರಿನೆದೈತ್ಯಪ
ತಿಯುರಿದಿದ್ದನು॥೫॥ ಸೋಜಿಗನನಾಲಿಸಿದೆನೀಗನಾನಾಲೋಕ।ರಾ
ಜಿಗಧಿಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟೆಂಬಸುದ್ದಿಯಂ । ಮಾಜುವರಿಯಾನಲ್ಲದಿಂ
ನೊಬ್ಬಲೋಕನಾಯಕನಿಲ್ಲವೆಂದಿನ್ನೆಗಂ॥ ಆಜಿಯಂವಾಣ್ಡರ್ದೈನೈ
ಸಬರಲಖಿಳಕರಿ। ವಾಜಿರಥಭಟರೆನುತಸಿಂಹಪೀಠವಿಯಸುರ। ರಾಜ
ನೆದ್ದಂಹರವಿರೋಧವನುಚಿತವೆಂಬಗುರುವಚನವುಂಬಗೆಯದೆ॥೪
ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟುದುರಜತಶೈಲಕಂದಸುರಜನ। ಪಾಲಕನದಂಡುತದ್ವಾ
ರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದೊಡನೆ। ಗೂಳಿಯಂದಿಗದುದಲ್ಲಿಯಜನಂಕೈಲಾಸಕಾ
ಗಬಹುಬೇಗಟಂದಂ॥ ಆಲಿಸಿದನಿವರದೂರಂಜಲಂಧರನೊಡನೆ। ಕಾ
ಳಗಂನವುಗೆಂದುಶಂಕರಂನಂಬಿಯೋ । ಳ್ವೀಳಲಾತಂಹರನಕಟಕ
ದೊಳುಘೊಯ್ಸಿದಂಡಂಗುರವನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೫॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾವು
ಕೇಳಾಕ್ಷಣಂಶಂಕರಂ। ಕಲಹಸನ್ನಹವುಂಕೈಕೊಂಡುಬಲನಡದೊ।
ಳುಲಿವವೇದಾವಳಿಯಘೋಷದಿಂವೃಷಪತಿಯನೇರಿಗಣಕುಲವಾ
ಗಳು॥ ಬಳಸಿಬರಲಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ತಂತಮ್ಮ। ಬಲವೆರಸಿಬೆಂಸೊ
ಳೈತರವಾದ್ಯಘೋಷಣದ। ಕಳಕಳಿಂದಜ್ಜಿಂಡಲದೊಳಿಡಿಯೆಶಂಭು
ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದನು॥೬॥ ದಿಕ್ಕರಿಗಳಂತೈದುತಿರ್ದನೆಗಳ

ಘಟಿಗೆ।ಲಕ್ಕವಿಲ್ಲಂಬರಕೆಚುಂಬಿಸುವಪೊಸಪೊನ್ನ ।। ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆಯ
ಹಯಾಳಿಗಗಣನೆಯಿಲ್ಲವುನ್ನತವುಣರಥಪ್ರತತಿಯ॥ ತೆಕ್ಕೆಗಳ್ಗೆವ
ಧಿವುನ್ನಿಲ್ಲಕಡುಗಲಿಪಾಯ್ದ । ಳಕ್ಕಕಡೆಯಿಲ್ಲಥೋರೆಥೊರೆಗಳನಿಬ
ರಪೇಳ ।ಲಕ್ಕ ಮೀಶಿವಶಿವಾವಾದ್ಯನಿಘೋಷಕಜಗಜ್ಜನಂಕಿವಡಾ
ದುದು ॥೭॥ ಥರಥರದೊಳ್ಕೈದುತ್ರಿಪ್ಪಾನೆಗಳಸೇನೆಗಳ। ಪರಿಪರಿವಪ
ಟುವರೂಥಾಳಿಗಳೆಪಾಳಿಗಳೆ । ಕರಧೃತಾಯುಧತತಿಯಕಾಲಾಳ
ಮೇಲಾಳಿಸಂದಣಿಯಸನ್ನಾಹದ॥ ಮೆರುತೋಲ್ಪಲಧ್ವಜಪಟಾವಳಿ
ಯಗಾವಳಿಯ। ಇರದೆಥಾಳಿಪಚವುರವೊತ್ತಗಳಜೊತ್ತುಗಳ। ಧುರ
ವುನ್ಯೆದುವಸುಭಟರುಬ್ಬುಗಳ ಕೊಬ್ಬುಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂಕಣ್ಗೆಸದು
ದು॥ನುತಪುಂಡರೀಕವಿಲಸಿತವಾಗಿಕೊಳಿನಲ್ಲ। ವತುಳಪತ್ರವಿರಾಜ
ವಾಗಿವುರನಲ್ಲವಿ।ಸೃತಸೋಮವುಮಂಗಳಿಬುಧಾನ್ವಿತಂತಾನಾಗಿಯಾ
ಕಾಶವಲಯವುಮಲ್ಲ॥ ದೃತಖಡ್ಗಸಂತಾನವಾಗಿಯುಂನಾಡೆಪ । ದ್ವತ
ವುಲ್ಲಕೇತುರಂಜಿತವುಂಗ್ರಹಾಂತ್ಯವು । ಲ್ಲತಿಘನಸ್ಯಂದನಾನ್ವಿತ
ವಾಗಿವನವುಲ್ಲವೆನಿಸಿಪಡೆನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೯॥ ಥಾಳಿಸುವವಿವಿಧ
ಚವುರಾಳಿಯುಂಪಾಳಿಯುಂ । ಸಾಲಸೀಗುರಿಗಳೊಲೆದಾಟದಿಂಘಾಟ
ದಿಂ।ಕಾಳಿಗಳಬಿರುದನಿಗಳಿಸಕದಿಂವುಸಕದಿಂಸೂತರಪೊಗಳ್ಕೆಯಿಂ
ದಂ॥ ಮೇಲೆತ್ತಿದವುಳ್ಳಾತಪತ್ರದಿಂಛತ್ರದಿಂ । ವ್ಯಾಲೋಲಖಡ್ಗಗಳ
ಥಾಳಿದಿಂಪೇಳದಿಂ । ಘೋಳಿಡುವಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದಿಂಚೋದ್ಯ
ದಿಂಪಡೆಪಡಪಿನಿನ್ನಡೆದುದು ॥೧೦॥ ಧರಣಿಜರಿದುದುಗಜುಗಳ್ಮಾಗ್ಗಿಡ
ವಳಣೀ । ಸ್ವರನಪಡೆಗಣ್ಣಿಣದವಾದಿಕೂರ್ಮನಸಿದು । ಸರಸಿಜಭ
ವಾಂಡಖರ್ಪರವುನುರೆಕಚ್ಚಿದಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿದೊಲೆದುದು॥ ಭರ
ದೊಳುಬ್ಬಿದ್ದಕೆಂಧೂಳಿಗಳ್ಪ್ರಳಯಲೋಕ। ಪರಿಯಂತವೊತ್ತಿದುದುಶಿ
ವಶಿವಾಶಿವಬಲದ। ಭರವಸವನೇನೆಂಬೆನೈಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಚರಿಯು
ನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೧॥ ಆಘೋರಗಳಬಹುದುಹರಸೈನ್ಯವಿಪಾವರಿಯೊ
ಳ್ಪೊಲಿ । ಡರ್ಪಿಸಿಂದ್ಯೆತರುತ್ತಿರ್ದುದತ್ತಲುಖಳಂ । ಸರ್ಪಭೂಷಣ
ನಬಲಕೆದಿರಾಗಿನಡೆತರಲ್ಕಾಣಿಸದವಿರ್ಬಲಗಳು ॥ ಮಾರ್ಪಡೆಯು
ನೀಕ್ಷಿಸಿದಮಾತ್ರದಿಂಬಿಡಥಾರಿದಪರ್ಪುಭಟರ್ಕರಧಿಘೋಷದಿಂದ
ಣಕೊದಗಿ। ಬರ್ಪಚೂಣಿಗರಕೋಳ್ಹಾಹಳಿಂವುಸಗಿತದನೇನೆಂಬೆನ
ದ್ಭುತವನು ॥೧೩॥ ಮುಂಬಿದವುಮನವುನಂಗಳದೃಷ್ಟಿದೃಷ್ಟಿಗ।ಳ್ಪಿಂ
ಬಿದವುಕರದಕರವಾಳಿಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ। ಮಿಂಬಿದವುಖಾತಿಯುಬ್ಬರಿಸಿ
ದವುಭರವಸದೊಳ್ಕೈದುತಿಹವದಚರರ್ಗೆ ॥ ಅಂತಿದದಹಲ್ಲಣದಗವು

ಕದಿಂಹೊಳಿಕಿದವು । ಪಂಚಧಾರಾವೌಢವಾಜಿಗಳ್ತೆವಕದಿಪ್ಪಳೆಂ
ಚಿದವುಕಾಲ್ಬೇಗದಾನೆಗಳ್ಬಲಯೆಗದಚೂಣಸಂದಿಸುವಾಗಳು ॥೧೩॥
ಘೋಳಿಟ್ಟವಖಿಳವಾದ್ಯಂಗಳದ್ಭುತರವದೆ। ಕಾಳ್ಕಳಿಗಳ್ಕೊಗಿದವುಗಜ
ಹಯರಥಧ್ವನಿಗಳೀಳಿಸಿದವೋರ್ವನಾದ್ಯಧ್ವನಿಯನಿನಿತುರವಮುಂ
ಭಟರಹುಂಕೃತಿಗಳು ॥ ಕೀಳೆನಿಸಿದವುರಣದೊಳುಭಯವೀರರುಮು
ಹಾ। ಕೋಳಾಹಳದೊಳಿರದೆಸೇರಿಕೂರಲಗಿನಿಂ। ತೂಳಿವೆದ್ದಿರಿದಾಡು
ತಿರ್ದರತಿಖಾತಿಯಿಂಪೇಳಲೀನದ್ಭುತವನು ॥೧೪॥ ಮುಟ್ಟಿಮುಂದ
ಲಿಗಳೆಂತುಡುಕುವರ್ಮಿಡುಕುವರ್। ಜುಟ್ಟಿಯಂತೊಳಪೊಕ್ಕುತಬ್ಬ
ವಕೊರ್ಬ್ಬುವರ್ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಣಿದುಕೈಯಿಕ್ಕುವಸಿಕ್ಕುವರ್ತಾರ್ಯ
ದೊಳಾಸ್ಯಕವನು ॥ ಅಟ್ಟಿರಿಪುಸುಭಟರಂಕೆಡಪ್ಪವರ್ಮಿಡುಪುವ
ರ್। ಕುಟ್ಟಿತಲೆಗಳೆಗಗನಕೆತ್ತುವರ್ಮುತ್ತುವರ್। ನಿಟ್ಟಿಸುವಡರಿದೆನಿ
ಸಿಕಾದುವರೊಗ್ಗಾದುವರ್ಪಟುಸುಭಟರೀರ್ಬಲದೊಳು ॥೧೫॥ ಪೇ
ಳೊವ್ವಡ್ಡಕರಿಯಾಯ್ತುಚೂಣಗರಕೊಳಿಗುಳಂ । ತೊಳೊವ್ವೀಯ್ದ ತು
ಟವೆರಣಬೊಬ್ಬಿಗಳಿಷ್ಟಗಳಂ। ಸೀಳ್ವಿಸಡಗರದಕೋಳಾಹಳದಮೂ
ದಲೆಯುವಾತುಗಳಪೊಸವುಳಿಸಿನ ॥ ಏಳ್ವಬೀಳ್ವರುಬುವೊತ್ತುವ
ತನುಚ್ಛತಗಳಂ। ತಾಳ್ವಿತವಕೆಸುವತಟ್ಟಿಟ್ಟಿದಸರ್ಳಳೆಂ। ಕೀಳ್ವಿಕೋ
ಳೆಂಕೊಂಬಸಂಭ್ರಮವನಿರದೆಪಡೆಯುರಲೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದುದು ॥೧೬॥
ಇತರಂಡದೊಳ್ಪೂಣಪೊಯ್ದಾಡಿವುದಿಯೆಸಂ। ವರ್ತಸಾಗರದಂತೆ
ಕರಿತುರಗರಥಪಟುಭ । ಟರ್ತಡೆಯದೆರಡುಬಲದಿಂದೆನೂಂಕಿದರ
ತುಳಿಕೊಲಾಹಲದರಭಸದಿಂ ॥ ಆರ್ತಡೆಯಬಸುದೆಂಬಪೇರ್ಮೆ
ಯುಂತಾಗಿದವು। ತೇರ್ತೇರೊಳಿಕ್ಕವುಶ್ವದೊಳಾನೆಯಾನೆಯೊ। ಳ್ಭೂ
ರ್ತ ತ್ವದಿಂಭಟಭಟರೊಡನೆಸೆಣಸಿದರ್ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥೧೭॥
ತಿವಿದರೊತ್ತರಿಸಿದನೂಂಕಿದರ್ತಾಂಕಿದರ್। ಕವಿದರಿಟ್ಟಣಿಸಿದರ್ಮು
ತ್ತಿದರ್ಮುತ್ತಿದರ್। ಜವದೊಳಿರಿದಿರಿದಾಡಿವುಗ್ಗಿದತರ್ಗ್ಗಿದಸರ್ಪಂಗರಾ
ವೇಶದಿಂದಂ॥ ಅವಗಡಿಸಿಹೊಕ್ಕುಸೊಯ್ದಾಡಿರೊತ್ತೀಡಿದರ್। ನವರುಧಿ
ರಧಾರೆಯೋಳ್ಮಿಳುಕಿದಪೊಳಿಕಿದರ್। ತವಕದಿಂತಲೆಗಳೆಂಕುಟ್ಟಿದ
ರ್ಮೆಟ್ಟಿದರ್ಬಿದ್ದಟ್ಟಿಗಳಹಿಂಡನು ॥೧೯॥ ಮುರಿವುಡಸುರರಸೇನೆಯೊ
ರ್ಮೆದವಿಜಿರದಳಂ । ಪೆರೆತೆಗವುದೊರ್ಮೆಪಡುಬಲಿಸಿನೂಂಕುವ
ದೊರ್ಕ್ಕೆ । ಪೊರೆಗೈವಸುರಬಲಂಬೆನ್ನೀವುದವುರಾರಿಗಳಸೈನಿಕಂಭ
ರದೊಳು ॥ ಇರಿತಮುರಿತದೊಳಿಂತುಪೇರ್ಬಲದಸುಭಟರೊ। ಳ್ಕು
ರಿದರಿಯಖಂಡಗಳತುಂಡಗಳಿಮುಂಡಗಳ। ಮುರಿಮೂಳೆವಿಂಡುಗಳ್

ಪೊಸಬಗೆಯಜಿಂಡುಗಳಶಾಕುಳಿಂಕಂಗೆಸದುದು॥೧೯॥ಮತ್ತೆನೊಂ
ಕುತಹರಿಯಜೀಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲ। ರೊತ್ತರಿಸಿಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೈ
ತ್ಯರಂಕತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದುತರಿದುಬರುತಿರಲಂದುದನುಜರತಿಭೀತಿ
ಯಿಂದಂ॥ನಿತ್ತರಿಸಿನಿಲಬಾರದೋಡುತೆರೆಸುರರುಬೆಂ । ಬತ್ತಿಖೋ
ಯೆಂದಾರ್ದುಸಂಶರಿಸುತಿರಲಪುತ। ರೊತ್ತಾಯದಿಂದೆಧೊರೆಧೊರೆಗೆ
ಳೀವುಂಕೊಂಡುನಡೆದರತಿಖಾತಿಯಿಂದಂ॥೨೦॥ಪಾವಮನವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಜಂಭಗಜಶಿರಣಾಡ್ಡ ರೋವುವಿದಾ್ರವಣನಿಶುಂಭತಾರಕಕಾಲ।ನೇ
ಮಿಜಜರ್ಜರಶಂಖುಶಿರವಜ್ರನಾಭಖರಮುರಶುಂಭರಾದಿಯಾದ॥ ಭೀ
ಮರಾದಸುರನಾಯಕರೆಬರೆನೋಡಿಸು। ತಾ್ರವುಹರಿಯಜಮುಖ್ಯ
ಸುರರೋಡುತಿರೆಕಂಡು । ಕಾವುಹರನಿರದೊಡೆನೆಹರಗಣಕೆಶಲವಿ
ಕ್ಕೆವುಂಕೊಂಡರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೧॥ವರನಂದಿವೀಕಾಳಿಕಾಲಹರ
ಕಂಕಾಳಿಧರಸಾರ್ವಪಾತರೇಣುಕಭೈರವಾದಿಗಳ್ಕರದಕಾವುರ್ಮ
ಕದಟುಂಕಾರದಿಂವುಜಗಂಕಲ್ಲಣಿಸೆಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಸರಳುಗಳಕರ
ವುತ್ತೆತರೆದಾನವರಬಲದ । ನೆರದದೊಡ್ಡಿಗರಾನಲರಿಯದೋಡಲ್ಕಂ
ಡು। ದುರುಳಬಲಶುಂಭವೂವ್ರಾಕ್ಷವ್ಯತಾ್ರದಿಗಳ್ಕೈಕೊಂಡರಾಹವ
ವನು॥೨೨॥ಜಂಭನಂತಡದುಗ್ರನಿಚ್ಛಂವೈಷ್ಣೇಶ್ವರಂಕುಂಭನಂತೊಡ
ಕಿದಂಭೈರವಕೆಂದ್ರಾನಿ। ಕುಂಭನಂತಾಗಿದಂವೈತ್ರಂಗಿದಂಡಧರನಿದಿರಾ
ಗಿಕೋಲ್ಗರದನು ॥ ಕುಂಭಂಗೆವಾರಾಂತುಕಾಲಹರನೆಚ್ಚನ್ನಿಕುಂಭ
ನಂಕಂಕಾಳಿಧರನೈದಿಸೆಣಸಿದಂ । ಶುಂಭವಂದೀಶಗೆಕಾಳಗಂಬಲಿ
ದುದದನೇನೆಂಬೆನಭ್ಭುತವನು ॥೨೩॥ ಆದುದಂದಲ್ಲಿಸಮರಾಂಗವಿ
ಬೆರಳಿಂದೆ। ನೇದುವಂಬಿನಕಣ್ಣಕಿಡಿಯಗರ್ಜತ್ಸಿಂಹನಾದದಸಘೌ
ಟಕೆಯಘೋರಬರ್ಬ್ಬರಭ್ರಕುಟಿಮುಖದಲುಗ್ರಶಾ್ವಸದ ॥ ಸ್ವೇದಬಿಂ
ದುಪ್ರತಾನಾನ್ವಿತಂಗದರಣಾ। ವೋದಜಿತ್ತದಕರಚಮತ್ಕೃತಿಯ
ವಿಜಯಸಂ।ಪಾದಿಗಳ್ನಂದಿಶುಂಭಾಸುರರ್ದುರದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿದರ್ಗಾ
ಢದಿಂದಂ॥೨೪॥ಶರಕೆಶರವುಭಟಗಭಟವೇಶಕಾವೇಶ । ವಿರದೆಘೌ
ಯಕೆಘೌಯವುಗ್ಗಳಿಕೆಗಗ್ಗಳಿಕೆ । ಕರಚಮತ್ಕಾರಕೆಚಮತ್ಕಾರವಾ
ಭರ್ಟಿಗೆಯಾಭರ್ಟಿತುಳಿಲ್ಗೆತುಳಿಲು॥ಭರಕೆಭರವೊಡನೆವೂದಲಿಗೆ
ವೊದಲಿಗಳುಂ । ಸರಿಯಾಗೆನಾಂದೀಶಶುಂಭಾಸುರರ್ಮಪಾ।ಥರದೊ
ಳೆಚ್ಚಾಡಿದಕ್ಕೈಗುಂದದಾಕ್ಷಣಂಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೫॥ಎಸುವ
ರೆಚ್ಚಂಬುಗಳನೋರೋರ್ವರಿರದೆಖಂಡಿಸುವರೊಡನೆಸುವರೈದುವಸ
ರಳನಾಗಳೀ । ದಿಸುವರಾವೇಶದಿಂಕೂಗುವರ್ಗೀಗುವರ್ಕಣೆಕಣೆಯ

ಸೋಂಕಿನಿಂದಂ॥ ಮುಸಗಿಬೊಬ್ಬಿರಿವರಿರಿದೊತ್ತುವರ್ಬಿಲ್ಲಳಿಂ ಕೊಸೆ
ರಿದರಿವರ್ಕ್ಕಬುಚಿನುತ್ತಾರಿಕೊಂದುಕಟ್ಟಿಸಕದಿಂಪೊಸಬಿಲ್ಲನಾನುಹ
ಲ್ತೊಡುವೆರಂಬುಗಳನವರಾಹವದೊಳು ॥೬॥ ಕಡಿವಕಣೆಗಳಿಗಡಿ
ಯಿಲ್ಲಗಗನಾಂಗಣದೊ। ಳಿಡಿದಂಬುಗಳಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲಭಟರವಯವ।
ನುಡಿದಶರತತಿಗವಧಿಯಿಲ್ಲವಾರಾಂತರಿಪ್ಪಗಳಿಲಲಾಟವಲಿಪಿಯನು॥
ತ್ತೊಡೆವಬಾಣಕೆಲಕ್ಕವಿಲ್ಲಂದಿಗಂತದೊ। ಳ್ಕಿಡವಿಷುಚಯಕೆಸವ
ಣಿಲ್ಲವಾತಾಳಕ್ಕೆ । ನಡವಶರಕಂತಮಿಲ್ಲಿನೆ ಬಾಣನಯಪಾಯ್ತು
ಮೂಜಗಂನಿಮಿಷದೊಳಿಗೆ॥೭॥ರವಿಗೆಸೋಲ್ಭಾನಪುಷ್ಕರಕೆತಾ
ಪಂಬಿನೀ।ನಿವಹನುಬ್ಬಿಗೆಸೇತುವಾತಾಳಕಂಗರುಡ। ಮವನಿರುಹ
ತಿಗೆಸೌಸಪೊದರೊಪ್ಪುವಗ್ನಿಸಂಕುಲಕೆಘನತರದವಜ್ರಂ॥ ಭುವಿಗಂ
ಧಕಾರವಾಹವದೊಳಿಗೆನೀಸುತಿರ್ಪ। ವಿವಿಧಸುಭಟರಮ್ಮಿಗೆಜೋ
ಡೆನಿಸಿಸ.ತ್ತಲುಂಕವಿದವಿಪಭುಭಟರಬಾಣಂಗಳೆಲ್ಲಾಗಂತದೊಳು
ಜೋರ್ದ್ದುಂದಂ॥೮॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾವುಕೇಳ್ದಂಭನಂಜೇಶಗೆ।ಕಲ
ಸದಾವೇಶಮುಬ್ಬಿರಿಸಿಕರಕಂತನುಂ। ಡಲಿತಕಾರ್ಮುಕದೊಬ್ಬಿರೊ
ಬ್ಬರಂಜಯಸುಭಿಲಾಷೆಯುಂಕೂರ್ಗಣೆಗಳೆಂ ॥ ಬಳಿಸಲೆಸೆಬೀರುವಂ
ಟೈಕ್ಕನಾಬಾಣವುಂ।ಸಲೆಸವರಿಬಿಸುಡುವಂವೈಷಭವಸುರಂವುತ್ತೆ
ಪೊಳೆಸಹೊಂಬರಸದಂಬುಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ ಕಡಿದುವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಣ
ರೊಳು॥೯॥ಚಾಪವುಂಕಡಿದಸುಡಿದಂತೇರನಾಸಮುದ್ರ।ತೂಪವುಂ
ಧಾರ್ತ್ರಿಸಿದನಾಸೂತನಂತರಿದು।ಕೋಪವುಂತಾಳ್ದಸೀಗುರಿಪತ್ರಚಾ
ಮರಪತಾಕೆಗಳನಡಗಡಿದನು॥ ತಾಪವುಂತೋರಿದಂಬುಂಟನೊಳು
ತದ್ರಣಾ ಟೋಪವುಂನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿದಾನವಂ।ವಾಪವುಂಭಾ
ವಿಸದೆಕಟ್ಟುವುರಿದೋಡಿದಂಭೀತಿಯಿಂದೇನೆಂಬೆನು॥೧೦॥ ಪೇಳ
ಲೇನಚ್ಚಟೆಯನಿಂತುಭಯನಾಯಕನ । ತಾಳಿಗದೊಳಿಚ್ಚಾಡವೈಷ್ಣ
ಭಟಪಟುಭಟತ। ಕೋಳಿಮಸಳವನಾಂತುಸೈರಿಸದೆಮುರಿದರೊಂ
ದೇಬಾರಿಹೊರೆಹೊರೆಗಳು॥ ಭಾಳಲೋಚನನಭಟರಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಿದ
ರ್ । ತೂಳಿದಿಂದಾಕರ್ಣಪರ್ಯಂತಸೇದಿದಕರಾಳಸ್ಫೂರ್ಜಗಸಂಗತ
ಬಾಣನಿಚಯಬಂದೇನೆಂಬೆನಾಸವವನು॥೧೧॥ ತೋಳ್ಗಳಿಂಕಂಡು
ಕಟ್ಟೊಂಡುವಿಸಿಕುರಿಯ । ಜಾಲಪ್ರೋತಶಿತಾಪಸಿದುಮುಂಬರಿವ
ಶಾ।ಲ್ಮಲಿಂಗಳಿಂತಾಣುತಳವಳಿದುಪೋಪವ್ಯಗನಿಚಯನೋಪೇಳೆ
ನಲ್ಕೆ॥ಕಾಳಿಡಕ್ಕಸರೋಡಿಪೋಗಿಬಳನಿಹನೆಲೆಯ।ಮೇಲೆಬೀಳಲ್ಕಂ
ಜುಕಪಿಜಲಂಧರನತಿಕ । ರಾಳಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಮುಖನಾಗಿನಡೆದನ

ಹಿತೆರವೀಲೀನಾತಿಯಿಂದಂ ॥೩೦॥ ಏನನೆಂಬೆನುಜಲಂಧರನಕೈಸ
ನ್ನೆಯಿಂ,ನೇನೆನೊಂಕಿತುವಡಬನಂಮುಸುಕುನಭೋನಿ। ಧಾನ
ವೆನಿಸವುರಸಂರಂಭದಿಂವೃಷಭಾದಿಸಕಲಪಟುಭಟರವೀಲೆ॥ ಆನ
ಲಸದಳವಾಯ್ತಲ್ಲಿನೋಸರಿಸಿರುದು। ನೇನೆಶಿವಭಟರದನುಜೇ
ಶ್ವರಂಕೆಂಚಿದರು । ಮಾನವಮಿಲ್ಲನಿತಿವನಬಲದವೀಲೊತ್ತಿ ನಡೆಯು
ಲ್ಕಂಡುಸುರನಾಗಳೆ॥೨೭॥ ಮಿಲ್ಲನೆಪಿನಾಕವುಂಕೊಂಡುನಸುನಗು
ತುಮಾ । ವಲ್ಲಭಂಬಾಣವೊಂದರೊಳ್ಕಿತುರಗಂಗಳ್ವಿನುಂಕಡಿದು
ಕಿರಿಗಳತರಿದುತೇರ್ಗಳಂಮುರಿದುಕಾಲಾಳನರಿದು॥ ಬಿಲ್ಲನನುಜ
ರೊಳೆರಿಬರಂಕೊಂಡುಕೆಲಬರಂನಿಲ್ಲಿಸೋಡಿಸಿಸಿಲುಂ ಎರ್ಗವೂಳ್ದೆ
ಯನಿತ್ತು। ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಿಂದ್ರಜಾಲದೊಳ್ಪನ್ನೆಯುಂಪ್ರಾಳಬಲವಬರಿ
ಕೈದನು ॥೨೪॥ನೇನೆಮುಳಿಯಲ್ಕಂಡುಪೊಡುಪೊಡಿಸಿನಾತಿಯಿಂ।
ದಾನವೇಶಂತನ್ನವಧನೀಕನೆಂಬೆಗೆ । ತಾನಿತರಿಗೊಂಕಿಪಿನತತ
ರಕೋದಂಡನುಂಕೊಂಡುಕಡುಮುಳಿಸಿನಿಂದಂ ॥ ಜ್ಯಾನಾದಮುಂ
ಎಸಾಪಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುವಾತಾಡದು । ನೀನೇವಮ್ಮಜೇಶನೀಜಾತನೆಂದೆ
ನುತಲನು । ಮಾನವಿಲ್ಲನಿಸಲಳಿಸಾದನುಂಕರದನದೇನೆಂಬೆನ್ನಿ
ರಿಯನು ॥೨೫। ನೋಡಿದಂತಾನವೇಶ್ವರನಜಾಣಂಗಳೆಂ,ಮಾಡಿದಂ
ಚಿಸ್ರಮುಂಮತೆತ್ತಿಂದುಬಾಣಮುಂ । ಪೂಡಿದಂಸುತ್ತಲುಂಕವಿವಕರ
ಸಮಿತಿಯುಂಖಂಡಿಸಲ್ಬಲೆರಾಜನು ॥ಕೋಡಿದಂಚಿತ್ತದೊಳುಕಿಂಕರ
ನಕೂಡೆವಾ ತಾಡಿದಂಮಬ್ಬರವನಿನೆನ್ನೆನ್ಮಿಕಡಿಮೆನುತೆ। ತೋ
ಡಿದಂಬಿತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂಬುಗಳನಾಗಳೇನಂನಿಷ್ಟರಿಯನು ॥೨೬॥
ಮತ್ತೆಕವಿದುದುಬಾಣವರ್ಷದಿಗುಭಿತ್ತಿಯಂ। ಕೆತ್ತುವಂಬಗದೊಳೆ
ಗೆತುಂಬಿದವುಗಿರಿಗಳಂ। ಮುತ್ತಿದವಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂಪ್ರಳ್ಕವುಧ
ರಾತಳವನೊಡೆಬಗೆದವು ॥ ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯಾಕ್ಷಿಪಿತಲೆಯನಲ್ಲಾ
ಡಿ।ಚಿತ್ತದೊಳುಕಡುಮೆಚ್ಚಿಸುಳಿಪ್ರತಿಯಕನೆಗಳಂ । ಕತ್ತರಿಸಿಕರು
ಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಾತಂಗೆಸಿಜಮೂರ್ತಿಯಂತೋರಿದಂ ॥೨೭॥ಕಂಡ
ನಸುರಂತನ್ನಸ್ತ್ರಮೆಲದೊಳಗಿರ್ದ,ಖಂಡಚಿನ್ಮಯನನಿದಿರಿಟ್ಟು
ವಿಗೆಯಾಪ್ಪಾಂಗ।ದಂತಕೃಪಾವುಂವಾಪಿಕೊಂಡುಡಿದಂಭಯಭರಿತ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಪ್ರಂಡರೀಕಾಕ್ಷಕಮಲಜವುಖ್ಯಸುರವುಕುಟ।
ವುಂಡಿತಪದಾಬ್ಜಗಿರಿಜಾಧವವುಹಾದೇವ॥ ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಕಾ
ಯೆನುತಮಗುಳಿರಗಿದಂದನುಜಪತಿಯುಳ್ಕರಿಂದಂ॥೨೮॥ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ
ಮಗನೆನಿನ್ನಯಭಕ್ತಿಗಾನಿರದೆ। ಬಿಚ್ಚಿದೆಂಬೆಳ್ಪುರುಸುರೆಂದೀಶ್ವರಂ

ನುಡಿಯೆ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಿನ್ನೊಳಗರ್ವಿಂಕಾದಿದೆನ್ನೊ
ಡಲನು॥ ಬಿಚ್ಚುಬಿಸುಟೀಗಳಿನ್ನಾತ್ಮವಂನಿನ್ನೊಳಿಗೆ ॥ ಬಿಚ್ಚುಕೊ
ಳ್ಳೆಂದುದನುಜೇಶ್ವರಂಬಿನ್ನವಿಸ। ಲಚ್ಚರಿಯೊಳಭವನಾತಂಗೆಸತಿಯು
ಜ್ಯವುಂಪಾಲಿಸಲ್ಕನುವಾದನು ॥೩೯॥ ಕರುಣದೊಳಿಪಾದದುಂಗು
ಷ್ಟದಿಂಚಕ್ರವುಂ।ಬರೆದುನಯನತ್ರಯದೊಳೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕದಕಾಗ, ತರಣಿ
ಚಂದ್ರವೊಳಿಗಳಗ್ನಿಯೇವಟ್ಟಯಾಯ್ತಾಚಕ್ರವುಂರುದ್ರನು ॥ ಕರ
ದೊಳಿಗೆಪಿಡಿದಾಜಲಂಧರನಕಂಧರದ । ಸರಿಸಕಿಡಲರಿದುದುಜ್ವಲಿ
ಸುವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ। ಬೆರಸಿದುದುಸರನಪಣೆಗಂಣಪಾವಕನೊಡನೆ
ಪೇಳಳೀನಚ್ಚರಿಯನು ॥೪೦॥ ಸುರಿದುದೀಕ್ಷ್ವರನವುಂಡೆಯಮೇಲನ
ವಕುಸುವು। ವರುಷನಾಗಳ್ಪೀವದುಂದುಭಿಗಳುಂಮೊಳಿಗೆ । ಹರಿ
ಯಜೇಂದ್ರಾದಿವೃಂದಾರಕರುಶಂಕರನಪದಕೆರಗಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ಪರ
ಮೇಶ್ವರಿಮಂತ್ರದಿಂಕೊಂಡಡೆಸೆರೆಗಳಂ। ಪರಿಕಿಪಿರಕ್ಷಿಸಿದೆಯೆನ್ನ
ನೆಲೆಕಾರುಣ್ಯಶರಧಿನೀನೆನುತಪ್ಪುವದಪಿಸೊಗಳುತಿರ್ದುದುಸುರವ್ರ
ಜಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೧॥ ಕೊಂಡಾಡುವಸರೀಂದ್ರಾದಿಸುರನಿಕರಮುಂ।
ಕಂಡುಕಾರುಣ್ಯದಿಂಸಂತೈಸಿಸುರಮುಕುಟ । ಮಂಡಿತಪದಾಬ್ಜನ
ವರವರಲೋಕಂಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ತಂಡತಂಡವಗ
ಣಂಗಳ್ವೀರಸಿಬಂದುಗಿರಿ । ಮಂಡನವೆನಿಪ್ಪಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಗ್ರದುದ್ದಂ
ಡರಾಜಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿದಂಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಲ್ಲಿಯಿಂದಂ॥೪೨॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸವಿಬುಧವದವರ್ಗೋ
ದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿ
ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೪೫॥

ಎರಡನೇಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೫ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

೧೬ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಶಿವನಕೂರ್ತುಹರಿತಪದೊಳಿರಲಾಗಕಂ। ಕರ
ನೊಲಿದುಚಕ್ರವುಂಕೊಟ್ಟನಾಕಥೆಯನಾ । ದರದಿಂದಿಕೇಳಿಂ
ದುಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೊಲಿದುಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು॥

ಪದ॥ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಸಂಘಟ್ಟಶುಕಶೌನಕವ।ಸಿಷ್ಟಾದ್ಯಖಿಳಮು
ನಿಶ್ರೇಷ್ಠಸಮುದಯಮುನೋ । ಭೀಷ್ಟದಾಯಕಸುರಜ್ಯೇಷ್ಟಮುಖ
ಸುಮನಸಾಧಿಷ್ಠಿತಪದಾಬ್ಜಯುಗಳೆ ॥ ದುಷ್ಟವಾರಣದನುಜದಿಷ್ಟಹೀ

ನಾಸುರೋ । ತ್ಕೃಷ್ಟಜೀವಾನಿಲಾಕೃಷ್ಟಭೂಜಗಕೃವಾ । ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂನೋಡಿಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸೆನ್ನಗಿರಿಜೋಷ್ಟಕುಂಬನವಿಲಾಸ॥೧॥ಆ
ಜೆಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೆಲಕಾಲದಿಂ। ಮೇಲ್ಪಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ತಚ್ಚಕ್ರಮುಂ
ಕುತ್ತು । ಭೂಳಾಕ್ಷನಂಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದುತೊಡಗಿದಂತಪವನತಿನಿ
ಷ್ಠೆಯಿಂದಂ॥ಪೇಳಲೇನುಗ್ರತರತಪಕೊಲ್ಲುಶಂಕರಂ। ಲೀಲೆಯಿಂದೈ
ತಂದುಮೆಚ್ಚಿದೇಂವರವದೇಂ। ಕೇಳಿಂಜಬೇಡನೆನಲಚ್ಯುತಂಕಂದಿರ
ದುನಮಿಸಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು ॥೨। ಎಲೆಮಹಾದೇವನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಲೋಕಮಂ। ಸಲಹುತಿರಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬಬಳಿರುದಿಸಿಲೋಕಮಂ। ಕೊ
ಲುತಿರ್ಪರಿದಕೆನಾನೇಗುವೆಂತವಕರದಚಕ್ರಮುಂಪಾಲಿಸಿದೊಡೆ॥ತ
ಲೆಯನರಿವೇಂದುಷ್ಟರಾದವರನೆಂದೆನಲು । ಜಲಜನಾಭಂಗೆಚಕ್ರವ
ನಿತ್ತುತನ್ನನಿಜ । ನಿಳೆಯಕ್ಕೆದಿದನಭವನತ್ತಲಾವಿಷ್ಣುನಿಜಲೋ
ಕದೊಳಿಸುಖಮಿರ್ದನು ॥೩॥ ಪರಶಿವನಕರುಣಿಂಚಕ್ರಮುಂಪ
ಡೆದುಮುರ । ಸುರನಬಿಳಿಲೋಕಮುಂರಕ್ಷಿಸುತದುಷ್ಟರುವು । ನಿರ
ಬಿಸಿಕ್ಷಿಸುತಿರಲುಕೆಲಕಾಲದಿಂಮೇಲ್ಕಪಸೆಂಬಸಂಭಕ್ತನು ॥ ವ
ರಮುನಿದಧೀಚಿಬೊಳುನೆತ್ತವಾಡುತ್ತೆನೀಂ । ಸರಿಭಕ್ತನಾಗುಸೊ
ಲ್ತೊಡೆಮುನಿಪನಾಂಸೋಲೆ । ಸುರಭಕ್ತನಾದಪೆಂಕೇಳೆಂದುನುಡಿ
ದಾಡೆಸೋಲ್ತನಾಕ್ಷುಪಭೂಪನು ॥೪॥ ಇಂತುನೀಂಮೂರುಸೂ
ಳೊಳ್ಸೋಲ್ತಬಳಿಕೀಗ । ಕಂತುಸುರಭಕ್ತನಾಗೆನಲವಂನೊಂಕಿಸ।
ಲ್ತಾಂತಪದೊಳೀಶನಿಂವಜ್ರಕಾಯವಪಡೆದುಬಂದರಸನೊಡನೆಕಾ
ದಿ ॥ ಮುಂತೆಕವಿವನಚತುರಂಗಮಂಮರ್ದಿಸಿಲ । ಯಾಂತಕನ
ಮುಳಿಸಿನಿಂವಾತನಂಬೆನ್ನಟ್ಟಿ । ಕಂತುಪಿತನಾತನಂಮರೆಸ್ತ್ರಂಗಿಸಿ
ಕೊಂಡುಮುನಿಯೊಡನೆಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದನು ॥೫॥ ಪಲವಾಯುಧಂ
ಗಳಿಂಕಾದಿ ಸರಿಮುನಿಪನಂ । ಗೆಲಲರಿಯದಿಸವಚಕ್ರವ ನಿಡಲು
ಮುನಿವಾಣ। ತಳದಿನಾಚಕ್ರಮುಂಪಿಡಿದೊರಸಿಚೂರ್ಣೀಕೃತಂಮಾ
ಡಿಬಿಂಬತ್ತಲು ॥ ನಿಲಲಂಜಿಸರಿತಲೆಯಕೆದರಿಕೊಂಡೋಡಲಾ । ನ
ಳಿನಾಕ್ಷನಂಕ್ಷುಪಂಕಂಡುಶಿವಭಕ್ತರೇ । ಬಲುಸಲಾಎನುತಲಾಮು
ನಿಪಾಲನಿಂದೆಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂತಾಂತಳೆದನು॥೬॥ ಪ್ರತಿದಿನಂಸಾಹಸ್ರ
ಕಮಲಂಗಳಿಂದುಮಾ । ಪತಿಯನರ್ಚಿಸಲೊಂದುನಂಶಿವಂತನ್ನ ನದ।
ಧೃತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲಿಂದುಸಾವಿರದೊಳೊಂದು ಪಂಕೇಜದಲರಂಕುಂದಿ
ಸ॥ಅತಿಶಯಸುಭಕ್ತಿಯಿಂತನ್ನ ಬಲಗಣನಂ । ದತುಳಲಿಂಗಕೆಸಮ
ರ್ಪಿಸೆಮೆಚ್ಚಿಪಾರ್ವತೀ। ಪತಿಪುನಶ್ಚಕ್ರಮುಂಕೊಟ್ಟುಕಮಲಾಕ್ಷನೊ

ಡನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೬॥ ಮುದನಪಿತಕೇಳಾದೊಡೆನ್ನಭಕ್ತ
ವ್ರಜದ । ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪೆನವರತವಾಭಕ್ತರೇ, ಸದಮಲಪ್ರಾ
ಣವೆನಗೆನ್ನ ಮುದತ್ರಿಂಕತರಮೀಲೊವೆಮ್ಮ ಯಂಚಕ್ರಮಂ॥ವಿದಿತಪ್ರ
ಯೋಗಿಸದಿರೆಂದು ನೇಮಿಸಿಶಿವಂ। ಮುದದೊಳಾವಿಷ್ಣು ನಂಬೀಳ್ಕೊ
ಟ್ಟಕೈಲಾಸ । ಸದನಮಂಪೊಕ್ಕು ಗಿರಿಜಾತೆಯೊಡಗೂಡಿಸುಖಮಿ
ರ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನು॥೪॥ ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿಮ
ಲ।ಹೃದಯಾಬ್ಜವಿತ್ರನುಶುಷ್ಟಿಸಲಬ್ರಸ್ಮವೆಂ । ಬುದಧಿವರ್ಧನ
ನೋಮನೆಸಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು॥ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿ
ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನೆನಿಪವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ
ನತಿ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀಚನ್ನಬಸವಪೌರಾಣಸತ್ಕಥೆಯೊಳಿರಡನೆಯ
ಕಾಂಡಂ ॥೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿ
ಬರದವರ್ಗೊದಿದಗ್ಗಥಾದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಿರ್ಗ್ಗಪಠಿಸಿದವರ್ಗ
ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗ್ಗ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವು ನಿ।
ಸಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾ
ರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೧೦॥

ಎರಡನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಅಂತುಕಾಂಡ ೭ಕ್ಕೆ ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೪ಕ್ಕೆ
ಮಂಗಳಂ.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವು.

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡ—ಗಜೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಿರಿದೆನಿಪಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಶಾಪದಿಂಗಂಧರ್ವ ನುರು ಗಜಾಸುರನಾಗಿಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರಂ ಧರದೊಳ್ಕೋಡಿಸಲ ಭವನಾಗಜಾಸುರನಸಂಹರಿಸಿದಂತೀಲೆಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಸರಸಗುಣಧಾಮನಂಸೋಮನಂಭೀಮನಂ। ಕರಧೃತಿ ಶೂಲನಂಲೀಲನಂಪಾಲನಂ। ಕರಿಚರ್ಮಧಾರನಂಧೀರನ ವೀರನಂಶೂರನಂಜಿತಮಾರನಂ॥ ಸುರಶೈಲಚಾಪನಂಗೋಪನಂಶ್ರೀಪನಂ। ನಿರುತ ಸುರತ್ರಾಂತನಂಕಾಂತನಂಶಾಂತನಂ। ದುರಿತಹರದಕ್ಷನಂರಕ್ಷನಂವೆರ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಸುತಿಗೆಯ್ವೆನು॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲರಾಮಮುಪೂರ್ವದೊಳಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಪಾಲಕಂಕಾವೇರಿಯಾದಿಯೋಳ್ಪಿಸುತ್ತೆ। ಲೀಲೆಯಿಂ ದಿರಲೋರ್ವಗಂಧರ್ವನಾಗಸದೊಳೊಪ್ಪುವವಿಮಾನದೊಳಗೆ॥ ಮೇಳೆ ಬಂದೈದುತ್ತೆಮುನಿಪನಂಕಂಡುಪಾ। ಸ್ಯಾಲಾಪದಿಂಸತಿಯಮುಡಿ ಯಪ್ಪವಿಂದಿಡಲು। ಮೇಲನೀಕ್ಷಿಸಿಮುನೀಶಂಕೆರಳ್ದೆತ್ತಿದಕರಾಗ್ರ ದಿಂದಂತೆಂದನು॥೨॥ಮತ್ತತ್ವದಿಂದೆನ್ನನಿಟ್ಟಿಲಾನೀಂಮದೋ। ನ್ಮತ್ತತೆಯನುಳ್ಳೆದ್ದುತಾಕೃತಿಯನಾನಾಜ। ಗತ್ತಿಗಳನೈದಿಸಂಹರಿಪ ದುರ್ಗಜವಾಗಿಜನಿಸೆನುತಶಾಪವೀಯೆ॥ ಜಿತ್ತದುಮ್ಮಳೆದಿಂದೆಬಿದು ಪ್ಪಿಯಡಿಗೆಮಣಿದುಮುನಿ। ಸ್ತೋತ್ತಮನೆಶಾಪಮಂಮಾಣಿಸೆನೆನೀ ನಿಂತಿ। ರುತ್ತಾರ್ಗ್ಯಯಂನಾಧ್ಯಮಲ್ಲದಿರುಶಿವನಿಂದೆಮುಕ್ತನಹೆಪೋ ಗೆಂದನು॥ ಬಡವನೇಮುನಿಶಾಪವಿತ್ತಮಾತ್ರದೊಳಾಗ, ಳಡಗಿತೇರಿ ದವಿಮಾನಂಸವಿಮಾಪದೊಳಿದ್ದ। ಮಡಿಯೇನಾದಳೋಕಿವಿತಿವಾಮು ನಾದಭ್ರತಾಕೃತಿಯಗಜರೂಪಕವನು॥ ಪಡೆದನಾಕ್ಷಣದೊಳಾತನ ಕಾಳರೂಪವಾ। ದೊಡಲಪೇರ್ಮೆಯನದೆಂತೆಂತೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿ। ನುಡಿಯಲಳವೇಭಗಣಪಂತಿಯುರಿಗಚ್ಚೆಯೋಲ್ಕಂಡನೆದವೇನಂಬೆನು ॥೪॥ ಪುಷ್ಕರವನೆರೆನೀಡಿಬರೆತೆಗೆವೆನಾಗರಚ। ತುಷ್ಕಜಲಮುಂಸುರ್ರನೇರುವೆದುಹಸ್ತಮಂ। ಪುಷ್ಕರಕ್ಕಿತ್ತಿಯುಸುರಂಬಿಡಲುಬೊಮ್ಮಾ ಸನಾಂಬುಜಂಕಂಪಿಸುವುದು॥ ಪುಷ್ಕರಾಪ್ತೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳುಂತದ್ದಿ ಜದ। ನಿಷ್ಕಳಂಕಿನಘಂಟೆಯಾದವೆಡೆಯಾಟದಿಂ। ಪುಷ್ಕರಭವಾಂ ಡವೊಲಿದಾಡುತಿರ್ದುದುಪೇಳಲೇನದವಿಸ್ಮಯವನು ॥೫॥ ಪಾದಂ

ಗಳಿವನಿಮುಂಡೆಲಕಬಹುದುಚ್ಚಸಂ। ಪಾದಂಗಳಿಟ್ಟಚ್ಚಿಯಂಹಿತನಾದವು
ಮುರಪ್ರಮಾದವುನ್ನತಕರಂಭೀಕರಂದಂತಂಗಳುಂಲೋಕಕಂತಂಗ
ಳು ॥ ಆದವಾಪ್ತಷ್ಕರಂದುಷ್ಕರಂಮಿಗೆದೊಡ್ಡಿ । ತಾದಕುಂಭಸ್ಥಳಂ
ಪೆರ್ಮೆತ್ತೋಪಮುವೆನ । ಲ್ಕಾದುಷ್ಟಗಜದದ್ಭುತಾಕೃತಿಯುಬಣ್ಣಿಸು
ವೊಡಹಿಪತಿಗೆಸಾಧ್ಯಮಲ್ತು ॥೬॥ ಕೊಳದಂತೆವಷ್ಕರೋದ್ಗಾಬ್ಧಿಸಿ
ತಂಸವ್ವಿಪ್ರೆ । ಕುಲದಂತೆದಾನಧಾರಾಂಗಾಹಿವಿಪುಳಕುರು। ಬಲದಂ
ತೆಗುರುಕರ್ಣವಾತಜವಿಭೀಕರಂಹಿಮಕಿರಣಬಿಂಬದಂತೆ ॥ ಕಲಿತ
ಕರರಾಜಿತಂಸಲೀವಾಸುದೇವನೋ । ಬ್ಬಲಯುತಂತಾನೆನಿಸಿಸಂತ
ತಂಗುರುತರದ । ಕರಿಗಜಾಸುರನದ್ಭುತಾಕೃತಿಜಗತ್ರಯಕೆಬೀರಿ
ದುದುವಿಸ್ಮಯವನು॥೭। ಇತದೆನೋಡುವನೋಟಮಖಿಳಜನಗಳ
ಕಾಟ । ಮುರಿದೆನಿಸುವೆಡೆಯಾಟಮವನಿವಧುಗೆದೆಯಾಟ। ಕರಜಾ
ತಶೀಕರಂಪರಸುಭಟಭೀಕರಂಸುಳಿವುಪರಣಗಳಿಗಳಿವು॥ ಸುರಿವಫೆ
ನಮುದಧಾರೆಸುರಜನಕ್ಕಸಿಧಾರೆ। ಧರೆಯೊಳಿಳಿಯುವಬಾಲಮಘಟ
ತದಕರವಾಳ। ಮುರುಕರ್ಣಭವವಾತಮುಮುರತತಿಭಯಜಾತಮೆ
ನೆಗಜಾಸುರನೆಸೆದನು ॥೮॥ ನೋಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲಕರಿಯೊಡನೆನಿಂ
ದುಸೊಯ್ದಾಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲತದ್ದುಷ್ಟವಲೆಗೆಮಾ। ತಾಡಲಮ್ಮವರಿ
ಲ್ಲಸಗ್ಗವುತಾನ್ಸ್ವರ್ಗಿಲೋಕತಾಪಿಲೋಕಂಗಳೊಳಿಗೆ ॥ ಕೋಡದವರಿಲ್ಲ
ಮಾರಾಂತುನಿಜತನುವನೀ । ಡಾಡದವರಿಲ್ಲಸರ್ವಸ್ವಮಂಬಿಟ್ಟುಕೆ। ಟ್ಟೋಡದವರಿಲ್ಲವಿಕ್ರಮದಸಿರಿಯಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕರಿದುಕರಿದನುಜನ॥೯॥
ನಿಗ್ಗನದೊಳೀಡಿರಿಯೆಕುಲಪರ್ವತಂಗಳುಂ। ನುಗ್ಗುನುಸಿಯಪ್ಪವುಕ
ರೋದ್ಭವತಾತದಿಂ । ಸಗ್ಗವೊದಲಾದವೀಲಣ ಲೋಕವಿತತಿ
ಯುಂವಾಲಗಳಿಟಂಡಿನಂತೆ॥ಬಿಗ್ಗಿನಿಂದುತ್ಪತನಪಾತತೆಯಲಿರ್ದು
ದಿದ। ರಗ್ಗಳಿಯತನವನಾರ್ಸ್ವೀಳ್ದಪರ್ಜ್ಜಗಂ। ಪೆಗ್ಗಳಿದಭಯರಸದೊ
ಳೋಲಾಡುತಿರ್ಪುದದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೦॥ ಗರ್ಜ್ಜನೆಯದನಿಗೆ
ಯನ್ಯಪ್ರಾಣಿಸಂಕುಲಂ। ನಿರ್ಜ್ಜೀವಮಾಯ್ತುಪಾದಪ್ರಪಾರಂಗಳಿಂ। ಗು
ರ್ಜುಗೊಂಡಂಫಣಿಪನಗ್ಗಿದವುದಿಗ್ಗಜಂಜರ್ಜ್ಜದುದುಕಚ್ಚಪಾಂಗಂ॥ ನಿ
ರ್ಜ್ಜರಪುರಂಸರಕುದಿಗೆದುಳಿದಲೋಕತತಿ। ವರ್ಜ್ಜಿತಸಮಸ್ತಜನಮಾ
ಯ್ತುಕಟಧರೆಯೊಳಿದ। ನಾರ್ಜ್ಜಯಿಸಿದಪರೆಂದುಮೂಜಗಂತಲ್ಲಣಿಸು
ತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನು॥೧೧॥ ಭಗ್ನವಾಯ್ತುಡಕಲಂದದಿಜಗಂಬಹು
ಭೀತಿಲಗ್ನವಾಯ್ತಲ್ಲಿಯಜನಂಗಳ್ಗೆಸುರಪಾಲ। ಕಾಗ್ನಿಯಮನಿರು
ತಿವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಹರರೇನಾದರೋಳರದೊಳು॥ದಿಗ್ಮಾಗವಿತ

ತಿಗೊಂಣ್ಮಸಿದುನಸಿದುದಕದೋ। ಳ್ಮಿಗ್ನೆ ವಾಯಿತುಗಜಾದಶೌರ್ಯ
ಮುಂಬಿಂಣ್ಪೊಡೆ। ವಾಗಾ್ನಗರಾಜಗರ್ಗಗೋಚರವುದೇನೆಂಬಿನದರ
ದ್ಭುತಾಕೃತಿಯನು॥೧೨॥ ಆಕಸ್ಮಿಕದೊಳಾದದುಷ್ಟಗಜವಕಟಕಟ।
ಲೋಕಂಗಳೆಂತಿಂದುತೇಗುತದೆಶಿವಶಿವಪಿ। ನಾಕಿಯೇನಾದನೋಹ
ರಿಯೆತ್ತಪೋದನೋಬೊವ್ಮಂಗದೇನಾದುದೋ॥ಲೋಕಕರ್ತುಗ
ಳೆಂಬವಾತುಗಳುತಮಗಿನ್ನ । ದೇಕೆಸಾಕೆನುತೆನಾನಾಜನಂಭೀತಿ
ಯಿಂ। ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣರಾಗಿಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬಿನಟ್ಟರಿ
ಯೆನು॥೧೩॥ ದುರುಳನೆನಿಸುವಗಜಾಸುರನಲಿಗೆಕಂಗೆಟ್ಟು। ಸುರಪ
ಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂಬಂದುಪಂ । ಕರುಹಭವಕಮುಲಾಂಬಕ
ರ್ಗೆದೂರಲ್ತವನಿರ್ಜಸನೇನೆವೆರಸಿಬಂದು॥ ಕರಿಯೊಡನನಂತಕಾಲಂ
ಕಾದಿಗೆಲ್ವಬಗೆ। ಯರಿದಾಗಿಸೈನ್ಯಮಂನೀಗಿಕಡುನೊಂದುಶಂ।ಕರನೆ
ಡೆಗೆಸರ್ವರುಂಬಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದನಿರ್ಪಲತಪಹಸ್ತರಾಗಿ॥೧೪॥ ಆಲಿ
ಸುಮಹಾದೇವಋಳಿಗಜಾಸುರನೆಂಬ । ಕಾಳೆರಕ್ಕಸನಿರದೆಪೆಟ್ಟಿನಂ
ವೆಲ್ಲರಂ। ಕಾಳೆಗದೊಳೋಡಿಸಿಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳಂಸಂಹರಿಪನೆಂ
ದೆನಲ್ಕೆ॥ ಕೇಳಿಕರುಣದೊಳೆಂಜಬೇಡೆಂದುಸಂತೈಸಿ। ಭಾಳಾಂಬಕಂ
ವೈಷ್ಣವೇಂದ್ರನನೇರೆಸಕಲಗಣ । ಜಾಲವೊಡನೈತರಲ್ಕೆಲಾಸಗಿರಿ
ಯಿಂದೆನೊರವುಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೫॥ಹರಿಯವಾಹನಿಯಜನಸೈ
ನಿಕಂಸುರಕುಲೇ। ಶ್ವರನಚತುರಂಗಮಾಶಾವರರಸೇನಾಬ್ಧಿ । ಗತು
ಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರಘನತರಬಲಾಂಬುಧಿಗಳು ॥ ವರ
ಭೂತಗಣರುದ್ರಗಣಕುಲದಪಡೆಗಳ । ಟ್ಟರಿಯಿಂದೆಶಂಕರನಹಿಂದು
ಮುಂದೆಡಬಲದೊ। ಳಿರದೆಬರುತಿರ್ದವುಗಜಾಸುರನಹವಣೋಮಹಾ
ಪ್ರಲಯಮಪ್ಪುದೆನಲು॥೧೬ ॥ ಆನೆಗಳ್ಗಿಣಕೆಯೇಭಾರದಿಂಭೂತಳಕೆ
ಕೆ। ಚ್ಚೇನೆಮಸಗಿತುಕುದುರೆಗಳಿಗದೇಂಗಣನೆಯೇ। ನಾನಾದಿಗಂತ
ಮುಂತುಂಬಿದವುತೇರ್ಗೆತಾನವಧಿಯೇಧರೆಯನಾಂತ॥ ಆನೆಗಳ್ಭರ
ಕೆಕೊಂಬೂರಿದವುಸುಭಟಪ್ಪ। ತಾನಕ್ಕೆಕಡೆಯೆಪದರಜದಿಂದೆಪಿರಿದೆ
ನಿಪ। ಬಾನೆಡೆಯನೆಲ್ಲವಂತುಂಬಿದುದುಶಿವಶಿವಾಪೇಳಲೇಂವಿಸ್ಮಯ
ವೆನು॥೧೭॥ ಬೇರೆಬೇರತುಳಬಲನಿವಹದೊಳುನಿರ್ಭರದೆ। ಜೀರು
ತಿಹಕಾಳೆಗಳೆಪೊಡೆವಭೇರಿಧ್ವನಿಗೆ। ಗಾರಾಯ್ತಪಂಕಜಭವಾಂಡ
ಮಾಲಿಸಿದಂಗಜಾಸುರಂತಧ್ವನಿಯನು॥ ಮೂರುಲೋಕಂನಡಗುವಂ
ತೆಪೇದರ್ದನಿಯಿಂದೆ। ಕೇರಿಶುಂಡಾಗ್ರದಿಂಧರೆಯನಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ। ವಿಾ
ರಿನಡದಂಹರನನೇನಾಸಮುದ್ರಕಿದಿರಾಗಿಋಳಿನ್ದಧಟನಿಂದಂ ॥೧೮॥

ನೀಲಾದ್ರಿಬೇಗದಿಂದಿರದೆಳೆತರದಕ್ಕೈ। ಕಾಲಾಂತಬಂದಪ್ಪದೊಶಿ
ವಶಿವಾಸಂವರ್ತ್ತ। ಕಾಲದವುಹಾಂಧಕಾರಂಗಜಾಕೃತಿಯಾಗಿಬಪ್ಪು
ದೋಪೇಳಿನಲ್ಕೆ॥ಶೂಲಿಯಬಲಾಂಬುಧಿಯುವುಂಗಡೆಯುಸಕಲಸು
ರ,ಜಾಲದೆರ್ದ್ಯೊಡೆಬ್ಬಂಹಿತರವಂಗೆಯುವ್ವತಕ್ಕ। ರಾಳೆರೋಷಕ್ಷಾ
ಸಕಂಪಿತಜಗತ್ರಯಂಬರುತಿರ್ದನದ್ಭುತದೊಳು॥೧೯॥ದಾರಿಯೊಳಗಿ
ದಿರಾದಘನತರದಪರ್ವ್ವತದ,ಬೇರಸುಗಿದೆತ್ತುತಕರಾಗ್ರದಿಂದೊಡ್ಡಿತ
ವು,ಹೀರುಹಂಗೆಳನಿರದೆವುರಿದುಗಗನಾಂಗಣಕೆಸಾಲಿಡುತಗಂಡುಶಿ
ಲೆಯಂ॥ಓಡಂತೆಪಿಡಿದುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬೀರುತಗಜರಿ। ಭೋರಿಡುತಧೂ
ಳಿಳಿಂವೊಗವೊಗೆದುಬಲ್ಲುತವು। ಹಾರಣ್ಣಾರಂಭಲಂಪಟಸುರರಸರಿ
ಸದೋಳ್ಕೊಳಿಗಿದಂಖಳರಾಜನು॥೨೦॥ಇರದೆಹನ್ತಾಗ್ರದಿಂತೆಗದಿಡು
ವಗುಂಡುಗ, ಳ್ಪರಿಕಿಸಬ್ಯಾರಿಕಲ್ಲಂಗಳೀವಿಂಚುಗುರು। ತರವುಹಾ
ದಂತಯುಗವೆಸಿಡಿಲ್ಗಳಾಗೆಶೀಕರವೆತುಂತುರ್ವನಿಗಳು॥ ಸುರಿವ
ವುದಧಾರೆಗಳ್ಕೆಳೆಕರ್ಣತಾಳಭವ। ಮೆರುತಪ್ರಚಂಡಪ್ರಭಂಜನಸೆ
ನಲ್ಲುಷ್ಟ । ಕರಿವಿಲಯಕಾಲದವುಹಾವೇಳೆದಂತೆಗರ್ಜಿಸುತನಡೆತ
ರುತಿರ್ದುದು॥೨೧॥ ಎಲೆಲೆಲೋಕಂಗಳಿಂತಿಂದುತೇಗಿದವುಹಾ।ಕಲಿ
ಗಜಾಸುರನೀತನೆವುಹಾದೇವಹೊ । ಕ್ಕಳಿಯದಿರಿವಂದೆಗಳುಪಿಂತಿ
ರುಗಿಸುಭಟರಂಜದೆವುಂದುವೆರಿವ್ದೆನುತ॥ಜಲಜಭವಹರಿಸುರೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳುತಮ್ಮನಿಜ। ಬಲವೆರಸಿವುತ್ತಿದಖರ್ವಾತಿಯುಂವಡಬನಂ।
ಜಲಧಿಯಜಲಂವುತ್ತುವಂತೆಕೊಲಾಹಳೆದೊಳೀನೆಂಬೆ ನ್ಟಕ್ಕರಿಯು
ನು॥೨೨॥ ಒಂದುದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಸವುಸುಂಡಿಗಳಿತಿವಿತವು। ತೊಲ್ತೊಂದು
ದೆಸೆಯೋಳ್ಪಬಳಿಗದೆಗಳಪೊಯಿಲ್ಮೇಣ। ದೊಂದುದೆಸೆಯೋಳ್ಪರಶು
ಗಳಿಕಡಿತವೊಂದುದೆಸೆಯೊಳುಶಿಲಾವರುಷಂಗಳು ॥ ಹಿಂದುವುಂ
ದೆಡಬಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂಬಾಣಂಕ।ಳಿಂದವುಸುಕುತೆಭಟಬೊರ್ಬ್ಬಿ
ರಿದರಾಗಳ್। ಣ್ಗಂದವಾಹುದುಗಜಂಬೆತ್ತಗಳುಬೆಳೆದದ್ರಿಯಂತೆಳಿನ
ಸಂಗದೊಳು ॥೨೩॥ ಚಿತ್ರವಾಯೆತ್ತಳಸಿದ್ಧರಾವುನೋಡಲುನಿಮಿ
ಷ,ವಾತ್ರದೊಳುವುತ್ತಿದಭಟರ್ಗಳಂವುರಿದುಶತ। ಪತ್ರಂಗಳಂಚಿ
ಗುಳಿದುಳಿದುಗಜರಾಜಿಯಂಬಂಡುರುಳ್ಚಿಸಿತೇರ್ಗಳಂ॥ಛತ್ರಚವುರಾ
ಳಿಗಳ್ವಿಘಸನಿಟ್ಟೊರಸಿಶತ। ಪತ್ರಭವಹರಿಸುರೇಂದ್ರರಭರದೊಳಿಂಜೇ
ವ,ವಾತ್ರವುಳಿಯದಹಾಗೆಸವರಿದುದುಸುಭಟರಂವುತ್ತಗಜವೇನೆಂ
ಬಿನು॥೨೪॥ ವುರಳಿಕವಿದುದುಸೇನೆವುಂಜುಬಲ್ಬೆಟ್ಟವುಂ। ಪರಿವೇಷ್ಟಿ
ಪೆಂಡದಿಂಶಾತಕಲಸಂಡೋಹ್ಮಕರಧಿಯಂಕವಿಸಿದತರ್ಪವಿಸ್ತರಮ್ಮದ್ಗರ

ಕಠಾರಿಶೂಲಂಗಳಿಂದಂ॥ ಬರಿಕೈಯೊಳೆಡಿಸಿಕುದುರೆಯಹಿಂಡುಹಿಂಡ
ನಿ। ಟ್ಟೊರಸಿತೇರ್ಗಳೆನುಚ್ಚನುರಿಮಾಡಿಯಾನೆಗಳ। ನಿರದೆತಿವಿದು
ಹೊಡೆಚೆಂಡಾಡುತಿರ್ಪಂಗಜಾಸುರಂಸಂಗರದೊಳು॥೫೫॥ ಇರಿದಿರಿಯೆ
ಕಂಗಟ್ಟುತಳ್ಳುವಮ್ಮುಳ್ಗುವರ್। ಬರಿಕೈಯಪೆಟ್ಟಿನಿಂದಳ್ಕವರ್ಚಳ್ಕು
ವರ್. ಚರಣಂಗಳಿಂದರೆಯೆಸುಕ್ಕುವರ್ಕ್ಕುವರ್ಮ್ಮಿಗಿನಿಂಶ್ರೋಣತ
ವನು ॥ ಭರದಿಬೆಂಬತ್ತೆಟಿಟ್ಟೊಡುವರೊಕ್ಕೊಡುವರ್ । ಮುರಗೊಂಬಿ
ನಿಂಬಡಿಯಲಡಗುವರ್ನ್ನಡುಗುವರ್। ಕರಿಯಿಂತುಸದೆವುದುವಿಘಾತಿ
ಯಿಂಖಾತ್ತಿಯಿಂಮುತ್ತಿದಭಟನ್ರಜನನು॥೫೬॥ ಹರಿಕೆರಳ್ದಿಂಮುಳಿ
ದನಬ್ಜಜಂರೋಷವುಂ । ಧರಿಸಿದಂದೇವೇಂದ್ರನಾಶಾಧಿಪರ್ಕ್ಕೋಪ। ಭ
ರಿತವಾನುಸರಾದರುಬ್ಬಿದ್ದರಾಗರುಡಗಂಧರ್ವಬಲದಭಟರು॥ ನಿರು
ತವಾಕಣೆಯದೊಳುಕಲಗಜಾಸುರನುರವ। ನೆರಡುತುಂಡಾಗಿಸೀ
ಳದೊಡೇಕೆಕೈಗಳೊಳು। ಧರಿಸಿದಾಯುಧವೆಂದುಮುತ್ತಿದರ್ಪಟು
ಭಟರ್ವೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೫೭॥ ವೀರರಿಂತೊಂದೊಂದುದೆಸೆಗಳೊ
ಳುಮುತ್ತಿಪ್ರಹರಿಸಿದರೆನಿತಸ್ತ್ರಮುಂಟನಿತರಿಂದೆಗಂ। ಭೀರಭೇರಿಗ
ಳಬಂಬಕಡಕ್ಕಡಾಡೆಗಳನಿಸ್ವಾಳದಾರ್ಭಟಿಯೊಳು॥ ವಾರಿಜಭವಾಂ
ಡವುಳವಳಿಯೆಮೂಜಗದಸಂ। ಪಾರಪಾಲವ್ರೋವುಮಾದೇವಸೋಜೆ
ಗವೆನಲು । ವಾರಣಾಸುರನನಿರದಭ್ರಟರ್ತವುತವುಗೆಪೇಳಲೇಂ
ವಿಸ್ಮಯವನು॥೫೮॥ ಸುರಪಾಗ್ನಿಯಮನಿರುತಿವರುಣವಾಯುಕು
ಬೇಧ । ಹರರೆಂಬಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರಬಿಟ್ಟಿ। ಚರಣಂಗಳೆಂಪಿಡಿದು
ತತ್ತದ್ದಿಗಂತಕ್ಕೀಡಾಡಿದುದುವಿಕ್ಕವರರಂ॥ಕರಜಾತವಾಯುವಿಂದಿ
ವಕತೂರಿದುದುಪಂ । ಕರುಣಭವನಂತುಡುಕಿಸತ್ಯಲೋಕದೊಳಿ
ಸುಖ । ಮಿರುನೀನೆನುತ್ತೆಬೀರಿದುದಿದೇಂಶಿಕ್ಷಾಸಮರ್ಥನೋಯಿಜಾ
ಜಗದೊಳು ॥೫೯॥ ಕುದುರೆಬಿದುದೊರೆಯಾಯ್ತುಕರಿಯಹಿಂಡಡಗಿ
ದುದು। ತಿದಶರುರೆದಿಕ್ಕಿಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಾದರ್ವೀರ। ರಥಟುಕೊಳ್ಳೆದು
ಮುದುರೆಪುತೆನುತಪುಂಖನುಪುಂಖದಿಂಕಣೆಗರವುತ॥ಮುದನಪತ
ನೆಸವಕಾಂಚನರಥದೊಳಡ್ಡೈಸೆ। ಬಿದುಗೆರಪರಾಜುವಿನಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ರಥದಬಳಿ। ಗೊದಗಿಪಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸೆಕಲಸಿಡಿದುಮಾಧವಂಗದೆಗೊಂಡು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೬೦॥ ಹರಿಬಳಿಕಸಿಸ್ಮ್ಮನಾದಂಗೆಯ್ದುಗದೆಯಿಂದೆ। ಕ
ರಿಯಮಸ್ತಕವನಪ್ಪಳಿಸಲಾಘಾಯವುಂ। ಸರಕುಮಾಡದೆಪರಿದು
ಬಿನ್ನಟ್ಟಿಕೆಲವಡಿಯೊಳಾತನಂತುಡುಕಿಪಿಡಿದೆಬೆ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂಜು
ಣುಗಿಯುರದೊಳೆಂಡಿಸಿನಿಂದು । ಭರದೆತೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಲಿಸುತಕೆ

ಲವೆಡೆಗಳಿಂ॥ಪ್ರಪತಿವೃತ್ತನಿಲುತವೊಲವೃತಸರೋಜಾಂಬಕನಸುಳಿ
ವೆನಾಲಿಸುತಿರ್ದುದು॥೩೧॥ ಸುರರಿಗಾವಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಂಕರುಹಸಂ
ಭವಂ । ಕರಿಯಿಟ್ಟುದೇಪುಣ್ಯವಾಗಿಪೋದಂರವಾ । ವರನಿಧಿರವು
ಧ್ವದೊಳುಸಿಕ್ಕಿದಂಕೆಟ್ಟೆವೆನುತಖಿಳಲೋಕದಹನಗಳು॥ ಹರನಮು
ರಿಪೊಕ್ಕವೊರೆಯಿಡೆಕರುಣದಿಂವುಹೇ। ಶ್ವರನಾಪಿನಾಕವುಂಕೊಂ
ಡುಹೋವಡೆದುನಿ। ಸ್ಮರಬಾಣವುಂಪೂಡಿನೋಡಿದಂಕರುಣಾಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂಖಳಪತಿಯನು ॥೩೨॥ ನೋಡಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆನೆಯೆಂಗಹವು
ಸ್ತಕಂ। ಕೂಡೆಪರಿದುದುವುಂಡವಿಳೆಯೊಳಗಕೆಡದುದಿದ । ನೋ
ಡಿಸಂತೋಷವುಯಸಾಗರದೊಳೆದ್ದುದುಜಗಜ್ಜನಂತಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಮೂಡಿದುತ್ಸವದಿಂದೆಗಂಧರ್ವಪತಿಚಂದ್ರ। ಚೂಡನಪದಂಗಳಿನಮಿ
ಸಿಮತ್ತನುವಿನೋ। ಳ್ಮಾಡೆನೀನೊಂದುಕುರುಪಂಧರಿಸಬೇಕೆಂದು
ತುತಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೩೩॥ ಕರಿಚರ್ಮವುಂತೆಗದುಪೊದ್ದುಗಂ
ಧರ್ವನಂ। ಕರೆದುಗಣಪದವಿಯುಂಕೊಟ್ಟುದೇವರ್ಕಳಂ । ಕರುಣ
ದಿಂಸಂತೈಸಿಗಜವುಸ್ತಕವನಾಂತುಲೀಲೆಯುಂದಂನಟಿಸುತ॥ ಹರುಷ
ದಿಂಕೈಲಾಸದರಮನೆಗನಡೆತರಲು। ಗಿರಿಸುತೆಯವೈದಿಗುರಿನಿಂದಾ
ದೆನಂದನಂ । ಹರನತಡೆಯಲುಖಡ್ಗದಿಂತಲೆಯರಿದುನಭಕಿಟ್ಟುಶಿವ
ನೊಳಪೊಕ್ಕನು ॥೩೪॥ಸುತನಳಿದಸುದ್ದಿಯಂಕೇಳಿಕಡುನೊಂದುಗಿ
ರಿಸುತೆಹರನಕೂಡೆವುನಿದಿರೆದೇವಿನಿನ್ನನಿಜ । ಸುತನಿಶವನೋ
ಡಬಾರೆನುತಕರತಂದಾಗಜಾಸುರನವುಸ್ತಕವನು ॥ ಅತಿವೇಗದಿಂ
ವುಂಡೆಕೊಂಡಿಸಬ್ರಾಣವಾ। ರುತನ್ನೆದೆತೀವಿದುದುತದ್ರೂಪವುಂ
ಕಂಡು। ಮತುಳತರಭಿನ್ನವಾನಸೆಯಾದಪಾರ್ವತಿಗೆಪರವೇಶನಿಂ
ತೆಂದನು ॥೩೫॥ ರೂಪಿದುವಿಕಾರವಾಯೆತ್ತಿಂದುಗಿರಿಜಾತೆಸಂ। ತಾ
ಪವುಂವಾಡದಿರೆನುತ್ತಿಭವುಮುಖಂಗೆಗಾ। ಣಾಪತ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುನಿ
ನ್ನೆಭಜಿಸಿದರಿಷ್ಟವಹುದೆಂದುವರವನಿತ್ತು ॥ ಓಪಳಿವುನಕ್ಕೆಹರುಷ
ವುನಿತ್ತುತೋರ್ಪಲ। ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಮುಖಾಮರರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುವುಮು
ಡದಿಂವಿ। ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂಕೈಲಾಸಶಿಖರದರಮನೆಯೊಳುಎಲಾ
ಸದಿಂದಂ ॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತ
ಸದಿಬರದವೆರ್ಪೋದಿದರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪ
ಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕ
ಲಭೋಗವುನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುಷಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೭॥

ಮೂರನೆಯತಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

ಎನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವಲೋಕವಿಸ್ತಾರವುಂ ಶಿವಸ್ಥಾನವುಂ ಶಿವನರಾಜ್ಯ
ಕ್ರಮವನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಶಿವನಸುಜ್ಞಾನರೂಪಂ ಚೆನ್ನಬಸವ
ನಾಸಿದ್ಧರಾಮುಂಗೊರೆದನು॥

ಪದ॥ ಅಣಯರಂಕೈಲಾಸಮುಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹ, ಮಣಿಮಯ
ದಸೆಜ್ಜೆಯೊಳುರತಿಗೈದುವಿಗತದಂ, ಗಣದಲೀಲಾಸರೋವರದೋ
ಳ್ಕೃಷ್ಣಾತೀರ್ಥಯುಂಜುಳಿಯೊಳಗೆಜಲಮುನೆತ್ತಿ ॥ ಮಣಿದುಮಣದೀಕ್ಷೆ
ಸುತಬಿಡುತವೊಗದೀಕ್ಷೆಸು, ತ್ತೆಣಿಕೆಗೊಳುತಿಹುವುಗಿರೀಂದ್ರಜಾ
ಘನವುಗ್ಧ, ಗುಣಕೆನಸುನಕ್ಕು ತಲೆವಾಗಿಸುನಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸ
ಲಹೆವ್ಮನು॥೧॥ ಏಕಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೈರಾಮುಬೊವ್ಮಾಂಡ, ಮೇ
ಕನಕವಯಶಿವಾಲಯವುದರತುದಿಯುಮು । ಕ್ತಾಕಾರಕಳಶಮಿ
ಪ್ಪಂತೆಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶದಿಂದೆಶಿವನ॥ಲೋಕವಿಪ್ಪುದುಸಕಲ
ಬೊವ್ಮಾಂಡಸತ್ಫಲಂ। ನೀಕಕ್ಕೆಕಲ್ಪತರುವೆನಲಖಿಳವೇದಾದ್ಯ।
ನೇಕತರ್ಕಂಗಳಿಸಲುಕದಪ್ರತಿಮಪ್ರಾಮಹಿಮದೊಳದೇನೆಂಬೆನು ॥
ಇಂತೆಸವಶಿವಲೋಕಮಂತಧಿಕಪುರರೂಪ । ಮುಂತಳೆದುಕೋಟ
ಮೂವತ್ತೆರಡುಯೋಜನಾ। ದ್ಯಂತದಳವಿಯೊಳನಿತುವಿಸ್ತರದೊಳ
ತುಳಜೋತಿರ್ಮಯದಕೋಂಟೆಯುಂದ॥ಸಂತತಪರಬ್ರಹ್ಮಪುರಾಣ
ಸತೊಣ್ಕಶಗೃಹ। ದಂತೆಂಟುಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಕೈ । ತಾಂತಾಂತ
ಕಾಕಾರದಷ್ಟಭೈರವರಕಾಪಿಂಕಂಗಚಲಾಭ್ಯದುದು॥೩॥ ಕನಕಾರು
ಣಾರಕ್ತಪೀತನೀಲೋದ್ರತ್ನ । ಘನಹೇಮವರ್ಣಕಾಯಂಗಳಿಂಹಂ
ಸಾಜ, ಘನಕೇಕಿನಾಗಾರಿವಿಹಪ್ತವಾರಣಕಾಕಗಿರಿಕವಾಹಂಗಳಿಂ
ದಂ॥ವಿನುತಗುಣನೇತ್ರದುಂಚಂಡಕೊಪೋನ್ಮತ್ತ। ನನಯತಾಪಾಲಿ
ಭೀಷಣವಿಹಾಸಂಹಾರ। ರೆನಿಪಪೆಸರಿನಭೈರವರ್ಚ್ಯತುರ್ಭುಜತ್ರಿ
ಣೇತ್ರಂಗಳಿಂಕ್ರಮತಪ್ಪದೆ ॥೪॥ ಆರಯಲಾಬ್ರಹ್ಮಮಾಹೇಶ್ವರಿಸು
ಘೋರಕಾ, ಮಾರಿವೈಷ್ಣವಿಯುತುಳವಾರಾಹಿಮಾಹೇಂದ್ರಿ। ಯೋ
ರಂತೆಚಾಮುಂಡಿಕಾಳಿಯುಂದೆಂಬಶಕ್ತಿಗಳಸಮ್ಮೇಳದಿಂದಂ ॥ ಓ
ರೊರ್ವಭೈರವರ್ಗಿಪ್ಪತ್ತೆಕೋಟವರಿ। ವಾರಮಸೆಯಲ್ಕಪ್ರಾವಿಭ
ವದಿಂತಿವಪುರ। ದ್ವಾರಂಗಳೆಂಟುಪ್ರಾರ್ವಾದಿಯಾಗಿರಲ್ಲಿಕಾದರ್ಪರು
ಪ್ಪವದೊಳು ॥೫॥ ಈಪರಿಯೊಳೆಂಟುಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತಿ। ರಾಪ್ಪು
ರದಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಧಿಗಳುಲಕ್ಷಮುರೆ। ಗೋಪುರಗಳುಳ್ಳಕವಾಟಂ
ಗಳಗಣತಂಗೃಹಮುಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳು॥ ಪಾಪರಹಿತರ್ಕೇರಂಗೊಬ್ಬಿ

ಬ್ಬಗಣಪೆರ್ವಿ॥ರೂಪಾಕ್ಷನಾಜ್ಞೆಯಿಂದತುಳಿಬಲವೆರಸಿಪ್ಪ। ತಾಪದಿಂ
ಕಾದಿರ್ದರನುದಿನಂತನುತಮಗೆಬಾಳಸುಯಿಧಾನದಿಂದಂ॥೬॥ ನಿ
ಷ್ಕಾಮಿಗಳ್ಗಿಗವುಸುಪ್ರೇಮಿಗಳಾಮಾಡೆ। ದುಷ್ಕರ್ಮನಿರ್ದ್ಧತರ್ಕ್ಕಯಾ
ಪ್ರವರ್ಜಿತರ್। ನಿಷ್ಕಂಪಚಿತ್ತರುನ್ನತಸತ್ವವೃತ್ತರಘನಾಕರವ್ಯತ
ಶೀಕರು ॥ ದುಷ್ಟದೂರಸುಗುಣಪ್ರಾಡರತಿನಿಪುಣರ್ಕ್ಕಿ। ರಷ್ಕರೋ
ಟೀಧರನಭಕ್ತರವ್ಯಕ್ತರುರೆ। ಕಿಷ್ಕಿಂದವಾಗಿರಲ್ತತ್ಪುರಂಸುಕೃತಂ
ಗಳಿಹಬೀಡಿನಂತೆಸಮುದು ॥೭॥ ಗೋತ್ರಂಗಳೋಳ್ಮಿರವಕನಕಾದ್ರಿ
ಯಂತೆನ। ಕ್ಷತ್ರಂಗಳೋಳ್ಮಿರವಪೂರ್ಣಶಶಿಯಂತಖಿಳ। ಚಿತ್ರಮೆಣ
ಮಧ್ಯಚಿಂತಾರತ್ನದಂತೆಪುಣ್ಯಗ್ರಹಗಳನಡುವಣ॥ಮಿತ್ರಮಂಡಲ
ದಂತೆಸುಕ್ಷೇತ್ರದೋಳಾಶಿ। ಚೇತ್ರದಂತಖಿಳಗಣಗೃಹಗಳಾನಡುವೆ
ಶಿಖಿ। ನೇತ್ರನರವಸೆಯೆಮ್ಮದುಕೋಟಯೋಜನದವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂದೊ
ಪ್ಪಿದ್ದುದು ॥೮॥ ಬಳಿಕಮಾಭವನನುಂಬಳಿಸಕಡುಚಕ್ಷ್ವಿನಿಂ। ಧಳ
ಧಳಿಸಿಸೊಳೆವಪಳುಕಿನವುಗಿಲರೂಪದಿಂ। ಬಳೆದುಶಿವತತ್ವಮಿರ್ಪು
ದುದಶಸಹಸ್ರಯೋಜನದುನ್ನತಿಯೊಳಿದಕ್ಕೆ॥ಕಳಿಕಳಿಪಪನ್ನದೆನೆಕ
ತಯೋಜನಂಗಳಿಂ। ಬಳತೆಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವರಮೈರಾಗ್ಯನಿ। ರ್ಮ್ಮಳಮು
ಕ್ತಿಗಳಿನಾಲ್ಕುಬಾಗಿಲಾಗಿರಲಭವನಂತಕಿಪುರಂವೆತದುದು॥೯॥ ಸಿಂ
ಗರದೊಳಾಸುರಭಯವುವರುಣಧನದದಿಕ್ಕಿಂಗವುರಿಕನಕಹರಿನೀ
ಲವಾಕ್ಕಿಕವಾಣಿ। ಕಂಗಳೋಳ್ಪಿಳಿಗಿನಿಂಪುಗ್ಗಜುಸ್ಸಾಮವೇದಾ
ಥರ್ವಣಾಖ್ಯಂಗಳೆ॥ತುಂಗತರಲಕ್ಷಯೋಜನದುದ್ದದಿಂಗೋಪುರಂಗಳಾ
ಕೃತಿಯೊಳಿರೆನಂದಿಯುಂವೀರಭ । ದ್ರಂಗರುವವಾಕಾಳನೀಲಲೋ
ಹಿತರಲ್ಲಿಕಾದುಕೊಂಡಿರುತಿರ್ಪರು॥೧೦॥ಅಂತಿನಿಬರಾಚತುರ್ದ್ವಾ
ರಂಗಳೊಳುವೇತ್ರವಾಂತುಹರಿಯಜುಮುಖ್ಯರಂನಿಲಿಸಿವುತ್ತುವಾ।
ಕಾಂತನೇವುಂಗೊಂಡುಪೊಗಿವ ಪೊರವುಡಿಪವಿನಿಯೋಗಂಗಳಿಂದಿ
ರ್ಪರು॥ಅಂತಕಪುರದಗೃಹಾಕಾರದಿಂದತುಳಿವೇ। ದಾಂತಮಿಪ್ಪುದು
ಬೇರೆಕೋಟಯೋಜನದಳತೆ। ಯಂತಳಿದುಸತ್ಪ್ರಣವವೇಶಿವಸಭಾ
ಸ್ಥಲಾಕಾರಮಾಗಿರುತಿರ್ಪುದು॥೧೧॥ ಆಸುರನಸಭೆಯಬೆಳಗಿನವುಂ
ದೆಕಂಗೊಳಿಪ । ಸಾಹಸ್ರಕೋಟರವಿಗಳತೊಳಪವದನಂಗ। ಳೂಹಿ
ಸಲ್ಪಳಿಗಂಚುಕನ್ನಡಿಯೊಳಿರ್ಪಾಕೃಷ್ಣರಮಪಾಕಾಳಿಯ ॥ ದೇ
ಹಂಗಳೈದಿಪಲ್ಲಟಪವಚ್ಚರಿಯದರ । ಮಾಹಾತ್ಮೆಯನ್ನೊಡಬಲಖಿ
ಳಬೊವ್ಯಾಂಡಂಗ । ಳೇಹಾಲಕಡಲೊಳಗೆಪಡಿಂಬಿಸುವಕುಕ್ಕು
ಟುಂಡಂಗಳೆನಲೆಸವವು॥೧೨॥ ಈಪ್ರಕಾರದಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳಗಭ

ವಂಗೆ। ಸುಸ್ಪತಾಪೆಂಗೆಸುಲಭಂಗೆಸಂಸಾರಬಂ। ಧಪ್ಪೆವಿಧ್ವಂಸಂಗೆಹುಂ
ಸಂಗೆಲಕ್ಷ್ಯೆಯೋಜನದವಿಸ್ತೀರ್ಣವೆಸೆಯೆ॥ ಸುಪ್ರಭೆಯೊಳಷ್ಟವುಹ
ದೈಶ್ವರ್ಯವುವೆನೋಡ, ಲಪ್ರತಿಮಚರಣಂಗಳೆಂಟೆನಿಸಿತೋರೆವು॥
ಕ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಂಕಂಗಪುಣ್ಯದಬೆಳೆಸಿನಂತಿರ್ಪುದು॥೧೩॥ತ
ನ್ಮಹಾಪೀಠದಸಾಖಾಸನದಮೇಲಗಿರಿ । ಜೋನ್ಮನಸ್ಕಿಯುಮುದಚಂ
ದ್ರಶೇಖರಂ । ಸನ್ಮನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂತ್ರಿನೇತ್ರಂಭಕ್ತವತ್ಸಲಂಬ್ರ
ಹ್ಮಾದ್ಯರ॥ ಹೈನ್ಮಧ್ಯಶೋಭಿತಾಂಗುಮಂಗಳಂವಿವ । ಸ್ವನ್ಮಂಡಲಾ
ನೇಕಕೋಟಪ್ರಕಾಶಂಜ । ಗನ್ಮಹಾಜನನಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಕಾರಣವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೧೪॥ ತೊಳಪೆಮುತ್ತಿನವಾಣಕದಪೊನ್ನ
ನೀಲದೊ । ಳ್ವೆಳಗಿನಿಂಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಂ । ಗಳೊಳಿಸ
ದ್ಯೋಜಾತವುಂವಾಮದೇವಮುಂತತ್ಪುರುಷವೆಸೆವಘೋರಂ॥
ಪೊಳೆವುತಿರಲವರಗ್ರದೋಳ್ಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣದಿಂ । ತೊಳಗುವೀಶಾನ
ಮುಖಮಿರಿತನ್ಮುಖಂಗಳಂಬಳಸಿತಂನಾಮ ಪುರುಷರ್ಪಂಚವದನ
ದಿಂತನ್ಮಂತ್ರದಿಂನುತಿಪರು ॥೧೫॥ ಇಂತೆಸವಪಂಚಾಸ್ಯಪಂಚದಶನ
ಯನಂಗಳಿಂತೋರ್ಪಶಶಭುಜವಿಷಗ್ರೀವಗಜಚರ್ಮ । ದಿಂತಳಿದತ
ಲೆವಾಲಗಳನಾಲ್ಗಳಿಂಚಂದ್ರಕಾಂತಮಯತೇಜದಿಂದಂ॥ ಕಂತುಭ
ಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಾಂಗದಿಂಲಲಿತಫಣೆ । ಸಂತತಿಯವಿಲಸಿತಾಭರಣದಿಂ
ದೊಪ್ಪಿದನ। ನಂತದೇವರದೇವನಖಿಳಸುರರಕ್ಷವಿರೂಪಾಕ್ಷನೋಲ
ಗದೊಳು॥೧೬॥ಶಂಭುವಾವಾರ್ಧಪೀಠದೊಳೊಪ್ಪಿದಳುದೈಶ್ವ। ರ್ಯಂ
ಭಿಕುಂಭಸ್ಥಳದಳತ್ಪಿಂಡಯವೆನೆತ। ತ್ತಾಂಬೋಧಿದೇವಿದೇವಾಳಿವಂ
ದಿತೆಕಾಳಿಕಾಲಾಭ್ರತೀವ್ರವರ್ಣೆ॥ ಜುಂಭಾರಿನುತೆಜಗತ್ಪಾವನತೆದ
ಕ್ಷಸುತೆ। ತಾಂಭಕ್ತವತ್ಸಲಮಪಾಮಹಿಮಯತಿವಿಭವ। ದಿಂಭವಾನಿ
ಶ್ಯಾಮೆಘಣೆವೀಣೆಶರ್ವಾಣಶಂಕರನರಾಣಿಯಂದು॥೧೭॥ಶಕ್ತಿಸತಿಯ
ರತಂಡತಂಡಗಳಿಂದೀಶ, ಭಕ್ತಸತಿಯರಮೊತ್ತಮೊತ್ತಂಗಳಿಂದಂವಿರಕ್ತ
ಸತಿಯರನೆರವಿನೆರವಿಯಿಂರುದ್ರಕನ್ಯೆಯರಸಾಲ್ಗಳಿಂದಂ॥ ಉಕ್ತೆ
ಸತಿಯರಪಂತಿಪಂತಿಯಿಂದುರಿತನಿ । ರ್ಮುಕ್ತಸತಿಯರ್ಕಳಿಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ
ಸ್ವರ್ಗಸಂ। ಯುಕ್ತಸತಿಯರಬಳಗಬಳಗಮೋಲೈಸೆವನರಸಿಯಿಂತೆ
ಸದಿರ್ದಳು॥೧೮॥ನೀಲವರ್ಣರಸ್ಪಪೀತಾಂಬರಧರರುಂಡಲಾಲಂಕೃತ
ರೊಕ್ಕಲಮಲಾಂಗರಾಕಾಸ್ತ್ರಭರ್ । ಶ್ರೀಲತಾಂಗೀವಕ್ಷರರುಶಂಖಗದೆ
ಚಕ್ರಶಾರ್ಙ್ಗಸಂಯುಕ್ತಮಾದ॥ಲೋಲಚತುರ್ಭುಜರ್ಮಣಿಮಯಕಿ
ರೀಟರ್ತ್ರ। ನೋಲಕ್ಷ್ಮಕಾಸ್ತ್ರಜನಕರ್ಸರಸಿಜಾಂಬಕರ್, ಪೇಳಲೇಂಗರು

ಡನಾಹನರೀಶವಾಮದೊಳಿವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗಳಿಸದರು ॥೧೯॥ ವಾ
ಣನೇವರರ್ದ್ಧಂಸನಾಹಿನೆರ್ನಿಖಿಳಿಗೀ। ರಾವ್ಣಣಹನಕರ್ಕ್ಕಮಂಡಲದಂಡಮಾ
ಲಿಕಾ। ಪಾಣಿಗಳ್ಪಿಕಲವೇದಜ್ಞರಬುಜೋದ್ಭವರೊಕ್ಕೋಟಿ ಬೊವಮ್ಮಾಂ
ಡಂಗಳವ್ರಾಣಗಳಸೃಜಿಪಕರ್ತ್ರಮಹಾವ್ರಾಧಿಕೆಯ। ಕೇಣಕಾರರ್ಜ್ಜ ಕು
ರ್ವ್ವದನರೊತೆತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ। ಸ್ಥಾಣುವಿನಬಲದಕಡೆಯೊಳಿಬೊವ್ಮಕೋ
ಟಿಗಳುಕಂಗಿಸದರೇನೆಂಬಿನು ॥೨೦॥ ಆಬ್ರಹ್ಮನೋತ್ತಿಗರ್ಭಸಿತಸಂ
ಪತ್ತಿಗರ್, ತೀಬ್ರತೇಜರ್ಜಟಾವಿಭ್ರಾಜರಖಿಳದೇ। ವಬ್ರಾತಪೂಜಿತ
ಮ್ಮರ್ಕ್ತ್ಯಾಂಗನಾಯುತಶಿವಜಪಿತಜಿಂಷ್ಣಾಗ್ರರು॥ ಸುಬ್ರತಾಚಾರ
ಕಶೈತಿಗಣವಿಚಾರಕ। ದ್ಯುಬ್ರಹ್ಮಬೋಧಕಜ್ಞಾನಸಾಧಕರುದ್ಯು।
ಣಭ್ರಾಜಿಕಾರಿಗಳ್ಪಿರಿತಸಂಪಾರಿಗಳನಂತಮುನಿವರರೆಸದರು॥೨೧॥
ಕೆಂಜೆಡೆಯನೆಳೆವೆರೆಯನಾಂತೈದುಮೊಗದವರ್। ಕುಂಜರಾಜಿನದವ
ರ್ಭಸಿತಲೇಪರ್ಪಿರಿದು। ರಂಜಿಪತಿಶೂಲಾದಿಗಳನಾಂತದಶಭುಜದವ
ರ್ವೃಷಭವಾಹಕರ್ಕಳು॥ ಕಂಜುಗೊರಲರಾನ್ನಡಪಚಿನೈದುಕಂಣವರ್
ಮಂಜುಳಸ್ಫಟಿಕತೇಜಪ್ರಕಳಯಕರುತ್ತಗ। ಳ್ತಾಂಜಗತ್ಪತಿವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನಿದಿರೊಳುರುದ್ರಕೋಟಿಗಳುಕಂಗಿಸದರು ॥೨೨॥ ವರಮಹಮ
ನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶವೀರೇಶ। ಕರಿವದನಸೇನಾನಿನೀಲಲೋಹಿತಮುಂ
ಡ । ಧರಮಹಾಕಾಳಗಜಕರ್ಣಘಂಟಾಕರ್ಣಗೋಕರ್ಣಕಿಂಕು
ರ್ಣ ॥ ಸುರಗಿರಿವಿಪಾತನವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಶ್ಯಂಕ। ಗರುಡಪಕ್ಷಚ್ಛೇದಗ
ಗನಾಂಗಧೂಮಾಂಗ। ಪರಮಕೂಶ್ಮಾಂಡರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೇನೂರ್ಪದ್ಮ
ಬಲವೆರಸಿರಂಜಿಸಿದರು॥೨೩॥ ಪದ್ಮತಾಭರಣವಿಕಟಾಂಗಭೈರವನಿ
ತ್ಯ । ಸರ್ವಸಂಹಾರಮಣಿಭೂಷಣಸಹಸ್ರಮುಖ। ಸರ್ವಪಾತನ
ಮಹಾಭದ್ರಘಂಟಾಕಾಲವಿಶ್ವತೋಮುಖರಾಳ॥ ಸರ್ವಜ್ಞವಿಂಧ್ಯ
ಪಾತನವಿಜೃಂಭಣರೂಪ। ಸರ್ವಕಂಪನಚಂಡಕೀರ್ತಿಕಂಕಾಳಧ
ರ। ಸರ್ವಾತ್ಮರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಪ್ಪತ್ತುಪದ್ಮಬಲವೆರಸಿಕಂಗೆಸೆದಿದ್ದರು॥
ಕಾಲಮರ್ದನವಜ್ರಕಾಯರುಂಡಾಭರಣ। ಕೋಲಾಹಲೋತ್ತುಂ
ಗಸಾಗರಾಪೋಷಣಕ। ಪಾಲಧರವಡಬಾಗ್ನಿತಿಲಕಪ್ರಚಂಡಬಹುವ
ರ್ಣಧೂರ್ಜ್ಜಟಿನಿವ್ಕಳ॥ ಕಾಲಕಂಧರವೇಘವಾಹನಮಹಾಸೇನ। ಭಾ
ಳಲೋಚನಮಹಾಕಾಯೋಗ್ರರೂಪಘನ । ಕಾಳವೇಘವಿಭಟ
ರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರರುವತ್ತುಪದ್ಮಸೇನೆಯೊಳಿಸದರು॥೨೪॥ಸೋಮಪಾ
ತನಸೂರ್ಯ್ಯಪಾತನಂದಾಭರಣ । ಧೂಮಕೇತುಸಹಸ್ರಕರ್ಣನಾಹ
ಸ್ರಭುಜ। ಕಾಂಮಾಂಗದಹನದೈತ್ಯಾಂತಕಕ್ರತ್ರಿಭುವನಾಂತಕವಿಧಿಶಿರ

ಶ್ಲೇದನ॥ ಆಮಹಾವಿಗಾವ್ಯರಣಾಹಾಶಿರೇಣುಕವು। ಹಾವುಹುವುದಾ
ಕುಕೆಸುನಾದದಿಕ್ಪಾಲಹರ। ಭೀವುಕಾಯಾವಿಗಣರಂದುಶತಕೋ
ಟಸೈನಿಕವೆರಸಿರಾಜಿಸಿಗರು ॥೨೬॥ ನಕ್ಷತ್ರಕೃಂತನವುಹಾಕೇಶಕ
ತಸಸ। ಸತ್ಕಬೊವ್ಮಾಂಡಭೇದನನಿರೂಪಾಂಗಾರ। ಭಕ್ಷಣವುಹಾ
ದಂಷ್ಟ್ರಲಲಿತಾಂಗಪಾದವುಖವೀಳೆವುಖವಿಶ್ವವಾಳಿ ॥ ದಕ್ಷವು
ರ್ದನವಜ್ರದಂತನಿಜಬಲಬೊವ್ಮ । ಭಕ್ಷಣಧ್ವಂಜಯವುಪಾಬಾ
ಹುಸುವುನಸಖ। ಪಾತ್ಷೇತ್ರಪಾಲರೊಬೊಬ್ಬರೇಳ್ನೂರ್ವದ್ಮಸೇನೆ
ಯೊಡನಿರಲಿಸದರು॥೨೭॥ದಂಡಧರನುಂದಂಡಬಾಹುವಂತಾಸುಪ್ರ।
ಚಂಡಾರ್ಚಿದಂಡನಾಥಂಪ್ರಚಂಡಂವೆದೋ। ದ್ದಂಡದೀರ್ಘಾನನರಿ
ವರ್ಬೀರಿಬೀರಿಹತ್ತರ್ಬ್ದಕೊಡೆಯರೆನಿಸಿ॥ ಖಂಡವರಶುವಿನದಕ್ಷೆ
ಣಭಾಗದೊಳ್ಮನಂ। ಗೊಂಡುಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವೀವಿವ್ಯರೂಪಾಗಿ।
ಕೊಂಡಾಡುತಭವನಂಬಿಸನನುರೆಜೀಡುತಿರ್ಪುದು ಪೇಳಲೇನೆಂದ
ನು॥೨೮॥ ಸಜಿವಾವುದೇವರುಂಜ್ಯೇಷ್ಠರುಂಶ್ರೇಷ್ಟರುಂ। ಕಲವಿಕರಣ
ರು ವೆಸವಕಲರುಂನಿಧಾನಿಸ । ಲ್ಬಲರುಂಬಲಪ್ರಮಥರುಂವುನೋ
ನ್ಮನರುಂವುಪಾಸರ್ವಭೂತದವುರುಂ॥ ತಿಳಿಯಲೀರುದ್ರಗಣವೆಸ
ವಸಂಖ್ಯಾತಗಣ।ಕುಲಕಧಿಪರಾಗಿತತ್ತಂನಾವುಶಕ್ತಿಗಳು। ತೊಳೆಗು
ತಿರೆವಿಭವದಿಂದೀಶನೋಲಗದೊಳಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುತಿರ್ದರು॥೨೯॥
ಬಳಿಕಾತ್ರಿಶೂಲಿಕುತಿರ್ಯರ್ಯಯೂರಾಸ್ಯರ್ಗೆ । ಬಲವಿರ್ಪದರುವ
ತ್ತುಪದ್ಮವೋರೋರ್ವರ್ಗೆ।ಕೆಲದೊಳಂತಷ್ಟವಸುಗಳುನವಗ್ರಹರು
ವೀಕಾದಶವುಪಾಲುದ್ರರು॥ ತೊಳಪಬಾಡಸರವಿಗಳಾಚತುರ್ದಶ
ವುನುಗ।ಳೊಲವಿನಿಂದೆಕ್ಕೆಯಿಂಕೋಟಿಕೋಟಿಕಂ। ಗೊಳಿಸಲೀ
ಶ್ವರವುಪಾರ್ಶ್ವನವುಂಬಣಸಲ್ಪಣಪಂಗೆಸಾಧ್ಯವುಲ್ತು॥೩೦॥ ಆಹರಿ
ಸವಿಾಪದೊಳ್ವಜ್ರಾಯುಧತೊರ್ಕಳಪ।ನಾಹಸ್ರಲೋಚನರುಹಸ್ತಿ
ವಾಹನರಾಸು।ಧಾಪಾರಿಗಳ್ವಿಭವಯುತರಿಂದ್ರಕೋಟಿಗಳ್ತಂಗೆಸೆಯ
ಲಾಕೆಲದೊಳಿ॥ ಊಹಿಸಲ್ಶಿಖಿಕಾಲನಿರುತಿವರುಣಸವಿಾರ। ರಾಹ
ದಸಖೇಶಾನರೆಂಬದಿಕ್ಪಾಲಸಂ। ದೋಹವಿಪ್ಪುದುಕೋಟಿಕೋಟಿ
ಗಳಿಗಣನೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೩೧॥ ಸುರನರೋರಗರಸುರ
ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರ। ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂನರಗುಹ್ಯಕಾಳಿಕಿಂ। ಪುರು
ಷರ್ಪಿಶಾಚರಪ್ಸರಸರ್ಕಳೊಗ್ಗಿನಿಂಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳೆಸೆಯಲು॥ಗಿರಿ
ಗಳೋಳ್ಕರುಗಳೋಳ್ಕೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯೋಳ್ಪರಿಪಠಿಯ ಜೀವಜಾ
ಲಂಗಳೋಳ್ಮಖ್ಯವು।ಪ್ಪೆರಸುಗಳೊಳ್ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ್ದ

ದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯೆನು॥೩೦॥ ಕೇಳ್ದುಣೋದ್ದಾವ ನೀಂಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಶಿವ। ನೇಳ್ಗೆ ಯಂತಸ್ಮಪಾರುದ್ರಗಣಭರಮನವ। ನಾಳ್ಗಳೆರಸು
ಗಳಬಿಣ್ಪಂಶಿವನಸಭೆಯಲ್ಕದಾವಲೋಕಗಳಾದೊಡಂ॥ ವುಳ್ಗಿಬೀ
ಳೆವಿಸಕಲದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಬೆರಣ । ತಳ್ಗಿದೇಶೇಷನುಸುರುಳ್ವನೇಕವುತ
ಪಂ । ನಳ್ಪುನುಸಿಯಾಗದುಳಿವನೆ ಶಿವಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಬಂಣಸಲಾ
ರವಕವು॥೩೧॥ಇಂತಖಿಳವಿಭವದಿಂವೀಶನೊಪ್ಪಿರ್ದ ಪನ। ನಂತಲೋ
ಕಾಧಿಪತಿಗಳ್ಗೆಗುರುವೆನಿಸುತವ । ರುಂತವ್ಮರಾಜ್ಯಂಗಳಂಕ್ರಮ
ದೊಳಾಳ್ವಂತೆಕರುಣದಿಂನೇವುವಿತ್ತು॥ ಸಂತತಂಚಕ್ರವರಿ ತ್ವಮಂ
ಧರಿಸಿವಾ। ಕಾಂತವುಖ್ಯರ್ತ್ಥಳಿದಸಕಳವಿನಿಯೋಗಂಗ। ಳಂತರವ
ನಾಸಿದ್ಧರಾಮನೊಳ್ಬಚ್ಚನ್ನ ಬಸವೇಶನಿರೂಪಿಸಿದನು ॥೩೪॥ ಎಂ
ಬುದೇಂಪ್ರಣವವೇಸಿಂವಾಸನಂಲೋಕ । ದಂಬಿಕೆಮೆರಾಣೆವಾಸಂ
ಖಂದ್ರಸರ್ಪವೆಂ। ದೆಂಬಿಗೆಭೂಷಣಂಭಸಿತವೆಸುಗಂಧವಾಹಸ್ತಿಚ
ರ್ಮ್ಮವೆಸುವಸ್ತ್ರಂ॥ ಇಂಬಾದವೋಕ್ಷಾಶನಂನಾಡೆತತ್ವರಸ। ದಂಬುಲಂ
ಕೇಳ್ದುದೆಲ್ಲಂಬ್ರುಂಗಭರ್ಭಿತಸು। ಖಂಬಳಾಶ್ವೆತಗಾನವೆನಲಭವನಿಂ
ತಷ್ಟಭೋಗದೊಳಿವರ್ತಿಸುವನು॥೩೫॥ಷಣ್ಮುಖಂಯುವರಾಜಪ
ಟ್ಟದಸುತಂಹಸ್ತಿ । ರಾಣ್ಮುಖಂತಿವಗಣಕೆದಳವಾಯಿನೃಹರಿತಾ। ದ್ವಿ
ಣ್ಮುಖಾದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಂಮಾಳ್ಪಕರ್ತೃವಿಶ್ವ॥ ಸೃಣ್ಮು
ಖ್ಯಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ್ರಂಸಾಡೆಸಾಡಸ್ಯ। ತಿಣ್ಮುಖಜ್ಯೋತಿಷ್ಮನರಿದುಪೇಳ್ವ
ನ್ಯಾಕ್ಷ । ರಾಣ್ಮುಕ್ರನೆಸಲಸರರಾಜವಿಭವಂವನೋಸರವಾದುದಾ
ಹೂಲಿಯು॥೩೬॥ ಸರಿಯಲಸನೊಪ್ಪುವಶಿಖಿಪ್ರಧಾನಂನಾಡೆ। ಸರಸಿ
ಜಾಂಡಂಗಳೇದೇಶಂಗಳ್ಗಿರವತೆ । ಗಿರಿಮೇರುಪರ್ವತಂವಂಡಶಾದ್ರಿ
ಗಳೀಸುಗರ್ಜಂಗಳ್ಕಪಾಧರ್ಮ್ಮಮೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯಭಂಡಾರಮೊಪ್ಪುವಗ
ಣಂಗಳೇ। ಪರಿವಾರವಾಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವಲಮೇತೆನ। ವರಭುಜಬಲಂಗ
ಳೆ ಬಲೇಶ್ವರಂಸಾತ್ತಂಗದೆಂಳೆಳ್ಕಂಗೆಚಲುವಾದನು॥೩೭॥ ನಂದಿವಾ
ಹಾಳರೇವೇತ್ರಧರರ್ಮ್ಮಪಾ। ವಂದಿಗಳ್ಶ್ರುತಿಕೋಟಿಗಳೆಸುರಸ್ತ್ರೀ
ಯರೆ । ನಿಂದುನಟಪಳ್ಳಂಗಿಯೇಪಾಸ್ಯಕರ್ತ್ರಸುರಗುರುವೆತ
ತಾ॥ರೊಳಿತಂ॥ಸಂದಭಕ್ತರ್ನಂಟರಾಶಿಪ್ರವಿಶ್ವಕ । ಸ್ಮಂದಯೆಯೆ
ನಿಧಿಯುಕರಣಕರೆಪಿತ್ರಗುಪ್ತ। ರಸ್ಮಂದೆಸಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಪಂಥವಿಗ್ರಹರಿಂ
ತುವಿನಿಯೋಗದವೆಸವರು॥೩೮॥ ಸುತತ್ರಯಮನೇಧವಳಚಮರಧಾ
ರಂವೀತಿ। ಹೋತ್ರನೆಸೂಪಕಾಗಂವರುಣನಮಲಜಲ । ಪಾತ್ರಧಾ
ರಂಗಂಧವಾಹಂಸುತಾಳಿವ್ಯಂತಂಬಿಡಿವನೀಶಾನನ ॥ ಮಿತ್ರನೇತಾಂ

ಬೂಲವೀವವಂದಿನಮಿಣಯ । ಪುತ್ರನೇಪಾಪವೃಣ್ಯವಿಚಾರಕನೆಗ
ಳ್ವಿ। ರಾತ್ರಿಚರನೇಪಾದುತಾಧಾರನೆನೆಶಿವಂಯೈಭವದೊಳಿರುತಿರ್ದ
ನು॥೩೯॥ವಸ್ಸಂರು ತುಮಾಸನಕ್ಷತ್ರತಿಥಿಗಳ್ಲಗಸ್ಸನುಯವುರಿದುನಾ
ನಾಜೀವಿಗಳಿಸಂ। ಪತ್ಸಾಖ್ಯವುಪ್ಪಂತೆಸಕಲಫಲವುಂಪೈರನಿಕ್ಕುವ
ವುಪಾಪ್ರಜೆಗಳು, ಸತ್ಸನಾಕೆರಣನುಂಜೀವುಮೂತತತಿಯುಂವಿಯ
ತ್ಸಿಂಧುಗಳ್ತೆಳಲಂಗಳಂತಕ್ಷಿಸುವ ರತ್ನವದೊಂಬೆ ಲೋಕವಾಲರೆಲ್ಲ
ರ್ಮಣಿಸಗಾರರೀಶಂಗೆಂದನು॥೪೦॥ರಿಗ್ಗಜಂಗಳನೆರವಿಯುಜ್ಜೈಪ್ರಧಾಳಿ
ಗಳ। ಮೊಗ್ಗರಂಪುಷ್ಪವಿಕಾರೂಢಸುರಪಟುಭಟರ ಒಗ್ಗುಕೆನ್ನರಸುರ
ನರೋರಗಪವಾತಿಗಳ್ಚಿತುರಂಗಬಲವೂಗಳು॥ ಸಗ್ಗವೆಬ್ಬೆಸವಬಿಲ್ಲಾ
ಶುಪತವುಂಬುಸ । ವ್ಯಗ್ರಗ್ರೋಪವಾಸಾಂತ್ರಿಕೂಲವೂಯುಧವೆನ
ಲ್ಟಗ್ಗದೊವಲುಡೆಯನೀರೇಳ್ಬವಡೊಡೆಯ ನೆಸದಂರಾಜವಿಭವ
ದಿಂದಂ॥೪೧॥ಸರ್ವಿದ್ಯಧೀಕ್ಷುದುಗ್ಧಕ್ಷಾರವಾಧಿಗ । ಳ್ಪರ್ವಕಳ್ವಂಸಿ
ಯುಗ್ರಾಣದಗೈಸಂಗಳಿನ । ತೊರ್ಪವಾಣ್ವೀಪಂಗಳೇವೈಜಳಿಯಬ
ಯಲಾವ್ವಿದುಜಲವಾಧಿ ಸರನ॥ ಕೂರ್ಪಕ್ರೋಡಾಸನಸಿರೋಸಣಾ
ದ್ರಿಯೆರತ್ನ। ಮಿರ್ಪಭಂಡಾರಮಾಸುರಭೇನುಸಂಚಯಂ, ಸರ್ವಭೂಷ
ಣನತುರುಪಟ್ಟಿಯೆನೆಚನ್ನಾದುದರನುತವೆಂಬಿರೆನ॥೪೨॥ ಆಪ್ತ
ಮದಮುದಿತಸಪ್ತವ್ಯಸನಮುಂಮುಪಾ । ದಪ್ತಷಡ್ವರ್ಗಮುಂಪಂ
ಜೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಳ । ತಪ್ತಯಮುತಾಕರಣವಿಪಜಾಜೀರರುಜ
ನಮಿವರಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥ ಕಪ್ತಮುಂವಾಳ್ವಪ್ರಜಗಳ್ಳತ್ರುಮನಸಿಜ।
ಭ್ರಪ್ತನವನಂಗೆಲ್ವ ನೈಲುಚ್ಯೈವತತ್ವಸಂ ನಿಷ್ಪಕಲ್ಪೂಕಂಗಳೋಳ್ಪು
ವರ್ತಿಸ ನೀಶನರಸುಗೆಯ್ವುತಿರ್ದನು॥೪೩॥ ಈರಾಜವಿಭವಂಗಳಂ
ತಾನೆಧರಿಸಿವು। ತ್ತಾರಾಜಪೇಕ್ಷಿಯಂಸಕಲಜನೋಮ್ಮಾಂಡಡೊಳು। ರಾ
ರಾಜಿಪಖಿಳ ಲೋಕಂಗಳೋಳ್ಪರಿಸನುನಾಪ್ರುಷ ನಿಕರಂಗಳಂ ॥
ಸ್ತ್ರೀರಾಜಿಯಂನಿಖಿಳತರುಲತಾತತ್ರಿಗಳಂ। ಗೋರಾಜಿಮುಖ್ಯಪಶು
ವರ್ಗಂಗಳೆಂಪಾಲಿ। ಪಾರಾಜರಂಬೇರೆಬೇರೆನಿಯಮಿಸಿಯವರಿನೋ
ಲೈಸಿಕೊಳ್ಳುತಿರ್ದನು ॥೪೪॥ ಇಂತೆಸನಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮುಂ। ಸಂತಸವಿಬರಗವರ್ಗ್ರೀದಿದರ್ಗಪ್ರವಾರ್ಗಂತವುಂಬಿಡದೆಸೇ
ಳ್ಪಿಗೆಪಶಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಈಂತುಹರನೆಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ತರಿಂದಂ॥೪೫॥

ಮೂರನೆಯಾಶ್ವಾಸಂಡವಲ್ಲಿ ಎನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿಯಿತು

೩ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದಕ್ಷನೀಶ್ವರನಿಂದುದಾಸೀನನಾಗಿಕಮ್ಮ। ಲಾಕ್ಷಾ
ದಿಗಳ್ವೀರಸಿಯಾಗಮಂಮಾಡುತಿರೆ। ದಕ್ಷಸುತೆಬಂದುಪತಿನಿಂ
ದೆಯಂಕೇಳಿಯೋಗಾಗ್ನಿಗಿತ್ತಳುತನುವನು॥

ಪದ॥ ಸಾರಗುಣಗಣಸುರೋದಧ್ಯಾಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿ।ಸ್ತಾರಜಳದಕ್ಷಸಂ
ಹಾರಮಂದರತಟವಿ। ಪಾರಸನ್ಮೋಹನಾಕಾರನಾನಾಸ್ತ್ರಚಯಧಾ
ರಕಾರುಣ್ಯಪೂರ।ಮಾರಘನದಪಾರ್ಥಕಾರಪರಿಹಾರವರ।ಸೂಡ
ಬೊಮ್ಮಾಂಡದಾಧಾರಪಂಪಾಪುರಾ।ಗಾರಪಾಲಿಸುನತರನೋರಂ
ತೆವರವಿರೂಪಾಕ್ಷಭೋರಾಘಶಿಕ್ಷ॥೧॥ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ದಕ್ಷನಂ
ದುತಂ। ನಳಿಯಂದಿರಮ್ಮಕ್ಕಳಂನೋಳ್ಪೆನೆಂದುಮನ।ದೊಲವಿನಿಂದ
ವರವರಪಟ್ಟಣಕಿನಡೆತರಲುಕೇಳುತತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು॥ ಪೊಳಲು
ಗಳಸಿಂಗರಿಸಿಕಳಿಸಕನ್ನಡಿವಿಡಿದ। ಲಲನೆಯರುಸಹಿತಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ದಿದಿರಿಗೊಂಡು। ನಿಳಯಮಂಪೊಗಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಪೂಜಿಸಿದ
ರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೨॥ ಬರವನಾಲಿಸುತಬ್ಬಿಪರಿತೋಷಜಲಮಾ
ಗ। ಳಿರಡುಕಣ್ಗೊನೆಯೊಳೊಸರಿದಿರ್ದಿವಂದಿಸಿದ,ವರತನೂಭವೆ
ಯರಂಸೆಳೆದುಣಿಗಿಯಪ್ಪಿತಂದಖಿಳವಸ್ತುಗಳನಿಶ್ಯ॥ಕರುಣದಿಂದವ
ರವರಮನೆಗಳೋಳ್ಕಳಿದಿವಸ। ಮಿರುತಿರುತ್ತಳಿಯರಿಶ್ವಡುಗೊರೆಗ
ಳಂಕೊಂಡು। ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂನೆನದನಾದಕ್ಷನೆದೆಯೊಳಗೊಂ
ದುಯೋಚನೆಯನು॥೩॥ ಏನೆಂಬೆನೀಯಳಿಯರೀಮಕ್ಕಳಿಂದೆನಾ।
ನಾನಂದಮಂಪಡೆದೆನಿಂನೋರ್ವಸುತೆಮಹಾ। ಮಾನಿನಿಮಹಾದೇ
ವನರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿಪರ್ಳವರಬಳಿಗಂಪೋಗಲು ॥ ನಾನಾವಿಧೋಪ
ಚಾರಂಮಾಡದಿರರೆಂದು।ನಾನುರಾಗದಿದಕ್ಷನಾಕ್ಷಣಂನಡೆತಂದ।ನೂ
ತನಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಕೇತನವೆನಿಪಶಿವಲೋಕಮಂಕಂಡನು ॥೪॥
ಸಕಲಸುಕೃತಂಗಳಬಿಳಿಯಪೊಸಕೊಟಾರವೋ। ಸಕಲನಿಗಮಾಗ
ಮಪುರಾಣಾರ್ಥದಾಲಯವೊ। ಸಕಲಯೋಗಾನಂದಸಂದೋಹದಾ
ಗರವೊಸಕಲಪುಣ್ಯದಸದನವೊ॥ಸಕಲಮುನಿನಾಥರತಪಃಫಲದನೆಲ
ವನೆಯೊ।ಸಕಲತಾರಾಗ್ರಪಾಗ್ನಿಗಳತೇಜೋಗೃಹವೊ।ಸಕಲನಿಷ್ಕ
ಲತತ್ವದರಮನೆಯೊಯನಲಿಸವಶಿವಲೋಕಮಂಪೊಕ್ಕನು॥೫॥ ಬಿ
ಳಿಯಾನೆಗಳಿಪಂತಿತೆಗರಸಂದಣಕೋಣ। ಗಳನೆರವಿನಿರುತಿವಾಹನ
ರವೈಂದಂನೆಗ। ಳ್ದಳಸಾಲ್ಕುರಂಗಸಮುದಯಮಶ್ವರಾಜಿವೃಷಭವ್ರ
ಪುಷ್ಪಕಾಳಿ ॥ ಪೊಳವಂಚೆವಿಂಡುಗರುಡೋತ್ಕರಂಪುರಬಹು।

ರ್ವಳಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿಯುಂತೀವಿಕಲ್ಪಂಡುತಂ। ನಳಿಯನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ
ಪೊಗಳುತಾದಹಸನಾಶ್ಚರ್ಯಮಾನಸನಾದನು ॥೬॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲ್ಲಿ
ಮೊಗಹಸ್ತತೋಳಿನವ। ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲರವಿರದಳಿದಜಡದಳಿಯ॥
ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲುರಿಯಂಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟಹಳವಾಲಮಂಪಿಡಿದಿಸೆವರು॥
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾನೆಯತೊಗಲಿನುಡಿಗೆಯವ । ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಹಿ
ಕಟಕಕಂಡಲಧಾರ। ರೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲರೆಮೈವೆಣ್ಣರಿಸದಿರ್ದರಾಪುರ
ದೊಳೀನೆಂಬೆನು॥೭॥ಸಾರೂಪ್ಯದವರಘನತರದಸಂಪದದವಿ। ಸ್ತಾರ
ಮಂನೋಡುತ್ತಬರಿಕಾಣಿಸಿತುಶಿವಾಗಾರಂವಿಮಲವೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ರಿ
ಯಾನಸರೋರುಹದಂತೆರವ್ಯವಾಗಿ॥ದ್ವಾರದಬಹಿರ್ಭಾಗದೋ
ಳ್ಪಮಯವುಂಪಡೆಯು । ದೋರಣಸಿನಿಂದಮನುಮುನಿಗಳೆನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸು । ತ್ತೋರಂತೆದಾಕ್ಷಾಯಣೀಪಿತಂಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದುಬಂದೊಳ
ಪ್ಪೊಕ್ಕನು॥೮॥ ತಡದರಿಲ್ಲಂತರಂತರದಬಾಗಿಲೊಳಿವಂ। ಮೃಡನರಸಿ
ಯಯ್ಯನೆಂದರಿದುಸಂತಸದಿಂದೆ । ನಡೆದುಬರೆಬರೆಮುಂದೆಕಾಣಿಸಿ
ತೊತ್ತೋಲಗದಶಾಲೆಕಡುರಮ್ಯವಾಗಿ॥ಇಡಿದಿರ್ದವೇದವೇದಾಂತಮುಂ
ತ್ರಂಗಳು। ಗ್ಗಡಸೆಯುಮುಪಾಪ್ರಣವದಂತೆಹರಿಮೊದಲಾದ। ಬಿಡುಗಣ್ಣ
ರೋಲಗದನಡುವೆಜಸವೆತ್ತದೇವರದೇವನಿರೆಕಂಡನು ॥೯॥ಸಿದ್ಧರ
ಮೋಕಕೇಳಭವನೋಲಗಶಾಲೆ। ಯುದ್ಧತಲಕ್ಷ್ಮಜೋಜನದಗಲವನಿ
ತುಪ್ಪ। ಸಿದ್ಧವಲ್ಲಿನಕೋಟಿಶಶಿಕೋಟಿಯಿಂಶಿವಂಬಿತಾನುರಾಗದಿಂ
ದಂ॥ ಉದ್ಧರಿಸಿದಂತನ್ಮಡಾಸಭಾಚಕ್ರಮಂ। ಬುದ್ಧಿಗರಿದುಸುರಲನಿ
ತಗಲದೊಳಗೆಡೆವಿಡದೆ। ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಪ್ರಘಟ್ಟನಮುಕುಟತಟರಾಗಿಸು
ರಗಣಂನಿಂದಿರ್ದುದು॥೧೦॥ಸಿರಿಯಸೌಭಾಗ್ಯಮಾಸರಸತಿಯಜಾನ್ಹೆ
ಯುಂ। ಸುರನದಿಯುನೈರ್ಮಲ್ಯಮಾಶಚಿಯವೈಭವಂ । ವರಮಂತ್ರ
ದೇವಿಯರನಿಜಶಕ್ತಿರೋಹಿಣಿಯಸರಸತರಲಾವಣ್ಯಮುಂ ॥ ಧರೆ
ಯಸ್ಥೈರಣೆಮಾತೃಕೆಯರನಾಮಮಷ್ಟಾರ್ಥಮುಂ । ಪರಮಮೋಕ್ಷಾಂಗ
ನೆಯಸೌಖ್ಯಮುಂಪಾರ್ವತಿಯ। ಚರಣಪಂಕಜದವಾಂಗಲ್ಯತೆಯ
ನೋಲಗಿಸಿನಿಂದಿರ್ದವೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೧॥ ತುಂಬುರನನಾರದನಗಾ
ನವೀಣಾಕ್ವಣಂ । ಕಂಬಳಾಶ್ವತರಗೀತಂಕಿವಿಯೊಳಿಡಿಯೆಲೋ।
ಕಾಂಬಿಕೆಯವದನಮಂನೋಡಿನಸುನಗುತೆಭೃಂಗಿಯನರ್ತನಕವೆ
ಟ್ಟುತ॥ಅಂಬುಜೋದರಕಮಲಸಂಭವರಬಿನ್ನಪಗಳಂಬಹಳಕರು
ಣಿಂಕೇಳಮಂನಿಸುತೆತಿರಿ । ಯಂಬಕಂಸಿಂಹಪೀಠಾಗ್ರದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿ
ರ್ದುರಂಜಿಸಿದನೋಲಗದೊಳು ॥೧೨॥ ನಿಂದುಬಿನ್ನಪಿಸುಹರಿಯ

ಜಕಳಿಕಳಿವವಮಾಣ್ಪು । ರಂದಲಕಡೆಗೆಸಾರ್ದನೇಕ ಸುಳಿಯುದಿರಿಲ್ಲಿ
ವುಂದನಗ್ರಜಕಿಲಕ್ಕೊತ್ತಿನಿಲ್ವರುಣವಸುರುದ್ರರೆಡಬಲಕೆತೊಲಗಿ॥
ಬೃಂದಾರಕಸ್ತ್ರೀಯರಾರತಿಯನೆತ್ತಿವುನಿ। ಬೃಂದಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ
ಸೂಸಿಚರಣದೊಳಿಸುತ । ನಂದಿಯುಂವಾಕಾಳನುಂಭರಂಭರಿಯು
ವಾಡುತಿದರೋಲಗದೊಳು ॥೧೩॥ ಹರಿನೇತ್ರಕಮಲಸಂಪೂಜಿ
ತಪದಾಂಭೋಜ। ಹರಿಯನೆಡಗಾಲೊಳೊದೆದಡಗೆಡಹುದಪ್ರತಿಮ।
ಹರಿಹರಿಗಳಿಗ್ನಿನಯನತ್ರಯುಂಗಳಿವಾಡಿಜಸವನಾಂತೆಸವಮಹಿಮ
ಹರಿಕಟಕಕುಂಡಲೋದ್ಭಾಸಿತಕರಶ್ರವಣ । ಹರಿವರ್ಣಹರಿರೂಪಹರ
ರಿವುಖ್ಯಸುರನೇವ್ಯ। ಹರಿಸರನಪಿತನೆಜಯಜಯಎಂದುವಂದಿಗಳು
ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲೆತ್ತಲು ॥೧೪॥ ಬಾಗಿಲೊಳುಪ್ಪಗಲೀಯ್ದುದಿರೆತದು
ಬಿನಿಂದಶತ। ಯಾಗರಂಬಿನ್ನಪಕೆಸವುಯವಿಲ್ಲದಿನಿಂದುವೂಗುವಟ್ಟಿ
ರ್ದನಾನಾಲೋಕವಾಲರಂಕಾಣುತೆಂದಕ್ಷನಂದು॥ ಭಾಗೀರಥೀಧವ
ನಪರವುವಿಭವದಸಭಾ। ಸಾಗರದಕಡೆಯುಕೋಟಿನಕೊಳ್ಗೆಯೊಳು
ನಿಂದು । ತೂಗಿದಂವುಳುಟವಂತನ್ನನುಡಿಸರವುಗಳನಳಿಯುನಂ
ನೋಡಿನೋಡಿ॥೧೫। ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ್ಯವುದದಿಂದಲೆನ್ನವಂವುರಿದನ। ಕ್ಕೀ
ಶ್ವರಂತಾಂಪಡೆದವುಗಳಿಂದುಬಗೆಯುದೇ। ನೈಶ್ವರ್ಯವಿಂದೆವುಂನಿಸ
ದಾದಲ್ಲಿನೆಸಾಹಿನ್ನಿವರಸಿರಿಯನಿರದೆ॥ ವೈಶಾಖಾನರಂಗೀವುದಕ್ಕೇನು
ಪಾಯವೊಂ। ದಶ್ವಮೇಧವವಾಡಿತೋಡುವೇಂತಾನೆನುತ। ವಿಶ್ವೇ
ಶನಂಜರವುತಾದಕ್ಷನೈವಿದಂನಿಜಪುರಕೆವಹಿಲದಿಂದಂ॥೧೬॥ ಪೊಕ್ಕ
ನರವುನೆಯನೇಕಾಂತದಾಳೋಚನೆಗೆ। ತಕ್ಕರಂಕರೆಸಿಗಂವುಂತ್ರಿಗ
ಳನವರೊಡನೆ । ವುಕ್ಕಣಂನಿಂದೆತನಗಾದುದಾಸೀನವುಂವಿಶ್ವಾತ್ಮರ
ವಾಗಿಪೇಳ್ದಂ॥ ಅಕ್ಕಟಲಕಂಡಿರೇಗೊರವಂಗೆವುಗಳಿತ್ತ್ರ । ದಕ್ಷಾ
ಧ್ವರ್ತ್ರಫಲವಾದೊಡೇನಾದುದಿಂನವನ। ಸೊಕ್ಕನೀಗಲನಿಪೆನೆಂದು
ದಕ್ಷಂತನ್ನಪಿತನೆಡೆಗೆನಡೆತಂದನು ॥೧೭॥ ಕಂಡುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಬೊ
ವ್ಮ್ರಂಗೆಸುರವುಕುಟ। ವುಂಡಿತಪದಾಬ್ಜಕ್ಕೇಳ್ವೀನೆನ್ನಕುವರಿಯಂ।
ವುಂಡೆಯೊಳುಜಡೆಗಟ್ಟಿವೈಗಬೂದಿಯುತೊಡದಗೊರವಂಗೆಕೊಟ್ಟ
ಬಳಿಕ॥ಕಂಡೊವ್ಮ್ಮಬಪ್ಪನೆಂದೈವಲಿಂನಂಪೆಸ, ಗೊರ್ಂಡನೇನುಡಿ
ಸಿದನೆಕುಳ್ಳಿರೆಂದನೆಪಿಂತೆ । ಕಂಡುಬಲ್ಲಿರೆವುಗಳನಿತ್ತವಗಿರ್ದವಿಧಿ
ಯನೆಂದುದಕ್ಷಂಸುಯ್ದನು ॥೧೮॥ ತಂನಂತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನನಾಪರಿ
ವಾಳ್ಪು । ದುಸ್ಸಹವುದಲ್ಲದೊಡೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡತನದಿಂದ। ವಿನ್ನೇ
ತರಗ್ಗಳಿಕೆತಂದಿಕೊಡು ತಪಕನುಜ್ಞೆಯುಸೆಂದುನಿಂದಿರಲ್ಕೆನಿನ್ನೆನ್ನ॥

ಭಾಯಹವೆಂಬನತುತ್ತೆಹರಿಗಿದಂ। ಬಿನ್ನವಿಸಿನೋಳ್ಪೆವೆಂದತ್ಯಧಿಕ
ಚಿಂತೆಯಿಂ। ಪನ್ನಗಾರಿವ್ವಜನಬಳಿಗದಕ್ಷಂಗೂಡಿಕಮಲಜಂನಡೆ
ತಂದನು ॥೧೯॥ ಕಮಲಜಂಬಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಹರಿಗಾಗ। ಳುವೆ
ಯರಸನಿಂದೆದಕ್ಷಂಗಾದವಸ್ಥೆಯಂ। ಕ್ರಮದಿಂದಹಯಮೇಧಮುಂರ
ಚಿಸಿನಿಮಗಗ್ರಪೂಜೆಯುಂಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ॥ ಕುಮತಿಯಾರುದ್ರನುಂಕ್ಷು
ದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿಸುರ। ಸಮಿತಿಯೊಳುಸವ್ಯಕವ್ಯಕೆಹೊರಗುಮಾಳ್ಪೆ
ನೆಂ।ದಮಿತಕೋಪದೊಳಿನ್ನಕರತಂದನೆನೆಕೇಳಿಕಮಲಾಕ್ಷನಿಂತೆಂ
ದನು॥೨೦॥ ಶಿವಶಿವಾಸಕಲಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ।ಶಿವನೆಹಿಡಿಯನಾ
ತನಂಬಿಟ್ಟಿನಗೆಸಕಲಸುರ। ನಿವಹದೊಳಗಗ್ರಪೂಜೆಯನಿತ್ತುಯಾ
ಗಮಂಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬುದುನೀತಿಯೆ॥ಶಿವನೆಕೇಳಿಬಿಳಿಲೋಕಾರಾಧ್ಯ
ನಾತನೇ। ವಿವರಿಸಲ್ಕಮಗೊಡೆಯನೆಂದೆನಲ್ಕಮಲಸಂ। ಭವನೆಂದ
ನಿವ್ಮಮರೆವೊಕ್ಕರಂಕಾಯಬೇಕೆನಲಚ್ಯುತಂನುಡಿದನು ॥೨೧॥
ಆದೊಡಾಗಲಿಬಂದುದಂತಾಗ್ಲಿವಿದರಿಂದೆ। ಮಾದೇವನೆಮಗೆಮುನಿ
ಯದೆಬಿಡಂಪೋಗಿಸಂ। ಪಾದಿಸುಮೆಂಬುಗ್ರವ್ಯಮಂಬರ್ಪೆವಾವೆಂದವ
ರ್ಗಳಿಂಕಳುಪಿಬಳಿಕ ॥ ಎಲ್ಲುದಂಸಕಲಚತುರಂಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂ।
ಡಾರದಕ್ಷನೆಡೆಗೆಕಮಲೋದರಂದಕ್ಷನಿಂ। ಬಾದಹಿಮಗಿರಿಯಗಂಗಾ
ದ್ವಾರದೊಳುಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಂಮಾಡಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಕರಿಸಿದಂವು
ನುಗಳಿಂಮುನಿಗಳಿಂಎನಪರಂ। ಬರಿಸಿದಂವೆಸುಗಳಿಂದಮುಷಿಗಳಿಂಸ್ತಿ
ದಶರಂ। ವರಿಸಿದಂಸವನಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆಮಿಕ್ಕನಜರಂಕ್ಷಗಬ್ಜಾಕ್ಷನಂ ॥
ಹರಿಸಿದಂಸಕಲಭೂಮಂಡಲಕೆತುರಗಮಂ। ತರಿಸಿದಂಸಕಲಲೋಕ
ದವಿವಿಧವಸ್ತುಗಳ। ನಿರಿಸಿದಂಬ್ರಹ್ಮತ್ವಕಬ್ಜಭವನಂಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಂ
ತಾಂತಳೆದನು॥೨೩॥ ಚರುಪುರೋಡಾಶಂಗಳಿಂತಿಲವ್ರೀಹಿಗಳ। ನೆರ
ವಿಯಿಂಪೃಷದಾಜ್ಯಮುಭುಕುಶಸ್ತಂಡುಲೋ। ತ್ಕರದಿಂದೆಬರ್ಹಿಗಳ
ಹೊರೆಗಳಿಂಸ್ರುಕ್ಸ್ರುವಾದಿಗಳಸಂದೋಹದಿಂದಂ ॥ ಧರಣಿಯಮಧರ
ವೇದಮಂತ್ರಘೋಷಂಗಳಿಂ। ನಿರುಪಮಾಸವನೀಯಪರಮಗಾರು
ಹವತ್ಯ । ವರದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳಬೆಳಗಿನಿಂದಕ್ಷನಧ್ವರಶಾಲೆಕಣ್ಣಿಸದು
ದು॥೨೪॥ ಆಕ್ಷಣಂಬಂದಂದಧೀಚಿಮುನಿಮುಂಟಪದೊ। ಳೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ
ಚಂದ್ರಚೂಡನಂಕಾಣದೆವು, ನಕ್ಷೋಭನಾಗಿಸೈರಿಸಿತಂನೊಳಾಯ
ಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನವುಂದೆನಿಂದು॥ ದಕ್ಷಕೇಳ್ಮೃಮಹಾದೇವನಿಲ್ಲದೆಯಜ್ಞ।
ಮೇಕ್ಷೀಣವೆಂಬುದಂತಿಳಿದುತೊಡಗುವರೆಪ। ತ್ಯಕ್ಷವಿವಾವೇದಂಗ
ಳಂಕೇಳ್ವುದೆನೆನಿಜಾಕಾರದಿಂಶ್ರುತಿನುಡಿದವು॥೨೫॥ಯಾಗಕರ್ತಂತಿ

ವಂಶಿವನಿಲ್ಲದೀದುಷ್ಟ । ಯಾಗವೇಸರ್ವಥಾಕೆಡುಗುಮೆಂದುಸುರಿಬ
ಯ । ಲಾಗಲಾಶಿವನಿಂದಿಯಂವಾಳ್ವದಕ್ಷನಂಕಂಡುವುನಿಕೋಪ
ದಿಂದಂ॥ಈಗಳೀಶಿವರಹಿತಯಾಗಕ್ಕೆತಂದಗೆ೯। ಬೇಗಂಶಿವಜ್ಞಾನವು
ಳಿಗೆಂದುಶಪಿಸಿವುನಿ । ಪೋಗಲ್ಕನಂತವುನಿಗಳ್ಪೊದರಿತ್ತಳೀಯಾ
ಗಂನಡವುತಿದುರ್ದು॥೨೬॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದಿವಿಜರ್ತಂವುಸಸುಗೆಗ
ಳ್। ನತ್ಯಂತಹರುಷದಿಂನಡೆತಂದುಕೊಂಬುದಂ। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಹರಿ
ಕವುಲಜಸರ್ವನರಕ್ಷಕರಾಗಿತಾದಿರ್ಪುದಂ॥ ವೃತ್ರಾಹರನಂನಿಂದಿ
ಸುತ್ತದಕ್ಷಂವಾಳ್ವ । ಕೃತ್ಯವುಂಕಂಡುನಾರದನಖಿಳ ವುನಿಜನ।
ಸ್ತುತ್ಯನೆಡೆಗೈದಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಕೃತಕೃವುಖದಾಧ್ವಂತೆ ಸಂಗತಿಯ
ನು॥೨೭॥ ಆಲಿಸಿದಳಿವೆತನ್ನಪಿತನದೂರಂವುನಕೆ, ತಾಳಿಕಡುದು
ಗುಡವುಂಕರನಡಿಗೆವುಣಿದುವುಖಶಾಲೆಗಾಂಪೋಗಿಪಿತನಜ್ಞಾನವುಂ
ತಿಳಿಪೆನೆಂದುಶಿವೆಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಕೇಳಬಲ್ಲಸೆನಿನ್ನವಾತನಾದಕ್ಷಂ
ಕ। ರಾಳವುತಿಬೇಡಬೇಡಬಲಿಪರಿಭವವುಹುದು । ಕೇಳಿವ್ಮವಾ
ತನೆನೆವುತ್ತೆವೈಯಿಕ್ಕಿದಾಕ್ಷಾಯಣೀಶಿವಗೆಂದಳು॥೨೯॥ತಂದೆಯಿ
ದ್ದೆಡೆಗವುಗಳ್ಪಿದಲ್ಕಪರಿಭವಂ। ಬಂದಪುದೆಸರ್ವಥಾಬಾರದೆಂತಾದೊ
ಡಂ, ವುಂದವುತಿಯಾದಪಿತನಂತಿಳಿಪಿಬರ್ಪೆನೆನೆಪೋಗಾದೊಡಾತ
ನಿಂದ॥ವುಂದಪ್ಪುದಂಕಾಣ್ಬೆನಿಂನೆಂದುದೇವಿಯಂ। ನಂದಿವುಖಾ್ಯ
ಮರಗಣಂಗಳಂಕೂಡಿಕೊ। ಟ್ಟೆಂದುಜೂಟಂಕಳುಪಲತಿವೇಗದಿಂಪಿತ
ನಯಜ್ಞಕ್ಕೆಬರುತಿರ್ದಳು ೩೦॥ ಭೃದಿಂದವುಂದೋರ್ವಗಣನಾಯ
ಕಂಬಂದು। ತುರಗವೇಧಾಧ್ವರದಯಾಜವಾನ್ಯದೊಳಿಹರಿ । ಸರಸಿ
ಜಾಸನಸುರೇಂದ್ರಾದಿವಿಜರನಡುವೆದೀಕ್ಷೆಯಂತಳೆದೊಪ್ಪುವ॥ ಹು
ರುಳದಕ್ಷನವುಂದೆನಿಂದುದೇವರದೇವ। ನರಸಿನಿಂನಣುಗೆತವಯಾ
ಗವುಂನೋಡಲೆಂ। ದಿರದೆಬಿಜಯಂಗೈದಳೆನೆಬೊವ್ಮಜಂಕೇಳದಂತೆ
ಗರ್ವದೊಳಿದ್ದನು॥೩೧॥ಏಕೆನುಡಿಯದೆಸುವ್ಮನಿರ್ಪೆಯಕಟೀವು
ರುಳೆ। ಲೋಕನಾಯಕನರಸಿನಿಂನವುಣ್ಯದಫಲವೆ। ಸಾಕಾರವುಂತ
ಳೆದುದೆಂಬಂತೆಬಂದಳಿದೆಸುಧೆಯನುಳಿದಳಿಗೆಳೆಸುವ॥ ಶಾಕಗೆಗೆರು
ವಾಗಬೇಡಿದಿಗೊಳ್ಳಲೇಳ್ಗೋ । ಕೆಯಿಂಪುರವಸಿಂಗರಿಸುವಹಿಲ
ದೊಳೆನಲು। ನೂಕಿವನೆನುತ್ತೆಘುಡುಘುಡಿಸಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿದೀಕ್ಷೆ
ತಂಕೋಪಿಸಿದನು ॥೩೨॥ ಅನಿತರೊಳಿನೇಕವೈಭವದಿಂದೆಬಂದೆಸ
ವ । ಜನಕನವುಪಾಧ್ವರವನೋಡಿನುಡಿಸಿದಳಾಗ। ವಿನಯದಿಂದೆಲೆ
ಬೊಪ್ಪಸಕಲರಾಜಸ್ವಂಗಳಂಕೇಳಿಕೇಳಿಕಂಡ್ಡು ॥ ನಿನಗಿದೇಕಜ್ಞಾನ

ಮುಕಟಘಟಬೀಡವುಭ ವನನುಳಿದುಮಾಳ್ಪಯಜ್ಞಂಗಡವುದೇಮಾ
ತ ನನುಕರಿಸುನೀನೆಂದುಬೀಡಿಕೊಳಿಪುಡಿಪುಡಿಸಿದಕ್ಷನಂದಿಂತೆಂ
ದನು॥೩೨॥ ಹರಿಯನೆಂಪುಗೆಕವುಲಜನಸಹಾಯಂದಿಶಾವರರೊತ್ತು
ತರಣವಸುದನುಜವುನುಗಳಿಕಾವ। ಲಿರವೆಚಂದಾತ್ರಿಕಕ್ಷ್ಯಪರೆನ್ನ
ಜಾವುತ್ರರುಂಜಗತ್ತ್ರಯವೆನಗೆ॥ತಿರುಕಂವುಸಣಗಾಂಡಾವಡಿಗನೆ
ಲುವುಳಿ ಗೊರಲಗೊರವಂನೋಡಲೆನಗೆಪಾಸಟಯೆನೀ। ನಿರದೆಕೆ
ಲವರೆನುತಕೋಪದಿಂವುರಳಿವುರಳೀಶನಂನಿಂದಿಸಿದನು॥೩೩॥ಕೇಳಿ
ಶಿವಶಿವನುಪಾದೇವಯೆಂದರ್ಕೆಲರ್ಕೇಳಿಕೇಳೆದವೊಲ್ಸರಾಕುಗೈದರ್ಕೆ
ಲರ್ಕೇಳಬಾರದುಶಿವನನಿಂದೆಯನೆನುತ್ತೆದ್ದುತಂತಂವುನಿಳಯಕೊ
ಡನೆ॥ಹೇಳದೇಬಿಟ್ಟುಪೋದಕ್ಕಲಬುರ್ಗ್ಗಿಯಂ। ಪೇಳಲವಕೇಳದಿ
ದೆಜಡಿದುಪೋದರ್ಕೆಲರ್ಕೇಳಲೇನಧ್ವರದಶಾಲಿಯೊಳಗಿರ್ದವುನಿವೆ
ರರದೇನೆಂದೆಂಬೆನು॥೩೪॥ಇಂತಿರದೆದಕ್ಷಕ್ಷತಿಕೋಪದಿಂದಾಗಳ್। ತ್ಯಂ
ತಶಿವನಿಂದೆಯಂವುಾಡಲಕಟಾಪ್ರಾಣ । ಕಾಂತನಿಂದೆಯನಾಲಿಸಿದೆ
ನಿವನಸಂಬಂಧಕಾಯವುಂಬಿಡುವೆನೆನುತ॥ ತಾಂತನ್ನದೇಹವುಂ
ಯೋಗಾಗ್ನಿಗತ್ತಾಗ॥ಪಿಂತೆವೀಸೆಗೆಕೊಟ್ಟವರಕಾಗಿಪೋಗಿಸಲಿ। ಕಂ
ತುವುದವುರ್ದನನರಾಣಿಕಲ್ಯಾಣವೀಸೆಯಗರ್ಭದೋಳ್ಪೆಳೆದಳು ॥
ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋ
ದಿದಗೆರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿ
ಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ ।
ನಂತಶ್ರೀಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿರಿಂದಂ ... ॥೩೬॥

ಸೀನೇಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸೀನೇಸಂಧಿ ವುುಗಿದುದು.

ಶನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ರುದ್ರನವುಷಾಕೋಪದಿಂದುವಿಸಿಸುರಬಲಸವು
ದ್ರವುುಂಕಲಕಿಕವುಲಜವುುಖ್ಯರಂವೀರ । ಭದ್ರನತಕೋಪ
ವಂಪೆದೆಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿಭೂತಾಳಗಳವಶಕಿತ್ತನು

ಪದ॥ ದಕ್ಷವುಖಸಂಪಾರದಕ್ಷದುರಿತೇಭಹ । ದ್ಯಕ್ಷವಿತ್ರೀ
ಭೂತಯಕ್ಷಪತಿನುತಸಹ । ನಾಹ್ವಿಧಿಪಂಕೇರುಹಾಕ್ಷವಂದಿತಪದ
ವುಹೋಕ್ಷವಾಹನಜಯಜಯ ॥ ಋುಕ್ಷಪತಿಜೂಟತಾನಲಾಕ್ಷಸು
ಲಲಾಟನತ । ರಕ್ಷಖಳಸಂಕುಲೋಪೇಕ್ಷಲೋಕವ್ರಜಾ । ಧ್ಯಕ್ಷ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿಜಭಕ್ತರಂರಕ್ಷಿಪುದಪೇಕ್ಷಿಯಿಂದಂ ॥೧॥ ಈ

ಕ್ಷ್ವರಿಯಕಾಯೆಮುಳಿದಂದವುಂಕಂಡುಪರ । ಮೀಕ್ಷ್ವರಂಗೀಹದನನ
ರುಪಬೇಕೆಂದುನಂ । ದೀಕ್ಷ್ವರನತಿತ್ವರಿತಗಮನದಿಂದೈತಂದುಶಿವ
ನಿದಿರೊಳ್ವಿದೆನಿಂದು ॥ ಶಾಕ್ಷ್ವತನೆಕೇಳ್ಪ್ರಸಾಧಾರಂಗಿಯಾನಕ್ಷಪ್ರ್ಯ।
ಜೀಕ್ಷ್ವರಂನಿಂದಿಸಲ್ಕೇಳ್ದಿತಂನಯಕೋಪ । ವೈಶಾಕ್ಷ್ವನರಂಗೆತುತ್ತಾ
ಗಳೆನೆಕೇಳ್ದುಗ್ರನಾಗ್ರಹಂದಾಳ್ದನಂದು ॥೨॥ ಬಿಡದೆಕಾಲಂಗಳೋ
ಳ್ಬನಪರ್ವತಂಗಳಂ । ಸುಡುವವನ್ಗಿಗ್ಗಾಳಿಬೇಸಗೆಯೊಳೊಡವ
ರ । ಲ್ತಡವದೇನುಂಟು ಪೆಸರೇಂವಿಷಗ್ರೀವ ಸುಗ್ರಂಕಿಚ್ಚ್ಗಣಂನೆಂ
ತು । ಕಡೆಗೆಸಂಹರಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿಪ್ಪೆವಂವುಳ್ಳ । ಮಡದಿಯ
ಳಿವುಂಪಳಿವುಮುಂಕೇಳ್ದುಸೈರಿಪನೆ। ಕಡುಗಾಯ್ವಿನಿಂದೆಘೊಡುಘೊ
ಡಿಸಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನೊಡನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನು॥೩॥ ಜಾರಿದುದುಶಾಂ
ತಿವಿಗೆವಿಾರಿದುದುವುಳಿಸುಬೇ। ರೂರಿದುದುಶಿವಿಸಿದಿದುಪಾರಿದು
ದುಕಿಡಿಬೆವು । ರ್ತ್ತೋರಿದುದುಪಣೆಗಿಚ್ಛ್ಕಾರಿದುದುಕಣ್ಣಿಟನಮೋ
ರಿದುದುವಿಾಸೆಬಿಸುಪಂ ॥ ಪೇರಿದುದುಸುಯ್ಲಬ್ಬಯಂಬೀರಿದುದು
ವೊಗವಿರದೆ ಜೀರಿದುದುತಲೆಮಾಲೆಕೀರಿದುದುಘಣವಿತತಿ। ಚಾರಿ
ದುದು ಸಭೆಗೆಬಾಯಾರಿದುದು ಜನಕೆಲಯದೋರಿದುದು ಜಗಕೆಂದ
ನು॥೪॥ಘಳಘಳನೆನಕ್ಷಕ್ರಮುದುರುತಿರ್ದವೃಬಿಟ್ಟ। ಘಿಘಿಘಿಘಿಘ್ಘಟಲಂ
ದುಸಿಡಿವುತಿರ್ದವೃಜಳಧಿ। ತಳಮುಳನೆಕುದಿವುತಿರ್ದವೃಧರಣಿಘಗಘ
ಗೆಂದುರಿಯೆದಿಗ್ಗಜಘಣಿಗಳೆ॥ತಳತಳಿಯಮುತ್ಕುರನಂಗಳುಂಪಿಡಿದೊ
ಡದು। ಬಳಬಳನೆಸುರಿವುತಿರ್ದವೃನಿಪಿಳಿಲೋಕಂಗಳೊಳಗೊಳಗು
ಪೊರಗೆಂಬಭೇದವಿಲ್ಲದೆಹರನಕೋಪಾಗ್ನಿಸುಡುತಿರ್ಪುದು॥೫॥ಹೋ
ಳಾಯ್ತುಜಾಂಡನಾಕಾದಸಂಜೊಡದಂತೆ। ಮೇಲಣಭುವರಣ್ಯಂಬು
ಕುದಿವುತಿರ್ದುದುಶಿಖಿ । ಥಳಿಸಲುಭೂತೇಶನೀಜಗತ್ತ್ರಯಂಗಿಂದು
ಮುನಿದನೋಕಲ್ಪಾಂತದ ॥ ಕಾಲವುಂಕಂಡುಸಂಹರಿಸುವನೋ
ಮೀಣ್ಮಹಾ । ಕಾಳಿಯುಳಿದುರಿಯೊಳೀಲೋಕವುಂಸುಡುವನೊ ।
ಪೇಳೆನೆವುಹಾರುಳ್ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ
ನು ॥ ೬ ॥ ಅವುಪಾದೇವಕೋಪದೊಳಿಜಾಂಡಕೆನೆಗದ । ಧೂ
ವುಮೀ ಪೌರುಷಾಕಾರವಾದುದೊಪಳೆಯ । ಡಾಮೋಘತತಿಗ
ಳಂಪೆರೆಗಳಂಭಗಣಂಗಳಂತಾಳ್ದನೀಲಾಚಳಂ ॥ ನ್ಯೋವಕೇಶಶ್ವಾ
ಸಪಾಶದಿಂದಿಳಿದುದೆನೆ । ನುಮುಳಿಸಹಸ್ರತ್ರಿಸ್ಯದುಸಹಸ್ರಬಾಹು
ವಿಂ । ದಾಮುಹಾದಂಷ್ಟ್ರಬಿಂತ್ರಿಸಹಸ್ರತೋಚನದಭೀಮರೂಪೊಗ
ದುದಂದು ॥೭॥ ಅಂತಾವಿರಾಡೂಪಮೆಂಬುದೇಂಬ್ರಂಪಾಂಡೆದಂತೆ

ಮಿತ್ರಿಂವಕ್ಕದೊಳೊಳಪಸೂತ್ರಗ । ಳ್ನಂತರಣಶಕ್ತಿಬಿಂಬವುಡು
ಗಣಂನವಕಂಠಸರವೆನಿಸುವುಗ್ರರೂಪಂ ॥ ತಾಂತಳಿದುನಿಂದುಶತ
ಕೋಟಿಸಿಡಿಲಾಭರ್ಟಸು । ವಂತೆಘುಡುಘುಡಿಸುತೊಲದಾಡೆಪೆದ
ಹತಿಗೆದಿ! ಗ್ಗಂತಿಗಳ್ಮಗ್ಗುತೊಲದಾಡೆಧರೆಯೊಲದಾಡುತಿರ್ದದದ.
ನೇವೆಂಬೆನು ॥೮॥ ಎಳ್ಗಿಯಿಂತಲೆವಾಲೆಘಣಭೂಷಣಿಂಗಳಿಂ। ಜುಳ್ಗ
ವುಂವಲಕವುಣಾಯುಧಂಗಳನಾಂತ । ತೋಳ್ಗಳಿಂಜುಂಜುದಲೆ
ಕೆವಿಾಸೆಕಂಗಂಗಳಿಂದ ಮಾಂಬೇಷ್ಟ ॥ ಒಣಾಸೆಯುಟ್ಟಸುರನರ
ಭುಜಂಗರುಗಳಸುಗಳಿಂಬತಾಲಿಡಿಗಟ್ಟಿಡೆತಂಪಕ್ಕಟ್ಟಳಿಳ
ಧರೈವಿಾಶಂಗರಗಿಬಿನ್ನವಿಸುತಿರ್ದನಗನೇಸೆಂಬೆನು॥೯॥ ಸೀಳ್ವೆ
ನಿಳೆಯಂಕೀಳ್ವೆನಿನ್ರಿಗಳನಕರ್ಷಣಂ। ತೂಳ್ವೆನೇಳಬ್ಧಿಯಂಪೂಳ್ವೆನಿ
ರಾದರಂ । ಬಾಳ್ವೆಗೆಡಿಸುತ್ಸಸುಂಗೆಲಕ್ವೆನೀಬ್ರಂಪಾಂಡವುಂಪೋ
ಳ್ವೆನಲಿಭಟರನು ಬೇಳ್ವೆನಿನ್ನಿಗೆಬುಟ್ಟುವೇಳ್ವೆನುಳಿದಗಿರಿಯು ನಾ
ಳ್ವೆನಂಸದೆವೆಳೆಸ್ಪಳ್ವೆಂಬಿಡಿವೆನೀ। ರೇಳ್ವರಜಗಂಗಳೊತಾಳ್ವುದಿ
ನ್ನಿಲ್ಲಿವಗಪೋಳ್ವರೆಂಬಿಸನೆಂದನು ॥೧೦॥ ಸೆಗ್ಗಲೋಬ್ರಂಪಾಂಡವುಂ
ಬ್ರಂಕನೆಲುಗಳಂ। ನುಗ್ಗುಮಾಡಲೊಸರಿಯುಸರಣನುಂತೆಗೆಯಲೊ।
ಸಗ್ಗವಸಗುಳಿಸರಿಯಂ ಸುಡಲೊಪಾತಾಳದವರ ನೊರಸಲೊಸೊ
ಕ್ಕಿರ॥ ನಿಗ್ಗಜಂಗಳಕೊಳ್ಗಳಂಕೀಳಲೋಘಣಯ ಬಗ್ಗುರಿಯಸೀಳ
ಲೋಬಿಸಸುಬಿಸಸೆವಗೆನು । ತಗ್ಗಗಕೆಬಂದಮಾಭರ್ಟಸುತಿರ್ದಂ
ಭೀಕರಾಕಾರನೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೧॥ ಬಿರಾಗಿಜೇನೆನಗೆಬಿಸಸುಬಿ
ಸಸೀಗಸಂ।ಪಾರಮುಂಮಾಳ್ವೆನೆಂಬಿನುತಲಕ್ಕಳಿಕತತ । ಘೋರರಣ
ಪಿಂದಲಾಭರ್ಟಸುತಿರಪ್ಪುತ್ಸಸ್ತಾಪಕೆಳಿವಗಗೂಡಿದ। ಕಾರುಣ್ಯ
ದಿಂನೋಡಿಸಕಲರಂಗೆಲ್ವೆನೀಂ। ವೀರನಿಂತೀಥಗ್ರಮೂರ್ತಿಯುಂಭಗ್ನ
ನರು। ಕಾರಣಂನೀಂವೀರಭಗ್ನನೆಂದೀಶ್ವರಂಕೈಪಿಡಿದಂ ದಿಂತೆಂದ
ನು॥೧೨॥ಕೇಳಿಲೆಳುಮಾತಕನೆಗಚ್ಚನೆಂಬನನೆವ್ಮ। ನೋಲಗಿಪಹರಿ
ಯಜೇಂಗ್ರಗೂಡಿಯಾಗವುಂ। ವೇಳ್ಕೆಸಲಾಕಥಾಂತದೊಳೀಶ್ವ
ರಿಯಳಿದಳಾಸ್ಥಳಕೆನೀನೆಪೋಗಿ॥ ಪೇಳೊಮ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಂರುಮ್ಯಾಂ
ಶವಿಾಯುದೊಡೆ। ಪಾಳಾಗಿಸವ್ವಗವುನೋರ್ವರಂಬಿಡದಪಿಡಿ। ಯಾ
ಗಾಗಿತರ್ಪುದೆಂದೀಶ್ವರಂನೇಮಿಸಿಕುಪಾತರಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೧೩॥
ಕೇಳ್ದನಾಸರವಚನಮುಂರೋಷವಾರ್ಧಿಯೊಳ। ಗಾಳ್ದನಂತೇಗೇ
ಯ್ವೆನೆಂದೆರಗಿಮೂದೇವರಾಳ್ಗಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡತರುತ್ತೆಂದನಾ
ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರಾಗ್ನಿರಂ॥ ಬಾಳ್ಬಗಳಂಕೊಂಬೆನುಳಿದವರಳ್ಕೊ

ಡೆಗಳಂಸೀಳ್ದಿಕ್ಕೆವೆನ್ನಿಕ್ಕುವೇಂಕಾದಲೆನಗೆದೊರೆಯಾಳ್ದಿಪದೊಳಾ
ರೆಂದುವೀರಭದ್ರಂಕೋಟಿಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸಿದನು॥೪೪॥ ಆಧ್ವನಿಗೆನಡ
ಗುತೀರೇಳ್ದಸಗಂನಿಖಿಳತಾ। ರಾಧ್ವಚರರಾಚರಿಸಿಕೆಡದರಿಳೆಯೋಳ್ಕೆ
ಹಾ। ನಾಧ್ವಸಂಮೂಡಿದುದುಹರಿಯಜಾದ್ಯರಸೃದಯದೊಳದಕ್ಷನ
ಳವಳಿದನು॥ ಅಧ್ವರಾಲಯದವುನಿಪಾಲಕಗ್ಗಿದರಿವೈಷ। ಭದ್ವಜಾ
ಟೋಪಮೆಂದರಿದರೊಳಗೊಳಗೆದ। ಕ್ಷದ್ವಂಸಕಂನೆನದನೊಂದುಕಾ
ರ್ಯವುನದೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿಯನು॥೪೫॥ರಾದ್ರದಿಂಸುಂಕರಿಸೆಪೊರಪೊ
ಸ್ಮೊದಳ್ಮಹಾ। ಭದ್ರಕಾಳೀಶಕ್ತ್ಯಮತ್ತೆಪಡದಂತನ್ನ। ತದ್ರೂಸವೀರ
ರಗಣತಕೋಟಿಯಂಚತುರ್ಬಲವುನಗಣತವುನೊಡನೆ ॥ ಉದ್ರೇ
ಕದಿಂಬಲಂನಡೆಯಲಹಿನಿಗ್ಗಜಕು। ಲಾದ್ರಿಕಚ್ಛಪತದೇನಾದರೋಪ
ರೆಯುಂಸ। ಮುದ್ರಂಗಳೊಂದಾಗುತಿರ್ದವಾಕ್ಷಣದೊಳೆದನೇನೆಂಬೆ
ನದಬ್ಭುತವನು॥೪೬॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳೈದುವಚತುರ್ಬಲಾಳಿಗೆಧರಾ।
ಚಕ್ರವುಬ್ಬರಿಪಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷಕದಿಶಾ । ಚಕ್ರವುತ್ತಿದಸಿಂಧ
ಸೀಗುರಿಪತಾಕೆಚಾವುರಭಪತ್ರತತಿಗೆಗಗನ॥ಚಕ್ರವಿರದೇಳ್ವಕೆಂದೂ
ಳಧಾಳಿಗೆನೆಗಳೊ। ಕ್ರಜಗವಿಂಬಿಲ್ಲೆಲ್ಲೆಗತವುತವುಗ। ತಿಕ್ರವಿ
ಸಿನೆಲನೀದುದೆನೆನಡೆದುದಾಸೈನ್ಯಚಕ್ರವುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೪೪॥
ಇಂತಾವುಡಾಸೇನೆಯಂನೆರಪಿವೀರಭ। ದ್ರಂತಳೆದೋರ್ವಗಣನಾಥ
ನಂಕರೆದುನೀಂ। ಮುಂತಾತಿವದ್ರೋಹದಕ್ಷನೆಡೆಗೈದಿನಂವುಯಬರ
ವನೆಚ್ಚರಿಸದೆ॥ ಎಂತಾದೊಡೆಂವುತಾದೇವವಿರಹಿತಯಜ್ಞ । ವುಂತರಿ
ಪ್ಪುದಾರುದ್ರಭಾಗೆಯಂಕೊಟ್ಟಪ್ಪುಜೇ । ವಂತನಾಗಂದುಪೇಳ್ದವನೆಂದ
ವಾತನೆವುಗುಸುರೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೪೮॥ ಜೇಯೆಂದುನಮಿಸಿ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಗಣೇಶ್ವರಂ। ನಾಯುವೇಗದೊಳೈದಿಶಾಲೆಯಂಪೋಗು
ತನಿರಿ । ಳಾಯುಧಾದ್ಯತಶಸ್ತ್ರನಾಗಿಸರಿಯಜರಸಂದಣಗಳಂಬಗಿ
ದುಪೋಗಿ॥ ಆಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನವುಂದೆನಿಂದಲಪೊನಿಂ । ನಾಯತಿಕೆ
ಯಿದುವುಪಾಸಿಂಹವುಂಕೆಣಕಿಗೋ। ವಾಯುಗಣದಿಂಬಾಳ್ವೆನೆಂಬ
ಮೂರ್ಖರವಾಳ್ಕೆಯಾಯ್ತಕಟಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ಆರನೊಲಿಪೊಡೆಯ
ಜ್ಞವುಂಪೂಳ್ವಿರೇನೆರದ।ಪಾರುವಬ್ರುಂಪಾಚ್ಯತರ್ನೀವುಜನಿಸಿದಿರ।
ಟಾರಿಂದನೀವೀಗಹುತವಹಂಗಾಹುತಿಯನೀವಸುತಿವುಂತ್ರಂಗಳು॥
ಆರನುರೆನುತಿಪವೆಂದೆಂಬುದಂವುರದಹಂ। ಕಾರದಿಂಕೆಟ್ಟೆರಿಯುಕಾರ
ಣಂಬರಬರ। ಲ್ವಾರುವನೆವುರಿಗರ್ಡಭಾಕಾರವಾದೊಲಾಯ್ತಾಬಾ
ಳ್ಕೆನಿವುಗೆಂದನು ॥೫೦॥ ಕೇಳಿಕೆಡಿಕೆಡಿಯಾದನಾದಕ್ಷನೆಲ್ಲರುಂ। ಕಾ

ಳಿಕಡುರೋಷಂಗೆಳೆಂಬರಿದೆನೀನದೇ। ಕೂಳೆತಿಹೆಯಾರವಂನಿನಗ
ಬೇತಕೆವುಂಸ್ರತಂತ್ರರಾಜಸ್ಯದರಿತಂ॥ಹೇಳೀಗನೀಂಬಂದಹದನನೆ
ನೆವುಳಿದುಕಂ।ಣಾಕ್ಷಿಗಳುಕಂಪಡರಲಿನಿಬರಂಸದವೆನೆಂ। ದಾಳೋ
ಚನಂಗೈದುಪತಿವಚನವುರಿದಾಗಣೇಶನಂದಿಂತೆಂದನು॥೨೧॥ ಆರೆಂ
ಬುದರಿಯಿರೇಕೇಳ್ನಿವ್ಮಮವುತಾಸ್ಯವ । ತಾರದುಕ್ಕಂವುರಿದಬೊ
ವ್ಮಶಿರವರಿಗಜಗ । ದಾರಾದ್ಯಶಿಸಿನೇತ್ರಶಿವದೂತನಾಂದೇವನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂಯಜ್ಞವುಖದ॥ಈರುದ್ರಭಾಗೆಯಂಬೇಡಬಂದೆಂಕೊಡದ।ಕಾರ
ಣವಿನೂಳ್ವನರಿನಾಯ್ಗಳಿನಿಂವಿಾಶ । ರೀರದಡಗೌತಣವುನುಸುರ
ಬಂದವನಲ್ಲದಾನೂಳ್ವನಲ್ಲೆಂದನು ॥೨೨॥ ಎತ್ತಣವನೀಸ್ವರಂರುದ್ರ
ಭಾಗೆಯದೆತ್ತ।ಕತ್ತಲಿಡಿನೀಗಳೀಬಾಯ್ವುದಿಕನಂನೂಂಕೆ । ನುತ್ತ
ನೂಂಕಳ್ಬಪ್ಪೆಚರಸಸ್ತವುಂಕಡಿಯಲನಿಬವುಂವುಳಿದ್ಯೆದಲು॥ ವು
ತ್ತೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ಬವೀರಭದ್ರಂಗೆತ।ರ್ದ್ಯತಾಂತವುಂತಿಳಿಪಬೇಕೆಂದುಬಂ
ದುತಂ।ನುತ್ತವಾಂಗಕೆಕೈಯೆನಿಟ್ಟುಬಿನ್ನವಿಸಿದಂತಾಂಪ್ರೋವವೃತ್ತಕ
ವನು॥ಆವಾತಗೇಳ್ಬವಂತಾಳ್ಬತಿಕೊಂಪವುಂ ಭೀವಾವತಾರವೀ
ರಂಪಿಡಿದುಚಾಪವುವು। ನೀವುಜಾಲಯವುಂಲಯಂಗೆವ್ವೆನೆಂದು
ಪ್ರತಾಪವುಂನುಡಿದುವಿಡಿಮೆ ॥ ಸೋವಾಸ್ತರಡಗಿದರ್ನಡುಗಿದ
ಶ್ರೀಂಪವು। ಜ್ಯಾವುರಗಣಂಗಳಾದ್ವನಿಗೇಳ್ದುಶಾಪಸರ।ರ್ತ್ತಾವೊಡ
ನೆಸುಳ್ಕರರ್ಪಿಳ್ಕರರ್ಪವುಂತಪ್ಪರಂಕೆಡಿಸಲಾಸುದೆ॥೨೪॥ ವೊಳ
ಗಿದವಭೀರಿಗಳುಭಾರಿಗಳುನಡೆದವಾ। ಗಳಿಪೂಳ್ಳಳಿತ್ತಿರವ್ವಮುತ್ತಿ
ದವುಛತ್ರವುಂ । ತಳರಿದವುತೇಜಿಗಳುವಾಜಿಗಳಿಗವುಕದಿಂತೇಳ್ದ
ಳಿಂಸೂಟಯಲ್ಲಿ॥ ಸುಳಿಶಿದರ್ವಾರಧಿಗಳಾರಧಿಗಳೋಜೆಯಿಂ।ಬಳಸಿದ
ಸ್ಫೋಕ್ಕವುಖಶಾಲೆಯುಂಜಾವ್ವಲೆಯಂ । ಕೊಳಿಸಿದಪ್ಪಟುಭಟರ್ಪ್ರತಿ
ಯಿಂಭೀತಿಯಿಂಸಕಲಜವವುಳವಳಿಯುಲು ॥೨೫॥ ಯಾಗಶಾಲೆಯ
ನೊಲ್ಪುಸುತ್ತಲುಂಕಾವಶತ।ಯಾಗಚತುರಂಗವಿವರುರುಚಿಯಂಕಂ
ಡುಪಡ।ಠೋಗದಿರ್ಕ್ಕಂವುರಸಿವುಂಟಪಕೆಕೆಟ್ಟನಿಕ್ಕ ದಕಳ್ಳೆಬಂಟು
ವರಂ॥ಬೇಗದಿಂಪಿಡಿಯೆನುತ್ತೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರಂ। ತಾಗಿತಲೆಗಳನ
ರಿದುವುಂಡಡರುಂಡಂಗಳಂ। ಮೇಗಣಂಡೆಹೋವುಕುಂಡದೊಳ್ಬೆದೆಕೆಡ
ಪಿದರ್ಕ್ಕಡುಪಿದರ್ವುರಭಟರನು॥೨೬॥ ಆನೆಕುದುರೆಗಳಸುಂಡಿಲ್ಲಳುಂ
ಕಾಲ್ಗಳುಂ। ನಾನಾಭಟಾಳಿಗಳಬಾಲ್ಗಳುಂತೋಲ್ಗಳುಂ।ನೂನರಥಿಕ
ರತಲೆಗಳೋಳ್ಗಳುಂಸೀಳ್ಗಳುಂಬಾನಿಂದೆಬೀಳುತಿರಲು ॥ ಏನಿದ್ಭುತ
ಎಂದುನೋಡಿದರಾಬ್ಜಡಿದರ್ಹಾಸಿಯುಂ ಕಟ್ಟಿವೆನುತಾಡಿದರೊಡಿದ।

ರಾತ್ರಿನೆತನಗೆದ್ದುಬಿದ್ದೋಡಿದರ್ಮಾಡಿದರ್ಭೀತಿಯಂಸುರಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ॥
ಒಳಗೆಗಜಬಜಿಸಾದುದಾಕ್ಷಣಂಭಾವಿಸಲು। ಹಳಿಸಿದುದುಯಜ್ಞಗಿಜ್ಞದವಾಕಜೇಂದ್ರರುಂ। ಕಳವಳಿಸಿದರ್ಮನಿಜನಾಳಿಬಾಯ್ವಿಡುತಿರ್ದುದಸುರಾಂತಕಂಮನದೊಳು ॥ ತಿಳಿದನೀಸದನನರಿದೆಸಗಿವಕ್ಷಾತ್ತಾಪೆ। ದೊಳಗದೇಂಕಾರಣಂಕಂಡುದಂಕಾಣ್ಬನಿದ। ಹಳಜಿನೋಡುವನೆನುತೊಲ್ತೋಡುವಸುರಾಳಿಯಂಕೂಡಿಸುರಿಸ್ದಿದನಂದು॥೪೪॥ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುದಿಗ್ವಾಲವಾಲರಂಭೀತಿಯಿಂ । ನಾಣ್ಗೆಟ್ಟಸರ್ವಗಂಧರ್ವದಂಪರಿದೈದಿ। ಗೋಣ್ಗಳಿಂತಡವರಿಪಯಕ್ಷರಕ್ಷರ್ಕಳೆಂಸುಗಿದಕಿನ್ನರನರರನು॥ ಬಿಣ್ತಿಗಳನುಗಿದಸಿದ್ಧಸಾದ್ಯರನೋಡಿ । ಪಾಣ್ಗಿನಿಂಮಯಭಯಂಪೋಪೆವಿದೆಕಾಳಗಕೆ । ಪಣ್ಗಜಾಶ್ವಮುನೆನುತನದೆದನಾಗರುಡವಾಹಂವಾಹಸಶ್ವದಿಂದಂ॥ ಭೋರ್ಗರೆದವನಿತಲೋಲ್ಪಾಬನಿಸಾಳ್ಪಮಾಪೇರ್ಗಳೊಪ್ಪಿದರುಪೊದಳ್ದಿದುದುಮೈಬೆವು। ರ್ನೀರ್ಗಳೊಗೆಯಲಾವ್ಪಿರಾಜಿನಡೆದುದುಭಟಸ್ಥಳಕಟಿಮುಂಕೊಂಡರು॥ ಕಾರ್ಗಲದಭ್ರಮಿನಲಾನೆಗಳುನಡದವನಿ। ಬರ್ಗುಡಿಜಂಭಾರಿಯೆಂಭಾರಿಯೆಂಕಕ್ಕಿ। ದಿಗೊಳಿಸೆನಡೆತಂದನಖಿಳಸುರಸೇನೆಯೊಡವರಲಂದುದೇವೇಂದ್ರನು॥೪೫॥ ಕೇಳ್ದಸುಗುಣಭೂಷನೀಂಸಿದ್ಧರಾಮೀಕಸುರ। ರಾಳ್ದಳಿದುದಾಗಳ್ಮೈನೂರ್ಪ್ರಮುಖಬಲ । ದೋಳ್ದಿಮಾಪದಚೂಣಿಯೊಳ್ಪೊರೆಗೆಗೆಥೊರೆಗಳಾರಥಕೆರಥಮಶ್ವಕಶ್ವಂ ॥ ಆಳ್ದಸುಭಟರೋಳ್ಕ್ರೀಭಗಳೆವುದದಾನೆ। ಗಳ್ದಮುಮೆನಲ್ಕಿಂತುಕಾದುತಿರ್ದರ್ಪೊಯ್ದಸೂಳ್ದರಿಯೆಕಿಡಿಗಳೆಂನುಡಿಗಳಡಿಗಡಿಗೆಮೂದಲೆಸೆಕೇಳಿದಭ್ರಭವನು॥೪೬॥ನೂಂಕಿಗಜದಿಂತಿವಿಸಿದಮಾರ್ಮತರ್ಕಡದೊ। ಳಾಂಕಿಸಯದಿಂದಿರದರಾವತಕರ್ಕರು । ಳೊಸ್ಸಾಂಕಿಸರಳಿಚ್ಚಾಡಿದರ್ಸರೂಥಾರೋಹಕರ್ಭಟಬಾರ್ತಿಯಿಂದಂ॥ಅಂಕೆಗೊಂಡಿರಿದುತರಿದರ್ತ್ತಲೆಯನಟ್ಟಿಗ ಳ್ಕಿಂಕರಕ್ತಂಪೊನಲ್ವರಿಯಲಜಿಗಿಜಿಯಿಂದ। ಸಾಂಕಣಂಕೆಸರಾಗೆತಾಗೆಗೊಗೆಗಳಾಡೆಮೇಗೆನೆರದಿರ್ಬಲದೊಳು॥೪೭॥ ಈರ್ಬಲಂಸಮೆನಾಗಿಕಾದಲಿಂದ್ರನಮುಳಿಸು। ಪರ್ಬೆಕಂಡಣಿಳೆದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ತಂತಮ್ಮ। ಸಬ್ಬಲಸನಾಹದಿಂದೊತ್ತಿಕೋಪದಿಂದಂಬುಗಳಪೇರ್ಮಳೆಯನು॥೫೦॥ಒಬ್ಬೊರೊಂದುಕಡೆಯೊಳ್ನಿಲ್ತುಕರೆವ ತ್ತ । ಪೆರ್ಬಡಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಬರೆಕಂಡುವಿಕ್ರಮದ । ಗರ್ಬಟಂವೀರೇಶನಾಭ್ಭಟಸಿಕ್ಕೆದೋರಿದದಭ್ರಭವನೇನೆಂಬೆನು॥೪೯॥ ಬಾಯ್ಬಳಂಕೊಯಿಬ್ಬೇಳಡೊಯಾಯ್ದವೇಣ್ದೆಸೆಯ। ನಾಯ್ಬಳಕರುಳ್ಗಳಂತಿನಿಸಾಮರುಳ್ಗೆಯ್ತೆ। ಬಯ್ಬಳಿನಬೊ

ಚ್ಚಿಯುಂವೀರೇಶನೆಸೆಯುತ್ತಿಂದಾರ್ದ್ರಪ್ಪದಿಕ್ಕಾಪ್ಪಾಲರೆ ॥ ಮೈಗಳೆಂಕೊಯೆ ದ್ರತ್ತಿನಭಕಕೊಂಡೊಯುಸ್ವತಿರ,ಸುಯ್ಗಳುಣ್ಮದವವರವದನೆದೊಳ್ಪೀಳ್ವುದೆ, ನುಯ್ಗಳಗ್ನಿಯಮುಂದಿನಿಲ್ಲವವೆಕಾಣೆನಳವಿಯೊಳವೆರ್ಗಳೆನೆಂದನು ॥೩೪॥ ಆಸೂನ್ಯಮಂಡಲಸಮಾಪಕ್ಕಪ್ಪೋಗಿಬಳಿ, ಕೀಸುಧಾಪಾರಿಗಳುಭೂತಳಕೆಬೀಳುತ್ತ, ದೇಸುಬಲೆಪ್ಪೋಪೊಸರಥಂಗಳೊಳ್ನಿಂತುಬೊಬ್ಬಿಡುತೆಂದರಿವಿರಾಗದೆ॥ ಮೋಸದೊಳಗೆಚ್ಚುನಭಳಬ್ಬಿಸಿದಬಲ್ಪನೆಂ, ಮಾಸರಿಸದೊಳುತೊಡಕೆಕಾಣಬಹುದೆಂದೆನುತ,ಸಾಸಿರಸರಳ್ಗಳಿನದೋರೊರ್ವರಿಚ್ಛೆಯಂತಾರುದ್ರಗಣದಮೇಲೆ ॥೩೫॥ ಸಿಡಿಲಭರವೆತ್ತಶಿಖರಿಗಳಬಳಗವೆತ್ತ,ಘೊಡು,ಘೊಡಿಪಸಿಂಹಮುರಿತ ಸೀಳ್ದುರಿಗಳೆತ್ತಲಾ, ವೃಡನೆಸುತನೆತ್ತಸುರರಥಟಿತ್ತಕಾದುಮೊಡಕೇಳಿದೈಸಿದ್ದರಾವು॥ ಕಡಿದನನಿಬರಸರಳಿಸಾರವಂಮತ್ತೆಬಿಲ್ಲುಪಿಡಿದಕಾರ್ಮುಕಫಲತ್ರಚಮರಹಯಸಾರಥಿಗ । ಳೊಡವೆರದತೇರ್ಗಳಂಕತ್ತರಿಸಿಸಂಮುಖದೊಳಾಭರ್ಟಸಿನಿಂದಿದ್ದನು॥೩೬॥ಕಂಡುಸವೈಸಿದಕೆರ್ಲಕೆಲಂಬಭರ್ಯಂ, ಗೊಂಡುಬಿದ್ದಗ್ಪಲಂಖಿಮ್ಮಂದುಗೆಟ್ಟಿದೆಯು । ಗುಂಡಿಗೆಗಳೊಡೆದರೆಬರಾಚರಿಸಿದಡ್ಡುಗಿದಡ್ಡಲವುಗೆಟ್ಟನಿಬರು॥ಕಂಡಕಡೆಗಾಲಿವರಿಬೊಡನೆತಮತಮಗೆಮುಂ,ಕೊಂಡೆಲ್ಲರೆನ್ದುಬಿಡ್ಡೋಡಿಯಾಸರಸತಿಯಗಂಡನಂ ಮರೆಬೊಕ್ಕುದಖಿಳೆದಿಕ್ಪಾಲಕರತಂಡವುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೩೭॥ ಬಿಡುಮುಡಿಗಳಿಂತಪ್ಪುನುಡಿಗಳಿಂನಡೆಗಳಿಂ,ನಿಡುಸುಯ್ಗಳಿಂದೊಡೆದಮೈಗಳಿಂಕೈಗಳಿಂ,ಕಡುಬರತವದನಬಿಂರದನಬಿಂದಧರಬಿಂದಮರನಿಕರಂಕೆಡದುದು॥ಸೆಡೆದಪಿಂನೋಟದಿಂದೋಟದಿಂಘೊಟಬಿಂ,ಕಡಿವಡೆದಕಾಲ್ಗಳಿಂದೇಳ್ಗಳಿಂತೋಳ್ಗಳಿಂ, ದೊಡನೊಡನೆನೊಂದುವಿಧಿಯೊಳಿಚೀರಿದೂರಿತೋರಿದಶದಿಗ್ಭಿತ್ತಾಕಾರನಂ॥೩೮॥ ಅರಿವಂವಿಲಯವುಮಾರಾರಿಯೋವುಮಾರಿಯೋ, ಸಂರಿವಂಕಾಮುರ್ಗಿಲತಾತನೋಭೂತನೋ,ಭೂರಿವೈರಿಪ್ರಾಣಪಾಶನೋವೀರಸೋನೋಡಬುಜಭವಮೇಲನು॥ಆರಯ್ವುಲೀಯಾಗರೋಗವುಂಕೊಡಗಿಬರದಾರಯ್ವನಿಮ್ಮನಿಂತಾವದೇವನತೋಂ, ಸಾರಯ್ವುಮಾದಕದನದೊಳಿಂದುನೊಂದುಸುರಕುಲವೈದೆವೊರೆಯಿಟ್ಟುದು॥೩೯॥ ಕೇಳಿಕಾಯೆವೀರದಂಮಾರಿಡಂಸಾರಿದಂ, ಕಾಳಗವನುಬ್ಬಿನಿಂಕೊಬ್ಬಿನಿಂತಬ್ಬಿನಿಂ, ದೂಳಲಿಭಮುಳ್ಕವದೆಬಳ್ಕವದೆತುಳ್ಕವದೆನಾಡಭಯರಸವಂಮೊಳೆು॥ಏಳಿಪೆನರಾತಿಯಿಂಹೇತಿಯಿಂಖಾತಿಯಿಂ,ತಾಳದಿರಿಸುರಬಲಂನರಬಲಂಪರಬಲ್ಲಂ, ತೂ

ಳಿಸುತ್ತಲ್ಮತ್ತೆಲೊತ್ತಲಿಂದಬ್ಜಗರ್ಭಂಗರ್ಜ್ಜಿಸುತ್ತೆದ್ದನು॥೪೦॥ಕಟಿಲೋ
ಡಿದಸುರಸುರನರಭುಜಂಗರ್ಭೀತಿ।ಬಟ್ಟೋಡಿದಬ್ಜಾರ್ಕವಸುಮನು
ಗಳೊಡೆಯೆನಂ।ಬಿಟ್ಟೋಡಿದಪ್ಸರಕ್ಕನ್ನೆರರ್ಪ್ಪದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ತ್ತಿಂಪ್ರ
ರುಷರು॥ ದಟ್ಟಯಿಸಿದರ್ಜಗತ್ಪ್ರಳಯೇಮವಿಂದೆ ಬೊರ। ಮಟ್ಟಯಿಸು
ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಗಳಿಂನಡೆತಂದು। ಮೊಟ್ಟಯಿಸಿವುತ್ತಿವುಂಮದಲಿಸಿ
ದರ್ಕಲಹಮೆನದೇನೆಂಬೆನು॥೪೧॥ ಉರಗಂಗಳುರವಣೆಗೆಗರುಡಕು
ಲಮಳಿಗುಮೆಳರಿಗಳುರುಬೆಗೆಸಿಂಗದಧಟುಕೆಡೆಗುಮೆಸೊಕ್ಕಿ। ದೆರ
ಳಿಗಳ್ಮತ್ತೆ ಪುಲಿವಳಿಗವೇಂಪಾಳಿಕ್ಕುವೇಬ್ರಂಡಬಲವೊತ್ತಲು॥
ಹರಗಣಂಗಳ್ಗೆನೋವಕ್ಕುವೇನಿವಿಷದೋ। ಳ್ಪರಬಲಂಸಾಸಿರವು
ಹಾಪದ್ಮವುಳಿದುದ।ಚ್ಚಿರಿಯಾಯ್ತಸಂಗರಂಭಂಗೆರಾದರ್ಕ್ಕಳಸುರರ
ದೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೨॥ಒತ್ತಿದರ್ದಿರದಿರಿಗರೊಕ್ಕರದರುರುಬೆಜೆಂ।
ಬತ್ತಿದಸಾರ್ದ್ದರಾರ್ದ್ದರೊಪ್ಪಿರ್ದರುಗಿದುಬಾ।ಳಿತ್ತಿಜಡಿದರೊಪ್ಪಿಡೆದರೊ
ಡೆದರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುಂಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೊಳು॥ ಮುತ್ತಿದರ್ಕ್ಕಡಪಿ
ದಕೊರ್ಕಡಪಿದರ್ಮ್ಮಡುಪಿದ। ರ್ಮುತ್ತರಿಮೆಪೆಟ್ಟಿದಕೊರ್ಟ್ಟಿದರ್ಮೆಟ್ಟಿದ।
ರ್ಪತ್ತರಂನೆತ್ತರಂಬಿತ್ತರದೊಳೊತ್ತರಿಸೆಸರಣಂಬೆಂಕೊಂಡುದು॥೪೩॥
ಸುರಪಂಸುರುಳ್ದನಲನಳಲ್ದನೆಮುಂಯಮಳ। ಕರಮನುರಿಮುಗಿದು
ದನುಜಂಗೆಟ್ಟುತದ್ವರುಣ। ನಿರದೆಶರಣೆಂದುವಾವಾಯುಕಾಯೆಂ
ದುಧರದಂಮನಕೆಮುಂಜಿಪಾಯ್ದು॥ ತರಳಿಗಳ್ಪರಣಗೆಟ್ಟಾಮನುಗ
ಳನುಗುಂದಿ। ಗರಗಳ್ಕರಂಗಿವಸುಗಳ್ಮಸುಂಕಿಟ್ಟೋಡೆ। ಸರಸಜಭವಂ
ಕಂಡುಕಂಡುತಾಳಿಗಕೆಮುಂಕೊಂಡನದನೇನೆಂಬೆನು॥೪೦॥ ಮುರಿ
ದಬಲಮೆಂಜರೆದುಹಿಂದಿಕ್ಕಮುಂದೆತಂ । ನುರುವಾತ್ಮಬಲಮೆಡಬ
ಲಂಗಳೊಳುಸಂದಣಿಸ । ತರಗೆಲೆಗಳಿಗ್ನಿಗಿದಿರಪ್ಪಂತೆರುದ್ರಬಲಕಿ ರಾ
ಗಿನಡದಜಬಲಂ ॥ ಪೆರಿಸಾರ್ಜ್ಜಗತ್ಕರ್ತ್ತುಬಂದನದೆಕೊಂದನದೆ।
ಬರಿದಕೆಡಬೇಡತೊಲತೊಲಗೆಂಬಕಹಳೆಮುಂ।ದೊರಲೆಭರಸಿಡಿಲಂ
ತೆಬೊಮ್ಮನಾರ್ಭಟಿಸತಾಗಿದನಂದುಹರಬಲವನು ॥೪೪॥ ಎಲ್ಲಿರ್ದ
ನಿನಿತುಪೊಳ್ತೀಸುರಬಲಂಗಳೆಂ । ಚಲ್ಲಬಡಿದಣ್ಣನಂತೋರ್ತ್ತೋರೆನು
ತ್ತಬ।ಲ್ಬಲ್ಲನೊದರಿಸುತಂಬುಗಳವುಳಿಗಳಂಕವುತಜ್ಜಗರ್ಭಂನೂಂ
ಕಲು ॥ ಬಲ್ಲಿದತರ್ಜಗಿಹಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರ್ಕ್ಕಲಬರ। ಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂದರ್ಕ್ಕಲಬಡ
ಳಿವಳಿಯೆಕಂಡಸುರ।ದಲ್ಲಣಂವೀರನಾಬ್ರಹ್ಮನಿದಿರೋಳ್ನಿಂದುನುಡಿ
ದನದನೇನೆಂಬೆನು॥೧೬॥ ಉಕ್ತಿಸತಿಯರಸನೀಂಚತುರಾನನಂವರ
ಮ।ಭಕ್ತನೆಂದೀಶ್ವರಂನಿನಗೆಕೃಪೆಯಿಂದೆಸು।ವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪೀಜಗಕ್ಕೆ

ಷ್ಟಿಯೊಡೆತನವಿಾಯೆಮಗನವುರುಳಿಪ್ಪಿನಿನ್ನಂ॥ಯುಕ್ತಿಗೆಡಿಸಿತುಜ
ಗಲ್ಲಯಕಿಟ್ಟಯಜ್ಞಾ, ಸಕ್ತಿಯಂಸುಡುಶರಣೆಪ್ಪಿಗುಶಿವನನಲ್ಲದೊಡೆ
ಶಕ್ತನಾಗೇಳ್ವವುರಕೆನೆಬಿೂವ್ಮನಂದುಘೆನರೋಷದಿಂದಿಂತೆಂದನು॥
ದಿಟ್ಟನೀನಾಶ್ನಿನ್ನಪೆಸರದೇನೆವುಗಣಾ, ರೊಟ್ಟುರೀಬ್ರಸ್ಮತ್ವಮುಂಪು
ಸಿಯೆವಿುಂತುಸಲುಳುಟ್ಟುವರೆನೀನೆವೊಳೆಂದಜಂಸರಳಂಕರಿವುತಿ
ರಲು॥ನೆಟ್ಟಸಸಿಯಂದಿನ್ನೆಗಂತಾಳ್ಪರಿವುಗಂಬು, ಗೊಟ್ಟಿಲಾಭಾವುನಿ
ನ್ನುಳಿನೀಶಿವಂಗಳೆಂ, ಕುಟ್ಟಿಶಿವರುಂಡವೂಲಿಗೆಕೊಡುವೆನೆಂದುಕಣೆ
ಗಡಿದೆಚ್ಚನಾವೀರನು॥೪೯॥ ಕೇಳೊಸತನೆಲಿರಾವುವೀರನೆಚ್ಚಂಬು
ಗಳೊಪ್ಪಿಳೆಚ್ಚಿಸೂತಾಶ್ವನುಂಕೊಚ್ಚಿವಿಧಿಕಾಯ, ದೊಳೊಪ್ಪಕ್ಕುತಟ್ಟಿ
ಚ್ಚನಾಕ್ಷಣಂಘೆಡುಘೆಡಿಸಿಕೋಪದಿಂಘೆಯವಡೆದ ॥ ಕಾಳ್ಪಂದಿ
ಯಂತಜಂಪೊಸರಘದೊಳೈದಿಬಿ, ಅಲ್ಲಾಳ್ಪಂಘಗಾರನೀನಡುದೆನುತ್ತೆ
ಚ್ಚಂಬು, ಗಳೊಪ್ಪಳೆವುತ್ತೆತರಲುವೀರಭದ್ರಂಕಡಿದುವುಗುಳಿಚ್ಚಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೪೯॥ ವುತ್ತಾರಘಾಶ್ವನುಂತೆವರಿದವುಸವರಿದವು । ಸುತ್ತ
ಣಬಲಂಗಳೆಂವುತ್ತಿದವುಕುತ್ತಿದವು। ಪೊತ್ತುವಿಧಿಯಂಗಗನಕೆತ್ತಿದ
ವುಸುತ್ತಿದವುಬೊವ್ಮಾಂಡದೆಲ್ಲೆಡೆಬೊಳು॥ವುತ್ತೆರಣರಂಗಕೇಡಾ
ಡಿದವುಕಾಡಿದವು। ಪತ್ತುದೆಸೆದೆಸೆಗಳೊಳಿಗುರ್ದಿದವುಪರ್ದಿದವು, ಸು
ತ್ತಲತ್ತೆತ್ತಲುಂತೆರಳಿದವುವಿಾರಿದವುವೀರಭದ್ರನಕಣೆಗಳು ॥೫೦॥
ಈತೆರದಿವೀರಭದ್ರಂವಿಧಿಯುನೊಡನೊಡನೆ। ಘೌತಿಸುತ್ತಿರೆಕಂಡು
ಘೆರರೋಷದಿಂಸುತ । ವಾತ್ಯವುಡಿಗಡಿಗೆವುಸಗಲ್ಕಂಡುನಸುನಗು
ತ್ತುರೌದ್ರಕಾಳಿಯೊಡನೆ॥ ಸಾತಿಯುಂಕೊಲುತಿರ್ದಳೊಂದೆಸೆಯೊ
ಳಾಭೂತ, ಬೇತಾಳರಾಕ್ಷಟಿಸನುಂಗುತಿರೆಕಾಣುತ್ತ, ತೀತಕೋಪ
ದಿಬೊವ್ಮನಂದುಬೊವ್ಮಾಸ್ತ್ರವುಂತೊಟ್ಟಿಟ್ಟನೇನೆಂಬೆನು॥೫೧॥ ಕೆ
ಡಿಯನುಗುಳುತೆಪೊಡವಿಯಂಸುಡುತೆ । ನಡಗಿಸುತೆಕಡಲನುಕ್ಕಿ
ಸುತುಡುಗಣಂಗಳಂ, ಕೆಡಪುತ್ತಸಡತಪ್ಪಬೊವ್ಮಾಸ್ತ್ರವುಂಕಂಡುನ
ಸುನಗುತವುದಾಸ್ತ್ರವಂ॥ನಡುವೆಯುಂಡಿಸಿರತ್ನವುಕುಟವುಂಸವರಿಪ
ಣೆ, ಯೊಡೆಯೆಚ್ಚುಸಾರಥಿರಥಾಶ್ವವುಂಕೊಚ್ಚಿಪೆಡೆ, ಗುಡಿಗಟ್ಟವಿಧಿಯ
ನಂಬಿಂವುತ್ತೆವೀರಭದ್ರಂಕರಳುತ್ತೆತಂದನು॥೫೨॥ ಮೇಲಾತನಾಪ್ತ
ರಂಸವರಿವಾರಾಂತಸುರ। ಪಾಲಕನತೊಳ್ಗಳಂಕಡಿದುವುತ್ತಾಶಿವಿ
ಯ, ನಾಲಿಗೆಯನೆಳಾಗಿಸೀಳಿವೂಷನವಲ್ಗಳಂಕಳೆದುಭಗನಕಣ್ಣ॥ ಆ
ಲಿಯಂಕೀಳ್ತುಚಂದ್ರನನೊರಸಿವಿುಕ್ಕಗ್ರಹಾಳಿದಿಕ್ಪಾಲವಸುವುನು
ಗಳವಯವದೊಳಗೆ। ಮೇಲಾದಕುರುಪುಗೊಂಡೆಲ್ಲರಂಕಟ್ಟಿಭೂತಾ

ಳಿಗಳಿವಶಕಿತ್ತನು॥೪೩॥ಕೊಡೆಕಳಿಕಳಿವಾಯ್ತುಖಿಳಿನೊಳಿಗವಿಕ್ಕ
ಭಟ।ರೋಡಿವಖಶಾಲಿಯಂಸ್ಫೋಕ್ಕಸುರವುಥನೆಂ।ದಾಡುವರ್ನ್ನೆ
ನೆಲವೈಕುಂತನಿನಗೀಗಳಿವಾಯ್ತುಸುತವುಥನನಾವುಂ॥ ಕಾಡಯಜ್ಞಾ
ವುನೆಸಗಿಸಕಲರಂಭೂತಗಣ। ಕೀಡುಮಾಡಿದಿರಿವರ್ಕ್ಕಿದರಿಂನಿರದೆ
ನೀ। ನೋಡಿಬದುಳಿಲ್ಲದೊಡೆಸವುರಕೇಳೆಂದುರಣಭಂಗವುಂಪೇಳ್ದ
ರಂದು॥೪೪॥ ಕೇಳಿಸಲಿವುೌನವುಂತಾಳಿದುಜ್ಜ್ವಾಂಬುಧಿಯೊ। ಳಾಳಿ
ಧೃತಿಯಂವುನಕಿಪೇಳಿಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯಂ । ಪ್ರಾಳಿಯೋಡುವಪಟುಭ
ಟಾಳಿಯಂವುರಳಿಬರವೇಳಿವೆಂದುಸುರಿಪಗೆಯಂ॥ ಏಳಿಸುವೆನಧಟ
ರಂಸೀಳಿಸುವೆನಂಗವುಂ । ಬೀಳಿಸುವೆನಗ್ನಿಯೋಳ್ತಾಳಿಸುರರೆಂದು
ದು । ವ್ಯಾಳಿಸುತವಂದಿರವದೋಳಿಸುತ್ತಲ್ಕುಸುಕೆತೂಳಿದಿಂಕರಿನ
ಡೆದನು॥೪೫॥ವುತ್ತಿಂಗ್ರವೊದಲಾದದಿಗ್ವಾರಕುವಾರರ್ಕ್ಕ। ಳೊತೆತ್ತೊ
ತ್ತೆತರಣಿವೊದಲಾದಗರಂದನರ। ವೊತ್ತವುಜಸಾತ್ಮಸೈನ್ಯಂಸಕ
ಲದೇಶಪತಿಗಳೆಸುತರೊತ್ತೀಪದಿಂದಂ ॥ ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂಪ್ರೋದವರ್ಮಾರ
ಳಿಕೂಡಿಬಂ। ದೆತ್ತಿನಡದರ್ಕವ್ಮುತಂದೆಗಳೆಸರಿಬಿದಿಂ। ಸತ್ತಬಲವೆಂ
ದ್ದುಬಂದಂತೆದಿಗ್ಪರಿಗಳಂಘಾಳಿಯಿಂಬಾಸಣಸುತ ॥೪೬॥ ಇಂತೆಸ
ವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತಸಪಬರದವರೊೋದಿದರ್ಗ
ರ್ಥವಾ । ಗ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಿರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವೆರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸೌಖ್ಯವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸಾ
ಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸು
ವಚನ್ನಬಸವೇಶನೆಳ್ತರಿಂದಂ ॥೪೭॥

ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿವುಗಿದುದು

೪ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಕ್ಷಿರಾಜನನನುರೆಗೆಲ್ದುಖಳೆರಂತರಿದು । ದಕ್ಷಶಿ
ರವರಿದುಸೆರೆವಿಡಿದೆಲ್ಲರಂವಿರೂ।ಪಾಕ್ಷನೆಡೆಗೈತರಲ್ವೀರಭದ್ರೇ
ಶಂಗೆಶಾಂತಿಯಂಮಾಡಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಚಿಮ್ಮೂಸೆಚಿನ್ಮಯಜುಗದ್ರಕ್ಷಕರುಣಾಸ। ಮುದ್ರಗುರುತರ
ವೀರಭದ್ರದುರಿತವ್ರಜೋ। ಪದ್ರವಿಚ್ಛೇದನಲಸದಾಜರಾಜಸಖರು
ದಾಣಿಯರ್ದ್ಯದೇಸ ॥ ರುದ್ರಭವಬಂಧನಶಿವದ್ರೋಹಿದಕ್ಷವುದ। ವಿ
ದಾವಣಸ್ಪಷ್ಟಿತೋದ್ರೇಕದೈತ್ಯವುದಖಿದ್ರವಿಶ್ರುತತರವಿಯದ್ರವ್ಯ
ಕೇಶನೆವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂವುನು॥೧॥ ಅಲಿಸೈರಾವುಹರಿಕಾಳಿಗಕೆನ
ಡೆಯಲಿಡ।ದಾಳಿತ್ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳುರಿಕತ್ತಿದವುಮೂರ್ಗವುಂ। ವ್ಯಾಳ

ಶಕತಾತಾದಿಗಳೆಲ್ಲಮುಂಬಗೆಯದಂತು ತಲೆಬೋವಬಳಿಗೆ ॥ ಕಾಲಹೊಣೆಗಾರನೆಂದೆಂಬಗಾದೆಗೆಸಂದು ; ಮೇಲನರಿಯದೆಬಂದುಕಂಡನಾವೀರಶರ । ಜಾಲದಿಂಪುದಿದರಣರಂಗಮುಂಸತಪಟುಭಟಾಂಗಮುಂಸುರಭಂಗಮುಂ ॥೨॥ ಎತ್ತಿಕೈಕೋಲ್ಗಳಿಂಕಟ್ಟವಡೆದನಿಬರಂ। ತತ್ತಧಿಮಿಕೆಂದುಕುಣವಾಡಿಸುವುದಮುರುಳ್ಗಿಳಿತ್ತಲಿನ್ನದೆವಿನೋದಂಗಳಿಂದೈರಾವತಾದಿವಾಹನಮನೇರಿ ॥ ಸುತ್ತಿಸುವದಂಘಾಯದಿಂನೆರಳಿಹೊರಳಿಬಾ। ಯ್ಬತ್ತಿವಿನಿಯಂಬಯುವುತಿರ್ದರೆವೆಣಂಗಂಡು । ಚಿತ್ತಜಪಿತಂಗ್ರಳಯಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯೆನೆರೌದ್ರದಿನಡತಂದನು ॥ ಭೋರೆಂದವಜ್ರಳಿನಾರ್ದ್ಯಗಳಿನಿನದಂಕಡೆಗೆ। ಸುರೆಂದವರಿಗಳಿಂಕಸಳಿಗಳ್ಪಮುಗೆದುರು । ವಾರೆಂದನಂತಗಜಹಯರಥಪದಾತಿವೆರಸೈದಿದಘೋರಧೂರೆಗಳು ॥ ಬಾರೆಂದುಪಗೆಗಳಂಮೂರಡಸಿಕರೆದಿವ್ಯಾ । ನಾರೆಂದುಸೆಣಸಿದಿರಿವೊದಲಿನಿಮ್ಮಡಿಯನಂ। ತಾರೆಂದುಚೂಣಿಗರ್ಕ್ಕುತಿರಿಕಂಡುಸರಿಕೋಪದಿಂತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೪॥ಘೋಳಿಡಲ್ದಿಕ್ಕುಗಳ್ಸಿಂಜಿನಿನಿನಾದದಿಂ। ಸಾಡಿಡ್ಡಿಕಣಂಬಾಣಮುಂಪಿಡಿದಿಂತು । ಘೋಳಿಡಿಸಿನಮ್ಮಬಲಮುಂಕೊಂಬುಬೊಮ್ಮಾರ್ಭಟಂಕಟ್ಟಿದಾತನೊಡಲಂ॥ ಸೀಳಿಡುರಿತಾಬಲಿಗೊಡೆಂದೆಸಲುವೀರಬಲ।ದಾಳಿಡುಕುರೊಳ್ಕರಿತುರಂಗರಥಸಂದಣಿಯ, ಮೇಲಿಡದವೆಂಬುಗಳ್ಸುರಿದವರುಣಾಂಬುಗಲ್ವೇಳಲೇನ್ಬರಿಯನು ॥೫॥ ಅಂಬುಜಾಂಬಕನಂಬೆಂಬಿಡಿವ್ಪತುಣ್ಣಿಕ್ಕಣಂಬರಂತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಂಬುಗಳ್ಗಗನಮುಂ। ತುಂಬಿದವುದಿಸೆಗಳೊಳ್ಸ್ತಂಬರಿದವೀಂಟವವ ಬಾಂಬೊಳೆಯನಬ್ಜಾರ್ಕಳಾ॥ಬಿಂಬಮುರಿಪುತ್ತೆವಿಸ್ಫಂಭರೆಯುಸುತ್ತಮು । ತ್ತಂಬಿಡುಪ್ರಳಯಾಳಿಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಯುಸುಭಟದೇ। ಹಂಬೊಕ್ಕಖಂಡಮುಂತಿಂಬವೆನೆಕವಿದವೇನೆಂಬೆನಾಸರಿಯಘಟನು ॥೬॥ ತಾಗಲಾನೆಗಳಿಗಳಿಮುಂಮಾವುತರ್ಪರೆಗೆ। ಮೂಗೂರಿಬೀಳ್ತುರಗದಮೊಗಂಮೊಗರ್ಂಬ। ಮಾಗಗನಕೆಚಿಗಿವೆರಾವ್ತುರತರತರದಕ್ಕೈಯ್ದಿದ್ದವೆರಸಿಬೀಳ್॥ ಮೇಗೆರಥಿಕಾಳಿಕಾಳಿಕೆಗಾರೆಜೀವನಂ । ಬೊಂಗಳೋಗಿಸೆಸುಭಟರಮರಿಯರೊಳಿಮರಿಜಗ। ತಾಗರಿಯವಾಯುವಾಯಾಸಮುಂಬೀರೆಬೀರಿದನಟ್ಯತಂಕಣೆಗಳಂ॥೭॥ನಾರಾಯಣಂಮಹಾರೋಷದಿಂದೆಸುತಿರ್ದ। ತೋರಾಯುದೆಸುಗೆಯಂತರಹರಿಸದಾಕ್ಷಣಂ। ಪೂರಾಯಳಾಯದಿಂಬಲವುಳಿಯೆಯಕಂಡುಸಂಪ್ರಾರಾವತಾರನಾಗಿ ॥ ಸಾರಯಶನಿವನಾವನೋರಣಕಲೇಸುಲೇ । ಸಾರಯಲಿವಂಗುಣಕೆಮತ್ಸರವೆಸೂತಹರಿ।

ಸಾರಥಿದೊಳೀರಥವನಲ್ಲಿಗೆಂದೀಶ್ವರಕುವಾರಕಂನೇಮಿಸಿದನು॥೪
ಇದಿವಜ್ರಗಿರಿವಜ್ರನಗ್ನಿವನದಾವಾಗ್ನಿ । ಇದಿಯಮಯಮುನಿರು
ತಿಸಿಂಹಸಿಂಪಾರಿವು। ತ್ರಿದಿವರುಣತಿಮಿರತಿಮಿರಾಪಹೃತ್ಪವಮಾನ
ಮೇಘಪವಮಾನನಿದಕೊ ॥ ಇದಿಕೊಯಕ್ಷೇಶಗಜಗವಮಥನನಿದೆ
ಬಂದ॥ನಿದಿಬೊಮ್ಮ ಮದನಮದನಾರಿವೀರಂಬಂದ । ನಿದಿಕಂಡುಬ
ದುಕೆಂದುವಂದಿಗಳ್ಪೊಗಳಿಸರಿಯುಂತಡೆದನಾವೀರನು ॥೫॥ ಅಟ್ಟರಿ
ಯನೀನಿನ್ನ ಬಾಣವಿತ್ತವುಮನಕೆ।ಕಟ್ಟಿದೆಯಸುಭಟನೀನಾರ್ಗಿನ್ನ
ಪೆಸರದೇ । ನುಟ್ಟರಿಸುಘಿಟ್ಟ ಚಹಿಯಾಂಗೆಲ್ದವರೊಳೆಂದುವೀರನೆಟ್ಟಂ
ಬುಗಳೆನು॥ಕೊಟ್ಟಿನಸುನಗೆಯೊಳಗೆನೀನೆನ್ನ ಪಾಸಸಕೆ। ವೆಟ್ಟಿಫಲ
ವೆಂಬೀಗದಿಂಸುರರಸೆರೆಗಳಂ।ಬೆಟ್ಟರಂಬಿಟ್ಟುನಡೆಯಾನಚ್ಯುತಂತಾ
ಳ್ವನೆಲ್ಲಿಂದುತೆಗದೆಟ್ಟನು॥೧೦॥ನಕ್ಕನಾನುಡಿಗೆವೀರಂಸುರರನೀಂಬಿಡಿ
ಪಕಕ್ಕುಲತೆಯೇತಕನತಾರಂಗಳೋಳ್ಬರ್ವ। ಲಿಕ್ಕಮುಸುರುವೆನಿ
ನ್ನನೆನೆಸವಚ್ಯುತತ್ವಂನಾನಾಡಲೀಕೆನಿನಗ॥ ಸೊಕ್ಕೇರಿತಾಯಾಗಪ
ಶುರುಚಿಗಳಿಂದದಂ। ಕಕ್ಕಸುವೆನೀಕ್ಷಣಂನೋಡೆನುತೆಕಣೆಗಡಿದು।
ಕಕ್ಕಸದಬಾಣಪೊಂಬತ್ತರಿಂಸರಿವರೂಪವನೆಟ್ಟುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೧
ತೇರ್ತಿರುಗುತಾಗಸಕೆಪೋಗಿಬಳಿಕುಗ್ರನೇ। ಸರ್ತಾಗಳುರಿದುಬೀ
ಳ್ವನಿತರೋಳ್ಮಾಧವಂ । ಮಾರ್ತೇರನಳವಡಿಸಿಬಲಿಭಾಪ್ರವೀರೇಶ
ನಿನ್ನ ಸರಿಸಾವುಮುರ್ವರು॥ ಪತಿರಸುವರಾರ್ಜುಗದೊಳೆಮ್ಮ ಬಾಣಂಗ
ಳಿತಿ।ಧೂರ್ತತೆಯನೀಕ್ಷಿಸೆಂದೆಸೆಯಲ್ಕೆತರುತಿರ್ಪ।ಕಾರ್ತಸ್ವರಾಂ
ಕಿತಶರಂಗಳಂಕತ್ತರಿಸಿಮಾಧವಂಗಿಂತೆಂದನು ॥೧೨॥ ಪಕ್ಷಿನಾಸನ
ನಿನ್ನ ನಾಂಕರುಣಬಂಜೀವ। ಮಾತ್ಮಬಂಬಿಡುವೆನೆಂದಿರ್ದೆನ್ನಸೆನಗಸ
ಮ।ಶತ್ರುವೇನೀನೆನುತೆಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಮಸೆವೆತ್ತಂಬನ್ನೆದನುಗಿ
ದು॥ಛತ್ರಚಾಮರಸಿಂಧುಸೀಗುರಿವರೂಥಾಶ್ವಚಿತ್ರರಥಸಾರಥಿಗಳಂ
ಕಡಿದುಪಂಕ್ಕೇಜ। ಪತ್ರಾಂಬಕನಪಣೆಯನೊಂಬತ್ತು ಬಾಣಮಂಕೆಡೆ
ಯೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೩॥ ಹಾರಿಬಿದ್ದಂನೆಲಕೆನೀಲಗಿರಿಬೀಳ್ವಂ
ತೆ।ಕಾರಿದಂರಕ್ತವುಂಜೀವನಂನಡುನೆತ್ತಿ। ಗೇರಿದುದದಂಕಂಡುವೀ
ರಭದ್ರಂಶಿವಮುಪಾದೇವಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಂ॥ ಮಾರಿತೆಂಮಘಟಿಂದುಸರಿ
ಯುಸರನಾದೈದು। ತೋರಿದೆಶೈತೆಯ್ವೇಪಚಾರಂಗಳಂಕಣ್ದೆರದು। ಮಾ
ರುಟ್ಟಿಕೈಗಳಂವಿಷ್ಣು ವಾರ್ಭಟಿಸಿಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೇಳ್ದನು॥೧೪॥ಆ
ಕ್ಷಣಂಬಂದುದಾಹರಿಗೆಮಣಿರಥವದಂ।ತೀಕ್ಷಣದೊಳಡರಲಸತ್ಪ್ರಭಾ
ಸವ ಂಹರಿಗೆ। ಶಿಕ್ಷಿಸುವನೋವೀರನೆಂಬಂತೆಕಾದುತಿರಲಭವನಿವರ

ತಿಸಮುದಮಂ ॥ ಈಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದಳ್ತಿವಟ್ಟುನಭದೋಳ್ನಿಂದು। ಪೇ
ಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆಭೃತ್ಯಪುತ್ರರಥಟನೋಡೆ। ಸಂಕ್ಷಾಜ್ಞಗದ್ರಕ್ಷಸಂಪಾರಕ
ರೊಪ್ಪಯ್ದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ ಸಂಗರಂಸವನಾಗುತಿರೆಕೋ
ಪದಿಂದೆವೀ।ರಂಗರುಡವಾಹನನನಾಹನಚತುಷ್ಕಮಂ। ಮುಂಗಡೆ
ಯಸೂತನಂಸಿಂಧುಸೀಗುರಿಭತ್ರಚಾಮರಮಪಾಧನುವನು ॥ ಪಿಂಗ
ಣ್ಣೈನೂರ್ವೊಳೊಳಂಕಡಿದುವಿಷ್ಣುವಂ।ಭಂಗಿಸಿಧರಾತಳಕಮೂರ್ಛೆ
ಯಿಂಕೆಡಪಿಚತು। ರಂಗಮಂಕೊಲತೊಡಗಿದಂಕರುಣಿಯೇರುದ್ರಪು
ತ್ರನೆಂಬೋಲ್ವೀರನು ॥೧೬॥ ನಿಡುಸರಳಸಾರದಿಂಘೋರದಿಂಭಾರ
ದಿಂ।ದಡೆಗೆಡದಸೇನೆಯಿಂದಾನೆಯಿಂಬೇನೆಯಿಂ। ದೊಡನೆಧರೆಗು
ಳ್ವರಿನಳ್ವರಿಂತೆಳ್ವರಿಂತವುತವುಗೆಕಂಡಕಡೆಗೆ॥ ಕಡಿವಡದ
ಕೊರಳ್ಗಿಂದೆಕರುಳಿಂದೆಮರುಳಿಂದೆ। ಸೊಡೆಸ್ಪೊಡದಸುರರಿಂದೆಸುರರಿಂ
ದೆನಗರಿಂದೆ। ಮಡಲರಿದಭೀತಿಯಿಂಜಾತಿಯಿಂಹೇತಿಯಿಂದಾರಣಾಂ
ಕಣಮೆಸದುದು ॥೧೭॥ ವರನದಿಗಳಂತೆಕೀಲಾಲಮಯವಾಗಲಹ।
ಪುರದಂತೆಕಾಶಿಕವಿಲಾಸಮಯವಾಗೆವ। ಸ್ವರವರ್ಗದಂತೆವಿಕ್ರಮ
ಪರಾಭವಯುಕ್ತವಾಗಲಾಸರಸಿಯಂತೆ॥ ನಿರುತಮುಳಿಗಳಪದ್ಮಮು
ಯವಾಗಲಂದವುರ। ಗಿರಿಯಂತೆಸುರಗಣವಿಮಾನಮಯವಾಗೆಸಾ।
ಗರದಂತೆ ವಡಬಪಾರಣಭಂಗಮಯವಾಗೆರಣಭೂಮಿ ಕಂಗೆಸದು
ದು ॥ ೧೯ ॥ ಜವಮಯಂಬೆಂಗೊಟ್ಟಭಟರಕಿಕ್ಕಿರಿದಿರ್ದ । ಶವಮ
ಯಂನೆಣನನೆತ್ತರಬಸೆಯೞಜಿಗಿಯರಂ । ರವಮಯಂನೆರದಮುಷ್ಟಿ
ಕಾಕಫೂಕಬಕರುನಕಜಂಬುಕತತಿಗಳ ॥ ರವಮಯಂಶಾಕಿನಿಪಿ
ಶಾಚಡಾಕಿನಿಯರು । ಸ್ರವಮಯಂಮುರಿದತೇರ್ಕಡಿವಡೆದಹಸ್ತಿ
ಸ್ಯಂ । ಧ್ವನಮಯಂತಾನೆನಿಸಿ ವೀರೇಶನಿರಿದ ರಣಮಂಡಲಂಕಂಗೆ
ಸದುದು ॥೧೯॥ ಸುರರಮುಂಡಗಳಹಸನೆವಣೆಗಳೊಳ್ಕಳಿತುಕೆಂ।
ಕೆಂಗರುಳಬಣ್ಣದಬಾಸೆಗಂಗಳಿಂಧರಿಸಿಪೊಸ । ತೊರಳೆಗಳದಂಡೆದೊಂ
ಡಲ್ಲಗಳಮುಡಿದುಮೇಲ್ಲಳತ್ರೊಡಂಗಳನೆತೊಟ್ಟ ॥ ನರದಕಂಕಣ
ದಾರಮೆಸೆಯೆಶೋಭಾನಮಂ। ನರಿಗಳಂಪಾಡಿಸುತನೆತ್ತರೋಕು
ಳಿಯಾಡಿ । ಮರುಳಿಮದವಕ್ಕಳಿಸೆಯಲ್ವೀರನಿರಿದಸಮರಾಂಗಣ
ದೊಳೇನೆಂಬೆನು ॥೨೦॥ ರುಚಿತಾತ್ಮಜಂಮುಷಾಕೋಪದಿಂದಾಬಲ
ಸ । ಮುದ್ರನುಂಕಲಕುತಿರೆಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂಸಮರ। ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಟ್ಟ
ತ್ತುಬಹುರೋಷದಿಂದಘುಡಘುಡಿಸಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ॥ಉದ್ರೇಕದಂ
ದೆಸೆಯೆತುಡುಕುವಶರಂಗಳಂ । ಛಿದ್ರಿಸಿದನೊಂದುಳಿಯದಂತೆಭಾ

ಪುರವೀರ । ಭದ್ರನಿದಿರೊಳು ಕಾದುತಿರ್ದರಾತಗೆವಿಜಯವೆಂತೆಂ
ದುಸುರರುಲಿಯಲು ॥೨೧॥ ನೋಡಿದಂವೀರನಾಟೋಪವುಂಕೋ
ಪವುಂ । ಮಾಡಿದಂವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವುನಾಗಚಾಪದೋ । ಳೊಪ್ಪಿದಂ
ವೀರಭದ್ರನಸರಿಸದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುಸಕಲಲೋಕವುನುರಿಯೊಳು ॥ ಕೂ
ಡಿದಂಬರ್ಪಬಾಣವನಿವಂಖಂಡಿಸೀ । ಡಾಡಿದಂರುದ್ರಾಸ್ತ್ರವಿಂವು
ತ್ತೈಖತಿಯೊಳೋ । ಆಡಿದಂಶರಿಯೆನ್ನನಳಲಿಸಿದಫಲವನುಣ್ಣಿಸುತ
ಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟನು॥೨೨॥ ಬಿಟ್ಟಿದವುನಿಖಿಳಲೋಕಂಗಳಾಕ್ಷಣದೊಳು
ರೆ। ಮುಟ್ಟಿದವುಸೂರ್ಯಕಿರಣಂಗಳಾಕಾಶದಿಂ। ದುಟ್ಟಿದವುತಾರೆಗ
ಳ್ಬಿರಣಿನಡುಗಿತುಸಪ್ತಸಾಗಂಗಳುವಿಯಲು॥ ಕಿಟ್ಟನುಗುಳುತೆಬರ್ಪ
ಘನಚಕ್ರವುಂನಡುವೆ । ಕೊಟ್ಟಿನೂರ್ಕಡಿವಾಡಿಕೈಯೊಡನೆವೀರೇ
ಶ। ನೆಚ್ಚು ಹರಿರಥಸೂತತುರಗವೊದಲಾದವಂಸವರಿದಂಸಾಹಸದೊ
ಳು॥೨೩॥ ಕಿರಣವಿಲ್ಲದಸೂರ್ಯನಂತೆಬರಿಕೈಪರಿದ। ಕರಿಯಂತೆದಂ
ತಂಗಳುಡಿದುರಗನಂತಸುರ । ಹರನತಿಭಯುಂಗೊಂಡುತಾಂಗೆಲವು
ಪಾಯವುಂಕಾಣದತ್ತಿ ವೇಗದಿಂದಂ॥ ಎರಳಿಯಾಕಾಶದಿಂದೋಡುತ್ತಿ
ರಲ್ಕಂಡು । ಹರಸುತಂಕಡುವೇಗದಿಂದೊಂದುಬಾಣವುಂ। ಹರಿಗಿಡ
ಲ್ಬೇಗದಿಂಬೆಂಬತ್ತಿಸರಳಿಂಳಿಯುಂಕೆಡಪಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೪॥ ಪಟ್ಟಳಿ
ವುನೊಡೆದುಬಳಿಕಾಸನಳುನೆತ್ತಿಯೊಳ। ಗುಟ್ಟಳಿಸಿದುದುಬಳಿಕಾಕ್ಷ
ಹರಿಣನುರಿನೆಲಂ । ಗಟ್ಟಿನೆತ್ತರ್ಗರಿಬಾಯ್ವಿಡಲ್ವೀರಭದ್ರಂವುಹಾಕ
ರುಣದಿಂದಂ॥ ಸಟ್ಟಿದಾನಂದರೂಪಂತೋರಿವಿಷ್ಣುನಂ। ಬೆಟ್ಟಬೇಡೇ
ಳಾಪ್ರಣವುಂಕಾಯೆವ್ವನೆಂದೆಂಬ। ಮೆಚ್ಚಿರಿದುನಿಜರೂಪಿನಿಂವೀರಭದ್ರ
ನಂತುತಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨೫॥ ಜಯಜಯಸುಚಾರಿತ್ರಭವಗು
ಣಾಂಬುಧಿಜೈತ್ರ। ಜಯಜಯವಿರಾಡ್ರೂಪಹಸ್ತವುಂಡಿತಚಾಪ। ಜ
ಯಜಯಸುಜನವಾಲದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶೀಲಜಯಜಯಸುಭಕ್ತಭಕ್ತ। ಜ
ಯಜಯಶುಭಾಕಾರಜನನಮರಣವಿದೂರ। ಜಯಜಯನತೋದ್ಧ
ರಣದಕ್ಷವುಖಸಂಹರಣ । ಜಯಜಯಸುಘನಭೂಷವೀರೇಶಸರ್ವೇ
ಶಜಯಜಯತುಸಲಹೆಂದನು ॥೨೬॥ ಸಾಹಸ್ರವದನರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೆ
ನ್ನೆಂತ್ರಿ । ಸಾಹಸ್ರನಯನರಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೈಯುಗಳ। ಸಾಹಸ್ರಬಾಹುರ
ಕ್ಷಿಸುರಕ್ಷಿಸೈನಿನ್ನವುಹಿಮೆಯಂಒಣ್ಣಿಸುವಡೆ॥ ಸಾಹಸ್ರವದನರಗಣ
ತಕೋಟತಂವುಯುಗ। ಸಾಹಸ್ರಜುಂಹ್ವೆಯುಂಪೊಗಳಲಾರ್ಪರಯೆಂ
ದು। ಸಾಹಸ್ರನಾವುದಿಂನುತಿಸುತಿರೆವಿಷ್ಣುವಿಗೆವೀರೇಶನಿಂತೆಂದನು॥
ಬರ್ಪುದಾವಾಗಲುಂಬಾರದಿರದೈಸೆಕಂ। ದರ್ಪಿತನಿಂನೋಯಲೇಕೆ

ಖಳದಕ್ಷನಸ, ದರ್ಪವುಖವನೊಳ್ಪಿವೆಂದೆನಲ್ಕೀಳಿಹರಿಭಿಯಭರಿತ
ವಕ್ತ್ರಿಯಿಂದಂ॥ ಸರ್ವಭೂಷಣನೆಯಜ್ಞಾದಿಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ । ದಿರ್ವವರಕ್ಕೆ
ತ್ಯಕೀಳಪಟಕೃಷ್ಣಜನಂ। ಬರ್ವಂತೆಗೆಯ್ವುದೆನಲೊಪ್ಪಿವೀರಂಸೀ
ಳಿಲನುಗೆಯ್ದನಾದೇಸವುಂ ೨೯॥ ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದುಚರ್ಮಂದೆಗೆವುತಿ
ರ್ಪನವ। ನರಿಕೆಯುಂಜಪೆಹೋವುಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದೋ। ಳ್ತೆರಿಸಂದುಭಿ
ಕ್ತಿಯಿಂಬಳಿಸಿದವರವರವರದುಷ್ಕರ್ಮಪಾಶಂಗಳು॥ ಪರಿವಟ್ಟುಪೋ
ಗಲಿಂದಧಿಕವರವಿತ್ತುವುಂ । ದುರುವಳಜ್ಜವೆಸೆಣಸುತಿರಲಿತ್ತಲತ್ತರ
ಸುವರತನಾಕೆಗೆಗೊನೆಯುರೂತರೆ್ಕಂದುವೀಕ್ಷಿತನವುಂದಿಂತೆಂದ
ರು॥ಜೀಯಬಿಡುದೀಕ್ಷೆಯುಂವೀರನೋಳ್ಪಿನಾರಾಯಣಂಶರಣೆಂ
ದುಜೀವಿಸಿದನಿನ್ನೇನು। ಪಾಯವುಂಕಂಡಪೆಶರಣೊಪ್ಪುವೆಯೋರ
ಣಂಬೊಗುವೆಯೋಪೇಳಿನಲ್ಕೆ ॥ ವಾಯುಸಖನೋಳ್ಪುಪ್ಪವುಂಪೊ
ಯ್ವುನೋಲ್ಕನ್ನ। ಕಾಯದೊಳ್ಪಿಭುಗುಭಗಿಲಿನುತ್ಪುರಿವಶಿಖಿಯಭಾ।
ರಾಯವಾನಸನಾಗಿದಕ್ಷನಾಕೆಲಬಲದವುಂತ್ರಿಗಳೊಳಿಂತೆಂದನು ॥
ಅರಳಿದರೇಂವುರಳಿಪಡೆವಬಲ್ಪಂನೊಳಿರೆ। ವೀರನೇಂಗಣನವುವೆನಂ
ಗೆಲುವ್ವುದೇಂಯಾಗ। ಭಾರದಿಂದಾನಿರಲ್ಕಂತಾದುದೆಂದುದಕ್ಷಂವುಪಾ
ಖ್ಯೋಪದಿಂದಂ॥ ಬೂರಂಸವಿಾರನಂಗೆಲುವ್ವುಕ್ತಿಯಂತೆನೀ। ಪಾರವಗ್ನಿ
ಯನಟ್ಟಿಬಾಳ್ವೆನೆಂಬಂತಿದ। ನಾರಾದೊಡಂಛಲಗ್ರಹಗಳಜ್ಞಾನರಾ
ಗರೆಲೋಕದೊಳಿಗೆಂದನು ॥೩೧॥ ಬಿಟ್ಟನಾವುಂತ್ರದುಷ್ಕರಣೆಯುಂಪ
ವಿಗಳಂ। ತೊಪ್ಪನಿಳಿಗಿಳಿಪಿದಂದಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ॥ ದಿಟ್ಟನಾಗುತೆಪ
ಡೆದವಬಿಳಿಚತುರಂಗವುಂತನ್ನವೊಂವುಕ್ಕಳಿನಿಪ॥ಚಿಟ್ಟದಂತೊಪ್ಪು
ತಿರ್ಪರ್ವತಾರೊಟ್ಟಜಗಜಟ್ಟರಕ್ಕಸಧೊರೆಗಳಂಕರಿಸಿನೇವುವಂಕೊ
ಟ್ಟುಕಳುಪಿದನತ್ತತ್ತದಕ್ಷಂಸವಿಗಳಂಬೇಳುತಿರುತಿರ್ದನು॥೩೨॥ಕಾ
ಳಮೇಘವೊಳಿನಡೆದಪವೊಕೈಕಾಲ್ಮಡಿ। ನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ತೆಳೆರ್ದಪನೊಕ
ತ್ತಲಿಬಂದು। ಮೇಲಾದಬಹುರೂಪವುಂಧರಿಸಿಸಂದಣಿಸಿಸೋಪವನೋ
ಪೆಳಿನಲ್ಕೆ॥ ಮೇಳದಿಂತಾರಕನಿಶುಂಭಜುಂಭಾಸುರಾ । ಭೀಳಧೂಮ್ರ
ಕ್ಷವುಹಿಷಾಸುರವೆಪಾಪ। ಶೀಲಚಂಡಾಸುರಕರಾಳರೆಂಬತುಳ
ದಾನವರೊದಗಿದರುಚಣದೊಳು ॥೩೩॥ ಶರಭವುಂದುಭಿಹಯಗ್ರಿ
ವಕತವಾಯಗಜ। ಶಿರಗಗನವುಂಛಿರ್ಸರಾಭ್ರನುವೃಷಪರ್ವದು। ರ್ದರ
ವಜ್ರನಾಭವಿದಾರ್ವಣವುಹಾನಾಭಶಂಕುಕರ್ಣಬಾಹು॥ವೆರವುಹಾ
ಬಲಹರಣ್ಯಕಶುಪುಹರಣ್ಯಾಕ್ಷ। ಇರಶುಂಭವುಯಶಂಖುಶಿರನವು
ಜಿಕಾಳಿಕೇ। ಯರಘೆನನಿವಾತಕವಚರಹಂಡುಪೌಲೋಮಿಗಳಿತಂ

ಡನ್ನೈತಂದುದು ॥೪೪॥ ಇತ್ತಲಾ ಮರುಳೆತಂಡಂಯಾಗಶಾಲೆಯಂ। ಮು
ತ್ತಿಕಾವಲಭಟರ್ಗಳಿಸದೆದುಬಾಗಿಲಂ। ಕೆತ್ತುದಳದುಳಿಪನಿತರೋಳ್ಪೆ
ಡಿಗರಕ್ಕಸರ್ಕಂಡುಕಡುಖಾತಿಯಿಂದ ॥ ಕೆತ್ತುಬಲ್ಕೈದುಗಳೆನೆತ್ತಿಜ
ಡಿದಬ್ಬರಿಸು। ತೊತ್ತಿವರಿದಿರಿದುಖಂಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಕೊರಕೊರದು। ಕತ್ತ
ರಿಸಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂಕೊಲುತಿರ್ದರೀನೆಂಬಿನದುಭ್ರತವನು ॥೪೫॥
ಬರಸಿಡ್ಲ್ಗಳಾಗಿಮುಳಿಯಾಗಿಬೆಟ್ಟಗಳಾಗಿ। ಸರಿಗಲ್ಲ್ಗಳಾಗಿಗುಂಡುಗಳಾ
ಗಿವ್ಯೂಗಳೆಂ। ಕೊರೆವಕರಗಸವಾಗಿಪುಳಿಕರಡಿಯಾಗಿಕೇಸರಿಯಾಗಿ
ಘೋರವಿಷವುಂ। ಕರೆವಹಗಳಾಗಿಶಿಖಿಯಾಗಿಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ। ಬಿರುಗಾ
ಳಿಯಾಗಿಬಿಸಿಲಾಗಿನಾನಾವಿಧದೆ । ತರಿವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಗಿವಾಯೆ
ಯೊಳ್ಪುರುಬಿರಕ್ಕಸರ್ಕೊಲುತಿರ್ದರು ॥೪೬॥ ಪಿಡಿಪಿಡಿದುರಕ್ಕಸರ್ಕ
ರುಳುಗಳೆಬಾಯ್ಗಳೊಳೆ। ಗಡಸಿನುಂಗಳ್ಕಿವಿಗಳೋಳ್ಕೊಗಿನೋಳ್ಕಂ
ಣ, ಕಡೆಗಳೋಳ್ಪೊರಮಟ್ಟನೆಗೆದುನೆತ್ತಿಯನೇರಿಪಲ್ಗಳಿಂದಾದನು
ಜರಂ॥ ಕುಡಿವುಗನುರೆಕಟ್ಟಿಕಿವಿಗಳಂಕೇಳ್ತುಕ್ಕೈ । ಯೊಡನೆಕಿವಿ
ಮುಳಿಮೂಕೊರೆಯರಂವಾಡಿನೆರೆ । ಪಿಡಿದಾಡುತಿರ್ದರೊಡವೆರ
ಸಿಯಾದನುಜರುಂವುಳ್ಗಳುಂತಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೭॥ ಏರಿದರ್ಶ್ವೀರಿದ
ಬೆಟ್ಟದೋರ್ಗಾಳಿಯೋ। ಳ್ತೂರಿದಪಾರಿದರ್ನಭದೆಡೆಗೆಬಲ್ಮೆಯಂ।
ಸಾರಿದರ್ಶ್ವೀರಿದರ್ಶ್ವೀರಂಗಳಿಂಪೊಯ್ದು ಪೊಯ್ಸ್ಗೆನೊರೆನೆತ್ತರ್ಗಳಂ ॥
ಕಾರಿದರ್ಶ್ವೀರಿದರಭ್ರಯಕ್ಷಸವನೊಡನೆಬಾ। ಯಾರಿದರ್ಶ್ವೀರಿದರ್ವಿಡಿಲಂ
ತೆಕಾಂತುಕಂ । ದೋರಿದವಾರಿದರ್ಶ್ವೀಗಳಿಂದನುಜರುಂವುರುಳು
ಗಳುವುದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೮॥ ಈಪರಿಯೊಳೀಬ್ರಲಂಕಾದುತಿರೆರಕ್ಕ
ಸ। ರೊಕ್ಕಪದಿಂಸೂಂಕರಿಸಿನೂಂಕಿದನುಜಾಳಿಪ್ರತಾಪದಿಂನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂಪೈಡನೊಡನೆವೀರಭದ್ರನಬಲವನು॥ ಆಪನಿತನುರಿಸ
ದೆವುತಟ್ಟಲತಿಭೀತಿಯಿಂ । ದಾಪಂಥಮುಡುಗಿಕಡುವೇಗದಿಂಭದ್ರ
ಕಾಂ। ಳೀಪತಿಯಮರಪೊಕ್ಕದಖಿಳಸೈನ್ಯಂಪೇಳ್ವುದೇಂದನುಜರು
ಬ್ಬಟೆಯುನು ॥೪೯॥ ನೋಡಿದಂವಿಸ್ಮಯರಸಾರ್ದ್ರನೊಳುಮಿಗೆವುಳಿ
ಯಂ। ಗಾಡಿದಂವಿಷ್ಣುವಂಕರದುನಸುನಗುತಮಾ । ತಾಡಿದಂವೀರ
ನಾದಕ್ಕನಭಲಕ್ಕೆವುನದೊಳುಮೆಟ್ಟಿಕೋಪದಿಂದಂ ॥ ಪೂಡಿದಸರ
ಳ್ಗಳಿಂತೆಗದೆಬಟ್ಟುವಿರಥರಂ। ಮಾಡಿದಂದೈತ್ಯರಂವುತ್ತಖಿಳಸೇನೆಯಂ।
ಕೂಡಿದಂಪೆಣನವೆದೆಗಳೊಳಿಂದು ಚಣದೊಳೆಲೆರಾವುಕೇಳ್ಕಾಂ
ತುಕವನು ॥೫೦॥ದುಂದುಭಿಗೆನಾಲ್ಕುಕರಭಂಗೈದುತಾರಕಂ। ಗೊಂದು
ಸಭ್ರಾನುವೃಷಪರ್ವಗೆರ್ನಾಲ್ಕುನಾ। ಲ್ಕೊಂದುಶಲಭಂಗೆಂಟುಗಗ

ನವಮೂರ್ಧ್ನಿ ಗೆಪತ್ತು ಶತವಾಯನವಮುಚಿಹಯದ ॥ ಕಂಧರಗೆರಂ
ಟೆಂಟುಕುಂಭಜುಂಭಗಿರಿಪ್ಪ। ತೊಂದಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕಗೆರ
ಪಂ । ನೊಂದಿಂತಸಂಖ್ಯಾತಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಲ್ಲರು ಮನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದನು ॥೪೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾವೀರನಂಬುಗಳೆ। ಮುಳಿಗಳಿಂನ
ನೆಯದವರಿಲ್ಲನಾರಕ್ಕಸರ । ಬಲದೊಳಗೆಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳುಂಪಲಾಯನ
ಮನನುಕರಿಸಿಕಡುಭೀತಿಯಿಂದಂ॥ ಜಲದೋಳ್ಮುಳುಂಗಿಪ್ರಲ್ಲಟ್ಟಿಪೇ
ರ್ಮರಪ್ರತ್ತ। ಗಳನೇರಿಕೈಗಳೆಂಮುಗಿದುಬಾಯೊಬ್ಬಿರ। ಳ್ಳಳನಿಟ್ಟು
ಕ್ಕಿದುವಂಪಾಯ್ಕಪಾಯ್ದರ್ಕಂಡಕಡೆಗದೇಂವೆಂಣಿಸುವೆನು ॥೪೦॥
ಕಂಡನನಿಬರಕಾಲಚೀಗವುಂಕರುಣದಿಂ। ದಂಡಲೆಯಬಾರದೆಂದೆನು
ತಸಸ್ತ್ರದಹಲಗೆ । ಖಂಡೆಯವನಿರದೆದ್ದುಳಿಪಿಸುತೆತೇರಿಂದಿಳಿದುಸಲೆ
ಭದ್ರಕಾಳಿಸಹಿತ ಗಂಡುಗಲಿವೀರನಾಹೋವುಶಾಲಿಗೆವುರುಳೆ। ತಂ
ಡವಿರಸಶ್ರೀವವಾದ್ಯರವದೊಡನೆಬೊಂ । ಮಾಂಡವುಂತೀವಿಬರು
ತಿರ್ದನೆಡಬಲದವಂದಿವ್ವನಿಯಗಡಣವಿಂದಂ ॥೪೩॥ ಬಾಗಿಲೊಳಗಿ
ರ್ದಭೈರವನನುರಿಭಂಗಿಸುತ। ಚೀಗವಿಂಕಾಗಿರ್ದಸುಭಟರಂಸದೆಬಿದಿ
ದು । ಯಾಗವುಂಟಪಡೆಡೆಗೆಪೊಕ್ಕುಚಾಡೇಕ್ಷ್ವರಿಯಕರ್ಣವುಂಕಿ
ತ್ತುಕೂಡೆ ॥ ರಾಗವುಂಸಿರಿಯವುಂದಲೆಗೊಯ್ಯಶಾರದೆಯ। ವೂಗ
ನರಿನಾಥಚೀದೇವಿಗಚ್ಚೊತ್ತಿವಿಗೆ। ನೀಗಿದಂವ್ಯಾಪಾಸನಂಗಳಂವಿ
ಕ್ಕಸುರಸತಿಯರಂನಾಸ್ಥಿತಿಸಿದಂ॥೪೪॥ಕಟ್ಟಿವಿನೋಳೋರ್ಪವುಟ್ಟಿ
ಯವುರುಳ್ವಿಪ್ರೇರುಪ್ಪಧೋತ್ರೀಗಳಂಸೆಳೆದುಭಂಗಿಸಿತೆಗದು । ಕಟ್ಟುಟ
ತೋನ್ವನ ಶಿಖೆಯುನೋರ್ವವನಗಡ್ಡಿಕಿತ್ತಿರುತಿರಲ್ಮರುಳುದಂಡಂ ॥
ಅಟ್ಟುಳಿಯುನೆಸಗಬೇಡೆಂದುಕೈಪೆಯುಂಸಂತ । ವಿಟ್ಟವುಂನಿನಿಕರ
ವುಂತಿರಿಯಪುರಾಸ್ತುತಿಯ । ಕೊಟ್ಟಪೆನೆನುತ್ತಿರ್ದಕ್ಷನತಿರಸ್ಸ
ವಂಕುಟ್ಟಹೋವುದೊಳಿಟ್ಟನು॥೪೫॥ಭೋಯೆಂತುನೆಗದಾಡಿತಾವು
ರುಳಿಗಣವಿರದೆ। ಪಾಯೆಂದುದಕ್ಷನರಸಿಯುರಳುತನಡತಂದು। ಕಾ
ಯೆವ್ಮಕರ್ಣತಾಟಂಕಸೌಭಾಗ್ಯವುಂನೀನೆಂದುಜೀಡಿಕೊಳಲು॥
ಜೀಯೆಂದುಸರಿಯಜಬಿನ್ನವಿಸೆಕರುಣವಿಂ। ದಾಯಜ್ಞಪಶುಶಿರವನ
ರಿದುಪತ್ತಿಸೆದಕ್ಷ। ನಾಯತವುನಜಪುತ್ರನೆಂಬನಾವುಂಸಾವ್ಯವಾ
ದುದದನೇನೆಂಬೆನು॥೪೬॥ಶಿರದವುಸುಕೆಂದಕ್ಷನಂದುವೀರೇಶ್ವರನ।
ಚರಣಕರಗಲ್ತಡಿಗಪೋಗಿಲವೊತಾಂಕೆಡುತ। ನರೆಯವರನೆಲ್ಲರಂಕೆಡ
ವವರವಾಳ್ಕೆಯಾಯೆ೨ಂದುನಿನೀವರ್ತನಂ ॥ ಸರನದಕೆತಕ್ಕುದಂ
ವಿರಚಿಸಿದನೆಂದವಂ। ವೆರಸಿಹರಿಯಜವುಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರುಂಬರೆಬಂದು। ಪ

ರವುಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕೀಶ್ವರಸ್ತವದೆಡೆಗೆ ಬಂದಂಕ್ರಮದೊಳೆ ॥
ಕಡೆವಾಗಿಲೋಳ್ನಿಲಿಸಿಸಕಲರಂನಾರದನ । ನೊಡೆಗೊಂಡುಪೋಗಿ
ವೀರೇಶ್ವರಂತನ್ನಪಿತ । ನಡಿಗಳ್ಗೆನಮಿಸಲುಶಿವಂಹರುಷದಿಂತೆಗದು
ತಕ್ಕೈಸಿವೆಯ್ದಡಹುತ॥ ಓಡನೆನಾರದನಿಂದವೃತ್ತಾಂತವುರಿದುವು।
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆಕರುಣರಸವಿರದೆತುಳ್ಕಾಡಲಾ।ವೃಷಭನೆಲ್ಲರಂಕರಸಿಪಿಡಿ
ಗೈಗಳಂಬಿಡಿಸೆತುತಿಸಿದಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೯॥ ದೇವರಿಪುದೈತ್ಯವ
ನದಾವಹರಿಶಕ್ರರಾ। ಜೀವಭವಮುಖ್ಯನಾನಾವಿಬುಧಮಕುಟರ।
ತ್ನಾವಳೀಬಹುಳಪ್ರಭಾವಪದಭಕ್ತಸಂಜೀವದೈವಾಧೀಶನೆ ॥ ವಾ
ವಕರವೀಂದುನೇತ್ರಾವಲಂಬನಲೋಕ । ಸೇವಿತಮಹಾವಿಷಗ್ರೀವ
ಕೈಲಾಸಶಿಖ । ರಾವಾಸಭೂತೇಶವಿರೇಶಪಿತನೆಸಲಹೆಂದುತುತಿಯಿ
ಸುತಿರ್ದರು ॥೪೯॥ ಇಂತೆಂದುನುತಿಪವರಿಯಜಮುಖ್ಯದಿವಿಜರಂ।
ಸಂತಯಿಸಿನೀವೆಮಗವಿರಹಿತದಕಾರ್ಯದೆಡೆಗಿಂತುಪೋಗದಿರಿನಿಂ
ಮುಯಶರೀರದಕೊಂಕುಕೊರತೆಗಳೊಳ್ವೀಗಿಮುದಿದ ॥ ತಿಂತಿಣಿಯಬ
ಲಮೇಳ್ವುದೆಂದೆಲ್ಲರಂಕಳುಪಿ। ಮುಂತಿದ್ದವೀರೇಶನುಗ್ರತ್ವಮುಂಕಂ
ಡು । ಶಾಂತಿಯುಂವಾಡಿಸಿಜಗದ್ರಕ್ಷನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿರ್ದಂ ಮುದ
ದೊಳು॥೫೦॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ।ಸಂತಸದಿ
ಬರದವರೊಳ್ತೀದಿದರ್ಥಪಾ।ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ।
ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾ
ರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೫೧॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇ ಸಂಧಿವುಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೪೪ಕ್ಕಂ ವುಂಗಳೆ.

೭ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಂದೆಹರಿಹರಿಯಾಗಿರಕ್ಕಸನ।ಹರಿಸಿ
ಜಗವುಂಹರಿಸುತಿರೆಸರಿಯುಮೊರೆಗೇಳ್ದು। ಹರನಿರೂಪದೆಹರಿ
ಯುಹರಿಸಿದಂವೀರೇಶಶರಭಾವತಾರದಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮಾವತಾರಮೋಕ್ಷಾಗಾರಲೋಕಸಂ। ರಕ್ಷಣಳಶಿಕ್ಷ
ಭಕ್ತಾಪೇಕ್ಷಭೀಮಭಾ। ಳಾಕ್ಷದಕ್ಷಾಧ್ವರವಿಪಕ್ಷಸುರಪಕ್ಷಪತ್ಯಕ್ಷ
ಪಾವನಸೊರೂಪ॥ ಯಕ್ಷಪತಿಸೇವಿತಮಹೋಕ್ಷವಾಹನವರಮು।
ಮುಕ್ಷುವಂದಿತನಿರಾಪೇಕ್ಷಕಾಮಿತಪೂಜ್ಯ । ಪಕ್ಷಿಗಮನಾಕ್ಷಭಿನ
ನಿಕ್ಷೇಪಪದವಿರೂಪಾಕ್ಷತ್ರಿಯಕ್ಷಸಲಹು ॥೧॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲಿಸಿದ್ಧರಾ

ಮೆದಿವಿಜಕೆಲವು। ಕಾಲಮುಂಸುಖದಿಂದಕಳಿವುತಿರಲಲ್ಲಿಂದೆ। ಮೋ
ಲೊಂದುಮೃತ್ಯುವಾಯ್ತನುರಗೆಖಳಿಹರಣ್ಯಕಶುಭವೆನಿಪ್ಪಪೆಸ
ರ॥ ಕಾಳಿರಕ್ಕಸನೋರ್ವನಂಪೆಚ್ಚಿಸಕಲದೇ। ವಾಳಿಯುಂತನ್ನಭುಜ
ಬಲದಿಂದೆಸದೆಯೆಸುರ। ಜಾಲಸಹಿತಮುರೀಂದ್ರನೀಶನಂಕಂಡುಬಿಂ
ನವಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೦। ಘರೆಯೊಳೋರ್ವಂಹರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆನಿ
ಪ್ಪವಂ। ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂದೆಪಗಲಿರುಳೊಪ್ಪರಗೊಳಿಗು। ಸುರಸರೋ
ರಗದನುಜರಿಂದೆಬತ್ತಿಸೇಸಾಯುಧಂಗಳಿಂಸಾಯದೆಂತ॥ವರವನನಿತುಂ
ಪಡೆಮತಮ್ಮಲ್ಲರಂಪರದೊಂ। ಳೊರಸಿದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಂಪಿಡಿದನಿಂತಿ
ದಂ। ಪರಿಹರಿಸಿಕಾಯೆಮ್ಮನೆಂದುಸುರಸಂಕುಲಂಧರಣಿಯೊಳಿಗಡಗಿ
ಡಮುದು॥೨॥ ಏಳಿಸಿದನಮರರಂತಿವನಂಮುಕರುಣಮುಂ। ತಾಳಿಸಿರಿ
ಯರಸನಂಕರೆದೆಂದನೀಪರಿವಿ । ತಾಳಿಸಿಜಗಕ್ಕೆಕೇಡುತಂದ ಖಳನ
ಸುಂಗೊಲ್ಲೆಂದುನೇಮವೀವೆ॥ಆಶಿಸಿದನಾಸರಿನಿರೂಪಮುಂತಿವನಡಿ
ಗೆ। ಬೀಳಿಸಿಕೀರ್ತಿಯಂಕತಿರಮುನಿನ್ನಮರರಂ । ಪಾತಿಸುವೆನೆಂದುಕ
ಡುಬೇಗದಿಂದೈತಂದನೇನೆಂಬೆನಪ್ರತಿಮಬಲನು॥೪॥ ಕಂಜಸಂಭವನಿತ್ತ
ವರದಬಲಮುಂನೆನವು। ತಂಜನಾಡ್ಯನವನನಮನೆಯುಕಂಬದೊಳು
ಗ್ರ। ಬಂಜನಿಸಿನರಸಿಂಹರೂಪಿನಿಂದೈತ್ಯನಂಪಿಡಿತಂದುಹೊಸ್ತಿಲೊಳ
ಗೆ॥ಸಂಜೆಯೋಳ್ತನ್ನತೊಡೆಯೊಳ್ಕಿಡಪ್ಪಗುರ್ಗೊನೆಗಳಿಂಜಠರಮುಂ
ಬಗಿದುರಕ್ತಮುಂಸುರಿಸುರಿದು । ಭುಂಜಿಸಿದನಾಹರಣ್ಯಕಶಿಪುವನಖಿಳ
ಲೋಕಾಳಿಸರುಷಂಬಡೆಯುಲು॥೫॥ ಮತ್ತೆಕೆಲಕಾಲಕೆನೃಸುಂಹಂ
ಗಖಳನೊರೆ। ನೆತ್ತರಾವರಿಸಲಂಗೋಪಾಂಗಮುಂವುದೋ। ನ್ಮತ್ತತೆ
ಯನೈದಿತಾನಹರಣ್ಯ ಕಶಿಪುವಿಗೆಂಟುಮಡಿಯಾಗಿಜಗಮುಂ॥ಸುತ್ತಿ
ಸುಡುತಿರೆಸಕಲಜಗವುನಮರಾಳಿಬೇ। ಸತ್ತುಮಗುಳ್ದೈದಿಕೈಲಾಸ
ಮುಂಪೊಕ್ಕನಮಿ। ತೋತ್ತಮಾಂಗಿಗಳಾಂಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಶಂಕರಂಗೆ
ತರ್ವೃತ್ತಕನನು॥೬॥ ಪಳಿಯುರೋಗಮೊಕ್ಕಷ್ಟಾಂಗೊಳಿಲುನವರೋ
ಗ ಮೊದುಬಂದಂತೆ ಮೊದಲಾಣ್ಮನಜ್ಜಂದೋರ್ವ । ಬಲವಂತನಂಬ
ಯಸಿಬಾಳ್ವೊಗಲುಬಡಿವಗಂಡಂದೊರಕೆದಂತೆಖಳನ॥ ಕೊಲ್ಗಂಜಿ
ದೇವರಂಮೊರೆವೊಕ್ಕರೆಮ್ಮನಂ। ಡಲೆದುತಿಂಬೊಂದುಸಿಂಹಾಕೃತಿಯ
ಭೂತಮಂ । ಕಳುಪಿಪರಿಯೆಂದುನೊಂದಮರಾಳಿವಿಸ್ತರಿಸಿದನೃಸಿ
ಹ್ಮನಹದನನು॥೭॥ ಆಚ್ಚರಿಯನಾಂತುಶಿವನಾನುಡಿಗೆಹರಿಗಿಂತು। ಪೆ
ಚ್ಚಿವಮುದಂಗಳನಿಲಿಸುವೆವುನೀಂಮುಂದೆ । ಚಿಚ್ಚಿಬೇಡೆಂದಭಯವಿ
ತ್ತುದಿವಿಜಗೆವೀರೇಶನಂಕರೆದುನೀನು॥ ಚಿಚ್ಚರದೊಳಾಹರಿಯಬಳಿ

ಗೈದಿನೀತಿಗಳ್। ನುಚ್ಚೆರಿಸಿಕರೆಬಾರದಿದೊಡಾದೇಸಮಂ।ಜಿಟ್ಟುತೆ
ಶಿಕಟ್ಟೆರ್ಮ ಮೆರಡುಮಂತಾರೆಂದುಕುವರನಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು॥೯॥ ನ
ಮಿಸಿದಂಶಿವನಡಿಗಿಭಕ್ತಿಯಿಂಕೂಡೆಸಂ।ಕ್ರಮಿಸಿದಂತನ್ನಬಲಮಂದಿ
ವಿಜವರ್ಗಮಂ। ಗಮಿಸಿದಂನಿಂದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದಾನರಸಿಂಹನಿದಿರೊಳ್ಕೃತಂ
ದುನಿಂದು॥ಭ್ರಮಿಸಿನುಡಿಯದೆಸುಮ್ಮನಿರ್ಪಸರಿಯೆಂಕಂಡು। ಚಮಿ
ಸಿನುಡಿದಂಸಕಲಜನರಣೀತಿಯೆನುಪ।ಕ್ರಮಿಸಿನಡೆವುದುನೀತಿಯೇ
ನಿನಗಿಹೇಳೆಂದುಪದಿಸಿದಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೯॥ ಎಲೆಹರಿಯೆಕೇಳ್ನೀನು
ಸತ್ವಗುಣಸಂಯುತಂ। ಸುಲಲಿತಜ್ಞಾನಿಲೋಕಂಗಳಿಂನಲವಿನಿಂ। ಸಲ
ಹುವಂನೀನಸುರಕೃತ್ಯದೊಳ್ಪುತಾವುಸದೊಳ್ಪುಣ್ಯದೊಳ್ಪುಲೋಕ
ಮಂ॥ ಕೊಲೆಗಡಸೆನಗಪಸದೆಕೇಳ್ದಿವರುನಿನ್ನೊಳಗೆ।ತಿಳಿದುನೋ
ಡೀನುಡಿಯನೆಂದುನರಸಿಂಗೆಂದು। ಪಲತೆರದಪುಣ್ಯಯಂಪೇಳಿದಂ
ರುದ್ರಾವತಾರನತಿಶಾಂತತೆಯೊಳು॥೧೦॥ ಸಾರಿನಿಧಿಪೋಯಂವಿಸಾರಿ
ದೊಲಕಾರಣಂ। ಭೂಪಮಣಿಬಾಲ್ಯೆರದುಸುಂಗುವೋಲಾಕ್ಕಲದಸ
ವಿಸಾರಣಂವಿಗ್ಗಳಿಸಿಬೀಸುವಂತಾನಗಂಸಕಲರಂಸಲಸುವವಗೆ॥ ಈಃ
ರಾಕ್ಷಸತ್ವದಿಂಲೋಕಮಂನೀನೆಸಂ। ಘೋರಮಂಮಾಳ್ಪುದನುಚಿತ
ಮೆಂದುನಿನ್ನನಾ। ಮಾರಾರಿತನ್ನಶ್ಲಿಗೂಡೆಗೊಂಡುಬಪೇಳ್ದನೆನೆ
ನೃಸಿಂಹನುಡಿದನು॥೧೧॥ ಆವನದಾರ್ತ್ತರಾರಿಯೆಂಬವಂತನ್ನಕಲಿ।
ವವನದಾರಿನಿತೊಂದುಸೆಸಲಿಕೆಂಬಾಳ್ವಡೊ । ದ್ದವನದಾರೆಂನಿದಿ
ರೊಳ್ಪಿದಿಸರಿಬರಿಗವಾತಾಡುವಂನೀನದಾರು ॥ ಜವನವರುನಿನ್ನಕ
ಡದಪರೇನೊನೀನಧಿಕ। ಜವದೊಳಿಳಿಯಲ್ಬಂದಿಯುಕಟೆಂಮಹೇಂದ್ರ
ಮಂ । ಜವನೆಲ್ಲರಿಂಕೇಳ್ದಬಪ್ಪದನುಚಿತವೆಂದುಘುಡಿಸುದಿಸಿದಂ
ನೃಸಿಂಹಂ॥೧೨॥ಕೇಳ್ದಗಸಗಹಸವೀರಂಮಹಾಕೋಪಮಂ।ತಾಳ್ದಿ
ತರಹರಿಸಿಸರಿಕೇಳ್ದಿನಸ್ವರಾಜನಂ । ನೀಳ್ದನೆತ್ತರ್ಗುಡಿಗುಡಿಗುಹಾವ
ದಂಪತ್ತಿನೀಂಪ್ಯುಮರೆಯುತಪ್ಪದೀಯು॥ಪೇಳ್ದಪಪುಕೇಳುಬೊಮ್ಮ
ನೆಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ್ತಜಗ । ದೋಳ್ಬಿಟಂರಕ್ಷಿಸಂನೀಂನಿಮ್ಮನುಂಜಗಮನಾ
ಳ್ದಸೃಷ್ಟಿಸಿಸಲಹುಕೊಲ್ವಪಂರುದ್ರನಾತನಪುತ್ರನುನೆಂದನು॥ ಹೊ
ಹೋಪುರೇಕೇಳ್ದಿವಾಕ್ಯವ್ಯಮಂಮಸಣ । ಗಾಹಗೂರವಂಬೂದಿಬ
ಡುಕನದೆಪೆಣ್ಣಿನನ। ಸಾಹಸಂಗಡೆಜಗಸ್ಥಿತಿಜನಲಯಕರ್ತ್ತುವಾತಂಗ
ಡೆವುಗೊಡಯನು॥ ಈಕವಿರುಗಾರನಾತನಮಗಂಗಡವುದುಳ್ಳಾ
ಹಿರಿಯನೆಡೆಗವ್ಮನೊಯ್ವುಗಡಕೇಳಿವೆಂ। ದಾಹತ್ತಿರಿದ್ದವರಕೈವೊ
ಯ್ದುನಕ್ಕುನರಹಂಮಗುಳ್ದಿಂದೆಂದನು॥೧೪॥ ನುಡಿದೊಳೇಂಪಿರಿಯ

ತನವಪ್ಪುದೇನಿನ್ನ ಬಾ। ಯ್ಬಡಿಕತನಮಂತಿರಲಿಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾನಲ್ಲ
ದೊಡೆಯರುಂಟೀ ಸುರಬ್ರಹ್ಮರುವಾದಿಗಳು ನನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳುನಡ
ವರುಕಡೆಗೆಸಂಹರಿಸುವೆಪುಸೃಷ್ಟಿಪೆವರಕ್ಷಿಪೆವು। ಕೊಡುವೆವಳಿವೆವು
ಸಕಲಸಂಪದವನಿನಗದರ। ಗೊಡವೆಯೇತಕೆಬಂದದಾರಿಯೋಳ್ನಿಡೆ
ಯೆಂದುನುಡಿದನಾನರಸಿಂಹನು॥೧೪॥ ತರಹರಿಸಿದಂವೀರನಾನುಡಿ
ಗೆಪಲ್ಮೊರೆದು। ಸರನಾಜ್ಞೆಯುಂಟುವಂಗಿನ್ನೊಮೆಬುಟ್ಟಿಗಳೆ। ನೊರವೆನ
ವನುಂಕೇಳದೊಡೆತಕ್ಕುದನೆಗಳ್ವೆನೆಂದುರೆಮಡಾನಯದೊಳು॥ನರ
ಸಿಸ್ಮಕೇಳ್ನಿನ್ನವೂರ್ಖತೆಯನುಳಿಬರಿದೆ । ಮರುಳಾಟದಿಂದಫಲ
ವೇಂಸಕಲಲೋಕವುಂಪೊರೆವಾತನಹುದುನೀನಾದೊಡಂಸರನಾ
ಜ್ಞೆಯುಂವಿಾರಬೇಡೆಂದನು ॥೧೬॥ ಸರನಾಜ್ಞೆಯುಂಮೃತ್ಯುಕೂರ್ಮಕ
ಟಘೋರಕೇ। ಸರಿವುಮುನ್ಯಾರೂಪುಗಳೆನಾಂತುತವುನಂಮಪಾ।ಗಿರಿ
ಯಂಹರಣ್ಯಾಕ್ಷನಂಹರಣ್ಯಕಶಿಪುವನರಿದಿತ್ತಿಸದೆದುಸೀಳಿ॥ ಸುರರ
ಸಲಹಿದಿಯಾಗಳದನೆಲ್ಲವುಂವರಿದು। ಸುರರನೇಸಂಪಾರಮುಂಮಾ
ಡಜೀಡೆನ । ಲ್ಲರರಿವೀರೇಶವಚನಾವೃತದೆನೆನದುದಿಲ್ಲವನೆದೆಯ
ಬೀಂಕರಿಣವೊ ॥೧೭॥ ಬೇಡಬಾರೈನೃಸಿಂಹಂಕರಂನಿನಗೆ। ಕೇ
ಡನೆಣಿಸುವನಲ್ಲಕಂಡುಬದುಕೆಂದುಮಾ । ತಾಡುತಿರಿಘೊಡುಘೊಡಿ
ಸಿಕೋಪದಿಂವೀರನಂಮೀಲ್ವಾಯ್ದುಕೊಳ್ವನೆಂದು॥ ಕೂಡೆಲಂಘಿಸೆ
ಕಂಡುತಪ್ಪಿಲ್ಲಸೈಂಪೊಳಿಂ । ದಾಡಿಸುರರೆಲ್ಲನುಂನೋಡುತಿರೆಪುಟ
ನೆಗಪು। ಗೂಡಿಯಿಂನರಮೃಗದಮಸ್ತಕವನೆಡಗಾಳಿಂದಿದನದನೇನೆಂ
ಬೆನು ॥೧೯॥ ತಡ್ಡಯಿಜರಿಪುಪರೆಗಪೆದ್ದುಚೀತರಿಸಿಮಾ । ರುದ್ಧಿಕೈ
ಗಳೆನತುಳದೋಳ್ಬಲಂವೀರನಂ। ಗುದ್ದುನೆನೆನುತ್ತೆನಡೆದಪ್ಪಡಂತಾ
ಣುತ್ತೆವೀರಭದ್ರಂಮನಡೊಳು ॥ ಉದ್ಧುರುಟುತನದಸಿಂಹಾಕೃತಿಗೆ
ತಕ್ಕಬ। ಲ್ಮಡ್ಡನಿತ್ತೀನೃಸಿಸ್ಮನಪಣೆಯಬರಹಮಂ। ತಿದ್ದಿಬಿಟ್ಟಪನೀ
ಗಳೆನುತಶರಭಾಕಾರಮುಂತಾಳ್ದರಂಜಿಸಿದನು॥೨೦॥ ಕಾಲಂತನವ
ಡಾಗಿರಿಗರಂಕೆಗಳಿಪ್ಪಾದವೆಂ। ಟಂಚವುತ್ತಾರದಿಂವೂಡಿದವೊನಭದೊ
ಳಿದು । ತಾಂಚಲಿಸೆಗರಿಯಗಾಳಿಯೊಳಿಟ್ಟಿಗಳ್ಮೇರೆಯುಂವಿಾರಮೇಗಿ
ರಿಗಳ॥ಸಂಚಯುಂಪಾರಪರ್ವತಶಣಶಶಿತಾರೆ। ಯುಂಚಲ್ಲಬಡಿದಂ
ತೆಬೀಳದಿರವೆಂಬಿನಂ । ಚಂಚುವಿನಂರಮೃಗದಕಂಡವುಂಕಟ್ಟಿಪಾರಿ
ತುಗಗನಕೇನೆಂಬೆನು ॥೨೧॥ ಕೊಡೆಸುವಂನರಮೃಗಶರೀರಘಟಣಂ
ಗಳಿಂ। ತೊಡರುವಂಶರಭಾವತಾರಿವುತ್ತೆಡಬಲಕೆ। ಮಿಡುಕುವಂನಾ
ರಸಿಸ್ಮಂಬಳಿಕೊತ್ತಡನೊಡನೆತುಡುಕುವಂವೀರಭದ್ರಂ ॥ ಸಿಡಿವೆನೆಂ

ಮುಬ್ಬವೆಂದನುಜಾರಿಪಕ್ಕದೋ। ಳ್ಪಿಡಿವನಂದಬ್ಬರಿಸಿದಕ್ಷಾವಿಕಣ್ಣಾಟ್ಟ
ಯ। ಬಿಡುವಂನೃಹರಿಜರವನೊಡನತಸ್ವರಿಪುಪ್ರನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸು
ವೆನು ॥೦೧॥ ಎಲ್ಲಿತೋರಿಸುಜಗಸ್ಥಿತಿಲಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಾ। ನಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಂ
ಬನಾಲಿಗೆಯನಾಶಿವನಬಳಿ। ಗೊಲ್ಲನೆಂದೆಂಬಬಲ್ಮೆಯನಭವನಂಜು
ರವಚತುರಿಕೆಯುಮಾತುಗಳೆನು ॥ ಸೊಲ್ಲಸೊಲ್ಲಿಂದುಮೂದಲಿಸು
ತಂನಿಖಿಳನಖ। ದಲ್ಲಿಮುಖದಲ್ಲಿಠಂಕೆಯಲೆರಗದೆನೆದೆನೆಗೆ। ಚಲ್ಲಿಸಿದ
ನರುಣಾಂಬುವಂನೃಕೇಸರಿಯಂಗದಿಂದಮದ್ಭುತಕರಭನು ॥೦೨॥
ಕುಸುಕೆರಿವನಡಿಗಡಿಗೆಘೆನಪರ್ವಂತಗಳೋ। ಳ್ಬಸಿವನಲ್ಲಲ್ಲಿನೆತ್ತರ
ನಬ್ಧಿಯೊಳ್ಮಿಳುಂ ।ಗಿಸುವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆತೆಗದೆತ್ತುವಂಸುತ್ತುವಂ
ನಾನಾದಿಗಂತಂಗಳಂ॥ಕೊಸರಿಬೀಸಾಡುವಂಗಗನದಿಂದಿಳೆಗಪ್ಪಿ। ಳಿಸು
ವನಿಂತೆದೆಯಳಲುತೀರ್ವನ್ನೆಗಂನೃಪರಿ। ಯಸುಪಿಂಗುವನ್ನೆಗಂವೀ
ರನಾರುಂಕೊಲ್ಲದರೆಗೊಲೆಯನುರೆಕೊಂದನು ॥೦೩॥ ಇಂತುಕೊಂ
ದಾನೃಕೇಸರಿಚರ್ಮಮುಂಶಿರ । ಸ್ರಂತಂದುತಂದೆಗೊಪ್ಪಿಸೆಕಾಣು
ತೀಶ್ವರಂ। ಸಂತಸದೊಳಾಮುಖಕೆಕೀರ್ತಿಮುಖವೆಂಬಪೆಸರಿಟ್ಟಿಸ
ವಭೂಷಣದೊಳು ॥ ಅಂತುತಚ್ಚರ್ಮಮುಂಸಿಪ್ಮಾಸನಮಿದೆಂದು ।
ತಾಂತಡೆಯದೇರಿಸುತನಂಮನ್ನಿಸುತ್ತೆಸುಗ । ಸಂತತಿಗಳೆಂಮುದ
ದಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಸುಖದೊಳಿರ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದು ॥೦೪॥ ಇಂತೆಸ
ವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ । ಸಂತಸಪಟುರದವರೊಳ್ಪೋದಿದರ್ಗ
ರ್ಧವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗನುನ । ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ತರಿಂದಂ ॥೦೫॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೫೯ ಪದ ೧೦೬೯ ಮಂಗಳ.

೭ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯವನುಳಿದುಮೇನೆಯಂ । ರ
ಕ್ಷಿಸುವೆನೆನುತೆಸುತೆಯಾಗಿಪಂಪಾವಿರೂ। ಪಾಕ್ಷನಂಪೂಜಿಸು
ತ್ತಿರ್ದಳಗಜಾತೆವಿಖ್ಯಾತೆಯತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಚಂದ್ರಾರ್ಧಧರಣವಿಜೇಂದ್ರನತಚರಣಭುಜ। ಗೇಂದ್ರಾ
ಭರಣಭಾರತೀಂದ್ರಶಿರಹರಣವಿಜಿ । ತೇಂದ್ರಿಯವಿರಣಪರ್ವತೇಂದ್ರ
ಜಾವರಣಗುಣನಾಂದ್ರಸತ್ಕರಣಕರಣ॥ ರುಂದ್ರನಿಜಕರಣವೃಷಭೇಂ

ದ್ರವೆರಕೆರುಣಸೌ । ಪೇಂದ್ರಸಾದರಣದಿವಸೇಂದ್ರಹಿವುಕಿರಣಸಾ।
ಹೇಂದ್ರಾಕ್ಷಶರಣು ವೋಕ್ಷೇಂದ್ರವಿರುಪಾಕ್ಷಬಳಶಿಕ್ಷಸೌಜನ್ಯರಕ್ಷ॥
ಆಶಿಸಿನ್ನೆಲಸಿದ್ದರಾವುಶಿವಯುಂಕುರಿತು। ಪಾಲೀಯಶೈಲನಧರಾಂ
ಗಿಪ್ಪಾವರ್ದಬಿಬಹಳೆ । ಕಾಲಪರಿಯಂತರಂತಪದೊಳಿರಲು ಮಿಯೊಳಿ
ದುಬಂದವಳವುಂದಿನಿಂದು॥ ಬಾಲನಿನ್ನ ಯೆತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೇಂವರವ
ಬೇಂ।ಕೇಳೆನಲು ನೀನೆನಗೆಸುತೆಯಪ್ಪದೆನಲದರಿ।ನಾಲಲನೆದಕ್ಷಸಂ
ಭವಕಾಯವನುಳಿದು ವೇನೆಯುದರದಿಬೆಳೆದಳು॥೩॥ ಬಳಿಕತಿಥಿ
ವಾರತಾರಾಯೋಗಕರಣಸಂ।ಮಿಳಿತಶುಭದಿವಸದೊಳುಶುಭಲಗ್ನ
ದೊಳುಪಡೆದ।ಳೊಲವಿನಿಂಶಿವಲಿಂಗಧರೆಯಾದಕುವರಿಯುಂಗಿರಿರಾಜ
ನೈದೆನೋಡಿ ॥ ನಲಿದುತಪ್ಪಿಸುವಿಂಗೆತಲ್ಲಿಂಗವುಂತವ್ಮ । ಕುಲಗು
ರುವಿನಿಂದೀಕ್ಷೆಯುಂಕೊಡಿಸಿಪೆಸರಿಡಲು । ಬೆಳೆವುತಿರ್ದಳುಲೋಕ
ಮಾತೆಗಿರಿಜಾತೆಶಿವಶರಣಕುಲಪಾರಿಜಾತೆ॥೩॥ ಶಿವನಪುಣ್ಯದಫಲಂ
ಪೆಟ್ಟಿಬಳೆಬಳೆವಂತೆ।ಶಿವನವೋಹನಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಬಳೆಬಳೆವಂತೆ।ಶಿವ
ನಸುಖಮಿರಿಟ್ಟುವುಮೂರ್ತಿಯಂಧರಿಸಿ ಬಳೆಬಳೆವಂತೆಕಂಗೊಳಿಸು
ವ॥ಶಿವನಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆನಳನಳಿಸಿಬೆಳೆವಂತೆ।ಶಿವನಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಬಳೆ
ಬಳೆವಂತೆಬೆಳೆದಳಾ। ಶಿವನಪಟ್ಟದರಾಣಿಕಲಾವ್ಯಾಣವ್ಯದುವಾಣಿಫಣಿ
ವೇಣಮಧುರವಾಣಿ॥೪॥ ಎಳೆಯಸುರಲತೆಯಂತೆಬೆಳ್ವಕ್ಕದೊಳ್ತೊ
ಳಗಿ।ಬೆಳಗುವಸುಧಾಸೂತಿಯಂತೆಶಿರಿಯಾಂತದೋ।ಳ್ತಲದೋರುವಂ
ಗಜನಸಖವಂತೆನಳನಳಿಕೆಕಾಂತಿವೋಹನಗಳೊಗೆಯೆ॥ ಲಲಿತಾಂಗ
ದೊಳ್ವದನದೊಳಾಬ್ಜಹುಮೂಲದೊ । ಳ್ಸಲಿನುಂಪುಸೊಂಪ್ಪಕಂಪಮು
ರೆರಂಜಿಸೆಸೊಗಸೆ । ವಿಲಸಿತಗುಣವ್ರಾತೆಕಂಗಿಸದಳಿಗಜಾತೆಚಾರು
ಚಾರಿತ್ರವುತೆ ॥೫॥ ತೋಳಿವೊದಲೊಕ್ಕಂಪುಮುಖಮುಲದೊ
ಳ್ಪೊಂಪು।ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯೋಳ್ನೀಳ್ವನುಂಬಸುರಿನೊಳ್ತೀಳ್ವು ಬಾ
ಳಿದೊಡೆಯೊಳ್ನುಂಪು ನುಡಿಯೊಳೊಪ್ಪಗಸಿನಿಂ ಪುಸಂಜನಿಸಿಮೆರೆಯೆ
ಕೂಡೆ ॥ ಆಲಸಂನಡೆಗುಣ್ಮೆಲಜ್ಜೆನಗಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮೆ। ಮೇಲಿವಕ್ಷದೊ
ಳೂರ್ವುಪುರುಲತೆಗಳೊಳ್ಪಿವ್ವರ್ದ್ಧ, ವೇಳವಿಸೆಶಿವಯಿಂತುಯವ್ವನದ
ಸಿರಿಯಾಂತುಕಂಗೆಸದಳೀನೆಂಬೆನು॥೬॥ ಕೆಕ್ಕರಿದುಬಳಿದಪೇರ್ಕ್ಕೊ
ಲಗಳೊಳ್ಕೈಯೊಳಗೆ।ಪೊಕ್ಕಡಗದಿರ್ದನಗೆಗಣ್ಪೊಳೆವುತಿಹಬೆನ್ನ ।
ಮಿಕ್ಕೊಳಗುವಾಡಿಕೊಂಡೆಸವವೇಣಿಯಬಂಧಮಸಿಯನಡುತಂನಿ
ದಿರೊಳು॥ಚಿಕ್ಕದೆನಿಸುವಬಾಸೆವೊದಲಾದಿವಳೆಯವ್ವ । ನಕ್ಕೊಂ
ದೊಡಲ್ಸಾಲದೆಂದುಮುಂನವೆಕಂಡು।ಮುಕ್ಕಂಣನೆನ್ಮೈಯನಾದನೆ

ನಲಗಸುತೆಯೆಯವ್ವನದವೆಂಪದೆಂತೊ ॥೭॥ ಸೊಳೆವಮುಖವೆಂಬು
ಜುಂಕುಂತಳೆಂಷಟ್ಪದಿಗಳಲರುಗಂಗಳೆಮಾನ್ಗಳೆಸೆವಕಂತಂಶಂಖ;ವೆ
ಳೆದೊಳ್ಗಳಾತೆರೆಗಳುರಸಿಜಂಚಕ್ರತತಿಬಾಸೆಯೋಶೈವಾಲವ ॥ಸುಳಿ
ನಾಭಿನಿವ್ಮನವೆಳಿಸಂಕುಲಂಕಿರುದೆರೆಗಳಲಘುಜಘನಂಪುಳಿಲ್ಮೀಗಾ
ಲ್ಗಳಾವೇಗಳ್ತಿಳಿವೊಡನೆಗಿರಿಜೆಬಾಂಬೊಳಿಯಂತೆಕಂಗಸದಳೀಕ್ಷಿಸು
ವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ॥೮॥ಶಿವನವಿಭವದನಾಡುಶಿವನಮಹಿಮೆಯಬೀಡು;ಶಿವ
ನಸುಖಮಯವೂರ್ತಿಶಿವನನಿರುಪಮಕೀರ್ತಿಶಿವನಭಾಗ್ಯದಪೆಂಪು
ಶಿವನವಿಷಯದಸೊಂಪುಶಿವನಶೋಭನದಲಂಪು ॥ ಶಿವನಬಯಕೆಯ
ಗೊತ್ತುಶಿವನತನುನಿನಜೊತ್ತು; ಶಿವನಮನದನುಕೂಲಶಿವನಚಿತ್ತ
ದಲೀಲೆ;ಶಿವನಸುಕೃತವ್ಯಕ್ತಿಯೆನಿಸುವಮಹಾಶಕ್ತಿವಿಭವದಿಂದಿರು
ತಿರ್ದಳು ॥೯॥ ಇಂತುಪಾರ್ವತಿಲೀಲೆಯಿಂದಿರಲು ನೀರದಪ;ಧಾಂತ
ರದೆನಾರದಂಬಂದೊಡಗರಾಜನ;ತ್ಯಂತಹರುಷದೊಳೆರಗಿಕೈಕೊಟ್ಟ
ತನ್ನರಾಜಾಲಯಕ್ಕೊಯ್ತಿರಲು॥ಮುಂತೆಗಿರಿಸುತೆಯಿರಲ್ಮನಿ
ಕಂಡುಪದಕೆರಗಿ;ಸಂತಸದಿವಿಾಗಳುರೆನೀಂಪಂಗ್ಸರೆಮ್ಮಗಳ; ಳಂತು
ತಿಸಮಣಿದಿರೇಕೆನೆನಗುತೆಗಿರಿರಾಜಗಾವುನಿಪನಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥
ಜನನಿಯೆದೇವಗಂಗೆಗೆವಿಯನ್ಮಂಡಲಂ;ಜನನಿಯೇಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕೆಜೈ
ತ್ರರಥವನಂ;ಜನನಿಯೇದಿವ್ಯನಿಗಮಾಕ್ಷರಾಳಿಗಮುಖಂವಿಮಲಸು
ಜ್ಞಾನಸುಧೆಗ॥ಜನನಿಯೆವೈಕಾರ್ಯಮಾನಸಂರತ್ನಕ್ಕೆ;ಜನನಿಯೆಂ
ಘಣಶಿರಂಸರ್ವಮಂಗಲೆಗೆನೀ; ವ್ಜನನಿಜನಕರೆಜಗನ್ಮಾತೆನಿಮ್ಮಯ
ಮಗಳಿಶಿವಶಿವಾಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ದಕ್ಷಸಂಬಂಧಕಾಯವನುಳಿದು
ಮಿಗೆವಿರೂ;ಪಾಕ್ಷನರ್ಧಾಂಗಿನೀನೆಯವರಕ್ಕಾಗಿತವ ; ಕುಕ್ಷಿಯೊ
ಳ್ಪೆರೆನಿನ್ನಮಗಳೆಯಾಕೆಯವಿಯೋಗದಿಹೇಮಕೂಟಗಿರಿಯ ॥ ಸು
ಕ್ಷೇತ್ರತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರದಸ; ಮೃಕ್ಷದೊಳುಘನತಪೋಧನನಾ
ಗಿನಿಂದುಭಾ;ಳಾಕ್ಷನಾನಂದದಿಂತನ್ನನಿಜಮಂತಾನೆಜಾನಿಸುತ್ತಿರು
ತಿರ್ದನು॥೧೩॥ಆವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿದ್ದೆಡೆಗಳುಪೈವುಪಾ ; ದೇವಿಯಂ
ನೀನೆನಲುಕೈಕೊಳ್ಳುತಲುಚಿತಸಂ ; ಭಾವನೆಯೊಳಾಮುನಿಪನಂ
ಕಳುಪಿಪರಶಕ್ತ್ಯಂದರಿದುಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ಪಾವನಚರಿತ್ರೆನಡೆಪೋ
ಪೆನೆತಾಯ್ಬೆರಗಿ;ತೀವಿದನುರಾಗದಿಂವುಷ್ಪಕವನೇರಿಕಾಂ;ತಾವ
ಳಿಯಗಡಣದಿಂಪಿತನೊಡನೆಹೇಮಕೂಟಾಚಲಕೆಬರುತಿರ್ದಳು ॥೧೪
ಕರಕಥಾರಕನಾಗಿಯಕ್ಷವಾಲಿಕನಾಗಿ;ನಿರುತಮುಂರತಿಯುಕ್ತನಾ
ಗಿನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ; ತಿರಜೇವಿಯಾಗಿಜಟಿಯಾಗಿವುಕ್ತಾಪಾರಿಯಾಗಿಸ

ದ್ವಂತಿಯಾಗಿ॥ ಉತ್ತುತರಪವಿತ್ರಾಂಗಿಯಾಗಿಸದ್ವಿಜಬೃಂದ। ಪರಿವೃತ್ತ
ನಾಗಿಪುಷ್ಕರತೀರಗತನಾಗಿ । ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನೆಹೇವುಕೂ
ಟಾಚಲಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ಗಿರಿಶಿರದಕುಜದೆಳೆದಳಿರ್ಗಳೇ
ಕೆಂಜೆಡೆಗ। ಳಿರದಲ್ಲಿನೆರವೆಶಶಿಸೂರ್ಯಕಿಲಗಳಿಂಗಳ। ಕೊರಿವದಾವಾನ
ಲನೆಟಿಸಿಗಣ್ಣಿದವನಿಧರಕಂದರದನೀಲಶಿಲೆಯೆ॥ ಕೊರಳಿಗತಳಿಂಪುದಿ
ದಮುಂಜೀವಿಭೂತಿವಿ।ಸ್ತರಗೆ ಡೆಗಳಿಶಿರೋವಮಾಲೆಯಾಗಿಶಂ। ಕರ
ನಘೋರರೂಪ್ಯಮುಂಪಡೆದಂತೆಹೇವುಕೂಟಾಚಲಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೫
ಪರಿವಪರಿಪರಿಯಮೃಗಕುಲನೆಂಬವಿಘಾನ್ಗಿಂ। ಮೆರುತೆಗತಿಗೊಲಿ
ವತರುಶಿರವೆಂಬತೆರಿಗಳಿಂ। ಕರಿಕುಂಭವೊಡೆದೊಕ್ಕಮುಕ್ತಾಫಲಂಗ
ಳಿಂತಳಿರ್ದಂಬವಳೆದಿಂದಂ॥ವರಧಾತುನಿರ್ಝರಾವಳಿಯಪೌಸನೀರ್ಗ
ಳಿಂ ಚರಿಪಸುರಪುಷ್ಪಕವೆನಿಪ್ಪಜೈತ್ರಂಗಳಿಂ।ಶರಧಿಯಂದದಿನೆಸವ
ಹೇವುಕೂಟಾದ್ರಿಯಂಗಿರಿರಾಜಸುತೆಕಂಡಳು ॥೧೬॥ ನೋಡು
ನೋಡಿದುಹೇವುಕೂಟವಿದನೊಲ್ಮಕೊಂ ಡಾಡಲಸದಳವಿದರವ
ಹಮೆಪಿರಿದಬ್ದಾರಿ।ಚೂಡನಿಲ್ಲಿಸ್ಪರ್ಶಕಾರಣದಿಂದಲಿಂದುವಿಗೆನಗವರಂ
ತೋರುತಬರೆ॥ ಕೂಡೆಕಳ್ಪಪಸ್ಪಳಿನವಳಿನಚಕಾತ್ರಾಳಿಗ।ಳಾಡೆಪದ
ಜಘೆನಮುಖಮಂಡಲ ಕುಚಂಗಳ್ಗೆ। ಈಡಾಗವರತುಂಗಭದ್ರೆಯಂಗೆ
ನೆಯಂತೆಕಂಗೆಸದಳಿಗಜಾತೆಯ॥೧೭॥ಗುರುಸೇನಪಿಂಡಂಗಳೀಕಳಿಸ
ವೆಸವತಾ।ವರೆಯೆಕನ್ನಡಿಕಣ್ಣಾವಳಿಬೆಮುತ್ತಿನಸೇಸೆ। ಮೊರೆವ
ದನಿಯೇವಾದ್ಯಮುಂಬುಚರವೇಜನಂಸುಳಿಗಳಾರತಿಗಳಾಗೆ॥ ಪರ
ಮಶಂಕರನಪಟ್ಟದರಾಣಿಬರೆಕಂಡು। ಸರುಷದಿಂಪೊಳಿದಿರ್ದೊಂಪಪಾಂ
ಗಿನಿಂದೊಪ್ಪಿದಳು । ಸರಸಪುಣ್ಯಾರಣಾದ್ರಿವಿಷಯದುರಿತಕ್ಷಿದ್ರೆಗುಣ
ವುತ್ರೈತುಂಗಭದ್ರೆ॥೧೮॥ನಿರುತವುನಿಮಿಷಕುಲಕಾತ್ಮಪ್ರಯಂತಾನಾ
ಗಿ । ವರಸಕಲಭುವನಕಾಸ್ಪದಮಾಗಿಹಂಸಸಂ । ಚರಣಾನುಬಂಧಿ
ಯಾಗಿಯುವೆಸವಕುಲಸಂಭವನಿಜನಿವಾಸವಾಗಿ॥ದುರಿತದೂರ
ವುವಾಗಿವುನಿಜನಾನ್ವಿತವಾಗಿ। ನಿರುತಂತ್ರೈದಾಭ್ಯಸಕರವಾ
ಗಿವಿಸುಪಸುರಗಿರಿಯಂತೆಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹತುಂಗಭದ್ರೆಯಂಗಿರಾ
ಜಸುತೆಕಂಡಳು ॥೧೯॥ ಇಂಚರದೊಳೊಸ್ಪವರಸಂಚೆಗಳಕೊಂಜೆ
ಗಳ। ವುಂಚಿಪರಿವ್ರುತರಂಗಾವಳಿಯಗಾವಳಿಯ। ಸಂಚರಿಪಸಕಲ
ವುನಿರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳತಡಿವಿಡಿದವೃಕ್ಷಂಗಳ್। ಚಂಚರೀಕದಸರ
ದಸೊಂಪುಗಳವೆಂಪುಗಳ। ವಿಂಚುತಿಹಸೈಕಿಲಗಳೋಳಿಗಳಪಾಳಿಗ
ಳ। ಕಾಂಚನಾಂಭೋಜಾತಧೂಳಿಗಳಕೇಳಿಗಳತುಂಗಭದ್ರೆಯಕಂಡ

ಳು ॥೨೦॥ ಜಂಬೂರಸಾಲಸೂಗದಾಕ್ಷಿಖರ್ಜೂರ, ಜಂಬೀರನಾರಂಗೆ
ಮಾತುಳುಂಗಾವಮುಳಕ । ವಿಂಬಾದಪನಸುದಾಡಿವನಾರಿಕೇಳದಂ
ಭಾವಿಗಳಫಲಭಾರದಿಂ॥ಅಂಬಿಕೆಬರಲ್ಕಂಡುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ದಂಬಾಗಿನಮಿಸುನೋಲ್ತುಂಗಭದಾತೀರ। ಮುಂಬಿಡದೆಸಾಲ್ಗೊಂಡು
ಬನಬನದೊಳಿಸಂದರ್ವೀನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೧॥ ತುಂಗಭದ್ರೆ
ಯನಾಗಗಿರಿಸುತೆಗೆತೋರಿಸುತೆ। ತುಂಗಸಂತೋಷದಿಂಮುಂತಳರಿ
ರಂಜಿಸುವ। ನಂಗಜರನಿರ್ಪಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಿಡಿವಿಡದಿರಂಜಿಪವನಂ
ಗಳಿಂದಂ॥ಕಂಗಸದುದ್ಯೆದಿಸಾಸಿರಮೊಗದಫಣವಲ್ಲ ।ಭಂಗಕೊಂಡಾಡ
ಲಸದಳವಿನಿಸುವದರನವ। ಮುಂಗಲತೆಯುಂಕಂಡುಪುಷ್ಪಕವನಾಸ
ರ್ವಮಂಗಲೆಯ ಪಿತನಿಳಿದನು॥೨೦॥ ಬಾಗಿಲೊಳುಕಾದಿರ್ದನಂದೀ
ಶನಂಕಂಡು । ಬಾಗಿವಸ್ತಕವನಗರಾಜನನುರಾಗದಿಂ ಭೋಗಿಭೂ
ಷಣನಿಪ್ಪನಿಲ್ಲಿನಿನ್ನಂಪಿಂತೆಭೋಗಿಸಿದನಿಜರಮಣನು ॥ ಯೋಗಿ
ರೂಪಿಂದನಿನಾತನೆಂತಿಸನಂತು। ಯೋಗಿಣಿಯುಮೆನಿಸಿನೀನೊಲಿ
ಸೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿ। ಸಾಗಿದಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪರಶಿವನಮನವನಿಂಬಾಗಿ
ಪಡೆಯೆಂದುಪುರಕೆ।೨೩॥ಜಯವಿಜಯಗಳುಮೆನಿಪಘನಸಹಾಯಿಗ
ಳೆನನು । ನಯದಿಂದಬೆಸಸಿನಿಜಪುರದತ್ತಕುಧರಸಂ । ಚಯನಾಥ
ನೈದಲುಮಿಯಿತ್ತಪಂಪಾಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆನಡೆದುಬರಲು॥ ನಿಯತ
ದಿಂಹೋಮಧೂಮಂಗಳಿಂಕ್ರತಿಸವಾ । ಶ್ರಯಮುಂಕ್ರಘೋಷದಿಂ
ವರಸವಿರ್ಗಂಧದಿಂ। ನಯನಕರ್ಣಘ್ರಾಣತತಿಗಳಂತಣಿಸುತೆತನ್ನೋ
ವೆನಂಕಂಗಸದುದು॥೨೪। ತುದಾಕ್ಷಿಗಳಕೋವವಿಮಲಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ।
ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಮುಂಮಾಳ್ಪಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ । ರುದ್ರಪೂಜೋಪಕರ
ಣಂಗಳಂಬಿಳಿಪವಲ್ಕಲಮನುರಿತೊಳದೊಣಗಿಪ ॥ ರುದ್ರನರ್ಚನೆಗೆ
ನಾನಾಕುಸುಮಮುಂಕೊಯ್ವ। ರುದ್ರದಿಂದೇಕಂಡುಯತಿಗಳಿನಮಿ
ಪಶತ। ರುದ್ರೀಯಮೊದಲಾದಮಂತ್ರಂಗಳಿಂಜಪಿಪಮುನಿಗಳಿಂವನ
ಮೆಸದುದು॥೩೫॥ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳಂಶಿಷ್ಯಸಮುದಯ।ಕೊಕ್ಕೋ
ದಿಸುವಪ್ರಮಾಣಮುಂಪೇಳ್ವಭಾಷೆಮೊದ। ಲಾದತರ್ಕಂಗಳಂಕನ್ನಡಿ
ಪತಾನಮುಂಮಾಳ್ಪಜಪಗಳನೆಸಸುವ॥ ಸಾದರದೆಯಜ್ಞಂಗಳಂಮಾ
ಳ್ಪಹೋಮಮೊದ। ಲಾದಸತ್ಕ್ರಿಯಗಳಂಸಡಸುತಿರ್ಪುಶಿವನ। ಪಾ
ದಯುಗಳಸ್ಮರಮುಕ್ತಿಯುವತೀವರಮ್ಮನಿವರರ್ಥಂಗಸದರು ॥
ಸೋದೆಡೆಗಬಳಿವಿಡಿದುಸೋಗಿಬೆಸತೇನೆಂದು, ಕಾದಿರ್ದಹೋಮಕ್ಕೆ
ಸವಿದಾಜ್ಯದರ್ಭಿಸಂ । ಪಾದನಗಳಂನೀಡಿಯಮಳಫಲಕಂದಮೂ

ಲಗಳಿನವರಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆ॥ ಆದರದೊಳಾಹಾರಕಾಲಕೊದಗಿಸಿನಿರ್ಮ
ಳೋದಕಮನಾಶ್ರಮಕೆತಂದಿತ್ತುಭಕ್ತಿಯೊಳ್। ಳಿಪ್ಪದಗಳನೊತ್ತುತಿಪ್ಪವು
ವೃದ್ಧಮುನಿಪರ್ಗಳಪಿಗಳಾಗಿರಿತಟದೊಳು॥೭೭॥ ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದು
ಗಾಳಿಬಿರಿಸಾಗಿಪ್ಪುಗಳಂ। ತುಳಿಯಲಂವುದುತುಂಬಿವಿಂಡುಮೊರೆ
ಮೊರೆವುತ್ತಮಿಳಿಯಲಂವುದುಸೂರ್ಯಕಿರಣತತಿಸಂಪಾಗಿತರುಲತಾ
ಗುಲ್ಮಕುಲಕೆ॥ ಮುಳಿಯಲಂವುದುದವಾನಲನುರಬಿಮೊಳಿಗಳಂ। ಹೊ
ಳಿಯಲಂವುದುಮೇಘವೊತ್ತಿಪಣ್ಣಳಸೊಂಪು। ಕಳಿಯಲಂವುದುಸ
ಕಲರುತುಗಳೊಂದಾಗಿರ್ಪಕಾಲಂತದ್ವನದೊಳು॥೭೯॥ಗಿರಿಕಾಬಿ
ಡಾಲಫಣನಕುಲಶಶವೃಕನಾಗ। ಹರಿಹರಿಣಶಾದೂರ್ಲಶರಭಭೇರುಂ
ಡಾದಿ। ಧರೆಯವ್ಯಗಪಕ್ಷಿಕುಲವುನೈರ್ಜ್ಯೇನ್ಯವೈರಂಗಳೆಂಬುರೆದು
ಸೊಗಸಿರ್ಪವು॥ ಬಿರಿದಸಂಪಗಳಿಗಳೆಂಬುಜಕೆಚಂದ್ರನುಂ। ಸರಸಕೈ
ರವದಲರ್ಗಳಿಗೆಸೂರ್ಯನಿತಿವರೊಳಿರೆವಿಲ್ಲದಿಹುದುಪಂಪಾವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷನತಪೋವನದೊಳೀನೆಂಬಿನು ॥೭೯। ಇಂತುರಂಜಿಸುವಪುಣ್ಯಾ
ಶ್ರಮಂಗಾಣುತೋ। ದಂತೆಗಿರಿಸುತೆಬಂದುಪೋಮಕೊಟ್ಟಾಚಲ।
ಪ್ರಾಂತದೆತಪೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಶೋಭಿಪವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಕಂಡುನ
ಮಿಸಿ॥ ಸಂತಸದೊಳೊಲ್ದುಕೊಂಡಾಡಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಸಂತತಂಪುತ
ಜಿಸುತ್ತಿರ್ದಳಿಗಜಾತೆಯು। ತ್ಯಂತಭುವನಾಸ್ಥಿತೆಸಕಲನಿಗಮಾತೀ
ತೆಸಂಪೂತತೆಲೋಕವಾತೆ॥೩೦॥ ನಿಶ್ಚಲುಂತುಂಗಭವನಾನನದೊಳುಂ
ಮಿಂದು, ನಿಶ್ಚಳದಭ್ರಾತಾಂಬರವನುಟ್ಟು ಕೊಸರೆನೋಳಿಂಪ್ಪಕ್ಷೊಪ
ಸತಾದಭಸಿತವನಿಟ್ಟುರುದಾಕ್ಷಿಯಂತೊಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಳಿಕ॥ ಅಕ್ಷ
ಪುಗಳಿನರಸಿಕೊಯ್ದತಂಗವರಿಂದೆ। ಪಕ್ಷಿಯಂವಾಡಿತತ್ಪಸ್ಸಾನಕಳ
ವಡಿಸಿ। ಯಷ್ಟಿಮೂರುಳ್ಳತಿವನಂಭಜಿಸುತಗಜಾತೆಸುಖನಿರತ್ಪತಿಲ
ತ್ಪ॥೩೧॥ ತಾರಕಾಸುರನೆಂಬದಾನವಂಪೆಟ್ಟಿಮಿಗೆ। ವಾರಿಜಾಂಬಕಸು
ರೇಂದ್ರಾದಿಯಿಕ್ಕಾಲರಂ। ಗೋರಿಗೊಳಿಸುತ್ತವರದುರ್ಗಂಗಳಂಕೊಂ
ಡುತನ್ನತಾಣೆಯವನಿಡಲು॥ ಭಾರಿಯಾಸವದೆಸೈರಿಸಲ್ಲದಾರದೆವಿ
ಕಾರವೇಷವನಾಂತುಕೈವಿಡಿದುತಂತಪಸ್ಸಿನಾರಿಯರಸ್ಪರುಂನಡೆ
ತಂದುಮೇರುವಿನಗುಹೆಯೊಳಗವ್ಯಗರಬರು॥೩೨॥ ಅಷ್ಟರುವಗಳ
ವೈಯುಕಾಳಿಕೆಯಬೈಸ್ವರಸ । ಪಟ್ಟಣಿಸಿವಾಸ್ವದಮರರ್ಕಳಂಗಿಷ್ಟ
ಮಂ। ಕೊಟ್ಟವನಪೊರೆಗನದೆತರಲಜಂಕಂಡುನಿಮ್ಮಾಕೆಬರವಾದು
ದೆನಲು ದಿಟ್ಟನಹತಾರಕನಕೊಲೆಗಾರವಾಂಭೀತಿ। ಬಿಟ್ಟೆವೆಮ್ಮಯಸ
ಕಲಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಪೆಸರ। ಪಟ್ಟಣಂಗಳೆನವಂಕೊಂಡುಬಿಡುದುರುಬಿ

ಯುರಿಯುಟ್ಟಿದಂಕೇಳಿಂತರು॥೩೩॥ಸಾರಿದೆವುಹರಿಗೆತಾರಕನಟ್ಟುಳಿಯು
ನಾತ ನಾರೇಳ್ಪೆಸಸ್ಪುವರುಷಂಕಾದಿಕಾದಿಗೆಲ್ ಲಾರದೆಸುದರ್ಶನಂ
ಮುರಿದೋಡಿಯಮ್ಮೆತಾಬ್ಜಿಯುಂಪೊಕ್ಕು ಮೃಗಶದನು॥ ಆರೆವಿನ್ನ
ವನಲಿಗೆಸುರರುಳಿವದಾರಿಯಂ। ತೋರಿಕೊಡಿಯೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆಕ
ಮಲಾಸನಂ । ದೂರನಾಲಿಸಿಯಮರರಂಸಂತವಿಟ್ಟುಪೇಳ್ದಂಬುಳಿನ
ವೃತ್ತಕವನು॥೩೪॥ಪಿಂತೆತಾರಕದೈತ್ಯನತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಂವ ನಾಂತ
ದೊಳುತೊಡಗಿದಂತಪವನದರುಗ್ರಮಂ। ತಿಂತೆಂದುಪೇಳಲೀನಗರಿ
ದಾತಫೋಗ್ನಿಯಿಂದೀರೆಳ್ಪಗಂಸುಡುತಿರೆ॥ ಚಿಂತೆವೆತಾಗೀಕ್ಷಣದೊಳ್ಳ
ದಿಕೇಳಲಭ।ವಂತನಗಪೇಳ್ದೆನಿದುತಾರಕನತಪದವ್ಯತ್ಯಂತನಾತಂ
ಗೆಬೇಡಿದವರವನಿತ್ತರಂಬಿಡಿಸೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥೩೫॥ಮೃಡನಾ
ಜ್ಞೆಯಿಂದತಾರಕನೆಡೆಗನಡೆತಂದು । ನುಡಿಸಿದೇಂಸಾಕುತಪವಂವ
ರಂಬೇಡೆನಲ್ಕೊಡನೆಕಣ್ದೆರದುಕೊಂಡಾಡುತಂನುಡಿದನಾನೆಂದಗಂ
ಸಾಯದಂತೆ॥ಕೊಡುವೆನೆಜಾತಸ್ಯಮರಣಮ್ರುವಮೆಂದಿಂಬು। ನು
ಡಿಯನರಿದಘಟತವನೆಂಬರೇಈವರಂ । ಬಿಡುವುದೈಮರಣನೆಂತಾ
ದೊಡಂಪೇಳಿನಲ್ಕವನೆನ್ನೊಳಿಂತೆಂದನು॥೩೬॥ ಆಪೊಡಭವನವೀ
ರ್ಯವಂಬಿಡದೆಸರಿಯುಜೇಂಬ್ರಾದಿಸ್ಯಂದಾರಕರುಧರಿಸಲಾವೀರ್ಯ
ದಿಂ । ದಾದೇಳ್ದಿನದಳುವಾರಕನಿಂದಲಲ್ಲದುಳಿದವರಿಂದೆಸಾಯದಂ
ತೆ॥ಸಾದರದೊಳೀವುದೆಂದೆನಗಬಿನ್ನವಿಸಲಾಂ। ಭೇದದಿಂತಾವರವ
ನಿತ್ತೆನದರಿಂದವಂ। ಕಾದಿಕೊಂದೊಡೆಸಾಯನಾರಕ್ಕೆಯೊಳುಮಂ
ದುಪೇಳ್ದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೩೭॥ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದಿಶಂಕರಂತ
ಪಮಿರಲು ।ಸ್ತೋಮವಿಂಗಿರಿಜೆಯಾತನಸೇವೆಯಂವಾಳ್ವ । ಶಾಮ
ಹಾದೇವನಾಕೆಯೊಳೊಂದಿದಲ್ಲದಿಂಮಯಕಾರ್ಯಸಾಗದೆಂದು। ಕಾ
ಮವಿಪಿತನಂಕೇಳ್ವಿನೆಂದಜಂನಿರ್ಜರ। ಸ್ತೋಮಮಂಕೂಡಿಸರಿಮೆಡೆ
ಗೆಬರಿಕಾಣುತ್ತೆ । ತಾಮರಸಲೋಚನಂಬಂದುದಂಪೇಳೆಂದುಜೊಂ
ಮನಂಜಿಸಗೊಂಡನು ॥೩೮॥ ಸರಿಗಕೈಮುಗಿದಜಂನುಡಿದನಾತಾ
ರಕಂ। ದುರುಳನವನಂಕೊಲ್ವೊಡೀಕ್ಷ್ವರಂಗಿರಿಜೆಯೊ। ಳ್ನಿರೆಯಲಾ
ವೀರ್ಯದಿಂದುದಿಸಿದವನಿಂದಲ್ಲದಾಗದಾರಂಭುತನ್ನ॥ ಪರಮನಿಜವಂ
ತನ್ನಸೃಷ್ಟಿಮಲವುವ್ಯದೊಳ್ಗಿರಿಸಿತನ್ನಂತಾನಜಾನಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಾ
ದರದಿನಾತನಯೋಗಮುಂಕೆಡಿಪುದಕ್ಕುಪಾಯಂಗಾಣಬೇಕಂದನು॥
ಸರನನಿಷ್ಟುರತಪಶ್ಚರ್ಯಲನೆಯಂಮಾಡುದಾ । ಸ್ಮರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂದಾ
ಗದೆಂದಬ್ಜಭವಿ। ಷ್ಟರಕಮಲನಾಭಮುಂತಾದವರ್ನಿರ್ಧರಿಸಿಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನಂ

ಬರಿಸಲು॥ ಹರಿಗೆಸ್ತೊಡನುಟ್ಟು ನಿಂದಿರ್ದ ನೀಕ್ಷಣಂ।ಕರಿಸಿದಿರದೇಕೆ
ನಲುಹೇವುಕೊಟದೊಳಿಪ್ಪ । ಹರನತಪವುಂಕೆಡಿಸಿಪಾರ್ವತಿಯೊ
ಳೊಂದಿಸೆಂದಸುರಾರಿನೇಮಿಸಿದನು॥೪೦। ಆವಮಾತುಕಿವಿಯೊಳಿಲಗು
ಡಿದಂತಿರಾಗಲಾ। ಕಾವುಂಭವುಂಗೊಂಡುಕಂಪುವಂಕಿಣಿಕೆನಿರ್ದ್ಧ
ವುವಾಗೆನೆನಯನವನ್ಧಿಯಿಂದೀಪಾತನುಸುರುವರಿನೀವೆನಲ್ಕೆ ॥
ಈವುಪಾದೇವಗಣತಾಗಿತನುವಂಕೊಡಲು । ನೀವಾಡಿದುದುಸಫ
ಲವುಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ।ಲಕ್ಷ್ಮೀವುನೋವಲ್ಲಭಂಕಳುಪಿದಂತಿಳುಪಿದಂ
ಸುರರಚಿತ್ತದಭಯವನು॥೪೧॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪ್ರಾಣ
ವುಂ।ಸಂತಸಬಿರದವರ್ಗೊಂದಿದರ್ಗರ್ಧವಾ।ಗ್ದಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದಿರ್ಗರ್ಪರಿಪಿದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂ
ಸಕಲಭೋಗವುನ।ನಂತಶ್ರೀಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುನಚ್ಚಿಸುವನಾ।ಕಂ
ತುಸುನಪ್ರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿಂದಂ ॥೪೬॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಷ್ಟೋನೇಸಂಧಿಯುಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೪ಕ್ಕಂ ಪದಂ೩೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ವನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಕಾವುನಲಿಗರ್ವವಿಂಸಕಲಸನ್ನಾಸದಿಂ। ಪೋವು
ಕೂಟಾಚಲಕೆನಡೆತಂದುಸರನ । ನುದ್ಭವಮಬಾಣಗಳಿಂದೆನೆ
ಯೆವಿರೂಪಾಕ್ಷನುರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದಸುಳ್ಕಿನವಳ॥

ಪದ॥ ಅಂಗಭವನತುಳಸರಾರ್ಚಿಂಗವಾಸನಗುಣೋ। ತ್ತುಂಗನ
ಯನಾಗ್ನಿಸ್ಪಲಿಂಗಮುಮೈಲಜಾ । ರ್ಧಾಂಗನತಜಸಕವುಲಭೈಂಗ
ಶಂಕರಕೃಪಾಪಾಂಗನಿರ್ಮಲಶುಭಾಂಗ್ಗಂಗಾತರಂಗಪ್ರಸಂಗತಜ
ಟುಪಟುಲ । ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಭಕ್ತ ಸಂಘವುಂರಕ್ಷಿಸದು । ಹಿಂಗನನು
ದಿನವುಸೆವಿಸಂದಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಸತ್ಕೀರ್ತಿಸಂಗ ॥೧॥ ತಂದೆಯ
ಡಿಗರಗಿಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುವುನ್ಮಥಂ । ಮುಂದವಾರುತನಂಸವಿಾಪ
ಕ್ಕೆಕರದುನೀ। ನಿಂದೆವ್ಮಚೈತ್ರನಂಸಕಲಬಲವುಂಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಬರವೇಳಿಂದೆನೆ ॥ ಅಂದವಂಬಂದಾವಸಂತಂಗೆಕಂದರ್ಪ । ನಿಂದುನ
ರನಂಜಿಸಲ್ಕೆದುವೆಂನೀಂಬೇಗ,ರಿಂದೆಚತುರಂಗವುಂಕೂಡಿಬಸುದೆ
ನಲಜಿಳಿಪಲವೆರಸಿಪೊರವುಟ್ಟಿದು॥೩॥ಮಾವ್ಪಗಳ್ಕೆರವೇರೆವಲ್ಲಿಗೆವು
ನಂಗೊಳಿಸ, ಲಾವಿವುಲಚಂಪಕಂನೋಂಪಡರೆಬಕುಳಮಿರ । ದಾವ
ರಿಸೆವುಕುಳವುಂಪಾದರಿಗಪದವಿಪೆಚ್ಚಲುವುದರ್ಗಂತಿಯುಲರಂ॥ತೀ
ವೆಪೊಸತಳಿರುಗಳೆಶೋಕೆಗಳ್ತಳೆಯೆಜೆಂ।ದಾವರೆಗಳಲರಲರೆಚಲ್ವಾ

ಗಿಬನಬನದೊ । ಳೀವೇಳ್ವೆನಲರಂಬರಾಯನೆಡೆಗಾವಸಂತಂಬಂದ
ನುತ್ಸವದೊಳು॥೩॥ಬಂದುಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ಕಂದರ್ಪರಾಯಜಿತ್ತವಿಸೀಗಳಿನ್ನೊಡನೆ। ಬರಿದಸೇನಾಸಮುದ್ರವ
ನೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸುತಿರೆಕೇಳಿಚೈತ್ರನೊಡನೆ ॥ ಇಂದುಧರನಿರ್ಪನಾ
ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದೊಳಿಂದುನಾ ನಾತನಲ್ಲಿಗೆಬೇಗಪೋಗಬೇ। ಕೆಂ
ದುಕರಿಸಿದೆವೆಂದುಪೇಳ್ದಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆಪೊರಮಡಲ್ಕನುವಾದನು॥
ನವಪರಾಗದತಿಲಕಮಂರಚಿಸಿಮಲ್ಲಿಗೆಯ। ವಿವಿಧಮುಕುಳಿದಕೇತ
ಮಾಳೆಯಂತಳಿದುಸೊಗಸುವಕಂಜಗುಣದವಸನದಮುಲ್ಲಗಾಸೆಯಂ
ಬಿಗಿದುಟ್ಟುವಾಂದಳಿರೊಳು ॥ ಸವದಕ್ಕೆಪೊಡೆಯಚಂಗಣಗಿಲಿಯ
ಗೊಂಡೆಯದ। ತವೆಮೆರದಕುಂದಕೆಂಕೆಣಿಯಪ್ರೂವಿಟಿಲ್ಲಿ। ಸವಡಿ
ಸಿದತುಂಬಿಮುಡಿವಾಳಗಳಸಿಂಜಿನಿಯಮಂಜುಳಾಂಗಂಮೆರದನು॥೪
ಎಸವಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲನುರೆಪಿಡಿದುತುಂಬಿಗಳ। ಪೊಸತಿರುವನಳವಡಿಸಿ
ನನೆಯಂಬುಗಳನುಸೇ। ರಿಸಿನೋಡಿಹೊದೆಗಳೋಳ್ತೀವಿಪ್ರೂವಿಸ
ರದದುಲ್ಲಿಗಳನಾಂತುಬಳಿಕ ॥ ಮಿಸುಪಕೇದಗೆಯೆಸಳಕಿಗ್ಗಟ್ಟಕಟ್ಟಿ
ರಂ। ಜಿಸುವಪ್ರೂದೇರನಾರತಿಯಕೈವಿಡಿದಡರಿ। ಬಿಸಜಾತಪತ್ರಂಗಳಿಂ
ದೆಪೊಂಬಾಳಿಗಳಚಮರದಿಂರಂಜಿಸಿದನು॥೬॥ತಳಿತಮಾಮರದಾನೆಗ
ಳಗಿಳಿಯಕುದುರೆಗಳ। ಸಲಿರಥಾಂಗಂಗಳರಥಗಳವಿಲಾಸದಿಂ । ತಳ
ರೊಕಾಂತಾಜನದಕಾಲಾಳಚಂದ್ರಮಂತ್ರೀವರವಸಂತನೆಂಬ॥ ದಳ
ವಾಯಗಡಣಂಗಳಿಂಕಾವರಾಯನಳಿ । ಕುಳಿರವದಭೇರಿಯಿಂಪೊ
ಯ್ಸುತ್ತೆಕೋಕಿಲಂ। ಗಳಿರವದಕಣಳಿಚಾಳಿತಾಂಕವಾಹಕರಕಳಕಳ
ದಿಂದೆಪೊರಮಟ್ಟನು॥೭॥ ಓಸೆದುಕೂಜಿಸುವಕೋಕಿಲರವಂಬೃಂಹಿ
ತಂ। ಮಿಸುಪಕೆಂದಳಿರಿಪಣೆಗಮರೊಸಿಂಧೂರಂವಿಲಸಿತಷಟ್ಪದಿಗಳಿ
ರಪಿನಿಗಂಪ್ರಮುದಗಂಧವುಲರುಗೊನೆಗಳಿಕೋಡ್ಗಳು ॥ ನಸುಗಾಳಿ
ಗೂಲಿದಾಡುವೆಳಿಗೊಂಬೆಸುಂಡಿಲಂ। ಗಸಕೆದ್ದನಟ್ಟಗೊಂಬೆಸವಕಕ್ಕೆ
ಯುಪಾಗ। ಲಸನುಶರನೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿನಡೆವಮಾಮರದಾನೆ
ಗಳುಮೆರದವು॥೪॥ಗಳಿದಕಪ್ಪಿನಗರಿಯೆವಮಳಿರಿಕ್ಕೆಗಳಿಮ್ಮೈ।ಗಳವಟ್ಟ
ಮರಕತದಪೊಸಪಕ್ಕರಕ್ಕೆಮೇ।ಲುಲಿಯೆಹೇಷಾರವಂಗತಿಯಗವು
ಕವಿಪಂಚಧಾರಾವಿಶೇಷವಾಗೆ॥ನಳಿನಸಮಯಕಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಕ್ಕೆಲ
ದೊಳಗೆ। ಪೊಳಿವಖೇಚರಭೂಚರಂಗಳೊಳುನಡೆಗೊಳ್ವ। ಗಿಳಿಗು
ದುರೆಗಳಿಂಡುರಂಜಿಸಿದವಂದುವದನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೯॥
ತನುತನುಗಳೇಂಥದಗಾಲಿಯೆರಡೊಂದಾದ। ಮನವೆರಂಜಿಸುವ

ಚ್ಚು ಬಾಯ್ದಾಟದಿಂದೊಗೆದ। ದನಿಯೆಚಿತ್ತಾರವೆಲರಲಿಪೆದಿಂದೆದ್ದಗ
ರಿವೆರವತಕ್ಕೆಯವುದಾಗೆ॥ ವುನಸಿಜವುತಾವುಂಡಲೀಕನೆಡಬಲ
ಗಳೋ । ಳ್ವನುತವಿಭವದವಿಡಾಯದೊಳಿರಡೆಗೊಳ್ವನೂ । ತನರ
ಥಾಂಗಗಳಿರಥಂಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಸಂಭ್ರವುದಿಂದಿನಡೆಗೊಂಡವು॥೧೦॥ಕುಡಿ
ಪುರ್ವುಗಳಿಬಿಲ್ಲಟಾಕ್ಷಂಗಳಂಬುಗಳು। ನಿಡಿದೋಳ್ಗಳೀಶಾಡಿಕೂರು
ಗುರ್ಗಳಿಸುರಗಿ ತೊಡೆದಕತ್ತರಿಯುಬೊಟ್ಟಿಸಿವಿಗೆಬಾಸೆಗಳಿಕರವಾ
ಳ್ಗಳಾಗಿಕೂಡೆ॥ಕುಡುತವಕದಿಂದೆವುನ್ಮಥನಹೂವ್ವಿನತೇರಿ। ನೆಡಬ
ಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಪೆರಿದುಪಂತಿಸಿಹೊಳಕಿ । ನಡವತಾಲಾಳಿವಂಗಡದ
ಸಂದಣಿಯಸಂಭ್ರವುವನೇಂವಣಿಸುವೆನು॥೧೧॥ಚೂಳಿಯೊಳು ಮೈ
ದೋರಿದಂವುಂಗವೂರುತಂ। ಪಾಳಿಯುನ್ನಡಸಿದಂಸೇನೆಯುಂಸೇನಾ
ನಿ। ಪೇಳಲೇಂಸಕಲಭರಭಾರವುಂಧರಿಸಿದಂಚಂದ್ರವುಂವುದನಬಲ
ದ॥ಫಿಾಳಿಟ್ಟುರಬಿಳಿಬಿಗರವೆವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ। ಧೂಳಿವುಸುಕಿದು
ದುಬೊವ್ಮಾಂಡವ್ವುಂರತಿಯುಸಂ। ಮೇಳೆದಿಂದೈದುವಂಗಜನಚಾತು
ರ್ಬಲಂನಡೆದುದೀಶ್ವರನವೇಲೆ॥೧೨॥ಇದಿರೊಳಾನದೆತೊಲಗುತೊ
ಲಗುವುನ್ಮಥನಪಡೆ । ವುದದಾನೆವಿಂಡೈದುತಿದೆಕೋಕಾಯಜನ
ತಳೆ । ಪದಖುಡ್ಗವ್ಯೈತರುತ್ತಿದೆಕೊಕಾವುನಪ್ರೌಸಕತಾರವಿದೆಪ್ರೋ
ಗುಪ್ರೋಗು॥ಅಥಟುಕೊಳ್ಳದುಸಾರೆನುತ್ತೆಸನ್ಮನಿಜನಕೆ । ಬೆದರಿಕೆ
ಯನಿಕ್ಕಸಾರುವತೆರದೊಳಿಂಡನೆಕೂ. ಗಿದವುವುನ್ಮಥನಪ್ರಾವಿನ
ತೇರವುಂಗಡೆಯಕಹಳಿಗಳದೇನೆಂಬೆನು॥೧೩॥ ಚೂಳಿಗಾಳಿಯದ
ನಿಯನಾಲಿಸುತನೆಲದೊಳೆಗೆ। ಹೂಳಿದ್ದತನುಗಳಂಕೀಳಿಲಾರದೆವು
ದನ। ಧಾಳಿಯುಂಕಂಡುತರುಗುಲ್ಮವೃತ್ತಡರೊಡಲನಲುಗಲಾರದೆಭ
ರದೊಳು॥ ಫಿಾಳಿಟ್ಟುಕಂಗಟ್ಟುಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುವುರವಟ್ಟು । ಬಾಳ
ಗೊಲೆಯಂಬಿಂದನೆಂದೆನುತತಾಪಸರು। ಬೇಳ್ಗಾಗಿಕಾಳಿಂಗಿವಾಳ್ತಾ
ಗಿವುವ್ಮಲವ್ಮರುಗಿದರುತಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೪॥ಕದಡಿತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವಿ
ಭೂತಿಗಳಬೆವರಿನಿಂ। ಕೆದರಿನೆಲಕೆಳೆಯೊಜಡೆಗಳನಕ್ಷವುಾಲೆಗಳಿ। ಗದ
ಗದಿಪಕಂಠದಶಿವಸ್ಮರಣೆಯುಂಕವುಂಡಲದಂಡಗಳನೆವುರದು॥ ವುದ
ನನಿದೆಬಂದನೇಳೇಳೆಂದುಕಂಗಟ್ಟು। ಬೆದರಿಕೈಕಾಲ್ಗಟ್ಟುಕಳವಳಿಸಿ
ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ। ಕುದಿದೋಡಿದರುತಾಪಸರಾತ್ಮವುಭಯವುಾರನಳ್ಕಿಸದು
ವುೂಜಗದೊಳು ॥೧೫॥ ಯತಿಗಳಿಂದೆರಗಿಸಿಕೊಳುತ್ತೆಕಾಣ್ಕೆಗಳು
ವುಂ। ವ್ರತಿಗಳಿಂದಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳುತ್ತಯೋಗೀಶ್ವರರ। ವುತಿಗಳೊಳುತ
ವ್ಮವುುದಾಂಕಿತವನೊತ್ತುತ್ತಯವಿಗಳಂಕೊಲದೆತ್ತುತ ॥ ಶೃತಿ

ಸುವಾಗಿರ್ಪಗಳಿಸರ್ವಸ್ವಮುಂಕೈಕೊಳ್ಳು। ತ್ತತಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರನಂಗನೆ
ಯರಿಗೊಳ್ಳನೆರಪುತಂ। ನತಹರುಷನಿಂದಂಗಭವಚಕ್ರವರ್ತಿನಡೆಗೊಂ
ಡನೀಶ್ವರನವೋಲೆ॥೧೬॥ಮುನಿನಿಕರವಾರಾಶಿವಡಬಾನಲಂಯೋ
ಗಿ।ಜನಮೆದದ್ವಿಪಕುಂಭವಿದಳನವ್ಯಗೇಂದ್ರಪಾ । ವನಸ್ಪೃಷ್ಟಿಕವೃ
ಜಮನೋಹರವಿಣಶಾರ್ದೂಲಯತಿಮೋಘಚಂಡಪವ ॥ಘನಜಿತೇಂ
ದ್ರಿಯಕುಧರಕುಲಿಶವೈರಾಗಿಜನ। ವನದವಾನಲನೆಂದುಪಾಠಕಾವ
ಳಿಯಂದು। ಮನಸಿಜನಬಿರುದಕೊಂಡಾಡುತಿರೆಚೇಗಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ
ಕೈತಂದನು॥೧೭॥ಪಟ್ಟದವುದದ್ವಿಪಂಮುಗ್ಗಿದುದುಮುಂದಡ್ಡಿಗಟ್ಟನ
ರಿಯೂಳ್ಪವೆರೆನಡೆಗೊಂಬಸೈನಿಕದ। ನಟ್ಟನಡುವಡಪಾಯ್ದುಸೊ
ಯ್ದುಸಿಕ್ಕದೆವೊಲಂಗಜಜಯಂಗಳಕಣ್ಣೊಳ್ಳು॥ ಬಟ್ಟಾಡಿದವುಕಂಬ
ನಿಗಳೆಲರತೇರಿಂಗೆ। ಕಟ್ಟಿದಹಯಂನೊಗನನೀಡಾಡಿದೆನೆದೆನೆಗೆ। ಕೆ
ಟ್ಟೋಡಿದವುಸೊರನದಳೆದೊಳ್ಳಾಯುತ್ತಾತ್ಪತಕತವುದೇಂವೆಣ್ಣಸು
ವೆನು॥೧೪॥ಮಾರನೊಡನಾಗಜೈತ್ರಂಪೇಳ್ದನಪಜಯಂ ಬಾರದಿರದ
ವಕಳುನವುಮ್ಮಾರೆತಿರುಗೆನ।ಲ್ಲೊತ್ತೀರಂತೆದಿವಿಜರ್ಗೆ ನಂಬುಗೆಯನಿತ್ತ
ಬಳಿಕಾದುದಂಕಾಣ್ಬೆನೆನುತ॥ದಾರಿವಿಡಿದ್ಯತಂದುಹೇವುಕೂಟಾ
ಚಲ। ದಾವ್ವರದೊಳಗಿದರ್ನಂದೀಶ್ವರಂಕಂಡುಪರಿವಾರವುಳವಳಿದು
ಕಳವಳಿಸಿದುದುವಿಾರಿಪ್ಪೊಗಲಂಜಿಶಂಕರನಪೊರೆಗೆ॥೧೯॥ ಹರನೆಡೆಗೆ
ನಡೆವತೆರನಂಕಾಣದಾಕುಸುಮ । ಶರನಧಿಕಜಿತೆಯಿಂದಿರೆಪ್ಪೂಗ
ಳಂಕೊಂಡುಗಿರಿತನುಜೆಪುಷ್ಪಕದೊಳಾಳಿಯದ್ವಿರಸಿಬರೆವುನ್ಮಥಂ
ಕಂಡುನವಿಸೆ॥ತರುಣಿನೀನಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಳೆಲಾಕ್ಕಂಪುಷ್ಪ್ಪ। ಶರನ
ಭವನಂನಿಮ್ಮೊಳೊಂದಿಸೆಂದವುರಕುಲ । ವೊರೆಯಬಂದೇಂನನಂದಿ
ಯಂಕಂಡುಸೊಗಲಂಜಿದೆನ್ನೆಂದೊಡಿಂತೆಂದಳು॥೨೦॥ ಎನ್ನಪುಷ್ಪಕ
ದವುರೆಯೊಳಗಬಾರ್ಯೆವುದನ।ವುನ್ನವಿವಿಜರ್ಗಿತ್ತವಾತನೀಂಸಲಿ
ಸೆನ।ಲ್ಪನ್ನಗಾಭರಣನಿನಪಾಯವಾದಪುದೆನಲ್ಕಂಜದಿರುಭೀತಿಬೇ
ಡ॥ಎನ್ನನೀಂನಂಬಿಬಾರೆಂದುಸಂತೈಸಿವುನ।ದನ್ನನೆಡೆಗಂಗಜಂಬೆರ
ಸುನಡತಂದಭವ । ನನ್ನೀವುದಿಂಪೂಜಿಸಲ್ಕಾವನಿನಿವಿಲ್ಲಗಳ್ಳಿದೆ
ಯನೇರಿಸಿದನು॥೨೧॥ ಮದನನಾದೇವಿಯರಪಿಂತೆನಿಂದುನ್ಮದನ।
ಮದನವೋಷನವಶೀಕರಣಸಂತಾಪಸಂ । ಹ್ಲದವುಪಾಬಾಣಂಗಳಿಂ
ಕ್ರಮದೊಳಿಸೆಯೆಶಿವನಂತಾಗಲಂಜಿಮುರಳಿ॥ಮುದವುಡಗಿಸರಳ್ಳಿದ
ರಿಂದಲೊಂದೇಭಾರಿ। ಬೆದರದಾರ್ದನೆಯುಲಾಶಿವನಂಗವುಂತಾಗಿ।ಹೃ
ದಯದೊಳಗರಿವುತೋರಲುವಿರೂಪಾಕ್ಷನತಿಕೋಪದಿಂ ದೀಕ್ಷಿಸಿದ

ನು॥೨೦॥ ನೋಡಲುರಿಗಂಣಿನಿಂಮುದನನಕಳೀಬರಂ।ಕೂಡೆಭುಗು
ಭುಗಿಲೆಂದುಬೆಂದುಪೋದುದುಸರಂ। ನಾಡೆತದ್ಭಸ್ಮಮಂಸವಾರ್ಧಂ
ಗಕುದಲ್ಗಳಿನಂಗೆಯುಪಾರ್ವತಿಯನು॥ ನೋಡಿನುಡಿಸದೆನಿರಾಕಾ
ರಮಂತಳಿಯೆಯರತಿ । ಗಾಢವಿಂದೈತಂದುಪತಿಯಳಿದಬಳಿಯೊಳೀ।
ಡಾಡಿದಳುದೇಹಮುಂಬಾಯ್ವೊಯ್ಯನ್ನಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಬಹಳಶೋಕಾ
ರ್ತೆಯಾಗಿ॥೨೧॥ಪೊಡದರೇಕಾಮುಧೇನುವಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂ।ಕಡಿದ
ರೇಸೌಂದರ್ಯರಸದಕೆರೆಯಮ್ಮಾಣ।ದೊಡದರೇವಿಮಲಮುಕಾಮು
ಣಯಕೆಂಡದೊಳುಸುಟ್ಟರೇಮಾಣಿಕವನು ॥ ಪುಡಿಗೆಯ್ದರೇಲಲಿತ
ಶೃಂಗಾರಲತೆಯಕುಡಿ । ಯುಡಿದರೇಕೆಟ್ಟಿನಯೊಲ್ಲೀವನ್ನೆಳಲ್ಪೋ
ಗಿ।ಸುಡದೆಗಂಡನಕಳುಪಿಕೊಲಿಸಿದಮರರನೆಂದುದೆನೆದೆನೆಸಗಬಾಯ್ವಿ
ಟ್ಟಳು॥೨೪॥ ಹಾಯೆನ್ನಪರಣೇಶಹಾಯೆನ್ನಸುವಿಲಾಸ। ಹಾಯೆನ್ನ
ಮನದನ್ನಹಾಯೆನ್ನಪೊಸರನ್ನ । ಹಾಯೆನ್ನಭಾಗ್ಯನಿಧಿಹಾಯೆನ್ನ
ಗುಣಕರಧಿಹಾಯೆನ್ನಸಕಲಸುಖವೆ ॥ ಓಯೆನ್ನಲಾಗದೇಶಿವಶಿವಾ
ಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ।ಬಾಯೆನ್ನಲಾಗದೇಯಾನಗಲಿನೊಂದಿಯ।ಯ್ಯೋಯೆ
ನ್ನಲಾಗದೇಮುದನಮೋಹನವದನಹಾಯೆನುತ್ತಳವಳಿದಳು॥೨೫॥
ಮಾಧನಂಹರಿಯಸುಳುಮಾರನಂರಂಮ್ಯಾವ ತಾರನಂಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರ
ನಂಸೌಂದರ್ಯ। ಸಾರನಂಸತ್ಕೃಪಾಕಾರನಂಮುನಿಮದವಿದೂರ
ನಂತನ್ನಕುಚದ ॥ ಹಾರನಂಶೃಂಗಾರಪಾರನಂಲೋಕೋಪ। ಕಾರ
ನಂಮೋಹನಾಕಾರನಂಸಂತತೋ । ದ್ಧಾರನಂಸುರತಮಂದಾರನಂ
ಕಾಣದಿಂತಿರ್ಪೆನೋಪಾಯೆಂದಳು॥೨೬॥ ಚಂದುಟಿಯಸೊಂಪುಗ
ಳಿಸ್ಪೊಳಿವಕದಪುಗಳನವ । ಕುಂದರದನದಚೆಲ್ವಬಾಯ್ದೆರೆಯಕುಡಿ
ವುರ್ವಿ। ನಂದವಡೆದಿರ್ದನಾಸದನಿಟ್ಟಿಸಳ್ದಿಂಣಕಾಂತಿಗಳತುರುಗೆವಿಗ
ಳ॥ ಮುಂದಹಾಸದಕರ್ಣಭೂಷಣದಮಾಣಿಕ್ಯ। ದಿಂದಱುಗಱುಗಿಪ
ಮುಕುಟದಮಸ್ತಕದಮಹಾ। ಸೌಂದರ್ಯಸದನನಂಕಾಣದಿಂತಿರ್ಪೆ
ನೋವಾದೇವಹಾಯೆಂದಳು॥೨೭॥ ಕುಸುಮಬಾಣವನೆತ್ತಿಸುಟಿಗಿಳಿಗುದುರೆಗಳ।ಹಸರವನದೆತ್ತಕಳುಪಿದಚಂದ್ರಮನನಾಪ। ದೆನೆ
ಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿತಂಗಾಳಿಗೇನೂಳಿಗವನಿತ್ತೆಮಾಮರದಾನೆಯ॥ಎಸವ
ಪೂವಿಲ್ಲನಳಿವೆದೆಯನಾಗಿರ್ತ್ತೆಶೋ । ಭಿಸುವಂಚಿಕೊಂಚಿಕೊಳೆವ
ಕ್ಕಿಗಳನೇಗೆಯೆ್ದ । ಪೊಸವಸಂತನೆನಾನಳ್ದಿಗೆಡೆಯನಿತ್ತೆಯ್ಯೆಹಾ
ಕಾಂತಹಾಯೆಂದಳು॥೨೮॥ಪತಿಯಳಿದಬಳಿಯೊಳೆನಿಸ್ಪೊಯ್ದಮೃತ
ರುಳಿತಂ।ಮತಿಗೆಟ್ಟುಮರವಟ್ಟುಚೀರುತಂಬೂರುತ್ತಂ[illegible]

ದೆತಾಮೆಲ್ಲನೇಳುತಂಬೀಳುತಂದೆನೆದೆನೆಗೆಬಾಯಬಿಡುತೆ ॥ ಗತಿ
ಯಾವುದೆನಗೆಂದುಬಾಡುತಂಕೊಡುತಂ। ಕ್ಷಿತಿಯೆಬಾಯೆವ್ವರಿಯೆಂ
ದುಕರಗುತಂಕೊರಗುತಂ। ಋತಿಯಿಂದೆಡಿವಿಜರಂ ಬಯ್ವುತಂಸು
ಯ್ವುತಂರತಿಪತಿಗೆಶೋಕಿಸಿದಳು॥೮೯॥ ರಾಮಕೇಳಾಗಳಾಮೃಗ
ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಳಂ। ಕಾಮನರಸಿಯಶೋಕವಮಂನೋಡಿದುಖ್ಖದಿಂ। ತಾ
ವೊಡನೆಬಳಸಿಕಂಬನಿದುಂಬಿವೇವಿನಾಸೆಯನುಳಿದುನಿಂದಿರ್ದನು ॥
ಭೂಮಿಜುಂಗಳುಬಾಡಿಸೋಲುತಿರ್ದವುಲತಾ। ಸ್ತೋಮಮಂಗಳೊಣಗಿ
ಮಿಗೆನೇಲುತಿರ್ದವುಕೂಡೆ । ತಾಮರಸನಾಭಿಗಳುಕೊರಗುತಿರ್ದ
ವುದುಖ್ಖಮೆಂತಪ್ಪೆರಂಕಡಿಸದೆ॥೩೦॥ ಉಲಿಯದಿರ್ಪುದಬವುರಿಪೊ
ಳಿಯದಿರ್ಪುದುಚವುರಿಕೆಲಿಯದಿರ್ಪುದುಪಿಕಂಮುಳಿಯದಿರ್ಪುದು
ಶುಕಂ । ಸುಳಿಯದಿರ್ಪುದುಕರಿಣಿಕಳಿಯದಿರ್ಪುದುಹರಿಣಿಗಳಿಹದಿ
ರ್ಪುದುಪಾರಿನಂ ॥ ನುಲಿಯದಿರ್ಪುದುಕೋಕಿನಲಿಯದಿರ್ಪುದುಕೇ
ಕಿಯುಲುಕದಿರ್ಪುದುಕೊಂಚೆಯುಲುಕದಿರ್ಪುದುವಂಚೆ। ಲಲನೆಯ
ಳಲಂನೋಡಿತವ್ಮ ದಿಂದೇಮಾಡಿಕೊಂಡುಘೋರಶೋಕದಿಂದಂ॥೩೧॥
ಕಾಮವನಿನ್ನಂಕಾಯದಾದನೇವುಗನೆಂದು। ಮಾವನೀಲೋಕವುಂರ
ಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬನುಡಿ । ಹೇವವಲ್ಲವೆತನಗಕಟಕಟಾಸಕಲಲೋಕಂಗ
ಳಂಸೃಜಿಪೆನೆಂಬ॥ಭಾವನಯೆಶ್ಯೇತನ್ನತವ್ಮನೆಂದೆಂಬನಿಜ। ಭಾವ
ದಿಂಮರಳಿಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗದೇವೆಮಹಾ। ದೇವನನಗಿನ್ನಾರುದಿಕ್ಕುಕೆಟ್ಟೆಂ
ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದುರತಿಶೋಕಿಸಿದಳು॥೩೨॥ ತರುಗಳಿರಲತೆಗಳಿರಮೃಗಪಕ್ಷಿ
ಗಳಿರಭಾ । �ುರಸುರಾಂಗನೆಯರಿರದಿಗ್ದೇವಿಯರಿರವರಗಿರಿಗಳಿರ
ಭೂದೇವಿವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿರಕಂಡಿರೆಯೆನ್ನವಿಧಿಯನೀಗ॥ಕರುಣಿಸಲಿ
ತಾಯೆಗಿರಿಜಾತೆನಿನ್ನಂನಂಬಿ। ಹರನಕಣ್ಗಿಚ್ಚಿಗಾಹುತಿಯಾಗಿಪೋ
ದನೆಂ। ನರಸನೇಗುವೆನೆಂದುಮರುಗುತಿರಕೇಳೆತಾಶಿವೆತನ್ನೊಳಿಂ
ತೆಂದಳು॥೩೩॥ ತಂದೆತಾಯಂಬಿಟ್ಟುದೊಂದುಮದನಂನಂಬಿ । ಬಂ
ದುದೆರಡೀಶ್ವರನವಜ್ಞೆಯುಮೂರ್ಪತಿಯಶೋ। ಕಂದೋರೆನಾಲ್ಕುಲೋ
ಕಾಪವಾದವುದೈದುನವಯೌವನೋದಯದೊಳು ॥ ಬಂದಡವಿ
ಯೊಳಗಿರ್ದಾರೆನ್ನನುಡಿಸದೆಯು । ಮಿಂದುಜೂಟಂಹೋಗಲೇ
ಳಂದುದೀಗಲೆನ। ಗೊಂದಡಸಲೇಳಡಿಸಿತೆಂಬನುಡಿನಿಜವಾದುದೆಂದ
ಗಜೆಚಿಂತಿಸಿದಳು॥೩೪॥ರತಿಯಸಂತಾಪವಂನೋಡಿಕಡುನೊಂದು
ಪಾ। ರ್ವತಿಮಹಾಕರುಣದಿಂಕಾಂತೆಬಾಕೇಳ್ನಿನ್ನ । ಪತಿಯನೀವೆಂ
ಬುಮಹಾದೇವನಂಕೂರ್ತುತಪವಂಮಾಡಿಸಲೆಮೆಚ್ಚಿಸಿ ॥ ಅತಿದುಖ್ಖವಂ

ಮಾಡಬೇಡೆಂದು ತಲೆದಡವಿ, ಸತಿಸಂತವಿಟ್ಟು ಬಳಿಕೀಶ್ವರನನೊಳಗೆಯ್ವ್ವಾ, ಗತಿಯಾವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತನ್ನೊಳುತಾನೆಗಿರಿಜಾತೆಯಂತಿಸಿದಳು॥೩೫॥ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರೊಲ್ದೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ಸ್ವಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಡಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶಸಳ್ತರಿಂದಂ ॥೩೬॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡವಲ್ಲಿ ೮ನೇಸಂಧಿಯುಮುಗಿದುದು

ಅಂತುಸಂಧಿ೩೫ಕ್ಕಂ ಪದಂ೩೫೬ಕ್ಕಂ ವುಂಗಳ್.

೯ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರತಿಗಭಯವುಮುಂಕೊಟ್ಟುಘನತಪದೊಳಿಂದುಪಾ।ರ್ವತಿಶಿವನನೊಲಿಸಿಪತಿವರವುನೆಗಬರಲುಮಾ। ಪತಿಯೊಲಿದುಮೆದವಳಿಗನಾಗಿಗಿರಿರಾಜನರಮನೆಗಿರದಿನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಗಂಗಾತರಂಗೋತ್ತುಮಾಂಗದಣನೀಕೃತಾ । ಪಾಂಗನೊರಭಸ್ಮಧವಳಾಂಗವುಕ್ತ್ಯಂಗನಾ । ೯ಂಗಭವಭಂಗಕೃತೆಸಂಗತಾಸಂಗವುನಿಪುಂಗವಾಭೇದ್ಯಸರ್ವ್ವ॥ವುಂಗಳಾರ್ಥಾರ್ಥಂಗತ್ರಿಗುಣಂಗಳುತ್ತುಂಗನೇತ್ರಂಗಳನೊಬಂಗಕಣರ್ಣಂಗಳತೊಡಂಗಳುರಗಂಗಳಾಸಂಗವುಂಪಿಂಗದವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗರಕ್ಷಿಸುವುದೆನ್ನ ॥೧॥ಆಲಿಸ್ಯೆಸಿದ್ದರಾವೇಕಗಿರಿಜಾತೆಕರು।ಣಾಳುವಲ್ಲಾರತಿಯಶೋಕವುಂಸಂತೈಸಿ। ಮೇಲಿಪಂಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರದೊಳುತನಗೆವರತಪಕ್ಕಿಸ್ಥಳಿವಾವುದೆಂದುಬಂದು॥ನಾಲಾದತರುಲತೆಯುನೊಂಪಿನೊಳುನಿಂದುತ। ದಾಭ್ಯಳಿಲೋಚನನುದಾಸೀನವುಂನೆನನೆನೆದು । ಮೇಳಿದಾಳಿಯರಾದಜಯವಿಜಯವುಮುಖ್ಯರೋಳ್ಗಿರಿಜಾತೆಯಿಂತೆಂದಳು॥೨॥ ಆನೆತನ್ನಡಗೆಬರಿನೋಡಿನುಡಿಸದೆಯುದಾ।ಸೀನವುಂಮಾಡಿಪೋದನೆಭಲರೆಯೆನ್ನಡಿಗೆ । ತುನೆಬಪ್ಪಂತೆಮಾಳ್ಪೆಂಶಿವನನೆಂದುರುದತ್ರಾಣಘನಧೈರ್ಯದಿಂದಂ॥ ನಾನುರಾಗದಿತನ್ನಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯದೊಳು। ಜಾನಿಸಿದಳೀಕನಂತತ್ತಪಸ್ತೇಜವುಮಾ। ಭಾನುವುಂಡಲವುಂತಿರಸ್ಕರಿಸಿತೇನೆಂಬೆನುಗ್ರತರ್ಕತಪದಿರವನು॥೩॥ಮಾಗಿಬೇಸಗೆಮಳೆಗಳಿಂಬೆನಿಪಕಾಲದೊಳು। ಭೋಗಿಭೂಷಣನರಸಿಮಾಡಿದಳ್ತಪವನನು । ರಾಗದಿಂಕೊಳೆನತಡಿಯೊಳುಕೋಡುಗಲ್ಲಳೊಳುವಟಮೂಲದಾಶ್ರಯದೊಳು ॥ ಮೇಗೊಗುವಶೀತತಶಿಖಿವಾರಧಾರೆಗಳುನಂ।ಬೀಗದಿತಪಕ್ಷಲನೆಯೂಗದಿಸುಧೈರ್ಯ

ಮುಂ। ನೀಗದೆ ಸರಾತನಗೆಯೊಳೀಗಿಣಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸರಾಗನಿಶ್ಚಯವಮಾ
ಗಲು ॥೪॥ ಕಂದವಮೂಲಾದಿಫಲಗಳೆನುಳಿದು ತರಗೆಲೆಯ। ದಂದುಗಂದೊ
ರೆದಂಬುನಾಯುಗಳೆನೊಲ್ಲದಾ। ನಂದದಿಂಶಿವನಂಘ್ರಿಪಂಕಜಧ್ಯಾನಾ
ಮೃತವನುಂಡುಸ್ಸೊಗಸಿದಣದು ॥ ಕಂದದೊಡಲಿನಕಾಂತಿಯೇರಿದ
ಮುಖಾಂಬುಜದ। ಕುಂದದನುರಾಗದಗಜೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಮರ। ಬೃಂ
ದವಚ್ಚರಿವಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಡಿಭಕ್ತಿಯಿಂನಮಿಸುತಿಹರಾಗಸದೊಳು ॥೫॥
ತಿಳಿದನೀಶ್ವರನುಮೆಯತಪದುಗ್ರಮುಂಕೈಪೆಯೊ । ಳಿಳಿದುನಿಮ್ಮ
ಲವುಹಾಯತಿರೂಪನಳಿವಡಿಸಿ। ನಲವಿನಿಂಪಣ್ಣಶಾಲೆಯಬಾಗಿಲಿಗ
ಬರಲಾ ತ್ಮಾಣುತಿದಿರೆದ್ದನಮಿಸಿ॥ಬಳಿಕಮಘ್ರ್ಯಾಸನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪ
ಚರಿಸಿ। ಫಲಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳನಿರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಬಳಲದಿರಿಕೈಕೊಂ
ಬುದೆಂದುಸಖಿಯನ್ನುಡಿಯೆಕಪಟಯತಿಯಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಆನಿ
ದೇಂಕೈಕೊಂಬೆನಂತಿರಲಿಪೇಳಿಯಾ । ಮಾನಿನಿಗೆತಪವದೇಂತಾಕಾರ
ಣಮೆನಲ್ಕವ । ರ್ನೀನತಿಥಿಪೂಜೆಯಂತಳೆದುಪೋಗೀಕೆಯವಿಚಾರ
ಮೇಕೆಂದೆನಲ್ಕೆ ॥ ಹಾನಿಯೇಬೆಸಗೂಂಡೊಡಕಟಯತಿವನದೊಳೀ।
ತಾನವನದೊಳಿರೆಬಿಡಿಪರಿಲ್ಲಲಾಯೆಂಬೀನ। ವೀನರವಮುಂಕೇಳ್ದಿಕಂ
ದಿರೆಯೆಕಪಟಯತಿಗಿರಿಸುತೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ॥೭॥ ಮುಲಯರುಹ
ಫುಸೃಣಂಗಳೆಂಪೂಸುವಂಗದೊಳು। ತಳಿವರೇಭಸಿತಮುಂದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರ
ವನುಡುವ । ನೆಳೆನಡುವಿಗಕಟವಲ್ಕಲವುನೇಂಸೂಚುರ್ವರೆವುಂದಾ
ರಮುಖ್ಯವಾದ॥ಅಲರುಗಳೆಮುಡಿವಕುರುಳಿಂಪೊಸೆದುಜಡೆಯನಿಂ
ತಳಿವಡಿಪರೇರತಿಸುಖಂಬಡೆವಕಾಲದೋ। ಳ್ಳಿಳಿಗೊಂಬರೇತಪವ
ನಾರನೊಲಿಸುವೆನೆಂದುಮಾಳ್ಪೆನಂತೆಂದಳು ॥೮॥ ಆಲಿಸೈಯ
ತಿಯೆಸರ್ವಜ್ಞನಂಶಂಭುವಂ। ಭೂಳಿಕಾಕ್ಷನಂಸದಾಶಿವನನೊಲಿಸುವೆ
ನೆನ । ಲ್ಕೀಳಿಗಡಗಬಹುಸಿಮ್ಮಥಹರನನುಗ್ರನಂವಿಷಕಂಠನಂತಿರುಕ
ನಂ ॥ ವ್ಯಾಳಚರ್ಮಾವರಣನಂಸದಾಮಾಂಗಲ್ಯಶೀಲನಂಭಜಿಪರೇ
ಯೆನೆಗಿರಿಜೆಕೋಪದಿಂ। ಖೂಳಪಡಹೋಗೆನುತಕಪಿಸೆಶಿವನೀಶ್ವರಿ
ಗೆವೆಟ್ಟನಿಜದಿಂದಿರ್ದನು ॥೯॥ ಹೊಳಹೊಳಿವಜಡೆಮುಡಿಯಶಶಿ
ಯಸೂಡಿದಮುಡಿಯ । ಥಳಥಳಿಪನಗೆವೊಗದನಾಗಕುಂಡಲಯುಗದ। ತೊಳಗುವಕ್ಷಿತ್ರಯದಮಿರುಪಗಲ್ಲದನಯದಬಾಯ್ದೆರೆಯಗರ
ಳಿಗಳಿದ॥ ವಿಲಸಿತಾಭಯಕರದದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರದ। ಮೊಳೆಮೊಳೆ
ವೆನಸುನಗೆಯಕಾಂತೆಗೆಳಸುವಬಗೆಯ । ಲಲಿತತನುದೀಧಿತಿಯತ
ಳಿದಕರುಣೋನ್ನತಿಯಶಿವನೊಪ್ಪಿದಂಮುದದೊಳು ॥೧೦॥ ಜಯ

ಜಯಜಗನ್ನಾಥಜಯಸಕಲಗುಣಯೂಥ। ಜಯಜಯಮಹಾದೇವ
ಜಯದುರಿತವಿನದಾವ। ಜಯಜಯಪವಮಧರಾಜಜಯಕೋಟರವಿ
ತೇಜಜಯಶಶಿಕಲಾವತಂಸ ॥ ಜಯಜಯಶುಭಾಕಾರಜಯಭಕ್ತ
ಮಂದಾರ। ಜಯಜಯನಿರಾವರಣಜಯಪುಣ್ಯಮಯಚರಣ। ಜಯ
ಜಯನಿಗಮಕೋಶಜಯಮಹಾಂಬರಕೇಶಜಯಯೆನುತ್ತಡಿಗೆಡದ
ಳು॥ಬಡವಂಗೆಕಡವರಂಪಸಿದವಂಗೊಳ್ಳಣಸು। ನಡೆಗೆಟ್ಟಹೆಳವಂಗೆ
ಕಾಲಂಧಕಂಗೆಕಣ್ಣು ಡಿವುಂಕಗರತಂಗಶೀತಾಂಬುತಾಪತ್ರಯದೆ
ನೊಂದಸಂನಾರಿಗೆ॥ ಬಿಡದೆಸದ್ಗುರುಬೋಧೆರೋಗಿಗೆವೈತಂಸೇದೆ।
ವಡೆದಂಗೆತಂಗಾಳಿಪಗಲನ್ಯೆದಿಲಬಕೆ। ವುಡುರಾಜದೊರಕೊಂಡೊ
ಲಾಯುತ್ತಮಿಗೆಬಳಿಕಶಿವನಡಿಗಳಂಕಾಣಲೊಡನೆ॥೧೦॥ಶ್ರುತಿನಿಕರ
ಮೌಳಿಮೌಳಿಯನೆತ್ತಿನಿಜರವಣ। ಗತಿಶಯಕೃಸ್ತೋಕ್ತಿಯಿಂಬೆಸ
ಸಿದಂಲೋಕಸನ್ನುತೆನಿನ್ನಮನವನೀಕ್ಷಿಪೆವೆಂದಿನಿತ್ತುದಿವಸಂತಡ
ದೆನ್ಯೆಸೆವುಂದೆ॥ಕೃತಕವಲ್ಲೆನ್ನವಗ್ಯರೆಯನೀಂವುನೆವಾಡಿ। ಪತಿ
ಪಾಲಿಸಕ್ಕರಿಂಸಕಲಲೋಕವನೆನಲು। ಧೃತಸೋವನಡಿಗಳಿಗವ
ಗುಳಿರಗಿನಿಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿದಳಗಜೇಂದ್ರತನುಜೆ॥೧೩॥ಕಾಯಭವನೆ
ನ್ನಕಾರಣದಿಂದೆತನ್ನ। ಸತ್ಕಾಯವುಂನಿವುಗರ್ಪಿಸಿದಸುಕೃತಭೂರು
ಹಂ । ಕಾಯಬೇಡವೆವುನ್ನವುದುಕಾರಣದೊಳೆವನಹರಣವುಂ
ಕೊಟ್ಟುತನ್ನ॥ಕಾಯಬೇಕಾವೆಲೆಹರಿವುಖ್ಯನಿರ್ಜರ। ನಿಕಾಯ
ದೊಡನೈತಂದುಗಿರಿರಾಜನಾಲಯದ। ಕಾಯವಾನದಕೆಳೆಗೆಕಾಯ್ವಾ
ಣವುಪ್ಪೆದಿಂದಗಜೆಶಿವನಡಿವಿಡಿದಳು॥೧೪॥ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯನುಳಿಯ
ಬಾರದೆಂಬುಕ್ತಿಯಿಂ। ಶಾಶ್ವತಂವಾಡಬೇಕಲ್ಲದುಳಿದರೆವಾತ। ರಿಶ್ವ
ಮಿತ್ರಂಗಾಹುತಿಯನೀಯಬೇಕಲ್ಲದಿತ್ತುದಂತೆಗೆಯಬಹುದೆ॥ವಿಶ್ವ
ಕೆಲ್ಲಂವುನೋಭವನಾಗಲೀವೆಂರ। ತೀಶ್ವರನನೀರತಿಗೆನುತ್ತಿತ್ತುಶಂ
ಭುಸ । ರ್ವೇಶ್ವರಿಯುವುದುವೆಯಾದಪೆನೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಕೈಲಾಸ
ವುಂಪೊಕ್ಕನು॥೧೫॥ ಆದುದುವುಹೋತ್ಸವಂಬಳಿಕಜಯವಿಜಯೆ
ವೊದ। ಲಾದಕೆಳಬಯರತಂಡದವುನಕೆಬಹಳಿಸಂ। ವೋದಬಿಂರತಿ
ತನ್ನವಲ್ಲಭನೊಳೊಡಗೂಡಿಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳಿಗೆನವಿಸಿ॥ ಸ್ತೋದಳೀ
ವಾರ್ತೆಯಂಬಂದುದೂತರುಪೇಳೆ। ವೇದಿನೀಧರರಾಜವೇನೆಯರ್ಬ
ಹಳೆಹರು। ಷೋದಧಿಯೊಳಾಳ್ದವರಿಗಂಗುಚಿತವಿತ್ತುದಿರ್ಪಳಲುಪೊರ
ವುಟ್ಟರಂದು॥೧೬॥ಗುಡಿತೋರಣದಕಲಶಕನ್ನಡಿಯುನಭದೊಳಿರ। ದಿ
ಡದಗರುಧೂಪಧೂವುದಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳು। ಬಿಡದಿತ್ತಪನ್ನೀರಛ

ಳೆಯುದಾಡುವಪಾತ್ರದುಲಿವವುಂಗಳೆವಾದ್ಯದ॥ ಪೊಡೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುಸಂಭ್ರಮದೊಳಿರೈದಿ। ಪೊಡವಿಯೊಳುವ್ಯಯಿಕ್ಕಿದಗರಾಜವೀನೆಯರ। ನೊಡನೆತ್ತಿತಾನೆರಗಲುಮಯನವರೆತ್ತಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಪೊಂಪುಳಿಯಾದರು॥ ನೊಂದೆಯೆಲೆತಾಯೆತಪದಿಂದೀಶನಂವೆಚ್ಚೆ। ಪಂದವೇಂಸಾವಾನ್ಯವೇಹರಿಪಿತಾವಹ । ದ್ದಿಂದುಬಾರಿಯುವುರಸಿದೊಡೆಕುರುಪದೋರದವಹಾವಹಿವುನೆವ್ಮವುನೆಗೆ॥ ಬಂದಪನಲಾಶಿವಶಿವಾನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ । ತಿಂದೇಸುಧನ್ಯರೋನೋಳ್ಪಿಡಾವೆನುತೆಪಾ । ದೆಂಪೇವರಕ್ಕೆರಗಿನಿಜನಿಳಯಕೊಯ್ದರತಿವಿಭವದಿಂಪಾರ್ವತಿಯನು ॥೧೯॥ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪವಾಂಗೆಲ್ಯವುಜ್ಜನದಿವ್ಯಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಿಭೂಮಿಧರ। ರಾಜನುಂವೇನೆಯುಂವುಗಳೆಂಬಭಾವನೆಯುಸುಳಿದುಪರಶಕ್ತಿಯೆಂದು॥ ಪೊಜದಪ್ಪೆದಬಹಳೆಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂಪದಸ। ರೋಜದಂಗಳೆಂಭಜಿಸುತಿರ್ದರಾಭಕ್ತಸುರ। ಭೂಜೆಯುಂಪೀನವಕ್ಷೋಜೆಯುಂನತಸುರಸವಾಜೆಯುಂವಿಭ್ರಾಜೆಯುಂ॥೧೯॥ ಅತ್ತಲಾಪರಶಿವಂಕ್ಯೆಲಾಸಪುರದೊಳಗಿ। ರುತಿರ್ದಸಪ್ತಋಷಿಗಳೆನಿರದಕರೆದುಗೈ ಲೋತ್ತಮನವುಗಳೆನಾಂವುದುವೆಯಾಗಲ್ವೀಳ್ಕವಾತನಂಕೇಳಿಯೆನಲು॥ ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳೆವರುನಡೆತರಲ್ಕಾಗಾ।ಣುತ್ತೆಗಿರಿರಾಜನಫ್ಯೋಸನಾದಿಗಳೆನೊಲಿ। ದಿತ್ತುವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂಸತ್ಕರಿಸಿಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ಸವದೊಳಿ॥ ಬಂದಹದನಂನಿರೂಪಿಸುವುದೆನೆವುನಿನಾಥ,ರೆಂದರೀಶಂಗೆಹವುಳಕರಳಾಜೂಟಂಗೆ । ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಕವುಲಜವುಳುಕುಂದಾದಿಸುರನಿಕರಪೂಜಿತಪದಂಗೆ॥ಕುಂದಕಪ್ರಾರಶುದ್ಧಸ್ಪಟಿಕವರ್ಣಂಗೆ ।ವೆಂದರಾಚಲನಿವಾಸಂಗೆವುದದಿಂಬೇಡ। ಬಂದೆವ್ಪಭವತ್ಸುತೆಯನಖಿಳಜಗಸಂನುತಿಯನವರಕುಲವಂದಿತೆಯನು॥೧೯॥ ಈಶ್ವರಿಯುಘನತಪಕೆವೆಚ್ಚಿಕರುಣದೊಳಿಪ್ಪರ। ವೇಶ್ವರಂಸುರನರೋರಗರಾದಿನಾನಾಗ। ಣೇಶ್ವರರುಸಹಿತವುತಿವಿಭವದಿಂನಿಂನರಾಜಾಲಯಕೆಬಂದುಕೂಡೆಶಾಶ್ವತಂವುದುನೆಯಾದಪೆನೆಂದುಕಳುಪಿದನ। ಗೇಶ್ವರನೆಕೇಳಿನಲುಗಿರಿರಾಜನಂದಾವುು। ನೀಶ್ವರ್ಗಂದನೆವುಗೇಂಸ್ವತಂತ್ರವೆಕೊಟ್ಟೆನೆರಡಿಲ್ಲದೆತ್ಮವುಗಳೆಂ॥೧೯॥ ಲೇಸಾದುದಿಂದೆವುಗನವ್ಮವುಗಳಿಷ್ಟಾರ್ಥ।ಕೈಸಾರ್ದುದೀಶಂಗೆಕೊಟ್ಟೆವೆರಡಿಲ್ಲದೆಸು । ಧಾಸೂತಿವುಖಿಯುನೆಂದಖಿಳಬಾಂಧವವಿತತಿಯಂಕರಿಸಲಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಆಸಪ್ತಋುಷಿವರರುಗಿರಿಜೆಗಂದಾಘನವಿ। ಲಾಸದಿಂದುಂಗುರುಡಿಕೆಯವಾಡಿಬ

ಳಿಕಾವಳಿ। ಹಾಸತಿಗೆನಿಶ್ಚಯಸುತಾಂಬೂಲವುಂಸಾಗಿಸಿದರಧಿಕವಿಭವದಿಂದಂ॥೨೩॥ಗಿರಿ ಜನಾಖ್ಯಮುನಿಗಳಂಕಳುಪಿಬಳಿಕಫಲ।ಹರುಷದಿಂವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೊಡನೆಕರಿಸಿ।ಮುದ್ವರಸುತೆಯವುದುವೆಗೆವಿವಾಹಮಂಟಪವರಚಿಸೆನಲವಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ಪರಶಿವನವುದುವೆಯಿದುವಿಕ್ಷನಾಡಾಡಿಸುರ, ಗಿರರವುದುವೆಗಳಪಾಡಲ್ಗಿಂದುಕೂಡೆನಿ।ದರಿಸಿತೊಡಗಿದನಖಿಳಪರಿಕರದಸಂಗ್ರಹದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೨೪ವರವಜ್ರಮಯದಕಂಬಂಗಳಿಂಮಾಣಿಕದ । ಪರಿಪರಿಯತೊಲೆಗಳಿಂಗೋವೇಧಿಕಾವಳಿಯ।ಗುರುತರದಜೋದಿಗೆಗಳಿಂದ್ರಿಂದ್ರನೀಲವುಯವಮಾದನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದ॥ ಥರಥರದವಿಮಲವೈಡೂರ್ಯವೇದಿಕೆಗಳಿಂ।ಪರವುವುಕ್ತಾಫಲದಸೂಸಕದಲೋವೆಗಳ । ಹೊರಳಿಯಿಂಪುಷ್ಯರಾಗದವುತ್ತವಾರಣದಿನಾಸಭಾಸ್ಥಳವಿಸದುದು ॥೨೫॥ ಲಲಿತನವಪದ್ಮರಾಗದಭಿತ್ತಿಭಿತ್ತಿಯೊಳು । ಥಳಥಳಿಸಿರಂಜಪಸಜೀವಪುತ್ರಿಕೆಗಳಿಂ । ಪೊಳೆವಚಿತ್ರವಸಿಸ್ಮೃಶಾರ್ದೂಲಗಜಶರಭಭೇರುಂಡವುಮುಖ್ಯವಾದ ॥ ಇಳೆಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳವೃಗಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳಸಂ। ಕುಲವುಂವಿಚಿತ್ರನರ್ತನವುನಭಿನೈಸುತಿಹ।ಕಳಗೀತವುಂಪಾಡುವಂದದೊಳುವೆರವಚಿತ್ರದಜೊಂಬೆಯೆಸದಿದರ್ವು॥೨೬॥ಬಿಗಿದದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಝುಲ್ಲಿಪ । ಟ್ಟಿಗಳವುಮತ್ತನಗುದಿಯಪವಳವಲ್ಲಿಗಳಕಡು।ಸೊಗಸೀವಪರಿಪರಿಯಕುಸುಮಮುಂಜರಿಗಳವಿಡಾಯದಿಂದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳು ॥ ಝುಗಝುಗಿಪರನ್ನೆಗನ್ನಡಿಗಳಿಂಪರಿವುಳಿಸು । ವಗರುಧೂಪದಧೂಮನಿಕರದಿಂಕತ್ತರಿಯ । ಬಗೆಬಗೆಯಸಾರಣೆಯಕುಂಕುಮದಕಾರಣೆಯವುಂಟಪಂಚಲುವಾದುದು ॥೨೭॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಸವೆದಪೊನ್ನಪ್ಪರಿಗೆಯೊಗ್ಗಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿಸವುದವುಣವೇದಿಕೆಯಪೆಂಪಿನಿಂ।ದಲ್ಲಲ್ಲಿಸವೆದಗುಡಿಗಂಡಾರಣೀಡಾರದರವುನೆಗಳೋಳಿಯಿಂದಂ ॥ ಅಅಲ್ಲಲ್ಲಿಸವೆದಕೇಡಾವನದಸೊಂಪಿನಿಂ। ದಲ್ಲಲ್ಲಿಸವೆದವೃಗೊಳೆದಕೈಗಾರದಿಂ । ದಲ್ಲಲ್ಲಿಸವೆದಕೃತಕಾದ್ರಿಯಿಂದಾವುಂಟಪಪ್ರದೇಶಂವೆರದುದು॥೨೮॥ ಎಡೆಯೆಡೆಗತೀವಿದಸುಗಂಧದಕಟಾಹದಿಂ।ಕಡುಗಂಪಬೀರುವಜನಾದಿಯಘಟಂಗಳಿಂ। ದೊಡನೆತೀವಿದಸುಕಸೂರಿಗಳಡೋಣಯಿಂದೆಸೆವಕಪೂರ್ರಂಗಳ॥ ಕೊಡಗಳಿಂಕುಂಕುಮದರಂಜಣಿಗೆಯಿಂದಂದ । ವಡೆದಿಹಕದಂಬಪೂರಿತದಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂ।ದಡಿಗಡಿಗೆಪರಿವಪನ್ನೀರಕಾವಲ್ಲಳಿಂದಾಸ್ಥಳಂಚಲಾವ್ವದುದು।೨೯॥ ನೀರಡಿಸಿದರ್ಗೆನೀರೆರವಪಸಿದೊಡೆಫಲಂ। ಹಾರವುಂಕೊಡುವಗಂಧವುನೀ

ವಲಲಿತಕೆ । ಸ್ತೋರಿಕಪೂರ್ವರಂಗಳಂನೀಡುತಿಹಪೊಳಿವರನ್ನಗನ್ನಡಿ
ತೋರುವ ॥ ಓರಂತೆಬಳಲಿದರಸತ್ಕರಿಪನಿವಿಧೋಪಚಾರಮಂನುಡಿವಪೆಲತೆರದಪುತ್ತಳಿಗಳಂ । ನೇರಿಸಿದನಲ್ಲಲ್ಲಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಕರುಣಮೆಂತುಟೋಗಿರಿಜಾತೆಯ॥೩೦॥ ಗಿರಿರಾಜನಿರ್ದೆಡೆಗವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಬಂದು । ಕರಯುಗಳಮಂಮುಗಿದುದೇವದೇವೇಶಂಗೆ। ವಿರಚಿಸಿದತನ್ನಬಡಭಕ್ತಿಯಂನೀಂ ಎಂದುನೋಡಬೇಕೆನೆಕೇಳುತ ॥ ವರತನುಜೆಯಂಬಂಧುವರ್ಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂ। ಡಿರದೆವುಂಟಪೆವನೀಕ್ಷಿಸಿವಿಶ್ವಕರ್ಮಂಗೆ। ಹರುಷದಿಂದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸುತೆಗೆಗಿರಿರಾಜನಿಂತೆಂದನು ॥೩೧॥ ತಾಯೆಕೇಳಭವನೊಡನೈತಪ್ಪನಿರ್ದ್ದರನಿ। ತಾಯಮನದೆಂತುಸತ್ಕರಿಸುವೆಂತಾನೆನ। ಲ್ಯಾಯುವತಿನಸುನಗುತ್ತಾನಿಪೆನಂಜಬೇಡೀಭದ್ರಭವನಿಕೆಯೊಳು॥ ಓಯ್ಯಾರದಿಂದವುರಕುಹವಮರಥೇನುರಮ।ಣೀಯಚಿಂತಾರತ್ನಮುಂತಾದವಸ್ತುಸಮೂ। ದಾಯಮುಂಸಕಲಪರಿಕರಮುಮಿರಲೆಂದು ಗಿರಿಜಾತೆಯಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು॥೩೨॥ ಆ ಸೈಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಗಿರಿನಂದನೆಯ। ಲೀಲೆಯೆಂತುಟೊಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳೆ। ವೀಲಾದನಾನಾಸುವಸ್ತುಗಳುಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳುಪಸರಿಸಿದವು ॥ ಭಾಳಾಂಬಕಂಗತ್ತಲಾಸಪ್ತಋಷಿವರರು। ಪೇಳಿದಾಕ್ಷಣದೊಳಿಗಮೆದವಣಿಗನಾಗಿಗಣ। ಜಾಲಮುಂಸಕಲಜನಜಾಲಮುಂಬೆರಸಿಪೊರಮಡಲಭವನನುವಾದನು ॥೩೩॥ ಹರಿಯಜಸುರೇಂದ್ರವರಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿಂ। ನರಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಪಿಶಾಚಕಿಂ । ಪುರುಷಮನುಮುನಿವಸುದಿಶಾಧಿಪದಿನಾಧಿಪಾದ್ಯಖಿಳಸುರಸಂದೋಹಮುಂ॥ ನರಭುಜಂಗಾದಿನಾನಾಲೋಕವಾಸಿಗಳು। ಪರಿಕಿಸಲನಂತಬೊವ್ಮಾಂಡದಜನಂಮಹೇ । ಶ್ವರನವೈವಾಹಮಂನೋಳ್ಪೆವೆಂದುತ್ಸವದೊಳೈತಂದರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೩೪॥ ಎಡಬಲದೊಳಾವ್ಮಾಯತತಿಹರನಬಿರುದನು। ಗ್ಗಡಿಸೆಮುತ್ತಿನಬಾಸಿಗಂಗಟ್ಟಿನಂದಿಯಂ। ವೃಡನೇರಿದಂಹರಿಯಜಾದ್ಯರುಂವಾಹನಂಗಳನೇರಿಪಿಂತೈದಲು॥ ಓಡನುಲಿವವಾದ್ಯನಿಸ್ವನದಿಂದಶಂಕರಂ। ನಡೆತರಲ್ಕೇಳಿಸಂಭ್ರಮದಬಾಂಧವರವಂ। ಗಡದಿಂದಿದಿಗೊಳಿಲ್ಕೈದಿದಂತುಹಿನಗಿರಿರಾಜನತಿವಿಭವದಿಂದಂ॥೩೫। ಮೊಳಗುತಿಹನಿರ್ಜ್ಜರರಭೇರಿಗಳಭೂರಿಗಳ್। ಕಲಶಕನ್ನಡಿವಿಡಿದಬಾಲೆಯರಲೋಲೆಯರ। ನಲಿದುಸಿಂಗರಿಸಿದಭರಾಜಿಗಳವಾಜಿಗಳದಂಡಿಗೆಯತಂಡಂಗಳ॥ ಧಳಧಳಿಪವಲ್ಲವದಸತ್ತಿಗೆಯುಮುತ್ತಿಗೆಯು । ಚಲಿಸುತಿಹಕನಕಚಮರಾಳಿಗಳವಾಳಿಗ

।ಳತೊಳಪರತ್ನಾಭರಣರೋಚಿಗಳವೀಚಿಗಳಿಸಂಭ್ರಮದಿನಡೆಗೊಂ
ಡರು॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಸಕಲವೈಭವದಿಂದಲಂದುಬಂದು|ವಂತನಭವ
ನನಿದಿಗೊಂಡುಘನಹರುಷದಿಂ|ಮುಂತೆತನ್ನಯಪುರಕೊಡಗೊಂ
ಡುಬಂದುಬೀಡಾರದರಮನೆಯೊಳಿರಿಸಿ॥ ಅಂತದಂತರವರಿದುಬಂದ
ನಿಬ್ಬಿಣ್ಣಿಗರ್ಗ|ನಂತವಾಗಿರ್ಪಪಡಿಬೀಡಾರಮಂತೋರೆ|ಸಂತಸದೊ
ಳೀಶ್ವರಂಸರಿಯಜೀಂದ್ರಾಚ್ಯರೊಡನೊಡ್ಡೋಲಗ ದೊಳಿಸದನು ॥
ನಾರದನವೀಣಾಕ್ವಣಿಂತುಂಬುರವಮಾಳ್ಪ । ಸಾರಸಂಗೀತವುಂ
ರಂಭಾದಿಸಕಲಸುರ| ನಾರಿಯರನರ್ತನಂಭೃಂಗಿಯಸುನಾಟ್ಯವಾ
ಚಾರಣರಕೈವಾತವುಂ|ಭೋರೆಂಬವೇದನಿಭೂರ್ಣಿಷವುಂಸುರಸ
ತಿಯ|ರಾರತಿಯವಾಂಗಲ್ಯರಭಸದವಿಲಾಸವಿಂ|ವಾರಾರಿಯರಲಿತ್ತ
ಲಗರಾಜನಗಜಿಯಂಸಿಂಗರಿಸವೇಳ್ದನಂದು ॥೩೭॥ ಗಿರಿರಾಜನಾಸ್ಥಾ
ಯಿಂತಕೊಟಕೆಳದಿಯರ್|ಗಿರಿಜೆಯಡೆನೈತಂದುನಸುನಗುತಕ್ಕೀ
ನ್ನ|ಪರಮಪುಣ್ಯದಫಲಂಕೈಸಾರ್ದುದೆನುತವರ್ಜಿಂಕುಮದರ
ಸದೊಳೆಂದು॥ಇರದೆಸರ್ವಾಂಗವುಂತಿಗುರಿವಿಗವುಮಿಸುತಿಸು|ಪರಿವು
ಳದಪನ್ನೀರಿನಿಂಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ| ವರದುಕೂಲವನುಡಿಸಿಫಣೆಯೊ
ಳೆಗೆಮೃಗಮದಲಲಾವುಮುಂರಚಿಯಿಸಿದರು॥೩೯॥ಲಲಿತಜೂಳಿಯ
ರನ್ನದೋಲೆಯುತ್ತಿನಬೊಟ್ಟು|ಪೊಳೆವಮೂಗುತಿಕಂಠವಾಲಭುಜ
ಕೀರ್ತಿಸತ| ಪಳಿತೋಳಬಳೆಸಸ್ತಕಡಗವಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರುರಂಜಿ
ಪೊಡ್ಡೇಣವುಂ|ಉಲಿವಘಂಟೆಗಳಕಟಸೂತ್ರನೂಪುರಕಾಲ|ಲುಳಿಕ
ಡೆಯಬಿರಳಮುದ್ರಿಕೆಕಂಕಣಂಗಳೆಂ । ಲಲನೆಯಗಿರಿರಾಜಸುತೆಗೆ
ಸಿಂಗರಿಸಲತಿವಿಭವದಿಂರಂಜಿಸಿದಳು ॥೪೦॥ ಸುಳಿಗುರುಳಿನಗವೊಗದ
ಸುಳಿಪಲ್ಲಚಂದುಟಿಯ| ಪೊಳೆವಕರ್ಣಾಭರಣದಿಸೆವತಿಲಕದನೊಸ
ಲ|ನೆಲೆವೊಲಿಯನೀಳ್ದಬಾಸೆಯಗುಳಿದಪೊಕ್ಕುಳಿನಸೆಳೆನಡುವನು
ನ್ನೊಪ್ಪಡೆಗಳ್॥ಲಲಿತಜಂಘಾಕಾಂಡದಮರೊಪರಡುಗಳಕೆಂದಳಿದಸೊ
ಬಗಿನನಾರಿಸಕಲಸೌಖ್ಯಾಧಾರಿ| ಲಲನೆಯರತಲಿರನ್ನೆವಿವಿಧಗುಣ
ಸಂಪನ್ನೆಗಿರಿಜಾತೆಕಂಗಿಸದಳು॥೪೧॥ ಪರಿಕಿಸೆಕುಜಾತಗಳೊಳುದಿ
ಸಿದೆವನಂತರಂ|ಸರವೈರಿಗಸ್ತಂಗಳಾದೆವನಿತಲ್ಲದೆಯು|ನಿರುತಮತಿ
ರಾಗತೆಯಕೈಕೊಂಡೆವಕಟಪೆಣ್ಣೊಲಗೂಡಂಬಟ್ಟೆವೆಂದು॥ಪರಿಭವ
ವಬಿಡಿಸುನೀನೆಂದಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ|ನಿರದೆಸಾರ್ದಸುಗೆಯೊಳಿದಳಿರ್ಗ
ಳೊಪ್ಪೇಳಿನಲು| ಸರಸಿರುಹಮುಖಿಯಪದತಳಪಲ್ಲವಂಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವದೇಂಬಂಣಿಸುವೆನು॥೪೨॥ಅಕ್ಷಿಗಳ್ಪದಿನೈದವರೊಳೈದುಮುಗಿಯೆ

ಮಿ । ಕ್ಕಕ್ಷಿಗೆಳ್ಗೀಶನಗಜೆಯದೇಹಕಾಂತಿಯನಿ ರೀಕ್ಷಿಸಲ್ತನುನುಂ
ಪಿನೋಳ್ಗಿಲದಜಗುಳಿಪದಕಮಲಂಗಳೋಳ್ಗಿಂದನ್ನೆ॥ ದಕ್ಷಯಾಗದ
ಲಿವೀರಂಭಗಂಪ್ರಾಷ್ಟಂ। ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಕಿಕ್ಕರವಿಗಳ್ಬಯದಿಬಂದೆಂಮ್ಮ। ರಕ್ಷಿ
ಸೆನುತಡಿಗೆರಗಿದನ್ನೊ ಯೆನಲ್ಕೆರಿಸುತೆಯಪದನಖದಚೆಲ್ವಿಸದುದು॥
ತಳಿರಲಪ್ಪಿದವುರತರುಶೋಭೆಯುಂಮುತ್ತಿ। ದಳಿಗಳಿನೆನೀಲಸರ
ಪಳಿಯೆಸದವಾಗಲವ। ರುಲಿಪೆನಲಾ ರುನೂಪುರಧ್ವನಿತಾಕ್ಕರವೊಪ್ಪಿ
ದುದೊಂದುಮದದಾನೆಯ॥ ತಲೆಯೊಳಿಗಸುಂಡಿಲಿರಡೊಗೆದಂತೆಗಿರಿ
ಜಾತ್ತೆ। ಯಲಘುಜಘನಂಬಟ್ಟಿದೊಡೆಗಳುಂಮೆರದವದ । ಬಳಿಸಿದರ
ಳಿಲಿವಾಲಿಯಂತೆಕಾಂಚೀಧಾಮಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬಿನು ॥೪೫॥ ಹ
ರನವೋಹನದನಿಧಿಯುಂಪುತ್ತುವೆರಸಿಫಣಿ । ಪರಿಕಿಸೆಸದಾಕಾದು
ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರ್ಪೊಡಂ। ನಿಶುತಮಬಲಾತ್ರಯದೊಳಿರ್ದ ಕಾರಣದಿನೆ
ಚ್ಚರಿಕೆಯೇಕಾರ್ಯಮೆಂದು ॥ ಥರಥರದಘಂಟಿಪಾರಿಗಳಿನಿಂಬಿಟ್ಟರಿನೆ।
ವರರೋಮರಾಜಿಸುಳಿನಾಭಿಯೊತ್ತಿನೆಂಳಿಪರಿ। ಪರಿಯರಸನಾಂಬಿ
ದಕಟಿಸೂತ್ರವೊಪ್ಪಿತಗಜಾತೆಯತನೂದರದೊಳು॥೪೪॥ ಹರಿಯಂ
ತೆಚಕ್ರಶೋಭನಕರಂಯೋಗಿಪ್ರ। ವರನಂತೆವಿಮಲಮುಕಾಕಾರವಿ
ಲಸಿತಂ। ಪರಶುಧರನಂತೆಭೂಭೃದ್ವೃತ್ತಪರಿಹರಂನೀಳ್ದನೀರೊಟ್ಟಿ
ಲಂತೆ॥ಪರಮಲಾವಣ್ಯವಿಭಾಜಿತಂವೃಗಕುಲೇ। ಶ್ವರನಂತೆಕುಂಭಿ
ಕುಂಭಸ್ಪರ್ದದುರ್ದನೋತ್ಕರಸಂಘಟಂತೆಕರ್ಕಶವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಸೆದ
ವುನ್ನತಕುಚಂಗಳುಮೆಯ॥೪೬॥ ಆವಗಂತವೆವಿಕಾಸಂಗಯ್ಯದಿರ್ಪ
ರಾ। ಜೀವಮುಕುಳಿಂಗಳುಂಟೇಚೋದ್ಯಮೆಂದೋರ್ವ। ಭಾವಗಿರಿಜೆ
ಯಕುಚದ್ವಯನನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲ್ಕತ್ತೋರ್ವಳವಳಕೂಡೆ॥ಆವಸೋ
ಜಿಗಮುಬಲಿಮುರವೆನಕ್ಷತ್ರವಾ। ಲಾವಳಿಯಗಡಣಿಂಚಂದ್ರಮುಂಪೊ
ರೆಯೊಳಿರೆ। ತಾವರೆಗರಳ್ಕೆಯೆಂತೆನುತಗಜೆಯಾಸ್ಯಕಾರಂಗಳಂತೋ
ರಿಸಿದಳು ॥೪೭॥ ಸಸಿಯಟ್ಟಿನೊಳಿರ್ದವಿವ್ಯಸುಧೆಯಂಚಿತ್ತ। ದೊ
ಸಗೆಯಿಂಕೊಂಡೊಯ್ದುಶಿಷ್ಯರಂಬಿಡದಿರ। ಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬಳ್ತಿಯಿಂ
ಬಂದುತಡ್ಡಿಂಬದಮೃತದರಸದರಸತುಚಿಗೆಸೊಗಸಿ॥ಅಸುರಗುರುವ
ಕ್ಕರಿಂದಲ್ಲಿನೆಲೆಗೊಂಡುಸಂ। ತಸದಿಂದಿನಿಂದನೋಯೆನೆಸಖಿಯರೊ
ಲ್ದುಸೇ। ರಿಸಿದಮೂಕಕುತಿನಾಡೆಕಂಗೊಳಿಸಿತುಮಿಯವೆದನಾಂಬುಜ
ವನಿಂಬುಗೊಂಡು ॥೪೮॥ ರಾಜೀವಕುಮುದಂಗಳೆಂಬಮೃಷ್ಟರದೆರವಿ।
ರಾಜಿಮೆಂಡಲಯುಗಂರಂಜಿಸುವತುಹನಗಿರಿ । ರಾಜಿತನಂದನೆಯವಿ
ಮಲಾಂಬಕದ್ವಯಮುನಿದುತನದಿದು ವೆನ್ನದೆಂಬ॥ವ್ಯಾಜದಿಂದೊಂ

ದೊಂದರೊತ್ತಿನೋಳ್ಪಲೆನಿಂದು। ರಾಜಿಪ ಕೋಪೆಳೇನಲು ಚಾರುತರನವರತ್ನ। ರಾಜಿನಿರ್ಮಿತವಾಡಕನ್ನ ತಾಟಂಕಯುಗ ನೈಪ್ಪಿದವುಗಿ ದಿಜಾತೆಯು॥೪೯॥ಕುವಲಯ ಪರಾಜಿತಂಕಂಜಾತರಂಜಿಸಂ। ತಪಿತಾರಕಾಲಂಕೃತಂನಾಡೆಸಂತತಂ । ರವಿಯಂತೆ ಪುರದಂತೆ ವನದಂತೆ ಶಿವನಂತೆ ದಿವದಂತೆ ದನುಜರಂತೆ ॥ ವಿವಿಧಾನಿಮಿಷಭಂಗನರ್ಪನಂ ಕೃತಿಯುತಂ। ವಿವರಿಸಲ್ಕಂಜನೋದ್ಭಾಸಿತಂಬಕಸದಸಿ । ನವಗಾನವಿಪ್ರಗಿರಿಕುಲವರುಣವಿಶೆಯಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯಂಬಕವೆಸರವು ॥೪೦॥ ಈಕೆಮೂಜಗದಸತಿಯರ್ಗೆಭೂಷಾರತ್ನ । ನಿಖಿಗಿನ್ನೀಕೆಭೂಷಣಮಖಿಳದೇವಿಯ। ರ್ಗೀಕೆಮಸ್ತಕದಮಣಿಯಿಖಿಗಿನ್ನೀಕೆಸೀಮಂತಮಣಿಭಾವಿಸುನ್ನೊಡೆ॥ಈಕಪೆಂಗಳೆನೊಸಲತಿಲಕವೀಕೆಗತಿಲಕ। ವೀಕೆಕಂಜಿತಕುಸುಮಕೋಮಲಾಂಗದಚಲ್ವಿಯಿಖಿಕೆಯಿಖಿಕೆಗೆಪುಷ್ಪವಾಲೆಯೇಕೆಂದೋರ್ವಳಾತ್ಮಸಖಿಯಂಕೇಳ್ದಳು ॥೪೧॥ ಸಿಂಗರಕೆ ಸಿಂಗರಂಸಲ್ಲದಹುದಾದೊಡಂ । ಮಂಗಲಾಪರ್ಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆವೆನಲ್ಕಿಗೆ ಸರ್ವ । ಮಂಗಲೆಗೆಮಂಗಲಮದೇಕೆನಲು ನಸುನಗುತಲೋಕೋಪಚಾರಕಾಗಿ॥ಸಿಂಗರಂಗೆಯ್ದೆವೀನಳಿನಳಿಪವಕೋಮ । ಲಾಂಗಿಯನೆನುತ್ತುಸುರುತಿರಲಿಸದಳಾಗಲಗ । ಪುಂಗವನತನುಜಾತೆಸಕಲನಿಗಮಾತೀತೆವಿಖ್ಯಾತೆಲೋಕಮಾತೆ ॥೪೨॥ ಮುಡಿಗೆನೋಹುದಕೇಶಮುಭವಬಂಧನಪಾಶ। ಮಡರೊಳೊಲಗಳಕೊಬ್ರುಭವನಸರುಷದಪೆರ್ಬ । ಕುಡಿನೋಟಗಳಕಾಂತಿಹರನಪಿತ್ತದಾಂತಿಯೂಪ್ರಶಂಕರನತಾಪ್ಪು॥ ಮುಡಿದಪೂವಿನತುಟಿಯವ್ಯಡಗಂಧಗಜದಿರುಬು। ನಡೆಯಬಿಡಗಿನನೊಂಪುಚಂದ್ರಚೂಡನಲಂಪು । ನುಡಿವಮಾತಿನಮುದ್ದುಶಿವನನೋಲಿಸುವಮದ್ದು ತಾನೆನಲುಶಿವೆಮೆರದಳು॥೪೩॥ ಫಳಿಧಳಿಪನೀಲಾಳಕಾಳಿಗಳಪಾಳಿಗಳೆ। ತೊಳತೊಳಗುವಾಭರಣದೋರಣದಪ್ರಾರಣದ। ನಳಿನಳಿಪತಾಂತಿಗಳೆನೊಂಪುಗಳಪೆಂಪುಗಳಕಸ್ತೂರಿಕಾತಿಲಕದ॥ಕಳಕಳಿಪನಗಗಣ್ಣಧಾಳಿಗಳಮೇಳಿಗಳ। ಹೊಳಹೊಳಪವೆಬೈತಲೆಯಮುತ್ತುಗಳಜೊತ್ತುಗಳ। ಫಲಫಲನೆಮೊರೆವಂದುಗಾವಳಿಯಗಾವಳಿಯಗಿರಿಜಾತೆರಂಜಿಸಿದಳು॥೪೪॥ಚಂದ್ರಬಿಂಬಾನನರುಚಿಶರದನದಲಸ ಚ್ಚಂದಾರ್ಧಭಾಳಲಲಾಮದವಿರಾಜಿಸುವ। ಚಂದ್ರಿಕೆಸವಾನಕಬರೀಭರದಸೂಸಕದನುನ್ನೊಡೆಯಪ್ಪಸತುನಡಯು॥ ಚಂದ್ರಕಾವಿಯದುಕೂಲದಬೈತಲಗೆಪೊಂತದ । ಚಂದ್ರರಜದೊಬ್ಬುಳಿಯಶೃಂಗಾರಸಾರದಿಂ । ಚಂದ್ರಶೇಖರನಪಟ್ಟದರಾಣಿಸಮಿತಗೀ

ರ್ವ್ವಾಣರಂಜಿಸುತಿರ್ದಳು ॥೪೪॥ ರಾಜಹಂಸೀಯಾನೆಸುಕಲಾನಿಧಾ
ನೆವ್ಯಗ್ರ, ರಾಜಸಂನಿಭವುಧ್ಯೆಸರ್ವನಿಗವಾಭೇದ್ಯೆ। ರಾಜಸವುಶು
ಭವದನೆಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದನೆಸಕಲಸೌಂದರ್ಯಸದನೆ॥ರಾಜನ್ಮಹಾ
ಭರಣೆದಿವಿಜವಂದಿತಚರಣೆ। ರಾಜರಿವುಫನವೇಣದಳಿತಪಂಕಜಪಾ
ಣಿ। ರಾಜಶೇಖರನರಸಿವಿಮಲಸದ್ಗುಣಸರಸಿಸಿಂಗರದೊಳೊಪ್ಪಿರ್ದ
ಳು॥೪೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸಬಿರ
ದವರ್ಪೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥ್ಯಮಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿವೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವ
ರ್ಗೆಭಕ್ತ್ಯಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗ
ಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನ
ಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೪॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿರ್ದನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೬೯ಪದ ೧೪೦೪ಮಂಗಳ.

೧೦ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನೊಲಿದುಸಿಂಗರಿಗನಾಗಿವಿಭವದಿಸಾಗಿ। ಗಿರಿ
ರಾಜನತಮನೆಗೆಬಂದುಕರುಣದೊಳೆಂದು। ಗಿರಿಜಾತೆಯಂಮು
ದುವಿಯಾಗಿಶಿವಿಸಡನಾಗಿಶಿವಲೋಕಮಂಪೊಕ್ಕನು॥

ಪದ॥ ಹಸ್ತಿಚರ್ಮಾಂಬರಸಮಸ್ತದೇವವ್ರಾತ। ಮಸ್ತಕಕಿರೀಟಸುಗ
ಭಸ್ತಿಪವಿಪ್ರಣಿಪಾ। ನ್ಯಸ್ತಪದಪದ್ಮವೇದಸ್ತವಾಭೇದ್ಯನಿರ್ವಿಸ್ತರ
ಣಕಾಯಗಿರಿಜಾ॥ಸುಸ್ತನವಿಲೇಪನವಕಸ್ತೂರಿಪಂಕಾಂಕ। ಹಸ್ತಪ
ಲ್ಲವಯುಗಪಶಸ್ತನಾನಾಮುನಿಮು। ನಸ್ತಮಿರಭಾಸ್ಕರನಮುಸ್ತೋರೂ
ಪಾಕ್ಷಸುಸ್ಥಿರದಿಸಲಹೆಮ್ಮ್ಮ್ಮ್ಮ್॥ ಆಸನಮಯದೊಳುಬೃಹಸ್ಪತಿಶಂ
ಭುವಿಡೆಗೆಸು। ವಿಲಾಸಮಂಬಂದುಬಂದುದುಮುಹೂರ್ತಂಕೃತ್ತಿ। ವಾ
ಸಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನೆಕೇಳುತಾಗಹರಿಯಜರಕ್ಕೈಲಾಗಿನಿಂದಂ॥ ಬಾ
ಸಿಗವನೊಸಲದೇವಂಕೋಪಮಲಾಂಘ್ರಿವಿ। ನ್ಯಾಸಬಂನಡೆತಂದುಮಣಿ
ಕಾಂತಿದೆಸೆದೆಸೆಗೆ। ಸೂಸುತಿರ್ಪಲ್ಲಣ್ಯಂಪತ್ತಿಸಕಲವೈಭವದಿಂದೆ
ಬರುತಿರ್ದನು॥೦। ಹರಿಯುಬ್ರಹ್ಮಾದಿನಾನಾಲೋಕಪಾಲಕರು। ಹ
ರನೆಡಬಲಂಗಳೊಳುಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳೈತರಲು। ಪರಿಪರಿಯವಿನಿಯೊ
ಗದಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಸುತ್ತಲುಂಬಳಿಸಿಬರಲು ॥ ತರಣಿಚಂದ್ರಮುರುಭ
ಯಚಮರಮಂಢಾಳಿ। ಸಲ್ಪರಮಕರಪ್ಪರದಬೊಂಬುಳಿದೀವಿಗೆವಳ
ಗು। ಪರಿಲೋಭಿಸುತ್ತಾಗಮುತ್ತುಗಳಸತ್ತಿಗೆಯಮೊತ್ತವೆನೆಯಲ್ಬಂದ
ಸ॥೩॥ ಥರಥರದೆಯೊಗಳೊವೇದಾವಳಿಯುಗಾವಳಿಯ। ಬಿರಿದುಕೊಂ

ಡಾಡುತಿಹವಾಟಕರನೋಟಕರ। ಮೊರೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳೋಳಿಗ
ಳವಾಳಿಗಳೆಸುರವಧೂನೃತ್ಯಂಗಳೆ॥ ಇರದೆತ್ತುವಾರತಿಯುಈನೆಯು
ರಚನ್ನೆಯರ।ಶಿರಕೆತಳಿವಕ್ಷತೆಯುಮುತ್ತುಗಳಜೊತ್ತುಗಳ। ಪರಮು
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆವರಮಂಟಪದಮುಂದೆಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದಿಳಿದನು॥೪॥ಸು
ರಲೋಕದಂತೆರಂಭಾರಂಜಿತಂರತೀ। ಶ್ವರನಕೈಪೊಡೆಯಂತೆಪ್ರಾಸ
ರಕ್ಕಾಶ್ರಯಂ । ಗುರುಮೇರುಗಿರಿಯಂತನಂತಮಣೀಷ್ಟನವಿಲಾ
ಸಂಸರೋಜದಂತೆ॥ವರಚಿತ್ರಪತ್ರರಾರಾಜತಂಸಂತತಂ। ಹರಿಯುಂ
ತೆಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಗ್ರಾಹಯೆಂದೆನಿಸಿ । ಪರಿಶೋಭಿಸಿತ್ತುತದ್ಗೃಹಾವಾಸ
ಮುಂಟಪಲೋಕನಾಯಕನಿದಿರೊಳು॥೫॥ ಪರಮರುಚಿಪೀತಾಂಬ
ರಂವರಶ್ರೀಧರಂ । ಸರಸಗಾರುತ್ಮಧ್ವಜಾಲಂಕೃತಂಚಕ್ರ। ಪರಿರಂಜಿ
ತಂವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಾಣಕಂಗೋವರ್ದನಂಸಂತತಂ । ಪರಿಕಿಸಲ
ನಂತಮಣಿಕಿರಣವಿಭ್ರಾಜಿತಂ। ನಿರುತಮುತನುಪ್ರಭಾವೋದ್ಭಾಸಿ
ತಂನಾಡೆ। ಹರಿಯಂತೆವೈವಾಹಮಂಟಪಂರಂಜಿಸಿದುದೇನೆಂಟಿನ್ನಿಟ್ಟಿ
ರಿಯನು॥೬॥ ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಶೋಭಾರಂಜಿತಂಮಹೋ। ಜ್ವಲಪ
ದ್ಮರಾಗವಿಭ್ರಾಜಿತಂಗಾಂಗೇಯ। ಜಲಜೃತಂನವಚಂದ್ರಕಾಂತಕಾಂ
ತಂರಾಜಹಂಸಲೋಚನರಾಜಿತಂ॥ ಸುಲಲಿತವಿಚಿತ್ರಮೃಗಸಂಶೋ
ಭಿತಂಸುನಿ। ಶ್ಚಲನೀಲಲೋಹಿತಂನುತಸಪ್ತಮಂಗಲಾ।ಕಲಿತಮುಂ
ತಾನೆನಿಸಿಮಂಟಪಂಶಿವನಂತೆಶಿವನಿದಿರೊಳಿಸದಿದುರ್ದು॥೭॥ಬಿಗಿದ
ನವಮಕರತೋರಣದಿಂದಗುಣದಿಂದ। ನೆಗೆದನಾನಾಧ್ವಜಾವಳಿಯಿಂ
ದಪಳಿಯಿಂದ । ಝಗಝಗಿಪಮಣಿದೀಪಚಯದಿಂದನಯದಿಂದಲಿಸ
ವಮೇಲ್ಕಟ್ಟನಿಂದಂ ॥ ಅಗರುಧೂಪದಹೊಗೆಯಕಂಪಿಂದಪೆಂಪಿಂದ ।
ವೃಗನಾಭಿಕಪ್ಪುರದಸೊಂಪಿಂದತಂಪಿಂದ । ನಿಗುರೊಪ್ಪುವಾಲಿಗಳ
ಲಂಪಿಂದಲಂಪಿಂದಿವುಂಟಪಂಚಲಕ್ಷ್ಮವಾದುದು॥೮॥ ನಟ್ಟನಡುವಗಲವಾ
ತಾರ್ಕಂಡನೇರಿದರಥದ । ತಿಟ್ಟವೋಲಭೂಮಂಡಲದ ನಡುವೆ ಪೊಳೆವ
ಪೊಂ। ಬೆಟ್ಟವೋಲತತ್ಸಭಾಪಂ ಕೇರುಸದಮಧ್ಯಕರ್ಣಿಕೆಯೊಪ್ಪೆಳಿಂ
ದೆನೆ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿಬಿಗಿದವಾಣಕ್ಯಲಹರಿಯಮುತ್ತಿ। ನೊಟ್ಟಜೆಯುಕೇ
ಲಣಿಯಗಂಡಿಯಿಂದಿರದೆಕರು। ವಿಟ್ಟವೈವಾಹವೇದಿಕೆಯನೇರಿದನಭ
ವನಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದಂ ॥೯॥ ಇಂತುರಾಜಿಸುವವೈವಾಹವೇದಿಕೆ
ಯೊಳಗೆ। ನಂತಶಿವಗಣಕುಲುಪಿಂತೆರಾಜಿಸುತಿರಲು। ಕಂತುಪಿತಕವು
ಲಜೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜವ್ರಾತಮೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಲು॥ ಮುಂತೆರಂ
ಭಾದಿನಾನಾದೇವಕಾಂತೆಯರು। ಸಂತಸದೆನರ್ತಿಸುತ್ತಿರೆನಂದಿವಾ

ಕಾಳಿ ರುಂತವಿಭರಾಭರಿಗಳೆಂವಾಡುತಿರುತಿರ್ದರಿತ್ತಲತಿಸಂಭ್ರಮ
ದೊಳು ॥೧೦॥ ಇಂದೀವರಾಯತಾಂಬಕಿಯನೊಲವಿಂದೆಪ್ಪೊಂ । ನಂದ
ಣದೊಳಿಟ್ಟುಸಡಪಂಗಿಂಡಿಕಾಳಿಂಜಿ। ಯಂದವಡದಿರ್ದಚಮರಾದಿ
ಯೂಳಿಗವಾಂತುಚೌಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಣಯರು ॥ ಕುಂದರದನದಕು
ಮುದಲೋಚನದಲಲಿತಾರ। ವಿಂದವದನದವಿಪುಳಕುಚಭರದಕಳದಿ
ಯರು। ಕಂದರ್ಪನಾನೆಯೆಂತೈದಿದರುಗಿರಿತನುಜೆಯುಂದಣದಮುಂ
ದಿನೆಯೊಳು ॥೧೧॥ ನಾಗಸನ್ನಿಭವೇಣಿನಳಿನದಳನಯನೆಯದ। ನಾಗ
ವೋಹನಯಾನೆನಾನಾಕಲಾಲೋಲೆ । ನಾಗರಿಪುಮಧ್ಯನರನಾಗ
ಸುರಲೋಕದಬಲಾಜನದಮುಸ್ತಕಮಣಿ॥ನಾಗಾರಿಗವುನಾತ್ಮಜನ
ಪಟ್ಟದಾನೆವುಂ। ನಾಗಸೌಗಂಧಿಕಡುಬಿಳಿದಾಗಿರಂಜಿಸುವ । ನಾಗವ
ಲ್ಲೀದಳವಮಡಿದೀವುತೈದಿದಳುನಾಗಭೂಷಣನರಸಿಗೆ ॥೧೨॥ತೋ
ಳೆವೊದಲಂಕರವನೆತ್ತಿಸಿತಚಾಮರವ। ಧ್ವಾಳಿಸುವನೆವದೆತೋರು
ತ್ತಲೋರ್ವರನೋರ್ವ । ರಾಲೋಕಿಸುವನೆವದೆಲೋಚನಮರೀಚಿ
ಗಳಪಸರಿಸುತೆಬಲ್ಮೊಲಗಳಂ ॥ ಮೇಲುದಂಪೊದೆವನೆವದಿಂದೆನಸು
ದೋರಿಸುತೆ। ಮೇಳದಿಂಗಿರಿಜೆಯೆಡಬಲಗಳೊಳುಕಂಗೊಳಿಸಿ। ಲೀ
ಲೆಯಿಂನಡವಚಾಮರಗಾಹಿಣಿಯ ರೆನೆದರೀನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥
ತಾವರೆಯಕನ್ನಡಿಯಸಸಿಯಪಡಿಗಟ್ಟುವದಿ । ದಾವಬಲ್ಲವಿಳೆಕೆಸ
ರೋಳ್ಪಟ್ಟಿಕಠಿಣತೆಯ। ನಾವರಿಸಿಕುಂದನಾಂತವನೆವ್ಮೊಗಕೆಂ
ದವಂಪಿಡಿದುಸರಿನೋಡುವ ॥ ಭಾವದಿಂಗೌರಿಯಿಕ್ಕೆಲಗಳೊಳುಬೀ
ಸುನಬ। ಲಾವಳಿಯಕರಪಲ್ಲವಂಗಳೊಳಿಗೊಪ್ಪುತಿಹ। ಪಾವನವ್ಯಜ
ನಂವಿರಾಜಿಸಿದವೆನಲವರನಗವೊಗದಗಾಡಿಯಂತೊ ॥೧೪॥ ಈತನನು
ದಿನಪುಷ್ಪಿತಾಸಂಗಿಕುವಲಯವಿ। ಘಾತಕಂದ್ವಿಜವರ್ಣಸೈತನದರಿ
ನೀಗವ । ದ್ಯೋತಕಿರಣಂಗಳೆಂವುರಸಿಯಂಸೋಂಕಜೀವಿಂದುರೆನಿ
ವಾರಿಪಂತೆ ॥ ವಾತಂಗವಾನಲೋಭಿಗಳಿರದೆವುಧುವನತಿ । ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದುಂಬಚಂಡಾಳಿಗಳುಶಿವೆಯವುಖ । ಜಾತಪರಿಮಳಕೆರಗಬೇ
ಡೆಂದುಪೊಡವಂತೆಛತ್ರಚಾಮರವೆಸೆದವು ॥೧೫॥ಭೇರಿಮೃದಂಗದುಂ
ದುಭಿಕಂಖಕಹಳೆಶಾವು ಹಾರವಂಗಳಶೋಭನಸ್ವನದವಂದಿಗಂ। ಭೀರ
ಘೋಷದಸಖೀನಿಕರದುದ್ಗಡಣೆಗಳವರಸಿಂಜಿತಧ್ವಾನದ ॥ ಭೂರಿಸಂ
ಭ್ರಮದೊಳೈತರುತಿರ್ದಳೀಶ್ವರನ । ನಾರಿಘನದುರಿತಸಂಡಾರಿಸ
ತ್ಕೀರ್ತಿವಿ । ಸ್ತಾರಿಭಕ್ತವ್ರಜಾಧಾರಿಗಿರಿರಾಜನಕುಮಾರಿಪೊನ್ನಂದ
ಣದೊಳು ॥೧೬॥ತಳಿರಡಿಯುಮೆಲ್ಲಡಿಯುತಾವರೆಯೊಲಡಿಯುಥಳ। ಥ

ಳಿವಚಿಂನಡಿಗಳಿಸಿಯುಡಿಯುಲಲಿತಾಂಗಿಯರು। ಪೊಳಿವನುಣ್ಡೊಡೆಯ
ಪೊಸಪೊಂಬಾಳಿದೊಡೆಯಾನೆಗೈ ದೊಡೆಯಬಾಲಕಿಯರು॥ಕಳಹಂ
ಸಗಳಿನಡೆಯಕಳಭಂಗಳೋಳ್ನುಡೆಯು । ಸಲಿಸೊಂಪ್ಪನಡೆಯುಸೋ
ಲ್ನುಡೆಯುಸೊಬಗಿಯರಿರದೆ। ತಳದರತಿಸಂಭ್ರಮದಿಪಾವರ್ತಿಯದಂ
ಡಿಗೆಯಮುಂದೆಸೆಯೊಳೀನೆಂಬಿನು ॥೧೭॥ಸಲಿತೋರಪೊರವಾರಬಿ
ಣ್ಪುಪೊರವಾರನುಣ್ಮಳಲಿಂಟಿಪೊರವಾರಗಳಲಲನೆಯರುಚಲ್ವು। ತೆ
ಳುವಸುರಸುಳಿವಾಳಿವಸುರ ಕೈದಳಿವಸುರಕೋವಲೆಯರತಿಸರಸ
ಷದಿಂ॥ನೆಳಿನಡುವಿನಸಿಯ ನಡುವಿನಕವಳನಾಳದೊಂ । ದೆಳೆಯುನೆ
ಡುವಿನಸಿಂಗನಡುವಿನೊಪ್ಪಿಡಿನಡವ್ವ। ಗಳಸಂಣನಡುವಿನಿಲ್ಲೆಂನೆಂಬ
ನಡುವಿನಬಲೆಯರ್ಕೆಡಿಬರುತಿರ್ದರು॥೧೮॥ ಪೊಂಗಳಿಸವೊಲೆಯಪೊ
ಣ್ಮವೊಲೆಯಕಿಕ್ಕಿರಿದ। ತೆಂಗಾಯೆಲ್ಕೆಲೆಯಪೋಕ್ಕೆಪೊಸಪೊಂಬಗೆ
ರಿವೊಲೆಯ। ಸಿಂಗರದವೊಲೆಯಬೆಳಗಾಯೆಲ್ಕೆಲೆಯಬಟ್ಟಡಕೆವೊಲೆ
ಯಕಡು ವೊಗ್ಗೆವೊಲೆಯ ॥ ಪೊಂಗುತಿಸವೊಲೆಯನುಣ್ಕೊಲೆಯ
ನೋಳ್ಪವರಂಬೆ । ರಂಗುವಡಿಸುವವೊಲೆಯವೇಲುರದಸೆರಗಂ
ತೊ । ಲಂಗನಗೊಂಕುನವೊಲೆಯಬಲ್ಕೊಲೆಯಬಿಣ್ಕೊಲೆಯಭಾವೆ
ಯರುಬರುತಿರ್ದರು॥೧೯॥ಒಕ್ಕೆರೆಯಗಂಣತಾವರೆಗಂಣನಗೆಗಂಣ। ಬಿ
ಟ್ಟೆರಳಿಗಂಣತುರುಗೆವೆಗಂಣಕಿವಿಗಳೊಳ್। ಳ್ಸಿಟ್ಟೆಸೆವಕಂಣಬೆಳ್ಳಿತಿಗಂಣ
ಸಿಟ್ಟೆಸಳ್ಗಂಣವಿಾರ್ಗಂಣನಿಜದ॥ ಆಟ್ಟೆಕಾಡಿಗಗಂಣವಿಗವಿಂಚುಗಂ
ಣಕಡು। ಸ್ಫೋಟ್ಟಲರ್ಗಂಣಬಲ್ಕೊಗಸೆಗಂಣಬಲಿಯು। ರ್ವಿಟ್ಟಳದನೀರೆಯು
ನಿರ್ಪಿಡಕುಚಭಾರೆಯರ್ಬರುತಿರ್ದರುಸ್ಸವದೊಳು॥೨೦॥ತಳಿರದುಟ
ತೊಂಡೆವಣ್ಪುಟಯಬಂಧುಜೀವದುಟಯ। ಪೊಳೆವಸಸಿಗರೆದುಟಯುಆ
ಲವಣ್ಪುಟಯುಧಳೆ। ಧಳಿಪಚಂದುಟಯುಸೊಸಪವಳದುಟಯುಳಿರನ್ನ
ದುಟರಂಗುದುಟಗಳೆವರು॥ ಸುಲಿಪಲ್ಲಕೆಂಬಲ್ಲಮೊಲ್ಲೆಯುಮುಗುಳ್ಪೆ
ಲ್ಲ । ಯಳಿರನ್ನವಲ್ಲಕುಶೆದಪಂತಿವಲ್ಲಕಂಗೂಳಿಪವೊಲಿವಲ್ಲಗಳೆ
ನಾರಿಯರುಸೃಂಗಾರಪಾರಿಯರುಬರುತಿರ್ದರು॥೨೧॥ಕಡುಚಲ್ವವೊ
ಗದಸಸವೊಗದನಗೆವೊಗದಸೊಂ। ಪಿಡಿದತಾವರೆವೊಗದನೆರೆಮುಡ್ದು
ವೊಗದಕಂ । ನಡಿವೊಗದನುಣ್ಪೊಗದಸಲಿಬಟ್ಟವೊಗದಿಸವಸಂಪೂ
ರ್ಣಸೌಂದರಿಯರು॥ ಮಡಕಿಳಿದಕುರುಳಿನಿರಿಗುರುಳಿಸುಕ್ತಂಗು
ರುಳನಿಡಿಗುರುಳಪೊಸನೀಲಗುರುಳಪೆರೆನೊಸಲೊಲಿಡ। ವಿಡದಲಿವ
ಕುರುಳನುಣ್ಗುರುಳಕೋವುಲೆಯರೆಡೆವಿಡದೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರು॥
ಎಳೆಯಬಿಬರಿನಬಣ್ಣಸುಳಿವಾಳಿಲೆಯಬಂಣ। ಮೊಳೆಗರಿಕವಂಣಪೊಂ

ಖಂಣವೈಯಬಲಿಯರ್‌ಸುಳಿಯೆಸಂಪಗೆಗಂಪುತಾವರೆಯಕಂಪುಕ
ಸ್ತುರಿಗಂಪುಸಿರಿಖಂಡದ॥ತಿಳಿಗಂಪುಪೊಂಬಾಳೆಹಂಪುಕರ್ಪುರಗಂಪು,ಗ
ಳಿನ್ಯೆಯೊಳುಣ್ಮವಚಿವುರ್ಗಳೋಳ್ಮೈಗಳೊಳು,ಸಲಿಸಾಜವಮಾದ
ನಾವುಜಗವುನೆಯರುಧೈರ್ಯಶೆವುನೆಯರುಬರುತಿರ್ದರು॥೨೩॥ನು
ಡಿವಕನ್ನಡಿನೋಡುಉತ್ಪಲಂಪೂಗಳಂ,ಮುಡಿವಕಾಳಾಹಿಚಲಿಸ
ದೆನಿಂದವುರಿದುಂಬಿ,ನಡೆವಪೊಂಬಾಳೆಯರಲದರವೊಗ್ಗಿತಳಿರದೋ
ಳ್ದೆರೆಪರಿಯದಿಳೆಯಪಾವು ॥ ಕುಡಿವರಿಯದಿರ್ಪಲತೆಕಾಯದಸು
ವುಂಸಿಂಹ,ಕಡಗದಾನೆಯಕುಂಭವೆಂಬಿವಯವವಮಾಗೆ । ಬಿಡದೆ
ಮೂಲೋಕವೊಳಹನಿಯರಾಗಿರಿತನುಜೆಯೆಡಬಲದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ
ದರ್॥೨೪॥ನಡೆಗಳಿಂದರಸಂಜೆವಿಂಡುನಡೆವಂತೆಸವಿ,ನುಡಿಯೊಳಗೆಗಿ
ಳಿಯುಬಳಗಂತಳರ್ವಂತೆಸೋ,ರ್ಮ್ಮಡಿಗಳಿಂಸೋಗೆಗಳನಾಲ್ಪೊರಳ್ವಂ
ತೆನಿರಿಗುಳ್ಗಳಿಂವುರಿದುಂಬಿಯ॥ ಗಡಣಮಿದ್ದಂತೆನೆಲೆವೊಳಿಗಳಿಂ
ದೆಣೆವಕ್ಕೆ,ನಡೆದುಗುಳ್ವಂತೆತನುವಿಂದತನುಶರಕೋಟಿಯೆಡೆವಿಡ
ದಿಭರದೊಳಿರದಗುವತೆರದೊಳೊಡಗಿಬರುತಿರ್ದರಬಿಳಿಸ್ತ್ರೀಯರು॥
ಚರಣನೂಪುರರವಂಕಾಂಚೀರವಂಚಲ್ವ,ಕರದಕಂಕಣರವಂಗಳೊಪ್ಪು
ಬ್ಬಸಾಯ್ಗಂಪ,ಲರವುಮಡಿಯಕಂಪುಮೃಗಂಪೊಂದನೊಂದೊದಗಿ
ತಂಘೊಳಿಯಂಕೊರ್ವಿಸೆ,ತರಳಾಕ್ಷಿಗಳಬಿಳ್ಪುಸುಲಿಪಲ್ಲಬಿಳ್ಪಿನೆವ,
ಕರವಸೆಳೆಗುರುವಳ್ಪುದಿನೆಗಳೋಳ್ಪಸರಿಸ,ಲ್ಬರುತಿರ್ದರತಿಸೊ
ಗಸುಗಾತಿರ್ಯವರ್ಮದನಶರವುಮೂರ್ಯುತೆರವಕದಿಂದ॥೨೬॥ ಪಿಕ
ತುಂಡಸತಶೀತಭಯನಿರಾಧಾರಸತ್ಪ್ರಕಟಮಾರುತಕಂಪವಜ್ರಹ
ತಿಶರಭಕಂ । ಟಕಗರುಡಭೀತಿಗಜಕರಪಾತದುಷ್ಟಜಲಚರಸಂಗಘಣ
ಪೀಡೆಯ॥ ನಿಕರದಟ್ಟಳಿಗಪಲ್ಲವಕಮತಸೊರಶರಧಿಸುಕರರಂಭಾ
ದ್ರಿಸರಿರಾಹುಪಂಕೇಜಾತ । ಮುಕುಳಶಂಖೇಂದುಗಳ್ಕಾಂತೆಯರ
ಕಾಯದೊಳಡಂಗಿದವೆನಲ್ಕೆರದರು ॥೨೭॥ ಕಲಿಕಳಭಯಾನೆಯ
ಕಾರ್ಶಿಲ್ಪಗಾನೆಯರ್,ಕರಮಬ್ಜನೇತ್ರೆಯಕಾರ್ಂತಿಯುತಗಾತ್ರೆ
ಯರ್ ।ಕರಿವೈರಿಮಧ್ಯೆಯರಾಕ್ಕಮುಕಾಸಾಧ್ಯೆಯರ್ಕರಿಣಕುಚಮಂ
ಡಲೆಯರು॥ಕರುಣಸುವಿಲಾಸೆಯರ್ಕಳಕಳಿಪಹಾಸೆಯರ್,ಕರಜಪ್ರ
ಕಾಶೆಯರ್ಕಳಕೀರಭಾಷಿಯರ್ ।ಕರಚರಣಭೂಷೆಯರಾಕ್ಕಮುಪರಿ
ತೋಷೆಯರ್ಕಳಕಳದೊಳೈತಂದರು॥೨೮॥ನೀಲಾಳಕಪ್ರಭೆಯೊ
ಳಾಗಸಂಕತ್ತಲಿಸೆ । ಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳಬೆಳ್ಪುಬೆಳಗನಾಗಿಸೆಬರ್ಪ,ಗಾ
ಳಿಯುಂಸುನಿತಂಬಕುಚಗಿರಿಗ ಳ್ದಡ್ಡೈಸಿಸೆಕೆಯನುಬ್ಬಿಸೆಸುಯಿಗಳೆ॥

ಗಾಳಿತಂಪೀಯೆಕಟತಟಕಾಂಚಿಪದನೊಪ್ಪು । ರಾಳಿಸ್ವನಂದಿಗ್ಗಜಂಗ
ಳ್ಗಿಬಧಿರತೆಯು। ನೋಲ್ಪೆಸೆಬರುತಿರ್ದುದಾಭವಾನಿಯಸಖೀನಿವಹ
ವೆಂದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೨೯॥ಇಂತುನಾನಾವಿಲಾಸದವಿಡಾಯಿಗಳಿಂದೆ।
ಕಂತುಹರನರಸಿವೈವಾಹಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ । ಸಂತಸದೊಳೈತಂದು
ದಂಡಿಗೆಯನಿಳಿದುಕಳೆದಿಯರಕೈಯಾಗಿನಿಂದಂ ॥ಮುಂತೆಸವನವರ
ತ್ನಖಚಿತವೇದಿಕೆಯನೊಲ । ವಿಂತಡೆಯದೇರಿದಳುಸಕಲಜನನಿ
ಕರವೋ । ರಂತೆಸಮುಷದಿಜಯಜಯೆಂದುಕೈವುಗಿವುತಿರ್ದುದು
ಜಲಧಿಘೋಷದಂತೆ ॥೩೦॥ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿರಜಿಯಹಲ್ಲಿಲೋಪಾವು
ದ್ರೆ । ಪರಮಗಾಯತ್ರಿಸಾವಿತ್ರಿಮುಂತಾಗಿರ್ದ । ಸುರನರಭುಜಂ
ಗವಸ್ತ್ರೀಯರೊಲವಿಂದೆಶೋಭಾನವಮಂಪಾಡುತಿರಲು ॥ ವರಮು
ಹೂರ್ತದಸಮಯವಾಯೆಂದುಬಂದುಸುರ । ಗುರುವಾಗಬಿನ್ನವಿ
ಸೆಕೇಳ್ದುನಸುನಗುತೆಶಂ । ಕರಗಿರಿಜೆಯುರ್ಮಹಾಸಂತಸದಿಮೆಟ್ಟ
ಕ್ಕಿಗಿರಿದೆಬಿಜಯಂಗೈದರು ॥೩೧॥ ಸುರರಗುರುವಾಸಮಯದೊ
ಳುಭಕ್ತಿಯಿಂಶಿವನ । ವರಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನೋದುತಾಯುತವೆಯೆ
ನ । ಲಿರದೆವುನಿವೆರಸುಸರಾವ್ಯುತಾಯುತವೆನಲ್ತೆರಸೀರೆಯಂತೆ
ಗೆಯೆಲು ॥ ಕರದಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲದಿಂದಲೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ । ಹರಗಿರಿಜೆ
ಯರ್ಪೀಗದಿಂದಿಡುತಿರಲ್ಮೋದಿ । ಹರಯಜೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಜಯಜ
ಯಧ್ವನಿಯಿಂಮುತಿಸಿದರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೩೦॥ ಆಸಮಯದೊಳು
ಸಕಲವಾದ್ಯನಿರೋಷ್ಠಂಧಿ। ಘೋಸಿಯಾದವುದಿಗ್ಗಜಂಮುತ್ತಿನಚ್ಚತೆ
ಯ । ಸೂಸಿದರುಶಿವಶಿವೆಯರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರುತ್ತಮಾಂಗದಮೇಲೆಲೀ
ಲೆಯಿಂದಂ ॥ ಈಸದಾಶಿವನೆಡೆಗಗಿರಿರಾಜನೈದಿಸುವಿ। ಲಾಸದಿಂಮು
ಗಳವುಂದಿಟ್ಟುಧಾರೆಯನೆರೆಯು । ಲಾಸವಿಾಪದಮನೆಯೊಳೀಶ್ವ
ರಂಶಿವೆಗೂಡಿಹಸೆಯೊಳಗವುಂಡಿಸಿದನು॥೩೨॥ ಇಂತುಶಿವಶಿವೆಯ
ರ್ಗೆಸರಿಯಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರ। ಸಂತತಿಗಳಿರದೆಸೇವೆಯನಿಕ್ಕಿಪೋದಸ
ಮಯ। ನಂತರದೊಳೀಶ್ವರಂನಾನಾಗಣಂಗಳಂಪಂತಿಯೋಳ್ಕೊಡಿಕೊಂ
ಡು॥ ಸಂತಸದೊಳಗಜೆಯೊಡಗೂಡಿಬೂವುವನುಂಡು।ಪಿಂತೆಪರಿಮ
ಳಗಂಧಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲಂಗಳಿಂತಣಿಸಿಕಳುಪಿದಂಬಂದನಿಬ್ಬಣಗರಂ
ಗಿರಿರಾಜನಳ್ತಿಯಿಂದಂ॥೩೪॥ಬಳಿಕನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದರಾತ್ರಿಯೊ
ಳುನಾಗ । ವಲಿಯಮೆರದಂನವ್ಯರತ್ನನಿರ್ಮಿತವಾದ । ಪೊಳೆವಪ
ಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳ್ಗಿರಿಜಾತೆಸಹಿತನಾನಾವೇದಘೋಷದಿಂದಂ॥ ಧಳಧಳಿಪ
ಪಂಜುಗಳವೊತ್ತದಿಂವಂದಿಗಳ।ಕಳಕಳಧ್ವನಿಯಿಂದವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋ

ಷದಿಂ, ಜಲಜಭವಹರಿಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳಾ ಕ್ಷಣದೊಳೈದಿಬರಲುತ್ಸ
ವದೊಳು॥೨೫॥ ನಾಗವಲಿಯಾದವರುದಿವಸನಗರರಾಜನನು, ರಾಗ
ದಿಂಬಂದನಿಬ್ಬಣಕವ್ಯಪ್ಪನ್ನದಾ । ರೋಗಣೆಯನೈದೆಮಾಡಿಸಿದಿ
ವ್ಯಗಂಧತಾಂಬೂಲದಿಂತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿ॥ಮೀಗೆವಸ್ತ್ರಾಭರಣದುಡುಗೊ
ರೆಗಳಂಕೊಟ್ಟು। ಬೇಗದಿಂಕೋಟಯೋಜನದಿಂದಿಚಚ್ಚಾಕ, ವಾಗಿ
ರ್ಪವರವಸಂತೋಷ್ಣವದಡೊಡ್ಡಖೇಡಾಕುಳಿಯನಾಗಿಸಿದನು॥೩೬॥
ಧಳಧಳಿಪಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆಯನೆಲಗಟ್ಟುಗಳ। ನಳವಡಿಸಿಮುತ್ತುಮಾ
ಣಿಕವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ। ಲಲಿತಗೋಪೇಧಿಕಸುಪದ್ಮರಾಗಾದಿನಾ
ನಾರತ್ನನಿಚಯದಿಂದಂ॥ ಹೊಳಹೊಳೆವಸೋಪಾನಪಙ್ತಿಯಂವಿಸ್ತ
ರಿಸಿ । ಯೊಳಗೆಕುಂಕುಮಮುಲಯಜಾತಮಿಶ್ರಾಂಬುವಂ। ನೆಲೆಗೊ
ಳಿಸಿಕಸ್ತೂರಿಮುಲಯಜೋದಕದಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯಂಬಳಿಸಿಟ್ಟರು॥೩೭॥
ಭೋಜನಾಂತರದೊಳಿಹಸರೀಂದ್ರಾದಿಜನ। ರಾಜಿಯಂಕೂಡಿಕೊಂ
ಡತುಳವೈಭವದಿಂದೆ। ರಾಜಶೇಖರನಗಣಕೆಗೂಡಿನಡೆತಂದು ಖೇಡಾ
ಕುಳಿಯಬಳಿಯೊಳಿಪ್ಪ॥ ರಾಜಿಸುವಮಂಟಪದೊಳಿಮಳಿಮಣಿಖ
ಚಿತವೈಗ, ರಾಜಪೀತವನಡರಿಯೋಲಗದೊಳಿರಿಶೈಲ। ರಾಜನಂದನೆ
ಮುಲಯಜೋದಕದಪೊಟ್ಟಣದೊಳಿಟ್ಟಳಾಶಂಕರನನು॥೩೮॥ ಇಟ್ಟ
ನೀಶಂತನ್ನಕೈಯಕತ್ತುರಿನೀರ, ಪೊಟ್ಟಣದೊಳಗಜೆಯಂದೇವಿಹೊ
ರಕೈಯಿಂದ । ತಟ್ಟಿಮರಳೀಶ್ವರನನಿಡೆನಗುತೆಹರಿಯಜೋಂದಾದ್ರಿಗ
ಳಿಮನವರಿದು॥ ಕೊಟ್ಟಂನಿರೂಪೆಮಂಜಲಕೇಳಿಗಭವನವರಟ್ಟಣ
ಸಿಹರುಷದಿಂತಮತಮಗೆತಸ್ತಳಿ, ವಟ್ಟಜಲಯಂತ್ರಸೌನ್ನಂಡಗಳ
ಗಡಣದಿಂನೀರಾಟಕನುವಾದರು॥೩೯॥ಹರಿವಿಧಿಗಳುಂಸುರೇಂದ್ರಾದಿ
ದಿಕ್ಪಾಲಕರ, ನೆರವಿಚಂದ್ರಾರ್ಕವಸುವನುಮುಖ್ಯಪ್ರಮುಖರುಂ। ಸಿ
ರಿಸರಸ್ವತಿಶಚಿಸ್ವಾಹೆರೋಹಿಣಿಮುಖ್ಯವಾದತತ್ಪತ್ನೀಕುಳಂ। ವ
ರರಂಭೆಯೂರ್ವಸಿತಿಲೋತ್ತಮೆಸುಕೇಶಿಸೌಂದರೆಮುಖ್ಯಸುರವ
ರಾಂಗನೆಯರುಂನಡೆತಂದು। ಹರುಷದಿಂದೆಸೆವಖೇಡಾಕುಳಿಯನೊ
ಳಪೊಕ್ಕರೇನೆಂಬೆನಕ್ಷರಿಯನು ॥೪೦॥ ಪೊಕ್ಕಕುಂಕುಮದಮಿಶ್ರಾಂ
ಬುವಂಮಾನಿನಿಯ। ರೆಕ್ಕತುಳಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಗಂಗಳೊಳು। ಮಿ
ಕ್ಕುಸೂಸಲುಸಿದಿದಜಲಕಣಾವಳಿಯವರಮುಖಪಂಕಜಂಗಳೊಳಿ
ಗೆ ॥ ಮುಕ್ಕುರುಕೆಸಸಿಯೊಡನೆಪಂಕಜಂಗಳುಜಾತಿ। ಮಿಕ್ಕುಚಿಡಿಗ
ಳನುಗುಳ್ದಪವೆನಲುಸುರರನೋ। ಟಕ್ಕೆಸೋಜಿಗಮನಾಗಿಸಿತಂಬು
ಕೇಳಿಯೊಳುಸೇಳ್ವುದೇನಕ್ಷರಿಯನು ॥೪೧॥ ಕೆಲಕೆಲರ್ತಜ್ಜಲವನೀ

ಸುತಂಸೂಸುತಂ ಕೆಲಕೆಲರ್ಕ್ಕ ಚಭರದಿಬಳ್ಕ್ಕ ತಂತಳ್ಕ್ಕ ತಂ ಕೆಲಕೆಲ
ರ್ಬಿಂಬತ್ತಿ ಬೈವು ತಂಪೊಯ್ವು ತಂಪೊನ್ನಂಡೆಗಳನೆಪಿಡಿದು॥ ಕೆಲಕೆಲ
ರೊಪ್ಪಯ್ಲ ಪೊರಗಳಿವು ತಂಪಳಿವು ತಂ ಕೆಲಕೆಲಪರಂಧಗಳನುಡಿವು ತಂ
ಜಡಿವು ತಂ ಕೆಲಕೆಲರೊಪ್ಪಗಸಿನಿಂದಾಡು ತಂಪಾಡು ತಂಕಂಗೆಸದರಾ
ಕೊಳದೊಳು॥೪೨॥ ಪೊರವಾರಭಾಡಂಗಳಂಕುಚಭರಂಗಳಂ ತುರು
ಬುಗಳಬಿಣ್ಪುಗಳನಡಿಯಿಡುವಕಾಲದೊಳು ಪೊರಲಾರದಳಿಬ
ಳಲೀತಳೋದರಿಯರಾಸರಸೀಜಲಂಗಳೊಳಗೆ॥ ತರಿಸಂದವೆಲ್ಲವಂಲ
ಘುವಾಗೆನೆಗೆದುಧುಡು ಮಿರಿದಿಸಿದಣ್ಣಡನ್ನೀಸಡಿಂದೀಲೋಕ ವು
ರಿಯಲ್ಲರುತ್ವಕೆಲ್ಗೆ ತ್ವಮಪ್ಪದ ನುದಾಸರಿಪಂದದೇನೆಂಬೆನು॥
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಸತಿಯರಿಂತಾಡುತಿರೆಸುರತನ್ನ ಪಲ್ಲಭಾಂಗಕೆಕುಂಕುಮಾಂ
ಬುಮಲೀಲೆಯಿಂ ಚಿಲ್ಲಿವಿಂಚಂತೆದಕಾರ್ಮ್ಮಿಲಿನಂದಮಂಧರಿಸಿಪು
ರಿವುರಳಿತನ್ನ॥ ನಲ್ಲಳಂವುಲಯಜಾಂಬುವಿಸಿಂವುಸುಂಕರಸ ದಲ್ಲಿ
ಲೇಪಿಸಿದಪೊಂಪುತ್ತಳಿಯವಾಳ್ಕೆಯೊಳು ತಲ್ಲಲನೆಯೊಪ್ಪಿದಳು ನೋ
ಳ್ಪವರಕಂಗಳಿಗದೇನೆಂಬೆ ದೃಷ್ಟಿರಿಯನು॥೪೪॥ಮಂದೆನೆಯೊಳಿಜಂಸರ
ಸತಿಯುಮೇಲಿತಾನೊಂದೆನೆಯೆಂಬಕಸ್ತೂರಿಜಲಂಗಳಂನಿಶಿಬಳಸಿನಿಂದೆ
ನೆಯಲಿನೆವಶಶಿಗಲ್ಲಪುತ್ತಳಿಯೊಳಾಮಾಣಜೇಬೊಳೆವೊಳಗೆ ಪಂ
ದಿಸಿದಮಲಯಜಜಲಂಬೊಮ್ಮನಂಗದೊಳೆ ಳ್ಪಂಬಸಮುದಿಡನು
ಸ್ವಯಂಭುವಂತಿಳಿಪೊನ್ನ ಲಂಗವುಸುಳಲ್ಪಟ್ಟಕನಕಾದ್ರಿಯಂತೆ
ಕಂಗಳ್ಗೆದೇಂದಂಜಿಪರನೊ॥೪೫॥ ಬೇರೊಂದುದಿಕ್ಕಿನೊಳಕೋಟಗ
ಳುಮುವ್ವತ್ತು ಮೂರೊಂಗುಗೂಡಿದಸುರಸ್ತ್ರೀಯರುಂಬರಲು ಸಾ
ರೆಂದು ಪೊಲೋವಿಸುರಪನಂ ಕರದಳರಸರಿಸರಸಕೆಸಗೆಮೈಯಂ॥
ತೋರೆಂದುಕೆನ್ನೀರ್ಗಳಂ ಪೊಯ್ವುತಿರೆಪತ್ತು ನೂರೆಂದೆನಿವಲಿಕ್ಕದ
ಕ್ಷಿಯುಂಪಡೆದನಗ ಗಾರಂದರನಿವಿಷತೆಯುಂಪಡೆದನಮರಿಯರು
ಕ್ಕೈನ್ಮೈದುನಗುತಿರಲ್ಕೆ॥೪೬ಮರಳಿಸುರಪನ್ನಗುತ್ತರ್ದ್ವಶಿಯ ಮೇಲೆ
ಕತ್ತರಿಯಕುಂಕುಮಲಯಜಜಗಧಾರೆಗಳನೊತ್ತು ತಿರೆಪಡೆದುದಾ
ಕೆಯುಂಗಂನೀಲವಾಣಿಕ್ಕವುತ್ತಿಕದಪಾರಂಗಳಂ॥ ಪೊರೆಪೊಳಿದನೀ
ಕ್ಷಿಪಶಚೀಮುನಂಪಡೆದುದಾ ಸ್ಮರರಾಜನೆಟ್ಟಿಕನ್ನೈಲಿಯಕೆಂಪು
ದಾವರೆಯಮಲ್ಲಿಗಯರಳಿಸರಳಬಾಯ್ವಾರೆಗಳನಿಂತಿದುವಿಚಿತ್ರಮೆ
ನಲು॥೪೭॥ ಮತ್ತೆಯೂರ್ವಶಿಯಮೊಗಕಾಸುರಪನಳ್ಕೆರಿಂಕತ್ತುರಿ
ಯನೀರನಾಜೇಕೊಳವಿಯಿಂದೆತೆಗೆ ದೊತ್ತಲಾಕೆಯಮೊಗಂಕೆ
ಳಕಳಿಸಿಹೊಳಹೊಳದುಸೊಂಪಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಇತ್ತಲೀಶಚಿ

ಮುಖಂ ಸರ್ವರುಂ ನೋಡಲಾ। ಕತ್ತುರಿಯು ಬಂಣವಾದುದು ಚಿತ್ರವಿ
ದುಹುಗದೊ । ಳಿತ್ತ ಮೆಟ್ಟಿ ತ್ತ ಚಪ್ಪಟಿಯೆಂಬನಾಣ್ಮನಿಯನಭಿನೈ
ಸುವಂತಾದುದು॥೪೯॥ ಸಂಗಳಿಸಿನೀರೊಪ್ಪಯ್ವ ಕಾಲದೋಳ್ಕಿರದಪೊ
ಸ। ಪೊಂಗಳಿಸಗಳ್ಜಗುಳಿನೀರನೀಸುತ್ತಿರ್ಪ। ಹೆಂಗಳಕುಚಂಗಳ್ಗೆ ಕೈನೀ
ಡುವರೊಪ್ಪನ್ನ ಜೀಕೊಳವಿಗಳ್ಬಿಳಲು॥ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೀಸಾಡುವ
ಬಲಿಯರನಳಿತೋಳ್ಗೆ। ಳಿಂಗವಿಸಿಪಿಡಿದೊಡನೆನಗಿಸುವರ್ತವೊಳ್ಕಿ
ಗೆ। ಹಿಂಗದಾಮುಗ್ಧಿಯರ್ತ್ತಜ್ಜಲಕ್ರೀಡೆಯೋಲ್ಪೀಳ್ವುದೀನಚ್ಚರಿಯು
ನು॥೪೯॥ ನಾಕದಬಲಿಯರನಾಲಿಂಗಿಸುವಬಯಕೆಯೊಳಿ। ನೇಕಕಾ
ಲಂಭೃಮಿಯೊಳಿರ್ದ್ದುಡಂದೊರಕದಿಂ । ನಾಕಸ್ತ್ರಿಕಂಬಂಗಜಲಕೇಳಿ
ಯೊಳಿಗಿವರೊಳಾದಕಿಂಚಿದ್ಭೇಗಮೆಂ॥ಸಾಕಂದುಕೆಲಕೆಲರ್ನೀರೊ
ಯ್ವಸಂದಣಿಯ। ನೂಂಕುನೂಂಕಿನಸೋಂಕಿನೊಳುಸುಖಂಬಡೆದ
ರಿಂ। ದೋಕಳಿಯನೆವದಲಪ್ಪಿದರೆಂಬನಾಣ್ಮನಿಯನಭಿನೈಸಿತೋ
ರುವಂತೆ॥೫೦॥ ನಡುಕವಾಯುದುಮ್ಮೈಗರೋಮಾಂಚವಾಯ್ತಕಂ।
ಗಡಕೆಂಪನಾಳ್ದದಧರಂಬಿಳಿತ್ತುದುನಡೆಗ । ತಡಬಡಿಸಿಬುದುಗು
ಜ್ಜುಗೊಂಡವಾಪೇರ್ಮೊಲೆಗಳುಗುರೊಯ್ದುಳಿವೆರದವು॥ ನುಡಿಭಿ
ನ್ನವಾದವುಮುಖಂವಿವರ್ಣಿಸಿದನೇ । ಳ್ಮುಡಿವಿಚ್ಚಿದವುತಿಲಕಲೇ
ಪಂಗಳಳಿಗವಿದು। ಜಡಕೇಳಿಯೋನಿಶ್ಚೈಯಂಸುರತಕೇಳಿಯೋಯೆಂ
ಬಂತೆಕಸ್ಮಿಸರುದು॥೫೧॥ ಪಲತೆರದೊಳಬಲೆಯರ್ಪಲಿಲಕೇಳಿಯೊಳಿ
ರಲು। ಮಲಯಜದಕುಂಕುಮದಕತ್ತುರಿಯಪರಿಮಳಂ । ಗಳತಂಪು
ತಂಗೊಳದತಂಪುತಂಣೆಳಲತಂಪಾನವ್ಯಯವ್ವನೆಯರ ॥ ಹೊಳೆವ
ಮುಖಶಶಿಬಿಯೊಳಿಸರಿಂದುಕಾಂತನಿರ್ಮ್ಮಲಿನಸೋಪಾನನೀರ್ಗ
ಳತಂಪುಕೂಡಲಾ। ಲಲನೆಯರಮ್ಮೈಗತಂಣಸಮೀರಮೆಲ್ಲನಾಕೊಳ
ದಿಂದಿಪೊರವುಟ್ಟಿರು ॥೫೨॥ ಗುರುಕುಚಂಗಳೊಳಿಸೆವಸ್ಮಿಕಕರಂಗ
ಳೊಳು। ಗುರುಳ್ಗಳಂಬಲೊಳಿಳಿವಜಲಧಾರೆಗಳ್ಕೈಯೊ। ಳೊರೆದಂ ತೆ
ನಾಂದುಪತ್ತಿದಸೀರೆಗಳ್ಬಿಸೂಯೆಂಬನಡುಕದನುಡಿಗಳು॥ ಪಿರಿದು
ಪೇರ್ವನಿಯಾಂತಮ್ಮಿನವಿವರ್ಮ್ಮನಮಂ। ಧರಿಸಿದಸುಕಾಂಚಿಕಿಂಕಿ
ಣಿಕಂಕಣಾಂಘ್ರಿಗಳ। ಪುರಸಂಚಯುಂಗಳಿವುಬೇರೊಂದುಚಿತ್ರನಿಂತ
ಡಿಗಡದ್ದರ್ಪತಿಯರು॥೫೩॥ ಇಂತುನಾನಾವಿನೋದಂಗಳೆವಿಲಾಸಂಗ।
ಳಿಂತಳೆಯುಹರಿಮುಖ್ಯವಾದದಿವಿಜರ್ತ್ತಮ್ಮ। ಕಾಂತೆಯಮೇರಸಿತಡಿ
ಗಡರಿವರವಸ್ತ್ರಾನುಲೇಪನಾಭರಣಂಗಳಂ ॥ ತಂತಮ್ಮಕಾಯದೊ
ಳುಸಂಗೊಳಿಸಿಯುನಿಬರುಂ । ಸಂತಸದೆಕಪೂರ್ವರತಾಂಬೂಲವುಂ

ಕೊಂಡು। ಕಂತುಹರನೊಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದುನಿಂದಿರ್ದಸಮಯ ನಂ
ತರದೊಳು॥ ೪೪॥ ಓಲಗದಿನೆದ್ದುಜಗದೀಶ್ವರಂಗಿರಿರಾಜ, ನಾಲಯಕೆ
ಬರೆಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಳಿಯಂಗೆ। ಮೇಲಾದವಸ್ತ್ರಗಳಕಾಣ್ಕೆಗಳನಿ
ತ್ತು ನಿಜನಂದನೆಗೆಬಳುವಳೆಯನು ॥ ಮೇಳದಾಳಿಯರಜಯೆವಿಜ
ಯೆಮುಂತಾದಸಖಿ। ಜಾಲವುನನಭ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಮುಂಕೊಟ್ಟು।
ಲೀಲೆಯಿಂಸಕಲಗಣಬೃಂದಕೂಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಗರಾ
ಜನು॥ ೪೫॥ ಕಳುಪಲ್ಕೆತಂದಗಿರಿರಾಜಮೇನಕೆಯರಂ । ಕಳುಪಿ
ದಂಶಿವನುಚಿತವಚನರಚನೆಗಳಿಂದೆ । ಬಳಿಕವರ್ಗಿರಿಜೆಯಡಿಗಳ್ಗೆರ
ಗಿತಾಯೆನಿನ್ನಂಪೆತ್ತಸುಕೃತಕುಜದ, ಫಲದಿಂದಲೀಶ್ವರನವ್ಮಮ
ನೆಗೈತಂದ, ನುಳಿದವರನೆಲ್ಲರಂಕಂಡೆನಾವಿಂತಪ್ಪ। ಸುಲಭತೆಯವು
ರೆಯಬೇಡೆಂದಂಬಕಾಂಬುವಂತುಂಬಿಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡೆರು ॥ ೪೬॥
ಗಿರಿಜೆಸಹಿತೀಶ್ವರಂವೃಷಪತಿಯನೇರಲಂ।ದಿರದೆಸರಿಯಜಸುರೇಂ
ದ್ರಾದಿಗಳುತಂತಮ್ಮ। ವರವಾಹನಂಗಳುಮನೇರಿಶಿವನೊಡನೆಬರು
ತಿರಲಾಗಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥ ಮೊರೆವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ
ಕೈಲಾಸ। ಪ್ರರವಗುಡಿತೋರಣದವಿಭವದಿಂದೈದಿಸುರ। ತರುಣರಮಂ
ಗಳಾರತಿಗಳಿಂನೋಡಿಮನ್ನಿಸುತೆಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕನು ॥ ೪೭॥ ನಂ
ದೀಶಮೊದಲಾದಸಕಲಗುಣನಿಕರವಾ । ನಂದಿಸುತ್ತಿರಲಭವನಗಜೆ
ಸಹನಾಗಿನಿಜ। ಮಂದಿರದೊಳಿಸವಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುಹರಿ
ಯಜಮುಖ್ಯರಂ॥ ಛಂದದಿಂದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಮು
ನಿ। ಬೃಂದಮಂಕರುಣದಿಂಕಳುಪಿಕೈಲಾಸದೊಳು। ಮಂದಾಕಿನೀಧ
ರಂಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತಿರ್ದನುತ್ಸವದೊಳು॥ ೪೮॥ ನನ್ನಿಯಿಂ
ದಾತ್ಮಶಕ್ತಿಯನೇಬಹುಪ್ರಕಾರಿಸಿ । ತನ್ನನಿಜಸುಖವತಾನಿಬರಿಟ್ಟ
ಸಂಸೃತಿಗ, ಭಿನ್ನನಾಗದೆತೋರಿನಾಡಾಡಿಗಳತೆರದೆನಾನಾವಿಲಾಸ
ದಿಂದಂ॥ ಸನ್ನುತಮಹಾವಿಭವದಿಂದಭೃಂಗಿಯನಾಟ್ಯ। ದುನ್ನತಿಯ
ನೋಡಿಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳ್ದೈದಿ। ಮನ್ನಿಸುತೆಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ನೊಪ್ಪಿದಂಕೈಲಾಸದರಮನೆಯೊಳು॥ ೪೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇ
ಶ್ವರಪುರಾಣವಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವಂ
ಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿಂನೇಸಂಧಿವುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೭ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಗಳ್೪೯೫ಕ್ಕಂ ವುಂಗ್ರಳ್.

೧೧ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿವನವೀರ್ಯವನಗ್ನಿಧರಿಸಲದರಿಂದೊಗೆದು। ಶಿವ
ಕುಮಾರಸಕಲಸುರಸೈನ್ಯಾಪತಿಯಾಗಿ।ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂತಾರ
ಕಾಸುರನವೋಧಿಸಿದವೆಂಡೆತ್ತಿನಡೆತುದನು॥

ಪದ॥ ಹೊರೆಗಾಣದಿಸಕ್ತಿಯಗಲಜಡಿವೊಗಂಗೊಡದ। ಗಿರಿಸು
ತೆಯುಮಿಂಗಡಗಸೊಪ್ಪಿಗಾಗದತೆರದೊ। ಳಿತದೆಬಳಿಸಂದುತನ್ನಯ
ನಾಪ್ತೆಯುಮಂನಿಜಾಂಜುಳಿಯಿಂದಬಾಸಣಿಸಲು ॥ ಗಿರಿಜೆಯಿಜಸಖಿಯೊಂ
ದುಜಡೀತನ್ನಿಂನಾಣೆ। ಯಿಪರಿಸಲೇವೆನುಗಿನೆವಲಾಣೆಗೊಳಗೆ
ನಿಸಿ। ಕರವಮಗಿದಾಶ್ರಿಂಗನಂಗೆಯ್ದಸೆಂದಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಜೆವ್ಯ
ನು ॥೧॥ ಆತೆಸೈಸಿಸ್ಪರಾಮೋಕೆಕೈಲಾಸದೋ। ಳ್ಪಳಿಲೋಚನನ
ಗಜೆಯೊಡನೆಮೊದಲಿಂಸುರತ, ಕೇಳಿಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲಿಂದಾವಿ
ನಿರ್ಜರರಜಪೌರೆಗಳಂದು॥ಪೇಳಿತಾರಕನುದಯಿಯಿಂಕೇಳ್ದುಚಿಂ
ತೆಯಂ। ತಾಳಿವಿಜಸ್ವೈರವಿಸಿಸಲಂಬೆಂಡೆಬಂದುಕಂ ಡಾಳೋಚನಂ
ಗೆಯ್ದುರಸುರನಟ್ಟುಳಿ ನೇಸುಪಾಯಮುಂತಾಸ್ಪೈನೆಂದು ॥೨॥ ಗಿರಿತೆ
ಯೊಡನಭವನಿಪರ್ಣಸುರತಕೇಳಿಯೊಳು । ತರುಣನಾಕೆಯಗರ್ಭ
ದೊಳುಜನಿಸಿದೊಡೆತಪ್ಪ। ನಿತಗೊಡಂತಾರಕಾಸು ರಿಂದೀಶಾರ್ಜ
ಡಿಯುಪದ್ರವಂಸೂಳ್ವನದನು ॥ ಪರಿಹರಿಸಿನಿ ರೊಂದುಪಾಯವಿಂ
ದೀಶ್ವರನ । ವರವೀರ್ಯವಂದಿಸುತನಪ್ಪಂತೆಮಾಪ್ಪೆಂ।ದಿರದಿನಿ
ರ್ಧರಿಸಿಶಿವನಂಕುರಿತುಜಪಿಯೊಲ್ದಿರೆಸಗಿದದುಫಲಿತಪವನು ॥೩॥
ಪರನನರಿಯಕರುಣಿಯಂಸುರರೆಡೆ ನಡತಂದು । ವರನದೀಂಗಿರೀಡಿಯೊ
ನೆಕಂದಿರದುಈಂತರಾ। ಸರಸಿಗನಯನಸ್ಪರ್ಶಸೂತಿ ಯನೇರ್ಪ್ಪಭಯಭಾ
ರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಗಳಿಂದು ॥ ಗಿರಿಸುತೆಯಗರ್ಭದೊಳ್ಪೆಸುತದುರಿ
ಸಿದಂತೆತವ । ವರವೀರ್ಯದಿಂದಲುದ್ಭವಿಸೆತಾರಕನಸುರ। ಪರಿಪಂ
ತೆಕರುಣಿಸೆನಲಂತೆಗಯ್ದುಸಿಸೆಂದುಕೈಲಾಸವುಂಬೊಕ್ಕನು ॥೪॥ ಶಿವ
ಕಂಡುಕೇಳ್ದಳೆನ್ನೆಡೆಯಿಂದಪೋದಿರ್ದ। ವಿಧರವೇನೆಸಕಂಕರಂಸೇ
ಳ್ದನಬಿಳಿಸುರನಿವಸಂಪನ್ನಂಕೂರ್ತ ತಪಿಸಲ್ಕೆಮೆಚ್ಚಿವರವೇಂಬೀ
ಡಿಯೆಂದೆನಲ್ಕೆ॥ಶಿವಯುಚರದೊಳುತನುಜರುದಿಸಗಂತೀವೆನಲ್ಕೆ। ತ
ವೆಕೊಟ್ಟುಬಂದೆನೆನಲೆಗಿಂತುಗೆಯ್ದರೇ । ದಿವಿಜಸಂಕುಲಕೆಸಸ್ಯಂ
ತಾನವಾಗಲಿಂದಗಜಾತೆಶಾಪಿಸಿದಳು ॥೫॥ ಇಂತುದಿವಿಜರ್ಗೆಶಾಪವನಿ
ತ್ತುತಿವೆತನಗ। ಸಂತಾನವಿಲ್ಲಾಗಾಯೆಂದುಮನದೋಳ್ಬೆಸಳ್ಚಿಂತೆ
ಯಿಂದಿರುತಿರಲ್ಕಗಜೆಯುಂಸಂತೈಸಿನಾನಾವಿನೋದದಿಂದಂ॥ ಸಂತಸ

ದೆನಾನಾಪ್ರಕಾರಸ್ವರೂಪಿನಿಂ। ಸಂತತಂಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ದನಗಜೆಯೊ
ಳನುರ। ಸಂತತಿಗಕೊಟ್ಟವರಕಾಗಿಗಿರಿಜಾವರಂದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರವರು
ಷಂ॥ವರಮತಪದಿಂದಿವೆಟ್ಟಿಪವರಂಬಡೆದೊಡಂ। ಹರನೆಮ್ಮವಂಮ
ರೆದುಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ಪಪಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೆಮ್ಮನಿರಜೀಯನೆಮ್ಮ
ವಂಮರೆದುದುಗಿರಿಜೆಯೊಡನಿರ್ದಪಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೆಮ್ಮದೂರಂ
ಕೇಳ್ವರಿಲ್ಲವೆನುತ॥ಸುರಕುಲಂಮೊಚಿಸುತ್ತಗ್ನಿಯಂಕರದುನೀಂ।
ಸರನಡೆಗಪೋಗಿಬಿನ್ನವಿಸೆನಲುಭೀತಿಯಿಂ।ಸ್ಮರನುರಿದುದಂಕಂಡು
ಕಂಡಿಂತುಪೇಳ್ವರೇಸೋಗಲಂಜುವೆನೆಂದನು॥೭॥ ಅಂಜಲೇಕೈಶಿವಂ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲನಾರನುಂ।ಭಂಜಿಸುವನಲ್ಲಕರುಣಿಯೊಳಿಳನಿರ್ದ್ದರರ। ಪುಂಜ
ಮಂಕಾಯಜೀಕೆಂದನಿವರುಂಪ್ರೇತವಚನಮಂಬೇಡಿಕೊಳಲು॥ ಅಂ
ಜುವೇಂಸರ್ವಥಾನಾನೆನಲುಕೇಳ್ದಿವ । ನಂಜಯಮುನಿನಗಾದಸುಖದು
ಖ್ಖನೆಯುಗೆನ್ನ। ತ್ಯಜಿಂಜಯಮಪೊರೆ ಪ್ರೇಗನುತನಂಬುಗವಿತ್ತಕ
ಳುಪಿದರುಸಕಲಸುರವರ್॥ ಬಂದನಾಮಹಕಂಸುರರನಂಬುಗವಿಡಿ
ದು । ಮಂದರಾಚಲದೊಳ್ತಂದಮಿಸುನಗಿರಾಜ । ನಂದನೆಯಳೂ
ಡಿನಿಂದಿಪ್ಪನೆಯಮುನೆಗೆಪಾರಿವರಪಕ್ಕಯಾಗಿ॥ ನಿಂದುಜಾಳಂದ
ರದಿ ನೋಡಿಕೊರೀಕಂಲುಲಿ। ಯಿಂದಸುರತಪ್ಪುನುಳ್ಳುಬೇಗಲಾಪಕ್ಕಿ
ಯಂ। ತಂದರರವನನೊಳು ತನ್ನರೇತಸ್ಸನಿಂಟ್ಟನದನೇನೆಂಬೆನು
ಶಿವನವೀರ್ಯವನಗ್ನಿವಪಸಿವರತಾಗಸುರ। ನವಸಹಮಾಯದುಪುರುಷ
ಗರ್ಭಂಗಳಾಕ್ಷಣಂ॥ತಪೆಮಾಸೆಗದ್ದಂಗಳಿಯಾರ್ದ ತಾವುಂಖಮಂಡಲಂ
ಗಳೆಂಬಿಪ್ಪಾರವು ॥ ನವದಂಪಪ್ಪುದಿವ್ಯಸಾಸ್ಯಸ್ರವರುಷಮುಂ। ಸವಿ
ಯನುರಕೇಳ್ದಿರೀಪುರುಷಗರ್ಭಂಪೋದ। ವಿವರಮೆನೆಶಂಭುವಂ
ಕೇಳ್ದನೆಂದವಂಮಾಡಿದಂಪ್ರತಸವನ॥೧೦॥ ಸರತಿವಂಪೆಟ್ಟಿಪಾವ
ಕನೆಡೆಗನಡೆತಂದು। ವರವಬೇಂಕೀಡಲುಕಂದಿದದುನೋಡಿಶಂ। ಕ
ರನಿನ್ನವೀರ್ಯಮಂತಾಂಧರಿಪಿದುಸರಿಂದಿಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕರ್ಗ॥ ಪು
ರುಷಗರ್ಭಂಗಳಾದಮೃಕಮುಖಿಂದಂದಂ। ಪರಿಸರಿಸುವೇಳ್ದುದೆವೇ
ರುವಿನಸೊರೆಯೊಳಿಸ್ಮರವಣಿಪಡಂಗಳೊಳಿಗಿಸಿಂದುಸರನಗ್ನಿಗೂ
ರೆದುನಿರವಯವಾಗನು ॥೧೧॥ ಇಸ್ತ್ರೀಪಾವಕಂಕರವಣಿಕೆನಡೆತಂ
ದು। ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯನಿರೂಪಿಂಪಸವಮ॥ಸರತ್ಪಾದವೀರ್ಯಮಂತ
ರ್ಗಂಗೆಯೊಳುಬಿಡಲುಸಕಲದೇವವ್ರಾತಕೆ॥ ಪೊತ್ತಗರ್ಭಂಗಳಿರದಡ
ಗಿಪೋದವುಬಳಿ। ಕ್ಕತ್ತಲಾಗಂಗೆಯೊಳಗಿದ್ದರೇತಸ್ಸಕುದಿ। ವುತ್ತಿ
ರದಿಪೊರಮಟ್ಟುತತ್ತಟದೊಳುಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ದುದದನೇನೆಂಬೆನು॥

ಗಂಗಾನದೀತಟಕೆನಡೆತರ್ದಷಟ್ಕೃತ್ತಿ । ಕಾಂಗನೆಯರೀಮುಖಾ
ಜ್ವಾಲೆಯುತ್ತಣಿದೆಂದಂ। ಹಿಂಗದೀವೀರ್ಯದೆಡೆಗೈತಂದುನೋಡುತಿ
ರಲಾಸ್ತ್ರೀಯರಂಕಾಣುತ್ತಮೊಂಗುತೊಡನೊಡನೆಳೆನಗಾಧದಿಂದವ
ರ್ಗರ್ಭಂಗಳೆಂಬಿಡದೆಭೇದಿಸಿಬಲಿಯಲಾಕ್ಷಣಂ । ಕಂಗಟ್ಟುಕಾಂತೆ
ಯರುಶಿಶುಗಳೆಂಪಡೆದಿರಿಸಿಪೋದರತಿನೀಗದಿಂದಂ॥೧೩॥ ವಿಕ್ಕರೇತ
ಸ್ಸಮಿಗೆಗಗನಾಂತಪರ್ಯಂತ । ಮುಕ್ಕಿಸುರಗಿರಿಯಶಿಖರವನೊಡೆ
ದುಕೊಂಡುನೆಲ। ಕೊಕ್ಕಭಟಕೈದುಕೂಪಂಬೀರಿಬೀರಿಕಿತಂಬೋದ
ನದಘೃತಬಿಂದಂ। ಸಕ್ಕಸಮನಾರದಾಸರವೀರ್ಯಬಿಂದುಗಳು। ಕಿಕ್ಕ
ರಿದುತುಂಬಿದವ್ಯಪಂಚಕೂಪಂಗಳೊಳು। ಕೊಕ್ಕವಾಗಿರ್ದರಸಮೈ
ದುಬಣ್ಣಂಗಳಿಂಕಂಗೊಳಿಪುದೀಂಪೇಳ್ದಿನು ॥೧೪॥ ಆಸಿದ್ಧರಸದಸೊಂ
ಕಿಂದೆಸುರಗಿರಿತಲುಲ । ತಾಸಮುದಯಂಪೆತ್ತಿನೃಗವಾಯಿಯಾದ
ನಂ। ಲೇಸಾದಕನಕಮಯತಲುಮಾದವಾಮನುಜರನುರತ್ನಮಂ
ಪಡೆದರು॥ ಆಸಮಯದೊಳುಕಂಡನುಗಿರಿಜೆತೊಡನೆಂದಂ। ರಾಮಸ
ಖಿನಿನಗೆಸುತರಾಗಿಸರುನೋಲ್ಪೆಂ । ಬೋಸರವಿಸದ್ಯತಂದುಚಿ
ರತಿಸಬಾಲರಂಕಂಡರುಮಹೋತ್ಸವದೊಳು॥೧೫॥ಕಾಣುತಗಜಾ
ತೆಯಾಬಾಲರಂತೆಗಣಿತ್ತಿ। ಮಾಣದಮರಪ್ಪಲಾಭದಕೆಶಿಶುಗಳತನು
ಶ್ರೋಣದೊಳಾಂಗಲಾಮೋರ್ಗಗಳಂಮುಂಡಾಡಿತೊಲೆದಮೊಲೆಯುಂ
ಡುತಿರಲು ॥ ಪಾಣಿಸ್ಪೃತಂದಂತೆಸರುಷದಿಂಸಕಲಗೀ। ರ್ವಾಣತತಿಪು
ಷ್ಪವರುಷಂಗಳಂಕರೆಯುತಾ। ಕ್ಷಣಿವಸ್ತುತಿಕುಮಾರರ್ವರ್ದಸಿಕೈ
ಲಾಸವಂಪೊಕ್ಕನುಸ್ಥವರೊಳು ॥೧೬॥ ಗುಟಿಕೆಯಪರನನೆತ್ತಿಮು
ದ್ದಾಡುತಿರಲಾಗ । ಗುಟಿಗಳೆಂಕೆತ್ತುಪಂಡಾಡಲವ್ವಳಿಸುವಂ । ಶರಧಿ
ಯೊಳುನೀರಾಟವಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸುವಂಸಡಿಲತೊಡಲಂಜ್ಯಸುವಂ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರಬಿಂಬಂಗಳಂತಾಣುತಂ। ಸರುಷದಿಂಮಿಂಚುಬುಳ
ಪೆಂದುಕೈಸೀಡುವಂ। ಧರೆನಭಂಗಳನುಗಿದುತಾಟಡಕೆಯೆಂದಾಡಲ
ಳಸುವಂಸುಕುಮಾರನು ॥೧೭॥ ಇಂತಪ್ಪಸುಕುಮಾರನಂನೋಡಿ
ಗಿರಿಜಸುತಾ। ಸಂತಸದೊಳೋಲಾಡುತಿರಲತ್ತಗೀರ್ವಾಣ । ಸಂತತಿ
ಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಹರಿಯಜರುದಿಕ್ಪಾಲಾಸಕೈರುಶಿವನ॥ ಮುಂತ
ಡ್ಡಬಿದ್ದಿದ್ದುಕೈಮುಗಿದುನಿಂದು। ತಾಮಾಂತಕನೆಕರುಣಪುದುತಾ
ರಕಾಸುರನಿಂದ । ನಂತಕಾಲಂನೊಂದೆವಿನ್ನಾದರುಂತಾಯಬೇಕೆಂ
ದುಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು ॥೧೮॥ ಆಲಿಸಿದನಭವನಮರರಮೊರೆಯನೆಮ್ಮ
ನಿಜ । ಬಾಲಸಂಕಳುಪಿತಾರಕನಡಗನಖಿಳಬೇ। ತಾಳಗಣ ತಾಂತತಣ

ಮುನಿಕ್ಷಸುವೆನಂಜಬೀಡೆನುತವರ್ಗಭಯವಿಕ್ಕು। ಲೀಲೆಯಿಂಕು
ವಡಂಗೆಯುವರಾಜಪಟ್ಟವುಂ। ಭಾಳಲೋಚನನಿರದೆಕಟ್ಟಿಸಂತಸ
ದೆಸುರ। ಜಾಲವುಂಕರೆದುಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿನವಿಸೆಂದುನಿರವಿಸಿದ
ನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೯॥ ವಾಣೀದವಾಕ್ಯೋತರ್ಕೊದಲಾದನಿರ್ಜರ।
ಶ್ರೇಣಿನಡೆತಂದುಕಾಣ್ಕೆಯನಿಕ್ಕುವ್ಯಯಿಕ್ಕಿ। ವಾಣದತಿಭಯಭ
ರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಕುವರನಂಕ್ಯೆಮುತಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ॥ ಸೂಣಿಸುತ್ತಿಂ
ದುತಾರಕನಡಗನಿನ್ನನಿಜ ಬಾಣಕಾಣುತಿಯಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮನುಳು
ಹೆನುತಗೀ। ರ್ವಾಣತತಿಬಿನ್ನವಿಸೆಕೇಳ್ದುಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂಷಣ್ಮುಖಂ
ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ॥೨೦॥ ದಳದಳೆಂದಳೆದಳೆಂದಳವೆಂಬಬಳ್ಬಸಂ। ಮಿ
ಳಿತಕೋಣಪ್ರಕಾರನಿನೂಣ್ಮಡತಿರವಂ। ನಳಿನಜಾಂಡಮನೊಡೆದು
ಬಿರಾವರಣನುನಾವರಿಸಲಾನೀರೊಳಿರ್ದ ॥ ಜಲಚರಂಪಿದರಿವ
ರಿದಾಡಲುತನಂಡನೆಂಡ। ಬಲಕೊಲ್ವಮತಿರ್ದಭವನಸುತಂಸಂಗ
ರಕೆ। ವುಳಿದುನಡೆಕೊಂಬಸಮಯದೊಳೆವರರುಲಿಕೋಟದುಂದು
ಭಿಗಳೆಂಬೊಯಿಸಲು ॥೨೧। ಮೇಲೆಸಂಗರದಸನ್ನಾಹವಿಂಷಣ್ಮುಖಂ।
ಪೇಳಲಂಡಿಡೆವಿಡದೆತೆರಳಿತುಸವಸ್ಯಸುರ। ಜಾಲತಂತಮ್ಮವಾಹ
ನಕಸ್ಕರಿತುರಗರಥಪತಿಗಳಿಗಡಣಂ। ತೂಳವರಿಗಳಿರವಂತುಂಬಿ
ತಾನೆಗಳಿಂದು। ರಾಳನಾಸಚನಸುಡಗನುನರಿಲ್ಲದೊಳಿರೆ। ನೀಲ
ಕಂಠಾರೂಢನಾಗಿಸುರಗಣಸಹಿತಷಣ್ಮುಖನಡೆಗೊಂಡನು ॥೨೨॥
ಬಿರಿದನುಗಿಸಂಭಾಳಿಸುತುಮುಂದಣಾತಕರ। ನೆರವಿಸ್ಥಿತಿವಿತತಜಿ
ಯಜಯವೆನುತಸಕಲರು। ಜರ್ಜರಜನಂಕ್ಯೆಮುತ್ತಿಸೊಗಳ್ದುದುನಿ
ನ್ನಳ್ಳಿಕೋಟಗಳುನೆರೆಮೊಳಗಲು॥ ಸುರಪತಿವಿಯುವನಿರುತಿವರು
ಣವಾಯುಕುಣಿರ। ನರದಿಂಟುನಿಕ್ಕಿನೊಳುಕ್ಕೈವಾರಿಸಲುಗಣೇ।
ಶ್ವರಮುಖೀಯುಖೀಂಮೆನೆವಿಜಾಸನಿಂಸೇನಾನಿಸಂಗರಕೆನಡೆಗೊಂಡ
ನು ॥೨೩॥ ಎತ್ತೆತಲುಂತೀವಿನಡೆವಕರಿತುರಗರಥ। ಪತ್ತಿಗಳಸಂ
ದಣಿಗಳಂನೋಡಿತೂಗಿತ। ನ್ನುತ್ಸವಾಂಗವನೆಲ್ಲಿಯಡಗಿರ್ದರೋ
ದಿವಿಜರಿನಿತುದಿನವೀಬಲವನು॥ ತತ್ತೊವಿರಿಂಗೋಡಿಸುವೊಡಸುರಂ
ಗೆವಶವೆಶಿವ। ನಿತ್ತನಿಂದೆನುಗವಿಜಯವನೆನುತಸಂತಸಂ। ಬೆಕ್ಕು
ದಿವಿಜೇಂದ್ರನೈತಂದನಾನೆಯನೇರಿಗಣಿಪಕ್ಷಳಿಸಿಬರಲು॥೨೪॥ ಸು
ರರಭವಡಂಗಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನಿಕ್ಕು। ನಿರುತಮ್ಮೈತಂದರೆಂದೆಂಬ
ವಾರ್ತೆಯನೋವರ್ಗ। ಕರನೈದಿದಾನವೇಕಂಗೆಪೇಳಲುಕೇಳ್ದುರೋ
ಷತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗಿ॥ ಉರಿಸೂನೆವದನದೊಳುಕುಡಿಮಾಸೆಕುಣದಾ

ಡೆ। ಕರವಾಳಿನುರೆಜಡಿದುವಹುಲದೊಳ್ನಿಂದುಸಂ । ಗರಕೆಬರಹೇ
ಳುಸುರರಂಬೇಗೆನುತ್ತ ತಾರಕನಾಗಳ್ಕೈತಂದನು ॥೨೪॥ ತಾರಕಂವೈ
ರಿಸೇನಾಚಕ್ರವಾರ್ಧಿಯು । ತ್ತಾರಕಂಸಂತತೆಂಸುರಲೋಕಶೋಕ
ವಿ।ಸ್ತಾರಕಂನಿಜವುಪಾಸ್ಯೈಕ್ಯಲೋಚನವುದ್ಯತಾರಕಂವುಸಗಿಕೂ
ಡೆ ॥ ತಾರಕಾಂಚನರತ್ನವುಯವರೂಪವನೇರಿ। ತಾರಕಾಧ್ವದೊ
ಳಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಶಚಿಯ । ಭತಾರಕಾದ್ಯರವೋಲೆವುಳಿದುಸ
ನ್ನಾಹದಿಂಸಂಗರಕೆಬರುತಿರ್ದನು॥೨೬॥ ಸುರಪವ್ಯೂಹಾರ್ದೂಲ
ಹರಿವೀಘಪವನಯವು । ಶರಧಿಬಾಡಬನಿರುತಿವನವಾವ ವರುಣ
ಭೂ।ಧರವಜ್ರವಾಯುರವಿರಾಸುವಿಷಪಪಕ್ಷಿಕಾಳ್ಗೆತನ್ನಿಸ್ಪರ್ಧೆ॥
ಗರುಡಕವುಲಾಕ್ಷಪದ್ಮಜವುಮ್ಯಾಯವಿಜಿಕುಲು । ಪರಭಭೇರುಂಡಹ
ಯಜಯವೆಂದುವುಂದುವ । ಬಿರುದುಪಾವಕೆರಗಡಿಡೆವುಸಗೆ
ತಾರಕಂಬಿರುತಿಪ್ಪೆನುಸ್ಪನದೊಳುಂ । ಚಂಬಕಪಟಪಣಿಸಂಡಿ
ಮಡವುರುಡಕ್ಕೆ। ತಂಬಟಿಕರದೆಡೆಡೆರಾಯುಗಡಿಬಿಡಕಳಿ।ಕಂ
ಬುಭೇರಿವೃದಂಗಪೊಂಬುಖರವಂಗಳ್ದಂಬುಜನಾಂಡವುರೆ॥
ಮುಂಬರಿವಕುದುರೆಗಳಿಮೊತ್ತಂಬಿಂಬುಗಳಿವುದ್ಧ।ತಂಚೀರತತಿಯುಸು
ತ್ತಂಪರಿವಜೋರ್ಗಳೊ। ತ್ತಂಬರಿತತಾರಕಾಸುರನಾಜಿಯೆಡೆವಸಂ
ಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೯॥ ಇಭ್ಯಣಿಸಿತತನಾಯುವೃಷಪರ್ವಶಬ
ರ। ಜಿಷ್ಣುಗಜಚಿತಕಂಬುಕರ್ಣರುಂದುಭಿಸುರಘೆ ಬಟ್ಟವಿನಾಯಣ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಸೋಮಾರ್ಕನುವಾಯುವುನವಿಘಾತೃಕಪಿಲ।ಕಟ್ಟಿನಿಲಪುಂ
ಭರಣಿಜಯುವುವಾನಾಗ್ನಿಭಿಷ್ಟನುಸಾಯುಗ್ರಸಕಲಂಖಿಲರೆಸುಮ್ಮೆಡ।
ಸುಟ್ಟಿರತಂಡವೆಪಡಬಲದೊಳ್ಕೈತರುತರಲುತಾರಕಂಬರುತಿಪ್ಪನು॥
ಅಡಯುಡುಗದುರುಬಿಡುರುತಾನನೇಶ್ವರನವಂ। ಗಡಮುಬಪದ್ಮ
ವಲ್ಲಿವಾರ್ತೆಕುದುರೆತೇ। ನಿಡತಪ್ಪಕಾಲಾಳಲಕ್ಕಮುಂಕಮುಲಡುಂ
ಬಲ್ಲನೊಮೋಣರಿಯನೊ॥ ನುಡಿಯಲಳಿವೇವಾರ್ಧ್ಯಧಸಂಲಯಾಂ
ಬುಧದ। ಸಿಡಿಲನಿನದಕ್ಕೆ ತಾಯ್ಗುರುವೆನಿಸಿತೆನೆರಣಕೆ। ನಡೆದುಬಟ್ಟ
ಣಸಿತಾರಕನಪೆಡಪಡೆವೆಟ್ಟಲಿಯನನಿಮಿಷರಕನ್ಗೆ ॥೩೦॥ ಕರಿತು
ರಗರಥಪದಾತಿಗೆಧಣಿವುಂಡಲಂ। ಪೊರೆವವಾರ್ಧ್ಯದನಿನಾದಕಟಶಾ
ವುಂಡಲಂ। ಪರಿಪರಿಯಭಸ್ರಚಿಲವುರಪತಾಕೆಗಗನವುಂಡಲಂನೆರೆ
ಯದೆನಲು ॥ ಭಂವಸದೆನಡದುದಸುರನಸೇನೆತಂತಮ್ಮ । ದೊರೆ
ಗಳೆಂಬಳಿಸಕುಲಗಿರಿದುಬಯೆಘಣಕುಲೀ।ಶ್ವರನತಲಬಿರಿಯೆದಿಕ್ಕರಿಗ
ಳೆದೆಯೊಡೆವೆಯೆಕೂರ್ಮನಖಪರ್ವರಂನೆಗ್ಗಲು ॥೩೧॥ ನಿಲಿಸಿದಂನಾಡೆಪ

ದ್ಯಾಯತಪ್ಪುಗಳವುಂ। ದಳದೊಳಿಗ್ಗಳಿಯರಿಸಳಿಸಲಾಗಿಪನುಜಕು
ಲತಿಲಕನನುಜರ್ತ್ತೀಸರಂಗಭಾಗಳ್ಕೆದ್ದ್ಯಕರ್ಣಕೆಗೆಶಂಭಾಸುರಂನೆ
ಲಿಪರಾಳ್ಕಮಿತಾರಕಾಸುರಂಕನ್ನಪಾ।ಬಲದಕಾವಲಿಗೆತಾನೊತ್ತಾ
ಗಿನಿಲಿರಣಕೆ। ಮಲತುನಿಂದಂನಜ್ರನಾಭನೆಂಬೆಂಪಸೇನಾನಿಸಂನದ್ಧ
ನಾಗಿ॥೩೦॥ಮುಂದುಗಡಿದೊಳಿರಣವಿಜೃಂಭನಂಶಂಭವಂ।ಹಿಂಡಿ
ರಿಪುಬಲಜಯಪ್ರಬಲನಂಶಬಲನಂ. ತಂಮಸುರಕುಲನೊಮಕೇತು
ವಂಕೇತುವೆನಿಪಿಸಿರಂತಪ್ಪನಿಯೊಳ್ಳುಂದಾವಿಸ್ಫಾರಿಶರಭನಂ
ಶರಭನಂ। ನಿಂದಿರಿಪಿಬಲವಸಸನ್ನಾಹಮಂಪ್ರೌಢನಂ। ನಂದಬಿನೋ
ಡಿಕೊಂಡಾಡಿದಂಪೇಡಿದಂವೀಳೆಯವನತಬಳಗ್ಗೆ॥೩೧॥ಎಚ್ಚವರಿಯ
ದಿಟ್ಟಜಸಿತೋರಿದುದುಮಿಸಾರಿದುದು। ನಡೆದು ಪೊಯ್ದಾಡಲುಪ್ಪೀ
ಗಿಸಿತುರಾಗಿಸಿತು। ಐಡಣಿಂತಿವಸಗಿಪೊಯ್ದಾಡಿದುದುಮಾಡಿದು
ದುಭಾಷೆಯಂವಿಜಯನುತ್ತ ಪಡೆನೆ ಪತಕಡೆದುತಲೆಬೊತ್ತಿದುದು
ಮುತ್ತಿದುದು। ಕಡುಗಿ ಸಾಳಿಗಕೆನೂಪರಿಸಿನುದುಚಿಸಿದುದುಗಿ
ಡೆಗೂಡುಜತ್ತಿಗಕೆಸೇರಿದುದು ಪೋರಿದುದು ಚೂಳಿನಾನನರಪಡೆ
ಯುಂ॥೩೪॥ತಲೆಪಟ್ಟುದುಭಯಸೈನಿಕಕೆಚೂಳಿಯೊಳ್ಳಾಜಿ ಜಲಧಿಯ
ಲಿನಿಮನೋಹ್ಲಾದಂಬೆಳೆಯಿಸಾಕ್ಷಣದಿಂ. ನಲಿದುಬಿಲ್ಲವರೊಡನೆಬಿಲ್ಲ
ವರುಸರಿಯುನಲೊಡನೆಕುಲಿ ಮುವೀರರುಂ। ಆಳೆವಿಳಿಪ್ಪಿನುಸಬಳ
ರವಲೊಡನೆಸಬಳೆಗರ । ರುಪಿದುನೂಂಕಿಕುಸಯಕೆಸಯುಮಾನೆ
ಗಾನೆಯುಂ। ಬ್ಲೈ ಪಡೆರ್ಗಳುತೇಗಳಾಂತುಸಮುಮೀನಲಾ
ದುತಿಬ್ಬರುಳ್ಕನುಡೊಳು ॥೩೫॥ಎಸುವರಿವಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯಲ್ಲಬ್ಬವ
ರಿಲ್ಲಬ್ಬವರ್ಕ।ಮಸಳಿಂಸಮರಂಗಳುದುಎಂತರ್ಕರುಬುವರ್ಕ. ಪೊ
ಸಪರಿಯಬಿರುದನುದೆಸೆಸಪಪರಿಪತರ್ಕಂತನ್ನ ಬಿರುದಂಗಳ್॥
ಆಸಮಸೆನುನುಳಿದುಸೈನ್ಯರುಡುಕುವರ್ಬಡುಕುವರ್ಗ. ಕುಸುರಿವರಿದ
ಡಗನಿರದೊಟ್ಟುವರ್ದೊಟ್ಟುವರ್ । ಬಸೆನೆಲಂಬರುಬಿಮೂದಲೆಸುವ
ರ್ಬಿಸುವಪಟುತನವನುಭಯಧನಿಯು॥೩೬॥ಸುರಗಳ್ಕೇಳ್ದೊಡಿಂ
ದ್ರನೆಕತಿಗಳತಳಪ। ನಿಂದನೆಕಂಚುಮಿಂತಕವಿರೆಸುವಸಾಯಕ
ದ್ದ। ಸರಿಯೆಸರಿನಲಿಪುಜಂಬೊಯ್ದುಬೊಣ್ಬಿರಿದಿಡುವಕಿಯಬ್ಬರ
ವೆಸಿಡಿಲು ॥ ಭರದಿ ಪೊಯ್ದಾಡಲಸಿಯುಸುಂಡೊಗದಕಿಡಿಯೆ। ಸರಿ
ಗೋಪವಾವೀರರಸವೆವರಿವೊನಲಾಗ । ವರುಷದಿಂತಿಪ್ಪರಣಮುಂ
ಕಂಡುವೀರರಮನಕಾತಕಂನಲಿದುದು॥೩೭॥ ಬೆರಸಿಪೊಯ್ದಾಡಿದು
ದುಚೊಳಿಯೋಳ್ಕೆವೆತನುಗ್ಗಿಕರಕಕ್ಕಿಸ್ಪಲ್ಲಿಸಕ್ಕಪಾಣತೋವುರಚ

ಕ್ಕೆ। ಪರಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗದೆಪಿಂಡಿವಾಳಿವೊದಲಾಗಿರ್ದ ಕೈ
ದುಗಳೊಳ್ಳು॥ಕಶಚಮತಾರಲಾಘವಲವಣೆಪಯಪಾಡು।ಮುರಿಪು
ಮೈಲುಳಿಲಾಗುಲವಣೆಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂ।ಧುರದೊಳೀರಂತೋರಿವಿಾರು
ತಶಿಭರದಲ್ಲಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥೪೯॥ ಕಡಿವಡೆದತೋಳ್ಗಳಿಂ।ಸಿ
ಡಿದತಲೆಸೀಲ್ಗಳಿಂಮುಡಿದವಾರಣದಿಂದೆಕರುಳತೋರಣದಿಂದೆ।ಕಡಿದ
ರಥರಾಜಿಯಿಂಹರಿದಬಹುವಾಜಿಯಿಂಶಿರಗಳಿಂನರಗಳಿಂದಂ।ಬಿಡೆಕು
ಣವಮುಂಡದಿಂಬೊಬ್ಬಿಡುವರುಂಡನಿಂ। ಬಿಡುಮಿದುಳಜೊಂಡಿನಿಂ
ನಡುದೊಡೆಯತುಂಡಿನಿಂ । ಪೊಡೆತೊಡೆದುಬೀಳ್ವಿರಿಂನೆತ್ತರಿನೊ
ಳಾಳ್ವಿರಿಂರಣಧರಣಿಕಂಗಸದುದು॥೪೯॥ ಚೂಣಿಪೊಯಿದಾಡಿವುಡಿ
ಯಲ್ಕಸುರನಾಯಕರ್ । ಬಾಣಾಸನದೊಳಿಂಬುಪ್ರಾಡೆಕೆಲಬಲದೊ
ಳ್। ಕ್ಷೂಣದೈತ್ಯರವುಪಾನೇನೆನಡೆತರೆಕೂಡೆಸಮರಸನ್ನಾಹದಿಂ
ದಂ॥ಕಾಣಬಪ್ಪುದುಸುರೇಂದ್ರನಬಲ್ಮೆಯಂವುಪಾ।ತಾಣನಲ್ಲಾಕಂ
ಡುಮುನ್ನರಿವೆವೆಂದುಗೀ । ರಾಣಭಟರಂಪಚಾರಿಸಿವಜ್ರನಾಭನು
ರುಬಿದನೊಡನೆಬೊಬ್ಬಿರಿವ್ತ॥೪೦॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪು
ರಾಣವುಂ।ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡ
ದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪತಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ।ನಂತಶೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಿಂದಂ॥೪೧॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೪೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೦ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರಿವಜ್ರನಾಭನಂಹರಿಸಲ್ಕಹಾನಾಭ। ನಿರದಾಗ
ಹರಿಯನತಿಪರಿಭವಿಸೆಕಾಣುತಂ।ಹರಕುಮಾರಂತಾರಕಾಸು
ರನಸೇನೆಯಂಬರಿಕ್ಕಿದನುಗ್ರದಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಹರಿಹರಿಯಹಗೆಗೆಳೆಯರಂಹರಿಯೊಳ್ಹೊಂದಿದರ್। ವರಕವ
ಲಪರ್ವ್ಯಯಮುಂತಳ್ವಿರೋಧಿಯಾ। ಕರಧೃತಾಯುಧಭೇದಮುಂಹ
ಸ್ತದೋಳ್ಕೆಳೆದಶಿವರಿಪುವನೇರಿದವನ॥ ತರುಣಯಯ್ವನೆಮೆರವಪ
ರ್ವ್ಯಾಯದಾತ್ಮಜನ। ಶಿರವನರಿದಮುಳಿಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪೆನ।ಕರು
ಣದಿಂರಕ್ಷಿಸುದುಭೀಮಾಂಗದಹನನಿಸ್ಸೇವಮಲೋಕಾಭಿರಾಮ ॥೧॥
ಎಲಿಸಿದ್ದರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುದನುಜಸಂ।ಕುಲದೊಳಿಗ್ಗಳಿಯವೀರರಿ
ತವಕದಿಂದಲಾ। ಖಳವಜ್ರನಾಭನಿರದೊತ್ತಾಗಿಬರಲಿತ್ತ ಕಾಣುತ್ತ

ಅಂಗಸುರರ॥ ಬಲದದೊರೆಗಳಿಕೋಪದಿಂಕೂಡಿತೆವ್ವನಿಜ ಬಲವೆರ
ಸಿಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊದಗಿಭುಜ। ಬಲದಿಂದಿನಡೆತಂದುಸುರಪನಂ
ಬಳಿಸಿದರದೇನೆಂಬೆನಿಚ್ಛರಿಯನು ॥೦॥ ಕವಿದುದಿಂದ್ರನಕೆಲಬಲಂಗ
ಳೊಳುದಿಕ್ಕಾಪಾಲ। ನಿವಹವಾಸುರಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಪ್ರಮುಖ್ಯ। ದಿವಿಜ
ಭಟರಿಟ್ಟಣಿಸಿನೂಂಕಿದರಿಭತುರಂಗರಥಪತ್ತಿಗಳಿಗಡಣದಿಂ ॥ ವಿವಿಧ
ವಾದ್ಯಂಗಳಿಡಾಯದಿಂದಾರ್ಭಟಿಸಿ। ತಿವಿಬಸುರನುಗಿಕರುಳೆನಗಿ
ಯೆನುತಾತ್ತಾಸವ। ಕ್ಕವಗಡಿಸಿದುದುವಜ್ರನಾಭನಿದಿರೊಳುನಿಂದುಸರ
ಳಮಳಿಯಂಕರವು ತ॥೨॥ ರಣಕೆಬಂದವರಮರರಾಜರೋಕೂಡೆಸಂ।
ದಣಿಸುವರಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರೋಮುಂದೆವಾ। ರ್ಗಣದಮಳಿಗರೆವವರು
ಸುಭಟರೋಜೋದ್ಯಮಿದುಪಸಿದಚೇರ್ಪ್ಪಲಿಯಬನಕೆ॥ ಸೆಣಸಲಿಂ
ದಿರಳಿವಳಿಗಂಬಂದೊಲಾದುದೀ। ಕಣೆಯುದೋಲ್ಪರಿವಪ್ಪುದೆಂದೆನು
ತ್ತಸುರಕುಲ। ಮಣಭುಜಂಬೊಯಿದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬೆರಸಿದಂಪಾ
ತಿಯಿಂಪರಬಲವನು।೪॥ ತೆಗೆಯದಿರಿಕೊಂಡಸಜ್ಜೆಯುಬೆಸ್ಸೊಳಿಪ್ಪ
ವಂ। ಜಗದವಲ್ಲಭನಸುಕುಮಾರಕನಲಾಸಾಕು। ಬಗೆಯದಿರಿನಾನ
ವರಸಾಹಸಂಗಳನೆನುತ್ತುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಜರೆದು॥ ತೆಗದರಿಟ್ಟಣಿಸಿ
ಪೊಯಿತಿವಿಪಿಡಿಬಸುರ್ಗಳಂ। ಬಗಿಕರುಳೆನುಗಿಮಿದುಳೆನಗಿರಕ್ತವಾ
ರಿಧಾ । ರೆಗಳೆನೆರೆಭೂತಭೇತಾಳಗಿನುತ್ತೆಕವಿದುದುಸುರಪದಾತಿ
ಮುಸಗಿ॥೫॥ ಮುಂದುವರಿದಿರುಬಿತರುಬಿಕ್ಕಾಯಿತುಖಾತಿ।ಯಿಂ
ದನಾನಾಬಿಕ್ಕುಗಳೊಳೆಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತ । ನಿಂದುಸುರಪಾಗ್ನಿಯಮ
ನಿರುತಿವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಈಶಾನನೆಂಬ॥ಸಂದದಿಕ್ಪಾಲಕನಿಕಾ
ಯವಸುತರಣಿಗಳೆ। ಬೃಂದರಕ್ಷೋಯಕ್ಷಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯೇರಗರ। ಮುಂ
ದಿಯದನೀಕ್ಷಿಸುತವಜ್ರನಾಭಂಕೋಪದಿಂದಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೬॥
ಸರಳಮಳಿಗರದುಕೈದೋರಿದಂವಿಾರಿದಂ। ಸುರಭಟರಸ-ಗಳಂಸೇದಿ
ದಂಕಾದಿದಂ । ಧುರದೊಳಗೆಮಲತವರನಟ್ಟಿದಂಕುಟ್ಟಿದಂಪೆಸರುಳ್ಳ
ನಾಯಕರನು॥ಕರಕರೆದುಮೂರ್ಛಿಸಿತಾಗಿದಂಕೂಗಿದಂ । ತುರಗ
ಮುದಕರಿಗಳಿಂಕೆಡಪಿದಂಮಡುಪಿದಂ। ಭರದಿಂವರೂಥಮುಂಕೆಡಿಸಿದಂ
ಕೆಡಿಸಿದಂದಾನವಂದಿವಿಜಬಲದ॥೭॥ ಸುರಪತಿಯನೆಚ್ಚನಗ್ನಿಯನೊ
ತ್ತಿದಂಯಮನ। ಭರವನುರೆನಿಲಿಸಿದಂನೈರುತ್ಯನೊಡಲಜ। ಜರಿತ
ವಂಮಾಡಿದಂವರುಣನಂಘಾತಿಸಿದನನಿಲನೊಡಲಂಸೀಳ್ದನು॥ವಿರಥ
ನಂಮಾಡಿದಂಧನಪತಿಯನೀಶಾನ। ನುರದೊಳಗೆಸಿಕ್ಕಿದಂಸರಳುಗಳ
ವಸುರುದ್ರ॥ ತರಣಿಗಳಕ್ಕಾಯವುಂನೋಯಿಸಿದನಾಹವದೊಳಸು

ಚಸೇನಾನಿಯೆಂದು ॥೪॥ ಮುರಿದುದೆಮ್ಮಯಸೇನೆಸಮರದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ವೈ।ಗುರುಹಕಾಣಸಿಕೊಂಬರಂಕಾಣೆನಗ್ನಿಜನ। ಬರಿದೆಕರ ತಂದೆಪಕಟಕಟಿವುಗುದೆಸೆಯಾವುದೆಮಗೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ತ॥ ಒರಲುವಮರರನೋಡಿನಗುತನಿಜವಾಹನದ। ಗರಿಯುಗಾಳಿಯೊಳಿಗಿರಿಕುಲನುನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ। ತರಿಸಂದುಸೆಣಸಿದಂಕಲಿವಜ್ರನಾಭನಕಮಲಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೯॥ ಆದುದೀರ್ವರ್ಗೆಸಮರಾಂಗವಂಬಂಬುಗಳ। ಬೀದಿವರಿಗಿಂಬಿಲ್ಲನಾಗಸಂಬೊಬ್ಬಿಯನಿ।ನಾದಕಾಶಾತಟಂತಲದುಸುಪರ್ಣರಥಚಕ್ರಂಗಳೋಡುಟಿಕೆ॥ ಮೇದಿನಿಯೆನೆರೆಯದೆವೆಸನುಜೋಳಿಜೊಂಕೆಯಿಂ।ಕಾದಿದರ್ಬಲ್ಲಬಿನ್ನಾಣೆಗಳುನಾಸಾವಿ । ನೋದದಿಂಶಸ್ತ್ರಪತ್ಯಸ್ತ್ರದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂತಶ್ರಿಸ್ತ್ರಂಗಳೇಳ್ಗಿಯಿಂದಂ॥೧೦॥ ಉರಗಬಾಣದೊಳಿಸುವನವನಾಕಳೆಂಬಮಂ । ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂವಿವಂಕಡಿದುಕ್ಕೆಯೊಡನೆದ। ಳ್ಳುರಿಯುಂಬಿನಿಂದೆಸುವನಾಶರವನಾಖಳೆಂನಂದಿಪಂವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ॥ಮುರಳಿಗಿರಿಖಗದೊಳಿವನೆಸುವನಾವಾರ್ಗ್ಗವ। ನರವಿಂದನಾಭನಾವಜ್ರಶರದಿಂದೆಜ। ರ್ಜ್ಜರಿತವಂಮಾಡುವಂತೊಡುವಕಡಿವಧಟೀರ್ವರಿಗೆಸಾಟಯಾಯ್ತುಬಳಿಕ॥೧೧॥ ಖಳಪತಿಗೆದಳಿಪತಿಯೆನೀನುತಾಳಿನುತೆಕ್ಕೆ। ಚಳಿಕದಿಂವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರದೊಳಾರ್ದೆಸಲ್ಕವನ। ತಲಚಿಗಿದುದಾಗಸಕೆಮುಂಡಮೆಸುತಿರ್ದುದರೆಜಾವಪರಿಯಂತರದೊಳು॥ ಬಳಿಕಗರುಡನನಿರದೆನೂಂಕೆತಾಗಿದುದುಭುಜ । ಬಲದರ್ಪದಿಂದೆಪುಂಖಾನುಪ್ರಂಖಂಗಳಿಂ। ಮುಳಿದೆಸುತಾತ್ಮಮಹಾನಾಭನ ಚತುರ್ಬಲಂಹರಿಯಸಂಮುಖದೊಳಾರ್ದ್ರ ॥೧೩॥ ಎತ್ತಲುಂಕವಿದೆಸುವಖಳಸೇನೆಯಂಕಂಡು । ಚಿತ್ತಜಪಿತಂಮಹಾಕೋಪದಿಂದನಿಬರಂ । ಕತ್ತರಿಸಿಮುಂಬರಿದುಬಪ್ಪದಂಕಂಡಂಮಹಾ ನಾಭನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ಮತ್ತದಂತಿಯಕರದುಕಬ್ಬನುಗಿದವನದಾ । ರಿತ್ತಸಂಮುಖಸಾಗೆನುತ್ತಖಳನೊಡನೆಮುನೆ । ವೆತ್ತಶರವೈದರಿಂವೂದಲಿಸಿಕಮಲಾಂಬಕನನೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೫॥ ಭರದೊಳಿಗೆವಜ್ರನಾಭನಹರಿಬಕೆದಿರಾದ । ದುರುಳನಾರೆಲವೊನೀಂನಿನ್ನನೇನಾಖಳಂ। ಕರೆಯವಟ್ಟಡನೊಮೇಣಂತಲ್ಲದಿರಲಿನ್ನಸರಿಸದೊಳುಮಾರಾಂಪೆಯ। ಶರವನೀಯದೆಪೋಗುತಾಯ್ವೆನೆಂದಾಖಲನ । ಶರವನೈದಂಬಿನಿಂಕಡಿದುಪುನರಪಿನಾಲ್ಕು। ಶರದಿಂದಲವನರಥತುರಗಸಾರಥಿಕರದಚಾಪಂಗಳಂಕಡಿದನು ॥೧೪॥ ಚಾಪಮುಂಕೊಂಡುಸೂತಾತ್ವಧ್ವಜಂಗಳಿಂ। ಚಾಪಲಸ್ಯಂದನಮುನೇರಿಮುಚ್ಚರವನೆ । ಚ್ಚಾಪಥಂಮುಗುಳಿ

ತೋರಿನು ತನಾಲ್ಕಂಬಿನಿಂಹರಿಯಬಾಹುಗಳನು ॥ ಕೋಪದಿಂದೆ
ಸೆಯೆಹರಿನೊಂದನಕಟಿನು ತಂತ|ಕೋಪವುರ್ದಿಕಾ೨ಲರೊತ್ತಿದ
ರ್ತತ್ಸೈನ್ಯ೦ | ಕೋಪನಿತಭಟರಿಸುತಕೈಚಳಕದಿಂದವನತೇರಸು
ತ್ತಲುತ್ತಲು॥೧೫॥ ಸುರಪತಿಯಚಾಪಮಂಕಡಿದುವಹ್ನಿಯತಗರ
ಬರಿಯನೆಟ್ಟಂತಕನನಟ್ಟಿದೈತ್ಯನನಣದು| ವರುಣನೊಡಲೊಳಿಗರು
ಣವಾರಿಯಂತೋರಿವಾಯುವಿಗಾಯಸಂಗಾಣಿಸಿ॥ ಹರಮಿತ್ರನಂಪ
ರಾಭವಿಸಿಈಶನನಗೋ | ಚರನೆನಿಸಿತತ್ಸೈನ್ಯವುಂಸವರಿಮತ್ತೆ
ಯುಂ| ಹರಿಯೊಡಲೊಳೀರುಗಾಣಿಸಿವುಹಾನಾಭನುರಬೆಂಕೊಂಡ
ನರಿಬಲವನು॥೧೬॥ಓಡಿದಸುರರಪ್ಪರಕ್ಕಟ್ಟಿವೆಂದುಮಾ| ತಾಡಿದ
ರುಯಕ್ಷರಕ್ಷೀಣಸಾಧ್ವಸತಾಗಿ | ನೀಡಿದರುಖಲನಿಬಿರೊಳಿಂಗವುಂ
ಭಂಗವುಂಕಿನ್ನರಕ್ಕೈರ್ಕೊಂಡೆರು॥ಬೀಡಿದರುಪರಣದಾನವುನಖಿಳ
ಗೆರುಡೆಯರೆ| ಕೂಡಿದರ್ಕಂಗಟ್ಟಿಬಾಯ್ವಟ್ಟಿಖತಿಯೊಳೋ| ಲಾಡಿ
ದರುದಿಕಾ೨ಲರಿನಿಬರುಂಬುಂದಭವತನುಜನಂವುರೆಗೊಂಡರು॥೧೭॥
ಬನ್ನದಿಂದಂವುಹಾನಾಭನುರುಬೆಗೆವುರಿದು| ಬೆನ್ನಹಿಂದಡಗಿದಸ
ವುಸ್ತದಿಕಾ೨ಲರಂ| ಕೆನ್ನೀರದಾರೆಯುಂನನೆದವ್ಯೋಗಳಯಕ್ಷಗರುಡ
ಗಂಧರ್ವರ್ಕಳೆ॥ ತಿನ್ನಡಗನುಗಿಕರುಳನಗಿಯೆಲುವನೆನುತಭರದಿ
ನ್ನಡೆದುಬರ್ಪಸುರವೀರರಂಕಂಡೊಡನೆ | ಪನ್ನೆರಳ್ನಯನದಿಂಕಿಡಿ
ಸುರಿಯೆಕಲಾ೨ಂತಹರನಂತೆಗುಣನೆಸದನು ॥೧೮॥ ಓಡುವಹರೀಂ
ಡಾ೨ದಿಸಕಲಸುರಸಂತತಿಗೆ| ನೀಡಿನಂಬುಗೆಯುಂಸ್ವಸಸ್ತದೃತಚಾ
ಪವುಂ | ತೀಡಿವುಸೆವೆತ್ತಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂದೊಣೆಗಳಿಂದುಗಿದುಗಿದು
ತೆಗೆದೆಸೆಯಲು॥ಆಡಲೇನಖಿಳಬಳರಂಬಿನಂಬುಧಿಯೊಳೋ | ಲಾಡಿ
ದರೊ೨ೀಡಿದವುರ್ಡಿದಭರ್ಯರಸದೊ|ಳೀಡಿರಿದುವೆತ್ತಲುಂಸುತ್ತ
ಲುಂಪೊತ್ತಲುಂಹರಸುತನಬಾಣಂಗಳು ॥೧೯॥ ಎಡದೊಳ್ಳಾಂಕುವ
ಕುದುರಿಕಾರರಂಬೀಗದೊಳು | ತಡೆಗಡಿದುಬಲದೊಳೊತ್ತುವಗಹ
ಘಟಾಳಿಯುಂ| ಕಡಹಹಿಂದೆಸೆಯೊಳುರುಬುವರಥಾರೂಢರಂದೆಸೆದ
ನೆಗಚಲ್ಲಬಡಿದು॥ಬಿಡದೆವುಂದೆಸವಕಾಳಾಳುಗಳನಾಲ್ಗಳಂ| ಪೊಡ
ವಿಯೊಳಗುರುಳಿಸುತ್ತಾವುಹಾನಾಭಖಲ| ನೊಡಲೊಳಂಬಂತುಂಬಿ
ವುತ್ತವನಚಾಪವುಂಕೋಪದಿಂಖಂಡಿಸಿದನು ॥೨೦॥ ಕಾರ್ಮ್ಮಕಂಕ
ಡಿವಡೆದುಪೊಡವಿಗುರುಳಲ್ಕುವಂ | ನೂರ್ಮ್ಮಡಿಪರಾಕ್ರವೆದಸಲಗೆಱಂ
ಡೆಯವನಾಂ| ತಾರೊಮ್ಮಗನನಿರಿದುಕೆಡಪುವೆನೆಂದುತೇರಿನಿಂದುಮ್ಮಿ
ಕ್ಕಿಧರಣತಳಕೆ ॥ ಪೇರ್ಮ್ಮೆಯಿಂಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಭರ್ಟಸುತ್ತೈತಪ್ಪ|

ಕಾರ್ಮ್ಮಗಿಲಕಾಂತಿಯಮಹಾನಾಭನಂಕಂಡು । ಕೂರ್ಮ್ಮನೆಯಕ
ರವೆರಡರಿಂಗುಸನೆಸಲ್ತವನತಲೆಬಿಗಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೦೧ ಭೋ
ರೆಂದವನಿಳೆವಾದ್ಯಂಗಳಮರರಪಡೆಯೊ । ಳೋರಂತೆದೊರೆಮಡಿದ
ನುರುಬೆಂದುದಿವಿಜಪರಿ । ವಾರಮುತ್ಕರ್ಷಣುತಾಮಹಾನಾಭಸಾ
ಪ್ತರುತಮ್ಮಸೇನೆಸಹಿತ ॥ ವೀರದಿಂದಿರಿವುತ್ತೆ ತರೆಕಂಡುಶುತಿಯುಂ
ಕು।ಮಾರನನಿಬರನನಿತುಬಾಣವಿಂಸದೆಬಡಿವು। ತಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಶುಳೆಸೇನೆಯೊಳ್ಕೊಂಡಾಡಳಿಂಗೆಯ್ದನು ॥೦೦॥ ಗಜತುರಗ
ರಥವೆರಸಿನೂಂಕಿದುಮುಸಂಗರಕೆ । ಗಜಬಜವಿದೇಕೆಹೋಪೊೋಗಾ
ಕುಸಿತಕೆನುತ । ಗಜತಿರಸ್ಕಾಭೂತನುಶಬಲಾಮನಶಂಖಿತರಸಯ
ಗ್ರೀವರೆನಿಪ ॥ ರಜನೀಚರನಿಜರೆದಾತಿಪರಸಂಜನಿತ।ರಜವಜಾಂ
ಡಮುಸುಕಿಸರ್ವಸನ್ನಾಸಮಂ। ರಜತಗಿರಿವಾಸವಕುಮಾರನಂಜ
ರಿದುಮೂರಡಿಸುತಂದಿನ್ದೆದೆಯೊಳು॥೦೨॥ ಛಲದಿಂದಮುರವಣಿಸಿ
ನೂಂಕುವರೆಪ್ಪಂಕುವ । ಸಲಬಾಣಜಾಲಮುಂಬೀಸುವಸೂರ್ಯಸು
ವ।ರ್ಚಿಸಿಸುರಗಿಯೊಳಿಕ್ಕಿಮಿಾರುವರ್ಪ್ಪೋರುವರ್ಭಜಬಲಪರಾಕ್ರ
ಮದೊಳು ॥ ಕಲಿತನದಮುಸಕದಿಂದುಬ್ಬುವೊಬ್ಬನ।ರ್ಪಲಾ
ಯುಧಂಗಳಿಂಮುಸ್ಕುವೆಬ್ಬಸ್ಕುವ।ಜ್ರಾಜಿತಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದುರು
ಬುವರ್ದರಣಿವಗರ್ಜನನಾಖಿಳನನುಜನು ॥೦೩॥ ಧೊರೆಗಳೇ
ಮುತ್ತಿದಮೂರ್ವ್ವಸುಪಕ್ಷಮುಂ । ಮರಳಿಮೂವತ್ತೈರುಕೋ
ಟಿಗಳುನಿಲ್ಕುತಿರ್ದ । ಕರಿವಾಜಿರಥಪದಾತಿಗಳನೆಣಿಸಿನೋಡಕಡಿಗಾ
ಣ್ಬಿಗಣಕಪ್ಪದೊಳಗೆ। ಮುರದೊಳ್ಕೊಂದೊಂದುಸಾರಿಗನಿತುಬಾಣಂ
ಗ । ಳಿರವಣಿಸಿಕಡಿದುನಿತುಮುಂದಿಸುಭಟರಕಳೇ।ಬರದೊಳಂಬಂಬಿ
ಡದೆತುಂಬುವನೆನಲ್ಕುಣ್ಣೆಸಲ್ಬಲವಣೆಗುಸನಘಟ ನಂ॥೦೪ ಮುರಳಿಕ್ಕೇ
ತರಿಸಿಕೊಂಡುನಿಬರ್ಕ್ಕನರ್ವಾ । ಶರದಿಂದವನಿಯಾವುದಾಕೆಗಳವಾ
ವವಂ।ಬರಚಕ್ಕವಾಮಾಯಬಂಳೆನಿವಿಷಾರ್ದ್ರದೊಳಗನಿಷ್ಟಂಬು
ಗಳನು ॥ ಸರಳಿನಿಂದಿಚ್ಛುಕಕರಿಸಮವರೆಟ್ಟಿ। ಸರಳಿಗಿವ್ವುಡಿಯ
ನೆಕ್ಕನಿಬರಂಬಾಣಂ । ಪರಬೊಳಗಪೊಗಿಸಿಸನೆನಲ್ತರಚಮತಾಕ್ಕರ
ಮಂಪೊಗಳಲಳಿವಗುಸನ॥೦೬॥ ಎಕ್ಕರಥಚಕ್ರಸಯಸಿಂಧಂಗಳಂವು
ಗು।ಳ್ದಿಚ್ಛುಸೀಸಕಳವಚಬಾಸುರಕ್ಕಗಳನಾ।ರ್ದಿಚ್ಛು ಕಾರ್ಮ್ಮಕಶರ
ದಿಛತ್ರಚಮರಂಗಳಂಸಕಲಸಾಧನತತಿಯನು॥ಕೊಚ್ಚಿಬಿಸುಟತುಳ
ಬಾಣಂಗಳಂಪ್ರಾಡಿತೆಗ।ರೆಚ್ಚುಮುಂವತ್ತೆರಡುಪದ್ಮರಥಿಕಾಂಗವುಂ।
ಪಚ್ಚಿದಂಸೀಳೆರಡುಸವನಾಗಿಸವುರದೊಳುಗುಹನಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ

ತೊ॥೨೭॥ಪಾಲೋಮಿಕಾಳಿಕೆಯರನೆಚ್ಚುಕೇತುವಿಗೆಕೋಲಸವಿ
ಬೋರಿಸಿವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂಗಮುಂ। ಕೀಲಿಸಿಗಗನಮೂರ್ನಿರ್ಯೊಡಲೊ
ಳೀರಂತೋರಿಶಂಬರನಂನೋಯಿಸಿ॥ ಮೀಲಿಪಾಮುನಸಯಗ್ರೀ
ವರಂಸಮರದೊಳ। ಳೊಳ್ಳಿಭಾಸಳಿಂಗ್ಯದುಮಿಳ್ಳಿದದನುಜರಂಸರಳೆ
ಮುಳಿಗರದುನಿಮಿಷದೊಳಿಗೀನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯವು॥೨೮॥ ತಿತಮುದಿ
ಮುಕಂಮುಕಣ್ಣಾಂಬಿಡ್ಡನಾಪಮಾಲು।ಪರಪಿರಿಡು ತುಂಡಾರನಿಸಮಸಂಭ
ವಂ। ಬಡಸೆಳೆದನಾಕಪಿಲನಸುವನೇನಾರದೊಕ್ಕಂಬಳ್ಳಂಬಿಳಿಯ
ಲು॥ಸುರನಾರಿಯರನಪ್ಪಿರಂಗಗಳನೊಗ್ಗಿಗದು।ತಿರನಿಳಿಯಮುಬಾಳ್ಳೆ
ಯಂನೀಗಿದಂತಾರಣಂ। ಗರಮನೆಯಳಕ್ಕೆಸಲುಜನನೆಪ್ಪಿಕ್ಕಿದಂ
ತರಣಿಕಿರಿಗಳಿಗೆಂಬೊಳೆ॥ ೨೯ ಕೆಲ್ಲೊಡಿಪಡಿಸ್ಟಿಲ್ಲಿ ಲಗಡಾಜಪಂಗಳಂ।
ಬಿಟ್ಟೊಡಿಪಡಿಸ್ಟಿಲಕೆಲಲಕ್ಕೆದುಗಳ ವೆನಿ। ಗಿಟ್ಟೊಡಿಪಡಿಸ್ಟಿಲಕೆಲಲ್ಲೀ
ವರಾಪೆಯುಂಬೆಗಪಮಾಡೂಪಂಗಳ॥ ೨೦ಟ್ಟೊಡಿಪಡಿಸ್ಟಿಲಕೆಲಲ್ಲಿರುದ
ನಾಗಬ್ಬಿ ಸುಟ್ಟೊಡಿಪಡಿಕ್ಕಿಲಕೆಲಲಿಕೆಪರಿಪಡಿಕೆಂ। ಗಾಟಿಟ್ಟೊಡಿದ
ರ್ಲೆಲಕೆಲಲ್ಲಸ ಎಕನೆತಾಗದುಳಿದಪಿಲಿಗಳುಮುರದೊಳು. ನಿಲ್ಲಂಬುಂ
ಟಿಸಿದವಸುತನಚತುರ್ಬಲವನೀಕರಿಸಿ। ಖಂಡಿಸಾಪನವನುಳಿದವನು
ಜಪಟಿಕೋಡುವರೆ।ಖಂಡಿಗಳಿನವಿಕೊಳಲುತ್ತಿರ್ದಬುಜಸಂಭೂ
ತಖಂಡಿಯುಸ್ಪರದೊಳು॥ಖಂಡವುಯಮುಸನಸ್ಪೈಸನುಂಡೆಯುವಾ
ಯ್ವನವ।ಖಂಡಧಾರುಣಿಯೊಲ್ಲಮಾಕ್ಷಣದೊಳೊಪ್ಪಿಸಾ।ಖಂಡಲಾ
ಗ್ನಿಯರತತಿನಲಿದುದುರಿಪರಿಪಿತುಭೂತಭಕ್ಷಿತಾಳಿನಿವಸಂ। ಅವದ
ರಸುರನಸಹೋದರರಪಿಳಿನಾಮುಳ್ಳಲಿಯಂಬಾಯುಪ್ತರಿಪಸಾಧ್ಯ
ಪತಾತಿ।ನೆಲಕೆಯಂಗ್ಯವಾಂಧವಪ್ರತತಿಯುಂಬಾದುವಾಕ್ಷರಿಪಿಗಂ
ಬರಬೆಗೊಳ್ಳು॥ಮುಲಕ್ಕುನಿಷ್ಠವಿಧಿಕ್ಷಯಂ ।ಪಾಗುವಸ್ಯ ಕಲ
ಡಾಡೊಡನೊಡನೆಕ್ಕೆಮೋಲಾಯಮ್ಮ ಕುಳಿಕಂ। ಗಮಿಂಗೊಟ್ಟುಮುವಿ
ಜಸೇನೆಯೊಯಮ ಪೊಂಪ್ಪಳಂಬಿಲಂಬಿನಪ್ಪಿಲಿಂಬೆಂಬಿಲಂ॥೩೧॥ ಕಡೆಕ
ಡೆಯಿನುತ್ಪತಿಕಪಿಳೆಗಳಿಬೆವೃತಿಪ್ರಧಾನಂ।ನತ ಬಡುಗಿಸುರಪಿರೋಧಿಗೆ
ಬೋಡುಬಪ್ಪುದಂ। ಈದಿಕಡಿಯೆನುತ್ತ ಸುಮನಸಸಮಷ್ಟಿತಿಪ್ರಸಾದಂ
ನೊಂದಾಸ್ತನೆಕುಮರಿಗಳನು॥ ಪಿಎಪಿಯುಮವಿಭಸುಭಟಿಪ್ಪಟ್ಟುತಪ್ರ
ಧಾನ।ತಡತೆರೆದುಕಾನಿವೀರಪ್ಪಡಿಪ್ಪತಿಪ್ಪುದಂ।ಪೊಡುಪೊಡಿವದಂಕಂ
ಡುಳಿಸಿ ಕೆದಿಕಿದಿಯಾಗಿತಾವಕಸಂಗರದೊಳು॥೩೨॥ಪ್ರಳಯದು
ರ್ನಭಾಳಲೋಚನಕೃಶಾನುವೀ।ಜುಳಿನಕ್ಷಿಗುಂಗಳೆದೊಳುತಪ್ಪಮು
ಯಕೈತಂದು । ನೆಲಗೂಂಡುದೋಯಿನಲ್ಕಂಪಕಾರಿದವಾಳಿಗಳು

ಕೊಂಟಸಿಡಿಲೋಮಿರ್ಯೆ ॥ ಮೊಳಗಿದುದೋಯೆನೆಬಿರಳಿಬೊಬ್ಬೆ
ರಂಜಿಸಿತುಘೊ । ಕ್ಕಳವಿಯೊಳುನೂಂಕಿದಂರಥವನುರೆಮುರಿದನಿಹ।
ಬಲಕಭಯಮುಂಕೊಡುತತಾರಕಂಶೌರ್ಯವಿಸ್ತಾರಕಂಸಂಗರದೊ
ಳು ॥೩೪॥ ಅಳಲಿದುರಗನೊನೊಂದಪೇಬ್ಬಾಲಿಯೊಕಿನಿಸಿದಿ।ಕ್ಕಲ
ನೊಪಸಿದೈತಂದಪೇವಾರಿಯೋಜಗದ। ಕೂಲಿಗುಜ್ಜಗಿಸಿಬಂದವಿ
ಳ್ತ್ರಾವುಮಾಕ್ರೋಧವಿಡೆಗೊಂಡಕೀನಾಶನೊ ॥ ಪ್ರಳಯಭೈರವ
ನೋವುಸಗಿದವೀರಭದ್ರನೋ। ತಿಳಿಯೆಕಲಾಂತಸಮಯದರುದ್ರ
ನೋಯೆಂದು । ಕಳವಳಿಸಿವುರಿದೋಡಿತಸುರನಭಯುಂಕರಾಕಾ
ರಮುಂಕಂಡುಸುರರು ॥೩೫॥ಜಾಳಿಸಿದನಿಂದ್ರನನಲುಂಪೋದನಂತಕಂ।
ಕಾಲಬೇಗಂದೋರಿದಂನಿರುತಿಸಾರಿದಂ। ಕಾಳಿಗಾಗಿವನಧಿಪತಿಸರಿದು
ನಾಯುವಡೆಂಗಿಧನದಂಪರಾಯನವನು ॥ ಓಲಗಿಸಲಿನಿಬಗ್ಗೆಗುರು
ವಾದನೀಶಂಮು। ರಾಳಿವಾಹನಗರುಡಗಮನರೇನಾದರೋ। ಪೇಳಲ
ಟ್ಟಿರಿಯಾಯ್ತುತಾರಕನಭೀಕರತಾಕಾರಮುಂಕಾಣುತೊಡನೆ ॥೩೬॥
ಏನೆಂಬೆನೈಸಿದ್ಧರಾಮುಹರಿಮುಖ್ಯಸುರ। ಸೇನೆಯೊಳಿಸರಿನ್ನದಂಕಂ
ಡುಖತಿಯಿಂದಂಷಡಾನನನಂವಾಹನಮುನೊಲಿದುಬೋಳ್ಕೈಸಿಬಲವನೆ
ಧಿಗಭಯವನೀವುತ ॥ತಾನಿರದೆಬಾಯಾಗರಿಂಬೊಬ್ಬಿಗೊಡುತಂಕೈ।
ಶಾನುವೆಂಕಂಗಳೊಳುಕೆದರುತ್ತಲಾಗಲಾ। ದಾನವಾಧೀಶನಂಸಂಹ
ರಿಪೆನೆಂದುಧನುವೆಂಮಿಡಿವುತೈತಂದನು ॥೩೭॥ ಕಾಲಮೇಘದಸಿಡಿ
ಲಘಟಘಟನಿನಾದವೋ। ಕಾಲಭೈರವನಡವುರುಗದನಿರೊಷ್ಣವೋ
ಕಾಲರುದ್ರನಘನತರಟ್ಟಹಾಸಸ್ವನವೊ ಪೇಳಲೀನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಬಾಲಕಂಧನುವಮಿಡಿಯಬ್ಬಿರಿತವನಿಜಂ । ಬಾಲವಾಯಿಸ್ಮಬುಧಿ
ಯಿವಗೆಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಂ । ಬಾಲಯಾಂತಕನಿದಿರಸಾಕೆನಲ್ತಡದಂ
ಕುವಾರಕಂತಾರಕನನು ॥೩೮॥ ಕಂಡನಸುರೇಶ್ವರಂಬೇಸಗಯನಾ
ಡುವಗಲ । ಚಂಡಕರನಂತೆಸವಕುವರನಾಕಾರಮುಂ। ಖಂಡಪರಶು
ವಿನಸುಕುವಾರನಾಹವವೀರನಾರುವಂಬಗೆಯನಿವನು ॥ದಿಂಡೆಯುಂ
ಪಲವಂಗದಿಂದಮಿಂದೆನಸುವ। ಕೊಂಡಲ್ಲದಿರನೆಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿವಿಜ
ಯಕೋ। ದಂಡಮುಂದನಿವಾಡುತಿದಿರಾಗಿನುಡಿಸಿದಂಮಧುರವಚ
ನಂಗಳಿಂದಾ ॥೩೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸ
ದಿಬಿಡದವರೊಳೀದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದೆಗೆಪಠಿ
ಸಿದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲ
ಭೋಗಮುನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹ

ಕನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ..... ॥೪೦॥.

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೩೯೯೦ ಪದಗಳು೪೫೯೯೦ ಮಂಗಳ.

* ೧೧ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಷಣ್ಮುಖನಧಟನೀಕ್ಷಿಸುತಖತಿಯಿಂದೆ। ತಾರ
ಕಾಸುರನಿರದಿಕಾಗಲ್ಕೆ ಕೊಡೆಸಂ । ಪಾರಮುಂಮಾಡಿಸುರದಂ
ಕಾಯ್ದನಭವನಕುಮಾರಕಂಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥

ಪದ॥ ಪಕ್ಷಿವಾಹನಸಸಹಪ್ರಾಕ್ಷಪಂಕೇಜಭವ। ಯಕ್ಷಪತಿನಮಿತಗ
ಜರಾಕ್ಷಸಾಜಿನಚೇಲ। ಚಕ್ಷುಗ್ರಹೇಭೂಷಪಮುಕ್ಷಪತಿಶೇಖರಮಹಾ
ಕ್ಷ್ವೇಡಲಸಿತಕಂಠ, ಅಕ್ಷೀಣತರಮುಖಮದಕ್ಷಮತ್ತೇಭಸ। ಯಕ್ಷ
ಚಿತ್ತೋದ್ಭವವಿಪಕ್ಷಫನಕಮಣಾಕ । ಟಾಕ್ಷಪಂಪಾಪುರಾಧ್ಯಕ್ಷಜ
ಯಜಯವಿತೂಪಾಕ್ಷಭುವನೈಕರಕ್ಷ॥೧॥ಜಲಸಿನ್ನೆಲಿಸಿದ್ಧರಾಮಖ
ಳಿನೆಂದನೆಲೆ । ಬಾಲಕೇಳ್ನಿನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿಮಿಕ್ಕನಾಡುವಿ । ಬಾಲನೇ
ತವೆನಿನ್ನಪಡಪಹನನಿಯಮಾರೊಮಗ್ಗುಲೂಳುತಾಯಮೊಲಯ॥
ಪಾಲನುಂಡೊರಂಗಿಪ್ಪುದಿನದೊಳ್ಕೈತಂದುಗೂಡೆ। ಪಾಲಕಾರ್ಯ್ಯರಬಲಿ
ಗೆಸಿಲ್ಕಿಕೆಡಬೇಡನಂ। ಪಾಲನಂಗೈದಿಹೋಗೆನೆನಗುತಗುಪನಸುರ
ವಲ್ಲಭಂಗಿಂತೆಂದನು॥೨॥ಬಾಲಕಂತಾನಾಡೊಡೇನಾಯ್ತುಕತ್ತಲೆಗೆ।
ಬಾಲಾರ್ಕನಂಜುವನೆವನದಮನನಾನೆಯುಕ । ರಾಳತೆಗೆಸಿಂಗವರಿ
ಯೋಡುವುದೆವರ್ವತಕವಜ್ರವೇನಳಿವಿದೆ॥ಮೀಲನರಿಯದೆನು
ಡಿವರೇಮರುಳಿನೀಂನೋಡ। ಮೂಲೋಕಮಂತಿಂದುತೇಗುತಿರ್ದಪೆ
ನಿನಗೆ। ಪಾಲನಾಗುಣವೇಕೆನುತ್ತಾತನಂಬಾಣಜಾಲದಿಂಮುಳುಗಿಸಿ
ದನು॥೩॥ ಮಾನವಭುಜಂಗರೆನಗವಿಲ್ಲವಿಜರವಿ। ಮಾನಂಗಳೆಂಸೆ
ಳೆದುಸರಿಯಟೇಂದತ್ಯಾಗ್ಯರ್ಗೆ। ಮಾನಸವ್ಯಥೆಯನಾಗಿಸಿದೆನಾಸವ
ದೊಳಗೆನೀನದಂಕೇಳ್ಪರಿಯಲ॥ಮಾನಗರ್ವದಮಾತಿದೆನ್ನದಿರುನೀಂ
ಜಯರ। ಮಾನಯುನಳುಮುಪಚಂದ್ರನುನೆನಿಸುವೆನ್ನಯಸ। ಮಾ
ನನೇನೀಂಪಸುಳಿ ಪೋಗೆನುತ್ತಸುರೇಂದ್ರನಾರ್ದೆಟ್ಟಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ
ನು ॥೪॥ ಪರಿಯಟೇಂದಾದಿಸುರನರಭುಜಗಮೆರಸೇಂ। ಘರದೊ
ಳೋಡಿಸಿದನೆಂದೆಂಬಸಡ್ಡಿಯಕೇಳ್ದ । ಸರಿಮುಖ್ಯರಂಕಾಯ್ವನಿ
ನ್ನನಾಂಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆತಂದೆನೋಡುನನ್ನ ॥ ಪರಮವಿಕ್ರಮವನೀಂ
ವುನ್ನತಪವಂನಾಡಿ। ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಿಂಪಡೆದಪದವಿಂನಿಲ್ಲಿಸರಿ। ಪರ
ಶಿವನಕುವರನಾನರಿಯಲಾಯೆಂದೆನುತಲಸುರನಂಬಂಕಡಿದನು॥೫॥
ಪಲಬಗ್ಗಹನಿಸಿಪಂಚಶಿವನಣುಗನಾನೆನ । ಳ್ಕಲದವರ್ಗದಿಹರಿತೆಗೆ

ಬೇರಬಲ್ಲವೆ। ಗೆಲಿಯತೋರ್ಪ ರಿಸಾಕುಸಾಕುಕೂರಂಬಿನಿಂತ
ನಿನ್ನನಾಲ್ದಲೆಯನು ॥ ಕಳಚುವೆಂನೋಡೆನುತೆದಾನವಂಬಿನ್ನ
ತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿದುಬಿಡಲಾಬಾಣವೆಲ್ಲವಂ । ಬಳಿಕಕಡಿವಂಗುರ
ವುತ್ತೆಸುವನಾಖಳಿಂಮರಳಿಕಡಿವಂಕುವರನು ॥೬॥ ಎಸುವಹೊ
ಯಿಂದೆತೆಗೆದೆಸುವಬೊಬ್ಬಿರಿದುತೊ। ಟ್ಟೆಸುವಕುಶಲಂಗಳಿಂದೆಸು
ಕೈಚಳಕದಿಂ। ದೆಸುವಕೆವಿವರಿಗೆತೆಗದೆಸುವತವಕದೊಳೆಸವ್ಯಾ
ಸವ್ಯಂಗಳಿಂದಂ॥ಎಸುವದಶದಿಕ್ಕುಗಳೊಳೆಸುವಲಘುಪಾಳಿಯಿಂ।
ಸುವದೂರಾಪಾತಲಕ್ಷ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ। ಲೆಸುವಚಾಪಕಲಾಪ್ರವೀ
ಣಿಚಿತ್ರಾಡಿದರುಪಟುಭಟರುಸಂಗರದೊಳು॥೭॥ಅಣಿಅಟಲುಘಣಘ
ಟಲುಭುಗಿಲೆಂಬಸಾಯಕ। ಕ್ಷಣನಲಿಂತೀವಿದುಗಜಾಂಡಮಂಡಲವ
ಣಿದತುಂಡುಗಳಿಂದಲಡಿದುದವನೀಪಕ್ಕ ವೇನೆಂಬೆನಟ್ಟರಿಯನ
ಕಣೆಕಣೆಯುತಾಗಿಸೊಗ್ಗಡಕಿಡಿಯುಗಡಣಿಪಂ। ಪಣಿದುದುಸವ
ಜಗವೆನಲೋರ್ವರೆಟ್ಟಪಾ। ರ್ಗಣವನೋರ್ವರ್ಕಡಿವುತೆಚಾಪ ಪ
ರ್ಕುಮಾರಕತಾರಕಧ್ವರ್ಜದೊಳು॥೮॥ ಪುರ್ವ್ವಗಳಬಿಗಿದವುಡಗ
ಮಂಡಿಗಳನಿ । ಟ್ಟೂರ್ವ್ವರೊರ್ವರ್ಗರ್ಗತೆರಳಿದವುಪಾಕೋಪಾಗ್ನಿ
ಯುರ್ವ್ವತಿರೆ ಕಂಗಳೋಪ್ಪಾನಿಸಿಕದಿಸೂಸೆಕಾಬೊರ್ಗೆ ಭುಜಬಲ
ಟೋಪದ॥ಗರ್ವದಿಂಸರಿಯಾಗಿರಾದಿದಧರ್ಮರದೊಳುಧ। ನುರ್ವ್ವೀ
ನಿಪುಣರಾಮೇಲಿಗುಣನಘಟನಿಂ । ಪೃರ್ವ್ವದೇವನಮೆರಳ್ಮಂತಾ
ಮಂಪೂಡಿಕೂಡಿಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನು ॥೯॥ ಕೇಲೆಸಿದವವನನೊಸ
ನೊಸಲಕಂಣವನ,ಬಾಲನೆಚ್ಚಬುಹೊಸಬಿಸಿಯನೆತ್ತರಹೊನಲಾ
ಳದಿಂಪರಿದುದವನಿಗದಾನವನವೀರರಸವುಕ್ಕಿಸೂಸುವಂತೆ॥ ಪೇ
ಲೀನಾಕ್ಷರವನುಗಿದುರಕ್ಕವನೊರಸಿ । ಏಳಿಯುಂಗೊಂಡುಹೊರ
ಳೊಯ್ದೆಸೊಸೆಮುಸೆಯ,ಬಿಲ್ಲಾಳಿಗಳೆನಾಯ್ಕರುವರನನೆಸೆಯಲ
ನರಿದುತಾನೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೧೦ ಹೊಗರೊಗುವಹೊಸವ
ಯಬಾಣವಸುರನತನುವ। ನುಗಿದುಭವಸರಿಂದಿಪಾಯ್ದುದು
ಣಯಂ।ಬಿಗಿದುಪಾತಾಳವಂಪೊಕ್ಕುಘಾಸನಲಯಲಾತಬೊ
ಲಂಬಿದಿರಲು ॥ ವಿಗತದಯುಜುಂಕರವಿಘ್ನತಿಯುಂದಳವಳಿದು । ವಿ
ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿಧರೆಯದಿರಲ್ಕಟ್ಟಕ್ಕುದ್ಯ। ಗ್ಯಾಗಳಿಮಂತೆರದೆರ್ನ
ದುಕಟ್ಟಾಳಾಗಿಸೇನಾನಿಗಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ ಕೆರಬನೊಡಸೇನೆಂ
ಕೈದೆಗದುಕಾದಿದೊಡೆ। ಬೆರತೆಲಾಬಹಳಿಗರ್ವದೆನಿನ್ನತಲೆಗಳಂ।
ರಿದುಬಿಸುಡುವೆನೀಗನೋಡೆನುತಘೊಸಮುಸೆಯಬಾಣಂಗಳೆಂತೊ
ರ್ಪು॥ಪೆರೆದಲೆಯನಾತ್ಮಜನನೆಚ್ಚುಮರಳೆಚ್ಚುಬೊ। ಬ್ಬಿರಿದುಕೈಯೆ

ಡನೆಸೆಯೆಸೇನಾನಿಯನಿತ್ತುಮಂ । ಮುರಿದುಮಗಳಿಚ್ಚುಸಾರಥಿವ
ರೂಥಾಶ್ವಂಗಳಿಂಕಡಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೦॥ ಬಳಿಕನೂತನವೀರರೂ
ಥಾಶ್ವಸಾರಥಿಗಳುಮ, ನಳವಡಿಸಿತಶ್ವಂದನವನೇರಿಷಡ್ವದನ, ನಳ
ವಿಗೈತಂದುಬಿಲ್ಲಂನೆಯನುರೆನೇವರಿಸಬೆನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಂ॥ ಪೊ
ಳೆವಪೊಸವುಸೆಯಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂತೊಟ್ಟಾರ್ದ್ರ, ಖಳನೆಸೆಯಲನಿತು
ಬಾಣಂಗಳಿಂಕಡಿದಿಂಡೊಡನೆ, ಮುಳಿದವನಕರದ ತಾಮ್ರಕವನಿಕ್ಕಡಿ
ಗೈದನಾಕುವರನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೧॥ ಮತ್ತೆಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದೆಸಲ್ತರ
ಳಿಗುಹನದಂ, ಕತ್ತರಿಸಬಿಸುಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳಗನೊಹಸೋ, ನ್ಮತ್ತಂ
ಬಳಿಕ್ಕೊಂದುಕಾರ್ಮ್ಮಕವನಳವಡಿಸತೆಗದೆಸಲ್ಕೊಪದಿಂದಂ॥ ಉತ್ತ
ರಿಸಿದಂಡಿದವಕಡಿವಕ್ಕೆಯೊದಗಿನಿಂ, ಸತ್ತುಕೋಟಶರಾಸನಂತೀ
ರಲಾಗದನು, ಜೋತ್ತಮಂಮರಳಿಪೊಸಬಿಲ್ವಿಡಿದುಪಾವಕಕಳಂಬ
ದಿಂದಾರ್ದಿಟ್ಟನು॥೧೪॥ ಉರಿದವುರಥಸೂಪತ್ರಚಾಮರಂಗಳ್ತರಿಕು, ವ
ರಿದುಕರಿತುರಗಮುರುಳಿದವುದೊಡ್ಡಂಬಿಟ್ಟು । ಹುರಿದವೊಲುಸೇನೆ
ಸಿಡಿಮುಡಿಗೊಂಡುಬೆವಕಮುರುವರಿಯಿತ್ತಜಾಂಡಕಂದು॥ ಹರಸು
ತಂಕೋಪದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿನೀಗಸಂ । ಹರಿಸುವೆಂವರುಣಬಾಣದೊಳೆಂ
ದುಧನುವಿನಿಂ । ಸುಯಿಸದಂಪಿರಿದುಸಂಸರಿಸುವುರಿಯಡಗಿಯಾವರಿಸೆ
ನೀರ್ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥೧೫॥ ಕಾರಮುಗಿಲುರೆಕರೆವನೀರೆಂಬೊಲು
ದಕದಾ। ಕಾರಮಾಯ್ತಾಬಲವದೆಲ್ಲಮುಂಬಿಲ್ಲುಟಂ। ಕಾರಮುಂಬ್ಯೂಧ್ವ
ನಿಗಳಡಗಿದವುಚತುರಂಗಂಗಳ್ಮಹಾಪ್ರಳಯದ॥ ವಾರಾಸಿಜಲಚರ
ಮೆನಲ್ತೇಂಕುತಿರ್ದವಿದ। ಕಾತಾಸೆಯೆಂಬಿಲ್ಲರುಂಬಾಯ್ವಿಡಲುಬಳಿ।
ಕಾತ್ತರಾಸಿತೋಯಸಂಪಾರಬಡಬಾಸ್ತ್ರಮಂತಾರಕಂತೊಟ್ಟಿಟ್ಟನು॥
ಕೆರಳಿಪುನರಪಿತಾರಕಾಸುರಂಕೋಪದಿಂ। ಗಿರಿಶದಂದೊಟ್ಟಿಟ್ಟನಾಗು
ಸಂಕೂಡೆಸಂ। ಸುಯಿಸಿದಂವಜ್ರಕಾಂಡವನೆಚ್ಚುದನುಜೇಂದ್ರನೆಚ್ಚಂನಿ
ಶಾಬಾಣಮಂ॥ ತರಣಿಶರದಿಂಕಾರ್ತಿಕೇಯನೆಚ್ಚಂವಳಿ, ಕ್ಕುಗವಿಶಿಖ
ಮನಾಗಳಸುರನೆಚ್ಚಂಮಹಾ । ಗರುಡಾಸ್ತ್ರಮಂತೊಟ್ಟತತ್ಸರ್ಪಬಾ
ಣಮುಂಗುಹನಾದ್ರ್ಯಖಂಡಿಸಿದನು॥೧೭॥ ಇತಣಿಳಿವವ್ಯಾಸ್ತ್ರತತಿಗ
ಳಿಂದೋರೋರ್ವ, ರುಂತೊಲಗದೆಚಾಡುತಿರೆಮಹಾಕೋಪದಿಂ। ದಂ
ತಕೋಪಮತಾರಕಂಬಳಿಕಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರಮುಂವಾಡಿತೆಗದೆಸಲ್ತ॥ ಸಂ
ತಾಪಿಸಿತುನಿಖಿಲಲೋಕವಾಬಾಣಮುಂ। ಕಂತುಹರನಣುಗನತಿವೇ
ಗದಿಂರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ, ಮಂತೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟಖಂಡಿಸಿದನಿಕ್ಕಡಿಗಳುರಣಾಂಕ
ಣದೊಳಡೆಗಡಯಲು॥೧೯॥ ಅಂಬುಜಭವಾಸ್ತ್ರಮಂಕಡಿದುಬಿಸುಡ
ಲುದೈತ್ಯ, ನಂಬಕಂಕೆಂಪೇರಿಘುಡುಘುಡಿಸಿಮುನ್ನಮೆ। ಟ್ಟಂಬುಗ

ಳಿಹವೆಣಿಲ್ಲಬಾಳಿಬಾಲಕನೆಂದುಕೈಗಾವೆಡ್ಡಿಡರಿಯೆಯೆನುತ॥ತಾಂ
ಬೇಗದಿಂದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂಸೆಳೆಯಲಾ। ಡಂಬರದಕಿಡಿಯಗಡಣಂಗಳಿಂ
ಗಗನವುಂ।ಜುಂಬಿಸುತ್ತತಿಭಯಂಕರವಾಗಿತಾಳಕನಕರದೊಳಿಗರಂ
ಜಿಸಿದುದು॥೧೯॥ಧಗಧಗತಾಳ್ತಾರದಿಂದಂಧಕಾರಮಂಡಲಂ। ಪೊಗೆವುತಿ
ರ್ದುದುಸಮುದ್ರಂಕುದಿದುತಿಮಿಳಿಲ। ನುಗುಳುತಿರ್ದುದುನಭದ
ನಕ್ಷತ್ರತತಿಭೂಮಿಗುದುರುತಿರ್ದುದುದನುಜನು॥ನಗುತಕೇಳಿಲವ
ಲವೊಮಾಲನೀನೆನ್ನೊಡನೆ। ಪಗಗೊಂಡಫಲವನುಂಬೆಯುತೆತಿರುಪಿಡ
ಲುರಿಯ । ನುಗುಳುತೈದುವಶಕ್ತಿಯುಗುಸಂಪಿಡಿದಿಡಲುಖಳನೆದೆ
ಯಘಟ್ಟಗಿದುದು॥೨೦॥ತನುನಡುಗಿತುಟಿಯೊಣಗಿತಲೆತಿರುಗಿಬಸ
ವಳಿದು।ದನುಜಕುರೆಬಿದ್ದಂರಣಾಗ್ರದೊಳುನನೆದಜಾ। ಜಿನಗಿರಿಯೊ
ಲಿರ್ದುದುಕಳೇಬರಂರಕ್ತಾಂಬುಸರಾವ್ಯಂಗವುಮಮುಸುಳಲು ॥ ಕನ
ಲಿಕಡುವೇಗದಿಂದೊಡೆಯನಾಜ್ಞವನೆನಗೆ। ತನಗೆಯುತಮುತ್ತಿದುದು
ದೈತ್ಯಬಲವೀಷಡಾ। ನನನಂಬುಗಳವುಳಿಯೊಳಂಬರಂತುಂಬಿಕೋ
ಳಾಹಳಿದರಭಸದಿಂದಂ॥೨೧॥ ಕೆರಳಿನಾಲ್ಪಸೆಯೊಳಿರದೊತ್ತಿದಶ್ವ
ತ್ತಿದ । ಕ್ಷಿತುರಂಗಾರೂಢಪುರುಬಿದರ್ದುಬಿದ ।ಸ್ವರವುಪಾರ
ಥರಿರದೆತಾಗಿದರೂಗಿದಸರಳಿಸರಿವಳಿಗರವುತ॥ಘೋರಿಘೋರಿಗಳಿದಿ
ಗಡಿಗೆವಿಸುಕಿದರ್ಮಸುಕಿದ। ರ್ಪರಿಪರಿಯಕೈರುಗಳೊಳಿಕ್ಕಿದರೊಸ್ಸ
ಕ್ಕಿದ। ಸರಳಿಗಳತನತನಗೆಬೀರಿದರೊರೀರಾಪ್ರಪುರುಷಮನಸು
ರಭಟರು॥೨೨॥ಇತ್ತಲೀತಾರಕಂಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದೆದ್ದುಮಿಗೆ। ಕೆತ್ತೆದೆ
ಯಶಕ್ತಿಯಂಕೆತ್ತುಮನದೊಳುಬಿಂತೆ। ವೆತ್ತವನೊಳಿನಿತುಹೊಳ್ತುಂ
ಪಸುಳೆಯೆಂದುದಾಸೀನದಿಂನೆಣಿಸಿದೆನಲು॥ಕತ್ತರಿಸುವಂಶಿರವನಿನ್ನು
ರಲ್ತೇಳ್ದಿನವ। ನುತ್ತರಿಸನಾಳಿಸುರರಂತಿಂದುತೇಗುವೆನೆ । ನುತ್ತವಂ
ಶಾಂಚಪರ್ವತದಮರೆಯೊಳ್ಪೊಗಿವೈರಿಗರದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಸೇನಾನಿತನ್ನನುರುಬುವಸಕಲತಾರಕನ। ಸೇನಾಸಮುದ್ರಮುಂಕ
ಲಕಿತಸ್ಪಭಟಂ।ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂಸಂಗರಿಸಿದಂಮಪಾಪ್ರಳಯಸ
ಮವರ್ತಿಯಂತೆ॥ಏನೆಂಬೆನೈರಾವಮಣರಿಯಜೇಂದ್ರಾಗ್ರ್ಯರುಮಪಾ
ನಂದದಿಂಗುಡನನೊಲ್ದುಕೊಂಡಾಡಿಸಲಿ। ದಾನವಾಘಟಕಂಕಾಣದೆ
ರಣಾಂಕಣದಿನೋಡುತೈತರುತಿರ್ದಳು॥೨೪॥ಇಮುಳಿಂತೆದಳಿತೋ
ತ್ಪಳಾಳಿವುಯವುಮುಭವಭೂ।ಧರದಂತೆಶಿವಗಣವಿಲಾಸವುಯವುಬ
ಲಯುರ। ಗುರುಕುಚಪ್ರಯದಂತೆವರಪತ್ರಭಂಗವುಯವುಮಾನೆಗಳ್ಕ
ದಡಿಬಿಟ್ಟಾ। ಸರಸಿಯಂತೆನಿಪಾತಪುಂಡರೀಕೌಘವುಯ। ನಿರದೆಸ
ರನಾಭರಣದೊಲುರುಂಡವುಯವೆಸವ। ತರಣಿಜವುರದಂತೆಬಹು

ನರಕಬಂಧವು ಯವಾಗಿರಣವಿಸದಿಹುದು॥೨೪॥ ಕರಿಯಚರ್ಮವ
ನುಗಿದು ಪೊರ್ದುತಲಿಗಳಿಕೋದು। ಕೊರಳೊಳಿಗೆಹಾಯ್ದು ಬಿದಿ ದ್ದಕೊ
ಲವುನಾಂತು । ನೊರೆನೆತ್ತರಂತೆಗೆದು ಪಣೆಯೊಳಿಗೆಬೊಟ್ಟಟ್ಟುವು
ತೊಂದು ಬಲ್ಲಲಿಯನು॥ ಕರತಳದಿಪಿಡಿದುಮರುಳಿಗಳಿವೇಳದಲಿ
ಪೇ । ರ್ಮರುಳೊಂದಿರುತಿರಲ್ಕಂಡುಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಚರಣಕೆರಗಿದು
ದೊಂದುಪ್ರಮರುಳಿಶಿವನೆಂದುಗುಹನರಿದಸಂಗರದೊಳು॥೨೬॥ ಪೆ
ಣನತಿಂದೂಳ್ದಬಳ್ಳಿವಿನದನಿಗಾನನಾ। ವ್ರಣದನೋವಿಂದನರಳುವ
ರವತಾಳಮುಂ। ಕುಣಪಮುಂಡಗಳಿನವಪಾತ್ರವುಲ್ಲಿಯನೋಟ
ಕರ್ಕಳೀನೆಂಬನತಿಂದು ॥ ತಣದುತಲೆಗಳಿತೊನೆವ ಭೇತಾಳತತಿನ
ಭೋಂಗಣದಿಂದಟಿಗಿಟಿಗಿದುಬೀಳ್ವತಲೆಮೆಚ್ಚಾಗೆ। ರಣರಂಗವೇನಾ
ಟ್ಯರಂಗದಂತೊಪ್ಪಿದುದುಸುಳಿನಶೋಣಿಪರಕಣ್ಗೆ"॥೨೭॥ ಮುಂಡಂಗ
ಳಂಮಗುಚಿನೋಡಿಬಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದ। ಖಂಡಂಗಳಂಕೆದರಿನೋಡಿನಿಗೆನು
ಡಿದವೇ। ತಂಡಂಗಳೆಂನಲಾಂಕಿನೋಡಿದಭಸಂದೋಸವಿಡುಕಿನೊಳ್ಪಿ
ದಕಿನೋಡಿ॥ರುಂಡಂಗಳಂಬಗಿದುನೋಡಿಸಯದೊಟ್ಟಿನಿನ। ತಂಡಂ
ಗಳೆಂತೆಗೆದುನೋಡಿನೊಲೆನೆತರಿನ। ಕೊಂಡಂಗಳೆಂವುಳುಗಿನೋ
ಡಿದರಾಕ್ಷಿದಕ್ಕೆಲ್ಕಶವಂದಿವಿಜಭಟರು॥೨೯॥ಇಂತುರಣರಂಗದಲ್ಲಿಡೆ
ಯೊಳುಂಸಕಲಸುರ। ಸಂತತ್ತಿಗಳಿರಸುತ್ತಿರಿಗ್ಗರರ್ನಾನಾದಿಗಂತದೊ
ಳುನೋಡೆಸರಿಕಾಲ್ಗಾಂಚಪರ್ವತದವುನೆಯೊಳಿಗಿದ್ದಖಳನಿರವನು ॥
ಶಾಂತಿಳಿದುಬಂದುಸುರಪಾಲಂಗೆಪೇಳಲ್ಕೆ। ಸಂತಸದೊಳಿಂದ್ರನೈತಂ
ದುತಾರಕನವೃತ್ತಾಂತಮುಂಗುಗನೊಡೆನೆಬಿನ್ನನಿಸೆಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಕೆ
ನೀಡಿದಂಶ್ಯಮನು॥೩೦॥ಮೂಡಿಗೆಯೊಳುಗಿರುಶಾಂಭವಬಾಣಮುಂ
ಹೆದೆಗೆ। ಹೂಡಲೀರೆಳ್ದಗಂನಡುಗಿಕದ್ರಿಗಳತಲೆ। ಬೀಡೆಬಿರಿದುದುಸ
ಪ್ತಕರನಿಧಿಗಳುಕ್ಕಿದವುಕುಸಿದುದಿಳೆವನಪೊರೆಗೆ॥ ಓಡಿದವುತಾರೆ
ಹರಿಯಜಪುರದಸರಕುಗ। ಳ್ಪೊಡಿದವುಶಿವಲೋಕಕಹಪಕರಿಕವು
ತರ । ಲ್ಲಾಡಿದರಕಾಲದೊಳ್ಪ್ರಳಯವಾಯ್ತೆಂದುಪಂಕಜಭವಂಚಿಂ
ತಿಸಿದನು ॥೩೧॥ ನಿನಗೆಗುರಿಕಾಲ್ಗಾಂಚಪರ್ವತದಮರೆಯೊಳಗಿದ್ದ।
ದನುಜನೊಡಲಿಂದುಬಾಣಕಚೆಸಸಿಮಂ । ಮನದೊಳಗೆಜಪಿಸಿಕಿವಿ
ವರೆಗುಗಿದುಬಿಡಲುದುರೊಳಿಂಗಿಡಿಯಗಡಣದಿಂದಂ॥ ಅನಿಲಪಥದಿಂ
ದಲೈತಂದಬ್ರವಲ್ಲಭನ। ತನುವನಿಬ್ಬಗಿಗೈದುತಾರಕನದೇಹಮಂ। ಚಿ
ನಿಕಡಿಯನಿರದೆವಾಡಿತು ಶಾಂಭವಾಸ್ತ್ರಮದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ
ನು ॥೩೨॥ ತ್ರಿದಶರರಳಿಮಳಿಗರದಾಡಿದಪಾಡಿದ । ಪ್ರದಿದುಗಂಧ
ರ್ವರಾನಂದಬಿಂಭಂದದಿಂ । ದೊದರಿದವುಸುಮನಸರಭೇರಿಗಳ್ಮೊರಿ

ಗಳ್ಕೈಯೆತ್ತಿಬಣ್ಣಿಸಿದರು॥ಮುದದೆಸುರಕಾಂತಾಳಿನರ್ತಿಸಿತುವರ್ತಿಸಿತು। ಪದಪಿನಿಂಜಯರವಂಲೋಕದೋಳ್ನಾಕದೊ। ಳ್ಪದುಳಿಸಿದರಮರಪ್ರವೋದದಿಂಖೇದದಿಂದುಳಿದಸುಡರಳವಳಿದರು॥೩೦॥ಪೊಡವಿಯೊಳ್ದುರ್ಜನನನೊಳಿಕೊಂಡವಗೆಕೇ। ಡಡಸುವುದುನಿಜವೆಂದುಲೋಕದವರೆಂಬನಾ। ಣ್ಮುದಿಪ್ರಸಿವುದೇಶ್ರೌಂಚಪರ್ವತಂತಾರಕನನಂದುತನ್ನಯಮರೆಯೊಳು॥ ಅಡಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದಕಾರಣಂನಾಡೆತ। ನ್ನೊಡಲೊಳೀರಾದುದನಿತಲ್ಲದಾದಾನವಂ। ಮಡಿದುಸ್ಫೋದಂನಿವಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ಜಗವರಿನೆರಾಮಕೇಳಚ್ಛರಿಯನು॥೩೧॥ತೀರಿತ್ತುದ್ದಬಸವಿಲಗವಮಲರ್ಗಮರ,ನಾರಿಯರಿಗೊಗತನಂನೆಲೆಯಾಯ್ತುನಾಕದೊಳು। ಶ್ರೌರಿಪದ್ಮಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿದಿಗ್ಪಾರರಪುರಮುವರವರವಶವಾದವು ॥ ದೂರವಾದುದುರಾಚಾರವಾಗ್ನೀಯಕಂ। ನೇರತೊಡಗಿದುದವನಿಯಮರರಿಂದವಮರರ್ಗ। ಮಾರೋಗಿಸಿತ್ತುಪಾಲಿರದಖಿಳಭುವನಜನವಸುರೇಂದ್ರನಸ್ತಮಿಸಲು ॥೩೨॥ತಾರಕನಸುತರಾದಿಮಿಕ್ಕವಕ್ಕಸರೋಡಿ। ನೇರಿದರುಗಿರಿಗುಹೆಗಳೆಂಬಳಿಕ್ಕತ್ತಲುಳು। ಮಾರಕಂಸರಿಯಜೇಂದ್ರಾರ್ಚ್ಯಮರತತಿವೆರಸಿಕೈಲಾಸಪುರವನೈದಿ॥ಮಾರಹರನಡಿಗೆರಗಲುವರನಂತೆಗದಪ್ಪಿ। ದಾರಿಜಾಂಬಕಕಮಲಭವಮುಖ್ಯಸಕಲಬ್ಯಂ । ದಾರಕರನವರವರಪುರಕಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೩೩॥ ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸದ್ವಿಮಲ, ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಪಲಬ್ರಾಹ್ಮವೆಂ। ಬುದಧಿವರ್ಧನಸೋವನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವಿರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು॥ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ। ವಿದನೆನಿಪವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯನತಿ। ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣಕಥೆಯೊಳಗೆಮೂರನೆಯಕಾಂಡಂ॥೩೪॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋಪದರ್ಗರ್ಥವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗವನು। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೩೬॥

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಕಾಂಡಸಂಖ್ಯಂ ಸಂಧಿಸಂಖ್ಯಂ ಪದಗದ್ಯಸಂಖ್ಯಂ ಮಂಗಳೆ.

ಮೂರನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು.

೪ನೇ ಕಾಂಡ ೧ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾರಕಾತ್ಮಜತತಿಗೆಕಂಗಟ್ಟಿಸುರರಿರದೆ। ಮಾರಾರಿಗತುಳಪಶುಪತಿಪಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟಿ। ಕೂರಬುಳಿರಂಕೊಲ್ವನೆಂದೀಶ್ವರಂತ್ರಿಪುರಕೈದಿಪಾಳಯವಿಳಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುರದಹನಕರಕಾವಸವಪರಮಸುರನದೀ। ಧರಕೃಪಾಕರದಿನಾಕರಕೋಟಿವರತೇಜ। ನರವಿಸುಳಿತರಶೈವಕರವರದಹರ ಮಹೇಶ್ವರದುರುಳಿಖಳಿಸಂಹರ॥ವಿುರಹರಸರೋಜಜಾವುರವರಾನತಪನ್ಯ ಚರಣಭಿನತರಪುಣ್ಯಕರಣಬಗ್ಗಾಜಿನಾ। ವರಣನತಸಂಕುಲಾದರಣಸರ್ಪ ಪ್ರಜಾಭರಣಸಲಹೂನತರನು॥೧॥ ಸನ್ನುತಗುಣಾಗ್ರಣಿಯೆಸಕಲಧರ್ಮದಕಣಿಯೆ। ಚನ್ನಬಸವೇಶರುಷ್ಕೃತನಾಶವೇಳ್ವೆನಿನ। ಗಿನ್ನುತಾರಕನಸುತರಾಗುಹೆಯೊಳಿಡಗಿರ್ದುಬಳಿಕಲೀನಾದರೆನಲು। ಚನ್ನಾಗಿಕೇಳಯ್ಯಸಿದ್ಧರಾವುೀಕಥೆವ। ನುನ್ನತಕನಾವೃತದಸಂಗ್ಯಿಯಂಗೈರ್ಯಸಂ। ಪನ್ನನೆಂಬಿನಿಪಷಣ್ಮುಖನಿಂದೆತಾರಕಂವಡಿದಸಮುನಂತರದೊಳು ॥೨॥ ತಲೆದಡಿಂದಳುಧರಾವನಿತಲೋಕದಜರರು। ನಲಿದರುಸಮಸ್ತದೇವಪ್ರತತಿದುಂದುಭಿಯು। ಬೊಳಗಿನಿಂಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಂಸಿಂಗರಿಸಿತಂತಮ್ಮನಗರಂಗಳ ॥ ಸಲೆಪೊಕ್ಕುಸುಖನಿರುತಿರೆತಾರಕಾತ್ಮಜರು। ಕಲಿತಾರಕಾಸ್ಥಕವುಲಾಕ್ಷವಿದ್ಯನ್ಮಾಲಿ। ಗಳೆನಿಪ್ಪಖಿಲಜನಪರೀವೃತವಿರುಂಗಿರಗುಪಾಂತರದೊಳಿಡಗಿರ್ದರು॥೩॥ ನೂಕಿದರುಖಲರಿಂತುಬಹುಕಾಲವುಂಗುಡಾ। ನೀಕದೊಳುಭೇದವಿಂವೀಣೊಂದುದಿವಸ ಟಿಂ। ತಾಕುಳಿತವಾನಸರುತವ್ಮಿಳಗತಾವಿನೆನದಾಳೋಚನೆಂಗೈವುತ॥ ಸಾಕಿನ್ನುಚಿಂತೆನವ್ಮಯ್ಯಂಗವರವಿತ್ತ। ಕೋಕನದಗರ್ಭನಂಕೂರ್ತುತಪವಂಮಾಡಿ ನೀಕಾಂಡವತಗಳಂಪಡೆದುದಿವಿಜರಬಡಿವೆನೇಕೆಸಂಶಯವೆಂದರು॥೪॥ಖಳರಿಂತುನಿರ್ಧರಿಸಿಕೂರತಪವಂಮಾಡಿ। ಸುಲಭನಾಗಿರ್ದವರವಂಪಡೆವೆಂದಾಮಗ। ತೊಳಗುವತಪೋವನವನೋಡುತ್ತೈತರೆವುಂದೆಕಾಣಿಸಿತುವನವದರೊಳು॥ ಸುಲಿಪಲ್ಲಕೆಂಜೆಡೆಯಕೃಷ್ಣಾಜಿನಾಂಬರದ। ವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಲೇಪನದಸರ್ವಾಂಗದ। ಜ್ವಲಪಕ್ಷಮಾಲತಾವಿಭೂಷಿತೋರಸ್ಥಳದಮುನಿವರರುಕಂಗ

ಸದರು॥೪॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾವನದೊಳಿಸವತಿಳಿ । ಗೊಳಿದಲ್ಲಿ
ಮಿಂದುಕೊಚಿಯಾಗಿತ್ತೀರವನಡರಿ। ನಳಿನಬಾಂಧವಗಂನವಸ್ಕರಿಸಿ
ತವ್ಮ್ಮವನಷ್ಟಾಂಗಳಿಂಜಾನಿಸಿ॥ಜಲಜಸಂಭವನನಿರ್ಮ್ಮಳಪ್ರಾತಮೂ
ರ್ತಿಯಂ। ನೆಲೆಗೂಳಿಸಿತವ್ಮ್ಮಸ್ಪತ್ಕವುಲದೊಳುಯೋಗಿಸಂ । ಕುಲ
ದೊಳ ಪ್ರತಿಮುರಿಂದೆನಿಸಿಖಳರಾಗತೊಡಗಿದರುಗ್ರತರತಪವನು॥೬
ಚರಣದುಂಗುಟವನಿಳೆಗೂರಿನಾಸಾಗ್ರದೊಳ। ಗಿರಿಸಿದೃಷ್ಟಿಯನವ
ಲತರತ ಪೋವೈರ್ಗ್ಗಿಯಂ। ಹರಿಸೊಳಿಸಿಚಿತ್ತಮಂಬಲದನಿಷ್ಕಂಪ
ನಂಮಾಡಿಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ಗ॥ ಇರದೆದೇಹಾಭಿಮಾನವನುಳಿದುಮ
ತ್ಸ್ಯಗ್ರ ತರನಾದನಿಷ್ಟೆಯಿಂದುಷ್ಟೈತೇಯರಾ। ಚರಿಸುತ್ತಿರೆತತ್ತ ಪೌ
ವಮ್ಮಿಸುಡುತಿರ್ದು ದಂದಃಖಿಳಲೋಕವಚಣಿಯೊಳು॥೭॥ ಪಾರಿದು
ದುಶಿಂಬಿಗಿಂದಂಸಿಡಿದುನಭಕೆತಾ । ಕೋರಿದುದುನಿರ್ಜರಾಂಬುಪ್ರ
ವಾಹಂಗಳೆರೆ । ಮೀರಿದುದುಮುನಿಕುಲಂತಪ್ತನಮನಾಕ್ಷಿಣಮುತಿ
ತ್ವರಿತಗೆಮನಂದಂ ॥ ಹೀರಿದುದುಭಯಮುಮನಹಿಸಂಕುಲಂತವಿಕ
ರಿಕು। ಬೋರಿದುದುನಾನಾಕುಜಪ್ರತಿಯೊಡ ನೊಡನೆ। ಜೋರಿದು
ದುಸಳಬಿಗವ್ಯಗಳಂ ತೆಳ್ಳಿನಿಯಪೇಳೆಂದುಬಣ್ಣಿಪುವೆನು॥೮॥
ಘಳಿಘಳಿಸುನಾವ್ಯನಲಂತಂಗಂಕುದಿವುತಳಿ ಮಿಳಲನಬ್ಬಿನೆ ಭಿಶಾ
ಗಜರಾಜಿತಾಪದಿಂ। ತಲೆಯಾಡಲೆಶೇಷನಭಾವಮಣಗಿಪಿತಾಗಕ
ಚ್ಛಪನವನಿನ್ನಯಲು॥ಜಲರುಹಸಭವನಾಂಡ ಚಿರಾವರಣಮಂತುಡು
ಕ್ಕಿಲುಗಿಲಿಗೆಳಚಲತೆಯನಳಿನಾವಿಘಾತ್ಪನಂ। ಬಳಿಕಸೃಷ್ಟಿಯನೆ
ಸಗುವಂತಖಿಳಲೋಕಮಂದಹಿಸುತಿರ್ದುಭಗರಗೊಳ್ಳು॥೯॥ ಏಕೆಂ
ದಿನಸುರತಪಸ್ತೇಜನುಮಿರೆ ಪೆಟ್ಟಿ। ಭೂನುವುಮಂಡಲಮಂತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಬೇಗದಿಂ। ಭೂನುಗನಾಕಲೋಕರಜ ತರಿಗತಿಭಯಂಕರವಾಗಿತೋ
ರುತಿರಲು॥ತಾನರಿತನಜ್ಞಿಸಂಭವನಾಗಚಿಂತೆಯಿಂ । ಜಾನಿಸಿದನೆದೆ
ಯೊಳಗಖಿಳವಿಘ್ನಂಸುಳಿವೆ। ಮಾನಿತಪ್ಪರುನರಗಾರ್ಜಿಪೋ
ಗದಿರಬಾರದೇನವಾಡುವೆನೆಂದನು॥೧೦॥ಕತ್ತಲೆಗಕಲಿಸಿತೆಯನಹಿ
ಗಳ್ಗಿಗರಿಗಳೆಂ। ಮತ್ತಸಸ್ತಿಗಮಡಾಯುರ್ಮ್ಮಮಧರಾಧರದ। ಮೊತ್ತ
ಕ್ಕಚ್ಚೈತನ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟಡುಳಿಯುವವೆಲೋಕಮಂತಾಂ ಸೈವೆಯೊ
ಳು॥ ತತ್ತಾಪಸರ್ಗರ್ಮೊಗದೋರಲವರೇನೆಂದು। ಬಿತ್ತರಿಪರೋಚಿನ
ನಕರುಣವಿರಿದಿವಿಜರ್ಗೆ। ಮತ್ತಾವಭಯಮಿಲ್ಲವೆನುತಬಂದಾಗಖಳ
ತಾಪಸರೊಳಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ಎಲೆತಾರಕಾಕ್ಷಕಮಲಾಕ್ಷವಿದ್ಯುನ್ಮಾ
ಲಿಬಳಲಿದಿರಿಬಹಳಕಾಲಂನಡೆದುದೀತಪಂ। ಸಲೆಮೆಚ್ಚಿದೆಂನಿಮ್ಮ

ಮನದಭೀಷ್ಟವುದಾವುದಿತ್ತಪೇಂಪೇಳಿ ಎಲ್ಲ ॥ ಬಳಿಕಕೆಂದಿರದುಳಂ
ಡವುನಳಿನಸಂಭವನಸ್ರುಲಿತವಾಣೀವ್ಯವೂರ್ಧ್ಯಂಭಳಿ
ತಟವಿಳಿತವಿಲಸಿತಕರಾಂಜಲಿಯೊಪ್ಪೆನ್ನುಚ್ಚತುತಿಸಿದರಂಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೧೦॥ ಜಯಜಯಜಯನಕಕಲ್ಪಾಜಯಾಕ್ಷತೀಭದ್ರಾ।
ಜಯಜಯಜಗದ್ವಿತಜಯಲೋಕಪಾವನತ । ಜಯಜಯಸುರ
ಜ್ಯೇಷ್ಠಜಯಸರ್ವಜನವಿಷ್ಟಜಯಜಯಶಿಣ್ಯಗರ್ಭ ॥ ಜಯಜಯ
ಚತುರ್ಮದನಜಯಸಕಲಗುಣಸದನ । ಜಯಜಯಮದುರಿತದೂರಜ
ಯಸುನಿಗಪೋಷ್ಟಾತ । ಜಯಜಯಮೃಷಾಪಾಂಗಜಯವಿನುಲಸ
ರ್ವಾಂಗಜಯವೆಂಬತ್ತಂಬೆಂದುಂ ॥೧೧॥ ಗಗನಸ್ಪರ್ಶಿಯೊಳುಮುಸ್ಪರಂ
ಗಳಿಂವಾಡುವೆವ್ಯಸೊಗಯಾಗಿಕನಕಕಲಶಾ ತಲೋಕಾಂಗಳಿಂ। ನಗ
ರವುಂರಕೊಂಡಿಕ್ಕೆಲದ ಸುತಲರಚಿಜಂಗಳಾಣವಿರಲು॥ವಿ
ಗಸುರಸಸ್ಪರ್ಶನದುಷ್ಟಕ್ಕೆಂತಾಗಲಂ, ತಗಲುಗುಂಬೊಂಗಂಬಿನಿಂದೆನೆ
ಯಲೇಪೇಳ್ದಿ। ನಗರದಮಿಳಗ್ಗಣಬೊಪ್ಪಸಂತತಂತಿರಗುಲಂಗುಮು
ತ್ತಿಂತೆಂದರು ॥೧೪॥ ಬಿಳಿಚೆಪ್ಪಿಳಿಂಪ್ಪಮಪ್ಪುಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ। ಸ್ಪಾಕ
ಯವಿರಚಿಸೀಲ್ಯೆಸಲೆಲ್ಲಿಸೆಚಿಡಿಚಿಡಿಸಿದು । ಸ್ಪಾಕ ಮಂತಿಕ್ಕಮಿಸಿನ
ಡೆಯುವಿರಚಿಸೀಲೋಕಿಗರಲ್ಲಿಕಿಗಳಭ ರಿಂಬೆಳ್ ॥ ಅಚಿತವಿನನೇಕರು
ಣಿಸೆನೆನಾಗ್ಯತಲಂ। ವಿಚಲಿಯಾಸನಾಗಿತಿನಚಿತಾಣುಲಪೂರ್ವ ।
ರಚಿತಸಂಕಲ್ಪವೇಗೆಲ್ಲರಿಯುವಂತಾ ತನು ಸವನುತಪೊಡಿಂತೆಂದ
ನು ॥೧೫॥ ಆಂತೆಸ್ವಯಮೂರ್ಧನೇರಚಿಸಿದಿನುಗಾಯಿಜ । ಸಂತತಿಗ
ಳೀಲೋಲಗಂಸವುಸಿಸಚಿತಪುಂಗ । ಳಿಂತವೆಂದಾ ಂಕಣಿಚಿಲ್ಲಾವವಂ
ಬಾಸ್ಯೆಳಂಬಿಸುವನುತಿಂದಂ ॥ ಆಂಕನಮಾಗಪ್ಪೋಗಿಂಬಿತಕ
ಮಲೋದ್ಭವಂ । ತಾಂತಳಿದನಾಗಸಕ್ಷಚಿಯವಚಿತಪ್ಪಿಲ್ಲಾಂತ
ರಂಗವುಮಾನಂಯಮಂಬಿಸು ಚಿಪಾಲಂಗನವೆಂಬೆನು॥೧೬॥ಮು
ಸಗಿನೀರಸಕುಜಾರಾಶ್ಚಿಮಂಬಿಡಿಗಿ । ಸ್ಪಿಸುವವಸ್ಪಾಗಮಾರ್ಗಲ
ಮಾಗಿಂದುದೋ। ಚಿಸುವುಚೀನುಂಟುಮನ್ನವೆತಾಲಪಾತ್ಮದ
ರ್ಶನವಿಲಜುವರವೀಯಲು॥ನವಚಿಸ್ಪಾಸಕಾರ್ಯಗಾವುಚಿತನಿಯ
ಯಂಗಸಮಬಲವಾಗವಚಿಸುಸಂಚಿಚಿಲುಕ್ಕೆಳಿಸುತ್ಪಿನಂಪ್ರಚಿತ್ಸಯ
ಮನಾಕಾಶಚುಂಬಿತಂತ್ರಿಮದತತಿಪೊರೆಯಲು ॥೧೭॥ ಪೊಗರೊ
ಗುವಪೊಂಗೊಳಂಬೆತಾರಕಾಸ್ಪಂಗಜಗ । ಜಗಿಪಚಿಚ್ಚಿಯ ಕೋಟಿಕೆ
ವಲನಯನಂಗೆಕಾ।ಬೊಗವತಾಚಿಕೊಂನಿನದುವೀರವಿದ್ಯಾನ್ಮಾ
ಲಿಗೀಕ್ಕನುದೊಳ್ಳಾಗಿ॥ಆಗಣಿತಮಹಾವಿಭವಬಂದಿಸಂಪದದಿಂ

ದಿ। ಮಿಗೆನೆರವಸೈನ್ಯಂಗಳಿಂದೆಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ। ಸೊಗಸುಬೀರುತ್ತಿದ್ದ
ವೀಕ್ಷಿಸುವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೪॥ ಹರಿಯಂತೆಚಾರುವ
ನವಾಶ್ವಾಭಿರಂಜಿತಂ। ಹರನಂತೆಭೋಗಿನಿಕರಾಲಂಕೃತಂಸದಾ। ಶರ
ಧಿಯೊಲುಲಾವಣ್ಯ ಸಂಯುತಂಗಿರಿಯಂತೆದನುಜಶಾದೂರ್ಲಾಸ್ಪ
ದಂ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಾಗರ್ಣತೆಯುಗ್ರತೆಜಡಾಶ್ಯಯತೆ। ಪರಮಕಠಿಣತೆ
ಯನೊಳ್ಳಿಂದುಪುರವನಿತೆ । ಬಿರಿದುಕಡೆಯವನಾಂತಳಿನೆತಾರ
ಕಾಂಬಕನಪೊಂಗೋಂಟಿಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೫॥ ಬೀಸರದೆನಿಚ್ಚವಾ
ಕಾಶದೊಳುತೊಳಲುದಿನ , ಗೇಸರಾಸಗುಬಿಡದೆಬಾಂಬಾವಿಗಂಗ
ಮುಮ । ನೋಸರಿಸದೀವುದಿನಿತುಬ್ಬಿತರಸರಿಸವಾನವರರಂಕೆಳಿ
ಗೊಳಲ್ಕೆ॥ ಆಸುವರ್ವರಿತಿಂದುತೇಗುವರೊಪ್ಪಿಗಿತಾ। ನೀಸುರದ್ವಿಷ
ರಸೇರುವೆನೆಂದುವಿಧುಬಿಂದು। ಲೇಸಾಗಿನಿಂದನೆನೆರಜಿತಕೋಟುವ
ಳಿಯನಿರ್ಮಿತಪುರಂಮೆರದುದು॥೧೦॥ಪಗಲೋಳ್ಪೆಚಾರವುಂಮಾಳ್ಪೆ
ನೆಂದೊಡೆಬಗೆಯದರೆಮುಟ್ಟುವಂಪಕ್ಷದ್ವಯುಂಗಳೊಳಗೆ। ಗಗ
ಳಿಕೂಡುವಚಂದ್ರಕಲಿಗಳೇರಾತ್ರಿಯೊಳುಪೂರ್ಣತೆಯನೆನಗೀಯ
ವು॥ ಮಿಗೆನಿಲಲ್ಕಡೆಗಾಣೆನೀಖಳರಾತ್ರಮಸ। ರೊಪ್ಪುವಡಿದುನೆಲೆಯೆ
ನುತ್ತುಂಧಕಾರಿಂದನುಜ। ನಗರಮುಂಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಪುರ್ದೆನೆಕಾಬೊರ್
ನ್ನಕೋಂಟೆಯುಂಪುರಮೆನೆದುದು॥೧೧॥ ಅಮರಾವತಿಯನೆವುಗಸ
ರಿಯೆಂದುಸೊಗಳಿಯುಂ। ತ್ತಮರಿದಂಮೆಚ್ಚುವರೆಕುಲಗೋತ್ರಭುತ
ಕಂ। ಗವುರೊಮನೆತಾನಾದುದನಿತಲ್ಲದೂರ್ವ್ವಗಮನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಂ
ಮಾಳ್ಪುದು॥ಸುಮನೋಹರಾಸ್ಪದಂಭೂಸ್ವರ್ಗಮದ್ಯಮುಂ। ಪ
ಮಮಪ್ಪೆನಗೆಸತಿಯೆಂತೆನುತೆತಿಪುರಂಗ। ಳಮರಪುರಮಂನಗುವ
ದೆನೆಕೇರಿಕೇರಿಯಸುಧಾಧವಳಿಮೆಮ್ಮೆರದುದು॥೧೨॥ ಕೇಳಿದೆಯ
ಲಾಸಿದ್ಧರಾಮದನುಜರಭಾಗ್ಯ। ದೇಳಿಗೆಯನಗಡುರಕ್ಕಸರಿಗ್ಧರತ್ತ
ಲೇಂ। ಪೇಳಲೇಂಪೂರ್ವಕಾಲದೊಳಿಂದವನವರಬಂಧುವರ್ಗಂಗ
ಳಾದ॥ನೀಳನಳಕಂಮೂಕಜುಂಭಘೂರ್ಣಾಕ್ಷಖಳ। ಕಾಳವಾನವಜ
ಟುಸುರಶುಂಭಮುಂತಾದ। ಕಾಳರಕ್ಕಸಗೈದಿನೇರಿದರುತಿಪುರಮುಂ
ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆನಲ್ಕೆ ॥ ತಾರಕಸುತಗ್ಗಡಸರೋಜಭವನಂಕೂರ್ತ್ತು।
ಘೋರತಪಸಂಮಾಡಿದಗ್ಗಡಾದೈತ್ಯರ್ಗೆ । ವಾರಜೋರ್ಗ್ಭವನಿತ್ತಗ
ಡಸದ್ವರಂಗಳಂತದ್ವರದಬಲ್ಮೆಯಿಂದಂ ॥ ನೇರಿತುಗಡೈಶ್ವರ್ಯ್ಯತತಿತಿ
ಪುರವಂಮಾಡಿ । ಘೋರಿಗೊಳಿಪಗಡಸಮಸ್ತಲೋಕಂಗಳೊಳು।
ದಾರಿಯುಮೆಗೆಂತೆನುತೆ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳೊಳು ಗುಜುಗುಜುಮು

ಸಗುತಿರ್ದುದು ॥೨೪॥ ಉತ್ಸಕದಿನಿರುತೊಂದುದಿವಸವಾದಾನವರು। ತತ್ಸಕಲಚತುರಂಗವುಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಸಂಪೆ। ಸೌಖ್ಯದಿಂಕೊಬ್ಬಿವಿಪುಲದೋರ್ದಂಡಕಂಡೂತಿಯುಂಕಳವೆವೆಂದು॥ ಉತ್ಸವದೊಳ್ಮೈತಂದುಕಂಗೊಳಿಪನಿರ್ಮಲವಿ । ಯತ್ಸಿದ್ಧುವಂದಾಂಟನಾಗಲೋಕಂಜೊಕ್ಕ । ಉತ್ಸಿತದೊಳಖಿಳದಿಕ್ಪಾಲರಂಸದೆದುತತ್ಪುರಕಠಾಣೆಯಮಿಟ್ಟರು ॥೨೫॥ ಅಲ್ಲಿಯಸಮಸ್ತಗಜಹಯಮುಮುಖ್ಯವಸ್ತುಗಳೆ। ನೆಲ್ಲವಂತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆಕಳುಪಿಪ್ರಜನಗಳಂ । ಫಲ್ಲಿಸುತಸುರಪನಂಪರಿಭವಿಸಿತತ್ಪುರದಸತಿಯರಂಸೂರೆಗೊಂಡು॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಸೋಗಿಮೈಗರೆವಸುಭಟರ್ಗ। ಳೆಲ್ಲವಂಸದೆಬಡಿದುತಿರುಗಿದರ್ದಾನವ। ರೆಲ್ಲವೆಂದೆಂಬಕಾಮಿನಿಯಮುಂಗಲವಿಡಿದುಸೈನಿಕದಗಡಣದಿಂದಂ ॥೨೬॥ ಕೋಡದಸುಭಟರಿಲ್ಲತಿಜಗದೊಳುಕೂರ್ತುಕೊಂ। ಡಾಡದವನುಜರಿಲ್ಲಕಂಡುನಂಬುಗಗಳಂ । ಬೇಡದವನಿಪರಿಲ್ಲದುರ್ಗಮಂಧನಮಂಸಮುಸ್ತಸಂಪದವನುಳಿದು॥ ಓಡದಪಗಳಿಲ್ಲಬಹುರಿಗಂತದೊಳಿಕ್ಕೆ। ಗೂಡದವಿಜಯವಿಲ್ಲನಾಡಮನಸಂದಿವ। ಮೂಡದಮಪಾಹಂಸೆಯುಲ್ಲದಾನವರಭುಜಬಲಪರವನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೭॥ ಈಪರಿಯೊಳಖಿಳಲೋಕಾಳಿಗಳಪಾಳಿಗಳ| ನಾಪ್ರರದದನುಜಪ್ರತಾಪಮುಂಕೋಪಮುಂ।ವ್ಯಾಪಿಸಿದುತ್ತಸುರಪ್ಪಂಗನಂಭಿಂಗವಂಪಡೆದುಹಿಮಗಿರಿತಟದೊಳು॥ ರೂಪಳಿದುಸುರರಸಾಮಿಪ್ಯದೋಳ್ಗೀಪ್ಸದೋ। ಳಿಪ್ಪಪಾತ್ಕರಂಜರೆದುಬೈನ್ತತಂಸುಯುಸ್ತಂ।ಕೂಪಗತಪತ್ರಿಪಾವೇಷಮುಂರೋಷಮುಂತಾಳ್ದಸಲಪಿನಮಿರ್ದರು ॥೨೮॥ ಒಂದುದಿವಸಂಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವೆರಸಿ । ಬಂದುತ್ಸರಿತಟದಭೂರಿಗಸ್ವರದೊಳುಪು। ರಂದರಂಕುಳ್ಳಿರಲುಪೂರ್ವಕೃತದುಷ್ಕೃತಂತವುಗಕ್ಕೆಗೂಡಿತೆಂದು॥ ನೊಂದುವಿಜಿರುಪಧಿಯನುರೆಬೈವೃಷಿರೆಸುರಪ। ನೆಂದನಿನ್ನೇಕೆಶೋಕಿಪಿರಿಯನುನ್ನಾವನಿಂ। ಬಂದುದವನಿಂಕಳವೆವೇಳಿಯೆನುತೆತಂದುಸೊಕ್ಕರಜನೋಲಗವನು॥೨೯॥ ಕಂಡನಮರೇಂದ್ರಾಪಿಬೃಂದಾರಕರವಕ್ತ್ರಮಂಡಲದದುಗುಡವನಿದೇನಿದೇನಾವಖಳ । ನಂಡಲೆದನೆನೆವಕುಟತಟಘಟಿತವರಕರಾಂಜುಳಿಯೊಪ್ಪೆಸುರಪಾಲನು॥ ಚಂಡಬಲತಾರಕಸುತಸ್ಕಲಲೋಕನುಂ। ಹಿಂಡಿಹಿಳಿದೆಮ್ಮನರೆಯಟ್ಟಲಾವತಿಭಯುಂಗೊಂಡುನಿಮ್ಮಂಪ್ರಿಯುಂಸಾರ್ದೆವೆನೆಸಂತೈಸಿದಂ ದೇವಸಂತತಿಯನು॥೩೦॥ ರಾಜಹಂಸನನೇರಿಕಮಲಜಂಬಂದುಸುರ। ರಾಜಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬಕಂಬೆರಸುನುತ್ತರಾಜಿತಮಹಾ

ಶೈಲಶಿಖರದೊಳಿರಾಜಾಲಯೋಚಿತಾಸ್ಥಾನನಾಗಿ ॥ ರಾಜಸ್ಥವಮಸ್ತ
ಲೋಕೇಶಮಣಿಮಕುಟನೀ। ರಾಜನದ್ಯುತಿವಸಗಲಾಸಭೆಯನಾ
ಗಗಿರಿ । ರಾಜನಂದನೆಯವಕ್ಷೋಜಾತಫಲಸ್ಪರ್ಶಾಂಕಿತಾಂಗನಡಿಯೊ
ಳ್ಮಣಿದರು॥೩೧॥ದೇವಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಂಸಸ್ವರೂಪಭುವೆ। ನಾವಲಂ
ಬನಸಕಲ ಗುಣನಿಳಯಬಹುಲೋಕ। ಪಾವನತಪಾದಪಂಕೇಜಾತ
ಯುಗ್ಮಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಭವಾನೀಧವ॥ ನಂವದಾನಗೊಳಿಂಮಬಿನ್ನ
ಪವಕೇಳಿಕರು। ಣಾವಲೋಕನದಪಿಯೂಷನುಂಕರೆಯಂದುದೇವ
ತತಿಯಗುಳಿದಗಿತುತಿಯಿಸೆವುದೇನ್ಹರಂಕಮಲಜನ ನೀಕ್ಷಿಸಿದನು॥
ಅವಧರಿಸುಜೀಯತಾರಕದೈತ್ಯನಾಸ್ಥಜರು । ನಿವಿಜಿಂಸಪಡಿ
ದುಸವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳಂ । ಕವಿಸಿವಸ್ಥವನಧಿಕರಿಸಿದುಷ್ಕೃತಮಂಪ್ರ
ಕಟಿಸಿಜಗಜ್ಜನರನು॥ ಅವಗಡಿಸಲಿಂಸಾಧ್ಯವಿದೇವತೆಗಳ್ಕೈತಂದು। ತವ
ಚರಣಕಮಲವುಂನೋರ್ಪರಿನೆಮಗಪಿಸ್ಮಸುವಮಿದ್ದಿ ಯಾವುದಿನೆನ
ಸುನಗುತಲೀಕ್ಷಿಸ್ವಾಂಕಮಲಜಂಗಿಂತೆಂದನು॥೩೩॥ ನೋಡಿದೈಬೊ
ಮ್ಮನೀಂದನುಜರ್ಗಮುಂಬಿಸ್ಪ। ಕೇಡನರಿಯದಿವರವನಿಸ್ತೈಯನ
ರಿವರಸಿರಿ। ನೋಡುಗರಲಾಪೊರಮ್ಮನೀಗದಿನಿಜರಂಹಂಪಕ್ಕಿ ಬಂದಬ
ಳಿಕ ॥ ಆಡಲೇನಮಗಪಶುಪತಿಪಕ್ಷ್ಮನುಂಕಟ್ಟಿ, ನೋಡಿಸಂಗತ್ರಮದಿ
ಪುರತ್ರಯದವೀರರಂ, ನಾಡಿಸಂಸರಪಿಪೆನೆಪರಶಿವನನುಡಿಗೇಳ್ದುಸು
ರಕುಲಂತಲೆದೂಗಿತು॥೪॥ಮೂಗುವಕ್ಷಿಲೇಕೆಶಿವನೆಂಗನುಡಿಸೆವು
ಗೆ। ಸೋಗದೋಕವುಲಮಿತ್ರನವಿಷತ್ವಂಗಳೆಂ । ಗೂಗಿಬಲ್ಲದೆವಿಷ್ಣು
ಮಿದು ತಪ್ಪೆಂಬುದಂಮರುಳುಗಳುನೀವರಿವಿರೆ॥ ಭೋಗದೊಳು
ಮೈಮರೆದುನಿಮ್ಮನರಿಯದೆನಿಸಿ। ತಾಪಗಡದೊಳೋಲಾಡಿನಿತ್ಯನ
ವ್ಯಯನಭವ । ನಾಗಿರಂಜಿಸುವಪರಶಿವನನುಡಿಮೀರಿದಂ ಪಶುಪೆಂ
ದೊಡೇನೆಂದನು॥೪೫॥ಸಕಲಭೂತಂಗಳೇಪಶುಗಳ್ವಿಚಾರಿಸ। ಲ್ಕಕ
ಳಂಕನಾದಪರಮಾತ್ಮನೇಪಶುಪತಿಸ । ವಿಕಲನುತಿಗಳುತತ್ಪಸಂ
ಚನುಂಬಲ್ಲಿದೀಚಿಪಪಟ್ಟವನೆನಲ್ಕ॥ ಸಕಲಗಣಕಥಿಪನಂದಿಯನು
ಡಿಗೆಬೆಳಗಿದರ್ । ಮುಕುರದಂತಾಯ್ತು ವರಮಾನವಜಾಧ್ಯಸ್ವಸ್ಥ।
ನಿಕರವಗಜಾಪತಿಗೆಮಾಡಿದಪ್ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂವಿಭವದಿಂದಂ॥೪೬॥
ಆಸೈನ್ಯಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಹರಿಯಜಡುಮದ । ಪಾಲಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂ
ಬಕಂಹರುಷದಿ । ಕಾಲಕಂಠಂಗೆಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕನಮಿಸಲತಿಕರು
ಣದಿಂದಿಂದ್ರನೊಡನೆ ॥ ಭಾಳನಯನಂನುಡಿದನೆಲೆಸುರಪನೀನೆಮ
ಗೆ । ಮೇಳೈಸುರಥವನೆನಲಿಂದ್ರಮತಿವೇಗದಿಂ । ಪೋಳಿದಂವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ

ಗವಂವೆರವರೂಥವನೊಡರಿಚಲ್ಬಗೆದನು ॥೩೭॥ ಏನೆಂಬೆನಾವಿಶ್ವಕ
ರ್ಮನಿಂದಂಭೂವಿ। ತಾನೇವರೂಥವಾಯ್ತಾಸುಗಳ್ತಾರೆಗಳ್ನಾಸ
ಮುದ್ರಂಗಳಶ್ವಂಗಳದಾವಿಂದ್ಯಗಿರಿಪಾಸುವಲಗೆಯಾಯ್ತು ॥ ಭಾನು
ಚಂದ್ರರಮಂಡಲಂಗಳೀಗಾಲಿನೊಗ। ನಾನಿಸಿದಿವಸದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾ
ಯಣಯುಗವು । ನೂತವೇದಂಗಳೇಮಿರವಳುದುರಿಗಳಾಗಿಶಾಸ್ತ್ರ
ಮೀಕ್ಷೀಲಾದುದು ॥೩೮॥ ಎಸವಮಿಳಿಸರ್ಪಮುಪನಿಷದಾಳಿಹಯ
ರಜ್ಜು । ಮಿಸುಪಚನ್ನುಟಿಗೆದೋಂಕಾರಮುಪಾಮೀರು। ಪೊಸತ
ಪ್ಪಚಾಪವಿರಾಜನೇಸಿಂಜಿನಿಸರೋಜಾಕ್ಷನಸ್ತ್ರಮಾಗೆ॥ಬಿಸಜಾಸ
ನಂನೂತನಮಲನರ್ಘ್ಯಂಗನೆಯ। ರಸಮನಯನಂಗಚಿಮರವನಿಕ್ಕು
ವರಾದ। ರಿಸಕಏಂನಭವನಸ್ಥಿರಿವಕನಕಾಚಲದಭಕ್ರಮುಂದೆನಿರ್ದು
ದು॥೩೯॥ ಆವದೇವೆರ್ಗಶಿವಶಿವಮುಪಾದೇವವಿ। ಶ್ವಾವನತಳಿಂದಧಂ
ಮುತ್ತಾವದೇವರ್ಗೆ । ಗೋವಿಂದನೇಪರಂವಿಧಿನೂತನಾವ್ಯಾಯತತಿ
ಜಯಘಣರಾಜನೆ॥ ಆವದೇವರ್ಗೆಸಿಂಜಿನಿಮುಪಾಮೀರುವು। ತ್ತಾವ
ದೇವರ್ಗದನುವೀಚರಾಚರದೊಳಾ। ದೇವನೇದೇವನಾತಗೆದೇವರಿ
ಲ್ಲೆಂದುಸರ್ವಲೋಕಂನುತಿಸಿತು ॥೪೦॥ ಕರತಳದಿನಾಳ್ಗುಮಂಪಿಡಿದ
ಜುಂಸತ್ಸುಗಿವೆ । ಭರಿತಚನ್ನುಟಿ ಗುಮಂದೇದಮಯವಾಜಿಗಳ । ನಿ
ರದಿಂಕಿಸಲೊಡಂರಥಸಸಂಸಯಮಭ್ರಮುಂಡಲವನಂಡಲೆದವು॥ಕ
ರುಣಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನೆಸುರರನುಡಿಗಳ್ದ । ಪರಮಪಾವನಮೂ
ರ್ತಿಶಂಕರಂಗೈಶ್ವರ್ಯಸಂ । ಹರಣಕಾರಣನೆಪ್ಪನಾವುಪಾಸ್ಥಾನರಂಜಿತ
ಸಿಂಹಪೀಠದಿಂದಂ ॥೪೧॥ ಸೊಳೆವತಲೆಮಾಲೆಯಂಕೀಲೆಯುಂತೆಗತೆಗ
ದು। ಕೆಲದವಕ್ಕೈಸಂಚಿವಿಲಸದ್ವಿಭೂತಿಯಂ। ದಳಥಳಿಪಸಪಾರ್ಶಂ
ಗಕೊರಳ್ಗಳಿನಂಗೆಯುಪ್ಪೆಡೆವಣಿಯಪಾವ್ಯಗಳನು ॥ ಪೊಳಿವಿನಂಕಡೆ
ಯುಸರಪಳಿತೋಳ್ಗಳಭೂಷಣ। ಕ್ಕಳವಡಿಸಿವೃಂದೊವಲಮುಂಜೆರ
ಗುಮಿಗದಿಸೆಗ। ಳೊಳುಮೆರವುತೀಕ್ಷ್ಣರಂನಸುನಗುತನಡೆತಂದುರಥ
ವೇರಲನುವಾದನು॥೪೨॥ ಉದರದೊಳಿನೇಕಬೊವ್ಮಾಂಡಂಗಳಂತಾ
ಳ್ದ । ಮದನರಿಪುತನ್ನ ಪಾವಮಾಂಭ್ರಿಯನಿಡಲುರಥಂ। ಪುದಿದಭಾರದೆ
ರಥಾತಳಕಿಳಿಬೆಗಾಲಗಳುನೆಗ್ಗಿದವುಸಯಮೆಳಕಲು॥ ಇದನೀಕ್ಷಿ
ಸುತಸರೋಜಾಂಬಕಂಪಾತಾಳ। ಸದನಮಂಪೊಕ್ಕುವೃಷಭಾವಲಾ
ರಿನಾಗ । ಳದುಭುತವರೂಥಮಂನೆಗಪಲಾಕ್ಷಣದೊಳೊಯ್ಯಾರ
ದಿಂರಥಮಿಸೆದುದು ॥೪೩॥ ತಲೆಗೂಡಹುದವುವೇದವಾಜಿಬಳಿಮೊ
ಳೆಯಟ್ಟಿ । ನಳವಡಿಸಿದಂಮತ್ತೆವಿಶ್ವಕರ್ಮಂರಥಂ । ಥಳಥಳಿಸಿದುದು

ೇದವಾಜಿಯುಂಚಪ್ಪರಿಸಿನಾರಥರಥವನಾನಿಸೆ ॥ ನಲಿದುಹಡನಿಕ್ಕೆ
ಮೊಳಖಿಳವೇದವಿತಾನ। ಮುಲಿವ್ಮತಿರೆರಥವೇರಿಶಂಭುಸರ್ವೇಶ್ವ
। । ಕಲಸನ್ನಾಹಮುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲಗಣಕುಲದೊಡನೆನಡೆ
ರಿಂದನು ॥೪೪॥ ಪಸಿದೊಡಂಬುಜಭವಾಂಡಂಗಳಂಕಳಿಬಿಭ ।
ಸುವಬಾಯಾರಿದೊಡೆಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳಂ । ಮುಸಗಿಸೂಳಿಂದ
ೀಳ್ಸುರಿವಭೂಷಣಕೆಂದುಸಿಡಿಲತುಡುಲವ್ವಳಿಸುವ ॥ ಶಶಿರವಿಗ
ನವನ್ನಗನ್ನಡಿಗಳೆಂದುನಿ । ಟ್ಟಿಸುವಕುಲಗಿರಿಗೆಲೀಲಾಕಂತುಕತೆ
ನಾ । ಗಿಸುವವಿಷಮಪ್ರಮಥಗಣಮೈದುತಿರ್ದುದಗಣತಕೋಟ
ೀನೆಸಹಿತ ॥೪೫॥ ಬಿಗಿದರಂಚೆಗಳತವೆಕೊಂಬುಕತ್ತಿಗಳಸಬ। ಳ
ಬಾಂಬರವೆಸವತಕ್ಕೆಯದನಾಳಿವಿ । ಯ್ಗೆಗಳುಗಿಪಪೊಸಪೊಂನ
ಕ್ಕರಕ್ಕೆಗಳಜೋಲುವಘಂಟೆಗಳದನಿಗಳ॥ ವಿಗಡಿಯೊಳವಹೊವೆಮ್ಮ
ಯುಹವೆಮ್ಮಗೆಯನಿರ್ಭಿನ್ನ । ನಿಗಳದವುದಾಂಧಸಿಂಧುರವರ್ಗ
ಸ್ತಕವು । ನಗದುಪೊನ್ನಂಕುಶದೆವೆಮೃವಳಿಗೆತಪ್ಪಜೋದರಹಿಂ
ನಡೆಗೊಂಡುದು ॥೪೬॥ ಸಿಂಗಾಡಿಗಳಸರಳಿಹೊದೆಯವೊಗರಂ
ಗಳ । ಸೊಂಗೆಜ್ಜಿಗಳರಕ್ಷಪಾವುಡವಬಂಧಿಸಿದ । ಕಂಗೊಳಿಪಡ
ಣವಶುಣಿಖನಧಾನ್ಯನದಿಂದಂಜಿಸುವಕಡಿಯಣಗಳೆ॥ವುಂಗಾಲಕಡೆ
ಗಳಭೂಷಣದಸಲೆರಾವ್ತರಿಂಗಿತದಗವುನಗಳರಾಜಿಸುವತೇಜಿ
ಳ। ವಂಗಡದರಾವುತನ್ಗಡಿಗೊಂಡರಗಣಿತಂವೆರಳಚಮ್ಮಟಿಗೆಯುಂ
ಂ ॥೪೭॥ ತುಂಬಿದಂಬುಗಳಿಗಳಿಮೋಣ್ಡಿಕಿರಿದಶಸ್ತ್ರಕುಲ।ದಂಬರ
ನಳ್ಳಿರಿವಕೇತುವಿತತ್ರಿಯುಸಯುಕ। ದಂಬಕದಟಾರುಳಘುಗವುನಳ
ಚೀತಾತ್ಕರಚಕ್ರಂಗಳಿಂಸೊಗಸುವ ॥ ಇಂಬಾದಥೊಂದೇಗರ್ಳಿಂಪತ್ತಿ
ಂಕೈತಾಡಿಬರದೆಲೋಕವುಂಕೆಮ್ಮಡಾಗಿಸುವರಧಿಕ। ರಿಂಬುದೇಂ
ಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳುನಡೆಗೊಂಡರತುಳಸನ್ನಾಹದಿಂದಂ ॥೪೮॥
ರಿಗೆಗಳಿಹಲಗೆಗಳಖಂಡೆಯದಸಬಳಿಗಳ । ಸುರಗಿಗಳಬಿಲ್ಲುಳಂಬಿನ
ೊದೆಯಕ್ಕೈಪೊಡೆಯ। ಧರಧರದಜೋಡುಗಳತಲತ್ರಾಣಿಗಳಸವು
ಸನ್ನಾಹದಾಯುಧಗಳೆ॥ ಬಿರುದುಗರನಾಲಸತ್ತಿಗೆಯಚಮರಗಳಪ
। ಪರಿಯಶಾಲಾಲ್ಲಳ್ಳಿಬಿದರಭವಸೇನೆಯೊಳು। ಪರಿಗಣನೆಗರಿದೆಂ
ನಲ್ಕಹಾಣಾಪಾಣಗಯ್ವಡುತವಕದಿಂದಂ॥೪೯॥ ಸರಿವುಯಂಘೆನ
ರಧ್ವಜವುಯಂಗಜವುಯಂ। ಕರಿವುಯಂಪಟಹತಂಬಟವುಯಂ
ಟವುಯಂ। ಶರವುಯಂವಾದ್ಯನಿಸ್ವನವುಯಂಜನವುಯಂನಾನಾ
ರುಧಾವಳಿವುಯಂ॥ ಸುರವುಯಂಸಕಲಗಣಕುಲವುಯಂಬಲವು

ಯಂ।ಗೆರಮಯಂಭೂತಸಂತತಿಮಯಂಖುತಿಮಯಂ।ನೆರಮಯಂನೆ
ಗಳೊಕ್ಕನರಮಯಂಭರಮಯಂಹರನಸೇನಾಂಬುಧಿಯೊಳು॥೪೦॥
ಕರಿಯಂತೆಗಿರಿಯಂತೆನದಿಯಂತೆನಿಧಿಯಂತೆ । ಹರನಂತೆಮುರದಂ
ತೆಸರದಂತೆಪುರದಂತಿ । ರಿರದಿಪುಷ್ಕರಪುಂಡರೀಕಹರಿಶಂಖುವಿಷಪೆ
ತ್ರಶರಸುಮನಾನ್ವಿತಂ॥ಶರಧಿಯಂತಬುಜಾಕ್ಷನಂತೆಕೇಸರಿಯಂತೆ।
ಸರಸಿರುಹದಂತೆವಸುಚಕ್ರಪಂಚಾಸ್ತ್ರರಣ ದುರುರಸೋನ್ನಗ್ನಾಳಿ
ಯಿಂದೆಶೋಭಿತವಾಗಿಪಡೆಪದಪಿನಿನ್ನಡೆದುದು॥೪೧॥ ಏನೆಂಬೆನೈ
ರಾವಣಶಂಕರನಪಡೆನಡೆದು। ದಾನವರಪುರಸಮಿಾಪದಮಪಾಬಯ
ಲೊಳಗೆ। ತಾನಿಳಿದುವೀರ್ಯೇಶ್ವರನಪಾಳಿಯಂಸರಿಯೆಜರವಾಳಿಯಂಗೆ
ಳುಭರದೊಳು॥ನಾನಾನಿವಾಸದಿಂದೆಡಬಲದೊಳಿಳಿನೆಪಮ । ಧಾ
ನೀಕಮಭವನಪರಾಶೆಯೊಳುದೇವಸಂ । ತಾನತಮ್ಮಂದೆಬೆಡಮಿ
ಕ್ಕಸೇನಾಪತಿಗಳಿಳಿದರೊ ದೊಂದೆಸೆಯೊಳು॥೪೨॥ ಕರಿಯರಂಚಿಕೆ
ಗಳುಂವಾಜಿಗಳಿಸ್ಪಣಂ।ವರವರೂಥವಸಿಂಧಮಿಸವಸುಭಟರಜೋ
ಡು । ಶಿರದಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆಕೈ ಪ್ರೌಡೆಪಿಗಿದವಜತ್ರಾಂಗಿಬತ್ತಳಿಕೆ
ಯಂ॥ಇರದುಳಿದಸರಲೆಗರಪಾದನಸಮುಗ್ರಮುಂ।ಧರಧರದೊಳಿಳಿದ
ವತಿಚಲ್ವಾಗಿಪಾಳಿಯಂ।ಪರಿಶೋಭೆವಿಡಿದುರಂಜಿಸುತಿರ್ದ್ದಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾವೋಲ್ತಿಕೇಳೆಂದನು॥೪೩॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮುಂ।ಸಂತಸದಿಬರದನರಿಲ್ಲೀದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇ
ಳ್ದೆಗೆಪತಿಸಿನವರ್ಗಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂ
ಸಕಲಭೋಗವನು।ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಜನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೪॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಆಂಡನಲ್ಲಿ ಒನೇ ಸಂಧಿಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿಳಿಂಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೩೬ಕ್ಕಂ ಮುಂಗಳೆ.

ಒನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಂದ್ರನತುಳಸನ್ನಾಹದಿಂ । ವಿರದೆ
ತಿಪುರಕೆಲಗ್ಗೆಯುಂಬಿಡಲುಳ್ಕೆಳುತಾ । ದುರುಳವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
ಚತುರಂಗವೆರಸಿಸಂಗರಕೆರದಿನಡೆತಂದನು॥

ಪದ್ಯ॥ ಅಶ್ವನಿಕಮಾಯಾರಹಿತ್ಯನಿಗಮಾಳಿ । ಸಂಗತ್ಯನಿರ್ದ್ದರ
ಮುನಿಸ್ತುತ್ಯನಿಷ್ಠಾಮಗಾ। ಹಿತ್ಯನಿರುಪಮಿತಸತ್ಕೃತ್ಯನಿರವದ್ಯ
ಮೌನತ್ಯನಿರ್ವಸನಸತ್ಯ ॥ ಪ್ರತ್ಯಾಹರದಾನವಾಳಿತ್ಯಜೊಮ್ಮ
ಚ್ಯುತಸು । ಭೃತ್ಯಕೃತವರದನೌಚಿತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಾ । ಪತ್ಯದಹ

ನೀಕೈತಾದಿತ್ಯಸುತವುದ್ಯನಿತ್ಯಸುವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹು॥೧॥ ಆಲಿಸಿ
ನ್ನೆಲೆಸಿನ್ದರಾವುಬಳಿಕಾಗಲಾ । ಭಾಳಲೋಚನನವಾಳಿಯದಕಾ
ವಲಭರಂ। ಕಾಲಭೈರವನವಶವಮಾಯ್ತುಸೇನಾಪತ್ಯವೀಕುಮಾರ
ಕನದಾಯ್ತು॥ ಪೇಳಲೇಂಸಕಲಭರಭಾರವಂದಾಭರ್ಗ। ಕಾಳಿಯ
ರಸನದಾಯ್ತುತಿಪುರವಂಸಂಹರಿಪ । ಲೀಲೆಯೋಶಿವನದಾಯ್ತಾಸ
ಮಯದೊಳಿಗರ್ಕನಸ್ತಗಿರಿಯಾಸಾರ್ವಭೌ॥೨॥ ಅಸ್ತಮಿಸಿತಂಬು
ಜದ ಕಾಂತಿಕೈರವದವಗೆ। ವಿಸ್ತಾರವಾಯ್ತುನಾನಾರಥಾಂಗಂಗಳವು।
ನಸ್ತಮಿರಣೊಡನೆತಮಿರಂಪೆಚ್ಚಿದುದು ತುಂಬಿವಿಂಡಲರ್ಗಳೊಳ್ಳಳಿ
ದುದು ॥ ಸ್ವಸ್ತಪ್ರಭೆಯೊಳಿಳ್ದಗಳ್ದಿಗುಡುಗಣಮಿರೆಪ। ಶಸ್ತಮಣಬಂ
ಧುರಾಸ್ತಾನವುಂಟಪದೊಳ್ಸಮಸ್ತರಾಕ್ಷಸರವಂಗಡಿನಿತ್ತಂತಾರ
ಕಾಕ್ಷನೊಡ್ಡೋಲಗವನು ॥೩॥ ಜಂಭನಮನಸಗ್ರೀವವಿಘ್ನೋ
ಭರಣ। ಕುಂಭಕರಮುರಪಂಚಜನಳೀತ। ವಾಲಿಪ್ರಂಬಸಯಮು
ಖಲೋಕಜಿತವಿಪ್ರಜಿತವಜ್ರನಾಭಗಜಶಿರಜಪ್ರಧಾರ॥ ಶುಂಭವಿದ್ಯಾ
ವಣವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಿಂಗಳನಿಶುಂಭವಿಘ್ನನ್ಮಾಲಿಕಮಲಲಾಕ್ಷರೆಂದಿನಿಪ
ತಾಂಭಯಂಕರರೆನಿಸುವಸುದನಾಯಕರೋಲಗಕ್ಕನುಡೆತರುತಿರ್ದ
ರು ॥೪॥ ನೋಡಿಕೆಲಬರನುಚಿತವಚನದಿಂದೆಮಾ, ತಾಡಿಕೆಲಬರ
ನೊಲ್ದುಸಮ್ಮುಖಂಗಳಿಕ್ಕೆ। ನೀಡಿಕೆಲಬರನಚಲಪುರುಸಂಧಿಯಿಂಕೆ
ಲರನುಪಚರಿಸಿಕುಶ್ಚಿಲಿಸುತ॥ ಮೂಡುವೆಳೆನಗೆಯಿಂದಿಬಲದಶುಕ್ರನ
ಮೊಗಂ। ನೋಡಿಸವ್ವಿನಯಗಂಭೀರವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ, ಮಾಡಿದಂಬಿನ್ನ
ಪವನೆಸುರಪತಿಯಂದುದಂತದ್ಯುತಿವಿರಾಜಿಸುತಿರೆ ॥೫॥ ಕಂಡಿರೇ
ನೋಜಿಗವನಮರಸಂಕುಲವೆಮ್ಮ । ಖಂಡೆಯದಡಿಸಿಗಳ್ಕಿದೂರಿಯೆ
ವ್ಮಂಕೊಲಲು । ಖಂಡಪರಶುವನೆವೆಮ್ಮ ಪುರಕೆತಂದರುಗಡಾನೀವೆ
ವ್ಮಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ ॥ ಕಂಡುದೇನೆನಿಶಿವಂಕೊಲಲೆವೆಮ್ಮನಾಬ್ದಿಸಿ ।
ಕೊಂಡವರುಕಾಯೆಸ್ಕಡಾರೊಕ್ಕಲ್ಲವರುಶಂಭುವಂ। ಕಂಡುಬಾಳ್ವ
ದುನೀತಿಯೆನೆಕೇಳಿಕನಕವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಿಂತೆಂದನು ॥೬॥ ಜಲಧಿ
ಯಂನಿಃಶೇಷವಾಗಿಸುರ್ಗನೆಸುರಿವ। ವಿಲಯವಸ್ಥಿಗೆಶೀಕರೋದಕಂ
ಸಾಲ್ವುದೆ। ಬಲುಗಡಿಯರಿದೆನಿನ್ನಥಟ್ಟನೋಳ್ಪಿಟ್ಟನೋದೀದೈತ್ಯ
ಸಂಕುಲವನು॥ ಸುಳಿಗಳ್ಕಾದಿವಿಜಭಟರೆಂಬವರ್ಮತ್ತಾರದ। ನೆಲನವೆ
ಟ್ಟಲ್ಲವುಥರಿಕಿಂಜಾಲಕಂ, ಪ್ರ[illegible]ದಂನಿವಾರಿಸುವಂತು
ಟುಯೆತ್ತನಲ್ಲಸಭಟಾಳಿಯಿಂತೆಂದುದುದ್ಧತ॥ ಪಿಡಿವೆವುಸುರೇಂದ್ರಾದಿಸಕ
ಲದಿಕ್ಪಾಲಕರ। ಕುಡಿವೆವುಸಮುದ್ರಾದಿಸಕಲಾಂಬುಜಾಲಮಂ। ಹು

ಡಿಗೆಟ್ಟವವಮರರಧರಾದಿಸಕಲಾಶ್ರಿಗಳನಜಹರಿಗಳೆಂದಟ್ಟಿಸಿ॥ ಒಡೆ
ವವೀಭ್ರಂಹಾಂಡಮುಂಸಂಚಕ್ರಾಗಳಿ, ಕೊಡುವೆವವಿರೋಧಿಗಳಜೀ
ವನಕೆಶೂಲಿಯುಂ, ತಡೆವೆವೆವ್ಮಂಬಿಟ್ಟುನೋಡೆನುತರಕ್ಕಸರ್ಜಡ
ದರಾಷ್ಟ್ರನದೊಳಗೆ॥೪॥ ಗಜಘಸುತಸುಭಟರಂನಿಲಿಸಿಯೋಲಗವುಂ
ವಿವರ್ಜಿಸಿವುರತ್ರಯುದಕೋಂಟೆಗಾವಲಭಟಭಟರ್ಜತವೆಂದು
ನೇಮಿಸಿತಾರಕಾಕ್ಷನರವುನೆಪೊಕ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ದುರ್ಜಯ
ರ್ಬಡಿವಸರೆಗಳಕೈಗಳೊಳಗಾಂತ, ಪೆಜ್ಜೊಡರಗಡಣಿಂಪರಿಹರಿ
ವುದಕಳದಿಂದೆ। ವರ್ಜಿತಸ್ವಾಪರುರಿಭೋಜನುತವುವ್ವರದ
ಕೋಂಟೆಯುಂಕಾವಿದರ್ದರು॥೫॥ ಬಿಡದೆಕೂಗುವಪಸರೆತಿರುಗುತಿಹ
ಪಂಜುಗಳ್ಳಡಬಡಿಸಕೋಂಟೆವರುದನಿಗೆಗ್ವಪೆಟಲುಗಳ್ಕೊಡೆನೊ
ಡೆಸುಳಿವವೊಲ್ವಸರಿಯಾಳ್ಳಿಕ್ಕಿರುತಿಸಕಾಳಿಗಳುಭರದೊಳು॥ಪೊ
ಡವತಂಬಟರವಂಮೋಸವೋಗದಿರೆನು। ತ್ತಡಿಗಡಿಗಸುಯಾನವುಂ
ವಾಳ್ಪಭಟರವಂಗಡಮೆಸೆದುದಾಗಳಾತ್ರಿಪುರನಾಳ್ಕೀರಿಯೆಡೆಯೆ
ಡೆಯೊಳಿತಿನಿಬಿಡವಾಗಿ ॥೧೦॥ ಹುರಿವಮುಳಿಲಿನಕಾಸುವಂಬಲಿಯು
ಬಿಸಿಯಜ್ಜೆ। ವರವಿಗಳಪ್ರದಿದಪುಲ್ಲಿಂದಿಗಳಧರಧರಬೆ। ಳಿರಿಸಿರ್ದ
ಬಲ್ಲೊಲಿಯುಡೆಂಕಣಯುಮರುಳಕ್ಕೆಗಳನೆಟ್ಟಬಲ್ಲಿಗಳ್॥ಪರಿಪರಿಯು
ಗುಂಡುಸೋವಿಯುಕುದಿವಸುಣ್ಣಗಳ। ಪಿರಿದಾದಗುಂಡುಗಳಕವಣೆಗಳ
ಸಜಿಳಿಗಳ। ಸುರಿದಕಲ್ಲುಳಿಪಂಜರಲಿಯುಮೊತ್ತಂಗಳಾಳ್ವೀರಿಬೊಳ್ಪ
ಸರಿಸಿದನು ॥೧೧॥ ಇಂತುಪಲತೆರದಸಂವರಣೆಯುಂವಾಡುತ, ತ್ಯಂತ
ಸುಯಾನದಿಂದುರ್ಗವುಂಕಾಡಸುರ, ಸಂತಾನವಿರ್ದಾಸವುಯು
ದೋಳ್ಪಿನಪೆಮಗಯುಂಗ್ರಹನಮುದೆಂದನ್ನು ॥ ಸಂತಸದೊಳಿದ್ದನಾ
ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆಲಗ್ಗೆಯುಂ। ದಂತಸದಿಲ್ಲವುಂಸನ್ನಾಹವಾಗಿಬೇ।ಗಂತೆಬಳಿ
ದೆಂದುಪತಳೆಯದೊಳಗೆಪೊಯ್ದಿಂಡುಂಗುರವನಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೩॥
ಆಸೈನ್ಯಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಮುಪ್ಪರದಜನಜಾಲವುತಿಜೋಕ್ಕಿಂಶಂ
ಕರಂಮತ್ಪರದ। ಮೇಲೆದಂಡೆತ್ತಿನಡೆತಂದುಪಾಳೆಯವುನಿಳಿದರ್ಪ
ಪಂನೋಳ್ಪೆವೆಂದು॥ ಮೇಲೆಮೇಲ್ಬೆತಂದುಕೋಂಟೆಯುಂಪತ್ತಿಹೊ
ಱಪಾಳೆಯವನೀಕ್ಷಿಸುತಿಪ್ಪರ್ಗಕಾಣಿಸಿತು । ಪೇಳಲೀನಚ್ಚರಿಯ
ನಿಡಿಕಿರಿದಬಣ್ಣಗೂಡಾರಗಳಸಾಲ್ಗಳಿಂದಂ॥೧೪॥ಪೊಳವಗೂಡಾರಗಳ
ಬುದ್ಬುದದಪೋಪಬ। ಪ್ಪಲಘುವಾಜಿಗಳತೆರೆಗಳಿಕರಿಯುಗಿರಿಯುಜ
ನ।ಜಲಚರದವಿನುಗುವಾಯುಧದನೊರೆಗಳವಾದ್ಯವಾರ್ಭಟಿಯು
ಮೇರ್ಮೊರಹಿನ॥ ಚಲಿಪಕೇತನತತಿಯಸುಳಿಯಸಬಳದಸಾಲ್ತೊ

ಳತೆಸೊಳಪಪೆವಳೆವಳ್ಳಿಗಳಭಯರಸಸವಮು। ನ್ಮಿಳಿತಪರಶಿವನಸೇನಾ
ಸವುದ್ರವನಾಗಪುರಜನಂನಿಟ್ಟಿಸಿದುದು ॥ ೧೪ ॥ ಎರಡುತರದೊಳ
ಗೂಪ್ಪವಂಗಡಿಯುಮುಂಗಡಿಯು । ಸುರಿದಧಾನ್ಯದರಾಸಿಯೊತ್ತುಗ
ಳಜೊತ್ತುಗಳೆ । ಕರಿತುರಗನಿಚಯುಡಿಡೆಯಾಟಗಳಪೂಟಗಳಪೋಂ
ಟೀರಸಂದಣಿಗಳೆ ॥ ಅರಮನೆಗಪೋಪನೃಪರಂದಳೆದಗೊಂದಳೆದ । ತ
ರುಣಿಯರಮಣಭೂಷಣಾವಳಿಯುಗಾವಳಿಯು । ಪರಮಭೀಷಣಪ
ಟುಭಟಾಳಿಗಳಕೇಳಿಗಳಪಾಳಿಯಂಕಂಗೆಸದುದು ॥೧೪॥ ಈಗಳಿದ
ನೋಡಿರೇಮೇರೆಯುಂಮಾರ್ಪ।ಸಾಗರದೊಳಿದೆಶಿವನಪಾಳಿಯಂಕಾಂ
ಳಗೆಂ। ತೂಗದಿವರೊಡನೆಮ್ಮವರ್ಗೆನುತನೋಟಕನುರ್ಡಿವತಿರಸ
ತಿಯರಾಗ॥ ಏಗುವೆವುಶಿವನೀಗಲೆಮ್ಮತಿಪುರಕೆಲಗ್ಗೆ। ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಪ
ನಂತೆಕೆಟ್ಟೆ ವೈರುಬಿಡೊಡೆಶತ। ಯಾಗವೈರಿಗಳಿಂತುಸ್ಮರಿಸುವರಕಟೆ
ನುತಗುಹುಗುಜಿಸುತಿರಲಿತ್ತಲು॥೧೬॥ ನಿಶ್ಯನೆಮುಂಮಾಡಿಪಾವಕ
ಕೃತಾಂತನೈ । ರುತ್ಸವರುಣಾನಿಲಕುಬೇರಈಶಾನರೊಡ। ನಶ್ಯಧಿ
ಕಸಂಭ್ರಮುನಿನಡೆತಂದುಶಿವನಡಿಗೆನವಿಸಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥ ವ್ಯೃ
ತ್ಯುಸಂಹರನೆಚಿತ್ತವಿಸಿನ್ನುನಾಂಮಾಳ್ಪ। ಕೃತ್ಯವುಂನಿರವಿನೆನಲೀ
ಶ್ವರಂಕೇಳ್ದುತಾಂ। ದೈತ್ಯರಪುರಕ್ಕೆಲಗ್ಗೆಯಬಿಡುವುದೆಂದುಸುರಪಂ
ಗಿರದನೇಮಿಸಿದನು ॥೧೭॥ ಆಸಮಯದೊಳಗಿಂದ್ರನಮಳತರಮಣಿ
ಕನಕ। ಭಾಸುರಾಭರಣದಿಂದೆಸೆವಬಿಳಿಯಾನೆಯವಿ।ಲಾಸದಿಂದೇರಿ
ದಂಭತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಗಳ್ಕಂಸದವು ಲೀಸಾಗಿಬಿರುದುಪಾ
ಠಕರಕಳಕಳದಾವು । ಭಾಸಕಲಸಚಿವಸಾವಂತಸೇನಾಧೀಶ।ರೋ
ಸರಿಸದೈತರಲುನಡಸಿದಂಗಹವುನಾತ್ರಿಪುರವನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ತ॥೧೯॥ಗು
ಳಮನಿಕ್ಕಿದರಾನೆಗಳೆಸಲ್ಲಣಮುನಿರ।ದಳೆವಡಿಸಿದಕುದುರೆ ಗಳ್ಗೆ
ಪೇರ್ಗಂವಾಜಿ । ಗಳನೈದೆಕಟ್ಟಿದಸರಂಜೋಗವಾಗಿಕಾಲಾಳ್ಗಳುಂ
ಪೊರಮಟ್ಟರು ॥ ಮೊಳಿಗಿಗುದುಭೇರಿಗುಂದುಭಿಡಕ್ಕಡಾಡಚೊಂ।
ಬುಳಿಕರಡೆನಿಸಾಳೆವೆಂಬವಾದ್ಯಪ್ರತತಿ। ತಳರಿತಾಚತುರಂಗಸೇ
ನೆಪರಿಗಣನೆಗರಿದಂದೆನಲ್ತವಕದಿಂದಂ ॥೧೯॥ ಸಿಂಧುರದಮಸ್ತಕದ
ಮೇಲೆಮುದದಿಂಜಯಧ್ವ । ರಂಧರಂಸುರಪನೈತರೆವುಂದೆಕಾಣಿಸಿ
ತು । ಬಂಧುರದಕನಕಕೋಟಾವಳಯವೆಸೆವಮಾಣಿಕದತೆನೆಗಳಿ
ಸೊಗಸುವ ॥ ಬಂಧಿಸಿದನಾನಾವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಾಂಬರದ।ಸಿಂಧಂಗಳೋ
ಳಿಯಿಂಪೊರವಳೆಯವುಂಬಳಿಸಿ । ಸಿಂಧುವಂತೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪಗಳಶೋ
ಭೆಗಳಿಂದೆತಿಪುರಂಗಳೆತಿಚಲ್ವಿನಿಂ ॥೨೦॥ ತೆನೆತೆನೆಯಸರಿಸಗಳಸ

ತ್ತಿಗೆಯುಮುತ್ತಿಗೆಯು। ದನುಜೇಶರಿಕ್ಕೆಲದನುಂದಿಗಳೆವೆಂದಿಗಳೆ। ಮಿ
ನುಮಿನುಪ ಕೈದುಗಳಮಿಂಚುಗಳಸಂಚುಗಳಧಾಳಿಸುವಚಮರಂಗ
ಳೆ॥ತನತನಗೆನೋಳ್ಪಗುಣಶೀಲಿಯರಬಾಲೆಯರ। ಕನಕರತ್ನಾಭರ
ಣರೋಚಿಗಳವೀಚಿಗಳೆ। ತೊನೆವೃತಿಸಚಿತ್ರದಪತಾಕೆಗಳಜೋಕೆಗ
ಳಕೋಟಾವಳಿಯಮೆಸದುದು॥೨೧॥ಸಾಲವುಗಿಲಟ್ಟಣಿಯುಡೆಂಕಣಿ
ಯಪಂದಿದಲಿ। ಯೋಳಿಗಳೆವುರುಳಕ್ಕೆಗಳತೂಗದೊಲೆಯಧ್ವ। ಜಾಳ
ಗಳನೆಟ್ಟಸಬಳಗಳನಿಡುಗುಂಡುಗಳೆಸಂದಣಿಯಸನ್ನಾಹದ ॥ ಸ್ಥೂಲ
ವಾಗಿರ್ದತೆನೆಗಳಕನಕರತ್ನಪ್ರ । ಭಾಲಸರಿಯೊಬ್ಬಳಿಯಫೌತ
ವಾದಗಳೆನುವಿ।ಶಾಲಸಾಲವುನಿರದಿದಿವಿಜಪತಿಕಂಡುತನ್ನವರಕೂ
ಡಿಂತೆಂದನು ॥೨೨॥ ಸುರನರೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಪಿಶಾಚಕೆಂ । ಪು
ರುಷಗುಹ್ಯಕಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯವಿದ್ಯಾಧರ । ರ್ವರಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ
ಪ್ರತತಿದಿತಾಪಾಲಕರುಮುಖ್ಯಮಾದ । ಫೊರೆಫೊರೆಗಳಂಕರೆಗುಶ
ಲವಿತ್ತುತಿಪ್ರಭಮಂ । ಪರಿದೈವಿಮುತ್ತಿದಾಳಿಗ್ಗಂಟೆಯುಂಕೊಂಬು
ದೆನೆ । ಹರುಷದಿಂತಮ್ಮಚಾತರ್ಬಲಂವೆರಸಿನಡೆದರತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು॥೨೩॥ಲಗ್ಗವರೆವೊಳಗಿದವುಕೂಗಿದವುತಮತಮಗೆ । ಬೊಗ್ಗು
ಹೆಗ್ಗಾಳಿಗಬ್ಬಿಡವಿನಡೆಗೊಂಟಿಗಳೆ । ಮೊಗ್ಗರಂನೂಂಕಿದವುಪ್ರರದಪೊ
ರಬಳಸಿನೋಳ್ಪಡಿಯಟ್ಟಣಿಗಳೆದ್ದವು॥ಒಗ್ಗಿನಿಂಬದ್ದರದಬಂಡಿವಿಂಡೈ
ದಿದವು। ವೆಗ್ಗಳಿದಬಿರುದಿನಾಳ್ತಳಿಯನಗಳಿನಸುತ್ತ । ಕಗ್ಗಳಿಕೆಯುಂ
ಸೇರಿಸುತಿರ್ದರೆಲಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಚಕ್ಕರಿಯನು॥೨೪॥ ಕಂಡರಾಸಮು
ಯದೊಳುಖಳರುಗಜಬಜಿಸುತಾ । ಖಂಡಲಾರ್ಯದೊಕ್ಕಂಟೆಗಾಳಿಗ
ವನೀಗಕೈ । ಕೊಂಡರೈತಪ್ಪಾವುದಿಚ್ಛಕರಿಕೆಯೆಂದುತಾನವರಾಗನೇ
ಮಿಸಲ್ಕೆ॥ಖಂಡೆಯದಸ್ಫೊಳಿಪಿನಭಟಾಳಿಭೊಯೆನುತಾಲಿ । ಕೊಂಡು
ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಿರ್ದುದುವಿಜಯವಿತತಿಯುಂ । ಕೊಂಡುತಲೆದೋರಿ
ದುದುಪುರದಗಳಿಸರಿಸದೋಳ್ಪೇಳಲೇನಕ್ಕರಿಯನು॥೨೫॥ ತಲವರಿಗೆ
ಯಿಂದೆಕೆಲರಗಳಿಸರಿಸದೊಳಿಂಗ । ತಲದೋರಿದರ್ಗಜದರಾಜಿಯುಂ
ಮಾವುತ। ಪ್ರಾಲಿಮೊಗಕೆನೂಂಕೆದಬ್ಬಿಗಿದರಂಚೆಗಳಮರೆಯೊಳಗ
ಡಗಿಬೇಗದಿಂದಂ ॥ ಎಲೆಲೆಸೇರಿದರಗಳೆದಿಡ್ಡಿಯಂಸುಮನಸರ್ಚಲಿ
ಸದಿರಿಯೆಂದಸಿಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರಗದಾ । ವಳಿಯಿಂದೆಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದುಹೂಣಲಿಡುತಿರ್ದರಾಸುರಭಟರನಸುರಭಟರು ॥೨೬॥ ತೊಲಗ
ದಿಡುಕಿನೊಳಂಡಿಸಿದರಾಗಳೇಕೆಲ । ರ್ತಳಿಗಳೊಳೊಪ್ಪಕ್ಕ ವೈಗರ
ದರಾಗಳೆಕೆಲ। ರ್ಬಲಿದಬಿದ್ದರಗಳಂಮರೆಗೊಂಡರಾಕ್ಷಣಂಕೆಲರೆನೆವ

ನಡೆಗೊಂಟಿಯು॥ ಬಳಿಯುಲಿದರ್ಕಳಲರ್ಕಳಕೆಲಲಾರ್ಗಿನಿಂ। ಅಳಿ
ಯೆದ್ದು ಸುಳಿದಾಡಿದರ್ಬ್ಬಿಳ್ವಕವಣೆಕ। ಲ್ಲಳಬೀರುಗುಂಡುಗಳಘಾತಿ
ಯಿಂಬಸವಳಿದುಬೀಳುತಿರ್ದರ್ಕಳಬರು॥೨೭॥ ಡಿಡ್ಡಿಗಳೊಳ್ಳೆತಂ
ದುಗುಪ್ಪದಿಂಬುಳಿರಗಳ್। ದಿಡ್ಡಿಯೊಳಾಪ್ಪಲೊಂಡುತರತರದಪೇರ್ದಳಿ
ಯ। ದಡ್ಡಿಗಳನುರೆಮುರಿದುಮರೆಯೊಳಗೆವೈಗರೆದವೀರರಂಸಂಹರಿ
ಸುತ॥ ಬಡ್ಡಬಣಗುಗಳನೋಡಿಸಿಮುಗ್ಗುವಮರಭಂ।ಕಡ್ಡಿಗಣೆಸದೆ
ತಳಿಗಳೆಂಮುರಿದುಕೊಂಡಗಳೊ। ಳಡ್ಡಬಾತವುರರಂತರಿವುತಂಪುರ
ವನೊಳಪೊಗುತಿರ್ದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೮॥ ಕಲ್ಲೊರಡುಸದೆಸಟ್ಟು
ಪುಲ್ಲೊರ್ವೆಗಳಾತಂತವ। ರ್ನಿಲ್ಲಿದರ್ಪುರದಗಳನೇಣಯಂಪೊತ್ತವರ,ಸಾ
ಲ್ಕದಲಿದುದುಪೊರಗಲಟ್ಟಣೆಯುಮೇಲಣವರಿಟ್ಟರಾತ್ರಿಪುರದವರ॥ನಾ
ಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನಸುರಂಗಂನಡೆವಭರವಸಕೆ। ನಿಲ್ಕಡೆಯಕಾಣೆಂಪುರಂದರನ
ನಸೇನೆಯೊಳು। ಮೇಲ್ಕೀಳ್ಗಳೆಂಬಭೇದಮನರಿಯೆನೆಲ್ಲಾಭಟರ್ಮ್ಮ
ಸುಕಿದರ್ಭರದೊಳು॥೨೯॥ ಇರದೆವದಹತಧೂಳಿಯಿಂದೆಪಿರಿದಿಹಸ
ಪ್ತಶರಧಿಯಂಪೂಳ್ವಿಗೆಪುರದಗಳೆಪೂಳ್ವುದೇ । ನರಿದುನಿಮಿಷಾ
ರ್ದದೋಳ್ಕಡಿದಪೆಣದಗಳನೆಳೆದುತುಂಬಿದರ್ಪುಲ್ಲೊರ್ವೆಗಳಂ॥ ಕೊ
ರಡುಗಳನೊಟ್ಟಿದರ್ಕಲ್ಲುಂಡುಮಣ್ಣಳಂ। ಸುರಿದುನೆಲಸರಿಮಾಡಿದ
ರ್ಖಳಕೊಯ್ಲುಳಂ। ಸರಕುಮಾಡದೆವುಗ್ಗಿಕವಿದರಾತ್ರಿಪುರಮುಂ
ಸುತ್ತಲಾದಿವಿಜಭಟರು॥೩೦॥ ಮೂಡಲುರುಬಿತುಬಡಗಲೊತ್ತಿದು
ದುಪಡುವಪರಿ । ದಾಡಿದುದುತೆಂಕಕ್ಕೆಕೊಂಡುದೀಶಾನನೊಳು
ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆಜಡಿದುದನಿಲನೋಳ್ಬಲಿದುದಸುರನ ದೆಸೆಯೊಳಾ
ರ್ದಟಿಸಿತು॥ನೋಡಲಗ್ನಿಯೊಳಡಗಿನುಗ್ಗಿದುದುಸುತ್ತಲುಂ। ಮಾಡಿ
ದುದುಕರ್ಕಶವನವುರಸುಭಟಾಳಿನಾ। ಡಾಡಿಗಳಿಕೊಂಟಿಗಾಳಿಗವೆಕ
ವಿದುದುಕಲ್ಲವುಳಿಕವಿವಭಟರಮೇಲೆ॥೩೧॥ ಆಡಿದವುಡೆಂಕಣೆಗಳಲ್ಲ
ಲ್ಲೆವುರುಳಿಕೈ। ನೀಡಿದವುಕವಣೆಗಲೊಸೆದವುಕಾದೆಂಣೆ। ಗೂಡಿವುಳಿ
ಲರಗುಸಾಸಿವೆಗಡದುಸುಂಣಕಲ್ಲುಂಬಲೆಗಳುಂಸುರಿದವು॥ ಹಾಡಿದವು
ಪೆಟ್ಟಲ್ಲಳಿಕ್ಕುವದಸಿಗಳಾಗಲೋ। ಲಾಡಿದವುಪೇರೆತ್ತುಗುಂಡುಭಳ್ಳಿ
ರದೊಳ। ಕಾಡ್ಕಡಿದವುಬಾಡಿದವುಮೊರೆಗಳ್ಕೆವಿಕವಿದುಬೀಳ್ವುದಿವಿಜಾ
ಳಿಭಟರ॥೩೨॥ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯಿಂಪತ್ತೆಬೇಗಪುಲ್ಲೊಂದೆಗಳ। ಕಿಚ್ಚಿನಿಂಸೀ
ದರೆಡಬಲದೊಳಟ್ಟಣೆಪರಂ। ಮುಚ್ಚಿದರ್ಕಲ್ಲುಂಡುವಳಿಗಳಿಂಪಂದಿದಲ
ಗಳೊಳಿಟ್ಟುಬೊಬ್ಬಿರಿದರು॥ಕೊಚ್ಚಿದರ್ಕತ್ತಿಕೈದುಗಳಿಂದೆಪೆಣಗಳಂ।
ಪಚ್ಚಿದಭೂತಭಕ್ಷೇತಾಳೆಸಕುಲಕೆನೆರೆ।ಹುಚ್ಚುಮಾಡಿದರೊಂದುನಿ

ವಿಷದೊಳೆದಿವಿಜರಂಬುಳಿಭಟರ್ತವಕದಿಂದಂ॥೩೩॥ ಕಾಸಿದನ್ನೆಯು ಹೊಯ್ದ
ಪಟುಭಟರವೈದೊವ । ಕ್ಕೀಸಿದುದುಮಳಲವುಳಿಯಿಂದೆಪ್ಪು
ಣ್ಣಾದವುರೆ। ಸೂಸುತಿಹಸುಣ್ಣಗಳಸೊಂಕಿನಿಂಕಣ್ಣರಳಿಬಾನೆಬ್ಬಿಂದು
ಬಸವಳಿದರು ॥ ಸಾಸಿವೆಯಬಿಸಿಗದಡುಬೀಳೆಜಠರಾಗ್ನಿಯೊಳು॥
ಕೇಸುರಿಗಳುಬ್ಬಿದವುಕಲ್ಬುಂಡುಗಳಹತಿಯೊ। ಳೋಸರಿಪದಿವಿಜರಂ
ಕಂಡುಮೂದಲಿಸಿದಂಸುರಪನತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥೩೪॥ ಮತ್ತೆಮೂ
ದಲಿಸಿದಂಸುರಪನೆಲವೆಲವ್ಯೋಬಿಂ । ನೆತ್ತಿರೇದನುಜರ್ಗೆಸುರರೆಂದು
ಮೂದಲಿಸಿ । ಚಿತ್ತಡಾವೇಶಮುಬ್ಬರಿಸಿದುದುಮುಗ್ಗಿದುದುತವು
ತವುಗೆಸಂದಣಿಸುತ॥ಕೊತ್ತಳಿದಹುಲಿಮೊಗದದಿಡ್ಡಿಗಳಸರಿಸದೊಳು
ಪೆತ್ತಿದರುಸಾಲನಿಟ್ಟಣಿಕೆಗಳವೀಲಿಮೊರೆ। ವುತ್ತಿರ್ದವಖಿಳವಾದ್ಯಂ
ಗಳಿತ್ತಂಡದೊಳುಶರಧಿನಿರ್ಘೋಷದಂತೆ॥೩೫॥ ಸೂಸಿದಕ್ಕಿಂಡಮಂ
ಬಲ್ಲವಣಿಕಲ್ಲಳಿಂ। ಬೀಸಿದಬಿಸಿಯವೇಣಮುನೆರದುತನುಗಳಂ।
ಕಾಸಿದಶ್ವೀರ್ವಗ್ಗಮಂಪಾಯ್ಕಸೇದಿದರ್ಮಳ್ಳೈಗಳಿಂತೂಂತರು ॥
ಮಾಸಿದಕಾರ್ಬೊಗೆಯಪರ್ಬಿನಿಂಬಳ್ಗೂಲಿಗ । ಹೇಸಿದಸುರರದ
ಗಳಿದ್ದಿಯೊಳುಕ್ಕೈಗಳಂ । ಪಾಸಿದಕ್ಕಿಲರಾಗಕೆಲಸುರುಬಿಕಾದುತಿ
ರ್ದರ್ಬಳಿಕ್ಕೇನೆಂಬಿನು ॥೩೬॥ ಇರದೆಸಮ್ಮೃಸಿದಕ್ಕಿಂಡಗಳ್ಬೀಳೆ
ಕೇ। ಸುರಿಯಿಂದವೊಗವುರಿದರುರೆತೊಲೆಯುರುಳಿ । ಕರಚರಣ
ಮುಡಿದುಕೆಡೆದರ್ಪಂದಿದಲೆತಾಗೆಜರ್ಜರಿತತನುವಾದರು॥ ಪಿರಿಯ
ರಸಿಗಳುಮೈಯೊಳೆಂಟಿಕಳೆವಳಿಸಿದ । ರ್ಪರಿಪರಿಯಸಮರಸಾಧನ
ಗಳಿಂಬಿಡದೊಡನೆ। ತತತರದೆಬೀಳುತಿರ್ದರ್ದಿವಿಜಸುಭಟರದನೇ
ನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೩೭॥ ಕಾದಣ್ಣಸುಣ್ಣಗಳ್ನೆಲಧಾರೆಯಿರ್ಕಡೆಯೊ।
ಳೂದುತಿಹಕಾಳೆಗಳಿಮ್ಮಳಿಗುಕಲ್ಬುಂಡುಗ । ಳ್ಭೇದಮಿಲ್ಲದೆಸೂಸು
ವಾರಿಕಲ್ಕಂಡೆಯದಬೆಳಿಗುಮಿಂಚುಗಳಿಸಂಚು॥ ಆದರದಿಕುಣಿವುತಿಹ
ನಾರದಂನವಿಲಲ್ಲಿ। ಕಾದುವಸುರರ್ಜಲಧರಂಗಳೆನೆಕಣ್ಣೆಸೊಗ। ಸಾದು
ದಳ್ದಿದಮರನಟ್ಟಿಯಬೆಳಿಸುತಿಪ್ರದಮಹಾಬಯಲಪೇಹೊರ್ಮಲದೊ
ಳು॥೩೮॥ ಪಡುಬಲಿಸಿಸುರಭಟರ್ಮತ್ತುವರ್ಪತ್ತುವ। ಕ್ಕಡುಗಿರಾ
ಕ್ಷಸಭಟರ್ಮುಂಕುವತಾರ್ಮಂಕುವ। ರ್ಮಡಿದಪೆಣಗಳಬಳಿಯೊಳೊಳೊ
ತ್ತುವರ್ಪತ್ತುವರ್ವರಿಗೆಯಿಂದಿವಿಜಭಟರು ॥ ಕೊಡದೆಕೋಪದೊಳೆ
ಸುರರುರುಬುವರ್ತರುಬುವ। ರ್ಬಿಡದೆಸುರರೊತ್ತಿಪೊಯ್ದಾಡುವ
ರ್ತಡುವ। ರ್ಕ್ಕಡಿದಿರಿದಸುರಭಟರ್ಕಿಡಪುವರ್ಕ್ಕಡುಪುವರ್ಕ್ಕಿರಂತಸು
ರಭಟರನು॥೩೯॥ ಸುರಗಿಯಿಂದಿರಿದುಶೂಲದತಿವಿದುಖಡ್ಗದಿಂ। ದಿರ

ದಿಕತ್ತರಿಸಿಕೊಡೆಲಿಗಳಿಂದೆಕಡಿದುವು, ಗ್ಗರದಿಂದೆವೋದಿವುಸಲ
ದೊಳಿಟ್ಟಗೆದೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿಸಬಳೆದಿಂದಂ॥ಶಿರವನಿರಿದೆತ್ತಿ ಚಕ್ರದಿನ
ರಿದುಮಿಕ್ಕಪರಿಕರದಿಂದೆದೈತ್ಯನಾಯಕರಾರ್ದುಕೊಲುತಿರ,ಲ್ಪರಿ
ಕಿಸಲ್ದೀಪವಂಸೋಂಕುವಪತಂಗವಾದರ್ಪಿವಿಜಸುಭಟರಂದು ॥೪೦॥
ಆರ್ಭಟಿಸಿದಂವಹ್ನಿಯಂತಕಂವುಳಿಸಿದಂ, ನಿಭವರಾವೇಕನಾದಂ
ನಿರುತಿಕೋಪಸಂ,ದರ್ಭಿವಾನಸನಾದನಬ್ಧಿಪಂಕಗಳೊಳ್ಕಿಡಿಗೆದ
ರಿದಂವರುತನು॥ಗರ್ಭೀಕೃತಾವಮರ್ಷನಾದಂಕುಬೇರನಾವಿಭೂರ್ಮ
ತಿಶಿಖಿಭಯನನಾದನೀಶಾನಂಹ । ವಿಭೂಕ್ತರಾಜನಿನಿಬರ್ಗಕೈವೀ
ಸದಂವೊಳಗಿದವುವಾದ್ಯಂಗಳೆ ॥೪೧॥ ಕೇಳಾದೊಡೆಲಸಿದ್ಧರಾವು
ಮೇಲಪ್ಪೆಳೆ, ಕೋಳಾಸಳವಸೆಂಟುದಿಕ್ಕೆನೊಳುದಿಕಾಪ್ಪಲ, ಜಾ
ಲರೇಹರಿಗಳುಂಡೆಯ ವಾಂತುವಾಸನಂಗಳನುಳಿದು ಕಾಲ್ನಡೆಯೊ
ಳು॥ಹೂಳಿದಗಳೊಳ್ನಿಂದುಸವ್ಯಾಪಿಸವ್ಯದೊಳೆಂ, ಮೇಲಿಕ್ಕದವು
ರರಂಜರವುತಂವುಗ್ಗಿಕ್ಕೆ, ಕಾಲೆಂಡದುಬೀಳ್ಪವರನೆಳಸುತಂಕೋಂ
ಟೆಯಂಪತ್ತಿದರದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೨॥ ಸಿಡಿದುವುಂದಲೆಯನಾಳ್ವೀರಿ
ಯಿಂದಗಳೊಳಿಗ, ಕಡಪ್ಪುವರ್ಪ್ಪರದಸುರರಂಬಿಜರಂವೇಲ, ಕಡರ
ದಂತಿರಿದಿರಿದುನೂಂಕುವರುಪ್ಪಾಯುಳ್ಳವರುವೆರಿವಮುದ್ದಿನತಿತ್ತಿಯಂ॥
ಬಿಡನುಳಿದಸಮರಸಾಧನದಿಂದೆದಿಜಯಂ, ಮಡಪ್ಪುತಿರೆಮತ್ತೆವು
ತ್ತುರವಣಿಸಿದೈತ್ಯರಂ । ಗಡಣಿಗೊಳ್ಳೆದಪತ್ತುತಿರ್ದುಡಮರವ್ರಾತ
ವೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥೪೩॥ ಊರ್ಗಳೊಳಗಾದುದತಿಕಳಕಳಂತ
ತ್ಪುರಜ, ನರ್ಗಳಾಳ್ವೀರಿಯಂಪತ್ತಿದರ್ತಿವಶಿನಾ, ದುರ್ಗಂಗ್ಗಳಿರದೆ
ಕೋಳೊವ್ವೀದವೆಂದೆಡೆಗಡೆಗಬೀಡುಗರ್ಜಬಜಿಸಲು॥ಭರ್ಗನಯನ
ಜ್ವಾಲೆರೂಪಾದುದೆನಿಖಿಳಭ,ಟರ್ಗಳಂತೇರ್ಗಳಂವಾಜಿರಾಜಿಗಳನಿ
ಭ,ವರ್ಗಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಂವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿನಡೆತಂದನು॥
ಕಾರೊಡಲಕೆವ್ಮಾಸೆಗಳಕೊರದಾಡಗಳ,ಚೂರಿಸುವಖಂಡೆಯದಕ
ರದಬಹುರೌದ್ರರಸ । ಧಾರಣಾನನದಕಂಗಳಕಿಡಿಯಗಜದಜಾಡಿ
ಯಭೀಷಣತ್ವಸಗಳ॥ ಘೂರ್ಣರಾಕ್ಷಸರವನಕೂಡೆಬರುತಿರ್ಪುದಂ,
ದೂರದೊಳ್ಕಂಡುದಿವಿಜಾಳಿಯುಮದೂತರಂ, ಸಾರೆಬರೆಕಂಡುಹಂ
ಮೈಸರೋಗಿಯುತೆರದೊಳಳವಳಿದುದೇನೆಂಬೆನು ॥೪೫॥ ಇಂತೆಸವ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಲಿದರ್ಗರ್ಥ
ವಾ, ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ । ನ್ಮಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ

ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸ
ವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೬॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೨೦ನೇಸಂಧಿಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೦೬೯ ಪದ೧೬೮೬೯ ಮಂಗಳ.

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡ—೨೦ನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರವಿದ್ಯಾನ್ಮಾಲಿಸುರಪನೆಂಗಿಲಶಿವಳು। ಮಾರ
ನವನಂಮುರಿವೆಳಕಮುಲಾಕ್ಷನ್ಯೈದಿದ। ಕ್ಷಾರಿಯೊಳ್ಮಿಸೆಣಸಲ
ವನಂಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು ಸ್ಮರಕಿಟ್ಟನಾವೀರನು॥

ಪದ॥ ಅಪ್ರತಿಮಮಮಹಿಮದನುಜಪ್ರಲಯಕಾಲಲೋ। ಕಪ್ರಭು
ದಯಾಳುಗಿರಿಜಾಪ್ರಣೋದಾಬ್ಜಿಚಂ।ದ್ರಪ್ರತಿಮಕೋಟಸೂರ್ಯಪ್ರ
ಭಾಸಂವರ್ಣಿಸುಪ್ರತೀಕವಿರಾಜಿತ ಕ್ಷಿಸ್ಸ್ರಸನ್ನದೇವಪ್ರಚಯ
ಮಕುಟರ । ಕ್ಷಪ್ರಚುರನೀರಾಜಿತಪ್ರಕಾಶಾಂಘ್ರಿಯುಗಸುಪ್ರೀ
ಮದಿಂರಕ್ಷಿಸುಪ್ರಕಟಪಂಪಾವಧೂಪ್ರಿಯವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆ॥೧॥ ಎಲೆಸಿ
ದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುನಿವಿಜಸಂ। ಕುಲಮಿರದೆತ್ರಿಪುರದಾಳ್ವೀರಿಯಂ
ಪತ್ತಿತೆ । ಕ್ಷಳಿರೊಡನೆಕಾದುತಿರಲಾಕ್ಷಣಂವೀರವಿದ್ಯಾನ್ಮಾಲಿಯೊ
ಡನೆಬನ್ನ ॥ ಕಲಿಮಪಾನಾಭವಿಚಿತ್ರಾವಣವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಶಲಭಗಜ
ಶಿರಶಂಕಶಿರಜಂಭಮುಂತಾದ । ಬಲುಗಯ್ವರಕ್ಕಸಕೋಟಿಯುಂ
ಪತ್ತಿದರ್ದಿವಿಜರಂಸದೆಬಡಿದರು ॥೦॥ ಪುರವನಧಟಂಬಳಿಸಿಕಾದು
ವಮರವೈರಿಜಂ । ಮುನಿದುಧಟಿಪ್ಪೋಡಿನಿಂದುದುಸುರಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂ।
ದುರುಳರಕ್ಕಸಜಂಭನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾನವರಬಲವಿರದೆಪಾತೊಡ್ಡಿತು॥
ಎರಡರಸುಮೋಸರದೊಳಧಿಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂ । ಪರಿದುಪೊಡನೊ
ಡನೆಚೂಣಿಯಭಟರಬೊಬ್ಬೆಯ । ಬ್ಬರಕೆಧರೆಬಿರಿಯೆಕರಿಕವುಳ
ರೆದೆಜರಿಯೆಸಂಗರಮಿರದೆಸಂಕ್ರಮಿಸಿತು ॥೩॥ ಕರಿಕರಿಯನಶ್ವಮು
ಶ್ವಮನಾಳ್ಕಳಾಳ್ಕಳಂ । ವರವರೂಥಂವರೂಥಮನೊದಗಿಸೆಣಸು
ವ । ಟ್ಟರಿಯದೇಂ ವೆಂಗಪೇಂ ಚೂಣಿಯೆರಡರೊಳೊದಗಿಸ್ತೋಮ್ಮಾ
ಡುತಿಸಸುಭಟರು ॥ ಉರುನಖಾನಲಿಸತಾಸತಿಗಳಿಂಕಾದುತಿರ,
ಲಿರದೆರಕ್ಕಸರಾದ್ಯನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ದಿರಿವೆತಿರೆಕಂಗಟ್ಟುಬಾ
ಯ್ವಿಟ್ಟುಸುರಬಲಮಂಮುರಿದುದಪನೇನೆಂಬೆನು ॥೪॥ ಕವಿಸುರಬ
ಲದಸುವ್ಯೂಹನವಂಮಾನವಂ । ದಿವದವರವಿಗತಪ್ರತಾಪಮಂತಾಪ
ಮಂ । ತವೆಕೊರವದೈತ್ಯರಕ್ಕಪಾಣಮಂ ಬಾಣಮಂ ಸುರಭಟರ
ಚೇತನವನು ॥ ದಿವಿಜವೈರಿಗಳಬೊಬ್ಬಟನುಂಘೊಟನುಂ। ವಿವಿಧ

ಸುರಭಟರಪರಿದಾಟನುಂನೋಟನುಂ। ವಿವರಿಸುವದೇನವುರರೋ
ಡಿದ ಕೂಡಿದಸುರಪಾಲನಿಸನೆಲೆಯನು॥೪॥ಖಳದೈತ್ಯರಬೊ
ಬ್ಬೆಗೊಡುವಸುರಾಳಿಗಳೆ। ಕಾಲನುಡೆಕಳವಳಿಸದಿರಿಬೆನ್ನೊಳಿಪ್ಪಂ
ತ್ರಿ। ಶೂಲಿಭಯವೇಕೆಂದುವೈಶ್ವಾನರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲಕಮ್ಮುಂಕೊಂಡ
ರು॥ಪೇಳಲೇಂಮುಸ್ಪುರದದೊರೆಗಳೊಡನೀರ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಳಿಗಂಸ
ನಿಸಿತುಸುರಪಾವನಾಕ್ಷಣಂ॥ ಕಾಳರಕ್ಕಸಜಂಭನಂಜರಿದುಶರವರು
ಷಮುಂಕರಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೬॥ ಶಕ್ರನುರಿಜರಿದುಬಾಣಂಗಳಂಕ
ರೆಯಲ್ಕ ತಿಕ್ರಮಿತಕೋಪದಿಂಚಾಪದಿಂದಾಕಾಶ। ಜಕ್ರಮೆಲ್ಲಂಪೂಣ
ರ್ಮವುಪ್ಪಂತೆಚಿತ್ರದಿಂದಂಬಿನಂಭೋನಿಧಿಯನು॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳಾ
ಖಳನುಗುಬ್ಬಿಲಿಂದ್ರನಸೈನ್ಯ ಚಕ್ರದೊಡಲೋಲ್ಲೀಲಿಸಲ್ಕಂಡುಸುರ
ಪತಿಯ। ನುಕ್ರಮದೊಳಿವನಬಾಣಂಗಳಂತಡೆಗಡಿದುತಾನೆಚ್ಚುಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನು॥೭॥ ಬಿಡುಗಂಣರರಸನೆಕ್ಕಬುಗಳನಾದೈತ್ಯ। ನೆಡಯೊ
ಳೇಸಂಹರಿಸಿಪುನರಪಿಶರಂಗಳಂ । ತೊಡಿಸಿತಿರುವಿಂದುಗಳ್ಬಿಲ್ಲುರಪ
ನಂಗವುಂತಾಗಲತಿವೇಗದಿಂದಂ॥ ಘೊಡುಘುಡಿಸಿಕೋಪದಿಂಶಕ್ರನ್ಮೈ
ದಂಬಿನಿಂ।ದಡಿಗರಕ್ಕಸನವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೆಜ್ಜೊಡದ। ನೊಡೆದುಬೆನ್ನೋ
ಳ್ಮೊಡಿದವುಬಲಂವೈವುರೆದುವರವರೂಥದೊಳಿರಗಲು ॥೮॥ ಮು
ತ್ತೈದನಿನಾಲ್ಕಬಾಣದೊಳಿವನಸೂತನಂ। ಕತ್ತರಿಸಿತುರಗಮುಂಕಡಿ
ದುರಥಮುಂಮುರಿಯಲುತ್ತಮಭಟರ್ನವವರೂಥದೊಳುಜಂಭನಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದರಾಕ್ಷಣದೊಳು॥ ಮತ್ತಗಜನಿಕರದೊಳುಕಂಠೀರವಂ
ಪೊಕ್ಕ। ತತ್ತರಂದರಿವೋಲ್ಸುರೇಂದ್ರನಾದಾನವರ। ನೊತ್ತಿಸವರಲ್ಕಂ
ಡುವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿತಾನಿರದೆಮುಂಕೊಂಡನು ॥೯॥ ಆರಳಿವುವೀ
ರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಂತಡೆವ। ವೀರರೊಳರೇಭಲರೆನುತ್ತಖಲವಂದಿಕೈ।
ವಾರಿಸಲೊಕ್ಕನಸುರಂಸುರರಸೇನೆಯಂಕೋಪದಿಂಸಂಡರಿಸುತ॥
ಆರಿವಂಜಂಭಾರಿಯೋಯಂಮುಪುರಕೆಮುದ । ನಾರಿಯಂತಂದನೋ
ಲೇಸೆಂಮುವಂಜಯ್ಸ । ದೂರವಂಪೊಕ್ಕಪನೆನೋಳ್ಪೆನೆನುತಿಂದ್ರ
ನಂತರುಬಿಖಳನಿಂತೆಂದನು॥೧೦॥ ಧರೆಗೆಮುಳಿಯುಂಕರದುಬಡಪಾರ್ವ
ರಿಂದನೀಂ। ಧರಿಸುವಹವಿಭಾಗವುಲ್ಲಜಲಕೇಳಿಯೊಳ್ಳು।ಸುರವಧು
ಗಳಿಡುವಂಬುಧಾರೆಯುಲ್ಲಿಂನಂಬುಗಳೆಧಾರೆಯಾಕ್ಷಿಸೆನುತ॥ಸರಳಿಸಾ
ರದೊಳಿದೇವೇಂದ್ರನಂಕೂರಿದುಳಿದ। ಸುರರಗಂಟಲೊಳಿಸುವನಿರಿಸಿ
ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಹರಬಲಕೆದಾಳಿವಾಡಲ್ಕಂಡುಶಿವಶುವಾರಂದದೆದು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೧೧॥ಕೋದಂಡಮುಂಗುಹಂಜೇವಡೆಯೆಸಿಂಜನಿಯ

ನಾಮವುಳ್ಳುದು ದಿಗಿಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆಕ್ಕವು। ಡಾದವ ದಿಶಾಗಜಂ
ಭ್ರಮಿಸಿದವುಕುಲನಗಂಬಿರಿಪುದಂಬುಜಭವಾಂಡಂ॥ ಈದನುಜಪರ
ದನೆವದಿಂಸಕಲಭುವನವಂ। ಮಾದೇವಳಿಯಲ್ಲೈದಿದನಲ್ಲದೆವ್ಯ
ನೇಂ। ಕಾದಪನೆಪಾಯೆನುತಚಾಪಟಂಕಾರದಿಂಸಕಲಜನವುಳಿವ
ಳಿದುದು॥೧೦॥ ಮಾಡಿದನುಪಾಧಮಷ್ಟಂಕಾರಕೊಂದೆನಿಸು। ಕೋ
ಡದಸುರೇಂದ್ರನಂಕಂಡುಸೇನಾನಿಮಾ। ತಾಡಿಸಿದನೆಲೆಪೊತಾರಕದ
ರ್ದದಪೆಕಹರಂಹರನಸಕುಮಾತನಾಂ॥ಓಡಿಬದುಕಲ್ಲದೊಡೆಯು
ಮುಪುರದೊಳಾಲಯಂ। ಕೂಡೆಕೈವೆತಿದಿನಗೆನಿವ್ಮಯ್ಯಂಗೆ।
ಸೂಡಿದಂಬಿನದೊರೆಯುಬಾಣವಿವಕೊಳ್ಳಿದಲು ಖಳರಾಜನಿಂತೆಂದ
ನು॥೧೩॥ ಬಿಡದರಸಿತೊಳಲುತಿಸಬಳ್ಳಿತಾನೇಕಾಲ್ಗೆ। ತೊಡರಲೇ
ನೊಳ್ಳಿತಲ್ಲವೆತವ್ಮ ತಂದೆಯಂ। ಕಡುವೋಸರದಿಂದೆಚ್ಚುಕೊಂದಖೂ
ಳನೆತರುಕನಣುಗನೇಖಳನಿನ್ನನು॥ ಮಡಿದನೆಂದಿರ್ದವಾವಿಂನೆಗಂ
ನೀನೆಕ್ಕೆಯೊಡನೆಬಂದ್ಯಪುಣ್ಯವುಳ್ಳಕಾಲಕ್ಕೆತಂ। ನೆಡೆಗೆಬರ್ಪುದು
ಕೂರ್ತವಸ್ತುವೆಂಬುದಕೆನೀನೆಸಾಕ್ಷಿಹೋಗೆಂದನು॥೧೪॥ ರಾವ
ಕೇಳಾವಮಾತುಗೇಳುತತಿಸಂಗರವಿ। ರಾವಣತಿರೌದ್ರವಾನಸನಾಗಿ
ನೋಡೆನ್ನ। ಸಾವುರ್ವ್ಯವುಂಖಲಾಧಮನಿನ್ನಪಾಡೇವುಪಾವುಹಿ
ವುನೆವ್ಮಯ್ಯನು॥ ಈವುಪಾಗರಂಗಳಂನಿಮಿಷದೊಳಗೆನಿ । ರ್ದ್ದೂ
ವುವುಂವಾಡಿದಪನಿಂನೇಕೆತಳೆನುತೆ। ಕಾವುವೈರಿಯಸುತಂವೂ
ಡಿಗೆಯೊಳಂಬುಗಿಯಲೇನೆಂಬೆನ್ನಕ್ಕರಿಯನು॥೧೫॥ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದು.
ದಿವಸವುಯದೊಳಗೊಂದು ತುಡೆ। ಪತ್ತುಗುಣದಿಂಬಿಡಲ್ಮಾರ್ಜವ
ದೊಳೊತನೆಪರಿ । ವೃತ್ತೆಸಾಸಿರವೆರೆಯಬಾಣವುಂಕಡವಲ್ಲಿಲಕ್ಕ
ವುರಿವಾಗಕೊಟ್ಟು॥ಬಿತ್ತರದದೈತ್ಯಸೇನಾಂಗದೊಳುಪರಿಗಣನೆ। ಎ
ತ್ತಳೆದುಳುವರನಂಬಿನಚಯವುತಾಕ್ಕರವೋ। ನುತ್ತರೋತ್ತರವೆಂಭಲರೆ
ನುತುಭಯಸೇನೆಯೊಳುಕೊಂಡಾಡಿದರುಗುಸನನು॥೧೬॥ ಈತ
ನಂಬಿನಚಯವುತಾಕ್ಕರವುಂಕಂಡುವು। ತಾತತನೊಡನೊಡನೆಖತಿವುಸ
ಗಿಬಿಲ್ಲಿಂದಿಷು। ವ್ರಾತವುಂಕರೆಯಲಾಗುಹನೆಸಗೆಗೀರ್ಮಡಿಯೆನಲ್ಲು
ದಿವಲ್ಲೆಡಯೊಳು॥ಭೀತಿಗೂಂಡರುಸುರರುವೀರವಿದ್ಯಾಮಲಿ। ಗೇ
ತರತಿಶಯವೊಬಿಲ್ಲಮ್ಮೆಯೆಂದೆಲ್ಲರುಂ। ಪೂತುರೇಸುಭಟಚಾಗೆಂದು
ಲಿಯೆಕೊಪದಿಂಗುಹನಾದ್ಯತಗದೆಚ್ಚನು॥೧೭॥ ಬಿಟ್ಟಕಣೆಪಗೆಗಳಂ
ಕಟ್ಟಿಪವುಕೊಟ್ಟಿದವುವು। ಟ್ಟಿಗನಾಂಗಣಕ್ಕುರ್ಬಿಪವುಪರ್ಬಿದವು।
ವೆಟ್ಟನೆದಿಶಾತಟಕ್ಕೊತ್ತಿದವುವುತ್ತಿದವುಬಿಡದೆನೋಟಕಜನವನು

ಅಟ್ಟತತ್ಪುರಿಗಳಂ ಪ್ರಗಿಸಿದವುಸುಗಿಸಿದವು । ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಭಗಣವುಂ
ಸೋಂಕಿದವುನೂಂಕಿದವು। ನಿಟ್ಟಪರಕಣ್ಗಳೊಳಿದಾಡಿದವುವಾಡಿದ
ವುಕ್ರಾತುಕಮನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೪॥ ಭೋರ್ವೊರೆವಗುಹನಶರ
ವುಂಕಂಡುವುನದಖತಿ। ನೂವುರ್ಡಿಸಿವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಬೇಗದಿಂ।
ಕಾವುರ್ಮಕದೊಳೆಂಬನೊಂದಿಸುತೆಲನೊನಿನ್ನಶರಕೊಂದೆ ವಾಹನ
ಕವಿರಡು॥ ಆರ್ವೊಗಕೆವೂರ್ಬಿಲ್ಗೆನಾಲ್ಕು ತೋಳ್ಗಳ್ದಿನುತೆ। ಕೂ
ರ್ವೊನೆಯುಸಳ್ಳಿಂದಿಸೆಯಲ್ಕಖಂಡಿಸಿತು । ವುುರ್ಮಾಡಿನಸನ
ಗುತವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಗಭವಸುತನಿಂತೆಂದನು॥೧೯॥ ಅರರೆಖಲರಾ
ಜನಿನ್ನಯಶರಕಿದೊಂದಂಬು । ಕರದಕಾವುರ್ಮಕಕೆರಡುಸೂತಂಗೆ
ವುೂರಿಪ್ಪೋಪ್ಪ। ತುರಗಕ್ಕೆನಾಲ್ಕುತವರಥಕ್ಕೆದುನಿನ್ನೆದೆಯನೊಡೆ
ಯಬಾರೊಡನೆಬರ್ಪ॥ದುರುಳದಾನವನೇನೆಗೇಳ್ಮಪ್ಪುರಕ್ಕಂಟುವು।
ಸರಳುಳಿದದೈತ್ಯಗಣಕೊಂಬತ್ತುನೋಡೆಂದು। ಹರಸೂನುವೆಸುವಿ
ನಿಂಸಿದ್ಧರಾವುೇಶಕೇಳೇನೆಂಬಿನಚ್ಚರಿಯನು ॥೨೦॥ ಬಾಣವುುಡಿದ
ವುಕರಶರಾಸನಂಖಂಡಿಸಿತು । ಕಾಣೆನಸುವಂಸೂತನಂಗದೊಳುಹ
ಯತತಿಯ । ಗೋಣುಗಳ್ತುಡಾದವಾರಥಂಪುಡಿಯಾಯ್ತುಖಳನೆ
ದೆಯೊಳೀರಾದುದು॥ವಾಣದಸುರರುಳಾಯವಡೆದುರುಳಿವುುಪ್ಪು
ರಕೆ । ನಾಣೆಯಲಗಿನಸರಳ್ಸುರಿದವಿನ್ನೆಂತೊಬಿ। ಲ್ಲಾಣಕೆಕುವಾರ
ಕಂಠೀರವನಜಗಜಟ್ಟಿಭಾಪೆಂದುಸುರರುಲಿದರು ॥೨೧॥ ಛಲರೆಕೋ
ದಂಡತಿಕ್ಮಾಚಾರ್ಯಫನಚಾಪೆ। ವಿಲಸಿತಾವುನ್ನಾಯವೃತ್ಯುಂಜಯ
ವುಹಾಶರಾ। ವಳಿಯಸೃಷ್ಟಿಗವಿನೂತನಚತುರವುರ್ಖನೆಂದುಜನರೀ
ತನಂಪೊಗಳಲು ॥ ಖಳನತುಳಕೋಪದಿಂಗರ್ಜಿಸುತೆವುತ್ತೆಯುಂ।
ಕಲಹಸನ್ನಾಹವುಂಕ್ಕೈಕೊಂಡುಬೇಗದಿಂ । ದೆಳೆವೆರೆಯಸೊತ್ತನಕು
ವೊರನಂತಿನ್ನೆನುತ್ತುರಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚನು॥೨೨॥ ಕಾದುದುಸವುಸ್ತ
ರಣರಂಗವಿಷಾಗ್ನಿಯಿಂ । ಸೀದುದುಜಗಂವುಸಗಿಸುಡುವತಜಿಹ್ವಾಲಿ
ಯಿಂ । ಪೋದುದಲ್ಲಿಯಜನಂಸಕ್ಷಣವುಳ್ಳೊಡಪಾಡಿಕೊಂಡುಬದು
ಕುವೆವೆನುತ್ತ॥ತೋದುದಂಬರತಳವಿಷದಲೋಳಿಗಳಿಂದ । ತೀದು
ದವುರರಹರುಷವಿನ್ನೆವ್ಮಬಲಕೆಲೀ । ಸಾದುದೆಂದಸುರಾಳಿಬಾಹು
ಗಳನುರೆಪೊಯ್ದುಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೩॥ವಿಷಕಂಠನಾ
ತ್ಮಜಂ ಫಣಿಭೂಷಣೋದ್ಭವಂ । ವಿಷವನುಗುಳುತೆಬರ್ಪಸರ್ಪಾ
ಸ್ತ್ರಕಳುಕುವನೆ । ವಿಷದವಾಗ್ನಿದೊಳ್ಪಿದಳಿಚ್ಚುಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದು
ರಗಾಸ್ತ್ರವುಂತುಂಡಿಸಿ। ವಿಷವುದಾನವನಿನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯೊಳಗಿನ್ನು।

ವಿಷ್ಣುಗಳಿನಿತಿರ್ದಪವುತೊಡುವುಮಹಾಸ್ತ್ರವನೆನಲ್ಕಿಷುಧಿಯಿಂಪರ್ವ
ತಾಸ್ತ್ರಮನುಗಿದುಕವರಸೇಂಕಿಡೆಯೆನುತೆಗದೆಟ್ಟನು॥೨೪॥ಎತ್ತಲುಂ
ಕತ್ತಲಿಸೆಭೋರೆನುತೆಸುರಬಲದ,ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಕಿಡೆಕೆಡೆದುರುಳ್ದುತಿ
ಪ್ಪರ್ದ್ರಿಗಳ । ಮೊತ್ತಮುಂಕಂಡುಸೇನಾನಿಕಡುಮುಳಿಸಿನಿವ್ಮತ್ಸೈ
ನ್ಯನೊಂದುದೆಂದು॥ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದೆವಜಾಸ್ತ್ರಮಂತೆಗೆಯೆಸುಗಿದ
ತ್ತಲೋಕಂಧನುರ್ಗುಣದೊಳೊಂದಿಸಿಬಿಡಲು। ಮುತ್ತುವಗನಿಕರ
ಮಂತತ್ತರಂದರಿದುದದುಮತ್ತಮಂಖುತಿಗೊಂಡನು॥೨೫॥ಇನ್ನಿದಂಪ
ರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತಮರಾರಿ,ತನ್ನಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂವೇಘಬಾಣವನು
ಗಿದು । ಸನ್ನುತಶರಾಸನದಿನುಗಿಳಿಸಲುಘುಡುಘುಡುಧ್ವಾನದಿಂ
ಭೋರ್ಮೊರೆವುತ॥ಸನ್ನಾಹಮಾಗಿಸೈವರಿವವೇಘಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ।ಪನ್ನತಿ
ಕೆಯಿಂದೆವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂಪೂಡಿ। ಪನ್ನಗಾಭರಣನಕುಮಾರನಾ
ರ್ದಸಲೊಡನೆಪಸರಿಸಿತುಪರಬಲದೊಳು॥೨೬॥ ಬಿರುಗಾಳಿಬೀಸೆ
ರಣಮಂಡಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ । ಮುರಿದುಡಾಮುಗಿಲೊಡ್ಡುಚಲಿಸು
ವವರಧ್ವಜದ। ಸೆರಗುವಿಡಿದೆಳೆದುದತ್ತಲ್ಪೀಟಕದಭಟರನಂಡಲೆದು
ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು॥ತುರುಗಿದಹಯಂತಾರುತಟ್ಟಾಯುತ್ತಿಭಲಭಲಗೆ।
ಕರೆಗೂರಲನಾತ್ಮಜನೆನಿನ್ನಹಂಕಾರಮಂ । ಮುರಿವೆನೆಂದೆನುತವಿ
ದ್ಯುನ್ಮಾಲಿತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರಮಂಪೂಡಿತೆಗದೆಟ್ಟನು॥೨೭॥ಆವೆಕುದುರೆಗ
ಳಾಟಮಡಗಿದುದುನಡುಗಿದುದು,ಸೇನೆರಥಚಕ್ರಗಳುಮುಗ್ಗಿದವುತ
ಗ್ಗಿದವು। ನಾನಾಸ್ತ್ರಘಾತಿಗಳುಘಾತಿಗಳುಪೆಟ್ಟಿದವುಬೃಂದಾರಕರವ
ನದೊಳು॥ಏನೆಂಬೆನಭವನಕುಮಾರನುಂಧೀರನಂ । ದಾನಿಭೃತಶರ
ಧಿಯೊಳ್ಕೋಡಿದಂಪೂಡಿದಂ। ಭಾನುಕರಮಂತಿಮಿರಮೋಡಿದುದು
ಮೂಡಿದುದುಹರುಷಮುಂಸುರಸೇನೆಗೆ॥೨೯॥ ತೀರಿತೇನಿನ್ನಮಂ
ತ್ರಾಸ್ತ್ರದುಬ್ಬಟೆಯೆನ । ಲಾತ್ತರಕಾರಿಯುನೆಂಟುಬಾಣದಿಂದೆಸಲವಂ।
ದಾರಿಯೊಳ್ಕಡಿದೊಂದುಶಕ್ತಿಯಿಂಪಡಿಖಲನವಕ್ಷಮಂಬಗಿದುಗಿಯ
ಲು ॥ ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಮೂರ್ಛೆಯಿಂಮೈಮರೆದು,ಧಾರುಣಿಯೊ
ಳಡೆಗಡೆಯೆಖಳರವನಪುರಕಿರದೆ। ಸೇರಿಸಿದರುಳಿದಸುರರಂಸವರಿಗು
ಹನತ್ತತಿರುಗಿದಂಸಂತಸದೊಳು ॥೩೦॥ ಗಲವಿನಿಂಕಾರ್ತಿಕೇಯಂ
ಪೋಗಲಿತ್ತಲುರೆ। ನಲುವಿನಿಂದತ್ತಲಮರೇಶ್ವರಂತನ್ನಸುರ। ಬಲವೆ
ಲ್ಲಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಳಿದದೈತ್ಯರಂಖಾತಿಯಿಂಘಾತಿಸುತಿರೆ ॥ ಖಳ
ಕಮಲಲೋಚನಂತನ್ನತಮ್ಮಂಬಿದ್ದ। ಮುಳಿಸಿನಿಂದಣ್ಣನಿಂಕಾಳಗದ
ವೀಳೆಯಂ।ದಳೆದುನಿಜಬಲವೆರಸಿಪೊರಮಟ್ಟನಾಪುರವನೇನೆಂಬೆನ

ದುಬ್ಬ ತವನು॥೩೦॥ ಪಟುಹಯಂಗಳುಪದ್ಮಪದ್ಮಂಗಳುಗ್ರಗಜ ಘಟಿ
ಗಳುಂಪದ್ಮಪದ್ಮಂಗಳಷ್ಟಪದೋ । ತ್ಕಟವರೂಥಂಗಳುಂಪದ್ಮಪ
ದ್ಮಂಗಳೀಳ್ವೊಟಫೊರೆಗಳುಸವುರಕೆ॥ ಲಟಕಟಸುತೈತಪ್ಪಭಟರ
ಪರಿಗಣನೆಯುದು। ಘಟಿಸದೊಡನೊಡನೆತಂಬಟಭೇರಿಡಾಡೆಗಳ।ಚ
ಟುಳರವಮೂರ್ಜಿಸಿಕ್ಕಟದೊಳಿಸುರೇಂದ್ರನಾರ್ಭಟಿಸುತೈತರುತಿ
ದನು॥೩೧॥ಸುರಪಗಜಕೇಸರಿಕ್ಷಶಾನುಸರಿಣವ್ಯಾಘ್ರನುರುತರ
ಯಮಾಂಧಕಾರದ್ಯುಮಣಿರುತಿಮದ। ಸರಣನಾವರುಣಗರ್ವೋ
ದ್ದಂಡಪರ್ವತಕ್ಷ್ಮೀಧರಫಣವಜ್ರದಂಡ॥ ಮರುತವನದಾವಂಕುಬೇರಾ
ಬ್ಜಿವಾಡಬಂ।ಹರಮೀಳ್ಫಣಿಚಯಪವಮಾನನಿದಕೋಬಂದ। ನರರೆ
ತೊಲತೊಲಗೆನುತಕೂಗಿದವುಕಹಳೆಗಳುಸುರಬಲಂಚಿರಗಾಗಲು ॥
ಘೀಂಕಾರವಂಮಾಳ್ಪಭುಜವಿಕಾರವಂಧೃತಖೇಟ। ಕಾರವಂಹಸ್ತಿಘಂಟಾ
ರವಂವಾರ್ದ್ಯುದಮ । ಪಾರವಂತುರಗಹೇಷಾರವಂನೋಡಲತಿಭೈರವ
ವೆನಿಪದೈತ್ಯರ॥ವೀರವಂಪೊಗಳೊಕಹಳಕಾರವಂಸಲಿಸರಳ। ಸಾರವಂ
ಕಡಿವಸುಭಟಾಕಾರವಂಕೈತಸಿಂಜಿ। ನೀರವಂದಿವಿಜರಗಭೀರವಂಮುರಿ
ದತುಳಭಾರವಂಜಗಕೆತ್ತದು ॥೩೨॥ ಗಿರಿಗಿರಿಯನಬುಧಿಯಬುಧಿ
ಯನವನಿಯವನಿಯಂ। ಬೆರಸುವಂತಸುರಸುರಸೈನಿಕಂಹಳಿಚಿದು
ದು। ಕರಿತುರಗವರವರೂಥಂಗಳಂನೂಂಕಿದರ್ಮತಮಗಬೇಗದಿಂ
ದಂ॥೩೩॥ಶರಶಕ್ತಿಶಕ್ತಿಪಾಶಕೃಪಾಣತೋಮರಕುಂತ। ಪರಶುಮುಸಲಾದಿ
ಪರಿಪರಿಯಕೈದುಗಳಿಂದೆ। ಸುರಸೇನೆಯಂಪೊಕ್ಕುಸವರಿದರುದಾನ
ವರುಪೇಳ್ವುದೇನಕ್ಷರಿಯನು॥೩೪॥ ಉರುಬಿಮುಂದಮರಸಂದೋ
ಹಮಂದಾನವ।ಕೊರ್ದಿಕೊರೆದುರುಳ್ಚತಿರೆಕಂಗಟ್ಟಿಸುರಪನಂ।ಜ
ರವುತೋಡಿದರೆಮ್ಮಗಂಟಲಂಕೊಯ್ದನೀಪಾಪಿಹಮಗಿರಿತಟದೊ
ಳು॥ ಮುರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವಂಮೊಡಬುಗಳಿರಕ್ಷಿಪಂಕರಿಗೊರಲನೆಂದು
ತಂದಂರಣಾಂಕಣಕದೇಂ। ಸರಿಯನೋಡುವನೆಂಬುಕೇಡನೀಸರನೆ
ನುತಸುರಕುಲಂಮೊರೆಯಿಟ್ಟುರ॥೩೫॥ ವಂಚಿಸಿಕಳಿದನೆಮಗೆಪಾ
ಪಿಯಲ್ಲವೆಖಳವಿರಿಂಚಿದೈತ್ಯರುತನ್ನಕೂರ್ತ್ತುಬೇಡಿದರೆಂದು। ತಾಂ
ಚೀಕದಿಂದಿತ್ತನಘಟತವರಂಗಳಂತಾನೀಗಸೂತನಾಗಿ॥ಇಂಚಮ್ಮಟಿ
ಗೆವಿಡಿಯಲೀನಹುದಿದೆಲ್ಲಂಪ್ಪ। ಪಂಚೆನಲ್ಸುರಭಟರನುಡಿಗೇಳರೋ
ಷದಿಂ। ಪಂಚಾನನಕುಮಾರನುಂವೀರಭದ್ರನಾಹವಕೆನಡೆತರುತಿರ್ದ
ನು॥೩೬॥ರಾಕ್ಷಸಕ್ರೂರಾಂಧಕಾರಸೂರಂಲಲಾ। ಟೇಕ್ಷಣನಪೇಮ
ದಕುಮಾರವೀರಂಶಿಷ್ಟ। ರಕ್ಷಾಕರಂದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಾಕರಂಶೈವಭಕ್ತಿಸಾರಂ

ಧೀರನು॥ ಅಕ್ಷಯಾಕಾರಂಗಭೀರಂಸಮಸ್ತಸುರಭಯಕ್ಷವೆಂಬಿತಪೆದ
ದ್ವಂದ್ವಂರಣೋದ್ಧತಂ.ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿಯಿದೆಬಂದನೆಂದುವಂದಿಪ್ರ
ಜುಂಭೋಷಿಸಿದುದು॥೩೬॥ಏನೆಂಬೆನತುಳಸಂತೋಷಮುಂರೋಷ
ಮುಂ।ಚಾನೆಡಿಗೆನೆಗೆವಬೊಬ್ಬಾಟಮುಂಘೋಟಮುಂ।ನೂನವಿಲ್ಲದೆಗೆ
ಲ್ವಭಾವಮುಂಹೇವಮುಂವಗೆಯುಬಳ್ತವಬಗೆಯುಮುಂ॥ಸಾನು
ರಾಗದೊಳಗೆವವೀರವುಂಘೋರವುಂ। ಮಾನಸಕಮುಂಚಿರಿವೆಹಸ್ತ
ಮುಂವ್ಯಸ್ತಮುಂ। ನಾನಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯಘಾತಿಯುಂಖಾತಿಯುಂ
ದೇವಾಸುರರೊಳಿಸದುದು॥೩೯॥ ಈಪರಿಯೊಳಮರಾಸುರವ್ರಜದ
ಹರಷಸಂ। ತಾಪವುಂನೋಡುತೆವಿರೋಧಿಸೇನಾಭೀಮ।ರೂಪಂಜಿ
ತಾನೇಕಪಾಪಂಮಹಾಸುಪ್ರತಾಪಂಜಯಶ್ರೀಪನು॥ ಕೋಪವಮಾ
ನಸನಮರಕುಲನುತಂಘನರಣಾ। ಟೋಪನುನ್ನತಫಲಕಹಸ್ತಂಸ
ಮಸ್ತರಿಪು ತಾಪಕರಕರಖಡ್ಗರೌದ್ರನಾವೀರಭದ್ರಂಪ್ರೌಕ್ಕನಾಹವ
ವನು॥೪೦॥ ತೆಗತೆಗಸುದೊಡ್ಡಿಗತನಸುರಸುಭಟಾಳಿಯೋ।ಲ್ವಿಗಡ
ರುಳ್ಳೊಡೆಬರಲಿತಗ್ಬಲದೊಳಕತುಳಿಸಂ। ಯುಗಸನುಥರ್ಗಕಟ್ಟದಬಿ
ರುದುತಡೆಯಲಾರಾದೊಡಂಬೇಗದಿಂದಂ॥ ಬಗಿಬಗಿದುಕುಕ್ಷಿಗಳನು
ಗಿದುಗಿದುಕಳ್ಗರ್ಳಂ। ತೆಗತೆಗದುರಕ್ತವುಂಪೊಗವೊಗದುಭೂತಗ
ಣ।ಕಗಲದಿಕ್ಕೆಕ್ಕೆಸುವೆನೆಂದಸುರಸೇನೆಸುಗಿಸುಗಿದೋಡುನೋಲ್ಕ
ಡಿದನು॥೪೦॥ಕಡಿದನಿರಿದಂತರಿದನುರುಬಿಘಾತಿಸಿದನಿರ।ದಡಸಿವೆಟ್ಟಿ
ದನಟ್ಟಬಡಿದನೊದಗಿಂಪೊಡೆದ। ನೊಡನೊಡನೆಗಜವಾಜಿನಿಕರವುಂ
ಸವರಿದಂಪ್ರಳಯಸಮವರ್ತಿಯಂತೆ॥ ಕಡಲವುದ್ಧತಬಡಬಬಿಲಿಗೆಳೆ
ನಘೋರವಾದಡವಿಯೊಳಗೊಗದಡಾವಾಗ್ನಿಗಂದಕ್ಕಾರಿ। ಪಿಡಿದಖ
ಡ್ಗಕೆನಿಮಿಷಮುಂಟೆನಿಲ್ಲಡೆಯೆನಲುಸವರಿದಂಪರಬಲವನು॥೪೧॥ಉ
ದ್ರೇಕದಿಂದೆವ್ಮಸೇನೆಯಭಟಾಳಿಯುಂ। ಧಿಕ್ಕಿಸುತಮುಂಬರಿದುಬ
ರ್ಪವೀರಂವೀರ। ಭದ್ರನೋಸಂವರ್ತಕಾಲದೊಳ್ಪಕಲಲೋಕಂಗಳಂ
ಸಂಹರಿಸುವ॥ರುದ್ರನೋಭಟನಘಟಕಹುದೆನುತೆರೈಕ್ಯರುರಿ। ಭದ್ರ
ಗಜಘಟೆಯಶ್ವಗಳಪದ್ಮಪದ್ಮದಿಂ। ಮುದ್ರಿಸುವೆವಿವನವೀರವನೆನು
ತೆಕವಿಸಿದರ್ವಿಸಿದರ್ವಿರಥಟನು॥೪೨॥ಘನಘನಬಾಣೌಘಭಿನದಂತಿ
ಮಸ್ತಕಸಿಂಹವೆನಿತಾದೊಡೇಂಗಜಂಕೊಲ್ಲದೇದಕ್ಕರಿಪು। ಗನುಪಮ
ಮಹಾವೀರದತತಿಯೇಸುಘನವೈರಿದಾಕ್ಷಣಂಸದೆಬಡಿದನು॥ ತನತ
ನಗೆಕವಿವಸುರಸಮಿತಿಯಂಶಾಕಿನೀ।ಜಕ್ಕತರಿದೊಟ್ಟಿದಂಕುಟ್ಟಿದಂ
ಸುಳಿದಬಳಿ। ಜನಪರಂನೆರದದೇವಾಸುರಕೊಂಡಾಡೆಮೂದೇವ

ರುಂತು ತಿಸಲು ॥೪೩॥ ಕಡಿದತಲೆಸೀಳ್ದಳಿಂತೋಳ್ದಳಿಂಬಾಳ್ದಳಿಂ। ದೆ
ಡೆಗೆಡದರುಂಡೆದಿಂವುಂಡದಿಂಖುಂಡದಿಂ । ದಿಡಿದಕರಜಾತದಿಂಭೂತ
ದಿಂಪ್ರೇತದಿಂಪುದಿದಶಾಕಿನಿಯೆರಿಂದಂ॥ ಉಡಿದಗಜರಾಜಿಯಿಂದಾಜಿ
ಯಿಂವಾಜಿಯಿಂ। ದೆಡೆವಿಡದಘೋಕದಿಂಕಾಕದಿಂಶೋಗದಿಂ, ಸಡಿಲೊ
ರಣಚೋರರಿಂವೀರರಿಂಧೀರರಿಂದಾರಣಾಂಕಣವೆಸೆದುದು॥೪೪॥ ಕಂ
ಡನಾಕವುಲಾಂಬಕಂರಣಾಂಗಣದೊಳಗೆ ತುಂಡು ತುಂಡಾದಗಜರಾ
ಜಿಯುಂವಾಜಿಯುಂ, ದಿಂಡುರುಳೊದೈತ್ಯಭಟಕಾಯವುಂತಾಯ
ವಾಕೃತಿಯೊಳಿತಿರೌದ್ರವಾಗಿ॥ ಗಂಡುಜೋಡದಸೂಳೆಯುದೆಯು
ವೊಡೆವರೊಳಿಪ್ಪು । ದ್ದಂಡಭಟನೀನಸುದಲಾಕಾಣ್ಬೆನೆನುತಕೈ ।
ಕೊಂಡವ್ಮಹಾಸಂಗೆತವನಸ್ತ್ರತತಿವೀರಭದ್ರನಂವುಸುಕುತಿರಲು॥
ಆಲಿಸೆಲವೆಲವ್ರೊಮತ್ಪರಮದೇಂದಕ್ಷಮಖ, ಶಾಲೆಯೋನಿನ್ನಸೊ
ಮಪ್ಪರ್ಕಂವಯರ್ಣಂ । ಮೇಳವಿದೆಕೊಳ್ಳಾದೊಡೆನುತೆವುಳುವ
ತ್ತೆಂಟುಬಾಣದಿಂಖಳೆನೆಸೆಯಲು ॥ ಕಾಲಾಂತಕೋಪವುಂವೀರಭ
ದ್ರಂಬರ್ಪ। ಕೋಲಕೊಂಳಾಸಲವೆನಾಕ್ಷಣಂಕಡಿದುದನು। ಜಾಳಿ
ಯೆದೆಜರ್ಜರಿತವಾಗೆ ಕೋದಂಡನುಂಜ್ಯಾವ್ರೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ
ನು॥೪೬॥ ಈರವಂಪ್ರಳಯಭೈರವನಕರಕಿತಧ । ಕಾರವೆಂಪುಸಿ
ಯಲ್ಲನಾರಾಂತದನುಜರವಿ। ಕಾರವೆಂವುರಿದುದಿಂನೀತನೆಚ್ಚಂಬು
ಗಳಿಗಾವವಂನಿಲ್ವನೆನುತ। ವೀರವಂನೋಟಕಪ್ರೊಗಳಿಪಗೆಯನಸರ
ಳೆ, ಸಾರವಂಕಡಿವುತ್ತವೈರಿವುದಹಸ್ತಿಕಂ। ಧೀರವಂಸರಳೊಳಿದಿರೋ
ಳ್ಕೊಗಿಬೊಬ್ಬಿಡುವದೈತ್ಯನಂಘಾತಿಸಿದನು ॥೪೭॥ ಹೋಮುಮುಂ
ಕಡಿಸಿಪಾರ್ವನತಲೆಯನಿರದರಿದ, ಸೋವುರ್ಕ್ಯಮೇಯೆವ್ಮಕೂಡೆ
ನೋಡೆನುತೆನಿ। ಭೀಮಬಾಣಂಗಳಂಕೆಡೆಯೆನುತ್ತಾರ್ದಸಲ್ವೀರಭ
ದ್ರಂಕಾಣುತ ॥ ಆವುಮಹಾಬಾಣವುಂಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂಕಡಿಯೆ । ಭೀಮ
ರೂಪಾಗುತೆಲವ್ಹೇನಿನ್ನನೀಗನಿ। ಧೂರ್ಮವುಮಂಮಾಡುವೇಂನೋಡೆ
ನುತೆಖಳೆನೊಂದುಶಕ್ತಿಯುಂಬರಸೆಳೆದನು॥೪೯॥ ಆಭರ್ಟಸಿಶಕ್ತಿಯು
ನಿವಂಪಿಡಿದೆಬೊವ್ಮಾಂಡ। ಗರ್ಭವುದಿರಿದುದುತಜ್ವಾಲೆಯೊಡನೊ
ಡನೆಪಾ । ದುಭಾವವಾದುದಾಶಕ್ತಿಯಂಬಿಡದೊಗೆವಬಹಳಶಿಖಿ
ಕಣಕಣ್ಣಾಳಿ॥ನಿರ್ಭರದೊಳುಬ್ಬಿಯೊಬ್ಬಳಿಯಾಗಿಪಂಕೇಜ। ಗರ್ಭ
ರಚಿತೋಪರಿಜಗದ್ಭಾಂಡವಿತತಿಗಾ । ವಿರ್ಭವಿಸುವಾವುಗೆಯಕಿ
ಚ್ಚಾದುದೇನೆಂಬಿಸದರಬಸುಭೀಕರವನು॥೪೯॥ ಕಾಯದಲಪ್ರೋ
ನಿನ್ನನಿದುಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬೊಡಾ। ಕಾಯಜಾರಾತಿಯಂಕರೆದುಕೊ

ಬೀಗತವ। ಕಾಯಕತಿಗಳ್ಳಿಯಂಬಲವ್ಯಾಬೊಬ್ಬಟಮುಂಮಾ
ಡುತೆನ್ನಕೂಡೆ ॥ ಕಾಯಲೀಂಫಲವೆನುತ್ತಸುರನಿಡೆಸಂಗರ,ಕಾ೪
ಯತಡೊಳಿಲ್ಲಿನಿಂದಿರ್ದನಿಸ್ಪರನಿ,ಕಾಯಮುಂಪೇಗಿಡಿಯಗಡಣ
ದಿಂಚುಂಬಿಸುತಶಕ್ತಿಯೆಬ್ಬಿಕರುತಿರ್ದುದು ॥೪॥ಪೇಗಿಡಿಯಗಡಣ
ದಿಂದೈತಪ್ಪಶಕ್ತಿಯುಂ ,ಕೂರ್ಗಣೆಗಳೈದರಿಂದಿಚ್ಚಿಭಟದನುಚ್ಚು ।
ನುರ್ಗಲಾಗಳ್ಳಡಿದುವು ಶ್ರೀಂಗುಬಾಣದಿಂವೀರನಿರನಾರ್ಪಿಸೆಯಲು॥
ಭೋರ್ಗರೆದೈತಾಬಾಣಮುಸುರನಕಳೇವರವ । ನೇಗಾರ್ಚಣಸುತ್ತೆ
ತ್ತಿಕೊಂಡೆಂಬರವನುಕೆಂ । ನೀರ್ಗಳ್ಳಿನನೆಯುಸುತ್ತಾಪುರದೊಳಿಡ
ತಾರಕಾಕ್ಷನಿರೀಕ್ಷಿಸುಟ್ಟುದು ॥೫॥ ಕೇಳ್ದಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವ
ರನಿಜಾನುಜಂ ಬೀಳ್ದುವೊಳಿಪ್ಪಿತನಾಗತಾಪಪಾಷ್ಟಂತಪೆಕ್ಕಗಳ್ದು
ಕೇಸರಿಯಂತೆಪೊಡವಿಪಿಸಲನವಿಗ್ಗರುನನೆನಿಪಿಂಬುಮಾದಂ ॥
ಏಳ್ದುನಿಂದಿರ್ದುದಿಲಯದಸಿದಿಲರವದಂತೆ। ಕೇಳ್ದುಕೇತಕೆಚಿಂತೆಸು
ರನಃಭುಜಂಗಮುತ । ಬಾಳ್ದಿಗೆಂಕಂಮುಬಿಸುಡುವೆಂವೀಳಿಮುವ
ನೀಂಮೆನುತೆಗರ್ಚಿಸಿದನು ॥೪॥ ಕರ್ಕಪದರಾಶಿಗೆಂಬೊಳಿನಾಮಾ
ರಾಂಕದೀ । ಸರ್ಕಿಂಸಂಗರಭೀಮನದಸಂಬಿಕೆಯಿಂದ । ಸುರ್ಕಿದಜ
ಸಾಂಗಗೆಂಬುದಿವೆನ್ನಲ್ಲಿಮುಂದಿಂದುಸಮರದೊಳಿರೂರಾಂತೊಡೆ ॥ ಅ
ರ್ಕಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕಲೊಚರನಳೆವಪ್ಪುಸುವೆಂ। ಬಿರ್ದಾರ್ಕಳಿಗಕವೀಳಿಯು
ವನೆನುಂಕಳೀಸಸಂ । ಪರ್ಕವಾಸಸನಾಗಿಂದಿಂಮಾರಂತಾರಕಾ
ಕ್ಷನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ॥೪॥ ಇಂತೆಸನಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮುಂ । ಸಂತಸಮಿರದವೆಲ್ಲರಿಂದಿರ್ದಪ್ರಥಮಂ । ದ್ವಾಂತಮುಂಬಿಡದಿ
ವೇಳ್ದಿಪ್ರಬಂಧವಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೇಳ್ದಿರಿ ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸಮಯಾಂ
ಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಲಿಲಾಸ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂ
ತುಹರನಸರಾವತಾರನೆನಿಸುಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಕ್ಕೆಂದಂ ॥೪॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಾಶ್ವಾಸಂಚೆನ್ನಬಸವೇಶಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿಕಾರಿಕ್ಕಂ ಪದ್ಯಾಕ್ಷರಲಕ್ಷಣಂ ಮುಂಗಳಾ.

* ಪಂಚಮಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಸಂಪನ್ನರೆಂದೆಂಬುದಾರನಿವೀಳೆ। ತಾರಕಾ
ಕ್ಷಂಬನಲ್ಲಿಂಬತ್ತೆಸಗಿದಂ। ಮಾರಾರಿಪಾತಕುಪತಬಾಣದಿಂದೆ
ಚ್ಚುತ್ತಪುರಂಗಳಿಂಸಂಹರಿಸಿದಂ॥

ಪದ್ಯ॥ ನಿರ್ಗತಾಬೆಳೆದುರತವರ್ಗಫೆನಪಪ್ರಭಸಂ। ಸರ್ಗಕ್ಕೆಲಾಸ
ಗಿರಿದುರ್ಗಸನ್ನತಭಕ್ತಿ । ಮಾರ್ಗನತರಕ್ಷಾನಿಸರ್ಗನಿರ್ಮಲನಾ

ಶಿ

ಪವರ್ಗದಾಯುಕಜಯಜಯ॥ ಭರ್ಗಭಾಳಾಂಬಕಸ್ವರ್ಗಪತಿನುತೆ
ಪಾದ । ದುರ್ಗತಿವಿದೂರನೆನಿರರ್ಗಳಮಹಾಮಹಿಮ । ಸ್ವರ್ಗಮು
ಖಿಲೋಕರಕ್ಷಾದಕ್ಷಮುಖದುರ್ಘಟನೆಸಲಜೆವ್ಮನು ॥೧॥ ಮತ್ತೈಕೇ
ಳ್ದೈಸಿದ್ದರಾಮಪ್ರಭದಿ: ಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಖಳಶಿಂಶುಮಾರಂರಣಾಟೋ
ಪದಿಂ । ಮುತ್ತಿದಚತುರ್ಬಲದಗಡಣದಿಂಪೊರಮಟ್ಟನೇನೆಂಬಿಸಚ್ಚ
ರಿಯನು॥ ಪೊತ್ತತನುವಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕಾಗದಾದೈಕ್ಯ। ನುತ್ತಮಾಂಗಂ
ಗಗನವುಂಚುಂಬಿಸಿತ್ತವನ । ಪೆತ್ತತಾಯಾವಳಿಶಿವಶಿವಾಯೆನುತೆ
ಲೋಕದಜನಂಬೆರಗಾದುದು ॥೨॥ ಅತಿಘೋರ್ಷಮಾದೊಡೇನಾಯ್ತು
ವನತನುಕೋಮ। ಲತೆಯೆಳೆನಪರ್ವತೋದ್ಯತ್ಪ್ರಂಗ ಸಂದೋಹ।
ಪತಿಮಾನವುವಯವಂಶಾಂತನೇಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂತಿಂಬೆನೆಂಬ ॥
ಕೈತಕಚಿತ್ತಂಕಾಂತಿಪ್ರಾರನೇಟ್ಟಿಕ್ಕನ। ಪ್ರತಿಮಾಂಧಕಾರರೂಪಂ
ಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತು । ಕೈತಯುರ್ಗ್ಗಳುಶಲನುಂತೋರ್ಪಭಟನಾ
ವನೋಪಾಯೆನುತಸುರರುಲಿದರು ॥೩॥ ಚೂಣಿಯೊಳುಸಮ್ಮುಖ
ದೊಳಾಂತಭಟವಿತತಿಯಂ। ಪಾಣಿತಳದಿಂದೆತೆಗೆತೆಗೆದಣಲೊಳಡಸಂ
ತೆನಿ। ಷ್ಪಾಣದಿಂದೆತ್ತಿಬಿಸುಡುತ್ತೆಗಜಹಯಾಳಿಸಂಗಗನಾಂಗಣಂತುಂ
ಬಲು॥ ಪ್ರಾಣದುಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದಿಂವಿಜರಂ। ಘೋರಣದೊಳುಸೆಣವು
ತ್ತೈತರೆಕಂಡುಭೀತಿಯಿಂ। ಪ್ರಾಣಮುಳಿದುದೆಹಬ್ಬೆವೆನುತೆಕ್ಕಟ್ಟೋ
ಡಿದರುನಿರ್ಜರರ್ದಂಡಕಡೆಗೆ॥೪॥ ಚರಣತಳಬಂಸುರರಸೊರಸುತಂಬೆ
ರಸುತಂ। ಕರಿತುರಂಗಾಳಿಯುಂಕುಟ್ಟಿತಂಮೆಟ್ಟುತಂ। ಭರವುಪಾರಥ
ವನೀಡಾಡುತಂನೀಡುತಂದೆಸೆದೆಸೆಗನಾಕೆಗೆಯನು॥ ಉರವಣಿಸಿ
ಪಿಪಿಡಿದನುಂಗುತಂಸೊಂಗುತಂ। ಸುರರೋಡಿಬುಂಕಂಡುಬೀಗುತಂ
ಕೂಗುತಂ। ಸರಿಸಲಾಂತಪರಸುವನೀಗುತಂತೇಗುತಂತಿಂಶುಮಾರಂ
ನಡೆದನು॥೫॥ ಇಂದಿನದಿನಂಸಕಲದಗಕ್ಕೆಡೆಗಾಲವೇಂ। ಬಂದುದೊ
ಕಟಕಟವುಜಕ್ಕಭಟನಾವವಂ। ನಿಂದುಕಾದುವನವನತಾಯ್ವುಸಿ
ಕರವುಮ್ಮನ್ನೆಪೋದಸಂಪದಕಸುವನು॥ ತಂದುಬಳುವೆಗೊಡುವೊ
ರಾಯ್ತಲಾಸಿರಿಯಂಕ್ಷ। ರಂದರನೆಭೋಗಿಸಲಿಕಾಕೆನುಗೆನುತ್ತಮರ।
ಸಂದೋಹವೋಡಿದುಯುನಿಂಪನ್ನಿನಿಲ್ಲದೆಯುಮಿಂದುಮೌಳಿಯಸರಿ
ಸಕೆ ॥೬॥ ನೋಡಲೆಮ್ಮವಜೀವಯಖಳನಿದಿರೊಳೆನಿಮಿಷತೆ। ಯೋ
ಡಿದುದುನೀಲಪರ್ವತಕೆಕೈಕಾಲ್ಗಳುರೆ। ಮೂಡಿದವೊಲೋಕದವ
ಹಾಂಧಕಾರಂಬಿಡದೆಪುಷ್ಕಾಕೃತಿಯನಾಂತುದೊ॥ ಆಡಲೀನೆಮ್ಮ
ಸಲಹುವಕರುಣಮುಳ್ಳಿಡೀ। ಹೂಡಿದರ್ಪಾಶುಪತಬಾಣದಿಂದೆಸೆ

ಮಿಕ್ಕ । ನಾಡಾಡಿಸುಭಟರಿಂದಾಗದೆಂದವರಾಳಿಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದೇ
ನೆಂಬೆನು ॥೭॥ ಅನಿತರೊಳಗತುಳಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೂರು। ವ
ನಿಮಿಷರಬಾಯ್ಗಳಂಹೊಯ್ಸುನೋಡೆಯಂಗುಸುರ । ಅನಿತುಮಾಫ
ನದೈತ್ಯನಂಸೀಳ್ವೆನೆಂದೆನುತ್ತಾದಿವೃಷಭಂಕನಲ್ದ ॥ ತನತನಗೆಸಕ
ಲಸುರಗಣರೊಡನೆಬರುವಿರ। ಸ್ವನಧಿಫೋಷಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆಬಹು
ವಾದ್ಯನಿ । ಸ್ವನವೈದಿದಂಮುಪಾಡಬರಕೆದಾನವರಸೇನೆತಲೆಕೆ
ಳಿಗಾಗಲು ॥೮॥ ಪೊಕ್ಕನಾಹವಕೆ ವೃಷಭೇಶ್ವರಂರಜಿತಾಚ । ಲ
ಕ್ಷವಯವಂಗಳಾದನೆಂಪೇಳಿನಲಾಕ್ಕಗೆ । ಳಿಂಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತಸೊಕ್ಕದರಿ
ಸೇನೆಯಂಮಹಾರೌದ್ರಾನತಾಗನಾಗಿ ॥ ಎಕ್ಕತುಳದಿಂದಾಗಬಿಡದೆ
ದೆನೆದೆನೆಗಳೆಂ । ಕೆಕ್ಕರಿಸಿನೋಡುತ್ತಸ್ಮೆವರಿದುಬರುತಿರಲು । ದಿ
ಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಪ್ಪ ರಕ್ಕಸಕಾರಣುತ್ಪಬೆಕ್ಕಸಂಬೆರಗಾದರು ॥೯॥
ಉಗ್ರನೇರುವಮುಪಾವಾಹನದಭೀಕರತರ, ವಿಗ್ರಸವನೇನೆಂದುಬಂ
ಣಿಪೆಂನಾಲ್ಕುಪಾ । ದಾಗ್ರಹತಿಗೇಳ್ವಕೆಂಧೂಳ್ಪತ್ತಿಸಿತುಗಗನಗಂಗಾ
ನದೀಜಲವನು ॥ ವ್ಯಗ್ರಸೂಂಕಾರದಾರುಣನಾವದಿಂದಿಗರ। ಳಿಗ್ರೀ
ವನಹಿತರಿದೆಂಬೊಡೆದುಕೆಡದಮಿಗೆ । ರಣಾಗ್ರನುಂನಂದಿಪ್ರಗಣಂ
ತಾಯುತ್ತಾದಲಿಂನೆಂತೆನುತೆಸುರರುಲಿದರು ॥೧೦॥ ಆಭರ್ಟಸಿಪೊ
ಯ್ಪುವಾಗ್ರಿನಭದರೋ । ಚಿಭರ್ಗಣವಂತಿಯನುದುಚ್ಚು
ತಂಪೆನರತ್ನ । ಗರ್ಭಯಂಪಾದಾಗ್ರಸಂಕರಿದುಪೊರೆದುಳಲ್ಗುಂಡು
ಗಳನೇಳಿಸುತ್ತ ॥ ನಿರ್ಭರದಿಕೊಂಡಿಕ್ಕಿಮಾಂಟಗಿರಿಗಳನಬ್ಬ । ಗ
ರ್ಭನಾಲಯಕೆತಂದಿಡುತೆವೃಷರಾಜಂಸ । ವಿರ್ಭಕ್ತರಾಯೆಂದು
ಕೊಂಡಾಡೆಸನರಿದಂಭೊಕ್ಕರಾಕ್ಷಸವರವನು ॥೧೧॥ ಮುತ್ತಿದುದು
ವೃಷಭನಂತಮುತವುಗೆರಾಕ್ಷಸರ । ಪೊತ್ತನೊಡನೊಡನೆಬಡಬಾ
ಗ್ನಿಯಂಕಡಲನೀ । ಮುರ್ತ್ತುವಂತುಗ್ರಕೇಸರಿಯಂಗಜವ್ರಜಂಮು
ತ್ತುವಂದದಿದೀಪಮಂ॥ ಮುತ್ತುವಂತೊಪ್ಪುವಪತಂಗಸಂದೊ । ಸ
ಮುರಿಕತ್ತಿಯಿಂಸುರಗಿಯಿಂದೀಟಿಯಿಂಕುಂತದಿಂ । ದೊತ್ತಿಕವಿದರ್ತಿ
ವಿದರುರುಬಿದರ್ತರುಬಿದರೊಸ್ತರಲಿಸುತಾದನುಜರು ॥೧೩॥ ಬಿಟ್ಟಕ
ಣ್ಣೆಗಳುಕಲ್ಲುತಾಗಿನುರಳುತಿಪ್ಪ ವಿಭ್ವಯಂತಾದ ವಸಿವುಸಲವು
ದ್ಧರತತಿಗ, ಳಿಟ್ಟಗಳನುಚ್ಚುನೂರಾದನೃಸಬಳಚಕ್ರವಾಕ್ಷಣಂತು
ಮುರಾದವು॥ಮುಟ್ಟಎಪ್ಪಸುರವಪದಾತಿಕಾಣುತೆಬೆಂಗುವಟೊ
ಡನೆಖತಿವುಸಗಿಕಲ್ಲಿನಿಂಗುಂಡಿನಿಂಬೆಟ್ಟಿನಿಮ್ಮರಗಳಿಂದಿಟ್ಟುತನತನ
ಗೆಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟುದದನೇನೆಂಬೆನು॥೧೫॥ ಕುಲಿಶದುಳಿಗಳನಂಟಿ ವರ್ಷ

ತಂಗಳಪಕ್ಷ। ಮುಳಿವವೇನೃಷಪತಿಯರೋವಮಸೋಂಕಿನೊಳದ್ರಿ
ಕುಲಮಿರದೆಶತಚೂರ್ಣವಾಯುತ್ತ ಕಲ್ಬುಂಡುಮರಗಳಪಾಡೆಭಾಪೆ
ನಲ್ಕೆ॥ಸಲಿಮಿಕ್ಕುವಿಾರಿನಾನಾಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ। ಕೊಲುತಿರ್ದನಂದು
ರಣಮುಂಡಲದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ। ಬಳೆನೃಪರುಮತ್ತೆಗಜಹಯಪದಾತಿ
ಗಳೊಡನೆಮುತ್ತಿದರುವಿಕ್ರಮದೊಳು ॥೧೪॥ ಕಡಿಯದಿರಿರೋಕ್ಕೈ
ದುಗಳೊಳಿರಿದಡೀಯೆಕ್ತು। ಗಡಣಿಸೊಳ್ಳದುಬಹಳಪಾಶಂಗಳಂಬೀಸಿ
ತೊಡರಿಕೆಡಪಲ್ವೀಳ್ದು ಮೆಂದುಬಲ್ಮಿಣಗಳಂತವುತವುಗೆ ಕೈಯೊ
ಳಾಂತು॥ ಬಿಡದಿರೆಡಬಲಕೆನುತಸುತ್ತಲುಂಕಟ್ಟಿಕೊಂ । ದಡಿಗಡಿಗ
ಬೀಸಿದರ್ಪಕ್ಕೆದುದನಡಾ್ವಸ। ಮುಡಿಕೊಚಕ್ಕುತರಿಯುರಿಯೆನುತ್ತೆ
ಕೋಳಾಸಳೆದೊಳುರುಬಿದರುವ್ಯಷಪತಿಯನು ॥೧೪॥ ನಿಗಳಮುಂ
ಮುರಿದುಕೊಂಡಾಡುತಂಜನಗಳಂ। ಸಿಗಿವಮದಾನೆಯಂತಾವರಿ
ಯಮಾಳ್ಪನಿಂ। ಬಿಗಿದೊಡೇಂವಶಮಪ್ಪುದೀಸಿಂಹನಾನೆಗಳಿಸುಂಡಿ
ಲಂಬಿಗಿವಡವೆದೆ॥ ವಿಗಡಬಸವಂಮುಸಗಿಲಳಿಯದ್ದುತಕ್ಷಣಂ । ಚಿಗಿ
ಯಲುತೊಡರ್ದದಾಮಂಗಳಿಲ್ಲಂಪರಿದ। ವಗಡುರಕ್ಕಸರಸೇನಾಕರ
ಧಿಯಂಪೊಕ್ಕುಕಲಕಿದನದೇನೆಂಬೆನು ॥೧೬॥ ಪೃಂಗವಂಕೆರಳಿಘುಡು
ಘುಡಿಸುತ್ತತನ್ನುಭಯ । ಸೈಂಗವಂನೀಡಿಸೈನ್ಯರಸೇನೆಯೊಳುಘ
ನತು । ರಂಗವಂಮತ್ತಮಾತಂಗವಂಗುರುತರಧಾಂಗವಂಕೊಡಹುಟ್ಟ
ನು॥ ಸಿಂಗವಂಕೆಣಕಿಗಜಮುಳಿವವೀವೈರಿಚತು । ರಂಗವಂಸವರಿದಂ
ರಣಭೂಮಿಪ್ರಥಿಸುತ್ತ। ಪೊಂಗವಂಕೆಡಪಿಭಟರಂಗವಂಬಿಸಳಿತರಭಂ
ಗವಂಪೊಗಳ್ದಿನೇನು॥೧೭॥ಕಕ್ಕಸದಾಗ್ರದಿಂದೊಡೆವುತಂಸದೆವುತಂ।
ಸೊಕ್ಕಿವಮಾರ್ಮಲೆದುತೂಗುತಂತೆನೋಡುತಂ ಮಾಕಣೆಗಳಂ
ಪಣೆಯೊಳಣೆವೃತಂ ಪೊಣೆವುತಂಕೂಗೂರ್ಪುದುದಿಗಳಿಂದಂ॥ಇಕ್ಕೆ
ಲದವಾರವರನಿರಿವೃತಂವುರಿವ್ರತಂ । ಡಕ್ಕಿಡುತ್ತಸುರರಂಕೆಡಪು
ತಂಕೊಡಸುತಂ। ತೇಕ್ಕುರ್ದುರಗಳಿಭಟನಟ್ಟುತಂಪೆಟ್ಟುತಂವೃಷ
ಭಂಪ್ರಹಾರಿಸಿದನು ॥೧೮॥ ಉಚ್ಚಿಕೆಲಬರನುತ್ಪ್ರರಾಗ್ರಸತಿಯಿಂಕ
ರುಳ್। ಸಾಚಿಕೆಲಬನನಯವಂಗಳಿಂದೆಸೆದೆಸೆಗು। ದುಚ್ಚಿಕೆಲಬ
ರನಿರದಕೋಡ್ಗಳಿಂದುರಿದುಕಾಲ್ಗಿರದೊಡನೆವುಚ್ಚಿಯಸುವಂ॥ತೀರ್ಚಿ
ಕೆಲರಮ್ಮಪಾಡ್ರುಂಕಾರದಿಂದಂತ। ಳರ್ಚಿಕೆಲಬರಸೊಡನೆವಾಲಂ
ಗ್ರದಿಂದಿರದೆ । ಬಾರ್ಚಿಕೆಲಬರನಿಂತುಪೃಂಗವಂಭಂಗವಂಮಾಡುತೈತ
ರುತಿರ್ಪನು॥೧೯॥ಸಜ್ಜೆಸಜ್ಜೆಗಭೂಮಿಕುಸಿಯೆದಿಗ್ಗಜಚಯಂ। ಗುಜ್ಜು
ಗೊಂಡವುಫಣೀಂದ್ರನಫಣಾಮಂಡಲಂ । ಜ್ಜೆಜ್ಜಣಗೆಯಂಮಡಿಸಿದಂ

ತಾಯುಕ್ತಿಕೊಮರ್ಮನೆದೆಯೊಡೆದುಬೃಹತೀಫಲವನು॥ಜಜ್ಜಿದಂತಾದು
ದೀವೃಷಪತಿಯಸಮರಜಯ,ಕುಜ್ಜಗಿಪರಂಕಾಣೆನಸುರಬಲದೊ
ಳಗಿವನ,ಕಷ್ಟವಂನೋಳ್ಪೆನೆನುತಿರೆವೃಷಭನಂತಡೆದುಶಿಂಶುಮಾರಂ
ನುಡಿದನು॥೦೦॥ ಈರಡಜ್ಜಿದೊಳೆತ್ತಪೂಜ್ಯವಲ್ಲದೆಸಮರ,ಧಾರು
ಣಿಗೆಯೋಗ್ಯವೇಕಂಡೆವಚ್ಚರಿಯಂವಿ,ಕಾರಿಯಲ್ಲವೆನಿನ್ನಪಡೆದಬೊ
ಮ್ಮಂಮುಸುಡಭಾವಮಿದೆರವ್ಯವಾಗಿ ॥ ಆರವುಗನೇಸುದಿನಪರಿ
ಯಂತರಂತಪಿಸಿ,ನಾರಿಪೆತ್ತಳ್ಳಿನ್ನನಾಡೊಡಂಕಿರಿಕಿರಿದು,ವೀರವಿದೆ
ನಿನ್ನೊಳೆನೆಖಳನಪಾಸ್ಯೋಕ್ತಿಗಾವೃಷರಾಜನಿಂತೆಂದನು॥೦೧॥ವ
ರಲಬೇಡೆಲೆಕುನ್ನಿತನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿಪೆರರ, ಜರಿಯಬೇಡವೆಕಾರಹಬ್ಬಿ
ಮಿಂದಿನದಿನಂ, ತರಿದದನುಜರಖಂಡಮಿಂದೆಕೊಬ್ಬಿದಬಿಳಿಸುತವರು
ಧಿರಧಾರೆಯೆಂಬ॥ಕೆರೆಯೊಳೀಸಾಡಿಗೆಲವಿನಸಿಂಗರಂಪಡೆದು, ತರಿಸಂ
ದುಘನರಣಾಂಕಣದೊಳೀಸುರರಿಂದೆ, ನೆರೆದಪೇಂಪಾಜೆಯಂತಾನೆ
ನುತೆಹೂಂಕಾರದಿವ್ಮಸಗಿದಂವೃಷಭನು॥೦೦॥ ಪೂಜೆಯಿದುನಿನ
ಗೆಕೊಳ್ಳೆನುತೆಖಡಿಮಸಗಿಖಳೆ, ರಾಜನಾಗಳ್ಕನ್ನಕೈಯಗಿರಿಯಿಂವೃ
ಷಭ,ರಾಜನಂಮುಳಿದೆರಗೆತದ್ಯೋನುತಿಯಸೋಂಕಿಂಗಾವುಹಾ
ಪರ್ವತಂ॥ಗಾಜುವಳಿವೀರನೆಗ್ಗಿದಪಾಂಗಿನಿಂದವ್ಮ । ಪಾಜವದಿಶತ
ಚೂರ್ಣಮಾದುದಂದಂಕಂಡು, ಸೋಜಿಗಂಬಟ್ಟುಖಳಶಿಂಶುಮಾರಂ
ಕೂಡೆರೋಷಮಾನಸನಾದನು ॥೦೨॥ ಮತ್ತೊಂದುಪರ್ವತವನಾಖ
ಳಂವೃಷಪತಿಯ, ನೆತ್ತಿಯೋಳ್ಕೆಗದಿಡಬ್ಬೀಳುತಿರೆನಂಕೋ, ಡೆತ್ತಿ
ಬಿಸುಟಿಬ್ಬಿರ್ದುದಸುರಬಲದೊಳುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಸುರರ್ಮಡಿ
ಯಲು॥ಜಿತ್ತಜಾರಿಯವಾಹನಂಖಳನಗರ್ದಮಂ, ಈತ್ತಿಬಿಸುಡುವೆ
ನೆಂದುಲಾಗಿಸಲಾತ್ಮವದೋ । ನ್ಮತ್ತನಿರಬವನನುಂಗುವೆನೆಂದುಬಾ
ಯ್ದೆರೆಯಲೊಳಪೊಕ್ಕನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೦೪॥ ಸಾರತರವಾದಸದ್ಭ
ರ್ಮಂವಿಚಾರಿಸಲು,ಕ್ರೂರಕರ್ಮದಖಳನದೇಸದೊಳುನಿಂದಪುದೆ,
ವೀರನಂದೀಶ್ವರಂಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನೀದಾನವನವಿಗ್ರಸದೊಳು॥ಸೇ
ರಿರ್ದನೆಂತುಟದ್ಭುತರೂಪಿನಿಂಬೆಳೆಯೆ, ಘೋರದಾನವನತನುಬಿ
ರಿವುತಿರೆಖುರದಿಂಪ್ರ । ಪಾರಿಸಲುಸೀಳ್ದುದುಸಕ್ಕಸವುನಾಗಿವು
ತ್ತೇನೆಂಬಿನದ್ಭುತವನು॥೦೫॥ ಎರಡುಕೋಡಿನೊಳೆರಡುಸೀಳ್ಗಳಂ
ನೆಗಪಿವು,ಪ್ಪರಕೊಂದನೀಡಾಡಿವುತ್ತೊಂದಸೀಳನೀ,ಸುರಬಲಕ್ಕ
ಡೆಸೀಳ್ಗಳಿರಡರಡಿಯೊಳುಸಿಕ್ಕಿದೈತ್ಯಾವುರರ್ಮಡಿದರು॥ ಪರಿಗಣಸ
ಲರಿದುಪುರದೊಳುಶಿಂಶುಮಾರಖಳ,ನುರುಮರಣವಾರ್ತೆವಿಸ್ತರವಾ

ಯುಂ ತಾರಕನ ಹಿರಿಯ ತನುಜುಂಕೇಳಿಪರಿಭವದಬೇಗೆಯೋಳ್ಬಾಡಿ
ಳಿವುತಿಂತೆಂದನು ॥೨೬॥ ಅಳಿದನೇಹಾಶಂಕುಮಾರನೆಮ್ಮ ಯಭುಜ
ವ ನುಳಿದಳೇಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೊವ್ಮ ನೆಮ್ಮೊಡನಾಡಿ ಹೊಳೆದನೇಅ
ಕಟಕಟತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದಶರಧಿಬತ್ತಿ ಬಯಲಾದುದೆಂದು ॥ ಅಳಿಲಿನಿಮಿ
ಷಾರ್ಧದೊಳು ತನ್ನ ತಾನೇಕೂಡಿ । ತಿಳಿದುರೋಷಾವೇಶನಾಗಿಸಿಂ
ಹಾಸನವ । ನಿಳಿದುನಡೆದಂತಾರಕಾಂಬಕಂವಿಲಯದಾರಂಭದಕೃ
ತಾಂತನಂತೆ ॥೨೭॥ ಬಿತ್ತರಿಪೆನಾಲಿಸ್ಯೆರಾವ ಬಳಿಕಾರಾಕ್ಷ ಸೋತ್ತ
ಮಂಪುರದಿಂದೆಸೊರವಡಲೂಕ್ಕಡೆವೂ । ವತ್ತುಪದ್ಮ ಪ್ರಬಲಬಲದೈ
ತ್ಯನಾಯಕರೊಪ್ಪಿರವಮಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳೆ ॥ ಮತ್ತವಾರಣಘಟೆಗಳಂ
ತುರಂಗಾಳಿಯಂ ಪತ್ತಿಗಳಿವಂಗಡವುದೇಂಗಣಿಸೆಯಿನಿತುವಂ ಪೆತ್ತ
ವಂಗುಸುರಲಸದಳವಹುಪಗಿಹಪರಳೆವೇಮಹಾದ್ಭುತಮಾದುದು ॥
ಆನೆಗಳಿಘೆಂಟಾಸ್ವನಂಬೈಂಹತಸ್ವನಂ । ದಾನವರಭುಜತಾಡನಸ್ವ
ನಂತುರಗಸಂ । ತಾನದವುಡಾಹೇಷಿತಸ್ವನಂಬಹುವಾದ್ಯನಿಸ್ವನಂ
ಪೊಣ್ಮ ತಿರಲು ॥ ಏನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನುಪರಿಲೋಕದಜನಂ । ತಾನಿರ
ದೆಕಿವುಡಾಯ್ತು ದಿಗ್ಗಜಪ್ರತತಿಮರ । ದಾನೆಯಾಯ್ತುದನರಿದುಫಣಿ
ರಾಜನಾದಿಯೊಳುಕರ್ಣವಿರಹಿತನಾದನು ॥೨೯॥ ಮುಸಗಿಮುಂಬರಿ
ವಭಟರಾಜಿಯುಂವಾಜಿಯುಂರಸೆಯನಲ್ಲಾಡಿಸುವಕರಿಗಳುಂಹರಿ
ಗಳುಂ । ಮಿಸುವಕೂರ್ಮನೆಗಳಸರಳ್ಗಳುಂಬಾಳ್ಗಳುಂಕೇತನದಸಾ
ಲ್ಗಳಿಂದಂ ॥ ಪಸರಿಸಿದವಾದ್ಯನಿರೊಸ್ತೇಷ್ಟವುಂರೋಷವುಂ । ಮು
ಸುಕುತಿಹಸತ್ತ್ರಗಳ್ಗೋಳಿಯುಂಧೂಳಿಯುಂ ಬಿಸಮರಕ್ಕಸರಬೊ
ಬ್ಬಾಟವುಂಘಾಟವುಂಬಹುಭಯಂಕರವಮಾದುದು ॥೩೦॥ ಬೀಳ
ಹೊಯಿಹೊಯಿನಾಯ್ಗಳಂನುಚ್ಚೆನುರಿಗಳಂ । ಜಾಳಿಸಿದಹಂಕಾರ
ಮೇಸುರರಗಂಟಲಂ ಸೀಳೆನುತೆತಾರಕಾಕ್ಷಂತನ್ನಸೇನೆಯಂಕ್ರಮೀ
ಸಿವುಂಬರಿಯಲು ॥ ಕಾಳಿಕೂಟದಚೂಳಿಯಂತಸುರನಾಯಕ ।
ರೊಕ್ಕಳಾಹಳಂಗೆಯ್ವುತುರುಬಿದರ್ರುಗಿದ ರಬ್ಬಳಿಯಬನಂಚೊ
ಕ್ಕಮದದಾನೆವಿಂಡೆಲಸವರಿದರುಸುರಬಲವನು ॥೩೧॥ ಅಸಿಗಳಿಂ
ದಿರಿದುಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟಸಬಳದಿಂ । ಕುಸುಕಿಪರಶುವಿನಿಂದವುಸು
ಕಿವೊದ್ದರದಿಂದ ಲಸಿಯರೆದುಬಾಣಿಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚುಖಡ್ಗದಿಂಕತ್ತರಿಸಿ
ಕೋಪದಿಂದಂ ॥ವುಸಲದಿಂಬಡಿದುಗದೆಯಿಂವೊಡೆದಿಯಿಟ್ಟಿಯಿಂ ವು
ಸಗಿಟ್ಟನಾನಾಪ್ರಕಾರಪ್ರಹಾರದಿಂ । ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದರುಸುರ ಪ್ರಸರ
ವುಂದಾನವರೊಪ್ಪಸಕೊಳೆಯಕಡುಪಿನಿಂದಂ ॥೩೨॥ ಒಂದುದೆಸೆಯೊ

ಳ್ಕೆಕಮಲಲೋಚನಂಜುಂಭನಿರ । ದೊಂದುದೆಸೆಯೊಳ್ವಜ್ರನಾಭ
ನೊಂದೆಸೆಗೆವು । ತ್ತೊಂದುದೆಸೆಯೊಳ್ವೀರಸುಭಟವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
ಶುಂಭಖಳನೊಂದೆಸೆಯೊಳು॥ ಒಂದುದೆಸೆಯೊಳು ತಾರಕಾಕ್ಷನಿಂತೆ
ಲ್ಲರುಂ । ಮುಂದುವರಿದರೆಯಟ್ಟಿಕುಟ್ಟಿಘಟ್ಟಿಸೆಕಟ್ಟಿ । ವೆಂದೋಡಿದ
ಕ್ಕಂಡಕಡೆಗೆನಿರ್ಜರಭಟರುನಿಂದುನಿಲ್ಲದಿಭರದೊಳು ॥ ಕಂಡನವ
ರೇಶ್ವರಂಮಡಿದದಾನವರೇಳ್ದು। ಖಂಡಿಸುತಬೆಂಕೊಂಡುಬರ್ವುದಂ
ನಡೆತಂದು। ಖಂಡಪರಶುವಿಗೆಂದನೆಲದೇವಪುಡಿದಸುರಬಲಮೆದ್ದು
ಸುರಬಲವನು ॥ ಅಂಡಲೆದುಬರ್ಪರಿಪುಲಜಹರಿಗಳಂಕರೆದು । ಚಂ
ಡದೈತ್ಯರಸುರದೊಳ್ಮುಂಟಮೃತಕೂಪವು । ದ್ದಂಡಪಾತಿವ್ರತೆಯ
ರುಂಟವರುನುಂಕೆಡಿಸಿನೆಂಬೀಶ್ವರಂಕಳುಪಿದಂ ॥೩೪॥ ಹರನಾಜ್ಞೆ
ಯುಂಹರಿಯುಜರ್ತನ್ಮರೂಪನಾ । ದರದಿಂದಿಮರಸಿಪಶುಕರುವಾ
ಗಿಬೇಗ, ತತ್ಸುರವನೊಳಪೊಕ್ಕಮೃತವುಂಪೀರ್ದುಬಳಿಕಚ್ಯುತಂ
ಬೌದ್ಧರೂಪಿನಿಂದಂ॥ ಹರಭಕ್ತಿಯುಂಬಿಡಿಸಿದನುಜಸತಿಯರಮಪಾ।
ಪರಮಪಾತಿವ್ರತ್ಯವುಂಕೆಡಿಸಿಹರಿಯುಜರು । ಮರಳಿಬಂಪೀಶಂಗೆಬಿ
ನ್ನವಿಸೆಹರನಂದುಸುರಗಣಕೆಕಲವಿತ್ತನು ॥೩೫॥ ಬಿಡಡಾಗಣಂದೀಶ
ಭೃಂಗೀಶವೀರೇಶ। ರೊಡನೆಷಣ್ಮುಖಗಜಾನನಭೈರವಾದಿಗಳು। ಸಡ
ಗರಿಸಿತಂತಮ್ಮಸೇನೆಸಹಿತಮುಮ್ಮಳಿದುದೈತ್ಯರಂನುಂಗುವಂತೆ॥ಸಿಡಿ
ಲಡಂಗುಳಿಯೊಳಿಲಯಾಂತಕರವಂಗಡವೆ। ಮೃಡನಭಾಳಾಂಬಕಮ
ಹಾಜ್ವಾಲೆಯಾಕೃತಿಯ। ಗಡಣಪ್ರೇತಸ್ಮಶಾಮೂರ್ತಿಗಳೊಪೇಳಿನ
ಲುಘುಡುಘುಡಿಸಿನಡೆತಂದರು॥ ೩೬॥ ಮೊಳಗಿದವುಲಗ್ಗೆನರಿಗಳುಭ
ಟರಬೊಬ್ಬೆಗಳ। ಕಳಕಳಂಪರ್ಬಿದುದುಜರಗಣದನಾಯಕ।ರ್ಮ್ಮಳಿ
ದುಕೊಲತೊಡಗಿದದೈತ್ಯರಂತಮತಮಗೆನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ॥
ಕಲಿವೀರಭದ್ರನಾಕಮಲಾಕ್ಷನಂಗುಹಂ। ನಲಿದುವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯಂ
ನಂಬಶುಂಭನಂ । ಬಲವೈರಿಜುಂಭನಂಭೈರವಂತಾರಕಾಕ್ಷನನುರುವಿ
ಘಾತಿಸಿದರು॥೩೭॥ ವೀರಭದ್ರನಖಡ್ಗಹತಿಗೆಕಮಲಾಕ್ಷಂಕು।ಮಾರ
ನಂಬಿನಹತಿಗವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ಧೀರನಂಬೀಶನುರವಣಿಗೆಶುಂಭಂ
ಹರಿಯಭರವಸಕೆಜುಂಭಸುರಂ॥ಭೈರವನಭೈರವಾಡಂಬರಕ್ಕೆದೆವಿ
ರಿದು। ತಾರಕಾಕ್ಷಂಮುರಿದನೆಲೆಸಿಗ್ಗರಮಮಕೇ। ಳಾಸ್ಸರಧರ್ಮ್ಮದವುಂ
ದಧರ್ಮ್ಮಮಡ್ಡಸುವದೆಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೩೮॥ಧರ್ಮ್ಮಹೀನರ್ಗೆಜ
ಯಿಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಯೂಲವಳಿಖಿಲರವರ್ಮ್ಮವಂತಳಿದುಕೋಪದೊಳಿವಬಲದ
ವೀ। ರರ್ಮ್ಮಸಗಿವುಂಕೊಂಡುಕಡಿವರಿದುಕೊಟ್ಟಿಖಂಡಿಸತರಿದುಪಡಿ

ದುಬಡಿದು॥ನೂರ್ಮಡಿಸಿವಿಕ್ರಮಂದೈತ್ಯರಂಮೂದಲಿಸಿ। ಮೂರ್ಮಲೆವ
ರಂಮಡುಪೆತರಿಸರಿಸಲಾರದೆಖ। ಳೆರ್ಮರಿದುಕಂಡಕಡೆಗೋಡಿದರು
ತದ್ಸೈನ್ಯಾಂಕಣವನೇಂವಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೯॥ ಉರುಳಿಹೊತಲೆಸೀಳ್ದಳಿಂ
ಕಡಿವಡೆದತೊಳ್ಳಿಂ।ಪರಿವನವಖಂಡದಿಂದಡೆಗಡದಮುಂಡದಿಂ।ಸು
ರಿನಕರುಳೋಳಿಮಿಂ ಮಡಿದತುರುಗಾಳಿಯಿಂಬಿಡುಮಿದುಳಜಾಗಿ
ನಿಂದಂತರಳರೆವಣಂಗಳಿಂಪರಿವರಕ್ತಂಗಳಿಂ।ಮೊರೆವರಣಭೂತದಿಂಶಾ
ಕಿನೀವ್ರತದಿಂ।ತರತರದಬಾಣದಿಂಖಂಡಿತಕೈಪಾಣದಿಂರಣಭೂಮಿ
ಕನ್ಲೈಸರುದು॥೪೦॥ಮತ್ತೆಗಣನಾಯಕರ್ಮತ್ತಿರಿವುವೀಡವುವು। ನೊ
ತ್ತಿವಾರಾಂತರಂದದಿರಿದು। ಕತ್ತರಿಸಿದುರದುರಿಪೆನೆತ್ತರಿನಕೋಡಿ
ಯಿರದೊತ್ತರಿಸಿಸುತ್ತುವರಿದೆ ॥ ಎತ್ತಲುಂಪರಿದುಬಾಯ್ಬತ್ತಿಡಗೆ
ಯೆತ್ತಿವೈಸೊತ್ತಿಮಿಗೆಪತ್ತುವಂಪತ್ತಿರವುರಾರಿಗಳ।ಮೊತ್ತವುಂಕಾ
ಯ್ದುಬೆಂಬತ್ತಿದರ್ವಾನವರನೆತ್ತಿನಾಯುಧಗಳಿಂದಂ॥೪೧॥ಸಿಕ್ಕಿದಳ
ಲಾಬಸಳಕಾಲಕೆಂದಿನಪನಂ। ರಕ್ಕಸರಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಕವಿವೆನುಚ್ಚುಗ
ಳಸ್ಪೊಯ್ಮಿಕ್ಕುಕವಿಕವಿವೆನುತೆಸುರಬಲದನಾಯಕರ್ತಾವಾಗಕೂ
ಡೆವುಸಗಿ॥ಪಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತಕರವಖಂಡೆಯದದನಿಯೊಡನೆ। ನೆಕ್ಕುನೆಳಿ
ಲಿನೆವಾದ್ಯರಭಸದಿಂದುರುಬಿದ।ರ್ಮಿಕ್ಕಳಾಟಕೆಯಾಯ್ತುಸುಳಿಭಟರ
ಕಾಳಿಗಂಪೇಳಲೇನಕ್ಕರಿಯವನು॥೪೨॥ಆನೆಗಳೆನಿಳಿದುಮಾವ್ತದಿವ್ಯ
ತುರಗಸಂ। ತಾನವುಂಬಿಟ್ಟುರಾವ್ತರ್ತೇರಿನಿಂದುಮುಕಿ।ಹೀನವುಂ
ಭಾವಿಸದೆರಥಿಕರಸಿಮುಸಲಾಯುಕ್ಕೈದುಗಳನಿಳಿಪಿಸುಟು । ಮಾನೆ
ವುಳಿದೊಡನೆಕಾಲಾಳ್ತುರ್ಗಸುಭಟಸ್ತ್ರ । ತಾನವುಂದೈನ್ಯಂಗಾ
ಲ್ದರಿಗಳವಳಿಸಿ। ನೋಡಲುಂಪ್ರಾಣವುಂಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿದರ್ತ
ಮತವುಗೆಕಂಡಕಡೆಗೆ ॥೪೨॥ ತಲೆಗಳೆಂಮೆಟ್ಟವುಂಡವುನೆಡಹುಕ
ಳ್ದೆಳಂ। ತುಳಿದುನರರೋಳ್ಹೊಡರಿರಕ್ತದೋಳ್ನಿನದುಪೇ। ರೆಲುಗ
ಳುವುನೊಡವುಕ್ಕೈವುಗಳಸೋಂಕಿ ಘೂಯವಡೆದುನರಗಳಬೊಬ್ಬಿ
ಗೆ॥ಸಲೆಬೀಳ್ವುತೇಳ್ವುತಳಲುತವುಂದುಗಾಣದುರೆ। ಕಳವಳಿಸಿಕಾ
ಲ್ದಿಟ್ಟದೈತ್ಯಸೇನಾಭಟ। ರ್ತಲದಡಸುತೋಡಿದರುಪೇಳಲೇನಸು
ರರಾಳ್ತನಭಂಗವುನಾಗಳು॥೪೪॥ ಮುಲತವರತಲಗಳಂಕೊಳ್ವುತನ
ತರಾದವರ। ನುಳುಪುಶ್ತೆವಾವ್ತರಾವ್ತರ್ಗೆನಂಬುಗಳಿತ್ತು। ಕಳು
ವಿಗಹತುರಗಂಗಳಂಪಿಡಿವುತೋಡುವರಕ್ಕೆದುವಂಸೆಳೆದುಕೊಳ್ವುತ॥
ಖಳನೃಪರಛತ್ರಚಾಮರಪತಾಕಾಳಿಯಂ । ಕೆಲದವರಕೈಗೊಳಿಗು
ಮಾಡಿಸುತವಾದ್ಯಗಳ। ವೊಳಗಿಸುತಬಿರಿದನುರಿಪೊಗಳಿಸುತೆಹರ

ಗಣಂಬೆಂಬತ್ತಿ ತರಿಬಲವನು॥೪೫॥ ಓಡಿದಂವೀರವಿದ್ಯಾನ್ಮಾಲಿಮೆನದೊ
ಳಗೆ। ಕೋಡಿದಂಕಮಲಾಕ್ಷನೊರೊಳಗೆವಿಕ್ರಮಂ। ಮಾಡಿದಂತಾರ
ಕಾಕ್ಷಂವಿಕ್ಕಥೊರೆಗಳೇನಾದರೊತತ್ಕಣದೊಳು॥ ಕೂಡಿದುದು ಪುರ
ದೊಳಸುರಪದಾತಿದಾಳಿಯುಂ। ಮಾಡಿದುದು ಹರಗಣಂಪುರದಪೇರ್ಪ್ಪ
ಗಿಲೊಳು। ಗಾಢದಿಂಧರ್ಮ್ಮಗಾಳಿಯನಿರದೆಪಿಡಿಸಿತಿರುಗಿತುವಿಜಯದು
ಶ್ಶವದೊಳು॥೪೬॥ರಾವುಕೇಳ್ವಿಜಯದುಶ್ಶಸದಿಂದಲಂದುಸು। ತ್ರಾ
ವುವುಖ್ಯಾವುರಕದಂಬಕಂಸಂಗರೋ। ದ್ಧಾನುಷಣ್ಮುಖವೀರಭ
ದ್ರಾದಿಗಳ್ಕೊಡಿಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಪೆತರುತಿರೆ॥ ಕಾವುಸಂಹಡನಿತ್ತಲಚ
ಲಚಾಪದೊಳೆನಿ। ಸ್ಪೀವುಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವುಂಪೂಡಿಖಳೆ। ನಿರ್ಮ್ಮಾವು
ವುಂವಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತೆವುಪ್ಪರದಕೀಲಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದನು॥ನೆರೆ
ಸುರಸಹಸ್ರವರುಷಂನೋಡಲಾಗವುಂ। ಪ್ಪರಗಳೊಂದಾದವುಲಲಾ
ಟೇಕ್ಷಣಾಗ್ನಿಯಂ। ಹುರಿಗೋಳಿಸಿಪಾಶುಪತಬಾಣವುಂಬಿಡೆಪುರತ್ರ
ಯದಕೀಲಂಖಂಡಿಸಿ॥ ಉರುಪಿದುದುತತ್ಪುರಂಗಳಪರಿಕರಂನೋಡೆ।
ಕರಿಕಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಾದೈತ್ಯಸಂಕುಲಂ। ಸುರರುಪ್ರಮಥಗಳಿಗರದ
ರೀಶ್ವರನಸಿರಿವುಡಿಯೊಳೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೪೪॥ಹರಿಯಜಸು
ರೇಂದ್ರಾದಿಸಕಲನಿರ್ಜರಜನಂ। ಹರನಬಿರುದಾವಳಿಯಕೊಂಡಾಡಿನ
ಮಿಸಲತಿ। ಕರುಣದಿಂನೋಡಿವುನ್ನಿಸುತಾಗಲವರವರನವರಲೋಕ
ಕೆಕಳುಹಿಸಿ॥ಹರಗಣಂಗಳ್ವೀರಸಿವುಂದರಾಚಲಕ್ಕೆದಿ। ಗಿರಿಜೆಯೊಡ
ಗೂಡಿನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಿಂ। ಪರವುಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಾಪಂ
ಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿರ್ದನು॥೪೯॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪು
ರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರೊಂದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡ
ದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಸರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶಸಳ್ಕರಿಂದಂ॥೫೦

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇ ಸಂಧಿವುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ೪೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೭೨೬ಕ್ಕಂ ವುಂಗಳ.

೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವುಂದರಾಚಲದವುನೆಯೊಳಗಿರುತೆಶಂಕರಂ। ವುಂ
ದರದಲರಿಗಾಗಿನೆಜೈತ್ರರಥವನೇವು। ನಂದುಸೃಜಿಯಿಸಿಜ
ಯಂಕಳೆದುತದ್ವನದೊಳಗೆಸುಖವಿರ್ದನು॥

ರಾಗದತಟದೊಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆರಂಜಿಸುವ। ವುಂದರಾಗ
ರಕ್ಷಿಗಂ। ವುಂದರಾಗವೆನೀವಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಳಂಗ

೫೭

ಳೊಳ್ಕಳೆದಿಯಲ್ವೆರಸಿನಲಿದು ॥ ಮುಂದಗಾಮಿನಿಗಿರಿಜೆವಳ್ಕಿನ
ರೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್, ಮುಂದೆಸವಶಂಭುದ್ವಯಾಕಾರವುಂಕಂಡ್, ಮುಂದೆ
ಸಂಶಯದಿಂದನಿಂದುದಂನೋಡಿನಗುವಿಂದುಧರಸಲಹೆವ್ಮನು ॥೧॥
ಆಲಿಸಾದೊಡೆಸಿದ್ಧರಾಮಶಂಕರನಧಿಕ! ಲೀಲೆಯಿಂಮುಂದರಾಚಲವಾ
ಸನಾಗಿಪ್ಪ! ಕಾಲದೊಳ್ಪುಷ್ಪದತ್ತಂಪ್ರತಿದಿನಂಲೋಕಲೋಕದವ
ನಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಮೇಲಾದಕುಸುಮುಂಗಳೆಂತಿರಿದುತಂದುಪೋಸ ಮಾ
ಲೆಯಂಕಟ್ಟಿತತ್ಕುಸುಮದೀಳ್ಗೆಯನುಸುರಿ । ಬಾಲೇಂದುಧರನರಸಿ
ಯಮಲಸಿರಿಮುಡಿಗೀವುತಿರ್ದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨॥ ಈತೆರದೊ
ಳೊಂದುದಿವಸಂಪ್ರಾವಳಂಶೈಲ । ಜಾತೆಗಾಮಾಲೆಯಂಕೊಡುತಿರ
ಲಾತ್ಮಪಾರಿ; ಜಾತಕುಸುಮುಂಗಾಣದಾಗಿರಿಜೆಯಾಪುಷ್ಪದತ್ತನವೊ
ಗಂನೋಡಲು ॥ ಭೀತಿಯಿಂಕೈಗಳೆಂಮುಗಿದುನಿಂದೆಲಲೋಕ! ಮಾ
ತೆಯದುಸುರವನದಕುಸುಮುಮದಕೆಳಿಸಿಪುರ । ಹೂತನಧಾರ್ಮಿಂಗಿ
ಮುಂತರಿಸಿಸೂಡಿದಳೆಂದುನುಡಿದನಭವಂಕೇಳಲು ॥೩॥ ಆನುಡಿಭ
ವಾನಿಗೀರ್ಷ್ಯೆಯನೆಂಟುಮಾಡೆಮುಂ। ದೇನಪ್ಪುದೋಯೆಂದುಶಿವೆ
ನಂದುಸ್ಮೃದಯದೊಳು। ಜಾನಿಸುತ್ತೆಲೆಗಿರಿಜೆಸುರತರುಗಳ್ಕೈದವರ
ಕುಸುಮುಂಗಳೇನಧಿಕವೆಂ॥ ಈನಗದತಪ್ಪಲೊಳಗತುಳಿಸುರತರುವೆ
ನವು। ನೇನಿನ್ನಮನಕಳ್ತಿಯಪ್ಪಂತೆಗೆಯ್ವನೆಲೆ । ಮಾನನಿಧಿನಡೆ
ನೋಲ್ಪೆವೆಂದೆನಲ್ಗಿರಿಜೆಸಖಿಯಗರ್ಗಡಿಪೊರಮಟ್ಟಳು॥೪॥ ಅಕೆಪೊರ
ಮಡಲೊಡನೆಪೊರಮಟ್ಟದಖಿಳನಾ। ರೀಕದಂಬಂಸಕಲವಿಭದಿಂದೀಶ್ವ
ರಂ । ಜೋಕೆಮಿಗಿಶರಾವ್ಣವೆರಸುತದ್ವನಮನೊಳಪೊಕ್ಕದಂನೋ
ಳ್ಪಾಗಲು ॥ ಏಕಸಾಹಸ್ರಯೋಜನದಗಲಬಂದುಪರಿ। ಲೋಕಂಬರಂ
ಬೆಳೆದುಸುರತರುಗಳಿಂದೆನಾ । ನಾಕುಸುಮುಜಾತಿಯಿಂದಮೃತದ
ಕೊಳಿಂಗಳಿಂದಾವನಂಕಂಗೆಸದುದು॥೫॥ ಆವನದಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿಗಿರಿ
ಜೆನಗುತೆಲೆಲೆ । ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಯಕರುಣಾಮೃತದಮಳಿಯೊಳಿನ।
ಗಾವಾವಸುಖದಬೆಳೆಫಲಿಸದಿಪ್ಪುದೆಯೆಂದುಹರುಷದಿಂಪೊಗಳುತಿರ
ಲು॥ದೇವಿಕೇಳಿದುಚೈತ್ರರಥವೆಂಬವನಮಿದ । ಕಾಮ್ಯವಾವಲೋಕ
ದವನಂಗಳಿಣೆಯಲ್ಲಿದರ । ಪೂವುನಿನ್ನೆಸವಸಿರಿಮುಡಿಗೆಪೂಗೀವು
ಡಿಯೆತಕ್ಕುದಿದುನಿಜವೆಂದನು॥೬॥ಎಂದುಪೊಸಪೂಗಳೆಂತ
ಜೆಯಮ್ಮುಡಿಯ। ನಂದುಸೆಳ್ಳಗುರಿಂದಹಕ್ಕಿತತ್ಕುಸು
ದಿಸುತ್ತೆಂಣೆಗಂಟಟ್ಟವೊಗಮುಂನೋಡಿ ಸುಖ
ಮುಂ ॥ ಇಂದುವೊದಲಾಗಿಸಲಹೆಂದೊ

ಗೈದೊಂದಿನಂ ಪಿಡದಿಪ್ಪಾಗಳೆಂ। ತಂದೀಕೆಗೀಯೆಂದು ಪುಷ್ಪದತ್ತಂ
ಗೆನೇಮಿಸಿದನಭವಂಕೈಪೆಯೊಳು॥೭॥ ಸಂತಸದೊಳಾಪುಗಳೆಂದೇ
ವಿಮುಡಿದಸವು। ನಂತರದೊಳೆಲ್ಲರುಂಕೊಂಡಾಡೆಶಂಕರನ। ನಂತವ
ಭವದೊಳಿಗಜಿಗೂಡಿಬನದಿವ್ಯಾಂದರಾಚಲವನೈದಿಸುರರ॥ ಸಂತತಿ
ಗಳೋಲೈಸುತಿರಲೀಕನಿಪ್ಪಸವು। ನಂತರದೊಳುರವಿರಹಬ್ಯಾಂದಸೈ
ಚ್ಛಾಲಂವ। ಸಂತಕಾಲಂಭೋಗಿನಿಕರಾನುಕೂಲಂಪ್ರಸೂನಜಾಲಂ
ಬಂದುದು ॥ಛಳಿಯೊಡ್ಡಿಜಾರತಂಗಾಳಿತಲೆದೋರೆಪೂ। ಗಳಕಂಪು
ವಿಾರೆಭೃಂಗಂನಲಿದುಪಾರಿಕೊೀ। ಕಿಲಿಯದನಿಸಾರೆವುದನಂಗಬಲ
ವೀರನಧಿಗಳ್ತಾರೆವಾಮುರಗಳು ॥ ತಳಿರುಗಳುಪೇರೆವಿರಹಿಗಳಿಬಾ
ಯಾರಿಸುಖಿಗಳತಾಪವಾರೆವುನಿಗಳವನಂವಿಾರಿಭೂ।ವಳಯಕೆ
ವೆಸಂತಾಗಮುಂವನೋರಾಗಮುಂವಾಡುತ್ತೆತರುತಿದುರ್ದು ॥೯॥
ಖೀತವಾಜಾತಿನೈದಿಲೊಮ್ಮಲ್ಲಿಗಳ್ಕರಂ । ಪೂತವವನೀಲತಾವಿತತಿ
ವಾವುಲಗಳುರೆ। ಕಾತವಿನಿವಂಣುಂಡುಗಿಳಿಂಡುತೊಂಡುಗೆಡೆಯ
ಲ್ವಳಿಸಿತಬುಜವುರಲ್ದು॥ಓತುದುವಿಯೋಗಿಜಾಲವುಮ್ಮನಿದರೋಳ್ಕ
ರಂ । ಸೋತುದುಂಗನೆಯರ್ಗವುನಿಕುಲಂಘಲವಿತತಿ। ಜೋತೊರಗಿ
ದುಬನಬನಂಗಳೊಳುಪೊಸಬಸಂತಂಬರಲದೇಂಪ್ರೊಗಳ್ವೆನು॥೧೦॥
ಧಾರುಣಿಯಹೃತ್ಕುವುದವುಳಿಯೆತಂನೇತ್ರಸಂ । ಕೇರುಹಂಪೊಳೆ
ಯೆವುನಿದಿನೆಯರೆಂದೆಂಬಾಚ । ಕೊೀರಕೆದೆಬಿರಿಯೆಕೂರಿದರೆನಿ
ಪ್ಪೆಣೆವಕ್ಕೆನೆರೆಯೆಜಾತೀಕುಸುವುದ॥ ತಾರಗೆಗಳಡೆಗತಚ್ಚಿಸಿರೆಂ
ದುವಸ್ತವಿಸ । ಲಾರವ್ಯವುಳ್ಳವೆಂಬಸೂನ್ಯನುದಯದೊಳೆಪರಿ।
ವಾರವುಂನೆರಪಿನುನಸಿಜನೃಪಂದಿಗ್ವಿಜಯಕೆತ್ತಿನಡೆದವ್ಮಾದೊ
ಳು॥೧೧॥ಅಳಿಕುಳಕ್ಕಾತ್ಮರೋಗಣೆಯಪೇಳ್ದಕೋಕಿಲಂ। ಗಳಬಾಯ
ಬೀಗವುಂತೆಗದುಪಸಿದೊಡಲಗಿಳಿ। ಗಳಕಳವಳಂಗಳಂಬಿಡಿಸಿಕಳಹಂ
ಸೆಗಳಕಾಲ್ಗಿನಟಣೆಯನೊದವಿಸಿ॥ ಕೊಳರಕ್ಕಿಗಳಚಿತ್ತವುಂನಲಿಸಿವಿ
ರಹಿಗಳ । ನಳಿಸುತ್ತೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಕಾವುದೂತನಂ। ತೆಳಿಗಾಳಿತೆಂಕ
ಣಿಂಸುಳಿದುದುವಸಂತಾಗಮುದವೊದಲೊಳೀನೆಂಬೆನು॥೧೨॥ವುಾ
ತಾಚಾರಿಯಾದಕೋಕಿಲೆಯೆಂದು। ವುೌನವುಂಬಿಟ್ಟಲಿಯು
ದುವುಲ್ಲಿಕಾ। ವಾನಿನಿಗಚಂಡಾಳಿಗಳಸಂಗವಾದುದಿನ
ನಿಸುವ॥ ಆನಳಿನಿಬಂಡಿನೊಳಿಗಾದಳುತ್ತವುಜಾ
ೊಳಿದುವುಮಧುಸಂಗದಿಂದಲೀ। ನೇನಾಗದಿರದೆಂ
ವಸಂತವುದನೇನೆಂಬೆನು ॥೧೩॥ ಸಲೆಸುಗ

ಜಾತಿಯಸಿರಿಯಡಂಗಿತುವಿಜಾತಿಗತಿ। ನಲವಾದುದುನ್ಮಧುಪಕುಲ
ಕಸುಮನೋಕುಲದ। ಕೆಳೆಯಾದುದಂಗಭವನೇತನ್ನತಾಯ್ವನೆಗ
ಕೇಡನೆಣಸುವನೆದೆಯೊಳು ॥ ನೆಲೆಗೆಸಂದುದುಪಾದರೀವಿಭವವಾ
ದುದಾ । ಗಳಿತಪೋಹೀನತೆಯದೆಲ್ಲಿಯುಂಚಿತ್ರವಿದು। ಕಲಿಕಾಲ
ವೋಚೈತ್ರಕಾಲವೋಪೇಳೆನಲುಸುರಭಿಸಮಯಂಬಂದುದು॥೧೪॥
ಎಳೆದಳಿರಕೆಂಪುಪೂಗಳಕಂಪುಕೋಕಿಲಂ। ಗಳಿಸರದನುಂಪತಂಗಾ
ಳಿಯಪದಂಪುಗಿಳಿ ।ಗಳರವದಸೊಂಪುತುಂಬಿಯಗಾನದಿಂಪುನಾನಾ
ಫಲಾವಳಿಯಬಿಣ್ಪುತಿಳಿಗೊಳೆದತಂಪುವಿರಹಿಯಕೈಕದಂಪುಸುಖಿ।
ಗಳೆವುನದಪೆಂಪುಬನಗಳೆಗುಂಪ್ರಗುಂಪುಸಂ। ಗಳಿಸಿತೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯುಂಚೈ
ತ್ರಾಗಮಂಬರಲುಪೇಳ್ವುದೇನಚ್ಚರಿಯನು॥೧೫॥ ತಂಬೆಲರಕೊಬ್ಬು
ಬನಬನದಸೌಭಾಗ್ಯವೆಳೆ । ದುಂಬಿಗಳಿಸಂಗೀತಶಾಲಚೈತ್ರನಜಸ
ದ। ಮುಂಬಿಳಿಸುವೆಟ್ಟಿದರಮನವೆಟ್ಟಗಲ್ವರೆದೆಗಿಚ್ಚುರತಿದೇವಿಯೊ
ಲವು॥ಶಂಬರಾರಿಯಸರಳಿಸಂತಾನವುರಳಕುಲ। ಕಂಬೈತಲೆಯಚೆಂ
ಕ್ಕಮುತ್ತೆನಿಪಮಲ್ಲಿಗೆಗ । ಳೇಂಬಿರಿದವೋವಿರಹಿಯೆದೆಬಿರಿವವಾ
ಳ್ಮೆಯಿಂದಾವಸಂತದವೊದಲೊಳು॥೧೬॥ ಕಾಮುರಾಯನತೇಜದಂ
ಕುರವಿವೆನ್ನೆರತಿ। ದೇವಿತಾಂತೊಡುವಚಿನ್ನದಪೂಗಳಿನೆವಸಂ। ತಾ
ವನೀಶಂಬರಲುವನವಧುನಿವಾಳಿಸಿದನೀರಾಜನಂಗಳಿನಲು॥ ಆವಾ
ವಸುಮಗಂಪನೊತ್ತರಿಸಿತನ್ನಕಂ। ಪಾವರಿಸಿದೆಸೆದೆಸೆಗಳಂವೊಗ್ಗಿಬಿರಿ
ಮುಗುಳು। ಪುನಾಂತಸಂಪಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದವುಮಾದನುರಿಬಾಣಂಗಳಿಂ
ಬಂತಿರೆ॥ಮನಸಿಜನಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯದುಕಾವರಾ। ಯನಚಕುಬ್ಜ
ಲದಪಾಳಿಯಮಿದಂಗಜನೃಪನ। ಬಿನದದರಮನೆಯಂದುಮಧುವನ
ಳಕಕ್ಕುದರಿಯಂನೆಟ್ಟನೋಮದನನು॥ನನೆಯಂಬುಮುನಿಸ್ಮೃದಯ
ಮುಂನಡವೆನುತ್ತಚಿಲು । ಕಿನದೊಡ್ಡವೊನೆಯೆಂಬನಾಗಿಸಿದನೋ
ಯೆನಲು । ವನಮನುರೆಬಳಿಸಿಕಂಗೊಳಿಪೊಂಗೇದಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದ
ವೃತರತರದೊಳು॥೧೯॥ ಭಾವಿಸಲ್ಸ್ಮರನಪಯಣಕೆಪೊಯ್ದನವಚ
ಪ್ರಗಾವಿಯೊಳುಗೂಡಾರದರಮನೆಗಳಿನೆವಿಯೋ। ಗಾವಳಿವ
ಳಿಂಮಧುವೆಂಬಚೀಂಟಿಗಂಸುಡಲೆಂದುಬನದೊಳಿಟ್ಟದಾ
ರಿಯುರಿವನಾಲಿಗೆಗಳಿನೆಕೆಂಪು । ತೀವಿದಟ್ಟಯಿಸಿದ
ಳಿಳಗ। ನಾವರಿಸುತೇಳ್ವೆತಳಿರಿಂದಶೋಕದು
ದಂದು॥೧೯॥ಎಳೆದಳಿರ್ಮಾಣಿಕದಗೊಂಚಲ
ಪುರಿಗಳಿಕುಚ್ಚುಗಳಿನೆಸವಮಿಡಿ।ಗಳ

ಳೆವಲ್ಲಿಗಳೆಬಿರಿವುಗುಲ್ಲಳೆ॥ತೊಳೆಪೆವುತ್ತಿನಗುದಿಗಳಿಂಚರಿಪೆವುರಿ
ದುಂಬಿಗಳೆನೀಲವುಣವಾಲಿಯಿಂದೆಸವವಾವುರಂಗೆಳೆವಸಂತೆಂ
ಸ್ಮರನಬರವಿಂಗೆಕೈಗೈದಗೂಡಾರವೆನಲೆಸದವು॥೦೦॥ಕೋವುಳೆರ
ನಾಲಪ್ರಸೂನಗುಚ್ಛಂಗಳೋ।ಳಾಕ್ಕವುವಾರಣಬೃಂಹಿತಸ್ವನವಿವೆನೆ
ಹೇವು ।ತಾವುರಸದೊಳುಹುಬಳಂಗನೆಯವುಮುಸಂಗೀತಸಪ್ತಸ್ವ
ರಂಗಳೆನಲು॥ಆವುಲ್ಲಿಕಾವುಕುಳಿದೊಳ್ಕೆನೋಜಾತಭಿ।ರಾವು
ಭೀಂಕೃತನಿನಾದಂಗಳೆನಿಬನಬನದೊ । ಳಾವುಧುವ್ರತನಿಸ್ವನಂವಿ
ರಹಿಕಂವನಂಪೊಣ್ಮಿದುದನೇನೆಂಬೆನು॥೦೧॥ ತೇರೈಸಿಬರ್ಪತುಂಬಿ
ಗಳವೈಗಪ್ಪವುಂ। ಗಾರವುಗಿಲವರಥುಂಕಾರವೇವೊಳಗುಚರ।
ನಾರಿಯರಥಳಪಗಣ್ಣಿಂಚುವಾರುತಹತಿಯೊಳುಗುವಮುಲ್ಲಿಗೆಯರ
ಳ್ಗಳೆ ॥ತೋರವುಳೆವನಿಗಳೊಂದೊಂದುದಿರೊಬಂದುಗೆಯ । ಪುರ
ಯ್ಕೆವಾದಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳಾಗೆಶೈ।ಗಾರವಾಯ್ತದುವರುಷವೊವೆ
ಸಂತವೊತಿಳಿಯಲರಿದೆನಲುಬನಬನದೊಳು॥೦೦ ಸರಸಿಯೊಳಿಗಾ
ಡುವರಸಂಚೆಯಿಂಕೊಂಚೆಯಿಂ। ಬಿರಿವುಗುಳ್ಗಿರಗುವವುದಾಳಿಯಿಂ
ಗಾಳಿಯಿಂ। ವರಫಲವನುಂಬಪೊಕ್ಕಳಿಗಳಿಂಗಿಳಿಗಳಿಂಲತೆವನೆಗಳೊ
ವೆರಿಯೊಳು॥ ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪುವವಿಟಾಳಿಯಿಂಕೇಳಿಯಿಂ। ಮೊರೆ
ವನಾನಾಪಕ್ಷಿಜಾಳದಿಂವೇಳದಿಂ।ದರಳಿಪೂಗಳಸೊಗಸುಗಂಪಿನಿಂ
ಪೆಂಪಿನಿಂವನನವನಂಗಳ್ಕೆರದವು॥೦೩॥ ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಂಕುಸುವುಪರಿ
ಮಳೆವುಯಂಕಾಣ್ಬ।ಕಡೆಗಳೆಲ್ಲಂನಕಲಫಲವುಯಂಬನಬನಗಳೆಡೆ
ಗಳೆಲ್ಲಂವುದನಬಲವುಯಂಲೋಕವೆಲ್ಲಂ ಭೋಗಿಸಂಕುಲವುಯಂ॥
ನುಡಿವುದೆಲ್ಲಂವುನೋಭವವುಯಂವುನಿವುನಗ್ನ ನಡುವೆಲಾನ್ತ
ಸುಶರವುಯವೆಸೆವತಂಗೊ
ದುದಾವಸಂತಾಗನ
ವೆಂಕೆ

ಸೌಹಸ್ರಯೋಜನವನಂಕಂಗೆಸದುದೇನೆಂಬೆನು॥೨೬॥ ತಳಿರಗುಡಿ
ತೋರಣದಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆಡೆದಿಡೆಗೆ। ತೊಳಪಮುಕುಳದಮುಕರತೋ
ರಣಗಳಿಂದೆಪ್ಪಾ।ಗಳಕುರುಜುದೊಡ್ಡಮೇರುವೆಗಳಿಂದವರನೆಲೆನೆಲೆಗ
ಳೊಳುಕಂಗೊಳಿಸುವ॥ ನಲಿದುನರ್ತಿಸುವಪ್ಪಾವಲಿಗೆದರೊಕಲಿತಪ
ರಿ। ಮುಳಿಜಲಂಗಳನೆಜೇಕೊರ್ಕಳಿಯಿಂದೆಸವಪ್ಪಾ। ಗಳಬೊಂಬೆಗಳ
ಸಾಲ್ಗಳಿಂದೆಚಲ್ವಾದುದಾಬನವುದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೨೭॥ ಶಿರವನ
ಲ್ಲಾಡಿದಂವನಪಾಲನಾಬನದ। ಸಿರಿಯುನೀಕಂಗರುಪಜೇಕೆಂದುಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯ। ಬಿರಿದಮುಗುಳ್ಗಳಿಗಳಿಸವಸಂಪಗಯಪ್ಪಾಗಳಂತಾದರೆಯುನೊ
ಗ್ಗುಗಳನು॥ ಕುರುವಕದಕುಸುಮಮುಸುಗೆಯುತಳಿರನಾಪೊನ್ನೆ। ಯ
ರಳ್ಗುಗಳಪಾದರಿಯುಪ್ಪಾವಮುಡಿವಾಳಿಕ। ತ್ತುರಿಯಪೊಂಬಾಳಿಗಳ
ಪೊಟ್ಟಣಗಳಂಕಟ್ಟಿದಂಕಂಗಸೊಬಗಿಸೆಯಲು॥೨೮॥ ಕಿಕ್ಕಿರಿದುಬಿಳಿ
ಪರಸವಾಳಿವಣ್ಣೊನೆಗಳಂ । ಕಕ್ಕಸದಿಬಿಳಿದತೆಂಗಾಯೆಣ್ಣೆನೆಗಳಂನೆ
ಲ। ಕೊಕ್ಕತ್ತಪುದುರಸವೆಂಬವಾವಿನಿನಿವಣ್ಣೊನೆಗಳಂಬೇರ್ಗಳೊಳಗೆ
ಕಾತ॥ ಬಕ್ಕೆವಲಸುಗಳಪಣ್ಣೊನೆಗಳಂಬಿತ್ತುಗಳ। ವಿಕ್ಕಸಂಬಿರಿದದಾ
ಳಿಂಬವಣ್ಣೊನೆಗಳಂ। ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೆಡೆಗೆವನಪಾಲಕಂಪೊರಿಸಿಕೊಂಡ್ಡೆ
ತಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೯॥ ಬಂದುಸಭ್ಯಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಸಾಷ್ಟಾಂ
ಗ। ವಿಂದೆರಗಿಮುಗುಳಿದ್ದುಕರಕಮಲಮಿಂಪಣೆಗೆ । ತಂದುದೇವರದೇ
ವಸಕಲಜಗದೊಡೆಯಚಿತ್ತವಿಸುಚಿತ್ತಾವಧಾನ॥ ಅಂದೆನಗೆಸಲಹೆಂ
ದುನಿರವಿಸಿದಿರಾವನವು । ಬಂದುಫಲಿಸಿದುದೀಕ್ಷೆಸೆನುತಿರದಿಕಾಣ್ಕೆ
ಯಂ। ಮುಂಬಳುಪಿತಿವನವುನಪೊಟ್ಟರಿದುಮತ್ತೆವನಪಾಲನಂದಿಂತೆಂ
ವಿಷಟ್ಪದೀ। ರಾಗದಿಂಪಾ
ಕಿ ನಿಮ್ಮನೇಕರಿ
ಕಂಗೊ

ದ್ದುವೊಗದನೋಂ । ಪಿಡಿದನೊಬಗಿನನೊಗಸುಗಾತಿಯರ್ನಸುನಗೆ
ಯುಸುಲಿವೆಲ್ಲಕೋವುಲಿಯುರು ॥ ಕಡುಕಕ್ಕಸದಬಟ್ಟಬಿಲ್ಮೊಲೆಯು
ಭಾವೆಯರ್ । ನಡೆಯುಬಿಡಗಿನಬಿಂಕಕಾತಿಯರೊಪ್ಪಂಬಾಳೆ । ದೊ
ಡೆಯಪೊಸಪೊಂಗೊಡದಪೊರವಾರನೊಕಾಕ್ಕನೆ ನಡೆಯವರ್ನಡೆತಂ
ದರು ॥೩೩॥ ಅಡಿತಳಿರ್ಗಳ್ಪರುಳ್ತುಂಬಿಗಳ್ಮುಖಮೆನೊಂ । ಪಿಡಿ
ದತಾವರೆಗಳುಂಬಾಹುಲತೆಗಳ್ನುಂಪು । ದೊಡೆಬಾಳಿಗಳೊಪ್ಪಕ್ಕು
ಳೀಕೊಳಿಂಗಳೊಲಿಗಳೀಚಕ್ಕವಾಕಂಗಳು ॥ ನುಡಿಯೆಗಿಳಿಗಳ್ನಡೆ
ಗಳಂಚೆಗಳೊತ್ತೀರನೋ । ಮುರ್ಡಿನವಿಲ್ಲಳುನಾಗಲಾಸತಿಯರೆಂಬಿ
ಚೆ । ತ್ತಿಡಿದಜಂಗವುವನಂಪ್ಪಾವರವನಕ್ಕೈದುವಂತೆವನವುಂಪೊಕ್ಕು
ದು ॥೩೪॥ಪೊಕ್ಕುದಂತಬಲೆಯರತಂಡಮೊಡನೊಡನೆಮೀಲಕ್ಕೆಕ್ಕ
ಯಿಂಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿವನಸಿಜನ। ನೊಕಾಕ್ಕನೆಗಳ್ನಿಗಳವುಂಪರಿದು
ಬಂದಂತೆಬವನವುನಾಕೋವುಳೆಯರ ॥ ಒಕ್ಕೈಗೆಪೂತಳಿರ್ಗಳೊಂ
ದೊಂದರಿಂಮೇಲೆಸಿಕ್ಕಲರಿಯವುಯೆಂಬಸಂದೆಗಂಗಳ್ಪಲೆವು । ನಕಾಕ್ಕ
ಗೆಪೂಗೊಯ್ವತವಕದಿಂದಬಲೆಯರ್ಬಂದಣಿಸಿದರ್ಬನದೊಳು॥೩೫॥
ತಳಿರ್ಗಳಿವುಕರಪದತಳಿಂಗಳಿವೆತುಂಬಿಗಳ । ಬಳಿಗವಿವುಕುಳ್ಗಳಿ
ವುತೊಟಗಳಿವುಬಂಧೂಕ । ದಲರ್ಗಳಿವುತನುಗಳಿವುಲತೆಗಳಿವುನಗೆ
ಗಳಿವುಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂವೆಳ್ಪಿವು॥ ಸಲೆನಾಸಿಕಂಗಳಿವುಚಂಪಕದಮು
ಕುಳವಿವು । ಗಿಳಿನುಡಿಗಳಿವುನುಡಿಗಳವಿವೆಂಬಭೇದಮಂತಿಳಿಯಲರಿ
ಯದೆರ್ಕಲರುಮ್ಮಗ್ಗಿಯರ್ತಳಿಕಳಿಂಗೊಂಡರೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು॥೩೬॥ನ
ಲಿದುವುಮಲ್ಲಿಗೆಯಪೂಗೊಯ್ಗಸತಿಯರೊಳೋರ್ವಳು । ಲಲಿತಾಂಗಿಯು
ರದಮೇಲುಯುಜಾರೆಕಂಗೊ [illegible] ಲಿಗಳಂತಾಣುತಕ್ಕಕ್ಕವು
ಲ್ಲಿಗೆಯಬಳ್ಳಿತಾವರೆ [illegible]
ನುತ್ತವಳ್
ದ್ದಿದಳ್
ನಗೆ

ಳ್ತಾನಿವಂಕಂಡುಕಂಡುಸೋಂಕೆ॥ಪಾತಕಮೆನುತ್ತೆಸಂಪಗೆತೆವರಿತ್ತೈ
ಸೆಬಳಿ।ಕೀತುಂಬಿಸಂಪಗೆಗಪಗೆಯಪ್ಪವೇಪುಷ್ಪ।ಜಾತಿನಾಯಕರ
ತ್ನಮೆನುತೆಸಂಪಗೆಯಪೂಗಳತಿರಿದರಂಗನೆಯರು॥೩೯॥ಗಣಕಾಸ
ಮೂಹಕೊಲಿದಬೊಪ್ಪಜಗರಂತೆಜೋ।ಗಿಣಿಯಂತೆಮಧುದೂತಿಗೆಳೆ
ಸಿದಬಿಲ್ಲಬಿ। ನ್ನಣಿಗನೋಲ್ಬಾಣವಂತಡುಕಿದರಶೋಕದೋ
ಲ್ಬೆರಸಿದರ್ಸುಖಿಗಳಂತೆ॥ಫಣಿಯುವತಿಯಂತೆಪುನ್ನಾಗದೋಳ್ಕ್ರೀಡಿ
ಸಿದ । ರೆಣಸೆಬೆಲೆವೆಣ್ಣಂತೆಕಾಂಚನಬಿಡಿದರಿಂ । ತಣಿಯದೆನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂಪರಿದಾಡಿದರ್ಬನದೊಳಾಪೆಣ್ಗಳು॥೪೦॥ ಪೂಗಳವುರಂ
ತಳಿರ್ಮರನಾಗುತಿರ್ದವತಿ।ಬೇಗದೊಳುಚಂದಳಿಗೈರ್ಯಕೆಂಪಿಂಬಳಿ
ಕಾಕ್ಕಗಳಕ್ಷಿಗಳೆಬೆಳ್ಪಿಂತಳಿರ್ವುರನವೆಲ್ಲಂಪೂವುರಗಳಾದವು॥ ವೀ
ಗೆಬಗೆಬಗೆವಂಣ್ವಿಲರ್ಗಳಿಂದವರಧರ।ರಾಗನಗೆವೆಳ್ಪಿನಿಂಪಲ್ಲಟಿಸಿದವು
ಚೊದ್ಯ । ಪೂಗರುವೆಯ್ಬನದೊಳಿಂದ್ರಜಾಲಗರಂತೆಕಂಗೆಸದ
ರೇನೆಂಬೆನು॥೪೧॥ ತಿಲಕಕುರುವಕಪಾದರಿಪ್ರಿಯುಂಗುರನೋಲ। ಲಲಿ
ತಕಂಕೇಳಿವರವಕುಳಪುನ್ನಾಗಕೋ। ಮಲಕರ್ಣಿಕಾರಮಂದಾರಂ
ಗಳಕ್ಷಿಕುಚಹರುಷತನುಸರಸಪದದ ॥ ತಳಿಮಧರಗೀತಗುಣಚತು
ರೋಕ್ತಿಗಳ್ಮನಂ। ಗೊಳಿನೋಡಿಯಪ್ಪಿನಕ್ಕುರೆಸೋಂಕಿದಿಂಚಿ
ದು।ಗುಳಿಪಾಡಿಕೊಂಡಾಡಿನುಡಿದುಪೂದೋರಿಸಿದರಂಗನೆಯ
ನದೊಳು॥೪೨॥ವಕುಳಪಾದರಿಪಾರಿಜಾತಪುನ್ನಾಗ। ವಕಕರ್ಣಿ
ಕಾರಪ್ರಿಯುಂಗುಮಧುದೂತಿಚಂ ॥ಪಕತಿಲಕಬಂಧೂಕಚೂತಕರ
ವೀರಕೇತಕಿಯೂಧಿಕಾಮಲ್ಲಿ' [illegible]
ಗೆಯಾದಿ।ಸಕಲಕು[illegible]
[illegible]ಣಿಕೆಯನ
ಬ ॥೪೩॥

ಮುಂದಿಸದುದು ॥೪೫॥ ವಿಕಸಿತೋತ್ಪಂಡರೀಕೋತ್ಪಾಹದಿಂವೆ
ರವ। ವಿಕಟನಾಜಿಗಳಿಂದತೀತವಾರಣದಿಂದೆ। ಪ್ರಕಟತರರಾಜಹಂಸಾ
ಳಿಗಳಿಸೌಖ್ಯದಿಂವಿವಿಧಕೋಶಂಗಳಿಂದಂ॥ಸಕಲಕುವಲಯಮಹೋ
ತ್ಪತ್ತಿಯುಂಕಾಲಕಾ। ಲಕೆಮುಕುಳಿತೋತ್ಕರಸರೋಜದಿಂದವುಲ
ವ್ಯ। ತ್ಕದೊಳೊಪ್ಪುವಭುವನಶೋಭೆಯುಂಸರಸಿಯರಸಿನತೆರದೊ
ಳೆಂದೆಸದುದು॥೪೬॥ನಳಿನೀಳಕುಮುದಕುಶಲವಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತಂ।
ತಳಿಯಲ್ತರಘುರಾಮನಲ್ಲಂಕಂದರ್ಪಜೋ। ತ್ಕಳಿಕಾಪ್ರಸಂಗಿತವ
ನಾಗಿಯುಂವಿರಹಿಗಳೆಸೃಷ್ಟ್ಯಮಲವಮಧ್ಯಮುಲ್ಲಾ ॥ ಸಲೆಶೀಮುಖ
ವಾಜಿವಾರಣರಥಾಂಗಸಂ। ಕುಲಗತಾಗತವಾಗಿಕಾಳಗದುದಲ್ತಿನಿ।
ರ್ಮಲಿನಪುಷ್ಪರಿಣಿತಾನಾಗಿಯುಂಕರಿಣಿಯಲ್ತಿನೆತತ್ಸರವ್ಯೆರೆದು
ದು॥೪೭॥ ಕುಮುದದುನ್ನತಮನೆಣಸದೆಪೆಚ್ಚುನಾರಡಿಯ। ಕವು
ಕೆಚಲಿಸದೆಸಲೆವಿಪಕ್ಷಘಾತಕತೆಗಯ । ದವುಲೊಕಮಲಾಶ್ರಯಕೆ
ಪೆಟ್ಟಿದುದ್ಭವನಶೋಭೆಯುಮದಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ॥ ಸುಮನೋಕು
ಲಾಸ್ಪದಕ್ಕಬ್ಬಿವಿಾರದೆಶಿವಾ । ಗಮಯುಕ್ತಸರ್ವ್ವತ್ತಿಯಾಗಿದುಃ
ಖಂಸುಖಂ। ಸಮನೆಂದುಕಾಣ್ಬಸದಾಜಿತಮುಷಿಯಂತೆಕಾಸಾರವ
ದುಚಲಾನ್ವದುದು ॥೪೭॥ ಸರನಂತೆವಿಷಧಾರಿವಿಷಧಾರಿಯೆಂದದಿಂ। ತ
ರುಣಾಬ್ಜಶೋಭಿತರುಣಾಬ್ಜಶೋಭಿಯುತೆರದೆ । ಸರಸಸಂಸಂಸರಸ
ಹಂಸನೋಲ್ಪದ್ವಿಜಾನ್ವಿತನಾದ್ವಿಜಾನ್ವಿತನೊಲು ॥ ಸರಗಣನಿಸೇ
ವಿಯಾಹರಗಣನಿಸೇವಿಯೋ । ಲ್ವರಕಮಲಸಂಗಿಯಾವರಕಮಲಸಂ
ಗಿಯೋ । ಲ್ಪರಮಪತ್ರಾನ್ವಿತಂಪರಮಪತ್ರಾನ್ವಿತನೊಲಾಸರಸಿ
ಕಂಗೆಸದುದು ॥೪೯॥ ಪರಮಾಬ್ಜರವ್ಯಮುಡುಗಣದಂತೆಸರಿಯಂ
ತೆ । ವರ

ವೋರೊಂದುಕಡೆಸಿತೋದಕವೊಂದುದಿಸೆಕೃಷ್ಣೆ । ನೀರೊಂದುದಿ
ಸೆಯೊಳಿರಲೊಪ್ಪಿತುಕೊಳಂಶಿವಕ್ರೀಡನಾರ್ಥಂಕದಡಿದ ॥ ಗೋ
ರೋಜನವುಳಕುಂಕುಮುದವುಲಯಜದಕ। ಸ್ತ್ರೀಯುಕೆಸರ್ತೆರೆಗ
ಳಿಂತಡಿಗೆನಾರೆಕಾ। ನಾರವಧುವೀಶಗೆನಿವಾಳಿಸುವಬಂಣವೆರದಾರ
ತಿಯಿದೆಂಬಂತಿರೆ ॥೫೦॥ ಆಕೊಳೆದಚಲ್ವನೀಕ್ಷಿಸುತಗಜೆಸಹತಂಪಿ।
ನಾಕೆತತ್ಪರಸಿಯುಂಸರುಷದಿಂಪೊಳ್ಕಬಳಿ । ಕಾಕನ್ಯೆಯರ್ಗನೇ
ಮಿಸಲಂಚೆಕೊಂಚೆಗಿಳಿಕೊಳೆರಕ್ಕಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ ॥ ಕೋಕಕರಿತುರ
ಗಸರಿಶರಭಭೇರುಂಡಂಗ। ಳಾಕಾರದಿಂಸವೆದನವರತ್ನಖಚಿತನಾ।
ನಾಕುಶಲದಂಡೆಜೀಕೊರ್ಳವಿಜಲಯುಂತ್ಯಂಗಳಂತಾಳ್ದ ಕಂಗಸದ
ರು॥೫೧॥ಬಳಿಕಮಣಿಸೋಪಾನದಿಂವಿಳಿದುನಿಂದುವಾ । ಕೊಳೆದೊ
ಳಗಜಾಳೀಜನಂಜಂಘಜಾನುಕಟ। ಸುಳಿನಾಭಿಕುಚದಘ್ನೆವಾದವಿ
ವುಲೋದಕಂಗಳನತಿವಿಲಾಸದಿಂದಂ ॥ ತಳುವದೋರೋವರ್ಗರುಂ
ಮುಂಚಿತವೊಳುಸರಸ । ಕಳವಟ್ಟಸಖಿಯರಂಸರಿಸವಾಗೆನುತೆ
ನೀ। ರ್ದುಳಿಕೆದರೊಳಿಕೆದಮುರ್ಳುಕಿದರ್ಕಲಕಿದರ್ಕೊಳೆದೊ
ಳೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು॥೫೨॥ಇತ್ತನಸುನಗುತೀಶನಗಜೆಯೊಳ್ಪರಸವಾ।
ಡುತ್ತೆಸರ್ವಾಂಗದೊಳುನಿರ್ಮಳೋದಕವುನಿರ । ದೊತ್ತೆಚಂದ್ರಿಕೆ
ಬಳೆಸಿನಿಂದನೀಲದಪತಿಮೆಯಂದವುಂಪೋಲ್ತುಕೂಡೆ॥ ತತ್ತರುಣ
ಕೈಚಳಕದಿಂರನ್ನೆರಂಡೆಯೋ । ಕ್ಕೆತ್ತುರಿಯುನೀರನೀಕನವೊಗಂಗೆ
ಳೊಳೊತ್ತೆ। ಕತ್ತಲೆಯುಮರಳಿಂದುಬಿಂಬಂಗಳೆಂವುತ್ತಿದಂತಾದು
ದೇವೇಳ್ವೆನು॥೫೩॥ ನೀರನದನೊರಸಿಕೊಳುತಂಕುಂಕುಮಾಂಬುಗ
ಳ। ನಾರವುಣಯುಂಗದೊಳಿಗೀಶ್ವರಂಸೂಸೆಸಂ । ಧ್ಯಾರಾಗದಿಂದಿರಂ
ಜಿಸುತಿಹನಿಶಾಂಗನೆಯಭಂಗಿಯಂತಂಗಿಗುಶಿವನ ॥ ಗೋರೋಜದಂ
[illegible]ನುಸುಕೆಪೊಂಬಿಸಿ
[illegible]ಗುಬಣ್ಣೆ

ಯಭಾವವುಂತಳಿದುಕಣ್ಸನ್ನೆಯಿಂದಂ॥ಕರಕರದುಸಖಿಯೆಗೆದನೇ
ಮಿಪಿದಳೊಡನೆಪರಿ, ಪರಿದೆಡೆಯಲಂಪಿಂದುವುಂದೆಸಂದಣಿಸಿಶಂ, ಕರ
ನಸರಾವ್ವಂಗದೊಳಿಸೂಸುತಿರ್ದರ್ನೀರನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥
ನೋಡುವಪ್ರೌಢುವಜ್ರಂತ್ರವುಂನೀರ್ಪಾಸೆ, ಲಾಡುವರ್ತೀಡುವ
ರ್ಗಗೆಯನಗಜೆಗೆಪಿಂದ, ಕೋಡುವಕೊಡುವಶಿವನಪೊಯ್ದೆಮ
ತ್ತೆಶಿವೆಯಾಕಂಣಸಂನೆಯಿಂದಂ ॥ ಕೂಡುವರ್ಕ್ಕಾಡುವರ್ನೀರ್ದಳುಕಿ
ಮಿಗೆವುಳಿಂ , ಗಾಡುವರ್ಕ್ಕಾಡುವರ್ದಸುಖವನೀಶಂಗಕೈ, ನೀಡುವ
ರ್ಕಾಡುವರ್ಕಾರ್ಪತಿಯಪಂಥವುಂತಸ್ಸಖಿಯರೇನೆಂಬೆನು॥೪೯॥ ಝು
ಲ್ಲಿಂಚಿರವವುಣ್ಮೆಮೊಗವೊಗೆದುನೀರ್ಗಳಿಂ, ಜೆಲ್ಲುತಿರ್ದಶಿವಂತಿ
ಡುಗೀಪೆಸರ್ವಿಡಿದು , ನಿಲ್ಲಿಂಬುದನಿಯೂಣ್ಮಲೋರ್ವರೋರ್ವರ್ಕ್ಕರೆ
ಯೊಳಿಡಗುವರ್ಕ್ಕರಳಿಮರಳಿ॥ ಪೆಲ್ಲಪೆಲ್ಲನೆಪೊರ್ದಿಕನಕಕೈಂಗಾಂಬು
ವಂ , ದೆಲ್ಲರುಂಕೂಡಿಕೈಯೆತ್ತಿಪೊಯ್ದರ್ಕ್ಕಗುಳಿ, ತಲ್ಲಣಿಸುವರ್ಶಿವನ
ಪೊಯ್ಲಿಂಗೆತತ್ಸಖಿಯರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೬೦॥ ಕಾವನಂನಿಷ್ಕಾ
ರಣಂಕೊಂದನಕ್ಕಟೀ ದೇವನಾಂಗಲ್ವೆನೀತನನೆಂದುಮದನನಧಿದೇ
ವಿದಂಡೆತ್ತಿನಿಜನಾರೀಬಲಕ್ಕೆಶಲವಿಕ್ಕೆಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು॥ಜೀವನಂಬೊ
ಕ್ಕಡಂಕಾಯ್ದುದಾಸುರರಸಂ ಜೀವಂಗಕರವರಳಿವುಳಿಗಳಿಸೆಸಪ್ತರಾ
ಜೀವಗತಯಂತ್ರವುತ್ತಾಂಬುಗಳನಭವಂಕರೆದರಗಜೆಯುಸಖಿಯ
ರು॥೬೧॥ ಪರಿಪರಿದುತರಳಿಯರ್ಪರಿಪರಿಜಲಂಗಳಿಂ , ಸುರಿಸುರಿಯೆ
ಹಿಂದಕ್ಕೆಸರಿಸರಿದುಶಂಕರಂ , ತಿರುತಿರುಗಿಸುರಿವನೀರ್ವನಿಗಳಿಂಗ
ನೆಯರಂಗೋಪಾಂಗದೊಳ್ತುಂಬಲು॥ಗುರುಳುಚಂಗಳಿವುದ್ಯದೊ
ಳುಪಾರದಂತೆಕಚ, ಭದೊಳ್ಕದಂಬಗಳಿಪೂಗಳಿಂತಂಗದೋ, ಳ್ಪೊ
ರೆದುನವರತ್ನಭೂಷಣಸುಚಿತ್ರಾಂಬರಂಗಳವೊಲತಿಚಲಾವ್ಯದುದು ॥
ಮೃಗವುದಸುಗಂಧಿಯೋರ್ವಳೊಗಕೆಶಂಕರಂ, ಮೃಗವುದಜಲಂಗ
ಳಿಂಸೂಸುತಿರಲಾಚಕಿತ , ಮೃಗಲೋಚನೆಯಳಳ್ಕಳಿಪನಗೆವೊ
ಗದೊಳಿರದೊಡನಳಿಗಸೂಸುತಿರ್ಪ॥ಮೃಗವುದೋದಕಧಾರೆಗಳ್ಪೊ
ರೆಯೊಳಿರ್ಪಸ, ನ್ಮೃಗರಾಜವಾಹನಾದ್ಯಬಲಿಯರಕಂಗಳಿ, ಮೃಗಧರ
ನಬಿಂಬವಾನಿಜಕಳಂಕಂಕಾರುವಂತೆಸದುದಾಷ್ಟಣದೊಳು॥೬೩॥
ಇಂತುನಾನಾವಿನೋದಂಗಳವಿಲಾಸಂಗ , ಳಂತಳೆದುಹರಗಿರಿಜೆಯು
ರ್ಮಂಚೆಪೊರಮಟ್ಟ, ನಂತವಿಭವದಿನವ್ಯವಸ್ತ್ರಭೂಷಾನುಲೇಪಂಗ
ಳಂತಳೆದುಬಳಿಕ॥ ಸಂತಸದಿನಿಂದುನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲುತತ್ಪರಸಿ, ಯಂತ
ರಂತರದಸೋಪಾನದೊಳ್ಸತಿಯರಾ , ಕಂತುವಿನವುಂತಾಧಿದೇ

ವಿಬಹುರೂಪಾಂತು ನಿಂದಂತೆಕಂಗೆಸದರು ॥೬೪॥ ಕಂಗೊಳಿಪಸೋ
ಪಾನದಂತರಂಗಳೊಳಿಸವ, ತಂಗದಿರ್ಗಲ್ಲಪ್ಪತ್ತಳಿಗಳೋಮೇಣ್ಮೇಭು,
ಜಂಗಭೂಷಣಸೇವೆಗೀಸರಬಿಲದ್ವಾರದಿಂಬಂದಜೋಗಿಣಿಯರೊ ॥
ಅಂಗವುಂಜಲಶೈತ್ಯವುಂಟೆಬಿಸಿಲಾನುವಜ, ಲಾಂಗನೆಯರೋಪೇ
ಳಿವುಂಬಿನಿಂಸರಸೀತ, ಟುಂಗಳೆನಲಂಕರಿಸಿನಿಂದನಿಬಿಡಸ್ತನಾಲಂಕೃ
ತೆಯೆರೊಪ್ಪಿರ್ದರು॥೬೫॥ತೀರವುನಡರ್ದುನಿಡುಗೇಸಂಗಳೊಳ್ಸ್ಪ
ರಿವ, ನೀರನಾರಿಸಿನಾಂದುಕಾಯದೊಳ್ಪತ್ತಿರ್ದ, ಸೀರೆಯುಂಕಳಿದು
ನವವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಕುಸುಮಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಂಗಳ ॥ ಓರಂತೆತೊಟ್ಟ
ಟ್ಟುವುಡಿದುಲೇಪಿಸಿಸುಕ, ಸ್ಫೂರ್ಜರತಾಂಬೂಲಂಗಳಂಕೊಂಡುನಲ
ವಿಸಿಂ, ನಾರೀಜನಂಬರಲುತಿವನಗಜೆಗೂಡಿನವರಾಜಾಲಯಂಪೊಕ್ಕ
ನು॥೬೬॥ ಮೇರುವುಮಂದರರಜತಗಿರಿಗಳೊಳ್ಕಂಗೂಳಿಸು, ವಾರಾಜ
ವುಂಬಿರಂಗಳಜೆಲ್ವುಗಳನತ್ತ, ಸಾರಿಂದುವುಡಕನಕಮಯವುಮಾದ
ಸೌಧಪ್ರಕಾಶಂಗಳಿಂದಿಸುವ ॥ ಆರವ್ಯಗೀಡಮುಂಕಂಡೀವಸಂತ
ಋತು, ತೀರಿಪೋಪಂನವಿಾವುನೆಯೊಳಿರವೇಳ್ತಿಂದು, ಮಾರಾರಿ
ಮನಸಂದುಗಿರಿಜೆಯೊಡಗೂಡಿನಮನಾವಿಲಾಸದೊಳಿರ್ದನು ॥೬೭॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪ್ರಣಾಮಂ, ಸಂತಸಬಬರದವರ್ಗೀ
ವಿದರ್ಗರ್ಥವಾ, ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದರ್ಗಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ, ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ, ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೫ಕ್ಕಂ ಪದ್ಯ೬೪೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

* ೬ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಕ್ಕಿಗಳನಗಜೆಸರಸದಿಂವುಚ್ಚಲಂ, ದಿರದೆಕೈ
ಪ್ರಳಯಂಗಳಾಗಲತಜಲವನಾ, ದರದಿಂಡೆತಿರದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟುಗಂ
ಗಾಧರಸುತೀಲಿಯಿಂಶಿವನೆಸದನು॥

ಪದ॥ ತೊಳಪಮಾಣಿಕದಭಿತ್ತಿಯರವ್ಯಮುಂದಿರದ, ನೆಳೆಮುಂಚ
ದೋಳ್ಕಲಂಗಿರೆಹುಮಗಿರೀಂದ್ರಸುತೆ, ನಲವಿನಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕುಕಾಣು
ತಡಿಗಡಿಗೆಕಡುನೊಂದಂತರಂಗದೊಳಗ॥ ಮುಳಿದುಳಿದುಪೋಗೆ
ಬೆಂಬತ್ತಿತೋರುವುದೆನು, ತ್ತೆಳೆಯಳಂತಡ್ಡಪಹಕೆತರೆಯುಗಪ್ರತಿ
ರೂಪು, ಪೊಳೆಯೆತಲೆನಾಗಿದಗಜೆಯನಗು ಏಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲ

ಹೆಮ್ಮನು॥೧॥ ಮುಂತೆಕೇಳ್ದಿಸಿದ್ಧರಾಮುಮರುದಿವಸವಾ। ಕಂತು
ಹರನತಿವಿಲಾಸದೊಳಿತಾನೋರ್ವನೇ। ಯುಂತಃಪುರದಬಾಗಿಲಂಕ
ಳೆದುಪೊರಬಾಗಿಲಂದಾಟಬನದಚಲ್ವಂ ॥ ಮುಂತೆಪಿಂತೆಡಬಲಂಗಳ
ನೊಲ್ಟನೋಡೆದೂ। ರಾಂತದೊಳಿಸೆವಚಂದಳಿವಚಲ್ವಿಂವೂಗೆ। ಳಿಂ
ತರದಮಿಡಿಗಳಿಂಕಾಯ್ವಗ್ಗಳಿಂದೊಂದುಮಾಮರಂಕಂಗಿಸದುದು ॥೨
ಸೆಳೆಗೊಂಬುಸೊಂಡಿಲ್ಕವಲೆಗ್ಗೊಂಬುಕೊಂಬುಗ। ಳ್ಬಳೆದಗಂತಿಗಳಿಸೆವ
ಕುಂಭಸ್ಥಳಂಸುತ್ತ। ಬಳಸಿಮೊರವಳಿಗಳುರುಗಜ್ಜಿಗಳ್ತಳಿರುಮರಳೆಲೆ
ಸುರಿವಸೋನೆಯುಮದಂ॥ ಉಲವಕೋಕಿಲರವಂಬೃಂಹಿತಂವೈದೆ। ಡ
ರ್ಪಿಳಿವಳ್ಳಿಹೊರಜೆಮಿಳಿಸಂಕಲಿಗಳಾಗಕಂ। ಗೊಳಿಸುತಾಮಾಮರಂ
ಸತ್ಕರನಸೊಕ್ಕಾನೆಯೆಂಬಂತೆಶಂಕರನಿದಿರೊಳು॥೩॥ಮನದೊಳಚ್ಚ
ರಿವಟ್ಟುಶಂಕಿಪಂತಾನಿರದೆ। ಘನಸಪರುಷಮೆಂದಲಾಮರನನೀಕ್ಷಿಸುತ
ಲೊ। ಯ್ದನೆಬಂದುತತ್ಕರುಸಮಿಪದೊಳುಮೆರವಶಶಿಗಲ್ಲಭೊಂಜಗು
ಲಿಯೊಳಗೆ॥ ಮನವೊಸೆದುಮಂಡಿಸಿರಲಾಮರದತುದಿಯಕೊಂ। ಬಿ
ನೊಳೆವ್ಯದುವಾಣಿಯೆಂದೆನಿಪಪೆಣ್ಣಳಿತನ್ನ। ಮನದನ್ನಮಧುಮಿ
ತ್ರನೆಂಬರಸಗಿಳಿಯಿರುಳ್ತಡೆಯೆಶೋಕಿಸುತಿರ್ದುದು॥೪॥ ಬೆಕ್ಕಸ
ಗಳುನುಂಗಿದವೊಮೀಸ್ಬೇಡವಲಗಳೊಳು। ಸಿಕ್ಕಿದುದೊಕ್ಕೈಗಲ್ಲಫೌ
ಯುಂಗಳಿಂದಾವ। ರಿಕ್ಕೆಮುರಿದುದೊರೂಪುಯಾವನಕೆಸೋಲ್ತಫೌಸ
ಪೆಣ್ಣಳಿಯಸೊಗಸುನುಡಿಯ॥ ತಕ್ಕಿಗೂಳಿಗಾದುದೋತಡೆಯಲೀಂ
ಕಾರಣಮಿ। ದಕ್ಕೆತಾನೇವೆನೆಂತುಳಿವೆನಯ್ಯೋಅಕ್ಕ। ಟಕ್ಕಟಾವಿಧಿ
ಯೆಡಾಯೆಂದುಹಂಬಲಿಸಿಕಂಬನಿಗರದುದೇವೇಳ್ವೆನು ॥೫॥ ಸುತ್ತ
ಲಾಲಿಪುದೊಮ್ಮೆಬಪ್ಪಬಟ್ಟೆಯನೀಕ್ಷಿ। ಸುತ್ತನಿಂದಿಹುದೊಮ್ಮೆಬ
ರವಗಾಣದೆಶೋಕಿ। ಸುತ್ತತಿರುಗುವದೊಮ್ಮೆಮರಳಿಗೂಡಂಸಾರ್ದು
ತಿರುಗಿಪ್ರಿಯೆಲ್ಲಿನಿಂದು॥ ಮತ್ತೆನೋಡುವುದೊಮ್ಮೆರಕ್ತಗಳನುರೆ
ಜೋಲೆ। ಸುತ್ತೆಜೋಂಪಿಪ್ರದೊಮ್ಮೆಸುಯ್ಗಳಿಂತಳಿರನುರು । ಪುತ್ತ
ಳುವುದೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆಪತಿವಿರಹದಿಂದಮಾಪಣ್ಣಳಿಯದೇನೆಂಬೆನು ॥
ಸಿಂಗರಂರೂಪುಹರೆಯಂಜಾಣ್ಮೆನಿನಗಲ್ಲ । ದೇಂಗಿಳಿಗಳೊಳಗತ್ತಲಾ
ನುಂಟೆನಿನ್ನಯಗು। ಣಂಗಳೆಂಬಂಡಸುವೊಡಳವೆಮನದನ್ನನೀನಗ
ಲಲಿನಗೀಜೀವದ ॥ ಹಂಗುಂಟೆಬಾನೋಡುಮಾತಾಡುಚುಂಬಿಸಾ।
ಲಿಂಗಿಸೊಡಗೂಡುಸಾವನ್ನಬರಮಿನಿತುಸರ। ಸಂಗಳುಂಟೀರಮಣ
ನೊಗದೋರೆನುತ್ತಹಲುಬುತಿರ್ದುದೇಂವೇಳ್ವೆನು॥೭॥ಅನ್ನೆಗಂಬ
ರುತಿರ್ದುದಾಚೆಯೊಳ್ತನ್ನಮನ್ನಿದನ್ನಳಿಳಿದಿರ್ದಪಳೊಜೀವಿಸರ್ದ

ಳೊವಿರಹ, ದಿನೊನ್ನೀವುತಿರ್ಪಳೊಅಗಲ್ಕೆಯಕುರು
ಹನೆರಿಯದಬಲೆ ॥ ಎನ್ನಿನೀವಿಯೋಗದಿಂದುಳಿಯಳೆಂತಾದೊಡಂ। ಪಂ
ನಗಾಭರಣನುರುಸೇವೆಗಾಂತಡೆದೆನದ । ರುನ್ನತಿಕೆದುಃಖವುಂತರ
ದೆಂಬಧೈರ್ಯದಿಂದಿನೆಯಳಿಡೆಗೈತಂದುದು॥೪॥ಘನಸೈಣರಸದಿಂನಾಂ
ದರಕ್ಕೆಗಳಸೊಬಗುರಂ । ಜಿನೆವುಲಯಜೋದಕಂಬರದನುಂಗೊ
ಳ್ವಿರಾ।ಜಿನೆವೃಗವುದಾಂಬುವಿನೊಳೆದ್ದನುಖಚಂಚುಗಳು ಮೆರೆ
ಯಲಾದಿವ್ಯಗಂಧಂ॥ ದೆಸೆಗಳೊಳುತೀವೆಸವಿಗುಟುಕಾಂತುದನಿಯು
ನಾ । ಲಿಸುತೆಸರಣಂಬರ್ವಪ್ಪೊಲ್ಪಂದಪಿರಿಯನನು।ಪೊಸಪಕ್ಕೆಯೆಂ
ದುಕೊಪಿಸಿ ನುಡಿಗಳಿಂದಿನೆಯನೆಂದುಪ್ಪೆಳಿಯರಿದುದು॥೯॥ ವಿರ
ಹವಿಂವುಡಿನೆಸುಯುಸ್ಮಂವುಡಿಸೆಮೈಬಿಸು।ರ್ವಿರದೆನಾಲ್ವುಡಿಸೆಕಿಡಿ
ಕಿಡಿಯೋಗಿಕಂಗಳಂ। ಸುರಿವಶ್ರುಧಾರೆಗಳ್ಕುದಿದುಬತ್ತಲ್ವೆಣ್ಣಗಿಳಿ
ಯುತನ್ಪ್ರಿಯನವೆಯ್ಯ॥ ಪರಿವುಳಿಮಿದಸ್ವರತಸಂಬಂಧವೆಂದು
ಕೇ। ಳರದಕಿಚ್ಚಿಂದಿನೆಯನವುಸ್ಮಸುಕಿಮಲನವಂ।ಧರಿಸಿಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ
ದುದುಮೋಹವೆಂತಪ್ಪರಂಕಣ್ಣೆಡಿಸದೇಂಬಿಡುವುದೆ॥೧೦॥ ನಡುಗಿ
ತಾಗಂಡುಗಿಳಿನಲ್ಲಳಂಕಂಡಿರುಳು । ತಡದುದಿದುತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂತಾ
ದೊಡಂವೋಹ । ದೆಡೆಗಿದೇತಪ್ಪಿದಂಕಾಯಬೇಕಬಲೆನೀನೆಂದೆರಗ
ಲೊದ್ದನೂಂಕೆ॥ನಡೆನಿನ್ನಿನೆಡೆಗಹೋಹೋಯನಿತ್ತಲ್ಲದಿ।ದೊಡೆ
ನಡೆಯದೇನಿನ್ನವಿಟಚಿನ್ನವೆಂದುಸಿಡಿ। ಮಿಡಿಗೊಂಡುಕುದಿಗೊಳಿ
ನಂತೆಸವಶುಕೆಗಾಶುಕಂವುಗುಳ್ದಿಂತೆಂದುದು॥೧೧॥ ಮುಳಿನೇಕೆನೀ
ನಲ್ಲದನ್ಯವರಿಯೇಂತರುಣೆ । ತಿಳಿವುದೀಪರಿಮಳವನೀಕಸನೀಬನದ
ಪೂ । ಗೊಳೆದೊಳುಜಲಕ್ರೀಡೆಯಲಿಗೀಸರಸಿಯೇಪುಣ್ಯತೀ
ರ್ಥವೆಂದು॥ನಳಿನಾಕ್ಷವುಚ್ಚರುಂವಿಂದುಸುಕೃತಿಗಳಾಗಬಳಿಕಾ
ವುಮ್ಮಳುಂಗಿಬರೆತಡನಾಯುತ್ತತೋರ್ಪೆನಾ । ಕೊಳನನೆಂದಿನೆಯ
ಳಂತಿಳುಪಿರತಿಸುಖದೊಳಿತಾಶುಕನೆಸದುದಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೧೨॥ಇತ್ತ
ಲೀಕಶಂಗಿಳಿಗಳತಿವಿನೋದವುನಾಲಿ । ಸುತ್ತಿರಲ್ಗಿರಿಜೆಸೆಜ್ಜೆಯವುನೆ
ಯೊಳಂಕಾಣ । ದೆತ್ತಪೋದಸೊಯೆಂದುರಾಜವುಂದಿರದೊಳಿಲ್ಲಂ
ನೋಡಿಯುಂಕಾಣದೆ॥ ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮೆಯಾಗಿಜಲಕೇಳಿಯೊಳಿಗವು
ನ।ಮಿತ್ತಾವಳೆಂನೆದೆಯಪೋದನೋಯೆಂದುತಂ।ನುತ್ತವೊಂಗವನೆಂ
ಲವುತರವುನೆಯನಿರದಪೊರವುಟ್ಟರಸುತೈತಂದಳು॥೧೩॥ ನುತವ
ಸಂತಾಧಿದೇವತೆಯಂತೆಪರಿಪರಿದು।ಲತೆವನೆಗಳೊಳು ತಳಿರಕೋವ
ಣಗಳೊಳುಕುಸುವು। ವಿತತಿಗಳವುಂಟಪಂಗಳೊಳಿವಾವುರದಡಿಗ

ಳೊಳ್ಳುಮಣಿಯುಜಗುಲಿಗಳೊಳ್ಳು ॥ ಕೃತಕಾಡ್ರಿಮುಖ್ಯಸ್ಥಳದೊಳ
ರಸಿಕಾಣದುರೆ । ಮತಿಗೆಟ್ಟುದೃತಿಗುಂದಿಬರುತದೂರದೊಳಿಗಿರಿ ।
ಸುತೆಕಂಡಳೀಶನಂ ಮಾಮರದಪೊರೆಯಶಶಿಗಲ್ಲವೇಸವೇಕದಿಯೊ
ಳು ।೧೪॥ ಪೊರೆಯೇರಿತಂಗಲತೆಹರುಷಾಶ್ರುಗಳ್ಕರೆದ । ವಳ್ಚಿದು
ಮುಖಾಂಬುಜಂರೋಮಾಂಚನಂಗಳು । ಬ್ಬರಿಸಿದವುಶಿವನೊವ್ವನಿ
ಪ್ಪದಂಕಂಡುಗಿರಿಸುತೆಮರಳ್ದಿಂತುಬಂದ ॥ ಬರವನರಿದಪೆನೆಂಬಲ
ಜ್ಜೆಯುಂಭೀತಿಯುಂ । ಪಿರಿದಾಗಲಿವನೊಂದುಪಾಯಮುಂಕಂಡುಪ
ರಿ । ಹರಿಸಬೇಕೆಂದುತನ್ನೊಳ್ತಿಳಿದುಲತೆಯಮರೆಗಳೊಳ್ಪೈದೆವ್ಯೆ
ಗರೆದಳು ॥೧೫॥ ಇಂಚರವೊಗೆಯದಂತೆಕಟಕನೂಪುರರತ್ನ । ಕಾಂ
ಚಿಗಳೆನಳೆವಡಿಸಿಸಖಿಯುರಂಕೈಸನ್ನೆ । ಯಿಂಚಲೆಸಬೇಡೆಂದುಮರೆ
ಯೊಳಡಗಿಸಿವೆಲ್ಲನೊಯ್ದಾರದೊಳ್ಚರಣನ ॥ ಸಂಚುಗೇಳಿಸದಂತು
ಮಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂತುವೈ । ಪಂಚಿಸುತೆಪಿ ದೆಪಂದಭಪಾಕ್ಷಿಯುಗಳಿಂಗ ।
ಳಿಂಚಂದಳಿಸೈಗಳಿಮ್ಮಟ್ಟಿದಳ್ಗಿರಿಜೆಯೇನೆಂಬೆನಕ್ಷಿತಿಯನು ॥೧೬॥
ರಾಮಕೇಳ್ಕಾಮೋಹನಾಂಗನೆಯಕರಗಳಾ । ಕಾಮರಿಪುವಂಸೋಂ
ಕೆಗಿರಿಜೆಯುವಳೆಂದರಿದು । ರೋಮಾಂಚಮುಖ್ಯಸಾತ್ವಿಕವೊಗೆಯೆ
ಮ್ಮೆ ಮರೆದನಭವನಾತನಸೋಂಕಿನಿಂ ॥ ಈಮುಪಾದೇವಿಮರವಟ್ಟಳ
ಭವಾಕ್ಷಿವೊದ । ಲೇಮುಟ್ಟಿದಂತಿರ್ಪುದುಂಬಂದುದದ್ಭುತಂ । ಭೂವಿ
ಯೋಳಿಸ್ತ್ರೀಬುದ್ಧಿಯೇಪ್ರಳಯಮೆಂಬನೀತಿಗನಿದರ್ಶನದಂತಿರೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿದಶಿವಾಕ್ಷಿಯೊಳಿಗಿಂದುರವಿಮೂರ್ತಿಗ । ಳ್ಮುಟ್ಟಿದವುನಿಖಿಳಭು
ವನಜನಾಕ್ಷಿಸಂಕುಲಂ । ಮುಟ್ಟಿದುದುಲೋಕಲೋಕಪ್ರಭಾಸಮು
ದಯಂನಿವಿಷದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು ॥ಪೆಟ್ಟಿದುದುಘೋರಾಂಧಕಾರವಿ
ದರ್ಪಂತಿರ್ದ । ಪೆಟ್ಟಿದುದುಜನವನಸ್ಥಮಿರವೊಂದೆಭಾರಿ ।ಪೆಟ್ಟಿದು
ದುಲೋಕಲೋಕದೊಳತ್ಯಭಯಂಕರಂಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ॥೧೪
ಅಂಜನಕರಂಡದಂತೋಬಡಪಳರಾತ್ರಿಗಳ । ಪುಂಜದಂತೋವಿಲಯ
ಘೋರಾಂಧಕಾರದಕ । ಣಂಜದಂತೋಪ್ರಳಯಕಾಲಮೇಘಂಗಳ
ಕರೋರದಂತೋಭಾವಿಸೆ ॥ ನಂಜಿಡಿದಭರಣಯಂತೋಮಹಾಮಾ
ಯೆಗಳ । ಬಿಂಜದಂತೋಯೆಂಬವೊಹೆಗಳವಡದಂತೆ । ಕಂಜೋದ್ಭ
ವಾಂಡವೊಪ್ಪಿರ್ದುದೇಂನಾದತ್ರಾಂಧಕಾರದೊಳದೇವೇಳ್ವೆನು ॥೧೯॥
ಮಬ್ಬಿನೊಳಗಾಚಲಿಸಿಕೆಡವರಿಂವಡಿವರಿಂ । ಬೆಬ್ಬರಿಸಿಧರೆಗೆಬಿದ್ದೊ
ಳ್ವರಿಂಬಳ್ವರಿಂ । ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡುವೂರೆಗಳ್ವರಿಂಸುಯ್ವರಿಂ
ದೆದೆಬಲಕೆಕಾಲಿಡಲ್ಕೆ ॥ ವೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂತಾಗಿಬೀಳ್ವರಿಂಯೇಳ್ವರಿಂ।

ಎಬ್ಬಿಸಲ್ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಳುವರಿಂಕೊಳೆವರಿಂ। ಸಬ್ಬಲೋಕದೊಳಿಜಾನಿ
ಸುವರಿಂನಸಿವರಿಂವೇಳೆಳೆದ್ಬುತವಾದುದು ॥೦೦॥ ಅಂತಪ್ಪಕತ್ತಲೆ
ಯೊಳಖಿಳಲೋಕದಜಳಂ,ಪಿಂತೆಮುಂತೆಡಬಲಂಗಾಣದಡಿಯಿಡಲಂ
ಜೆ। ನಿಂತಲ್ಲಿನಿಂತುಕಲ್ಮರನಾಗಿಲಯಮೈದುತಿರ್ದುದಾಹರಿವಿಧಿಗ
ಳು॥ಚಿಂತಿಸುತೆಕಂಗೆಟ್ಟೆದೇಂಪ್ರಳಯಸಮಯಮು। ಸ್ಲಿಂತಾದುದೋ
ಈವಿಪತ್ತಿದಕೆನಿಷ್ಕೃತಿಯ। ದಿಂತೊಶಿವನೇಬಲ್ಲನೆನುತವೃತ್ಯುಂ
ಜಯಧ್ಯಾನದಿಂದಿರುತಿರ್ದರು॥೦೧॥ಅನಿತರೊಳುಹಮಗಿರಿಸುತಾಪ್ರ
ಳಿಕಜಲಕಂಣ। ನನಯಿಸಲುಬೆಂಗೆತಂಣಸಮೀರಲಿಚ್ಚತ್ತು ನೆನದು
ಲೋಕಾಪತ್ತನಕಟಿಂತುಕೈಗಳಂಬಲ್ಮೆಯಿಂಬಿಡಿಸಲೊಡನೆ॥ ಮು
ನಿವಳೆಂಗನೆಯಂಬಭೀತಿಯುಂಕತ್ತಲೆಯ । ಮನೆಗೆದೀಪವನಿಡುವ
ವಾಳ್ಕೆಯುಂನೊಸಲಕಣ್ಣೊನೆಯನೆಳ್ಳಿನಿತನೊಯ್ಯನೆತೆರದನೀಶ್ವ
ರಂರಾವಮಕೇಳದ್ಬುತವನು ॥೦೦॥ ಭವನಪಣೆಗಣ್ಣುರಿಯುಬೆಳಗಿ
ನಿಂತಮುಮಿರದೆ। ಜವದಿಂದಲೋಡುತಿರೆಮುಂದೊಂದುಕಾರಣಂ।ಶಿವ
ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಾತವುದತಿರುಳಿಲ್ಲವೊಬ್ಬಳಿಯಾಗಿಬಲಿದುಕೂಡೆ॥ತ
ವಕದಿಂದೊಂದುಶಿಶುವಾಗಿಶಿವನಿದಿರೊಳಂ। ದವಿರಳಾನಂದದಿಂದಿರಲಿ
ತ್ತಪಣೆಗಿಚ್ಚುಃ। ಭುವನಂಗಳೆಂದಮಿಸತೊಡಗಿತದರದ್ಬುತವನೇನೆಂ
ದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೦೩॥ನಿಟಲಾಕ್ಷವುರೆದೆರೆಯೆತುಂಬಿದುದುಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡ। ಘಟದೊಳಗಬೆಳಗುಬೆಳೆಗಿಂದುಸ್ಫಟಮುಸ್ಫಟದಿಂ। ಪುಟನೆಗೆ
ದುಬಳಿವಸೊಗಮೊಗಯೊಳುರಿಯುರಿಯೊಳಿರದೇಳ್ವಕಿಡಿಕಿಡಿಗಳೊ
ಳಗೆ॥ ಲಟಕಟಪಶಿಯನಾಲಿಗೆಯಪೆಚ್ಚಿಭುಗುಭುಗಿ।ಲ್ಲಿಟಚಿಟಲಥಿ
ಳಿಥಿಳಿಲ್ಲಿವಿಸಿವಿಸಿವೆಂದುಘಟ ।ಘಟಘಗಂಘಗಘಗೆಂದೆಂಬ ನಾನಾ
ಘೋಷವೊಣ್ಮೆದುದನೇನೆಂಬೆನು॥೦೪॥ ಸಿಡಿಸಿಡಿದುಪಾರಿದವುಬೆ
ಟ್ಟಂಗಳಿತ್ತಲುಂ। ಪೊಡವಿಬೆಂವಿಭಾಗವಾಗುತಿರ್ದುದುಸಪ್ತ । ಜ
ಡನಿಧಿಗಳು ತಕಪಕನೆಕುದಿದುಕ್ಕಿಬತ್ತುತಿರ್ದವು ಕೆಳೆಗೆಫಣಿಕರಿಗ
ಳ॥ಹೆಡೆಗಳುಂಕೈಕಾಲ್ಗಳುಮ್ಮರುಂಟುತ್ತಿರ್ದ। ಪೊಡೆದುಬೊಮ್ಮಾಂ
ಡವಾಮೇಲಣಜಲಂಚುಂಯ್ಯು। ನಡಿಗಡಿಗೆನೇದಿಂಗುತಿರ್ದುದೇಂವಂ
ಣಿಸುವೆನಾಹರಾಕ್ಷಿಯಕಿಚ್ಚನು॥೦೫॥ ಘೋಳಿಡುತಕೆಡುವಕೇಸರಿ
ಗಳಂಕರಿಗಳಂ। ಘೀಳಿಡುತುರುಳ್ವೆವ್ಯಗರಾಜಿಯುಂವಾಜಿಯುಂ,ಬೇ
ಳ್ಗುತಬೀಳ್ವಕಾಳ್ಪಸುಗಳಿಂವುಸುಗಳಿಂದುರಿಯುಸೊಯ್ಲುಗಳೊ
ಳೆಂದು॥ ಕಾಲಡಿಗಿಬೀಳ್ವಬಹುದನುಜರಿಂವನುಜರಿಂ। ಮೇಲಣಂ
ಕೆಡೆದುಳ್ವರ್ಯಕ್ಷರಿಂರಕ್ಷರಿಂ। ಪಾಳಾದಸಕಲಲೋಕಂಗಳಿಂಕಂಗಳಿಂ

ನೋಡಲದ್ಭುತವಾದುದು ॥೨೬॥ಹಾಯೆಂದು ಸರಿಯುಸರುಬಾಯಿವ್ಯಡಲುಶಿವನೆ ಪೊರೆ। ಯೋಯೆಂದು ಸುರನಿಕರವೊರಲುತಿರೆವೈರಿಯೊಳೆ। ವ್ಯೋಯೆಂದು ಸಕಲಲೋಕಪ್ರಾಣಗಳುವಡಿವುತಿರೆಶಿವೆಮಹಾದೇವನೆ॥ ಕಾಯೆಂದುಮುನಿನಿಕರವರಚುತಿರೆತಪ್ಪಾಯ್ತು। ಲಾಯೆಂದುನಡನಡುಗಿಶಿವನಕಣ್ಣಾವುಮುಚ್ಚಿ। ದಾಯಮಳಿಹಸ್ತಮಂಗಿರಿಜೆತೆಗದಳುಮತ್ತೆರಾವುಕೇಳ್ಕೈಲಾಸಕನವು ॥೨೭॥ ಮೃಡಲೋಚನಂಗಳಿಂದೊಗೆದಕರುಷಾಶ್ರುಜಲ। ವೊಡನೆಗಿರಿಜೆಯುಕುಡುತೆಯೊಳುತುಂಬಿಬರಲದಂ। ಕೊಡಹಲುದಶಾಂಗುಲಿಯಸನ್ನಳಿಯೊಳಿಳಿದನೀರ್ಪಶನದಿಗಳಾಗಿಪರಿದು ॥ ಆಡಿಗಡಿಗಸಕ್ತಸಾವಿರಲಕ್ಷಕೋಟಿಗಿಂ। ಮಡಿಯಾಗಿಪೆಚ್ಚಿನ್ಯಗಾಹಿಸಿಪೊದಳ್ಪುಭೋ। ರಿಡುತನಾನಾಮುಖದೊಳಿವನಿಯಂತುಂಬಿದುರಿನಂದಿಜಲಮಯವಾಗಲು ॥೨೮॥ ಸುತ್ತಲುಂಪರಿವಪ್ರಕಾರದಿಂಪುರದಿಂ। ದೊತ್ತರಿಸಿಬರ್ಪಬಲ್ದೆರೆಗಳಿಂನೊರೆಗಳಿಂ। ದೆತ್ತೆತ್ತಲೊಗೆವಸಪ್ತಳಿಗಳಿಂಸುಳಿಗಳಿಂನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದ॥ ಒತ್ತಿಭೋಗರ್ದರೆವರವದುಬ್ಬಿನಿಂಪಬ್ಬಿನಿಂ, ಹತೆಯ್ತೊಂದುಗೂಡಿವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂಪೂರ್ಣದಿಂ। ಕುತ್ತಿರುದುಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂತಂಗಳಂಪೊತ್ತಮಂಬಿರಗಾಗಲು॥೨೯। ವಸುಧೆಯುಂಸಪ್ತಶರನಿಧಿಗಳೀಕಾರ್ಣವದೊಳೆಸೆವಿನವಮಭೋಭುವನವೆನಿತನಿತುವಮ್ಮುಳುಂ। ಗಿಸಿಯೂರ್ಧ್ವಲೋಕಂಗಳಂನುಂಗಿಮುನ್ನಿರಿಯೊಳೊಡಚಿಸವಬೊವಮ್ಮಾಂಡದ॥ ಸೊಸತಪ್ಪಖಂಸಖಂಡಗಳೊಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿಭೇದಿಸಿಮೇಲಣಾವರಣಜಲದೊಳಗಕೂಡಿಕಂ। ಗಸದುದುಮಹಾಪ್ರಳಯದುದಕವಮಯಮಾದಂತೆತಜ್ಜಲಮದೇನೆಂಬೆನು॥೩೦॥ಜಲಸೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಬಳಿಕಾಕ್ಷಣದೊ। ಳಾಳಿಸ್ತೋದುದುಸಕಲಲೋಕಸಂತತಿಕಂಡು। ಪೇಳಲರಿಯೆಂಸುರಬ್ರಹ್ಮರೇನಾದರೆಂಬುದನಾಮಹಾಜಲದೊಳು॥ ಆಲದೆಲೆಯೊಳುಮಲಗಿಯೊಮ್ಮೊಮ್ಮುಳುಗುತ್ತೊಡನೆ। ತೇಲುತೋರ್ವನೆಯುಗುಳ್ನೀರನುಗುಳುತ್ತೆಕಂ। ಣಾಂಗಳ್ಕರಳ್ಕಡಾವಿಷ್ಣುವನದೊಳುಭಯಂಗೊಳುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥ ೩೧॥ ಕಡೆಗಾಲದಂಥತಮವಿನಿತಲ್ಲವಿಲ್ಲವಾ। ಮೃಡನಂದುಕಾಲಕಾಮುತ್ಪ್ರಳಯಂಗಳಂ। ಸುಡುವಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿನಿತುಮಿಲ್ಲಂತ್ಯದಗ್ನಿಯಂತೋದಕಪ್ರಳಯಂಗಳ॥ ಕಡುಪಡಿನಿತಿಲ್ಲಕಾಲಪ್ರಳಯವಾಗಲೊಡ। ನೊಡನೆತನಗಂತ್ಯಮಿಲ್ಲದೆಯುದಕಮಯವಾಯ್ತು। ನುಡಿವುದಿನ್ನೇನೆನುತ್ತಚ್ಚರಿಯೊಳಾಹರಿಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದಿದ್ದನು ॥೩೨॥ ಬೆರಗಾದಳಿತ್ತಗಿರಿಸುತೆಮತ್ತೆಶಂಕರಂತ್ರಮ

ರುಗಿಲೋಕಕೆಲಯಂಬಂದುದಕಟೆಂದೊಂದು। ಕಿರುಜಡೆಯಕೊನೆ
ಯನಾಜಲದೊಳಿದ್ದಲುಸರಸಿಜಾಂಡದೊಳಗಂಪೊರಗನು ॥ ನೆರತೀವಿ
ದುದಕವೆಲ್ಲಂಸರ್ವನೈತಂದು। ಮಿರುಪೆಮುತ್ತಿನಮಣಿಯೊಳಾಜಡೆ
ಯತುದಿಯೊಳಗೆ। ಮೆರೆಯಲದನೀಕ್ಷ್ವರಂಶಿರದೊಳಗೆಧರಿಸಿಗಂಗಾಧ
ರತ್ವಮನಾಂತನು॥೩೩॥ ಆದುದೀಕ್ಷಂಗೆಗಂಗಾಧರಸುಲೀಲೆನೆರೆ। ಪೊ
ದುದಖಿಳಾವನೀಪೂರ್ಣಜಲದೊದವುಬಳಿ। ಕಾದಯಾಂಬುಧಿಶಂಕ
ಠಂಕರುಣದಿಂ॥ ಳಿಜಗ ನೆಯಲಿಂದೆನಲ್ಕ್ಕೆ॥ ಆದಿವಿಜರಾದನುಜರಾ
ಮನುಜರಾವುರಗ। ರ ... ನಾಲೋಕವೆಂಬನಂತೆಸೆದವೆನ । ಲಾ
ದರದೆಸಿದ್ದರಾಮಂವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟುಕೈಮುಗಿವ್ರತಿಂತೆಂದನು॥೩೪॥ಎ
ಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶತ್ರಿಪ್ರಳಯಡೊಳುಬಿಡದೆ । ನಳಿನೋರ್ಭವಾಂಡ
ಮಿರದಳಿದುದೆಂದಿನಿಂದು। ತಿಳುಪಿದಿರಲಾತಿವನದೆಂತಿರ್ದನಾಸವ
ಯಂಗೊಳುಪೇಳ್ವುದೆಂದಿನಲ್ಕ್ಕೆ ॥ ಬಳಿಕನಗುತೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಶಿವನ
ವುಬ್ರ್ಗೊನೆ। ಯಲುಕದಿಂಸರ್ವಜೊ ಮ್ಮಾಂಡಸೂಕ್ರಂಗಳುರಿ। ಕ
ಳೆಚಿಹೂಡುವೀಶ್ವರಂಗಿದೇನ್ಯಕ್ಕರಿಯೆನುತ್ತಮುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೩೫॥
ಮುರಿನಲ್ಲಿನೋಡಲೌದುಂಬುರದಮರದೊಳಿಡಿ। ಕಿರಿದಫಲದಂತ
ಭವರೋಮಕೂಪಂಗಳೊಳು । ತುರುಗಿಪ್ಪವಖಿಳಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗೆ
ಳಾಫಲಂಕಳಿತುದುರಿತತ್ರಯವಿಗೆ ಮದುವೆಳಸುವೊದಲಂತೆವರುಷ
ವರುಷಕೆಬಪ್ಪ। ತೆರದಿಬೊಮ್ಮಾಂಡಂಗಳಳಿದುದಿಸುತಿರ್ಪವೀ।ಕರೆ
ಗೊಂರಲನಾಟಕ್ಕೆ ದೇಂಚೆ ... ಮಲ್ಲವೆಂದಿರದೆವಗುಳಿಂತೆಂದನು॥
ಕತ್ತಲೆಯಮನೆಯಮಣಿಪದೊಲುದಾನಾಗ್ನಿ। ಸುತ್ತಿರ್ದತಂಗೊ
ಳದವೊಲುಶರಧಿಯೋಳಿಶೋಣಿ। ಸುತ್ತಿರ್ದವಡಬನಂತೆಂಧಕಾರಾ
ಗ್ನಿವುದಕಂಗಳತಿದೂರದಲ್ಲಿ॥ ಬಿತ್ತರದೊಳೆನೆಯಲಾಸ ಗಲ್ಲವೇದಿಕೆ
ಯ। ನೆತ್ತಿಯನಡರ್ದಗಜೆಮೊಡಗೂಡಿನಲಿವುತನ। ಗುತ್ತೀಶನೆಂತು
ಗೈದಂತಿವಮಡಾತ್ಮಬ್ಜಿಸಲಾರವಕವೆಂದನು॥೩೭॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದದರ್ಗರ್ಥವಾ।
ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಪೇಳ್ದಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥
ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ
ಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಸರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೩೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ೪೬೯ಕ್ಕಂ ಪದಗದ್ಯಂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೨೬ ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಅಂಧಕಾರಂಬಡೆದು ಶಿಶು ವಾದಕಾರಣದೊಳಿಂಧ
ಕಾಸುರನೆಂಬಪೆಸರಾಂತುಪೆಟ್ಟಿದವು। ದಾಂಧ ಕಾರದೊಳಿದಿವಿ
ಜರನಟ್ಟಿಕೈಲಾಸಪುರಕೆದಾಳಿಯನಿಟ್ಟನು॥

ಪದ॥ ಅರುಣಜಾತ್ಮಂಧ ವಂದನರನನ್ಯಾಯದಿಂ। ಧುರದೊಳಗೆವು
ನಿಪಿದವರಯ್ದಂದಿರಾತ್ಮಜರ। ನರಿದಾಳ್ದಿನಂಗನೆಯ ತಾಯ ತನುಜನ
ಹಿಂದಣಾತನೊಂದೇಭಾಗವಂ। ವರಮುನಿಯಪಟ್ಟಣದಪೆಸರೊಳಗೆ
ದಾಳಿಯಂ ಬೆರಸಿಧರಿಪಿದಲಸತ್ವಂಗಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶರಣಸಪ್ತನರಕ್ಷ
ರಕ್ಷಿಸೆಂಮೆಂಬತಳಕರುಣಿಯಂದನವರತಮುಂ ॥೧॥ ಆ ಸೈಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಕನಕಾಂಬಕಂಭಾ । ಳಾಕ್ಷನಂಕುರಿತು ಪುತ್ರನಂಬೇಡಿಬಹು।
ಪ್ರಾಯಪರಿಯಂತರಂತಪವನಾಚರಿಸಲೀಶ್ವರನರಿಗುಕರುಣದಿಂದಂ ॥
ಕಾಳಿತನಕ್ಷಿಯಂವುಚ್ಚಲದರಿಂದಾದ। ಕಾಳಿಗಕ್ಷಿಯುಶಿಶುವಿರೆನೋ
ಡಿಕೊಂಡುಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಾಸುಳಿಂಗೀವೆನೆನುತಗಡೆಯುಂಕೂಡಿನಡೆ
ತ ತಿರ್ದನು॥೩॥ಅನ್ನೆಗಂತಾಬ ಕೈಲಾಸಗಿರಿತಟದೊ। ಳುನ್ನತ
ತಪಂಗೆಯ್ವಕನಕಾಕ್ಷನಿರೀ ಜಲ್ಪಿಸನ್ನತೆಯನೈದಿನಿಂನಿಷ್ಟಮುಂ
ಬೀಡೆನಲ್ಕನ್ದಿರದನಂಕಾಣುತ॥ ಪನ್ನಗಾಭರಣನಂನುತಿಸೈದುಬೀ
ಳ್ಪುದೆನ। ಗಿನ್ನೇವರಂಪುರಬ್ರಾಹ್ಮಾ ಚ್ಯತಾರ್ಯರಂ । ತನ್ನಬಲ್ಪಿಂಗೆ
ಲ್ವಕುವರನಂಪಾಲಿಸೆನಲೀಶನೊ ಡಿಂತೆಂದನು॥೨॥ಅದೊಡೆಂತಪ್ಪ
ಪ್ರತಾಪಶಿಶುಬಿದುಮೆಸ, ತ್ತಾರಂಧಕಾರಸ್ವರೂಪಿದಾ ಚರಿನಿಧಿಗ। ಳಾ
ದಿಸುರರಂತನ್ನ ಬಾಹುಬಲದಿಂಗೆಲುವಸರ್ವಾವನೀತಳವೆನು॥ ನಾದಿ
ಸಿಸಗರ್ವದಿಂಬಾಳ್ವುದನುಕೊಳ್ಳೆ ದು। ತ್ತಾದರದೊಳಾಶಿಶುವನಾಳುಎಂ
ಗಿತ್ತುಬಳಿ। ಕ್ಕಿದಯಾಂಬುಧಿರಜತಗಿರಿಯೊಕ್ಕು ಗಿರಿಟಿಪ್ರಿಯಡಗೂಡಿ
ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನು॥೪॥ಇತ್ತ ಲೀಕನಕಲೋಚನನತಳುಸಂಸಂ। ಪೆ
ತ್ತುಶಿಶುವೆರಸಿಗುಡಿತೋರಣವಿಭವದಿಂ। ದೆತ್ತುವಾರತಿಗಳಿಂಬಸು
ವಾರ್ಯಘೋಷದಿಂಭಟ್ಟರಪ್ಪೊಗಳ್ಕೆಯಿಂದ॥ಮುತ್ತೈದೆಯರಪರಕೆಸೇ
ನೆಗಳನುರಕೈಕೊ। ಳುತ್ತೈಸೊಳಲಂ ಶ್ರೀರೆದುಮಂದಿರಂಬೊಕ್ಕತಂ।
ನುತ್ತಮಾಂಗನೆಗಾಕುಮಾರಕನಿತ್ತಂಹರಣಾಕ್ಷನನುನ್ನವದೊಳು॥೫॥
ನೋಡಿದಳ್ಕರುಣಹರುಷಾಶ್ರುರಸದೊಳುಮುಳುಂ। ಗಾಡಿದಳ್ಕವರ
ನಂತೆಗದಪ್ಪಿತೊರದನೊಲೆ। ಮೂಡಿದಳ್ತೊಪಿರಿದುಪರಸಿಸಲಿಜೋಗು
ಳಂಪಾಡಿದಳುಮೋಹದಿಂದ॥ ಪುಡಿದಳ್ಕುಂದೊಟ್ಟಲಂಸಖಿಯರೊ
ಡನೆತೂಗಾಡಿದಳ್ಪತಿಯಪೌರುಷಕೆ ತಾಂಮೆಚ್ಚಿಕೊಂ। ಡಾಡಿದಳ್ಕ

ನಕಾಕ್ಷನರ್ಥಂಗಿಸುತಮೋಹದಿಂದದೇಂವರ್ಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೬॥ ವರಶೌ
ಕ್ರನೇಮದಿಂದಾದುದಾಗಳನಾವು।ಕರಣಮಾಶಂಸುಡಿದೊಲಂಧಕಾ
ಸುರನೆಂದು । ಪಿರಿದವಂದಿವಸದಿವಸಕೆಮಾಸಮಾಸವರುಷಂಗಳಿಗೆ
ಭೀಕರದೊಳು॥ ಸುರಕುಲದಮಿಳ್ತುಬೆಳೆವಂತಖಿಳವಾಯೆಗಳ। ಗಿ
ರಿಸೆಚ್ಚುವಂತೆಪಾಪಂರೂಪುವೆತ್ತುಸಂ। ಚರಿಪಂತೆಬೆಳೆವುತಿರ್ದಂಮು
ಷಾಕಾಯನದನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೭॥ ಇಂತಿರಳ್ಕನಕಲೋಚ
ನಹಿರಣ್ಯಕಶಪುಗ।ಳಿಂತೀವರ್ವರುಂಸರಿವರಾಜನರಸಿಂಹರೂ। ಪಿಂತ
ಡೆಯುದಳಿದುಪೋಗಲ್ಬಳಿಕ್ಕವರವರದೇಶದುರ್ಗಂಗಳೊಳಿಗೆ॥ ಮುಂ
ತೊಪ್ಪುವಗ್ರಜಾನುಜಪುತ್ರಮಿತ್ರಸಾ । ಮಂತಸೇನಾನಿಸಚಿವಪ್ರ
ಮುಖವಾನವರ। ಸಂತತಿಗಳುಂಶುಕ್ರನೇಮದಿಂದಂಧಕಾಸುರನೆಡೆ
ಗೆನಡೆತಂದುದು॥೮॥ಈಜಗಂಗಳೊಳ್ಪೆರಿಪೆಸರಡೆದದಾನವಸ। ಮಾಜ
ಮ್ಮೆತಂದಂಧಕಾಸುರಂಗಂದಸುರ। ರಾಜಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಕೈಮುಗಿದುಕಾ
ಣ್ಕೆಗಳನಿಕ್ಕಿನಿಂದೋಲ್ಮೈಸಲು ॥ ತೇಜವುರ್ಗಳಿಸಿದುದುದಿನದಿನಕ್ಕ
ವಗೆನಾನಾ। ಜಗದೊಳಿವನಾಣೆಯಾಜ್ಞೆಸಂದುದುಧರೆಗೆಸೋಜಿಗಮು
ದಾಯ್ತುವನೆವತರ್ಕಸಂಸಿರ್ದರಾಮೇಶಕೇಳ್ದಾತುಕವನು॥೯॥ಸೊಕ್ಕಿ
ದಾನೆಗೆಕೈದುಪಸಿದಪೌಸಪಾವಿಂಗೆ। ಪಕ್ಕಮಬ್ಬರಿವಪೇಬ್ರಹ್ಮ
ಧೈರ್ಯಂನವತ। ಮಕ್ಕೆಕಠಿಣತೆಗಳೊದವಲ್ಲಿಂತುಟಂತುಟಾದೈಸ್ಸ
ರಸಪಾಯಮಾಗೆ॥ ಬಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಂಗೆದಾಳಿಯನಿಟ್ಟುಮಲತರಂ ! ಪೊ
ಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕುಸಂಹರಿಸುತ್ತೆಸಕಲಲೋ। ಕಕ್ಕೆತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂಪಸರಿಸಿ
ದನಾಖಿಳಂಪೇಳ್ವುದೇನವನಧಟನು ॥೧೦॥ ಸಪ್ತಾಬ್ದಿಗಳೆನೊಂದಿನಂ
ದಾಂಟತನ್ಮಧ್ಯ।ಸಪ್ತಸದ್ವೀಪಂಗಳಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಂದ್ರ। ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ
ಯಾದಿದಿಕ್ಪಾಲರಂಸದೆದವರಲೋಕಂಗಳಂತಾಧಿಸಿ ॥ ಸಪ್ತಾರ್ಣವಾಂಬು
ದ್ರವಸುಮನುಗಳೆಂಬಡಿದುದ್ವಿ। ಸಪ್ತಲೋಕಂಗಳಿಗೆದಾಣೆಯಮನಿ
ಟ್ಟುವಿಧಿ' ಸಪ್ತತ್ರಯಾವತಾರಾದಿಗಳನೆಬ್ಬಟ್ಟಿದಂಖಿಳಂತಾಮಾನ್ಯ
ನೆ॥೧೧॥ಗೊಳಿಯಂತೆಗದುಸರಿಮುಖ್ಯರಿಲ್ಲಬ್ಬಂದು। ಪಾಳಿಯಮನಿ
ಳಿದರಾರಜತಗಿರಿಯೋಳ್ಸಿರ। ಸೂಳಿಯನೆಲ್ಲರಂನೆರೆವಿಡಿದುತನಗೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದುಬಲ್ಬಿರುದಿನ॥ ಕಾಳಿಯಂಪಿಡಿಸಿಬಲದಿಂಚತುಸ್ಸಾಗರ
ದ।ನೇಳಿಯಧರಾಮಂಡಲಂಗಳಿಂಸಂತಸದೊ। ಳಾಳಿಯಂಧಾಸುರಂ
ತಳ್ಪಿನಕೀರ್ತಿಮೂಜಗದೊಳಿಗಪಸರಿಸಿದುದು॥೧೨॥ ಮಾರ್ಮಲ
ವರಿಲ್ಲನಿಲ್ಲಿಯುಂರಕ್ಕಸನ। ದೋರ್ಮಹಿಮೆಮಡಲರಿದುಪಬ್ಬಿದು
ದುತಾನಲ್ಲ, ದಾರ್ಮತ್ತದೋರ್ವರೀಜಗಕೊಡೆಯರಿಲ್ಲವೆಂದೇಬಗೆ

ದುತನ್ನನುನದ॥ಪೇರ್ಮೆಯುಂಮತ್ತತ್ವಮುಂತಾಳ್ದಿರುತ್ತೇನೇ।ಸರ್ಮ್ಮ
ಡಿಬರ್ಪಕಾಲದೊಳೊಂದಿಸಂರತ್ನ। ಭವರ್ಮನಿರ್ಮ್ಮಾಣದಾಸ್ಥಾನದೋ
ಳ್ಬುಳಿಶಿರೋಮಣಿನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟನು ॥೧೩॥ ಓರೋರ್ವರುಂಮುಂ
ಜಿಬಂದುದವನೋಲಗಕೆ ।ಕಾರೊಡಲಕಿವ್ಮಾಸೆಗಳಿಕೆಂಡಗಂಣಹೆಂ।
ಮಾರಿವೊಗಗಳೆಬಿಗಿದಸುಬ್ಬಗಳಬಲುಕೊರದಾಡೆಗಳಸಲಿಕೊಬ್ಬಿ
ದ॥ ತೋರದೊಡೆಗಳತೋಳ್ಗಳೊಳಿಗಾಂತಕೈದುಗಳೆ । ಹೇರುರದ
ಹಿಂಗಾಲಬಿರಿದುಪಾಹೆಗಳಹಂ। ಕಾರದುಬ್ಬಿನದಡಿಗರಕ್ಕಸಕೊರ್ಕ್ಕೀ
ಟಾನುಕೊಂಟಗಳೆದೇನೆಂಬೆನು॥೧೪॥ ಮಣಿಪೂರಣಾರುಣದಕಿರಣ
ದಸುಮಳುಟಿಂ। ಮಣಿವತನುಜರ್ದನುಜವನುಜರ್ಕಳಿಂದಾಗ।
ಕುಣಿವಪಾತ್ರಸ್ತೋತ್ರವೇಕ್ರಧಾರರಮ್ಮಿಸಕಲವಿನಿಯೋಗಬಂದಂ
ಗಣಿಕೆಯರನೋಟಬೇಟದಪಾಟವೇಳ್ಗೆಯುಂ।ಭಣತೆಯುವಿಧಾವಂತ
ಮಾವಂತಸಾವಂತ। ಗಣದಿನೊಪ್ಪುವಸಭೆಗನಾರದಂನೀರದಾಧ್ವದಿ
ನಿಳಿದುನಡೆತಂದನು ॥೧೫॥ ಆಸುರವಮುನೀಕ್ಷ್ವರಂಗಿದಿರೆದ್ದಿರಂಗಿಸಿಂ।
ಪಾಸನಾರ್ಧಮನಿತ್ತುಕುಶ್ಚಿರಿಸಿವಿನಯದಿಂ। ದೇಸುಪುಣ್ಯದಫಲವೆಂ
ನಿಮ್ಮದರುಶನವೆಮಗಸವುನಿಸಿತ್ತೆಂದುಕೂಡೆ॥ ಈಸಭೆಗಬರವಿತ್ತ
ಣಂದಾಯ್ತುನಿಮಗಲ್ಲಿ; ವಾಸವಾವ್ಯದುಬಂದಕಜ್ಜಮಿಂತೆಂದಂಧ, ಕಾ
ಸುರಂಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಾರದಂದಕನದೀಧಿತಿಮಿನುಗಲಿಂತೆಂದನು ॥೧೬॥
ಇರ್ಪೆವೆಮ್ಮಯವುನಂಬಂದೆಡೆಗಳೊಳ್ಪೊಂಗಿ।ಬರ್ಪವುಬನಂದಪ್ಪ
ದಖಿಳಲೋಕದಕರ್ತೃ। ಸರ್ಪಭೂಷಣನೋಲಗಕ್ಕಿಂಗಲೈತಂದಕಾ
ರಣಂನಿನ್ನಭುಜದರ್ದರ್ಪಂಸೊಂದನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂಕೊಂದಕಂ, ಪ
ರ್ವಜನಕಾದಿಗಳ್ಕೊರೆವಿಡಲ್ಕೇಳ್ದುತ, ದ್ವಸ್ಕಧ್ವಂಸಿತವಧೆಗಬರು
ತಿರಲುಸುರಬಂದೆವಿಗುಸದನೆಂದನು॥೧೭॥ ಕೇಳ್ದಗಸಗಹಸಿಶುಕ್ರ
ನವೊಗಂನೋಡಿಜಗ। ದಾಳ್ಧನಿನೊಲ್ನೀರ್ವನಿರ್ದಪನೆಂಬುದಂನವು
ಗೆ।ಪೇಳ್ದುವಿಲ್ಲಿಂದುವರೆಗಂಭಾಪುನಿಮ್ಮನೇನಂದಪೆವು ನ್ನತಪಿತನಂ।
ಸೀಳ್ದನಂಮುರಿಬೊಗಿಸಿಕೊಂಡೆಮ್ಮುವಂಕೊಂದು। ಬಾಳ್ದಪನಪೆಸನ
ದೇನಿನೊವ್ಮೆನುಡಿಯೆನುತೆ। ವೀಳ್ದನಿಟ್ಟುಸುರಹೂಂಕೃತಿಹೊಗ
ಯೆನಾರದನೊಳಂಧಕಾಸುರನಿಡಿದನು॥೧೮॥ ಉಸುರುವರೆಹರಿಯು
ಜಾದ್ಯರುನಮ್ಮದೂರನಾ । ಮುಸಣಗಾಹಿಗೆಬೂದಿಬಡಕನಾವೊರೆ
ಯನಾ। ಲಿಸಿದನೇಪೆಂಗೂಸುಮೈಯವಂವುಳಿದುತಾನೆಮ್ಮಂ
ಕೊಲಲ್ಬಪ್ಪುದು ॥ ಹಸನಾಯ್ತುದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳುಗೊರವನೆಂದು
ಪಾ।ಲಿಸಿದೆವವನೇಜಗತ್ಕರ್ತುಗಡವೆನುತಾಗ। ಲಸವುದಾನವನಿರವಿ

ಮುಸಗಿಕಡುಕೋಪದಿಂದೊಡನೊಡನೆಗರ್ದಿಸಿದನು ॥೧೯॥ ಗರ್ಜನೆ
ಯದನಿಗಖಿಳಲೋಕದಜನಂಬೆಚ್ಚಿ ನಿರ್ಜೀವವಾಯ್ತಮುನ್ನಂ
ದುಹರಿವಿಧಿಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಜರರುಕಂಗೆಟ್ಟುಸರಕುಗಳೆನಡಕಿದರ್ಬೊ
ಮ್ಮಾಂಡದೋಂಟಯದಿರೆ॥ ಜರ್ಜರಿಸಿದಂನಾರದಂಬಿರಗುವಟ್ಟವನ
ನಾರ್ಜಯಿಪರೆಂದುಸುರಿದಂಬಳಿಕಾತ್ಮಮಾ । ದುರ್ಜನಂತಮಾ
ಯನೆಂಬಸೇನಾನಿಯಂಕರೆದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥೨೦॥ ಬರಹೇಳ್ನಿ
ಕುಂಭನಂಶುಂಭನಂಜುಂಭನಂ । ಬರಹೇಳ್ಸುಶಬಲನಂಪ್ರಬಲನಂಸುಲ
ಬನಂ । ಬರಹೇಳ್ಪವೀರನಂಘೋರನಂಶೂರನಂಬರಹೇಳ್ಕಪಾನಾ
ಭಿನಂ॥ ಬರಹೇಳ್ನಿಶುಂಭನಂಕುಂಭನಂಲಂಬನಂ। ಬರಹೇಳ್ಪವಿಪುಳ
ನಂಚಪಳನಂಕಪಿಲನಂ । ಬರಹೇಳ್ಕಸುಂಡನಂ ಮುಂಡನಂಚಂಡ
ಮುಖ್ಯರನೆನುತ್ತರಿದಿದ್ದನು॥೨೧॥ ಪೊಡಸುಭೇರಿಯನಿಂದನಡಸು
ಮತ್ಸೈನ್ಯಮಂ। ಬಿಡಿಸುಪಾಳಿಯವನೆದಿಗಡಿಸುಗೂಳಿಯಮನುರೆ।
ಪಿಡಿಸಮರರೋಳಿಯಂಕಡಿಸುಮಾಸಾಳಿಯಂಕುಡಿಸುನೆತ್ತಣ ನೊ
ಡಲ್ಲಿ॥ ಅಡಸುಹರಿವಿಧಿಗಳಂಬಡಿಸುಮೂವಿಧಿಗಳಂ । ಸುಡಿಸುಕ್ಕೈಲಾ
ಸಮಂಕೆಡಿಸುಸುರಸೌಸವಮಂ । ತಡೆಸದೇನೀಂದಾಳಿಯಿಡಿಸುಬೇಗ
ದೊಳೆನುತೊಡನೊಡನೆನೇಮಿಸಿದನು॥೨೨॥ ಅನಿತರೋಳ್ಕಂಡಂ
ಪ್ರಸಲ್ಲಾದನಿವನಮನ । ದನುವನಾಯ್ತಾಯ್ತುಹೋಹೋಸಾಕು
ಸಾಕಿದೇಂ । ಘನತೆಯಾರೋಳ್ಕಲಹಮತ್ತೆಲ್ಲಿದಾಳಿಶಿವಶಿವ ಪಿಂದು
ಮುಂದೆಣಿಸದೆ ॥ ಇನಿತುಬ್ಬವರೆಬಲ್ಲವರ್ತಮ್ಮ ಬಾಯಸಪ। ಣನಿ
ತುತ್ತನುಂಬುದೊಳ್ಳಿತುಶಿವನದಾರ್ನಿನ್ನ । ಜನನವಾರಿಂದಾಯ್ತು
ಕೇಳ್ಕಿಂಕ್ರನಂಬರಿದೆಬೆಮ್ಮಿಗೊಳಲ್ಬೇಡೆಂದನು ॥೨೩॥ ಪರಶಿವನಶ
ಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಂಗಳಂಗಿರಿಜೆ । ಸರಸದೊಳ್ಮುಟ್ಟಲ್ಕಮಂಪೆಟ್ಟಲೇಕೆನಂ
ದುರಗಣ್ಣಿನಿಂಬೆಳಕುದೋರಲಾತನುದಳಿವಿನೊಳಗೆನೀಂಜನಿ ಸಿಶಿವ
ನ॥ ಪೊರೆಸೊಳಲ್ಗುತಿರೆಶಿವಂಕಂಡುಕನಕಾಕ್ಷನುರು । ತರತಪಸ್ಸಿಂ
ಗೊಲಿದುನಿನ್ನನಿತ್ತಂನಿನ್ನ।ಗುರುಶುಕ್ರನಂವಿಚಾರಿಸುತೋಳ್ಗಳುರೆ
ಬೆಳೆಯಲಾರನಪ್ಪುವಿಯೆಂದನು॥೨೪॥ ಶಿವಮಹಿಮೆಬಣ್ಣಿಸುವೊಡಳ
ವೆಕೇಳ್ಮ್ಮನ್ನಬ್ಜ । ಭವವಿಷ್ಣುಗಳಸಮರಮಂಬಿಡಿಸಲುರುಲಿಂಗ।ಮು
ಖತರಿಸೆಶೀರ್ಷಪದಮಂಕಾಣ್ಬೆವೆಂದುನೇಮಿಸಲೋರ್ವರುಂಕಾಣ
ದೆ॥ ಬವಣೆಯೋಳ್ತಿರುಗಿಗರ್ವಮನುಳಿದರಾಕಮಲ।ಭವನಿರುತಿರು
ತ್ತಹಂಕರಿಸೆರುದ್ರನ್ನಗು। ತ್ತವನತಲೆಯಂಚಿವುಂಟದನುಗುರ್ಗೊನೆ
ಯೊಳಾಬ್ರಹ್ಮನೇಂಸಾವಮಾನ್ಯನೇ॥೨೫॥ ಕಾಲನಂಕಾವಮನಂತ್ರಿವು

ರವುಂನೊಸಲಕಂ। ಣಾಲಿಯುರಿಯಿಂಸುಟ್ಟನುದ್ಭವಸಿದೇಳ್ದಿನದ।
ಖಾಲನಿಂತಾರಕನನುರೆಕೊಲಿಸಿದಂಕೊಂದನಾಜಲಂಧರದೈತ್ಯನಂ॥
ಕಾಲುಂಗುಟದಿನವನಿಯೊಳ್ಬೆರೆದಚಕ್ರದಿಂ। ಪೇಳಲೇಂಶ್ರುತಿಚೋ
ರತವುನೆಂಬನಂಕೊಂದ। ಮೇಲಖಿಳಮತ್ಸ್ಯರೂಪಂಸೇಳ್ದನಂತಿವೆ
ನಾರ್ಮಮಾನ್ಯರೇಯೆಂದನು॥೨೬॥ ಪೂರ್ವಮಂತಿರಲತಿಪತಾಪರೆಂ
ಮಯ್ಯಂಗ। ಳೀರ್ವರಂಸೇಣ್ಣಾಮುಡಾವಿಷ್ಣುವಿನದೊಂದು।ದೋರ್ವ
ಲಮನರಿವೆಯೋತತ್ಸಿಂಹಕೊಡಾವತಾರಂಗಳವನಿಯೊಳಗೆ॥ ಗರ್ವಿ
ಸಲುಹರನಾವರಾಹನಂಸೇಳ್ದಮ। ತೊರ್ವಮಗನಿಂಸಿಹ್ಮಮಂಕೊ
ಲಿಸಿದಂಶಿವಂ। ಸರ್ವಥಾದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪಾಲಕಂನೀಂತಿಳಿದುಕೊ
ಳ್ಳೆಂದನು॥೨೭॥ ಎವೆಯಾಟದಿಂದಖಿಳಬೊಮ್ಮಾಂಡಮಳಿದುದಿಸು। ವ
ವುವಿಷ್ಣುಬೊಮ್ಮಂಎಂದ್ರರುಂಭೈತ್ಯರಗ್ನಿಶಶಿ। ರವಿಗಳಕ್ಷಿಗಳವನಿಜಲ
ವನ್ಹಿಪವನಗಗನಾತ್ಮಕಶಶಿಮುಖ್ಯರು ॥ ಶಿವನಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳ್ಸ
ರ್ವಕೆಲ್ಲಂಸದಾ । ಶಿವಮಯಂನೀನದೇತಕೆಮರುಳ್ಗೊಂಬೆಬಾ । ಶಿ
ವಚರಣಮಂಕಂಡುಬದುಕಲಿನಪರಸೌಖ್ಯಮಪ್ಪುದು ನಿಜವೆಂದ
ನು ॥೨೮॥ ಕೇಳಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿಬಾಯೆಲ್ಲಡ್ಡಿತೆಂದೆನ್ನ । ನೂಳವೆ
ಯಮಾಡಿದಾರ್ಕರೆದರೇ ನಿನ್ನನೀಂ । ಪೇಳಿದಹರಿಬ್ರಹ್ಮಮುಖ್ಯ
ರೆಂನ್ನಿಂದಲೇನಾದರೆಂಬುದನರಿಯಬಾ ॥ ಆಲೋಕಮನಿತನೆನ್ನ
ಯಭೃತ್ಯಸಂದೋಹ । ಮಾಳುತಿರಲಾಹರನದೇಗೈದನೆಲವೊ ಘ
ಡ । ಖೂಳಕೂಗದೆಕೆಲಕೆನಾರೆಂದುತನ್ನವರಮೊಗನೋಡುತಿಂತೆಂ
ದನು॥೨೯॥ ಊರೊಂದೆರಳ್ಕೊರ್ಗಳಂಸುಟ್ಟನಂತೆಬಡ । ಹಾರುವನ
ತಲೆಯಂಚಿವುಂಟದಂಗಡವೊಕ್ಕ। ನೀರೊಳಗಣೊಂದುಮಾನಂಸೇಳ್ದ
ನಂತೊಂದುಪಂದಿಯುಂಕೊಂದನಂತೆ॥ ಬೀರದಿಂದರೆಮಾನಿಸನನಿರಿದ
ನಂತೆಬಡ। ತಾರಕಸ್ಮರಕಾಲರಮ್ಮರಿದರಂತವನ। ವೀರಮುಂಕಾಂ
ಬೆನೀಂಪೊಯ್ದನೀರಿಯನುತ್ತಾಪ್ಪನದಿಂದಿದ್ದನು ॥೩೦॥ ದಂದಣಾದ
ಣಧಳಧಳಂಧಳಧ್ವನಿಗದಿ । ಕ್ಷಂಡಿಗಳ್ಪಡಿಲಲಾಘಣಪದಿಕ್ಕರಿಗಳೆಶಿ
ರಂದಿವ್ಮನುತ್ತ ಕಿವುಡೆಸೆಯಲಾ ಕುಲಪರ್ವತಂಗಳ ಧರಾಚಕ್ರದ॥
ಬಂಧನಂಗಳಬಿಗುವ್ಬಿಡಿಕಲಕಲಂಸಕಲ । ಸಿಂಧುಗಳ್ತರಣಿಶಶಿಗಳ್ಸ
ರಣಿಗೆಡೆಜಗದೊ।ಳಂಧಕಾಸುದನಭೇರೀರವಂಪೊಣ್ಮ್ಮದುದನೇನೆಂಬೆ
ನದ್ಭುತವನು॥೩೧॥ಪೊಯಿಸುಘನಭೇರಿಯಂಭಾಪಯಂತಕ್ಕಮು।
ಟ್ಟಯಿಸಲ್ಚತುರ್ಬಲಂಸರ್ಬಲಗ್ಗೆಯೊಳಿಂಬ । ಕಯಿಸನ್ನೆಯೊಳ್ಮ
ನ್ನೆಯರ್ಮಂಡಲೀಕಸಾವಂತಸಚಿವಪ್ರಮುಖರು॥ ಅಯಿಸುದಾನವ

ಮಾನವಕರ್ದನಕರ್ಕಶದ। ಮುಖಿಸಿರಿಯರಾವ್ಯತವರ್ಮಾವ್ಯತಬರ್ಬಳಿಸಿವೇ। ಡಮಿಸಿಬರಲಂದಂಧಕಾಸುರಂಪೊರಮಟ್ಟುಪೊರಬೀಡನು ರೆಬಿಟ್ಟನು॥೩೨॥ ನೆಗಳಿದವುವಲ್ಲಲ್ಲಿವುಯಕ್ಕತದೊಳಾಗಬಗೆ। ಬಗೆಯುಗುಡಿಗುಮುರಿಗೂಡುರಸಾಗರದಾನ। ವುಗಲದೋಳ್ಬಾವಡಿಹಜಾರಸಯುಗಜಶಾಲೆವುಖ್ಯಬೀಡಾರಂಗಳು। ಗಗನವಿಮಾದುದೋನೆಲಂಬೆಸನಾದುದೋನಿಖಿಳ। ಜಗವಿದಂಪೆತ್ತುದೋಜಡಧಿಪಡೆದುದೊಬಲವಿ। ದಗಣತವೆನಲೊಪ್ಪರವಡುತ್ತಿದ್ದೂದೂರೊಳಿಗಣಂದದೇಂವಂಣಸುವೆನು॥೩೩॥ ಕುಲಗಿರಿಗಳೊಲ್ದಿಶಾಕರಿಗಳೊಲ್ಬಬ್ಬಳಿಭರ। ಕಿಳೆತಗ್ಗಿಸುರಿವವೆಲ್ಲಕ್ಕಳ್ಳಿಜಜಲಂಕಾರ। ಮಳಿಗಾಲವೆನಿಸಿಘನಕರ್ಣತಾಳಾನಿಲಂಬಿಟ್ಟಗಳನಲ್ಲಾಡಿಸೆ॥ ಚಲಿಪಕದಳಿಯದಳಿದವಾರುತಂರವಿಘೆರ್ಮ। ಜಲವನಾರಿಸಿವಿಯಗ್ಗಂಗೋದಕವನೂದಿ ಕೊಳುತನಡೆತಂದತ್ತುಶಂಡಾಲಸೈನ್ಯವುದನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥೩೪॥ ವರಮರುಚ್ಚರದೃಷ್ಟಿವುನದಬೀಗಂಗಳೆಂ। ತ್ವರಿತದೋಳ್ಬಿಂದೆನಿಸುತಾಯತದೊಳಿಂದಾಗ್ಗ। ಹರಸಬಾಹ್ವಂಗಳಂಕೀಳ್ಪಡಿಸುತಂಬರಕೆಲಂಘಿಸುತ್ತವನಿತಳವುಂ ॥ ಖುರಪುಟಂಗಳೊಳುಕೆರವುತಕಡಿವಕಬ್ಬುನದ। ಘುರುಘುರುಧ್ವನಿಹೇಷಿತಸ್ವನಂಕಟವಾಯ। ನೊಗೆರನ್ನವಕ್ಕರಿಕೆಗಳ್ಕೆರೆಯೆಬಂದತ್ತುತುರಗಬಲವೇನೆಂಬೆನು ॥೩೫॥ ತೊಳೆಪಮಣಿವೆಳಿಗಿನಿಂಚಕ್ಕರವದಿಂನಭದೊಳಿಳಿಯೋಲ್ಪಿಡಿಕ್ಕಿಂಚಿನೋಳೊಪ್ಪಿಳಿದುವೊಳಗುತಿಹ। ಫಲವಾಜಿರಾಜಿಯುಂಸೂತಸೂಂಕ್ಯತಿಗಳಿಂದೃಢಶಸ್ತ್ರಜಾಲಬಿಂದಂ॥ ಪಲತೆರದಕೇತನಂಗಳಕುರುಪಿನಿಂನಿಲ್ಲ। ದುಲಿವಘಂಟೆಯುಢಣತ್ಕೃತವೊಗೆಯಬಂದತ್ತು। ನಳಿನಸಖಸುರಪ್ಪುರರಥಂಗಳಂಕೀಳ್ಪಡಿಸಿರಥಸೈನ್ಯವೇನೆಂಬೆನು॥೩೬॥ಪಿಡಿದಿರಳ್ಪತ್ತಿಗಗಳಿರಡೆರಳ್ಪವರಗಳ। ನಡುವಗಲ್ಪಂಜುಗಳಡಿಡೆಜೇಗಟಿಗಳಾ। ಕಡುಬಿರುದುಗಳಬಿಂಕಬಿನಡೆದುಲಾಗಿಸುತ ಹೂಂಕರಿಸಿತೋಳ್ಪೊಯ್ವುತ ॥ ಕಡುಗಖೇಟಕಸಬಳಹೇರಿಷ್ಟಿಕತ್ತಿವಂ। ಕುಡಿಪರಶುತೋಮರಗದಾದಿಯಾಯುಧವುನುರೆ। ಜಡಿವುತ್ತಸಿಡಿಲಬಳೆಗಂಗಳೆನೆಬಂದುದುಪದಾತಿಬಲವೇನೆಂಬೆನು॥೩೭॥ ಮತ್ತಗಜಘಟೆಗಳೊಂದೊಂದುಪದ್ಮಂಗಳ। ತ್ಯುತ್ತಮವರೂಥಂಗಳ್ಕೆದುಪದ್ಮಂಕುದುರೆ। ಹತ್ತುಪದ್ಮಂಗಳ್ಪದಾತಿತಾನಿಪ್ಪತ್ತುಪದ್ಮವೋರ್ವನಬಳಿಯೊಳು॥ ಸುತ್ತಲೋಲೈಸುತಿಹುದಿಂತಪ್ಪದೊರೆಗಳೆಂ। ಬಿತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿವೊದಗರಂಧಕಾಸುರಂ। ಗಿತ್ತಲಿದರನಿತಾದಬಲವದೆಲ್ಲಂಬಂದುದಾಕ್ಷಣ

ದೊಳೇನೆಂಬಿನು॥೩೮॥ಕೆಳದಿಯರುತ್ತಿಬರುತಿರೆರಾಣವಾಸದಂ.ದ
ಳರನ್ನಪಲ್ಲಕ್ಕಿಪನ್ನಂಗಗಳ್ಮಟ್ಟಿ. ತಳದವಗಣತಮಾನೆಕುದುರೆಗಳ
ಮೇಲಮೇಲುಸುಕಿನಿಂಕೆಲಕೆಲಬರು॥ ಬಳಿಕೈದಲಿತ್ತದಂಡಿಗೆಮುಂ
ಚವೆಲ್ಲಕ್ಕಿ.ಗಳೆನಡರ್ದಿತ್ತುಕುದುರೆಗಳೇರಿಯಾಳಿಯರ್. ಬಳಸಿಬರೆಬಂ
ದತ್ತುವಾರಾಂಗನಾನಿವಹವೋರಂತೆಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೩೯॥ ಬಂ
ಡಿಯೋಳ್ಕನಕಭೂಷಣವಸನಪರಿಮಳದಭಂಡಾರಗಳ್ಪರಲುಘೃತ
ತೈಲಮುಖ್ಯರಸ . ಭಾಂಡಂಗಳಖಿಳಧಾನ್ಯಂಗಳುಂ ಪೇರ್ವೆತ್ತುಗಳ
ಮೇಲಿಬರೆತಾವ್ರುದ॥ಭಾಂಡತತಿಯೊಂಜೆಳ್ಳಿಗೊಪ್ಪರಿಗೆಕೊಡವಾನ
ಗಿಂಡಿಪರಿಯಣಪಡಿಗಮುಂಚಮುಂಸುಪ್ಪತಿಗೆ . ಮುಂಡೆಮುಲಗುಗಳೆ
ಡ್ಡೆವರೆಯಾಳ್ಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿನಡೆತಂದುದೇಂವೇಳ್ವೆನು॥೪೦॥ವಾಣಿಯಚಿಕ್ಕ
ನ್ನವರದರ್ದಿಸಿಗರ್ಮತ್ತು. ವಾಣಿಕದಪರದರ್ವಣಗ್ವರರ್ಗಂಧಿಗ.ರ್ಬ್ಬಿ
ಣಸರ್ತಂಬೂಲಿಗರ್ಮತ್ತಲಿಗಾರರಾಪಾಲ್ಮಸರವಾರುವವರು॥ಗಾಣ
ಗಚಿಂಪಿಗರ್ಮತ್ತಿಗರ್ಚಾರ್ಮಳಕ. ರ್ವಾಣಗರ್ಕಲಸಿಗರ್ಮಡಿವಳರ್ಬಿಸಿನೀ
ರ. ಕೇಣಗಜರೂಜುಗಾರರ್ಮತ್ತಿಖ್ಯರೊದಗಿಬರುತಿರ್ದರೇಂವಣಿಸುವೆ
ನು॥೪೧॥ಕೊಡತಿಗುದ್ದಲಿಹಾರೆವಚ್ಚುಗುಡುಗೋಲವ.ಕೊರ್ಕಡನೀ
ರಕೊಟ್ಟಣದವರ್ಕಸಂಗಳನಿರದೆ. ಗುಡಿಪಕೂಲಿಗಳವರ್ಬಳೆದೊಡಿಪ
ಕುಂಟಣಿಯನಡಯಿಸುವವುದಿವೆಂಗಳು ॥ ಅಡಗೂಳವರ್ದ್ರೋಸೆಕ
ಜ್ಜಾಯರೊಟ್ಟಿಹೊಯಿ.ಗಡುಬತಿರಸಂಗಳುಪ್ಪಿನಕಾಯಿಹುರಿವೆಣ
ಸು. ಗಡಲೆಸಕ್ಕರೆಕುಂಕಿಕಬ್ಬಿವಿಲ್ಲೆಗಳನುರೆಮಾರುವರ್ಬರುತಿರ್ದ
ರು ॥೪೨॥ ಕವಿಗಮುಕವಾದಿಗಾಯಕವಾಗ್ಮಿನಟಪಾಸ್ಯ.ದವರಾದಿ
ಚೌಷಷ್ಟಿಕಲೆಯವರ್ಲೇಖನ. ವ್ಯವಹಾರಕೃಷಿಖಡ್ಗಗೋಪಾಲಯಾ
ಚ್ಞಂಗಳೆನಿಪಷಟ್ಕರ್ಮದಿಂದ॥ ತವೆಜೀವಿವಪ್ಪಾದಶಂಗಳೆಂದೆನಿಪಜಾ.
ತಿವಳೆವರೂರೊಂದುಕುಲದವರ್ತಂತಮ್ಮ , ಹವಣಿನುದ್ಯೋಗಂಗ
ಳಿಂದಖಿಳಲೋಕದಜನಂಕೂಡಿಬರುತಿರ್ದರು॥೪೩॥ ಕುದುರೆಗಳೆಜೀ
ನಹಲ್ಲಣತೀವೆಕಬ್ಬಿಕಂ.ದದಹಕ್ಕರಿಕೆಚಬುಕುವೊಗರಂಬವಾಘಿಗ.
ಳ್ಮದಗಜದ ಹೊರಜೆರಂಬಿಕೆಗುಳಿಂಘೆಂಟೆ ಸರಪಳಿಮಿಳಿಗಳಾದಿಯಾ
ಗಿ ॥ ಪುದಿದಪರಿಕರವೆಸವರಾವ್ತಮಾವ್ತರ್ಕಳಿಂ . ಗದಜೋಡುವ
ಜ್ರಾಂಗಿಕೊಳೆಗಸೀಸಕಭುಜಯು . ಗದರಕ್ಕೆಸೂಡಾಯಕ್ಕೆದುಗ
ಳ್ತುಂಬಿಭಂಡಿಗಳಿಗಣತಂಬಂದವು॥೪೪॥ ಹುರಿದಪೊಸಭಂಗಿಹದಗೈದಪಿ
ನಿಕೂಟದೋ.ಳ್ಬೆರೆದಮಲಜಾಜಿಕಾಯ್ವತ್ರೆಕಸಕಸೆಯೆಂಬ. ತಥ
ತರದೊಳೆಸೆವಲಹರಿಗಳುಮಲ್ಲಾಶಕ್ತಿವೃಗಕುಲದಮಾಂಸಂಗಳು ॥

ಸುರಿಬಗಿನಿಯಿಾಚಲೋಲೆಯವುರಗಳಾದಿವು। ತ್ತಿರದೆಸೆವಗಂಗಸಾಗ
ರವುಬ್ಬುರಕ್ಕಸರ। ಪರಿಪರಿಯಭೋಜನದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಡಿದಭಂಡಿಗಳ್ಳಿ
ದೆಬರುತಿರ್ದವು॥೪೫॥ ತಪ್ಪಿದೆತ್ತಿಂವುತೊತ್ತಿರ್ಮಕ್ಕಳಂಕೂಗು। ದಪ್ಪ
ದರಸುತಹೇಗರ್ಗಳಂಬಿಸುಟಹೋರಿಗಳ್। ಚಪ್ಪರಣೆಯಿನ್ನಿಲಿಸಿವುಂ
ಗುನೇಣಡುತಹೇಗರ್ಗಳಹೊಲಿವುತೋಸರವಸು॥ ಅಪ್ಪಿನೆಗಪ್ಪುತ್ತ್ತಿಸ
ತಿಯನ್ನಡಸುತತಿಭಾರ। ವುಪ್ಪಸೊರೆಗಳನಿಳಪುತಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಲುತಳ್ಳಿ
ಡು। ವುಪ್ಪಜವ್ವನದನಾನಾತೆರದಸದಳಿಗರ್ನಡೆದುಬರುತಿರ್ದರಂ
ದು॥೪೬॥ ಅಂತುನಡೆತಂದುನೆಲದಗಲದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುದುತ। ದಂತರದೊ
ಳಿನನಪರವಾರ್ಧಿಗಳಿದಂತವುಂ। ವುಂತಾದನಿಶಿಚಿಹ್ನವೆಗ್ಗದವಾಸಂ
ಜೆವರೆವೊಳಗಿದವುಪಾಳಿಯದೊಳು॥ಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸದವಗಣತದೀ
ಪವೆಲ್ಲರುಂ। ಸಂತಸದೊಳುಂಡೊರಂಗಿರೆಪ್ರಾರ್ವಗಿರಿಯಶಿಖ। ರಾಂತ
ರದಪದ್ಮರಾಗದಕಳಶವೆನೆಸೂರ್ವಮಂಡಲಂರಾಜಿಸಿದುದು ॥೪೭॥
ಇಂತೆಸನಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿ
ದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಸರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ॥ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸಾಭಾ
ಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಈಂತುಜರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ
ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೪೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೭ನೇ ಸಂಧಿವುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ೪೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೬೦ಕ್ಕಂ ವುಂಗಳ.

೮ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸರ್ವಜನಾಶ್ರಯದಿಂದಂಧಕಾಸುರನಿರದೆ। ಶಿವೇ
ಶ್ವರನವೀಲೆದಂಡೆತ್ತಿಬರೆಕೇಳ್ದು। ಶರ್ವನತಿಕೋಪದಿಂದಾಖು
ಳೆನಸಂಹರಿಪಲೀಲೆಯಿಂನಡೆತಂದನು॥

ಪದ॥ ಅಸಮಾಕ್ಷನತಪಕ್ಷಲಸದವುಳಹಸ್ತದೃತ। ವಸುವಿಶದಶ
ಶಿಕಾಂತಸುಸನುಸರವ್ವಿಂಗಗ। ರ್ವಿಸದಖಳದಾನವಪ್ರಸರಾಭ್ರನಿರಸ
ನೇಶ್ವಸನವುರುದಶನಭೂಷ॥ ಅಸಿತಗಳಭಸಿತದರಹಸಿತವುಖಲಸಿ
ತಸುಖ। ಸಸಿದಲರಿಯಬಿಸಿಗಣ್ಣಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ವಸುಧೆಯಾನತ
ರಪಾಲಿಸುಕುಸುವುಶರದಹನಭಸಿತಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹ॥೧॥ ರಾವುಕೇ
ಳ್ದಿಯಂಧಕಾಸುರಂಸದುಷದಿಂ। ತಾವುರಸಮಿತ್ರೋದಯಂಗಂಡು
ಕೂಚಿಯಂ। ನೇವಿಸಿವುಮಹಾಬಲಕೆಸಕಲಸನ್ನಾಹಸಂರಂಭದಿಂನಿಬಿ
ಡವಾದ॥ಭೀವುವಿಕ್ರಮರಾಕ್ಷನೇಂದ್ರರೈತರೆಸವುರ। ಭೀವುನೈದಿದ

ನೈದುತಿರ್ಪನೇನಾರಜದೆ। ಭೂಮಿಯಾಗಸದಿಶಾಮಂಡಲವುಭೇದ
ವೆನಲೀನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು॥೦॥ ವಾಜಿಹೇಷಾರವಂಖುರಪುಟಧ್ವನಿ
ಹಸ್ತಿ। ರಾಜಿಘೆಂಟುಸ್ವನಂಬೃಂಹತಧ್ವನಂದಿ। ರಾಜಿತವರೂಥಚಕ್ರ
ರಥೋತ್ಸವಮುಖಿಳವಾದ್ಯಂಗಳಾರ್ಭಟತಂಗಳೆ॥ ಆಜಿಲುಂಪಟಭಟರ
ತೊಡರಫಲ್ಲಣೆವುದ್ಯ। ಭೋಜಿಖಳವಚದಬ್ಬರಂಗಳಿಡಿಕಿರಿದುವಾ।
ರಾಜೀವಜಾಂಡಮಿಂದೊಡೆಯುವರದೆಂಬಿನಿಂಪಡೆ ನಡೆದುದೇನೆಂಬೆ
ನು ॥೫॥ ಬಲವುಯಂಥಾತ್ರಿಯಲ್ಲಂಶತ್ರುಜಯವುಮನದ । ಛಲವು
ಯಂದೊರೆಗಳಿಲ್ಲಂಕಡಿವನಂಸಸದ। ಕಲವುಯಂಸೇನೆಯಲ್ಲುಂರಥಂ
ಛತ್ರಚಾಮರಕೇತುಬಲ್ಲಿಯಗಳೆ॥ ಕುಲವುಯಂಗಗನವೆಲ್ಲುಂವೊರೆ
ವನಾರ್ದ್ಯಸಂ । ಕುಲವುಯಂದೆಸೆಗಳಿಲ್ಲಂದನುಜಭೀತಿವಿ । ಸ್ಥಲವು
ಯಂಲೋಕಂಗಳಿಲ್ಲಮೆನೆನಡೆದುದಾಬಲವುದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೪॥
ತಗ್ಗಿದುದುಧಾತ್ರೀತಳಂಕುಲಾಚಲಚಯಂ। ನಿಗ್ಗಿದುದುಸುರ್ವ್ಯಾವ್ಯ
ಬಸುರತಳ್ಳಿಂಕದಿಂ । ಮುಗ್ಗಿದುದುದಿಕ್ಕರಿಕುಲಂಬಳೆಬಸವಳಿದುಫ
ಣಪತಿಫಣಾಸಹಸ್ರಂ॥ಬಗ್ಗಿದುದುತುಳಿದೊಡೆದವಣ್ಣಿಕಪ್ಪರದಂತೆ।
ನಿಗ್ಗಿದುದುಕೂರ್ಮಖರ್ಪರವಾಬಲದಭಾತ । ದಗ್ಗಳಿಕೆಯಂತೊಗ
ಣತಕ್ಕಳವೆಸಿದ್ದರಾವೇಶಕೇಳೆಕ್ರಾತುಕವನು॥೫॥ ರಥವನೆದ್ದಾಖು
ಳಂಪೋಗುತಿರೆಮುಗ್ಗಿತಾ।ರಥಿಕೆಡದನಶ್ವಂಗಳೆಂದಿಸಿದವಾಮುಂದೆ। ಪ
ಥದೊಳಡಿಗಡಿಗೆದುಶ್ಶಕುನಂಗಳಗಣತಂಗಳುನೆಗಳ್ಪವೈತ್ಯನ॥ಪೃ
ಥುಕೀರ್ತಿಗ್ರದೊಳ್ಪರ್ದುಕುಗ್ಗಿರಲುಮೆವಿ । ತಥಮೆಂದುತಿಳಿಯದೆ
ತೆರಳ್ದಿನಸುರಂಮರಣ, ಕನವಮಂತಿಳಿಯದೇವುದೆವನಡಹೊಂಕೃ
ತಂರಾಮಕೇಳ್ಕಟ್ಟಿಯನು॥೬॥ಗಭರ್ದಿಂದಿಂತುನೆಲನಗಲದೊಳ್ನಡೆ
ವಚಾ । ತುರ್ಬಲಂಪಯಣಪಯಣದೊಳಿಖಂಡಂಗಳೆಂ। ಸರ್ಬದೇ
ಶಂಗಳೆಂಘನಪರ್ವತಂಗಳೆಂಸಕಲಘೋರಾರಣ್ಯದ ॥ ಪರ್ಬುಗಗಳೆಂ
ನಗರನಿಗಮಜೇಡಮಡುಂಬ । ಖರ್ಬಡಗಾವ್ಯಮಗಾಮಾಗ್ರಹಾರಂಗ
ಳಂ। ಪೇರ್ಬ್ಬಳಿಗಳೆಂದಾಂಟಿಕೈಲಾಸಪುರವರಾಜ್ಯದವಳಿತಮಂಪೊ
ಕ್ಕುದು॥೭॥ನೆರೆಸೂರೆತುರುಗಳಂಪಿಡಿವರಿವರಾದೂರ। ನಿರಿದರಾಂತೊ
ಡನೆಕಾಪದದುರ್ಗತತಿಯವೇಲುರಿಬಿಧೂಳ್ಗೊಂಟಿಯಂಕೊಂಡುನೆ
ಲಸರಿತವಂಮಾಡುತಿರಲಸುರನಿತ್ತ॥ನೆರೆಜಾಣಭಟ್ಟನೋರ್ವನಕರೆ
ದುನೀಂಪೋಗಿ, ಕರೆಗೂರಲನೊಡನೆನವ್ಯಯ ವೈರಿಯಾದಸಿರಿ। ಯೆ
ರೆಯನಂಕೊಟ್ಟುಬಾಳ್ವನೊ ಬಂದುಕಾದುವನೊ ಕೇಳ್ದುಬಾಪೋ
ಗೆಂದನು॥೮॥ಜೀಯ್ಯಯೆಂದೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಖಳಪಾತಕಂ।ರಯ್ಯ

ಮಾದಶ್ವರತ್ನವು ನೇರಿನಿಖಿಳಜಗ। ದಯ್ಯನಿರ್ಜ್ಜವುಳಿಕ್ಕೈಲಾಸದಬ
ಹಿವಾರ್ವರದೆಡೆಯೊಳ್ಳಿತಂದುನಿಂದು॥ ಕೈಯೆತ್ತಿಯಂಧಕಾಸುರನ
ವೀರಂಗಳೆಂ। ಪುಯ್ಯಲ್ಲುತಿರೆಶಂಕರಂಕೇಳ್ದುಕರಸಲವ। ನೊಯ್ಯನೈ
ತಂದೀಶನಿದಿರಿನೋಳ್ಪಿಂದುಬಳಿಕಾಭಟ್ಟನಿಂತೆಂದನು ॥೯॥ ಧಾತ್ರೀ
ವಿಲೋಲನವರಣ್ಯನಿರ್ಮ್ಮಲನಂ। ಗೋತ್ರಸ್ರಚೂರ್ಣಮುಖಿಣಾಟ್ಟಿ
ಶೋಷಣಮಿಂದು । ಮಿತ್ರಮಂಡಲಕಂಪಮುಡುಪತನಮಹಿಪಕರಿ
ಕೂರ್ಮ್ಮಪತ್ನೀವಂಗಳೆ॥ಸೂತ್ರಖಂಡಂಗಳಾದವುಮತ್ಪತಿಯುದಂಡೆ।
ಯಾತ್ರೆಯೊಳ್ತವವಿಜಯಕಾರಣಂನೀಂಕವುಲ। ನೇತ್ರನಂಕೊಟ್ಟು
ಕಾಣ್ಬೆಯೊಬಂದುಕಾದುವೆಯೊಪ್ಪೇಳಿಂದನಾಭಟ್ಟನು ॥೧೦॥ ತಾಪ
ಮಾಯ್ತುಹರೀಂದ್ರಗರ್ಜಂಧಕಾಸುರಪ। ತಾಪಶಿಖಿಕಿವಿಗಳಂಪುಗೆಬಳಿ
ಕ್ಕೊಡನಂತ । ಕೋಪಮಾಸುರಚರವಚಂಗೇಳ್ದುನಂದೀಶವೀರೇಶ್ವ
ರಾದಿಗಳೆ॥ ಕೋಪಮಾವರಿಸಲಿವನಾರ್ಬ್ಬೆನ್ನೊಳುಗಿಕರುಳ। ನೀಪಂ
ಥಮುಂಬಗುಳಿನಾಲಿಗಯನರಿಕಾಲೊ । ಳಾಪನಿತುಸದೆಯೆನುತ್ತೆ
ದ್ದುತಮುತಮಗೆಗರ್ದ್ದಿಸಿದರೇಂವೆಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೧೧॥ಸಾಕುಸಾಕಾಯತ್ತ
ಹೋಹೋನಿಲ್ಲಿರೈನಿವ್ಮ। ನೀಕಳಿವಂತನೇಗೈದನವನೆಂದುದಂ।
ಜೋಕೆಮಿಗಪೇಳ್ದನಿವನಂಕೊಲ್ಲಸಲ್ಲದೆಂದೆಲ್ಲರಂನಿಲಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ಆ
ಕುಮತಿಯಂಕರೆದುಹರಿಯತ್ತತಾನೆತ್ತ । ಲೇಕಹಂಕರಿಸುವಂತಾ
ದುವೆವ್ಸೋಗೆನಲು। ಜೋಕೆಮಿಗತೀವರ್ತ್ತಮಾನವನವಂಬಂದುಖ
ಳಪತಿಗೆಸೂಚಿಸಿದನು॥೧೦॥ಮತ್ತೆಹೊಡಕರಿಸಿಕೋವಾಗ್ನಿರಕ್ಕಸ
ನಮ್ಮೆ। ಪೊತ್ತಿದುದುಕೈಲಾಸಪರ್ವ್ವತವನೀಕ್ಷಣಂ । ಮುತ್ತುವೆನೆನು
ತ್ತಿರುಳ್ಪೆಗಲಾಗಿದಂಡುನಡೆತರುತಿರುಲಾಕ್ಷಣದೊಳೆ॥ಇತ್ತಲಸುರ
ನದಾಳಿಗರ್ಗ್ಗಸೆರಿಸೂರೆಗಳೆ। ನಿತ್ತರಾಜ್ಯದಜನಂಪೊರಬಾಗಿಲೋಳ್ಕೂ
ರೆಯಿ। ಡುತ್ತಿರಲ್ಕೇಳ್ದಿಕೋಪದೊಳೀಶ್ವರಂನಂದಿಕೇಶ್ವರಂಗಿಂತೆಂದ
ನು॥೧೨॥ಆದ್ಯಂತದೇವರ್ಕಳಿಂಸಿದ್ಧಗಂಧರ್ವ। ವಿದ್ಯಾಧರಾಳಿಯುಂ
ಭೂತಭೇತಾಳಬಲ। ಜೋದ್ಯರುದ್ರಸ್ರಮಥಗಣಸೈನ್ಯಮಂಬ್ರಸ್ಮ
ವಿಷ್ಣುಗಳಸೇನೆಗಳನು॥ಸರ್ವ್ವಸ್ರಸನ್ನಾಹದಿಂದಂಧಕಾಸುರವ। ಧೋ
ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದಿರ್ದಂಡೆತ್ತಲೆಂದವುರ। ನದ್ಯಂಗನಾಧರಂನೇಮಿಸಲ್ಕರಿ
ಸಿದಂನಂದೀಶನುತ್ಸವದೊಳು ॥೧೪॥ ಆನ್ನೆಗಂಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ಕ್ಕಿಂ
ಪುರುಷ। ಕಿನ್ನರರ್ಗರುಡಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರರ್ಯಕ್ಷ। ರುನ್ನತಪಿಶಾಚ
ಗುಹ್ಯಕಭೂತನಿಕರಸಾಧ್ಯಾಳಿರಾಕ್ಷಸವೀರರು॥ ಸನ್ನುತಮುಯೂ
ರರುರಗರ್ಸ್ಸಕಲಲೋಕಿಗ। ಳೆನ್ನೊಳ್ವಲಂಬಿರಸುಬರೆಸರ್ವ್ವದಿಗಧಿಪ।

ತರ್ಕನ್ನೆಡಬಲಂಗಳೊಳ್ಬರೆಕರಿಯನೇರಿಸುರಪಾಲಕಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನು ॥೧೫॥ ತವಕದಿಂದಷ್ಟವಸುಗಳ್ನವಬ್ರಹ್ಮರವೆ । ರವಿರಸಂತತಿಗಳಾ
ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊ। ಪ್ಪುವಚತುರ್ದಶಮನುಗಳಖಿಳಗ್ರಹಾಳಿಖಳರ
ಲ್ಲದಗಣತದನುಜರು॥ ಸುವಿವೇಕಿರಾಜರ್ಷಿಗಳುಜಗದಖಗವ್ಯಗ
ದ। ನಿವಹಾಧಿಪಸ್ಥಾವರರ್ಜಂಗಮಾದಿಯೊಳ್ಳು। ತವೆಬಲ್ಲಿದರ್ಬಳಿಸಬ
ರೆಬೊಮ್ಮನಂಚೆಯನಡರ್ದಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೧೬॥ ಅಗಣಿತಜನಾ
ರ್ದನರನಂತಬೊಮ್ಮರ್ಬಹಳ್। ದಿಗಧಿಪರಸಂಖ್ಯಾತಲೋಕಪಾಲಧರ್ಮ
ರೆಯ। ಯುಗಯುಗದಬಹುಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಪಾರಭೀಪಾಧಿಪರ್ಜಂ
ಡಂಗಳ್॥ ಮಿಗೆಪಾಲಪರಿಮಿತರಾಜಕರ್ಕಳಮಿತಭೂ। ಮಿಗಳಿನಾ
ಳ್ವರಸುಗಳ್ಬರೆಮಂತ್ರತಂತ್ರವಾ। ಯೆಗಳೊಡನೆಬಲವೆಂಡಂಬರವಿ
ಷ್ಣುಗರುಡನನಡರ್ದಿರದೆಪೊರಮಟ್ಟನು ॥೧೭॥ ವೀರೇಶಗುಹನೆಣಪ
ನಂದೀಶಭೃಂಗೀಶ। ಭೈರವರನೇಕಸೈನ್ಯಂಬೆರಸುನಡೆತರತಿ। ಘೋರ
ರಾಂಗಕಾಪಾಲಕಾಲಲೋಹಿತಧೂಮ್ರವರ್ಣವಿಷಧರಲೋಚನ ॥
ಕ್ರೂರಾಸ್ಯವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಕನನಿಲವೇಗನಂ। ಗಾರಮುಖರಂತಾಗ್ನಿಶ
ರಭಮುಖಮುಖ್ಯವಾ। ದಾರೌದ್ರರೂಪುಗಳರುದ್ರಗಣಮಗಣಿತಂ
ಬಲವೆರಸಿನಡೆತಂದುದು ॥೧೮॥ ಕಾಲಾಪಹರಣಘೋಂಟಾಕರ್ಣಧೂ
ಮಾಂಗ। ಜ್ವಾಲಾಶನಂವಿರೂಪಾಕ್ಷವಿಕಟಾಂಗನುಂ । ಕಾಲಾಸ್ವರೂಪ
ರವಿಶಶಿಪಾತಪರ್ವತಾಭರಣವಡಬಾಗ್ನಿತಿಲಕ॥ ನೀಲಾಂಗವಸ್ಥಿಮು
ಖಸಾಗರತಾಪೋಷಕಂ। ಕಾಳಧರಸರ್ವಭಕ್ಷಕಮೃತ್ಯುಹರಮುಖಾ।
ಕಾಳನಂದಿಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಮಥಗಣಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಸೈನ್ಯಸಹಿತೈತಂದ
ನು ॥೧೯॥ ವಾಮದೊಳುಶಕ್ತೀಗಣಂಬೆರಸುಪಾರ್ವತೀ। ಭಾಮೆಬ
ರೆವೃಷಭಯೋಗಾಚಾರ್ಯರುಂಮುನಿ । ಸ್ತೋಮಮಾಬಲಗಡೆಯೊ
ಳೈತರಲ್ಮುಂದೆನಾನಾವೇದಮುಂಗ್ಹಡಿಸಲು॥ಸಾಮಿಾಪ್ಯಸಾಲೋಕ್ಯ
ಸಾರೂಪ್ಯದವರುಂಸ। ನಾಮದಗಣತರುದ್ರತತಿಮುಂತೆಬರೆಕಾಲ।
ಕಾಮಾಂತಕಂವೃಷಭವೃಷಪತಿಯ ನೇರಿಕೈಲಾಸಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟ
ನು ॥೨೦॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳ್ಮಿಳಿವನಿಗಳಂಭಗಣ । ಕುಲಮುನೆಣ
ಸಲ್ಬಹುದುಕಡಲೇಳೆರೊಳಗಿಪ್ಪ। ಮಳಲನೆಣಸಲ್ಬಹುದುಶಿವಗಣಂ
ಗಳಬಲದಲಿಕ್ಕಮನಿತಿನಿತೆಂಬುದಂ ॥ ಬಳಿಕಾಶಿವಂಬಲ್ಲನರಿಯನೆಂ
ದೂಹಿಸುವೊ। ಡಳವಲ್ಲದಖಿಳಶಿವಗಣಮುಂದುದುರ್ಗದಿಂ। ದಿಳಿದುಬೀ
ಡಂಬಿಟ್ಟುದಂಡೆತ್ತಿಪಯಣಪಯಣದೊಳಿನಡೆತರುತಿರ್ದುದು॥ ೨೧
ಡವುಡೆಮುಂತಾಗಿರ್ದಬಹುವಾದ್ಯದಬ್ಬರಕೆ। ಕಿವುಡಾಯ್ತುಜಗತೀ

ಕುಲಂಬಲದಪದಹತಿಗೆ । ತವುಡಾಯ್ತು ಗಿರಿಸಂಕುಲಂಸ್ಮೈನ್ಯಭಾರ
ದಿಂನೀರೆಯುಂಸುತ್ತಿದಂತೆ॥ ಸಿವಿರಿದನಹರಾಜನಖಿಳದಿಗ್ಗಜರಾಹಿ,
ಯವುಡೂರಿವುಣ್ಣಚ್ಚಿದವ್ಗಜತುಳಿದೊಡದ । ರವುಡೆಗಾಯುಂತಾ
ಯುತ್ತಕಚ್ಚುಪನಬೆನ್ನಿರ್ದರಾಮುಕೇಳೆದ್ಭತವನು॥೨೨॥ಗೊಂದಣಸಿ
ನಡವೆವುದಕರಿಗಳಿಂಹಗ್ಗಳಿಂ । ಮುಂದಣಂಮುಂಚುವಭಟರ್ಗಳಿಂ
ತೇರ್ಗಳಿಂದಂದಣದ್ಗೊಳ್ಳಿತಪ್ಪವೀರರಿಂಧೀರರಿಂದೆಸೆವಬಹುವಾದ್ಯ
ದಿಂದಂ॥ಪಿಂದನೆಣ್ಸದಬರ್ಪಕಲಿಗಳಿಂಛಲಿಗಳಿಂ। ಸಂದಣಿಪಛತ್ರಧ್ವ
ಜಾಳಿಯಿಂಧೂಳ್ಯಮಿಂ। ಕುಂದದೆಸೆವದ್ಭುತರಸಂಗಳಿಂಕಂಗಳಿನ್ನೋ
ಡೆಪಡೆಪಡೆಪಡೆಸಾದುದು ॥೨೩॥ ಏನೆಂಬೆನೈರಾವಮಕೇಳಿತ್ತಣಿಂಹರನ,
ಸೇನೆಯೆಸೈತಪ್ಪದಂಕೇಳಿತ್ತಣಿಂಖಿಳನ,ಸೇನೆಗೆಯ್ದಿದುದುಭಯಸೇ
ನೆಯ್ಸಾನೆಗಳಮೇಲಣಕೇತುಪಟವಾಗಳು॥ ಭಾನುಮಂಡಲಕಮು
ಸುಕಿರ್ದಧೂಳಿಂಬೀಳಿಸಾನಂದದಿಂದೈದುದಿರ್ಬಲದಚೂಣಿಯಭ,
ಟಾನೀಕಮುಭಯಮುಮಂಕಂಡುತೋಳೊಪ್ಪಯ್ದುಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೨೪॥ ಇರ್ದೆಸೆಯಕುದುರೆಕಾರರ್ಗೂಣಿಯೋಳಿತ್ತಣು, ತಾ
ರ್ದುನಿಡುಸೂರಿಯೋಳ್ನಿಲ್ಲದೋರ್ವಾಳಿಯೊಳು, ಮಿರ್ದುಸದಳಂಗಳಂ
ಸುಲಿದುಸೆರೆತುರುಗಳೆಂಪಿಡಿದರಿರಿದಾದರೊಡನೆ॥ಪೊರ್ದರಿರಿದರ್ನೂಂ
ಕಿದರ್ಮರಳಿಪಿನ್ನೆಲೆಗೆ । ಸಾರ್ದುಖೋಯೆಂದುರುಬಿತವುತವುಗೆಹೊ
ಯ್ದಾಡುತಿರ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿಬಳಿಕೋರ್ವರೋರ್ವರ್ಗತೆಗೆಯದೆನೂಂಕಿಬರ
ಲೀಯದೆ ॥೨೫॥ ಬೇರೆಬೇರಾಚೆಯೋಳ್ಪಿಂದಣಂಬಲ್ಗುದುರೆ। ಕಾ
ದರ್ಪೈತಂದುಪಾಜಂಕಾಣುತೊಡಪಾಯ್ದು । ತಾರುತಟ್ಟಂವಾಡಿಕು
ದುರೆರಾವುತಸಲ್ಲಣಂಗಳೊಂದೊಹೊಯಿಲಿಗೆ॥ಹಾರಲಾತುರ್ಂಡಾಗಿ
ಪರಿದರಕ್ತಂಪೊನ, ಲ್ಮೀರೆಕಡಿತಲೆಗಳಂಕೊಂಡುತನ್ನೊಡೆಯರ್ಗ ।
ತೋರಿಸಿನಿವಾಳಿಸಿಬಿಸುಟ್ಟರೀರ್ಬಲದ ಚೂಣಿಗರದೇಂವಂಸುವೆ
ನು॥೨೬॥ ಭಟರೊಡನೆಭಟರಾನೆಗಳೊಳಾನೆಗಳ್ಕಾಲಾ । ಚಟುಳರ
ಥಿಕಾಳಿಯೊಳುರಥಿಕಾಳಿರಾವ್ತರೊಳ್ಪಟುತರದರಾವುತರ್ನೂಂಕಿ
ಬಳಿಕೆಚ್ಚುಪೊಯ್ದಾಡುತಿರೆಮುರಳಿಮುರಳಿ॥ ಅಟಮಟಸಿಮುಗುಳೊ
ತ್ತಿಕತ್ತರಿಸಬಳಿಕೋಡಿ । ದಿಟವಲ್ಲಪುಸಿಪೊಯಿಲದಂತೆಗೆಯೆನುತ್ತೆ
ನಿ । ಚ್ಚಟದಕಲಿಗಳಿತ್ತುತಿರ್ದರೀರ್ಬಲದಮುಂಗುಡಿಯವರದೇನೆಂ
ಬೆಂ॥ ಬರುತಿರ್ದುದನಿತರೊಳುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಶರಧಿಶರಧಿಗ
ಳಿರದೆತಾಗುವಂತಾತಮಹಾ। ಗಿರಿಗಿರಿಗಳಿದಿರಾಗುವಂತೆಪೇರಡವಿಪೇ
ರಡವಿಗಳುಸಂದಿಪಂತೆ ॥ ಧರೆನಭಂಗಳೊಸ್ಸಂಕುವಂತೊಡನೆಪಳಯ

ಹಲ। ಧರಜಲಧರಂಗಳೊರಸೊರಸಂತೆಕಂಗೆಸದ। ವಿರಡರಸುದಳವನಿ
ತರೊಳು ಪ್ರಶ್ನಿಮಾಬ್ಧಿಗೈ ಸವುಂಭಾಸ್ಕರಂಪೊಕ್ಕನು॥೨೪॥ಮುಗಿದು
ದಬ್ಜಾಳಿಬಾಯೆಂದ್ದಗದುದು ತ್ಪಲನಿಕರ। ಮುಗಲಿತುರಥಾಂಗಕುಲವೊಗ
ದುತಾಗಳಿಸಂಜೆ। ಜಗಜಗಿಸಿತುಡುಗಣಂಗಗನದಿಬ್ಬಿರಿಗಳಂಮಿಗೆಮು
ಸುಂಕಿದುದುತಿಮಿರಂ॥ ತೆಗದುದಾಚೂಣಗಾಳಿಗವಾಗಬೀಗದೆಳೆ।
ಯುಗಪತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂತೆಗದೆರಳ್ದಂಡುನೆಲ। ನಗಲದೊಳ್ಬೀಡುಬೀ
ಡುಗಳೈದೆಬಿಟ್ಟವಾರೊಪ್ಪಿಗಳೊರವರೇಳೆಗಳನು॥೨೯॥ಇಳಿಪುಗಡವಾ
ಜಿಗುಳಿಗಳಪಲ್ಲಣಂಗಳಂ । ಕಳಚುತ್ತೇತೆರೀಜಿಗಳನೀಕೊರಳನೊ
ಗೆವೆತ್ತು।ಗಳಪೇಗಳಂನೂಂಕಿಜಿಡುಸಬರಮುಂಜೀವದನಕೆನೀರ್ಗಳೆ
ನೀಂಟಿಸು॥ ಬಿದುಗೂಟಂಗಳನೆತ್ತಾನೆಕುದುರಿಗಳನೀಂ। ದಳಿಯಿ
ಕ್ಕುಗುಡಿಗಳಂಪೊಯ್ದುಕೃಣಕಾಪಥ್ಯಾ । ಜಲಮುಖ್ಯಸಾಧನವ
ನೊದವಿಸೆಂದೆಂಬದನಿಯುಭಯಕಟಕದೊಳಿಸೆವುದು ॥೩೦॥ ನೀಲ
ಕಲಧೌತಕನಕಾರುಣವುಪಾದ್ರಿಗ। ಳ್ತಾಳಿಬಹುರೂಪನೆರದೊಡ್ಡಾ
ದದೆಂಬಂತೆ। ಸಾಲಾಗಿನೆಗದವುಬಂಣಬಗೆಗಳೊಳಿಸೆಗೂಡಾರಗಳುರು
ದ್ರನ॥ಪಾಳಿಯುದೊಳಿಪ್ಪೆಸೆಗಳೋಲ್ಬಿಟ್ಟುದಷ್ಟದಿ। ಕ್ಕಾಲರ್ತ್ತದಂತರಂ
ವೀರಾದಿಪವೆಧರಿರೆ। ನೀಲಕಂಧರನಡಬಲಂಗಳೊಳು ಹರಿಯಜಬಿ
ಟ್ಟರದನೇನೆಂಬೆನು॥೩೧॥ಇಂತುನೆಲದಗಲದೋಳ್ಪಕಲವಿಭವಂಗಳಿಂ
ದಂತರದೊಳೀಶ್ವರನದಂಡಿಳಿದುವಿದರಂತ। ನಂತಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆನಿ
ತಗಲದೊಳಗಂಧಕಾಸುರನಪಾಳಿಯುಮಿಳಿದುದು॥ ಕಾಂತಿಯಿಂದಂ
ಗಡಿಗಳೋ ಳ್ಪರ್ವ್ವಜನತಾಗೃ । ಹಾಂತದೋಳ್ಹೂರೆಹೊರೆಗಳೋಲ
ಗದೊಳೊಪ್ಪಿದವ। ನಂತದೀಪಂದೊಡ್ಡವೀವಟಗಗಳ್ನಿಭದನಕ್ಷತ್ರ
ಜಾಲದಂತೆ ॥೩೨॥ ಸುತ್ತಲುಂಗೇರಿಯುಂನೆಗಳಿತಾಪಾಳಿಯುದೊ ।
ಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಕೋಟವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳಿಂ । ಪೊತ್ತಿಸಿದ ಪಂಜು
ಗಳನೇಕದಿಂದೊಳಿಪಹರಿಗಳ್ಕ್ರಿರದವವರಪೊರೆಗೆ ॥ ಬಿತ್ತರದೊಳಶ್ವ
ಗಜ ರಥಪದಾತಿಗಳೊಡನೆ । ಸತ್ಪಪದ್ಮ ಪ್ರಬಲಭಟರುಗ್ಗಡಂಗಳ
ನಿ । ರುತ್ತಿರಲ್ಕುಭಯಶಿಬಿರಂಗಳುಂಪಲವುತೆರದೆಟ್ಟಿಕೆಯಿಂದೆಸೆದ
ವು॥೩೩॥ ಆರುದ್ರನೇಮದಿಂಬಲದಕಾವಲಾಕ್ಕಲ।ಭೈರವನವಕಮಾ
ಯುತ್ತಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಂಕು। ಮಾರಕಂಗಾದುದೀಶ್ವರನಲ್ಲದುಳಿದರೊಡೆ
ತನವಾಯುತ್ತದಕ್ಷರಿಪುಗೆ॥ಈರಕ್ಕಸರತಳವರಂಜಂಭನವನಪರಿ। ವಾ
ರಾಧಿಪತಿಯೆಶತಮಾಯನಾಬಲದಾರ। ಭಾರವೇಕುಂಭಾಸುರಂಗಾ
ದುದಿರುಳಿನೋಲಗದೊಲವರಿತ್ತಂಡದ॥೩೪॥ ನಾಳಿಬಲ್ಲಾಳಗಮೆಸು

ತ್ತೆಸಾರಿದರೆರಳಾಪ್ಪೆಯಂಗಳೊಳೊಲೋಲಗಂಪರೆದುದುಂಡುನಿ । ದಾ
ಲತಾಂಗಿಯಸೌಖ್ಯವುಂಪಡೆದು ದಖಿಳಿಹನವುನಿತರೊಳ್ಮುಂಬಿಳಗಿ
ನ॥ಕೋಳಿಕೂಗಿತುವೂಡುದಿಸೆಕೆಂಪಡೆದುರ್ದ, ಬ್ಜಾಳಿಯುರ್ಪ್ಪವು
ಮುಗಿದವುತ್ಪಲಂಪುಷ್ಪಾಸ್ಯಂಗ। ನಾಲಲಿತವಾಣಿಕ್ಯಮುಕುರದಂತು
ದಯಾದ್ರಿನೋಳಾಬ್ಜಸ್ಕರಂಮೆರೆದನು ॥೩೪॥ ರುದ್ರನುಂಪವಡಿಸಿದ
ನೇಳ್ಬತ್ತರಾವೀರ, ಭದ್ರಮುಖ್ಯರ್ಕಳುಂಪಾಳಿಯದೊಳಿಲ್ಲರ್ಗೆ। ನಿ
ದ್ರಿತಳಿದುದುಲಗ್ಗೆವರೆವೊಳಗಿದವುನಿತ್ಯನಿಯಮಂಗಳಂತಿರ್ದಿಸಿ ॥
ಸಧಾಜಿರಾಹವ್ಯೋದ್ಯುಕ್ತಬಲರಾಗಿತ, ತ್ತದ್ರವ್ಯವಾಹನಂಗಳನಡ
ರ್ದರ್ತುರಗ। ಭದ್ರಗಜರಥಪದಾತಿಗಳವೌಜುಗಳಿರ್ಪ್ಪಲದೊಳಾತ
ಮಾದವು॥೩೬॥ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮುಕೇಳ್ಕಲಹಸಮುಯಂಗಂಡು,ಲಳಿವು
ಸಗಿದವುಕುದುರೆಗಳ್ದಂತಿಗಳ್ತವ್ಮ। ನೆಳಲನಿದಿರಾನೆಯಂದಪ್ಪಳಿಸಿ
ದವುಪಟುಭಟತ್ಮಂಜಿತವಕೆಸಿದರು॥ಬಳಿಕನಸುನಗುತಂಧಕಾಸು
ರಂತನ್ನಬಲ,ಗೆಲದಶುಕ್ರನವೊಗಂನೋಗಿತೋರೆಸುವುದೀ। ಬಲದ
ಧೊರೆಧೊರಗಳಂಬೀರೆಬೀರೆನೆಶುಕ್ರನಾಖ್ಯಳಂಗಿಂತೆಂದನು॥೩೭॥ಲೇ
ಸಾದುದಾಲಿಸೈದನುಜೇಂದ್ರನೆಗಳೊಳಕಂ । ಣ್ಣಾಸಿರದಪಿಡಿದವಜ್ರದ
ಶುಭ್ರಗಜಕಂಧ। ರಾಸನದೊಳಿರ್ದಗಾಡಿಯಸುತ್ತಲೆತ್ತಲುಂಬಳಸಿ
ಕೊಂಡೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ॥ಆಸಕಲದಿಕ್ಪಾಲಕಾದಿಬೃಂದಾರಕವು । ಹಾ
ಸುಭಟಕೋಟಿಗಳವುಧ್ವದೊಳ್ನೀಡೆಸುವಿ। ಲಾಸದಿಂದಿರ್ಪಾತನೀ
ತನೇಜಂಭಾರಿಯೆಂಬವಂನೋಡೆಂದನು॥೩೯॥ರಾಜಹಂಸನವೋಲೆ
ರಂಜಿಸುವನಾಲ್ಮೊಗದ,ತೇಜದವನೇಬ್ರಹ್ಮನೀತನಿಂದಾದವಿ।ರಾ
ಜಿಪನವಬ್ರಹ್ಮರವರಿಂದಮಾದನುಜರಾಸುರನರೋರಗಾದಿ॥ಮೂಜ
ಗಂಗಳೊಳ್ಕಡೆತೋರ್ಪನಾನಾಜೀವ । ರಾಜಿಯುದಿಸಿದುದುನವ್ಮ
ಯುನೇನೆಯೊಳಗೀತ, ನಾಜಿಗಿದರಾಂಪಡಂಕಾಣೆನಿವನೇಲೋಕಪಿ
ತನೊಳ್ಪನೋಡೆಂದನು॥೪೨॥ ಆಲಿಸಿನತ್ತಲಾಪಕ್ಷಿರಾಜನಬೆನ್ನ।
ಮೇಲೆರಂಜಿಪಶಂಖಚಕ್ರಗದೆಶಾರ್ಙ್ಗಡವಿ । ಶಾಲಚತುರ್ಭುಜದ
ಪೊಳವಪೀತಾಂಬರದವುಸ್ತಕದವುಣವುಕುಟದ ॥ ನೀಳಕಾಯದ
ಕೌಸ್ತುಭಾಂಕಿತೋರಸ್ಥಳದ । ಲೀಲೆಯಿಂಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂರಕ್ಷಿ
ಸುವ, ಪೇಳಲೇನನ್ಯರ್ಥನಾವುದಸುರಾಂತಕನಿವಂನೋಡುನೀನೆಂ
ದನು॥೪೦॥ಆರೈದುನವಿಲಡರ್ದಾರ್ಮ್ಮೊಗದಜಗದೇಕ, ವೀರನಂನೋ
ಡುಪಿಂದಖಿಳಲೋಕಂಗಳಂ। ತಾರಕಂತಿಂದುತೇಗುತ್ತಿರಲುವಿಧಿವಿಷ್ಣು
ಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ್ಮ್ಮರೆಯಿಡೆ॥ ಮಾರಾರಿಕೇಳ್ತತನಂಪಡೆದೊಡೇಳ್ದಿ

ನದೊಳಾರಾಕ್ಷಸಪ್ರಾಣವುಂಕೊಂದನಿನ್ನಿವಂ। ಗಾರಿದಿರುಶಿವಬಲ
ಕೆಸೇನಾಧಿನಾಯಕನಿವಂನೋಡುನೀನೆಂದನು॥೪೧॥ ಭೀವುರೂಪಿ
ನಫಲಕಖಡ್ಗದಿಂದಿಸವನಿ। ಸ್ತೋವುವೀರೇಶನಿವನೀಶ್ವರನಕೋಪಾ
ಗ್ನಿ। ಧಾವುದೊಳಗುದಿಸಿಯುಜಗರಿಗಳಂಬಡಿದುದಕ್ಷನಶಿರವನರಿದು
ವುಖದ॥ಹೋವುದೊಳಗಿಟ್ಟನರಸರಿಪಂಚವೀಡ್ರಬಹು। ಭೀವು
ವಿಕ್ರಮುಜೋಲಬಿಯಳಿಸಿಂಪಾಸುರ। ಸ್ತೋವುಮಂಮುಳಿದುಸಂಹ
ರಿಸಿದನಿವಂಗೋರ್ವರಿದಿರಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದನು॥೪೨॥ಅವರನೋಡತ್ತಲಾ
ನುಂಮುನಿಯೆಲೋಕಸಂ। ಘವನುರುಪ್ರವಸರ್ಜಕಲಬೊವ್ಮಾಂಡ
ಭಾಂಡವುಂ। ತವೆನಿಮಿಷದೊಳಗೂಡೆವರಬ್ಜಿಗಳ ನಾಸ್ತೋಷಣಂ
ಗೊಂಬರಾಗಸವನು॥ಅವನಿಯಂಕೆತ್ತತಾಳವನೊತ್ತವೆಶೈಲ। ನಿ
ವಹವುಂಪ್ರುಡಿಸೈವರಹುದಲ್ಲವೆಂದೊಡೀ। ಶಿವನಲೆಕ್ಕಿಸದರುದ್ರಪ್ರ
ಮಥಭೂತಗಣವುಗಣತಂಗಳುವೆಂಬನು॥೪೩॥ ಲೀಲೆಯಿಂಪಂಚವ
ದನದತಿಪಂಚಾಸ್ತ್ರಿಗಳೆ । ಶೂಲವಜ್ರಾಭಯವುಪಾಖಡ್ಗಪರಶುಸು।
ವ್ಯಾಳಾಗ್ನಿಪಾಶಾಂಕುಶಪ್ರಘಂಟಾಯುಕ್ತಚಾರುಭುಜದಶಕದಿಂದ॥
ಆಲೋಲಫಣಿಕುಂಡಲದಕ್ಕತದೊಳ್ಮೆರವ,ಪಾಲಾಹಲದಚಂದ್ರಕಾಂ
ತಕಾಂತಿಯಶಿರೋ। ಮಾಲೆಗಳಚರ್ಮಾಂಬರದವೃಷಭವಾಹನದದೇ
ವನಂನೋಡೆಂದನು॥೪೪॥ ಮರೆಯಮಾತಲ್ಲವಗಣತಸರಿಯಜೇಂದ್ರ
ರಂ। ನೆರೆಸೃಜಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿಲಯಂಗಯ್ವುಮಾಣದುರೆ। ಮರುಪ್ರಟ್ಟಿಸುವ
ನೀವುಪಾತ್ಮನವುಪಾಪ್ತೆಯುಂಶೇಷಂಗಪೊಗಳಲಳವೆ ॥ ಮರೆಬೊ
ಕ್ಕರಂಕಾಯ್ವವಾರಾಂತರಂಕೊಲ್ವ। ತರಿಸಂದಬಿರುದೀತನದುಶರ
ಣೊಬ್ಬಗುಪಿಂದ । ನರಿದರಿದುಪೇಳ್ದಿವುಕೆಡಲ್ಕೇಡವೆನಿಖಿಳಂಖತಿಯೊ
ಳಂದಿಂತೆಂದನು ॥೪೫॥ ಪಿಂದಳವರೊಳೊಳ್ಳಾನದೋರ್ವನೇಯಾತ
ಯ್ಯ। ಬಂದುಕರುಳಿಂತೊಳಗ್ಗೊಲಾಯ್ತಾಯುತ್ತಗುರುಗಳೇ। ನೆಂದರೇ
ನೆನುತೆಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿಬಳಿಕಾಖಳಿಂತೀವ್ರಕೋಪದಿಂದ॥ಹೊಂದೇ
ರನಾಭಟಿಸಿನೂಂಕುತಿರಲಾಕ್ಷಣಂ। ಮುಂದುವರಿದುಭಯಸೇನಾ
ಭಟಚೂರ್ಣಯೋ । ಳ್ಪಂದಿಸಿವುಹಾಹವದೊಳಿಚ್ಛಾಡಿದಬೊರ್ಬ
ಬ್ಬೆಯಬ್ಬರಂಪಬ್ಬುತಿರಲು ॥ ಗರ್ಬದಿಂಬಡಿವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಧರಿತ್ರಿ
ಯೋ । ಳ್ಪರ್ಬಿದುದುಮಡಲಿರಿದುಪಟುಭಟರ್ತಂತಮ್ಮೊ। ಳೊ
ಬೊರ್ಬ್ಬರಂಹರೆದು ಹರಿಗೆಬಿಲ್ಸುಬಳೆ ಡೊಂಕಣಕತ್ತಿತವೆಮುಸುಂ
ಡಿ ॥ ಕಬ್ಬುನದಕೋಲ್ಮುಖ್ಯವಿವಿಧಾಯುಧಂಗಳಿಂ । ದಿರ್ಬಲದ
ಕಾಲವರೊಪ್ಪಯಾ್ಡಿನೆತ್ತರಿನ। ಪೇಬೊರ್ಗಳಿಗಳೋಳ್ತೆಂಕುತಿರ್ದರ್ರ

ರೆನಿಮಿಷದೊಳಿರಾವುಕೇಳೆದ್ಭತವನು ॥೪೭॥ ಮುತ್ತೈಕತೆವಾಯ
ಷಣ್ಮುಖರನೇವುಂಗಳಿಂ। ದೊತ್ತಿತೆಂದುಭಯಚಾತುರ್ಬಲಂಕವಿಕ
ವಿಯೆ। ನುತ್ತೇರಥದೊಳ್ತೀರ್ದುರಂಗದೊಳ್ಕದುರೆಕರಿಯೊಳ್ಗಜಂಭ
ಟರೊಳಾಳಿ ॥ ಒತ್ತಿದಧೋರಧೊರೆಗಳೇಬಿನ್ನೊಳಿರ್ದನಡೆ। ಮುಂ
ತ್ತುತೆಗೆದೆಸುನೂಂಕುತಿವಿಪೊಡೆಪೊರಳ್ದಿರದು। ಕತ್ತರಿಸುಸೀಳ್ದೋ
ದುನುಂಗೆನುತತವುತವುಗೆಕೈಕೊಂಡರೇಂವೇಳ್ವೆನು ॥೪೮॥ ಹೊಡ
ರಧುಲ್ಲಿಗಳಡಾಯುಧಕೈಯ್ಯಪೊಡೆಸರಳೆ। ಹೊದೆಗಳೆಂತತ್ತೆಸ್ಪಳೆಂ
ಗಳೊಳುಕಟ್ಟಿಬಿ । ಲ್ಲಿದೆಯನಾರೈದುಗೊಲಿಗೇರಿಸುತಜೀವಡೆದುಕ
ರ್ಣಾಂತಕಂಬುದೊಟ್ಟು ॥ ಕದಲದತ್ತಿತ್ತನುಂಡಿಯನಿಕ್ಕಿತೆಗದೆಸು।
ತ್ತಿದಿರಂಬುಗಳನೊಡನೆಖಂಡಿಸುತ್ತೆಸುಗೆಗುಂ । ದದೆಕೊರಳ್ನೆಡುಗೆ
ಳಿಕ್ಕಡಿಸಲಿಚಾಡಿದರ್ಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನಣಗರಂದು ॥೪೯॥ ಪಲತೆರದಬಿರು
ದುಗಳ್ಕರುಗೊಂಡೆಗಳ್ನಿಲ। ಕ್ಕಲವಧುಲ್ಲಿಗಳಂಗದೊಳಿಗವುರೊಬಣ್ಣ
ಬಗೆ। ಗಳಬಿಳ್ಕಿಪ್ಪೊಂಗುಬ್ಬಿವರಿಗೆಯುಂತೊಡೆಚಾಟುಗೊಳ್ತುತೊಡನೆ
ಖಡ್ಗಂಗಳೆ ॥ ಧುಳಪಿಸುತೆಲಾವಣಗೆಯುಂಕದಲದೊಡ್ಡತ। ಪ್ಪಳಿವಿ
ಮೇಲ್ಕಳ್ಳಿವ್ವಿಯಿಲಮ್ಮನೆದಿವಿಗಳಿಂದೆವ್ಯೆ। ಗಳತುಂಡುಗಳ್ಬಿಳಿವುಂ
ದಲಿಸಿಪೊಯ್ದಾಡುತಿರ್ದರಾಪರಿಗೆಯವರು ॥೫೦॥ ಮಿಗೆತನಗೆಸಂಜೋ
ಗವುಂತೊಟ್ಟುಹಯತತಿಗ। ಮೊಗರಂಬಕಡಿಯಣಂಗಳೆನಿಟ್ಟುಹಲ್ಲಣ
ದ। ಬಿಗುಹುಗಳತಾಪಣೆಯಲೇವಗಳನಳವಡಿಸಿಬಲ್ಲಂದವಿಡಿದುನವಿ
ಸಿ॥ ನೆಗೆದಡರಿನೇಜೆಯುಂಬೊತ್ತಾರಿತಿವಿದೊಡನೆ। ಚಿಗಿದೆತ್ತಿಬಿಸುಡು
ತ್ತೆರಾವುತಕುರ್ದುರೆಗಳ। ಬಗಿವಾಡಿಕಾದುತ್ತಲಿತ್ತಲಿರ್ಬ್ಬಲದಘೋ
ಟಾರೂಢರಾಹವವೊಳು ॥೫೧॥ ಹೊರಜೆಮಿಳಿಘಂಟೆಸರಪಳಿಕೊಂ
ಬುಕತ್ತಿಯುಂ । ಬರಕದಳಿರಂಚಿಗೆಗಳಂತಾಳ್ದಭದ್ರವುದ। ಕರಿಗಳನ
ಡರ್ದುಜೋದರ್ಕಳೆಂಕುಶದೊಳಿತ್ತಲುಘೀಳಿಡುತ್ತಗಲಕೆ ॥ ಪಿರಿ
ದೆಡಬಲಂಪಿಂದುವುಂದಣವರಂಕಾಲೊ। ಳೆರೆದುತೇರ್ಕದುರೆಗಳನ
ಪ್ಪಳಿಸಿಮಿಗಿಜಾರಿ। ವರಿದಾನೆಯಾನೆಯೋಳ್ಕೈಗೊಟ್ಟುತಿವಿದಾಡು
ತಿರ್ದವತಿಗಾಢದಿಂದಂ ॥೫೨॥ ವಾರುವಗಳೆಂಪೊಡಿಕೀಲಚ್ಚುಬ
ಳಿವೊಳಿಯು । ನಾರೈದುಸಿಂಧವುಂನೆಗಪಿಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವುಮು । ನೋ
ರಂತೆತುಂಬಿಚವ್ಮೆಟಗೆವಿಡಿದಾ ಸೂತನಿದಿರಾಗಿತೆಂದಿರಿಸಿದ ॥ ತೇ
ರತೇಜಿಗೆನವಿಸುತೊಡನೇರಿಬಿಲ್ಲರಳೆ । ನಾರದಿಂಕರಿತುರಗರಥಪ
ಟುಭಟಾಳಿಸಂ। ಹಾರವಾಗಲ್ಮೆರೆವರೂಢದವರೆಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದರತಿತ
ಪಕದಿಂದ ॥೫೩॥ ಪಸಿದಪೇಬ್ರುಲಿಯಂತೆಹುದುಗಿಮಿಗೆಲಂಘವ।

ಕರ್ನಾಟ ಪ್ರೆಂಟಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಪೆನಿಯ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು.

ಅಗ್ರಾಸನಾಧಿಪತಿ

ಮಂಗಳೂರು ಪಂಡಿತ ವಿಠಲಾಚಾರ್ಯರು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮೆ॥ ಕಾಮಂಣನವರು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಜಯಮೃತ್ಯುಂಜಯದೇವ.

ಸಕಲನಿಗಮಾಗಮ ರಹಸ್ಯಸಾರವೆನಿಸಿ
ಶಿವಭಕ್ತರಿಗತ್ಯಂತೋಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ
ದಶಶೈವ ಪುರಾಣ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ
ಸಂಸ್ಕೃತದೊಳಿರ್ದುದಂ

ಕನ್ನಡವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಗಂ ತಿಳಿವಂತೆ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯಂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವ

ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಪ್ರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಂಪನಿ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ

ವಿ. ರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೋಸ್ಕರ

ಬೆಂಗಳೂರು

ವಿಚಾರದರ್ಪಣ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯೊಳ್

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೮೭೮.

ನುರ್ಸಗಿದೆಕ್ಕಟಿನಂತೆಪಾಯೆದ್ದಿತ್ತಿಬಿಸುಡುವ । ಪೊಸಪಾವಿನಂತೆ
ಮೇಲ್ವರಿವಕೆರೆದ್ದಿತಗರಂತೆತಾಗುವರಾಹವಂ॥ ಮುಸದಾನೆಯಂತೆ
ಮುಲತೊತ್ತುವಕಾಳೆಳ್ಕೊಣ । ನೆಸಕಮುನೆಪೊಯ್ದಾಡುವಸಿಂಗ
ದಂತೆಗ। ಜಿಸಿಬಡಿವರಾಹವೋದ್ರೇಕಬಂದೀರ್ವಲದಸುಭಟರೇಂವ
ರ್ಣಿಸುವೆನು॥೫೪॥ ಸೊಂಕುವರ್ತರಿವೆರಿರಿವರ್ತರಿವರಕ್ತದೊ। ಳ್ತಿಂಕು
ವರ್ಬೀಳ್ವರೇಳ್ವತಿರ್ವಿದುಕೆಡಪಿನೆಲ। ಕೌಂಕುವಕರ್ಕಡಿವರುಡಿವಸರ್
ಮುರನಿರ್ಭರರಾವೇಶದಿಂಮೈಮೈಗಳಂ ॥ ಸೊಂಕುವಸಿರ್ಗಿವರಗಿವ
ರ್ಬಲಾಂಬುಧಿಯಂಕ। ಲಂಕುವರ್ಪಳಿವರಳಿವರ್ಸೆಳುಕಕ್ಷ್ಮದೊಳಿ।
ರಿಂಕುವಜಾರ್ವರ್ವರೇರ್ವುರ್ಬಳಿಕ್ಕೀರ್ಬಲದಸುಭಟರ್ಕಳಾಹವದೊ
ಳು॥೫೫॥ ಪೆಣದಮೆದೆಮಾಂಸದೊಟ್ಟೆಬ್ಬಸಿಯಪರಿಕಾಲ್ವ । ನೆಣದ
ಪೇರ್ವೆಟ್ಟವಿದುಳಿನರಾಸಿಕರುಳತಿಂ। ತಿಣತೊರಳೆಗುಪ್ಪೆಮಜ್ಜೆಯು
ತವಸುರ್ಮಂಟಿಗೆಯಸಾಲ್ತಳಿತಖಂಡಂಗಳೆ॥ ಬಣಬೆನೆತ್ತರಿನಪೊಳೆವೂ
ಳೆಬಿಕ್ಕುಗಳೆಸಂ । ದಣಕೊಬ್ಬದೆಕ್ಕೆಕಾಳಿಜಗಳೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆತ। ದ್ರಣರಂಗ
ದೆಲ್ಲಿಡೆಯೊಳುಂತೀವೆಬಲವೆರಿಳೊಪ್ಪರ್ದವೆಂಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೫೬॥
ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋ
ದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆವರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತ
ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆ
ವಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೫೭॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕಂ ಪದರ್ಗಳಕ್ಕಂ ವುಂಗಳೆ.

* ೯ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ಇರದೆಶುಂಭಾಸುರನಧುರಕೆನಿಲಲಾರದಾ । ಹರಿ
ಯಜೀಂದ್ರಾದಿಸುರರೋಡುತಿರೆಕಾಣುತ್ತೆ। ಹರಕುಮಾರಂಸ
ಕಲದೈತ್ಯರಂವುರಿದುತಿರುಗಿದನಧಿಕವಿಜಯದಿಂದ॥

ಪದ॥ ಭೀಮಪದನಮಿತಸುತಾತ್ಮವುಬ್ಯಂದಾರಕ । ಪ್ರೇಮಸದ್ಗು
ಣಗಣೋದ್ದಾಮಗೌರೀವದನ। ತಾಮರಸಸಾಹಸ್ರಧಾಮವರಲೋ
ಕಾಭಿರಾಮಧೃತಸೋಮಜಯತು॥ ಕಾಮಸವರ್ಮಂಗನಿರ್ಧ್ವಮ
ನಕೈಲಾಸ। ಧಾಮಸಲಿಸನ್ನುತಸುಸಾಮನಯನಾಗ್ನಿಜಿತ। ಭೀಮ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುನತಸ್ತೋಮವುಂಲೀಲೆಯಿಂದಂ॥೧॥ ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದಾಲಿಸಲಿಸಿದ್ದರಾವೇಶ್ವರವು । ಹಾತಿಶಯವಿಕ್ರಮದೊಳಿ

ರ್ವ್ವಲಂಕಾದಲ್ಕ। ತೀತಕೋಸೆದೊಳಿದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ಮ್ಮಂಕೊಂಡುಕೈಚ
ಳಕದಿಂದೆಸುತಿರೆ॥ಶತತಕುಂಭವಿಚಿತ್ರಮಾಗರ್ಣಂಗಳ್ತರಿವ್ರಾತವುಂ
ಜೋದರಂತುರಗಮುಂತೇರ್ಗಳಂ।ಸೂತಕರ್ಗಳಂತುಂಡುತುಂಡಾಗಕ
ತ್ತರಿಸುತಿರ್ದವೇಂವಂಣಿಸುವೆನು॥೦॥ತೊಟ್ಟಕಣೆಯೊಂದುಕರ್ಣಂ
ಬರಂತೆಗೆತೆಗದು।ಬಿಟ್ಟಕಣೆಗಳ್ಕೊರಾತಿಸೈನಿಕದೊಳಿಗೆ।ನೆಟ್ಟಕಣೆ
ಗಳ್ವಾಸಿರಂಲಕ್ಷಕೋಟಿಶತಕೋಟಿಪದ್ಮಂಗಳಿನಿಪ॥ಕಟ್ಟಣಗಳೆಂವಿಾ
ರಿಪೆಟ್ಟಿದವುಮಾರ್ಪಲದೊ।ಳಿಟ್ಟಣಪರಂಬಿಡದೆಕೊಟ್ಟಿದವುತನುಗಳಂ।
ತಟ್ಟುಟ್ಟಿಕಂಡವುಂಕಟ್ಟಿದವುದಿಕ್ಪಾಲರಾರ್ದ್ಧಿಸುವಬಾಣಂಗಳು॥೩॥ಎ
ಚ್ಚೊಡುತ್ತರಿಸಿಕತ್ತರಿಸಿಕಡಿದಿರಿದುನೆ।ಟ್ಟುಟ್ಟಿಳಿಸಿಪಾಯ್ವ ಪೊಯ್ದ
ರೆಯಟ್ಟಿವುಟ್ಟಿಕಡು।ಜೆಟ್ಟಿಕರದೆತೂಳ್ದುಸೀಳ್ದಾವರಿಸಿಡಾವರಿಸಿಹೇವ
ರಿಸಲಹತರ್ಕಳಂ॥ಅಟ್ಟರಿವೊಳೊಡನೊಡನೆಕಂಗಡಿಸಿಬೆಂಗಡಿಸಿ।ಕೊ
ಟ್ಟಿಕೊದೆತ್ತಿಸುತ್ತಿಸಿಕೊಡಹಕೆಡಹನೆರೆ।ಹುಚ್ಚುಮಾಡಿದವಾಡಿದ
ವುಕಾಡಿದವುಬಲದೊಳಾಶಾಧಿಪರಕಣೆಗಳು॥ಕಡದುಡಿದತೋಳ್ನೆ
ಗದುಕೆಡವುತಿರ್ದವುಬೀಳ್ವ।ತೊಡೆಯತುಂಡುಗಳೀಳ್ದುಬಡಿವುತಿರ್ದ
ವುಮುಂಡ।ಮೊಡನೊಡನೆತೆಗದೆಸವುತಿರ್ದವ್ಯರಿಪರಿದತಲೆಗಳುಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರ್ದವು॥ಕಡುಗಲಿಗಳಾಂತುಮಡಿವುತ್ತಿರ್ದರೊಡನೆಬೆಂ।ಗೊ
ಡದಖಿಳಬಲವಳಿವುತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆನಾ।ವಡಬನಂತಾಗಿಬಯಲಪ್ಪಕ
ರಧಿಯತೆರೆಗಳಂತೆದಿಗಭಪರಿದಿರೊಳು॥೪॥ಬತ್ತಿದುದುಮುಂಗಡಿಯ
ಸೇನಾರ್ಣವಮಂಮುಂದ । ಕೊತ್ತಿದುದುದಿಕ್ಪಾಲಬಲವಡಸಿ ಖೋ
ಯೆಂದೆ।ನುತ್ತೊಡನೆಬಲನವುಚಿಜಂಭನುಂದುಭಿನುಪಾನಾಭಗಜ
ಶಿರಸೂರ್ವ್ಯಕ॥ಮತ್ತೆವೃತ್ತಾದಿಖಿಳರಾಪ್ಪಳಿಯಸಮಯದಮ।ಹೋ
ತ್ಸಂಗಮೇಘಾಳಿಗಳ್ಕರೆವಮಳಿಗಳೆನ।ಲಿತ್ತಲುಂದಿಕ್ಪಾಲರಂತರುಬಿ
ಶರವರುಷವುಂಕರೆದರೇನೆಂಬೆನು॥೬॥ ಸುರಪನಂನವುಚಿಯಗ್ನಿ
ಯನಾಬಲಂದಂಡ। ಧರನನಾಜಂಭಂನೃವಾಹನನಸಿನಾಹಸ್ತ । ಶಿರನ
ಬ್ಬಿಪಾಲನಂದುಂದುಭಿಜಗತ್ಪಾಣನಂಶೂರ್ಪಕಂಧನದನಂ॥ವರವ
ಹ್ನಿನಾಭನೀಶಾನನಂವೃತ್ತನತಿ । ಭರದೊಳಿದಿರಾಗಿಕಾದುತಿರ್ದರಿತ್ತ
ಲಾ । ಪುರುಹೂತನೆಟ್ಟಬಾಣಂಗಳಂಕತ್ತರಿಸಿನಮುಚಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದ
ನು॥೭॥ಎಲಪೊಸುರಪಾಲನೂರಾಸರ್ಗಳೊಳಂನಿನ್ನ। ಕೊಲೆಗೆಂಳ್ದೆ
ದುಳುಹಬಿಟ್ಟುದನರಿದುಮತ್ತೆನ್ನ । ಕಲಹಕಿದಿರಾದೆನೀಂವೆರಸಿದ
ಕಾಪ್ಪಲರನಿಬರಶಿರಸ್ಸುಗಳನಿನ್ನು ॥ ಕಳೆದುಕೊಂಬುದಕಿದೇಸಂಚ
ಕಾರಂಕಡೆಗ।ತೊಲಗದಿರುಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತೊಂದುಬಾಣದೊಳಿತೋ।ಳ್ದೆ

ಳನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಿಂದ್ರನುಮಹಾಕೋಪದಿಂದವಂಗಿಂತೆಂದನು
ಏನೆಲವೊಕಳ್ಗಡುಹಿತನದವಾತಿದುನಿನಗೆ। ತಾನುಚಿತವೇಬಗುಳೆ
ದಿರುದನುಜಹಸ್ತಿಪಂ । ಚಾನನಶಿವಂಬೆನೊಳಿರ್ಪಪಂ ನೀಂಬೆರಸಿ
ಯುಂಧಕಾಸುರಾರಿಯಾದಿ ॥ ದಾನವರಮಾಂಸವಂಕಾಕಜಂಬುಕಪಿ
ಶಾ।ಚಾನೀಕಕುಣಸುವೆಂನೋಡೆನುತಬಾಣಸಂ ಧಾನದೋಳ್ಬಿಳಿನ
ರಥತುರಗಸಾರಥಿಧನುಗಳಂಕಡಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೯॥ಮತ್ತೊಂದು
ರಥಕಡರ್ದಾಖಳಂರೋಷಾಗ್ನಿ। ಪೊತ್ತಿಕೆಡಿಗೆದರಿಭುಗಿಲಿಂದೊಡನೆ
ದೇವೇಂದ್ರ। ನುತ್ತನಾಂಗದಮಕುಟಕೌಚಕಾರ್ಮ್ಮಕವರೂಥಾಶ್ವ
ಸೂತಾದಿಗಳನು॥ತತ್ತರಂದರಿಯೆಪೊಸತೇರ್ಗಡರ್ದಿಂದ್ರನವ। ನೆತ್ತಿದ
ಪತಾಕಚಾಮರತುರಗಸಾರಥಿಗ । ಳುತ್ತಮವರೂಥಮಂತರಿದುನ
ಮುಚಿಯಮನೋಗರ್ವಮಂಮುರ್ರಿಸಿದನು ॥೧೦॥ನಿಮಿಷದೊಳು
ಪೊಸರಥಕಡರ್ದಸುವನಾದನುಜ।ನಮರಪತಿತರಿವನಾತೇರಂಖಳಿ
ಕ್ಕಿಂತು। ಕವುದೊಳ್ವರೂಥನುಗಣತವುಳಿದೊಡಂಮತ್ತೆ ಕಾದುತಿ
ರೆರುದಾಸ್ತ್ರದಿಂ॥ನಮುಚಿಯಶಿರಖಂಡನಂಮಾಡಿಸೇನೆಯಂ। ಯು
ಮನಗರಿಗೈದಿಸಲುಕೇಳಿಬಲನಗ್ನಿಯಂ। ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿಕೆಡಹಿಸುರ
ಪಾಲನಿದಿರೊಳುನಿಂದುಕಣೆಗರೆವುತಿಂತೆಂದನು॥೧೧॥ತಾಳ್ದಿವಿಜಭೂ
ಳನೀಂನಮುಚಿಯಂಕೊಂದುನಾಂ। ಬಾಳ್ದಪೆನೆನಲ್ಬೇಡನಿನ್ನೊಡ
ಲನೀಕ್ಷಣಂ। ಸೀಳ್ದೆತ್ತಿದಪೆನವನಪಗೆಯನೆಂದಂಬಿನಂಬುಧಿಯಂತು
ಳುಂಕುತಿರಲು॥ಪೂಳ್ದವುದಿಶಾವನಿನಭೋಮಂಡಲಂಗಳುಜ।ಗುಳ್ದ
ವಾತಾರಾಗ್ರಹಾಳಿಗಳುಚಣದೊಳ್ಮ।ಗುಳ್ದನಿತವಂಕಡಿದುಕರ್ಣಾಂ
ತಕಂಬುದೊಟ್ಟಿಂದ್ರನಸುರಂಗೆಂದನು॥೧೨॥ಬಾಯ್ಬೇಡಿತನದೊಳೀ
ನೆಂದಾದೊಡಂಜರೆದು। ಬಯಲ್ಗುಮೇಪಟುಭಟರೊಳ್ನೀಡುನಿನಪಡೆ
ದ । ತಾಯ್ಗೆತವಮರಣಮುಂಕೇಳಿಪೆನ್ನಮುಚಿಗಳಲುವೆಯೇಕೆನಿಂ
ನನ್ನತನ॥ಮಯ್ಗಳೊಂದಪ್ಪಂತುಗೈದಪೆನೆನುತ್ತಪದಿ। ನಯ್ಗಣೆಗಳಿಂ
ಬಲನಕಾಯಮಂಸೀಳಿನಿಡು। ಸುಯ್ಗಳಿಂಪೊಗೆನೆಗೆಯಲೊಂದಂಬಿ
ನಿಂದಿಂದ್ರನಿಟಲಮಂಬಲನೆಚ್ಚನು॥೧೩॥ಕಣ್ಮಚ್ಚಿಮೈವೆರೆದನರಘ
ಳಿಗೆಬಳಿಕೆಟ್ಟ। ರುಣ್ಮದುದುಸುರಪಂಗೆರೋಷಾಗ್ನಿಪುಟನೆಗೆದು। ಪೊ
ಣ್ಮದುದುಭಲರೆಬಾವುರೆಬಲಾಸುರನೀನೆಜಗದ ಬಿಲಲ್ಲಾಳ್ಗಳೊಳಗೆ॥
ಜಾಣ್ಮೆಯುಳ್ಳವನಪ್ಪೆಯಾದಡೀ ಸರಳಿಸವಿ । ಗಾಣ್ಮಗುಳ್ದೆನುತೆ
ಕವಲಂಬಿನಿಂದೆಚ್ಚೊಡಾ । ಗೋಣ್ಮೊದಲ್ಕತ್ತರಿಸಿತವೆಮುಂಡವು
ಳ್ದಾರ್ಭಲಂಮುಡಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೪॥ ಬುಲ್ಲವಿಸಿತಮರಬಲವೊ

ಡನೆದೆಸೆದೆಸೆಗಳ್ಗೆ । ಚಲ್ಲಿದುದುಖಳಿರಬಲನೀವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳಿ। ನಿಲ್ಲದೀಶಾನಯಮನರವಮೂರ್ಛೆವಡಿಸಿಘುಡುಘುಡಿಸಿಘನರೋಷದಿಂದ ॥ ಎಲ್ಲಿಬಲನನ್ನಮುಟಿಯುಂಕೊಂದನಂತೋರಿ । ಸಲ್ಲಿಯವನಂಸೀಳ್ದುದಿಗುಬಲಿಯನೀಯಬೇ । ಕಲ್ಲದೀಬಾಳ್ವದೇಕೆನುತಿಂದ್ರನಂವೃತ್ತಜಂಭರಾದೆಚ್ಚರಂದು॥೧೫॥ ಪರ್ಬಿದವುದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಂಖಳರಬಾಣತತಿ। ಯಾರ್ಬಣ್ಣಿಸುವರವರಪೇರ್ಮೆಯಂನೋಡಿಬಳಿ। ಕಿರ್ಬರೆಡಬಲದೊಳೊಂದೇಭಾರಿತೆಗೆತೆಗೆದೆಸುತ್ತಿರಲುಸುರಪನಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆಸುಗೆಯಂಕತ್ತರಿಸುತಂಮರಳ್ದಿರ್ಬಲದಸುಭಟರೀಕ್ಷಿಸೆಬಿಳಿದವತ್ತಿತ್ತ। ಪೆರ್ಬೆಟ್ಟದಂತೆಕಡಿದಂಬುಗಳೆರಾಸಿಗಳ್ವೀಳಲೀನದುಬ್ಭತವನು ॥೧೬॥ ಒವ್ಮೊಮ್ಮೆಮರಕ್ಕಸವೈರ್ಮಮರೆಯೆಹಾಯೆಂದು। ಹಂವೈವುದವರಪರಿವಾರವಾಕ್ಷಣದೊಳಿಂ । ದ್ರಂಮೂರ್ಛೆಗೆಯೈಕಂಗೆಡುವುದೀಬಲಮಿಂತುಬಲ್ಪಿನಿಂಕಾದುತಿರಲು॥ ತವ್ಮೊಳಾಖಳರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂಮೂದಲಿಸು। ತಂಮಗುಳಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮೆರಡರಿಂದೆಸೆಯಲಿಂ । ದ್ರಂಮಹಿಗುರುಳ್ದನಾಸೇನೆಯಂಜಂಭವೃತ್ತಕೊರ್ಲ್ಲುತಿದ್ದರಂದು॥೧೭॥ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರೌಷಧಂಗಳಶಿವಸ್ಮರಣೆಗಳ। ಸೇವ್ಯದೊಳುಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದೇಳ್ದಿಂದ್ರನಾಪ್ರಳಯ । ಹವ್ಯವಾಹನನೆಪರರೂಪಾಗಿರಥಮಡರ್ದಗ್ರಬಾಣಂಗಳಿರಡಂ ॥ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದೊಳುತೊಟ್ಟಿಸೆಯೆಭುಗಿಲೆಂಬ। ನವ್ಯಸ್ಫುಲಿಂಗಸಂತಾನಭೂಮಂಗಳಿಂ । ಭೂವ್ಯೋಮವಿಡಿಯೆಬರುತಿರ್ಪವಾಬಾಣಂಗಳತಿ ಭರದೊಳೇನೆಂಬೆನು॥ ಬಿತ್ತರಿಸಲಳವಿದನುಜರಸೇನೆಸಂವುಂದ। ಕೊತ್ತರಿಸಿಬರ್ಪಬಾಣಂಗಳಿರಡಂನಡುವೆ। ಕತ್ತರಿಸಲಿಳಿಗುರುಳ್ದವುಹಿಂದಣರ್ದಂಗಳಗ್ರದಶರಂಗಳೊದಗಿ॥ತತ್ತರಿಸಿಕಡುವೇಗದಿಂದಾಮಹಾಮದೋ। ನ್ಮತ್ತಖಳವೃತ್ತಜಂಭರತಲಗಳಂಕಚ್ಚಿ। ಪೊತ್ತುರುಸಮುದ್ರಕಾಗಸಕೆತ್ತಿಬಿಸುಟವೆಲೆರಾಮುಕಳಚ್ಚರಿಯನು॥೧೯॥ ಬೀಳ್ದವವರಟ್ಟಿಗಳುಶೈಲಂಗಳುಳ್ವಂತೆ। ತಾಳ್ದುದುಭಯಮನಹತಸೇನೆಬಾಣಂಗಳಿಂ। ಪೂಳ್ದುಸೆಣಸುವಭಟರನುಳಿದದಿಕ್ಪಾಲಕರುಸಂಹರಿಸಿವಿಕ್ರಮದೊಳು॥ಕೇಳ್ದುಸುರಪನವಿಜಯವಾರ್ತೆಯಂಸಂತಸದೊ। ಳಾಳ್ದಕೊಲತೊಡಗಿದರುದೈತ್ಯರಂಕೇಳುತಕೆ। ರಳ್ದಕೇಸರಿಯಂತೆಖತಿಗೊಂಡುಶತಮಾಯನಾಹವಕ್ಕನುವಾದನು॥೨೦॥ಸೂಳೈಸಿದವುವಾದ್ಯನಿಖಿಳಮಾಖಳನೊಡನೆ। ಮೇಳೈಸುತಸುರತತಿಕರದಬಿಲ್ವಿದೆಯಂಪಡಾಳೈಸುತಾಗಶತಮಾಯನಿಂದ್ರನಸರಿಸದೊಳುನಿಂದುನಿನ್ನಕೊಂದು ॥ ಪಾ

ಳೈಸುವೆಂನಾಕಲೋಕವುಂಶೋಕವುವು। ನೋಲೈಸಿಸುವೆನೆಲವೊ
ನಿನ್ನ ಬಲೆಯುರ್ಗಪಿಡಿ। ಯಾಳೈಸುವೆಂನೆರದನಿನ್ನ ತೆತ್ತಿಗರನೆನುತಾ
ಖಳೆಂಕೋಲ್ಗರೆದನು॥೨೧॥ ನೂರಂಬಿನಿಂದಿಂದ್ರನಂಶಿಖಿಯನಂಬುಹ
ದಿನಾರರಿಂಯವುನನೈದಿಷುಗಳಿಂನಿರುತಿಯಂ। ಮೂರಂಬಿನಿಂವರು
ಣವುರುತಧನದೀಶಾನವಸುವುನುಗಳೆಂಬಿನಿಬರಂ॥ ಆರಾರ್ಶರಂಗಳಿಂ
ದೆಟ್ಟವರತನುಗಳಂ। ಡೋರೆನಿಸಿಯಶ್ವಸಾರಥಿತೇರ್ಗಳಂತಿರುವ। ನೇ
ರಿಸಿದಬಿಲ್ಲಳಂಕಡಿಕಡಿದುವುತ್ತೆವುತ್ತೆಸುತಿರ್ದನೇವೇಳ್ವೆನು॥೨೨
ಅತ್ಯುಗ್ರಖಳನರೂಪಂಕಂಡುಸುರಬಲದ। ಪತ್ಯೇಕರೆಲ್ಲರುಂವುಳ
ರ್ಫೆವಡೆದದುರ್ಷ್ಟ। ದಿತ್ಯಾತ್ಮಜರಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯಿಂನೆನೆಯದವರಿಲ್ಲ
ವಾನಿರ್ಜರರೊಳು॥ ವೃತ್ಯುಪ್ಪೊಕ್ಕಂತಾಯುತ್ತಪೋಳಲೀನಾಖಳಾ।
ಘೆತ್ಯವುಂವಿಗೆಯುಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾ। ದಿತ್ಯವಸುವುನುಳುಲಂಕಂ
ಗೆಟ್ಟುಬೆಂಗೊಟ್ಟುಭಯದೊಳ್ಳೋಡುತ್ತಿರ್ದಳು॥೨೩॥ಸೋರ್ವನೆತ್ತ
ರಸುರಿವಕರುಳನಡುಪಂಗದಬೆ। ಮರ್ವನಿಯಪರಿದೆಳವೆಯ್ಯಜೋ
ಡುಮೊಗದೊಳ್ಮ್ಮೆ। ಸುರ್ವಬಿಡುಗುರುಳಬೆನ್ನೊಳುನಟ್ಟಸರಳತಬ್ಬಿ
ಬ್ಬಿಸವನಡೆನುಡಿಗಳೆ॥ಬೇರ್ವರಿದಭಯದಪಿಂನೋಟದೊಣಮೈಯು
ಕಡು। ಪಾರ್ವದೆಯಪೊಯ್ವಳೈಗಳ ಪೊತ್ತನಾಚಿಕೆಯ। ಸರ್ವದಿಕ್ಪಾ
ಲರೋಟಂಗಾಣುತಜನಾಗ್ರಸಂದಾಳ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೪॥ಸಂತೈ
ಸಿದಂಕೆಟ್ಟವುರಿದೋಡಿಬರ್ದವರ। ಸಂತತಿಗಳಂಸರ್ವಸನ್ನಾಹ
ದಿಂದಾತ್ಮ। ಸಂತಾನವುಗಣಿತವೆಂಡಲಂಬರಿವುಪಾಕೋಪದಿಂರ
ಥವಡದುರ್ ॥ಪಿಂತಪಿಳಿಲೋಕವುಂಪೆತ್ತವಂಕೊಲೆಗಣಿಸ। ಲಂತಖಿಳ
ವಾಗಬಿಹುದೇನೆನಲುಬೊವ್ಮ್ಮನಾಂ। ತಾಂತಖಿಳರಂಕೊಂದುಕೊ
ಳುತಶತವಾಯುನಂತಾಗಲವನಿಂತೆಂದನು॥೨೫॥ ಘಡಘಡಿಲವಿಲವೊ
ತೊಲತೊಲಗುಲೋಕಂಗಳಂ । ಪಡೆದನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆನವ್ಮೊಡನೆಸಲ್ಲ
ದಾ। ಪಡಪನುಳಿದೆಟ್ಟರಿಕೆಯಿಂಕಾದೆನುತ್ತೆಟ್ಟಖಳನಶರಜಾಲಂಗಳಂ।
ತಡೆಗಡಿದುಶತವಾಯುನೆಂಬಹಂಕಾರಬಂ। ತಡದೆನೀನೆವ್ಮಪೆಸರಳಿ
ವುತಂಯಿನ್ನಿನಗೆ। ತಡವಿಲ್ಲವೆಂದುಪೊಸವುಸೆಯವಿಶಿಖಂಗಳಂಪಡ್ಮಾ
ಸನಂಕರದನು॥೨೬॥ಆಚತುರ್ಮ್ಮುಖನೆಟ್ಟಬಾಣಂಗಳಂಕಡಿದು। ಭೂ
ಚಕ್ರವುತ್ತದೆಸೆಯತ್ತನಭವುತ್ತತಾ। ರಾಚಂದ್ರವುಸ್ವರ್ಗ್ಯವುಂಡ
ಲಂಗಳೆಗತಿಯದೆತ್ತನಾನಾಭಾವದ ॥ ಈಚರಾಚರವುತ್ತಲಂಬುದಂ
ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ। ಗೋಚರವುದಾಗಲಾಶತವಾಯುಕರತಳವು। ಹಾಚಾಪನಿ
ರ್ಮ್ಮುಕ್ತಬಾಣಾಬ್ಧಿಬೊವ್ಮ್ಮನಂವುಸುಕೆತೇಂವಂಸುವೆನು॥೨೭॥

ಮುಟ್ಟಿದಕೆರಂಗಳೆಂಕೊಟ್ಟಿಕೈಯೊಡನೆಬ ಲ್ಗಿಚ್ಚಿದೆಯಖಳನರಥದಚ್ಚು
ನೊಗಗಾಲಿಗಳ। ನುಚ್ಚುಗಡಿದವನೆದೆಯನುಟ್ಟಕಳಿಸಲಂಬುಕಣ್ಮುಟ್ಟಿ
ಮೈಮರೆದುಖಳನು ॥ ಚೆಟ್ಟಕದೊಳೀಳ್ದಖತಿಪೆಟ್ಟಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ। ದೆ
ಚೆಕ್ಕೈಡಾಬಾಣಮಂಕೊಟ್ಟಕಲಿವನಂಗೆಲ್ದಿದಚ್ಚರಿಯೆ ತನಗೆನುತೆಮು
ಚ್ಚರದೆವಾಯೆಯಂಬಿಟ್ಟಿದಂಶತವಾಯನು ॥೨೯॥ ಪೆಸರದೇಂಶತ
ವಾಯನವನಘನವಾಯೆಬಂ। ಣಿಸಲಳವೆಕೇಳ್ಸಿದ್ಧರಾವುತಕ್ಷಣ
ದೊಳಗೆ। ಮುಸಿವಣ್ಣವಾಯುತ್ತು ಬೊವ್ಮಾಂಡವಿನಶಶಿಕಿರಣವುಡಗಿದ
ವುತಮುಮೆತ್ತಲು ॥ಪೆಸರಿಸಿದುದಾಬ್ರಹ್ಮನೆಸುವಪತ್ಯಸ್ತ್ರದೊಂ। ದೆಸ
ಕಮಂವಿಾರಿವೈಮೆಟ್ಟಿದುದುಸಲಿಪೆಟ್ಟಿ। ಬಸವಳಿದರಿಲ್ಲರುಂಕಂಗೆಟ್ಟು
ಬಾಯಿವ್ಪಟ್ಟುಮರವಟ್ಟರೇವೇಳ್ವೆನು ॥೩೦॥ ಪುಲಿಕರಡಿಪಂದಿಗಳುಫ
ಣಮುಹಷ್ಯವ್ಯಕದಂತಿ। ಬಲಸಿಹ್ಮಶರಭಭೇರುಂಡಾದಿಖಗವ್ಯಗದ। ಬ
ಳಿಗನ್ನೆಗಳೊಮ್ಮಸಳಿಕರ್ಕಟಕತಿಮಿತಿಮಿಂಗಳಾದಿಜಲಚರಾಳಿ॥ಮು
ಳಿಮಿಂಚುಬರಸಿಡಿಲ್ಬರುಗಾಳಿಧೂಳಿಸೆಕ್ಕೆ। ಚಳಿಕಿಚ್ಚುಹೊಗೆಯಸ್ತ್ರಶ
ಸ್ತ್ರತತಿಪೇಗುರ್ಮಂಡು। ಪೊಳೆಭೂತಭೀತಾಳಕುಲವೆಲ್ಲಮೆಡೆವಿಡದೆ
ಬಲವನುರೆನೋಯಿಸಿದವು ॥೩೦॥ ಎತ್ತೆತ್ತಲುಂಪಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳವುಳ್ಳವ
ನಿತಳೆ। ಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಪೆಟ್ಟಬೆಟ್ಟನಟ್ಟಡವಿಗಳು। ವೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಪಿರಿಯ
ಕಂಮರಿಯದರಿಯಭೀಕರಿಗಳದಗಂಹರಚಯಂ। ಎತ್ತಲುಂಲಯಕಾ
ರಿವಾರಿಭೂರಿಪಿಶಾಚ। ರೆತ್ತಲುಂಬಿಸಿಮುಂಡಕೊಂಡಕೆಂಡದಮುಳಿ
ಗ। ಳಿತ್ತಲುಂಘೋರಸಂಪಾರಕೂರಮೃಗಾಳಿಯಿದ್ದುದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆ
ನು ॥೩೧॥ ಪಿಡಿವನುಂಗುವಸೀಳ್ವತೂಳ್ವಪೊಳ್ವರಿವನರಿ। ಕಡವಕೊ
ಚ್ಚುವತಿವಿವಕವಿವಕಿವಿಯೊಳಿ। ಬೊಬ್ಬಿಡುವಪೊಂಚುವಪಾಯ್ವ
ಪೊಯ್ವಕೊಯ್ವಳಿವತುಳಿವಮುಳಿವಾಗಸಕ್ಕ ॥ಇಡುವೆಸುವ
ತರಿವಿವಿಕೊರೆವಬಿಸಿನೆತ್ತಂ। ಕುಡಿವಕಚ್ಚುವಪೀರ್ವಕಾರ್ವವಿಾ
ರ್ವರೆಗೊಲೆಯ । ಗಡಣಿಗಳಿಂನೋವಬೀವಸಾವನಿಬರಂಪದ್ಮಾಸ
ನಂಕಂಡನು ॥೩೨॥ ಬೆರಗಾಗಿಕವಿಲಭವನಿವನವಾಯೆಯನೊಂ
ದು। ತೆರದೊಳಪಹರಿಪೆನೆಂಬಸಿತರೊಳುಶತವಾಯ। ನುರುಬಿಕಂಗ
ಳಿಗೆಕಾಣಸಿಕೊಳ್ಳಿಡಬಲಂಪಿಂದುಮುಂದೆಲ್ಲಡೆಯೊಳು ॥ ಕರದನಂ
ಬುಗಳನವನರಿಯಸಿಡಿಲಂತದಂ। ಮುರಿಯೆಗಿರಿಯಂತದಂತರಿಯೆಕ
ಡಲಂತದಂ । ಸುರಿಯೆಮುತ್ತೊಂದೊಂದುತೆರದೊಳಿಡೆವಿಡದೆಬಂದೆರ
ಗಿದಂವಿಕ್ರಮುದೊಳು ॥೩೩॥ ಈಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಧುರಕೆನಿಲ್ವ
ರುಂ। ಟೀಸಮಾನಂಕಾದಿಕಾದಿಶತವಾಯಸುರೆ । ಬೀಸತ್ತಡರ್ದಂ

ಬರಾಂಕಣದೊಳಿರ್ದಬಲ್ಲತ್ತಲೆಯನೊತ್ತಿಕವಿಸಿ॥ ಮೋಸದೊಳುಬಿ
ಲ್ಲಂಬುಗಳಿಸದ್ದುಪುಟ್ಟಿದಂ। ತೋಸರಿಸದೆಸುತಿರ್ದನಂತ್ಯಕಾಲದಮೇ
ಘ। ಮೇಸಾಣೆವಿಡಿದಂಬುಮಳಿಗಳಂಕಳವದೆನೆರಾವುಕೇಳಿದ್ಭುತ
ವನು॥೩೪॥ ಬಾನಿಂದಲಿತ್ತೆತ್ತಲುಂಕರೆವನಿಡುಸರಳ। ಸೇದೆಯಿಂದೆ
ಲ್ಲರುಂಮೂರ್ಛೆವಡೆದರುಬೊವ್ಮ। ನೇನಾದನೆಂದರಿಯೆನರಿಜಾವ
ಮುನಿತರೊಳಿಗವನೆಸುವಬಾಣಂಗಳಿಂ ॥ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂಕಡಿದು
ಮವನೆಡೆಗೆಸಂ। ಧಾನಮುಂಮಾಳ್ಪಬಗೆಯುಂತಾಣದೀಕ್ಷ್ವರ। ಧ್ಯಾನ
ದಿಂದರಿದೊಡನೆಪಳಿಯರುದಾಸ್ತ್ರಮುಂಸರಸಿಜಭವಂತೆಗದನು॥೩೫
ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದುಗಿಯಲಾಮಾಡೆಗಳೊ೦ ಡಿ। ಕತ್ತತವುಮಡಗಿದು
ದುಹೆದೆಯೊಳೊ೦ಡಚರ್ಚಲಿ। ತ್ತೆತ್ತಲುಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮುರಿದುದಾಬಾ
ಣವುಂಕಿವಿವರೆಗತೆಗೆದುಬಿಡಲು ॥ ಮುತ್ತೆನಭದೊಳಿಗೆಸೆವಶತವಾ
ಯಕಂತವುಂ। ಕತ್ತರಿಸಿತಲೆಮುಂಡಮೆರಡನುಂಕಡಲೇಳಿರತ್ತವು
ರುಭೂಮಿಗಿಟ್ಟುದುಬೀಳ್ಚಿಭರಕದೇನಾಯ್ತೊ ಭೂತಳವೆಂದನು ॥
ಝಲ್ಲೆಂದುಸುರಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಕರೆಯಲ್ತೆವಾ। ಗ್ಘಲ್ಲಭನಸಿರಮುಡಿ
ಗೆದೈತ್ಯಸೇನಾರ್ಣವಂ। ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದುಬೇಸರಕ್ಕಸರುಸರಿದರಲ್ಲನ್ನಿ
ಬಳಿಕಾಬ್ರಹ್ಮನು॥ಬಿಲ್ಲೊಳೆಂಬಂತೊಟ್ಟನಡೆವತಿರೆಕಾಳಗದ,ಗೆಲ್ಲ
ದೊಳುನಿಕಾಪ್ಪಲವಸುಮುನುಗಳಾರ್ದ್ಯಂತ। ರೆಲ್ಲರೊತ್ತಿದರಳಿದುದಗಣ
ತಬಲಂಖಳರಸೇನೆಯೊಳ್ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ॥೩೬॥ ವಿಕ್ರಮದೊಳೊ
ತ್ತುವಾಬ್ರಹ್ಮನಂನಿಸುವಪ। ರಾಕ್ರಮಿಗಳೋರ್ವರಂಕಾಣೆನಾಖ
ಳಿಸೈನ್ಯ। ಚಕ್ರಪತಿಯಳಿವನಾಶುಂಭಾಸುರಂಕೇಳ್ದಖೇದಸಂಯು
ಕ್ತನಾಗಿ,ವಕ್ರಮಾದುದೆಸಮರಜಯಮೆನುತೆವಿಗ್ರಹೋ। ಪಕ್ರಮಾ
ವೇಶದಿಂತನ್ನಬಲಸಹಿತಂದ। ತಿಕ್ರಮಿಸಿನಡೆದಿನಾದಾನವಂಮಾನ
ವಂನೀಗಲಿದಿರಾಂತಭಟರು॥೩೮॥ ಮಿಾರ್ಚಬಸದೊಡ್ಡಿಗರುತೆಗದೋ
ಡಜಿದೆಯಕೆ।ಟ್ಟಿರ್ದವಗ್ಗರಲಿಕಾಳಗಕೆನುತೆಕಡುಪಸಿದ।ಶಾರ್ದೂಲದಂ
ತೆಶುಂಭಾಸುರಂರಥವಡರಿನಡೆಯೆಕಂಡಜಮುಖ್ಯರು॥ ಇರ್ದರೆಲ್ಲನ್ನ
ರಂಪೊಡೆದಂತೆದುರ್ಜಯಂ। ಪೊರ್ದಿದುದುಸುರಬಲಕೆಶುಂಭಾಸುರಂ
ತುಡುಕೆ।ಪೊರ್ದರೊಡೆಯನರಿಣವನೀಗಿದರ್ಭೀಗಿದರ್ಪಾಗಿದರ್ಕಂಡ
ಕಡೆಗೆ॥೩೯॥ನೋಯುನೊಂದಂಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ್ರನೊಡಲೊಳಿಗೆಪೂ।ರಾ
ಯವಾಯ್ತೀರುತಟ್ಟಿಕಾಪ್ಪಲರೆಲ್ಲರುಂ। ಛಾಯದಿಂಮೂರ್ಛೆವಡೆದ
ರ್ಕ್ಕಿಕ್ಕೆರೇನಾದರೆಂದರಿಯೆನಾಹವದೊಳು ॥ ಖೋಯೆಂದುತೆರುಬಿ
ದರ್ಖಳರಜೇಂದ್ರಾದ್ಯರಪ। ಲಾಯನದಹೇವಮುಂಕಂಡನೀವಿಷ್ಣು

ರೋ। ಷಾಯವಾನಸನಾಗಿಸರ್ವಸನ್ನಾಹದಿಂಕುಂಭಿಂಗೆವಾರಾಂತೆ
ನು॥೪೦॥ ಸಾರ್ತನಗಿದಿರ್ದಿನಿಂಬಾಳ್ವನೇನಿನ್ನ ನೈ । ನೂರ್ತಂಡುಗೈ
ದುಬಲಿಗೆರವಿನೆನಗಾಂತುದುಂ ಜಾರ್ತರಾದರ್ನಿನ್ನವಂದಿಗರುಪೋಗೆ
ನಲ್ವಿಷ್ಣುವತಿಕೋಪದಿಂದ॥ಆರ್ತನಗೆಸರಿಯೆಲವೊಸಾಯಬೇಡೆನು
ತವನ। ತೇರ್ತಮುರ್ತುಪುರಾಗಲಿಚ್ಚಿವಸುಮತಿಗೆಕಂ । ನೀರ್ತಳ್ಳಿ
ತುಳ್ಳಿದಂಕೈಗೆಡದೆಸಾಯಕಸಮುರ್ಧನುಂಶಾಜ್ಞಬಳಿಕ॥೪೧॥ಏಳ್ದ
ಳೆದುನೊಂದಕಾಳ್ಪಂದಿಯುಂತವನಾಥ। ನುರ್ಚಂಡಶರಮನೋರ್ಕೈ
ಗೊಂಡುಘುಡುಘುಡಿಸಿ । ದೋರ್ದಂಡವುಂನೀಡಿವಿಷ್ಣುವಿನತೇರನಿ
ಡುಬೊಗೆರಿಯೊಲ್ನಭಕಿಡಲ್ಕೆ॥ ಸಾರ್ದುಬೊವಮ್ಮಾಂಡವುಂಬೀಳ್ವ
ರಥಮುಂನಡುವೆ। ಮಾರ್ದುಹರಿಪೊಟನೆಗೆದುಗಗನದೊಳುವೀಳ್ದಂ।
ತಾರ್ದ್ರಕುಂಭನವೋಲಬೀಳಿರ್ವರ್ನೊಂದುರುಳ್ದ್ರುಮೂರ್ಛಿತರಾ
ದರು॥೪೦॥ಕ್ಷಣದೊಳೆಚ್ಚತ್ತುಕಡುವೇಗದಿಂದೀರ್ವರುಂ। ಮಣಿವರೂ
ಥಾರೂಢರಾಗಿಬಿಲ್ವಿಡಿದುಮಾ। ರ್ಗಣಕೆವಾರ್ಗಣವೊಡನೆಘೋಯ
ಕಂಘೋಯಮುಳಿಲಿಂಗಳೆಲ್ಲುತಿಗಜಾತಿ॥ ಸೆಣಸಿಂಗೆಸೆಣಸುಮೂದಲೆಗೆ
ಮೂದಲೆಗಳಿಂ। ಹೆಣಗಿದರುಶರಖಡ್ಗ ಪರಶುಗದೆಚಕ್ರಕಂ। ಪೆಣಮು
ಷ್ಟಿಯುಟ್ಟಾದಿಸಕಲಯುದ್ಧಂಗಳಿಂಹೆರಿತೆಗೆಯದೋರೋರ್ವರು ॥೪೩॥
ನೀಲಪರ್ವತಮೆರಡುಸೋರ್ವಂತೆಸಂವರ್ತ। ಕಾಲಮೇಘದ್ವಯಂಸೆ
ಣಸುವಂತಾಮಹಾ। ಸ್ಫಾಲಾಂಗರೆಚ್ಚಾಡುತಿರಲೀರ್ವರವಯವದಘೋ
ಯಘೋಯಂಗಳೊಳಗೆ॥ ಮೇಲಮೆಲೊಸರ್ವನೆತ್ತರೊಳಿದ್ದುಪೂನಾ
ದ। ಪಾಲಾಶತರುಗಳೋಳ್ನೆದಜಾಜಿನಗಿರಿಯೊಲಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯರ
ಸಕುಂಭಾಸುರರೊವ್ವೆದರ್ದರೇನೆಂದೆಂಬೆನವರಧಟನು ॥೪೪॥ ಸಮನ
ಪ್ಪನಾಹರಿಗೆಶುಂಭನಾಶುಂಭಂಗೆ। ಸಮನೀವುಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದಿರಳ್ದಂ
ಡದವ । ರಮಮವುಜಭಾವೆನಲಾ ತ್ಮದಿದರನೇಕಸತ್ವದೆಬಳಿಕ್ಕೆಂದೀ
ರ್ವರು॥ಸಮರದೊಳುಸರಿಯಾಗೆಶುಂಭನತಿಕೋಪದಿನ । ಸಮಬಾ
ಣವೊಂದರಿಂದೆದೆಯನೆಚೆಹ್ಹೀಡೆತಿರೋ। ಭ್ರಮಣದೊಳುಮೂರ್ಛಿ
ಸಿಮರಳ್ದೀಳ್ದುವಿಷ್ಣುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂಕೆಡೆಯಕ್ಕೆನು॥೪೫॥ ಸರ್ವಶಯನ
ನಬಾಣಜತಿಗವನಮುಖದೆನೆ। ತ್ತರ್ವರಿದುದೆತ್ತಲುಂಸುತ್ತಲುಂಕೋ
ಪದಿಂ। ಕರ್ಪಸೋದರನಿಶುಂಭಾದಿಗಳುವಿಷ್ಣುವಂತವೆಮುತ್ತಲಾ
ಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ತೇರ್ಪತ್ತಿಶುಂಭನಿದಿರನ್ನೊಡಿಮುಳಿಸುಮೂರಿರ್ವ
ತ್ತುಮಡಿಯಾಗೆವಿಷ್ಣುವಂಕಾಣುತಿಂ। ನೋರ್ಪತ್ತುಬದುಕುನೀಂ
ಕಾಜೀವೆನುತುಗ್ರಶಕ್ತಿಯನಾರ್ದುತೆಗೆದಿಟ್ಟನು॥೪೬॥ ಪೇರುರವನುಗಿ

ಸುದಾಶಕ್ತಿಸರಿವೈನುರೆದು। ತೇರೊಳಗಿಬೀಳ್ದೆನಿನ್ನಿದಚಾರದೆನು
ತವನ। ಸಾರಥಿವರಳ್ಳಿದಂಪಾಳಿಯಕೆರಫವನಾಬ್ರಂಹೇಂದ್ರರಳವ
ಳಿದರು॥ ಈರಾಕ್ಷಸಳಿಬೆಂಬತ್ತಿದುದುನಿಡುಸರಳ್। ಸಾರದಿಂತೊಡೆ
ನಡುಕೊರಳ್ಪರಿದುಕೂಡೆಸಂ । ಹಾರವಾಯ್ತಾಗಳ್ಪೈನೂರ್ವದ್ಮಬಲ
ವುಳಿದುದೋಡಿಬೀಡಂಪೊಕ್ಕವು॥೪೬॥ಕರಿತುರಗರಥಶರಾಳಿಯು
ನಿರಿಸಿಕೈವುಗಿದು। ವರವೃತ್ತಡರ್ಪುಲ್ಲಚ್ಚಿನೀರೆಲ್ವಕ್ಕಸಲೆ। ಬೆ
ರಳಿಗಳ್ವಾಯೊಳಿಟ್ಟಯ್ಯಕಾಯೆಂದುಕಾಲ್ಗಳಬಡುದೈನ್ಯವಾಂ
ತು॥ ಕರುಣವನೆಪಡೆದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಕಾಲ್ಬೀಗ। ವೆರಸತಿರು
ತಿರುಗಿನೋಡುತಪಾಳಿಯುಂಬೊಗುವ । ಸುರರಸೇನೆಯಸಡಗರಂ
ಗಂಡುಸೇನಾವಿಯುರಿದಿದ್ದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೪೪॥ ಬಾಯನೊಡೆಬ
ಡಿವಾಸೆಗೀಳ್ತರುಳಿಳ್ಗೊಯ್ವಾಗ। ಲಾತ್ತಯೊಡಲ್ತೆರಪೀವುದೇನಿವುಗೆ
ಹೊಯ್ದಾಡಿ। ಸಮಯಲೂಣೆಯುವಸುದೆಸುಡುನಿವ್ಮಬಾಳ್ಗಳೆನೆನು
ತ್ತೆಜರೆದವುರಕುಲವುಂ॥ ಖೋಯೆನುತೆಬಪ್ಪಸುರರಂಕಂಡುತೇ
ರೇರಿ।ಜೀಯನೇರಿಸಿಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತೆಪಳಿಯುಹರ। ನಾಯತಂದಾ
ರ್ದಿತ್ಯಬಲಸಹಂಷಣ್ಮುಖಂತರುಬಿದಂಪರಬಲವನು॥೪೯॥ ಗಡಬಡಿ
ಸಿದುದುಲಗ್ಗೆವರೆಕೋಟಪಗೆಗಳಂ। ಕೆಡಕೆಡಯೆನುತ್ತೆಕಹಳೆಗಳೊದ
ರೆಆಳ್ದೆದೆಯ। ಧಡಧಡಂಗಳ್ಮುಣ್ಪದವುರರ್ಗಹರಿಯಜರ್ಕರಹರಸಿ
ಧೈರ್ಯದಿಂದ॥ಓಡನೊಡನೆಹುಲಗಟ್ಟಯುರುಬುವೆಸುರಾಳಿಯುಂ । ತ
ಡತಡದುತಾಡುತಿರ್ದರ್ಭಂಭಸಿಷ್ಣುಗಳಂ। ಕಡಿಕಡಿದುಖಾತಿಯಿಂ
ದಾಷಣ್ಮುಖಂಸರಳ್ದೊಟ್ಟನುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೫೦॥ ಸಾರಿಬೀಂಕೆಡಬೇ
ಡತೊಲಗುಹರಿವಿಧಗಳಂ । ಗಾರುಗಿಸಿದವಿಕ್ರಮಂಸಲ್ಲದೆಮಗೆ ಮೈ
ದೋರಿಕಾಯಿದದೈತ್ಯರೇನಾದರೆಂಬುದಂಪಿಂತನೀಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥
ಕಾರಿಸುವೆನವರಂಡಯಸಿದುದನೆನುತಬಿ।ಲ್ಗಾರಥಿದೇವನೆಸ್ತುಂ
ಕರದಬಲ್ಬಿಲ್ಲ। ಳಾರರಿಂಖಿಳನಸಾರಥಿತಾಶ್ವಂಗಳಿರಡಡೆಗಡೆಯುಲೇ
ನೆಂಬೆನು॥೫೧॥ ತೇರ್ಮರಿಯೆಪೊಸತೇರನಳವಡಿಸಿಶಂಭನೈ। ನೂ
ರ್ಮಡಿಯಬೀರದಂಪೊಸವುನೆಯಕಣ್ಗೆಗಳಂ। ಕಾಮರ್ದಕದೊಳೊಂದಿ
ಸಿಬಿಡದ್ದಶಾವನಿನಭೋವಂಡಲಂಗಳೊಳಿಲ್ಲಿಯುಂ॥ ಕಾರ್ಮಳಿಗಳನೆ
ಕರದವನತುವುನ್ನಿವಿಸದೊಳ । ಗಾರ್ಮ್ಮಂಕಡಿದವನಕೇತುಚಿತ
ವುರಕವಚ। ಧರ್ಮಸಾರಥಿವರೂಥಂಗಳಂಕಡಿದುವಿರಥನವಾಡಿದಂಕ್ಷ
ಣದೊಳು॥೫೨॥ವಿರಥನಮದಾಶಂಭನೊಡನೆಗದೆವಿಡಿದುಜೆ।ಟ್ಟರದೊ
ಳೊದಗಲ್ಕದಂಕಡಿಯಲಸಿವಿಡಿದುನಿ।ರ್ಭರದೊಳೊದಗಲ್ಕದಂತರಿಯೆ

ತೋಮರಚಕ್ರಪರಿಘಮುದ್ಗರಮುಸುಂಡಿ॥ಪರಶುವೊದಲಾದಬಹ್ವೀ
ಸಾಯುಧಂಗಳೊಳ್ಳಿರಿವಿಡಿಯಲೊದಗಲನಿತಂಬೀಗದೊಳ್ಮಹೇ
ಶ್ವರಸುತಂತರಿದವನವ್ಯೆತುಂಬಘೋಯಮುಂ । ಕಾಣಿಸಿದನೇನೆಂಬಿ
ನು॥ಇಂತುನಾನಾತೆರದಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಜಾಲಂಗಳಿಂತಡೆಯದೊದಗಿಗುಹ
ನಂಗದೊಳ್ಳುಘಾಯಂಗಳಂತಾಗಿಸಲ್ಮೆರೆಯದಾತನಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿನುಂ
ಗಿದಪೆನೆಂಬವುನದ॥ಭ್ರಾಂತಿಯುಂವೀಲಾಸ್ಯವೆತಲೆಯನರಿವಾಬಾ
ಣವುಂತೆಗೆದಿನಂಗಿರಿಜೆಯಸ್ತ್ರಕ್ಕೆವಿಸಲಂ। ದಂತದಂಬಿಟ್ಟುಷಣ್ಮು
ಖನಾಗ್ಯರಂಗಳಿಂಖಳನುರವನೊಡೆಯುಬ್ಬನು॥ನಿಲವಿನಿಂಕೆಡದನವ
ನನಿತರೊಳುಘೊರಿಬೀಳ್ಕ। ನೆಲೆಲೆಕವಿಕವಿಯೆನುತೆಸುತ್ತಲಿತ್ತೆತ್ತಲ
ವ । ನಳಿಲಿಗನಿಕುಂಭಕುಂಭನಿಕುಂಭಶರಭಗಜಶಿರಕಪಿಲವೃಷಪೆರ್ವ
ರು॥ಬಲಿವಿಲೋಚನಪಾಕಬಾಣವಿದಾರ್ವಣಕ। ಬಲಶಂಖುಶಿರವಜ್ರನಾ
ಭವೊದಲಾಗಿರ್ದ । ಖಳರೊದಗಿಕುಂಭನಂಬೀಡಿಂಗೆಸೊರಿಸಿಕೆಣಕಿದ
ರೊಡನೆಷಣ್ಮುಖನನು॥೫೪॥ಗಿರಿಯಬಳಗಂವುತ್ತೆಕುಲಿಶವುಂಜು
ವದೆನವ । ಕರಿಯಜುಂಗುಳಿಯುರುಬೆಸಿಂಗವುಳ್ಳವದೆವುದು। ನರಿ
ಯಹಿಂಡುರವಣಿಸೆಪೇರ್ಬ್ಬಲಿಭಯುಂಗೊಂಬುದೇಸಿದ್ಧರಾವುಕೇಳ್ವು
ತರತರದೊಳಿತ್ತೆತ್ತಲುಂಕವಿವರಕ್ಕಸರ। ನೆರವಿಷಣ್ಮುಖನಂತೆರಳ್ದು
ವ್ರದಿಕೂಡೆಸಂ। ಹರಿಸತೊಡಗಿದಸವಂಪ್ರಳಯಹರನಪರಾವತಾರ
ವಿನೆಸಂಗರದೊಳು ॥೫೬। ಇದಿರೊಳುರುಬಿದನಿಕುಂಭನನೆಚ್ಚುಬ
ಲದೊಳೊ । ತ್ತಿದಕುಂಭನಂಬಡಿದುವಾವುದೋಳ್ಳಿಂದುತಾ। ಗಿದಶ
ರಭನಂಸದೆರುಬೆಂಗಡೆಯೊಳೆಸವಬ? ಯಂಕೆಡಪಿಮೇಲಿಮೇಲಿ। ಒ
ದಗುವನಿಕುಂಭಪಾಕರನಿಳೆಗುರುಳಿಸೆವೋ । ಹುದಶಬಲಶಂಖುಶಿರವ
ಜ್ರನಾಭಾಬ್ಜ । ಳ್ಳರನಕರ್ಕಶದನುಜರಂವುಳಿದವಡಿಸಿದಂಗುಹ
ನೊಂದುನಿಮಿಷದೊಳೆಗೆ॥೫೭॥ಮಡಿವರ್ಗಗಡೆಯಿಲ್ಲವಾಹನದಮೇ
ಗಣಂ । ಕೆಡವರ್ಗೆವಿತಿಯಿಲ್ಲಘೋಯಂಗಳಿಂವುಳಿದ। ವಡವರ್ಗಗ
ಣನೆಯಿಲ್ಲರೆಜೀವವಾಗಿಕೈಕಾಲ್ಗಳುಡಿದರೆಗಂಗಳಂ ॥ ಬಿಡುವರ್ಗೆಲೆ
ಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಸುಗೆಯುರುಬೆಯೊಳಿದೆಗ । ಳೊಡವರ್ಗೆವೀರೆಯಿಲ್ಲೆತ್ತಲುಂ
ಪರಿದುಬೆಂ । ಗೂಡವರ್ಗಕಡೆಯಿಲ್ಲವೆನೆವುರಿದುದಾಬಲಂಪೇಳ
ಲೇನದುಭ್ಭತವನು ॥೫೮॥ ಬೆಂಬತ್ತಿದುದುವಿಷ್ಣುವಿಧಿವುಖ್ಯದೇವ
ನಿಕ। ರುಂಬವೆತ್ತೆತ್ತಲುಂಖಳರಾನೆಕುದುರೆತೇ । ರಂಬಿಟ್ಟುಕಂಗೆ
ಟ್ಟುವುತಿಯಳಿದುಧೃತಿಗುಂದಿಬಹುದೈನ್ಯದಿಂಕೈಗಳಂ॥ ತಂಬುಲಕೆ
ನೀಡಿಗಡ್ಡಂಮಾಸೆವೆರಸಿಬಸು। ರಂಬಿಂದವುಕ್ಕಳಾಂನಿವುಗಂದುಭಟ

ಸವುಂ। ಹಂಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡುತವುಕ್ಕಯಪಾಳಿಯುಂಬೊಕ್ಕುದೇನೆಂ
ಬಿನಟ್ಟರಿಯನು ॥೪೯॥ ಓಡುವಸುರಾಳಿಯುಂಸುರರಿರದೆಜೆಂಬತ್ತಿ ।
ಕೂಡಿಪೊಕ್ಕರ್ಪಾಳಿಯುಂಗಳಂಬಲುಸೂರೆ ಮಾಡಿಗುಡಿಗೂಡಾರವುಂ
ಕೊಯ್ದುತವುತವುಗೆಸೂಳಿಯರಸೆರೆಯಪಿಡಿದು ॥ ಮಾಡಿದಸರ್ಗಕ
ಲಗೆಭೀತಿಯುಂಜಯದೊಳೋ। ಲಾಡಿದರ್ಬಿಂಕದಿಂಜಯಶ್ರೀರಿಯುಂ
ಪೊಯಿಸಿ । ತಾಡಲೀನಾಷಣ್ಮುಖಂತಿರುಗಿದಂತವ್ಮುಪಾಳಿಯಕೆಸಂ
ಭ್ರವುದೋಳಿು ॥೬೦॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ ।
ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಗೆ
ಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕ
ಲಭೋಗವುನ । ನಂತನ್ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂ
ತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೬೧॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ೪೯ಕ್ಕಂ ಪದಂ೪೯ಕ್ಕಂ ವುಂಗಳೆ.

೧೦ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಧುರದೊಳಂಧಾಸುರಂಹರನೊಡನೆಕಾದಲಾ। ಪ
ರಶಿವಂಶೂಲದಿಂದಿರಿದಿತ್ತೆನುತಿಸಲತಿ । ಕರುಣದಿಂದವನಹೃದ
ಯಾಂಗಣದಿನಟಿಸಿಗಣಪದವಿಯುಂಕೊಟ್ಟನೊಲಿದು॥

ಪದ॥ ಕಮಲನೇತ್ರಾಂಬಕಸುಪೂಜಿತಪದಾಂಭೋಜ । ಕಮ
ಲಗಭೋರ್ದಯಕುಮಾರಕಶಿರಶ್ಛೇದ।ಕಮಲಸಖಪುತ್ರಗಾತತ್ರಾರ
ಣ್ಯಘೆನದಾವಕಮಲಕಮಲಾರಿಧರನೆ ॥ ಕಮಲಮಿತಾಬ್ಜವಹ್ನಿತ್ರಿ
ಲೋಚನನೆಸೆವ। ಕಮಲಾಕುಮಾರದಹನೀಕೃತಸುಭಸಿತಾಂಗ, ಕ
ಮಲಾಪ್ತಕೋಟಿಸ್ಪಕಾಶಜಯಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸುಜನರಕ್ಷ॥೧॥
ಘನಮಹಿಮಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನೀಂವುಂಗಥೆಯ। ನನುನಯದಿಪೇಳ
ನಲುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ। ವಿನಯದಿಂಪೇಳ್ದನಾಸವುಯದೊಳಗಿನನ
ಪರವಾರ್ಥಗಿಳಿದಂಭರದೊಳು॥ನೆನದುರಣಭಂಗವುಂಸಕಲದೈತ್ಯರ್ತ
ವ್ಮ। ಮನದಹಂಕೃತವುಳಿದುದುಳ್ಖದಿಂನೋವುತಿ। ರ್ವಿನವುಂಧಕಾ
ಸುರಂಕರಿಸಿದಂಧೊರೆಧೊರೆಗಳಂವುಂತಣಂಗೆಯ್ಯಲು ॥೦॥ ವುಸು
ಕದಲಗಳಪೋದಹಂಕೃತಿಯನಿಷ್ಕಳೆಯ। ವುಸುಡುಗಳವೆಲ್ಲವೆ
ಲ್ಲನೆಬರ್ಪನಡೆಯಜಾ। ನಿಸುವಬಗಗಳಪೊತ್ತದುಗುಡಗಳಕೆಳಗನಿ
ಟ್ಟಪನೋಟಗಳಸನ್ನೆಯ॥ ನಸುವಾತುಗಳನೇಳ್ದಸುಯಿಲನಾಂಟಿ
ಕೆಯುಗುಹ, ನೆಸುಗೆಯಿಂಸೇಳ್ದವೈಗಳಖಳರ್ಬಂದುವುಂಟಿಸಿದರೋ

ರೋರ್ವರೋರ್ವರಮರೆಯೊಳಿತ್ತಿತ್ತವಿಸುಳಿದೇಂಪಣ್ಣಿಸುವೆನು॥೩॥
ಭೋರ್ಗರೆಯದೊಪ್ಪುವಸಮುದ್ರದಂತೊಂದರೆತ, ಳಿರ್ದಲದಿರ್ಪವನ
ದಂತೆಗಡಗುಡುಮಾಣ್ದ॥ಕಾರ್ಗಲದಭ್ರಮಾಲಿಗಳಿಂತೆಮಾನಮಂತಾ
ಳ್ದಾಮಹಾಸಭೆಯೊಳು॥ದುರ್ಗರ್ವಮುಳಿಭಟರಂಮಿತ್ರಕಂಬಂಧು
ವರ್ಗಂಗಳಂನೋಡಿಬೇರೆಬೇರೆನಿಬರಪೆ ।ಸರ್ಗಳಿಂಕರದುಪೊರೆಯೊ
ಳ್ಕಳ್ಳಿರಿಸಿಯಂಧಕಾಸುರನವರ್ಗಂದನು ॥೪॥ ಚಿಂತೆಯೇತಕ್ಕಿರಿತ
ಮುರಿತಮಿವ್ವಸಮರದೊಳೆ । ಗಂತಪ್ಪವರ್ಗಾರ್ದೊಡಂಬರ್ಪವೀವ್ಯ
ಥಾ । ಭ್ರಾಂತಿಬೇಡೆಂದೆಲ್ಲರಂತಿಳುಪಿತನ್ನಾಪ್ತರಂಕರೆದುವಿನಯದಿಂ
ದ॥ಪಿಂತಾದಕಾಳಿಗದೊಳೆಂವಿಜಯಾಪಜಯ।ಮುಂತಿರ್ಕಬಹುಕಾಲ
ಮಾಯುಸ್ತರಣಮಾಪೆಗೆಯ।ನೆಂತುಸ್ಮರಿಸವೇಳ್ಕಂಬುದಂತಿಳಿದೆ
ಮಗಪೇಳಿರೈನೀವೆಂದನು॥೫॥ಆಮಾತನೆಲ್ಲರುಂಕೇಳ್ದುಮೌನಂದಾ
ಳ್ದಿ । ತಾವೊರ್ವರೊರ್ವರೊಗಂನೋಡುತಿರೆಮಹಾ । ಭೀಮಾಂ
ಗನಾಗಗನಮೂರ್ಜಿಯಂಧಾಸುರನಸಮ್ಮುಖದೊಳಿದ್ದನಿಂದು॥ಈ
ಮಹಾಸಭೆಯವೀರರ್ಕಳಿರೆರಿಪುವಂವಿ । ರಾಮುವೆನಿಪುದುನಿಮಗೆ
ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲಾಂದೊಡೆಂ.ನೀವುನಕೆತೋರಿದುದನುಸ್ಮರುವೆನಿದಂ
ಕೇಳಿವೆಂದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೬॥ಅಂದುವೊದಲಾಗಿಪಗಲೆನಸಮ
ರದಿಂದೆಮಗೆ।ಬಂದುದಪಜಯವಾನಿಶಾಚರರ್ನೋಡಲದ। ರಿಂದಿರು
ಳ್ದಾಳಿಗಂಜಯಮಪ್ಪುದೆಮಗೆನವಿಸ್ಮಾಸರ್ವಶಕ್ತಿವೆರಸಿ ॥ ಇಂದುಜ
ಯಸಿದಗೆಲ್ಲದೊಳ್ಕೈಗಳಂಮುರದು।ಸಂದಗರ್ವದೊಳಿರಂಗಿದಸಕಲ
ದೇವತಾ।ವೃಂದಮಂಕೊಲಲಕ್ಕುಮಿದುನಿಶ್ಚಯಂಮನಕೆಬೆರ್ಚೊಡೆ
ಸಗುವದೆಂದನು॥೭॥ಸಹಜನೆಂದಂಶುಂಭನೊಪ್ಪಿದಂಶರಭನದ।ನಹು
ದೆಂದನಂಧಕಾಸುರನುಳಿದರಿಲ್ಲರುಂ।ನಹುಸಿಕೊಂಡರ್ಗನಮೂರ್ಜಿ
ಮತಮೀತಮ್ಮಮತಮೆಂದುತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು॥ಗಹಗಹಿಸಿದಂಪ್ರಹ
ಲ್ಲಾದನರಿದರಿದುಮರು । ಳಿಸುರನುರೆಕಂಡುಕಂಡಂಕಾಣದಂತಿರ್ದ।
ಮಹಿಷಸ್ವರೂಪರಂತಿಳಿಪಲೀಶಂಗೆವಶವಲ್ಲವೆಂದಿಂತೆಂದನು॥೮॥ಶ
ತಮಾಯುಜಂಭಬಲನಮುಚಿವೃತ್ರರ್ಗವುಂ।ಕ್ಷಪ್ರತಿಮಾನರುಂಟಿಸ
ಮರದೊಳವೊರ್ದಲಾದ।ರತಿಮಾನವುಡಗಿಮುಡಿದರ್ಪತ್ತಬಲಕೆ
ಗಡೆಗಾಣೆನೀರಕ್ಕಸರೊಳು ॥ ಕ್ಷತಮಾಗದವರದಾರ್ಭೋರಹತಬಲ
ದೊಳಗೆ।ಹತಮಾದರಾರಿಣಸುಬೇಗಶಿವನಡಿಗಳ್ದೆ। ನತನಾಗುವುಧು
ಪರಂನಂಬಿಕೆಡಬೇಡಪೇಳ್ದೆಂತ್ರಿವಾಚದೊಳಿಂದನು ॥೯॥ ಎನೆಕೇ
ಳ್ದುಘುಡುಘುಡಿಸಿಕಂಗಳೊಳುಕಿಡಿಗೆದರಿ।ಭೂಕನಲುತಂಧಾಸುರಂನು

ಡಿದನಿವರಂತೆಯೋ। ಚನೆಗೆಕರೆದಿವೆನಿನ್ನ ನರಿಚಬೇಡೆಂದು ಪಹಲಾ
ದನಂಜರೆದು ನುಡಿದು ॥ ದನುಜನೇನಾಪಿತ್ವಳಿಗಗೆನವೆಮೂರ್ಧ್ನಿಗು
ರಿ। ಮುಸವೊಲಿದುಪೂರ್ಣಾಭಿಷೇಚನಂಗೆಯಿಸ್ದಾಗ। ನೆನದಕಾರ್ಯ
ಮುನೆಸಗಿಯೆಂದು ವೀಳೆಯವಿತ್ತುಕಳಿಸಲಿಳೆಗೆಬೀಳೊಟ್ಟನು ॥೧೦॥ಕರಿ
ಯಘಂಟೆಗಳಿಳುದುರೆಗಳಿನಾಲಿಗೆಗಳಂ। ಸರಮುನ್ನಿದೊಲ್ತಟ್ಟವಂಡ
ವೊತ್ತಿಸದೆವರಿ। ಪೆರಿಯವಾದ್ಯಂಗಳಂಬಾಜಿಸದೆಗುಪ್ಪದಿಂಸರ್ವಸನ್ನಾ
ಹವಾಗಿ ॥ ಧೂರಿಧೂರಿಗಳೇನಡೆದುಹೊಕ್ಕಿಂದಿನಲ್ಲಿತೆವು। ಗಿರಡರೊ
ಳಗೊಂದಾಗವೇಳ್ದಿಂದುಬಂದುಪುರ। ಜನಪಾಳಿಯದಸುತ್ತೆತ್ತಲುಂ
ವೋಜರಿಸಿನಿಂದರೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೧೧॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಳೇಳ್ವಿಳರ
ನುರಿನೋಯಿಸಿದ। ಗೆಲವಿನೋಳ್ಪಿಸರಪೆಡಸಿಲ್ಲವುಂವುರದುತಾಂ
ಮುಲಗಿದವ್ಸಕಲರುಂಮೆತ್ತಲ್ಲಗಾಸುಳಿರುಬೇಳೆವೆಯಬೂದಿಯೂದಿ ॥
ತಳಿಬೇಲೆಬದ್ದರಂಗಳೆಮುರಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದು। ನೊಳಪೊಕ್ಕುಸುರ
ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರಿಸಪಾಳಿಯಂ। ಗಳವೇಲಬೀಳ್ದುಕೊಲತೊಡಗಿದರುತ
ಮ್ಮಿಚ್ಚೆಯಿಂದದೇಂವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥೧೨॥ ಮರದೊರಂಗಿದರನಿರಿದಿರಿ
ದಾಂಕಿಕೊಳ್ಳಿಂ ಕೊರದೆಚ್ಚರೊಳಿಗೇಳ್ವರಂಮೆಟ್ಟಿಕಾಲ್ವಿಡಿದು।
ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದರೆದ್ದೋಡುವರನಟ್ಟಿಪಿಡಿದೊತ್ತಿನಡುಕೈಕಾಳ್ಗಳಿಂ ॥
ಮುರಿದಿಟ್ಟರೆತ್ತಾನುವಿದಿರಾದೊಡಲ್ಲಳಿಂ। ತರಿತರಿದುಕತ್ತರಿಸಿಕೊ
ಚ್ಚಿಖಂಡಿಸಿಪಲವ। ತೆರೆದೊಳರೆಗೊಲೆಗಳೆಂನೆರೆಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿ
ದರ್ಖಳರದೇಂಪೊಗಳ್ವಿನು ॥೧೩॥ ಆಳಕಾಲ್ವಿಡಿದುಭಟರಂಬಡಿದು
ಕುದುರೆಗಳಿಬಾಲವೆಂಪಿಡಿದುತೇಜಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿಕಂ। ಡಾಲಂಗಳಿಂ
ಪಿಡಿದುಕರಿಗಳೆಂಸದೆದುತೇರಿಂದಂವರೂಥಂಗಳ॥ಸಾಲನಡಿಸುಡಿವಾ
ಡಿಭಂಡಾರಬೊಕ್ಕಸದ। ಶಾಲೆಗಳೆನುರೆಸೂರೆಮಾಡಿಪಲತೆರದೊಳಾ।
ಕಾಳರಕ್ಕಸರಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಬಲುಗೊಲೆಯಕೊಲುತಿರ್ದ ರೇನೆಂದೆಂಬಿ
ನು॥೧೪॥ ಬೊಬ್ಬಾಟವಾದುದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಸಕಲರುಂ। ಬೆಬ್ಬಳಿಸುತೆ
ಲ್ಲಲೆಹೋಹೋಕಡಿಯೆನುತ್ತೆಬಿಡ । ದಬ್ಬರಿಸಿನಿರ್ಗಂತವಿಂದೇಳ್ದ
ಕೈದುವಂವೆರೆದುತಲೆಗೆದರಿಕೂಡೆ ॥ ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡುತಮ್ಮೊಳು
ತಾವೆಸಕ್ಕಿದಂ। ತಬ್ಬಿಹಿಡಿಹೊಯ್ವೊಯ್ಯೆನುತ್ತೆಕೊಲ್ಲದಕೊಲೆಯ।
ಹಬ್ಬದೊಳುಮಣದುಮರುಳಾಕುದವರನ್ಯಜಂಪೇಳಲೇನೆಚ್ಚರಿಯ
ನು ॥೧೫॥ ಮದಗಜಂಗಳಿಗೆಪಲ್ಲಣಗಳಂಹಾಯ್ಕಬಲು। ಗುದುರೆಗಳ
ಬೆಂಗೆರಂಚಿಕೆಯನೊಂದಿಸುಕೈಯ। ಮೊದಲೊಳಿಡುವಜ್ರಾಂಗಿಯಂ
ಪೈಗೆತೊಡಿಸು ಸೂಡಾಯಮುಂಕಾಳೆಯಿಂದಂ ॥ ಪೆದರಬರಿನೇಜ

ಯುಂಗಳಿನೊಪ್ಪುಹರಿಗೆಯಂ । ಕದಲಿಸುವೆರೂಥಮುಂತೊಡೆಚಾಟ್ಪು
ಗೊಳ್ಳೆನುತೆ। ಕದನವಿಕ್ರಮುರಿಲ್ಲರುಂಬೆದರಿಕಂಡಕಡೆಗೋಡಿದರದೇ
ನೆಂಜೆನು ॥೧೭॥ ಸುರಭಟರ್ಮರಿದುದಿಕ್ಕಾಪ್ಪಲಕರವೇಲೆಯಾ। ಸುರ
ಭಟರ್ದಿಕ್ಕಾಪ್ಪಲರುಂವಿಧಿಯುವೇಲೆಯಾ। ಸುರಭಟರ್ದಿಕ್ಕಾಪ್ಪಲನಿಧಿಗ
ಳುಂಮಾಧವನವೇಲೆಕಡುವೇಗದಿಂದಂ ॥ ಸುರಭಟರ್ದಿಕ್ಕಾಪ್ಪಲವಿಧಿ
ಮಾಧವಾದಿಗಳು। ಹರಗಣದವೇಲೆಕಂಗೆಟ್ಟಬೀಳಲ್ಕಾಗ। ದುರುಳ
ರಕ್ಕಸರನಿಬರಂಸವರಿಗಾಸಸದೆವುಂಬರಿದುಬರುತಿರ್ದರು॥೧೮॥ಬ
ರಿಯವೆಳಗಳಿಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಗಳಿಬಾಳುಸು। ಟೊಪ್ಪರಿವಿಡಿದಕೈದುಗಳಿಜ
ಗುಳಿತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ। ವೀರವಂಗರಕ್ಷಿಗಳಿಪಾಹನಂಗಳಿರಕ್ಕಸರ್ತಂಡಕಡೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ॥ ಇರಿದಘಾಯಂಗಳಿಂಜಜ್ಜೆಜಜ್ಜಗೆಬಿಡದೆ। ಕರಿವನೆತ್ತರಶಿವಾ
ಸಲಹುಸಲಹೆಂದೆಂಬ । ವೊರೆವಬಾಯ್ಗಳಿವಿಜನಿಕರಮುಂಕಂಡುರು
ದ್ರಪ್ರಮಥಗಣವೇಳ್ದುದು॥೧೯॥ ವೀರಭದ್ರಂಕಾರ್ತಿಕೇಯನುರುತ
ರಕಾಲ। ಭೈರವನಂದೀಶ್ವರಂಮಹಾಕಾಳನಂ। ಗಾರವದನಂಧೂಮ
ಕಾಯಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನದ್ರಿಭೇದನನೊಪ್ಪುವ ॥ ಸೂರಿಂದುವಾತಘೆಂ
ಟಾಕರ್ಣಬಡಬಾಗ್ನಿ । ದಾರಸುರಪೋಷಚಂಡೇಶಮುಖ್ಯಸ್ವಪರಿ।
ವಾರಸಹಮಾರ್ಕಟಸುತೇಳ್ದರೊಂದೇಭಾರಿ ರವಮಕೇಳಿದ್ಭುತವ
ನು॥೧೯॥ ಭೂಗಗನಕಳತೆಯಿಟ್ಟಂತೇಳ್ದುದುರವಣಿಸಿ।ಸಾಗರಾಪೋ
ಷಣನಸೈನ್ಯದಭಟಾಳಿಯಿಂ। ಬಾಗಿನೀಲಾದ್ರಿಗಳ್ನಿಗದಂತೆಪರ್ವತಾ
ಭರಣನಬಲಂನೆರದುದು॥ ಮೇಗವೇಗೊತ್ತುವಬ್ಧಿಯತೆರೆಗಳಂತೊ
ದಗಿ। ತಾಗಕಾಲಾಪಹರಣನಸೇನೆಹೆರೆಯುಗಿದ। ಭೋಗಿಕುಲದಂತೆ
ಕಂಕಾಳಧರಸೈನಿಕಂವೊರೆದೆದ್ದುದೇನೆಂಬೆನು॥೨೦॥ ಮುತ್ತೊಂದು
ದೆಸೆಯೊಳಾಕಾಳಯಮನಿರುತಿಗಳ। ಮೊತ್ತಮೇಳ್ದುದುಬಳಿಕೊಂ
ದೆಸೆಯೊಳಾಮುದೋ । ನ್ಮತ್ತಜಟ್ಟಗಭೀರಭೂತಭೇತಾಳಗಣಕುಲ
ಮೊಡನೆಕವಿದುದಿರದೆ॥ ಇತ್ತಚಾಮುಂಡಿವಾರಾಹಿಭೈರವಿದುರ್ಗ।
ಯೆತ್ತಕೌಮಾರಿವೈಷ್ಣವಿಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿಕುಲ। ಮೆತ್ತೆತ್ತಲೆನ್ನದೊತ್ತ
ರಿಸಕವಿದಿತ್ತೆಲೇರಾವಮಕೇಳಿದ್ಭುತವನು ॥೨೧॥ ಒಡನೆವೀರೇಶಕ್ಷ
ಣ್ಮುಖರನೇವುಂಗಳಿಂ, ಪಡೆದುರುದ್ರಪ್ರಮಥಗಣಮಾರ್ದುಕೊಂಪ
ದಿಂ । ಘಡುಘೆಡಿಸಿಸುತ್ತಲುಂವೇಡೆಯುವನಿಕ್ಕಿಯೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂ
ಮೂದಲಿಸುತ॥ ಪಿಡಿಬಾಚುನುಂಗುಕೊಯ್ಕತ್ತರಿಸುನೂಂಕುಕಡಿ।
ಕಡಿಕೊಚ್ಚಿವೋದುತುಂಡಿಸಿಸೀಳುನೆತ್ತರಂ। ಕುಡಿಕರುಳ್ವಗಿಯೆ
ನಿಪ್ಪಬ್ಬರಂಗಳುಪೊಣ್ಮೆಕೊಲತೊಡಗಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು॥೨೨॥ಕೊಡಿ

ಹುರಿಗಟ್ಟಿತಾ ಹರಿಯುಜೇಂದ್ರಾದಿಸುರ । ರೀಡಿರಿದುದಖಿಳೆದೆಸೆಯುಂ
ವಾದ್ಯದಬ್ಬರವು। ದೀಡಿರಿದುದಿಲ್ಲಿಯುಂತೇರಾನೆಕುದುರೆಗಳ್ಕಾಲಾ
ಳಿಬಲವೊದಗಿತು॥ ಓಡಿದವರೆಲ್ಲರುಂಕಲಿಯಾಗಿನಿಂದುಹೊ। ಯ್ದಾ
ಡುತಿದ್ದರ್ಕತ್ತಿವಳಗುತೊಡವಳಗುಗಳ್ಳಾಡೆಬಿಳಿನಂರಾಕ್ಷಸಾಳಿಕಂಗೆ
ಡೆಸಿದ್ದರಾವುಕೇಳಿದ್ಭುತವನು॥೨೩॥ ವಾಡಬಾಗ್ನಿಯುಮೇಲಕಗ್ಗೊ
ಲಿಗೆಸಕಲಜಲ । ವೋಡಿಕವಿವಂತೆವಾರಿಯುಮುನೆಗೆಕನ್ನಮಂ। ನಾ
ಡೆಸವೆವಂತೆಶಂಕರನಪಾಳಿಯುದೊಳಗೆಕಗ್ಗೊಲಿಯೆನಿವುಗೆನುತ್ತ ॥
ಓಡುವರನಿರಿದಿರಿದುಕೆಡಪಿವಾರಾಂತುಕೈ। ವಾಡುವರನಲ್ಲಲ್ಲಿಸೆಣಸಿ
ಭಟರಿಂತುಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ಕೋಳಾಹಳೆಂಗಳಿಂಶಿವಗಣದಸೈನ್ಯದೊಳ
ಗೇನೆಂಬೆನು॥ಕರವಾಳ್ಗಳಿಂಜಡಿದುನೂಂಕುವತಾಣಂಕುವ।ರ್ಕರಕ
ಠದುಪಗಳೆಂವುತ್ತುವರ್ಕುತ್ತುವ। ರ್ಧರಥರದಪೆಣಗಳೆಂವೆಟ್ಟುವ
ರ್ಕುಟ್ಟುವರ್ತಲೆಗಳೆಂದೈತ್ಯಭಟರ॥ ವೊರೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೆಹಿಗ್ಗು
ವರ್ಮಿಗ್ಗುವ। ರ್ಕರದಿಂದೆವುಂದಲೆಗತುಡುಕುವರ್ಮಿಡುಕುವ। ರ್ಮರಳಿ
ಪಜ್ಜೆಯುನಿಡದೆಕಾದುವರೊಮ್ಮೆದುವರ್ಶವಬಲದವೀರಭಟರು॥೩೫॥
ವೀರಭದ್ರನಬಲದಬಿರುಬುಷಣ್ಮುಖನಪರಿ। ವಾರದಟ್ಟಿಳಿಗಣೇಶನ
ಸೈನ್ಯದುರುಬಿಯಾ। ಭೈರವನಸೈನಿಕದಕೋಳಾಹಳೆಂದಂಡಧರನ
ಸೇನಾಕರ್ಕಶಂ॥ವೀರಕಂಕಾಳಧರವಾಹನಿಯವಿಕ್ರಮಂ। ಸೂರಿಂದು
ಪಾತರಾಪಡೆಯಬಿರುಬಂತಡೆಯ । ದಾರುಕ್ಷಸಪ್ರತಾನಂತಾಯ್ಗು
ಮುಕ್ಕಳಾಗದೆಕೂಡೆಬೆಂಗೊಟ್ಟುದು॥೩೬॥ ಅರಿಯದಿರ್ಪಂಧಕಾಸುರ
ನೊಡನೆಹುಸಿಯನೆ। ಟ್ಟರಿಸಿಕಗ್ಗೊಲೆಗೆಚಾಚಿದಗಗನಮೂರ್ನ್ನಿಯಂ।
ತರಿದಕಟಗಗನಮೂರ್ನ್ನಿಯ ವಾಡಬೇಡವೀಶಿವಸುಭಟರೆಂದೆನು
ತ್ತ॥ವೊರೆಯಿಟ್ಟುಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಕಂಗೆಟ್ಟುಮರವಟ್ಟು। ಕರಕರನೆಕಂದಿ
ಧೃತಿಗುಂದಿಭೀತಿಯೊಳ್ಮುಂದ । ನೆರೆತೆಗವರಂಕಂಡುಬೆಂಬತ್ತಿಸುತ್ತಿ
ಮುತ್ತಿರಿದರ್ದರೇನೆಂಬೆನು॥೩೭॥ ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಣಸೈನಿಕದಭರ
ಣೆಯ। ನಾರಾಂತುನಿಂದಪರ್ಬಳರುಮುರಿದೋಡಲಾ । ಗೇರೆಯುಮು
ನುಗಿದುಪಾಳೆಯವುನೊಳಪೊಕ್ಕಸತಿಯಥನಿರದೆಪಿಡಿದುಕೂಡೆ ॥
ಸೇರಿಗೂಡಾರಂಗಳಂಕೊಯ್ವರಶ್ವವುದ। ವಾರಣಂಗಳನೈದೆಪಿಡಿದರ
ವನಿಪರಭಂ। ಡಾರಂಗಳೆಂಸ[illegible]ಡಿದರ್ಮಾಡಿದರ್ತಳಕಳವನಾಕ
ದೊಳು॥೩೪॥ದೂರಿದುದು [illegible]ಕೋಪ
ದುದುಚಿತ್ತದೊಳುನಯ.
ಸುತೆಲ್ಲರಿವುಭಟರೆನುತ

ಳಿಗಳಿಗಜರ್ನೆಗೆಪರಿಪರಿವ।ಸೂರಿಗರ್ಕ್ಕೈಗುಂದಲಂಧಾಸುರಂತೇರ।ನೇ
ರಿನಡೆದಂವಿಲಯಕಾಲದಂತಕನಂತೆಪೇಳಲೀನದ್ಭುತವೆನು ॥೦೯॥
ಪರಿವಸೂರಿಗರನಡೆಗಡಪಿದರ್ಮ ಡುಪಿದ।ರ್ಪರಿಪರಿಯಸೂರೆಯುಂಬಿಡಿ
ಸಿದರ್ಕಡಿಸಿದ। ರ್ಪರಳಿಬಿರುವಳಿಗಳಿಂಕವಿಸಿದರ್ತವಿಸಿದರ್ಪ್ಪತಭಟರ
ವಿಕ್ರಮವವೆನು॥ ಬಿರುದನಹಿತರಮುಂದೆದೂರಿದರ್ಪಾರಿದ। ರ್ತುರಗಕೆ
ರಿನಿಚಯವುಮಂನೂಂಕಿದರ್ತಾಂಕಿದ । ಭರ್ಪರವಸದಸವುರದೊಳೊರಾ
ವುತರ್ಪ್ಪಾವುತರ್ಪುಳಿಸಸೇನಾಂಬುಧಿಯೊಳು ೩೦॥ ತಗುಳಿರಿದುತರಿ
ದುಪಾಳಿಯದಿಂದಹಿಂದಕ್ಕೆ । ತೆಗಸಿದಪೊರಗಂಧಕಾಸುರಂಗಂನಾ
ಡೆ। ವಿಗಡವೀರೇಶಂಗೆಕಾಳಿಗಂತಳ್ತುದು ಕುಮಾರನೋಳ್ಳಳಿನವೂ
ಧ್ನಿ॥ ತೆಗದನಂದಸವುಸವುರಂಗವುಂತವುತವುಗೆ। ತೆಗದ್ಬಿಟ್ಟರಸುರ
ರಂವ್ಯಷಭವೊದಳಾದಸಂ । ಯುಗಸವುರ್ಧರ್ಬಳಿಕಿತ್ತವೀರಾಂಧ
ಕಾಸುರರಾಹವಂಬಿದುದು॥೩೧॥ ಆರೀತನೆವೆಮ್ಮಡನೆಕಾದಲನು
ಗೈದವಂವೀರಭದ್ರನೊಲೇಸುಲೀಸಂಧಕಾಸುರನ। ವೀರವುಂವುಂ
ನ್ನಕೇಳ್ದರಿಯಲಾಕೊಳ್ಳಾಡೊಡೆನುತಚಾಪವುನೊದರಿಸಿ ॥ ಭಾ
ರಿಬಾಣಂಗಳಂತೆಗದೆಸಲ್ಲುನಕರಾ । ಸಾರವುತ್ತೆತ್ತಲುಂಕತ್ತಲಿಸಲಾ
ಕ್ಷಣಂ ।ಕಾರಪೀಳಿದವುರೆಯಸೂರಿಯನತೆರದೊಳಾವೀರನಂದಿಂ
ತೆಂದನು ॥೩೨॥ ವುನ್ನಕೇಳ್ದರಿವುದೇಂಕೈಯಕೆಂಕಣಕೇಕೆ। ಕಂ
ನಡಿಪೆರಾಕ್ರವುಂನಿನಗುಳ್ಳೊಡೀಕ್ಷಣದೊ । ಳೆನ್ನನಿನ್ನಂಬುಗಳಿಗು
ರುಲಘುಸ್ಥಿತಿಕಾಣಲಸುದೆನುತಚಾಪದಿಂದಂ॥ಪನ್ನೆರಡುಬಾಣವು
ನುರುಳ್ಚಲಿಹಗಳುಡಭರ । ವಂನೋಡತಾತನೀತನಕಣೆಯೊಳಾದು
ದವ। ನಿನ್ನಿವೆಂಕಡಿಯೆನುತ್ತಿಂನೂರುಬಾಣವುಂಕೆನ್ನೆವರೆಗುಗಿದ್ದಿಕ್ಕ
ನು॥೩೩॥ ವೀರನಾತನಕರಾಸಾರವಂನಾಲ್ಕಂಟು । ಕೂರಂಬಿನಿಂಕ
ಡಿದುನಾರಿಯಂತೀಡುತವಿ।ಚಾರಿಸದೆನೀನೆನ್ನೊಳೋರಂತೆತೊಡ
ಕಿದೆವುಪಾರಣಾಂಕಣದೊಳೆನಲು॥ ವೀರತ್ವದಳವರಿಯಕ್ಷಿತ್ತರಂ
ಬುಗಳಿ।ಸಾರವುಂಕಡಿದೊಡೀಂಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದ। ಹಾರುವರೆನಾ
ವುತೆಘೋರಾಸ್ತ್ರವುಂಪೂಡಿವೀರನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೩೪॥ ಆ
ಗಾಸವುಂಬೇಡನಿನ್ನಯಬಳಿಗೆ। ರುದ್ರನುಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನ್ನುಂಬಿ
ನಿರ್ಭಯಾದಪುರುಷನಿ[illegible]ಧಕಾಸುರಂಕೋಪದಿಂತೆ
ಮಿದಿಗಾಜ್ಞಲಮತಿರೌದ್ರಾ
ಕ್ಷಿಸಿಳೆನಪ್ರತಾಸ್ತ್ರದಿಂ
ಳಿನಂಬುಗಳಿನಿಕ್ಕವಂ

ತುಳ್ಕುವಂ।ಕೆರಳಿವೀರಂಕಣೆಯುಕವಿಸುವಂತವಿಸುವಂ। ಸರಳಿಂದಲ
ವನಿಯುಂಮುಚ್ಚುವಂಪಚ್ಚುವಂದಿವಿಜರಂದಿಸೆದಿಸೆಯೊಳು॥ ಉರುಳಿ
ಗಡಿವಂವೀರನೊಲವಿನಿಂಗೆಲವಿನಿಂ। ತೆರಳಿದವನೊಡನೆಸುವನುಬ್ಬಿ
ನಿಂಕೊಬ್ಬಿನಿಂ। ತರಹರಿಸದವನೆಚ್ಚುಕೂಗುವಂಬೀಗುವಂವೀರಭದ್ರಂ
ಕ್ಷಣದೊಳು॥೩೬॥ ಶರಕಶರವಘಟಂಗನುಘಟುಬೊಬ್ಬಿಗೆಬೊಬ್ಬಿ।
ಪರಮಶೌರ್ಯಕೆಶೌರ್ಯವಾಯಾಸಕಾಯಾಸ: ಮಿರದೆಘಯಕೆಘೊಂ
ಯಮತಿಜವಕ್ಕತಿಜವಂಮೂದಲೆಗೆಮೂದಲಗಳು॥ ಕರಚಮತ್ಕರ
ಕ್ಕೆಕರಚಮತ್ಕಾತಿವಿನಿ।ಸ್ಫುರಕೆನಿಸ್ಫುರವಿವರ್ವಿಸರಿಯಾಗಲಂದು
ರುಶಕ್ತಿಯಿಂವೀರಭದ್ರನಿಡೆಖಳನೆದೆಯನಾಕ್ಷಣಂಗರಿಯುಗಿದುದು॥
ಭೋರ್ಗರೆದುಸುರಿವರುಣಧಾರೆಯಿಂಖಳರಾಜ। ನೋರ್ಗುಡಿಸಿಕೆ
ಡದನಿಳೆಗೀತನಂನಾಂಕೊಲಲು। ಭರ್ಗನಂಬುಗಳಿಗಾನಪರಾಧಿಯಾ
ದಪೆಂಪಾಕೆನುತ್ತಳಿದಸುರರ॥ ವರ್ಗಮುಂಬೆಂಬತ್ತೆಖಳಗಗನಮೂ
ರ್ಧ್ನಿಯಂ।ಸ್ವರ್ಗಮುಂಕಾಣಿಸಿಗುಣಂತನಗೆಮಾರಾಂತ। ವರ್ಗಳಂ
ಮಡುಪೆನಂದ್ಯಾದಿಗಳ್ಪಿಂಜರಿಸತೊಡಗಿದರಸ ರಭಟರನು॥೩೪॥ ಇ
ತ್ತಲಂಧಾಸುರನಪಾಳಿಯದೊಳಸುರರಂ। ತತ್ತರಂದರಿವೆತ್ತವೀರಗು
ಹರೈತರ। ಲ್ಕತ್ತಲಾಖಳರಾಜನೆಚ್ಚತ್ತುವೀರಭದ್ರನನರಸುತತಿಭರ
ದೊಳು॥ಚಿತ್ತಜಾರಿಯಸಮ್ಮುಖಕ್ಕಾಗಿನಡತರ।ಲ್ತತ್ತುವಾಹವಮಿಾ
ಶನೊಡನೆಕೂರಂಬುಗಳ। ಕೆತ್ತುಕಿವಿವರೆಗುಗಿದುಕರಿದನಾಕಾಶಯ
ಲ್ಲಂಬಾಣಮಯಮಾಗಲು॥೩೯॥ಗಗನಮಂತುಂಬಿದಂಧಾಸುರನಬಾ
ಣಮಂ।ನಗೆಮೊಗದೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಭವಂಪಿನಾಕಮಂ। ನೆಗಪಿಜೇವಡೆ
ದೊಂದುಬಾಣಮಂಪ್ರಾಡಿತಗದೆಸಲಕ್ಷಣಂನೋಡಲು॥ ಅಗಲದೊ
ಳ್ಪಾದಿದಂಬುಗಳ್ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ। ಯೊಗುತಿರ್ದವನಿಯೊಳಗಂ
ಧಾಸುರಂಕಂಡು। ಮಗುಳಿಕೊಟ್ಟಾನುಕೋಟಿಯುಮಾರ್ಗಣಂಗಳಂ
ತುಳ್ಕಿದಂಬೀಗದಿಂದಂ॥೪೦॥ ಹೇವಮಾಚಲದಸರಿಸದೊಳುಬೀಳ್ವವರು
ಷಧಾ। ರಾವುಪಾಗಣದಂತೆದೈತ್ಯನೆಸುಗಯಶರ।ಸ್ತೋವುಮಿಾಶನ
ಸುತ್ತಲುಂಬಳಸೆಕಂಡುಮತೆಂದುಬಾಣವನಭವನಂ॥ ತಾವುಸಂ
ಗೆಯ್ವುದೆಸಲಸುರಸಂಬಂಕಡಿದು। ಭೂಮಿಯೊಳಿಗುದುರಿಸಿದುದೊ
ಡನಂಧಕಾಸುರಂ। ಹೇವಪುಂಖದಸರಳನಗಣತಮನೆಚ್ಚನಾವ್ಯೋ
ಮಕೇಕಸಸರಿಸಕೆ॥೪೧॥ ಕಡುತವಕದಿಂಕಿಡಿಯನುಗುಳುತಂತಗು
ಳುತಂ। ಪೊಡವಿಗತಿಭೀತಿಯುಂಮಾಡುತಂಕಾಡುತಂ। ಬಿಡದುಡುಗ

ಪ್ಪುವ್ರಜವನೊಂದಂಬಿನಿಂವುಂಬಿನಿಂ। ತಡೆಗಡಿದುಬಿಡಲವಂಕೋ
ಪದಿಂಚಾಪದಿಂ । ದೊಡಕವಿಸಿದವನಿಷ್ಪುಸ್ತೋವುಮುಂವ್ಯೋವು
ವುಂತಾಳೆದಿರಲಖಿಳಜನರು ॥೪೦॥ ಪೇಳಿಲೀಂಭಾಂಡತತಿಗೊಂದು
ಗುದುಗೆಯಪೆಟ್ಟು। ನಾಲದೇಖಳನೆಟ್ಟಕಮಾರ್ಗಣವ್ರಾತವುಂ। ಶೂಲಪಾ
ಣಿಯಬಾಣವೊಂದೆಕಡಿದವನಕರಕಾರ್ಮ್ಮಕವನುಂಛಿದ್ರಿಸಿ॥ನಾಲಸೀ
ಸಕಜೋಡುಬತ್ತಳಿಕೆಕೈಪೊಡೆಯ। ಮೀಳಮಂತರಿದಂಧಕಾಸುರನ
ಗರ್ವ್ವಗಿರಿ। ಜಾಲವುಂಸವರಿದುದುಶಿವನಬಾಣದಚಮತ್ಕಾರವುಂಪೋಗ
ಳಲಳವೆ॥೪೩॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮನತುಳಿಕೋಪದಿಂದಂಹಲಗೆ। ಖಂಡಯುಂ
ಗಳನಾಂತುಪೊಯ್ವನೆಂದುಬ್ಬಿನಿಂ। ಖಂಡಪರಶುವನಿರದೆವೀಲಾವ್ಯಾ
ಯಲಭನಂತ್ರಿಕೂಲದಿಂದಿರಿದುಬಳಿಕ॥ ಅಂಡಲಿವೃತಾಕಾಶಕೆತ್ತಲಾ
ಖಳನವ್ಯೈ। ಯುಂಡಲಕ್ತಾನಿವಿಷವಾತ್ರದೊಳುಭೂತಳಕೆ। ಹಂಡಿ
ಹಳಿದಂತೆಕರೆಯಲ್ವಿಗತವುದನಾಗಿಕೊಂಡಾಡಿದಂಶಿವನನು॥೪೪॥ಜ
ಯಸರ್ವ್ವಾಧಾರಜಯಕಾಲಸಂಹಾರ। ಜಯದಿವಿಜನುತಚರಣಜ
ಯಭುಜಂಗಾಭರಣ। ಜಯಸುತಾಶನೇತ್ರಜಯವುನೋಹರಗಾ
ತ್ರಜಯಭೀವುವಿಧೃತಸೋವು॥ಜಯದನುಜಲಯಕಾಲಚಯಸ
ಕಲಜನಪಾಲ। ಜಯವಿಜಿತಸವುವರ್ತ್ತಿಜಯಚಾರುತರಕೀರ್ತ್ತಿ। ಜಯ
ದಕ್ಷವುಖಶಿಕ್ಷಜಯಜಯವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆಂದನಸುರೇಂದ್ರನು॥೪೫
ಇಂತೆಂದುಕೊಂಡಾಡಿದಂಘಾಸುರಂಗೊಲ್ದು। ಕಂತುವುರ್ದ್ದನಮೆಟ್ಟಿದೆಂ
ಬೇಡುಬೇಡೆನಲು। ಸಂತೋಷಸಾಗರದೊಳದ್ದಿನ್ನವಕ್ಷದೊಳುನಾಟ್ಯ
ವುಂನಟಿಸಿಬಳಿಕ॥ವುಂತೆಚಿರವಾದಗಣಪದವಿಯಂಪಾಲಿಸೆನಲಂ
ತೆಗೈದಪೆನೆಂದುತಾಂಡವದಜಿಹ್ಮವುಂ। ತಾಂತಳಿಯಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದ
ನದೇಂಭಕ್ತರಾಧೀನವೋಸರ್ವ್ವೇಶನು॥೪೬॥ ಕುಂಜರವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮ್ಮಂ
ಗಳಂದೇಸಿಯಂ। ಮುಂಜೆರಗುವಿಗಲುಟ್ಟು ಪೊಳಿವಮರಿವಾವಿನಿಂ। ಕಂ
ಜಜಿದಗಳಿಂಬಿಗಿದುವರವಿಭೂತಿಯನೆಸವಸರಾವ್ವಾಂಗದೊಳ್ಧಾಳಿಸಿ॥ರಂ
ಜಿಸುವಶರಪಿನಾಕವುನುಳಿದುಶೂಲದಿಂ। ದಂಜವದೊಳಸುರನಂನೆಲ
ಕಿಳುಪಿಶಂಭುವು। ಪ್ಪಾಂಜುಳಿಯಗವುಕದಿಂದವನವಕ್ಷೋರಂಗವುಂ
ಪೊಗಲ್ಕನುಗ್ಯೆದನು॥೪೭॥ ನಂದಿವುದ್ದಳೆಯನಬ್ಜಾಸನಂತಾಳೆವುಂ। ಕಂ
ದರ್ಪ್ಪತನೆಸವಾಸವುಂಹರುಷದಿಂ। ದಿಂದಿರನುಪಾಂಗವುಂನಾರ
ದಂವೀಣೆಯುಂತುಂಬುರರುದಂಡಿಗೆಯನು॥ ಇಂದುವುಳಿಯಸುತ್ತ
ಲುಂಪಿಡಿದುತತ್ಕ್ರಿಯಗ। ಳಿಂದಬಾಜಿಸಿದರಂಬುಜಭವಾಂಡಂನೋ
ಡಿ। ಲಂದುಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮದಿಂಪೂರ್ಣವಾದುದೆಂಬಂದವಾಯ್ತವೇಳ್ವಿ

ನು॥೪೪॥ವೀರಭದ್ರಾದಿಗಣವಿತತಿತದ್ಬಾಣಸಂ । ಹಾರಶೇಷಾಸುರನಿ
ಕಾಯಂಸವುಸ್ತಬೃಂ। ದಾರಕವ್ರಜವುಖಿಳಭುವನಜನವುಳ್ಕರಿಂಶಿ
ರನಾಟ್ಯವುಂನೋಡಲು॥ ಸಾರಸಂತೋಷದಿಂನೆರೆದುದುಜಯಸ್ವ
ನಂ,ಭೋರಿಡಲುಶರಧಿನಿರ್ಘೋಷದಿಂದುರಿತಸ್ಥಂ। ಘಾರನಂಧಾಸುರನ
ರಕ್ಷದೊಳುಪುಷ್ಪಾಂಜುಲಿಯುನೆಸಗಿದಂಮುದದೊಳು॥೪೯॥ಇರದೆಪೂ
ಷ್ಪಾಂಜುಲಿಯುಸವುನಂತರದೊಳಿವಿ। ಸ್ತರಿಂದೆಧುತವಿಧುವಾಧೂ
ತವೆಂದೆನಿಪ। ಶಿರದಭೇದಂಗಳಿಂದಂಪತಾಕಾವಿಹಸ್ತಂಗಳೆವಿಡಾಯು
ವಿಂದಂ॥ಪರಿಕಿಸೆಸವಾಭುಗ್ನವಾಭುಗ್ನವುಮುಖ್ಯವಾ। ದುರದಭೇದಂ
ಗಳಿಂದಂವಿವರ್ತಿತವುಮುಖ್ಯ। ಪರಿಯಭೇದಂಗಳಿಂದಾಡಿದಂಶಂಕರಂಪೇ
ಳಲೇನಕ್ಷರಿಯನು॥೫೦॥ ನಟಣೆಯಿಂಕಂಪಿತೋದ್ಧಾಹಿತಸುಚಿಪಾ್ನ
ವಿ।ಕಟಿಯಭೇದಂಗಳೈದಂಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ। ನಿಟಲಾಂಬಕಂತೋರಿಸ
ವುಮೆಂಬಿತಾದಿಪದಭೇದಂಗಳಂಕಾಣಿಸಿ॥ ಪಟುತರಪ್ರತ್ಯಂಗಭಾವ
ವುಂಕೈಗೈದು। ಚಟುಲವಾಗಿರ್ದಕೊರಳೋಜೆಗಳೆನನುಗೊಳಿಸಿ। ನ
ಟಿಸಿದಂಶಂಭುನೋಟಕರದಿಷ್ಟಿಗಳೊಡನೆನಟಿಸಲ್ವಿಲಾಸದಿಂದಂ॥೫೧
ಇರದೂರ್ಧ್ವವುಂತಾದಭುಜದಭೇದಂಗಳಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿರುಪಿಪು
ಲ್ವಕ್ಷಾವುಮೆಂಬುದರ । ಧುರಭೇದವುಂತೋರಿವಲಿತಕಂಪಿತವು
ಖ್ಯವಾದೂರುಭೇದಂಗಳೆ॥ ಹರುಷದಿಂವಿಸ್ತರಂಗೈದುವಾವರ್ತಿತಂ।
ಪರಿಕಿಸಲ್ಕನ್ನತೋತ್ಪಿಪ್ತಾದಿಜಂಘೆಗಳ್। ಪರವುಭೇದಂಗಳಂತೋರಿ
ದಂಭುವನಜನಕೇಶಂಚವುತ್ಕ್ರತಿಯೊಳು॥೫೨॥ ಪರವುಸೈಂಗಾರಾ
ದಿರಸದೆಸಕದಿಂದವಿ। ಸ್ತರದಸಾತ್ವಿಕವರಸಸ್ಥಾಯಿಸಂಚಾರಿಗಳ್। ಪರಿ
ವಿಡಿಗಳಿಂದಲಾಂಗಿಕವಾಚಿಕಾಹಾರ್ಯಸಾತ್ವಿಕಾದ್ಯಭಿನಯಗಳಂ॥ಗ
ರುವಿಕೆಯುಗವುಕದಿಂಪಾದಚಾರಿಗಳಿಲಘು । ಚರಣವಿನ್ಯಾಸದಿಂದೆಸ
ವಕೊಂಪಕಳಾಸ। ತಿರುಪುಗಳಬೆಡಗುಬಿಂನಣದಿನಗಜಾಧವಂತೋ
ರಿದಂತಾಂಡವವನು ॥೫೩॥ ಇವುಮುಖ್ಯವಾದವರಭರತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರ
ವುದ।ವಿವರಣೆಯನೆಲ್ಲವಂವಿಸ್ತರಿಸಿಯುಂಬುರುಹ। ಭವನತಾಳಿಕನಂ
ದಿಬಾಜಿಸುವವುದ್ದಳಿಯುಗತಿಗವಾಸವಿಲಾಸಕೆ ॥ ದಿವಿಜವಲ್ಲಭನು
ಪಾಂಗಶ್ರುತಿಗೆನಾರದೋ। ದ್ಭವಸುವೀಣಾಕಿಂಕಿಣಸ್ವನದಸವ್ಮ್ಯ
ತಕ। ಭವನಾಡಿದಂಸಕಲಭುವನಜನದುಸ್ವಂತವೆಪೆಟ್ಟಿಸಂತಸದೊ
ಳು॥೫೪॥ತಲೆಯುನದಿಯಲ್ಲಾಡೆಕರುಜಿಡಗಳೊಲದಾಡಿಲಲತವು
ಖರಸವೇರೆಚಿವುರಂಗದೊಳುತೋರೆ । ಪುಲಿದೊವಲುನೆಲಕಲಯೆ
ರುಂಡವಾಲಗಳೊಲಯೆಭರವಾಗಿನಾಸಿಕದೊಳು॥ ಎಲರೊಡನೊ

ಚನೆಸುಳಿಯೆತೆಳ್ವೆಸುರ್ಬಳಿದಿಳಿಯೆ । ಸಲನಾದ್ಯತತಿಯೊಳಿಗೆಘಣ್ಟೆ
ಭೂಷಣಂತೊಳಗೆ। ನಳಿತೋಳ್ಗಳೆಂನೀಡಿಪಲವೆಂಗದಿಂದಾಡಿವೆರದ
ನುರೆಬಿನ್ನಣವನು ॥ ೫೫॥ ದೇವತೆಗಳೆಲರಮುಳಿಯುಂಕರೆಯೆಜಯಜ
ಯಾ । ರಾವದಿಂದಖಿಳಲೋಕದಜನಂಕೈಮುಗಿಯೆ । ದೇವಸಂಘಾ
ಸುರನವಕ್ಷದಿಂದಿಳಿದವಂಗಿತ್ತುವರಗಣಪದವಿಯಂ ॥ ತೀವಿದಜನಂಗ
ಳೆಂಕರುಣದಿಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು। ದೇವಿಯುರ್ವೀರಸಿಕೈಲಾಸಗಿರಿಶಿಖರದವು।
ಹಾವಿಭವದರಮನೆಗಪೋಗಿಘನಹರುಷದಿಂದಿರ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನು॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿ
ದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಸಲಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇ
ಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾ
ಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೫೭॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೧ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿಳಂಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೧ಳಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಮೂಲಲೋಕವರಿಯಲೀಶ್ವರನೊಲಿದುಸೇತಭೂ।
ಪಾಲಕನಮೊರೆಗೇಳ್ದಭಾಳಾಕ್ಷಿಯಗ್ನಿಯಿಂ । ಕಾಲನಂಸು
ಟ್ಟುನುಗುಳಸುವಿತ್ತುಸೇತನಂಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥

ಪದ॥ ಹೆಂಡತಿಯಮಗನನರಿದನಮಗನಮಾವನಂ। ಮಂಡೆಯೊ
ಳುಧರಿಸಿಕರಜಾತಪ್ರಘಾತದಿಂ। ಪುಂಡರೀಕೈಕಕರಧೃತನಾಗಿತಜ್ಞಾ
ತಸವನಪ್ರವಿಘ್ನನಾಗಿ॥ ಹೆಂಡತಿಯಲೀಲಾಕುಮಾರನಂಶಿರವನುರಿ।
ಖಂಡಿಸಿದಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೀನೆಮುಂ । ಕೊಂಡುರಕ್ಷಿಪುದುಭೂ
ಮಂಡಲದಸುಜನರಂಚಂಡಕರಕೋಟತೇಜ ॥೧॥ ಎಲಸಿದ್ದರಾಮ
ಕೇಳ್ಪೂರ್ವದೊಳ್ವೀರತನೆಂ । ಬಿಳಿಯಾಣ್ಮನುಂಟಾನೃಪಂಬಹಳ
ಭಾಗ್ಯದಿಂ। ಬಲದಿಂಮಹಾದೇಶದುರ್ಗತಳತಂತ್ರಾದಿಸಕಲಸನ್ಮಾ ಹ
ದಿಂದಂ॥ ಇಳಿಯನಾಳುತ್ತೊಂದುದಿವಸಮಾಭೂವರಂ। ತಳರಿದಂಸೊ
ಲವಿಂದಚತುರಂಗಬಲವೆರಸಿ। ನಲವಿನಿಂವೈಪಾಳಿಗುದಧಿರವಮುಂವಾ
ರಲಳ್ಳಿಂದವಾದ್ಯಂಗಳು ॥೨॥ ಆಪುರದೊಳೋದ್ಯಪರದಂಸಮುದಾಯಂ
ತರ। ಖ್ವೀಪಂಗಳೊಳು ತನ್ನಬೆವಹಾರಕೈದಲವ। ನೋಪಳುನೃಪಾ
ಲಕಂವೈಹಾಳಿಗ್ಯದುವುದನೀಕ್ಷಿಸುವತವಕದಿಂದಂ॥ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಕನ
ಕಮಣಗಣತೋರಣಾವಳಿಯ। ಗೋಪುರವನಡರಿನೋಡುತ್ತಿರಲು

ಕೆಶಿವಮುಖಿಯು । ರೂಪ್ಪಯಾವನವಿಲಾಸಂಗಳಂಶ್ವೇತನೆಂಬವನೀಶ
ನೀಕ್ಷಿಸಿದನು॥೩॥ ಕಾರಿದುದುಕರಣತತಿಲಜ್ಜೆಯಿಂನಿಮಿರಿಕಾ।ಲೂ
ರಿದುದುಹೃದಯದೊಳುತಿಮಿರಂಗಭೀರಾಲ್ಪಿದ್ದೆ। ಯಾರಿದುದುವನ್ಮ
ಥಂಪೊಗಗಣೆಗಳಂಪ್ರಮಿಡಿದಂತನ್ನಕಬ್ಬವಿಲ್ಲೆ॥ ಪಾರಿದುದುಧೃತಿಪೆಲ್ಲ
ಟುಂಬೋಗಿತನುಬಲಂ' ಜಾರಿದುದುಚಿಂತಾಲತಾವೃದ್ಧಿಪರ್ಬಿಕುಡಿ।
ದೋರಿದುದುಭೂಪೆಂಗೆಪರಸತಿಯಬೇಟವೆಂಪಥ್ಯವೋಮಾನವ
ಗೆ॥೪॥ ಅಂತರಂಗದೊಳಿನಿತುಹದನಾಯ್ತುಭೂಪತಿಗೆ।ಮುಂತಿರ್ಪ
ಸಚಿವಸಾವಂತಸೇನಾಧಿಪ। ರ್ಗಂತೋರಿಯಾಕೆಘೊರಣವನೊತ್ತೆಗೊ
ಟ್ಟು ನೈಹಾಳಿಯಬಯಲ್ಗೆ ತೋಗಿ॥ತಿಂತಿಣಿಯತುರಗದೇರಾಟವುಂಕೈ
ಗೊಡುವ। ದಂತಿಗಳಯುದ್ಧಪಸಘೊಟವುಂನೋಡದೆನ್ನ। ಪಂತಿರು
ಗಿದಂಚಿತ್ರಪಟದರೂಪಿನತೆರದಿನಂದಣದಗೊಂದಣದೊಳು॥೫॥ ಅರ
ಮನೆಯಮುಂದಂದಳವನಿಳಿದುಭೂಪರಂ । ಬೆರಳಸನ್ನೆಯೊಳಾಲ
ಯಂಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ತರತರದೊಳಾರತಿಯನೆತ್ತುವಂಗನೆಯ
ರಂಕಣ್ಣೊರೆಯುಂಜರನ್ವತ॥ ಸರಸಪರಿಮಳಪುರವಾವಶಯ್ಯಾಗೃಹ
ಪ್ರ। ಕ್ಕರಸನೈತಂದುಪವಡಿಸಿದಿವಮನೊಂದುಸಾ । ಸಿರವಾಗಿಕಳೆ
ಯೆವಾರ್ತಂಡನೈದಿದನಸ್ತಗಿರಿಯಮರೆಯಂಕ್ಷಣದೊಳು॥೬॥ ಅ
ಳ್ಬುದಾಕುಮುದಂಮುದಂಬಕೋರಕಾಳ್ತಯ್ತ।ಹೊಳ್ಬುದಳಲಿಂ
ಚಕ್ರವಾಕವಾಕವಮಲದೋ।ಳ್ನೆಳ್ಬುದುರೆತುಂಬಿತುಂಬಿದುದುತಿ
ಮಿರಂಶ್ವೇತನೃಪನಸೈತ್ತಿಮಿರದೊಡದಿ॥ಮುಳ್ಬುದಾಗಿಡಕೆವಿಹಗಾ
ಳಿಗಾಳಿಯಕೂಡೆ।ತೆಳ್ಬುದಿಲ್ಲಾಕುಸುಮಪರಿಮಳಂಮಲತಗೆ ।
ಕೆಳ್ಬುನಿಶಿಯಂಚಿತ್ತವೆಂದಂಗಜುಂಗಜರಿಸರಳಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು॥
ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಕೇಳಾಸಮಯದೊಳುನೃಪಂ। ಕಳವಳಿಸಿವಿರಹದಿಂ
ತನ್ನಾಪ್ತಸಖಿಯನೋ। ರ್ವಳನಿರದೆಕರೆದುಕೇಳಿಲತರುಣರತ್ನವ
ರ್ಮನಕಾಂತೆಯಂಪಗಲೊಳು॥ ಲಲಿತಸೌಧಾಗ್ರದೊಳುಕಂಡೆಸವ
ಳೆಂತಂದು । ಕಳುಪದಿರಲಿನ್ನಹರಣಂಪೋಪುದೆನೆಮುನ್ನ।ಕಳುಪಿದ
ವರೊಳಗಿದೇಂಘನವೆತಂದಪೆನೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆತಂದಳು॥೪॥
ಬಂದುಪರದನಮನೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಪಲವುತೆರ। ದಿಂದಾತನಂಗನೆ
ಯನೊಡಬಡಿಸಗುಪ್ತದಿಂ। ತಂದವನಿಪತಿಯಪೊರೆಯೊಳಗಿರಿಸಲಾ
ತನಿವಳಂನೋಡಿವಿನಯದಿಂದಂ।ಇಂದುಮುಖಿಕೊಳ್ಳೆನುತೆಸಕಲಪ
ರಿಮಳಕುಸುಮ। ವೃಂದಮುಂಕೊಡುವನಿತರೊಳಗಚಂಪಕಪುಷ್ಪ।
ವೊಂದುಪಡಿಗದೊಳೆಬೀಳ್ವನಿತರೊಳುಶಂಕರಾರ್ಪಿತವೆಂದನವನೀ

ಶನು॥೯॥ ಈತನೀತೆರದೆಡುಷ್ಟವ್ಯಸನಪಾಪದು। ರ್ನೀತಿಯುತನಾ
ಗಿರಲ್ಕಂತ್ಯಕಾಲಕ್ಕೆಯಮ। ದೂತರಿವನಂಕೊಂಡುಪೋಗಿಯಮರಾ
ಜನಿದಿರೊಳುನಿಲಿಸೆಕಂಡಾತನು॥ ಪಾತಕವೃಷಂಗಳಿಂತೆನೆಚಿತ್ರಗು
ಪ್ತರುವಿ।ಜಾತಕಿಲ್ಬಿಷನಿವಂರೌರವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಗೆ । ಭೂತನಾಥಂಗೆ
ಬೀಳ್ದಲರನರ್ಪಿಸಿದಸದ್ಧರ್ಮವಿರ್ದಪುದೆಂದರು ॥೧೦॥ ಅಗವಾಡಿದ
ಧರ್ಮದಿಂದಂಭೆಯೊಡನೆಸಂ । ಭೋಗವಿಹಾತಂಗೊಂದುರಾತ್ರಿಯೆಂ
ದಾತನಂ।ಬೇಗದಿಂತಂದುರಂಭೆಗೆರಹಸ್ಯದೊಳಿವನವರ್ತನಂಗಳೆನು
ಸುರ್ದುರ್॥ರಾಗದಿಂದಿವನೊಳೀಡಾತ್ರಿಯೊಳಗಿರ್ದೀವು। ದೀಗುಣವಿಹೀ
ನನಂನಾಳಿನವುಗೆಂದವ। ರೊಪ್ಪೀಗಲೇಗುವೆನೆನ್ನಸಂಗದೊಳಿಗಿರ್ದಂ
ಗೆನರಕವೇಪಾಯೆಂದಳು ॥೧೧॥ ಚಿಂತಿಸಿದೊಡೇನಭವಪೂಜೆಯಿಂ
ದೀನ್ಯಪತಿ।ಗಂತಕನಬಾಧೆಯಂಪಿಂಗಿಸುವೆನಾನೆನು। ತ್ತಂತರಂಗದೆ
ತಿಳಿದುಸೇತನಿರ್ದಮಲಪರ್ಯಂಕಮಂಸಾದುರ್ನಿಲಲು ॥ ಮುಂ
ತವಳನೀಕ್ಷಿಸಿರತಾರಂಭಜೇಷ್ಟೆಯಿಂ । ಕಾಂತೆಯಂಬರಸೆಳವುತಿತ್ತ
ಬಾರೆನಲವಳು । ದಂತರುಚಿಭಿತ್ತಿಯನಲಂಕರಿಸೆನಸುನಗಲುಭೂ
ಮಿಪತಿಯಿಂತೆಂದನು ॥೧೨॥ ರೂಪುಗುಣಸತ್ಕಲಾಪ್ರೌಢಿಯಿಲ್ಲೆನ
ಗೆತ । ಕ್ಕೊಪ್ಪನಿವನಲ್ಲೆಂದುನಗುವೆಯೋನೀನೆನಲು। ಭೂಪಕೇಳ್
ರತಿಗೆಲಟಕಟಪೆ ನಾಳಿನಯಮುನಬಾಧೆಯಂನೋಡೆಯೆಂದು ॥ ಈ
ಪರಿಯೊಳಾಂನಕ್ಕೆ ನೆನಲಿಂದಿದೇಕೆನಿಂ। ನೀಪರಮಸಂಗಮಿದುನಾಳೆ
ಭಯಮೇಕೆಸಲು । ಪಾಪಿಕೇಳಾನಿನ್ನವಿಧಿಯನುಸುರುವೆನೆನುತ್ತ
ಬುಜಾಕ್ಷಿಯಿಂತೆಂದಳು ॥೧೩॥ ಮುನ್ನನೀಂಮಾಡಿದಮಹಾಪಾಪ
ವಂಪೇಳ್।ಲೆನ್ನಹವಣಲ್ಲಪ್ರಯತ್ನದಿಂದೊಂದುಕುಸು । ಮುಂನೆಲ
ಕಿಬೀಳಲೀಕ್ಷಾರ್ಣವಮನಲ್ಬಂದುದೆನ್ನಸಂಭೋಗಮಿಂದು॥ ಇನ್ನಾ
ಕೈಸೈಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಶಿವಮಂತ್ರಸನ್ನುತಿಯೊಳಿಭವನಂಭಜಿಸಿನಾಳಿ
ನನರಕ। ಮುಂನಿವಾರಿಪುದೆನಲ್ಕನಿತುಬೇಗದೊಳಿಪ್ಪುದೇಯೆನಲ್ಕಿಂ
ತೆಂದಳು॥೧೪॥ ಅತಿಪಾಪಿಯೋರ್ವನೆಪಾಳ್ಗಡಿಯೊಳಿಡಗೆಡದು। ಮೃ
ತಸಮಯದಿಂಪರಲುಕಂಡೊಂದುಶುನಕನ। ಪ್ರತಿಹರುಷದಿಂತಿಂಬೆ
ನೆಂದುಕಾಮಿದುರ್ಜೀವಂಬೋಗದಿರೆಕಾಣುತ॥ದ್ರುತದೊಳಾತನಭ
ಣೆಯಮೆಟ್ಟಪೊಗಲ್ಕವಂ। ಹತವಾಗೆಯಮದೂತರಿಳೆಯೆಶಿವಚರರೈ
ದಿ। ಸಿತಭಸಿತಮಿವನಪಣೆಯೊಳಗಿಪ್ಪುದೆನುತೆಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಕೊಂಡೊ
ಯ್ದರು॥೧೫॥ ವನದೊಳಗೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿವಣ್ಗಳಂಕಂಡೋರ್ವ। ವನಚರಂ
ಮೇಲ್ದದರಬೀಜಮುಂಸರಿಗಟ್ಟಿ। ಶುನಕನಕೊರಳ್ಗೆಬಿಂಧಿಸಿಪಂದಿಹೊ

ಳ್ದು ನಾಯಾಸ್ಸಾಯೆಯಮದೂತರೈದಿ॥ ಶುನಕನಂಪಿಡಿಯೆಶಿವದೂತ
ರೈತಂದಂತೆ, ಕನದೂತರಂಬಡಿದುಶಿವಲೋಕಕೊಯ್ದರೇ, ಘನವ
ಲಾಶಿವಲಾಂಛನಂಭೂಪಕೇಳೆಂದು ತರಳಾಕ್ಷಿಯಿಂತೆಂದಳು ॥೧೬॥ಅ
ರಸಕೇಳೆತಿಪಾಪಿಯೋವರ್ಮಶೂದ್ರಂತನ್ನ, ಮರಣಕಾಲದೊಳಿವುಗ
ನಂಕರೆದುಹೊಲನನೀಂ, ಹರಗಣಾಯೆನುತಸುವನಳಿಯಲವನಂಶಿ
ವನಪೊರೆಗೊಯ್ದರಿನ್ನಾಲಿಸು॥ ತರಣಿಜನಪುರಕ್ಕೈದಿಸಾನಂದಮುನಿ
ವರಂ, ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರಮಂಸ್ಮರಿಸಲಾ, ನರಕಿಗಳ್ಕೀ
ಳ್ವೆತನ್ಮಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆಯಿಂಕೈಲಾಸಪುರಕೈದರೆ॥೧೭॥ ಮುಂನೋ
ರ್ವಪಾರ್ವತಿಪಾತಕಂಚಂಡಾಲ, ಕನ್ನೆಯೊಳುನೆರೆಯಲವರೀರ್ವ
ರಂಪೊರಡಿಸ, ಲ್ತನ್ನವಳ್ವಿರಸಿಕಾಂತಾರದೊಳಗಿರಲವಳುಸಾಯಲ
ವಳಾತ್ಮಜೆಯರ॥ ಗನ್ನದಿಂಕೂಡಿರುತಶೈವಾಲಯದೊಳೆದೀ, ಪೆಂ
ನಂದುತಿರೆಕಳವುಸಂದಿಸದೆನುತೆಬತ್ತಿ, ಯಂನೂಕೆವುರಣಕಾಲದೊ
ಳಭವದೂತರವನಂಶಿವನಪೊರೆಗೊಯ್ದರು ॥೧೯॥ ಪನ್ನೆರಳ್ವರುಷ
ದಾಯುಷ್ಯದಳುವಾರನಂ, ಪನ್ನಗಾಭರಣನಿಂಪಡೆದಾವೃಕಂಡು
ವುಮುನಿ, ತಂನಂದನಂದಿನಂಸಾರಿಬರೆಕಂಡುಶಿವಪೂಜೆಯಂಮಾಡುತಿ
ರಲು॥ ಉನ್ನತದಪಾಶಬಿಂದಂತಕಂಕೋದೆಳೆಯೆ, ತನ್ನಿದಿರ್ಲಿಂಗವುಂ
ತಬ್ಬಿಶಿವದೋಯೆನಲು, ಮುನ್ನಿಸುತೆಮುನಿಪನಂವ್ಯತ್ಯಂಜಯುಂ
ಶೂಲದಿಂದಂತಕನನಿರಿಯುನೆ ॥೧೯॥ ಅರಸಕೇಳ್ಮಂತುದೈವಾಧೀನದಿಂ
ಪೂರ್ವ, ಪುರುಷರೀಕ್ಷನಪದಂಗಂಡರಿಂದೀಗನೀ, ನಿರದೆಶಿವಪೂಜೆ
ಯುಂಮಾಡುಮಾಡಿದೊಡಂತಕನಭಯುಂಪೋಪುದೆನುತೆ॥ ವರವಸ್ತ್ರ
ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆನಾನಾಕುಸುಮ, ಪರಿಮಳಸುಗಂಧನವಧೂಪದೀ
ಪಂಗಳಂ, ತರಿಸಿತರತರದೊಳಿಂಬಿಡಿಸಿದಳುರಂಭೆಶಂಭುವಿನಿಬರೊಳಾ
ಕ್ಷಣದೊಳು ॥೨೦॥ ಈಕ್ಷಿಸಿದನೀಸಕಲಪರಿಕರಂಗಳನರಸ, ನಾಕ್ಷಣ
ದೊಳಿಲಿರಂಭೆಶಿವಪೂಜೆಯಂಮಾಡೆ, ಬೀಕ್ಷೆಯನಗಿಲ್ಲಪಾಪಾತ್ಮನಂ
ಪತಿಕರಿಸಿಕರುಣಬಂಧರ್ಮಪಥಕೆ॥ ಶಿಕ್ಷಿಸದೆನೀನೆಗುರುವಲ್ಲದೆನಗಿ
ನ್ನಾರದು, ಪೇಕ್ಷಿಸದನುಜ್ಞೆಯಂಕೊಡುವುದೆನೆಕೇಳ್ದಂಬು, ಜಾಕ್ಷೆಯಾ
ಶ್ವೇತಂಗೆದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಟ್ಟುಶಿವಪೂಜೆಯಂತೊಡಗಿಸಿದಳು ॥೨೧॥
ಪರಿಪರಿಯಕಪ್ಪುರಸೊಡರ್ಗಳಿಂಧೂಪದಿಂ, ಗುರುತರದನೀರಾಜ
ನಂಗಳಿಂಬಹುಭಕ್ಷ, ಪರಡಿಪಾಯಸವೋದಕಾಜ್ಯದಧಿ ದುಗ್ಧಶಾ
ಲ್ಯಾನ್ನಸೂಪಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಪರಮಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲದಿಂಭೂವಿ
ಪಂ, ಗರಿಜಾಧವನನಟರ್ಪನಿತರೊಳಗಿಂದ್ರದಿ, ಗ್ವರವಧೂಸೀಮಂತ

ಮಣಿಯೊಲುದಯಾದ್ರಿಯೊಳು ತರಣಿಮಂಡಲವಿಸೆದುದು ॥೨೨॥
ಓಡಿದುದುತಿಮಿರಮಿಂದೀವರದನಗೆವೊಗಂ । ಬಾಡಿದುದುಮಿಗೆಚೆ
ಕೋರಂಗಳಿವನಂಬಿಡದೆ। ಕೋಡಿದುದುಕವುಲಕುಲವುರಳಿದುದು
ನಂದಿದುದುಶೋಕವಿಣೆವಕ್ಕಿಗಳೆ॥ ತೀಡಿದುದುತಂಗಾಳಿತರಣಿಯು
ಬಿಸಿಲ್ದಾಳಿ। ಮಾಡಿದುದುದಿಸೆಗಳೊಳು ತುಂಬಿಗಳಿಲರ್ಗಳೊಳು। ಪಾ
ಡಿದುದುಸಿದ್ಧರಾವೇಶಕೇಳಾಸವುಯದೊಳಗೊಂದು ಕಾತುಕವೆ
ನು॥೨೩॥ವುನ್ನರಂಭೆಗೆಭೂಪನಂಕೊಟ್ಟಪ್ರೋದಯವು । ನುನ್ನೆ
ತಾಳ್ಗೆಳ್ಬಂದುರಂಭೆಭೋಗಿಸಲಿಂದು । ನಿನ್ನಿರುಳುನಿನಗಿತ್ತವನನೀ
ವುದೆನಲಾಕೆಯಾತನಂತೋರಿಬಿಡಲು॥ ಪಂನಗಾಭರಣನಪರಾವತಾ
ರದೊಳಿರ್ದ್ದು। ದಂನೋಡಿನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿವುಟ್ಟಲುಭ. ಯಂನಾ
ಟಚಿತ್ತದೊಳುದೂತರೈತಂದಾಕೃತಾಂತನೊಡನಿಂತೆಂದರು ॥೨೪॥
ಜೀಯ್ವುಟಿತ್ತೈಸುನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಶ್ವೇತ। ರಾಯನಂಸುರಸತಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟುಬಂದೆವುನಿನ್ನೆ । ಮಾಯಯೇನಂದರಿಯೆವಿಂದಾತನಂತರ
ಲ್ಪೋಗಿನೋಡಲಾತ್ಮತನ॥ ಕಾಯದವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿವೂಗಳಿ
ನಿಕಾಯದಿಂವಾಳ್ಪಭವಸೂಜಿಗಳಿಹದನರಿದು । ಕಾಯಲಂವುದೆ
ಬಂದೆವೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾಕೃತಾಂತಂ॥೨೫॥ ಆಗಲ
ದಕೇನಾಯ್ತುರಂಭೆಯವಿಡಾಯವುಂ। ನೀಗಿಯವನೊಡನವಳನೇ
ಕೊಂಡುಬಹೆನೆಂದು । ಬೇಗದಿಂತನ್ನಕರಕಲಿತಭೀಷಣಗದಾದಂಡ
ವುಂತವೆತಿರುವುತ ॥ ಆಗಳೆಯವುಂದೂತರಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಗತ।
ಯಾಗಪುರಕೈತಂದುರಂಭೆಯಂಕರದೆಲೆಗೆ॥ ಚಾಗುಚಾಗೆನ್ನವನನೇ
ಕೆಕೊಡೆನೀನೆಂದುವೊರೆಯಲವಳಿಂತೆಂದಳು॥೨೬॥ ಕೊಂಡುಪೋ
ಗೆಲಿಕಾಲನಿನ್ನಾತನದಕೊನೀ। ನಂಡಲಿಬಿಡೆನಗೆಕಾರಣವಾವುದೆನೆ
ಯವುಂ। ಬಂಡತನವೇಶ್ವೇತನಡೆನರಕಕುಂಡಕ್ಕೆನೀನೆಂದುಗರ್ಜಿಸ
ಲ್ಕೆ॥ಖಂಡಪರಶುವಿನಪೂಜಾವಿಧಿಯನುಳಿದೈದಿ, ಕಂಡವರುನಗರಿನೀ
ನಷ್ಟನೇಕಾಲವೂ । ಕರ್ಂಡೇಯನಂಪಿಡಿಯೆಬಂದಸಂಕಟವನೇಂ
ವುರೆದೆಯಾನೀನೆಂದನು॥೨೭॥ಎನೆರಂಭೆಯಂದಳಿಲಿಶವುನೆಶಿವಪೂ
ಜಕರ। ಘನವನರಿಯಾರುದ್ರವುದ್ರಾಸ್ಪದರನೆಂತು। ಕನಲುವೈಕನ
ಲಿದೊಡಸ್ಯೆರಿಪನೆಶಂಭುಭಕ್ತರಭಕ್ತನಾತನಲ್ತೆ॥ ನಿನಗೇತಕಜ್ಞಾನಭ
ಕ್ತರಾಡಿದುದೆದೇ। ವನವಾಕ್ಯವವರಿಸಗಿದುದೆಶಿವಸತಂತ್ರವೀ । ತನ
ಸುಳಿದುಪೋವುದೇಕಾರ್ಯವುನೆಕಂಗಳೊಳುಕಿಡಿಗೆದರು ತಿಂತೆಂ
ದನು॥೨೮॥ವಾಶದಿಂದೆಳೆದುವುತ್ಪರಕೊಯ್ವನಿವನಂಸ। ದಾಶಿವ

ನೆಬಿಡಿಸಿಕೊಳಲೆಂದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೀ । ನಾಶಂನೃಪಾಲಕನಕೊ
ಲ್ಲೆಪಾಶವನಿಕ್ಕಿ ಘೆರ್ದಸುತೆ ಬರಸೆಳೆಯಲು॥ ಈಶಶಂಕರಸರ್ವಗ
ತಮಹಾದೇವಭವ, ನಾಶಭಕ್ತಪ್ರಿಯಶಶಾಂಕಶೇಖರನೆಶಿವ। ಧೋಶ
ರಣುಸಲಹಲಾಗದೆಸರ್ವದೋಷಕನನೆಂದುಸೇತಂಚೀದರ್ನು॥ಎಳ್
ರಕ್ಷಿಸೈಪಿಂತೆವಾರ್ಕಂಡೇಯನಂಸಲಹಿ, ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆವೈತ್ಯವೆಂನತನ
ವೊರೆಯಂಕೇಳ್ದು । ಪೇಕ್ಷಿಸುವರೇಭಕ್ತಭಕ್ತನೆಂಬೀಬಿರಿದನುಳಿವ
ರೇದೇವನಿನ್ನ॥ ಈಕ್ಷಿಸಿದವಾತ್ರದಿಂಸರ್ವಭಯವುಡಗಿದವ್ರು, ದಕ್ಷೀ
ಣವುಹವುನೀನೇಕ್ಕೆಯೊಳಿರ್ದುಮಿತ। ರಕ್ಷೋಳಿಯಾಕೆಂದುಭೂ
ವಿಪಂಪೊಗಳಲ್ಕರಾವುಕೇಳ್ಕೌತುಕವನು॥೩೦॥ ವಿಸ್ತರಿಪೆನೇನ
ನೆಲರಾವುಸೇತನೃಪಾಲ। ಹಸ್ತದೊಳುಪೂಜೆಗೊಂಬತುಳತರಲಿಂಗ
ವೋ। ವುಸ್ತಕದಬಾಂದೊರೆಯುಪೆರೆಯುಕೆಂಜಿಡೆಯನಯನಾವಳಿಯ
ಪಂಚಾಸ್ಯದ ॥ ನ್ಯಸ್ತಸುಶಿರೋವಮಾಲಗಳಿಗಳಿದಫಣಿಗಳಿಸ। ವುಸ್ತ
ಭೂಷಣದನಿಜವುಮೂರ್ತಿಯಂತೋರೆಯವು। ನಸ್ತವಿಸಿದಂನಯು
ನವೆಹ್ನಿಯಿಂಶಿವಭಕ್ತರಳಿಲದೇಂಪಥ್ಯವುಹುದೆ॥೩೧॥ ಹೃದಯದೊ
ಳುತಲ್ಲಣಪೆದಿವಿಜರಂಕರೆದುನೀಂ। ಬೆದರದಿರಿಯೆಂದುಭಕ್ತಂಗೆವಾಡಿ
ದದ್ರೋಹ। ವುದುಕೊಂದುದಿವನಂಸವುಸ್ತಲೋಕದೊಳಿನ್ನಭಕ್ತರೇ
ಪ್ರಾಣವುನಗೆ॥ ಇದನೋಡಿನಡೆವುದಿಂತೆಂದವುರರಂತಿಳಿಪಿ । ವುದ
ದಿಂದರಂಭಿಯುಂಕರೆದುನೀಂಶ್ವೇತಂಗೆ। ಮೊದಲನುಜ್ಞಿಸಿದೆನೀನೇಭ
ಕ್ತಭಲರೆಂದುಸೇತನಂವುನ್ನಿಸಿದನು॥೩೨॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಾಗ
ಲಖಿಳದೇವನ್ಯಾತ। ವೆರಸಿಶಂಕರನಪಾದಾಂಬುಜದೊಳಡಗಡದು ।
ವುರಳಿವುಣ್ಣೆದ್ದುದೇವರದೇವನಿನ್ನಭಕ್ತದ್ರೋಹದಿಂಕಾಲನು॥ಉ
ರಿಯೊಳುರಿದವುನ್ಮಂದಿಪಾಪಪುಣ್ಯಂಗಳಾ। ಧರಣಿಯೊಳಗೆಂತುನಡ
ದಪವ್ರಜೀವಗೆರ್ಕಂತು। ವುರಣಭಯವುಮಾದವುದುಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೆಂದು
ವಿಧಿತುತಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದ॥ ನಾರಿರುಹಸಂಜಾತನಿನ್ನನುಡಿತಥ್ಯವ
ಹು। ದಾರೆವುನ್ಮಭಕ್ತರಂವಿಾರಿದರವರ್ಗೆಸಂಸಾರವೇವಿಧಿಯಂತೆದಿ
ಸಿದೆವುಯವುನಸೀಂಬದುಕೆಸುವುದನುಚಿತವೆನೆ ॥ ವುಾರಹರಸ
ರ್ವಾಪರಾಧವುಂಕ್ಷವಿಸೊಂದು। ಬಾರಿಗೆಂದಂಬುಜಾಸನನಭವನಡಿ
ಗೆರಗೆ। ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಿತ್ತನಸುವನೆನೆವುಲಗಿದವರೇಳ್ವಂತೆಯವುನೆ
ದ್ದನು ॥೩೪॥ ವೊಳಗಿದವುದೇವದುಂದುಭಿಸುರಿದವರಲವುಳಿ। ನಲ
ವೇರಿದಂಶ್ವೇತನಂಬುಜಭವಾದ್ಯವುರ। ಕುಲವೈೃದೆಕೊಂಡಾಡಿತ
ಭವಸ್ತುತಿಯವುನೇಳ್ದುಕೈಗಳವುುಗಿದುಕೊಂಡು॥ಸಲಹೆನ್ನನೆಲೆಶಂ

ಭುಸರ್ವಪಾತಕನನ್ನಸ್ಖಲಿತವಮೂರ್ಖನನಜ್ಞನಂತಾಮಸನನೆಲಿದು, ಸ
ಲನೆನದೆನಪರಾಧಶತವನೆಂದಂತಕಂಕರನಡಿಯೊಳೆಡೆಗೆಡದನು ॥
ಹರಹರಾತ್ರಾಹಿಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ರಾಹಿಶಂ । ಕರಪಾಹಿಯೆಂದುಕಾಲಂ
ತ್ಕುತಿಸೆಶಂಕರಂ। ಕರೆದುನೀನೆವ್ಮ್ಮಭಕ್ತದ್ರೋಹಮುಂಮಾಡಬೇಡೆನು
ತೆಸೇತಸಹಿತ॥ತೆರಳಿದಂಕೈಲಾಸಕಂತಕಂತನ್ನವ। ರ್ಗಿರದೆನೇಮಿ
ಸಿರುದ್ರಮುದ್ರೆಯಂತಾಳ್ದವರ । ಪೊರೆಗೈದಬೇಡೆಂದುಪುರಕ್ಕೈದಿದಂ
ಪರಿದರಮರರಾಬ್ರಹ್ಮಸಹಿತ ॥೩೬॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ
ಪುರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿ
ಡದಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪರಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರ್ಷ್ಟಿಸುವ
ನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೦೯೯ಂ ಪದ ೨೧೪೯೯ಂ ಮಂಗಳೆ.

* ೧೦ನೇಸಂಧಿ *

ಸೂಚನೆ॥ ಹರಭಕ್ತಗೌತಮನಶಾಪದಿಂಋಷಿಗಳಂ। ದಿರದೆ
ಪಾಷಂಡಮತರಾಗಿರಲುಶಂಕರಂ। ಕರುಣದಿಂಸುಕಮೂರ್ತಿ
ಯಾಗಿನಂದೀಶನಿಂತತ್ವಮುಂಪೇಳಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪೊದೆದನಿಜವಸ್ತ್ರಮುಂಕಂಡುಕಡುಭೀತಿಯಿಂ। ಬೆದರಿಕರ
ದಿಂದಿಳಿಯಬೀಳುತೆಡದೊಡೆಯೊಳಿಹ। ಸುದತಿಯವಿರಾಜಿಸುವನ
ಗೆಗಂಗಳಂಕಾಣುತುಸ್ಮಿಖತ್ವವನೆತಳೆದು ॥ ಗದಗದಿಪಕರಕಮಲ
ಮುಂಕಂಡುದಂತಿಚ। ರ್ಮದಹೊದಿಕೆಯಿಂದದಂಮುಚ್ಚಿಕರತಳೆದಿನಂ।
ಕದಸತಿಯನಯನಮುಂಮುಚ್ಚಿ ಸಂತೈಸುವವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಹೆವ್ಮ್ಮ
ನು॥೧॥ಇನ್ನಾಲಿಸೈರಾಮದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು । ಮುನ್ನಗೌತ
ಮಮುನೀಂದ್ರಂಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಸಂ। ಪನ್ನನಾಗಿಗುತೆಶನಿರೋಹಿಣೀಶ
ಕಟಮುಂಭೇದಿಸುವನಿಳೆಯೊಳಿನ್ನು॥ ಪನ್ನೆರಡುವರುಷಪರಿಯಂತ
ರಂಬರವಪ್ಪುದಿನ್ನಿದಕುಪಾಯಮುಂಕಾಣ್ಬೆನಾನೆಂದೆನುತೆ। ಪನ್ನ
ಗಾಭರಣನಂಕೂರ್ತುಮುನಿಪಾಲಕಂತೊಡಗಿದಂಘನತಪವನು ॥
ತಿಳಿದನೀಶಂಮನದೊಳೀಗೌತಮಂತನ್ನ। ನೊಲಿಸಿವಾಡುವತಪ
ಸ್ಸೆಂದುಕರುಣದೊಳಾಗ॥ ನಳಿನಾಕ್ಷನಂಕರೆದುಬೆಸಸಿದಂನೀನೀಜಗ
ತ್ತಿಂಗೆಕರ್ತನೆಂದು॥ ಇಳೆಗೈದಿಗೌತಮನಕೂಡೆವಾದವಮಾಡಿ। ಬ
ಳಿಕಬಹುದಿನಲಂಜುವೆಂದೇವನೀವಿರ್ದ । ತಿಳಿಯಲಾಂಕರ್ತನಹ

ಪರಿಯೆಂತುವಾದವಂಮಾಡಲಂಜುವೆನೆಂದನು॥೩॥ ಎನಲೀಶ್ವರಂನ
ಕ್ಕು ಹರಿಯಜರಪೇಳೆದಿಂ। ಘನತರದವೈಷ್ಣವಾಕೃತಿಯನಂಗೀಕರಿ
ಸು। ತನುಲಯದೊಳಾತ್ರಿಯಂಬಕಪರ್ವತಕ್ಕೈದಿಗೌತಮನವುಂ
ದೆನಿಂದು॥ಮುನಿಪಾಲನೀನಾರಕೂರ್ತುತಪವಂಮಾಳ್ಪಿ। ನನಗೆತಿ
ಳುಪೆನಲಾಗಕಣ್ದೆರದುನೋಡಿಯಾಂ । ಮನಸಿಜಾರಿಯನೊಲಿಸೆ
ಮಾಳ್ಪೆನೆನೆಕಪಟವೈಷ್ಣವನಗುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ಹರನೀವನೈನಿನ
ಗೆವರವನದನಿಶ್ಚಯಂ। ಮರುಳೆನಿನಗೇತಕಜ್ಞಾನವಾಶಂಕರಂ। ತಿರು
ಕಂದಿಗಂಬರಂಬೂದಿಬಡುಕಂಮಸಣಗಾಹಿಯೆಲುಮಾಲೆಗೊರಲಂ॥
ಪರಿಕಿಪೊಡೆಸಂಹಾರಕಾರನಾತನಬಿಟ್ಟು। ಹರಿಯನೇಭಜಿಸಿದೊಡೆ
ನಿನ್ನಿಷ್ಟವುಂ । ಕರುಣಿಪಂನಾವಿಷ್ಣುಪೃಥ್ವಿಪತಿಯೆಂಬಸುತಿವಚನ
ಮುಂಟಂತಡಾಗಿ॥೫॥ ಹರಿಯೆನಜ್ಞಾನರೂಪಂನಿತ್ಯನಚ್ಯುತಂ। ಪರ
ಮಪುರಷೋತ್ತಮಂಸಕಲರಂರಕ್ಷಿಪಂ। ಸಿರಿಯರಸನೆನೆವಪೀತಾಂಬ
ರಧರಂಕೌಸ್ತುಭೋರಸ್ಥಲಂಸಾತ್ವಿಕಂ॥ ಉರುತರಜಗತ್ಕರ್ತನಾತ
ನೇಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರೊಡೆಯನಹುತರಂಸಂಹರಿಸಿಶಿಷ್ಟರಂ। ಪೊರೆವುತಿ
ರ್ಪಂಸರ್ವಮುಂವಿಷ್ಣುಮಯಜಗತ್ತೆಂಬಸುತಿಯುಂಟದಾಗಿ॥೬॥ಹ
ರನತಿರಹಸ್ಯದಿಂರಾಮಮಂತ್ರವನಂದು। ಗಿರಿಜೆಗುಪದೇಶಮಂಮಾ
ಡಲಾಶಿವೆಯೊಲ್ದು। ಕರುಣದಿಂಕಾಶಿಯೊಳಗಳಿವವರಕರ್ಣಂಗಳೊ
ಳೆಗೆಬಿಡದೀಮಂತ್ರಮಂ ॥ ಓರೆಯಲವರಿರದೆಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತರಪ್ಪ
ರಾ। ಪರಮಕಾಶಿಯೊಳೆವೇದವ್ಯಾಸನೆಂದೆಂಬ। ವರಮುನೀಶಂನದೈ
ವಂಕೇಶವಾತ್ಪರಂಎಂದುತಾಂಕೈಯೆತ್ತನೆ॥೭॥ ಇನ್ನುಕೇಳೈಮುನಿ
ಪರುದ್ರನೊಲವಿಂದೆಕೊಟ್ಟನ್ನತಪದಂಗಳಂಹರಿತೆಗದುರಕ್ಷಿಸನೆ। ಬ
ನ್ನಬಡಿಸುತ್ತೆಳೆರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರಂಸಂಹಾರವಂಮಾಡನೆ॥ ತನ್ನನಾ
ಭಿಯಕಮಲದಿಂದಜನಪಡೆಯನೇ। ಚನ್ನಾಗಿಹರಿಯನೇಭಜಿಸಲಾ
ತನಿನಗೆ। ಸನ್ನುತಪದಂಗಳಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಿದುನನ್ನಿನೀಂಕೇ
ಳೆಂದನು॥೯॥ ಎಂದಿಂತುಕಪಟವೈಷ್ಣವನುಸುರಿಕೇಳ್ದಕಡು। ನೊಂ
ದು ಮುನಿನಾಥನಾನಜ್ಞನೇಕೇಳಿಲವೊ। ಮಂದಮತಿವೈಷ್ಣವಂನೀಂ
ನಿನಗೆಶಿವನವಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂತಿಳಿಯಲಳವೆ॥ ಇಂದುಧರನತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ಧ
ಶಾಂಗುಲನಭವ। ನೆಂದುಕೇಳೇಕವೇವಾದ್ವಿತೀಯಂರುದ್ರ । ನಂದು
ಸುತಿವಚನಮುಂಟರಿಯದಾ ಹರಿಗಿರಿಯಸರಿಯೆಂದು ನುಡಿಯಬ
ಹುದೆ ॥೯॥ ಹರಿಯೆತಾಜ್ಞಾನರೂಪಾದೊಡಾಭೃಗುಮುನಿಪ। ನರಸಿ
ಯನದೇತಕಜ್ಞಾನದಿಂಕೊಂದನಂ। ದಿರದೆವುತ್ಪಚ್ಯುತಂತಾನಾಗಸ

ತ್ತುಸತ್ತುಂಹುಟ್ಟುತಿರಲೀತಕೆ॥ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮಂತಾನಾಗಿ
ಕಳವಿನಿಂ। ಪರಸತಿಯರಂಬಯಸಲೀಕೆಸರ್ವಂವಿಷ್ಣು। ವರಮಯವು
ದಾಗಿತನ್ನರಸಿಯಂಕದಬ್ಬಕೊಂಡೊಯ್ವಾಗಳೆಲ್ಲಿರ್ಪನು॥೧೦॥ ಹರಿಯೆ
ರಕ್ಷಾಕರ್ತವೆಂದೆಲಾಮರುಳಿಕೇ। ಳ್ದಿರನಂದುತನ್ನಮಗನಂದಹಿಸಿ
ಕಾಣುತ್ತೆ। ಮುರಳಿರಕ್ಷಿಸದಾದನೇತಕ್ಕೆಸಿರಿಯೆತನ್ನರಸಿಯಾದೊಡೆ
ಧರೆಯೊಳು॥ ಥೊರೆಗಳಂಸೇರಿಪರ್ಕಾರಣಮುದೇತಕ್ಕೆ। ಹರಿಯಿಹಜಗ
ತ್ತಿಂಗೆಕರ್ತನಾದೊಡೆತಾನೆ। ಮುರಳಿಮುಮುಕರ್ತೃಮುಹೇಶನೆಂದೆನ
ಲೀಕೆವೈಷ್ಣವನೆಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ರಾಮುಮುಂತ್ರವಿಶಿವನನಿಜನಾಮು
ವದನರಿದು। ಪೇಮದಿಂಜಪಮುದಗ್ನಿದಶರಥಧರ್ಮಕ್ಕಳಿಂ। ರಾಮುರೆಂದೇಕ
ರೆಯೆನಾಮುಕ್ಕೆಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದೆಪಟ್ಟಕರುಹರಹರೆ॥ ಆಮುಂತ್ರಮುಂಗಿ
ರಿಜೆಬೋಧಿಸಲ್ಕಳಿದವರೊಮ್ಮೆಮರಾಗುರ್ಭವಿಪರಲ್ಲದಾಪರಕುರಘು
ರಾಮುರಾಗುರ್ಭವಿಪರೇಯಥಾಬೀಜಮಂತಘಾಂಕುರಮುಮೆಂದುದಾ
ಗಿ॥೧೨॥ ಪರಮುಕಾಸಿಯೊಳಿವೇದವ್ಯಾಸನಕ್ಕರಿಂ। ಹರಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಂ
ದುಕೈಯೆತ್ತಲಾತೋಳೆ। ನಿರದೆನಂದೀಶ್ವರಂಮುರಿಯನೇಮರುಳಿಭ
ಸ್ಮಾಸುರನದಶಕಂತನ॥ಪರಮೇಶನೊಲಿತ್ತವರದಿಂದಲವರನಾ।ಹ
ರಿಕೊಂದನೈನೆಕೇಳೀಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯವಿಾರಿ।ಹರಿಗಿರಿಯಜುಂಗಿಜುಂಸಾವು
ಥ್ಯರೇಹರಿಯಮಗನಹುನತಲೆಯೆಸಾಕ್ಷಿ॥೧೩॥ ಹರನವರದಿಂದಲು
ಪಮುನ್ಯುಮುನಿಕೀರಸಾ।ಗರವನುರೆಪಡೆದುತತ್ಪೀರಮುಂನೇವಿಸು।
ತ್ತಿರಲದರೊಳಿರ್ದಕೃಷ್ಣಂಬಂದು ಬಾಯ್ದಾನಲುಗುಳಿಲದರೊಳಗೆಬಿ
ದ್ದು॥ ಮುರಳಿಬರಿಕಂಡುಕಡಗುಗುಳಿಲಾಹರಿಮುನಿಯ। ನಿರದೆತುತಿ
ಗೈದುಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಡುವುದೆನೆ। ಕರುಣದಿಂದಾಹರಿಗೆದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಮುನಿವರಂಕೊಟ್ಟುದಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೧೪॥ ವರದಧೀಚಿಯುಕೂ
ಡೆಕ್ಷುಪನಾಗಿಕಾಡಲಾ। ಹರಿಯಚಕ್ರವಸುಡಿದುಬಿಸುಟುಬೆಂಬತ್ತ
ಲಾ। ಧುರದೊಳಿರಾನಲಮರದೆತಲೆಯುಕೆದರಿಕೊಂಡೋಡಿದಂಕೇ
ಳ್ದರಿಯಲಾ॥ಪರಮಪಾವನಚರಿತ್ರಂಭೃಗುವುಮುನೀಶನಾ। ಹರಿಯು
ರವುನೊದೆಯುಲದುಕಂಡಿಕಲಿಯಾಗಲದು। ಹರಿಗೆಸಿರಿವತ್ಸಲಾಂಛನ
ನೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತೆಂದುವುಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೧೫॥ ತಾರಕಾಸುರ
ನೊಡನೆಕಾದಿವುರಿದೋಡಿಹರಿ। ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಂಪೊಕ್ಕುವ್ಯಗರೆ
ದುಬದುಕಿವಂ। ವೀರನಾಕಲಿಜಲಂಧರನೊಡನೆಕಾದಲವಪಿಡಿದುನಿ
ಡುಬೊಗರಿಯಂತೆ॥ತಾರಾಪಥಕ್ಕೆಹಾಯ್ತ್ತದನದಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು। ಬಾ
ರಿವುತ್ತಾಹರಿಯಪಿಡಿತಂದುವನೆಯೊಳಿಗೆ। ಘೋರದಿಂವೂರುನಿ

ಬುದವರುಷಪರಿಯಂತರಂಸೆರಿಯನಿಟ್ಟುದರಿಯ ॥೧೬॥ ಹರಿಯು
ನೇವುದೊಳಿಜಂಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಕಾಣುತಾಕರಿವುಖಂತನ್ನ ಪಾರ್ಥಿಸಿದು
ದಿಲ್ಲಿನುತಲಾ। ಹರಿಯುಜಗಿರದೆಶಾಪವನೀಯಲವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬ
ರುದರವನೆಪೊಕ್ಕು ॥ ಖಿಲಲಾರದಾಹರಿಯುನಾಭಿಯಿಂದಜನುದಿಸೆಸ
ರಸಿಜೋದ್ಭವನೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತುಮತ್ತೆಕೇಳ್ದರಿಯಜನಗುದಧಿನು
ದ್ಭವಿಸಲಾಹರಿಗಧೋಕ್ಷಜನೆಂಬಪೆಸರಾದುದು॥೧೭॥ ಹರಿಯಜರು
ಮತ್ತೆಮತ್ಸರದಿಂದೆಕಾದುತಿರ। ಲುದುಲಿಂಗಮುದಿಸೆಕಂಡದರಪದ
ಮಸ್ತಕವಹರಿಯಜರುಹಂದಿಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿಕಾಣಲಾರದೆನುತಿಸಿಬ
ಳಿಕಶಿವನ ॥ ಕರುಣವಂಪಡೆದುಸುಖಮಿರುತಜಂಮತ್ತಹಂ। ಕರಿಸ
ಲಾತನತಲೆಯನರಿದಭವನೈತಂದು। ಹರಿಯುಮನೆಯಂಪೊಗಲುನಿ
ಲಿಸೆವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನಂತ್ರಿಕೂಲದೊಳಿರಿಯನೆ॥೧೯॥ ಹರನಭರವಂಕಂ
ಡುಹರಿತನ್ನಪಣೆಯನೆ। ತ್ತರನಜಕಪಾಲಕಾಗಂದಿವ್ಯಸೌಸಸ್ಯವ
ರುಷಪರಿಯಂತರಂಕರೆದಾಗಪರಶಿವನಕರುಣನುಂತಾಪಡೆಯನೆ। ವ
ಡಜಲಂಧರನಸಂಹರಿಸಿದಾಚಕ್ರವಂ। ಹರಿಸರನಕೂರ್ತುತಪವಂಮಾ
ಡಿಬಳಿಕಲಾ। ಪರಶಿವನನೊಲಿಸಿತ್ತಚಕ್ರವಂಪಡೆಯನೇವೈಷ್ಣವನೆ
ಕೇಳೆಂದನು ॥ ೧೯ ॥ ಭೂಲೋಕವಂತೀವಿದುದುಕದೊಳುವಿಷ್ಣು
ವೆಂ। ದಾಲದೆಲೆಯೊಳುತೇಲುತವುಮ್ಮಳಿಗುತಿರೆಶಿವಂ। ಲೀಲೆಯಿಂ
ದಾಗಂಗೆಯಂನುಲ್ಲಿಕಾಕುಸುವುದೋಲ್ಕರಿಸನೇಜಡೆಯೊಳು॥ ಕಾ
ಳಕೂಟಂಸಕಲಜಗವನುರುಪಲುಸುರರು। ಘೋಳಿಟ್ಟಶಿವಗೆಮೊ
ರೆಯಿಡೆಕೇಳ್ದತ್ಪಿಷವ। ನೀಲವರ್ಣಯಂತಭವಕಂತದೊಳುತಾಳ್ದ
ವರರಕ್ಷಿಸನೆಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೨೦॥ಮಾರಾರಿಯಲ್ಲೆಂದುದಕ್ಷನತಿಗರ್ವ
ದಿಂ। ನಾರಾಯಣಂಗಗ್ರಪೂಜೆಯಂಕೊಟ್ಟಿದೆ, ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯ
ದೇವತೆಗಳೆಂನೆರಪಿಯಾಗಮಂಮಾಡುತಿರಲು॥ ವೀರಭದ್ರಂಸಕಲದಿವಿ
ಜರಂಭಂಗಿಸಲು। ವಾರಿಜಾಕ್ಷಂಕಾದಿಯೆರಳೆಯಾಗೋಡುತಿರೆ। ಕೂ
ರಲಗಿನಿಂದೆಚ್ಚುಪರಣಮಂಕಾಯ್ದುತ್ಪಕರ್ಮವಂಪೊದೆದನರಿಯ॥ ಸಿ
ರಿಯುಮುಂದಲಗೂಯ್ದುವಿಧಿಯಪಣೆಯಂಪೊಯ್ದು। ಸುರಸತಿಯನಾ
ಸಿಕವನರಿಸಿಚಂದ್ರನನೊರಸಿ । ಸುರಪತಿಯತೋಳ್ಗಳಿಂಕುತ್ತಿಶಚಿ
ಗಚ್ಚೊತ್ತಿಶಿಖಿಯನಾಲಿಗೆಯುಸೀಳಿ॥ ವರುಣನಂತುಳಿದುಪೂಷಣವೆ
ಲ್ಲಳಿಂಕಳೆದು। ಮರುತನೂರಂಕಡಿದುಭಗನಕಂಗಳನೊಡೆದು । ಸುರ
ರೊಳಗ್ಗಳೆಯರಂತರಿದುಸಪ್ತಾಹಾಸ್ತನಂಗಳನರಿಯನೇವೀರನು॥೨೦॥
ತಾರಕಾಸುರಜಲಂಧರರಂಧಕಾಸುರಂ। ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಕಮಲ

ಲೋಚನನೆಸವ । ತಾರಕಾಕ್ಷಂಗಜಾಸುರಸಿಂಹಬಗ್ಗಬಿಯಳಾಸುರ
ರ್ಮ್ಮಖ್ಯರಾದ॥ಕ್ರೂರರಕ್ಕಸರನುರೆಕೊಂದಾಗಸುರರನತಿ। ಕಾರುಣ್ಯ
ದಿಂಕಾಯ್ದರಕ್ಷಿಸನೆಕೇಳ್ಮಹರುಳಿ। ಮಾರಾರಿಯೇದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಂಶಿಷ್ಟ
ಪರಿಪಾಲನೀನೆಂದರಿಯಲಾ॥೨೩॥ನೆಟ್ಟನಾಕಾಲಕಾಮತ್ರೈ ಪುರಂ
ಗಳಂ। ಸುಟ್ಟುರುಪನೇಶಿವಂಪಶುಪತಿಯಪಟ್ಟಮಂ। ಕಟ್ಟಿಸರ್ವೇಂದ್ರಿ
ಯಕ್ಕಕ್ಷಿಗಾತ್ರಸ್ಯಶಿರಸಪ್ರಧಾನಂಗಳೆಂದು॥ ವಿಟ್ಟುಗಂಬೊಮ್ಮಗಂಕ
ಣ್ತಳಗಳಂಶಿವಗೆ। ಕೊಟ್ಟುಡಿಂಗರಿಗರಾದವರನೀಶಂಗೆಪಡಿ । ಗಟ್ಟುವ
ರೆಕೇಳಿಲೊಭ್ರಷ್ಟವೈಷ್ಣವನಿನ್ನವಿಷ್ಣುವಿನವಿಧಿಯನಿನ್ನು ॥೨೪॥ ಗೋ
ಪನಾಭೃಗುವಿನರಸಿಯಹತಿಸಲಾವಮುನಿಪ। ಕೋಪದಿಂದಶಯೋನಿ
ಯೊಳುಪುಟ್ಟಪೋಗೆಂದು। ಶಾಪಮಂಕೊಡಲದಂಕೈಕೊಳುತ್ತಾವಿ
ಷ್ಣುಶರಧಿಯೊಳುಪೊಕ್ಕುಮತ್ಸ್ಯ ॥ ರೂಪಿನಿಂಸೋಮುಕನಕೊಂದ
ಹಂಕರಿಸಲಗ। ಚಾಪನಾಮತ್ಸ್ಯಮಂಕೊಂದುನೆಟ್ಟಿಲುವನುರೆ। ತಾ
ಪಿಡಿಯೆವಿಷ್ಣುಕಂಕಾಳಧರನೆಂಬಪೆಸರುಂಟದಂನೀನರಿಯಲಾ॥೨೫
ಶರಧಿಯಂಮಥಿಸಲದಕಾಧಾರವಾಗಿಯಾ। ಹರಿಕಮಠರೂಪಿನಿಂತಾ
ಳಿದುಬಳಿಕಹಂ। ಕರಿಸಲಾಕಮಠನಂಕೊಂದದರತಲೆಯನುರುಹಾ
ರದೊಳುಶಿವಧರಿಸನೆ ॥ ಧರಣಿಯಂಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ದಕನಕಾಕ್ಷ
ನಂ। ಹರಿಹಂದಿಯಾಗಿತದ್ದನುಜನಂಹತಿಸಿತಾ । ನಿರದಹಂಕರಿಸಲಾ
ಕ್ರೋಡನಂಕೊಂದದರಕೋರೆಯಂಹರಪಿಡಿಯನೆ ॥೨೬॥ ಹರಿಹರಿ
ಯರೂಪಿನಿಂಖಳಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವ। ನಿರದೆಸಂಹರಿಸಿನೆತ್ರಗ್ಗಡಿದಹಂ
ಕರಿಸೆ । ಶರಭಾವತಾರದಿಂದಾಹರಿಯ ಹರಿಸಿತಷ್ಟರ್ಕ್ಷವಂಶವಪೊದೆ
ಯನೆ॥ಹರಿಸುರಪನನುಜನಾಗುಬಸಿಬಂದಾಬಲಿಯ। ನಿರದೆಬಂಧಿಸಿ
ತಿವಿಕ್ರಮರೂಪಿನಿಂಬಳಿಯೆ। ಹರನವನಸಂಹರಿಸಿಬೆಂನನೆಟ್ಟಿಲುವಖ
ಟ್ವಾಂಗಮಂವಾಡಿಕೊಳೆನೆ॥೨೭॥ಶ್ರೇಮದಿಂಜಮದಗ್ನಿಯರಸಿಯು
ದರದೆಪರಶು। ರಾಮಪೆಸರಿಂದೊಗೆದುಚತ್ರಿಯರಹತಿಸಿರಘುರಾಮ
ನೊಡನಿರದೆವಾದವವಾಡಿಸೋಲ್ತು ಶಕ್ತಿಯನೀಗಿದುಖಿದಿಂದಂ ॥
ಭೂಮಿಯಂಭೂಸುರರಿಗಿತ್ತುಶಿವಲಿಂಗವಂ। ರಾಮೇಶನೆಂದುಪೂ
ಜಿಸಿತನ್ನಭವವನಿ । ನಾರ್ಮವುಮಂವಾಡಿತಪಿಸುತಿರ್ಪಕಥೆಯನೀ
ನೆಂದುವಂಕೇಳ್ದರಿಯಲಾ॥೨೮॥ ರಾಮುವೆಸರಿಂದೆದಶರಥನರಸಿಗುದಿ
ಸಿತಾಂ। ಭೂಮಿಸುತೆಯಂಮದುವೆಯಾಗಿವನವಾಸದೋ। ಳ್ಳಾಮಿ
ನಿಯನೀಗಾಡಿಕೊಂಡುರಾವಣನಿಂದೆ ನೊಂದುತಾನವನಕೊಂದು॥
ಶ್ರೇಮದಿಂಸೀತೆಯಂತಂದುಸುತರಿಂದೆಸಂ। ಗ್ರಾಮದಿಂದಳಿದುಮು

ನಿಯಿಂಬುದು ಕಿವುರಳಿಬಂ । ದಾವುಹಾದುಃಖದಿಂಕರಧಿನೊಳುಬಿದ್ದ
ಳಿದಕಥೆಯನೀಂಕೇಳ್ದಿರಿಯಲಾ ॥೦೯॥ ವಸುದೇವದೇವಕಿಗೆಜನಿ
ಸಿಕ್ಕೃಷ್ಣಂಸಜ್ಜಿ । ವಿಸಿದನಾಗೊಲ್ಲರಲ್ಲುಂಡುಟ್ಟುಬೆಳೆದುಪಾ। ಲ್ಮೊಸ
ರುಚೆಂಪೆಯುಕದ್ದುತಿಂದುಸೋವಂಕಾಯ ಗೋಪಾಂಗನೆಯರಕೂ
ಡೆ॥ ನನೆಮಾಡಿದಾದರಕೆಜೊಕ್ಕುಜಾರತ್ಸಂಬೊಂ। ದಿಸಕದಿಂಬಾಳ್ದ
ದಿಂಡೆಯುತನದಿಕೆಲವ್ಮನ। ಕ್ಕಸನನುರಿಕೊಂದುಕೆಲಬರಕೈಯ್ವನೊಂ
ದೋಡಿಬದುಕನೇಕೇಳಿಂದನು॥ ೧೦। ಫುಸಿಯಾದಂಜರಾಸಂದನಿಂ
ದಂಪೀತ। ವಾಸನಂದೆಂಬತ್ಸುನಾಲ್ಕುರುಗರ್ಗವಬಿಟ್ಟು । ಪಾಸವೆಂಮಾ
ಡಿಕೊಂಡಿರನೆಂಬಗೆಗವುದ್ಯರಕ್ಷಿಕಡುಭೀತಿಯಿಂದಂ॥ ದಾಸಿಯಾತ್ಮ
ಜನವುನೆಯೊಳಗುಂಡ ನೆಂಗಳಿಕ್ಕಿ ಪೋಸಟಿಂ ಸಾದವೇಳ್ದಕಟ್ಟಪಾ
ಯಿಸನೆ ದಾಸಕ್ಕಂದಲಜ್ಜನನಬಂಡಿಯುಬಿಲ್ಲಂನಾದುದಂಕೇ
ಳ್ದಿರಿಯೆಲಾ॥೧೧॥ ಪರಮೇಶನೆಂಕೂರ್ತುಕೈಪ್ಪಕಪವಂಮಾಡಿ। ಮು
ರಳಿನುನ್ನಧನಪಡೆಯುನೆಸಗುತ್ತಿಂಬುಜಂ ಸುಖಚರಣನನರ್ಚಿಸ
ಲ್ಕಂದುಳುಂದಿಬಲಗಂಣಿತಾಂಗಗೆಯಿರಿಸಿ॥ ಸುಪನೊಲವಿನಿಂಮುರಳಿ
ಚಕ್ಕನುಂಪಡೆಯುನೇ ಮುರುಳಿಕೆಲ್ಲಾಕೃಷ್ಣನಜಿಬೆಸಸಿಸಾರುಪಾ।
ಸಿರಮುಂಬಸತಿಯುಂ ಸ್ವರಮುಂಬೊ ಡೆಂತೆರೆಹೊಲಂಬೀಡ ರಿಳಿದೊ
ಯ್ಯರೆ ॥೧೨॥ ಸರಿಯುತ್ಸಕ್ಕೂರ್ಮಕೂರ್ಮಚಿಟಿಸಂಸಾಮುನರೂಪ ಧ
ರಿಸಲಂಕರಿಸಲವನೀಸಂಕೂಡಸಂ । ಸರಿಯಿದನೆನೆಲುನಿಸಿನೊಂ
ವಾರ್ಧ್ಯಾಸುಲುಬೆಂಡನೆಯೆಂಬಿನಿನ್ನಯಳ್ಕೃಷ್ಣನು॥ ಮರಣಪಾಗನೆಬ
ಳಿಕಾಕ್ಕಾಕ್ಕಿಣಿ ಸುತಿಸಾಗ, ಲೆಲೆಸೆಯುಂ ಕೃ ಸುಳ್ಳುಬಿದುಸೋಟುಗೆ
ಲವ। ನಿಲನಾಜಗನ್ನಾಥ ನೆಂಬುಪ್ರಜನವರಿಯಲೋಕಕೃಷ್ಣಂಕವಿ
ರೆಲಾ॥೧೩॥ ಇನ್ನುಕೇಳ್ದ್ಯನ್ಯಕಲಾಂಗವತಾರಂಗಳಂ। ನಿನ್ನಪರಿ
ಜನಿಸೆಕೆಲವಿನದವೇಳಳಿವಸಿಯಂ, ನಿನ್ನಕೇಳೀತೆರದಿಸಕ್ಕುಸುಟ್ಟು
ತ್ತೈಬಸುಭಂಗಿಯಾನಾಸರಿಯನು॥ ಸನ್ನುತಮಮಾಮಸುಮಪರಿ
ವಪರಂಜ್ಯೋತಿ। ಯುನ್ನತಮಮಾಂಬೀವಶಂಕರಂಪೆತ್ತಿಧರಂ ಪನ್ನಗಾ
ಭರಣಪರಮೇಶೇಸನಭವಂಸರಿಯಂದುಮುಡಿಯಬಸುರಿ॥ ೧೪॥ ಸ
ರಿಸತ್ತುಜನ್ಮದೊಳುಬಂದಾಶರೀರವಂ। ಬರದೆಲಿಂಗೆಂಗಳಂಭಜಿಸಿಪಾ
ಪಂಗಳಂ। ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡರಿಬಳಿಯೊಳಗಾಮೋಕ್ಷಂಗಂಗಳಿವ
ಕೊಸಾಕ್ಷಿ ॥ ಪರಮಾಸಿಯೊಳಿಹರಿಮುಖ್ಯದೇವಾಸುರರು। ನಿರು
ತದಿಂತಂತಮ್ಮಪೆಸರಿಂದೆಪ್ರಾಜಿಸುವವರಮಹಾಲಿಂಗಂಗಳಿವೆಲೋಕ
ಕೃಷ್ಣವೆಲೆವೈಷ್ಣವನೆಕೇಳೆಂದನು॥೧೫॥ ಹರಿಯಜೇಂದ್ರಾರ್ಕಶಶಿವ

ಸುದಿಶಾಧೀಶಕಿಂ|ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಪಿಶಾಚಗುಹ್ಯಕಸಿದ್ಧಗರುಡಗೆಂ
ಧರ್ವವಿದ್ಯಾಧರಕಿಂಪುರುಷರುರಗೆಮನುಮುನಿಮುಖ್ಯರು॥ಪರೆ
ಮಶಿವಕಿಂಗಂಗಳೆಂಧರಿಸಿತಂತವ್ಮ್ಮ|ಮೆರಣಂಗಳೆಂನೀಗಿಯಮರದೆಂ
ದೆನಿಸಿದ ರ್ಮ್ಮರುಳಿನೀಂಕೇಳಿನಲುನಸುನಗುತ್ತಾಕಪಟವೈಷ್ಣವನದಿಂ
ತೆಂದನು॥೩೬॥ಸರನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದುನುಡಿವುದಿದುಸತ್ಯವೇ|ಹರಿಯಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲೆಂದುಭಾಳದೊಳಗಕ್ಷಿಯನ| ದಿರದೆತೋರುವನೆನಲುತೋರೆನ
ಲುಕಪಟವೈಷ್ಣವನಾಗತೋರೆಮುನಿಪ॥ಸರನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದುಪಾದದೊ
ಳಗಕ್ಷಿಯಂ|ಮರುಳವೈಷ್ಣವನೋಡೆನುತ್ತೆತಾಂತೋರಲತ್ತಿ|ಕರುಣ
ದಿಂಮುನಿವರನನಿಷ್ಟೆಯಂಸರಿಯ|ಜಾರ್ಯರಿಗಭವತೋರಿಸಿದನು॥೩೭
ವಿಷ್ಟಿದಂಮುನಿವರನನೈವಭಕ್ತಿಗಣಿವಂ| ಮುಷ್ಟಿದಂಕ್ಕತಕವೇಷಮು
ನಾತನಿದಿರಿನೊಳು|ಬಿಟ್ಟಿದಂನಿಜಚಿಷ್ಣುಮಂಪತನರೋವಮಾಂಚನದ
ಸುಗ್ಗಿತಲೆದೋರಲು॥ಪೆಟ್ಟಿದಂವಿಲಸಿತಾನಂದಾಶ್ರುವಾರಿಯಿಂ|ಕಟ್ಟಿ
ದಂಕಾಯಮುಮಂಪಾರ್ವತಿಗದೇಸಮಂ|ಪಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಭವಸರ್ವ್ವಪರಾ
ಧಂಗಳೆಂಕ್ಷಮಿಸೆಂದುನುಡಿಯಿಸಿದನು॥೩೮॥ ಅಕಟನೀನೆಂದನುಡಿ
ಯೆನಗೆಮಿಥ್ಯವೆಮಗನೆ|ಚಕಿತನಾಗೆದಿದುನಿಂನಿಷ್ಟವೇನೆಂದುಮು|ನ್ತೆ
ಕವನೆತ್ತಲುಬಿತ್ತಿದಾಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಸಕಲಧಾನ್ಯಂಬಿಳಿಯೊಳೀವುದೆನಲು॥ಅ
ಕುಟಿಲಂಗಾವರವನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿತ್ರಿಯಂ| ಬಳನೈದಿದಂರಜತಗಿರಿ
ಗೊಮ್ಮರೋಹಿಣೀ| ಶಕಟಭೇದನಿಭೇದಿಸಲಾಗಪನ್ನೆರಡುವರು
ಷಂವರುಷಮಡಗಿತು॥೩೯॥ಉದಯದೊಳುನೋಡೆಮಂಜಿನಮಳೆ
ಧರಿತ್ರಿಯಂ|ಪುದಿದಿಸುವುದುಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳುಘನಾಡಂಬರಂ | ಬೆ
ದರಿಸುವದಾಗಸಂರಾತ್ರಿಯೊಳುನಿರ್ಮ್ಮಳಿಸಮಹುದಿಂತುದಿನದಿನದೊ
ಳು॥ಉದಿರೆಲಗಳೊಡನೆನಾನಾವೃಕ್ಷರಾಜಿಯೊಣ|ಗಿದುದುಕರಿತೊ
ರೆಸಳ್ಗಳಿಕೊಳ್ಗಿಕೊಳಿಬಾವಿಬೆ | ಟ್ಟದಸೊನಲ್ಗಳ್ನಿದಿನದಾಳಿಜಲರಾಸಿಗೆ
ಳ್ಪಡಿವಟ್ಟುದೇವೇಳ್ವೆನು॥೪೦॥ಇಂತುಬರನೆಲ್ಲಿಡೆಯೊಳುಂಪ್ರದಿಯೆ
ಕಂಡುವಿ|ಭ್ರಾಂತರಿಂಬತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರಮುನೀಶ್ವರ| ರ್ಕಂತುಸರ
ನಿಂಗೌತಮುಂಪಡೆದವರವರಿದುದಾರುವನದಿಂತಳರ್ದ್ರು॥ತಾಂತಡೆಯ
ದೇತನಾಶ್ರಮಕೆಬರೆಕಂಡುಮುನಿ|ಸಂತಸದೊಳೆನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂಸ
ತ್ಕರಿಸಿ| ತಂತವ್ಮ್ಮದೇಶಂಸುಭಿಕ್ಷಮಾದವ್ಪುಸೋಪವೇಳೆಂದುಯೋಚಿ
ಸಿದರು॥೪೧॥ ಕೇಳಿದಂಶಾಂಡಿಲ್ಯನವರನುಡಿಯಂಮುನಿಗೆ|ಪೇಳಿದಂ
ಪೋಪುದುಚಿತವೆಯನ್ನದಾನದಂ । ಮೇಲಾದದಾನಮುಂಟೇಬರ
ದೊಳೆವ್ಮ್ಮನೆಲ್ಲರನುರಕ್ಷಿಸಿದನಿನ್ನು॥ಪೇಳಿದಪೆನನ್ನದಾನದಕಥೆಯ

ಗುಣನಿಧಿನೃಪಾಲನೆಂಬಂಬೇಂಟೆಯುಂಪೋಗಿಸಕಲನ್ಯಾಗ.ಜಾಲಮುಂ
ಕೊಲಿಸುತಿರೆಪೊದರಿಂದವೊಂದುಸಿಸ್ಮಂಪಾಗಗ್ದದವನವುಂದೆ ॥೪೩॥
ಚೆನ್ನಟ್ಟದಂಹರಿಯನತಿಜವದವಾರುವನ। ಚೆನ್ನೊಳಿರ್ದವನಿಪತಿಸಿಸ್ಮ
ಮುಂಪೊಯ್ವನೆಂ।ಬ ನ್ನೆಮದು ಪೂರ್ವಶಾಪದಿವಾಯುವಾಗಲರಸಂವಾ
ಜಿಯಿಂದಿಳಿಯಲು ॥ ತನ್ನನ್ಯವಾಜಿಯುಂಬಯಲಾಗಿಪೋಗಲರ । ಸ
ನ್ನೊೀಡಿನೋಡಿವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಬಳಿಕತನ।ಗನ್ನವಿಲ್ಲದಬಳಲಿಕಂಗಡು
ವನೃಪತಿಯುಂಕಬರನೋರ್ವಂಕಂಡನು॥೪೫॥ಬಳಲಿದೈಭೂಪನಡೆ
ನಿನಗನಾಂಭುಕ್ತಿಯುಂ।ಸಲಿಸುವೆನೆನುತ್ತೈಗುಡಿಂಗೆಕರತಂದುಬಾ।
ರಿಲಗನುನ್ನಾಂತಂದಬಿದಿರಕ್ಕಿಜೇನುಮುಂಭೂಪಂಗೆನೀಡೆನಲ್ಕೆ ॥ಬ
ಳಿಕಲಾಶಬರಿಯುಡಿಗೆಯನಾಡಿನೀಡಿಮನ। ವೊಲಿದುಮುಂಜಿಗಗಮ
ಲಗಲ್ಕೆಭೂಪಾಲನಂ। ಕಳುಪಿಕೆಳಗೀರ್ದ್ದರುಮುಪಾಸನೊರಗಿತಲೊಂ
ದುಪ್ರಕೊಂದುತಿಂದುದವರಂ ॥೪೪॥ ಬಿಳಿಗಾದುದನಿತರೊಳಿಗವ
ನಿಪಮುಂಬಂಚಿಗೆಯು। ನಿಳಿದುಮುಡಿದಿಸವಭೂವರರನೀಕ್ಷಿಸಿವನದೊ।
ಳಳಲಿಶೇಷಾಂಗವುಂಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮರಳಿನೆಲದುರು ಸೇನೆನ್ಯಪನಕೂ
ಡೆ॥ಸೊಳಲಿಗೈತಂದುಮಜ್ಜನಭೋಜನಂಗಳಂ ಬಳಿಕೆಯನಾರಿಸಿನೃ
ಪಂಕೆಲವುಕಾಲವುಂ। ಕಳಿವುತೊಂದಿವಸಮೋಲಗದೊಳುಪುರೋ
ಹಿತಂಗವನೀಕ್ಷನಿಂತೆಂದನು॥೪೪॥ ಧರೆಯೊೀಳ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾರಿಂಟುನಾ
ನಂಗಳೊೀ।ದಿರುವದರೊಳತಿಮುಖ್ಯನಾನವಮಾವುದುತನ್ನೊಳೊರೆ
ಯೆನಲ್ಕಂನವಮಾನವೆನುಮುನ್ಮಮದಕೊಂದುಕಥೆಯುಂಟದಂಪೇಳ್ವೆನು
ಪರಮುಂಟುಗಂಗಾಪತೀನುಮುಮಂದಿರೊ। ಳಿರುತಿಪ್ಪನೊೀರ್ವ
ಪಾರ್ವಂಪ್ರತಿನಂಬಿಡದೆ। ಕರೆದುಂಬವೇಳೆಯೊಳಗನ್ನಂಗಳಿಂದಂದ
ವಿಪ್ರರಂಪೋಷಿಸುತನು॥೪೬॥ ಇಂತುನಂದೈವಜ್ಞಚಂಡಾಲನಾಪಟ್ಟಣಕೆ।
ತಂದುಕಟ್ಟಿಗಮಜೊಲೆಯಮೂರುತಿರೆನುಳಿಯೊ। ಳೆಂದುತೊಪ್ಪನೆ
ತೋದನಂತಭಟ್ಟನಗೃಹಬಹಿರ್ದ್ವಾರವೇದಿಕೆಯೊಳು॥ಇಂಥನದಪೊ
ಲೆಯನೊರಗಿಸಮಪಾಶೀತಳಯ। ದಿಂದಪಕ್ಷಿಟಕಿರಿದುನರಗಳಿಲ್ಲಂ
ಸೇದಿ । ನೊಂದುಕಡುಪಸಿವಿನಿಂಪಾಡಳಿದುತದ್ವೀದಿಕಾಗ್ರದೊಳಗಿ
ರುತಿರ್ದನು॥೪೭॥ ಆಸಮಯದೊಳಗೀಯನಂತಭಟ್ಟನಿಜನಿವಾಸ
ದೊಳುಭುಂಜಿಸುವುದಕ್ಕಿಂದಿನಂತೆಪರಿದೇಸಿಗಳುಪನದವರುವಿರ್ದಪ
ರೊನೋಡಬೇಕೆಂದುಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದು॥ಘಾಸಿಯಾದಂಗಸಂಕೋಚ
ದಪೊಲೆಯನಂ।ಲೇಸಾಗಿನೋಡಿನೀನಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡು।ಭೂಸು
ರೋತ್ತಮನವನೊಳುತ್ತರಂಬಾರದಿರೆವುಗುಳ್ನೀವಾರೆಂದನು ॥ ಅ

ವಧರಿಸುಜೀಯಚಾಂಡಾಲನಾನೀಪುರಕೆ । ತವತಂದೆನಿಂಧನದಪೊ
ರಯನದುಮಾರಿತಿ । ಲ್ಲವಿರಳೆವುಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯಿನ್ನೇನದುಸೇಡುಗೊಂ
ಡೆನ್ನಡೆದುಪೋಗಲಾರೆಂ ॥ ತಪೆಗೈಹದಾವ್ವಾರಕತಿದೂರದೊಳಗಿರ್ಪೆ।
ನಾ।ನವಗಡಿಸಬೇಡೆನ್ನನೆಂದುದೈನ್ಯಂಗಯ್ದ। ಲವನೀಸುರೋತ್ತ
ಮಂಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂನೋಡಿಮಗುಳಿಂತೆಂದನು॥೪೯॥ಚಾಂಡಾ
ಲನಾದೊಡೇನಾಯ್ತುಂಜವಿರುನಿನ್ನ। ದಂಡಿಸುವೆರಲ್ಲನಿನ್ನಯಕಾಷ್ಠ
ಭಾರಮಂ। ಕೊಂಡುಪೆವರಕೆಕರಯುವೇನೆ ।ಲ್ಪಣಚತುರ್ಥಾಂಶಮು
ನೆತರಿಸಿಕೊಟ್ಟ್ಯ ॥ ಕೊಂಡಮಂತರಿಸಿಕೊಂಡೀಕಾಷ್ಟದಿಂತಾಸಿ।ಕೊಂ
ಡುತೀತಮನಡೆಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನಲ್ಕವಂ । ಕಂಡೆನ್ನಭಯಮುನೀತನೊಳೆಂ
ದುಸರತ್ಕಾಂಗಮುಂಕಾಸಿದಂತೆಪೊಯೊಳು॥೫೦॥ ತನುವನಾವರಿಸಿದಮ
ಹಾಶೀತಮಡಗಲ್ಕೆ।ಫಲವಪಾಮುನೀತಂ ರಸಿವಿಧನಂತಭ । ಟ್ಟನ
ಯ್ಯಪೆಸದುಕಂಟ್ಟಿನೆಕರುಣದಿಂಕೊಗಯ್ದಂದುನಿಲಿಸಿ॥ಮುನೆಗ
ಬಂದೊಂದುಪೊಸವಿಗಂಗಾಜಲೊಳೆನ್ನಮಂ। ಮನುತಸೂಚಾದಿಗಾಖಂಗ
ಳಂಪೈತಮನು।ಪ್ಪಿನವಾಯ್ಗಳಿಂದೀಪೆರೆದಿರೆಂತೆಂದಂಪೋಲ್ದಮುಂ
ಗನೀಡಿಸಿದನು॥ಉಂಡುಬಣವಿಂಧನಕ್ಕಯವನುತಿದನ್ನಮಂ। ಪೆಂಡ
ತಿಗತಂದಿತ್ತಪೋಲೆಯನೀವಿಸ್ರಚಂ।ಕೊಂದಾಡುತಿರಲತ್ತ ।ತ್ತಗಂಗಾ
ವತಿಗಬೋಜನಾಂತರದೆವೆಗೊಳ್ಳು॥ಮುಂಪಲ್ಲಕ್ಕಿರಕೇಳ್ದಯಂತಿಪು
ರಮುಂಟಲ್ಲಿ। ಚಂದತರಬಿಲಂಬ್ಲರಾಕ್ಷಸಕೊಂದುಮಂದುವೆಯುಂ
ಡಿಸುದುತತ್ಪುರದಸ್ಥಿಷ್ಣುವೆಂಬವಿಪ್ರಕ್ಷತ್ರಜನನನುದಿನದೊಳು॥ಆ
ವಾವಮಂತ್ರತಂತ್ರಂಗಳಂಪೋಗದು। ಪ್ರಿಯಪತ್ನಮಾನವನನಂತಭಟ್ಟಂ
ಕೇಳಿ ನಾವಾತನಂನೋಡಡೆತೀಕೆಂದುಸಪ್ತಸ್ಥಾಲಯಮಂಪೊಕ್ಕಬ
ರಲು॥ಅವಿಸ್ರಸುತವೇಷಸಭೂತಮಕಾಳಿಸಿ। ರಾಜ್ಞನದಿಂಕೈಮು
ಗಿಯೆಕೇಳಿದಮುನ್ನನೀ। ನಾವನೈಯೆನ..ಕೈನುಂಗಿದಪದನೇನೆ
ನಲಾಕ್ಷಭೂತಮಿಂತೆಂದುದು॥೫೩॥ಆದೊಡಾತಿಸುಪೂರ್ವಭವದೊಳಾ
ವೀರ್ವರೋ। ಡನೊರೆದಿವೃವಿದ್ಯೆಯಂತನಗಿಂದಪಿನಗಧಿಕ। ಮಾದು
ಬೀತಂತಾಳಿದೆನ್ನಮಂಡೆಯುಮೀಲೆಕಲ್ಲುಮರಿಪಾಯಿಕ್ಕೊಂಡ ॥ ಈ
ದುರಾತ್ಮನನೀಗಕೊಲ್ವೆನಾನೆಂದುನೀ। ನಾದರದೆಪೊಲೆಯುಗಿತ್ತನ್ನ
ದಾನಮನೀಯೆ। ಪೊದಪೆಂತಾನೆನಲುಕೇಳಿತಾಂತುಕದೆಸರ್ವಜ್ಞಂ
ಪಿಂತೆಂದನು॥೫೪॥ ಪಿಂತೋರ್ವಪೊಲೆಯುಂಗೆನೀಡಿದನ್ನದಮಹಿಮೆ।
ಯಿಂತಾಯ್ತುದೆಮ್ಮಬೊಮ್ಮಣಕುಟುಂಬವನೋವ । ಲಿಂತಸುದೊನಿ
ನಗೆಸದ್ಧರ್ಮಮೆಲೆಭೂಸುರೋತ್ತಮಪಾಲೆಸೈನಮ್ಮನು॥ ಇಂತೆಂದು

ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬವಿಪ್ರಂತನ್ನ । ಕಾಂತೆವೆರಸಿಯನಂತನಾವದಕೆನಮಿಸ
ಲ್ಕ್ಕ। ಸಂತೈಸಿಪೊಲೆಯಗಿತ್ತನ್ನದಾನವನುದಕದಿಂದಿಧಾರೆಯನೆರ
ದನು ॥೫೫॥ ಪಿಂಗಿತುಪಿಶಾಚತ್ವವಾತಂಗೆನೆರದದೇ । ವಾಂಗನೆಯ
ರೋಳಿಯಿಂವಣವಯವರೂಥದೊಳು। ಪೊಂಗುತಾತಂಪೋದನಾ
ವಿಪ್ರನಂದನಂಜೀವಿಸಿದನೀತನಿಂದಂ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮಪೇಳಲೀನನ್ನ
ದಾನದು। ತ್ಯಂಗತೆಯನಿಂತೆನಲುಭೂವರಂಕನಲಿದ್ಯಷ್ಟಂಗಳಂತೊ
ರ್ಬರಿದೆಗಳಪಬೇಡಂದೆನಲುಭೂಮಿಸುರನಿಂತೆಂದನು॥೫೬॥ ನಾಳೆ
ನಿನಗೀದೃಷ್ಟವುಂಸರ್ವಥಾತಂದು। ಪೇಳೆದಿರಜಾಜ್ಞೆಯುಂಮಾಡೆನಲ್ಕಂ
ದುತಂ। ನಾಲಯದೊಳಿತುಳಿಪಿಂತಾಭಾರದಿಂವುಲಗಸೊಪ್ಪದೊಳೆ
ಗೀಶನೈದಿ॥ಪೇಳಿದಂನಿವ್ಮರಾಯಂಕಂಟುದಿಕೊಂಡ್ಯ। ಬಾಲನು
ರಯಿಸುವನವನುಸುರುವನೆನಲ್ಕುದಯ । ಕಾಲದೊಳಿಗರವನೆಗೆ
ಬಂದುಭೂಪಾಲನೊಡನೀಪಿಸ್ಸನಿಂತೆಂದನು॥೫೭॥ ಅರಸಕೇಳೀಂದಿ
ಗಂಟೇದಿನಕೆನೋಡುನಿ। ನ್ನರಸಿಯುದರದೊಳ್ಪೋವ್ಪಸುಕುಮಾರ
ಕಂಜನಿಪ। ನೊರೆದಪಂನಿನಗನ್ನದಾನಫಲಮಂನಿನ್ನಕುವರನೆನೆಭೂ
ಪಾಲನು॥ಕಿರವಸೊಲಲೊಲದುತನ್ನಯಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಳು। ತರುಣ
ನುದಿಸುವದೊಂದುಮೇಕ್ಷೇಮವಿನಕೆಂಬು। ದೆದಡಾದಸಂಶಯಂಪೋ
ಪ್ರದೀಮೂರರಿಂದಂನೃಸಂಹಪುಟಿಸಿದನು ॥೫೯॥ ನುಡಿದಕಾಲಂಬಂ
ದುದನಿತರೊಳುಬೀಗದಿಂ । ಪಡೆದಳರಸನರಾಣನವಮಾಸತುಂಬ
ಲಾ। ಪೊಡವಿಪಂತನ್ನಯಪ್ರಲೋಭಂತಂಬೆರಸಿನಿಂದಿರೆಕಂಡುಸುಳು
ವಾರನು॥ನುಡಿವುದೀನೆಳೆಯನ್ನದಾನವಮಂನಿನಗೊಂದು। ಪಡಿಬಿದಿ
ರತಂಡುಲವುನಿಕ್ಕಿದವುಸತ್ಯವಿಂ। ಪೊಡವೀಶನಿನ್ನುದರದೊಳುಬಂ
ದಿನಾನೆಂದುತಿಶುಮೌನವುಂತಾಳ್ದುದು॥೬೦॥ ಅನ್ನದಾನದವುಹಿ
ಮಯಿಂತಿನಿತುವುಂದಿಯಂ। ವುನ್ನಿಸಿದನೀಗಾತವುಮ್ಮಪಾಕ್ಷೇ
ವುದೊಳ್। ಗಿನ್ನರುಪದಾಂಪೋಪೆಂತೆನಲ್ಪೋಳಿಪೋಗುವೆನೆನಲ್ಕಲ
ರದರೊಳು॥ಗನ್ನಗತಕದೊಳೊಂದುಗೋವನೊಡನಿಚಿಗಾತ । ವು
ನ್ನಡವಬಳಿಯಬಿಳೆಯೋಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡುವುನಿ। ಪನ್ನವ್ಯಗೋವಿದೆ
ಲ್ಲಿಯದೆನುತವೃಡವೆಬಿದ್ದುಗೋವಸುದೊರೆದುದು ॥೬೦॥ ಬಿಳಿ
ಯತಿನ್ನದೆಸವಾಪದೊಳಿರ್ದಗೋವನಿಂ। ತಳಿದನೀತನವುನೆಯೊ
ಳನ್ನಪಾನವನೆಂತು । ಕೊಳಿಲಕ್ಕುವೆಂದೆನುತರೊಪ್ಪೀಗಗಾತವುಂ
ಕಾಲ್ವಿಡಿದುಬೇಡಿಕೊಂಡು॥ತಿಳುಪಿನಿಷ್ಕೃತಿಯಾವುದಿದಕೆನಲು
ಶಂಕರಂ॥ತಳಿದವುಸ್ತಕದಗಂಗೆಯುತಂದುಗೋವಳಿದ।ಬಳಿಯೊಳೈದಿ

ನೆಪೊವುದೆನೆಗೌತಮಂತಪದೊಳೀಶನಂವೆಟ್ಟಿಸಿದನು ॥೬೧॥ ಮುನಿ
ನಿನಗೆಬೆಳ್ಪುದೇನೆನೆವು ಸ್ತಕದಗಂಗೆ । ಯೆನಕೊಡುವುದೆನೆಬಿಂದು
ವಾತ್ರವಂಕೊಡಲಾತ । ನೆನಗೆಗೋಹತಿಯಾಕಬಂದುದ್ಯಜಗದೀಶ
ಪೇಳಿನಲು ನೀಂಬರದೊಳು ॥ ಮುನೆಯೊಳಿಗೆರಕ್ಷಿಸಿದಋಷಿಗಳಪ
ಕಾರವೆನೆ । ಮುನಿಮುನಿದುಮುನಿಗಳ್ಗಿಭಿಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷೆರು । ದ್ರಭೂ
ಕ್ತಿಗಳಿನುಳಿದುಪಾಷಂಡಿವುತರಾಗಿಕಡಲಂದುಶಾಪಿಸಿದನು ॥೬೨॥
ಬಳಿಕವಾಗಂಗೆಯಂತಂದುಪಶುವಳಿದರ್ । ಬಳಿಯೊಳ್ಳಿದಸೆಗೌತ
ಮಂತಂದಕಾರಣಂ । ತಳಿದುದದುಗೌತಮಿಾನಾಮವುಂಗೋಸೋಂ
ಕೆಗೋದಾವರೀಯನಿಸಿತು ॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮಶಂಕರನಿತ್ತವಿಷ್ಣುವಂ ।
ಬಳಿಗೆಕರೆದೆವ್ಮಭಕ್ತನವಾಕ್ಯಮುಂಪಿಂದು । ಗಳಿಯಜಾರದುಜೈನ
ಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕಾದಿವುತವನೀಂಬೆಳಿಸೆಂದನು ॥೬೩॥ ಲೇಸಾದು
ದೆಂದುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುವಿಷ್ಣುಕೈ । ಲಾಸದಿಂಧರೆಗಿಳಿದುಬೌದ್ಧಾವ
ತಾರದಿಂವೋಸವುಂ ಮಾಡಿಜಿನಬೌದ್ಧಚಾರ್ವಾಕಾದಿವುತವನುರೆ
ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ॥ ಈಸಕಲಮಾನವರೊಳಿಲ್ಲಿಯುಂವಿಗಕೃತ್ತಿ । ವಾಸನವು
ಹಾಭಕ್ತಿಯುಂವುಗಸಿಬಳಿಕವಾ । ದೇಶದೊಳುವೇದಬಾಹಿರರೆನಿಸಿ
ಪಾಷಂಡಿವುತವನುರೆಪೆಟ್ಟಿಸಿದನು ॥೬೪॥ ಹರಿಯುಕೃತ್ಯವನರಿದ
ರತ್ರಿವುನಿಕಕ್ಯಪಾಂ । ಗಿರಸಕೌಶಿಕಭರದ್ವಾಜಾದಿವುನಿಗಳೀ
ಶ್ವರನಂತಪಸ್ಸಿನಿಂವೆಟ್ಟಿಸಲುಶಂಭುನಿಮ್ಮಷ್ಟವುಂಬೇಡಿಯೆನಲು ॥
ಕರುಣಸ್ಯೆವುತ್ಕಲದಬುಷಿಗಳಜ್ಞಾನಸಂ । ಭರಿತರಾದನಿರ್ವ್ಮಭಕ್ತೆ
ವೇದಾಗವುಂ । ದೊರಕೊಳ್ಳಿದವರನುದ್ಧರಿಸೆಂದುಕೊಂಡಾಡಲೋಕೇ
ಶನಿಂತೆಂದನು ॥೬೫॥ ಸೋಗಿಭಯಬೇಡನೀವೆರಡನೆಯನಮ್ಮರೂ ।
ಪಾಗಿಸಿರಿಶೈಲಾದ್ರಿಗೃದಿವುನಿಜನಕೆಶೈ । ಪಾಗವುರಹಸ್ಯವುಂತಿಳು
ಪಿಸುಜ್ಞಾನವುಂನೆಲೆಗೂಳಿಪನೆಂದುಪೇಳ್ದಂ ॥ ಭೋಗಿಭೂಷಣನವರ
ಕಳುಪಿಸುಖವಪವುಮೂರ್ತಿ । ಯಾಗಿಶಿರವೊಂದುಭುಜವೆರಡಕ್ಷಿವುಮೂರ
ದಿಂ । ದಾಗಲಾವಿವುಲಶುದ್ಧಸ್ಪಟಿಕವರ್ಣದಿಂ ವೃಷಪತಿಗೆಬೋಧಿಸಿದ
ನು ॥೬೬॥ ವೇದವೇದಾಂತಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಾಗ । ಮಾಬಗಳನವ
ನಿಯೊಳ್ಪುಜ್ವಲಿಸೆನುತ್ತೆಶೈ । ಲಾದ್ರಿಗಲಲ್ಲಿರಹಸ್ಯವನರುಪಿಶಂಕರಂ
ವೃಷರಾಜನಂಕಳುಪಲು ॥ ವೇದದಿನಿಯೊಳಜ್ಞಾನಋಷಿಗಳ್ಗಿಶೈವ
ವುಂ । ಬೋಧಿಸಿಶಿವಾಚಾರವಲ್ಲದನ್ಯಂಗಳುವು । ನಾದಂಗೈವಂತೆ
ಯಾದಿವೃಷವಲ್ಲಭಂಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕನು ॥೬೭॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರೊದಿದಿದರ್ಥವಾ।

ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಿರ್ಗ್ಗಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂ
ತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊ
ಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನೆಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೬೪॥

ನಾಲ್ಕನೆಯುಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತು ಸಂಧಿ೪೦೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೨೦೦೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಿ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಇಂದ್ರಕೀಲದೊಳಿರ್ದ್ದು ನಂತಪದೊಳಿರಲರಿದು। ಚಂ
ದ್ರಧರನಾಗಶಾಬರನಾಗಿಬಂದಾನ। ರೇಂದ್ರಂಗೆಕರುಣದಿಂಪಾ
ಶುಪತಬಾಣವಂಕೊಟ್ಟನತಿಸಂತಸದೊಳು॥

ಪದ॥ ಭಕ್ತಜನದೋಷನಿವರ್ಹ್ಣಗುಣಗಣಪಾಂಗ। ಸಿಕ್ತಾತ್ಮನು
ಕಂಪರಸಯುಕ್ತಗಿರಿಜಾಕೂಲ। ರಕ್ಷಸತೃಣವಸಂಸ್ಪೋಕ್ತವೇದಾ
ಗಮಾಸಕ್ತಮಹಮಾವಲಂಬ॥ ಮುಕ್ತಾಫಳಸ್ಫಟಿಕವ್ಯಕ್ತಾಂಗವಿಶದ
ದಶ। ದಿಕ್ತಟಾವ್ಯತಫೆನವಿರಕ್ತಸಂಪ್ರೀತಸುತ ಭುಕ್ತರಣಹಮದಾ
ಮದೃಕ್ತ್ವರಸಸುಧಾಭುಕ್ತವಿರೂಪಾಕ್ಷಕರಣ॥೧॥ ಆಲಿಸಿಸ್ನೆಲಿಸಿ
ದ್ದರಾಮುಮುನ್ನುಂಟುಭೂ। ಪಾಲಕರುಹುಮಕರಾನ್ವಯಜಾತರೆ
ನಿಸುವವಿ। ಶಾಲಮತಿಧರ್ಮಜಂಭೀಮುಂಕಿರೀಟಮಾದ್ರೇಯರೆಂಬ್ಪೆ
ವರಿಂತು ॥ ಪಾಠಿಸಿಧರಿತ್ರಿಯಂದಾಯಾಗ್ರದೊಳ್ದೂತ। ಕೇಳಿಸ
ಮನಿಸಿತಮ್ಮದೇಶಕೋಶಂಗಳಿಂ। ಸೋಲದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿಯರಣ್ಯವಾ
ಸದೊಳಿರ್ದರತುಳಶೋಕಾರ್ತರಾಗಿ ॥೦॥ ಒಂದುವರ್ಷನವಾಭೂಪ
ರಿರ್ದವನಭೂಮಿಗೈ। ತಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿನುಡಿದನೆಲಭೂಪ।
ಬಂದುದುಮಪಾಪತ್ತು ನಿನಗೆರಿಪುವೀರರಂನೀಂ ಜಯಿಸವೇಕಾದೊ
ಡೆ॥ ಇಂದುಧರನಲ್ಲಿಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಿರ್ಪ್ಪುದು । ತಂದುಕೊಂಡೊಡೆ
ನಿನಗೆಮುಲತರಾಯರ್ಗಳಂ। ಕೊಂದುಕೊಡುವ್ಪದುಸಂದೆಗಂಬೇಡವೆ
ನೆವುನಿಗೆಧರ್ಮ್ಮಸುತನಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಲೇಸನಾಡಿದಿಮುನೀಶ್ವರಭ
ಗೀರಥಯತ್ನ। ವೈಸಲೇನೀಮುಸುರಿದುರುಶಂಭುವಂಕಾಣ। ಲೇಸರ
ವರಾಂಕರದೊಡೆಂಶರವನಿತ್ತಪನೆಯಿತ್ತೊಡದುಸಂಹರಿಪುದೆ ॥ ಆಸ
ದಾಶಿವನಮ್ಮಿಗಾರ್ಗ್ಗೋಚರಿಪನೆನೆ। ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೆಂದನೆಲೆಭೂ
ಪಪಶುಪತಿಭಕ್ತ ರಾನೆಯುಂಸಲಿಸದವನೇಕೈಪಾಕರನೀವನಸ್ತ್ರಮುಂ
ಕೇಳೆಂದನು॥೪॥ ತಿಳಿಯನಿಮ್ಮಿವರೊಳಗರ್ಜುನಂಗಿಂದುಧರ। ನೊ
ಲಿವನಿಂತೆಂದುಮುಂಕ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತು। ನಲವಿನಿಂಮುನಿಪೋದ

ನಿತ್ತಲರಸಂನರಂಗಾವುಂತ್ರಮುನಿರವಿಸೆ॥ ಕಳಿಸಲೊಡನಿಂದ್ರಕೀಲ
ವುನ್ನೈದಿಸರಸಿಯೊಳ್ಮಿಳುಗಿಶುಚಿಯಾಗಿಪಾದಾಂಗುಷ್ಠವುಂಧರಾ।
ತಳದೊಳಾನಿಸಿಭುಜಂಗಳನೆತ್ತಿಶಿವಮೂರ್ತಿಯುಂವುನಸ್ಸಿನೊಳಾಂ
ತನು॥೫॥ಹಪವಾಲಿಕರದೊಳುವಿಭೂತಿಸವಾರ್ಂಗದೊಳು। ವಿಪುಳೆ
ರುದಾಕ್ಷಿಯಾಭರಣವಂಗಂಗಳೊಳಗಪರಭಾಗದೊಳಕ್ಷಯಾಸ್ತ್ರಪೂ
ರಿತದಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪಂಪೆಗಲೊಳು ॥ ವಿಪರೀತವರ್ತನವುನಲ್ತರ
ಗೆಲೆಯುಂಡು। ತಪಿಸಿದಂಪಲವಿವಸವುನಿಲದಿಂದುದಕದಿಂ।ದಪಗತಾ
ಹಾರದಿಂದಿರೆತಪಸ್ತೇಜವುಂಸ್ತ್ರಿತುತಪೋವನದೊಳೆಂದು ॥೬॥ ಉ
ರಿದುದುಕುಜಪ್ರಕರವೆತ್ತಲುಂಸುತ್ತಲುಂ। ಕರಿದುದುಲತಾಪ್ರತತಿ
ದಾಹದಿಂವೋಸರದಿಂ। ಸರಿದುಪಗಲದಿವ್ಯಗವ್ಯಗೀಕುಲಂವ್ಯಾಕು
ಲಂಖಗಗಣಕೆಪಿರಿದಾದುದು ॥ ಜರಿದುದುಶಿಖರಿತಿಖರವುರಿಗಳಿಂದರಿ
ಗೆಳಿಂ। ದಿರದೋಡಿತಹುಕುಲಂಭೀತಿಯುಂನಾತಿಯುಂ। ಪರಿದುದು
ಬುಷಿವ್ರಾತತಪೋಟವುಂಪೊಟದಿಂಪರಿಸರಿಪರಿಲ್ಲೆನುತ್ತ ॥೭॥ ಕಂ
ಡನೀವುನಿವರತಕೊಳ್ಳಿಗಳವನಭ್ಯವುಂ। ಡಲದೊಳಿವುರವುನಿನಾರದಂತಾಪಸರ್। ತಂಡತುಂಪೊಲ್ಲಲನರಿಲಿವುನಿಪಪರಿಸರಿಸು
ತೀನೆಂದುಬೇಡಿಕೊಳಿಲು। ಖಂಡಪರಶುವಿನೆಡಗೊಂಡಿನಿವುಮ್ಮಪ
ಹತಿಯ। ಖಂಡಿಸುವೆನೆಂದುನಂಬುಗವುತ್ತಗಿರಿಸುತೆಯ। ಗಂಡನಂ
ಕಂಡುಕೊಂಡಾಡಿದಂಮಾಡಿದಂನಾರದಂವಿನ್ನ ಪವನಸು॥೮॥ಸರಪರಾ
ವುರಿಸಿಂದ್ರಕೀಲದೊಳೆತಪಿಸುತಿರ್ದ। ನರನನಂಬುಷಿಯಲ್ಲಿವುಷಿ
ಗೇಕೆಕೊಳ್ಳರಂಡೆ। ಬಲಿದುಕ್ಷಭೂಷ್ಣರಂಗಳಿವುನುಷ್ಟತಪಸಿಯತಪೋವನ
ಹ್ನಿವುಸಗಲಾಗಿ॥ ತೆರಳಿಪವ್ಯವುನಿಪರಹಪಂತಪಂನಿಶ್ಯಕ್ಕ। ರ್ಮ
ರಹಸ್ಯನುಂಕ್ರಂಗಳೆಸಗುವನಬೇಕೆಂದು। ಸುರವುನಿಸರಂಗಣಿನ್ನವಿ
ಸೆಕೇಳ್ದರಿವುನಸುಂಗುತಭವನಿಂದೆರನು ॥೯॥ ಆತನೆವ್ಮಯಪತ
ವುಭಕ್ತವನಿಂದಲೆ।ಗೆಗೀತಪಪಹತಿಯಿಲ್ಲನಂವೀಗಬಂದವ।ಗಾರ್ಜ
ತಪೋವನವನೇಕೊಟ್ಟಪೆನ್ನೀಂಪೋಗಬೆರರುತಿಹವುನಿಪಾಲರ॥
ಭೀತಿಯುಂಬಿಡಿಸೆಂದುನಂದಿಯುಂಕರೆದುಗಣ। ಜಾತಕ್ಕೆಬೇಂಟೆಯುಂ
ಪೇಳೆಂದುಸರನೆನಲು। ಭೂತನಾಥನನೇವುದಿಂದೆನಂವೀಶ್ವರಂಪೊ
ಯಿಸ್ಸದಂಡಂಗುರವನು ॥೧೦॥ ಕರದಬಲಗಳಕಾಲಕಂಠಗಳಬಿಡಿಕೋ
ಲ।ಹೊರಳಿಗಳನೊಪ್ಪಿನುಡಿಗೆಯಪಾಸುಗಳೆನಾಂತು। ಪರಿವಕ್ಕುನ್ನಿ
ಗಳೆಶಾಬರಗಣಂಬಿಡದೆಪೊರವುಟ್ಟುದಾಕ್ಷಣವುಭವನು॥ ವರಶಿರೋ
ಮಾಲೆಯುಂಕಳಚಿಚಲ್ಲಣವುನು। ಟ್ಟರದೆಗುಂಜಾಭರಣವುಂತೊಟ್ಟು

ಲೀಲೆಯಿಂ। ಪಿರಿದೆನಿಪಶಾಬರವೆನನುಕರಿಸೆತದ್ರೂಪಿನಿಂದೆದೇವಿಯು
ರೆಸೆದರು॥೧೧॥ ತಳಪಸುಲಿಪಲ್ಲಬಂದುಗೆವಾಯನಿರಿಗುರುಳೆ, ಪೊಳೆ
ವೆಲರ್ಗಣಂತೇಳ್ವಸುರನುಣ್ಣಿಡೆಯುಕೋ೪। ಮುಲತಾಯುದಸಿಯನ
ಡುವಿನಮುದ್ದುಮೊಗದನಳಿತೋಳೆವೃದುಕರಚರಣದ॥ ಅಲಘುಜ
ಘನದಕುಂಭಕುಚದಗಿಳಿಯಡಿಯಸ। ತ್ಕಲಹಂಸಗಮನದಸುನೀ
ಲಕಾಂತಿಯುಕಂಬು। ಗಳೆದನಾನಾಶಕ್ತಿಯರ್ಪಳಿಂದಿಯರಾಗಿಯು
ಮೆಯೊಡನೆನಡೆತಂದರು॥೧೨॥ ವೇದಂಗಳುಂಪುರಾಣಂಗಳುಂಶಾಸ್ತ್ರ
ವುಂ। ಸಾದರದೊಳಿಪನಿಷಜ್ಜಪತಪಸಮಾಪ್ತಿಯುಂ। ತಾದವಾದವು
ಶುನಕನಿಡುಗೊಲ್ಲವಣಿಖಡ್ಗಮತುಳಿತರಜಾಲಂಗಳು॥ ಜಿದಿವಿಜಪ
ಮುಧಗಣಮೀಕಿಬರರೂಪಾಗಿ। ಮಾದೀವನಂಪೊರ್ದಿದುಸಕಲಭು
ವನಪನ। ವೀದಯಾಂಬುಧಿಯಲೀಲಾವಿನೋದವನೀಕ್ಷಿಪುತಪ್ಪಿಕದೊ
ಳ್ಕೈತಂದುದು॥೧೩॥ ತೆರಳಿದಂಸರನಿಂದ್ರಕೀಲಪರ್ವತಕಾಗಿ। ಮೊರೆ
ವವಾರ್ಧಿದಮುಷಾರಭಸದಿಂಬಿರಬರಲು ರ್ಗಭೂಷಣಮಾಗಿಹರನಂ
ತೆಪಂಚಾಸ್ಯಯುಕ್ತನೈಸಿಂಹನಂತೆ॥ ಹರಿವಿಲಾಸದಿನಂಬುನಿಧಿಯಂ
ತೆಸಂತತಂ। ವರಪುಂಡರೀಕವಿಲಸಿತಮಾಗಿಕೊಳೆನಂತೆ। ಪರಿಶೋಭಿ
ಸಿತ್ತುಕಾಂತಾರಂಮಷಾತಿಮಿರಘೋರಮಾಹರನಿಬರೊಳು ॥೧೪॥
ನಾಗಪುರಂಗಳಿಂವಾಜಿತಾಜಿಗಳೊಳಿಂ। ಬಾಗಿದಸ್ಯಂದನೋದ್ಧ್ಯಮ
ಗಳಿಂದೆಸೆವಖ। ಡ್ಗೀಗಣದಿನವಗಡಿಪಬಲ್ಲಕಿಕುರುಂಬದಿಂಕದಳಿಗಳಗ
ಡಣದಿಂದಂ॥ ಮೇಗಸೆವಧನ್ವೀಕದಂಬುಕಡಗಗಯ್ಯ। ಮಾಗೇಳ್ವಪುಂ
ಡರೀಕಾಳಿಯುಂಶರಕುಲದೊಳಾಗಿರೀಂದ್ರನವುಪಾಸೈನ್ಯಮೆನೆಬಳ
ಸಿದರ್ಕಾನನಂಕಂಗಸದುದು ॥೧೫॥ ಅವ್ಯತಶ್ರೇಯವಮ್ಮಹಾವಜ್ರ
ಗೇಹನ್ನಾಡೆ। ಯವುರೀನಿವಾಸಮುಂಸರಿಚಂದನಾಲಯಂ। ಸುಮ
ನೋಹರಂನೆಗಳ್ದಿಂದತ್ರಾಣಿಸರ್ಮಮದರಿದಿಭೂಮಿಸಗ್ಗಮೆನಿಸಿ॥ ಅಮಿ
ತಶಿವಗಣಶರಣಸೇಶ್ವರಿಯಬೀಡುಸಂ । ಭ್ರಮಿತಗಜಮುಖವಾಸ
ಮಾಶರಭನಿಳಯವಿ। ಕ್ರಮಯುತಂನಂದೀಭೃಂಗೀವಿನೋದದೊಳೆ
ಕೈಲಾಸಮೆನೆವನಮೆಸೆದುದು ॥೧೬॥ ಆಲವಾಬಸುರಿಬಂಡಲತಂಡ
ಕಂನೆಲ್ಲಿ। ಜಾಲವಾಹೊನ್ನರಳಿಯತಿರಾಯನೆಲ್ಲಿಯಾ । ಚೇಲಮರೆ
ನೇರಿಲಾವ್ರುಂಹುಣಸೆತಡಕುತೂಬರಬಿಳಲ್ಬಲ್ಲವತ್ತ॥ ಪಾಲಾಶವ
ರುಟುಳಿವಾತಡಸುಕಕ್ಕೆಯಂ । ಕೋಲತಗಿಯುಂಹಲಸುಹೇಸು
ವುಂಬಲ್ಬದರಿ। ಸಾಲವಾಹೊನ್ನೆಚನ್ನಂಗಿಮೊದಲಾದವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂ
ವನಮೆಸೆದುದು॥೧೭॥ಕರಿಯಂತೆಕೊಳದಂತೆಹರಿಯಂತೆಪುರದಂತೆ।

ಸರಸಿರುಹಭವನಂತೆ ಸುರಕುಲೇಶ್ವರನಂತೆ। ಪರಮಪ್ರಕರವುಂಡೆ
ರೀಕಶಿಖಿಕನ್ಯಕಾಗೋವಜ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿ॥ ಹರನಂತೆವಮಖದಂತೆಗು
ಹನಂತೆರಣದಂತೆ। ಗಿರಿಜಾತೆಯಂತೆವಿಗಹಂಸಸದ್ವಿಜಕೇಕಿ। ಶರಸಿ
ಹ್ಮಯುತವಾಗಿಕಾನನಂಬಹಳರೌದ್ರಾನನಂಕಂಗಸೆದುದು ॥೧೪॥
ತರಣಿಕಿರಣಾಭೇದ್ಯಕುಜವುಯಂಗಜವುಯಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಸ
ವಕೇಪರಿವುಯಂಹರಿವುಯಂ। ಪರಿಪೂರ್ಣವಾರಿತಾಸರವುಯಂ
ಶರವುಯಂನಾನಾತೃಣಾವಳಿವುಯಂ॥ ಧರಣಿತಳವಿಳಿತಕಂಟಕ
ವುಯಂಶುಕವುಯಂ। ಪರಿಪೆರಿಯನೆರದಸನ್ಮೃಗವುಯಂಖಗವು
ಯುಂಗಿರಿಯಿಂದೆಸೋರ್ವನಿರ್ಝರವುಯಂ ಸರವುಯಂತಾನೆನಿಸಿ
ವನವೆಸೆದುದು॥೧೫॥ ಸರಳುಗಳತಿದ್ರಿಗರಿಗಟ್ಟುತಂಬಿಲ್ಲಳಂ। ಹೆರೆದು
ಹೆದೆಯಂಹೂಡುತಂಕಲ್ಲಿಬಲ್ಗಳಂ ಸರಗೊಳಿಸುತಂಪಾಸುಮಂಪಾ
ಸುಗೈವುತಂನಾಯ್ಗಳಂವ್ಯಾದಡವೆತಂ॥ ಪೊರಮಧೀಹದಮಿಗಂಗಳಿ
ವೋಹಂನೀಡಿ। ಕರೆದುಬೇಂಟೆಗಳನುರೆಕಲಿಸುತಂತಂತವ್ಮ। ಪರಿ
ವಿಡಿಯಜಾತಿವಿದ್ಯಂಗಳಿಂದೆಸೆವಲುಬ್ಧಸ್ಥಯದೆವನವೆಸೆದುದು॥೧೦
ತಲೆನವಿಜುರ್ಜಂಜುಳ್ಗಿಗಡ್ಡಕೆವಿಮ್ಮಾಸೆಕಂ। ಗಳಪಸುರ್ತಿವಣೆವಲ್ತುಗಳೆ
ಕಾಲೊಡಲಜೋಲು। ತಿಳಿವಬಸುರಿನಕೂನಬೆನ್ನಕುಗ್ಗಿದಕೊಲಬೇ
ಟಗಾಲ್ಪ್ರಗ್ಗನಡೆಯಾ॥ ಬಲಿಕಲ್ಲಿಗಳಹೊತ್ತಹೆಗಲವಡುಪಿಗಪಿಡಿದ। ಬ
ಲಿಕೋಲಕುಕ್ಕುರಂಗಳಗಿಡುಗಗಳಕೈಯ್ಯ। ಳಳವಟ್ಟುಗಡುಗಳಿಸೆ
ಯಲ್ಕವನಚರರಿಂದೆವನವೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆನು॥೧೧॥ವನಗಜದಮ
ತ್ತಕದತೊಡಗಳಂತೊಟ್ಟುವಾ। ವಿನತಳಿರನುಟ್ಟುದಂತದಬಲೆಯುನಿ
ಟ್ಟುವೂ। ವಿನಪಟ್ಟಗಳಿಂಳಿಳಲಂಕರಿಸಿಪೊಸದಂತದೋಲೆಗಳಕಿವಿಗಳೊ
ಳವುರ್ಚಿ॥ವಿನುತಚಂದನದಮರದೊಳ್ಗಳಿಂಬಿದಿರಕ್ಕಿ । ಯೆನೆಪೊ
ಯ್ದುಲುನ್ನತದದಂತಿದಂತಂಗಳೊಳು। ವನಕೆಯಂಪಿಡಿದುತಳಿಸುತ
ಪಾಡುತಿರ್ದವನಚರಿಯರಿಂವನವೆಸೆದುದು ॥೧೨॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊ
ಳಿಂತೆಸವವನವನುರೆಪೊಕ್ಕುದಂ। ದಿರದೆಬೆಳ್ಳಾರವಲೆತಡಿಕೆವಲೆಸೆದಿ
ವಲೆಯ। ಕರದೊಳಾಂತಾಗಲಾಹರಗಣಂಸುರಗಣಂಶಾಬರಗಣಂಗಳಂ
ತೆ॥ಕರಿಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದೂಲಭೇರುಂಡಾದಿ। ಪರಿಪರಿಯೊಳೊಪ್ಪುವೆ
ಮೃಗಂಗಳಂಪಾರಿವಂ। ಪುರುಳಿಲಾವುಗೆಗುಬ್ಬಿಮುಂತಾದಖಗಕುಲ
ಮನರಸುತೈತರುತಿರ್ದರು॥೧೩॥ಇದೆಪಾವಗಡಿದುಸಾರಂಗವೈದಿ
ದತಾಣ। ವಿದೆಕೊಸಾರಂಗಮಂಪುಲಿಕೊಂದುತಾಣವಿ । ಲ್ಲಿದೆಪುಲಿಯ
ನ್ಹೊಡೆಬಡಿದುಕರಿಪ್ಪೋದತಾಣವಿದೆಕರಿಯಹರಿಸೀಳ್ದತಾವು॥ಇದೆಹ

ರಿಯುಶರಭನುರೆಚಂಕುವಿಂಸೀಳ್ದಬಳ್ಕಯಿದೆಶರಭನಂಸವರಿಭೀರುಂ
ಡನಡಿಯಿಟ್ಟ। ಪದದಕುರುಪೆಂದುತವುತವುಗೆಸನ್ನೆಗಳಿಂದೆಶಬರರ
ರಸುತ್ತಿದರ್ದರು ॥೨೪॥ ಕೆಡಪುಸಾರಂಗವುಂಸಿಂಗವುಂಪೊಯ್ತುಲೆಯು।
ನೊಡೆಗಜದಪುಲಿಯನೆಬ್ಬಟ್ಟುಸಂದಿಯನಿಟ್ಟು। ವುಡಿಸುಖುಡ್ಗಿಯಖು
ಡ್ಗದಿಂದೆವರ್ದಿಸುವರಿಯುಪೊರಿಯುವರಿಯಂತುಡುಂಕು॥ ಕಡಿನ
ರಿಯುನಿರಿಸರಿಯನಿಡುವೊಲನನುಡುಗಳಂ। ಬಡಿಚಮರಿಸಾಲವುಂ
ಪಿಡಿತಡೆಯುದಡಿಯಿಡೆಂ । ದೊಡನೊಡನೆಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಝುಡಿತೆ
ಯಿಂದುರುಬಿದರ್ಬಿಡದೆವಾಯಾಶಬರರು॥೨೫॥ ಉದ್ದುರುಟುತನದಿಂ
ಪಬಲೆಯೊಳಿಗಬಿದ್ದುಬಿ। ದ್ದೊದ್ದುಕೊಂಡನ್ಯಕೆಲವುಶಿವಭಟಪಗಾವ
ಳಿಗೆ। ಮುದ್ದಾಡಿಸುವಮುರಿಗಳಂಬಿಟ್ಟುಕೆಟ್ಟೋಡಿದನ್ಯಕೆಲವುಕಂಡೆ
ಕಡೆಗೆ॥ ಉರ್ವಶೀಶಬಾಣವಿಂತಂತನ್ಮಸರಣಿವಂ। ಕ್ರಿದನ್ಯಕೆಲವಿಂ
ತುವಾಯಾಪುಳಿಂದತತಿ। ಮುದ್ದಿದುಪಳಿಳಿವ್ಯಗಸಂತತಿಗೆಪೇಳಲೀ
ನದುಭ್ಭವನಾವವದೊಳು ॥೨೬॥ ಗಜವೊಂದುಪ್ರೌಗುತಿರಿಸಿಂಹ
ವೈತಂದುತ್ತಿದ್ದಜಕುಂಭವುಂಸೀಳುತಿರೆಶರಭನಾರ್ಭಟಿಸಿ। ಗಜವೆ
ರಡುವುಂಪಿಡಿಯುಲಾಭೇರುಂಡನಾಗತುಂಡಂಗಳಿಂದ॥ ಗಜಸಿಂಹಶರ
ಭಂಗಳೆಂಕಟ್ಟಿಪಾರುತಿರೆ।ಗಜಸಿಂಹಶರಭಭೇರುಂಡೆಂಗಳಂಕಂಡು। ತಿಜ
ಗದೋಳ್ಗೊಳ್ದಾದ್ವಯಮನಲಚ್ಚುಕಡುಪಿದನವಂನಾಯಾಪುಳಿಂದ ನೋ
ದ್ವಂ॥೨೭॥ ತಡಿಕೆಯಂಪಿಡಿದೋರ್ವನಾಯಾಪುಳಿಂದನಡಿ। ಯಿಡು
ವುದಂಕಂಡೊಂದುಪಕ್ಷಿತನ್ನೆದೆಯೊಳಗೆ॥ ನಡುಗಿಶಿವಶಿವಕಂಡೆಚ್ಚರಿ
ಯನೆತ್ತಲಾನುಂಜೇತನಂಬಡೆಯರ॥ಗಿಡುನಡವ್ವುಮಂಟಿಬರುತಿದೆ
ಬಳಿಗೆಯಕಟದೆಂ। ಕಡೆಗಾಲವೋತಮಗೆಯಾದೊಡಂವಿಪರೀತ। ದೆ
ಡೆತೊಳಿರಬಾರದೆಂದೋಡುತಾವ್ಯಗವಿರದೆನಗಿಸಿದುದು ಗಣಕುಲ
ವನು ॥೨೮॥ ಹುಲಿಹುಚ್ಚಿವರಿಗಳುಂಕೇಸರಿಯುಸ್ಯೆರಿಭಂ। ಪೊಲನ್ಯೆ
ಯವ್ಯಗವಾನಸಾರಂಗವ್ಯಕಕರಡಿಗಳುಬೆಕ್ಕಹಂದಿಮುಂಗುಲಿಜಂ
ಬುಕಂಗೋಧಿಕಾತ್ಮಜಂವುರೆವೂಷಕ ॥ ಸಲೆಶರಭಭೇರುಂಡಚ
ಮರೀವ್ಯಕಂಗಳುಂ । ಚಲಪಕತ್ತರಿಯವ್ಯಗವುಂಹವಾದಿಯುಬಿ
ಕ್ಕುಗಳನಿರದೆಪಿಡಿದುಜಡಿದರ್ಚ್ಚಡಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿವಾಯಾಪುಳಿಂದರಂದು॥
ಸೋಗೆಹದ್ದಿತಸಂಜೆಕೊಂಬಕಂಟಟ್ಟಬಂ । ಕೋಗಿಲರಗಿಳಿಪಾರಿವಂ
ಲವಕಂಗುಬ್ಬಿ । ಗೂಗಜಾದಗೆಹರಡೆಹಂಗಂಚಕೋರಿತಿತ್ತಿರಿಸಾಳ
ವಂಗರುತ್ಮಾ೯॥ ಕಾಗೆಹೊಂಗಾಗೆಚರಣಾಯುಧಂಚಾಳಾಂಕೆ। ಯಾ
ಗೌಜುಕಂಕಂಭರದಾವ್ವಜವೆಂಬುವಾ । ಬಗೆಬಗೆಯಪಕ್ಷಿಗಳತಂಡ

ಮುಂಬಡಿದರಾಮಾಯಾಪ್ರಳಿಂದರಂದು ॥೩೦॥ ವ್ಯೂಗವನುರಿಪಿಡಿದ
ರಾಹರನಂತೆಹರಿಯಂತೆ । ಮಿಗೆಶಿಖಿಯನಾಂತರಾದ್ವಿಜನಂತೆ ಹರಿ
ಯಂತೆ । ಮಗುಳಿಫೆಪವುಂಡರೀಕವನರಸಿದತುಂಬಿಯಂತೆ ಹರಿ
ಯಂತೆಬಳಿಕ॥ಸಿಗಿದರುರುನಾಗವುಂಠವಿಲಂತೆಹರಿಯಂತೆ।ಸೊಗಸಿನ
ದರುಡುಗಳಿಂನಭದಂತೆಹರಿಯಂತೆ । ಬಿಗಿದಖಡ್ಗಾಳಿಯುಂಭಟರಂತೆ
ಹರಿಯಂತೆಮಾಯಾಪ್ರಳಿಂದರಂದು॥೩೧॥ ಉರಗನಂಕೊಂದುತಲೆವ
ಣೆಗಳೆಂಗಿಣಗಳೆಂ। ಪರಿದುಸ್ರೊಳೆವೆಳೆಯುಸಾರಂಗವುಂಸಿಂಗವುಂ।ಕರಿ
ರದವುಕ್ತಿಕದಜಾಲವುಂವಾಲವುಂನೆಗಳೊಚವುರೀನಿವೆಹದ ॥ ೩
ರದೆಪಾರುವನವಿಲವುರಿಗಳೆಂಗರಿಗಳೆಂ । ಪರಿಪರಿಯುಪಕ್ಷಿಗಳ ಗುಂ
ಗಳೆಂತಿದಿಗಳೆಂ । ಬರೆಸುಲಿದಪುಲಿಯುಚರ್ಮಂಗಳೆಂಪೆಂಗಳೆಂಪಿಡಿದುಕ
ಬರರುನಡೆದರು ॥ ೩೨ ॥ ಇಂತುಪಲತೆರದಬೀಂಟಿಯುನಾಡುತಾ
ಗಳ । ತ್ಯಂತಪರುಷದೊಳೆಬಿಳಮಾಯಾಪ್ರಳಿಂದರಾ । ಕಾಂತಾರ
ದೊಳುಬರುತ್ತಿರಲವರಗಾವಳಿಗೆತಪ್ಪಿರಿಗೊಪಾಂತರದೊಳು ॥ ಚಿಂತೆ
ಯಿಲ್ಲದಿಜಗತ್ಪ್ರಳೆಯಸಮಯದವುಹೋ । ಗ್ರಾಂತಕನರೂಪಿನಿಂ
ಮೂಕಡಾನವನೆಂಬ।ನಂತರಿಸದತಿಭೀಕರಾಕಾರಸೂಕರಂತಾನಾ
ಗಿಪೊರವುಟ್ಟನು ॥೩೩॥ ಜಡಜಜಂಸಿಡಿಲಪಡೆಯಂಪಿಡಿದುಸೂಕರ
ನ್ನ। ಕುಡಿದಾಡೆಯಂಸನುದನೋತಟಜ್ವಾಲೆಯಿಂ । ದೊಡರಿಚ
ದನೋಕಣ್ಣಿಂರೋಮನಿಚಯವುಮಂಲೋಹದಶಾಕೆಯಂತೆ॥ ನಿ
ಡಿದುಗೈದನೊಕಠಿಣಮಾಗಪೇರ್ಪುಂಡಿನಿಂ। ಕಡೆದುಳಂಡಿರಿಸಿದನೊ
ತನುವನಕಟಿನುತಾಗ।ವೈಡನಸೇನೆಯಭಟರುನಡನಡುಗಲಾಪಂ
ದಿತುಡುಕಿದುದುಸುರಭಟರನು॥೩೪॥ಕೀರುತೆಡಬಲಕೆವುರಿವು
ರಿವವುರಿನಾಯ್ಗಳಂ। ಕೋರೆಯಿಂದೆರಗಿಖಂಡಿಸುತೆತರುಬಿದಭಟ
ರ್ಕೀರುಗಾಣಿಸುತಾಂತಬಲಿಗಳೆಂಸನರುತಸರೋಷವುನನಾಗಿ ಕೂ
ಡೆ॥ಚೀರುತ್ತೆಸಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತತರುಲತೆಗಳಂ।ಪಾರಿಸುತಬೀಸ
ಗಣಪಾಲರಂಶಂಭುವಿಗೆ । ದೂರಿಸುತಭೀಕರಾಕಾರನೈದಿದುದಾಗ
ಕೋಡನಾವನದೆಡೆಯೊಳು॥೩೫॥ಎಲ್ಲಿತಾಗಿತುಫೆಯವುಮಲ್ಲಿರುಧಿರ
ದತೋಯ।ಮಲ್ಲಿಯುರುಬಿನಬೊಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿಸುರಗಣದುಬ್ಬೆ।ಯಲ್ಲಿ
ಖುರಚಯಪಾತವುಮಲ್ಲಿವಾಂಸಪ್ರಾತಮಲ್ಲಿಸುಳಿವಲ್ಲಿಯಳಿವು॥ ಎಲ್ಲಿ
ವೈರಿದೊಲದಾಟವುಮಲ್ಲಿಯಕುಜೋತ್ಪಾಟ। ಮಲ್ಲಿಪದಸಂಘಟನವು
ಲ್ಲಿಧರಣೀನಟನ । ಮಲ್ಲಿಯುನ್ಮುಖಭಾವವುಮಲ್ಲಿದಿವಿಜರಹೇವವಾ
ಪಂಧಿಯಿಂದ್ಯಾದುದು॥೩೬॥ ಮೂಕಡಾನವನತಿಭಯಂಕರದೊಳೀ

ಪರಿದಿ। ವಾಕಿಸರಸೇನೆಯಂಸದವುದಂಕಂಡಿಂತು। ನೂಂಕದುಳಿದರೊ
ಳಿಂದುಚಾಪಮಂಜೇಗೈದು ಹರನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಡಲ್ಕೆ ॥ ಆಕುಮತಿ
ಯಂತಾಗಪೊತ್ತಂಬುಸಹತೆಬಂ। ದೀಕೆರೀಟಯಮುಂದೆಪುಡುಪುಡಿ
ಡಿಸಲಾಕ್ಷಣಂ। ಲೋಕನಾಥಧ್ಯಾನಮುಳಿಯೆಕಂಡಾವೈರಿಭೀಕರಂ
ಸೂಕರನನು॥೩೭॥ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತವನದೃಮವ। ನಿ
ಕ್ಕೆಯಂಬಿಟ್ಟಿತ್ತಪೋದಪುದೊಪೊಕ್ಕನೋ। ಟಕ್ಕಸೋಜೆಗವಾಗೆರ
ಕ್ಕಸರಪೆಗೆಬ್ಬನಕ್ಕೆನುತಬಾಣದಿಂದಂ॥ ಇಕ್ಕಲಾಸೂಕರಂಕಕ್ಕಸದ
ಬಾಣದಿಂ। ದೊಕ್ಕುದೊಡಲಂನೆಲಕೆಪಕ್ಕನಸುವಂಬಿಡ। ಲ್ಪಕ್ಕಿದುದು
ಕಿಟಯೆನುತಮುಕ್ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದವನೆಕ್ಕತುಳಿದಿಂಪಿಡಿದನು॥೩೮॥ಮಂ
ದಿವಾಳಿವೆನವ್ಮಕೂಡಲೆಪುಳಿಂದನಾಂ। ಕೊಂದಪಂದಿಯನೊಯ್ದ
ಪ್ಪೆನಿನ್ನತೆತ್ತಿಗನ। ತಂದುತೋರಾತನೇತರಸಮರ್ಥಂಕಾಣ್ಬೆನೆಂ
ದಜುರ್ನನಂನುಡಿಯಲು॥ ಇಂದುಧರನವನೆಂದನುಡಿಯನಾಲಿಸಿನಲ
ವಿ। ನಿಂದಬಂದಂನರನಸೊರೆಗಲೆತಪಸ್ವಿದೇ। ನೆಂದುನುಡಿದೈಪಂದಿನ
ಮ್ಮದೆನೆಪುಡುಪುಡಿಸಿಕಪಿಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದನು ॥೩೯॥ ಸಾಕೆಲೆಕಿ
ರಾತನಿನ್ನಯಬಲ್ಮೆಯೆವೊಕ್ಕಡನೆ। ನೂಂಕುವುದಿನಮ್ಮಂಬಿನಿಂದಬಿ
ರ್ದುದುಪಂದಿ। ಜೋಕೆಮಿಗತೆರಳಿಲ್ಲದೊಡೆಕೊಳ್ಳಿರಾಳಿಯುಂನೀನೆನು
ತೆಪಾರ್ಥನೆಸೆಯೆ॥ ಈಕೆರೀಟಯಬಾಣಸಂಕುಲಂಶೆಂಭುವಂ। ಸೋ
ಕದುರಿಬಲವಂದದಂಕಂಡುಕೋಪದಿಂ। ಭೀಕರದಬಾಣಂಗಳಂಪೊಡಿ
ದಂಪಾರ್ಥನೇನೆಂಜೆನ್ನರಿಯನು॥೪೦॥ ಅಟ್ಟಿರಿಸಿಪಾರ್ಥನೆಸೆಬಾಣಂ
ಗಳಭವನಂ। ನಿಬ್ಬರದೊಳೈದಿನಸುಸೋಂಕಿಸೋಂಕದೆಮರಳೆ। ಲು
ಬ್ಬಿಗದೊಳೆರ್ದ್ರನಂಮತ್ತೆವುತ್ತೊಡನೊಡನೆಮರಳಿಮರಳಿಪ್ಪುಗಳಿಂ
ದಂ॥ಕೊಬ್ಬಿದಕಿರಾತನೀಂಜೀಳೆನುತೆವುಸುಕೆಸರ। ಳುಬ್ಬಿದವುದೆ
ಸೆಯೆತ್ತಸರನೆತ್ತನರನೆತ್ತ। ಸಬ್ಬತಮುಗಿರಿಲತಾಳಿಗಳೆತ್ತವುಗುಳೆತ್ತ
ನಭವೆಸಲ್ಪಸರಿಸಿದವು ॥೪೧॥ ಕಂಡುಖಡ್ಗವನುಗಿದುದಕ್ಷಾರಿಚಾಪ
ಮಂ। ಕೊಂಡುಗುಹನುಗ್ರಪರಶುವನೆತ್ತಗದವುಖಂ। ಡಿಂಡುಡಿಂಡಾ
ದಗಜಜಾಲವಾಯುಧವೆರಸಿತಾಪಸನಜೀವನವನು ॥ ಹಿಂಡುವೆವೆ
ನುತ್ತೈದಕಣ್ಣಿನ್ನೆಯನ್ನಿಲಿಸಿ । ಚಂಡವಿಕ್ರಮನರನಬಾಣಂಗಳನಿ
ತುಮಂ । ಖಂಡಿಸುತಮರಳುತಮ್ಮಡಿಸಾಕುಹೋಗೆನಲ್ಕಜುರ್ನನಂ
ಸುತಿಗೊಂಡನು॥೪೩॥ಬಾಣಮಂಕಡಿದುರುಳ್ದುವನಿವನದೇಂಪಂಚ।
ಬಾಣಹರನೋಗುಹನೊರಾಮನೊರಾಮನೂ। ದ್ರೋಣನೋಭೀ
ಷ್ಮನೆಕರ್ಣನೊಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯಾವವಂಗಿನಿತಪ್ಪುದು । ಕೇಣವೇಕೆ

ದಕೆಭಲರೇಪೞಿಂದಂಗೆಸರಿ, ಗಾಣಿನೆಂದೆನುತೆಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಜುರ್ನಂ । ಸಾಣೆಯೆಲಗಿನಸರಿಯುನುರಿಕರಿಯೆಕರಿಗೊರಲನನಿತುಮಂ ಖಂಡಿಸಿದನು॥೪೩॥ ವುತ್ತೆ ಪೊಸಬಾಣವುಂಪೂಡುವಂನೋಡುವಂ। ಚಿತ್ತಜಾರಾತಿಯುಂಖಾತಿಯುಂತಾಳಿಪೋ। ಗತ್ತಲಿನುತೆಟ್ಟು ಮೂದಲಿಸುವಂನಿಪಿಸುವಂಬಾಣದದಟಂರುದ್ರನು ॥ ಚಿತ್ತಕಾರ್ಪ್ಯವುಂ ಮಾಡುವಂಕಾಡುವಂ। ಪೊತ್ತಪರಿಭವಕೆನರನಾಕ್ಷಣಂತೀಕ್ಷ್ಣಂ, ಚಿತ್ತಂಬನೊಡನೆಬಿಟ್ಟು ಬೀಗುವಂತೂಗುವಂಬಿಂದವಂಸರಿನರಿವನು॥೪೪ ಶ್ವೇತವಾಹನನಾಗಳೆಸುವನಾಬಾಣಮಂ। ಭೂತನಾಥಂಕಡಿವನೊಡನೆಸುವನಾಪಾರ್ಥ । ನೀತನರಿವಂಮತ್ತೆಕವಿಸುವಂಪಾರ್ಥನವನುಂಕಡಿವನಿಂದುಧರನು ॥ ಈತೆರದೊಳಿಟ್ಟೆಟ್ಟಬಾಣಮುಂಕಡಿಯೆಸ । ತಾವ್ಪತಿಶಯದಿಂದೆಮಂತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಪೂಡಿ । ಖಾತಿಯಿಂದಾರ್ದೆಸೆಯಲನಿತುಮಂತಾಸ್ತ್ರಮುಂನುಂಗಿದಂಹರನಾಗಳು ॥೪೫॥ ಗಿರಿಯಬಳಗಂವುಸುಕೆವಜ್ರವುಳ್ಕವದಿವನ। ಕರಿಯಬಳಗಂವುಸುಕೆಸಿಂಹವೋನೆಂಜುವುದೆ । ಹರಿಯಬಳಗಂತೊಡರೆಗರುಡನಿಂದೋಡುವನೆಕೇಳಿದೈಸಿದ್ಧರಾಮ॥ ನರನಮಂತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾಕ್ಷಣಂಪರಿಪರಿದು। ಹರನನಂಡಲೆಯಲಾರ್ಪವೆನಿಮಿಷದೊಳಗುವಾ। ವರನವಂಪರಿಹರಿಸೆವುಗುಳಿದಿನಾಸ್ತ್ರಮುಂತೊಟ್ಟಿಬ್ಬಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ॥೪೬॥ ನರನೆಚ್ಚಬಾಣಮುಂನುಂಗುವಂಪೊಂಗುವಂ। ಕರಳಿಮೂದಲಿವಾತನಾಡುವಂನೋಡುವಂ । ತಿರಿತಿರಿಗಿಪಾರ್ವತಿಗೆಸೂಚಿಪಂನಾಚಿಪಂಪಾಸ್ಯೋತ್ತಿಯಿನ್ನರನನು॥ಮುರುಳತಮ್ಮಡಿಶೌರ್ಯಮಗ್ಗಿತೇತಗ್ಗಿತೆ। ಸರಳುಗಳುತೀರಬಯಲಾದವೀ ಪೋದವೀ। ಧುರಕೆಮುಗೆಸರಿಯುಪ್ಪ ಧೀರನೆವೀರನೆನೀನೆನುತೆಹರನಂದನು॥೪೭॥ ಪಾಡಬೇಡಂಹೀನಕುಲದವನಿನ್ನಂತೆ। ಬೇಡನಲ್ಲಾಂಕ್ಷತ್ರಿಯಂವೀರನಲಾವು। ಬೇಡರೆಂಬುದೆಘಿಟಂಮೂಲೋಕವರಿಯಂನೀಂಬೇಡಿತಪವಂಮಾಡುತ॥ಬೇಡನಲ್ಲೆನಗರಿಮರುಳತಾಪಸನಿನ್ನ। ಮೂಡಿಗೆಯೊಳೆಂಬಿಲ್ಲವೀರನೆಂತಹೆನಿನ್ನ । ನೋಡಿಜರೆಯೆನಲೆನ್ನಪಳಿವಳಿವನೆನುತಸಚಾಪದಂಬಡಿದನು॥೪೮॥ ನಸುನಗೆಯೊಳಂದುಪಾರ್ಥನಕರದಚಾಪಮಂ। ಸಸಿದಲೆಯನೀಳ್ದುಕೊಳಲಜುರ್ನನಡಾಯುಧದಿ। ವುಸಗಿತಿವಿಯಲ್ಕದಂಕೊಳಿಕಲ್ಗಳಿಂಗುಂಡಿನಿವ್ಮದರಕೊಂಬಿನಿಂದಂ॥ ಬಿಸಿಗೊರಲನಂಸೆಣಸಲೆತಪಸಿನೀನೀಗ। ಪೊಸತಾದಕೈದುವೞ್ಳೊಡಕೊಂಡುಬಾರೆನ। ಲ್ಕಸಮಬಲನಾನೆನಗೆಕೈದುವೇಕೈವುಲ್ಲಯುದ್ಧಕನುವಾ

ಗೊಂದನು॥೪೯॥ ನೋಡಿದಾದೇವಿಪಾರ್ಥನನೆನುತಾ ಚಂದ್ರ। ಚೂಡ
ನಜುರ್ನನಿದಿರೊಳಿನಿಂದುಕ್ಕಗಳಂ। ನೀಡಿಬಾಹುಗಳೆನಪ್ಪಳಿಸಿಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತೋರ್ಪರೋರ್ವರಂತಡೆದುಪಿಡಿದು॥ ಝಾಡಿಸುವತೆಗವತೊ
ಡಚುವಪಿಡಿವನೇಮುವಂ। ನೋಡುವನಿಧಾನಿಸುವಭೀಷಣಧ್ವನಿಗೆ
ಳಂ। ಮಾಡುವವಿರೋಧಿಯಿಂಗಿತವರಿವಬಿನ್ನಣಂಸರನರರೊಳಿಸದಿ
ದುರ್ದು॥೫೦॥ಬಿಗಿವನಭವಂಬಿಡಿಸುವಂಪಾರ್ಥನಾಗಪರ। ತೆಗವನೀ
ಶಂಪಿಡಿವನಜುರ್ನನಂಸಮ್ಮುಖಕೆ। ನೆಗವನಗಜಾಧವಂವಂಚಿಸುವನಾ
ನರಂಬಂಧಿಸುವನಹಿಭೂಷನು। ಮಗುಳಿಕಳುಚುವನೀಕಿರೀಟಹಠ
ನಾರ್ಭಟಿಸಿ। ಸೊಗುವನುಬ್ಬಿದ್ದುಸೊಕ್ಕೊಡೆಬಾಹುಸತ್ವದಿಂ। ತೆಗೆವ
ತುಡುಕುವತಡೆವಸಾಹಸಂನರಚಂದ್ರಚೂಡರೋಳ್ಪೊಸತಾದುದ
ಕಠವಳೆಯದಿಂದಡೊಕ್ಕರದಿಂದವಂಗುಲದೆ। ನುರಗಬಂಧನದಿಂದಮಂ
ತರಲಗಡಿಯಿಂದೆ। ಸರಿಸಮಂಕಡದಿಂದೆತೋರಸತ್ತದಿನನಿಕುವೊಡೆ
ಲಾಗಿಕಂಗೊಳಿಸುವ॥ ಗುರುತವದವುಲ್ಲಯುದ್ಧದಜಾಣ್ಮೆನೋಳ್ವೆ
ವ,ರ್ಗರಿದೆನಿಸೆವಜ್ರನಿಭವುಷ್ಟಿಯಿಂದಜುರ್ನನಂ। ಪಿರಿಯನೆರಗಲ್ತಪಸಿ
ನೀಂಕೆಟ್ಟಿಹೋಗೆನುತಶಿವನಾತನಂತಿವಿದನು॥೫೨॥ ಕುಣಿದವೀರ್ಷ
ಠವುಷ್ಟಿಯಿಾರ್ವರಂಗಂಗಳೋಳ್। ಖಣಿಖಟಿಲುಖಟಿಲಿಂಬರವವುಣ್ಮೆ
ಹತಿಗಗ್ನಿ। ಕಣವೊಗೆಯೆಪರಿಯೆಸೇದಾಂಬುವೊಂದುಧಿರಜಲವುಳವ
ಳಿದುನರನಾಗಳು॥ ಸೆಣಸಲಿನ್ನೊಳುಸಮರ್ಥನೆಶಬರನೀನೆನು। ತ್ತ
ಣಕದಿಂದಿರಗಿವಂಚಿಸುತಭವನೀನರನ। ಪಣೆಯನಣೆಯಲ್ಲಿಂದುನರನಳಿವುಷ್ಟಿಯಂನೆಗಪಿಬಳಿಕೆಂತೆಂದನು॥೫೩॥ ಮಾಯದಿಂದೆ
ನ್ನುಶರನಿವಹವಂಸವರಿದವಿ। ಡಾಯುಕಿದೆವುದ್ಧವುಂತಾಸ್ತ್ರವುಂತ
ವೆನುಂಗಿ। ದಾಯತಿಕೆಗಿದೆವೃತ್ಯುಚಾಪವುಂಕೊಂಡಗರ್ವದ್ರಿಗಿದೆ
ವಜ್ರದಂಡಂ॥ ನೋಯಬೇಡಲವೆಲವೆ ಪೋಗುಲುಬ್ಧಕನಿನ್ನ । ಕಾಯ
ಕಿದೆಕಡೆಯೆನುತಪಾರ್ಥನುಬ್ಬಿದ್ದುಪ್ರಾಯದಿಂಶರನವಕ್ಷಸ್ಥ
ಳವನುರೆತಿವಿದುನರನಾರ್ದುಬೊಬ್ಬಿರಿದನು॥೫೪॥ ಪರಿಹರಿಸಿನಶನಂ
ಧುರಾವನಿಯೊಳಿಡೆಗೆಡಹಿ । ಶರನಂದುಮೆಟ್ಟಿಮೆಲ್ಲಡಿಸೋಂಕುಮಾ
ತ್ರದಿಂ । ದರುಣಜಲವುಂಕಾರಿದಂಬಾಯೊಳಿನ್ನಾಸಿಕದೊಳುಮತಿ
ತೀವ್ರವಾಗಿ॥ಕರಗಿದುದುಜಿತ್ತವಜುರ್ನನಿರವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ। ಕರುಣ
ದಿಂಫಲ್ಗುಣಂನೆಲಂದನಕಟೆಂದುಶಂ। ಕರನೆದೆಯೊಳಿರದೆವುನವುರು
ಗಿದಕೃಪಾಳುವಲ್ಲಾಶಿವಂಭಕ್ತರೆಡೆಗೆ॥೫೫॥ ಶಿವನವೆಲ್ಲಡಿಸೋಂಕ
ಲೊಡನೆಕೌಂತೇಯನವ । ಯವವೆಲ್ಲನೆಗ್ಗಿವೈವುರೆದುಚೇತರಿಸಿ
ಕಂ। ಣೆವೆದೆರದುನೋಡಿತನಗಾವಜನ್ಮದವುಹಾಪಾತಕಂಸವುನಿಸಿ

ದುದೊ॥ ಶಿವಗೈ ಹಿಂಗಳಿನಳಿದುಶಿವನವು ತವುಂಪಳಿದು। ಶಿವಭಕ್ತ
ಹರದಕಾರಣಂತನಗೆಪರಿ। ಭವವಾದುದೀತನಿಂದಾತನಂಮರೆಯೆ
ಗುವೆನೆಂದಜ್ರ್ಜುನಂತಿಳಿದನು ॥೫೬॥ ಎಸವವುಳಿಲಿಂಲಿಂಗವಂವ
ಡಿಪರಿಪರಿಯ । ಕುಸುಮಂಗಳಂತಿರಿದುತಂದುಭಕ್ತಿಯೊಳಿಪ್ಪೂ।
ಸಿಶೈವಮಂತ್ರಮುಂಜಪಿಸಿಬಲವಂದುಲಿಂಗವನೋಡಿಸಂತಸದೊಳ
ಅಸವಾಕ್ಷದಕ್ಷವುಖಶಿಕ್ಷಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷ। ಹಸಗೆಡಿಸಿದಂಕಬರನೆಂ
ನಿನ್ನಿವನಶಿಕ್ಷಿಸುವನಿತುಸತ್ವಮುಂಪಾಟಿಸೆಂದಜ್ರ್ಜುನಂನುತಿಸಿಬ
ಕಿಂತೆಂದನು॥೫೭॥ ಇತ್ತಲಜ್ರ್ಜುನನಭವನಂಪೂಜಿಸಿದಕುಸುಮೆ
ತ್ತಲ್ಕೆರಾತವುಸ್ತಕದೊಳಿರಿಕ್ಕಾತುಕದೆ। ಮತ್ತೆಪೂಜಿಸಲವುಕೆ
ತವುಂಡೆಯೊಳಿರಲುಶಿವನೆಂದುತಿಳಿದುಕೂಡೆ ॥ ಮತ್ತನಾದೆಂದೇ
ಕಾಯೆನುತ್ತೆರಗೆನರ। ನುತ್ತಮಾಂಗವನಿರದೆನೆಗಪಿಗಿರಿಜಾಧವಂ।
ತ್ತರಿಸಿದಂತನ್ನನಿಜಮೂರ್ತಿಯಂಶಾಬರವನುಳಿದುಸಂತಸದೊಳು
ಎಳೆವೆರೆಯಬ್ರಂದೊರೆಯಕೆಂಜೆಡೆಯಪಂಚಾಸ್ಯ । ದೊಳಿಪೊಳಿ
ಪಂಚದಶಲೋಚನದದಶಭುಜದ। ಪುಲಿದೊವಲಡಕ್ಕೆಡವುರುಗಶೂ
ಮುಖ್ಯಾಯುಧಂದಳಿದಹಸ್ತಂಗಳ॥ ಪೊಳಿವಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾ
ಕಾಯದು । ಜ್ವಲಿಪಸೂರ್ಯೆಂದುಶತಕೋಟತೇಜವತೊಡೆಯೊ
ಳೊಲಿದಿಪ್ಪ ಪಾರ್ವತಿಯಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿದಂನರನಿದಿರೆ
ಳು॥೫೯॥ವೀರಭದ್ರಂಕುಮಾರಂನಂದಿಭೃಂಗಿಯುಂ। ಹೇರಂಬನಾ
ಯಾಗಿರ್ಪನಾಪ್ರಮಥ। ವೀರರೆಲ್ಲಂಶಾಬರವನುಳಿದಂನಿಜರೂಪಿನಿಂ
ರನಬಳಿಸಿರಲ್ಕೆ ॥ ಪಾರಾಶರಾತ್ರಿಮುನಿಯಾಂಗಿಭಸಕ್ರೌಶಿಕಮು।ಹ
ಋಷಿವಸಿಷ್ಠಾದಿಗಳುನರನದೆಸೆಯಿಂದ। ಮಾರವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ
ಡೆವೆನುತೆರಗಿದರುಜಯುಮೆನುತಶಿವನಿದಿರೊಳು ॥೬೦॥ ದುಂದು
ಯರಭಸದಿಂದರಳೆವುಳಿಯಂಸುರ।ರ್ಮಂದಾಕಿನೀಧರನವುಣೆವು
ಟದೊಳುಜಯುಜ । ಯೆಂದುಕರದದ್ವೀದಶಾಸ್ತ್ರಾಗವುಂಪುರಾಣ
ಳಿತಿಹರುಷದಿಂದಂ॥ ನಿಂದುನಿಜರೂಪಿನಿಂಪೊಗಳುತಿರ್ದವುಮಹ
ನಂದದಿಂಶಿವಮೂರ್ತಿಯಂಕಂಡುಪಾರ್ಥನಾ। ನಂದಾಶ್ರುತುಳುಕ್ಕ
ಮುನದಣಿಯೆಪೊಗಳುತಿರ್ದವ್ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೬೧॥ ರುದ್ರಾ
ಗಿರಿಶಾಯಶರಾವ್ಯಯಕರುಣಾಸ। ಮುದ್ರಾಯಲೋಕನಾಥಾಯಗ
ದಾನವ । ಚ್ಛಿದ್ರಾಯನುತಖಂಡಪರಶವೇದಕ್ಷಮುಖಸಂಹಾರಕಾ
ಣಾಯ॥ಭದ್ರಾಯಭಗಾರ್ಯಮೃತ್ಯುಂಜಯಾಯಬಹು। ರೌದ
ಸ್ಪದಾಯದುರಿತಧ್ವಂಸಿನೇವರಹಿ। ಮಾದ್ರಿಜಾಕುಚಭೂಷಣಾಂ
ಭೂತೇಶಾಯವಿಶ್ವಾತ್ಮನೇತೇನಮಃ॥೬೨॥ನಿರುಪಮನಿರಾಧಾ

ನಿಷ್ಕಾಮಿಜಯ। ನಿರುತಂನಿಗಮದೂರನಿರ್ವಾಯನಿರ್ಗುಣನೆಪೆ
ರಮಪರಿವನಪಂಚಮುಖಪಂಚಬಾಣಹರಪಾರ್ವತೀಪ್ರಾಣನಾಥ॥
ಕರಿಚರ್ಮವಸನಕರಧೃತಕಮಲಭವವದನ। ಸುರನರೋರಗನಮಿ
ತಸೂರ್ಯೇಂದುವಹ್ನಿಭಾ।ಸುರನಯನಸಲಹೆಂದುಶಂಭುವೆಂಬೊಗಳಿ
ದಂಪಾರ್ಥನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೬೩॥ ದೇವಸಲಹಘವಿಪಿನದಾವಸಲ
ಹತುಳರಾ।ಜೀವಭವಶಕ್ರನುತಪಾವನಪದಾಬ್ಜಲೋ। ಕಾವಳೀಭ
ಕ್ತಸಂಜೀವನಸುಜನಸೇವ್ಯಭಾವಿಸದಿರಪರಾಧಮಂ॥ ಕಾವನಂಗೆಲ್ದ
ಲೋಕಾವನತಸಲಹುಭುವ, ನಾವಲಂಬನದೇವದೇವನಿಜಭಕ್ತನನ
ಭಾವವಮಂಮಾಡದುರಿಕಾವುದೆಂದರ್ಜುನಂ ಸಾವಧಾನದಿಸ್ತೋಗಳ್ದಿ
ನು॥೬೪॥ ಕರಕಮಲದಿಂದನರನಂತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ। ಕರಗದರುನೀ
ವಾಡಿದುಪಸತಿಯೆವೊಜೆನಿಂ । ನುರುಚಾಪಖಡ್ಗಬಾಣಂಗಳೆಂಕೊ
ಳ್ವೆನು ತಕೊಟ್ಟನಿನ್ನಿಷ್ಟವೇನು॥ ಒರೆಯೆನಲ್ಕೆಪಾಶಸುಪಾಶಪ
ತಮಹಾ। ಶರವನೆನೆಕೊಟ್ಟನುಮೆಯಿತ್ತಳಿಂಹನಶರವ । ನಿರದಾಗ
ಹರಸುರಗಣಾಧಿಕಕೊರ್ಟ್ಟರೊಳೆದೊಂದೊಂದುಬಾಣಂಗಳೆಂ॥೬೫॥
ಕೊಂಡಾಡುವಖಿಳಮುನಿನಿಕರವಂಮನ್ನಿಸುತೆ। ಮುಂಡಾಡಿಫಲು
ಗುಣನನಳ್ಕರಿಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು । ಚಂಚಕರಪಾವಕಶಶಾಂಕನಯನಂರ
ಜತಪರ್ವತಂಬೊಕ್ಕನಂದು ॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನಲೀಲೆಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದು
ಕಡೆ। ಗಂಡವೀಬಳಿಗನಲಾಪ್ತಾರ್ಥನಾಬಾಣಮುಂ।ಕೊಂಡೆವೀಗೈದನವ
ನಾರಮಗನಾಕಥೆಯನುಸುರಿನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು॥೬೬॥ಇದುಸಕಲವೀರ
ಮಾಹೇಶ್ವರರಸಪ್ರಮಥ। ಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ
ವೆಂಬುದಧಿವರ್ಧನಸೋಮನನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾ
ತನು॥ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋ।ವಿದನಾವಿರೂಪಾ
ಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರತಿ। ಮುದಪಪೇಳ್ದಿಚೆನ್ನಬಸವಪುರಾಣಕಥೆ
ಯೊಳಗೆನಾಲ್ಕನಯಕಾಂಡಂ॥೬೭॥ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪು
ರಾಣಮಂ।ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಲಿದರ್ಥಪಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡ
ದಿಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖ
ಮುಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।
ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕಲಿಂದಂ॥೬೮॥

ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿಂತೀ ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೫೯೯ಕ್ಕಂಪದ ೨೦೪೯೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.
ನಾಲ್ಕನೆಯಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು

ಸೂಚನೆ॥ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯವನವರೊಳಗೆಪಾಂಡವ ರು। ಭೂಮಿಗೋಸುಗಬಂಧುಗಳವಧಿಸಿದುದಸಿದ್ಧ। ರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದುಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂನಿರವಿಸಿದನು

ಪದ॥ ವಿಷ್ಣುನೇತಾರ್ಚಿತಪದಾಂಭೋಜನಾಪರವು। ವಿಷ್ಣುಸು ಕುಮಾರದಶನೀಕೃತಸುಭಸಿತಾಂಗ। ವಿಷ್ಣುನಾಭೀಕಮಲಸಂಭವಶಿರಶ್ಛೇದವಿಷ್ಣುಕಂಠಾಳಿಧರನೆ॥ ವಿಷ್ಣುನಾಯಕಮೋರುಚಾಪವಿಲಸಿತಹಸ್ತ। ವಿಷ್ಣುವಾಹನನೈರಿಭೂಷಿತಕರಶ್ರವಣ। ವಿಷ್ಣುಪದಕೇಶಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸುಸಕಲಭಕ್ತಜನರಂ ॥೧॥ ಆಲಿಸ್ಯೆರಾಮುಸೃಷ್ಟಿಯಮೊದಲೊಳಬ್ಜಜಂ। ಭಾಳಲೋಚನನವರದಿಂದಪಿಯವಂಗಳೊಳು। ಲೀಲೆಯಿಂದಂನವಬ್ರಂಸರಂಪಡೆದನವರೊಳಗತ್ರಿಮುನಿಸೆನಿಂದಂ ॥ ಪೇಳಲೀಂಚಂದ್ರನುದ್ಭವಿಸಲವನಿಂದಮೆವಿ।ಶಾಲತರಶಶಿವಂಶವಾಯ್ತಾತನಿಂಬುಧಂ। ಭೂಲತಾಂಗೀವರಪುರೂರವಂಬುಧನತನುಸಂಭವಂತಾನಾದನು ॥೨॥ ಆಪುರೂರವಗಮುರ್ವಸಿಗೆನಂದನನಾದ। ನೀಪರಿಯೊಳಾಯುಕುಮಾರನವನಿನ್ನಹುಷ। ನಾಪರಾಕ್ರಮನಹುಷನಿಂದಂಯಯಾತಿಯದುಪೂರುಗಳುತತ್ತನುಜರು॥ ಈಪೂರುಯದುಗಳಿಂಸೋಮಕುಲವೆಡಾಯ್ತು। ಭೂಪಾಲಯದುವಿನಿಂಯಾದವರಕುಲವಾಯ್ತು। ರೂಪ್ಯಯುತಪೂರುವಿಂಪಾರವಾನ್ವಯವಾದುದೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಪೂರುವಿಂಜನಮೇಜಯಂತನ್ನಪಾಲಂಗೆ। ಧೀರಸ್ರಜಿಸ್ವನಾತಂಗೆಸಂಯಾತಿಯಾ। ಭೂರಮಣನಿಂದೆಹಂಪಾತಿಯವನಿಂಸಾರ್ವಭೌಮನಾಭೂವಿಪಂಗೆ॥ವೀರಜಯಸೇನನವನಿಂದರಿಂದ್ರಂತದ್ದ। ರಾರಮಣನಿಂಮಹಾಭೂಮನಾಭೂಪನಕು। ಮಾರನಯುತಾನೀಕವಾತನಿಂದಂಕ್ರೋಧನಾತನಿಂದೇವಾತಿಯು॥೪॥ದೇವಾತಿಯಿಂರುಚಿಕನಾತನಿಂರುಕ್ಷನಾಭೂವರಂಗಂಮತಿವರಂತನ್ನಪಾಲಂಗೆ। ಕೋವಿದಂತೃಷ್ಣವಾತಂಗಿಲನುಮಾತಂಗೆದುಷ್ಯಂತನಾಭೂಪನ॥ದೇವಿಶಾಕುಂತಳೆಯವರ್ಗಭರತಂಸುತಂ।ಭಾವಿಸಲುಭರತನಕುಮಾರಂಹುಮನ್ಯುಮ। ತ್ತಾವಸುಧೆಯರಸಗೆಸುಹೋತ್ರನವನಿಂಹಸ್ತಿಹಸ್ತಿಗೆವಿಲೋಚನಾಖ್ಯಂ ॥೫॥ ವರವಿ

ಲೋಚನನಿಂದಜಾಮಿಳನವಂಗೆಸಂ। ವರಣನಾತಂಗೆದಿನಕರಪುತ್ರಿತ
ಪತಿಯೋ। ಳ್ತರುವಾನೃಪಂಗಂಪರೀಕ್ಷಿತಂತತ್ಸುತಂಭೀಮಸೇನಂ
ತಿಳಿಯಲು॥ ಧರಣಿಪತಿಭೀಮಸೇನಂಗಂಪ್ರದೀಪನಾ। ನರಪತಿಗೆಶಂ
ತನಾಶಂತಭೂಪಾಲಂಗೆ। ವರವಸಿಷ್ಠನಶಾಪದಿಂದಂಪ್ರಭಾಸವಸುನಂ
ದನಂತಾನಾದನು ॥೬॥ ಚಿತ್ತಸರುಷದೇಶಂತನಾತಂಗಭೀಷ್ಮನೆಂ।
ದಿತ್ತುಪೆಸರಂಸಲಸಲುಳಿದವಸುಗಳಲಿಲಂಬೆ । ತ್ತುಭೀಷ್ಮಂಸುಪ್ರ
ತಾಪದಿಂದಹಿತರಂಗೆಲ್ದುಸುಖಮಿರಲಾಗಳ್॥ ಅತ್ತಲಜಶಾಪದಿಂದದ್ರಿ
ಕೆಯೆನಿಪ್ಪಮರಿಯುತ್ತುಂಗಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿಂಗಂಗೆಯೊಳಗಿರೆವಿ। ಯ
ತ್ತಳೆದೊಳಿರ್ದು ಪರಿಚರವಸುವಿನಿಂದ್ರಿಯಂಬೀಳಲದುಗರ್ಭ ವಾ
ಯ್ತು॥೪॥ ಅದನೋರ್ವಜಾಲಗಾರಂತಂದುಸೀಳಲಿಲದ್ದುರದರದೊಳ
ಗಿರ್ದಶಿಶುವೆರಡನಾಸೂತಸತಿ। ಮುದದಿಂದವಸುಗೀಯೆಪೆಂಣನಾತಂ
ಗಿತ್ತುಕುವರನಂತಾರಕ್ಷಿಸೆ ॥ ಪದೆದಾತನಂಮತ್ಸ್ಯನೃಪನೆಂದುಕರೆದ
ನಾಸುದತಿಘನಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿನಿಯಂಪರಾಶರಂ । ನದಿಯತಟದೋ
ಲ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂಕೂಡೆಜನಿಸಿದಂಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸನು ॥೪॥ ಇಂತು
ಯೋಜನಗಂಧಿಯಿರೆಬೇಂಟೆಗೈತಂದು। ಶಂತನುವಳಿಂಕಂಡುಬೆಮಿಸಿಕ
ರೆಯುಲಾತ್ಮಗ । ಕಾಂತೆಯೊಲ್ಲದೊಡವಂಪೋಗಿಚಿಂತಿಸೆಭೀಷ್ಮನೀಕೆ
ಯಂಕೈಗೂಡಿಸೆ ॥ ಅಂತವಳಿಗರ್ಭದೊಳಿಚಿತ್ರಾಂಗದಂಧರ। ಕಾಂ
ತಂವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಂಜನಿಸಿಸುಗಳಿಂ। ದಂತವಾಗಳ್ಕಳೇದವ್ಯಾಸನಿಂದ
ವನಕಾಂತೆಯುಬೆಸಸಲ್ಕಂದರು ॥೯॥ ಜನಿಸಿದರುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪಾಂ
ಡುವಿದುರರವರ್ಗ। ಜನಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗಾರವೇಶ್ವರನಾದಿ, ತ
ನುಭವನೂರ್ವರಾಪಾಂಡುವಗಧರ್ಮಚಿಂತ್ಯೈವರಾತ್ಮಜರಾದರು॥
ಮುನಿಶಾಪದಿಂಪಾಂಡುವಳಿಯೆಹಸ್ತಿನಪುರದೊ । ಳಯಕೌರವ
ಪಾಂಡವರ್ಗೆಮತ್ಸರವಾಗಿ। ಮನಮೊಲ್ದುವಾರಣಾವತದೊಳಿರುತ
ಲಗುವನೆಯಂಕಳೆದುಪೊವಮಟ್ಟರು॥೧೦॥ ಘೋರತಾನನದೊಳುಹಿ
ಡಿಂಬನಂಮುರಿದಗ್ರಹಾರದೊಳುಬಕನವರ್ಜಿಸಿದೃಪದನಂದನೆಗ।
ಭೂರಮಣರೈವರುಂ ವರರಾಗಿಕೌರವನ ಪರಿಭವಿಸಮುತ್ತೆಬಂದು॥
ಓರಂತೆಭೂಪರಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನುಂಕೊಂಡು । ಕೌರವನಕೂಡಜೂಜಾ
ಡಿಸೋಲಲ್ಕವರ। ಧಾರಿಣಿಯನಾಕೌರವಂಕೊಳಲ್ಕತ್ತೆಘೋರಾರ
ಣ್ಯಮಂಪೊಕ್ಕರು ॥೧೧॥ ಕೌರವರನೆಲ್ಲರಂಜುಯಿಸಲಿಂದಾನರಂ ।
ಮಾರಹರನಂಮುನಿಯನುತವಿಡಿದುಪಾಶುಪತ, ಘೋರಶರಮುಂಪ
ಡೆದುನಾಕಮುಂಪೊಕ್ಕಸುರರಂಕೊಂದುಭೂಮಿಗೈದಿ॥ ಭೂರಮಣರ

ಜ್ಞಾತವಾಸದಿಂ ಮತ್ಸ್ಯನಂ। ಕಾರಣದೊಳೋಲೈಸಿಯಜ್ಞಾತದಿಂ ಮೇ
ಲೆ। ಧಾರುಣಿಯಹುದು ಭಾಗೆಗೋಸುಗಂ ಪಾಂಡವರ್ಕಳಹೆಕ್ಕುದ್ಯೋ
ಗಿಸಿದರು ॥೧೦॥ ವಸುದೇವದೇವಕಿಗೆಜನಿಸಿಕೃಷ್ಣಂಬಳಿಕ। ವಸುಮ
ತಿಯಭಾರವುಂಕಳೆಯೆಪಾರ್ಥಂಗಾಗ। ಳಿಸವಸಾರಥಿಯಾಗಿಪಾಶು
ಪತಬಾಣದವುಹಾತ್ಮೆಯಿಂನರನಾಗಳು ॥ ಮುಸಗಿಸಂಗರದೊಳಗ್ರಜ
ಗುರುಪಿತಾಮಹಾ। ದ್ಯಸವುಕುರುಸೇನೆಯಂಬಿಡದೆಸಂಹರಿಸಿದಂ।
ವಸುಧೆಯೊಳುಪೆಣ್ಮಂಣಗಳಿಯದಿಹರಾರೆಂದುಚನ್ನಬಸವೆನ್ನುಡಿಡ
ನು ॥೧೩॥ ವಿರಚಿಸಿಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶಪಾಂಡವರಿಂತು। ಧರೆಯಹುದು
ಭಾಗೆಗೋಸುಗರಳಿದರಿಂವುಂದೆ । ತರುಣಗೋಸುಗರಿಳಿದರೆಂತೆನ
ಲ್ವೇಳ್ವೆನಾಂಕೇಳ್ಯೆಯಸಿದ್ಧರಾಮ ॥ ತರುಣವಂಶದೊಳೆಸವರಘುರಾ
ಮನೆಂಬಾತ। ನರಸಿಗೋಸುಗಮಳಿದರೆನಲಾರವುಗನಾತ। ನಿರದಾ
ತನರಸಿಯಿಂದಳಿದರಾರ್ಕಾರಣವನುಸುರೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದನು ॥೧೪॥ ಓ
ರವೆನಾಽಸುರಾವುಸೂರ್ಯಾನ್ವಯದೊಳಾದ। ಧೊರೆಗಳಾರೆಂಬುದಂ
ವಿಸ್ತರಿಪೆಪೂರ್ವದೊಳು। ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾದಿಬೊಮ್ಮನೆಸಬವು
ರಜಿಯೆಂಬನುದಯಿಸಿದನಲ್ಲಾ ॥ ಇರಲಾತನುದರದೊಳುಕಶ್ಯಪಂ
ಜನಿಸಿದಂ। ವರಕಶ್ಯಪಂಗಂವಿವಸ್ವನಾತಂಗಾದ। ನುರುತರಚರಿತ್ರ
ವೈವಸ್ವತಂವುನುವವಂಗಿಕ್ಷ್ವಾಕುವುಗನಾದನು ॥೧೫॥ ಆತಂಗೆನಿವಿ
ವಕುಕ್ಷಿಗಳೆಂಬಪೆಸರತನು। ಜಿತರುವಿಕುಕ್ಷಿಗಪುರಂಜಸುತಭೂಪಾ
ಲ । ನಾತಂಗೆನೇನಸನ್ವನಾತಂಗಪೃಥುವುನ್ಯಪಾಲಕನಸಂತತಿಯೊ
ಳು ॥ಜಿತನಾದಂಕುವಲಯಾಶ್ವನುಸಂತತಿ। ನ್ಮಿತದೊಳುಯೌವ
ನಾಶ್ವಂಜನಿಸಿದಂಬಹುತೈ। ಷ್ಣತುರಂಯಾಗವುಂತೊಡ್ರೋದಕವನೀಂ
ಟಲುಂವುಾಧಾತವುಗನಾದನು ॥೧೬॥ ಅತಿದಾನಿವುಾಂಧಾತಗಂತ
ದಂಗನೆಬಿಂದು । ಮತಿಗಂಬರೀಷಪುರುಕುತ್ಸರೆಂಬೀರ್ವರುಂ । ಸು
ತರಾದರೆಸವಪುರುಕುತ್ಸಸಂತತಿಯೆಲ್ಲಿಸತ್ಯವ್ರತಂಜನಿಸಿದಂ॥ ಅತು
ಳಬಲಸತ್ಯವ್ರತಂಗಾತ್ರಿಶಂಕುಭೂ । ಪತಿಯಾದನಾತಂಗೆಜನಿಸಿದಂ
ಬಳಿಕ । ಸೂನೃತಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಾತಂಗಸಂಜನಿಸಿದಂಲೋಹಿತಾಶ್ವ
ಕುವುಾರನು ॥೧೭॥ ಅಲಲೋಹಿತಾಶ್ವವಂಶಾವಳಿಯೊಳಾದಂನೃ ।
ಪಾಲಸಗರಂತದಾತ್ಮಜಸವುಂಜಸನವಗೆ। ಲೀಲೆಯಿಂದಂಶುವುಾನೆಂ
ಬನಂಸುತನಾಽನುತಗದಿಳೀಪನೃಪನು ॥ ಕೇಳಾದೊಡಾದಿಳೀಪಂ
ಗಂಭಗೀರಥಂ। ಮೇಳದಾತ್ಮಜನಾಭಗೀರಥನವಂಶದೊಳು। ಸ್ಥೂಲ
ಖಾಹುವೆನಿಪ್ಪನಾದನಾತಂಗರಘುರಘುನ್ಯಪಂಗಭನಾದನು ॥೧೯॥ ಆ

ಮಹೀಪತಿಯಗರ್ಭದೊಳು ದಿಸಿದಂಸುಗುಣ । ಧಾಮುದಶರಥನಾತ
ನುದರದೊಳಗೆಂದುರಘು। ರಾಮನುದ್ಭವಿಸಿತಾಂಬಾಲಲೀಲೆಯಳಿ
ದುತಾಟಕೆಯನುರೆವುರ್ದಿಸಿ॥ಭೂಮಿಸುತೆಯಂವುದುವೆಯಾಗಿಬ
ರುತಾಪರಶು। ರಾಮನಡ್ಡೈಸಲಾತನಚಾಪವಂಸೆಳೆದು। ಪೇವುದಿಂ
ತವ್ಮ ಪುರವಂಪೊಕ್ಕ ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆಯುಲಿಕಾನನಕ್ಕೈದಿದಂ॥೧೯॥ಭ
ರತಶತ್ರುಘ್ನೆರೆಂಬನುಜರಲ್ಲಿಗೆಬಂದು । ಕರದಡೊಲ್ಲದೆತವ್ಮಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಂತಾನುತಂ. ನರಸಿಸಹಿತಿರುತಲ್ಲಿಸೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬರಕ್ಕಸಿಯನಾ
ಸಿಕವನರಿದು॥ ಖರದೂಷಣಾದಿಖಳರಂಕೊಂದುಹರುಷದಿಂ ದಿರುತೆ
ಹೊಮ್ಮಿಗಬರಲುಕೊಲಸೋಗೆಸೀತೆಯಂ। ದುರುಳರಕ್ಕಸನೊಯ್ವ
ತಿರೆತಡೆಯಲಾಜಟಾಯುವನಿರದೆವುರ್ದಿಸಿದನು॥೨೦॥ ಸತಿಯನಾ
ರಾವಣಂಕದ್ದೊಯ್ಯಲೀರಾಮ। ನತಿದುಃಖವಂಮಾಡುತಲ್ಲಿಂದೆಲೋ
ಕಸ । ನ್ನುತೆಯಪ್ಪಸೀತೆಯಂಬೆದಕುತೈತರುತಾಜಟಾಯುವಿರೆ
ಕಂಡುದಹಿಸಿ॥ಗತಿಯಾವುದೆನುತಿರಲುಹನುಮಂತಬರಲಾತ। ನತಿಶ
ಯವಕಂಡುಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುವಾಲಿಯಂ । ಹತಿಸಿಸುಗ್ರೀವನಂಕೂ
ಡಿಕೊಂಡಬ್ಧಿಯೊಳ್ಕಟ್ಟಿದರ್ಸೇತುವೆಯನು॥೨೧॥ ಹರುಷದಿಂಕಪಿಕ
ಟಕಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ। ಶರಧಿಯಂದಾಂಟಿರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಾ
ದಿ।ದುರುಳರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲರಹತಿಸಿಬಳಿಕವನತವ್ಮಂಗೆಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ॥ವರ
ಳಿಸೀತೆಯನುಕೈವಿಡಿದುರಾಮಂತನ್ನ। ಪುರಕೆಬಂದಂಸತಿಯರಿಂಕೆ
ಟ್ಟರಿವರೆಂದು । ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿರ
ವಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಎಲೆಚನ್ನಬಸವೇಶಪೇಳ್ವುದೆನಗಿನ್ನುಭಯ। ಕು
ಲದೊಳಿತಿದಾನಧರ್ಮ್ರೀಪಕಾರಂಗಳಿಂ। ಬಳಿಯನಾಳಿದರಾಯರುಗ
ಳದಾರ್ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಂತಳಿದರಾರು॥ಬಳಿಕಳವರೊಳಗೆಕಟ್ಟವರ
ದಾಸರ್ಮತ್ಕೀರ್ತಿ। ಗೊಳಗಾಗಿಬಾಳ್ದರಾರೆಂಬುದಂಕೇಳ್ವೆನೆನ। ಲೊಲ
ವಿನಿಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸವೇಶನಂದಿಂತೆಂದನು॥೨೩॥ಧರಣಿ
ಪಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಳಪುರೂರವಸಗರ। ಪುರುಕುತ್ಸಕಾರ್ತವೀರ್ಯರುಚ
ಕ್ರವರ್ತಿಗಳು। ಪರಿಗಣಿಸಲರುವರುಂವೈನ್ಯಸ್ತಹೋತ್ರಂವುರುದ್ವ
ರಂಮೇಣ್ತೆಳಯಲು ॥ ಭರತನಾಭಾಗಶಶಿಬಿಂದ್ವಂಬರೀಷಗಯ। ಪರಿ
ಕಿಸೆದಿಳೀಪನೃಪರಂತಿದೇವಯಯಾತಿ । ವರಭಗೀರಥರಾಮನಹು
ಷಮಾಂಧಾತೃಗಳುಷೋಡಶಮಹೀಪಾಲರು॥೨೪॥ಆ ಸೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಜೂಜಾಡಿಭೂ। ಪಾಲರೊಳುನಳಧರ್ಮಜರ್ಮಧ್ಯದಿಂದೆಯದು।
ಜಾಲಂಪರಾಂಗನಾವ್ಯಸನದಿಂದಿಂದ್ರಕೀಚಕವಾಲದಶವದನರು ॥

ಪೇಳಿಲೇಂವ್ಯಗಯಾನಿಮಿತ್ತದಿಂದಕರಥನ್ಯ। ಪಾಲಪಾಂಡುಗಳ್ಳೈದಿ
ನಿಂದೆಯಿಂಬ್ರಹ್ಮಶಿಶು। ಪಾಲದಕ್ಷಗುರುದ್ರೋಹದಿಂದಿಂಮುತ್ರಿಕಂ
ಕುಗಳ್ಕೆಟ್ಟರಂದು ॥೦೫॥ ಧರಣಿಯೊಳುಬೇಡಿದರ್ಗಿತ್ತವಾಂಧಾತ
ನುಂ। ಹರಿಗೆರಣದೊಳುಕವಚವಮಂಕೊಟ್ಟಕರ್ಣನುಂ । ಗರುಡನಹಾ
ಯಮಂಕಚ್ಚಿಕೊಲಿಜೀವವುಮಂಕೊಟ್ಟಜೀವಮೂತವಾಪಾಖ್ಯನು॥ಸುರಪ
ತಿಗೆಬಿನ್ನಲುವನಿತ್ತಾದಧೀಚಿಯುಂ। ಧರೆಯನಳೆದಸುರಾರಿಗಿತ್ತಬ
ಲಿಯುಮಂಕೀರ್ತಿ। ಪುರುಷರೆನಿಸಿದರಲ್ಲದೀಶನಂಭಜಿಸಿಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದು
ವಿಲ್ಲೆಂದನು॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ । ಸಂತಸದಿಬ
ರದವರೆಲ್ಲೋದಿದರ್ಗರ್ಧವಾ । ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದಗೀಪರಿಸಿದವ
ರ್ಗೀಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗ
ಮನೆ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ।ಕಂತುಹರನಪ
ರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೦೭॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ ೫೨ಕ್ಕಂ ಪದ೨೧೫ಕ್ಕಂ ಮುಂಗಳೆ.

೧೧ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಶೈವಶರಣರಕಥೆಯನೊಲವಿನಿಂಪೇಳೆನುತೆ । ಶೈ
ವಸಿದ್ಧಾಂತಿಯಹಸಿದ್ಧರಾಮಮಂವೀರ। ಶೈವಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸ
ವೇಶನಂಕೇಳಿಪೇಳ್ದಂಸವಿಸ್ತರದೊಳು॥

ಪದ॥ ತಾರಕಾಸುರವಮತ್ತಮಾತಂಗಹರ್ಯಕ್ಷ। ತಾರಕಾಸುರ
ವರದವಮಸ್ತಕಸದೃತಹಸ್ತ। ತಾರಕಾಸುರಸುತರಾತ್ರಿಕಾಂಬಕಮು
ಖ್ಯದನುಜಪುರವನದವಾಗ್ನಿ ॥ ತಾರಕಾಸುಧರಿಪ್ರಿತಾಗತನುಜಾ
ಧಾರ್ಯಂಗ। ತಾರಕಾಪತಿಕಲಾಧರಜಟುವುಕುಟತಟ। ತಾರಕಾಪಧ
ಕೇಶಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷತಾದೆಮಗಸದ್ವರವನು ॥೧॥ಚನ್ನಾಗಿತಿಳು
ವುದೇವಾಸುರಮನುಷ್ಯರೊಳು। ಮುನ್ನಿಂತುಮುಕ್ತಿವಡೆಯದ
ಕೆಟ್ಟರೀಶೈವ। ದಿನ್ನವ್ಯಮುಕ್ತಿಯಂಪಡೆದರಾರೆಂದೊಡನೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮಂಕೇಳಲು॥ಇನ್ನಾಲಿಸೈಶೈವದಿಂಮುಕ್ತಿವಡೆದಮಹ। ಮೋನ್ನ
ತರಚಾರಿತ್ರಮಂಪೇಳ್ವೆನಾನೆಂದು । ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂ
ಶೈವರಸುಚಾರಿತ್ರಮಂಪೇಳ್ದನು॥೦॥ಹರಿಭಕ್ತನೋರ್ವನಿಂದ್ರದ್ಯು
ಮ್ನನೆಂಬರಸು। ಹರಿಯನೆದೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಯೋಗದಿಂಜಾನಿಸು। ತ್ತಿ೯
ಲಗಸ್ತ್ಯಂಬಂದೊಡಾತನಂಸತ್ಕರಿಸದಿರಲವನುಕೋಪದಿಂದಂ ॥ದು
ರ್ವಾಸನಾಂಬರೆಮತ್ತನಾಗಿರ್ದಕಾರಣಂ। ಕರಿಯಾಗಿಪುಟ್ಟೆಂದುಶಾಪ

ವುಂಕೊಡೆಲಾಗೆ, ಧರಣಿಪಂವುದಗಜಾಕೃತಿಯಾಗಿರುತ್ತೊಂದುಕಾಸಾರಕ್ಕೆತಂದನು॥೩॥ ಅದರೊಳಿರ್ಪೊಂದುನೆಗಳೀಗಜೇಂದ್ರನದೊಂದು। ಪದವುನುರುದಂಷ್ಟ್ರದಿಂದವಚಿಕೊಳಿಭೀತಿಯಿಂ। ವುದನಪಿತರಕ್ಷಿಸೆನೆಚಕ್ರದಿಂನೆಗಳತಲೆಯುಂವಿಷ್ಣುವರಿದಬಳಿಕ॥ ಉದಕದಿಂಪೊರವುಟ್ಟುಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಸರಿಯ। ಪದಕೆರಗಿವುಕ್ತಿಯಂಬೇಡಲೆನ್ನಿಂಹರಿಯ। ದಿದುಕೀರಸರ್ಪಕರ್ಣಿಕೆಯರ್ಪಿವರವಿತ್ತಲಿಂಗವೆಂದಿಹುದೆಂದನು॥೪॥ಸರುಷದಿಂಗುಣಗರ್ಭನೆಂಬಶಿಷ್ಯಂತನ್ನ । ಗುರುರಾಜಹಂಸನಂಗದೊಳಿಂದುಜಾಡನುರೆ। ಪರೆಯಲದನವನಿಯೊಳುತೆಗದಿಡಲುಕಂಡುನೀನುಂಜಾಡನಾಗೆನುತ್ತ ॥ ಕೆರಳಿಶಪಿಸಲುವುಕ್ತಿವಡೆನೆವೂಜಿಸುತಾತ, ನಿರುತಿರ್ಪನಾಲಿಂಗವುಂನೀನುವೂಸ್ಥಳ। ಕ್ಕಿರದೈದಿವೂಜಿಸಲುವುಕ್ತಿಯಾದಪುದೆಂದುಹರಿಕರಿಗನೇಮಿಸಿದನು ॥೫॥ ಇಂತೆಂದುಪೇಳಲಾಸ್ಥಳಕಾಗಿನಡೆತಂದು। ದಂತಿರಾಜಂಜಾಡನಾಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುವೆ । ತಂತುವೆಂಪ್ರತಿದಿನಂಪರಿಸರಿಸಿತಾಂಪೂಜಿಸಲ್ಕಿದತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥ ಅಂತದರಸೊಂಡಿಲೊಳುಪೊಕ್ಕುವಿದುಳಿಂಕಟ್ಟೆ। ದಂತಿಯುಂಜಾಡನುಂಹತವಾಗಲಾಕ್ಷಣಂ। ಕಂತುಹರನವರಭಕ್ತಿಗೆವಿಚ್ಚಿನಿವ್ಮಿಷ್ಟವಾವುದೆನಿಂತೆಂದವು॥೬॥ ಕರುಣಿಸಲೆದೇವವರಮುಂನಮ್ಮಪೆಸರಿನಿಂ। ತಿರುಕಾಳಹಸ್ತೀಶನೆಂಬನಿಜನಾಮದಿಂ। ಕರಿಸಿಕೊಂಡೆವುಗೆನಿಜಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟುಕಾಯಂದೆರಗಲಭವನೊಲಿದು॥ಕರಿಯೆನೀಂಕರಿಕಾಲನಾಗುದಿಸುಕಾಳಿನೀ। ನಿರದೆಕಳಚಂಗನಾಗುದ್ಭವಿಸುನಿವುಗೆಸು। ಸ್ಥಿರಪದವಿಯಂಕೊಡುವೆವೆನಲೆರಡು ಚೋಳರಾಜಾಸ್ಥಯದೊಳುದಯಿಸಿದವು। ೭॥ ಒರವೆನಾಲಿಸುನಾಗಕನ್ಯೆಯರಶಾಪದಿಂ। ದುರುಶಿನಾಗ್ಜನೆಯಪ್ರಾವಂವಾವಿಸಲ್ಕಂಡು। ಭರದೆನುಣ್ಮಳಿಬಂದುಸತ್ತಚೋಳನಸತಿಗೆಕರಿಕಾಲಚೋಳನುದಿಸೆ ॥ ಧರಣೀಶರಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಕಾವೇರಿಗಂ। ದಿರದೆಕಟ್ಟಿಯಕಟ್ಟೆವುಕ್ಕಣ್ಣಚೋಳನೆಂ । ಬರಸುಬಾರದೊಡವನರೂಹುಬರೆದಕ್ಷಿಯಂತಿವಿಯಪಣೆಗಣ್ಣೊಡದುದು॥೮॥ಬೀತಹಂಕಾರದಿಂವುಕ್ಕಣ್ಣಚೋಳನೆಂ । ಬಾತನೀಕರಿಕಾಲಚೊಳನೆಡೆಗ್ಯದಿಸಂ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂನುತಿಸೆಪಣೆಗಣ್ಣಿತ್ತುಕಟ್ಟೆಯಂಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತಲು॥ಭೂತಳಾಧಿಪಪಭಾಕರಚೋಳನನುದಿನಂ। ಶಾತಕುಂಭದಹರಿವಣಂಸಹಸ್ರದೊಳಿಕ್ಕು, ದ್ಯೋತಂಗೆಷಡ್ರಸಾನ್ನಂಗಳುಪಲುಂಡವಂತಿರುಗಿಕಳೆವುವನಾತನು॥೯॥ಕರಿಕಾಲಚೋಳನಟ್ಟಿದಚರರ್ಬಂದು । ಕರೆಯಲೊಲ್ಲದೊಡಾಣೆಯಿಟ್ಟುತಡೆಯ

ಲುಪೊನ್ನ।ಹರಿಯಾಣಿವನಿತುಂದಿವಾಕರನಪೊರೆಗೈದದಿರಲಾತನಿಳಿ
ದುಬಂದು॥ಹರಭಕ್ತರೊಳುವಿರೋಧಂಕೊಂಬುದೇಪೋಗಿ।ವಿರಚಿಸಾ
ಕಟ್ಟಿಯಂನೀನೆಂದುಪೇಳ್ದುದಿನ। ಕರನಾಪ್ರಭಾಕರನನಟ್ಟಿದಂಶಿವಭ
ಕ್ತರಂವಿಾರಿಬಾಳ್ವರುಂಟೆ॥೧೦॥ಆಲಿನೈಪಿಟ್ಟವ್ವಿಗಭವನಾತ್ಮಜನಾಗಿ।
ಲೀಲೆಯಿಂವುಂಣನಾಕಟ್ಟಿಗಡಕುತ್ತೊಲ್ಪ।ಕೈಲಾಸಕಾಕೆಯಂಕೊಂ
ಡೊಯ್ವುಜೋಳನೀಕ್ಷಿಸಿಶಂಭುವಂಮೆಚ್ಚಿಸಿ॥ಪಾಲಿಸೆನ್ನಯರಾಜ್ಯ
ದೊಳುಪೊನ್ನವಿಳಿಯನೆಂ। ನಾಲಯದೊಳಾದನೈವೇದ್ಯಮಂಸಲಿ
ಸೆನಲು।ಬಾಲೇಂದುವಮೌಳಿಕೈಕೊಂಡಂತೆಸಲಿಸಿದಂಭಕ್ತನಮನೋ
ರಥವನು ॥೧೧॥ ಒಂದುದಿನಮಾಶ್ವರಂತೆರೆಯಮರೆಯೊಳುಮುನ್ನಿ।
ನಂದದಿಂಚಪ್ಪರಿಪುತಾರೋಗಿಸದಿರಲಗಿ।ನಿಂದೆಮೆಟ್ಟಿಸೆಸಲಿಸೆಯಾಕ
ನಲುಮಾದಾರಚನ್ನಯ್ಯನೊಡನೆಸಲಿಸಿ॥ಬಂದೆನೆನಲಾತನಂತೋ
ರೆನಗೆನಲುತೋರ।ಲಂದಾತಸಡಿಗೆರಗಿಪೊಗಳುತಿರೆಗಿರಿರಾಜ। ನಂದ
ನೆಯವರನೀರ್ವರಂತನ್ನಕೈಲಾಸಪುರಕೆರಿದಿಕೊಂಡೊಯ್ದನು॥೧೨॥
ಒರವೆನಾಲಿಪುದುಕಳಿಚಂಗಪೆರುಮಾಳೆಯೆಂ। ಬರಸಿನಧರ್ಮಂಗಿಚೊ
ಲ್ಲಡಿನಾಚಿಬರುತಲಾ । ಹರನಪೂಜೆಯಪೂವನೊಂದವಾಸಿಸೆಕಂ
ಡುತೊಣೆಯಾಂಡಿವುಗರಿಯಲು॥ ಅರಸನೀಕ್ಷಿಸೆವೊದಲೆತಪ್ಪಿದೀ
ಕರವಿರ। ಲ್ಕರಿವರೇವುಗನೆಲೆವುರುಳಿನೀನೆನುತವಳೆ। ಕರವನರಿ
ಯಲ್ಕಭವನೊಲಿದಿವರವುವರಂಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೧೩॥ಆ
ಲಿಸಿನ್ನಲರಾವುಸಕ್ಕ್ಯೇಂದ್ರಜೋಳಭೂ। ಪಾಲಂಗವಿತವಚನವುಂ
ತ್ರಲಕ್ಷ್ಮಾಹ್ವಯದ.ಬಾಲರುಂಟುವುಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಂಕೂಡಿಕೊಂಡೊಂದಿ
ನಂವೈಹಾಳಿಗೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂವಿತವಚನನೈದೆಬರುತಿರಲೋರ್ವ।ಬಾ
ಲತಿರುಕುಳನಾಚಿಯಾತ್ಮಜುಂಶಂಕರಂ । ಮೇಳೆದಿಂದಾಡುತಿರೆವುಂ
ತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಹಯದಖುರಹತಗತಲೆಹರಿದುದು॥೧೪॥ ಕಂಡುತಿರುಕುಳ
ನಾಚಿಮೊರೆಯಿಡುತತಲೆಯವುಂ।ಕೊಂಡುರಾಯಂಗದೂರಿಡೆವು
ಗೆನಶಿರವನೀಂ । ಖಂಡಿಸೆಂದಾಪ್ರಥಮಸಿಗೆಚಿಸಸಿಲೊಡೆಯನಕುಮಾ
ರನೆಂದುಳುಹಿತನ್ನ ॥ ವುಂಡಯಿಂವುನಗಬಂದರಿದುಕೊಳೆವುಂತ್ರಿ
ಯು।ದ್ದಂಡಿಸಿದನೆಲವೊಸಂವಾಯಿನೀನೀತನಂ। ಕೊಂಡೊಯ್ದವು
ಸ್ತಕವನರಿಯೆನುತವುಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಸವನವಶಕೆತ್ತನು ॥೧೫॥ ಅರಸ
ನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿಶಿರವರಿಯೆಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ। ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದರ್ಪಶಿರವುಂ
ನೋಡಿಭೂಪನ । ಪ್ಪಿರಿವಟ್ಟಿದೀನನಲುಜೋದ್ಯಮೆನೆನುತಸಂದಾ
ಯಿತಂನಯಶಿರವನು॥ ಅರಿಯೆಯಲಾಶಿರಂಪ್ರಣವುಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ।

ಸೊರಿಸುತಿರಿಕಂಡುತಿರುಳಿನಾಚಿವುತ್ಸುತಂ । ಗರಸನಣುಗಂಗಾ
ಟಯಿಾತಂಗೆಪಳಿಯೆನುತತನ್ನ ತಲೆಯಂಕೊಟ್ಟನು॥೧೬॥ಅನಿತರೊ
ಳಗಾಪ್ರಧಾನಿಯವೆಸ್ತಕಂಬೇಗ, ಜನಪತಿಯಪೊರಗೆಬರಲವಕವ
ಕೆಸರಿಯಾತ । ನೆನಗಾಗಿವುಡಿದನೆಂದಾಕ್ಷಣಂತನ್ನುತ್ತಮಾಂಗವುಂ
ನೃಪನರಿಯಲು॥ವುನೆಯೊಳಿಚಾರ್ಯವುಂತ್ರಲಕ್ಷ್ಮನಂನಾನೊಯ್ವ್ಯ। ಲಿ
ನಿತಾದುದಿನ್ನಿಂದೆನುತ್ತಲಾವಿತವಚನ, ನನುನಯದಿತನ್ನಶಿರವರಿ
ಯೆಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನುಚ್ಚರಿಸುತಿರ್ದುದಂದು ॥೧೭॥ ಇಂತಿನಿಬರೆಲ್ಲ
ರುಂಬೆರಸಿತನ್ನಯಜೀವ । ಕಾಂತನಳಿದಂತನ್ನಪರಣವೇಕೆನುತೆ
ನೃಪ । ಕಾಂತೆನ್ನಯಶಿರವನರಿವನಿತರೊಳಗನಳಭಕ್ತಿಭಾವಕ್ಕೆವೆ
ಚ್ಚಿ॥ ಕಂತುಹರನಬಲೆವರನೇನೆನಲುಶಂಕರಂ। ಗಂತರಿಸಿದಸುವೀಯೆ
ನಲ್ಕದಕೆವೆಚ್ಚಿಭೂ। ಕಾಂತಾದಿಗಳಿಗೆಹರಣವುನಿತ್ತುಬಳಿಕವರಕೈ
ಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೧೯॥ ಕರಪೋರನಿಪ್ಪಪುರದೊಳುಧರ್ಮಚೋ
ಳನೆಂ। ಬರಸಂಗಭೀವುಚೋಳಾಹ್ವಯದಸುತನಿರು । ತ್ತಿರುತವೈ
ಹಾಳಿಗೈದುವಸಮಯದೊಳಗೊಂದು ಪಶುವಿನೆಳಿಗರುಸುಳಿಯಲು
ಅರಿದುದುವರೂಪಚಕ್ರಂರಾಯನವನತಾಂ, ಪರಿಹರಿಸೆಶಂಭುವೆಂಟಿ
ದೆನೆನಲುಕರುವಿಗಸು । ದೊರಕೊಳ್ಳಲಿಸೆವುತ್ತೆವೆಂಟಿವುಗನಸುವ
ತ್ತುಕೈಲಾಸಕೆರದೊಯ್ದನು॥೨೧॥ ಉತ್ತುಂಗಚೋಳೇಶ್ವರವರದೆ
ಕುವರನಂ। ಪೆತ್ತನೈವಡಚೋಳನಂಪುರದೊಳಾಡುತಿರೆ। ವುತ್ತಗಜ
ವೈತರಲ್ಕಂಡುತನ್ನಂಗಸ್ಪರ್ಶದಿಂದವಚಿವಿಸುಡಲಾಗಿ॥ ಸುತ್ತಣವನಿಪ
ರಂಜಿಪೋಗಲೇತಂಕೇಳ್ದು। ಪತ್ತಿತೆನ್ನೊಳ್ಳಪಮೆನುತಶಿವಲಿಂಗ
ವುಂ। ಬಿತ್ತರದೊಳೊಂದುಕೋಟಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನಸಗಿಕೈಲಾಸಪುರಕೈ
ದಿದಂ॥೨೨॥ ಲೀಲೆಯುಂಚೋಳಪಂತ್ಯರ್ವರಸಿರಾಜೇಂದ್ರ। ಚೋಳ
ನಿಂದ್ರನಬಳಿಗನಿಷ್ಟಲುಂಪೋಗಿಯವ। ನೋಲಗದೊಳಿರ್ದಬರುತೊಂ
ಬುದಿನಬಾಗಿಲೋಲ್ಬಿಗಿದರ್ಪಾವುಗಳ॥ ಮೇಲೆಹಯುವುನ್ನೆಗಪ
ಕೊಂಡೊಯ್ದಕೋಪವುಂ । ತಾಳಿವದಾಜ್ಞೆದೋಳ್ಕಳಿಗರೆಯಚೇ
ಡೆಂದು, ಪೇಳೆಲಂದಾಜ್ಞೆಯುಂನಕ್ಷತ್ರತತಿಯುನಾವೃಷ್ಟಿಯಂಪಸರಿಸ
ದವು॥೨೩॥ ತಾವಿದಂಕಂಡೆಳ್ದಿಂದಿನಂದಿಂಪೋಗಿಯವ, ರಾವತಿಯೊಳ
ಖಿಳನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಂಪಿಡಿದು, ದೇವೇಂದ್ರನಂಪಾಲಮನೆಯೊಳಗಸೆರೆಗೈ
ಯ್ವೆಲವರಪತಿದಂಡುನಡೆವು॥ಕೋವಿದಂಚೊಕ್ಕನ್ಯನಾರುನರಿವಿಂ
ಡಂಹ, ಯಾವಳಿಯವಾಡಿಕೊಡಲವರಬಲ್ಪಂದಖಿಳ । ದೇವತೆಗಳಂ
ಜುಯಿಸಿಸುರಪನಂಪಿಡಿಯೆವುಳಿಬರುವಂತನೇವಿಸಿದನು॥೨೪॥ ಹ

ರಿತಾರೆಗಳ್ವೆರಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋದನೀ। ಧರಣೀಶರಾಜೇಂದ್ರಚೋ
ಳಂಕುವಾರಿಯಂ। ಹರುಷದಿಂರೇವಣಾಸಿದ್ಧಂಗೆಕೊಟ್ಟುಶಿವಭಕ್ತಗೆ ಸಾಂವ್ರಾಜ್ಯದ॥ ಸಿರಿಯಿತ್ತುಕೈಲಾಸಕೈದಿದಂಪಾಂಡ್ಯ । ಭೂವರ
ನಾತ್ಮರಾಜ್ಯವುಂಜೊಕ್ಕನಾಥೇಶ್ವರನ। ಪರವುವಿನಿಯೋಗಕಮರಿ
ಸಿಕೊಟ್ಟುವಿಭವದಿಂಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕನು॥೩೩॥ ಪಡೆಯನೈನಾರಿ
ಯಸ್ವಜ್ಞಾನಿದೇವಿಯರ। ಪೊಡೆಯೊಳುದಿಸಿದನಂಬಿನರಸಿಂಗವೊನೆ
ಯಾರಿ। ಗೊಡನೆತಾಂನಾಳುವುಗನಾಗಿಶಂಕಿಲಪರವೆಯರವರಸಿಯಾ
ಪರವೆಯ ॥ ಕೊಡವೊಲಿಯೊಳಭವನಂನುಡಿಸಿಪಡಿಹೊನ್ನನುಂ।
ಪಡೆದುನೋವಾಸಿಯರಮಖಕೀಶನಂಕಳುಪೆ। ಬಿಡದೆಪೇರುವುಳಿ
ಯುಕುರುರೆಂಬರಂಬೆರಸನಿಬರಂಶಿವಪುರಕ್ಕೊಯ್ದನು ॥೩೪॥ ಚಾರ
ವುಂತದ್ವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದುಧರೆಯಭಂ। ಡಾರವುಂತಿರುನೀಲಕಂಠ
ಪಾಣಿಗೆಕೊಟ್ಟು। ಮೊರಹರಭಕ್ತಿಯುಂಕೈಲಾಸಪುರಕೆದಾಳಿಯನಿಟ್ಟ
ನುತ್ಸವದೊಳು ॥ ವೀರಚಂಡೇಶ್ವರಂಲಿಂಗವುಜ್ಜನಕಗೋ। ಕ್ಷೀರ
ವುಂಕರೆಯೆಲಿಂಗವುನೊದೆದತಂದೆಯುಂ। ಕ್ರೂರಹೊಯ್ಗೆನುತಶಿರವ
ರಿಯಲಭವಂಮೆಟ್ಟಿಕೈಲಾಸಪುರಕೊಯ್ದನು॥೩೫॥ ಪಿಂತೆವೊನೆಧರ
ಚೋಳನಖಿಳಸಾವ್ರಾಜ್ಯವುಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಾಳುತಿರಲೋರ್ವ
ಜುಂಗವುಂ। ಕಾಂತೆಯಳಿಯಲ್ಕಿಬ್ಬುದುಃಖದಿಂದವಳೊಡನೆಮಡಿ
ವೆನೆನೆನೈಪತಿತನ್ನ॥ ಕಾಂತೆಯುಂಕೊಟ್ಟವುಸ್ತಕದರತ್ನವುನಿತ್ತು
ಚಿಂತೆಯುಂಬಿಟ್ಟುಸೇವಕನಾಗಿನಡವುತಿರೆ। ಕಂತುಹರನಾತಂಗೆಕೈ
ಲಾಸಪದವಿಯುಂಕೊಟ್ಟನಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೩೬॥ಆತನೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನೀಂಕೈವಲ್ಯ । ಚೋಳನಹತರಮೇಲೆಪೋಗಿಮೂರಬ್ದ
ವುಂ। ಜೋಲಿಯಾಗಲುತನ್ನರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಬರನೈದಿಸಿರಿವಂತಸೆಟ್ಟಿತಂ
ನ॥ ಆಲಯುದಧನವನಿತ್ತೆಲ್ಲರಂಸಲಹಲಾ। ಚೋಳನಾಲಿಸಿಸೆಟ್ಟಿಗುರಿ
ಪಟ್ಟವುಂಕಟ್ಟಿ। ಪಾಲಿಸುಧರಿತ್ರಿಯನೆನಲೊಕ್ಕಲ್ಲದಿರೆಶಿವಂಕೈಲಾಸಕೊ
ಯ್ದನವರಂ॥೩೭॥ ಮನುಜೇಂದ್ರಚೋಳಭೂಪಾಲಕಂಪುಸಲನ।
ಮನದೊಳೊಪ್ಪುವಶಿವಾಲಯಮನೀಕ್ಷಿಸಿತಾನು। ವನುನಯದೊ
ಳನುಪಮಶಿವಾಲಯಂಗಟ್ಟವುಜ್ಜನಕೆಳ್ಳನೋಣಗಿಸುತಿರೆ॥ ಮುನಿರಾ
ಜನೈದಿಭಕ್ತಿಸೆಕಾಪಿಗರ್ಕಂಡು। ಜನಪತಿಯಪೊರೆಗೆತರಲೇಕೆಮೆ
ದಪೆಯೆನ। ಲ್ಕನುದಿನಂಶಿವನಣುಗನಾಗಿಪುಟ್ಟವದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ದಪೇಂ
ಕೇಳೆಂದನು॥೩೮॥ಆದೊಡಾಂಶಿವಭಕ್ತರಣುಗನಹೆನೆನುತಹ। ಲ್ಲಾದ
ದಿಂದವನಬಾಯೊಳ್ಳನೀತಂಮೆಲ । ಲಾಮ್ಮದೇವನಿವರೀರ್ವರಣಲಿಂದಟಿ

ಳ್ವಿಳೆಮೆಲಲೀಕೆಮೆಲ್ವೆಯೆನಲು ॥ ಆದರದೆನಿವುಗೆವುಗನಹೆನೆಂದು
ಮೆಲ್ವೆನೆನು। ತಾದಿಪುರುಷಂಮೆಚ್ಚಿಚೋಳವು। ನಿರಾಜರುವು। ನಾದಿ
ವ್ಯಕೈಲಾಸಪ್ರದಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಲೆರಾವು ನೀಂಕೆಳೆಂದನು ॥೨೯॥
ವೀರಚೋಳೆಂದಿನಂಪ್ರತಿಶಿವನಸೇವಸಸ್ಯ। ವಾರಿಜದೊಳರ್ಚಿಸುತೊಂ
ದುದಿನವೊಂದುಳಿಯೆ। ಧೀರತಸದಿಂಶಿರವನರಿದೀರಿಸಲುಶಿವಂಮೆಚ್ಚಿ
ಶಿವಪುರಕೊಯ್ದನು ॥ವಾರಹರಭಕ್ತಂಪಗಲ್ಚೋಳನೆಂದೆಂಬ। ಧಾರು
ಣೀಶಂಜಡೆಯತಲೆಗೆವುಡಿದಲೆಯಿತ್ತು। ಕಾರುಣ್ಯಸಾಗರನಕೈಲಾ
ಸವುಂಪೊಕ್ಕನೆಲೆರಾವುಕೇಳೆಂದನು ॥೩೦॥ ವೀರಪಾಂಡ್ಯಂವುಹೇ
ಶಂಗಗಿರಿರಾಜುಂಕು। ವಾರಿಯುಂಕೊಟ್ಟದಂಕೇಳ್ದುತಾನುಂತನ್ನ।
ಸಾರಿರತ್ನಾವತಿಯಗರ್ಭದಿಂಶರ್ವಾಣಿಯುಂಪಡೆದುಶಂಕರಂಗೆ॥ ಓ
ರಂತೆವುದುವೆಯುಂವಾಡಿನಿಜರಾಜ್ಯಭಂ। ಡಾರವುಂಶಿವನಶರಣಗರ್ಪಿ
ತ್ತಬಳಿಕವ। ಸರ್ವರಸಂತೋಷದಿಂವುಳಕೈಲಾಸಪುರವುಂಪೊಕ್ಕ
ರಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೩೧॥ ಧರಣಿಪಕುಲೋತ್ತುಂಗಚೋಳರಾಯುಂತನ್ನ।
ಪುರಕೆರೋಗದವೋಲಬಿರುದಿಕ್ಕಜುಂಗವುಂ। ಭರದಿಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿಯುಂ
ಬರಲ್ಕಂಡುರಾಯುಂಬಸಳಚಿಂತೆಯುಂದಂ ॥ ಧರಿಸಿದೆನ್ನಯವ್ರತಂವಿ
ಘ್ನವಾದುದೆನುತ್ತೆ। ಕೊರಳನರಿವನಿತರೊಳುಶಂಕರಂವೆಚ್ಚಿಭೂವ
ರನನಾಕೈಲಾಸಪಟ್ಟಣಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಲೆರಾವುಕೇಳೆಂದನು॥೩೨॥
ಹರುಷದಿಂಶ್ರೀಕಾಂಪಿಲ್ಯವರಗರ್ಭದಿಂ। ಗುರುತಿರುಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧಿ
ಗಳುಜನಿಸಿತಾಂ। ವರಚೋಳಭೂಪಂಗಗುರುವಾಗಿರುತ್ತಿರಲುಚೋಳ
ಂಗೆವುಗಳೆನಿಸುವ ॥ ಗರುವೆವುಂಗಾಯಕ್ಕರಸಿಕೂಸಪಾಂಡ್ಯಭೂ।
ವರನಪೆಂಡತಿಯೊಮ್ಮೆತನ್ನಪಟ್ಟಣಕೆಸ। ದ್ಗುರುವಕರಸಬ್ಬಂದುಜೈ
ನರೊಳುವಾದವುಂಗೆಲ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು ॥೩೩॥ ವರಕುಲ್ಲರೆಯು
ರೊದಗಿಸಿದಹದಿನೆಂಟುಸಾ। ವಿರಶೂಲದೊಳಗಾಪ್ರಮಾಣದಜನರ್ಕ
ಳಂ । ತರತರದಿಬಸಿದುಬಳಿಕಾಕೂನಪಾಂಡ್ಯನೀಶನಭಕ್ತನಾಗಿತ
ನ್ನ ॥ತರುಣಿಯೊಳಗೊರ್ವವುಗಳಂಪಡೆದುಶಂಭುಗಿ। ತ್ತುರುತಿರು
ಜ್ಞಾನಿಸಂಬಂಧಿಗಳುತತ್ಕಲಿ। ಚ್ಚರಿಯರುಂತನ್ನರಸಿಯುಂಬೆರಸಿಪರ
ಶಿವನಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕನು ॥೩೪॥ ಚತುರತಿರುವಲಿನಾಚಿಯನು
ಜಾತಪಾರ್ಶ್ವಪಂ। ಡಿತನಿರದೆಜೈನಗರ್ಗಗುರುವಾಗಿರಲ್ಕವನಿ । ಗತಿಶ
ಯದಶೈವೋಪದೇಶವುಂಕೊಡಲದಂವಾಗೀಶನೆನಿಸಿತನ್ನ ॥ ನುತಶಿ
ಷ್ಯನಿಪ್ಪುತಿವೆರಸಿತನಗುರುಶೈವ। ಗತಿಯಿತ್ತತಿರುವಲ್ಲಿನಾಚಿಯಸ
ಹಿತವಾ। ರ್ವತಿಯರಸನವುಳಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕರೆಲೆರಾವೇಳ್ಕೆಳ್ತಿ

ಳೆಂದನು॥೩೫॥ ಪರಿಕಿಸಲು ನಂಬಿಯುಂಮೆರೆ ಲುಂಡನೆಂದುನಿ।ಷ್ಠುರದೆ
ಪೋರಗೆನೆಶಂಕರಂಗೂಡಿಕೊಂಡಾಡ । ಲಿರದೆನಾದವನಿಳಿಪತೀಶನಂ
ಮೆರೆವಿಂಡನಂತನ್ನ ಪ್ರರಕೊಯ್ದನು ॥ ಹರನಕ್ಕೆಯಲೆಹಡಪಮುಂ
ಹೊರಿಸಿದಂನಂಬಿ। ಪರವಾದಿಯೆಂದುಕಲಿಕಾಮನಾಡಲುಶಿವಂ। ಕ
ರುಣದಿಂಕಲಿಕಾಮನಂತಿಳಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದ ನತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು॥೩೬॥ತಿರುನೀಲಕಂಠರಂದೆಸೆವಖರ್ಪರದಿಂದ। ಮರನೀತಿಪೌ
ಪಿನಿಂದಿರಿಭಕ್ತನಾನೆಯಂ। ಭರದಿಕೊಂದಸುವಿತ್ತಹಂಪಗೆಯನಂದು
ಜಂಗಮಕೆಪೆಂಡತಿಯನಿತ್ತು॥ ತಿರುಕುರುಂಪೆಯತೊಂಡನಂದುಕಂ
ಥೆಯನೊಗೆದು। ತಿರುಮೂಲನೆಂಬುದಂಕಾಮಧೇನುವಿನಿಂದ। ಪರ
ದೆತಿರುನಾಳ್ಪೋವರುಂಬಿಟ್ಟಯಂಪೋಗಿಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕರು ॥
ಇಳೆಯಾಂಡಿಗುಡಿವಾರನೆಂಬವಂಜಂಗಮಕೆ। ಮೊಳೆನೆಲ್ಲನೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ನೇ
ದಿರಾಜಂತತ್ತ। ಕಲಸದೊಳುಕಪಟಜಂಗಮವಿರಿಯೆಶಿವನೆಂದುಕಾ
ಣುತೇಣಾದಿನಾಥಂ ॥ ಅಲಗಿನಿಂಕಪಟಜಂಗಮವಿರಿಯೆಶಿವನೆಂದು।
ಕೊಳಿಲನೈನಾರಿಕಕ್ಕೆಯವುರಶಿವನೆಂದು। ಪಲಗಾಂಡವೂರ್ತಿ
ಮೊಳಕೈಯಸಿರಿಗಂಧಪಂಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕರು॥೩೪॥ಕಾರಿಕಾಲ
ಮ್ಮೆಪತಿಯಂಭಕ್ತನಂಮಾಡಿ । ಧೀರಚಂಡೇಶನಯ್ಯನತಲೆಯರಿದು
ನಕ್ಕ। ನಾರುವಿನಮಡದಿನೀಲಕ್ಕನೆಲಪಿಯನೂದಿಕಂಣಪ್ಪಕಂಣನಿ
ತ್ತು ॥ ಮಾರಹರನಾಟ್ಯಮಂನೋಡಿನಾಟ್ಯನಿಮಿತ್ತಿ। ಯೋರಂತೆರು
ದ್ರಪಶುಪತಿಶಿವನವಿಷಮಂನಿ। ವಾರಿಸಿಮನಃಪೂಜೆಯುಂವಾಯಲಾ
ರಿಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕರಂದು॥೩೯॥ಕಲಿಯನೈನಾರುದೀಪಕ್ಕೆನೆತ್ತರ
ನೆರದು। ಕಲಿಕಂಬನೆಂಬಪಂಪೆಂಡತಿಯಕರವರಿದು। ಕಲಿಬಿಟ್ಟನೀಶಭ
ಕ್ತರನಿಂದೆಗೇಳದುರುವಾಳ್ತಂಡನೀಶ್ವರಂಗೆ॥ ಸಲುವನ್ನೆವೇದ್ಯದಾ
ರಾಜಾನ್ನಭತ್ತಮುಗೆ। ನೆಲಕೆಶಿರವರಿದುಕೊಂಗುತೆಯಕಲಿಯಂದು
ಗು।ಗ್ಗಳದನೇಮದೆತೀಗವುರುಗಿರಲುತಿದ್ದಿಕೈಲಾಸಮಂಪೊಕ್ಕರಂ
ದು॥೪೦॥ಸಿರಿಯಾಳನೀಶಂಗೆವುಗನನಟ್ಟಿಕ್ಕಿಯಾ ಪರಿಯೊಳೀವುನು
ಚೊಳೆನುಂಸುತನನಟ್ಟಿಕ್ಕಿ । ಹರುಷದಿನವುಶ್ವಿವಾಯಾಖ್ಯವುರು
ಗುರುಪರವುಪಂಚಾಕ್ಷರೀವುಮಂತ್ರವಿಂ॥ ವರಜಂಗಮಕೆಮಾನಕಂಜಿನ
ಣುಗೆಯವುಡಿಯ। ನಿರಿದಿತ್ತುಸಾಂಬ್ಯತೊಂಡಂಕಲ್ಲಕ್ಕಿಲ್ಲದೊಡೆ। ಶಿ
ರವನರಿದಿಟ್ಟನಮಿನಂದಿದೀಪದನೇಮದಿಂಶಿವಪುರಂಪೊಕ್ಕರು ॥೪೧॥
ಕಡಹುಲ್ಲನಂಬಿದೀಪದನೇಮದಿಂಶಿವನ । ಗುಡಿಯನೊಲವಿಂರಚಿಸಿ
ಪ್ಪೈಯಾಂಡಿಕೊಲ್ಪುಲಿಯ । ಪಡಿಹೊನ್ನಪಡೆದುವೆಳ್ಳಿತರುಂಗು

ಕುವಿಂಗೆಶರಣೆಂದುಬಲುಭರದೊಳು॥ ಎಡೆಗಣೆಯುಪ್ಪೇರುಮೆಳಿಜುಂಗ
ವುಕಳೀಡಿವೊನೆ।ಯಿಡುವರಂಕಾದಿಜುಂಗವುಕೊಲವಿನಿಂನೀಡಿ। ಕ
ಡವೂರಕಾರಿಯುಂನಗೆಯಕಾಯಕದಿಂದೆಕೈಲಾಸವುಂಪೊಕ್ಕರು ॥
ಎಸವಚ್ಯುತಯ್ಯನುಂಜೂಜಾಡಿಗೊಂಲ್ಲಳಿ। ನೋಸೆದುತಂದೆಯತಲೆ
ಯರಿದುಜುಂಗವುಂಸಿಗದೆ। ಪಸಿದುನಾಲ್ವತ್ತೈದಿನವುಪವಾಸವಿರ್ದು
ಚಿರುಪುಳಿಯಿರಿತಾಂಡಿಕುರುಡಂ॥ಶಶಿಧರನವಜ್ಞನಕೆಬಾವಿದೆಗವುತ
ಜ್ಯೈನ।ರಸುಗಳಂಸಂಸರಿಸಿಯಿರಿಭಕ್ತನುಂವೊದಲೆ। ವಸವಾದವಿಾನ
ನುರೆಬಿಡುವನೇವುದೊಳಿಕೈಲಾಸನುಂಪೊಕ್ಕರಂದು ॥೪೩॥ ವುಳಿ
ಯರಾಜುಂತನ್ನನವಲಕ್ಷರಾಜ್ಯವುಂ। ತಳುವದೀಶನಪುರಕೊಯ್ದು
ನಾವುಲುಹಣಂ।ವುಲುಹಣಿಯುಸಹಿತೆಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಸ್ಪೋದನಾವಹಿ
ಲಯ್ಯನುಂಧೂಪದ॥ಬಲುನೇವುದಿಂದೆಕೈಲಾಸಕ್ಕಪ್ಪೋದನಾ।ನಲು
ಪಗಯ್ಯಗುಡ್ಡವ್ವೆಯುಂಕುಷ್ಠಳೆನುತಾಗ, ತಳುವದಾವುನೆಯಹೊರಡಿ
ಸಲುಸೌರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯಿಂದೆಕಾಂತಿಯನಾಂತಳು॥೪೪॥ಕತ್ತಲೆಯನ
ಕುವಾರಕಾಳಿಂಗರಾಜನಾ। ಭಿತ್ತಿಯೊಳುಬರೆದಪ್ರತಿಗಂಜಿಪರಣವ
ಬಿಡಲು। ಸತ್ತಹೆಣಕಾಗವಧುವಾಗಿಬಸವನನೊಂಪಿಯುನ್ನೋತು
ಧೈರ್ಯದಿಂದಂ। ಚಿತ್ತಜಾರಿಯನೊಲಿಸಿಗಂಡನಸುವಂಪಡೆದು । ಮು
ತ್ತೈದೆಯಾಗಿಕೆಲದಿನವಿರ್ದುಚೆನ್ನೆಬಳಿ। ಕುತ್ತವುದಪದವಿಯಂಪ
ಡೆದಳಿಲೆಸಿಗ್ಗರಾವೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ।೪೪॥ ನಿಂದಕರನುಡಿಗೆ
ಭೋಜನಗುರುದ್ಭಟನಳಿಯ। ಲಂದವನಸುಟ್ಟಪೊಗಯಿಂಶಾಪದಿಂ
ದಿರು । ತೆಲ್ತೊಂದುಳಿಯಲೀಳ್ನೂರುಭೂತವಿಾಶನಪುರಕ್ಕೆಬಲುಳಿ
ದೊಂದುಭೂತಂ॥ಬಂದವಂಕಾಣದಳಿಲುತಿರೆಭೋಜನದದೆಸೆ। ಯಿಂ
ದವುಗುಳಾಗುರುವಿನಸ್ಥಿಗಳಪೊಗೆಯೊಳಿಗೆ। ಛಂದದಿಂದಬಿಳಿಜನವೆರ
ಸಿವಟವೃಕ್ಷವುಂಪತ್ತಿಶಿವಪುರಕ್ಕೆದಿದಂ॥೪೬॥ ವರಸಿಂಗದೇವಸಾತ್ವೀ
ಕಸಂಗಯ್ಯದೇ।ವರಸಪಡಿಪಾರಿಬಸವಯ್ಯಕಾವುಲದೇವಿ। ಪರಿಕ
ಸಲುದೇವಯ್ಯರೇವಯ್ಯವೋಳಿಗಿಯಸಂಗವ್ವೆಕನ್ನವುರಸಿ॥ ಇರ
ದೆಪುತಿವಿನಬಾಚಿದೇವರೋಹಲಬೊಪ್ಪಿ । ನಿರುತವುಂಬೊವ್ಮಸೆ
ಟ್ಟಿಗಳಿವರುತೇರಸರು । ತರದೊಳಿಪವಾಡಂಗಳಂವಾಡಿಶಿವನಕೃಪೆ
ಯಂಪಡೆದರೊಲವಿನಿಂದಂ ॥೪೭॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂಗಿರಿಜೆಯಾರಂಟು
ಕಳಿಗಳಂ । ಬೆರಸಿಗುಡ್ಡಾಪುರದೆಪೊನ್ನಯ್ಯಪಾಂಡ್ಯಭೂ। ವರಬೀ
ರಿದೇವಯ್ಯಬೀಚಯ್ಯಹಂದಯ್ಯಕೆನ್ನರಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನು ॥ ಇರದೆ
ಗುಡ್ಡವ್ವೆಪುತಿವಿನಬಾಚಿದೇವಯ್ಯ । ವರಕಂದುಲಿಗೆನಾಗಿದೇವಬಾ

ಜಲದೇವಿ । ಪರಿಕಿಸಲುನಾರಿಕೇತಲದೇವಿನೇನಾಥಚಿಕ್ಕಲಿಗೆನಾಚ
ಯ್ಯನು ॥೪೯॥ ಪಡಿಹಾರಿಸೋಮಯ್ಯಮುಂತಾದಪೆಸರುಗಳ। ಪಡೆ
ದುದಿಸಿಯುಣಪೂರಬೊಮ್ಮೇಶನಂಕಿತ್ತ । ನಡೆವಿಷ್ಣುವನ್ನಿಲಿಸಿಚಿ
ಕ್ಕಲಿಗೆನಾಚಯನಕನಸಿನೊಳುಶಿವನುಸುರಲು ॥ ಒಡನೆಗುಡ್ಡಾದೇ
ವಿಗರುಪಲಲ್ಲಿಗಪೋಗಿ। ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಪರರಸಮಯ
ಮಂ। ಜಡಿದುಭಂಗಿಸಿಷೋಡಶರುಮೆರದರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೪೯॥ ವರವೀರಘಂಟೆಯಾಮೈಲಿಕಾಮಲದೇವಿ । ಪರಿಕಿಸಲು
ದೋರಿದೇವಯ್ಯಬೊಪ್ಪಲದೇವಿ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಸಿಂಗದೇವಚೋ
ಳವ್ವೆಬೀಚಲದೇವಿಮಾಯಿದೇವಿ॥ ಪರಮಶಿವಭಕ್ತನಾಸಿಂಗರಾಜಂತ
ನ್ನ। ಮರಸಿಯಿವರೇದಶಗಣಂಗಳಿಂದಾಗಲತಿ । ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸ
ವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೫೦॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬ
ಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ ।
ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂ
ತತಂಸಕಲಸುಖಮಂಸಕಲಭೋಗಮನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊ
ಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸ
ವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ... ॥೫೧॥

ಏಐನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೩ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೪೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೪ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾನಂದನೊಲಿದುಧರ್ಮಾಧ್ವರ್ಮಮಂಕೇಳ್ದ। ತಾ
ನಂದುಯಮಸುರದನರಕಿಗಳನೆಲ್ಲರಂ। ಸಾನಂದದಿಂದೆಶಿವಪುರ
ಕೊಯ್ದಕಥೆಯನಾಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು॥

ಪದ॥ ನಾಗೇಂದ್ರಶಯನನೇತತ್ಪಾರ್ಶ್ವತಪದಾಂಭೋಜ। ನಾಗೇಂ
ದ್ರವರಕಟಕಕುಂಡಲಕರಶ್ರವಣ। ನಾಗೇಂದ್ರವಾಹನಾದ್ಯಖಿಳದೇವ
ವ್ರಾತವಮಕುಟವಂಡಿತಪದಾಬ್ಜ॥ ನಾಗೇಂದ್ರಸುರವೈರಿಮಾತಂಗಪಂ
ಚಿತಾಸ್ಯ। ನಾಗೇಂದ್ರವೈಯುಗವಹ್ನಿತ್ರಿಲೋಚನನೆ। ನಾಗೇಂದ್ರಸು
ಕುಮಾರಿಯರ್ಧಾಂಗಸಲಸುಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ॥೧॥ ಚಿತ್ತಶು
ದ್ಧಿಯೊಳಾಲಿಸಿಲೆಲರಾಮಸಂಪೂರ್ಣ। ವಿತ್ತನೆಂಬೊರ್ವಋಷಿಹರವ
ರದಿನಣುಗನಂ। ಪೆತ್ತುಮಿಗಜಾತಕರ್ಮಂಮಾಡಿನಾಮಕರಣಮುನಿರ
ದೆಹರುಷದಿಂದಂ॥ಬಿತ್ತರಿಸಿಸಾನಂದವೆಸರೊಳುಪನಯನಮಂ । ಮು
ತ್ತೈರಚಿಸವಿಮಲಶೈನೋಪದೇಶಮುಮ। ನಿತ್ತಸಲಹಲ್ಕೆದಿನದಿನ

ದೊಳಾತಂಬೆಳೆವುತಿರ್ದನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೦॥ತಿಳಿಯಲೀಶ್ವರಭಕ್ತಿಯೇವಿಮಲರೂಪಾಂತು। ಬಳೆವಂತೆಪಣವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆದೇಹವುಂ । ತಳೆದಂತೆಶುಕ್ಲಪಕ್ಷೇಂದುಮಂಡಲದಂತೆದಿನದಿನಕೆಪೆಚ್ಚಿಬಳೆದು॥ನಲವಿನಿಂಬಾಲತ್ವಮುಂನಟಿಸಿಬಳಿಕದಂ।ತಿಳಿದುಸುಜ್ಞಾನಯುತನಾಗಿಮುನಿರಾಜಕುಲ। ತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನಿರುತಿರ್ದನತ್ಯುತ್ಸವದೊಳು॥೩॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣಂಗಳೆಂತೀರ।ಲೊದಿಪರಿಣತನಾಗಿಮತ್ತಳಿದಸತ್ಕಲಾ ।ಭೇದಂಗಳೆಂತಿಳಿದುವರಕವಮಂಡಲದಂಡಕಾವಿಕಾಷಾಂಬರಗಳ॥ಸಾದರದೊಳಾಂತುತಿರಿಪುಂಡ್ರಪಂಚಾಕ್ಷರೀ।ನಾದರುದ್ರಾಕ್ಷಿಭೂಷಿತನಾಗಿಬಹುಶುಭ್ರ । ಮಾದಸುಲಿಪಲ್ಲರ್ಣಕುಂಡಲದಿನಪರಪರಶಿವನಂತೆರಂಜಿಸಿದನು॥೪॥ ಇಂತೆಸವಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನಿರುತಲತಿ।ಸಂತಸದೊಳೀಶನಂಕೂರ್ತುತಪವಂಮಾಡೆ।ಕಂತುಜಶನಾಮುನಿಗೆಮೆಚ್ಚಿಶೈಲೋಪದೇಶವನಿತ್ತುಗಣಪದವನು॥ತಾಂತಡೆಯದಿತ್ತಮಲಪುಷ್ಪಕವನಾಗಳೆ । ಕ್ಯಂತವಿನಿಯೋಗದವರಂಕೊಟ್ಟುಪೋಗಮುನಿ । ಸಂತತಿಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಸಾನಂದಗಣನಾಥನೊಲವಿಂದಿರ್ದನು॥೫॥ ಒಂದುದಿನಮುತುಳಿಸದ್ಭಕ್ತಿಯುತಮುನಿವರರ।ಸಂದಣಿಯಸದ್ಗೋಷ್ಠಿನೊಳಗಿಪ್ಪವಿಮಲಸತ್ತ। ನಂದಮುನಿಗೋರ್ವಋಷಿವಾತುಮಾತಳಧರ್ಮಾಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವನು॥ಎಂದನೀಲೋಕದೊಳುಪುಣ್ಯಪಾಪಪ್ರಬಳ। ಬೃಂದಮಂಮಾಳ್ಪರಂಯಮದೂತರಿರದೊಯ್ವ । ಛಂದಮಂಪೇಳ್ವೆನಾತಪುದೆಂದುವಿನಯದಿಂದಾತನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೬॥ ಎಲ್ಲಿಮನೆಮನೆವಾತೆರ್ತಾಯ್ತಂದೆಸತಿಸುತರ।ದೆಲ್ಲಿಯಗ್ರಜಬಂದುಬಾಂಧವರದೆಲ್ಲಿತಾ।ನೆಲ್ಲಿಗೈದುವೆನೆಂಬದುಳ್ಳುವೆಳ್ಳೆನತಾದೊಡಂಮನಕೆತೊರದಂತೆ॥ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಬಿಗಿದಗುಡಿತೋರಣಂಗಳುಮ । ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂನರ್ತಿಪಂಗನಾಸಂಕುಲಮು। ದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಂಪುದಿದಧೂಪಧೂಮ್ನಂಗಳಿಂದಾಪಥಂಕಂಗಸದುದು॥೪೭॥ದಾರಿಯೊಳಗಳವಟ್ಟಿಯುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿಗಳವಿ । ನ್ತಾರಫಲಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂ। ದೋರಣದತೋರಣದಪೂರಣದಶೋಭೆಯಿಂದಿತ್ತರದೊಳುಂರಂಜಿಪೆ॥ನಾರಮುತ್ತಿನಸೂಸಕಂಗಳಿಂತಳಿದಪಂ।ನೀರಚಳೆಯಂಗಳಿಂದಿಕ್ಕದರವಟ್ಟಿಗಯು । ನಾರಿಯರಸೊಂಪಿನಿಂಧರ್ಮಿಗಳಕಣ್ಗೆಕಾಮತುಕಮನಿರದಾಗಿಸುವುದು ॥೪॥ ಬಲನೆಡನೊಳೆಡೆಯಡೆಯೊಳೆಸವನವವೀಧಿಯದ । ರೊಳಗೆನಾನಾಪುಷ್ಪಲತೆಫಲಿತವೃಕ್ಷಮುಂ। ತಿಳಿಗೊಳಂಮಣಮಂಟಪವರಚಿಸಿದರ

ಮನೆಯೊಳು ಲಿವಶುಕಪಿಕಸವೂಹಂ॥ ಸುಳಿವನವಿಲರಸಂಚಿಕೊಂ
ಚಿಗಳಿಸೊಂಪಿನಿಂ। ಕಳಗೀತಮಂಪಾಡುವಳಿಯಲಿವತಂಗಾಳಿ। ನ
ಲಿದಾಡುವೆಳೆವೆಂಡರಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಂತುಟೋಧರ್ಮದವುಹತ್ವಂಗಳು॥೯॥
ಹರುಷದಿಂಧರ್ಮಿಗಳುಬಪ್ರ್ವದಂಕಾಣುತ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪಜನಗಳಿಲಪ್ಪ
ನ್ಯಾತ್ಮರಿರನಿವ್ಮ್ಮ । ದರುಶನದೊಳಿಂಧನ್ಯರಾದೇವಿಮಂಟಪಕೆಟಿ
ತ್ತೈಸಿಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಪರಿಮಳಿದಗಂಧಮಿದಕತ್ತುರಿಜವಾದಿಗಳ। ಭ
ರಣಯಿವೆಕಜ್ಜಾಯವಿವೆಷಡುರಸಾನ್ನವಿವೆ। ಪರಿಪರಿಯಪನ್ನೀರ್ಗಳಿ
ವೆಕೊಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಿವೆಂದುಪಚರಿಪರೊಲವಿನಿಂದಂ॥೧೦॥ ಬಿರಿದರಸದಾ
ಳಿಂಬವಣ್ಣಳಿವೆಹಿತ್ತೈಸಿ। ಪರಿಮಳಿಪಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳನಂಗೀಕರಿ
ಸಿ। ಸರಸಕಪೂರ್ರತಾಂಬೂಲವಿದೆಯವಧರಿಸಿದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರಂಗಳೆ॥
ಹೊರಳಿಯಂಕೈಕೊಳ್ಳಿರನ್ನಬಂಗಾರಗಳೆ । ನಿರದಲಂಕರಿಸಿನಾನಾ
ವಿಧರಸಾಯನಂ । ವರನಾರಿಕೇಳಫಲವಿವೆಸವಿಯಬೇಕೆಂದುಪೇಳು
ವದ್ಯೈನ್ಯದಿಂದಂ॥೧೧॥ಸಾನಂದಮುನಿಪಕೇಳ್ದಿರ್ಮನಿಸ್ಪರನಿಂತು।
ನಾನಾವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂಸತ್ಕರಿಸು। ತಾನಂದದಿಂದಿಯಮೆದೂತ
ರೊಡೆಯನಮುಂದೆನಿಂದಿರಿಸಿಬಿನ್ನವಿಸಲು॥ ಏನಿವರಧರ್ಮಭೇದಂ
ಗಳಿಂದಂತಕಂ। ತಾನಿರದೆಜಿತ್ರಗುಪ್ತರುಗಳಿಂಕೇಳಿಲ್ಕ್ಕ। ನೂನಮಿನಿತಿ
ಲ್ಲದವರವರೆಸಗಿದಖಿಳಸದ್ಧರ್ಮಂಪೇಳ್ದಿರಂದು॥೧೨॥ಪರಮ ಪರಪುರು
ಷಾರ್ಥನೀತನೀತಂದಯಾ। ಪರನತುಳಿಸತ್ಕಲಾದಾನಿಯಾತಂಬಿಡ
ದೆ। ಗುರುಹಿರಿಯರೆಂದರಿದುನಡದಾತನೀತನೀತಂಸಕಲಸನ್ಮಾರ್ಗ
ನು॥ಇರದಭೂದಾನವಿತ್ತಾತನೀತಂವಸ್ತ್ರ। ದುರುದಾನವುಂಕೊಟ್ಟನೀ
ತನೀತಂಮಹೋ। ತ್ಕರದಗೋದಾನಮುಂವಾಡಿದವನೀತನೆಂದೋ
ದಿದರುಶವುನಿದಿರೊಳು॥೧೩॥ ವರಧೇನುಧನಧಾನ್ಯವಸ್ತ್ರವಾಹನಸ
ಮು। ತ್ಕರಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಪರಿಮಳಿಕುಸುಮತಾಂಬೂಲ। ಪರಿಮಳೋ
ದಕಷಡುರಸಾನ್ನನಾನಾವಿಧಫಲಾನೀಕಪಾನಂಗಳ॥ ಕರಿಕರಿದುಸ
ತಾಶ್ವತ್ರಸಂತತಿಗಸಂತತಂ। ಹರುಷದಿಂದಿತ್ತನಿವನೀತನೀತನೆಂ।
ದಿರದೆವಿವರಿಸಿತೋರಿದರುಧರ್ಮರಾಜನಿದಿರೊಳು ಧರ್ಮಕೋವಿ
ದರನು॥೧೪॥ಪ್ರಾಣದಾನವನಿತ್ತನೀತನೀತಂಸುಕ। ಲ್ಯಾಣವುಂವಾ
ಡಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂಜಂಗಮ। ಶ್ರೇಣಿಯುಂವುನ್ನಿಸಿದನೀತನೀತಂಗುರು
ಪದಾರಾಧಕಂತಿಳಿಯಲು ॥ ಮಾಣದೀತಂಪುಷ್ಪವಾಟಯುಂರಚಿ
ಸಿದಂ। ಜ್ಞಾನನೀತಂಸಕಲಧರ್ಮವುಂವಾಡಿದಂ। ಸ್ಥಾಣುವಿಂಗಲಸದ
ಭಿಷೇಕವುಂವಾಡಿದವನೀತನವಧರಿಸೆಂದರು॥೧೫॥ ಪಶುವಿಗುದಕ

ವನೆರದನೀತನವ್ಯತಾನ್ನಮಂ ಪಸಿದವರ್ಗಿಕ್ಕಿದವನೀತಂಸುಭಕ್ತಿ
ಯಿಂ। ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಕರನೊಲವಿಂಕಂಡುನಮಿಸುವಂಸಂತಸ
ದೊಳ್॥ಎಸವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮುಂಬಿಡದೆಜಪಿಯಿಸುವನೀತಂ
ಶಿವಂಗನುದಿನಮಿಗಲೊಂದು। ಕುಸುಮಮುಮುಮುನರ್ಪಿಸದನೀತನೆಂ
ದೋದಿದರುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಮುದದೊಳು॥೧೬॥ ಈತಂತಟಾಕಮುಂ
ಕಟ್ಟಿದಂಸದ್ಧನ। ವ್ಯಾತಕಮುಂನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದನಿವಂವಿಪ್ರಜನ। ಕೋತು
ವೈನಾಹಮುಂಮಾಡಿದನಿವಂಶಿವಾಲಯನುನೀತಂರಚಿಸಿದಂ ॥ ಈ
ತಂವನಂಗಳೆಂಬಿತ್ತೆಂದಿಂಶಿವಕಥಾ। ಪ್ರಾತಪೌರಾಣಮುನಿವಂಪೇಳಿಸಿ
ದನತಿ। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂಸುಪ್ರತ್ರರನಿರದಿಪಡೆದಾತನೀತನವಧರಿಸೆಂದ
ರು॥೧೭॥ವರದಯಾಪರನಿವಂದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಯುತನಿವಂ। ಪರಮಸದ್ಗು
ಣಯಿವಂಸತ್ಯಸಂಭೃತನಿವಂ। ಗುರುಭಕ್ತಿಪರನಿವಂಮಾತೃಪಿತೃಸೇ
ವಾಸಮನ್ವಿತನಿವಂತಿಳಿಯಲು ॥ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷನಿವನತಿಶಮೆದ
ಮಾನ್ವಿತಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಿವನೆಪರಪುರುಷಾರ್ಥಕಾರಿಯಿವನುರುತ
ರಸುಧರ್ಮಂಗಳೆಂಮಾಡಿದವನೆಂದುಕೇಳಿಂದುಪೇಳ್ದರಂದು ॥೧೯॥
ದಾರಿಯೊಳಿಗರವಟಿಕೆಯಿಕ್ಕಿದನಿವಂಮುದದೆ । ಹೋರಿಗಳಬಸವ
ನೆಂಬರಿದವನಿವಂಬಸಳ । ದಾರಿದ್ರರಂರಕ್ಷಿಸಿದನಿವಂಪರ್ವತಕಳಕಂಬಿ
ಯನಿವಂಪೊತ್ತನು॥ಭೂರಿಯಿಂದನ್ನಭತ್ರಂಗಳೆಂಮಾಡಿಸಿದು। ದಾರ
ನೀತಂಸುಜನರಂಪೊರೆವಸುಪರೋಪ।ಕಾರಿಯಿತಂಸದಾಶಿವಪಕ
ಪತ್ನೀವ್ರತಸ್ಥನಿವನೆಂದೊರೆದರು॥೧೯॥ಇಂತಿವರಧರ್ಮಂಗಳಿವಕಮಿ
ಲೋಕಲೋ।ಕಾಂತರದಭೋಗಂಗಳವರಿಗಿಸಿತಿನಿತುದಿನ। ಸಂತೋ
ಷದಿಂದುಂಡುತೀರಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದವರಂತಕಂಗಪೇಳಿ॥ಮುಂಪ್ಪ
ದೂತರಂಕರೆದಿವಂಬಿಸಪೆಯುಚಿ। ತಾಂತರದೊಳಿಮಳಿಮಣಿಗಣವಿ
ಮಾನಂಗಳೊಳಿಗಂತವರನಾಲೋಕಲೋಕದೊಳಿ ತಂದಿರಿಸಲವರ
ಲ್ಲಿಸುಖವಿರ್ದರು।೨೦॥ಒರವೆನಿನ್ನಾಲಿಸೆಸೌನಂದಮುನಿದುಃಖ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳೈದೆಕರ್ಮಿಗಳನಂತಕನ।ಚರರೈಬಕಡಿಕೆಡಪ್ರಬಡಿ
ಯವನೆನುಡಿತಲೆಯಮೊಡಪೊಡೆಯನೊಡನೆಸೀಳಿ॥ಕರುಳನುಗಿಕಾ
ಲೊಳೊದೆತಿದಿಯುಸುಲಿಕೆವಿಮೂಗ। ನರಿಯಡಸಿತಿನ್ನೆನುತಘೊಡು
ಘೊಡಿಸಿರೌದ್ರದಿಂ। ಮೊರೆದುಕಿಡಿಗೆದರುತಡವಿಡದೆಳೆದುಸೆಳದುಕೂರು
ಡೊಯ್ವರತಕೋಪದಿಂದಂ ॥೨೧॥ಎಡೆವಿಡದೆಕಾಲ್ಗಡರೊಕಲ್ಗಳಿಂ
ಮುಳ್ಗಳಿಂ।ದೊಡನೆಭೀಕರವಾದಘಟ್ಟದಿಂಬಿಟ್ಟಬಳಿ। ದಿಡಿದಕಂಟಕ
ವೃಕ್ಷಜಾತದಿಂಭೂತದಿಂಪ್ರೇತದಿಂದಂಗೃಸುವ॥ ಪಿಡಿವಪುಲಿಕರಡಿ

ವಿಂದೋಳಿಯಿಂಪಾಳಿಯಿಂದಡರಿಘಟಘಟಪಕಾಳ್ಗಟ್ಟಿನಿಂಪೆಟ್ಟಿನಿಂ।
ಪೊಡವಿಸಿಡ್ಗಿಕ್ಕುಂಭುಗಳಹೊಯ್ಗಳಿಂಬಯ್ಗಳಿಂತತ್ಪಥಮುಗುರ್ವಿಸಿದು
ದು॥ಸರಿಗಳಿಂದರಿಗಳಿಂಸಳ್ಳಿದಿಂಕೊಳ್ಳದಿಂ। ಮುರುಡಿನಿಂಮುಕ್ಕಿನಿಂ
ತಗ್ಗಿನಿಂತೆವರಿನಿಂ। ಪರಳಿನಿಂಪುತ್ತಿಂಪೊಗೆಗಳಿಂಪೆಗೆಗಳಿಂಕಾಲ್ದೊಡ
ರೊಪಾವ್ಗಳಿಂದಂ॥ಉರಿಗಳಿಂದೋರೆಯಿಂಪೋರೆಯಿಂದಿಡಿದಳಂ।ಮು
ರಿಗಳಿಂಕರೆವಕೆಂಡದಮಳಿಗಳಿಂಗಜರೆಂ। ಮುರುಳೆದಿಂಶಾಕಿನಿಯರಿಂ
ದೆಡಾಕಿನಿಯರಿಂವಾಪಹಂಬೆರಸುವದು ॥೨೩॥ ನೀರಿಲ್ಲದಂಗುಳಿಗ
ಳೊಣಗುತಂನೆಳಲುಗಳು। ದಾರಿಯೊಳಗಿಲ್ಲದಂಗಂಗಳುಂಬೇವ್ತಂ।
ಗೋರಿಕಲ್ಲಳ್ಳಿಂಕಿಕಾಲ್ಲಳಿಂಶೋಣಂತಂಪಸಿವ್ತಂವುಳ್ಳಳಿಂದಂ॥
ಕೂರವೊನೆವೇಗಾಲ್ಲಿಮೂಡುತಂಯಮಚರರು। ನೇರದಡಿಗಡಿಗೆ
ತಿವಿತಿವಿದೆಳವುತಂತಿಂತು।ಘೋರದುಃಖಂಗೂಳಿಸಿಕೊಂಡುಪೋಪಂ
ಡಲೆಯನೇನೆಂಬೆನಾಪಥದೊಳು॥೨೪॥ಆಡಲೇನಾದಾರಿಯೆಲ್ಲಮುಂ
ಬರಿಯಸುಡು।ಗಾಡೆಲ್ಲಿಚರಿಪರೆಲ್ಲರುಭೂತರಾಕ್ಷಸರು। ಕೂಡೆತಿರು
ಗುವವ್ಯಗಂಗಳುದುಷ್ಟವ್ಯಗವಲ್ಲಿವೃಕ್ಷಗಳುಬೆಂದಕೊರಡು॥ಝಾ
ಡಿಸುವಜಳವಮಲೆವಬಿರುಗಾಳಿಬಿರುಬಿನಿಂಕಾಡುತಿಹಯಮುಡೂತ
ರೀತೆರದೊಳಡಿಗಡಿಗ । ಕೋಡುತಂಶೋಕಮುಂವಾಡುತಂದೈನ್ಯ
ಮುವನಾಡುತಂಪೋಪರಂದು ॥೨೫॥ ಉರಿಗಳೊಳುಪೋಗಿಸುತಂ
ದರಿಗಳೊಳುನೂಂಕುತಂ। ಕರದಿಂದೆವೋದುತಂಚಾಟನಿಂಬಡಿವುತಂ
ಸರಳಿನಿಂಪೊಸವುತಂಭೂತದಿಂಪೊಯ್ವುತಂಪ್ರೇತದೊಳು ಕೈಯಿಡಿ
ಸುತ॥ಮರುಳರಿಂಜರಿಸುತಂಜೋರರಿಂಕೊರಿಸುತಂ । ಬರೆಸೆಳೆದು
ಪೊಯ್ವುತಂಜರದಿರದೆಬಯ್ವುತಂ।ಗರಳದೊಳಗದ್ದುತಂಬಿರುಬಿನಿಂ
ಗುದ್ದುತಂಬಳಲಿಸುವದೇಸೆಂಬೆನು ॥೨೬॥ ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲಗಳಿಂಪೊ
ಯ್ವುತಂಕರಡಿಯಿಂ। ಜಕ್ಕಟಿಸುತಂಕೆಂಡವಳಿಗೆವ್ಯಗೂಡಿಸುತಂ।
ನಕ್ಕಮೂದಲಿಸುತಂಪಸಿದಪಾವುಗಳಿಂದೆಜರಿಸುತಂ ಗೋರಿಗೊಳಿ
ಸಿ॥ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿದಳಿಸುತಂಪಸಿದಶಾಕಿನಿಯರಿಂ। ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸುತಭೂ
ಸುಗುಟ್ಟುತಿಹದನುಜರಿಂ। ಮುಕ್ಕುರಿಕಿಸುತಮುಳಿದುಗರ್ಜಿಸುತ
ಕರ್ಮಿಗಳನೊಯ್ವಾರದನೇನೆಂಬೆನು ॥೨೭॥ ಇಂತುನಾನಾವಿಧದೆ
ಬಾಧಿಸುತಕರ್ಮಿಗಳ।ನಂತಕನಪೊರೆಯೊಳಗೆನಿಲಿಸಲ್ಕಿರೌದ್ರರೂ।
ಪಂತಾಳ್ದಚಿತ್ರಗುಪ್ತರನೈದೆನೋಡುತಿವರೀಗೃದರೆಂದುಕೇಳೆ॥ಇಂ
ತಿವಂಕೆರೆಯೊಡದನರ್ಥವುಂವಂಚಿಸಿದ। ನಿಂತಿವಂಬ್ರಹ್ಮಹತಿಗೃದನಿ
ವನಭವಗೃಹ।ಮಂತಾಳದಳಿದಂವನಂಗಡಿದನಭವಕೃತಿಯಂಜರದನಿ

ವನೆಂದರು ॥೬೪॥ ಪರವಧೂಗಮನಮಂಮಾಡಿದನಿವಂಬಿಡದಿಗು
ರುವಿನುಪದೇಶಮಂಜರೆದನೀತಂಪರಮ। ಹರಭಕ್ತರಂನೋಯನು
ಡಿದನೀತಂಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಯಂಪೇಳ್ದನಿವನು॥ ಇರದಾಶ್ರಿತರನುಪೇಕ್ಷಿ
ಸಿದನೀತನಂಬಿ। ದರಸಿಗಪರಾಧಮಂಗೈದನೀತಂಮಿತ್ರ। ನರಸಿಮಗ
ಳನುಜಿಸೊಸೆಸೂತಕಿಯನೆರದನಿವನಿವನೆಂದುಸೂಚಿಸಿದರು॥೬೫
ಇವನಾಗರಂಗಳೆಂತರಿದವಂ ಕೊಂಡೆಯವ । ನಿವನುಸುರ್ದನಬಲೆ
ಯೆಕೊಂದನಿವನೀತನೀ । ಗವನೀಸುರರ್ಗೀವಗೋದಾನಭೂದಾ
ನಮುಖ್ಯಂಗಳೆಂತಡೆದನು ॥ ಇವನೆಸವಹರಿಯುದಂನಿಷ್ಕಾರಣಂಪ
ಳಿದ । ನಿವನವಮಳಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂನಿಂದಿಸಿದ । ನಿವನರ್ಥದಾ
ಸೆಗನ್ಯಾಯಮಂಪೇಳ್ದವಂಕೇಳೆಂದುನುಡಿದರಂದು ॥೬೦॥ ಜಾತಿಧ
ರ್ಮಂಗಳಂಬಿಟ್ಟುಸಲನಡದಾತ । ನೀತನತಿಮಾನ್ಯರಪಮಾನಂಗ
ಳಿಂಕೊಂಡ । ನೀತನುಚರಿಪಸೂತ್ರತಭಂಗನಾದವಂಜುಳನಿವಂಕ್ರೂ
ರನಿವನು ॥ ಮಾತೆಪಿತರಂಬಿಟ್ಟುನಿವನುಗ್ರದಿಂಬಂದು । ಜಾತವುಂ
ಧಟ್ಟಿಸಿದನುದಕಗೈತಂದಗೋ। ತ್ರಾತವುಂಪೊಡೆದುಧಟ್ಟಿಸಿದಾತನಿ
ವನೆಂದುಪೇತಪತಿಯೊಳುಪೇಳ್ದರು॥೬೧॥ಇವನುತ್ತಮರಮನೆಯ
ನತಿದುರ್ಜನರಿಗಿತ್ತ। ನಿವನಿರದೆಸಜ್ಜನರಕೈಗಂಟಮಂಗೊಂಡ । ನಿವ
ನತುಳಮದಶಿವಪೂಜೆಯುಂಮಾಡದಾದಂಬಹಳನಿಷ್ಠುರದೊಳು॥
ಇವನಶ್ವಪತಿಗೈದನಿವನತಿಥಿಯಂಪೊಯ್ದ। ನಿವನೀಶಸರ್ಮಾಲ್ಯವುಂ
ನಿಂದೆಯುಂದುಳಿದ। ನಿವನೊಡೆಯನಂಕೊಂದನಿವನಭಕ್ತಂತಿಂದನೆಂ
ದವರುಪೇಳ್ದರಂದು॥೬೨॥ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮಂಮರೆದನಿವನಕ್ಕ
ರಿಂ। ಕೂಡಿದೆಡೆಗೆರಡುಮಂಬಗೆದನಿವನಿರದೆಕೊಂ। ಡಾಡುತಿಹಬಡ
ವಬಲ್ಲಿದರೊಳಗೆಬಲ್ಲಿದರಪಕ್ಷದಿಂನುಡಿದನಿವನು॥ ಬೇಡಿದರ್ಗಿಲ್ಲೆಂದು
ಗರ್ಜಿಪನಿವಂಪರರ। ಕೇಡಿಸೇಕ್ಷಿಸಿಸಂತಸಂಬಡುವನಿವನಿವಂ। ರೋ
ಷಾಡಿಸತ್ಪುರುಷರಂನಗುವನಿವನೆಂದುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಪೇಳ್ದರು॥೬೩॥
ಪರಗೃಹದೊಳುಂಡುಂಡುಜೀವಿಪನಿವಂತನ್ನ । ಗುರುವಲ್ಲದನ್ಯರಂ
ಸೇನಿಪನಿವಂಪಥದೊ। ಳಿರದೆಕಲ್ಲುಳ್ಳೆಳೆಂಪಂಪಿವನಿವಂವೇಶಿಯೊಡ
ನುಂಡಳುಳನಿವನು॥ಇತದನ್ಯಥಾಸುರಮುಂಕೊಂಡನಿವನಿವಂ। ದು
ರುಳಿರೊಡನಾಡಿದಂದೂಷಕನಿವಂಪುರರ । ಸಿರಿಗೆಕರುಬಿಸಿದಾತನೀ
ತನೆಂದೋದಿದರುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಮುದದೊಳು॥೬೪॥ ಪರಮಶಿವಪೂ
ಜಕರಕಂಡುನಿಂದಿಪನಿವಂ। ಪರಮಪ್ರಸಾದಮುಮನೆಂಜಲಿಂದವನಿ
ವಂ। ಪರಮಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರಮುಂಜಪಿಸುವರಹಾಸ್ಯಮುಂಪ್ರಮಾ

ಡುವನಿವೆಂ॥ ಪರದೈವಕಂಮುಡಿಯಮುಡುಹನಿತ್ತವನಿವೆಂ। ಪರಧನ
ವಪರಸತಿಯರಂಬಯಸುತಿಹನಿವೆಂ। ಪರಮಸತ್ಪುರುಷರಂಬಡಿದು
ಬಾಧಿಸಿದಂಡಮುಂಕೊಂಡನಿವನೆಂದರು ॥೩೫॥ ಪಸುವಕೊಂದವನಿ
ವಂಶಿಶುವಕೊಂದವನಿವೆಂ। ಹುಸಿದುಚಹಡಿಯಮಾತನುಸುರಿಬಾಳ್ವ
ವನಿವೆಂ । ಬಸವನಂಕೊಂದುತಿಂದವನಿವೆಂಬಸವಿಯಂಕೊಂದಕಡು
ಪಾತಕನಿವೆಂ॥ವ್ಯಸನಸಪ್ತಕದಿಮೈಮರದಿಹನಿವೆಂಮುಂದೆ। ಯಸ
ವಷ್ಟಮದದಿಮುಂಗಾಣದಿರುತಿಪ್ಪನಿವ। ನಸಮುಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲೋ
ಬಿಪುಲ್ಲಕ್ಷಿಪ್ತಪ್ರಹಡರಿದಕೆಯಂದನಿವಮ್ಮ॥೩೬॥ನಂಬಿದರಿಗರಡಬಗದ
ವನಿವೆಂತನ್ನಯಕು। ಟುಂಬಮುಂಸಲಸತಾರದೆಬಿಟ್ಟು ಪೋದನಿವ।
ನುಂಬಾಗಬಂದತಿಥಿಗೆಂತವಿಕ್ಕದನಿವೆಂಸರ್ವಸಾಮಗ್ರಿಯುವ್ಮ॥ ತುಂ
ಬಿರ್ದಮನೆಯಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕಿಸುಟ್ಟವನಿವೆಂ । ತಂಬುಲಕಕೈಯಾಂತುಡೆ
ಸರಿಟ್ಟಕುಲಗೆಟ್ಟ। ತಾಂಬಾಳಿದವನಿವೆಂವೃಗಪಕ್ಷಿಜಲಚರಾದಿಗಳ
ನುರೆಕೊಂದವನಿವೆಂ॥೩೭॥ಬೆಟ್ಟಕ್ಕಿಬೇಗಮಿಕ್ಕಿಗನಿವೆಂಸಲವುಂ।
ಕೊಟ್ಟೊಡಿಲ್ಲೆಂದುಬಾಯಾರಿಗನಿಸಂತರರು । ಬಿಟ್ಟಬಸವನಮೇಲೆ
ಹೇರಿದನಿವೆಂಗೂಡ್ಡಿಸುವಕಟ್ಟುತ್ತನಿವೆಂ॥ ಬಿಟ್ಟಿಯೆಂಬಡಿದು
ಬಾಳಿದನಿವೆಂಪರರೊಲಿದು। ಕೊಟ್ಟಪುರವಾನ್ಯವುಂಸೆಳೆದುಕೊಂಡ
ವನಿವೆಂ। ಕೊಟ್ಟರಾನವನೆನದುಮರ್ಗುತಿಪ್ಪವನಿವೆಂಕೇಳೆಂದುಪೇ
ಳ್ದರಂದು॥೩೮॥ ಗಂಡನಾಡುವನಾನಕಡ್ಡಲಾಗುವಳಿವಳು। ಕೊಂಡೆ
ಯಂಗೇಳಿಪತಿಯಂನಿಂದಿಸಿದಳಿವಳು ॥ ಕಂಡವರಕೂಡೆಸುನಗುತಿ
ಪ್ಪಳಿವಳನ್ಯಪುರುಷರುಗಳಂ ಕಾಣುತ॥ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹಳತ್ತೆಮಾ
ವಮ್ಮೆದುನರುಗಳೆ । ನಂಡಿಲಿಯುನ್ಮೈದುಕೆಲದಾಡುತಿಪ್ಪವಳಿವಳು।
ಗಂಡನಿರೆಕಳವಿನಿಂದನ್ಯಪುರುಷರಕೂಡ ಲಳಿಸುವಳುಕೇಳೆಂದರು॥
ಇವಳಿಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದತಿಥಿಯಂಪೊರಡಿಸಿದ। ಳಿವಳಿಪಂತಿಯಲಿಪ್ರಪಂ
ಚಮುಂಮಾಡಿದವ । ಳಿವಳಿಯರಿಯೂಟವಿಕ್ಕಿಬ್ಬಿಸಿದ ಳಿವಳಿಹುಸಿ
ಯಂನುಡಿವಳಿವಳಿಕೈ॥ ಇವಳಿಪತಿಯೊಡನೆನಿಷ್ಕಾರಣಂವಾಬಸು
ವ। ಳಿವಳಿಬಂಧುಗಳೊಡನೆಕಲಸಂಗಳಂತೆಗವ। ಳಿವಳಿಗಂಡನತಲೆಯ
ಮೇಲಿಕಲ್ಲಂಹಾಯ್ಕಿಕೊಂದಪಾತಕಿಯೆಂದರು ॥೪೦॥ ಎಂದುಬಿನ್ನವಿ
ಸುತಿಸಚಿತ್ರಗುಪ್ತರಸುಡಿಯಂ। ನಂದುಕೇಳುತ್ತೆಯಮರಾಜನತಿ
ರೌದ್ರದಿಂ। ನಿಂದುನಿಟ್ಟಸಲಾಗಕಂಗಳೊಳುಕಿಡಿಗದರಿಕೋಪದಿಂಪು
ಡಿಪುಡಿಸುತ॥ ಮುಂದಿರ್ದದೂತರೊಳುಪಾತಕದ್ರೋಹಿಗಳ। ಮುಂ
ದಲೆಯಪಿಡಿದೆಳದುಕೊಂಡೊಯ್ದುಕೈಕಾಲ। ನಂದುಗಳಬಿಡಿಸಿಕೊ

ರಿದಿರಿದರಿದು ಬಾಧಿಸುವುದೆಂದಾಗನೇಮಿಸಿದನು ॥೪೧॥ ಕಡಿಕೊಚ್ಚಿ ತಿವಿಯೆಲುವನುಗಿಬಸುರಬಗಿಯುಡ್ಡಿ ಹಿಡಿಕಾಸುಕೊರೆಕುಸುಂದು ಕೆತ್ತಿತಲೆಯನೋಡೆ ಬಡಿಬಸಿಗಶೂಲದಲಿಪಾಯ್ಕಿಚಿನಿಖಂಡವುಂ ಕಡಿಕಡಿದುದಿಗುಬಲಿಯನು ॥ ಕೊಡಿಕೇಸಿಕಿವಿಮೂಗದರಿದುದುಂ ದುಭಿಕಟ್ಟಿಸು। ಡಿಚಬುಕಚಾಟಚವ್ಕಟಗೆಯಿಂದರಿಚರಿಚಿ। ಬಡಿದು ನಾನಾತೆರದೆಕೊಂದುಬಾಧಿಸಿಭಂಗಬಡಿಸೆಂದುನೇಮಿಸಿದನು॥೪೨॥ ಅಸಿಪರಶುತೋಮರಕಠಾರಿಕಕ್ಕಡೆಕುಂತ। ಮುಸಲಮುದ್ಗರಭಿಂಡಿ ವಾಳಿಗದೆಸಬಳಪ। ಟಿಸಪಟ್ಟಿಸಿಖಿಡ್ಡಕರನಾಳುಕರಗಸಕೂಲಶಕ್ತಿಸೆಲ್ಲಿಯಬಲ್ಲೆಯ॥ ಎಸವಪರಿಘೆವುಲಾಂಡಚಕ್ರಬಾಣಾದಿರಾ। ಜಿಸುವಬತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂದಿರಿದುಮುಂ। ನಿಸದೆಸಂಹರಿಸಿಯೆಕ್ಕಲನರಕದೊಳುಪಾಯುಕ್ಕಹೋಗೆಂದುನೇಮಿಸಿದನು ॥೪೩॥ ಎಂದುನಿರವಿಸಲಾಗದೂತರಾಪಾತಕರ। ಮುಂದಲಿಗಳೆಂಪಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ದುತವ್ಕಡೆಯ। ನೆಂದುದಕೆಶತಸಹಸ್ರತ್ರಿಕ್ಕಮಡಿಯಾಗಿನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಂ। ಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿರದೆ। ತಂದುದಾಯುಕ್ತವರಾಗಪಾತಕರನರಕದ। ಲ್ಲಿಂದುರವಿಯುಳ್ಳಿಂನಬರತೆಗೆಯದಲ್ಲಿರ್ಪರೆಂದುಮುನಿಪೇಳ್ದನಂದು ॥೪೪॥ ಎಂದಿಂತಧರ್ಮಿಗಳವೃತ್ತಾಂತವುಂ ಮುನಿಪ। ನಂದುಪೇಳುಲುಕೇಳ್ದುಸಾನಂದಮುನಿಪಮಾ। ನೊಂದುಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವಮುಂದರಿಯದಜ್ಞಾನದಿಂಮಾಡಲವರ॥ಕೊಂದುಬಾಧಿಸಬಹುದಿಯಮಧರ್ಮರಾಜತಂ। ನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳಲೀಕಶಿವಶಿವಾಪ್ರಾಣಗಳು। ನೊಂದರಲ್ಲಾಮಹಾದೇವನೀವಿಂತವರಕೊಲಿಸಿನೋಡುವದುಚಿತವೆ॥೪೫॥ ಹರಹರಾಪ್ರಾಣಗಳನಿಂತುಸಂಹರಿಸಿದೊಡೆ। ಪರಿಸರಿಪರಾರಿನ್ನುನೀವಲ್ಲದೀಗ। ಶಂಕರಸರ್ವಗತಸರ್ವಜೀವನದಯಾಪರನೆನಿಪ್ಪಬಿರಿದೆಲ್ಲಿನಿಮಗ ॥ ಕೆರಹುಗಾಲಿಂದಲೊದೆಯಲ್ಕೊಲಿದೆಬಿಲ್ಲಿಂದ। ಭರದಿಂದಪೊಯ್ವಮೆಟ್ಟಿದೆಕಲ್ಲಿಲಿಡೆನಿಮಮಪ್ಪರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದೆಯಾಪರಿಯಲ್ಲಿಕರುಣವರಬೇಡವೇಸರ್ವರಲ್ಲಿ॥೪೬॥ ಹರಹರನಮಶ್ಶಿವಾಯವೆನುತ್ತಮನದೊಳತಿ। ಕರುಣದಿಂಪ್ರಾಣಗಳುನೊಂದರಿಂನೀಗಲಾ। ತರಣಜನಪುರದವೈತರಣಿಯೊಳಗಿರ್ದಪಾತಕರನೆಲ್ಲರನುಶಿವನ॥ ಪುರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ವನೆಂದಾಗಲಾನಾನಂದ। ವರಮುನಿಪನೇಳಲಿದ್ದುದುಮುನಿಸ್ತೋಮವಂ। ಬಿರದೆನವರತ್ನಮಯಪುಷ್ಪಕವನೇರಿತಳರಿದನಧಿಕಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೪೭॥ ಭೇರಿವ್ಯದಂಗದುಂದುಭಿಶಂಖನಾದಿನಾ। ನಾರವದವಾದ್ಯನಿಘೋರ್ಷೀ

ಷ್ಟವಾದಿಕ್ಕಟವ। ಪೂರೈಸಿಮುಂದೆಕೀರ್ತಿಸುವನರ್ಥಕರಿಂಸುಗಾಯ
ಕರಕೈವಾರದಿಂ॥ ಮಾರಾರಿಯಣುಗಸಾನಂದಮುನಿದುರಿತಸಂಹಾ
ರನಿದೆಬಂದತೊಲತೊಲಗೆಂಬಕಹಳಾಸು । ಭೂರಿನಾದಗಳಿಂಮು
ನಿಗಣಸವೇತದಿಂದೆಮುರಕೆಬರುತಿರ್ದನು ॥೪೯॥ದೂರದಿಂಬರೆಕಂ
ಡುಚರನ್ಯೈದಿಶಿವನೊಡನೆ । ಮಾರಾರಿಯಣುಗಸಾನಂದಮುನಿನಾ
ಥನೆಂ। ಮೂರಿಗಿದೆನಡೆತಪ್ಪನೆನೆಕೇಳ್ದತನ್ನಗರಿಯನಲಂಕರಿಸವೇ
ಳ್ಕು॥ಭೂರಿವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಗಡಣಿಂಸಕಲಸುರ । ನಾರಿಯರವುಂ
ಗಳಾರತಿಕಳಶಕನ್ನಡಿಯ । ಸೇರುವೆಯೊಳಿಮುರಾಜನಧಿಕವೈಭವ
ದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳ್ತನುಮಾದನು ॥೪೯॥ ಅತ್ತಲಾಸಾನಂದಗಣನಾಥನ
ಬಿಳಿವುಮುನಿ । ಪೋತ್ತವುರಗಡಣಿಂಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ । ಚಿತ್ತಹ
ರುಷದೊಳಿನಡೆತಂದುಯವುಪುರದಬಾಗಿಲೊಳಿಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದು
ಬಿತ್ತರದಪಾವುಗೆಯಮೆಟ್ಟಿನಡೆತರುತಿರ। ಶ್ರೀತ್ತಲತಿವಿಭವದಿಂಯವು
ರಾಜನೊಳಿದುಬಾ। ಹತ್ತರನಿಯೋಗದವರಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಬರುತಿ
ರ್ದನತಿಸಂತಸದೊಳು॥೫೦॥ಕಂಡುಯಮರಾಜನಾಸಾನಂದಮುನಿ
ವರನ।ಡಂಡಿಯಂಪೊಸತೆನುದಿಕಾಸ್ಥೈಯಂಮುಂಬರಿಸಿ। ದಿಂಡುಗೆಡ
ವಿದ್ದುವುಗುಳಿರಗಲಾತರಣಿಜನನೋಡಿತತಿಕರುಣದಿಂದಂ॥ ಮುಂಡೆ
ಯಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿವಿನಯದಿಂದೊಲಿದುಬಿಸ। ಗೊಂಡನೆಲೆಮುಗನೆಕುಶಲ
ವೆಯೆನಲುಭಕ್ತ್ಯಿಯಿಂ। ಕೊಂಡಾಡುತೆಲೆಜೀಯನೀವಿದಿಸಿದಂತಪ್ಪ
ನೆನುತೆಮುಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥೫೫॥ದೇವಚಿತ್ತವಿಸೆನ್ನಮೇಲತಿಪ್ರೇಮ
ದಿಂ। ಪಾವನವಮಾಡಲ್ಕೆತಂದಿರೈನಾವಮ್ಮಾಳ್ಪ। ನೇವೆಯೇನೆಂದುಬಿ
ನ್ನವಿಸಲಾಸಾನಂದಮುನಿನಾಥನೆಮುನಮನವ॥ ಭಾವದಿಂತಿಳಿದಾ
ಗಲೆಲೆಮುಗನೆನೀಂವಾಳ್ಪ। ನೇವೆಯನೆನೋಡಬಂದೆವುತೋರಬೇ
ಕೆನಲು । ತಾವರೆಯಸಖನಸಖವಾರಕಂಕೈಗೊಟ್ಟುಕರತಂದನು
ತ್ಸವದೊಳು॥೫೬॥ ಪರಮಋಷಿಗಣದೊಡನೆಸಾನಂದಮುನಿಪನಾ
ತರಣಿಜನಕೈಲಾಗಿನಿಂದಕಾಲ್ಗಡೆಯೊಳುಂ। ಪುರವನೊಳಪೊಕ್ಕುಬ
ರುತಿರೆಮುಂದೆಜೀದಿಜೀದಿಗಳಸಂಗರವನೊಲಿದು॥ ಹರುಷದಿಂದೆವ
ನಿರದೆತೋರಿಸುತೆಬರಲಾಗ। ಕರುಣದಿಂಸಾನಂದಮುನಿವರಂನವ
ಗೆವೈ, ತರಣಿಗಳೆನ್ನಮಂತೋರಿಸೆನಜೀಯಚಿತ್ತೈಸೆನುತ್ತಿಂತೆಂದ
ನು॥೫೭॥ಎರಡನೆಯವೃಡಮೂರ್ತಿಸಾನಂದತಂದೆವೈ। ತರಣಿಯಂ
ನೊಡಬಾರದುನುಡಿಯಬಾರದಾ । ನರಕಿಗಳನೋಡಿದೊಡಪಾತ
ಕಂಸಂಭವಿಪುದೆಂದಾತಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ ಹರಹರನಮಶ್ಶಿವಾಯಾವು

ಹಾದೇವಶಂ,ಕರಸದ್ಗಗತಸದಾಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಲತಿ।ಕರುಣದಿಂದೆ
ಮಧರ್ಮರಾಜನೆವುಗೀಗಲಾನರಕಿಗಳತೋರಬೇಕು॥೫೫॥ ಎಂದುನಿ
ರವಿಸಲಾಗತರಣಿಜಂಮುನದೊಳತಿ। ನೊಂದುಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರಂಗ
ಳಿಂಸಾನಂದ।ತಂದೆಚಿತ್ತೈಸೆನುತೆಕರತಂದುಸಕಲನಿರಯಂಗಳಿಹಬ
ಹುಳೇರಿಯ॥ಮುಂದೆನಿಂದಲ್ಲಿರ್ವಪಾತಕವವಾಡಿದರ।ನಂದಾಗತೋ
ರಲೆವುದೂತರಾಪಾತಕರ। ಕೊಂದುಕೊಲೆಯಾಡಿವೂದಿಸಿಬಾಧಿ
ಸುತಿರ್ದಂದುಗವನೇನೆಂಬೆನು ॥೫೫॥ ಘಡುಘಡಿಸುತಾಗಪಾ
ತಕರವುಂದಲಿಗಳೆಂ।ಪಿಡಿದುಕೊಂಡೆಳೆದೆಳೆದುಕುಸಿಕಿರಿದುಹೊಡವಿ
ಗಂ,ಕಡಪಿಕ್ಕೈಕಾಲ್ಗಳಿಂಸದೆಯೆಂಕಂಗೆಟ್ಟವರುಬಾಯ್ವಿಡುತೆಬಸವಳಿ
ಯಲು॥ಹೆಡಗುಡಿಯಕಟ್ಟಬಲುಚಾಟಚವ್ಮುಗೆಯುಂ । ಪೊಡೆಯೆ
ವೊರೆಯಿಕ್ಕುತಂಬಾಯ್ಗಳಿಂಕ್ಕೈಗಳಿಂ । ಬಡವುತಂನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ದಿಂಕೊಲುತಿರ್ದರೀನೆಂಬೆನಿದಬ್ಭತವನು॥೫೬॥ ಸರಸರನೆಸೀಳ್ದನೆ
ಲಕಪ್ಪಳಿಸಸಬಳೆದಿಂ । ದಿರಿದುರಿದುಸೊಡವಿಗಂಕೆಡಪಿಕರಗಸದಿಂದೆ।
ಕೊರೆಕೊರೆದುಸಂದುಗಳಬಿಡಿಸಿಬಿಸಿಸುಡುತಲವರ ಕೀಸಿಕೆವಿಮೂಗ
ನರಿದು॥ಜರೆಜರೆದುಬುಡ್ಡದಿಂಕತ್ತರಿಸಿಚರ್ಮವುಂ। ಪರಿಪರಿದುನೆತ್ತ
ರಂಚಲ್ಲ ತಂಯೆಲುಗಳಂ। ಮುರಿಮುರಿದುಮೂದಲಿಸಿದೂತರಾಪಾ
ತಕರನರಿಚರಿಚಿಕೊಲುತಿರ್ಪರು॥೫೭॥ ಎಲೆತಂದೆಗಳಿರಕೊಲದರಿಕೊ
ರಿಯದಿರಿವುಹಾ।ಬಳಲಿದೆವುಬಾಡಿದೆವುಬತ್ತಿದೆವುಬಸವಳಿದೆ। ವೆಳೆ
ಯದಿರಿತುಳಿಯದರಿಕೊಟ್ಟದರಿಚುಟ್ಟದರಿ ಕಾಲಸರಿಕರಗಸದರಿ॥ ಕ
ಳೆದೆವುಕಂದಿದೆವುಕುಂದಿದೆವುಮುಂದುಗೆ। ಟ್ಟವಳಿದೆವೆಂಮುಯ್ಯಿದಂ
ಮುಯ್ಯಸಾಕೆವ್ಮ್ಮ । ನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳಿನಾತರಿರತಾತರಿರದೂತರಿರ
ಯೆಂದುಮೊರೆಯಿಡಿಖಾತಿಯಿಂ॥೫೮॥ ಸುರಗಿಯಿಂತಿವಿದುಶೂಲದಿನಿ
ರಿದುಮು।ದ್ದೆಗದಿಂದವೋದಿಮುಸಲದಿಬಡೆದುಗದೆಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿಕೈ
ಕಾಲ್ಗಳ॥ಕರವಾಳಿನಿಂದೆಕುಂಡಿಸಿಬುಡ್ಡಿಂದೊಡನೆ । ಶಿರವನರಿದಿಟ್ಟ
ಯಿಂದಿಟ್ಟುನಾನಾಯುಧದ। ಪರಿಕರಗಳಿಂದೆಪಾತಕರಯಮನಾಳ್ಗ
ಳೆತಿಭರವಸದಿಕೊಲುತಿರ್ದರು ॥೫೯॥ ಕಡಿವಕೊಚ್ಚುವತೂಳ್ವಪೊ
ಳ್ವಸೀಳ್ವರಿವನೆರೆ। ಪಿಡಿದುನುಂಗುವಕವಿವತಿವಿವಕಿವಿಯೊಳಗೆಬೂ।
ಬ್ಬಿಡುವಗುದ್ದುವಪಾಯ್ವಪೊಯ್ವುತಾಯೆಳ್ವಿವತುಳಿದೆಳಿವಮುಳಿ
ದಾಗಸಕ್ಕೆ ॥ ಇಡುವೆನೆವತರಿವಿರಿವಕೊರೆವಬಿಸಿನೆತ್ತರಂ। ಕುಡಿವಕ
ಚ್ಚುವಸೀವರ್ಪಾವರ್ಮಿಾವರ್ದರೆಗೊಲೆಯ। ಗಡಣಂಗಳಿಂನೋವಸಾ
ವಜೀವನಿಬರಂಸಾನಂದಮುನಿಕಂಡನು॥೬೦॥ ಈತೆರದಿಕೊಂದಿವರ

ನೇನವಮಾಡುವಿರೆಂದು । ಪೇತಪತಿಯುಂಕೇಳದೇವಕೇಳೀವುಹಾ।
ಪಾತಕವವಮಾಡಿಗವರಂವುಹಾನರಕಕುಂಡದೆಹಾಯ್ಕುವರೆಂದೆನೆ॥
ಏತೆರದ ಕುಂಡನದನೆವುಗೆತೋರೆನುತತಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂಕೇಳಿಕ್ಕೈ
ಗೊಟ್ಟುಕರದೊಯ್ದಫೆನ । ಪಾತಕವವಮಾಡಿದವರಿಪ್ಪಕುಂಡವ
ತೋರೆನಾನಂದುವುನಿಕಂಡನು ॥೬೧॥ ಕಂಡುಶಿವಶಿವವುಹಾದೇ
ವಯೆಂದೆನುತೆಜೆಸ । ಗೊಂಡನಿಂತಪ್ಪ ಪಾತಕರಿಪ್ಪಫೆನತರದ।
ಕುಂಡಗಳಿಷ್ಟೆಂದುಕೇಳಲಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋಟನಾಯಕನರಕವು॥ತಂ
ಡತಂಡದವುಂತ್ರಿವಾನ್ಯೆಯರಪರಿವಾರ । ಕುಂಡಂಗಳಿಗಣತಂದೇ
ವಕೇಳ್ದಿಂದುವಾ । ಕರ್ಕಂಡಸುತನಾಗಬಿನ್ನವಿಸೆನಾನಂದವುನಿಕೇ
ಳುತತಿವಿಸ್ಮಯದೊಳು ॥೬೨॥ ಶಿವಶಿವನವುಶ್ಯನಾಯಾಯೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾ । ಶಿವವುಂತ್ರದುಚ್ಚರಣೆನಿರಯದೊಳಗಿರ್ದವರ। ಕೆವಿ
ಗಳೊಳುವುಂತೊಲ್ಪದೇಶವವುಮ್ಮಾಡಿದಂದದೊಳಾಗವಾಪಿಸ್ಥರ ॥ ನಿ
ವಹನೆಲ್ಲಂಕೇಳ್ದುಗುರುವೀತನೆವುಗೆಂದು । ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದೆನಲು
ನಿರಯವೆಲ್ಲಂಬತ್ತೆ। ಶಿವಶಿವನನುಶಿವಾಯಾಯೆನುತಸರ್ವರುಂನಿರ
ಯದಿಂಪೊರವುಟ್ಟರು ॥೬೩॥ ಓರಂತೆಶಿವವುಂತ್ರುಂಬಿಡದೆಜಪಿಸೆಂ
ದು।ಸಾರಿದರುಡಂಗುರವನಿರಯಂಗಳಿರುತಿರ್ಪ । ಕೇರಿಕೇರಿಯಸಂ
ದುಪಾತಾಳಾದಿನಿರಯಂಗಳೆಲ್ಲಿಡೆಯೊಳು॥ಘೋರಪಾತಕವವಾಡಿ
ದರೆಲ್ಲರುಂಕೇಳು, ತಾರ್ಕ್ಕೈದುಶಿವಶಿವನವುಶ್ಯನಾಯಯೆನುತ್ತೆ। ನೇರಿ
ದರ್ಬಂದುನಾನಂದವುನಿಯುಂಜವನತೂತರಂದಂಡಿಸುತಲಿ ॥೬೪॥
ತವುತವುಗಸರ್ವರುಂಶಿವವುಂತ್ರವುಂಜಪಿಸು । ತೆವುದೂತರಂತಾ
ವುಕೊಂದುಕೊಲಿಯಾಡುತಂ। ಕ್ರವುದೊಳಾಮಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುಗಳೆಂಜ
ಡಿದುಕಡಿತಂಗಳಂಸೆಳದುಬಿಸುಟು॥ಸುವುನದಿಂಸಾನಂದವುನಿಗರ
ಗಲೆಲ್ಲರಂ। ವಿವುಲಪುಷ್ಪಕದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟುವುನಿಗಣಸಹಿತ । ರವು
ಣೇಯುವಾದಕ್ಕೈಲಾಸಕೃಬದನಬಿಳಿವಾಹ್ಯನಿರೊಪ್ಪೇಷಣಿಂದಂ॥೬೫
ಇತ್ತಲೆವುರಾಜನತಿಖೇದವಂತನ್ನಬಾ। ಹತ್ತರಸುವಿನಿಯೋಗವುಂ
ಕಾಡಿಕೊಂಡುತಲೆ । ಗುತ್ತಿಚಿಂತಿಸುತಿರಲುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರುನೋಡಿ
ಚಿಂತೆಯೇಕೆನ್ನುಜೀಯ ॥ಚಿತ್ತಜಾಸರಂಗಬಿನ್ನವಿಸಬಳಿಕಾತಂಗ।
ವುತ್ತೆತಕ್ಕುದನಸಗಬೇಕೆಂದುಪೇಳಲದ। ಚಿತ್ತಕ್ಕೆಸಂತಂದುಕೊಂ
ಡುಬಳಿ ಕವುನದ್ದಿಖಿಳರಂಕೂಡಿಕೊಂಡು॥೬೬॥ ಬಂದನನಿಬರು
ಕೂಡಿಶಿವಪುರದಬಾಗಿಲ್ಗೆ। ನಂದೀಶನಿಂಸವುಯವರಿದುತಾನೊಳಯಿ
ಕ್ಕೈ। ತಂದೀಶನಂವುಸಭೆಯೊಳಗಕಂಡುಬೇಗದಿಬಿಗವುದ್ರಿಗಳ

ನು॥ ಮುಂದಿರಿಸಿನಮಿಸಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂದೀವಸಾ । ನಂದಮುನಿವಾಡಿದುದನೋಡಿದಿರೆಸಾಕೆಸಗ । ದೆಂದೆಂದಿಗಿಂತಪ್ಪಮಣಹವೇಸಾಕುಸಾಕೆಂದೆರಗಿಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ॥೬॥ ಪಿಂದಿಂತುಬಿನ್ನವಿಸಲೀಶ್ವರಂತಸುನಗುತೆ, ಮುಂದರಿಯದಿಂದುಮಾಡಿದನಿನ್ನುಮುದಿಸಿತಿ । ನೊಂದುಕೊಳಿಬೇಡೆಂದುಸಂತೈಸಿಬೀಗಮುರ್ದ್ರಿಯನಿತ್ತಸಲಿಮನ್ನಿಸಿ॥ ಇಂದುಧರನೊಲಿದಿನುನಕಳುಬಬಳಿಕಿತ್ತಸಾ, ನಂದಂಗಗಣಪದವನಿತ್ತಾತನಾಗಲ್ಕೆ । ತಂದರ್ಗಸಾಲೋಕ್ಯಪದವಿಯಂಕೊಟ್ಟನೆಲೆರಾಮುಕೇಳೆಂದನು॥೬೪॥ ಇಂತೆಸವಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಸ್ವರಾಣಮುಂ। ಸಂತಸಬಿಬರದವರ್ಗ್ಗಂಬಿದರ್ಗ್ಗಘವಾ। ದ್ಯಂತಮುಂಬಿಡದಿವೇಳ್ದರ್ಗ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವರ್ಗ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗಮುನೆ, ನಂತಪ್ರಭಾಭ್ಯುದಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚೆನ್ನಬಸವೇಶನೆಳ್ತಿರಿಂದಂ ... ॥೬೯॥

ಐದನೆಯಸ್ಕಾಂಡನಲ್ಲಿ ಸೇನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತುಸಂಧಿ ಪಿಲ್ಕಂಪರ ಮಣಿಪಿಳ್ಕಂ ಮೊಂಗಳ.

ಸೇನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಸಂಪನ್ನರಾದರಸು। ಚಾರಿತ್ರಮುಂಚೆನ್ನಬಸವರಾಜಂಸವಿ। ಸ್ತಾರದಿಂದಾಗಮಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗಕರುಣದಿಂನಿರವಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ನಿರುಪಮಮನಿಷ್ಟಾಮಿನಿಷ್ಕಲಂ। ನಿರುಪಾಧಿಕಂನಿಸ್ಪೃಹಂನಿರ್ವಿಕಾರಗುಣ । ಭರಿತಂನಿರಾಭರಿನಿಶ್ಚಿಂತಮವಿನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಂನಿರಾಕಾರನು॥ನಿರಪೇಕ್ಷಕಂನಿಷ್ಕಳಂಕಂನಿರಾಮಯಂ। ನಿರತಿಶಯಭರಿತಂನಿರಾಲಂಬಕಂನಿರ। ವಧಿಯಂನಿರಂಜನಂಪರಂ। ಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾಪಸುಪದನಿಳಿಜನರ ॥೧॥ ಜಂಸ್ಥಿರಾಮಮೆಶ್ಕೈವಾಚರಣೆಯಿಂದಿಂದಿರು, ಕೈಲಾಸಮುಂಪೊಕ್ಕರೆನಿಶೈವನಿಷ್ಠಮುಂಕೈಲಾಸಮುಂಪೊಗುವನುಮಧ್ಯಮಿರಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಿನ್ನೇತಕೆಲು ॥ ಕೈಲಾಸಪುರಬಂಗಲೊಳಿವರ್ಗ್ಗಲಿಂಗವುಂ, ಶೈಲಾಧಿಕಷ್ಟಮಿಗವೀರಶೈವರವಾಪ। ಲೀಲೆಯಿಂಪೊಗಿಸುವರೆನಲ್ಕವರಕಥೆಯ ನಾಗುಸುರೆನಲ್ಕಂತೆಂದನು॥೩॥ ನೀತಿವಿಡಸಮವೇದಗಳೆಂಬಮಾತುಮಂಗ। ಜಾತಿಸೂತಕಮಿಲ್ಲವೆಂಬವ್ವೆಯೆಂಬಳ್ಳಿ । ಪೇತಸೂತಕಮಿಲ್ಲವಾಸಿನಂಬಿಗರಡಸ್ಸಿಲ್ಲವಾಸಿಂದುಮುಂಗ॥ಜಾತಸೂತಕಮಿಲ್ಲನಿಚ್ಚಿಬಾಚಯ್ಯನೆಂ । ಬಾತಂಗತಿಳಿಯಲೆಂಜಲಸೂತಕವುದಿಲ್ಲ । ಭೂತಳಾಧಿಪತಾಚಿರಾಜನುಂಪಾ

ದೋದಕದವುಹಾತ್ಮೆಯುಪುರುಷನು ॥೩॥ ವೀರಶಂಕರದಾಸನುಲಿ
ಕನಸಿನೊಳುಭವಿಯುಸೇರಿವುಟ್ಟಿದೆನೆಂದು ಕಾದಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗೆಶ ।
ರೀರವುಂಕೊಟ್ಟು ವಿಗೆಕರುಳಕೇತಯ್ಯನುಂ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸದೆವುರಿ
ದು ॥ಕ್ಷೀರವುಂಕೊಂಡೆನೆಂದುರಿಕಳ್ಳರಳಂತೆಗೆದ। ಧೀರಶೀಲದಪರ್ವ
ತಂತಾಯುನ್ನಡಿಯೆಕರುಳೆ । ತೋರಣಂಗಟ್ಟಿದಂಕೇಳೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು॥೪॥ಗಂಡಗತ್ತರಿಯನಾಚಂಶಿವನನಿಂದಿಸಲು॥
ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿಕಡಿಯುಲ್ಕೆಪರಸವುಯದವ । ರಂಡಲೆದುವುತ್ತೆ
ತಲೆಯಂಗಂಡಗತ್ತರಿಗಕೊಡೆರಾಚವುಲ್ಲಯ್ಯನು॥ ಕೊಂಡುತಾಳೆವ
ನೊತ್ತೆಚಿಕ್ಕರಾಚಯ್ಯನು। ದ್ರಂಡದಿಂಪಾಡಲಿಸ್ಪತ್ತೈಕ್ಕರುಲೀಲೆಯಿಂ
ವುಂಡವುರೆಕುಣಿದಾದಿವುತ್ತೆಶಿರವುಂಪಿಡೆದುದೇನೆಂಬೆನ್ಮಕ್ಕರಿಯು
ನು॥೫। ಸರಶರಣನೆಸವಹಾವಿಚಪಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯನಿಲುತವಿಪ್ರವಾದ
ದಿಂದೆಶುನಕನಕೈಯು ಲಿರದೆವೀರವನೋದಿಸಿದಂತೆಜಂಬೂರಕಾ
ಳಯ್ಯನೊಲಿದೋದಿಸಿ॥ ಶಿರವನರಿದಕ್ಕರಿಂಗಕಾರಡಿಬೆತ್ತಿ। ವು
ರಳಿಪತ್ತಿಸಲಾಗಗೋವಿಂದಭಟ್ಟನಾ । ಶಿವದೇನಿರ್ಮಾಲ್ಯವೆನುತೆ
ನುಪಕವರಿದುವುಮೂರುದಿನದೊಳುಪಡೆದನು ॥೬॥ ಸರಗತ್ತೆಂದು
ಪೊಂಟಿಗಬಂಕಿದೇವನುರಿ। ಪೊಂಡಪತ್ತೈಯನೆಸವಕೊಡ್ಡುಸಲು ವಿ
ನಾಶಾಲನಿರದೆಬತ್ತಿರ್ದಬಿಲುವಿಯನೀಗನಿತ್ಯುಜಂಗವುಕ್ತಿಯೆ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶಿವನೆರಿದಾರತಿಯುನೆತ್ತಿವುಗುಳ್ದಿದಿಸಲವೆ । ನರಿಬತ್ತನಿಂ
ತುಟರುವತ್ತೆರಡುಬಾರಿಬೊಳ್ಳು। ವುರಳಿವುರಳಿವುದಿಸಲಾವುಸ್ಥಳಂ
ಗಳಿಗಬೀರಂಗಂಗಳೆಂಪಡೆದನು ॥೭॥ ಪರರಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶನದನೇವುದ
ವನೊರ್ವ। ಸರಶರಣಬೊವ್ಮಯ್ಯನನ್ನಸ್ವಲಿಂಗವುಂಕರದೆವುಟ್ಟಿ
ಲ್ಲ ಳಿವನೇವುದನನೋರ್ವಬೊವ್ಮಯ್ಯನೀರ್ವರುಬಸವನ॥ಅರವು
ನೆಗಬಂದುಶಿವಪೂಜೆಯುಂದಾಡಿಕೊಳ್ಳು। ತರಲವನಲಿಂಗವುಂವುಟ್ಟಿ
ಪೊಡವುಡೆಜೀವ। ವಿರದೆಪೋದುದುವುಟ್ಟಿದೊಡೆಶರಣವುಂಬಿ
ಡುವಬೊವ್ಮಯ್ಯನೊಡನಿಂದಂ॥೮॥ಸರಸದವುಹಾದೇವತಪ್ಪಾ
ದುದೆನುತಸುವ । ನಿರದುಳಿದನೀತನುಂವೇಣೋರ್ವರಂಕಂಡು। ತರ
ಹುಸದಸುಪುಳಿದನಿನ್ನೊರ್ವಬೊವ್ಮಯ್ಯನೀವುವ್ವರಂಕಾಣು
ತ॥ ಶರಣಸುಂಬಸವಂಗಿಯುಳಿವೆನೆಂಬನಿತರೊಳು । ಕೊರಳಿಗಲಗಂ
ಪುತಿವೀರಬೊಕಯ್ಯತಾ। ನಿರದೆವುಂವರಜೀವವಂಪಡೆದನೆಲಸಿದ್ಧ
ರಾವುಕ್ಕೇಳ್ದಿತ್ತಯನು ॥೯॥ ಜಿನಭಕ್ತನೆಸವದೇಸಿಂಗಬಲ್ಲಾಳನಾ।
ತನವುಡದಿಸುಗ್ಗಲೆಯುಶಿವಭಕ್ತತನ್ನಗುರು । ವೆನಿಪದೇವರದಾಸ

ನೆಂಜಿನರಕೊಡೆವಾದಂಗೆಯ್ವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು॥ತೊನೆವಘಟಸರ್ಪನಂ
ಚಂದ್ರಶಾಂತದಲಿಂಗವನೆವಾಡಿಗೆಸಿಜೈನರಿಗಾಜ್ಞೆಯಂವಾಡಿ ಜಿ
ನವತಿಯನಂದುಶಿವಭಕ್ತನಂವಾಡಿದಳೆದೇನೆಂಬೆಸ್ಟ್ಟರಿಯನು॥೧೦,
ತೆಲುಗಜೊಮ್ಮಯ್ಯನೆಂದೆಂಬವಂಗಧರ್ಮ। ನೊಲವಿನಿಂವ್ಯಗವಾಗಿ
ಪಲ್ಲಟ್ಟಮುಕ್ತಿಗುರಿ । ಸಲಿಸಿಶಿವನಿಂದೆಯಂವಾಡುವಪುರಾಣಕನ
ನಿರಿಯೆಂಬೆವ್ಮಡಿರಾಯನು॥ಮುಳಿಸಿನಿಂಕರಿಸಿಪಾರ್ವನನಿರಿಯಾ
ಕೆಂದು। ತಿಳುಪೆನಲುಶಿವನನಿಂನಿಸಿದನೆಂದಾತನಂ। ಪುಳುರಾಸಿಯಂ
ವಾಡಿತೋರಿದಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಪಟ್ಟರಿಯನು॥೧೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈ
ಸಿದ್ಧರಾಮಹೆಂಡದಕಂತಾರ। ತನ್ನಕೈಯಂಕಡಿದುಕೋಲಶಂತಂಬಿ
ತ್ರವುಮಂನೋಡಿಜಂಗವುವನಿರಿದನೆಂಕೊಂದುಕಕ್ಕಯ್ಯನಾಶಂಕರನ
ನು॥ಪನ್ನಗಾರಿವ್ಪಜನಭಜಕನಾದನನರಿದು। ಮುನ್ನಂಪ್ರಭಾತಮಯ್ದ
ನಣುಗನಳವಿಗೆಸತ್ತ। ಕನ್ಯೆಗಸುವಂಕೊಟ್ಟವಿಹಮೆಯಿಂಮೆರದನದ
ನೇನೆಂಬೆಟ್ಟಿಲಿಯನು॥೧೨॥ ಲುರಗರಾಯಣ್ಣನೆಂಬವನೋರ್ವಸೂ
ಳೆಮನೆ। ಯುರಿಯಲ್ಲಿಬೇಯಲನಕಳವಳೆಂಗನುಜೀವ। ರಿರದೆಸಳೆವ
ಳಿಸಲಗ್ನಿಯವುಣುಪಿಸಾಕೆಯನುಂಗುಳ್ದಂಪಾಸನರೊಳು ॥ ವರ
ಜೋದಮಾಯಣ್ಣನಂಗಮುಂನೇಡಲ್ಕೆ । ಕರಿಯನಿತ್ತಂದಕ್ಕಪಬ್ರಾಹ್ಮ
ನೆಂಬೋರ್ವ। ನರಸುನಿಜಸಮುವಚಕಾರನಜಂಗಮುಂಪ್ರೀತಿತಲೆಯ
ನರಿದಸುವಿಕ್ತನು॥೧೩॥ ಪರ ತೆಜಂಗವುಕೆಸಿಸಸೇಳ್ದನದಂ ಬಂತ
ದಿರೆಲಕ್ಕಮುಂತೊಂಬಿಪಾರ್ವಸಿದವಾತಂಗಂಗಳೆಂಗಣಾಕ್ಟ
ಪ್ಪನಿರದೆಸೆಳದಂಕಕ್ಕಸ। ಮಾರಣ್ಣನೆಂಬಂತಂಪೆಂಡತಿಯಂತನ್ನೆಡೆಯ।
ನಾರಯ್ವಪಾಜಂಗಮಂತನ್ನೆಡಗೆನುನೈಕೂರಲಗಿನಿಂದರಿಯುತನ್ನ
ಪಾಲಂಕೊಂಡುಜಂಗವುಕ್ತಸುವಿತ್ತನು॥೧೪॥ ವರಮುಷ್ಟಿಚಾಡೆಯ್ಯ
ನಂದುಮುಷ್ಟಿಯುಸಂಗ । ನುರುತರದಜಂಗವುಕ್ತವೃತಫಲವುಂ
ಮಾಡಿ।ಪರಿಕಸಲುಪ್ರಳಿದರ್ಬಸವಗಸುಖಂಪಡೆದುಸತ್ತವಳೆನೆಬ್ಬಿ
ಸಿದನು॥ ಇತದಿಕೊಂಪ್ರಭುದೇವಮಯ್ಯನೊಲವಿಂದೆಯ್ದಿನರವಾಳ
ದಿಂದಹಸಿದಾಲವುಂಮೊದಲಂತೆ। ಮುರಳಿನಿರ್ಮಿಸಿಸತ್ತಕುವರಂಗಪರ
ಣವುಂಕೊಟ್ಟನರುದಿಂಗಳೆಡೆ.॥೧೫॥ ವರಸೇವನಾರಾಧ್ಯರಂಕಂಡು
ಧರಣಿಪಂ । ಶರಣೆಂನೆಪರಸದಿರೆನಿಂಬಸುತವುನೆಗಬರ। ಲುರಗದಪ್ಪ
ದಿನಳಿಯಲವನರಿಸಿಬೇಡಿಕೊಳಲರಸಗಂದಸುವಿತ್ತನು॥ಗುರುದರುಶ
ನಕೆಕದಿರರೇಮಯ್ಯನ್ಮೈದುತ್ತ । ಪುರವೊಂದರೊಳುಸೋವುನಾ
ಥನೆಂಬನತನುಜ । ನುರಗದಪ್ಪಬನಳಿಯಲುರೆಸವಾಧಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದೇ

ಳ್ಪಿವಸಕೆಬ್ಬಿಸಿದನು ॥೧೬॥ ಅಮರಗುಂಡದಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾರಾಧ್ಯರು । ತ್ವಮಪಾದುಕೆಗಳೆಂಭ್ಯಯಂಸೋಽಂಕೆಕಾಲ್ಗಳಿಡಿದು ॥ ನಿಮಿಷದೊಳಗವರಾಜ್ಞೆಯಿಂಕೂಲವುಂಪತ್ತಿಗುರುಭಕ್ತನಂಭ್ಯವಡೆದಂ ॥ ವಿಮಲಪಾಷ್ಠವತಿಯನೋರ್ವಗುರುಭಕ್ತಾಂಡಿ । ನಮಿತವಚನದಿಕರೆಯೆಂಗುರುನೆರದುದಂಪೇಳೆ। ಬಿಮಿಗೂಳಿಸಿದಷ್ಟಿಗಳನಾಕ್ಷಣಂಕಿತ್ತುಗುರುಕರುಣಿಂಪಡೆದನಂದು ॥೧೭॥ ಪಿಲ್ಲಗೂಂಡದಮಾದೇವನುಮುಷ್ಠಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವನೇಮಮೊಂದುದಿನ । ದಲ್ಲಿಮರೆಯಿಂರಗಲಿನ ಬಿಂಬಮುಂಕಂಡುಕಣ್ಗಳಿನುಗಿದು ಮರ್ಛಿಪಡೆದಂ॥ಸಲ್ಲಿತಗುರುಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರುಪಕರಣ, ಮುಲ್ಲಿತನ್ನಂಭ್ರಿಗಳಸೋಂಕಕಾಲ್ಗಳೆನರಿದು। ಪಿಲ್ಲನಾಗುರುಕರುಣಿಂವುಗುಳಿಪಾದಂಗಳಂಪಡೆದನೇಂವೆನೆ ॥೧೮॥ ಒಯ್ಯನೀಶ್ವರನಿಂದಪಡೆದುಶಂಕರದಾಸಿ।ಮಯ್ಯಂನೊಸಲ್ಗಂಣಿನನ್ಯೈಜಂಗಳಂ। ಕೈಯೊಡನೆನೋಡಿದಬುಸುವನೀಕ್ಷಣಿಂದತವನಿಧಿಯಜಡದಾಸಯ್ಯಕೈಯಾರಿಪಡೆದು ಬತ್ತಗಳಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಾಲಯಕಪ್ಪಲಾತನೀಕ್ಷಿಸಿತನ್ನ। ಕೈಯೊಳಿವನಡಗಿಸಲ್ಲದುತಾತಂಪಡೆದತವನಿಧಿಯದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೯॥ಬಂದುಕೊಂಡಾಡಿಶಂಕರದಾಸನೊಕ್ಕಸಲ್ಲಿಂದತವನಿಧಿಯಾಗುವಂತೆನೇಮಿಸಿಬಳಿಕ । ಬಂದೋಲ್ಯಮುಸಣಿದಾಮಾರಯ್ಯನೆಂಬವಂಮುಸಣಿಯುಂಕುಣಿಯುಂಕುಣಿಸೆತನ್ನ ॥ನುಂದಿಮುಸಣಿಯೆಯನುತಪಣಿಗಣತಿಗೆಮುಪ್ಪಿರ।ಳಿಂದದಂಪೆರಚುಮಂಗಲ್ಲಸಂಕರಿಸಿದಿ । ನೆಂದುಸೊಗಳಲುಮುಸಣಿಯಿಂದಿಪಿಕಾತಂ।ಪಣಿಗಣಿನಮಗುಳಿಸಿದನು॥೨೦॥ಜಂಗಮಕೆಸನ್ಯಾಸಿಮಂತಂಗಿನಿತ್ತನುದೆ। ಸೊಂಗಳಿಪಿಡಿದಕಂಕರಿಸೋಲಿಸಿಂದೆಕೆ । ನ್ನಂಗದೊಳಿಪ್ಪೆರಮಂಗಿಂಪಸುಷ್ಠನುಂವಾಡಿವೊರನವೇಮಯ್ಯನಿತ್ತಂ ॥ ಶಂಗದಸುವರ್ಣಮಯಮಂಡುಕೋಲುಗಳನಿ । ತ್ತಂಗಣಿಸಯಾಸೋಳಿಗಯ್ಯನಾತೆರದೊಳೇ।ಸೊಂಗೊಲ್ಲಳೆಂನುಶಿಯಚಂದಯ್ಯನಿತ್ತನೆಲ್ಲರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದರು॥೨೧॥ಬೊಂತೆಯನುಮುಚ್ಚಿಣಿಬೊಂತಾದೇವಿಬೊಂದಿಂಬು। ಕಾಂತೆಜಂಗಮಕಪ್ಪೊಂನಿತ್ತಳಿರವಾಗಿ ॥ ಡಂತನಿಸಸಸ್ಯಂಭ್ಯಯಷ್ಟೊಂಗಳಂಕೊಟ್ಟುಜಂಗಮಕೆಶೂಲಾಯುಧಂ॥ ಸಂತಸದಿಕಿತ್ತದೊಳಗಿರ್ದಪೆಂಣಂಕೊಟ್ಟಮುಂತವಗಳೆಳಭಕ್ತರಕಂಮುಕುರುದೊಳು । ಕಂತುಹರಮೂರ್ತಿಯಂಜಂಗಮಕೆತೋರಿದಂರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥ ಕಂಬಾಽಭೋಗಂಣನಭವನಂಕ್ಯಜನಾಗಿ । ತಾಂಬರಲುಪ್ಪಾಜಿಸಿದ

ನೆಂದುವಿಪ್ರರುನಗರ । ಮುಂಬಿಟ್ಟುಸೊರಡಿಸಲ್ಕೊರಲಿಂಗಂಗಳಾತನ
ಕೂಡೆವಲಸದೆಗೆಯೆ॥ ಯೊಂಬುದೇಂಚೋದ್ಯವುಂಮರಳಿಬರೆಲಿಂಗ
ದಕ್ಕದಂಬನೊಡನೈತಂದುಪೀಠಂಗಳೊಳುಪಲ್ಲಟಂಬೋಗಿನೆಲಸಿದ
ವೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಕಟ್ಟರಿಯನೀನೆಂದನು॥೨೨॥ಎಸವಗ್ರಹಾರಪೋ
ರಾಂಡಲದಸೂರಾಂಬೆ । ಬಿಸಕಂತನಂಸ್ಯಜಾಕ್ಯತಿಯೊಳೈತರೆಕಾಂ
ಣು। ತೊಸೆದುಪ್ರಾಜಿಸೆವಿಪ್ರಜನವಮವಳಿವುನೆಯಸುತ್ಕಂಮುತ್ತಿಸ
ತ್ತಿಕೆಲಿಯೆ॥ರಸವುಮುಂಸುರಿದುಚಪ್ಪಿರಿದುಣುತೆಕೆಟ್ಟಿನಾಂ । ಬಸ
ವಮ್ಮಕೊಂಡಪಬುರ್ದಧರೆನುತಶಂಭುತವ। ಕಿಸಲಭಯವುಮಂಕೂಟ್ಟಳಿ
ಭವನಾಕ್ಷಣದೊಳಿಗಬುಯುಜಾದನೇನೆಂಬಿನು॥೨೪॥ ಎಸವತೆಲುಗೇ
ಶನುರೆನವಂಗವುಮುನರಿದು। ಮುಸಣಿಯ್ಯನೆಂಬವಂಗದೊಳು
ನೋಡಿಸಮು। ರಸಭಾವದಿಂಡಕ್ಕೆಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಪ್ಪವಪ್ಪಿವರಣ
ದಿಂದಿಬಿಳಿಕ॥ಬಿಸೆರಭವನಾಭಾನುದೇವಂಗಗುರುವಾಗಿ। ಯಸವಾಂ
ಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧಗಾಣಿಸಿದನಾ। ಲಿಸುಬಡಿಬ್ರಹ್ಮನಾಕಸಿಸೊಳುಬ
ಡಿಹೋರಿಕಾಯಕಮನುರಿಪಡೆದನು॥೨೫॥ಮಿಗಯಲೀಶ್ವರದಕೇ
ತಯ್ಯಂತನೂಜಂಗೆ। ಮಗಳನೇಮದುವೆಯುಂಮಾಡಿದಂಸುರಿದಬೀ।
ಜಗಣಂಗಳೆಂಬಿತ್ತಿಬೆಳೆದನಾತನಯೂರಬಾಚಯ್ಯನಂತೆಯ್ದಿದಂ॥ ಒ
ಗೆದಮರುಕೂಳೆಯೊಳುತೆನೆಗಳಂಕೊಯ್ವನುರಿ। ಸುಗುಣನಿಳಿವಾಳ
ಬೊಮ್ಮಯ್ಯನುಂಬಿತ್ತಲೇ। ಬಿಬಿಧಯಧಾನ್ಯಂಗಳಂಬಿಳಿದನೆಲೆಸಿ
ದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೨೬॥ ಶೂಲಾಯುಧಂಪಿತ್ರದಿಂಬರೆದಹೆಣ್ಣ
ನತಿ। ಲೀಲೆಯಿಂನಿಜಮಾಡಿಜಂಗಮಕ್ಕೆನ್ನಾ । ಕಾಳಿರಾಜಂತನ್ನ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆಷಡುರಸಾನ್ನಂಗಳಂತಾನುಣಸುವಂ॥ಪೇಳಲೇನ್ಪೆಚತಂಸ
ಲಿಸಿದರಸಾಯನಂ। ಮೇಲೆತನ್ನಯಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದನನುದಿನಂ। ಶೀಲ
ವಂತಂಕೇತಿತಂದೆನಿಷ್ಟಲಿಂಗಮುಳಿಯನೀರನೊಲವಿಂತರಿಸುವಂ॥೨೭॥ಸ್ಫ
ಲಿಕಾಮನುರುತಪದತವನಿಧಿಯಪಡೆದನ್ಯೆ। ಬಳಿಕಲಾಕೋಟಯಾ
ಶಿವನಾಗಮಯ್ಯಶಿವ । ನೊಲವಿನಿಂದಿರದಿಷಾನ್ನದಮುಳಿಯಬರಿಸಿದ
ನದಂಬಿಗರಚೌಡಯ್ಯನು॥ನಲಿದುಸಂಗಾರಯೋಗರವದಾಂಟಿದನಾಗ।
ಕಲಿಚಂಡಕೇಶಿವಯೋಗಭಕ್ತರಿಬ್ಬರುಂ । ಸಲಲಿಂಗದಲ್ಲಿಹೊಕ್ಕಡಗಿದ
ರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೮॥ ಬಿಕ್ಕಲಿಗನಾಚಯ್ಯನಿರ
ದಿಗೀತವಪಾಡಿ। ಮುಕ್ಕಂಣನೊಲಿದಾಸ್ಪಸಾದವುಂಕೊಟ್ಟನಾ। ಕಕ್ಕ
ಯ್ಯಗಂದುಕಂಕರಿಧನಿಗೆಕುಣಿದನಾಭೂಧರಂಗೊಲಿದುಕುಣಿದ॥ ಬಿ
ಕ್ಕಯ್ಯಗೊಲಿದುನಿಜಲಿಂಗವಾದಂಸೊಲ್ಲೆ । ಗಕ್ಕವಾರಣ್ಣಿನುಂಜುಂಗ

ಮಕೆವೃಷ್ಟಿನ್ನ। ವಿಕ್ಕಲಾತಂಗೊಲಿದನೆಲೆಸಿದ್ದರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದು
ನಿರವಿಸಿದನು ॥೮೯॥ ಉಡುಗಣೆಯುಪೆರುಮೊಳಿಜಂಗನುಕೆರಾಜ್ಯವಿ।
ತ್ತಿಡುಗಡಲಪೇರ್ಮಡಿಸುಧನಧಾನ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟು। ನಿಡುಗುಡಿಯ
ಮಾರನಾಸತಿಯಸೀರೆಯನಿತ್ತುಸಿಂದುಬಜ್ಜಿಳಿತನ್ನ ॥ಮಡದಿಯಂ
ಕೊಟ್ಟಾಯುದಕ್ಕಿಯಾಮಾರನಂ। ದೊಡನೆಸತಿಯಂಕೊಟ್ಟುಪಪ್ಪೆ
ಯನುಂತನ್ನ। ಮಡದಿಯಂಕೊಟ್ಟುಮುಕ್ತಿಯನಾಂತರೆಲೆಸಿದ್ದರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೩೦॥ಗುರುವೀರಬೊಮ್ಮಯ್ಯನೊಲಿದುಪರವಾ
ದಿಶಂ। ಕರಕೂಚಿಗನಕೊಂದುವೀರಬಲದೇವನಂ । ದಿರದೆವಿಲನಾ
ಡಜೋಳೆನತಲೆಯನರಿದುಸಗರದಬೊಮ್ಮದೇವನಾಗ ॥ ಪರವಾದಿ
ಚಪಣನಂಕೊಂದುರಾಜಪ್ರಸ್ಥ । ನರಿದುಸುಕುಮಾರಸೆಟ್ಟಿಯತಲೆ
ಯನಂದುಶಂ। ಕರನನುರೆವೆಟ್ಟಿಸಿದರೆಲೆಸಿದ್ದರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿ
ರವಿಸಿದನು ॥೩೧॥ ಪರಮಭಕ್ತುಂತನ್ನಗುರುವೆಳಿಯೆತಾಂತನ್ನ। ಹರ
ಣವಿತ್ತವರನುಳುಹಿದನುಬಿಲ್ಲಮರಾಯ। ನಿರದೆತನ್ನಯಗುರುವಶಿ
ವಲೋಕಕೆಯ್ದನಾಗೂಗೆಯವಾರಣ್ಣನು ॥ ಗುರುವಿನುಪದೇಶದಿಂ
ಮುಕ್ತನಪಡೆದಂಮಗಗೆ। ಗುರುವರನಹೆಸರಿಟ್ಟುಕಾಯಸಿದ್ಧಿಯನಾಗ।
ಕರದಿಪಡೆದಂಬೊಪ್ಪಿದೇವನೆಲೆಸಿದ್ದರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩೨॥
ಓಲಿದುಶಿವಲಿಂಗಮುಂಮಾವಾರಧೂಳಯ್ಯ । ನುಳಿಯಮೊನೆಯಲ್ಲಿ
ತೋರಿದನುಮಾಚಯ್ಯಂಗೆ। ಬಲಿಯಲ್ಲಿತೋರಿದನುಚಿಕ್ಕತಿಗೆಲಿಂಗ
ವಾಭೀಮರಸಗಂತೋರಿದಂ॥ ಬಳಿಕಲುರಿಲಿಂಗವಾಪೆಡ್ಡಯ್ಯನಿರಿ
ನೊಳು। ನೆಲಸಿತೋರಿದನುಸೋಮ್ಮಳಬಂಚಿರಾಜಂಗೆ। ನಲಿದುಸೌರಾ
ಷ್ಟ್ರಸೋಮೇಶಂಕೊಟ್ಟಾರದಿಂತೋರಿದಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩೩॥ ವೀರ
ರೇಚಯ್ಯನಾಲಿಂಗಕ್ಕೆಶಿರವನರಿ। ದಾರತಿಯನೆತ್ತಿತ್ತಿಮಾರಳಿಪಡವಂ
ಸರಾ। ಚಾರಿಯುಂದಾಕೇಶಿತಂದಿತನ್ನಯತಲೆಯನಾಗಭವಿಮುಟ್ಟಲಿ
ರಲು ॥ ಬಾರದಿಂದಾತಲೆಯನರಿದುಪಡದಂತನಗ। ಮಾರಹರಪ್ರಾಜಿತ
ಪ್ಪಿದುದೆನುತೆಬಾಜಯ್ಯ। ನೋರಂತೆತನ್ನತಲೆಯಂತರಿದುಪಡದ
ನೆಲ್ಲರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೩೪॥ ಕಪಿಸೋವಿದೇವಯ್ಯನೆಸವಲಿಂಗ
ಕತನ್ನ। ತಲೆಯನರಿವಾರಿಯೆತ್ತಿಬಳಿಕಾಗಲಾ। ತಲೆಯಪಡದಂ
ಜೈನವಾದದಿಂದೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನಾಗತನ್ನ ॥ ತಲೆಯನರಿದೇಳ್ದಿ
ನದಮೇಲಿಪಡದಂವುತ್ತೆ। ಸುಲಿಗರೆಯಸೋವಣಂನಮಿಸಿಜನನಂಹ
ತಿಸಿ।ಬಲುಲಿಂಗಮುಂಮಾಡಮಾರುಡಿಗನಾಚಯ್ಯನುಂಜಿನರನುರೆಹ
ತಿಸಿದಂ॥೩೫॥ಹರಭಕ್ತನಾದಯ್ಯನರಸಿಪದಮ್ಮಾವತಿಯ । ರಿರದೆಜಂಗ

ವುಕೆಂದುವಮಾಡಿದಂನವಜಿನರ। ಕರುವೆಗಿಂದೊಯ್ದಲಾಸತಿಯುಕೊ
ಲಿಜ್ಜೆನರಿಂಹುಲಿಗರೆಯಸೋವೋಶನ॥ಕರದುತಂದಲ್ಲದುಣೆನೆಂದು
ಹಾಸ್ಯವನಾಡೆ।ಸುರಹೊನ್ನೆಯಂಬಬಸದಿಗೆಬೇಗಹುಲಿಗರೆಯು। ಪೊ
ರದಸೋವುಯ್ಯನಂಕರೆದುತಂದಾದಯ್ಯನಿರದಿಜ್ಜೆನರಹತಿಸಿದಂ॥
ಹರುಷದಿಂವೂರ್ಜನೈನಾರ್ಯವಂಜೂಜಾಡಿ।ಭರದಿಸೋಲಲ್ಲಟ್ಟಿಹಾ
ಯ್ದಪಣಿಗಣ್ಣೀರೀ।ನಿರುತಜಂಗಮದೊಡವೆಯೆನುತಹರುಗೊಂಡು
ನಾಚಿರುತೊಣೆಯನುದ್ದಂಡನು॥ತೆರಳಿತಬಲೆಗಜಂಗಮಾರ್ಚನೆ
ಯವಮಾಡೆಂದು ಪಿರಿದರ್ಥವಂಕೊಡಲುಬರದೊಳಗೆಬಂದುಗಳಿ। ಗಿ
ರದಕ್ಕಬಂದುಬಂದುಗಳೆನರಿದಾಕೆಯಂಸೀಳ್ದುಶಿವಪುರಕ್ಕೈದಿದಂ॥ಸಿರಿ
ಯಾಳಸೆಟ್ಟಿಯಮಗನಂಕೊಂಡುನೀಡಿದಂಹರನದಂಭುಂಜಿಸಿದನೀರ್ವ
ರುಂಹೊರಗೆಕಲು। ಗಿರಿಜೆಯುಂಚಂಗಳೆಯುವಾಸಲಾಯುಧವನು
ನೆಸ್ತೈತಂದುಬೇಡಿಕೊಳಲು॥ಮಗುಳಿಯೊಳಗನಿಸಿದಂಬಾಹೂರಚಿಲ
ವ್ಮಣ್ಣಾಕರಿಯಕೊಂದಸವಿಕ್ಕುಜೋಳರಾಸಿಯೊಳುಶಂ।ಕರನನೋ
ಯೆನಿಸಿಕಬ್ಬಂಕಲ್ಲಂದಿಗಂಮೋಯ್ದುದಂಭಕ್ಕಿಯಿಂದಂ॥೩೯॥ ಕಾಳಿ
ವ್ಮನೆಂಬಾಕೆಕಗ್ಗಲ್ಲಿನಿಂಕರೆದ।ಪಾಲನೀಶಂಗುಣಿಸಿದಳುಬಳಿಕ್ಕದೆ
ಯಾ । ಕೋಳೊರಕೊಡಗೂಸುಪಾಲನೀಶಂಗೆರದಳೊಲವಿನಿಂಬಲು
ಹೇತನು॥ಗೂಳಿಯಂತರಿದತಾಯೊಡೆಲನಿಬ್ಬಗಿಮಾಡಿ। ಸೀಳಿದಂರಾ
ಮನಾಥಂಭೀಮನಾಥನಾ।ಚೋಳಿಯಕ್ಕಂಸವಿದಸುಗ್ಗಿಯುಂತಾನುಂ
ಡನೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೩೯॥ಕಂಗಳವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಲವಿನಿಂದಾ
ಗತಿವ। ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿತನ್ನಯವೆರಡು। ಕಂಗಳಂತೆಗದು
ಪ್ರಾಜಿಸಿವುಗುಳಿಪಡೆದನಾಕಂಗಳಾದೇವಯ್ಯನು॥ ಕಂಗಳಂತೆಗೆದು
ಪ್ರಾಜಿಸುತಿರಲುದೂಷಕಹ। ನಂಗಳತಿಪಾಸ್ಯವುಂಮಾಡೆಮಾಜಾರಲ
ಕನ । ಕಂಗಳಂತೆಗೆದಡಕೆವುಗುಳಿಪಡೆದಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು॥೪೦॥ ಶಿವರಾತ್ರಿಸಂಕಣಪುಂಗಂಜೆಬಿಲ್ವದಳಿ। ನಿವಹದಿಂದಚ್ಚಿಸಿ
ದನಾತೆರದೊಳಪ್ಪಯಂ।ಶಿವರಾತ್ರಿಭದ್ರಯ್ಯರುಂಪ್ರಾಜಿಸಿದರುಬಳಿ
ಕಂಪಾಲವುಲ್ಲಯ್ಯನು॥ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಾಜೆಗಂಕರವೀರವೊಂದುಳಿಯೆ।
ತವೆತನ್ನಕಣ್ಣಿತೆಗದೇರಿಸಿವುರಳಿಪಡೆದ।ಶಿವಯೋಗಿದೇವಯ್ಯನುಂ
ತನ್ನನಾಲಿಗೆಯನರಿದಿತ್ತುವುರಳಿಪಡೆದಂ॥೪೧॥ ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಯ್ಯ
ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗ। ಕರಣನೇಸತಿಲಿಂಗವೇಪತಿಯೆನಲ್ಕಾಗ।ಲುರದ
ಲ್ಲಿಕುಚಗಳೀವುಮಾಡಿದವುಹೇರೂಢಹೆಂಣುತಾಂಗಂಡಾದಳು॥ ಪರಿವ
ಳಿಗೆವೈಹಕ್ಕವಂಜಂಗವುಕ್ಕಕ್ಕ।ರದಿಗಂಡಂಜೈನಪೊರಡಿಸಿದೊಡೈ

ವಿಶಂ। ಕರನೆಂದು ಜಿನನಪ್ಪಿದೊಡನೊಡೆದು ವೈಜಕೇಶ್ವರಲಿಂಗನಾದು
ದೊಲದು॥೪೦। ಪರಮಶಿವಯೋಗಿವಲ್ಲರಸರಾಜ್ಞೆಯೊಳಿಸಿರಿ। ಗಿರಿ
ಯಿಂದೆಸಕಳೀಶವಾಪರಾಜಂಬಂದು। ಹರುಷದಿಂಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊ
ಳಿರುತಿರೆಬಿಕ್ಕವಾದಣ್ಣಳಿಯಲವನ॥ ಅರಸಿವಾದೇವಿಮನೆಯೊಳು
ಸವಾಧಿಯತೆಗವು। ತಿರೆಯಾಕಿಯಣುಗನಾಬಾಲಲಿಂಗಣ್ಣನಂ। ದಿರದ
ರುಪೆಸಕಳೀಶವಾದರಸರಾಬಿಕ್ಕವಾದಣ್ಣನಸುವಪಡೆದಂ॥೪೩॥ ಪರ
ಮೇಶಿವಲಿಂಕವುಂಚಣನಂದುಬೆರಳೆನರಿ। ದರಿದುಶಿವಗೀಯಲಾದೂಷ
ಕರುನಿಂದಿಸ. ಲ್ಕಿರದೆಕಾಸಿಯುವಿಶ್ವನಾಥಂಗನಲವಿಂಗದಾಧರನೆನಿಪ್ಪ
ಪೆಸರ। ಹರಿಯತಂದಷ್ಟಬೀಳಿಸಿದನರಿಯಮರಾಜ। ನರಿದನಾಹರಿಯೆಂ
ದುನುಡಿದನಂಸಕ್ಕೆ। ನಿರದೆಹರಿಯಂದನಂಹುಟ್ಟಿನಿಂದಿರದಳಿಲರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೪೪॥ ಬಲ್ಲೆನುಂಬಲುಲಿಂಗಮುಂಮಾಡಿಮೀರಿದನಾ।
ಬಲ್ಲೇಶವಲ್ಲಯ್ಯನೆಸವಕಲಿಗಣನಾಥ। ನಲ್ಲಲ್ಲಿಭವಿಗಳೆಂಪಿಡಿತಂದು
ಲಿಂಗಳೆಂಧರಿಸಲೀಶನರಿದು॥ ಮೆಲ್ಲನೈತರಿಕಂಡುಭವಿಲಿಂಗಮುಂಕಟ್ಟಿ।
ಕೊಳ್ಳೆಂದೊಡೊಲ್ಲೆನೆನೆಕಡಿಯೆನಿಜದೋಲಲಾ । ಬಲ್ಲಿದಂಶಿವಗಲಿಂ
ಗವಕಟ್ಟಿಗುರುವಾದನೆಲರಾವಮಕೇಳೆಂದನು ॥೪೫॥ ಶಿವಕುಣಿಯಲಾ
ರದೊಡೆಬಹುರೂಪಿನಿಣಿಯರಂ । ಜವದಿಂದೆಕರುಗಾಯ್ಸಿಬಹುರೂ
ಪಚಿಡನುಂಶಿವಭಕ್ತಮುಂಡಾಡಿಕುಂಬಾರಗುಂಡಯ್ಯನುಂಗತಿಗತಿಗೆ
ಶಿವನಕುಣಿಸಿ॥ತವರಾಗಮುಂಪಾಡಿಶುದ್ಧಬುದ್ಧಂಬಳಿಕ ಲವನಂತೆಭ
ದ್ರಗಾಯಕನಲ್ಲಮಯ್ಯಕೇ । ಶವತುರಾಗಂಗಳೆಂಪಾಡಿಮುಕ್ತಿಯ
ನಾಂತರಿಲೆರಮಕೇಳೆಂದನು॥೪೬॥ ರಂಗವಲಿಸೇವೆಯುಂಸೋವಂಣ
ಕಳಿವಿನಿಂ। ಹಂಗದಾಸುಕುಮಾರಕಂವಿರತಮಾಣಕಂ। ಲಿಂಗಮುಂಮೆ
ಟ್ಟಿಪುಷ್ಪದಂಡಿಲಿಂಗಮುಂಪೂಗರಡಿಗಯ್ಯಲಿಬಡಿದು॥ ಅಂಗುಗಯ್ಯ
ನಗುರುವಶಿವತೋರೆಕೇಶವಂ । ಲಿಂಗಮುಂಬೇಗಬರಲೊಡಶಿನಲ್ಲಿಂ
ಬಿಟ್ಟು। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆಮುಕ್ತಿಪಡದರಿಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೪೭॥ ವೀರಸಂಗಯ್ಯನಾಪರಮಾಪಗಳಹತಿಸೆ। ಸಾರಿಜಂಗಮವಾ
ಗಿಬರೆತನುವನಿತ್ತನಾ । ಹೇರೂರನಾಚಯ್ಯನುಂಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನ್ನ
ಯತನುವನಿರಿಸುತ್ತನು॥ವೀರಸೋವಮಯ್ಯಕಾಲೋಳ್ಕೊಳೆಗಳಂಬೆ
ಟ್ಟಿ। ನೀಚತಂದೀಶಂಗವಜ್ಜನಕ್ಕೆರದನಾ । ವೀರಭೋಗಂಣನುಂತನು
ವಬಿತ್ತೀಸಾಯುಧಂಗಳಿಂವರಿದುಕೊಂಡಂ ॥೪೯॥ ಪರವಾದಿಜೈನರಂ
ದಾಮೋಟಮಲ್ಲನಂ। ಕರದುಜಂಗಮರೂಪಿನಿಂದೆಸರಯ್ಯಗಳ। ಪೊ
ರೆದೆಕಳುಪಲ್ಕವಂಬಂದುಮೋಟಗಳಿಂದತಿವಿಯೆಕೈಕಾಲ್ಬಂದವು॥ ಕ

ರದಲಿಂಗೆಂಬುಡುವಿನೊಳುಬೀಳೆಕಾಣುತಂ। ಶರಣನೇಸತಿಯೆಂದು
ನುತಿಸಲಾಲಿಂಗವ ಲ್ಲಿರದೆವೊದಲಂತೆಬಂದುದುಕೇಶಿರಾಜದಂಡೇಶಂ
ಗೆಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ಎಸವತಿವದೇವನಾಬಟ್ಟಲದುದಕದಲ್ಲಿ। ಹಸನಾಗಿ
ತೊನ್ನುಗಳೆವಾಣಸಿದನಾಗಬಳಿಕಿಸಿಮಿಂದನೀರಿನಿಂದೇಳ್ನೂರುಮಂ
ಬಿಗೊಲದಿಂದಾಗದೂಡದೇವಂ॥ ಬಸಿದುತೋರುವಮಹಾತೊನ್ನು
ಗಳನಾಗವಾಣಸಿದನಾಸಿಂಗದೇವನಿಷ್ಟೈಶ್ವರೋಗ, ವಿಸರಂಗಳೆಂಬ
ವರವೇಲೆಬಿರಿದೀಕ್ಕೆದಂರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೫೦॥ ಇನ್ನುಕೇಳ್ನಿ
ರ್ವಿಷವಸಂಗಣನಿರಲೊಂದು। ಪನ್ನಗಂಕಟ್ಟಿಕಾಯಲ್ಕೆಶರಣನನಿತ್ತನು
ನ್ನತದಧರ್ಮಯ್ಯನುಂಕಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯನೆಂಬೀಶ್ವರಿಲವರನು॥ ಪನ್ನ
ಗಂಗಳುಕಟ್ಟಿಕಾಯುಲವಶರಣಮಂ ಚನ್ನಾಗಿಕೊಟ್ಟುಬದುಕಿಸಿದರು
ದ್ಭಟದೇವ। ನುನ್ನತದಪುರಸಹಿತಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆದಿದಂರಾಮೇಶಕೇಳೆಂ
ದನು॥೫೧॥ಆಪಸ್ಯೆಕೆನ್ನರಬ್ಬಿಂಸಯ್ಯನಿಷ್ಟಿಯನ್ನೆ। ಪಾಲಕಂಕೇಳೆತಿ
ಪುರಾಂತಕನನುಡಿಸಿದಂ। ಪೇಳಲೇಸೀಮಡಿವಳಯ್ಯನೇಬಿಜ್ಜಳನನ
ಡೆಯನುರಿಕತಿಸೆನುತಿಸೆ॥ ಮೇಲಲವರಬನುಕಿಸಿದನೀಯಬುಗಿದೇ
ವರುಗಳಾಲಯವಪ್ರೌಢಪಡಿಸಲ್ಕಿಂಗದತಲೆಯು। ಮೇಲೆತನ್ನಯ
ಮನೆಯಮುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲವಂಕೊರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದಾತನು॥೫೨॥
ಈತನೇಕಲಕೇತಕೊಮ್ಮಯ್ಯನಿಕಳತ್ರ । ವ್ಯಾತಯಸುಂಕವಾ
ಬಂಕಯ್ಯನೆಂದೆನಿಪಾಪ್ತಂ ತಗದಕೊಟ್ಟಪಂತ್ತನೀತನೆಕನ್ನಡಪ್ರ
ಸ್ಥಯ್ಯನು॥ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆಕನ್ನಗಳವಿನಿಂದಬಾಗ। ಪೇತನಜಾಲ
ಯಕಂತಂಡುಕನ್ನಡಪೊಂಗಿ, ನೀತಪುಚಿನ್ನದರಾಸಿಯಂಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟನೆಲರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೫೩॥ಗಾಯದದೆಬೊವ ಗ್ಗಳಿಯ
ಲಾತನನುಡವಿ ಬಾಗದದಿವಿಯಕವತಲಯುಪಂಕವದಾಂಡ। ಮೋ
ಸದಿಂಜಂಗಮಂಕಸಿದರೇಕೆಂದಾಗಗಣತನಯಂಪಡಿದಿಳಿ॥ ಸೋಮನಿ
ಲ್ಲದಯಾಸ್ಥಾಂತಯ್ಯನರಸಿಯವಿ, ನೋದದಿಂತಿನನುತೀತದಪರಿಜರ
ವಕ್ಕೆದ್ದಳ್। ಚೋದ್ಯಮೆನಿಸತಿಪತಿಯುಬೀಳ್ವರಿಂಕೈಪ್ರಗಳನಿತ್ತಳ್ವಿಗಂ
ಬರದೊಳು॥೫೪॥ ಇರದೆಸಾಳಿಂಗದೇವಪಂಪಸಿಳ್ಳಿಗೀ। ಮರಳಳಂ
ಕರದೇವರಿಲ್ಲಿವೇಸನ್ನೆರಡು। ವರುಷಪರಿಯಂತರಂಸುಸ್ಥಾಂಡದಿ
ಮುಕ್ಕಿವಡೆದನೀಳ್ಪನಮುಖವನು॥ಪರಸಲಸಿಯಂಕೆವೆರೆಯೊಳು
ಡುತಡಿಯೆಂಬ। ಪುರದೊಳುನ್ಮಿವಿಸಿಳವಿಯೆಂದುಲೌಕಿಕಸಪುಣ್ಯ
ಸಿಳನವಿರತಿಯಿಂಬಂದಳೀಮಾದೇವಿಯಕ್ಕನೀಂಕೇಳೆಂದಸು॥೫೫॥
ಈತನೆನಿಜಗುಣಮುಸಾರಾಜನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇಚಂದಿಮರಸಂಸಟಿ

ವನೀಶ್ವರನು। ಪ್ರೀತಿಯಿಂವಿರತರಾದರ್ಪಳಿಕ್ಷೀತನೇನಪ್ಪೆಯಲ್ಲವೊ
ದೇವನು॥ ಈತನೇಮಿಂಡಸಂಗಯ್ಯನೆಂದೆಬಾತ ನೀತನೆಮುಗ್ದಸಂ
ಗಯ್ಯನೆಂದೆಂಬಾತ। ನೀತನೆಲಂಪಿತಾರಿ[illegible]ಸ್ಪನಾದಿ
ಭೋಗಣ್ಣತೆಂದೆ॥೩೬॥ ಈತನೇವೀರದ[illegible]ಕೇತಯ್ಯನೆಬಾತ। ನೀತ
ನೇಡೋಹಾರಕಕ್ಕಯ್ಯನೆಂಬಾತ ನೀತನೇಲೊಡಸುಲ್ಲಟಂಕಯ್ಯ
ನೀತನೇತಳಿವಾರರಾಮಯ್ಯನು॥ ಈತಭರಿತಾರ್ಪಣದಸಂಗಯ್ಯ
ನೆಂಬಾತ। ನೀತನೆನ್ನೆವೇದ್ಯದಾಸಂಗಣ್ಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇಸತ್ಯಂಣ
ನೆಂಬಂತನೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೩೭॥ ಈತನೇದಾಸೋಹಿ
ಸಂಗಂಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೆಬಾಚಿಯಾಕಾಯಕದಬಸವಪ್ಪ। ನೀತ
ನೇನಗೆಯಮಾರಂಣನೆಂದೆಂಬಾತನೀತನೇಘಟ್ಟಿವುರಸಂ॥ ಈತನೇ
ವಕ್ಕಲಿಗಮುದ್ದಯ್ಯನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇಲಘ್ಟಿಯಾಸೋವಯ್ಯ
ನೆಂಬಾತ। ನೀತಗಾವ್ದಿವಮಾರಿತಂದೆಕೇಳಿನ್ನೀತನೇಲಂಕಟಂಕಂಣ
ನು॥೩೮॥ ಈತನೇರಾಯಸದವುಂಜಂಣನೆಂಬಾತ। ನೀತನೇಅವಸ
ರದಲಿಂಕಣ್ಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇಪಡಿಪಾಠಿಯುತ್ತಂಣನೀತನೇಬೊ
ಕ್ಕಸದಬಿಕ್ಕಂಣನು॥ ಈತನೇಭಂಡಾರಿಶಾಂತಯ್ಯನೆಂಬಾತ। ನೀತ
ನೇಹಡಪದಪ್ಪಂಣನೆಂದೆಂಬಾತ। ನೀತಚವ್ಪರಡನಾಚಿತಂದೆಕೇಳೀ
ತನೇಕಾಳಿಂಜಿಯುಪ್ಪಂಣನು॥೩೯॥ ಈತನೇಭಟ್ಟಿಮಾರಂಣನೆಂದೆಂ
ಬಾತ, ನೀತನಿರದುಗ್ಗಡಿಪಗಬ್ಬಿದೇವಯ್ಯಕೇ। ನೀತಕೂಗಿಗವಮಾ
ತಂದೆಕೇಳಿನ್ನೀತನೀಕೋಲಶಾಂತಯ್ಯನು॥ ಈತನೇಪ್ರಹರಿಯಾ
ಮಾರಂಣನೆಂಬಾತ, ನೀತನೇತುರುಗಾವಿಮಾರಂಣನೆಂಬಾತ, ನೀತ
ಕೇಳಿಗ್ಗಣಯಪೊನ್ನಯ್ಯನೀತನೇಸತ್ತಿಗಯಶಾಂತಯ್ಯನು॥೪೦॥೪
ವರುಮೊದಲಾದೇಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತುವುರಗಣ, ನಿವಹಮುಂಕೂಡಿಕೊಂ
ಡೀಬಸವರಾಜನೋಲ್ದವನಿಯೊಳ್ವೀರಶೈವಾಚಾರಮುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸು
ವೆನೆಂದೈತಂದನು॥ಇವರಮಾಪಾತ್ಮೆಗಳೆನುಸುರಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ। ವವಿರ
ಳಾನಂದಬಸವೇಶ್ವರನಮಹಿಮೆಯುಂ। ವಿವರಿಸುವೆಕೇಳೆಂಮಚೆನ್ನಬ
ಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗನಿರವಿಸಿದನು॥೪೧॥ ಈತನಾರೆಂದುತಿಳಿದ್ಯೆಮಲ್ಲ
ಗಣಪನೆಂ, ಬಾತನುರೆಮೇಶಬಾಸುರನನರಿದಿವರಸಂ। ಗಾತಮತ್ಯರ್ಥ
ಕಿಬಂನುಕಲಕೇತಬೊಮ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿಬಿಜ್ಜಳನತಗರ॥ ಘೌತಿಸಿತದೀ
ಯಬೃಂಗಂಬಿಡಿದುಮಗುಳೆಬಂ, ದಾತನೊಲವಿಂತುತಿಸಲದಕೆಹರಣ
ಮನಿತ್ತು। ಪೀತಿಯಿಂದದರಕೋದಿಂಪೊಂಗಳಂಬಂಕನೆಂಬವಂಗೊಲಿ
ವಿತ್ತನು॥೪೨॥ ವೃಡನಗಾಯಂಶವೇಧರಣಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಪುರ

ಡು। ತಡಿಯೆನಿಪ್ಪಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಜನಿಸಲಾ । ಸೊಡವೀಶಕೌಶಿಕಂಕಾ
ಮುಂಪಿಡಿದೊಡೊಲ್ಲದೆದಿಗಂಬರಿಯುಳಾಗಿ॥ಕಡುವಿರಕ್ತಿಯೊಳೀವು
ಹಾದೇವಿಯುಕ್ಕತಾಂ। ನಡೆದಿಲ್ಲಿಗೈಕಂದಳೀಕೆಯುಮಹಾತ್ಮೆಯಂ। ನು
ಡಿಯಲೆನ್ನಳವಲ್ಲವೆನುತಲಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು॥೬೩॥
ರಾಮಕೇಳೆಂದುಹರಿಯಜನುಮುನಿರ್ಜರ। ಸೊತ್ತೀವುಮುಂಗಲ್ದುದ
ಕ್ಷನಶಿರವನರಿದುಸು । ಪ್ರೇಮವುಂಮುಗುಳಿಪದುಕೆಸಿವುರ್ಕ್ಕಡೊಳೆ
ಗಪರವಾದಿಗಳನಪಹರಿಸಲು॥ ಈನುಹಿಸಿಬಂದುವಿಜ್ಜಳನಬಲವುಂ
ವಿನಿ । ರ್ನಾಮವುಮಂಮಾಡವಗುಳಿಸುವಿತ್ತುಭಕ್ತರವು। ಪಾವನದ
ಮೈಲಿಗೆಯುತೊಳೆದನೀವುಡಿವಳೆಂಸಾವಾಸ್ಥಲ್ದಂದನು॥೬೪॥ ಎ
ಲೆಸಿದ್ಧರಾಮನೀನೀಬಸವನಾರೆಂದು। ತಿಳಿದೆಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಣವರೂಪ
ದ್ವಿತೀಯಶಿವ। ನೊಲವಿನಿಂಶಿಲಾದಮುನಿತಪವೆಟ್ಟಿಸಿಪೇಡೆಮಗ
ನಾಗಿತಾಂತಪದೊಳು॥ಸಲೆತವನವೆಟ್ಟಿಸುಭಕ್ತಿಯಂಪಡೆಡುತಾಂ
ತಲೆದೊಂದಿನಂಸುಖದೊಳಿರೆಸರಿಬ್ರಾಬಾದಿ । ಗಳೆಗಡಣವೆಂಮಹಾ
ದೇವನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರ್ಪಸಮಯಂತರದೊಳು॥೬೫॥ಸುರಪನಳಿ
ಳಾಮರಕದಂಬಕಂಬೆರಸುಶಂ। ಕರನೋಲಗಕ್ಕೈರುಮೇಶನಿದಿರಿನೊ
ಳಿದರ । ವರನಂಬಿಯಂಸೊಂಕಿಬರಿಬಾಲವಂಬಡಿಯೆಕಡುನೊಂದು
ದೇವೇಂದ್ರನು॥ಗರುಡಸಂಸ್ಮರಾವತೆರಟ್ಟೈಕ್ರಮಾದಿಗಳಿ। ವಿರಚಿಯ
ನಡ್ಡಾಡಾಡನವೇಕೆಶಿವಗಂದು । ಸುರರೊಡನನುದಿವುತಿರಲಾವಾತು
ಗಳೆದಂದದೊಳೀಕೆನಿರುತಿರ್ದನು॥೬೬॥ ತಿನಿದನುಪೇಕ್ಷಿಸದನೆಂ
ದುನಂದೀಶ್ವರಂ। ತವಕಮಂಮುನಿಸ್ಪಿದಿನಾರದಂಮಂದುಶಂ। ಭುವಿಗತ
ದ್ವಾರ್ತೆಯಂಪೇಳೆಭವಂಸುರಪನೀನೆಂದನಾಸನಗಳೆ॥ಸಮಹಮ
ಮುಂಧರಿಸಲಾಪಪೆಮೊದ್ಗಳ್ಕೆ। ಮಮಯುವಂಗಳನಾಂತನಂದಿನೀನೆಂದ
ನುಡಿ। ಗವಗಡದೊಳ್ಳೈಂಕರತಪ್ಪುದೆನಿಂದ್ರನಾಕ್ಷಣಂಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡನು॥೬೭॥ಚತುರಂಗಸೇನೆಯುಂದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ವೆರಸು । ಶತಮಖಂ
ನೋಗಿನಂದಿಯುಳರಿಯಲೊಲ್ಲದುರೆ । ವಿತತಯಮವರುಣವಾಶಿಂಗ
ಣಿಂಗಳಕಿಕ್ಕಿಗಾಢದಿಂಬಡಸೆಳೆಯಲು॥ಅತಿಕೋಪದಿಂಪಾದದಿಂದೆಕ್
ಕಟ್ಟಿವುಂಣತುಳಕೇತಾರವುಷ್ಟಿಯಗಳಾದವೃಷಂಗ । ಹತಿಯೊಳಿ
ಡಸಂಗಳಂತಾನಾಗುದದುವಿವಾನಸಸರೋವರವಾದುದು ॥೬೮॥
ಪಾಶಂಗಳಂಪರಿದುಹೂಂಕರಿಸಲಾತನು । ಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದಿಂದವ
ರೇಂದ್ರಮುಖನಾಕ। ವಾಸಿಗಳುತರಗಲ್ಗಳಂತಡಬಲಕ್ಕೊಲೆಯದೆ
ಡೆಯಾಡುತಿರ್ದಬಳಿಕ ॥ ವಾಸವಂಕಡುನೊಂದುಸುಜ್ಞಾನಯುತೆ

ನಾಗಿ।ಲೇಸಾಗಿನಂದಿಯುಂಕೊಂಡಾಡೆಪೊಟ್ಟಿಸುವಿ।ಲಾಸದಿಂವೆರವದೇ
ನೆನಲಮರಪತಿವೈಷಭರಾಜನೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೬೯॥ನಂದೀಶಕೇ
ಳ್ವುದೀಭಾಗ್ಯಮಿಷ್ಟಿರಮಿದರ। ದಂದುಗವನೊಪ್ಪಿನಾಂಪ್ರಾಣಂಗ
ಮನಿತ್ತು। ಮುಂದೆನಿಜಸುಖಮಿಹಾವುದೆನಲೀಶರೀರದಿಂದಾಗದದುನ
ರಜನ್ಮದಿಂ।ಬಂದುವರಶೈವನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರಲುಕೊಡುವೆನೆನ।ಲೆಂದಿಗಂ
ಕೈಕೊಂಡುತಾಬಂದುಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿಂದೆಂಬಪ್ರಾರಬ್ಧಕಳೋಕ್ಕಳುಲತೀ
ಲೋಕ್ಕಬೂಡಾದುದೀಕರಸೆಂ॥೭೦॥ತರುಣಿಸುಮಮಹರ್ಲೀಖೆಯುಗ
ರದೊಳಿವಸುದೀಪ್ಯ। ವರನಾವುದಿಂದುಪಿಸಿದನುಮಿಷಂಚತುರಂ
ಗ। ವಿರಸಿಬೇಂಟೆ ಪೋಗುಮಳಿವಂಟಗನಾಗಿದಯಮಿಳಿಯೆಬಯ
ಲಾಗಲು ॥ ದರಶೈನಕೆಲಂಗಮಿಟ್ಟಿಪಿದಭೂವರನ। ಸರಿಸದೊಳಿ
ವುನ್ನಿತ್ಯವರಕಾಗಿರಂಬಿಸಂ । ಚರಿಸಲ್ಕೆಪ್ಪಿಸೆಲಿಂಗಮುಂಕೇಳೆಪ್ಪಿ
ಲಿಂಗೋಪದೇಶಂಗೈದಿಂಗ್ಳಿದಳು॥೭೧॥ ಸಜಪೆವಣಿಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಂವಾ
ಡಿವು। ತೊಟ್ಟಿರುನಿಜಪುಂಡ್ರಮಿತ್ತು ಪೋಗಲಾತವಮಂತ್ರಿ। ಕುಲಮಿ
ರದೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿಮಿಗಸಹಾಧ್ಯಾತವಾಡಿಪೋಗಲ್ಕತ್ತಲು॥ ನಲವಿನಿಂ
ನಾರದಂಪೋಗಿಶಿವಪುರದಬೆಳೆ। ಗಿಲನಿರದೆಕಾರ್ಯರೊಳುನಂದೀಶನ
ನಿಮಿಷಂ।ಗೂಲವಿನಿಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗನನಿತ್ತುಬಿಜನೆನಲುಸಿಂಹಕೇಸರಿ
ದವಿಡರು॥೭೭॥ ಭವಿಯೊಂದುಬಾಗಿಲಿಗೆಬಂದನಂಬಯತಡೆದೆಂ।ಶಿವ
ನರಿದುಬಂದುಸಮರ್ಪಿಂಗಲಿಂಗಿಯನಿಂತು । ಭವಿಯಂದಕಾರಣಂವಾ
ತ್ಸರ್ಗದೊಳುಭವಿಗಭಾಗುರ್ಮವಿಸಿನಂದೀಶನ॥ನವೆಮುಸತ್ವಮನರಿದು
ಮಿನ್ನಿ ಮೆನಲವರಿಂ।ಗ್ಗನಸಿದರುಕನ್ನೇಲೆಪಿಜ್ಜಳಾಖ್ಯದೊಳೆತ್ತ। ಶಿ
ವನಿರದೆನಂಬಯಂ ಸಂತೈಸಿಯೊಂದಿವರೊಳೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರ್ದ
ನು॥೭೩॥ನಾರದಂಬಂದುಶಿವನಡಿಗರಗಿದೇವಕೇ। ಳ್ದಾರುನೀವುಂಡ
ಲದೊಳಿಡಗಿತನುಪಮಶಿವಾ। ಚಾರಮದನುಗ್ಗರಿಸಬೇಕೆನಲ್ಕೀಶ್ವ
ರಂನಂಬಯಂಕರೆದುನೀನು॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಮುಂನಿಲಿಸಿಬಿಡ್ಡಳಂ।
ಗೋರಂತೆನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯನರುಪಿಬಾರೆನಲು । ಪಾರಾರಿಯಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂದಮರಗಣವೆರಸಿನಂದೀಶ್ವರಂಜೀಕ್ಕೊಂಡನು॥೭೪॥ ಎಸವಮಾ
ದರಸಮಾದಾಂಬೆಯರಗಬ್ಭದಿಂ । ಬಸವನಂದೆಂಬನಾಮದೆಜನಿಸಿವಿ
ಪ್ರಸುತ । ನಸಮಕೂಪದೊಳ್ಪೆದಿಬಿಗ್ಗನಾಯಲ್ಕವನತಾಯ್ತಂದೆಗ
ಳ್ಭರದೊಳು॥ಬಸವನಂಬೆಂಬತ್ತಲೋಡಿನದಿಯಂತಾಣು।ತೆಸಕದಿಂ
ದರಭ್ಭಗಮಂಮಾಡಿಪೋಗಿಸಂ। ತಸದೆಸಂಗಮನಾಥನಿಂದೆತಾಂಕೊಂ
ದುದಿಲ್ಲಿನಿಸಿದಂಚೋದ್ಯಮಿನಲು ॥೪೭॥ ಮೇಲಕಲ್ಯಾಣಪುರಕಗ್ರ

ಭವಿವೆರಸಿಬಂ ದಾಲಲಿತಬಲದೇವಮಂತ್ರಿಯಕುಮಾರಿಯಂ ಮೇ
ಳಿಂಮದುವೆಯಾಗಾತನಳಿಯಲ್ಲವನಪಟ್ಟಕಧಿನಾಥನಾಗಿ ಭಾಳಾ
ಕ್ಷನಟ್ಟಿನಮಹಾ ಪಿಯನೋರಿಸ ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದರುವತ್ತಕೋಟಿಧ
ನವುಂತೆಗಿಸಿ ಪೇಳಲೇಂಬಿಜ್ಜಳಂಗಿತ್ತನೆಲೆಸಿಗ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿಟ್ಟರಿ
ಯನು ॥೭೬॥ ಮತ್ತೆ ಸಗರಣಯಾಟದವರನೀಬಸವಣ್ಣನು ತ್ತಮದ
ಜಂಗವುವಮಾಡಿಜೋಳಂಗಳಂ ಮುತ್ತುಗಳಿಮಾಡಿಜಂಗವುಕಿತ್ತ
ಜಂಗವುಕೆವುಕುರದೊಳುಪಣಿಗಂಣನು ॥ ಪಿತ್ತರದಿತೋರಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಪವಾಡಂಮೆರದ ಕತ್ತಿಯುಂತೆಗದಕನ್ನರವಣ್ಣನಾಕ್ಷಣಂ ವಿತ್ತವುಂ
ಮಾಡಿಲಕ್ಕರಪವಾಡಕೆರವಿಯಪನೊಂದಿನಂತಡದನು ॥೭೭॥ ಬಳಿ
ಕವುಜ್ಜಿಗೆಪವಾಡಂಶಿಂಗಕೊ ದುಕೂ ದಲನಿರದಿತೋರಿದಪವಾಡ
ವಾಮೇಲಿಕುಂ ಬಳಿದಕಾಯ್ಗಳಿಪವಾಡಂಕೇತಕೀಪ್ರಸೂನದಪ
ವಾಡಂಬಸವನ ॥ ತಳಿದುಂಗುರದಪವಾಡಂಗುಸ್ತುಮಂಚಣ್ಣ ನೊಲವಿ
ನಪವಾಡವುಂತೇಜಯಪವಾಡವುಂ ಸಲೆವಿಷ್ಣದಬಲುಪವಾಡಂ
ಗಳಂಮೆರದನೀಬಸವನೇಂಸಾವಮಾತ್ಯನೆ ॥೭೮॥ ಸರವಿಯೊಳಗಿದಕ
ನೀರಂಘಟ್ಟಿಮಾಡಿಮೇಣರದಿಕಾಸ್ಪದಜಂಗವುವನೈದಿನಿಜಮಾಗಿ
ಪರಿರಚಿಸಿವಿಮಾಮಾಂಸಕನನತುಳಿವಾದದಿಂಗಲ್ಲು ಶಿವನಾಗಯ್ದಿನ ॥
ಬೆರಳೊಳಗಪಾಲನುರೆಕರೆದುನಾಗಾಂಬಿಕೆಗ ವರಚಿತ್ರವನಾಂ
ತುಸೀರಿಯಪವಾಡವ ಚ್ಚರಿಯನಾಗಿಸಿಬಳಿಕಕರುವಿನಪವಾಡವುಂ
ಮೆರೆದನೀಬಸವಣ್ಣನು ॥೭೯॥ ಕರವೀರಕುಸುಮಮಂಸಂಪಗೆಯ
ಪ್ರಾಬಾಗಿ ವಿರಚಿಸನಿಜಾಂಗವುಂಕಟ್ಟಿಸತ್ತಂಗಿತ್ತು ಸರಣಿವುಂಟಿತ್ರ
ಬೊಳುಬರೆದಪಲಸಿನಜಂಣನೇನಿಜಾಸಜಣ್ಣಾಗಿಸಿ ಸುರೆಯನಮೈ ತಂ
ಮಾಡಿಬಿಜ್ಜಳನೃಪಾಲಕನ ತರುಣಯುಡನೇಜಂಗವುಂಗಳಂಮಾಡಿ
ಮೇಣರವುನೆಯೊಳಿವಗ್ಗಳಂತೋರಿಸಿದನೀತನಪವಾಡಂಗಳುಸು
ರಲಳವೆ ॥೮೦॥ ಮುದದಿಂದೆತೊಗರಿಯಂಮಾಣಿಕವಮಾಡಿತೋರಿದ
ನಂದುಜಂಗವುಕೆವಾರಕದವಸ್ತುವಂ ಪದೆದಿತ್ತುವುರಳಿತೋರಿದನಿ
ರದೆಂಗದೊಳುಭಕ್ತನಂತೋರಿಯವನ ॥ ಸ್ಮಯದೊಳುಲಿಂಗವುಂ
ತೋರಿದಂಬಳಿಕಪಿತ್ರದಜಂಗವುವನಿರಿದವನೆಕೊಂದುಮಗುಳಿತ್ತಿ
ಬದಣೆಗಾಯಂಸಹಜಲಿಂಗವುಂಮಾಡಿದಂಬಸತನಾಲಿಪ್ರಿಯೆಂದನು ॥
ಲೀಲೆಯಿಂಬಸವನಾಮೋಟಂಗೆಕೊಡನೆಕ್ಕೆ ಕಾಲಶರಣೆಂದಿರಗೆವಾ
ಸ್ತವುತ್ತೈದೆಯಾ । ಗೇಳೆನಲ್ಕವಳಗಂಡನಪರಣಿಮೈದದೇವಣ್ಣ
ಜೋರಿಯನೆತ್ತನು ॥ ಪೇಳಲೇಂಮಾಡನೇಸತ್ತಬಸವಂಗಸುವ

ನಾಲೋಕಿಸಿದವಾತ್ರದಿಂಕೊಡನೆಜನವರಿಯೆ । ಹಾಲಕರಸನೆಸು
ಲಿಯಕಪಿಲಿಯಂವಾಡಿಬಸವಂಗಾವನೆಣೆಯೆಂದನು ॥೪೦॥ ಹರು
ಷದಿಂವಜ್ರನೋದಕದಲ್ಲಿವಾಡಿದಂ । ಪರುಷನಂಪಾವನೇವಳವನ
ಡಪಂಪಾಯ್ತು । ತರಿಸಿದಂದ್ರವ್ಯವುಂಸುಣ್ಣವುಂಪಾಯಸವನಾದವಿ
ನೆಕೈಕೊಂಡನು ॥ ಧರೆಯಲಿಯೆಜಡಪದಪ್ಪಣ್ಣಗಳಬೊಟ್ಟನಿಂ। ಗಿ
ರಿಯನೆತ್ತಿಸಿದನೀತನಪವಾಡಂಗಳ । ಚ್ಚರಿಯನಭಿವರ್ಣಸಲ್ಕೆನ್ನ
ಳವಿಸಿದ್ದರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೪೨॥ ಜಂಗವುಕೆತನ್ನಸತಿಯಂ
ಕೊಟ್ಟನಾಮಿಂಡ । ಜಂಗವುಕೆಸತಿಯುಹೊನ್ನೋಲೆಯಂಕೊಡಿಸಿ
ದಂ । ಜಂಗವುಂಬಾರರುರೆತಲೆಯುರಿದುಪತ್ತಿದಂಗೊಡ್ಡಿಕಳಂಕರಿ
ದಂ ॥ ಜಂಗವುದಕೊಡೆಪರಣವಬಿಟ್ಟನಾಮಿಂಡ । ಜಂಗವುಕೆಲಿಂಗ
ಪ್ರಸಾದವುಂಕಳುಪ್ರುವಂ । ಜಂಗವಲಗಿಂತಿವಿಯೆನಿರ್ಪೇಳುಯಾದನೀ
ಬಸವನುಂಕೇಳೆಂದನು ॥೪೪॥ ಇನ್ನಾಲೆಸೈಬಿಜ್ಜಳಂಕಟಕಿಯಿಂದಾ
ಗ । ತನ್ನಡಪದಬಸವನಂಬಸವಬಾರೆನಲು । ಪನ್ನಗಂಕಟ್ಟಿನೃಪ
ನಳಿಯಲವಗಸುವಿತ್ತನಗ್ಗಣಯನೊಲಿದುತರುವ ॥ ಹೊನ್ನಯ್ಯ
ನಂಕುಷ್ಟನೆನಲರಸಗಾಗಲಾ । ತೊನ್ನನುರೆಪರಿಹರಿಸಿದಂವೋಟಭ
ಟ್ಟಂಗೆ । ಚನ್ನಾಗಿಕೈಕಾಲ್ಗಳಂಕೊಟ್ಟನೀಬಸವನೆಲರಾಮುಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೪೫॥ ಸತ್ತಿಗೆಯುವಂಕಪಟಚರರೂಪಿನಿಂದಿಬರೆ । ಚಿತ್ತಬಂತಿಳಿ
ದುನಿಜಜಂಗವುವವಾಡಿದಂ । ಮತ್ತೆವಿಪ್ರನೆಸುತನಕೊಂದನೆನಲಿ
ಲ್ಲಿಂದುಸಂಗವೇಶನನುಡಿಸಿದಂ ॥ ಸತ್ತಪರಣಂಗಳೆನನಂತರಿಗೆಕರು
ಣದಿಂ । ಬಿತ್ತನೀಬಸವನವುಪಾಪವಾಡಂಗಳಂ । ಬಿತ್ತರಿಸಿಪೇಳಲೆ
ನ್ನಳವಲ್ಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೪೬॥ಒರವೆನಾಲೆಸುರಾ
ಮಪ್ಪಶರ್ವದೊಳಗಲ್ಲವುಂ , ಗುರುತರದನಿರ್ಮಾಯನೆನಿಪಗಣನಾಥ
ನೆಂ। ದಿರದೆನಿರಹಂಕಾರಸುಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬವರಿಗೂಲಿದುಶಿವವಾಗಿಬೆ
ಳೆದು॥ಗಿರಿಜೆಯುಟ್ಟದಪಾನಿಯೆಯುಂಜರದುಬಂದುಸ । ದ್ಗುರುವೆನಿಸು
ವನಿವಿಷನಕೈಯಲಿಂಗಂಗೊಂಡು। ಹರುಷದಿಂಗೊಗ್ಗಯ್ದಮುಕ್ತಾ
ಯಿಗಳಿಗೆಬೋಧಿಸಮುಕ್ತಿಯುಂಕೊಟ್ಟನು॥೪೭॥ ಅಲ್ಲಿಂದನಿನ್ನಪುರ
ಕೈತಂದುನೀಂವಾಳ್ವ। ದೆಲ್ಲವುಂನೋಡಿನಿನ್ನಂಜರದುಶಿವತತ್ವ ।
ಮೆಲ್ಲವುಂತಿಳುಪಿಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದಹದನನರುಪಲೋಸುಗನಿನ್ನನು॥
ಇಲ್ಲಿಗೊಡಗೊಂಡುಬಂದಂಪರಮಗುರುವೆನಿಸು। ವಲ್ಲವುಪ್ರಭುವೀತ
ನೇಂಸದರವೇಹುಗದ। ವಲ್ಲಭಂಕೇಳೆಂದುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸ
ವಂಪೇಳ್ದನು॥೪೮॥ವಾವನಚರಿತ್ರವಿವರೀಗಕೇಳ್ಮಿವೀರ। ಶೈವವೀಧ

ರೆಯೊಳೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಂಲಕ್ಷ । ಜೀವರೊಳಗೋಜನ್ಮವುತ್ತಮ
ಮದಕ್ಕಯುಂನರರಧಿಕವಾನರರೊಳು॥ ಭಾವಿಸಲುಶಿವಭಕ್ತರೇಳೆ
ನವುದಕೆವೀರ। ಶೈವವೇವೆಗ್ಗಳೆವುದಕ್ಕಯುಂಷಟ್ಸ್ಥಲದ।ಕೋವಿದ
ರವುತವೆವೆಗ್ಗಳೆವುದಕೆಪರವಾದುದಿಂನಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದನು॥೯೯॥ ಅದು
ಕಾರಣಂಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಯುತರನ। ಲ್ಲದೆಪುಗಿಸರೀಬಾಗಿಲಿಂದತ್ತಲಿ
ಷ್ಟಲಿಂ। ಗದನೇವುಮಿಲ್ಲನಿನ್ನಂಪುಗಿಸರಿಂತೆನಲ್ಕಲ್ಲಿದ್ದ ಶರಣರೆಲ್ಲ ॥
ಇದುಸಹಜವಿಷ್ಟಲಿಂಗವುಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪವರ। ವದನವುಂನೋಳ್ಪುದ
ನುಚಿತವೆನಲ್ಕಲ್ಲವುಂ।ಸದವುಲಂಸಿದ್ಧರಾವುಂಗಿಷ್ಟಲಿಂಗವೇಕೆಂದು
ವುತ್ತಿಂತೆಂದನು॥೯೦॥ಅಂಬರವನಡರುವಂಗಟ್ಟಿಗೋಲೇಕೆಬಿಡೆ । ದಂ
ಬುಧಿಯುದಾಂಟುವಂಗೇಕೆಸರಗೋಲ್ಸೀವೆಂ। ಬೆಂಬುದಂವಿಾರಿದೀ
ನಿಸ್ಸೀನುಸಿದ್ಧರಾವುಂಗಿಷ್ಟಲಿಂಗವೇಕೆ॥ ತಾಂಬಗೆವೆಸರಾವ್ಯಂಗಲಿಂ
ಗಿಯೆನೆಚನ್ನಬಸವಂಬಳಿಕಸಿದ್ಧರಾವುನೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವುಂ।ದೆಂಬು
ದೇತನಗಿಲ್ಲಸರಾವ್ಯಂಗಲಿಂಗಿಯಾದಂದವುಂಪೇಳೆಂದನು ॥೯೧॥ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶನೀಂನೋಡೆನುತಹರುಷದಿಂ। ತನ್ನಂಗದೊಳುಲಿಂಗಚಯು
ದಗೊಂಚಲುಗಳೆಂ। ಚನ್ನಾಗಿತೋರಲ್ಕೆಸರಾವ್ಯಂಗಲಿಂಗಿತ್ವವುಂತೆಹಗ
ರಣಯಾಟದುಗನ್ನವುಲ್ಲದೆಯೇಕಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರಂ। ವುನ್ನಲ್ಲನುನೆ
ಗೆಬಂದಲ್ಲವುನದಹುಸಲ್ಕೆ । ನಿನ್ನಪಣೆಗಣ್ಣೆರದಜಂಗವುದ್ರೋಹನೀ
ನೆಲೆರಾಮಹೋಗಂದನು॥೯೭॥ವೆಲ್ಲನೀಜಂಗವುದ್ರೋಹಯುಂಕರ
ದುತಂ। ದಿಲ್ಲಿಸರಾವ್ಯಂಗಲಿಂಗವುನುಂಟುವಾಡುತಿ। ಪ್ಪಲ್ಲವುಂನೀಂಗು
ರುವನುಳಿದುಲಿಂಗವತೆಂದೆನೀನದೇಂನಾವಾನ್ಯನೆ ॥ ಸಲ್ಲದೀರ್ವರ
ವೊಗಂನೋಳ್ಪುದೆನೆಕೇಳ್ದುಬಳಿ । ಕಲ್ಲವುಂಗುರುವನುಳಿದಾಲಿಂಗ
ವುಂತೆಂದು । ದಿಲ್ಲವುದ್ಗುರುಸುಚಿತ್ಕಳೆಯುವಿಾಲಿಂಗದೊಳಗಿದೆತಿಳಿ
ದುನೋಡೆಂದನು॥೯೩॥ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೆವ್ಮಗುರುವರನಶಿವಸೋದರಂ।
ಗುರುವಲಾನೀನೆನಗೆಗುರುವೀತನೇಪರವು । ಗುರುವುಬಸವಂಣನಿ
ರೆಗುರುವನೆಂದುಳಿದನೆನೆಕೇಳ್ದುಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲ ॥ಪರಿತೋಷದಿಂದೊ
ಪ್ಪಿಸಿದ್ಧರಾವುಂಪ್ರಭುವಿ । ಗೊರೆದನೆನಗಾವಗತಿಯೆನಲಿಷ್ಟಲಿಂಗ
ವುಂ।ನಿರುತದಿಂಪಡೆದಲ್ಲನಾಗದೆನಲೆನಗೆದೀಕ್ಷೆಯನೀವರಾರೆಂದನು॥
ಬಸವವೊದಲಾದೇಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮರ್ಗಣ । ವೊಸೆದುವುತ್ಯರ್ಕ
ವೀರಶೈವವುಂಬಿಡದುದ್ಧರಿಸಲೆಂದುಬಂದುದಿವರಿಗೆಪರಲಿಂಗಸಂ
ಬಂಧದುರುಷಟ್ಸ್ಥಲವನು ॥ ವಸುಧೆಯೊಳುಜ್ಞೋಧಿಸುವಶಿವಚಿತ್ಕ
ಳಾರೂಪ।ವುಸವುಪ್ರಭುವಾದವುಖಬಂಬಂದುದೀಚನ್ನ । ಬಸವಂಣ

ನೆಂಬನಾವುದೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವುಂನಿನಗೆಪಾಲಿಸುವೆನೆನಲು ॥ ಹರುಷ
ದಿಂದೆದ್ದುಸಾಷ್ಟಾಂಗವಿನಮಿತನಾಗಿ। ಮುರಳಿದ್ದುಕೊಂಡುಡಿಗುರುಚ
ನ್ನಬಸವೇಶ। ನಿರುತವೆಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಂಲಕ್ಷಜೀವರಾಸಿಗೆಮುಖ್ಯ
ಗೋಜನ್ಮವು॥ನರಜನ್ಮವುದಕಧಿಕವೆಂದೆಲಾತಜ್ಞೀವೆ । ಪರಿಭೇದ
ವುಂತನ್ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದಪಿಂಡೆ । ದಿರವನದರುದಯವುಂಪೇಳ್ದಿನಗೆ
ದೀಕ್ಷೆಯುಂಪಾಲಿಸೆನೆಲಂತೆಂದನು॥೯೬॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ
ಪುರಾಣವುಂ।ಸಂತಸಪಬರದವರೊಳ್ಗೀದಿದರ್ಗರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿ
ಡದಪೇಳ್ದಗೆಪಡಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸು
ಖವುಂಸಕಲಭೋಗವುನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವ
ನಾ।ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ

ಏದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೪ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ೩೭ಕ್ಕಂ ಪದ೨೫೩೬ಕ್ಕಂ ವುಂಗಳೆ.

೫ನೇಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಎಸವಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿಯುಂಬಳಿಕಾನ್ತಃಕರಣ।ಹಸಿಗೆ
ಯುಂಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯುಂಗಳವಿಭೇದವುಂ। ಹಸನಾಗಿಸಿದ್ದರಾವೇಶಂ
ಗೆಗುರುಚನ್ನಬಸವನಿರೂಪಿಸಿದನು

ಪದ॥ ಶಿವತಿವಿಭೂಷಭೂಷಿತಸೋಮಸೋವಫನಿ।ಭವಭವವಿ
ನಾಶನಾಶರಭಾವಭಾವಸಂ । ಭವದಜನದಜನಾನ್ವಿತಾಕ್ಷಾಕ್ಷಪಾದ
ಪ್ರಣತನತಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರ॥ಪ್ರವಿಮಳಾಕಾರಕಾರಣರೂಪರೂಪ
ಯುತ।ಯುವತಿಯರ್ಧಾಂಗಗಂಗಾಂಬುಸಂಭೃತಜಟ।ವಿಜನು
ತಪಂಪಾವಿರೂಕ್ಷಪಕ್ಷದಿಂರಕ್ಷಿಪುದುನತಜನವನು ॥೧॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈ
ರಾವುನಿನಗನಾವುಂಪೇಳ್ದ । ಸನ್ನುತಸುಧರ್ಮಿಗಳುಸುರಲೋಕ
ಭೋಗವುಂ। ಚನ್ನಾಗಿತೀರಲನುಭವಿಸಿಕರ್ಮಗಳೆವನಪಟ್ಟಣದನ
ರಕಂಗಳೆ ॥ ಬನ್ನಬಂತೀರಲನುಭವಿಸಿಬಳಿಕ ತರ್ಯಂಡ।ವುನ್ನುಭೋ
ನಿಲವಾರಿಧರೆಗಳೆಂಬೀನಾಲ್ಕು। ವುನ್ನತಭವದ್ವಾರವಿವುವಿವರೊ
ಳೊಂಬಭೂಲೋಕದೊಳುಸಂಜನಿಪರು ॥೨॥ ಸ್ಥಾವರಂಲಕ್ಷವಿಪ್ಪ
ತ್ತುಬಗೆಯೋನಿಜಲ। ಜೀವಂಗಳೊಂಭತ್ತುಲಕ್ಷವುಾಕ್ರಿವಿಕುಲಂ।
ಭೂವಿಸಲುಪನೊಂದುಲಕ್ಷವುಂ ಪಕ್ಷಿಗಳುನವಲಕ್ಷ ಭೇದಂಗಳು॥
ಗೋವುವುಂತಾದಪಶುಜಾತಿತಿಂಶತುಲಕ್ಷ । ವಿಾವಿಧದೆನಾಲ್ಕುಲ
ಕ್ಷಂವುನುಜಯೋನಿಯಿಂ । ತೀವಿಭೇದದೊಳಿಚ್ಛಾರಾಶಿತಿಲಕ್ಷಜೀ
ವಂಗಳಿವುಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ಸ್ವೇದಜಾಂಡೋದ್ಭಿಜಜರಾಯುಜಾಖ್ಯ

ದಚೆತು ಭೀಗೀದಜನನದೊಳುದಿಸಿತಜ್ಜಾತಿಧರ್ಮಸಂ। ಪಾದನೆಯ
ಪರಿಕರವನುಂಡುತತ್ಕ್ರಿಯಗಳೊಳುಕಂಗೆಟ್ಟುಗೋಜನ್ಮಕೆ॥ ಆದಿ
ಸಂಚಿತದಿನೈತಂದುಬಳಿಕತ್ಯಧಿಕ। ವಾದನರಜನ್ಮದೊಳಗೈದುವಂ
ಜೀವನದ। ನಾದರಿಸಿಪೇಳ್ವಪೆಂರುತುಕಾಲದೊಳುದಂಪತಿಗಳೊಂದೆ
ಪಿಂಡವಹುದು ॥೪॥ ಮಾತೆಯರಜಸ್ಸುಪಿತೃವೀರ್ಯಂಗಳೊಂದಾಗಿ।
ಸಾತಿಶಯದಿಂಪ್ರಥಮದಿನದಲ್ಲಿಕಲಲವಹುದು। ದಾತೆರದೊಳೈದುರಾ
ತ್ರೆಗಬೊಬ್ಬಳಿಕೆಯಾಗಿಹತ್ತನೇದಿವಸದೊಳಗೆ॥ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂರಕ್ತ
ಬಿಡಿದಾಚತುರ್ದಶದಿನ। ವ್ಯಾತದೊಳುಮಾಂಸವೆಂದೆನಿಸಿವಿಂಶತಿದಿ
ನ। ಕೊಕ್ಕೀತುತನ್ಮಾಂಸಮೀಘಟ್ಟಿಗೊಂಬುದುಸಿದ್ದರಾಮಕೇಳ್ಚರಿ
ಯನು॥ ಅವಯವಾಂಕುರವಾಗಿತೋರ್ಪುದಿಪ್ಪತ್ತೈದು। ದಿವಸಕಾತಾ
ಮೇಲೆತಿಂಗಳಿಗೆಶಿರವುದಯಿಪ್ಪುದು । ಸವಡಿತಿಂಗಳಿಗೆತೋಳ್ತೊಡೆಗ
ಳೆಪ್ಪವುಮೂರುತಿಂಗಳಿಗ್ಗೆಕ್ಕವಾಗಿ॥ ತವೆಜಸ್ತಪಾದಸರ್ವಾಂಗು
ಲಿಗಳೈದಪ್ಪುಟ್ಟುವವುತಿಂಗಳುನಾಲ್ಕಕ್ಷಿನಾಸಾಪುಟ । ಶ್ರವಣಗುದ
ಮೇಢ್ರರೋಮಂಗಳಪ್ಪವುಸಿದ್ದರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೯॥ಎಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾಮಕೇಳ್ಕೈದನೆಯತಿಂಗಳಿಗ। ಸಲೆನವದ್ವಾರಜಠರಿಂಗಳ್ಕಂಬಾಗುವ
ವು। ತಿಳಿಯೆಸಪ್ತಕೇಶವಾರಕೆಮೊಳೆವವೇಳರೊಳಗವಯವಾದಿಗಳೆ
ಬಲಿದು ॥ ಇಳಿವುದಾವಾತೆಯುಂಡಂನರಸವುದರುದರ। ದೊಳಗೆತ
ನ್ನಾಭಿಸೂತ್ರದೊಳೆಂಟುತಿಂಗಳಿಗೆ । ನೆಲೆಯಹುದುಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವ
ವುಂಸುಜ್ಞಾನವಾಶಿಶುವಿಗೇನೆಂಬೆನು ॥೭॥ ನವಮಾಸದೊಳುಶಿವ
ಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿಸಂಭವಿಸಿದಿಂಭವಭವದೊಳಿಂತುಗುರುಕರುಣದಿಂ।
ಶಿವಪರಾಯಣನಾಗಿಮುಕ್ತನಹೆನೆನುತಿರಲುಸೂತಿಕಾವಾಯುವಿಂ
ದಂ॥ ತವಕೆಳಗುದಲೆಯಾಗಿಬೀಳುತಂವಿಷ್ಣುವಾ। ಯುವಿನಿಂದಲಜ್ಞಾ
ನಯುತನಾಗಿಧರೆಗೆದೂ।ರುವಪಾಂಗಿನಿಂತನ್ನದುಷ್ಟುಮಂಚೀರುತಂ
ನಡುಗುತಂಜನಿಯಿಸುವುದು ॥೯॥ ಸತಿರುತುಸ್ನಾತೆಯಾದೊಂದನೆ
ಯದಿವಸದೊಳು। ರತಿಕೇಳಿಯಂಮಾಡೆಕುಲಗೇಡಿಯಾದಕುವೆ। ರತಿ
ಯುದಿಪೆಳೆರಡನೆಯದಿವಸದೊಳುಪಾತಕಂಪುಟ್ಟುವಂಮೂರರಲ್ಲಿ। ಅ
ತಿಚೋರನುದಯಿಪಂನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸದೊ।ಳ್ಕಾತಕಿಸಂಜನಿಪನೈ
ದಕೆಬುದ್ಧಿವಂತನಾ।ರ್ಯತುದಿವಸದೊಳುಕೂಡೆವೃತಗೇಡಿಜನಿಯಿಸು
ವನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೯॥ಏಳನೆಯದಿನದೊಳುದಯಾಪರನುವಂ
ಟುವಿನ। ಕಾಲಿಸುದರಿದ್ರನೊಂಬತ್ತಕೆಧನಾಢ್ಯನಾ । ಮೇಲೆಹತ್ತಕೆ
ಕಾಮಿನಿಷ್ಕಾಮಿಪನ್ನೊಂದುದಿವಸದೊಳುಪನ್ನೆರಡಕೆ॥ಪೇಳಲೇಂ

ಕೋಪಿಪೆದಿವುರಕ್ಕ ಪೆಂಡಿತಂ। ವ್ಯಾಲೋಲರೋಗಿಪೆದಿನಾಲ್ಕರೊಳು ವೇದಿನೀ। ಪಾಲಕಂಪದಿನೈದುದಿನಕೆಪದಿನಾರರೊಳುಶಿವಯೋಗಿಸಂಜನಿಪೆನು॥೧೦॥ ಭೋಗದೊಳುಸತಿಪುರುಷರೀರ್ವರುಪರಧ್ಯಾನ। ರಾಗಿರಲುಜಾರನುದಿಪಂಶಿವಧ್ಯಾನಪರ। ರಾಗಿರಲುಶಿವಯೋಗಿಜನಿಸುವಂರವಿಯುದಯಕಾಲದೊಳುಜನಿಸಿದವನು॥ಭೂಗಧಿಪಕೋಪಿವುಧ್ಯಾನ್ನದೊಳುಪಾಪಿಸಂ। ಧ್ಯಾಗವುದೊಳುದಿಪಂಕುತಾಪಿರಾತ್ರೆಯೊಳುದಿಸಿ। ದಾಗುಣಾನ್ವಿತನವುಳಶಾಂತಿಯುತನಾಗುವಂರಾವೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಪತ್ತವುಂಶೇಷ್ಠವುಂತಿಳಿಯಲೊಂ। ದಿರಡುಬಳ್ಳಂವಾಂಸಪಸೆರಕ್ತವೇದಸನ್ನಿ। ವರಶುಕ್ಲವರ್ಣಂಗೆಸಂದೋಹವಿಪ್ಪತ್ತುಪತ್ತುಪತ್ತೆರೆದುವೂರು॥ ಇರದಿಪೆನ್ನೆರಡುಸಾಸಿರಹಲವಗಣೆಯಿಂ। ನರರೀಸದಿರೋವುತಪಿವೂರುವರೆಕೋಟಿ। ನಿರತವುಂನೂರರುವತಸ್ಥಿಗಳ್ಪೇರಿರ್ಪವೆಲೆರಾವುಕೇಳೆಂದನು॥ ನರರೋವುಶುಕ್ಲಾಸ್ಥಿಗಳುತಂದೆಯಂಶಂಗ। ಳುರುಚರ್ಮಮಾಂಸರಕ್ತಂಗಳಿವುತಾಯುಂಶ। ವಿರದಿವೇಳುಂಸಪ್ತಧಾತುಗಳುಶುಕ್ಲಾಧಿಕತ್ವದಿಂಪುರುಷನಹನು॥ಪರಿಕಿಸಲುರಕ್ತಾಧಿಕತ್ವದಿಂಸ್ತ್ರೀಜನಿಪ। ಳೆರಡುಂಸಮಾನವಾಗಲುನಪುಂಸಕನಾಗಿ। ಧರೆಯೊಳುದಯಿಪನೆಂದುಸಿದ್ಧರಾವೇಶಂಗೆಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದನು॥೧೩॥ ಪಂಚಭೂತಂಗಳಿಂದಾದವಿಲೆರಾವುಕೇ। ಳ್ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವವುಂತೆನಲ್ಜ್ಞಾನಾದಿ। ಪಂಚಕರಣಂಗಳಾಕಾಶದಿಂದಾದವಾವುರುತನಿಂಪ್ರಾಣವಾದಿ॥ ಪಂಚವಾಯುಗಳಾಗವಗ್ನಿಯಿಂಶ್ರೋತ್ರಾದಿ। ಪಂಚಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾವಾರಿಯಿಂ। ಪಂಚವಿಷಯಂಗಳುಪೃಥ್ವಿಯಿಂಪಂಚಕರ್ಮಾಣ್ಯಂಗಳುದಯಿಸಿದವು॥೧೪॥ ಇಂಚವುತತ್ತಾರದಿಂಪಿಂಡಬೊವ್ಮಾಂಡಪ್ರಪಂಚವುಂಪೇಳ್ವಿನಾಲೆಸುರಾವುವುಂಪೇಳ್ದ। ಪಂಚಭೂತಂಗಳೇಪಂಚತಾಂಶವೆಂಬೀಕೃತಿಯುನೈದಿದೇಸವಾಯುತ್ತ॥ ಪಂಚಭೂತಂಧರಣಜಲತೇಜಸಂರಿನಭಂ। ಪಂಚತಾಂಶವುಸ್ಥಿತೆಂತೋಕ್ತಾಡಿವುಾಂಸಂರೋವು। ಸಂಚಯವಿವೈದುವೃಂಪೃಥ್ವಿಯಿಂದಾದವಾಲೆಸುರಾವು ನೀನೆಂದನು॥೧೫॥ ಸ್ವೇದಜೋಲುತ್ರಶುಕ್ಲಂಶೋಣತಂಜಲವು। ನಾದವುತೈಷಾನಿದ್ರೆಯಾಲಸ್ಯಸಂಗಕ್ಷು। ಧಾದವಗ್ನಿಯೊಳಿರದೆಪರಿವಪಾರುವಸುಳಿವಕೂಡುವಗಲೂವುವಾಯುವಿಂ॥ ಆದವ್ಯರೆವೋಹರಾಗದ್ವೇಷಲಜ್ಜೆಭೀ। ತ್ಯಾದಿಗಳುಗಗನದಿಂತತ್ಪಂಚಭೂತದಿಂ। ದಾದವಿಪ್ಪತ್ತೈದುಗುಣವುವಕೊಂದೊಂದಕೈದೈದುಗುಣನೆಯಿಂದಂ॥೧೬॥ ಧರೆಗವಿಷ

ಯಂಗಳೈದಂಬುವಿಗೆನಾಲ್ಕಗ್ನಿ । ಗಿರದೆಮೂರನಿಲಂಗವೆರಡಾಗಸ
ಕೊಂದು, ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀವಿಶ್ವವಿಪ್ಪತ್ತೈದಸುದ್ರವಂಪಂಚೀಕೃತಿಯನಿ
ನ್ನಾಲಿಸು॥ ದರೆಪಾಯುಗಂಧನಾಸಿಕಪರಣಚಿತ್ರಂಗಳುರುತರಪ್ರಧಿ
ವಿಪಂಚಕವ್ಯೊದುಗುಸ್ಯರಸ । ಪರಮಜಿಹ್ವಾಪಾನಬುದ್ಧಿಗಳುವಾರಿ
ಯಿಂದೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಪಾದರೂಪಾಷ್ಟಿಗಳುದಾಮುನೆ
ಮಹಂಕಾರ, ಮಾದವಗ್ನಿಯೊಳಿರದೆಪಾಣಿಪರುಶಕ್ಕೆ । ಭೇದಿಸ
ಲಾವ್ಯೋಮನಮನಮನಿಲನಿಂಪಾಕ್ಷಬ್ದಿಸುತಿಸಮಾನಜ್ಞಾನವುಂ॥ ಆದ
ವಾಕಾಶದಿಂಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಕೆಭೂತ, ಮಾದಿವಂದಿಕ್ಕುಗಳುದೇವ
ತೆವಿಷಯುಶಬ್ದ, ಮಾದವದಿನಕ್ಷರಾನಕ್ಷರಂಗಳುಶಬ್ದಭೇಗವಾದಪ್ಪು
ದೆಂದನು॥೧೯॥ ಭಾವಿಸಲ್ವಕ್ತಿಗೆವರುದಬ್ಧಿತವಿಂಗ್ರನಗ್ನಿ, ದೇವತೆ
ಯದಕ್ಕೆವಿಷಯಂಸ್ಪರ್ಶವೃದುಕಠಿಣ, ಮಾವರಿಪಶೀತೋಷ್ಣವೆಂ
ಬನಾಲ್ಕುಂಸ್ಪರ್ಶಭೆದಮಕ್ಷೀಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ॥ ಪಾವಕಂಭೂತವಾರೂ
ಪುವಿಷಯಂಶ್ವೇತ, ಭಾವಾದಿಷಡುವರ್ಣವಾರೂಪಭೇದವಿ, ನ್ನಾ
ವಿಮಲಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕಪ್ಪುಭೂತವಿದೆವರುಣನಧಿದೈವಮದಕೆ ॥
ರಸವಿಷಯುಮದಕೆಮಾಧುರ್ಯಲವಣಾದಿಷ, ಡ್ರಸವುತಗ್ಭೇದವಾ
ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕರದೆ, ರಸೆಭೂತೆವಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಧಿದೈವಮು
ದಕೆವಿಷಯುಂಗಂಧವಪ್ಪೆ ॥ ಸಸುಗಂಧದುರ್ಗಂಧವೆರಡುಗಂಧದಭೇದ,
ವುಸವುನಾಗಿಂದ್ರಿಯಕೆನಾಗವೆಂದು ತಂತಾಣ। ವೆಸವದೈವಂಸುವಾ
ಕ್ಯಂಗಳೆಂದುವರ್ಕ್ಯಸಂಕುಲಂವಿಷಯುಂಗಳು, ತಂ॥ ಬರವೆನಾಲಿಸು
ರಾಮವಾಣೀಂದ್ರಿಯಕೆಕೂರ್ಮ, ವದುಶಕ್ತಿಯಿಂದ್ರಂಗೈವವೆಂಬುದಾ
ನದಾನವುಂ । ಬೆರಡುವಿಷಯುಂಪದೇಂದ್ರಿಯಕೆಕ್ರಕರಂವಾಯುವಿ
ಷ್ಣ್ವಧಿದೈವಮದಕೆ॥ ಇದೆಗಮನಾಗನುನವಿಷಯುಪಾಗುಸ್ಯಕ್ಕೆ, ವಿ
ವದೇವದತ್ತವರುತಂಮೃತ್ಯ್ವಧಿದೇವಿ, ಪರಿಕಿಸಲಾನಂದವಿಷ
ಯುಮಾವಾಯುಗಘನಜಯಾಖ್ಯಂನುರುತನು ॥೨೦॥ ಪರಮೇಷ್ಠಿ
ದೈವಂವಿಸರ್ಜನಂವಿಷಯುಮಿ, ನ್ನಿರದೆಕೇಳ್ಪಶಮಾಯುನಿರ್ಣಯುಂಗ
ಳಂ, ಪರಿಕಿಸಲಾಪ್ರಾಣವರುಮೆಂದ್ರನೀಲದವರ್ಣವದುಸ್ಯದಯದೊ
ಳಗೆನೆಲಸಿ॥ ಹರಿಯಬೆರಳಿಂದದಾಲಾಗ್ರಸರಿಯಂತರಂ । ಸ್ಥಿರದಿಸ
ತಾವ್ಯಾಪ್ತಿಸುತಮುಶಾವ್ವಸನಿಶಾವ್ವಸ । ವೆರಡನಾಗಿಸಿಯನ್ನಹೀರ್ಣ
ಮಂಮಾಡುವುದುರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೨೨॥ ಗುದದೊಳಗಪಾ
ನಹರಿಯೆದ್ದುಮಲಮೂತ್ರವುಮು, ನೊದವಲೀಯದವಿಸರ್ಜಿಸಿ
ಯಧೋದ್ವಾರಮಂ। ಪದೆದುಬಲಿದಂನರಸಮಂವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂಮಾಡು

ತ್ರಿಸುದನುದಿನಂಮರೆಯದೆ॥ವಿದಿತಂಸಮಾನಾನಿಲಂನೀಲವರ್ಣಮಿ।
ಪ್ರದುನಾಭಿಯಾಪಾದವುಸ್ತಕಂಬರವುವಯ। ವದೊಳಿಪಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡುಕೊಂಡಂನರಸವನೆಲ್ಲಾರೋಮಕೈದಿಸುವುದು॥೨೩॥ ಎಳೆ
ವಿಂಚುವಣ್ಣದೊಳುದಾನಾನಿಲಂಕಂಠ, ದೊಳಗಿರ್ದುಸೀನ್ಯೆಂವುಕ
ನಸುಗಳೆಕಾಂಬವೈ। ವಳಿಯೊಳೇಳಿಪಕುಳ್ಳಿರಿಪಭರ್ದಿಯಂನಿರೋ
ಧಂಗಳೆಂವಾಡಿಸುತ್ತ॥ಇಳಿವನ್ನರಸವನುತ್ಸಾಪನಂಗೈವುತ್ತ। ನೆಲಸಿ
ಸ್ಪದಾನ್ಯಾನವಾಯುಕೀರದಬಣ್ಣ। ಮೊಲವಿನಿಂಸರ್ವಾಂಗಸಂಧಿಗ
ಳೊಳಿರ್ದುದೆಲೆರಾಮನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೪॥ ಮುದುಡಿದುರ್ದಂತಿದ್ದಿ
ಯನ್ನಪಾನಾದಿಗಳೆ। ನೊದವಿಸುವದಲ್ಲಲ್ಲಿವೇಣ್ಯಾಗವಾಯುವೆಂ।
ಬುದುಪೀತವರ್ಣಮುರೆ ರೋಮನಾಳೆದೊಳಿರ್ದುನಿಶ್ಚಲದಿಪಾಡಿಸು
ವುದು ॥ ಉದರಭಾಳೆದೊಳಿರ್ದುಕೂರ್ಮ ಮುರುತಂಸುಧವಿಲದವರ್ಣ
ತನುವಿಗಾಧಾರವಾಗಿರ್ದಪ್ರದು। ಪದೆದುಕಣ್ಣಾಬ್ಯಳ್ಗಳಂಮುಚ್ಚಿತೆದ
ನುತ್ತಿಸುದುಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು॥೨೫॥ ಕೈಕರವೆಂಬಾವಾಯುವಂ
ಜನದತಾಂತಿನಾ॥ ಸಿಕದುದಿಯೊಳಿರ್ದುಂಕ್ಷುಧಾದಿಧರ್ಮಂಗಳುಂ।
ಪ್ರಕಟಿಸುತಗವುನಾಗವುನಕಾರ್ಯಮಂವಾಡುವುದುದೇವದತ್ತ
ವಾಯು॥ವಿಕಲಮಿಲ್ಲದೆಗುಸ್ಫಕಟದೇಶದೊಳಿಗಸ್ಫಟಕವರ್ಣದಿಂದಿ
ರ್ದುಕುಳ್ಳಿರ್ದುಕುಳ್ಳಿರಿಸುವೇಳಿಸುವ । ಸಕಲಭೆದಂಗಳ್ವುತೊರಲಿ
ಮಾತಾಡಿಸುವುದೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೨೬॥ ವರಧನಂಜಯವಾ
ಯುಬೊವ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಿರ್ದು। ದುರುನೀಲವರ್ಣಮುದುಕರ್ಣಂಗ
ಳೊಳುಬಿಡದೆ। ಶರಧಿಘೋಷಂಗಳೊಲುಘೋಷಿಸುತವುರಣಗಾಲ
ಕ್ಕನಿಘೋಷವಾಗಿ ॥ ಇರುತಿರ್ಪುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮುದಶವಾಯುಗ
ಳ। ಪರಿಯುವಿನ್ನಾಲಿಸ್ಯೆಮುಂದಿರದೆಪೇಳ್ದಪಂ। ಕರಣಭೇದಂಗಳಂ
ವಿಸ್ತರದೊಳಿನುತಲಾಚಿನ್ನಬಸವಂನುಡಿದನು॥೨೭॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಾತ
ತ್ಮನಾಗಸವೊಂದೆಜಾನವಾ । ದತ್ತುವಾಯುವನೊಂದೆಮನವಾ
ದುದಗ್ನಿಯೊಳು। ಬಿತ್ತರದಿನೊಂದಲ್ಕಸಂಕಾರವಾಯುತ್ತಿರಕವುಂ
ಕೂಡೆಬುದ್ಧಿಯಾಯುತ್ತ ॥ ಚಿತ್ತವಾಯ್ತಾಭೂಮಿಯೋಳ್ಬೆರಸೆವೇ
ಣವಿನಿ। ತುತ್ತವಜ್ಞಾನಾದಿಯಂತಕ್ಕರಣಮಾಲಿ। ಸುತ್ತರವುನಾ ವು
ನಸ್ಪಗೆವಾಯುಭೂತವಾಚಂದ್ರನಧಿದ್ಯೆವವುದಕೆ ॥೨೮॥ ಸತತವು
ದುಸಂಕಲ್ಪವುಂವಿಕಲ್ಪಂಗಳಂ ಪ್ರತಿದಿನಂವಾಡುವುದಹಂಕೃತಿಗೆರು
ದ್ರದೇವತೆಯಗ್ನಿಭೂತವೊ ಡನೊಡನೆಹಂಕರಿಸುತಿಪ್ಪದುಬುದ್ಧಿ
ಗಪ್ಪುಭೂತಂ॥ಚತುರಾನಂದೈವಬುದ್ಧಿಯಂನಿಶ್ಚಯಿಪ್ಪುದತುಳಚಿತ್ತ

ಕೆಪೈಥ್ವಿಯೆಂಬಭೂತವುಮಾತ್ಮ। ವಿತತಿದೈವಂಸ್ಥಿರದೊಳವಧರಿಸು
ತಿಪ್ರ್ದೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೮೯॥ ಇಂತುಟಪಶ್ಚಾತ್ಮನಾಲಕುತ
ತ್ವಮೇದೇಹ। ಮುಂತದಂತಾಳ್ದಿರ್ಪದೇಹಿಯಾತ್ಮಂತನಗೆ। ಸಂತತಂ
ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಚಿವಾಕಾರಮುಧಿದ್ಯವವುದಕೇಶನು॥ ಸಂತಸ
ದೊಳಿಖಿಳಸರ್ವಾಂಗಪ್ರದೇವಶಮಂ । ತಾಂತುಂಬಿಕೊಂಡುಜೈತ
ನ್ಯರೂಪಾಗಿಸ । ತ್ಕಾಂತಿಯುಮನೈಸುತ್ತಿರ್ಪನಾತ್ಮಂಮೂರು
ಭೇದವಾಶಿಪುದೆಂದನು ॥೩೦॥ಪರಿಕಿಸಲುಜೀವಾತ್ಮ ನಂತರಾತ್ಮಂ
ಬಳಿಕ। ಪರಮಾತ್ಮ ನೆಂದುಸಂಸಾರಸುಖದೊಳು । ಪರಿಬದ್ಧ ನಾದ
ವಂಜೀವಾತ್ಮನವರೊಳಗೆಸಲೆಹೊರ್ದಿಯುಂಹೊರ್ದದೆ ॥ ಇರುತಿಪ್ಪ
ನಂತರಾತ್ಮಂತತ್ಪ್ರಪಂಚದೊಳು । ಭರದೆಸಿಲ್ಕದೆನಿರಾಕಾರರೂಪಿ
ನೊಳಿಹಂಪರಮಾತ್ಮನಿಂತುಟಾತ್ಮತ್ರಯದನಿರ್ಣಯಂಕೇಳೆಂದುನಿ
ರವಿಸಿದನು॥೩೧॥ ಪ್ರಿಯವಿಪೇಳ್ವೆಂಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾರಣತನು। ತ್ರ
ಯದೊಳಾಸ್ಥೂಲತನುವೇಪಂಚಭೂತಗಳ। ಮಯವಿಂಪ್ರಿಯಂಗಳೀ
ರೈದುವಾಯುಗಳೈದುತನ್ಮಾತ್ರೆಯೊಂಬುದ್ಧಿಯೊರಡು ॥ ನಿಯತವಿಾಸ
ಪ್ತದಶಕಂಲಿಂಗಭೌತಿಕಾಂ । ಶ್ವಯಮಿದೇಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಾತ್ಮಚಿ
ತ್ತಾಹಂಕೃತಿಯುಮಿರದೆಸಂಯೋಗವಾಗಕಾರಣತನುತ್ರಯಮಿವಿ
ವುಹೀಗೆಂದನು ॥೩೨॥ ಎಸವಂಗಪತ್ಯಂಗಸಾಂಗಾಂಗಸಮುಪಾಂಗ।
ವಿಸರಭೇದಂಗಳುಶಿರೋವಕ್ಷವೂರುಭುಜ, ಮುಸಮಾಂಗಮಾನನಂ
ನಾಸಿಕಂ ಶೃತಿಯಧರಲೋಚನಾಂಗುಲಿಯೆಂಬಿವು ॥ ಸಸಿನಬಿಂಪ್ರ
ತ್ಯಂಗಮಿಂತುಸಾಂಗಾಂಗಭಾ। ವಿಸೆನಾಲ್ಕುಕರಣವಸ್ತ್ರಾಭರಣಲೇಪ
ಕೂ । ರಸಿತತಿಯುಪಾಂಗಮಿಂತಂಗದಚತುಷ್ಟಯಂದಶನಾಡಿಯಂ
ಪೇಳ್ವೆನು॥೩೩॥ ಮೇಲೆನಿಸುವೀಡಪಿಂಗಳನಾಡಿಗಳುಚಂದ್ರ। ನಾಳ
ದೊಳಗಾಸೂರ್ಯನೊಳುಸುಷುಮ್ನಂವಿದ್ಯ । ನಾಳದೊಳುಗಾಂ
ಧಾರಿಬಲದಕ್ಷಿಯೊಳುಸಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆಯಡದಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ॥ಪೂಷೆಯಿಂದೆಡ
ಬಲದಕಿವಿಯೊಳುಪಯಸ್ವಿನಿವಿ। ಶಾಲಪ್ರಾಷಂಗಳಾಲಂಬುಮಿಪ್ರ್ದ
ದುಮೇಧ್ರ । ನಾಳದೊಳುಪಾಯುವೋಲುಲಕುಹವಾಶಂಕಿನಿಯೆನಾ
ಭಿನಾಳದೊಳಿಪ್ರ್ದು ॥೩೪॥ ಧರೆಸಲಿಲಪಾವಕಾನಿಲಗಗನರವಿನಿ
ಶಾಕರ। ರಾತ್ಮರೆಯಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳಮದವಿವಾ। ಧರೆಯಮದವೆತ್ತೆ
ನುತಗುಣಭರಿತನಾಗಿಹಂಸಲಿಲಮದವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ॥ ಇರದೆಸಂಸಾರಮು
ದನಾಗಿಹಂಶಿಖಿಮದೋ। ತ್ಕರವಾಗೆಕಾವುಮದನಾಗಿಹಂಪವನಮು
ದ । ಭರಿತನಾಗಲುಗಮನಭಕನಹಂಗಗನಮದಕ್ಕೇರುವಂವಾಹನವ

ನು॥೫೫॥ ತರಣಿಮದವೆತ್ತೆಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಳು ಪುರಿದಿಹಂ, ಪರಮೆ
ಶಶಿಮದವೆತ್ತಿಚಿಂತೆಯೊಳುಕೂಡಿರ್ಪ । ನಿರದಾತ್ಮಮದವೆತ್ತೆಬಳಿ
ಕಸಂಕಾರಯುತನಾಗುವಂಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ನಿರುತಮಿಾಸಪ್ತಧಾ
ತುತ್ಪ್ಯವಸ್ಥಾಂಶ, ದುರುತರದಕರ್ಮಂಗಳಿಂತೆನಲುರಸಕಿಭಾ।
ಸುರಕಪಿಲವರ್ಣಮುಂಪೃಥ್ವ್ಯಂಶಮುಂಗಮುಂ ಭರದಿಲ್ಕಿ ಸುತಿಪ್ರ್ಪ
ದು ॥೫೬॥ ತೆವೆರುಧಿರಮದುನೀಲವರ್ಣಮಪ್ಪುವಿನಂಶ, ಮವಯ
ವಮುನಡುಗಿಸುತ್ತಿಹುದುಮಾಸಂರಕ್ತ । ನಿವಹವರ್ಣಮುಮಗ್ನಿ
ಯಂಶಂಶರೀರಮುಂಕಳಿವಳಿಸುತಿರುತಿಪ್ರ್ಪದು ॥ ವಿವರಿಸಲುಮೇದ
ಸ್ಸುವಾಂಜಿಷ್ಠವರ್ಣಮುದು । ಪವನಾಂಶಮುಂಗಮುಂಬಿದರಿಸುತ್ತಿಹು
ದುಮೇ। ಲವಿರಳಾಸ್ಥಿಗಳೈದೆಕೃಷ್ಣವರ್ಣಂಗಗನದಂಶವಾಗಿರುತಿಪ್ರ್ಪ
ದು ॥೫೭॥ ಮರುಳಾಗಿನುಡಿಯುಪುದುಮಜ್ಜೆತಾಂವ್ರಚ್ಛಾಯೆ। ತ
ರಣಿಯಂಶಂಶರೀರವನೊತ್ತರದೊಳಿಕನ । ವರಿಸಿನುಡಿಸುತ್ತಿಹು
ದುಶುಕ್ಲವೀರ್ಯೇತವರ್ಣಂಚಂದ್ರನಂಶಿಕವುದುಂ॥ಇದರಿಕಳಿವಳಿವು
ಮುಂಕಂಪನಮುಸೆಸಗುತ್ತೀ। ಪರುಸಪ್ತಧಾತುಗಳನಿರ್ಣಯಂತನುಮ
ನಂ । ವರಭಂರಾಜ್ಯವಿಶ್ವೋತ್ಪಾಸನೇವಕಾರಣಗಳಿಪೇಳ್ವ್ಯಸನಂಗ
ಳು॥೫೮॥ತಕುವಿನವ್ಯಸನವಾದಲ್ಲಿತನುಬಡವಾಯಿ । ತೆನುತಿಸಂ
ಮೇಣ್ಮನೋವ್ಯಸನವಾದಲ್ಲಿಯೊ । ಯ್ಯನೆಕಳಿವುವಾದರಂಗಳಬ
ಯಸುತಿರ್ಪನರ್ಥವ್ಯಸನವಾಗಳು ॥ ಧನಕೆಚಿಂತಿಸುತಿಹಂರಾ
ಜ್ಯವ್ಯಸನವಾಗ, ವಿಷುತಪರಸ್ತ್ರೀಭರಣವಾಹನಂಗಳಬಯುಪ । ನ
ನುಮಿತಂವಿಶ್ವವ್ಯಸನವಾಗಸಗ್ಗಸಕ್ಷೇತ್ರಮುಂ ಬಯಸುತಿಹನು॥
ಆತಿಸುತಾಸಕವ್ಯಸನವಾಗಪುಕ್ಕನು । ತಾಳಿಯಂಬಯಸುವಂಸೇ
ವಕಾವ್ಯಸನಮುಂ। ತಾಳಲ್ಕಿಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟುಂಡುಡಲ್ಬೇಕೆಂಬಕೋ
ಟಲೆಯೊಳಿೊಂದಿಪ್ಪನು॥ ಪೇಳಿವಿಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳುಷಡೂರ್ಮಿಗಳೆ।
ಕೇಳಿಶಿದೊಡಾಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಶೋಕಮೋಹ। ಮಾಲೋಕಿಸಲುಜನ
ನಮರಣಾದಿಗಳ್ಷಟ್ಕುತ್ಪಿಪಾಸೆಗಳಾಪ್ರಾಣಧರ್ಮಂ॥೪೦॥ವರಮೋಹಶೋ
ಕಮುನೋಧರ್ಮಮುಂಜನನ । ಮರಣಮುರಡಂದೇಹಧರ್ಮಕಾಮು
ಕ್ರೋಧಮುರುಲೋಭಮೋಹಮುದ ಮುಷ್ಟರಂಗಳುತಿಳಿಯಲಾರುವ
ರಿವರ್ಗಂಗಳು॥ ಪರಿಕಿಸಲುಜಾತಿವರವರ್ಣಕುಲಗೋತ್ರಂಗ। ಳೊ
ರವಿನಾಶ್ರಮುನಾಮಮಿವುಬಗಯೆಷಡ್ಭಾವಮಿಗ । ಳಿರದೆಜಾಯತೆ
ವಿವಕ್ಷತೆವಿನಶ್ಯತೆವಿಪರಿಣಮುತೆವರ್ಧತೆಯಸ್ಥಿತೆ॥೪೧॥ಇವುತಿಳಿಯೆ
ಷಡ್ಭವವಿಕೃತಿಗಳುಜಾಯತೆಯೆ । ತವೆಜನನಿಯುದರದಿಂಬುಪ್ಪು

ದಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಿ । ನುವಪರಿಣಮುತೆಪರಿಣಮಿಸುವುದುಂವರ್ದತೆಯೆ
ಬಳೆವಪಕ್ಷತೆಯೆಕುಸಿವಂ॥ಸವಿನಶ್ಯತೆಯೆಕೆಡುವುದಿಂತಿವೀಷಡ್ಭಾ
ವ । ವಿವರಂಗಳಿಂನವಮಯಪರಿಣಮಯವಿಜ್ಞಾನ । ನಿವಹವಾನಂದ
ಮಯಮುಂವಿನೋಮಯವಿಮಂತುಪಂಚಕೋಶಂಗಳಿರವು॥ಒರವೆ
ನಾತಿಸುಗುಣತ್ರಯದಭೇದಂಗಳಿಂ । ವರಸತ್ವಪ್ರಧಾನಪ್ರಕೃತಿಯಾಕುಲ
ಜ್ಞಾನಭಾ।ಸುರವಾನನಿಶ್ಚಯಂಶ್ರದ್ಧೆ ಧೈರ್ಯವಿವೇಕಸಹಸಗಳುಸಾ
ತ್ವಿಕಗುಣಂ॥ಪರಮಪ್ರಿಯಾಸಂಕೃತೋದ್ಯೋಗರೋಷವು। ತಸ್ಪರ
ವಿವುರಜೋಗುಣಂತವೆನಿದ್ರೆಯಾಲಸ್ಯ। ಮುರುಮೋಹಚಪಲಹಿಂ
ಸಾನಿಂದಿಯಂಬಿವೀತಾಮಸಗುಣಂತಿಳಿಯಲು॥೪೩॥ ಅನುಪಮದ
ಸಸಿವಂತೃಣೇಕೈ ತಂತಿಳಿವೆವ। ಬಿನಿಮುಪಾಕೊಳ್ಳೀಧಿನಿಸಗಂಧಚಾ
ರಿಣಿವಿಮೋ । ಹಿಣಿಯುಮತ್ತೆಚಕಾರಿಣಿಯುಮುನೆವಾಸಿನಿಯುಂತರಂ
ಗದಮುದಾಷ್ಟಕಮಿವು॥ಧನಮದಂಕುಲಮದಂಛಲಮದಂಚಾರುಯ
ವ್ವನಮದಂರೂಪವಿದ್ಯಾರಾಜ್ಯಸತ್ತ್ವಮೋ।ಭಿನಮದಾಷ್ಟಕಮಿವೆಬಾ
ಹ್ಯಮದಸಂಕುಲಂಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೪೪॥ ಒರವೆನೆಲರಾಮ
ನೀಂಕೇಳ್ವುದಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮು। ನಿರದಾಧಿಭೌತಿಕಮುನಾದಿದೈವಿಕ
ಮುಮಿನ್ನು। ಪರಿಕಿಸಲುತಾಪತ್ರಯಂಗಳಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮುದೆರಡುತೆರ
ನೆಂತೆಂದೊಡೆ॥ನಿರುತದಿಂಮಾನಸಂಶರೀರವೆಂದುಮು। ನ್ನಿದಸೂ
ಯಾಸೂಯಚಿಂತೆಯಿಂವಾರುಪರಿ । ಕರವೆಮಾನಸಮಿನ್ನುಜೋರ
ಮುಳ್ಳುರೋಗದಿಂನೋವುದೆಶಾರೀರಮೆ ॥೪೫॥ ಚೆಲ್ಲೋರದಿಂರಾಜರಿಂ
ಪಶುಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಳಿಂ।ಕ್ರೂರಾಹಿಭೂತಭೇತಾಳಾದಿಸಂಕುಲದ। ನೇ
ರುವೆಯಜೀವಚಯದಿಂದಲಾದುಪನತಿಗಳಾಧಿ ಭೌತಿಕಮುದಿನ್ನು॥
ನೇರುವೆಯಜನನಮರಣಂಸನೈಶೈಷಗಳಿಂ। ದಾರೈಯೆನರೆತೆರೆಗಳ
ಜ್ಞಾನವಿವರಿಂದೆ। ನೇರಿದಮಹಾದುಃಖಮಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಮಿದೆಲೆರಾಮ ನೀ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೬॥ ಇಂತುಭವಭವದೊಳಿರ್ಪವಿಸಿತಾಪತ್ರಯ।
ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳುಕಡುನೊಂದಜೀವಂಗಬಿಡದಿಪ್ಪ। ನ್ಮಾಂತರದಸುಕೃ
ತವಾಸನೆವಿಡಿದುಶಿವಭಕ್ತಿಸಂಜನಿಸಲದರಿಂದಲೆ ॥ ಮುಂತೆಸುಜ್ಞಾನ
ಮೊದಗುವುದುತಜ್ಞಾನದಿರ । ವೆಂತೆನಲುಮೂರುತೆರನದಭೇದಂಗ
ಳಿಂ । ನೀಂತಳಿವುದೆಂದುದಯದಿಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗ ಚನ್ನಬಸವಂಪೇ
ಳ್ದನು ॥೪೭॥ ಹಿಂಗದೀಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮುಂಪರೋಕ್ಷಾಪರೋ। ಕ್ಷಂಗಳಿಂ
ಬುರುತರಜ್ಞಾನತ್ರಯುಂನೋಡೆ । ಕಂಗೊಳಿಸುವೀತನುತ್ರಯದೊ
ಳಿಂಶ್ರೋತ್ರಾದಿಜ್ಞಾನತ್ರಯುಂಗಳಿಂದಂ॥ತುಂಗಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಂಗಳಿಂ

ಜ್ಞಾನಾದಿ। ಹೊಂಗುವಂತಃಕರಣವೆಮ್ಮದರಿಂದರಿವುದೇ। ಕಂಗೊಳಿಸು
ವಮಲಪತ್ವಕ್ಷವಾಲಿಸುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀನೆಂದನು ॥೪೯॥ ವರದೇ
ಶಕಾಲಮಂಲೋಕಾಂತರಂಗಳೆಂ। ಪರಮಜನ್ಮಾಂತರದಸುಖದುಃ
ಖದುಷ್ಕರ್ಮ। ಮುರುಸುಕರ್ಮದಬಂಧಮೋಕ್ಷಂಗಳೆಂಬಿವಂದೇ
ದಾಗಮಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಇರದರಿವುದೇಪರೋಕ್ಷಂಬಾಹಿರಂಗದ। ಲ್ಲಿರು
ತಿರ್ಪಭೂತಪಂಚಕಮಂತರಂಗದ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೊಂದೆಂ
ದರಿದುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೯॥ ಮುಂದೆತದ್ಗುಣಧರ್ಮವಿ
ಷಯಮಂತಾನಲ್ಲ। ವೆಂದರಿದುಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮರೇಕಾರ್ಥ।
ವೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿಮಿಗತನ್ನನಿಜವೆಂದರಿದುಸಿರಿಗುರು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಂ॥
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದರಿವಂದವುಪರೋಕ್ಷವಾ। ಸಂದಸಂವಿತ್ರಯವಿವೀ
ಗೆಂದುಪೇಳಲಾ ।ನಂದದಿಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಚನ್ನಬಸವನಡಿಗೆರಗಿಮಿಗು
ಳಿಂತೆಂದನು ॥೫೦॥ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸ
ದಿಬರದವರ್ಗೊಲಿದರ್ಗ್ಗವಾ।ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದರ್ಗೆ ಪರಿಸಿದವ
ರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗವು
ನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಜರನಪರಾವ
ತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ... ॥೫೧॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೬ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೪೯ಕ್ಕಂಪದ ೨೪೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳೆ.

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಪೋಕ್ಷವಮಂಕೊಟ್ಟೆನ್ನುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಂ।ರಕ್ಷಿಸು
ವೆನೆನುತಾಗಚಂನಬಸವಂಲಿಂಗ, ದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿಗುರುಲಿಂಗ
ಜಂಗಮದಮಾಪಾತ್ಮೆಯಂವಿರಚಿಸಿದನು॥

ಪದ ॥ ದೇವಜಯಜಯಶಾರ್ವರೀಶ್ವರಕಲಾಜೂಟ। ದೇವಜಯ
ಜಯಮನ್ಮಥಪ್ರವೋದವಿದೂರ। ದೇವಜಯಜಯವಿಭವವಿಕ್ರಮಾ
ನ್ವಿತದೇವರಾಕ್ಷಸವಿಮದವಿದೂರ॥ ದೇವಜಯಜಯಶುಕ್ಲಧಾತುವಿ
ಲಸದ್ಗಾತ್ರ। ದೇವಜಯಜಯನಂದನಶ್ರೀಮುಖಾಂಭೋಜ। ದೇವಜ
ಯಜಯಪಭವತಾರಣಶರಣವಿರೂಪಾಕ್ಷಕಾಲಸ್ವರೂಪ ॥೧॥ ಎನ್ನ
ಸದ್ಗುರುಚಂನಬಸವೇಶಪೇಳ್ದುದೆನ। ಗಿನ್ನೀನುಗತಿಯೆನಲುಶೈವಾ
ಗಮಾರ್ಥಸಂಪನರಾಗಿರ್ಪವರಗುರುಕರುಣದಿಂದಲಪ್ಪಾವರಣದರ
ವನರಿದು॥ಚನ್ನಾಗಿವೀಡಶೈವೋಪದೇಶಂಬಡೆದು । ನಿನ್ನಭವಮಂ
ತೊಲಗಿಸೆನೆನೀನೆಗುರುವಲ್ಲ। ದಿಂನೆನಗಬೇರೆಗುರುವಿಲ್ಲಕರುಣಪ್ರದಿಂ

ದುವುಗುಳಿರಗಲಿಂತೆಂದನು॥೩॥ ಒರವೆನಾಲಿಸುರಾಮಗುರು ವಿನಸು
ಲಕ್ಷಣವು। ನುರುಶಿವಾಗಮ ಪುರಾಣಂಗಳಂತಿಳಿದವಳ । ಪರಮೇಶಾಂ
ತಂಶುಚಿತ್ವಾಚಾರಸಂಪನ್ನನು ತ್ತಮಂಪೂರ್ಣಾಂಗನು॥ ವರಜಿತೇಂ
ದ್ರಿಯನತುಳಗುರುಸಂಪ್ರದಾಯಜ್ಞಂ। ನಿರುಪಮಿತಸದ್ವಂಶಜಾತಂಶಿ
ವಧ್ಯಾನ। ಪರರಾದರಲ್ಲಿನೀಂದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿನಲಾತನಿಂತೆಂ
ದನು ॥೩॥ ಪರಮಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂಪೇಳ್ದ। ವರಲಕ್ಷಣಂ
ಗಳೆಲ್ಲಂನಿನ್ನೊಳಿವೆನೀನೆ । ಪರಶಿವಚಿತ್ಕಳಾರೂಪನೀಬಸವಣ್ಣ
ವೊದಲಾದಪವುಥಗಣಕೆ ॥ ವಿರಚಿಸಿದಿವರಣಲಿಂಗೋಪದೇಶವ
ನೆನಗೆ । ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿಭವಪಾಶಮಂ । ಪರಿಹರಿಸಿ
ರಕ್ಷಿಸೆನೆಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದನು॥೪॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮಕೇಳ್ವೀರವೈವಂನಿನಗೆ। ಸುಲಭವೀಷಡ್ಗಧಾರೆಯಮಹಾಮಧು
ಘಣಯ । ತಲೆಯುವಾಣಿಕವಿವರ್ಗಳವಸುರುಬಿಸಳಧೀರೋದಾತ್ತ
ರಣಂಗಳಲ್ಲದೆ ॥ ಸಲೆಮಲತ್ರಯಪಂಚಸೂತಕಾದಿಗಳನತಿ । ಗಳೆದ
ನ್ಯೋದ್ಯೋಗಭವಿನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತನಿ । ರ್ಮಲದಪಂಚಾಚಾರದಿಂನಡೆ
ಯಬೇಕೆನಲ್ಕವನೆನಗೆತಿಳಿಪೆಂದನು॥೫॥ ಇನ್ನಾಲಿಸೈಸಿದ್ಧರಾಮ
ತ್ರಿಮಲದಿರವ । ನೆನ್ನಪಿತೃಮಾತೃಸುತರೆಂಬುದಾಣವಮಲವು। ದು
ನ್ನತದಕುಲಗೋತ್ರವೆಂದೆನಲು ಮಾಯಾಮಲಂಧನಂಕಾರ್ಮಿಕ
ಮಲಂ॥ವುನ್ನಿವಂಬಿಡಬೇಕಚಿಂತೆನಲುಶಿವಶಿವೆಯು। ರೆನ್ನಪಿತೃಮಾ
ತೃಗಳುಶಿವಕುಲಂಶಿವನೊಡವೆ। ಯೆನ್ನವರ್ಗಿಂವುವಂಗಿಲ್ಲಾವುಲತ್ರ
ಯಂಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು॥೬॥ಜಾತಿಸೂತಕಜನನಸೂತಕಂಗಳು
ಮಹಾ । ಪ್ರೇತಸೂತಕನಿತ್ಯಸೂತಕವುದುಚ್ಛಿಷ್ಟ ಸೂತಕಮಿವೇ
ಪಂಚಸೂತಕಂಳ್ಗಾವರಾಧ್ಯಸ್ವಲಿಂಗಿಗಭಜನೆಯಾ॥ ಪೊತನ್ಯತೀರ್ಥ
ಮನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೆಯಾತ್ರೆಗಳಿ। ಗಾತುರದೆಪೋವುದೀಗನ್ಯದೇವಾರ್ಚನೆ
ವಿ । ನೀತಭವಿಯಾದವರತನ್ನತಾಯ್ತಂದೆಬಂಧುಗಳೆನಲುಭವಿಸಂಗ
ವು॥೭॥ ಯೆನ್ನಸದ್ಗುರುವೆಸುರತರುವೆಮುಕ್ತಿಯಕರುವೆ। ಚನ್ನಬ
ಸವೇಶಭವನಾಶನೆಂಪೇಳ್ದವಂ। ಮುನ್ನವೀಬಿಟ್ಟೆನಿನ್ನೀನನುಕೆನಿ
ಡುವುದೆನಲವಂಬಿಡುವೆನೆನಗೆ ॥ ಚನ್ನಾಗಿವೀರಶೈವೈಕ್ಯಪದೇಶವ
ಕೊ । ಟ್ಟೆನ್ನಭವಪಾಶಮಂಪರಿಹರಿಸೆನುತೆರಗಲಾ। ಚನ್ನಬಸವನಂಕ
ರುಣದಿಂಸಿದ್ಧರಾಮನಂನೋಡುತಂದಿಂತೆಂದನು ॥೮॥ ಶರಣರಿಲ್ಲಮು
ಕೇಳ್ವುದೀಸಿದ್ಧರಾಮನಾ। ಪರಶಿವನಪತಿಬಿಂಬವೆಂತೆನಲು ಪೂರ್ವ
ದೊಳು । ಗಿರಿಜೇಶನೆಡೆಗಗಂಧರ್ವರೈತರುತೆಭೃಂಗೀಶನಂಕಂಡುನ

ಸಲು ॥ ಕೆರಳಿಭೃಂಗೀಶ್ವರಂಗಂಧರ್ವರಂನೋಡಿ। ನರಜನ್ಮದೊಳು ಭವಿಗಳಾಗಿಸಂಜನಿಸಿಬಳಿ। ಕೆರದೆದಂಪತಿಗಳಾಗೆಂದುಶಾಪವನೀಯಲವರಾಗಳಿಂತೆಂದರು॥೯॥ ತಂದೆಕರುಣಸುವಿಶಾಪವನರಿಯದಜ್ಞಾನದಿಂದೆನಕ್ಕೆವುಕಾವುದೆನುತಲಡಿಗೆರಗಲಾ। ನಂದದಿಂಭೃಂಗೀಶ್ವರಂನಿಮ್ಮಗರ್ಭದೊಳುಶಿವಯೋಗಿಸಂಜನಿಸಲು ॥ ಅಂದಿಗೆವಿಶಾಪಮೆನೆಗಂಧರ್ವಶಾಗನಡೆ। ತಂದುಶಂಕರಗೆರಗಿಭೃಂಗಿಯಿಂತವುಗಾದ|ದಂದುಗವನೆಲ್ಲವಂಪೇಳಲೀಶ್ವರನಂದುಕೃಪೆಯೊಳೊಲಿದಿಂತೆಂದನು ॥೧೦॥ ಅಂಜದಿರಿನಿಮ್ಮಜಠರದೊಳೆಮ್ಮನಿಜರೂಪು। ಸಂಜನಿಸಿನಿಮಗೆಮುಕ್ತಿಯನೀವನೆನಲೀರ್ವ। ರುಂಜವದೊಳ್ಳೆತಂದುಸೊನ್ನಲಿಗೆಯೊಳಗೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಕುಡಿಯೊಕ್ಕಲಿಗರ। ರಂಜಿಸುವಗರ್ಭಂಗಳಿಂದುದಿಸಿಪುಣ್ಯದಸು। ಪುಂಜಂಗಳಂತೆವೊರಡೆಯವುದ್ದಗಾಡನಾ।ಕಂಜವುಖಿಸುಗ್ಗಾಯ್ಪಳೆಂಬನಾಮದಿ ಬಳೆದುದಂಪತಿಗಳಾದರೊಲಿದು ॥೧೧॥ ಇಂತೆಸವದಂಪತಿಗಳಿರಲವರಗರ್ಭದಿಂ। ಕಂತುಮದಹರನಪತಿಬಿಂಬವೇಜನಿಸಿತದ ॥ ನಂತರಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೆಂದೆಂಬನಾಮವಐನಾಂತುಸಿರಿಶೈಲಕೆ ॥ ಸಂತಸದೆಪೋಗಿಯಾಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ। ಮಂತನ್ನಪುರಕೆಕರತಂದುಪೂಜಿಸುತಲಾ । ಕಂತುಬರೆಗೆಲಿದುಯೆವುಗೊಂಡದಲ್ಲಿರ್ದರಂಕೈಲಾಸಕೆರದೊಯ್ದನು ॥೧೨॥ ಬಸವೇಶನಂತನ್ನಹೃದಯಮುಂಬಗಿಗುತೋರಿಸಿದನೀಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಮಹಾತ್ಮಿಗಳವುಸುರಲಳವೇಶಿವಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನೆಸಿದ್ಧರಾಮನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಹಸನಾಯ್ತುನಿಮ್ಮಭೃತ್ಯರಭೃತ್ಯನೆಂದುಭಾ । ವಿಸುತಿಷ್ಟಲಿಂಗವುಂಪಾಟಿಸೆನೆಗುರುಚನ್ನ। ಬಸವೇಶನೀನೆಂದುಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿನುತಿಪಸನುನಂತರದೊಳು ॥೧೩॥ ಅಲ್ಲಮಾಬಸವಮೊದಲಾದಸಂಖ್ಯಾತಗಣ । ರೆಲ್ಲರುಂಚನ್ನಬಸವೇಶಕೇಳ್ದಿಂಕರುಣ। ದಲ್ಲಿಬಿಡದೀಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂಗದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತುಸಂತಸದೊಳು ॥ ಸಲ್ಲಲಿತವೋಕ್ಷಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಪುದೆನ। ಲ್ಮೆಲ್ಲನಾಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂತೆನ್ನಕರ।ಪಲ್ಲವದೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನಮುಕುಟಮುಂಪಿಡಿದೆತ್ತನಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥೧೪॥ ನವರತ್ನಮಯವಾದತನ್ಮಹಾಮಂಟಪವ। ನವದುಕೂಲಂಗಳಿನವಕುಸುಮಮಾಲೆಯಂ। ತವೆಧುಲ್ಲಿಪಟ್ಟಗಳೆಮುತ್ತುಗಳಪೊಸಫಲದಗೊಂಚಲ್ಲಳಿಂವಿರಚಿಸೆ॥ ಅವಿರಳದಕತ್ತುರಿಯುಸಾರಣೆಯಂಗೊಳಿಪೆ। ವಿವಿಧಮುತ್ತಿನರಂಗವಲಿಯಿಂದಲಂತಿತು।ಹಪನಸದಸುಸ್ಥಳದೊಳೊಂದಿರದೆತಂಡುಲದಚೌಕವುಂಕೈಗೈದರು॥೧೫॥

ಪೊಳಪೊಳೆವಜಲಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ದಸತ್ಪಂಚಕಳಶಂಗಳಿಂಸ್ಥಾಪನಂ
ಗೈದುಪೊಸನೂಲಿ ನೆಳೆಗಳ್ಪಿದಂಸುತ್ತಿಯಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯಿಂದರ್ಚಿ
ಸೆತದಾಜ್ಞೆಯಿಂದಂ॥ ಬಳಿಕಲಾಸಿದ್ಧರಾಮಂಭಸಿತವೀಳೆಯಂ ಗಳ
ನಖಿಳಗಣಕುಲದಮುಂದಿರಿಸಿನಮಿಸಲ್ಕೆ । ನಲವಿನಿಂದಾತನಂಚನ್ನ
ಬಸವಂಚಾಕವದ್ಯದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಂ ॥೧೬॥ ವರವಿಭೂತಿಯ
ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿಂ । ದಿರದಲಂಕರಿಸಿದಭ್ಯಂಕುರದೆತಕ್ಕಲಶ
ಭರಿತಜಲವಮಂತಳೆದುನಾಲ್ವರಾಚಾರ್ಯರೊಡನಾಕಲಶಪಂಚಕವ
ನು ॥ ಹರುಷದಿಂಮೂರುಸೂಳಾಸಿದ್ಧರಾಮನುರು । ಶಿರಕೆತ್ತಿಯ
ಭಿಷೇಚನಂಗೈದುಕಳಶಮಂ । ಮರಳಿತತ್ತತ್ಥಳದೊಳಿರಿಸಿಪರಿಕುದ್ಧ
ನಂಮಾಡಿದಂಕರುಣದಿಂದಂ ॥೧೭॥ ವಿವರಿಸಲ್ಬಳಿಕಲಾಚನ್ನಬಸವೇ
ಶ್ವರಂ। ತ್ರಿವಿಧದೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದೆತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಂಗಳಂ । ತ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳು
ದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿತ್ರಿವಿಧಮಲಮಂಬಿಡದೆಱೆದಿಸಲ್ಕೆ ॥ ತವೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮನಾಗುರುಮುಖ್ಯಸಕಲಗಣ । ನಿವಹಕ್ಕೆಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗಿಕು
ಳಿತನು । ತ್ಪವಿಲಾನಂದದಿಂದೀಕಲಶದಿರವನೆನೆಗುಸುರೆಂದೊಡಿಂ
ತೆಂದನು ॥೧೮॥ ಆದೊಡಾಲಿಸುರಾಮ ಪರಶಿವಂತಾಂತ್ರಿವಿಧ । ಭೇ
ದದಿಂಗುರುಲಿಂಗಚರಮೆನಿಸಿತನ್ನಯವಿ। ನೋದದಿಂಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯ
ದಿಂಪಂಚಕಲಿಗಳೆನೈದೆಗುರುವೆಬಳಿಕ॥ ನಾದರದೊಳಾನಂದಿವಾಹಂ
ಪರಾಶಕ್ತಿ। ನಾದಚಿತ್ಪ್ರಣವಮಂತ್ರಮಿಸುನಿಗಳಕದಿಂ। ದಾದಯಾಂ
ಬುಧಿಯೆನಿಪಸದ್ಗುರುವೆನಾಲ್ವಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂಪಾಲಿಸಿದನು ॥೧೯॥
ವಿವರಿಸುವೆಕೇಳ್ನಾಲ್ವರಾರಾರೆನಲ್ಪಾ । ಶಿವನೀಶ್ವರಂಮಹೇಶಂ
ರುದ್ರರೆನಿಪವರು। ಶಿವದೀಕ್ಷೆವಡೆದಾಚಾರ್ಯರಾಗಿಯಾಸಕಲಗಣಕು
ಲಕೆದೀಕ್ಷೆಯನೆವಾಡಿ ॥ ತವಪರಿಯಹೇಂದ್ರಾರ್ಕಶಶಾಶ್ವದಿಕ್ಪಾ
ಲ। ನಿವಹಕಂನರಸುರೋರಗಗರುಡಗಂಧರ್ವ। ವಿವಧರಾಕ್ಷಸಯಕ್ಷ
ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಾಪ್ಸರಕಿನ್ನರವಿತತಿಗೆ ॥೨೦॥ ತಿಳಿಯೆವಮನುಮು
ನಿಪಿಶಾಚವಳಿಗೆಕಿಂಪುರುಷ। ಕುಲಕವತಕ್ಕೆವಾಗವೋಕ್ತಪ್ರಕಾರ
ದಿಂ । ನಲವಿನಿಂದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿನುತ್ಯರ್ದಜನಭವಬಂಧಮಂಕ
ಳೆಯಲು॥ ಇಳೆಯೊಳ್ಳವಂಶದಿಂರೇವಣಾಸಿದ್ಧನಿ । ರ್ಮಲವುರುಳಿ
ಸಿದ್ಧನೇಕೋರಾಮನತುಳಗುಣ। ನಿಳಯರಾಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರಾದ
ರ್ಕ್ಷವದೊಳವರಿರವನೀಂಕೇಳ್ವುದು॥೨೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾರೇವ
ಣ್ಣಗಾದಿಶಕ್ತಿತ। ಸ್ವರುಷವುಖವೆಂಟುಹೆಡೆಯೋಗದಂಡೆಂಬೈಗೆ।
ಕರಿಯುಕಂ ಬಳಿಯುಕುವಸಗಂಧಚಿಲಮ್ಮಚರಿ ಯಾಶ್ರಮಂಲೋಹ

ದಿಂದಂ॥ ವಿರಚಿಸಿದಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂಡಲಂತನ್ನ । ಕರದಿನಗ
ಲದಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ। ಮುರುಪಣವಮಂತ್ರಮಾಹುಸ್ಮೃ
ದಮತುಳಕೇಸರಿವಾಸನಂಕೇಳ್ವುದು ॥೨೦॥ ನಕ್ಷತ್ರಪದ್ಮತದತ
ದೊಳಿರ್ಪಂಕಲ್ಪ। ವೃಕ್ಷದದಿಯಲ್ಲಿಪದ್ಮಾಸನಕ್ಕೆಸೆವಾತ । ರಕ್ಷುಚ
ರ್ಮದಗದ್ದುಗಯುಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಂತನ್ನಶಿಷ್ಯಕುಲಕೆ॥ ೀಕ್ಷ
ಗೈವಲ್ಲಿವಪಾರಿಜಾತದತಳಿರ। ಪಕ್ಷದಿಂದಿಸಪಲೋಸದಕಳಿಶಮಂ
ಸಹ। ಸ್ರಾಕ್ಷದಿಕ್ಕೆನೊಳಿಟ್ಟಪೂಜೆಪರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೀ
ದನು॥೨೧॥ ತಿಳಿವುರುಳಿಸಿದ್ಧೀಶ್ವರಂಗಘೋರಾಸ್ಯವಾ। ಸ್ಫೋಳಿಪ
ಬಹುಶಿಖಿಗಳಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಸೆರಗುಗಂ । ಬಿಳಿಗಂಥೆಲೋಸದಿಂವಾಡಿದಿಪ
ಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂಡಲಂಕೈಯೊಳು ॥ ತೊಳಗುವಳುತಾರದ
ಡಂಬಾಯೊಳಿಮೈಕ್ಕು। ದೊಳಕಪಿಲಸಿದ್ಧಸನ್ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ
ದೊಲವಾಷಡಕ್ಷರಿಯಮಂತ್ರಮಂಯ ಜುರ್ವೇದ ಮಾತಂಗಿಕೇಳೆಂದ
ನು॥೨೨॥ ಬಿಡದೆಪು । ವಾಸನಂಯತಾಗ್ನಿಕ್ರಮಂಸಮಂ। ಬಡೆಕುಮಾ
ರಾಪ್ರಗತಮಂದಾರತರುತಟಂ। ಬಿಡದುಮೃಗಚರ್ಮದೊಳುಗೋ
ಮುಖಾಸನದೊಳಿರ್ಪಂಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ॥ ತೊಡಗಳಿಂದೀಕ್ಷೆಯುಂ
ಷ್ಯಗೆಕರುಣಿಂ। ಕೊಡುವಲ್ಲಿದೂರಾಂಕುರಾಧಿಕುಸುಮದಿತೆಂ
ಕ । ಗಡೆಯಲೋಸದಕಳಿಶಮಾತಂಗಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದ
ನು॥೨೩॥ ಕ್ರಮದಿನೀಕೋರಾಮತಂದೆಗಂನಾಮದೀ। ವಮುಖಮೈ
ಜಡಕಾವಿಯಂಬರಂತಾಂಪ್ರಭಂ । ಸಮೆದಮುರಿಪಾತ್ರೆಯುಂಕುಂ
ಡಲಂಚಿತ್ರದಂಡಂಪ್ರಸನಕೆತ್ತಿಶಿಖಿಗೆ॥ ಅಮುರಿಪ್ರವರಭೋಗಮಿಲ್ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನಲಿಂಗ। ವಮಿತಪ್ರಸಾದಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಮು। ತ್ತಮನಾ
ಮವೇದಂಮುರಾಳಿವಾಸನವೆಸೆವುದಾತಂ...ಕ್ಕೆಂದನು॥೨೬॥ಭೂ
ತಿರುದಾಕ್ಷವಾನಪ್ರಸ್ಪದಾಕ್ರಮದೊಳಾ। ತನಿರ್ಪಂಮೇರುಗಿರಿತಟ
ದವಟವೃಕ್ಷ । ದಾತಡಿಗೊಳೆಸವಭದ್ರಾಸನಕ್ಕಮುರಿಕಾಷ್ಠಂಬರ
ಗತ್ತುಗೆಯೊಳು॥ ಪ್ರೀತಿಯುಂದೀಕ್ಷೆಯುಂಕೊಡುವಲ್ಲಿಸೊಂಬುಳಿಯೆ
ತನಗಲಂಕಾರಮಾತಾವ್ರುದುರುಕಳಿಶ। ಮಾತಂಗಧನದದಿಕ್ಕೆನೊ
ರ್ವ್ವದಿದುಸಾಮ್ಯಲಕ್ಷಣಂಕೇಳೆಂದನು ॥೨೭॥ ವರಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ
ರಿಗೆಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಸಂ । ಗತದೀಕಶಿಖಿಬಿಳಿದಿನುಡಿ ಬೆಕ್ಕೆಯಿಂಸಮೆದ
ಮುರಿಯುಮಾಪಾತ್ರೆಮೌಕ್ತಿಕಕುಂಡಲಂಮುಖವೆವಿಮಲಸದ್ಭೂ
ಜಾತನುಂ ॥ ಕರದೊಳಾಡೊಡವುಧಿಕಕಕ್ಷದೊಳಿಗಾದೊಡಂ । ದ
ರಿಸುವದುವರಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗ । ಮುರುಹಂಸಪಂಚಾ

ಕ್ಷರೀಯುಂತ್ರಮೆಸೆವಥರ್ವಣವೇದವುವರ್ಗಿಂದನು ॥೨೪॥ ಮತ್ತ
ಗಜವಾಸಂಗೃಸನ್ಸಾಶ್ರಯುಂಚೆಲ್ವು । ವೆತ್ತೆಸೆಯಲಾತ್ರಿಕೂಟಾದ್ರಿತ
ಟದಿನಿವಾವಿ। ನೊತ್ತಿನೊಳುಗುರುಸುಖಾಸನಕಮರಿಪೊಸರನ್ನಗಂ
ಬಳಿಯುಗದ್ದುಗೆಯುಯೊಳು ॥ ಬಿತ್ತರದೆಕುಳ್ಳಿರ್ದುಶಿಷ್ಯರ್ಗೆದೀಕ್ಷೆಗ
ಳ । ನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿನ್ನಾಗವಲ್ಲೀದಳಂ । ಜೊತ್ತಬೆಳ್ಳಿಯಕಳಶದಂ
ದೊಪ್ಪುವಂವರುಣದಿಕ್ಕನೋಲ್ಕೆಲೆಂದನು ॥೨೯॥ ಹರುಷದಿಂವಾ
ನಾಲ್ವರಾಚಾರ್ಯರೊಲವಿನಿಂ। ಬರುತಿರ್ಪರ್ಘ್ಯಗಯುಗಂಗಳೊಳು
ಮತಿಕರುಣದಿಂ । ಧರೆಯಭಕ್ತರ್ಗೆದೀಕ್ಷೆಯುನಿತ್ತುರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಾ
ಗಿಯಾವಂಶದಿಂ॥ಪಿರಿಯರುಮುಮಾನಾಲ್ಕುಕಳಶಮುಂನಾಲ್ಕಿಸೆಯೊ
ಳಿರಿಸಿತನ್ಮಧ್ಯದೊಳುಗುರುಕಳಶಮುಂನಿಲಿಸಿ । ಪರಮಶಕ್ತಿಯೊಳಿ
ತತ್ಕಳಶಮುಂಗುರುಭಾವದೊಳುಕಂಡುಪ್ರಾಜಿಸುವುದು॥೩೦॥ ಕರು
ಣದಿಂದೀಕ್ಷೆಯುಂಕೊಡುವರುಂಶಿಷ್ಯರುಂ। ಕರಚರಣವುಮ್ಯಾವಾದ
ವಯವದೊಳೆಳ್ಳಿನಿತು । ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೂನಮಿಲ್ಲದೆಹೀನಜಾತರಲ್ಲದೆ
ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದಗೆ॥ತರತರದೊಳಾವಿಪ್ರರೋಳ್ಕೊರುವರುಷಮುಂ
ತರಸುಮಕ್ಕಳನಾರುವರುಷಮಾವೈಶ್ಯರಂ । ನಿರುತಪೊಂಬತ್ತುವ
ರುಷಂಶೂದ್ರರುಗಳನೀರಾರುವರುಷಂಸೋಲ್ಪುದು॥೩೧॥ ಇಂತವ
ರವುನದಪಕ್ಷಾಪೆಕ್ಷಭೇದವುಂ । ತಾಂತಿಳಿದುನೋಡಿದೀಕ್ಷಾತ್ರಿಯುಂ
ಗಳನೊಲ್ದು । ಸಂತೋಷವಿಂತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗವುಂತ್ರಿವಿಧಾಂಗದೊಳುಪ
ತಿಷ್ಠಿಸುವರೆನಲು ॥ ಕಂತುಸರನಪರಾವತಾರದೀಕ್ಷಾತ್ರಿಯವು। ದಂ
ತುಲಿಂಗತ್ರಯವುದಾವುದಂಗತ್ರಯವುಂ । ನೀಂತಿಳಿಯುಪೇಳೆನಲು
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ಗಾಗುರುವೆಕರುಣದಿಂದಂ॥೩೨॥ ಉರುತರಜ್ವಲಿ
ತಕಾಲಾಗ್ನಿರುಚಿಯುಂಪರವ। ಪರಮವಿದ್ಯುತ್ಕೋಟಿಕಾಂತಿಯುಂ
ಪಳಿವಭಾ।ಸುರಶಿಖಾಚಕ್ರದೊಳುಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಿಂದೆಸವ
ಚಿತ್ಕಲೆಯುನು॥ಗುರುವರಂಭಾವಕ್ಕೆತಂದುತದಾಬ್ಜವದಿಂ ದಿರದಾಮನ
ಸ್ಸಿಂಗೆತಂದುತನ್ಮನದಿಂದೆ। ಭರದೆದೃಕ್ಕಿಗೆತಂದುತದ್ಪೃಕ್ಕಿನಿಂದಿರದೆ
ವರ ಕರಸ್ಥಲಕೆತಂದು ॥೩೩॥ ಕರುಣದಿಂಶಿಷ್ಯನುರುಮಸ್ತಕದೆಹ
ಸ್ತವಿಟ್ಟರದೆವೇದಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂಭಾವಲಿಂಗವುಂ। ಪರಮಕಾರಣತನು
ವಿನೊಳುಕರ್ಣದೊಳುವಿರಾಜಿಸುವಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂ॥ಉರುತರ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನೊಳು। ಕರಮಂಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗವುಂ । ನಿರುತವಾಸ್ಥೂಲತನುವಿನೊಳುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವರೆಲಿ
ರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೩೪॥ ಗುರುವರಂಲಿಂಗಮುಕೊಡುವುದೇದೀಯಂ

ಬು। ದಿರದಾಮುಲತ್ರಯವಳೀದಿಪುದೆದೀಕ್ಷೆಯುಂ। ದೆರಡುಮಾದೀ
ಕ್ಷಾಭೆದಾನಮಿಂನಾಲೆನೈಗುರುವಿನಮಹಾತ್ಮೆಗಳಿನು॥ ಸರಸಿಜಾಸ
ನವಿಷ್ಣುರುದ್ರರೆಂದೀಶ್ವರಂ।ವರಸದಾಶಿವತತ್ವನಿಚಯಕಾಧಾರನುಂ
ಪರಮಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಶ್ವತಶಾಂತನ್ನಿರಂಜನನಂನಿರ್ಮಲನನು ॥
ನಿರುತವಾನಾದಬಿಂದುಕಳಾವ್ಯತೀತನುಂ। ಪರಮಷಟ್ಕ್ರಂಶತ್ಪ
ತತ್ವವಾಲಾಭೂಷ । ನುರುತರಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಂಪಯುಕ್ತಂನಿತ್ಯನಿಂತ
ಪ್ಪಗುರುವಿನಿಂದಂ॥ಪರವಿಲ್ಲವಾಗಿನಗರೋರಧಿಕಮೆಂದುಶ್ರುತಿ। ಯೊ
ರೆವುತಿಪ್ಪದುರಾಮಕೇಳೆನಕ್ತಿಂತಪ್ಪ।ಪರಮಗುರುನೀನೆನೀಂಪೇ
ಳ್ದಲಿಂಗತ್ರಯದಭೇದವಂತಿಳಿಪೆಂದನು ॥೩೭॥ ಒರವೆನಾಲಿಸು
ರಾಮನಿನಗನಾಂವುಂಪೇಳ್ದ। ವರಮುಪಾಲಿಂಗವೇನಿಷ್ಕಲದಭಾವ
ಕೊಲಿ । ದಿರದಿಗೋಚರಮಾಗಿಭಾವಲಿಂಗಮುದಾಯುತ್ತಾದಿದೆಮನಕೆ
ಗೋಚರಿಸಲು॥ ಉರುಸಕಲನಿಷ್ಕಲದೆಪ್ರಾಣಲಿಂಗಮುದಾಯುತ್ತಪರಿ
ಕಿಸಲದೀಕಣ್ಗೆಗೋಚರಿಸಿಸಕಲವಿಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗಮುದಾ
ಯುತ್ತತಲ್ಲಿಂಗದಿರವನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩೭॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ತತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠದ್ದ
ಶಾಂಗುಲಮುಜಂ । ನಿರುಪಮಂನಿತ್ಯಂನಿರಾಮಯಂನಿರ್ಗುಣಂ। ನಿ
ರಘನ್ನಿರಂಜನನಿರ್ದ್ವಂದ್ವಮವ್ಯಕ್ತಮವ್ಯಯಂನಿಶ್ಶೂನ್ಯನು॥ ವ
ರಸಾಕ್ಷಿರೂಪಕರ್ತೃಕಕರ್ಮಭೋಕ್ತೃಕಂ। ನಿರುತಮಿರದೇಕ
ಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂಬ್ರಹ್ಮ। ಪರಕೆಪರವೆನಿಸುವಪರಬ್ರಂಹಮಾಲಿಂ
ಗಮೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೩೮॥ ಇಂತಪ್ಪಲಿಂಗಮಂಶಿರದೊಳೆಮು
ಳೊಕ್ಕ್ಯದೊಳೆ। ಸಂತತಂಗಳಬಾಸುಕಕ್ಷ್ವಿವಕ್ಷಂಗಳೊಳೆ। ಸಂತಸದಿ
ಧರಿಸವೇಳ್ವುದುನಾಭಿಯಿಂಕೆಳಗೆಧರಿಸೆಪಾತಕಮರಿವುದು॥ ಮುಂ
ತೆವುಜ್ಜನಭೋಜನಂಗಳೊಳಿಮಲಮೂತ್ರಮೆಂತವೆವಿಸರ್ಜಿಸುವ
ಕಾಲದೊಳುನಿದ್ರೆಯೊಳು । ಕಾಂತೆಯರರತಿರಾಜಭಯವಾದಿಗ
ಳೊಳಿಂಗದಿಂದಗಲದಿರವೇಳ್ವುದು ॥೩೯॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳ್ವುದೀಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ತಿಳಿಯಲಾಹಂಗಮವೆವೆದನವಾಹಂಗಮುದ । ಲ
ಲಿತಮುಖದಿಂದೆಲಿಂಗಕೆತೃಪ್ತಿಯೆಂದೊಡಾಜಂಗಮದಲಕ್ಷಣವನು ॥
ನಲವಿನಿಂತಿಳುಪೆನಲಾತ್ಮಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮಂ॥ಕಳಿದವಂನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಂನಿರಾಮಯಂ। ಸಲಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಂಹರಿಯಜನುರೇಂದ್ರಶಿವ
ಮುಖ್ಯಪೂಜಿತನೆಂದನು॥೪೦॥ ಜಂಗಮಮೆನಲುಜನನಮಾಮರಣ
ಪರ್ಯಂತಂ। ಜಂಗಮಮೆನಲುನಾದಬಿಂದುಕಳೆಸಂಯುತಂ । ಜಂಗ
ಮಮೆನಲುಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯವಾತಾಳಾದಿಸಕಲಭುವನಾಧಾರನು॥

ಜಂಗಮವು ಮೆನಲುಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಕಂ । ಜಂಗಮವು ಮೆನಲುತ್ರಿವಿಧ
ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪಕಂ । ಜಂಗಮವು ಮೆನಲುತ್ರಿವಿಧತತ್ವಾತ್ಮಕಂಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೧॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣ
ಮುಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರೊಳ್ಗೂಡಿದರ್ಗ್ಗವಾ। ದ್ಯಂತವುಂಬಿಡದೆಪೇಳ್ದ
ರ್ಗೆಪಠಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸ
ಕಲಭೋಗವುನ। ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೨॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಅಂತುಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂಪದ ೨೨೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ಉ ನೇ ಸಂ ಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಭಸಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಮಹಿಮೆಗಳೆ। ನೊ
ಸೆದುಪಾದೋದಕಪಸಾದದಮಹಾತ್ಮೆಗಳೆ । ನಸಮಲಿಂಗಾ
ರ್ಚನಾಭೇದಮುಂಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವನ್ನಿರೂಪಿಸಿದನು॥

ಪದ॥ ಪುಷ್ಕರಾಂಬಕನಯನಪೂಜಿತಪದಾಂಭೋಜ। ಪುಷ್ಕ
ರಾಪ್ತೆಂದುವಹ್ನಿತ್ರಿಲೋಚನನೆಸವ । ಪುಷ್ಕರಾಸನಶಿರಚ್ಛೇದಕನೆ
ಪುಷ್ಕರಾನನಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭ ॥ ಪುಷ್ಕರಕರಾಸುರಸಗರ್ವಪರ್ವ
ತಕುಲಿಶ। ಪುಷ್ಕರಕಳೆಂಬಕಾಂಗಾರಣ್ಯಫಣಿದಾವ । ಪುಷ್ಕರಸು
ಕೇಶದಿಗ್ವಸನಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷರಕ್ಷಿಸುನತರನು ॥೧॥ ಪರಮಸ
ದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀಂಪೇಳ್ದ । ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವುಮಹಾತ್ಮೆಗ
ಳನರಿದೆನಾಂ । ಕರುಣಿಪಂಮುಂತೆಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯುಮಾಳ್ಪತೆರನಂ
ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನಲು॥ ಪುರವೆನಾಲಿಸುರಾಮ ಪೂರ್ಣನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಿ
ರುತಿರ್ಪಕಾಲಮುತ್ತಮವೆಲ್ಲಂನಾಡೆ । ಪರಿವಾಗಮಧ್ಯಮಂರವಿ
ಯುದಯಕಾಲದರ್ಚನೆಯೆ ತಿಳಿಯಲ್ಕದಮವು ॥೨॥ ಉತ್ತಮದ
ಕಾಲದೊಳುಶಿವನನೆನವುತ್ತಲೆ । ಟ್ಟತ್ತಮೈಯುಮುರಿದೆದ್ದಮಲಮೂ
ತ್ರಮಂತ್ಯಜಿಸಿ । ಮೃತ್ತಿಕಾಶೌಚಮಂಮಾಡಿಸಪ್ತಾಂಘ್ರಿಗಳನೊಲ
ವಿನಿಂತೊಳೆದುಬಳಿಕ॥ ಪಿತ್ತರದೆಪಾಲ್ಮಾಗುಳ್ಳಿಳ್ಳೆಮರದೊಳುಖದಿ
ರ। ಮುತ್ತಮುಂತತ್ಕಾಷ್ಠದಿಂದಂತಥಾವನಾ। ವೃತ್ತಮುಂತೀರ್ಚಿ ಲಿಂ
ಗೋದಕದೆಗಂಡೂಷವುಮ್ಮಾಡಚೇಕೆಂದನು॥೩॥ ಬಳಿಕಮುಖವು
ಜ್ಜನಂಗೈದುಮಡಿವರ್ಗಮಂ । ತಳೆದುವಿಮಲೇಶಾನದಿಕ್ಕೊಳಗಿ
ರದೆಕಂ । ಗೊಳಿಪಶಿವಪೂಜಾಸುಮಂಟಪಕೆಬಂದುಸವಾರ್ಚನಂ
ಗೈದುಮೇಲೆ॥ ಸಲರಂಗವಲಿಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಲಲಿತವ

ದ್ಯಾಸನದೊಳ್ಕುಳಿತುಂಡಿಸಿಸುನಿ । ಶ್ಚಲಚಿತ್ತನಾಗಿಶಿವಪೂಜೋಪ
ಕರಣಮಂತರತರದೊಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ॥೪॥ ರಾಮುಕೇಳ್ಬಳಿಕಭಸ್ಮ
ಸ್ನಾನಮಂಮಾಡಿ। ಸೇಮದಿಂಭಸಿತದುಧೂಳಿನಂಗೈದುಸು । ಪ್ರೇ
ಮದಿಂವರತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂವಿಮಳರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿಂದಳಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು॥ ಆ
ಮೇಲೆಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಲುಪಕರಣಸಂ । ಸ್ತೋಮುಮುನಚಿ೯ಶಿವಾ
ರ್ಚನಂಗೈವುದೆನೆ । ಸ್ವಾಮಿನೀವಿವರಭೇದಂಗಳಂವಿಸ್ತರಿಸಿಪೇಳ್ವು
ದೆನಲಿಂತೆಂದನು॥೫॥ ವಿದಿತಸದ್ಯೋಜಾತವುಮುಖದಿನಾದುದುಪೃಥ್ವಿ
ಯುದರಿಂನಿವೃತ್ತಿಕಳೆಯಾಕಳೆಗೆಕಪಿಲವ । ರ್ಣದನಂದೆಯೆಂಬಗೋ
ವರದಗೋವುಯದಿನಾದುದುಭೂತಿವಾವುದೇವ ॥ ವುದನದಿಂಜಲ
ವಾದುದದರಿಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆಕಲೆ । ಯುದರೊಳಗೆಕೃಷ್ಣವರ್ಣದಭದ್ರೆಯೆಂ
ಬಗೋ । ವದರಗೋವುಯದಿಂದೆಭಸಿತವಾದುದು ಸಿದ್ಧರಾವೇಕ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೬॥ ಪೊಳೆವಘೋರಾಸ್ಯದಿಂತೇಜವುದರಿಂವಿದ್ಯ । ಕ
ಲೆಯುದರಿನರುಣವರ್ಣದಸುರಭಿಯುದರಿನಿಂ। ದಿಳಿದಗೋವುಯುದೊ
ಳಾದುದುಭಸ್ಮ ವುಸವತತ್ಪುರುಷವುಖದಿಂವರುತೆನು॥ ಸುಳಿದು
ದದರಿಂದಾಯ್ತುವರಶಾಂತಿಯೆಂದೆಂಬ । ಕಲೆಕೃಷ್ಣವರ್ಣದಸುಶೀಲೆ
ಗೋವಾಯ್ತುತ। ತ್ಕಲೆಯಿಂದಲದರಗೋವುಯದೊಳಾದುದುಕ್ಷಾ
ರವೆಲೆರಾವುಕೇಳೆಂದನು ॥೭॥ ಭೂತೇಶನೀಶಾನವುಖದಿನಭವಾ
ಯ್ತುಶಾಂ। ತಾತೀತೆಕಲೆಯುದರೊಳಾಕಲೆಯೊಳಾದುದ್ಯೆ। ಸಾತಿಕ
ಯಚಿತ್ರವರ್ಣದಸುವುನೆಯುದರಗೋವುಯದಿಂದೆರಕ್ಷೆಯಾಯ್ತು॥
ಭೂತಿಯುಂಶ್ರೀಭಸಿತದಿಂಜ್ಞಾನಭಸ್ಮದಿಂ। ಪಾತಕಹರಕ್ಷಾರದಿಂವಿಪತ್ತಿ
ಲ್ಲಖಿಳ। ಭೀತಿಯಿಂಕೆಡಿಸಿರಕ್ಷೆಸುವುದೇರಕ್ಷೆಇಂತಿವರಪರಿಕೇಳೆಂದನು॥
ಎಲೆರಾವುಕೇಳಭಕ್ಷಣೆವತ್ಸರಹಂತೆರುಚೆ । ಸಲಶಕ್ತಿಹೀನವಿಕಟಾಂ
ಗಿಬಹುಭಕ್ಷಬರೆ। ಗೊಳಿಗಾದುದತ್ಯಂಗಹೀನೆನಿರ್ವೀರ್ಯವಂಧಾದ್ಯ
ಲಕ್ಷಣಪಶುಗಳಂ ॥ ಕಳೆದುಸಲ್ಲಕ್ಷಣದಗೋವಿತ್ತಗೋವುಯಂ । ನೆ
ಲಕೆಳಿಯದಾಂತಶಾಂತುಕೊಂಡನದಂಘನಭಕ್ತಿ। ಯೊಳಿಗರಣಕಬಳ
ಶೋಷಣದಹನವದಶೋಧನಾಭಿಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದಂ ॥೯॥ ವಿರಚಿಸಿದ
ಭಸಿತವಿಲ್ಲದೊಡೆವರರಿತ್ತುದಂ। ವರಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಂಡುಶಿರವದನಸೃ
ಷ್ಟ್ಯಗ್ನ್ಯಚರಣಯುಗಸರ್ವಾಂಗಕೇಶಾನತತ್ಪುರುಷಯುಗವುಘೋ
ರಂಕ್ರಮದೊಳು॥ ಉರುವಾವುದೇವಸದ್ಯೋಜಾತವೆಂಬಿವಂ। ಪರ
ವುಪಂಚಾಕ್ಷರಿಗಳಿಂವಿಭೂತಿಸ್ನಾನ। ಪರಿಶುದ್ಧನಾದಪಂಗಿಲ್ಲಭವಬಂ
ಧನಂರಾವುನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ವುಳಿಬಿಸಲ್ಲಂಡಿಬರಳದುವೆದಿ

ಪ್ಯೆನ್ನಾನೆ। ಮಿಳಿಯುಗೋಧೂಳಿಗಾಳಿಗೆತೋರಿವಾಯುವ್ಯೆ। ವೊಲ
ವಿನಿಂಜಲಧಿನಪ್ಪದುವಾರುಣಂತಜ್ಜಲಕ್ಕಗಂಗಾನ್ನಾನದಿಂ॥ ಫಲವು
ಧಿಕಮೀಶ್ವರಧ್ಯಾನಂವೆನಸ್ನಾನ। ಮೆಲದಾವುಭಸ್ಮದಿಂದಪ್ಪುದಾ
ಗ್ನೇಯವಿವ। ರೊಳಗೆಲ್ಲವಾಗ್ನೇಯವುಲ್ಲದಿಂನಿಲ್ಲತ್ತವುಸ್ನಾನ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೧॥ ಓರವೆನಾಲಿಪ್ಪದುಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳನಂಗೈದು। ಪರಿ
ಶುದ್ಧನಾಗಿವರಮಧ್ಯವಾಂಗುಷ್ಠಯುಗ। ವಿರದನಾಮಿಕೆಗಳಿಂಧರಿ
ಸುತ್ರಿಪುಂಡ್ರವುಂತದ್ಧೃತಾಸ್ಪಾನಂಗಳು ॥ ಶಿರದೊಳಿಗೆಶಿವಭಾಳದೊ
ಳುಮಹೇಶ್ವರಕರ್ಣ। ಕುರುರುದ್ರಚರಣದ್ವಯಂಗಳೊಳುಶ್ರೀಕಂ
ಠ। ವರಶಿಂಭುಭುಜಯುಗದೊಳೀಶಸುಮಪಾದೇವವೆಕ್ಷದೊಳುಘ
ನಸದಶುಪತಿ॥೧೨॥ ವರನಾಭಿಯೊಳಗಶಂಕರಪೃಷ್ಠದೊಳುವೃಷಭ। ವ
ರಯಾನಕಳುದಿನೊಳುಪರಮಾತ್ಮಮಂತ್ರವಿಂ । ಧರಿಸಿಪುದುಪೂಜಾ
ರ್ಹೋಕ್ತದೇಕಾದಶಸ್ಥಳದೊಳಿಮ್ಮಂದಕೇಳುರಾಮ॥ ಪರಿಕಿಸಲು
ಮೂರ್ಧಭಾಳಶ್ರವಣದೃಗ್ನಾಸ। ಪರಮಾಸ್ಯಬಾಹುಭುಜಕುಚ
ಕುಕ್ಷಿಮಣಬಂಧ। ಮುರುಪಾರ್ಶ್ವನಾಭಿಮೇಢ್ರೋತ್ಪೃಷ್ಠಜಾನು
ಜಂಘೋರುಪಾಯ್ವಂಘ್ರಿಗಳಿವು ॥೧೩॥ ಮೂವತ್ತೆರಡುಧೃತಸ್ಥಾನ
ವಿವಕಾರದೊಡೆ। ಭಾವಿಸುಶಿರೋಭಾಳಕರ್ಣಗಳಬಾಹುಸ। ದ್ಭಾ
ವದೊಳಿವುಮಣಬಂಧಹೃದಯಪೃಷ್ಠೋನ್ನಾಭಿಭುಜವೋಪ್ಪಮೆಂದೆನಿ
ಸುವ ॥ ಈವಿಮಲಷೋಡಶಸ್ಥಾನವಿವಕಾರದೊಡೆ। ತೀವುವುದು
ಭಾಳಗಳಭುಜಹೃದಯನಾಭಿಯಪ ॥ ರಾವಳಿಯೆನಿಪ್ಪೆಷ್ಟವುಸ್ಥಾನ
ವಿವನುಳಿಸಬಾರದಾಲಿಪುದೆಂದನು ॥೧೪॥ ಇರದಿಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾ
ತರಾಪಸ್ಮಾರ। ಪರಮಪೈಶಾಚಪಿಶಾಚಜಟ್ಟಿಗಂಭೀರಪರ್ಮ। ತರಸ್ರಸ್ಮ
ರಾಕ್ಷಸಾದ್ಯಖಿಳದುಷ್ಟಗ್ರಸಕದುಷ್ಟವ್ಯಗಸಂದೋಹಕೆ ॥ ಉದಗನೃ
ಶಿಕಭೀತಿಸಡಿಲಭಯರಾಜಾಗ್ನಿ । ವರಚೋರರೋಗಭಯಚಯ
ಕಾವಿಭೂತಿಯದು । ಬಿರಳಸೊಂಕಿದೊಡೆಪರಿಸರಿಸುವುದದೇವ
ಹೇಶ್ವರರೂಪವಹುದೆಂದನು ॥ ರಾಮಕೇಳ್ಮಂದೆರುದಾಕ್ಷಯವು
ಹಾತ್ಮೆಯಂ। ಕಾವುವುದವುದ್ದನಂಪೂರ್ವದೊಳುತ್ರಿಪುರನಿ। ದೂ
ಮವುಂವಾಳ್ವಂದುಪುಟ್ಟಿದವುತನ್ನಯನ ಹಲದಿಂದ ಶಿಖಿಗೊಳೋಂ
ದು ॥ ಪ್ರೇವುವಿಂನೆತ್ತಿಯಾಳಿವುಮೂರ್ಧ್ವರಕಪಟ್ಟಂಕ। ದಾವುಹಾ
ಕರಣಕ್ಕೆಯೊಂದೊಂದುಗಳೆದೊಳು। ದ್ದಾವುದೊತ್ರಿಂಶತ್ತುರೋವಾ
ಳಿಗೈಪತ್ತುಸೂರೆಂಟುವುಪವೀತಕೆ ॥೧೬॥ ವರಭುಜದ್ವಯಕೆಸದಿ
ನಾಧ್ವವುಮಣಬಂಧಕ್ಕೆ । ತರಣಿಸಂಖ್ಯೆಗಳಕ್ಷವಾಲೆಗಂನೂರೆಂಟು, ಪ

ರಿಗಣನೆಯಿಂದಿತತ್ತತ್ಪ್ಪಳದೊಳಕ್ಕರಿಂದೀಶಸ್ವರೂಪೆಮೆಂದು ॥ ಧ
ರಿಸಿಶಿರದೊಳುಕೋಟದಶಕೊಂಟಕಿವಿಗಳ್ಗಿ । ಪರವುಶತಕೋಟ
ಕಂತಕೆಸಹಸ್ರಂಕೋಟ । ಯುರುಬಾಹುಗಳ್ಗಪ್ರಮಾಣದಫಲಂಡ
ಸ್ತದೊಳುಧರಿಸೆಕೇಳೆಂದನು ॥೧೭॥ ಪರಿಕಿಸಲುಮೋಕ್ಷವುದುಪಂ
ಚವಿಂಶತಿಮಣಿಯು। ಸರದಿಂದವುಷ್ಟವಿಂಶತಿಪೌಷ್ಟಿಕೇಯಾಲಿ । ಸಿರ
ದೆಯಿಪ್ಪತ್ತೇಳೆನುಳ್ಳಸರದಿಂಭುಕ್ತಿಮೂವತ್ತುಮೇಲಾರರಿಂ॥ ಪಿರಿದ
ರ್ಧವುಹುದುಮೂವತ್ತೆರಡನುಳ್ಳವುಳೆ । ಸರದಿಂದೆವಿಜಯವುಪ್ಪ
ದುಪಂಚದಶಕದಿಂ । ದರಿದೆನಿಸುವಾಭಿಚಾರಕವುಹುದುಕೇಳೆಂದು
ಚನ್ನಬಸವನ್ನುಡಿದನು ॥೧೯॥ ಒರವೆನಾಲಿಸುರಾವುಪಣವದುತ್ಪ
ತ್ತಿಯಂ । ಪರಶಿವನಚಿತ್ತೆಚಿತ್ಪ್ರಣವವಾಯ್ತುದರಿಂದ । ಲುರುನಾ
ದಬಿಂದುಕಳೆಗಳುಪುಟ್ಟಿದವುನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳುಕ್ಕಮದೊಳು॥ ಇ
ರದಕಾರೋಕಾರವರವುಕಾರತ್ರಯಂ। ಪರಿಕಿಸಲದೊಂದಾಗಲೊಂ
ಕಾರವೆಂದೆನಿಪ । ಪರತರಪ್ರಣವವಾದುದುಪಣವದಿಂಪಂಚಲಕ್ಷ
ಣಂಜನಿಯಿಸಿದವು ॥೧೯॥ ತಾರಕಂದಂಡಕಂಕುಂಡಲವುಮುರ್ಧೇಂ
ದು। ವಾರಯ್ವಬಿಂದುವುಂಪಂಚಲಕ್ಷಣಮಿಂತು। ತಾರಕಾಕಾರನ್ನ
ಕಾರವ್ಮಕಾರವೇದಂಡಕಂಕುಂಡಲವುದು ॥ ತೋರುವಶಿಕಾರ
ವುರ್ಧೇಂದುವೆವಕಾರವುದ । ಸೇರಿರ್ದಬಿಂದುವೆಯಕಾರವಿಂತ್ಯೈ
ದುಕೇ । ಳ್ತಾರಕಾಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೆನಿಪಚಿತ್ಪ್ರಣವದಿಂದಾದವವನಿ
ನ್ನಾಲಿಸು ॥೨೦॥ ಪಂಚಾಷ್ಟರಂಗಳಿಂದಾದವೆಲರಾವುಕೇ । ಳ್ಪಂಚ
ಸಂಜ್ಞಾಳಿಯಾಪಂಚಸಂಜ್ಞಾಳಿಯಿಂ । ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯವಾಪಂಚಸಾ
ದಾಖ್ಯವೇಪಂಚವದನಂಗಳವರಿಂ ॥ ಪಂಚಕಲಿಯಾದವಾಪಂಚಕ
ಲೆಗಳುಮಿರವ । ಪಂಚಶಕ್ತಿಗಳಿನಿಪರವರಿಂದವಾದವಾ। ಪಂಚಭೂ
ತಂಗಳವರಿಂಪಂಚವಿಂಶತಿಸುತತ್ವಂಗಳುದಯಿಸಿದವು ॥೨೧॥ ಇಂತೆ
ಸವಪಣವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವಿದ। ನಂತವುಗಣತಕೋಟಮಂತ್ರ
ಕ್ಕೆವಾತೆಯಿದು । ಸಂತತಂಜಪಿಸುವೆಂಸಾಷ್ಟಾಷ್ಟಿವಂಸಿದ್ಧರಾವು
ಕೇಳೀಮಂತ್ರದಿಂ ॥ ಮುಂತೆಸಕಲೋಪಕರಣಂಗಳಂಕುಬ್ಜಯಂ।
ಸಂತಸದಿವಾಡಿತದನಂತರದಿಶಿವಪೂಜೆ । ಯಂತಧಿಕಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಮಾಳ್ಪಪದಥಿರವನೀಂಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೨॥ ಹರುಷದಿಂ
ದಭ್ಯರ್ಚಾವಾಚ್ಯವಾನಂಗಳಿಂ । ದಿರದೆಗೆಂಧೋದಕಂಪುಷ್ಪೋದ
ಕಂಸವಿ। ಸ್ತರದಮಂತ್ರೋದಕಂಸ್ವರ್ಣರತ್ನೋದಕಾದ್ಯಖಿಳೋದ
ಕಂಗಳಿಂದಂ ॥ ಪರಿಕಿಸಲುಪಂಚಾವೃತಾಭಿಷೇಕಂಗಳಿಂ। ಪವಿವಿ

ಡಿಯೊಳಭಿಷೇಕವಮ್ಮಾಡಿಬಳಿಕತ । ಪ್ಪಡಮುಪಾದೋದಕಂಗೊಂ
ಬುದೆನಲದನೆನಗವಿಸ್ತರಿಸಿಪೇಳೆಂದನು ॥೨೩॥ ಆದೊಡಿನ್ನಲಿಸೆಲೆ
ಶಾವೇಶನೀಂಕೇಳ್ದೆ । ಪಾದೋದಕಂಗಳಿರವೆಂತೆನಲುತಾಂ ತ್ರಿವಿ
ಧ। ಭೇದದಿಂವರ್ತಿಸುಗುರುವಿನಸುಪಾದೋದಕಂ ತಿಳಿಯೆಳಕರು
ಣಾಜಲಂ ॥ ಸಾದರದೊಳೀಮುಪಾತ್ತಲಿಂಗದಿಂದಾದತ । ತ್ಪಾದೋದ
ಕಂವಿನಯಜಲವೆಮಳಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕಂಸಮತೆಜಲವೆಂದ
ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದೆನು ॥೨೪॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಪಾ
ದೋದಕಂಗಳಿಂ। ಪರಿವಿಡಿಯಸಂಚಿತಂಪ್ಪಾರಬ್ಧವಾಗಾಮಿ। ಯುರು
ತರದಕರ್ಮಂಗಳಿರದೆಪೋಪವುಕೇಳ್ವುದೆನಲದರಭೇದಂಗಳ್॥ವಿದಿಸಿ
ಸೆನೆಜನನದಜ್ಞಾನಮಂಕಳೆದುಸ । ತ್ಪರಮಸುಜ್ಞಾನಮಂಕೊಡುವು
ದೇಸಂಚಿತಂ। ನಿರುತದಿಂದಿಹಲೋಕಭೋಗಮಂಬಿಡಿಸಿಶಿವಲೋಕ
ಪದವುಂಕೊಡುವುದೆ ॥೨೫॥ ಪರಿಕಿಸಲುಪ್ಪಾರಬ್ಧವಿದುಭವಭ
ವಾಂತರದಿ। ಬರಲೀಯದಿಹಪರಕ್ಕೆಡೆಯಾಡಗೊಡದಾಗ । ಪರಶಿವ
ನೊಳೊಂದಿಸುವುದಾಗವಿಾಕೇಳಿನ್ನತ್ರಿವಿಧೋದಕಂಗಳಿರವ ॥ ಪರ
ಮಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರದಿಂತನ್ನಮನ । ಗಿರದೆತಂದುದೆ ಸುಮಂ
ತ್ರೋದಕಂತಜ್ಜಲದಿ । ಹರುಷದಿಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗಕೆಮಜ್ಜನಕ್ಕರದುದೇಪ
ರಮಪಾದೋದಕಂ ॥೨೬॥ ಅಂಗಕೆಸಮರ್ಪಿಸಿದುದೇಪ್ರಸಾದೋ
ದಕಂ । ಹಿಂಗದೀತ್ರಿವಿಧೋದಕಂಗಳಿಂವಾಳ್ವಕ । ಜ್ಜಂಗಳಂಪೇಳ್ವಿ
ನೀಮಂತ್ರೋದಕದೊಳಿಪಾಕಪ್ರಯತ್ನಂಗೈವುದು ॥ ಮಂಗಳವೆ
ನಿಪ್ಪಪಾದೋದಕದೆನುಮಿಸುಜ್ಜ । ನಂಗೈವುದೀಪ್ರಸಾದೋದಕವ
ನೀಂಟುವುದು । ಅಂಗವಂತಂಗವೇಮುಖ್ಯಮಿನ್ನಲಿಸೈಲಿಂಗಪೂ
ಜಾವಿಧಿಯನು ॥೨೭॥ ಅಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯುಂದುಪಚಾರಷೋಡಶ
ದೊಳಿಷ್ಟಲಿಂಗವನೆಪೂಜಿಸಿಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂಸ
ಮರ್ಪಿಸತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂಸುಯಿವಾನಬಂದಿಕೂಡೆ ॥ ನಿಷ್ಟಯಿಂಸವಿ
ದುತದ್ರವಮನಿರದಂಗಕ್ಕೆ । ಸೃಷ್ಟವಾನಸನಾಗಿಲೇಪಿಸುವದೆನೆಕೇ
ಳು । ತೆಷ್ಟವಿಧವಿಾಪ್ರಸಾದಂತಿಳಿಯಪೇಳ್ವುದೆನೆಕೃಪೆಯೊಳೊ
ಲಿದಿಂತೆಂದನು॥೨೮॥ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ವುದುತತ್ಪ್ರಸಾದಮದು।
ಶುದ್ಧಸಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧವುದೆಂದುಮೂರುತೆರ । ಶುದ್ಧವೇಗುರುಭಕ್ತಶೇ
ಷವಿಾಶಿವಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿದುದೇತಿಳಿಯಲು ॥ ಸಿದ್ಧಮದುಜಂಗಮಸು
ಭುಕ್ತಶೇಷವಸುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧವೆನೆಕೇಳ್ದೆಲ್ಲಮಂತಿಳಿಯಪೇಳ್ದೆನ್ನ ।
ಶುದ್ಧರಿಸಿದೈಗುರುವೆಶಿವಪೂಜೆಯಮ್ಮಾಡುವಂದಮಂಪೇಳೆಂದನು॥

ಆದೊಡೀಶಿವಪೂಜೆಯುಂವಾಳ್ವುದೇತ್ರಿವಿಧ। ಭೇದವುವುರಾಜಸಂ
ತಾವುಸಂಸಾತ್ವಿಕಂ। ವೇದಾಗವುಂಗಳಂವುನ್ನಿಸದೆವುನಳೆಬಂದಂತ
ರ್ಚಿಪುದೆರಾಜಸಂ ॥ ವೇದಾಗವುಂಗಳಹುದೆಂದುವಲ್ಲೆಂದುದಂ।ವೂಾ
ಽವುನಬಂದಂತೆಪೂಜಿಪುದೆತಾವುಸಂ। ವೇದಾಗವೋಕ್ತಿಯಿಂಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಪುದೆಸಾತ್ವೀಕವುಬೆಂದರಿವುದು ॥೩೦॥ ಇನ್ನಾಲೆಸೈ
ಶುದ್ಧವಿಶ್ರಸಂಕೀರ್ಣವೆಂ। ಋನ್ನತಜ್ಞಾನಪೂಜಾವಿಧಿಯನೊಲವಿ
ನಿಂ।ತನ್ನಲಿಂಗದೊಳಿಸವ ಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜೋರಾಶಿಯೆನಿಪ
ಶಿವನಂ ॥ ನನ್ನಿಯಿಂಭಾವಿಸುತ್ತರ್ಚಿಪುದೆಶುದ್ಧವಿಶ್ರ । ದನ್ನೊಡೆ
ತಲ್ಲಿಂಗದಿಂಪಂಚಮುಖವೆಸವ । ಸನ್ನುತಾಕ್ಷಿಗಳುಪದಿನೈದುದಶ
ಬಾಹುಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶದ ॥೩೧॥ ವರಸದಾಶಿವನೆಂದುಭಾವ
ದಿಂತಿಳದುಸು । ಸ್ಥಿರದಿಂದೆಪೂಜೆಪುದೆವಿಶ್ರವಾಲಿಂಗದಿಂ। ದುರುಶ
ಕ್ತಿಸಹಿತೆಹರಿಯುಜಸುರೇಂದ್ರಾದಿವಿಜರನಡುವೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ॥
ಪರಮಮಾಹೇಶನಂಭಾವಿಸುತ್ತರ್ಚಿಪುದೆ । ನಿರುತದಿಂಸಂಕೀರ್ಣ
ವೆಂಲಿರಾವುಕ್ಕೇಳಿನ್ನು । ಹರುಷದಿಂಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪೂಜಾವಿಧಾನಂ
ಗಳಂಪೆಳ್ವೆನು ॥೩೨॥ಇರದೆವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳಂ।
ಬೆರಸಿಕೊಂಡೊಲವಿನಿಂಫಲಪದಂಗಳಬಯಸಿ । ಪರಿಕಿಸಲುಪಾಧಿ
ಯಂವುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಪೂಜಿಸುವುದೇಜಡಕರ್ಮವು ॥ ಪರಮ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳಂ । ಪರಿಹರಿಸಿಭವಿಭಕ್ತಭೇದ
ವುಂತಿಳಿದುಸ । ದ್ವರಪದಂಗಳಬಯಸದರ್ಚಿಪ್ಪುದುನಿರುಪಾಧಿಯ
ಜಡಸದಭಕ್ತಿಕೇಳ್ ॥೩೩॥ ಎಸವವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮ ಕರ್ಮಂ
ಗಳಸ। ವಿಸರಂಗಳಂನೇತಿಗಳೆದುಬಳಿಕೊಲವಿನಿಂ। ದೊನೆದುಸತ್ಫಲ
ಪದಂಗಳವಿಾರಿಪೂಜ್ಯಪೂಜಕವೆಂದುತಿಳಿದು ॥ ಹಸನಾದಸಾನು
ಭಾವದಿಸಿದ್ಧನಾಗಿರ್ಮ । ಜಿಸುವನಿರ್ವಾಣನಿಜಪದವಿಯಂದೊಲಿದು
ವುಂ । ಜಿಸುವುದೇಸುಜ್ಞಾನವಿದುವೆಸದೊಕ್ಕೀನುಕ್ತಿ ಯೆಲರಾವು
ಕ್ಕೇಳೆಂದನು ॥ ೩೪ ॥ ಪರಮಸದ್ಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನೀನೆನಗೆ ।
ಕರುಣದಿಂಪೇಳ್ದಶಿವಪೂಜಾವಿಧಾನವುಂ । ಪರಿವಿಡಿಯೊಳರಿದು
ಕೃತ ಕೃತ್ಯನಾದೆವುಂದೆ ಶಿವತತ್ವಭೇದಂಗಳ ॥ ವಿರಚಿಸಿಕೃ
ತಾರ್ಥನಂವಾಡೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆ । ಪರವುಕಾರುಣ್ಯದಿಂಸಿದ್ಧರಾ
ವೇಶಂಗೆ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸುವವುಳೆ ಶಿವತತ್ವವುಂಪೇಳಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ
ದನೇನೆಂಬೆನು ॥೩೫॥ ಪಂಶಿವಂಚಿತ್ತದಿಪವೃತ್ತಿಯಂನೆನೆಯಲಂ।
ದುರುತರಪಚಿತ್ತೆಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಯ್ತುದರಿಂದೆ । ವರವುಷಾಲಿಂಗವಾ

ಯ್ತದರಿಂದೆಪಂಚಕಲಿಯಾದುದಾಘನಲಿಂಗವೆ ॥ ಪರವೆಂದುಗೂಢ
ವೆಂದುಂಶರೀರಸ್ಥವೆಂ। ದುರುಲಿಂಗಸೃಷ್ಟೀತ್ರವೆಂದನಾದಿಯುವೆಂ
ದು । ಪರಿಕಿಸಲುಪಂಚಸಂಜ್ಞೆಗಳಾದವವನಿನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಪೆನಾಸೊ
ಲಿದು ॥೩೬॥ ಪರವೆಂದುಸಕಲತತ್ವಂಗಳೀತಾನೆತ । ತ್ವರತತ್ವವಾ
ದಕಾರಣದಿಂದೆಪರವಾದು। ದಿರದೆತಾಂವೂರ್ತಿಯಲ್ಲದೆಸಕಲವೂ
ರ್ತಿಯಂತನ್ನಿಂದಲೇಪುಟ್ಟಿವು॥ ಪರಿಕಿಸಲುಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರೆಗೂಢವೆ
ನಿಸಿತಂ । ದುರುಸಕಲಸಚರಾಚರಂಗಳಂಸೃಜಿಸಿವು। ತ್ತಿರದವಕಾ
ಧಾರವಾಗಲುಶರೀರಸ್ಥವೆಂದೆನಿಸಿತೊಲವಿನಿಂದಂ॥೩೭॥ ಕಂಗೊಳಿ
ಪಸಕಲಸಚರಾಚರಂಗಳಿನೆತಂ। ನಂಗದಿಂಸೃಜಿಸಿವಿಲಯಕ್ಕೆಕಾರಣ
ವಾದ। ತುಂಗಸೃಷ್ಟೀತ್ರವೆಂದೆನಿಪಕಾರಣದಿಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ
ತು ॥ ಹಿಂಗದೆಶಿವಾಪರುದತ್ರಾಂತವಾದಖಿಳಿತ । ತ್ವಂಗಳಿಗೆತಾನನಾ
ದಿಯುವೆನಿಪಕಾರಣಂ। ಮಂಗಳವೆನಿಪ್ಪನಾದಿಯುವೆನಿಸಿತೆಲಿ
ಸಿದ್ದರಾವೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೩೮॥ ಓರವೆನಾಲಿಸುಪಂಚಕಲಿಯನಾ
ಮಂಗಳಂ । ಪರಮಶಾಂತಾತ್ಯಾತೀತಶಾಂತಿಯುರುವಿದ್ಯೆವು। ತ್ತಿರದಾ
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಸುನಿವೃತ್ತಿಯೆನಿಸುವಕಳಾಶಕ್ತಿಯರಿವೈದುವೊದಲೆ ॥ ವಿ
ರಚಿಸಿದಪಂಚಸಂಜ್ಞೆಗಳಿನಿಸುತಿಹವುಹಾ। ಪರಮಸೌದಾಖ್ಯಂಗಳೈ
ದುಪರಶಿವನೊಂದು । ಪರಿಕಿಸಲುಪನ್ನೊಂದುಶಿವತತ್ವವೆಲೆಸಿದ್ಧ
ರಾವೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೩೯॥ ಅಂಗತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೆನ್ನೊಂದುವೊದ
ಲಿನಿನ । ಗಂಗತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದಪೇಳ್ದಿನುಭ । ಯಂಗಳೀಷಟ್ತ್ರಿಂ
ಶತತ್ವಂಗಳೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದುಪೇಳಲಂದು ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವುಪಾ
ಗುರುವೆನೀಂಪೇಳ್ದತ । ತ್ವಂಗಳಂಕೇಳ್ದಿಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂಷಟ್ಪ್ರ
ಲಿಂಗಳಪೇಳಿನ್ನುರಕ್ಷಿಸುವದೆನೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥೪೦॥
ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ । ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೋ
ದಿದರ್ಥವಾ। ದ್ಯಂತಮಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಿಗರ್ಪಠಿಸಿದವಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲಭೋಗವುನ । ನಂತಸೌ
ಭಾಗ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ । ಕಂತುಹರ ನಪರಾವತಾರನೆನಿ
ಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೧॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಒನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿಒಂಕ್ಕಂ ಪದ್ಯೊಒಒಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೪ನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಯುಹಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ । ಷಟ್ಸ್ಥಲವನಿರವಿಸೆನೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ । ಷಟ್ಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶಮಂಮಾಡಿದಂಸಕಲಶರಣರುತಿಳಿವೋಲು॥

ಪದ॥ ಈಶ್ವರಿಯನಿರ್ಮಲಾನನಸಜೋರುಹಮಿತ್ರ। ಶಾಶ್ವತಂಸರ್ವನಾಕ್ಷಿಕಸುಭಸ್ಮೋದ್ಧಾತ್ರ। ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋರುದ್ರಭವಗಣಾಂಬುಧಿಭೈತ್ರಸನ್ಮನಿಸೋತ್ರವಾತ್ರ॥ ಭಾಸ್ವತ್ಸ್ಫೀಲಾವಿಲಾಸನಾಟಕಸೂತ್ರ । ವೈಶ್ವಾನರೋವಿಧುವಿವಸ್ವಾನುಗುಣನೇತ್ರ। ನೈಶ್ವರ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುಸಲಹುಧನಪತಿಮಿತ್ರವಿಮಲಸದ್ಗುಣಚರಿತ್ರ॥೧॥ಎಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳಿನ್ನುಮುಂದೆಷಟ್ಸ್ಥಲಸುಮಾರ್ಗವನುಮಹದಾದಿತತ್ವಂಗಳ್ಗೆ। ನೆಲೆಯಾಗಪಕುತಿವೃರುಷಾತ್ಮಕದವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲಯಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆನಿಸಿ॥ವಿಲಸಚ್ಚಿದಾನಂದನತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂ । ಗುಲನದ್ವಿತೀಯಂಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಪಸ। ರ್ಮಲನಾದಪರಶಿವಂತಾನಿರಲದೇಮಹಾಸ್ಥಲವೆಂಬಪೆಸರಾದುದು॥೨॥ಎಸವಪರಶಿವನೆತನ್ನೊಳುಲೀನವಾಗಿರಂಜಿಸುವಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಸ್ಪುರಣೆಯಿಂದಿರದೆಸಂ। ತಸದೊಳಾಸೇವ್ಯಸೇವಕಭೇದದಿಂದೆಲಿಂಗಾಂಗವೆಂದುಭಯವಾಯುತ್ತು॥ಮಿಸುಪಲಿಂಗವೆಸೇವ್ಯನಂಗವೇಸೇವಕನ। ದೆಸಕದಿಂದಾದುದಾಪರತತ್ವವೊಂದೆಭಾ। ವಿಸಿನೋಡೆಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳೆಂದೆರಡಾಯುತ್ತಕೇಳೆಂದನು॥೩॥ ಪರಮಲಿಂಗತ್ವವುಂಗತ್ವಂಶಿವತ್ವವುಂ। ಪರದೆಪರಮಾತ್ಮತ್ವವೆಂಬೀವಿಭೇದದಿಂ। ಪರಿಯಾಯಗುಣನಾಮದಿಂದೆಸುಸ್ಥಲವೆಂಬಸಂಜ್ಞೆಯಾಶಿವತತ್ವವೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೆರಡಾಗಲಾಮಹಾಶಕ್ತಿತಾ। ನೆರಡಾದೊಡೆಂತೆನಲ್ಕನ್ನಸ್ವತಂತ್ರದಿಂ । ಪರಶಿವಸಮಾನಧರ್ಮಂಗಳಿಂಲಿಂಗಾಂಗವೇನಿಹನಿವಾಸಮಾಗ॥೪॥ಪರಮಲಿಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿದಾಶಕ್ತಿ। ಪರೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡುದಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿ।ಯಿರುವಶಕ್ತಿಯೆಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ಉರಿವವಹ್ನಿಜ್ವಾಲಭೇದವದಂತಾಗವಿ । ಸ್ಫುರಿಸಿತೋರುವಜ್ಯೋತಿಯಾದಂತೆಪರಶಿವನ। ಪರಮಚಿತ್ಕಳಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಾಯೆನ್ತಲಿಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೫॥ ತಿಳಿಯಲನಲಜ್ವಾಲಧೂಮದಾವರಣದಿಂ । ಬೆಳಗದೆತಮೋಮಯದೊಳಿರ್ಪಂತೆಶಕ್ತಿತಾ । ನೊಲವಿನಿಂದಹುದುವಾಸನೆಎಡಿದುಶಕ್ತಿನಿವಾಸನೆಯೊಳಿಹುದೆಂತೆನೆ ॥ ಬೆಳಗಿನಿಂದೆಸವನಿರ್ಮಲನದೀಪಿಕೆಯೆಂತೆ। ಹೊಳೆವಘನಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪವುಂ।

ಗಳಿವುನಿಪಭಕ್ತಿಯಾಶಕ್ತಿಗಿಂದಧಿಕವೀಲರಾವೋಶಕೇಳೆಂದನು॥೬॥
ಶಕ್ತಿಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವನುಳ್ಳದಾವಿಮಲ । ಭಕ್ತಿಯೆನಿವೃತ್ತಿ ಮಾ
ರ್ಗವನುಳ್ಳದಾಪರವು । ಶಕ್ತಿಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚುಳ್ಳದಾಭಕ್ತಿಯಾ
ವಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚರಹಿತ ॥ ಶಕ್ತಿಪುಣ್ಯಫಲಪ್ರದಂಗಳಿಂಕೊಡುವು
ದಾ। ಭಕ್ತಿಶಿವನಲ್ಲಿಯುಕ್ತವಮಾಳ್ಪುದಾಪರವು । ಶಕ್ತಿತಾನೆಯ
ಧೋವುಭಿಭಕ್ತಿಯೂರ್ಧ್ವಮುಖಿರಾವೋಶಕೇಳೆಂದನು ॥೭॥ ಎ
ಸವಲಿಂಗಸ್ಥಲದಿಶಿವನೆನಿಸಿಕೊಳುತೆಸಂ। ತಸದಿಂದುಪಾಸ್ಯವಾಗಿರು
ತಿರ್ಪುದಂಶಕ್ತಿ । ವಿಸುಗುವಂಗಸ್ಥಲದಿಜೀವನೆನಿಸಿತ್ತುಪಾಸಕವಾ
ಗಿಭಕ್ತಿಯಹುದು ॥ ಪಸರಿಸುವಲಿಂಗಸ್ಥಲಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಿಂ । ದೊಸೆ
ದುಭಯಸಂಗವೆಸೆವೈಕ್ಯವಾಶಿವನೆಭಾ । ವಿಸಿನೋಡೆಮೂರು ತೆರ
ನಾದನೆಲಸಿದ್ದರಾವೋಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೮॥ ವೇದಮಂತ್ರಕ್ರಿಯೆ
ಗಳಿಂಬಳಿಕಾತ್ಮಮಹಾ । ನಾದಬಿಂದುಂಕಳಿಗಳಿಂಲಿಂಗವೇತ್ರಿವಿಧ.ಭೇ
ದದಿಂಭಾವಲಿಂಗಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗಂಗಳೆಂದು ॥ ಆದುದಾ
ಭಾವಲಿಂಗವೆನಿಷ್ಕಲಂಮಹ। ತ್ತಾದತತಾ್ಪ್ರಣಲಿಂಗವೆಸಕಲನಿಷ್ಕ
ಲಂ। ಭೇದಿಸಲಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆಸಕಲವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾವೋಶಕೇಳೆಂದನು॥೯॥
ತಿಳಿಯೆಸದ್ಭಾಪವೇಭಾವಲಿಂಗಂಮನಕೆ। ಹೊಳೆವಬಿದ್ರೂಪವೆಪ್ರಾ
ಣಲಿಂಗಂಕಣ್ಗೆ। ಬೆಳಗುವಾನಂದವೇಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಂಬಳಿಕ್ಕಸಿಪದವೆಭಾ
ವಲಿಂಗಂ ॥ ನೆಲವೆತತ್ತ್ವಂಪದವೆಪರಲಿಂಗಂಸುನಿ । ಶ್ಚಲವಾದತ
ತ್ವದಮದಿಷ್ಟಲಿಂಗಮಹಾ । ಸ್ಥಲವಾದತತ್ವಮಸಿಯೆಂಬುದೇತ್ರಿವಿ
ಧಲಿಂಗಂಗಳಿವು ಕೇಳೆಂದನು ॥೧೦॥ ಎಸವಪರತತ್ವವೇ ಭಾವಲಿಂ
ಗಂಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ರಿವೇಸರಾಂತತತ್ವವೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂಸ್ಥೂಲ । ದೆಸಕತತ್ವ
ವೇತಿಳಿಯಲಿಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಸ್ಥೂಲತತ್ವವೇ ಹೊರಗನಿಸಿತು ॥ ಪಸರಿ
ಸುವಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ರಿ ತತ್ವವೆತಾನೆಯೊಳಗೆನಿಸಿ । ತಸಮುಪರ ತತ್ವ
ವೇನೋಡಲದೆವಿಡದೆರಾ । ಜಿಸುವಖಂಡಿತವೆನಿಸಿತಿಂತಪ್ಪಮೂ
ರುಲಿಂಗಂಗಳಿರವಾರಾದವು ॥೧೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಾಭಾವಲಿಂಗವೇತಿ
ಳಿಯಲಾ । ವರಮಹಾಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯಲಿಂಗವೆಂ। ದೆರಡಾಯ್ತು
ಪರಲಿಂಗವತಿಳಿಯೆಚರಲಿಂಗವೆಂದುಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು ॥ ಯೆರಡಾ
ಯ್ತಿಷ್ಟಲಿಂಗವತಿಳಿದುನೋಡಲಾ । ಗುರುಲಿಂಗವೆಂದುಬಳಿಕಾಚಾ
ರಲಿಂಗವೆಂ । ದೆರಡಾಯ್ತುಮೂರುಲಿಂಗಂಗಳಿರಾಗಲಾಶಕ್ತಿತಾನಾ
ರಾದವು ॥೧೨॥ ಹೊಳೆವನಿರ್ಮಳನಿತ್ಯಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರಾ।
ಕಳೆಯೆಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಶಾಂತಾತೀತೆಯೆಂದೆಂಬ । ಕಳೆಯೆತಾಪರಶಕ್ತಿ

ಕ್ತಾಂತಿಯುಂದೆನಿಸುತಿಹಕಳೆಯತಾನಾದಿಶಕ್ತಿ ॥ ಬಳಿಕವಿದ್ಯೆಯೆನಿ
ಪ್ಪಕಳೆಯದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ತಿಳಿಯಲುಪತಿಷ್ಠೆಕಳೆಯೇಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಥಳೆ,
ಥಳಿಸುವನಿವೃತ್ತಿಕಳೆಯೇಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೆಲೆ ರಾಮೇಶ ಕೇಳೆಂದ
ನು॥೧೩॥ ಇಂತುಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಕ್ರಮದಿಂದೆಷಡ್ವಿಧಕಳೆಯ । ನಾಂತುಷ
ಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಯಾದಳಾಪರಶಿವಂ। ಪಿಂತೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವಾಗಿರ್ದಕ್ರಮು
ದೊಳೀಶಶಕ್ತಿಯರೊಳೊಡಗೂಡಿದ ॥ ಯೆಂತೆಂದೊಡಾದ್ಯಂತಶೂನ್ಯ
ವುಮಲಂಪರಂ । ಸಂತತಂಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಸಂಯುತಂಶಿವತತ್ವ । ಮಿಂತಿ
ದೇನಿಷ್ಕಲಂಭಾವಗವ್ಯಂಮಹಾಲಿಂಗಮಿದುಕೇಳೆಂದನು ॥೧೪॥ ಪ
ರತರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಕಂಜ್ಞಾನಗೋ। ಚರನಾಪರಾಶಕ್ತಿಸಂಯು
ತಂನಿರ್ಮಲಂ । ನಿರುಪಮಂಸಾದಾಖ್ಯತತ್ವಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯಲಿಂಗಮಿ
ದುಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ ಪರಿಕಿಸಲುಜೋತಿರ್ಮಯಂಸಕಲನಿಷ್ಕಲಂ।
ಪರಮಪುರುಷಂಮನಕಗೋಚರನಮೂರ್ತಕನೆ । ದಿರದಾದಿಶಕ್ತಿ
ಸಂಯುಕ್ತವಿದುಚರಲಿಂಗವೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೧೫॥ ಥಳಥಳಿಸು
ಹೊಳೆವತೇಜೋವಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಪ । ಜ್ವಲಿಸುತಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಡ
ಗೂಡಿವ್ಯಕ್ತದಿಂ। ನಲಿದಹಂಕಾರಕ್ಕಗೋಚರಿಸುತಿಪ್ಪುದೇಶಿವಲಿಂಗ
ವೆನ್ನುಕೇಳು ॥ ಲಲಿತತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿಕರ್ತುತ್ವಮುಂ। ತಳೆದು
ಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುಕೂಡಿಬುದ್ಧಿಗಂ, ದೊಲಿದುಗೋಚರಿಪುದೇ ಗುರು
ಲಿಂಗವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೧೬॥ ಸಕಲತತ್ವಾಶ್ರಯಂನಿ
ತ್ಯಕವಾರ್ದ್ಧಕಂ । ಪ್ರಕಟಸುವಸತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಂ ನೋ
ಡಲಕಳಂಕಚಿತ್ಕರಣಗ್ರಾಹ್ಯನಚಲನಾಥಾದನಾಧಿಕಾರೂಢನು॥
ವಿಕರಿಸಿನಿವೃತ್ತಿಮಾಗರ್ಭಿಧಾನವನುಳ್ಳ । ಸುಕರವೆನಿಸುವಸದಾ
ಚಾರಲಿಂಗವಿದೆಂದು । ಮುಕುತಿದಾಯಕನೆನಿಪಚನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧ
ರಾಮಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೭॥ ಇಂತೀಪಮಾಲಿಂಗವಾದಿಷಡ್ವಿಧ
ಲಿಂಗ। ವಂತಾಗತಮ್ಮಷಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಯರಕೂಡಿ । ಸಂತಸದಿಕರಣಷ
ಡ್ವಿಧಗ್ರಾಹ್ಯದಿಂದೆ ತತ್ಪೇವ್ಯದಿಂಬರುತಿದರ್ವೆ॥ ಮುಂತೆತತ್ಪೇ
ಪಕವಿಭೇದದಿಂದಾತ್ಮ ತತ್ವಂತಾನೆತನ್ನಸದ್ಭಕ್ತಿಯವಿಚಿತ್ರದಿನಿ ।
ರಂತರಂಯೋಗಾಂಗಭೋಗಾಂಗತೇಗಾಂಗವೆಂದು ತಾಂತ್ರಿವಿಧವಾ
ಯ್ತ್ತ ॥೧೯॥ ಯೋಗಾಂಗವೆನೆಶಿವನಸಂಯೋಗದಾವಿಮಲ। ಭೋ
ಗಾಂಗವೆನೆಶಿವಂಸಹವಾಗಿಭೋಗಿಪುದು । ತೇಗಾಂಗವೆನೆಶಿವಂಶಿವ
ಭಕ್ತರಲ್ಲದನ್ಯರಸಂಗಮಂತ್ಯಹಿಪುದು॥ ಯೋಗಾಂಗವೇಸುಕಾರಣ
ತನುವೆನಿಪ್ಪುದು । ಭೋಗಾಂಗವೇಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವೆನಿಪುದಾವಿಮ

ಲ । ತೇಗಾಂಗವೆನಿಪುದೀಸ್ಥಲತನುವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದ
ನು ॥೧೯॥ ಬಳಿಕಲಾಯೋಗಾಂಗವೇಪ್ರಾಜ್ಞನಾವನಕೆ । ಹೊಳವ
ಭೋಗಾಂಗವೇತೈಜಸಂಕಂಗಳಿಗೆ । ಸುಳಿವತೇಗಾಂಗವೇವಿಶ್ವನಾ
ಯೋಗಾಂಗವೇಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳಿರ್ಪುದು ॥ ತಿಳಿಯಲಾಭೋಗಾಂಗ
ವೇಸೊಪ್ಪದಲ್ಲಿಷಳೆ । ಥಳಿಪುದಾತೇಗಾಂಗವೇಜಾಗ್ರಮಿಂತುನಿ।ರ್ಮ
ಳವೆನಿಪ್ಪಂಗತ್ರಯಂಗಳೇತಾಂತ್ರಿವಿದವಸ್ಥೆಗಳೊಳಿರುತಿರ್ಪವು॥೨೦॥
ಯೋಗಾಂಗವೆಂಬುದೇಪರಮಾತ್ಮನಾವಿಮಲ । ಭೋಗಾಂಗವೆಂಬು
ದೇಯಂತರಾತ್ಮಂವಿಪಾ । ತೇಗಾಂಗವೆಂಬುದೇಜೀವಾತ್ಮನಿಂತು
ನಾಮಂಗಳಿಂದೆಸವುತಿರ್ಪಂ॥ಯೋಗಭೋಗತ್ಯಾಗವೆಂಬೀತ್ರಯಾಂ
ಗವೇ । ರಾಗದಿಂದೊಂದೊಂದುತವೊಳ್ಮೆಯಿವಿಲಾಸದಿಂ। ದಾಗಳಿರಡೆರ
ಡಾದವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೧॥ ಮಿಸುಪ
ನೋಗಾಂಗವೆಂದೈಕ್ಯನುಂಶರಣನಂ। ದೆಸವಭೋಗಾಂಗವೇಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗಿ। ಪಸಾದಿಯುಸುರಲೀಂತೇಗಾಂಗವೇಮಹೇಶಂಭಕ್ತನೆಂದುಷ
ಟ್ಥಲವಾದುದು ॥ ಪಸರಿಸುವತನ್ನಸಚ್ಚಕ್ತಿಯವಿಚಿತ್ರದೊಂ। ದೆ
ಸಕದಿಂದಂಗವೇಷಟ್ಸ್ಥಲವೆನ್ನೆದಿರಂ । ಜಿಸುವತಚ್ಚಕ್ತಿತಾನಾರಾ
ದುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೨೨॥ಪರಮಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಾ
ನಂದಭಕ್ತಿಯು । ತ್ತರದಲಸುಭವೆಭಕ್ತಿಯವಧಾನಭಕ್ತಿಸು।ಸ್ಥಿರದಿಂ
ದನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿಯದುಸದುಭಕ್ತಿಯೆಂದುಷಡ್ವಿಧವನಾಂತನು॥ ಪರಿ
ವಿಡಿಯೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥಲವನೆಸಮರಸಭಕ್ತಿ । ಶರಣಸ್ಥಲವನೆವುತ್ತಾನಂದ
ಭಕ್ತಿಯಾ । ಪರಿಯೊಳಾಪರಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವನನುಭಾವಭಕ್ತಿತತ್ಕ್ರ
ಮದೊಳಿನ್ನು ॥೨೩॥ ವರಪಸಾದಿಸ್ಥಲವನವಧಾನಭಕ್ತಿಯಾ । ಪರಿ
ಮಹೇಶಸ್ಥಲವನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿಯು। ತ್ತರದಭಕ್ತಸ್ಥಲವನೆಸವಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂತಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಾರು॥ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಾಭಕ್ತಿತಾನೆಷಡ್ವಿಧರೂಪ।
ಧರಿಸಿಯೊಡವೆರದಳೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತವಾ। ಗಿರುತಿರ್ಪಷಟ್ಸ್ಥಲವ
ನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೨೪॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳ್ವಿದಿನ್ನಂಗಷ ಟ್ಸ್ಥಲಮಂಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗದೊಳುದಿಸಿದುದ
ನೊಲಿದು । ಪೊಳೆವಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂಶಿವನೇಮಪಾಲಿಂಗಮೆನಿಸತತ್ಪೀ
ವಕದೊಳು ॥ ಬಳಿಕಲೈಕ್ಯಸ್ಥಲವದಾಯ್ತುಮಹಾಲಿಂಗ। ದೊಳಿಪ
ರಾಶಕ್ತಿಯನುಭವದಿಂಪ್ರಸಾದತಾಖ್ಯ । ದಲೆಮೆದವಲಿಂಗವಾಯ್ತುದ
ರುವಾಸಕದೊಳಿಂಶರಣಸ್ಥಲಂಆದುದು ॥೨೫॥ ವರಸುಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ
ದಿನಾವಿಭಕ್ತಿಯಂ। ಬೆರಸಿಚರಲಿಂಗವಾಯ್ತುದರುವಾಸಕದೊಳಿಂ। ವಿ

ರದೆಸತಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವದಾಯ್ತು ಚರಲಿಂಗದಿಂದುದಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ನಿ
ರುತದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಾಗತತ್ಪಂಗದಿಂ। ಪರಿಕಿಸಲುಶಿವಲಿಂಗವಾಯ್ತುದ
ರಸೇವಕದಿ । ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯಸ್ಥಲವಾಯ್ತುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂ
ಕೇಳೆಂದನು ॥೩೬॥ ಎಸವಶಿವಲಿಂಗದಿಂಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಕೂಟ । ದೆಸ
ಕದಿಂಗುರುಲಿಂಗವಾಯ್ತುತತ್ಸೇವಕದಿ। ಪಸರಿಪಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಾ
ಯ್ತುಲಿಂಗದಿಂಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ॥ ಬಿಸುಗೆಯಿಂದಾಚಾರಲಿಂಗವಾ
ಯ್ತುದನುಪ್ರೊ । ಜಿಸುವಭಕ್ತಿಯೊಳಿಭಕ್ತಸ್ಥಲವದಾಯ್ತುರಾ। ಜಿಸು
ವಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಿಂದಲೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತಷಟ್ಸ್ಥಲವಾದುದು॥೩೭॥
ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವನಾಂತಂಗವೆನಿಪಾತ್ಮನಿಂ। ಏರದೆಗಗನಂಗಗನದಿಂ
ವಾಯುವಾಯುವಿಂ । ಮರುತಾಪ್ತನಾಮರುತಸಖನಿಂದೆವಾರಿತ
ದ್ವಾರಿಯಿಂಪೃಥಿವಿಯಾಯ್ತು॥ ಪರತತ್ವದಿಂದೆಭಾವಂಭಾವದೀಜ್ಞಾ
ನ। ವಿರದೆಸಜ್ಞಾನದಿಂಮನವಾಮನಸ್ಸಿನಿಂ। ದುರುತರದಹಂಕಾರವ
ದರಿಂದೆಬುದ್ಧಿಯಾಬುದ್ಧಿಯಿಂಚಿತ್ತನಾಯ್ತು॥೩೮॥ ಪರಿಯೊಳೈಕ್ಯಸ್ಥ
ಲವೆನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಂಗವಾ । ಶರಣಸ್ಥಲಂತಿಳಿಯೆಗಗನಾಂಗವಾಗಲಂ।
ವಿರದಿಸ್ಸು ಪರಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವೆಮರುತಾಂಗವೀಕ್ರಮದೊಳಿಸ್ಸು ಮುಂ
ಬೆ ॥ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಸುಸ್ಥಲವೆಯನಲಾಂಗವಾ । ವರಮಹೇಶಸ್ಥಲ
ವಜಲದಂಗವಿನುಸು । ಸ್ಥಿರದಿಂದಲಸವಭಕ್ತಸ್ಥಲವೆಭೂವ್ಯಾಂಗಮೆಲೆ
ರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೩೯॥ ಇಂತುಷಡ್ವಿಧವನಾಂತೈಕ್ಯಾದಿಭಕ್ತಸ್ಥ
ಲಾಂತಂಗಳಂಕ್ರಮದೊಳೊಂದರಿಂದೊಂದಂಗು । ಣಾಂತರವಿಲಕ್ಷಣಂ
ಗಳಬೀರಿಬೇರಪೇಳುವೆನೊಲಿದುಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ ಯೆಂತೆಂದೊಡಾ
ದಿಯೊಳಗಾನುನೀನೆಂಬುಭಯ। ನಾಂತಾಮನಃಪ್ರಾಣದೇಹೇಂದ್ರಿ
ಯಾದಿಗಳೆ । ನಂತವೆನೊಳಗುದಿಸವೆಂದರಿದಸಮರಸವೆತಾನೀಗದೈ
ಕ್ಯಸ್ಥಲಂ ॥೪೦॥ ಎಸವದೇಹೇಂದ್ರಿಯದಪರಿಯಾಯಿಗಳನುಭಾ। ವಿ
ಸಿತನ್ನರೂಪೆಂದುಕಂಡಖಿಳವಿಷಯವುಂ। ಹಸನಾಗಿಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ನಂದಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ದದೇಶರಣಸ್ಥಲಂ॥ ಮಿಸುಪತತ್ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾ
ದ್ಯಸಂಯುಮತೆರಾ । ಜಿಸುವಮೋಹಭ್ರಾಂತಿಗಳನುಳಿದುಪರಮ
ಸಂ। ತಸದಿಂದೆತತ್ವಾನುಭವದೊಳೊಪ್ಪಿಪ್ಪುದೇಪರಣಲಿಂಗಿಯಸ್ಥ
ಲಂ॥೪೧॥ ಆವದೊಂದಿಂದ್ರಿಯದಸುಖವನೆಲ್ಲವತನುವ । ನಾವರಿಸು
ವದರಿಂದೆಮುನ್ನಲಿಂಗಕೆಕೊಟ್ಟು। ನಾವಧಾನದಭಕ್ತಿಯಿಂದದಂಕೈ
ಕೊಂಬುದೇಸುಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಂ॥ ಆವಗಂಕೃತನಿಯಮನಿತ್ಯಕರ್ಮಾ
ದಿವಿವಿ, ಧಾವಳೀಕ್ರಿಯಗಳಗಸಾಧ್ಯನೆಂದರಿದುಸ । ದ್ಭಾವದಿಂಶಿವ

ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯುಂಸುಜಮಿರ್ವುದೇವರಮಹೇಶಸ್ಥಲಂ ॥೩೦॥ ಪರಿಕಿ
ಸೆಶರೀರಂತತಾಪ್ರಾಣಧರ್ಮಂಗಳಂ । ಸ್ಥಿರವೆಂದುತಿಳಿದುಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ
ದೆಲ್ಲವಂ। ಪರಿಹರಿಸಿವಿಮಲಸತ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವಾಗಲಿರ್ವುದೇಭಕ್ತಸ್ಥ
ಲಂ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತೆಸವಷಡ್ವಿಧಾಂಗಸ್ಥಲದ । ಪರಿಯಾಯಗು
ಣನಾಮಲಕ್ಷಣಮಿದೆಂದಾಗ । ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶಂಗೆನಿರಮಿಸಿದನು॥೩೧॥ ಇಂತುಷಡ್ವಿಧವನಾಂತಂಗಸ್ಥಲಂಗ
ಳಂ। ಪಿಂತೆಷಡ್ವಿಧವಾಂತರಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳಂ । ಸಂತಸದುಪಾಸ್ಯಪಾ
ಸಕನೇವ್ಯನೇವಕನುಪ್ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಜಕಭಾವದಿಂ ॥ ಅಂತರಿಸದಾತ
ಮ್ಮಭಕ್ತಿಯವಿಲಾಸದಿಂ । ದಂತಳಿದುತಮ್ಮಹಸ್ತಂಗಳಿಂದಚರ್ಚಿಸಿದ।
ರಿಂತಿದರಸಂಸ್ಥಿತಿಗಳಾರ್ವಂತಲಕ್ಷಣಂಗಳನೊರಪಿನಾಲಿಸಿನ್ನು ॥೩೪॥
ತಿಳಿವುದಿಂನೈಕ್ಯಂಗೆಸದ್ಭಾವಹಸ್ತವಂ । ದಳನಟ್ಟಶರಣಾಂಗಸುಜ್ಞಾನ
ಹಸ್ತವಿಂ । ನೊಲಿದುಸತಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆಸುಮನಹಸ್ತವಾಸುಪ್ರಸಾದಿ
ಗೆಬಾವಿಸೆ॥ ಪೊಳೆವನಿರಹಂಕಾರಹಸ್ತಂಮಹೇಶಂಗೆ, ಸಲೆಸುಬುದ್ಧಿ
ಯೆಹಸ್ತವಿನ್ನುಭಕ್ತಂಗೆಥಳಿ । ಥಳಿಸುವಸುಚಿತ್ತವೇಹಸ್ತವೆಲಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೩೫॥ತಿಳಿಯುಲಾತ್ಮಾಂಗದೊಳುಸದಾಶ್ರ
ವಹಸ್ತದಿಂ। ಪೊಳೆವಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯೊಳು । ಚಳ
ಗುವಮಹಾಲಿಂಗಮಂಧರಿಸಿ ಪ್ರಾಜಿಸುವನೇಪರಮಲಿಂಗೈಕ್ಯನು॥ಬ
ಳಿಕಗಗನಾಂಗದೊಳುಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಿಂ । ತೊಳಗುಮಾನಂದಭಕ್ತಿ
ಯೊಳಿಪರಶಕ್ತಿಸಂ । ಮಿಳಿತಪ್ರಸಾದಲಿಂಗನಧರಿಸಿಪ್ರಾಜಿಯಮಾ
ಡುವಾತನೆಶರಣನು ॥೩೬॥ ಸ್ವಸನಾಂಗದೊಳುಸುಮನಹಸ್ತದಿಂ
ಪರಮಸಂ। ತಸದಲನುಭವಭಕ್ತಿಯಿಂದಾದಿಶಕ್ತಿಯೊಳು । ಬೆಸಗ
ಯಿಂದಿರ್ವಚರ ಲಿಂಗಮಂಧರಿಸಿಪ್ರಾಜಿಸುವನೆವಾಣಲಿಂಗಿ ॥ ಮಿಸು
ಗುವನಲಾಂಗದೊಳಿಸಂಕಾರಹಸ್ತದಿಂ । ಪಸರಿಪವಧಾನಭಕ್ತಿಯೊ
ಳಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ। ಯೊಸೆದುಕೂಡಿಪರಶಿವಲಿಂಗಮಂಧರಿಸಿಪ್ರಾಜಿಸುವ
ನೆವ್ರಸುಪ್ರಸಾದಿ ॥೩೭॥ ವರಜಲಾಂಗದೊಳಿಮನಸುಬುದ್ಧಿಯುರುಹ
ಸ್ತದಿಂ। ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯಿಂಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೊಳು।ಬೆರೆಸಿಸುಖದಿಂ
ದಿರ್ಪಗುರುಲಿಂಗಮಂಧರಿಸಿಪ್ರಾಜಿಪನೆಮಾಹೇಶನು॥ ಧರಣಿಯಂಗ
ದೊಳಿಮನಸುಚಿತ್ತದುರುಹಸ್ತದಿಂ । ಬಿರದೆಸಗ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಕ್ರಿಯಾಶ
ಕ್ತಿಯೊಡ । ವೆರಸಿನಾಚಾರಲಿಂಗವಧರಿಸಿಪ್ರಾಜಿಯುಂಮಾಡುವಾತ
ನೆಭಕ್ತನು॥೩೮॥ಹಿಂಗದೀಪರಿಯೊಳಿಕ್ರಿಯಾದಿಭಕ್ತಾಂತವಾ। ಲಿಂಗಂ
ಗಳಂಧರಿಸಿಪ್ರಾಜಿಸುವರಿಂತಿದೇ। ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವೆಂದೆವಿಪ್ರುದ್ಧ

ರಪರಿಯಾಯವುಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು ॥ ಲಿಂಗವೆನಿಪುದಿತತ್ಪದಂತ್ವಂಪದಂ
ತಾನೆ। ಯಂಗವುಭಯದನಿತ್ಯಸಂಯೋಗವುಸಿಪದಂ। ಲಿಂಗವೆನಿಪು
ದೆನಾದವಂಗವೆನಿಪುದೆಬಿಂದುಸಂಯೋಗವೀಚಿತ್ಕಳೆ॥೩೯॥ ಲಿಂಗವೇ
ಪರಬೊಮ್ಮವಂಗವೆಜಿದಾತ್ಮನಾ। ಸಂಗವೇಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪುದಾ
ವಿನುಲ। ಲಿಂಗವೇಸನ್ಮಾತ್ರವಂಗವೀಚಿನ್ಮಾತ್ರವಾನಂದವೇಯೋಗ
ವು॥ ಲಿಂಗವೇವುಂತ್ರವೇದಾಂಗವೇಕ್ರಿಯೆಯವರ। ಸಂಗವೇಸಂಯೋ
ಗವದರಿಂದರಿದುಮಡಾ। ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವೆಂದೆನಿಪುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೦॥ ಒರವೆನೀಸವಾರ್ಂಗಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯಮಂ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಹೃದಯಾಂಗದೊಳು ಮಹಾಲಿಂಗವಾ । ಪರಿಯಲಿ
ಶ್ರೋತತ್ರಾಂಗದೋಳ್ಪ್ರಸಾದಾಖ್ಯ ಲಿಂಗಂಸತ್ವಗಂಗದಲ್ಲಿ ॥ ಚರಲಿಂ
ಗವಾದೃಗಂಗದೊಳೆಶಿವಲಿಂಗವಂ। ದಿರದೆಜಿಹ್ವಾಂಗದೊಳುಗುರುಲಿಂ
ಗಮನ್ನಿರಂ। ತರದೊಳ್ಘಾನಾಸಿಕಾಂಗದಿಸದಾಚಾರಲಿಂಗಾಂಗಳೊಲಿ
ದಿರುತಿರ್ಪವು ॥೪೧॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತುಸಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಗಲ್ಲಿ
ರುವಂತೆಲಿಂಗವಾಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆ। ಲ್ಲಿರುತಿರ್ಪವೆಂತೆನಜ್ಞಾನೇಂ
ದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲಂದುತದ್ವಿಷಯವೆಸಂದು ॥ ಇರದೆಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ
ಲ್ಲಿಂದುವರವಿಷಯವೆಸಂ। ದುರುತರದಭೂತದಲ್ಲಿಂದಿಂತಿವೈದ
ಕ್ಕ। ಪರಿಕಿಸಲುಶಿವಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿಬೊಂದಧಿದೈವವೆಲೆರಾಮಕೇ
ಳೆಂದನು॥೪೨॥ ಪರಮಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂ। ಬಿರಡ
ಕೊಂದೇಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವಾದುದಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊರವೆನೀ
ಶ್ರೋತ್ರವಾಕ್ಶಬ್ದವಚನಂಗಳೆಂಬಿವಕ್ಕೆ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀಶಾನಮೂರ್
ತಿಯಧಿದೈವವಾ। ಪರಿಯಶಿತ್ವಕ್ಪ್ರಾಣಪರುಶವಾಯಂಗಳಾ। ವು
ರುತಂಗೆತತ್ಪುರುಷನಧಿದೈವವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೪೩॥
ಇರದೆದೃಕ್ಪಾದವಾರೂಪುಗವುನಾಗ್ನಿರಂ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಿಯಘೋರ
ರವೆಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವೆ। ತ್ಪುರುತರದಜಿಂಹ್ವೆಗುಸ್ವಂ ರಸವು
ಮಾನಂದವಾಪಗಂವಾವುದೇವ ॥ ವರವೆಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವಿನ್ನು
ನಾಸಿಕವಾಯುಗ್ಳಿ। ಗಿರದೆಗಂಧಂವಿಸರ್ಜನಭೂಮಿಗನ್ನಿರಂ । ತರ
ವಿಸದ್ಯೋಜಾತ ಮೂರ್ತಿಯಧಿದೈವವಿಂತಿವಕೆಹೃದಯವೆ ನೆಲೆ
ವನೆ ॥ ೪೪ ॥ ಅದುಕಾರಣಂಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ। ಹೃದ
ಯವುನೆಲೆ ವೀಡುತಿಳಿಯುದಾಹೃದಯಕ್ಕೆ । ಹೃದಯವಾಶ್ರೋತ್ರ
ಕ್ಕೆಸೋತ್ರವಾತೊಕ್ಕಿಂಗೆತೊಕ್ಕನೇತ್ರಂಗೆನೇತ್ರಂ । ಮೃದುಳಜಿ
ಹ್ವೆಗಜಿಹ್ವೆನಾಸಿಕಕೆನಾಸಿಕಂ। ಉದಿತನಾಕಗೆವಾಕುಪಾಣಿಗೆಸುಪಾ

ಣವಾ । ದದಕೆವಾದಂಗುಸ್ಯಗುಸ್ಯವಾಯುಗೆಪಾಯುವಾಗಿಹುದು
ಲಿಂಗವುಖವು ॥ ೪೫ ॥ ಪರವುಸ್ಯದಯದಹೃದಯವೇವುಪಾಲಿಂ
ಗವಂ । ದಿರದೆಸೋತ್ರದನೋತ್ರವೇಪ್ರಸಾದಸುಲಿಂಗ । ಮುರುತ
ರದತೊಕ್ಕನಸುತೊಕ್ಕಿಜಂಗವುಲಿಂಗವೆಸವನೇತ್ರದನೇತ್ರವೆ ॥ ವ
ರದಶಿವಲಿಂಗವಾಜಿಹ್ವೆಯಸುಜಿಹ್ವೆಯೇ । ಗುರುಲಿಂಗವಿನ್ನು ನಾ
ಸಿಕದನಾಸಿಕವದೇ । ಪರಿಕಿಸಲಾಕ್ಷಚಾರಲಿಂಗವಿಂತೆಲಿಸಿದ್ದರಾವೇ
ಶಕೇಳಿಂದನು ॥೪೬॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂತಿಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವುಕ್ರಮದೆ
ಪರಿಕಿಸೆನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಾಭಿದಾನವನುಳ್ಳೆ । ಪರಮಷಟ್ಕ್ರಭೇದಂ
ಗಳಂಪೇಳ್ವೆನಾದರದಿಂದೆಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ನಿರುತದಿಂವಾಥಮರಲಿಂಗ
ನಾಭಾಹೃದಯ । ಸರಸಿಜಂತಾಲುಪುರುವುಮಧ್ಯಮಿಂತಾರವರೊಳಿರ
ಡುಹದಿನಾರುಹನ್ನೆರಡುಸತ್ತಾರುನಾಲ್ಕನಿಸುವದಳಿಂಗಳಲ್ಲಿ ॥೪೭॥
ವಾಸೊಂತಬಾಲವುದ್ದಂಡಪಕಟಾಂತಂಗ್ಲಾಸೇರುವೆಂಬೊಳಕಾರಾ
ದಿಹಂಕ್ಷಂಗಳೆಂ । ಬೀಸುತರ್ಪಳಿದಕ್ಷರಂಗಳಾಷ್ಟಾದಿಷಟ್ಕ್ರಮಧ್ಯ
ದೊಳಿಪ್ಪುವ ॥ ಭಾಸುರಪ್ರಣವಂಯಕಾರಂವಕಾರವಿರ । ದಾಸ
ವಿಾಪದಶಿಕಾರಂಮಕಾರಂತಿಳಿಯ । ಲೋಸರಿಸದಾನಕಾರಂಗಳೆಂ
ಬಾರುಷಟ್ಕ್ರಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪವು ॥೪೯॥ ಬಳಿಕಲಾಚಾರಲಿಂಗವೆ
ನಕಾರಂವುಂದೆ । ಹೊಳೆವಗುರುಲಿಂಗವೆವುಕಾರವಾಕಣ್ಣೆಥಳೆ ।
ಥಳಿಪಶಿವಲಿಂಗವೆಶಿಕಾರವಾಚರಲಿಂಗವೇತಿಳಿಯಲುವಕಾರವು ॥ ಬೆ
ಳಗುವಪಸಾದಲಿಂಗವೆಯಕಾರಂಸವುಂ । ಜ್ವಲಿಸುವವುಮಾಲಿಂಗವೇ
ಪ್ರಣವಮಿಂತುನಿ । ರ್ಮಳಷಡಕ್ಷರಂಗಳೀಷಡುಲಿಂಗವೆನಿಸಿಷಟ್ಕ್ರ
ಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ಪವು ॥೪೯॥ ಪರಮಪಿಕ್ಪ್ರಣವವೇತ್ವಕ್ತಿನಲ್ಲಿಡಿಯೊ
ಳೊಲ್ । ದಿರುವುದಿಂನಾನಕಾರವೆದುಧಿರದಲ್ಲಿತಾ । ನಿರುವುದುವುಕಾರ
ವೇವುಾಂಸದಲ್ಲಿರುವುದುಶಿಕಾರವೆಂದಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ॥ ಇವವುದಿನ್ನಾವಕಾ
ರವೆಯಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿತಾ । ನಿರುವುದೆವುಕಾರವೇವುಜ್ಜಿಯಲ್ಲಿರುವುದಾ ।
ವರಷಡಕ್ಷರಿಗಳೀಶುಕ್ಲದಲ್ಲಿರುವುದೆಲೆರಾವೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೫೦॥
ಇಂತಿದೇಸರಾಷ್ಟಾಂಗಲಿಂಗಸಾಹುತ್ಯವಿಂ । ಮುಂತೆಲಿಂಗಾರ್ಪಣವಿಧಾ
ನವುಂಪೇಳ್ವೆನೋ । ರಂತೆಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣವುದೆಂದುಜಾನಾರ್ಪಣ
ವುದೆಂದುಭಯಭೇದಂಗಳು ॥ ಎಂತೆನೆಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣದಭೇದವುಂ
ತನ್ನಾಗಿ । ನೀಂತಿಳಿವುದಾತೊನ್ಮೇಪಭೋಗಕ್ಕತಕ್ಕದ । ವ್ಯಂತಾ
ನೆಬರಲದೇವುಮೂರುತೆರನದರಪರಿಯಾಯವುಂಪೇಳ್ವೆನಿನ್ನು ॥೫೧॥
ಸ್ಥೂಲದನ್ಯಾರ್ಪಣಂಸೂಕ್ಷ್ಮದವ್ಯಾರ್ಪಣಂ । ಮೇಲೆಯಾನಂದದ

ವ್ಯಾಪ್ತಿಣವಿವೀಗಲಾ । ಸ್ಥೂಲದವ್ಯವೆರೂಪುಸೂಕ್ಷ್ಮದವ್ಯವೆರು
ಚಿಸದಾನಂದವೇತೃಪ್ತಿಯು ॥ ಸ್ಥೂಲದವ್ಯದರೂಪನಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪ
ಣದ । ಲೀಲೆಯಿಂವಾಡುವಾತನೆವಿಶ್ವನೊಲವಿನಿಂ । ಡಾಲಿಸಾಸೂ
ಕ್ಷ್ಮದವ್ಯದರುಚಿಯನೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸುವಾತನೆ ॥೪೦॥ ಸಲೆ
ತೈಜಸಂನಿರ್ಮಳಾನಂದದವ್ಯವುವು । ನೊಲಿದುಸದ್ಭಾವಲಿಂಗಾ
ರ್ಪಣವವಾಳ್ವನೇ ॥ ನೆಲೆವೆತ್ತಪ್ರಾಜ್ಞನಂದಿಷ್ಟಲಿಂಗದಪಸಾದವೆಸ
ದ್ಧವೆಂದೆನಿಪುದು॥ ಬಳಿಕಲಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಪಸಾದವೆಸಿದ್ದ । ವಳೆವ
ಟ್ಟಭಾವಲಿಂಗದಪಸಾದವೆತಾನೆ, ತಿಳಿಯಲುಪಸಿದ್ಧನಾಸುಪ್ರಸಾದಿ
ಗಳೆವಿಶ್ವಂತೈಜಸಂವಾಜ್ಞನು ॥೪೩॥ ನಿರುತದಿಂಜಾಗ್ರಸೋಪ್ನಂಸು
ಷುಪ್ತಿಗಳೊಳಾ। ಪರಮಾತ್ಮನೇತ್ರಿವಿಧಭೇದದಿಂತ್ರಿವಿಧಸ। ತ್ಪರವು
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಪಸಾದಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳಿಂತುಷ್ಟನಾಗಿ॥ಪರವು
ಸುಖದಿಂದೆನಿಲ್ದೆಪತ್ವನಾಗಿತಾ । ನಿರುತಿರ್ಪನಿಂತೀದೆಸತ್ಕ್ರಿಯಾ
ರ್ಪಣವೆಂದು। ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿಳ
ವಿಸಿದನು ॥೪೪॥ ಓರವೆನಾಲಿಪ್ರದುಸುಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣವನಿನ್ನು । ಪ
ರಿಕಿಸಲುಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆವುಖಂಗಳಿಗೆ । ಬರುತಿರ್ಪಸಕಲದ
ವ್ಯಂಗಳಿಂಷಡ್ವಿಧಾತ್ಮಂಗರೂಪಿಂದಲವನು ॥ ಇರದೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗ
ಮುಖದಿನರ್ಪಿಸಿನಿರಂ । ತರತತ್ಪ್ರಸಾದವುಂಭೋಗಿಸುವರಿನ್ನದ
ರ । ಪರಿಯನಾಲಿಸುಗಂಧರಸರೂಪುಸ್ಪರ್ಶವಾಕ್ಯಬ್ದ ಪರಿಣಾಮಂ
ಗಳು ॥೪೫॥ ಇಂತಪ್ಪಷಡ್ವಿಷಯವೇಷಟ್ಪದಾರ್ಥಂಗ। ಳೆಂತೆನಲು
ಗಂಧವೇಪರಿಮಳಪದಾರ್ಥವಾ। ಮುಂತೆಸವರಸವೆಮಧುರಾದಿಸು
ಪದಾರ್ಥವಾರೂಪವೆವರ್ಣಪದಾರ್ಥವು॥ಮುಂತೆಪರುಶವೆಮಾರ್ದ
ವಾದಿಸುಪದಾರ್ಥವಾ । ನಂತರಂಶಬ್ದವೇನಾದಸುಪದಾರ್ಥವೋ
ರಂತೆಪರಿಣಾಮವೇಸುಖಪದಾರ್ಥವಿವೀಗಲೆಲೆ ರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥
ಪರಿಯೊಳಿಂತೆಸವನಾನಾಪದಾರ್ಥಂಗಳೊಳು । ಬೆರಸಿಲಿಂಗಾರ್ಪ
ಣಸುಬುದ್ಧಿಯಂತಿಳಿದುತ । ತ್ಪರವಾತ್ಮನೇಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂಷಡ್ವಿ
ಧಸುಲಿಂಗವುಮುಖದಿಂದರ್ಪಿಸಿ॥ವರಸುಪ್ರಸಾದವುಂಭೋಗಿಸುವನಿಂ
ತಿದರ । ಪರಿಯನೊರವೆಂಸುಚಿತ್ತದೊಳಾಲಿಸೆಂದಾಗ। ಕರುಣದಿಂ
ಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೪೬॥ ಪದವುಸ
ಚ್ಛಕ್ತಿಯುತಭಕ್ತನೊಲವಿಂತನ್ನ । ಧರಣಿಯಂಗದಿಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಸಂ
ಯುಕ್ತವಾ । ಗಿರುತಿಹಸದಾಚರಲಿಂಗನಾಸಿಕವುಮುಖದಿಚಿತ್ತದು
ರುಹಸ್ತದಿಂದಂ ॥ ವರಚಂದನಾದಿನಾನಾಪರಿಮಳಂಗಳಂ । ಹರುಷ

ದಿಂದರ್ಪಿಸಿಸುಗಂಧಪ್ರಸಾದವಮಂ। ನಿರುತದಿಂಭೋಗಿಪನೆಸಗ್ಬಕ್ತನೆ
ಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೪॥ ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯುತವು
ಹೇಕಶನ್ನಿರಂ। ತರವಾರಿಯಂಗದಿಂಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುತ। ಗುರುಲಿಂ
ಗರಸನವುಖದಿಂದಾಸುಬುದ್ಧಿಯುರುಹಸ್ತದಿಂದನವರತವು ॥ ಪ
ರುಷದಿಂಮಧುರಾದಿಷಡ್ರಸಪದಾರ್ಥಮಂ। ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿಂಸವು
ರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರಸಾದವಮಂ। ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆಭೋಗಿಸುವನೇವಾಹೇ
ಕಶನೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೪೯॥ ಅವಧಾನಭಕ್ತಿಸಂಯುತಸುಪ್ರ
ಸಾದಿಯಾ। ಹವಿಯಂಗದಿಂದಲಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೊಡನಿಪ್ಪ। ಶಿವಲಿಂಗ
ನೇತ್ರಮುಖದಿಂದೆನಿರಹಂಕಾರಹಸ್ತದಿಂದನವರತವು ॥ ಸುವಿವೇಕ
ದಿಂಶ್ವೇತವಾದಿಷಡುವರ್ಣದ। ವ್ಯವನೊಲವಿನಿಂದಲರ್ಪಿಸಿತತ್ಪ್ರ
ಸಾದವಮಂ। ಸವಿದಾತನೇಸುಪ್ರಸಾದಿಯಹನೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು ॥೫೦॥ ಹರುಷದಿಂದಸುಭಾವಭಕ್ತಿಯಂಕೂಡಿಕೊಂ। ದಿ
ರುತಿಪ್ಪಸತಾಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂದೆಂಬಿತ। ನ್ಮರುತಾಂಗದಿಂದಾದಿಶಕ್ತಿ
ಸಂಯುತವಾದಚರಲಿಂಗತನ್ಮುಖದೊಳು॥ ನಿರುತದಿಂದಾಸುಮನ
ಹಸ್ತದಿಂಮೃದುವಾದಿ। ಪರುಶನಪದಾರ್ಥಮುವುನರ್ಪಿಸಿಪದಾ
ರ್ಥಮಂ। ಪರಿಣಾಮದಿಂದೆಭೋಗಿಸುವಾತನೇಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನೀಂಕೆ
ಳೆಂದನು॥೫೧॥ ನಿರುತದಿಂದಾನಂದಭಕ್ತಿಸಂಯುತವಾದ। ಶರಣ
ನೇತ್ರೈವಾಂಗದಿಂಪರಾಶಕ್ತಿಯೊಡ, ನಿರುವಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಸೋ
ತ್ರಮುಖದಿನಾಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಿಂದೆ ॥ ವರಸುನಾದದ್ರವ್ಯಮಂಸವು
ರ್ಪಿಸಿನಿರಂ, ತರಸುಪ್ರಸಾದಮಂನೇವಿಸುತಿರ್ಪನೇ। ಶರಣನೆಂದಾ
ಗಲಾಚೆನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗನಿಶವಿಸಿದನು ॥೫೩॥ ಎಸವಸಮ
ರಸಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದೈಕ್ಯನಾ। ಪಸರಿಸುವಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸು
ವಂಗದಿಂ। ವಿಸುಪಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಸಂಯುತವುಡಾಲಿಂಗಹೃನ್ಮುಖದಿಂದ
ಲನವರತವು ॥ ಹಸನಾದಸದಾಭ್ಯವಹಸ್ತದಿಂಪರಿಣಾಮ । ದೆಸಕದ
ಪದಾರ್ಥಮುವುನರ್ಪಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಸಂ । ತಸದೊಳಾಸುಪ್ರಸಾದವ
ಭೋಗಿಸುವನೈಕ್ಯನೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು ॥೫೫॥ ಪರಿಪಿಡಿಯೊ
ಳಿಂತೊಪ್ಪುವಂಗವುಂಲಿಂಗವುಂ। ಹರುಷದಿಂದಿರ್ಪಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂ
ಶಕ್ತಿಯುಂ। ನಿರುತದಿಂದೆಸವತದ್ವದನವುಂಹಸ್ತವುವು ನರ್ಪಿ
ತಪಸಾದಂಗಳುಂ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಂಟುತೆರದಿಂಪ್ರತಿಷ್ಟಳಗಳ । ಲ್ಲಿರುತಿ
ರ್ಪವಿಂತವ್ವಷಟ್ಸ್ಥಲಂತಿಳಿಯೆಂದು। ಕರುಣದಿಂಚೆನ್ನಬಸವೇಶನಾ
ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರವಿಸಿದನು ॥೫೪॥ ಎಸವಸತ್ತೈಯಂಗಲಿಂಗವಿಂ

ಬಿರಡಾಯ್ತು । ಮಿಸ್ರುಪಚಿತ್ತೈಕಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬಿರಡಾಯ್ತು । ಪಸರಿಪಾನಂದವೆಸವುರ್ಪಣಂತತತ್ಪುಸಾದಂಗಳೆಂಬಿರಡಾದವು ॥ ಹಸನಾದಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣವೆರಾ। ಜಸುವತತ್ಪತ್ರಯಂತಾನೆಷಟ್ಥಲವೆಂಬ । ಪೆಸರಾಂತುದೆಂದಾಗಚನ್ನಬಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮಂಗೆ ನಿರವಿಸಿದನು॥೬೫॥ ಇಂತುವರಶಿವನೆಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವಾಗಲಾ । ನಂತರದಿಪರಮಾತ್ಮನೆಷಡ್ವಿಧಾಂಗದಿಂ । ದಂತಳೆದುಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಯಾಗಿರುತೆಸವೆರ್ಂದ್ರಿಯಪದಾರ್ಥಂಗಳೆ ॥ ತಾಂತಡೆಯದಾಗಲರ್ಪಿಸಿತತ್ಪುಸಾದಮಂ। ಸಂತೋಷದಿಂದಿಸೇವಿಸಿಸುಖದೊಳಿರುತಲಾ । ಮುಂತೆಕವುದಿನ್ನಿವ್ವತ್ತಿಯೊಳೈಕ್ಯ ವಾದುದಂಪೇಳ್ವಿ ನೊಲಿದಾಲಿಸಿಂನು॥೬೬॥ ಪರಶಿವನೆಲಿಂಗವಾಪರಮಾತ್ಮನೇಯಂಗ, ವಿರಡರೊಳುತೆರಹಿಲ್ಲದಿರ್ದುದೀಸಂಯೋಗ। ದಿರದೆಸಂಯೋಗವೆಸರ್ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತದರಿಂದಾಯ್ತುಭಕ್ತಿಸ್ಥಲಂ ॥ ವರಭಕ್ತನಾಚಾರಲಿಂಗಸಂಯೋಗದಿಂ। ದಿರುತಿರ್ಪಸರ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ಪನಿಷ್ಟಿಯೆ । ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತೆಲೆಸಿರ್ದರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ।೬೭॥ ಎಸವನಿಷ್ಠಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಾತ್ಮಂಗಿರಾ । ಜಸುವಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಾಯ್ತುದಾತನೆ। ಪಸರಿಸುವಗುರುಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದಿರ್ದನಿಷ್ಠಾ ಭಕ್ತಿಯವಧಾನವೆ॥ ಎಸಕದಿಂದವಧಾನಭಕ್ತಿ ಯೆನಿಸಿತ್ತರದ । ದೆಸೆಯಿಂಸ್ಪುಸಾದಿಯಸ್ಥಲವಾದುದಾತನಾ । ಜಸವೆತ್ತಶಿವಲಿಂಗಯೋಗದಿಂದಿರುವಾವಧಾನದವುಪಾನುಭವವೆ ॥೬೮॥ ತಿಳಿಯಲನುಭವಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತಾಭಕ್ತಿಯಿಂ। ದಳವಟ್ಟಪರಿಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವದಾಯ್ತೊತ ॥ ನೊಲಿದುಚರಲಿಂಗಸಂಯೋಗದಿಂದಿರ್ದಪರಮಾನುಭವದಾನಂದವೆ ॥ ಹೊಳಿವುತಿವಾಪ್ತಾನಂದಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತರದೊ । ಳೊಲಿದುಶರಣಸ್ಥಲವದಾಯ್ತೊತತಂನತಾಂ, ಬೆಳಗುವಪಸಾದಲಿಂಗದಯೋಗದಿಂದಿಹಸದಾನಂದಸಾಮರಸವೆ॥ ೬೯॥ ಪರಮಸಮರಸಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತಾಭಕ್ತಿಯಿಂ। ದಿರದಲೈಕ್ಯಸ್ಥಲವದಾಯ್ತುಬಳಿಕೈಕ್ಯನಾ । ವರಮಪಾಲಿಂಗಸಂಯೋಗದಿಂದೈಕ್ಯನಾಗಲ್ಕೆಪರಮೈಕ್ಯನಿಂದಂ॥ ಪರವಿಲ್ಲವಾಗಿಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಾತನ। ಲ್ಲಿರುತೆಸಮರಸವಾಗಿನಿಶ್ಚಬ್ದವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ಕರುಣದಿಂಚನ್ನಬಸವೇಶನಾಸಿದರಾಮೇಶಂಗೆನಿರವಿಸಿದನು ॥೭೦॥ ಸಸಿವುಂಡಲಂಜೊನ್ನವಾಗಸಂವಾಯುವಾ। ಕುಸುವುಮಾಸುರಭಿಕರಕಾಂಭಸಂವಾಗಭರ್ಭ । ವೆಸವದೀಪಂಬೆಳಗುರತ್ನವಾಕಾಂತಿರಸರುಚಿಗಳೆಂದೆಂಬಿರಡರ ॥ ಬೆಸುಗೆಯಿಂದಾವಿಭಾಗಂಗಳಂತಂತೆರಾ। ಜಿಸುತೆ

ತಲ್ಲಿಂಗದಂಗದಸಂಯೋಗವಂ। ತೆಸದುಭಯವಳಿದೇಕವಾದುದೈಕ್ಯ
ವಿದೀಗವಿಲಿರಾವುಕೇಳೆಂದನು ॥೨೧॥ ಪಸರಿಸುವಲಿಂಗದಂಗದಸಂಗ
ವೇಯೋಗ। ವಿಸವಸಂಯೋಗವಿನಿವೃತ್ತಿಯನಿವೃತ್ತಿಯೇ। ಮಿಸು
ಗುವಜ್ಞಾತವದ್ವಿಜ್ಞಾತವಿಸಲೈಕ್ಯವಂತೈಕ್ಯವೇವಾಯುಜ್ಯವು ॥ ಮಿ
ಸುಪಸಾಯುಜ್ಯವೇವಿಶ್ರಾಂತಿವಿನಿಪ್ರದಾ। ಪಸರಿಸುವವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ
ಪರಮಪದವಿಯಾ। ಜಸವೆತ್ತಪರಮಪದದಿಂಬೇರೆವುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲಿಲಿ
ಸಿದ್ದರಾವುಕೇಳು ॥೨೨॥ ಇಂತುಭಕ್ತಾದಿಬೈಲಾರ್ಯಾಂತವಾದಾತ್ಮ
ನೇ। ವುಂತೆಯಾಚಾರಲಿಂಗಾದಿಸುವುಪಾಲಿಂಗ। ವಿಂತಷಟ್ಸ್ಥಲಂ
ಗವುಂಷಟ್ಸ್ಥಲಾಂಗವಿಂತಳಿದೈಕ್ಯನಿಜಪದವಿಯು ॥ ಅಂತುಷಟ್ಸ್ಥಲ
ಬೊವ್ಮರಾಚರಣೆವಾರ್ಗವಿದು । ನೀಂತಿಳಿವುದೆಂದಾಗಚನ್ನಬಸ
ವೇಶ್ವರಂ। ಸಂತಸವಟಿಸಿದ್ದರಾವೀಪರಿಂಗನಿರವಿಸಿದನಖಿಳಶರಣಾಪ್ತ
ತಿಳಿವೊಲು ॥೨೩॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣವುಂ । ಸಂತ
ಸದಿಬರದವಲ್ಲೊಂಬದಗ್ಗಣವಾ। ಗ್ರಂತವುಂಬಿಡೆಬೆಳ್ಳಿರ್ಪಿ ಪರಿಸಿ
ದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖವುಂಸಕಲಭೋಗ
ವುನ। ನಂತಸೌಖ್ಯವುಂಕೊಟ್ಟುಗಪ್ಪಸುಪನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾ
ವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಳಿರಿಂದಂ ॥೨೪॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡವನಲ್ಲಿಂನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
ಅಂತುಸಂಧಿ ೬೦ಕ್ಕಂಸದ ೨೭೪೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ। ಎಸವಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಮಂತಳಿದೆನಿನ್ನರಾ। ಜಿ
ಸುವಕಾಲಲ್ಲಾನವುಂತಳಿಯಬೇಕೆಲ್ಲರ। ಕ್ಷಿಸುವುದೆನೆಸಿದ್ದರಾ
ವೇಶಂಗೆಗುರುಚನ್ನಬಸವೇಶನಿರವಿಸಿದನು॥

ಪದ್ಯ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಸುಕುಮಾರಸರಭಸತಾಂಗ। ಪುಂಡರೀಕೊ
ರ್ವವತಿಸ್ಫೀದಕನೆವಿಮಲ। ಪುಂಡರೀಕಾಪೆಂದುವಿಷ್ಣುತ್ರಿಲೋಚ
ನನೆಪುಂಡರೀಕಜನಂಬರ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಪ್ತಪುತ್ರಾರಣ್ಯಫೆನದಾವ।
ಪುಂಡರೀಕಾಂಬಕಸುನಯನಸುಪೂಜಿತಪಾದ। ಪುಂಡರೀಕಾತ್ಮಜನು
ಖಿವ್ವಂಸಿಸಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಲಲಿವನ್ನನು ॥೧॥ ಎಲೆಮಹಾಗುರುವೆ
ನೀಂಕರುಣದಿಂಪೇಳ್ದಷಟ್ಸ್ಥಲವನುರಿತಳಿದೆನ್ನಭವಭವಾಂತರ
ವಳಿದಿ। ಗಳೆದುಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತನಾದೆನೆಂದಾಚನ್ನಬಸವನಂನುತಿಸು
ತಿರಲು ॥ ನಲವಿನಿಂಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮನೀಂಬಂದುದಕೆ। ಫಲವಾಯ್ತು
ನಾವಿನ್ನುಪೋಗಿಬಂದಪೆವೆನಲು। ಮಲಹರನೆನಿವ್ಮಿಂದಲಿಂತಪ್ಪಸ

ದ್ದುರುವಕೆಂಡುಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆಂ ॥೦॥ ಎಂದಾಗಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನ
ಲ್ಲಮಗೆರಗಿ । ನಿಂದುಕೋಡಾಡುತಿರೆಚನ್ನಬಸವೇಶನಾ। ನಂದದಿಂ
ದಲ್ಲಮಪ್ರಭುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಾರ್ದ್ರಜಿಳಿಗಣಕುಲವನು ॥ ಮಂದಿರ
ಕ್ಕೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಿಂ। ದಂದವರನೆಲ್ಲರಂತ ಪ್ತಿವಡಿ
ಸಲುಕರುಣಿ। ದಿಂದಾಗಲಲ್ಲಮಂಪಸವಮೊದಲಾದಗಣಸಂಕುಲಕ್ಕಿಂ
ತೆಂದನು॥೩॥ ಚನ್ನಬಸವಂಪೇಳ್ದಿಷಟ್ಸ್ಥಲಸುಮಾರ್ಗಮಂ। ಚನ್ನಾ
ಗಿತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತಿರೆಮಂಳಿಬಂದಾನ್ಮ। ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದತೆರದಿಸಂಪಾದ
ನಂಗೈದುನೋಡಿನಿವುಗಾಗಬಳಿಕ॥ ಉನ್ನತಸುಮುಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂಬಿ
ಟ್ಟುಪೋದಪೆಂ। ನಂನಿಯೆಂದಾಗನಂಬುಗೆ ಇತ್ತುಬಸವನುಂ। ಚಂನಬ
ಸವಂಸಿದ್ಧರಾಮುಮೊದಲಾದರಂನಿ ಸಿತಾಂಬೀಳ್ಕೊಂಡನು॥೪॥ಸಿದ್ಧ
ರಾಮೇಶನಾಚನ್ನಬಸವೆಂಗರಗಿ। ಬುದ್ಧಿಮೆನಗಿನ್ನಾವ್ದೆನೆಕೇಳ್ದ
ನೀಂಸುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧವೆನಿಸುವಸೊನ್ನಲಿಂಪುರದೆನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿ
ಪ್ಪುದೆನಲಾತನು॥ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಸ್ಪಷ್ಟವಮಕುಟತಟನಾಗು, ತುದ್ಧ
ರಿಸಬೇಕಿನ್ನುಮುಂದಣಾಗಾಂತರದ। ಸುದ್ಧಿಯಂಪೇಳ್ವುದೆನಗೀಗಲೆ
ನೆಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲಿಯಂತೆಂದನು॥೫॥ ಆ ಸೈರಾವಮಕಾಲಜ್ಞಾನ
ಮುಂವಹಾ। ಲೀಲೆಯುಂದಲ್ಲಮಾಪ್ರಭುವೀಗತಾಂಪೋದ। ಮೇಲಜಿಳಿ
ದೇಶಮುಂಚರಿಸುತಾತಿವಭಕ್ತರಿಷ್ಟವುಂಕರುಣಿಂದೆ॥ ಪಾಠಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
ರ್ಪಗಿರಿಗುಹಾನದನದೀ। ಜಾಲವುಂತನ್ನಸಾದಸ್ಪರ್ಶದೊಳಾಗ। ಮೆ
ಲಾದಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳಂಮಾಡುತಂತಿಗುಳಾಣ್ಯಕ್ಕೈತರುವನು॥೬॥ಇ
ರದಾಗಕಂಚಿಕಾಳಾಸ್ತಿಪೊನ್ನಾಂಬಲವು। ದರುಣಾಚಲಂಕುಂಭಕೋ
ಣೆರಾಮೇಶವು। ತ್ತಿರದಲ್ಲಿಗೋಕರ್ಣಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕಾಸಿಕೇದಾರಾದಿ
ತೀರ್ಥಂಗಳ್॥ ಕರುಣದಿಂನೋಡುತಾಹವುಗಿರಿಯದಂಟಿತಂ। ತಿರು
ಗಿಬರುವಂಸವಾಲಕ್ಷಪ್ರತರಲ್ಲಿ । ಪರಮಮುನಿಗಳನೋಡಿತತ್ವ
ಮುಂಪೇಳ್ದುಮುಕ್ತಿಯನೊಲಿದುಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ॥೭॥ ಆಗಿರಿಗುಹಾಂ
ತರದಿಸಟಯೋಗಲಂಬಿಕಾ। ಯೋಗವೊದಲಾದವಕ್ಕಧಿಕವೆನಿಸುವ
ರಾಜ। ಯೋಗದಿಂತನ್ನಿಹಮುಂತಾನೆಜಾನಿಸುತ್ತಿರಾರುವರುಷವಿ
ದ್ದು॥ ಆಗಚೇಬಸವಂಣನಂದುವರಿಗಂಬಿಡದೆ। ಸಾಗಿಸುವಶೂನ್ಯಪೀ
ಠವನರಿದುತಾಮನೋ। ವೇಗದಿಂದಲ್ಲಿಗೈತರುವನೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೯॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಲ್ಲಿಗೈತಪ್ಪುದಂತಿಳಿದು । ಮೆ
ಲ್ಲನೇಬಸವಣ್ಣಗರುಪಿಬಳಿಕೇಶಂಣ। ರೆಲ್ಲರುಂಸಹಿತದಿರಿಂಡುಕರ
ತರಲಾತಶೂನ್ಯಪೀಠವನೇರುವೆಂ॥ಅಲ್ಲಿರ್ದ ಚರಪತಿಗಳಿಂಕಂಡುಕ

ಡುಮುಳಿದು, ನಿಲ್ಲದೇಪೋಗಲೀಬಸವರಾಜಂಮಹಾ। ತಲ್ಲಣಂಗೊಂ
ಡುಪಬುರಾಯಂಗೆಬಿನ್ನವಿಪನೆಲೆರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೯॥ನೋಡೀ
ಗಗುರುವೆಜಂಗಮದೇವರಿರದೆವಾ। ತಾಡದೇವುಳಿದುಸಲಿಸದೆಪೋ
ದರಿದಕೇನ । ಮಾಡುವೆಂತಾನೆನುತ್ತೀಬಸವನಲ್ಲ ಮಂಗುಸುರಲತಿ
ಕರುಣದಿಂದಂ॥ಕೋಡಗುರುಮನದಿಘನಚರತ್ವಂಗಕೀಗನೀಂ ಮಾಡಿ
ಸಿದಪರಿಕರವನೆಲ್ಲವಂತರಿಸೆಮಗೆ। ನೀಡಿಸಿದೊಡಾರೋಗಿಸುವೆವೆಂ
ದುನುಡಿಯಲದಕೇಳ್ದುತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ॥೧೦॥ಲಕ್ಕದಂಮೇಲೆತೋಂ
ಭತ್ತಾರುಸಾವಿರದಲಕ್ಕದಿಂಮಿಗಿಲಿನಿಪಚರತ್ವಂಗಕೊಲವಿನಿಂ। ಚೆಂ
ಕ್ಕಟದಿವಾಡಿಸಿದಪರಿಪರಿಯಪರಿಕರಂಗಳನಿರದೆತರಿಸಿಕೂಡೆ ॥ ಉ
ಕ್ಕತಿಹರುಷದಿಂನೀಡಿಸುವನನಿತುಮಂ, ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಪರಾವತಾ
ರನಲ್ಲವೆನಾಗ। ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಸ ಸುವಂಗಗನಪೇಬಾಯ್ದರದೊಲೆರಾ
ಮಕೇಳೆಂದನು॥೧೧॥ಅವಿದಿಳಾನಂದಮಯಗುರುಚನ್ನಬಸವನೀಂ।
ವಿವರಿಸುವೆನಿನಗಘನಚರತ್ವಂಗಕೊಲವಿನಿಂ। ಸವೆದಬೋನವನೀತ
ನೋರ್ವನಲ್ಲನುದೇವನುಂಬುದಕ್ಕುಮೆಂದೆನೆ ॥ ಶಿವನಜ್ಞೆಯಿಂದ
ಖಿಳಗಣಕುಲಶೈತ್ಯಕಾರಣವ । ಶಿವಪೇಳ್ದಪಾಡಿದನಿತನ್ನಮಂತಾ
ನವರ। ನೆವಮಂದಲಂಗಷ್ಟಗಣನಾಥನೋರ್ವನಾರೋಗಿಸನೆಕೇಳೆಂ
ದನು॥೧೩॥ ಆಗಣೇಶ್ವರನಿಂದಸ ಖ್ಯತಗಣಕುಲ।ಕ್ಕಾಗದೇತೃಪ್ತಿ
ಕೇಳ್ಮೈಸಿದ್ಧರಾಮನೀ । ನೀಗಳಾನಿನಗೂರ್ಮಯನೆನಿಪಗಣನಾಥನಲ್ಲ
ಮನೆನಿಸಿಚರಿಸಿಬಂದು ॥ ರಾಗದಿಂದನಿತಕೊಬ್ಬನೆಸಲೆಸೆ ಮುಳಿದೆ
ದ್ದ । ಪೋಗಿದೊಡೆಲ್ಲರಿಗತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದೆನಿಪರಮ । ಶ್ರೀಗುರುನೆ
ಯೋಗ್ಯನಿಂದನಿಬ ರಿತೃಪ್ತಿಯಂತಪ್ಪುದೆನಲಂತೆಂದನು॥೧೫॥ಕು
ರುಪತಿಯು ನೇಮದಿಂದೂರ್ವಾಸನಂದುಸಂ, ನೆರಡುಸಾವಿರಮುಂದಿ
ಮುನಿಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂ । ಡಿರದೈದಿಧರ್ಮಜನಗಾಸಮಂಕೇಳಲಾ
ಕೃಷ್ಣನಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆಯು ॥ ತರಿಸಿತೊಳೆದುಪಕಮುಂಕುಡಿಯೆಹನ್ನೆ
ರಡುಸಾವಿರಮುಂದಮುನಿಗಳ್ಗೆತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆಪಿಂತೆ । ಮರುಳಿಶಿವ
ಚಿತ್ತಪ್ರಸಾದದೆತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪರದುಚೋದ್ಯವೇಪೇಳೆಂದನು॥೧೪॥ಅ
ದುನಿಮಿತ್ತದಿನಲ್ಲಮನವುಬಿಟ್ಟನನಿತುಚರ । ರುದರತುಂಬವೆದಾ
ಗಬಸವನವರೆಲ್ಲರುಂ । ಸದನಕ್ಕೆಮರಳಿಕರತಂದವರು ಜೇಡಿದಿಷ್ಟಂಗ
ಳಂಕೊಟ್ಟುಕಳುಪಿ॥ ಮುದದಿಗಣಕುಲಸಹಿತಬಸವನಲ್ಲಮೆಗರಗಸ
ದಮಜ್ಞಾನಿಗತಿಯೆಮಗಾವುದೆನೆನಿಮ್ಮ। ಹೃದಯದನುಭಾವದೈ
ಕ್ಯಸ್ಥಳವಪೇಳಿಮೆಂದಲ್ಲಮಂನಿರವಿಸುವನು ॥೧೫॥ ಎಂದುನಿರವಿಸ

ಲಾಗಬಸವಾದಿಸಕಲಗಣ । ಬೃಂದವಿರದೊಡನೆತಮ್ಮೈಕ್ಯನ್ನಳೇಗ
ಳು । ಸಂದಿಲ್ಲದಂತೆಬಿನ್ನವಿಸಲಬ್ಬವುನಾಗವೆಟ್ಟಿನಿಮೈಕ್ಯಪದವಿ॥
ಆನಂದದಿಂದಳವಟ್ಟುದೆನುತೆನಿರವಯವಾಗು। ವಂದವಂಕರಣದಿಂತಿ
ಳುಪಿಬಳಿಕೆಮ್ಮನಾ । ನಂದಬಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಸಿರಿಶೈಲಕ್ಕೈದುವಂಕೇ
ಳೀದುನಿರವಿಸಿದನು ॥೧೬॥ ಆಗಿರಿಯುಮೇಲಗೋರಕ್ಷವೊದಲಾದ
ಖಿಳ। ಯೋಗಿಗಳಮನಃಇಷ್ಟವುಂಕೊಟ್ಟುಮಸದೇವಿ । ಗಾಗನಿರ್ವಾ
ಣಪದವಿಯನರುಪಲಾಕೆ ಕದಳಿಯಲಿನಿರವಯಮಪ್ಪಳು ॥ ರಾಗ
ದಿಂದಲ್ಲವುಂಕದಳಿಯುಂಪೊಕ್ಕುಶಿವ । ಯೋಗದಿಂನಿರವಯವನ್ಯೈದು
ವನದಂತಿಳಿದು। ಬೇಗಬಂದೀಬಸವ ಚಿಖಿಳಗಣಸಂಕುಲಕ್ಕೆರಗಿಬಿನ್ನ
ಹನವಮಾಡಿ॥೧೭॥ ಆಲಿಸೈಸಿದ್ದರಾಮೇಶನೀಂಬಳಿಕಲಾ । ಶಾಲಿವಾ
ಹನಶೆಕದೋಳೀಳುನೂರಿಂವಮುಂ । ದೇಳನೆಯರಕಾತ್ತಿಪೆಂಬ
ವಸ್ಪರದಪಾಲ್ಗುಣಶರ್ದ್ದಶೆಕಾದಶಿ ॥ ಪೋಲಾದತಿಥಿಯುವುಂಗಳ
ವಾರದುದಯದಿಂ । ಪೋಲಣಿಪ್ಪತ್ತೈದುಗಳಿಗೊಳ್ಬಸವ ನತಿ।
ಲೀಲೆಯಿಂಸಂಗಮೇಶ್ವರನಸ್ಮತ್ಕಮಲಕರ್ಣಿಕೆಯ ಮುಮ್ಯದೊಳಡ
ಗುವಂ॥೧೮॥ ಅಲ್ಲನುಪ್ರಭುವಲ್ಲನಿರವಯವನ್ಯೈದಿಬಳಿ । ಕೆಲ್ಲಿಯಾ
ಬಸವಣ್ಣನಿರದಿಸಂಗಮನಾಥ। ನಲ್ಲಿತಾನೈಕ್ಯವಾಗಲ್ಕಂಡುಹಡಪದ
ಪ್ಪಂಣನೀನೀಲಾಂಬಿಗೆ॥ ನಿಲ್ಲಾದುಸರೀರ್ಷ್ಟರುಂತವಿಷ್ಟಲಿಂಗದಂಗಳ
ಲ್ಲಿತಾವೈಕ್ಯವಾಗುವರಾಗಶಿವಶರಣ । ರಲ್ಲಿಕೆಲಕೆಲರೈಕ್ಯವಾಗುವ
ರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೧೯॥ ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನೈದೆ
ತತ್ಪಟ್ಟವುಂ। ವಸುಧೀಶಬಿಜ್ಜಳೆಂನಮಗಕಟ್ಟವನಾಗ। ಲಸಮಕು
ಲವೆಂದುಸಭೆಯ್ಯಮೆಧುವಯ್ಯಗಳಿನೆಳೆಸೂಟುಮಂಕಟ್ಟಿನೆ॥ಸಸನಾ
ದುದೆಂದುಜಗದೇವಬೊಮ್ಮಣಂಗ । ಕೆಸನ್ತತಿಪಪಂಜನವರಾಗಿಬಿ
ಜ್ಜಳರಾಯ। ನಸುಗೊಂಬೆವೆಂದೆಂಬುಕ್ಕೆಯುಂದಲಲಗಿನಪಶುವಾದವುಂ
ಪಡೆದೊಯ್ವರು ॥೨೦॥ ಬಳಿಕಿತ್ತಲಾಮಹಿನಪರ್ವದಂದಾಶರಣ।
ಕುಲವುನೆಲ್ಲವಕರಸಿಕೇಳ್ವಿವಿಚ್ಚಿದಬಾರ । ದುಳುವೆಯುವುತಾವುನೆ
ಗಹೊಂಗಬೇಕೆನೆಕೆಲಬರೊಪ್ಪುವರುಮತ್ತವರೊಳು॥ಕೆಲಬರೇಖಾ
ರೆವೆನಲವರನೆಲ್ಲರತಿರಿಗಳುಪಿಮಿಕ್ಕವರನೀಪ್ರದಿಂದಲಾಗಳೇ। ಕ
ಳುಪ್ರವೆಪ್ರಸಂಗಮೇಶ್ವರಪಹೆಪರ್ವವೆಂದೆಂಬನೆವದಿಂದೆಬೀಗ॥೨೧॥
ಇತ್ತನಾವೀಶರಣರೊಳಗೆಕೆಲಬರುಸಹಿತೆ । ಜತ್ತಾಯತದೊಳಾನೆ
ಕುದುರೆಕಾಲಾಳುಗಳ। ಮೊತ್ತಸಹಿತದಿಜತನವಾಗಿನಮ್ಮರಮನೆ
ಯನೇಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ದೆವು ॥ ಅತ್ತಲಾಜಗದೇವಬೊಮ್ಮಣನೀ

ವರುಂ। ಚಿತ್ತಹರುಷದೊಳ್ಬೆಬಿಜ್ಜಳಮಹೀಪಾಲ।ನೊತ್ತಿನೊಳ
ಗೆಂದಿನಂದದಲಿಪಂಜುಗಳೆನುರಿಪಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಲಾಗಳು॥೨೦॥ಓಲ
ಗದವರನೆಲ್ಲರಂಕಳುಪಿಬಿಜ್ಜಳನೃ । ಪಾಲನಾಪಂಜುಗಳಬೆಳಗಿನಿಂತ
ನ್ನೆರಾ । ಜಾಲಯವನೊಳಹೊಕ್ಕುಬರಲಾಗಜಗದೀಖವೊಲ್ಲಿಯಾ
ಬೊವ್ಮಂಣನು॥ಬೀಳಲಿರಿದರಸಿನುರರವಬಿಗಿದುಬಳಿಕಲ್ಲಿ। ಕೇಳಿವೆ
ನಬೇಡಪರವಾದಿಯಂಕೊಂದೆವೆಂ। ರಾಜಿಜೊಬ್ಬಿರಿನತ್ತಲೆಮ್ಮರಾ
ಜಾಲಯಕ್ಕೃತಪ್ಪರುಸ್ಥವದೊಳು ॥೨೩॥ ಬಂದುತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ
ಪೇಳ್ದವರುಬಳಿಕಲಾ।ನಂದಬಿಂಕ್ಕೆಲಾಸಕ್ಕೈದುವರುನಾವಿರದೆ।ಮಂ
ದಿಕುದುರೆಯಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗಲೇಪುರವನತಿಗಳೆದುಪೋಗುತಿರಲು॥
ಹಂದುಗೊಂಡಳಿಯಬಿಜ್ಜಳನೊಡನೆದಾಳಿಯಂ। ಬಂದೆಮ್ಮತಡೆವತ
ಡೆನೋಡಲ್ಲಿನಾವಾಗ।ಸಿಂದುಕಾದುವೆನೃಕಾತರನಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುರು
ಗೋಡಿಂದವುರಿಯುತಿವಿದು ॥೨೪॥ ಮಡಿವಳಯ್ಯಗಳಕೂಗಿವನೂ
ರಿತಂದೆಗಳ। ನೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡಳಿಯಬಿಜ್ಜಳನಸೇನೆಯಂ । ಮಡು
ಪಿತನ್ನೃಪತಿಯಂಕೈಸೆರೆಯಪಿಡಿದುಗೂಳಿಯಕೆ ಬರೆನಾಗಾಂಬಿಕೆ॥
ಕಡುನೊಂದುಶಿವಶರಣರಿಂತಪ್ಪಕೊಲಿಗೂಡಂ । ಬಡುವರೇಸಾಕೆ
ನ್ನವನಬಿಟ್ಟುಪರಣವಂ। ಮಡಿದಸೇನೆಗಳೊಟ್ಟುಕಳುಪುನೀನೆಂ
ದೆನಗಪೇಳ್ದುಮತ್ತಿಂತೆಂಬಳು ॥೨೫॥ ಬಸವಂಣನೈದಲಾಪಟ್ಟ
ಕ್ಕೆನೀನೆಂದು।ಸಸಿನದಿಂವೂರುವರೆತಿಂಗಳಾಯ್ತಪ್ಪರೊಳು । ವನ
ಧೀಶಬಿಜ್ಜಳನನಿರಿಶರಣರುಶಿವನಾಜ್ಞೆರೆದ್ದಾತನವರ॥ ಪಸನಾ
ಯ್ತಶಿವಭಕ್ತರಿಂತುಬಿಜ್ಜಳೆರಾಯ। ನಸುಗೊಂಡುಬಂದಿರಿದಿರಿಂದವ
ನಿಯೊಳುಜನಿಸಿ। ಬಸಿದಶೂಲವನೇರಿಬನ್ನಿಮೆನಲವರುಭೂಲೋ
ಕದೊಳುಜನಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ಓರುಗಲ್ಲೆಂಬಪ್ಪಣಿವಹೊರಪುರದಲ್ಲಿ ವೀ
ರಗುಂಡಬ್ರಹ್ಮರೆಂಬಪೆಸರಿಂದಿರಲು। ಪಾರುರಿಬಂದುಗಣಪತಿರಾಯ
ನರಮನೆಯಕಡ್ಡವೆರಮರೆಯಹೊಗಲು ॥ ದಾರಿವಿಡಿದೈತಂದುಕಳ್ಳ
ರಂನೀವೆಮಗ।ತೋರಿಮೆನೆಮರೆಹೊಕ್ಕರಂಕೊಡದವರಿಗಾಗಿ। ಧೀ
ರರಾಗುಂಡಣೊವ್ಮಯ್ಯಗಳುಶೂಲವುಂಪತ್ತಿನೆರೆಮುಕ್ತರಹರು ॥
ಅದುಕಾರಣದೊಳೀಶಭಕ್ತರೀಕಾರ್ಯಮಂ । ಸ್ಮರಿಯದೊಳುನೆನೆ
ಯಲಾಗದುಪೋಗಲೇತನಂ।ಪರುಳದಿಂತಪ್ಪುರಕೆಕಳುಪೆಂದುನಾ
ಗಲಾಂಬಿಕೆನನಗೆತಿಳುಪಲಾನು ॥ ಬೆದರಬೇಡೆಂದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳನನ
ವನಾನೆ।ಕುದುರೆಕಾಲಾಳನೆಲ್ಲವನಿತ್ತುಮಡಿದಿರ್ದ । ಚದುರಂಗಕಂ
ಡಣಮಂಕೊಟ್ಟುನೋಗೆಂದೊಡಾತನಿರದಿಂತೆಂದನು॥೨೮॥ ಮುಂ

ಬೆನಗೆಗತಿಯಾವುದೆನೆಪಿಂತೆಬಿಜ್ಜಳಂ । ಮುಂದಮುತಿಯಿಂದೆಶಿವಶರಣ
ರಂಯೆಳಹೂಟಿ। ಯಿಂದೆಳಸಲಾಕೊಲೆಗೆಜಗದೇವಮೊಲ್ಲಿಯಾಚಿಂ
ವ್ಮಂಣನವರುತಂನ॥ಕೊಂದರವನಂತೆ ನಡೆಯದೆನೀಂಸದಾಚಾರ।
ದಿಂದೆನಡೆಯೆಂದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳೆಂಗಾಗಲಾ। ನಂದದಿಂಪಟ್ಟಮುಂಕಟ್ಟಬಳಿ
ಕಾಗಲಾನೃಪತಿಯೊಡನಿಂತೆಂಜಿವು॥೦೯॥ ಅರಸಕ್ಕಳೀಪಟ್ಟವಿಂದಿ
ಗಿನರುವತ್ತು। ವರುಷಪರಿಯಂತರಂನಿನಗನಡವುದುಮುಂದೆ। ಹರ
ನವರದಿಂದೆರಾಕ್ಷಾಸಪೀತಾಂಬರಂತುರುಕಕುಲವಿಂಜನಿಸಿ॥ ಪರಿವಿ
ಡಿಯೊಳಾಗಲೇಳ್ನೂರುಮೇಲೆಪ್ಪತ್ತು। ವರುಷಪರಿಯಂತರದೊಳಾ
ಳ್ವರೀದೇಶಮುಂ। ತುರುಕಾಣ್ಯವೆನಿಸಿಕಲ್ಯಾಣಮುಂಕೆಡಿಸಿಕಲುಬು
ರಿಗೆಯುಂಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥೩೦॥ ಹೀಗಿನ್ನುತುರುಕಾಣ್ಯವಾಗುವುದು
ನಾವೀಗ। ಹೊಗಬೇಕೆಂದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳನಕಳುಹಲತಿ । ವೇಗದಿಂ
ಕಲ್ಯಾಣಪುರಕ್ಕೆದಿಬಿಜ್ಜಳಂಸತ್ತಹಾವಳಿಯನಿಟ್ಟಿಸಿ ॥ ಮೋಗೆತದಾ
ಜ್ಯಮುಂಸುಖದಿಂದಲಾಳುವಂ । ರಾಗದಿಂದುಳವಿಯಮಹಾಮನೆಗ
ನಾವಿನ್ನು। ಸಾಗಬೇಕೆನೆವಮಡಿವಳಿಯ್ಯನಾಹಪ್ಪರಿಗೆಗಿರದೆಕಳುಹಿ
ಸಿಕೊಂಬನು॥೩೧॥ ಇರದಲ್ಲಿತಮ್ಮಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾರ್ಯನವಾದ। ಸ
ರಸಿರುಹದಲ್ಲಿಐಕ್ಯವಾಗುವಂನಾವುಶಿವ। ಶರಣರೆಲ್ಲರಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
ಗಲುಳಿವಿಗೈತರುವೆವತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥ ಹರುಷವಿಂದಲ್ಲಿಘನಪ
ರ್ವಮುಂಮಾಡಿತ। ತ್ಪರಮಮಾಹೇಶ್ವರರಕರುಣಮುಂಪಡೆದಾಗ। ಶ
ರಣರೆಲ್ಲರುನಿಮ್ಮನಿಜದಲ್ಲಿನಿರವಯವನೈದಿಮೆನಲವರಾಗಳು॥೩೨
ಹರಶರಣರೆಲ್ಲರುಂತಮ್ಮತಮ್ಮಿಷ್ಟದೊಳು । ನಿರವಯವನೈದುವರು
ನಮ್ಮಸಮಯಾಚಾರ । ದುರುತರದಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಂಬಸವಣ್ಣನ
ವರಸಮಯಾಚಾರದ ॥ ಪರಮಮಾಹೇಶ್ವರರೆಮೂರುಹನ್ನೆರಡು
ಸಾ । ವಿರವನಿಬರೆಲ್ಲರಂಹೊನ್ನರಳಿಯೆಂದೆಂಬ। ಮುರಕೆತೊಟ್ಟಲಕ
ಟ್ಟಿತೂಗುವೆವೆತೂಗವವರಿಗದೆನಿರವಯಮಪ್ಪರು॥೩೩॥ ನಾವಾಗ
ಲುಳಿದಚರಪತಿಗಳಿಗೆಶರಣೆಂದು । ದೇವರೆಲ್ಲರುನಿರಾಕಾರಮಂತಳೆ
ದುಪಿರೊ। ಕೇವಲಂಸಾಕಾರವಿಂದುರ್ಪಿರೋನಿರೂಪಿಸುವದೆನಲವರಾ
ಗಳು ॥ ನೀವೆಲ್ಲರುಮ್ಮರಳಿಬರುವಪರಿಯಂತರಂ। ನಾವುನಮ್ಮಾರಾ
ಧ್ಯರಿತ್ತಪ್ರಸಾದಮುಂ । ನೇಮಿಸುತಲತಿಗೂಪ್ಪದಿಂದಲ್ಲಿಕಲ್ಯಾಣಪ
ಟ್ಟಣದೊಳಿಹೆವೆಂಬರು॥೩೪॥ ಇಂತೆಂದುರುದ್ರಮುನಿಮುಖ್ಯಚರಪ
ತಿಗಳಿಗ । ನಂತಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿಬಳಿಕಾಗನಿನ್ನೊಡನೆ । ನೀಂತಡೆ
ಯದೈದಿಸೊನ್ನಲಪುರದೆಶಿವಯೋಗನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿನಿಂದು॥ ಸಾ

ತೋಷದಿಂದಿಹುದು ನಾವಿನ್ನು ಮರಳಿಬರು । ವಂತನಕವೆಂದು ಸುರಿ
ರೇಚಣ್ಣನಂಪಿಂತೆ । ನಿಂತಲ್ಲಿಪಾವುಗೆಯ ಮರೆದು ಬಂದೆವು ಕೊಂಡು ಬ
ಹುದೆಂದು ಕಳುಹಿಬಳಿಕ ॥೩೫॥ ಅಕ್ಕನಾಗಾಂಬಿಕೆಯು ಸಹವಾ
ಗಿನಾವಲ್ಲಿ । ವಿಕ್ಕಶರಣರನಿರದೆನಿರವಯವನೈದಿಸಿಬ । ಳಿಕ್ಕಾವು
ನಿರವಯವನೈದುವೆವು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು ॥ ಲಕ್ಕ
ಣಂಮೇಲೆತೊಂಚತ್ತಾರುಸಾವಿರದ । ಲಕ್ಕದಿಂವಿಗಿಲಾದಜಂಗಮಂ
ಚರಿಸುವೊಡೆ । ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆಪೋಪರುಳಿದಚರಪತಿಗಳೀಕಲ್ಯಾ
ಣಕ್ಕೆತರುವರು॥೩೬॥ಬಂದನಿಬರತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದಿರುತೆರುದ್ರಮು
ನಿ । ತಂದೆತನ್ನಯಶಿಷ್ಯಮುಕ್ತಿಮುನಿಯೊಡನೆನೀ। ನಿಂದೈದಿಸಕ
ಲದೇಶಂಗಳಂಚರಿಸುತಂದುಷ್ಟಪರವಾದಿಗಳನು ॥ ಕೊಂದುಶರಣರ
ಸ್ಥೈರ್ಯವುದೆಂದುಸುರಿಕಳುಹಲಾ । ನಂದದಿಂದಬಿಳಿದೇಶಂಗಳಂಚರಿಸಿ
ತಾಂ । ನಿಂದುಸಿರಿಗಿರಿಯಸಿಂಪಾಸನದಿಸಕಲಸಚ್ಛಕ್ರವರ್ತಿಪಾಲಿಸುವ
ನು॥೩೭॥ ಇರುತಲ್ಲಿವೆತ್ತಾರುದೇಶಕ್ಕೆತಾವೆಸ । ದ್ವಾರಗಣಾಚಾರಿ
ಗಳಕಳುಹಿತವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂ । ದಿರದೆವಿಘಾರಿದರಕ್ಕೆಯಿಂದ ಲಪರಾಧ
ಕಾಣ್ಕೆಗಳತಾಂತರಿಸಕೊಳುತ॥ ಪರವಾದಿಗಳನಿರದೆಸಂಹರಿಸುತಾ
ಗಲತಿ । ಸರುಷದಿಂಪರಲತ್ತಮಲರಾಜ್ಯದೊಳುದುರುಳೆ । ಧೊರೆ
ಜೈನರೆಪ್ಪಿಶಿವಮತವಜರಿದುವೀರೇಶನಂಕೆತ್ತುಬಿಸುಡೆ ॥೩೮॥ಈ
ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದಬಳಿಕಲಾಮುಕ್ತಿಮುನಿ । ದೇವರಾಜಾತಭಿ
ಕ್ಷಾವರ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ। ದೇವರಿಗೆಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಕಾಣ್ಕೆಯನಿತ್ತು ತಂ
ನವರಶಿಷ್ಯನಾದ ॥ ಕೋವಿದವಿಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿಯೆಂದೆಂ
ಬ। ದೇವರಂಕರೆದುನೀನೀಗಮಲರಾಜ್ಯದೊಳು। ತೀವಿರ್ದಪರವಾ
ದಿಗಳನಿರದೆಸಂಹರಿಸುಹೋಗೆಂದುಪೇಳ್ದತಾವು ॥೩೯॥ ಮಲ್ಲಿಕಾ
ರ್ಜುನಲಿಂಗದಲ್ಲಿನಿರವಯವಾಗಿ। ನಿಲ್ಲದೆಬಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿ
ಚರಪತಿಗ । ಳಲ್ಲಿಕೆಲಬರುಸಹಿತವಮಲದೇಶಕ್ಕೆತಂದುಪಾಂಡೆಯದಿ
ಬಂದುನಿಂದು ॥ ಖುಲ್ಲಪರವಾದಿಜೈನರನಿರದೆಸಂಹರಿಸಿ ಸಲ್ಲಗಳ
ಕಳೆದುಮಣಿವಿನಮೂರುಖಂಡುಗವ। ನಲ್ಲಿಕಣಿಜವಕಟ್ಟತಂಬಿಸು
ವರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೦॥ ಬಳಿಕಲ್ಲವೀರೇಶನಂಕೆತ್ತು
ಜೈನರಾ। ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿಪಾಯ್ಕರಲುತೆಗದುಬಾಳೆಯದೊಂದು। ಎಲೆ
ಯದಂಡಿಗೆಯ ಮೇಲೊಲೆದುಜಿಹ್ವೆಯಂಸೀಳಿಸಿತಂದಾಗ ಹೊಸನ್ನೂರಿ
ನ॥ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಗುಡಿಯೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಪತಿಷ್ಠಿಸಿತಾವು। ನೆಲೆಯಾಗಿನಿಂದು
ದುರ್ಜನರಸಂಹರಿಸುವೊಡೆ । ಸ್ಥಳವಿದೀಗೆಂದುಬಾಳೆಯಹಳ್ಳಿಯಂ

ಬಪುರವಮಂಬೀಗಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥೪೧॥ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಿಸಿಂಹಾಸನಾಸೀ
ನನಾ। ಗಿರುತಾದಿಗಂಬರಸುಮುಕ್ತಿಮುನಿನಾಥನಾ। ಚರಪತಿಗಳೆ
ಲ್ಲೂರ್ವಯೋಗ್ಯನಂಕರೆದುಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿಬಳಿಕವರೊಳು ॥ ಪರವಾ
ದಿಗಳನಿರದೆಸಂಹರಿಸುವೆದುತವ್ಮ್ಮ । ಶರಣಮಂಪಾಲಿಸುವೆದೆಂದು
ಸುರಿತಾಪಾಗ,ಪರಮಶಿವಯೋಗದಿಂನಿಜಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ಪರೆಲರಾ
ಮುಕೇಳೆಂದನು॥೪೨॥ ವೆರದಿಗಂಬರಮುಕ್ತಿಮುನಿದೇವರಾಜ್ಞೆಯಿಂ।
ಹರುಷದಿಂಸುಕುಮಾರಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ । ಶರಣಸಂಕುಲವನು
ರಿಪಾಲಿಸುತೆದ ಷ್ಟಪರವಾದಿಗಳೆಸಗ್ಮರಿಸುತ ॥ ಇರುತಿರಲ್ಕತ್ತಲೇ
ಚಿಕ್ಕಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ। ಚರಪತಿಗಳಿಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಚರಿಸುತ್ತಬಂ। ದಿರ
ದೆಶಿವಗಂಗೆಗೃತಂದುಹೊನ್ನಾದೇವಿಯಿಂದೆಕಂಕಣವಪಡೆವಂ ॥೪೩॥
ಬಸವೇಶನೈಕ್ಯನಾದರುವತ್ಸರವರುಷವೀ । ವೆಸುಮತಿಯನಳಿಯ
ಬಿಜ್ಜಳನಾಳುತಿರ್ದಬಳಿ । ಕಸವುಬಲದಿಂತುರಕರೊಳುಕಾಪಿವು
ಡಿಯಲಾತುರುಕರತಿಸಾಹಸದೊಳು ॥ ಎಸವಕಲ್ಯಾಣಮುಂಕೆಡಿಸಿ
ಕಲುಬುರುಗೆಯಂ। ಹೊಸತಾಗಿರಚಿಸಿತಿಪುರಾಂತಕಾಲಯದಲ್ಲಿ।ಪ
ಸುಗಳೆಂಕೊಂದುಗರುಡಕಂಬವಮ್ಮರಿದುಮಸುಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಸು
ವರು ॥೪೪ ॥ ಎಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ವುದೀಕಲ್ಯಾಣ। ವಳಿಯಲಾ
ಪ್ರಜೆಗಳಂತುರುಕರಾಕ್ಷಸರಾಗ । ಸುತಿದುಸೂರ್ಯಾಡಲಾಗುಂಮ
ಣಂಪೆಮ್ಮಣಯ್ಯಗಳೆನಿಪವ್ಯತ್ತಿಗಳಿರದೆ ॥ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟಭೋಗಿದಕ್ಷಿಣ
ಕಾಸಿಯೆನಿಸಿಭೂ । ತಳದೊಳಗೆಪೊರವಶಿವಗಂಗೆಯಸಮಾಪಸು।
ಸ್ಥಳದೊಳಗೆಪ್ರರವನುರೆರಚಿಪರಾಗುಮ್ಮಣಂಪೆಮ್ಮಣಯ್ಯಗಳೆಂಬ
ರು ॥೪೫॥ ಪರಮಕೈಲಾಸಕ್ಕೆವಿಗಿಲೆನಿಸಿಗುಮ್ಮಳಿ । ಪುರವೆಂಬ
ನಾಮಮಿಂದುಪ್ಪರಿಪರಿಂತೆನಲು । ಚರಲಿಂಗದಮಳಿಪಾದೋದಕವ
ನೇಮಮಿಂಣಸಿಸಿಯಬಿಂದಿಗಮುತುಂಬಿ ॥ ಸರಿವಾಣದೊಳಗಿರಿಸಿಹೊ
ತ್ತುಕೊಂಡುಪುರವ। ತಿರುಗಿಬಂದಾವುಧ್ಯದಲ್ಲಿನಿಕ್ಷೇಪಿಸೀ। ಪುರವ
ನೇಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಭವಿಯೆಸೊಗಲಳಿಯಲೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವರು॥೪೬॥
ಆ ಸೈರಾಮೇಶಬಳಿಕನ್ನಾಪುರಂ ॥ ಭೂಲೋಕಕರಿದೆನಿಸಿಮೆರ
ವ್ಮಣ್ಣಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ। ಧೂಳಿಪಾವಡಪಾದಿಸವಾಂಗಪಾವಡಂ ಕಡೆಯಾ
ಗಿಕವುಡೊಳೆಸವ ॥ ಶೀಲಂಗಳೆರವತ್ತುನಾಲ್ಕುಮವನಡಿಸುವಾ। ಶೀ
ಲವಂತರೆಬಸಳವವರಸುಮಪಾತ್ಮೆಗಳ। ಪೇಳಲಿನ್ನಳವಲ್ಲವೆಂದಾಗ
ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಂ ನಿರವಿಸಿದನು ॥೪೭॥ ಚಾರುಚರಲಿಂಗಕ್ಕೆಸದಭ
ಕ್ತಿಯಿಂದಾಗ। ವಾರಿಯಿಂದೆಡೆವಿಡದೆದಾಸೋಹಮಂಮಾಳ್ಪ । ವೀ

ರಶೈವಾಚಾರಸಂಪನ್ನಸದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿರುವರದುಕಾರಣಂ॥ ಧಾರುಣಿಗೆ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿತದ್ದೇಶವೆಸವುದಾ। ಚಾರವೆಪ್ಪಾಣವೆಂದೆನಿಸಿತದಾಜ್ಯ
ದೊಳಿ। ಪಾರವುಹುಮರೆಜನಿಸಿನೆರೆಬಾಳ್ವರೆಲೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು ॥ ೪೪ ॥ ಮುದದಿಂದಲಲ್ಲಿಧನಸಂಪನ್ನಸೆಟ್ಟಿಗಳು । ಪುದಿದಿ
ಪ್ಪಕಾರಣಂಸೆಟ್ಟಿನಾಡೆನಿಪುದದು । ಪದುಳದಿಂಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ದಿಂಪ್ರಭುಗಳಿರೆಪಬುವಾಡವೆಂದೆನಿಪುದು ॥ ಸದಮಲಜ್ಞಾನಸಕಲಾ
ಗಮಪುರಾಣಕೋವಿದಸಕಣ್ಣಾರ್ಟಕಾರ್ಯನಿಳೆಶಸ್ತವಬಲ್ಲ। ಚದು
ರರಿರೆಕಣ್ಣಾರ್ಟವೆನಿಪುದೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು॥೪೯॥ಚಿ
ತ್ತಕುದ್ಧಿಯೊಳಾತನೆಲೆರಾಮ ಪಳಿಕಲೆ। ವತ್ತಾಡುದೇಶಕ್ಕೆಕಣ್ಣಾರ್ಟ
ದೇಶವೇ । ಉತ್ತುಮಮುದಲ್ಲಿಪರ್ವತಿವಭಕ್ತರಿಲ್ಲರುಂಸಕ್ಯರುಸದಾ
ವ್ರತಿಗಳು ॥ ಮತ್ತಿನ್ನುಮಿಕ್ಕದೇಶದೊಳಿಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಂ । ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಲಕ್ಷಕೋಟಿಗೋದೋರ್ವರೇ । ಚಿತ್ತಜಾರಿಯಶರಣರುದಿಸಿನಾನಾ
ಪಸಾಡಂಗಳೆಂನೆರೆಮೆರೆವರು ॥೫೦॥ ಶಾಲಿನಾಡನಶಕದೊಳೆಂಟನೂ
ರಿಂದಲಾ । ಮೇಲಣವಿಳಂಬಿವತ್ಸರಜೈತ್ರಕುದ್ಭವದೊಳು । ಮೇಲಾ
ದುದಶವಿಯೊಳಾಗುರುವಾರದುದಯದೊಳುಗಳಿಗ ಹನ್ನೆರಡುಗಲಾ ॥
ಮೇಳೆಯೊಳುಹೊಯ್ಸಳೆಗಪಟ್ಟಮುಂಕಟ್ಟಲವ । ನಾಳುತಿಪ್ಪಿಳೆಯೆ
ಹೊಯ್ಸಳರಾಜ್ಯವೆನಿಸಿಪುದದು । ಲೀಲೆಯುಂದವೆನಾದಿಯಾದವನಬ
ಲ್ಲಾಳರೊಳಿದಾಳ್ವರಾಧರೆಯನು॥೫೧॥ಆತನಸವದೊಳುವಿಷ್ಣುವರ್ಧ
ನನೆನಿಪ್ಪಬ । ಲ್ಲಾಳನತಿಸುಖದಿತದಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಲಾ। ಮೇಲಾ
ಪುರದೊಳೊಂದುಗುಡಿಯನೊಲವಿಂದಕಟ್ಟಿಸಿಪರಮಸಂತಸದೊಳು॥
ಗಾಳಿಪಾಣಿಯೊಳಿದ್ದವಿಷ್ಣುವಂತೆಗತರಿಸಿ। ಲೀಲೆಯಿಂದಾಗುಡಿಯೊ
ಳುಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಬಳಿಕ । ಹಾಳಲೇನಲ್ಲಿಜೊಲೆಹರಿಸೆಂಬಜಾತಿಯವ
ರೊಂದಾಗಿಸಲೆನಡವರು॥೫೨॥ ಇಳೆಯಬೀಡೆಂಬಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಕರಣಿ
ಕರ । ಕುಲತಿಲಕನೆನಿಸುವಪರೀಶ್ವರನಲಕ್ಕಮಂ । ಯಿಳೆಯಾಣ್ಮ
ಬಲ್ಲಾಳಕೇಳುತಿರೆಕಡಿತವುಂಬಿಟ್ಟುಕೈಗಳನೂಡಸಲು॥ ತಿಳಿಪಿದರ
ವೃತ್ತಕವನೆಂದು ಭೂಪಂಕೇಳೆ । ಬಳಿಕಪೇಳ್ದಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲ
ಯದೊಳಿಗ । ಹೊಳವಮೀಪಂಸೋಂಕೆತೆರೆಸೀರಬೇವ ತಿರಲಾಲಿ
ದೆಕೇಳೆಂದನು ॥೫೩॥ ಎಲ್ಲಿಯವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯದತರೆಸೀರೆ । ಎ
ಲ್ಲಿನೀನೆಲ್ಲಿಯಚ್ಚರಿಯೆಂದುಭೂಮಿಪತಿ। ನಿಲ್ಲದೋರ್ವನಕಳುಪಿಕೇ
ಶವವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನಾಸ್ಥಾನದವರು॥ ಇಲ್ಲಿಯೆಹರೀಶ್ವರಂತೆರೆಸೀ
ಯುರಿಯೆಕರ । ಪಲ್ಲವದೊಳಾರಿಸಿದನೋಡೆಂದುತೋರಲದ। ನೆ

ಲ್ಲವಂ ಮರಳಿಬಂದಾಚರಂ ಭೂಪತಿಗಪೇಳ್ದಂ ಸವಿಸ್ತರದೊಳು ॥೪೪॥ ಚರನೆಂದವಾತಗಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಧರಣಿಪಂ। ಹರಿಯಣ್ಣನೀಂವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯದಲ್ಲಿ। ಬರದುಕೊಂಡಿಹುದೆಂದುಕಳುಪೆಪಂವಾಕ್ಷೇತ್ರಕೈತಂದ ಬಳಿಕಾತನು ॥ ವರವಿರೂಪಾಕ್ಷನೊಪ್ಪಿತದರಗಳಿಗಳನಾ। ಪರಿಪರಿಯಶಿವಗಣಂಗಳಮೇಲಪೇಳ್ದಿಸ। ಬ್ಬರಿಜಾವಿವಾಹಮಂಪೇಳ್ದಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದಲ್ಲೈಕ್ಯವಹನು ॥೪೫॥ ವರಸರೀಶ್ವರನಸೋದರದಳಿಯನುಭಯಕವಿ । ಶರಭಭೇರುಂಡನೆಂದೆಂಬನಾನಾಪರಿಯ। ವಿರಿದಂಕಕನಿರಾಳಿವಾಂಕನಿರಲೋರುಗಚ್ಚೆಂಬಪಟ್ಟಣಕೆಸೋಗಿ॥ ಪರವಾದಿಗಳನಲ್ಲಿಗೆಲ್ದುವೀರೇಶನಿಂ। ದರಿದೆನಿಪಪದಕಮಂಪಡೆದುವೇಲಾಪುರಿಗ । ಮರಳಿಬಂದಲ್ಲಿದೀಕ್ಷವನುಳಿದುವರಸವಾಧಿಯೊಳಿರಬಯಲಪ್ಪನು ॥೪೬॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಲ್ಲಿವಿದ್ಯಾರಸನೆನಿಸುವಬಂಮ । ಣೋತ್ತಮಂವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯನಿರಲಲ್ಲಿ। ಗತ್ತಗಂಬಾಗುತಿಭುವನತಾತನೆನಿಪನವರಿಂದನೆವಾದವಮಾಡಲು। ಚಿತ್ತದೊಂದರಿದವನತ್ಯಣವುರುಷನಿಂಗೆಲ್ದು । ಬಿತ್ತರವಿವೀರಶೈವೋಪದೇಶವನಾಗ। ಳಿತ್ತುವರಶಿಷ್ಯನಂಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೆಬಿಟ್ಟಬಲ್ಲಾಳನವರಕರಿಸಿ ॥೪೭॥ ಬಳಿಕಲಾಪದ್ಮರಸರೇನೀವುನಮಗೊಂದು। ಬಲುಗರೆಯಕಟ್ಟಳೆಂದಧಿಕಧನಮಂಕೊಟ್ಟು । ಕಳುಹಲಾರೊಕ್ಕಮಂಜುಂಗಮಾಚರ್ಯನೆಯನಲವಿಮ್ಮಾಡಿಶಿವನೊಲವಿನಿಂ ॥ ತಳುವದಾಕರೆಯಕಟ್ಟಿಸಲರಸನಾಕರೆಯ । ಕೆಳಗಿಪ್ಪಬಯಲನೆಂಬತ್ತೆಂಟುಮಂದಿಯಾ । ನ್ಗಲದಬಮ್ಮರಿಗಿತ್ತುಕರೆಯಪದ್ಮರಸರಂಭೋಗನೋಡುತಿಂತೆಂದನು ॥೪೮॥ ನಿವುಗಾವಬಯಲಾಗಬೇಕುನಿದವಿಸುವುದೆನ । ಲಮುಗೀವುಪಾಬಯಲೆನುತ್ತಾಗಲಾ। ಸುಮತಿಸಲ್ಕರೆಯಪದ್ಮರಸರಾಬಯಲಲ್ಲಿಬಯಲಪ್ಪರಿನ್ನಾಲಿಸು ॥ ವಿಮಲಚರಿತಂಪಾಲ್ತುಳಕಯಸೋಮೇಶ್ವರಂ । ಕ್ರಮದಿಂದಲರುವತ್ತುನಾಲ್ಕುಶೀಲವನಡಿಸಿ। ಸುಮನದಿಂಕಳ್ಳೆಯಕೆಬಂದಲ್ಲಿಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಿನಿಜಮುಕ್ತನಹನು ॥೪೯॥ ಮೋಪುರಿನಿಂದೆಭೈರವರಾಜನಧಿಕಪ್ರ । ತಾಪದಿಂಮುನ್ನಿಪಟ್ಟಣಕೆಬಂದಲ್ಲಿಪ್ಪ। ಭೂಪತಿಯಕಂಡ್ಲರಂಗೆಲ್ದಬೀಂಟೆಯಪವಾಡದಿಂಲಿಂಗಂಗಳಂ॥ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೀರ್ವರುಂಸರುಷದಿಂವೀರಶೈ। ವೋಪದೇಶವನಾಂತುಸಾಸಿಲಿಗೆಪೋಗಿಬಿ । ದ್ರೂಪನೊಳುಕಾದಿಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಪೋಪರೆಲೆರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೫೦॥ ಆಲಿಸಾಸಾಸಿಲಿಂಬೂರಲ್ಲಿಬಳಿಕಸ । ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಸೋಮೇಶಲಿಂಗಬಿಂಪನವಾಗಿ। ಪಾಲುಸುರಿವುದುನೋಡಲಾಸಮಾ

ಪದೊಳಿಕೆಂಡದಮಳಿಯಕರೆವುದಿನ್ನು॥ ಭೂಲೋಕಳಧಿಕಂಮೆರ
ವುತಿಹಸಿರಿಗಿರಿಯ। ಮೇಲೆವೇಸಿಯರುಗುಡಿಲಂಕಟ್ಟುವರುಬಳಿಕ।
ಪೇಳಲೇಂಸುರಿಯನುರೆವಾರುವರುಮತ್ತಲ್ಲಿನೆತ್ತರಿನಹೊಳೆಹರಿವು
ದು॥೬೧॥ ದಿಂಡುಗೂರಲ್ಲಿನಾಗಾಭಕ್ತನಿರುತಲು। ದ್ದಂಡಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಜಂಗಮಕೆನೀಡುತ್ತಿರ। ಲ್ಕಂಡಲದುಷಣಜೊನ್ನಬೀಡೆಸಾಲವತೆಗ
ದುನೀಡೆಬಸುರುಗಾದಾಗಲು॥ ಖಂಡಪರಶುವಿನಕೈಯಿಂದಲಾಜೊ
ನ್ನತೆ। ಕೊಂಡುಸಾಲವತಿಪ್ರಚುರಮಾಗಿಬಳಿಕಭೂ। ಮಂಡಲಂ
ಬೆರಗಾಗಿನೋಡುತಿರೆಶೈಲಾಸಕ್ಕೈದುವಂಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೬೨॥
ಹರಭಕ್ತನೆಂಬನೇ ಕಂಪಸೂರಂಡಿಯಾ। ಪರಮೇಶ್ವರಂಗಳಿಗ
ಭಾಷ್ಯವಮಾಡಿತಾ। ನಿರುತಶ್ಲೇಸರಸಿಯೊಳಗಳಿಯನಂಪ್ರಗಿಸಿ
ಮಂಕರ್ಣಕೆಯೊಳೊಂದಿದೆಬ್ಬಿಸಿ ॥ ಸಮಾಪ್ತದಿಂದಂಗನಾಥನಕೈಯ
ಬಾಗಿಲಂ। ತೆರಸಿವಮಹಮೆಯತೋರಿತವನವರದಿಂತನ್ನ । ಪುರ
ದುಭಯಕೇರಿಯೊಳಗಿರ್ದಂ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ವನತಿಸಂಭ್ರಮದೊ
ಳು॥೬೩॥ಎಲರಾಮಕೇಳಿನ್ನುಪೆಳ್ಳಲೂರೊಳಗೊಂದಿವರ್ಗ। ಸುಲಿಯ
ಕಾಯಕದಕಲ್ಲಪ್ಪನಿರುತೊಂದುದಿನ। ಹೊಲದೊಳೊಣಗಿದನಾರನೆ
ತ್ತಿತಿರಿಡಾವೃಷ್ಟಿಮಗನಾಯೆತಾನುತನ್ನ ॥ ನುಲಿಯವಿಕ್ರಯದಿಂ
ದೆಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ। ನಲವಿನಿಂತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮಂಮಗಗೂ
ಡೆ । ಮಲಗಿದವರೇಳ್ವಂದಮಂದೇಳಿ ತಿವರವರ ಶಿವಪುರಕ್ಕೊಯ್ದೊ
ಯ್ವನು ॥೬೪॥ ಕರಿಯಡೆಯನಿಪ್ಪಪುರದಲ್ಲಿಮಂಮಡಿಭಕ್ತ । ನಿ
ರುತಪೂಗಳುಕೆಯೃಷ್ಟಿನ್ನಮಂನೀಡತಾ। ನಿರದವೆರಿಗೊಂದೊಂದು
ವಸ್ತ್ರಮಂಕೊಡುವನು ಕೋವ್ಪಜಂಗಮನಾತನ ॥ ಅರಸಿಯಡಪಿ
ಟ್ಟಸೀರೆಯನುಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ । ಬರಲದರನೇಗಬೇಡಿದೊಡಿತ್ತುಬ
ಳಿಕಪಕೆ । ಪರಮಾಪಾದೋದಕವತಳಿಯಲಾಸೇರಗುಬರಲಡಪಿನವ
ಗಿತ್ತುಮರೆವಂ॥೬೫॥ ಪೆರುವೊಗೆಮೆನಿಪ್ಪಪುರದಲ್ಲಿದೇವಮ್ಮತಾ।
ನಿರುತಜಂಗಮಕೆಮುರದಲೆಡಸೋಸರಮಂ । ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊಂದ
ಗನಾಡುತ್ತಮಿರಲೊಂದ್ಯಜಂಗಮತನ್ನ ಪ್ರಿಚರ್ಮವ ॥ ಗುರುತಿ
ನಿಂಬೈಚಿಡುವೆದೆಂದಿತ್ತುಸೋಗಿತಾಂ । ಮರಳಿಬಂದಾಚರ್ಮವಂ
ಬೇಡಲ್ಲದಿರ । ಲರಿತುತಾತಂನದೇಸದಚರ್ಮಮಂಕೊಡುವಳೆಲೆ
ರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೬೬॥ ಕಂಚಿಯೊಳುಬಯಲಲಿಂಗಂಗಣನತಿವಾದ
ದಿಂ। ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವೇಮಹಾಘನವೆಂದು। ಸಂಚಿಕೆಯಚೀಟ
ನಿಂಬರದದಂ ತೂಗಿವೆರವಂಮತ್ತೆಕೇಳ್ವುದಿನ್ನು॥ಮಿಂಚುತಿಸಕ್ಕೈ

ಮ್ಯಾಚೆರಳೆಂಗುರದಬಸವಂಗೆ। ಕೆಂಪಿತುಳಿಯದಪಾಂಗೆರಾಸಿಕಡೆಲೆ
ಯಮೆಲೆಸಿ। ಸಂಪಿತಪನಾಡವುಂಮೊರವನಾಗುಜ್ಜರಾತಿಯಲಿದೇಶಾ
ರಾನತಂ ॥೬೩॥ ಎಸವಪಟ್ಟಿಣ್ಣೆರವಿವೀಭದ್ರನಮುಂದೆ। ಬಸವ
ಪ್ಪನಿರದಿತನ್ನಯಮುಕ್ಕಳೀರ್ವರಂ। ಹೊಸತೆನಿಸಿತಲೆಗಳೆಂತರಿದು
ಪಟ್ಟಿಸಮೊರದುಪರವಾಟಗಳೆಗಲ್ವನು ॥ ಉಸುರೊದೇನುದಯಕಾ
ಲದಲಿಪರವಾದಿಗಳು। ಬಸವಪಪುರಾಣಮುಂಪಳಿಯುತಾಪುಸ್ತಕವ।
ನೊಸದುಕಿಚ್ಚಿಟ್ಟಾನೆ ಬೇಯದಿರಿವಾದಿಗಳಿಗಲುಪನಾ ರಾಮ
ಯ್ಯನು ॥೬೪॥ ಇರದೆರಾಜಮುಖೇಂದ್ರದಲ್ಲಿವಿಪ್ರರುನೆರದು। ಸರ
ಭಕ್ತನಾದನೀಬ್ರಾಂಣಂಸೋಡೆಂದು। ಯಿರದೆನಿಂಪಸಲಾತಕೇಳಿ
ದಂತಿರಲವರಕೇಲಯಾದ್ಯಂತವಿಲ್ಲ ॥ ಹರಿವದಾತನದೊಂದುಮನೆ
ಯುಳಿಯಲರಕಂಡು। ಸರಭಕ್ತಭಂಡಾರಿಸೋಮಂಣನಡಿಗಳಿಗೆ ಶ
ರಣೆಂದುಬಳಿಕವರಕರುಣಮುಂಪಡವರೆಲರಾಮೋಕ್ಷಕೇಳೆಂದನು॥ ವ
ರದಕ್ಷಿಣಾಪ್ರದನಿಶಿವಭಕ್ತರೊಲವಿನಿಂ। ಕೊರದನುರೆಕುಣಿಸಿಬರಡಂ
ಡಯನವಾಳ್ದೆಂ। ವಿದಾಗದಿಳೆಯೊಡೆಯರುನುಡಿಯೆತುರು
ಕರದಕೇಳ್ದನೀಂಪಾಡೆಂದಿನೆ ॥ ಮುರಕಳುದುರೆಯನೇರಿ ಕುಣಿಸಿ
ಗೊಡ್ಡಾಕಳಂ। ಕರಸಿವಿಾನಂಚಂದ್ರಕಾಂತಕಂಗಪವಾಡಿ। ಯುರು
ಲಿಂಗಮೊರಡುಪೊಳ್ಳಾಗಿರಲುಪತ್ತಿಸುವರೆಲರಾಮಕೇಳೆಂದನು॥೬೦
ಕುರುವವೆಂಪೊರಲ್ಲಿನೊಪ್ಪಿಯುಂಕೊಂಡುದಿನ। ಚರಿಯದಿಂಬಸವಂಗ
ಪಾಯುತಿರೆಕೇಳ್ದರಂ। ಸುರಿತಾಳಿನಾತನಂಕರಿಸಿಮನೆಯುಂಪೊಳ
ಗಿಸಿಕೆಟ್ಟನಿಕ್ಕಿಸಲಾತಲೆನು ॥ ಇರದಲ್ಲಿಯಂಬನಂದದಿನೊಪ್ಪಿನಂಗಡಿ
ಯೊಳ। ಕಿರಲದಂಕೇಳ್ದುಸುರಿತಾಳಿನಾತನಕರಿಸಿ। ಪರಮಕರ್ತರ
ನೆಂದಿರಗಿಪ್ರಾಜಿಸಕ್ಕಿನಾಸೊಪ್ಪಿಯಾಬಸವಪ್ಪನ ॥೬೬॥ ವರತಿವಕ
ವೀಶನೆಂದಾಬಾಯಿಬಿದಿರಿಯಂ। ಸುರಿತಾಳಿನೊಡನೆವಾಡಿಸಿ ಸತ್ತ
ಕುದುರಗಂ। ಸರಣಮುಂಪಡೆದುಸುರಿತಾಳಿನಮುಗಂ ಸಾಯಲವನ
ಪರಣವನುಪಡೆವಂ ॥ ಇರದಿಮಹೈಶ್ವರ್ಯನಂಪಾವ್ಯಕ್ತಿಶಾಯಲಾ।
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳಿವನಸುವನುಂಪಡವನೆಂದೆನುತ। ಕರುಣದಿಂ ಚನ್ನ
ಬಸವೇಶ್ವರಂಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗನಿರಮಿಸಿದನು ॥೬೭॥ ಮೇಲುಕೊಂ
ಕಣದೇಶದಲ್ಲಿದೋಪೀಶ್ವರದ। ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರನಗುಡಿಯಲ್ಲಿಸದ್ಭ
ಕ್ತ ಶೀಲವಂತಂಸೂಜಿಗಾಯಕದವೀರಪ್ಪನಿರುತೆಪರವಾದಿಜನರಂ॥
ಲೀಲೆಯಿಂಗೆಲಿದುತದ್ದೇಶದೊಳಗುಳ್ಳಜನ। ಜಾಲಮೆಲ್ಲಂಸೋಡುತಿ
ರಲಖಿಳವಿಭವದಿಂ। ಕೈಲಾಸಕೈದುವಂಕೇಳೆಂದುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗೆ

ನಿದವಿಸಿದನು ॥೨೩॥ ಹರಿಭಕ್ತನುಪ್ಪಲಿಕರಂಣಪ್ಪನಿರೆಶಿವಂ।ಹರಭಕ್ತನಾಗೆಂದೊಡ್ಡಾಗಲಾವಮುಗ್ರಿಗಳ್। ವಿರದೆಪಾಡಕ್ಕಿಯೆಪರಮಾಗಿಗಳುಕಂಡುವಾದವಮ್ಮಾಡಲಾಗ ॥ ಹರನೊಲವಿನಿಂಪಾಳುಗಿರಿಗಳಂಬೇಸಗೆಯೊಳಿರದೆವುಳಿಯುಂಬರಿಸಿತುಂಬಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಲಾ। ಪರವಾದಿಗಳನೆಲ್ಲರಂಗೆಲಿದುಮೆರವನಂಪಾಭಕ್ತನೊಲವಿನಿಂದಂ॥೨೪॥ ವರಸುಗ್ಗಲೂರಲ್ಲಿಕಾಟನಾಯಕನೆನಿಪ । ಹರಿವಾಸನಿರುತೆಬೇಂಟೆಗೆಸ್ತೋಗಿವೊಲನಕಂ । ಡಿರದೆಬೆಂಬತ್ತಲದುಕೆರೆಯೊಳಗೆಬೀಳಿತಾನುಂಕೂಡೆಬಿದ್ದುಪಿಡಿನೆ ॥ ಪರಮಶಿವಲಿಂಗವಾಗಿರೆಕಂಡುತಾನದಂ। ಧರಿಸಿವುಪಲಿಂಗದೇವಯ್ಯನೆಂದಾಗತಾಂ। ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರದೆಬಳಿಕಲಾಲಿಂಗದೊಳಗೊಡವೆರನು ॥೨೫॥ ಅಸಗೋಡವಲ್ಲಪ್ಪಯಂತನ್ನಹೋರಿಯುಂ । ಬಸವನಂಬರೆದುಬಿಡಲದುಕೆಲವುದಿವಸಕಂ । ದಸುವಳಿಯಲದರೊಡನೆತಾನುತನ್ನರಸಿ ತನ್ನಯಮಗನುಮಗನರಸಿಯು ॥ ಬಸವನೊಡನೆಸಮಾಧಿಯಂಕಳಿತು ಜನರೆಲ್ಲ। ಹೊಸತೆನುತಚೆಂದ್ರದಿನೋಡುತಿರಲಳಿದರ್। ಬಸವನಸುಪರಣಮಂಪಡವರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥ ಇಂತಿವರುಮೊದಲಾದಶಿವಶರಣರಲ್ಲಲ್ಲಿ। ಸಂತಸದಿನಾನಾಪವಾಡಂಗಳಂಮೆರದು। ಕಂತುಹರನೊಲವಿನಿಂನಿಜಪದವಿಯಂಪಡನ ರಿಲರಾಮುಕೇಳ್ವುದಿಂನು ॥ ಮುಂತೆಹೊಸಮಲೆಯಲ್ಲಿಕಂಪಲನೆನಿಪ್ಪಭೂ । ಕಾಂತನಿಸನವನಸುಳುವಾರಕಂರಾಮನಾ।ಧಂತಸಗೆಳುಮ್ಮಟಪಿನಿಪ್ಪದುರ್ಗವನಿರದೆಕಟ್ಟಿಸುವನರ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೨೭॥ ಅಲ್ಲಿತಾನಿರುತೆಸುತ್ತಣಭೂಮಿಪಾಲಕರ। ನೆಲ್ಲರಂಗೆಲ್ದುಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳಲದಂಕೇಳ್ದು। ಬಿಲ್ಲಿಯಿಂದಿರದೆಲಕ್ಕ್ರಮವೇಲೆ ತೊಂಭತಾರ್ಮವಿರಂ ಕುದುರೆಸಂತೆ॥ ಬಲ್ಲಿದಸುಣಾನರಾಕುಮ್ಮಟಕೆದಾಳಿಯಂ । ನಿಲ್ಲದೈತಂದುತಾವೀವರ್ರುಂತಾದಿಬಳಿ।ಕಲ್ಲಿಬೇಬಯಲಪ್ಪರಾಗಲಾಕುಮ್ಮಟಂಪಾಳಪ್ಪದೇನೆಂಬೆನು॥೨೮॥ ಇಂತೆಸವಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮಂ। ಸಂತಸದಿಬರದವರ್ಗೊಲಿದರ್ಥಕಾಮ। ದ್ವಂತಮಂಬಿಡದಿಪೇಳ್ದಿಗರ್ಪತಿಸಿದವರ್ಗೆಭಕ್ತಿಯುಂಕೇಳ್ದವರ್ಗೆ॥ ಸಂತತಂಸಕಲಸುಖಮೆಂಸಕಲಭೋಗಮುನ । ನಂತಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತುಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೪೧॥

ಐದನೆಯಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೯ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತುಸಂಧಿ೯ಂಕ್ಕಂ ಪದ೨೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳೆ.

ಗಂನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಂದ್ರಸಹವಾಗಿನೂರೊಂದು। ವಿಚ
ತರಿಳಿಯೊಳ್ಪನಿಸಿಬಯಲಾಗಲೇಳ್ನೂರು। ವಿರತರುಂಸಂಜನಿ
ಸಿಸ್ತೋಗಲೀಬಸವಾದಿಶರಣರುಂಜನಿಯಿಸುವರು॥

ಪದ॥ ಸಾರಂಗದೈತ್ಯಚರ್ಮಾಂಬರಧರಂದೇವ। ಸಾರಂಗಧರಕಲಾ
ಜೂಟವಿಲಸದ್ದೇವ । ಸಾರಂಗವಾಹನಾರ್ಯಪಿಳಿದೇವರದೇವಸಾರಂಗ
ಪಾಣಿದೇವ॥ ಸಾರಂಗಧರಪರಮವಾಸನಮಹಾದೇವ। ಸಾರಂಗನೈರಿ
ವಾಹನೆಯಾಣ್ಮನೇದೇವ । ಸಾರಂಗವದನಪಿತಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಸಾರಂಗಪದವೀವ್ಯರು ॥೧॥ ಆದಿಸೈಶಾಲಿವಾಹನಶಕದಸಾವಿರದ ।
ನೋಲಬಿನ್ನೂರೈವತೆಂಟರಿಂದಂಮುಂದೆ। ಪೇಳಲ್ಕಂಧಾತು ಸಂವತ್ಸ
ರದವೈಶಾಖಶುದ್ಧಸಪ್ತಮಿಸುದಿನದೆ ॥ ಲೀಲೆಯಿಂಸರಿಹರಗೆಪಟ್ಟ
ಮುಂಕಟ್ಟಲವ। ನಾಳುವಂಸದಿಮೂರುಪಟ್ಟಪರಿಯಂತರಂ ಪೇಳಲ್ಕಂ
ತನ್ನಸಂತತಿಗೂಡಿನೂರೈವತ್ತೈದುಸಂವತ್ಸರವನು ॥೨॥ ಆಲಿಸಾನೆ
ಯಗುಂದಿಯಲ್ಲಿರುತೆಹರಿಸರನೃ। ಪಾಲನಂಶೋಕ್ಷ್ಮವಂಪಂಪಾವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷ। ನಾಲಯಸಮಿಪದೊಳುವಿದ್ಯಾನಗರಿಯೆಂಬಪಟ್ಟಣ ವರಚಿ
ಪನಿತ್ತ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಮರೇಂದ್ರನತಿವಿಭವದಿಂದಭವ । ನೋಲಗಕ್
ಪೋಗುತಿರೆಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ । ಮೇಲವಿಕಟಾಂಗದಗಣೇಶ್ವರರ
ಕಂಡುತನ್ನವರಕೂಡಿಂತೆಂಬನು ॥೩॥ ನೋಡಲುವರಿಗೆತಿವನಲಾಂ
ಛನವುದಿಲ್ಲಿನರ। ಗಾಡಿಯೇಸ್ತೋಸತುಭವಿಗಳೊಕ್ಷಾಣಬಾರದೆಂ। ದಾ
ಡಲವನೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ದವರುಕಡುಕೋಪದಿಂದೆ ಸುರಪಾಲನೀನು ॥
ಮೂಢನೇನವ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನರಿಯದೇಹೋಗ। ಲಾಡುವುದುನೀ
ತಿಯೇಕೇಳ್ವುದುಕಾರಣಂಗಾಢದಿಂದಿಳಿಯೊಳಗೆಭವಿಯಾಗಿ ಪು
ಟ್ಟಸ್ತೋಗೆಂದಾಗಶಪಿಸುವರು ॥೪॥ ಸುರಪನಾಶಾಪಮಂಕೈಕೊಂ
ಡುಬಂದೊಡನೆ। ಹರಗಣಿನ್ನವಿಸಲದನರಿದಾಗಣೇಶ್ವರರ। ವರಶಾಪ
ಮಂವಿಾರಬಾರದುಕಾರಣಂಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬ॥ ನರಪಾಲ
ನಾಗಿಜನಿಸೆಂದಾಗಣೇಶ್ವರರ। ಕರಿಸಿನೀವನಿಬರಾಧಾರುಣಿಯೊಳು
ಏಸಿಬಳ್ಳಿ। ಕೆರದಲ್ಲಿಮಹಿಮೆಗಳತೋರಿನಿರವಯವಾಂತು ಬಹುದೆಂ
ದುಬೀಳ್ಕೊಡುವನು ॥೫॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆಬೀಳ್ಕೊಂಡಿಂದ್ರನಿಳಿ
ಗೈದಿ। ಹರಹರಮಹಾದೇವಯಬುಕ್ಕರಾಯನೆನಿಪ್ಪ। ಧರಣೀಶರಂಶ
ದಿಂದುದಿಸಿವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಲ್ಲಿರಾಜ್ಯವನಾಳುತ॥ ಹರುಷದಿಂಪ್ರೌಢ
ದೇವೇಂದ್ರನಿರುತಿರಲತ್ತ। ಪರಮಕೈಲಾಸದಿಂದಿಳಿಗೈದಿ ನೂರೊಂದು

ವರಗಣೆ ಶ್ವರರು ದಿಸಿಜಂಗಮಸ್ಥಲವನಂಗೀಕರಿಸಿವಿರತೆರಹರು ॥೬॥
ವರಕರಸ್ಥಲವೀರಂಗೊಡೆಯರೆಂಬವರಿಕರಕಮಲಸಂಜಾತ ನಕ್ಷ
ತ್ರಾಲಯ-ನಾಗ। ನಿರುತಲೊಂದಿನದಲ್ಲಿಪಾದರಕೆಹೊಕ್ಕಡಾವುನೆಯ
ವರುವುಮುತ್ತಿಕೊಳಲು॥ಪರಮಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನತಲೆದೋರೆಚಿತ್ತದಿಂ। ಪ
ರತನಹೆನೆಂದುಸಂಸಾರವುಂಬಿಟ್ಟಾಗ। ಕರಪೀಠದಲ್ಲಿಲಿಂಗವ ತೆಗೆದ
ಕೊಂಡುಪೀಠವನೊಡನೆಕಡಿಗೆಪಾಯಿಕ್ಕ ॥೭॥ ಮರುಳನಂದದಿತ
ಯಕೆದರಿಬೂದಿಯಹೂಸಿ । ವರದಿಗಂಬರನಾಗುತಾವುನೆಯಬಾ
ಲಂಹೊರಟುಬರಿಸರ್ವರುಂನೋಡುತಿರೆತನ್ನಗುರುವಿದ್ದಪರಕೈ
ಬರಲು॥ಪರಿಪಾಸ್ಯವುಮ್ಮಾಡುತಕ್ಕಸಾಲೆಯನಾಗ । ನಿರದೆಭಿಕ್ಷಕ
ಬಂದನಿದಕೊನೋಡೆನಲವರಗುರುವೈದೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೇನೆಂದುಕೆ
ಳಲಾಗುರುವಿನೊಡನಿಂತೆಂಬನು ॥೯॥ ಎಲಗುರುವೆಕೇಳೆಂದುತನ್ನ
ವೃತ್ತಾಂತವುಂ। ತಿಳುಪಿಕೈಯೊಳಗಿರ್ದಲಿಂಗವುಂತೋರಲದು। ಬ
ದುವುತೊಂದುಪೀಠಕ್ಕದಂವುಗುಳಿತ್ತಕ್ಕೈಯೆಯುಳಿವಪರಿಯಂತ
ತೊಲಗಲೀಯದಿರುಲಿಂಗವಪೀಠವಿಂದಲೆಂ । ದಲಘುಮತಿವುಗುರು
ಬೋಧಿಸಿಪಸಾದವನೀಡಿ । ಕಳುಹಲಲ್ಲಿಂದೈದಿಸಕಲದೇಶವತಿರು
ವುಗುಳಲ್ಲಿಗೈತರುವನು ॥೯॥ ಬಂದಶಿಷ್ಯನನಿಲವನರಿದುವೀರ
ನೊಡೆಯ। ರಂದುಗುರು ವೆಂಬಭಾವವನುಳಿದುಬಳಿಕಳಾ। ನಂದದಿಂ
ಪ್ರೌಢವಾದ್ಯಾದಿಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥ ಭಂ
ಬಂದೆಸವವುಣವುಂಟಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ। ತಂದುಬಿಜಯಂಗೈಸಿಪುಷ್ಪಕ
ಪೋಗೆನಲ। ವಿಂದಮೂರೆದೆಯಲ್ಲಿವುಲವಣಿಟ್ಟಲ್ಲಿರ್ದ ನಾರಿಯೊಡನೆ
ತೆಂಬನು॥೧೦॥ ತರುಣಿಕೇಳೀವುಲಕ್ಕೊಳಗೊದೊಡಿಸ್ಲಸುಖ । ವಿ
ರಲಿನಿಮ್ಮೊಡೆಯರಲ್ಲದೊಡವ್ಮಕೂಡೀಗ । ಬರಲಿಯೆನುತುಸು
ತಂಪೋಗವೀರಂಗೊಡೆಯರೈತಂದುಕೇಳೆನಿಮ್ಮ॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯನ
ಕಾಣೆವೀವುಲಕ್ಕೊಳಗಾದೊ । ಡಿರಲಯಲ್ಲದೆಬರಲಿಯೆಂದುಸು
ಪೋದನೆನೆ । ಹರಹರಾಯೆಂದೆಲ್ಲವಂಬಿಟ್ಟುಬಳಿಕಾತನಡಿವಿಡಿದ
ನಡೆಗೊಂಬನು॥೧೧॥ ಬರುತಲ್ಲಕಾಂಬನಾವುಳಿಗೆಕೂದಲುಸಿಕ್ಕ ।
ರವುಶಿವಯೋಗದಿಂದಿರಲೊಡನೆಬೇಗದಂ ॥ ಪರಿತಂದುತಲೆಯುಕ
ದಲಬಿಡಿಸೆಕಣ್ದೆರದುಕಂಡುಪಾವೀರನೀನು ॥ ಪರಿಸರಿಸಬಂದೆಯ
ಸಂಸಾರಬಂಧವುಂ। ನಿರುತವೇನಡೆಯೆಂದುತಾವೀರ್ವರೊಂದಾಗಿ।
ರುಷದಿಂದಿರದವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತರುವರೆಲರಾವುಕೇಳೆಂದನು ॥೧೨
ಬಂದಲ್ಲಿಹುಟ್ಟರಾವುತನವುನೆಯಂಗಣದೊ। ಳಂದುಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ

ಭಿಕ್ಷವುಂಬೇಡೆನಲು। ವಿಂದೆವು ನೆಯಾಕೆಭಸಿತವ ತಂದುವುಂದಿರಿಸಿತ
ನ್ನ ಕೈಕೊಂಬುದೆನಲು॥ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಾಕೆಯನಾಗಳಾವುನೆಯ।
ವುಂದೆಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತಿರಲವಳಿಗಂಡನೆಂ । ದೆಂಬನಾಹುಟ್ಟರಾವು ತ
ನ್ನೈದಿಬಂದವರಕಾಣುತತಿಕೋಪದಿಂದಂ॥೧೩॥ ಉಟ್ಟಿದಾಯುಧದಿಂ
ದಲೇರ್ವರಂತಿವಿಯೆತಟ್ಟುಟ್ಟಿಲಲಗಂಕೀಳಿಘಾಯುಂಗಳಿಲ್ಲದಿರ। ಲ್ಲಿ
ರಿಯೆನುತ್ತವಂನಡುಗುತಿರೆನಾಗಿದೇವಂಕಂಡುಕರುಣದಿಂದಂ ॥ ಬೆ
ಟ್ಟಕಬೇಡಲಮೊನೀನೊಂದುಭಿಕ್ಷವನಿತ್ತೆ । ವೆಟ್ಟಿಯಿವಳೊಂದುಭಿಕ್ಷ
ವನಿತ್ತಳಿವರೊಳಗ । ಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿಲ್ಲೆವುಗಸೀನಂಜಲೇತಕೆಲಿಹು
ಟ್ಟನೀಂಕೇಳೆಂಬನು॥೧೪॥ ಹರುಷದಿಂದವನೈದಿಪಾಡದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ।
ವಿರಚಿಸಿದೊಡೆಲ್ಲವಂಕೇಳ್ದು ಬೇಗದೊಳಿವರ। ಕರಸಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದೆರಗಿಗುರುಬಸವೇಶನರವುನೆಗಳೆಂಹಲಾತ ॥ ಪರವುಸಂತೋಷ
ದಿಂಲಿಂಗಪೂಜೆಯುವಾಡು । ತಿರೆನೋಡುತುಪಕರಣಿಗಳಿಸುಟು
ದಂಡಿಗಯು । ನಿರದಿನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆಗುರುಬಸವನಾನಾಗಿದೇವರೊಡ
ನಿಂತೆಂಬನು॥೧೫॥ವಿಭವಮಾಡಿತ್ತುದಂಡಿಗನಿಮ್ಮನೆನೆನಿನ್ನ । ಜಾನ
ವೆಲ್ಲಿತ್ತುಲಿಂಗಪಬಿಟ್ಟುಬಯಲಸಂ । ಧಾನವಲ್ಲದನರ್ಪಿತಾವಧಾನ
ವನರಿಯೆಂಕೇಳೆನುತ್ತೈಕ್ಯಪದವಂ॥ಸ್ವಾನುಭಾವದೊಳಿರುಪೆಗುರು
ಬಸವದೇವರನು। ಮಾನವಿಲ್ಲದೆನಾಗದೇವಂಗೆನಮಿಸಿಸುಂ। ಮಾನದಿಂ
ದಮವಿಕ್ತರಕೂಡಿತೋಟಕ್ಕೆಪೊರವಡುವರುಸ್ಥವದೊಳು॥೧೬॥ಸಿಂ
ಗಾರತೋಟಕ್ಕೆವಿರತರೆಲ್ಲಾಬಹೋಗಿ। ತೆಂಗಿನಮರನಮೇಗಳಿಳಿನೀ
ರ್ಗಳುಂತವ್ಮ। ಲಿಂಗಕರ್ಪಿತಮಾದವೆನುತವಂಕುರಿತುಕೊಳಿತೋ
ಟಗಂತಂದರಿಸಲು ॥ ಹಿಂಗದೆಲ್ಲರುಕುರಿತತಾಯಿಗಳುಮೊಡಲಂತೆ ।
ಕುಂಗಸವುತಿರ್ದವಾನಾಗಿದೇವರತಾಯ್ದು। ಳಿಂಗೆನೀರಿಲ್ಲಬಯಲಾಗಲ
ದನೋಡಿವೀರಂಣೊಡಯುಂತೆಂಬರು॥೧೭॥ ತೆಳಿದುಕೊಳಿನಮ್ಮಂ
ತೆಕಿಯೆಗಳಿಂತಿವಗತ್ತು । ಕೊಳಬೇಕರಲ್ಲದೊಡೆನಾಗಿದೇವರತರ
ದೊ। ಳುಳಿದಕಿಯೆಗಳನಿಂತುನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲದಿರಡಕೆಬಿಟ್ಟಕರುವಿ
ನಂತೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಬೇಡವೆಂದಾವಿರಕ್ತರಿಗಾಗಿ। ತಿಳುಪಿಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾ
ರ್ಗವುಂಕರುಣಿಂದರದೆ । ಬಳಿಕಲಾವೀರ್ವರೆತ್ರೀಗಿರಿಗೆಪೋಪರೆಲೆ
ರಾವೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೧೯॥ ಗುರುಕರಸ್ಥಲದವೀರಂಣೊಡೆಯರೀತ
ನ್ನ । ವರಶಿಷ್ಯನಾಗಿದೇವನಕೂಡೆನಾವೆನ್ನ । ನಿರವಯವನೈದ
ಬೇಕೆನಲಾಗವೋಹಿನೀಗಜವಿದ್ದಬಳಿಗೆಪೋಗು॥ ಸರವಿಗಳನೆಡೆಗಡೆ
ಗಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಗಜವ। ನಿರದೇರಿಗುರುವೆನೋಡೆಂದೊಡಾತನ್ನೋ

ವಿ। ಸರವಿಗಳಿಪರಿಪರಿಯಬಂಗಾರವಾಗಿಕಾಣಿಸುತಿವೆಕೊಳ್ಳೇಂದ
ನು ॥೧೯॥ ಎನೆಕೇಳಿನಾಗಿದೇವಂಗೆರುವೆನೀವಿನ್ನು ಜನಪನಿಂಪೂ
ಜೆಯುಂಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಕೆಲವು । ದಿನವಿದ್ದುಬಹುದೆಂದೊಡಾಗವೀರಂ
ಣೊಡೆಯರೆಲೆಮಗನೆನಂಬಿದೆನೆ॥ ಅನುಮಾನವೇಕೆನಾನೇಬಂದು
ನಿಮ್ಮನಾ। ಜನವರಿಯೆನಿಶವಯವನೈದಿಸುವೆನೆಂದಾಗ। ವಿನಯದಿಂ
ದವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುತಾಂನಿರವಯವನೈದುವಂಕೇಳೆಂದನು॥೨೦॥ ಇ
ನ್ನಾಲಿಸೈಸಿಗ್ಗದಾಮವೀರಂಣೊಡೆಯ। ರುನ್ನತಪಚಿಂತೆಯಿಂದಲ್ಲಿರ
ದೆಬೇಗದಿಂ। ಮುನ್ನತಾನಿರ್ದವಿದ್ಯಾನಗರಿಗೈತರಲುಪೌಡದೇವೆಂ
ದ್ರನರಿದು॥ ತನ್ನಮಗಳಂಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಲಾತತ್ವಸಂ। ಪನ್ನನಾನಾ
ಗಿದೇವಂಬರುವತನಕನಾ। ವಿನ್ನಿಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಗಲೆವೆಂದುಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ
ದಿರುತಿರ್ದರುತ್ಸವದೊಳು ॥೨೧॥ ಒಂದುದಿನವಾನೃಪತಿಯೊಡನೆ
ವೀರಂಣೊಡೆಯ। ರೊಂದಾಗಿಪಂಪಾನದೀತೀರಕೈತಂದು। ನಿಂದಿರಲು
ಮಾನ್ಯಲಿಗನೆಂದೆಂಬಪಕ್ಕಿಮಾನಂಕಟ್ಟಿಗಗನಕೊಯ್ದು॥ತಂದಪೆನೆನು
ತ್ತದಂಬಿಡೆಬೀಳ್ದುತರಿಮಗುಳಿ। ಬಂದದಂಪಿಡಿಯೆವೀರಂಣೊಡೆಯರ
ದಕಾಣು। ತಂದದಕೆಮೆಚ್ಚಿ ಪಟ್ಟಿಯುಕಡಗಮುಂಪಾಯ್ಕೆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ
ಬೀಳಿಕಂಡು॥೨೨॥ ಪಟ್ಟಿಯುದಕಡಗಮುಂಬಿಸುಟಿಯಾಕೆನಲದಕೆ ।
ಮೆಚ್ಚಿಯಾವಲ್ಲಿಯೆನೆಮತೆಳ್ತಂದುಕಡಗವನ। ದುಚ್ಚಿಮೊದಲಿಟ್ಟಬಳಿ
ಯಲಪಾಯ್ಕೆತೋರಿಸಿದೊಡವಸನತಿಪಿಂತೆಯಿಂದಂ ॥ ಹೆಚ್ಚಿನವು
ಕಡಗಂಗಳೆನೈಪತಿನೀನದೇಂ। ಹುಚ್ಚನೇಬೊಕ್ಕಸದೊಳಿವತರಿಸಿ
ನೋಡೆಂದೊ। ಡಿಚ್ಚರಿಯೆನುತಾತ್ತಗನೋಡಲಾಕಡಗಂಗಳಿರೈಪತಿಬಿ
ರಗಪ್ಪವು ॥೨೩॥ ಚನ್ನಾಗಿಚಂದ್ರಗಾವಿಯಹಸ್ತದವಮಾಡಿ। ತನ್ನ
ಗುರುವಿಂಗೊಂದುಹೊಳೆನರಸಿಂಗೊಂದು । ನನ್ನಿಯಿಂಕೊಡೆಕರಸ್ಥ
ಲದವೀರಂಣೊಡೆಯರರಸಿಯದನುಟ್ಟುಕೊಂಡು॥ ತನ್ನಪಿತನವಮ
ನೆಗೆಬರಲರಸನೋಡುತಾ । ಹೊನ್ನನಂಕವಸಿದೆಲ್ಲಿಯದೆಂದುಕೇಳೆ।
ಲವ । ನೆನ್ನದೇವರಿಗೊಂದರಾಯಂಗೊಂದನಾಂಕೊಟ್ಟೆನೆ ಂ
ತೆಂಬನು ॥೨೪॥ ನನ್ನೊಡೆಯಂನಿನ್ನದೇವರಿಗದೆಂತಿತ್ತೆ। ಚನ್ನಾಗಿ
ತಿಳುಪೆಂದೊಡೆಲಭೂವಿಪತಿಕೇಳ್ದು । ದೆನ್ನದೇವರದನವರಿಗಕೊ
ಟ್ಟೆನಲ್ಲನಾಂಪೆರರೊಡವೆಯಂಕೊಡುವನೆ ॥ ನಿಂನೊಡವೆನಿನ್ನಬೊ
ಕ್ಕಸದಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲಿದೆ। ನನ್ನಿಯೆನೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯತರಿಸಿನೋಡಿದೊಡರ
ಲು । ಹೊನ್ನಯ್ಯನೀನಸಗನಲ್ಲವೆನಲವನರಿದನೆನುತೆನಿರವಯ
ವಮಪ್ಪನು ॥೨೫॥ ಎಡಿಬಿಲ್ಲಶಾಂತದೇವರೆತನ್ನಲಿಂಗವುಂ । ತೊಡ

ಚಸಂಧಾನದಿಂದಿನೋಳ್ಪವರನೆಲ್ಲರಂ । ಪಿಡಿಯಪೋಗಲ್ಕೆವೆಂಬುಟ್ಟಿ
ನೆಂದಿರದೋಡುತಿರಲಾಗಲೊಂದುದಿವಸಂ॥ ಕಡುವೀಗದಿಂಕರಸ್ಥಲ
ದವೀರಂಗೊಡೆಯ,ರಿಡೆಗೆಬಂದಿಸವುತಿರಿಸಂಧಾನವಾಯಿತ್ತೆನ್ನ । ಬಿ
ಡದೆನೆವುದೆನಲಾತನೆನೆದು ಬಳಿಕಾಲಿಂಗದೊಡನೆ ನಿರವಯುಮಪ್ಪ
ನು ॥೨೬॥ ಪೇಳಲಿಂನೇಂಸಿಗ್ಧರಾಮಹೇಟಯಮರುಳಿ। ಕೋಳಿಗ
ಳಮೇಲಿನನ್ನಯಹೇಟಯುಂಬಿಟ್ಟು। ಕಾಳಿಗದಿನೆಲ್ಲವಂಗೆದ್ದುಕೊಂಡಿ
ರದೆತಾನೊಯ್ವುತಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ॥ಆಳೋಚನಂಗೈದು ತನ್ನೊ
ಳಗೆಚಿಂತೆಯಂ, ತಾಳಿವೀರಂಗೊಡ್ಡೆಯುರ್ಕೆತಂದುನೋಡಲಾ।ಕೋ
ಳಿಗಳನೆಲ್ಲವಂನಿರವಯವನೈದಿಸಲುಕಂಡೆನೆನೆಬಯಲಪ್ಪನು॥೨೭॥
ತಗರಕಾಳಿಗದಪಬುವಾತೆರದೊಳ್ಕೆದುವಂ । ಮಿಗೆಗೆಲ್ಲಗೂಳಿಯಂ
ಗಡಿಯಕಜ್ಜಾಯಗಳ । ತೆಗೆತೆಗೆದುಮೆಲ್ಲತಿರಲಿರದವರುಕೊಲ್ಲು
ತಿರೆಯಿಪರಿಯೊಳೊಂದುದಿವಸಂ ॥ ವರಗರಸ್ಥಲದವೀರಂಗೊಡೆಯ
ರಾಗಲ್ಕೈ, ತರುತಾತನಂಕಂಡುಕೊಲ್ಲಬೇಡೀತನೇ, ಪರಮಶಿವಯೋ
ಗಿಯೆನಲರಿದನೆಂದೆನುತಾಗಲರಿದೆನಿರವಯವಪ್ಪನು ॥೨೮॥ ಬಾಲ
ಲಿಂಗಣ್ಣನೊಲವಿಂದೆವೀರಂಗೊಡೆಯ । ರಾಲಯಕೆಬಂದುಬಿಕ್ಷವಬೇ
ಡೆಕಾಣುತಿವ । ಬಾಲನೆಂದೊಳಯಿಕ್ಕೆಕರಿಯಲ್ಕೈತಂದು ಮಂಚದ
ಮೇಲಪವಡಿಸಿರಲು ॥ ಲೀಲೆಯಿಂದಾತನಂಗೈಯ್ವಲಿಂಗವತೆಗದು,
ಮೇಲಿತಾವೆಲ್ಲರುಂಸವಿಸಿಬಳಿಕಾಗಲಾ । ಬಾಲಲಿಂಗಣ್ಣನಂಕರಿಯೆನ
ಲುಕರಿಯೆಸರಣವನುಳಿದುಡಿಂಬವಿರಲು ॥೨೯॥ ಕಂಡಾಗಲಾವಿಡ
ಕ್ಕರನೆಲ್ಲರಂಕೂಡಿ। ಕೊಂಡುವೀರಂಗೊಡೆಯರೇತಾವುಮೊದಲಿತೆ।
ಕೊಂಡಲಿಂಗವನಾತನಂಗೈಯ್ಯೊಳಿರಿಸೆ ಕಣ್ದೆರೆಯೆಲಾಲಿಂಗಣ್ಣನು॥
ಉಂಡುಪಲ್ಲೀಳಿಂದೊಡಾನುನಿಂಮೊಡನಾಗ, ಳುಂಡೆನೆನೆಕೇಳ್ದವೀ
ರಂಗೊಡೆಯರೆಂತುನೀ । ನುಂಡೆಯೆನೆಬಾಲಲಿಂಗಂಣನವರುಂಡೂ
ಟಗಳಕುರುಪ್ಪಗಳಪೇಳ್ದನು ॥೩೦॥ ಆನುಡಿಯಕೇಳ್ದವೀರಂಗೊ
ಡೆಯರಧಿಕಸಂ। ಮಾನಬಿಂದಾಗಲೇತಂಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂ। ಧಾನನೀ
ನಸುದೆಂದುಬಾಲಲಿಂಗಂಣನಂ ಪಿಡಿಪಿತ್ತಿಕೊಂಡುಕೂಡೆ॥ಸ್ವಾನುಭಾ
ವದೊಳೊಲೆದುಕೊಂಡಾಡುತಿರಲದಂ। ತಾನರಿದುನಾಗಿದೇವಂಬಳಿ
ಕ್ಕವರನನು । ಮಾನವಿಲ್ಲದೆನೋಡಿನಿರವಯವನೈದಿಸುವೆನೆಲರಾ
ಮಕೇಳೆಂದನು ॥೩೧॥ ಸಭವಿಯಂತನ್ನಕಾಲಂಸುತ್ತಿಕೊಂಡುಬಳಿ,
ಕರಲದಕೆಲಿಂಗವುಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಡೆಯಾಡು। ತಿರುತೊಂದುದಿನದಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರೆವೈಧರಾಯನದಕಂಡುತೆಗನೆ॥ಜರಣವಿಲ್ಲದೆಡಿಂ

ಬವಿರೆನೋಡಿಭೂಪನಾ । ಸರವಿಗಾಲಿಂಗವುಂಕಟ್ಟಿಸಲುಕೊಂಡಿರವು।
ತೆರಬಾರದಿವನರಿದನೆನುತೆನಿರವಯಮಪ್ಪನೆಲರಾಮಳಿಂದನ್ನ
॥೩೦॥ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂಬಶಿವಯೋಗಿಗುಹೆಯಲ್ಲಿ।ಬತ್ತಿದಶರೀರದಿಂ
ದಿರೆಸೃಷ್ಟಿತನೋಡುತ್ತ।ವೃತ್ತಳುಚಿನೀನೀತನಾವೊಸಲಾಪೆಯಾ
ಯೆಂದೊಡಾಪದ್ಮಾವತಿ॥ ಚಿತ್ತೈಸುಜೀಯನಾನೀತನಿಂಪುತ್ರನಂ।
ಪೆತ್ತುನಿನ್ನಯಬಳಿಗೆಕರತರುವೆನೆಂದೊಡನೆ । ಬಿತ್ತರದೊಳಿಂಯ
ತಿಯನೊಲಸಿಕೊಂಡೊರ್ವಮಗನಂಪಡೆವಳುತ್ಸವದೊಳು ॥೩೫॥
ಇದುತಲೊಂದಿನವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನತೇರ । ಪರುಸೆಗಂದಾಗಳಾಪ
ದ್ಮಾವತೀತನ್ನ।ಪುರುಷನಂಕೂಡಿಕೊಂಡ್ಯೆತಂದುಮಗನನಾತನಕೈ
ಗೆಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ॥ಧರಣಿಪತಿನೋಡೀತಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂದು।ಕರವೆತ್ತಿ
ತೋರಲವರರಿದರಿಲ್ಲಿಂತುನಾ । ವಿರಬಾರದೆನುತಲಾಶಿಶುವ ಮೇಲ
ಕೆಹಾಯ್ತತಾನೊಡನೆಬಯಲಪ್ಪನು ॥೩೬॥ ಪರಮಗುರುಬಸಪೇ
ಶನಧಿಕತರವಾದದಿಂ। ವಿರದೆಶಾರದೆಯುಪೀಠವನೇರಿಗೆಲವಿನಿಂ । ಮು
ರಳಿಬಂದಾಪ್ರೌಢನರಮನೆಯೊಳಿರಲೂರ್ವ ಯೋಗಿಖೇಚರಗ
ಮನದಿಂ॥ ಇರಲರಸನತಿಚೋದ್ಯದಿಂನೋಡುತಿರಲರಿದು। ಗುರುಬ
ಸವನವನಿಗಿಂಮೇಲಕ್ಕೆಪೋಗಿಖೇ, ಚರದಲ್ಲಿಸಕಲರಾಗಂಗಳಂಪಾಡಿ
ಬಳಿಕಿರದೆನಿರವಯವಪ್ಪನು ॥೩೪॥ ಆಲಿಸಿನ್ನೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನಿ
ರ್ವಾಣ। ಬೋಳೇಶನತಿಪವಾಡಂಗಳಂಮೆರವುತಿರು। ತಾಲದಮರ
ದಬಿಳಲಪಿಡಿಕೊಂಡುಶಿವಯೋಗನಿಜಸಮಾಧಿಯಲಿನಿಂದು ॥ ಲೀಲ
ಯಿಂದಿರಲಾಗಲಲ್ಲಿರ್ಪಭಕ್ತಜನ । ಜಾಲಮಾತಂತಿರ್ದನೆಂದು ತೆ ೇ
ಯಲ್ಕಿರದೆ । ಪೇಳಲೇನವರಕೈಯೊಳಿಗೆನಿರವಯಮಪ್ಪನೆಲ್ಲರುಂ
ಚೋದ್ಯವೆನಲು ॥೩೭॥ ಮರುಳೆನಂದದೆಮುಕ್ಕಳೊಡನೆಪರಪಟ್ಟಿ
ತಾ। ನಿರದಾಡುತಿರಲರಸನೈತರುತನೋಡೀತ। ಪರಮಶಿವಯೋ
ಗಿಯಜನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿಕರಿಯೆಂದೊಡಿವನರಿವನೆನುತ॥ಇರದಾಗಬು
ಯಲಪ್ಪನಾತನೆಂದಲಾಗಿಪೆ। ಪರಿಯಲತಿಮರುಳರಂದದೊಳಿಪ್ಪ
ನಂರೊಂದು। ವಿರತರೆಲ್ಲರುನಿರಾಕಾರವುಂತಳೆವರೆಲೆರಾಮೇಶಕೇ
ಳೆಂದನು॥೩೮॥ಎಲೆರಾಮಕೇಳಿನ್ನುಸಕಲಾಗಮುಂಗಳಿಗೆ । ನೆಲೆಯೆ
ನಿಸಿಪ್ರೌಢನಿಂಪೂಜೆಯಂಕೊಂಡುಷ್ಟ, ಟ್ಯೈಲಮಾರ್ಗವುಂಸಕಲಶಿ
ವಭಕ್ತಸಂತತಿಗೆಕರತಳಾಮಳಕವಾಗಿ ॥ ತಿಳುವೋಲನುಭವಸೂ ೈ
ವಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ । ಗೆಲವಿನಿಂಪೇಳ್ದನಿಜಶಿವಸಮಾಧಿಯಲಿಮಿಗೆ।
ನಲವಿನಿಂದಲ್ಲಿನುಗ್ಗೆಯು ಮಾಯುದೇವಪಬುವ ರನಿರದೆನುಕ್ತಜಪ

ಸು॥೩೪॥ಎಲೆರಾಮಕೇಳ್ವುದಾಪ್ರೌಢದೇವೇಂದ್ರನಿರು। ತಳಿವನವ
ನಶದೆಂವಿರೂಪಾಕ್ಷರಾಯನಂ। ದಿಳಿಯನಾಳುತ್ತಮಿರಲವನನೆಬ್ಬಟ್ಟಿ
ನಲಸಣರಾಯನಾನಗರಿಯಂ॥ಗೆಲವಿನಿಂತೆಗದುಕೊಳಿಲವನಸು ತನಾ
ಗಭೂ। ತಳಿವನೊಲಿದಾಳ್ವನೈವತ್ತೊಂದುವರುಷವುದ। ತಿಳಿವುದಾ
ಪಟ್ಟಕಚ್ಯುತನೆಕದೆಬಳಿಕಲವರಳಿಯಂದಿರೊಳಿದಾಳ್ವರು ॥೩೯॥
ಆ ಸಾವಪ್ರೌಢರಾಯುಂಸೋದರಕೆಲದಿನದ। ಮೇಲಿರದನಾಚಾರವೇ
ಪೆಟ್ಟಿಧರೆಯೊಳಗೆ। ಮೇಲಾರವೀರಶೈವಾಚಾರವಡಗಿಪರವಾದಿಗಳೆ
ಘನವಾಗಲು ॥ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆದಿನಾರದನಾಗಪರಮೇಶ। ನೋಲಗಂ
ಗೊಟ್ಟಪ್ಪಸಮಯದೊಳುಕಂಡುಸ। ಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೆರಗಿಮಗುಳಿದ್ದು
ಬಿನ್ನವಿಸುವಂಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ॥೪೦॥ ಮಾರಾರಿಚಿತ್ತೈಸು
ಪಿಂತೆಧರೆಯೊಳಗನಾ। ಚಾರವೇಪೆಟ್ಟಿತೆನೆಂದಿನೊದಲಾದದಂ। ವೀ
ರಶೈವಾಚಾರಮುಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯುದೆಂದುಕಳುಹಿನಿರಿಕೂಡೆನೀವು॥ ಓರಂ
ತೆರಾಕ್ಷಸನ್ವೇತಾಂಬತಂಗದೇ। ಳ್ಕೊರುಯೆಪ್ಪತ್ತುವರುಷಮುಮು
ವನವಸಂತತಿಯ। ಧಾರುಣಿಯನಾಳೆಂದುಕಳುಹಿದಿರಿಕಳುಹಲಾಬ
ಸವಾದಿಶರಣರೆಲ್ಲ॥೪೧॥ ಹರನೆಚಿತ್ತೈಪುದೇಳ್ನೂರುಮೇಲಪ್ಪತ್ತು।
ವರುಷಪರಿಯಂತರಂಬರಲೊಲ್ಲೆಂದವರು। ನಿರವಯವನೈದಿದರು
ಧರೆಯೊಳಗವೊದಲಂತನಾಚಾರವೇಪೆಚ್ಚಲು॥ಸುರಪನನಿಮಿತ್ತದಿಂ
ದಿಳೆಯೊಳಗನೂರೊಂದು। ವರಗಣೇಶ್ವರರುದಿಸಿಹುಂಗವುನ್ಮಲವಾಂ
ತು। ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಿಸಿಬಳಿಕವರಿರದೆನಿರವಯವನೈದಲೀ
ಗ ॥೪೩॥ ಧರೆಯೊಳಗೆವೀರಶೈವಾಚಾರವಡಗಿತ್ತು । ಕರುಣದಿಂನೀ
ಪೆಚಿತ್ತೈಸಿಷಟ್ಸ್ಥಲವನು । ದ್ಧರಿಸೆಂದುನಾರದಂಬಿನ್ನವಿಸಲೀಗಂನಿ
ರಂಜನಗಣೇಶನೊಡನೆ ವರಗಣೇಶ್ವರರನೇಕೋದ್ಭವಂಕೂಡಿಕೊಂ।
ಡಿರದೆಭೂಮಿಯೊಳುದಿಸಿಹುಂಗವನ್ಮಲವಾಂತು। ಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವ
ನುದ್ಧರಿಸೆಂದುಕಳುಹಲವರೊಡಗೂಡಿಭೂಮಿಗಿಳಿದು ॥೪೪॥ ಪರ
ಮಗೋಸಲಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನಸಸ್ತ । ಸರಸಿರುಹದಿಂದಾನಿರಂಜ
ನಗಣೇಶ್ವರಂ । ಹರುಷದಿಂದೊಗೆದುಸದ್ಗೋಶನಾಮವನಾಂತುಕಗ್ಗೆರೆ
ಯತೋಟಕೈದಿ॥ ಇರೆನಂಬಿಯಣ್ಣನೆಂಬೂತನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂಶರಣೆಂ
ದುಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡೀಗ। ಅರುಗಿಎಂದಾನೆಕರಕೊಂಡುಪೋ
ದಪೆಸಂದುಕಗ್ಗೆರೆಗಪೋಗಲಾಗ॥೪೫॥ಜಗಳೆದಿಂದೂರೊಡದುಪೋಗಕೆ
ಲವಸಸಕ್ತಿ। ಮಗುಳಿಬಪ್ಪನ್ನೆಗಂತೋಂಟದೊಳಗೇನುವದ। ಬಗೆಯ
ದೆಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದೆಪರವಶವನೈದಿರೆಗೆದಲೆಹುತ್ತವಿಕ್ಕೆ ॥ ಜಗವೆಲ್ಲವ

ತಿಜೋದ್ಯದಿಂನೋಡಿಕುತ್ತಮುಂ। ಬಗೆದುಕಂಡಗತೋಂಟದಸಿದ್ಧ
ಲಿಂಗನೆಂ। ಗಣತತಮಪಾಪುರುಷನೆಂದುಪೂಜಿಸುವರೆಲಸಿದ್ಧರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥೪೫॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನಾನಾಪವಾಡವುಂಪೊರವುತ್ತರ।ಲಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಗಣನಾಥರುದಿಸಿಚರರೂಪಿನಿಂ । ದಲ್ಲಲ್ಲಿಪೂಜೆಗೊಳುತ್ತೈದಿತೋಂಟ
ದಯತಿಯಸಾರಲತಿಪೀತಿಯಿಂದಂ ॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆತೋಂಟದಾರ್ಯ
ನಾವಿರತರೊಳು । ಬಲ್ಲಬಲ್ಲರೊಳುತತಾತ್ಪನುಭಾವಂಗಳಿಂ।ಸೋಲ್ಲ
ಸೊಲ್ಲಿಗೆಪರಮಷಟ್ಸ್ಥಲವನುಸುರೊರಾವಿರತರಾರಾರೆಂದೆನೆ॥೪೬॥
ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂಕಂಬಳಿಯದೇವರಾ। ಸಿದ್ಧನಂಜೇಶ್ವರಂಚನ್ನದೇ
ವರುದೊಡ್ಡ। ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂಕಂಕಣದದೇವರಾಂಲಂಬಕರ್ಣದದೇ
ವರು॥ಸಿದ್ಧವುಮ್ಲೇಶ್ವರಂಗುಮ್ಮಳಾಪುರವರದ।ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂಯೆಂ.
ಡತೊರೆಯಪುರದಗುರು । ಸಿದ್ಧವೀರಂನೊಡೆಯರೆಸವಘನಲಿಂಗದೇ
ವರುಜಿಕ್ಕವುಮ್ಲೇಶನು ॥೪೭॥ ಮರುಳೆಸಿದ್ದೇಶ್ವರಂಚಂದ್ರಶೇಖರನೆ.
ಸವ । ಸುರಗಿಯಾರ್ಯರ್ಂಶಾಂತವುಮ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ। ರಿರದೆಬೆಡ
ಗಿನಪರ್ವತೇಶ್ವರಂಪಟ್ಟಣದದೇವರಂದಾಜಗುನಿಯ ॥ ಮರುಳದೇ
ವರುಮಳೆಯುದೇವರುಂಬತ್ತಲೆಯ । ಕೆರುವದೇವರುಸಂಪಗೆಯರಾ
ಚವಟ್ಟಿದೇ। ವರುಸಪ್ಪಿಯಾರ್ಯರ್ನುಪ್ಪಿನಹಳ್ಳಿಯಾರ್ಯರ್ಸೊಪ್ಪವ
ಶೀಲವಂತಾರ್ಯನು ॥೪೯॥ ಎಸವಕೊಡಗಿಯುಹಳ್ಳಿಯಾರ್ಯನಾಜೋಳಿ
ಯಾ । ಬಸವೇಶ್ವರಂರಾಚವಟ್ಟಿಕೊರಿಯಸಿದ್ಧ।ಬಸವೇಶ್ವರಂಹುರ
ಣ್ಯಾರ್ಯನಾಶಿವಪೂಜೆಯಾರ್ಯನೆಂದೆನಿಪಜೋಳ॥ಬಸವೇಶನಂ
ದುಕಿತ್ತಾನರಬನಿಂದುರಾ । ಜಿಸುವಚನ್ನಮಲ್ಲೇಶ್ವರಾದಿಪರಿಪರಿ
ಯಲ್ಲಿ। ಪೆಸರೊಡೆದವಿರತರೇಳ್ನೂರ್ವರಾ ತೋಂಟದಯತೀಶನಂ
ಕೂಡಿರ್ಪರು॥೪೯॥ಇಂತಿವರುಮೊದಲಾದವಿರತರೇಳ್ನೂರ್ವರುಂಸಂ
ತತಂಗೂಡಿಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗವುಂಧರೆಯೊ। ಳಂತರಿಸದಂತೆನೆಲೆಗೊ
ಳಿಸುತ್ತೆಪೂಜೆಗೊಳುತಿರದೆನಿಜಮುಕ್ತರಹರು॥ಸಂತಸದಿಹುಚ್ಚನಂ
ಜೇಶ್ವರಂಬಳಿಕವರ।ಪಿಂತೆಬಲುಹುಚ್ಚವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಿರಿಗಿರಿ।ಪ್ರಾಂತ
ದೊಳಗಿರ್ಪಮೋಹನಿಯಗಜವುಂಪತ್ತಿನೋಡೆನಿರವಯವುಪ್ಪರು॥
ಮಾದಾಪುರದಮರುಳದೇವರೆಂಬವರ್ಧಿಕ । ಮಾದಬಿಂಸತ್ತಪರಣಿಂಗ
ಳಂಪಡೆದುಸ।ನ್ಮೋದದಿಂಬಿತ್ತಿದರುದಿಂಗಳಿಗೆ ತೆಂಗುಮೊದಲಾದಫ
ಲಗಳನೆಪಡೆವರ॥ ಮೇದಿನಿಗಪೊಸತೆನಿಸಿಹೊನ್ನವಳ್ಳಿಯಲಿರುತನಾ
ದಿಸಿದ್ಧರದೇವಸಿದ್ಧವೀರೇಶಂವಿ । ನೋದದಿಂನಾನಾಪವಾಡಂಗಳಂ
ಮೆರೆದುಬಳಿಕನಿಜಮುಕ್ತರಹರು॥೫೦॥ ನಿಡುಮಾಮಡಿಯಕರಿಯ

ಬಸವೇಶನೈತರುತ । ನುಡಿದುತೆಂಗಿನವುರನಭಿಕ್ಷವುಂಚೇಡಲತಿ॥
ಕಡುಬಾಗಿನಿಂದುಘಗಳೆನೀಡಿ ಬಳಿಕಲಾವುರನುವೊದಲಂತೆನೆವು
ದು॥ ಬಿಡದೆಸುವ್ರತದಕರಡೆಯುಪಾಲದೇವರಂ। ದೊಡನೆಸರವೆಯು
ಸಿದ್ಧರಾವೇಶನಾದಿಯಾ । ದೊಡೆಯರುಗಳುವಿಸಿನಾನಾಪವಾಡಂ
ಗಳಂಮೆರೆದುನಿಜವುಕ್ತರಹರು ॥೫೨॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
ಲಬ್ರಹ್ಮಸ। ಚಾರುಚರಮೂರ್ತಿಯತಿಕುಲತಿಲಕನೆಂದೆನಿಪ। ಕೋ
ರಾನ್ನದಾರ್ಯನಡೆವಿಡದೆಘನಚರಕೆವೈಪ್ಪಟ್ಟನ್ನವುಂನೀಡಿಸುವನು॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಸೆವುತಿಹಬುಕ್ಕಸಾಗರದಘನ ಚಾರಿತ್ರವುಹವುನಾ
ಕರೆಯಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ । ವಾರಿಯಿಂಬಂದಜಂಗವುಕೆ ವೈಪ್ಪಟ್ಟನ್ನವುಂ
ನೀಡಿಸುವವುದದೊಳು ॥೫೩॥ ನಾರಕಂಥೆಯದೇವರಿಸವಚೆಂಗ
ಡಹಳ್ಳಿ ವೀರಪ್ಪನಲ್ಲಿವಾವಿನಹಳ್ಳಿವುಲ್ಲಪ್ಪ । ನೋರಂತೆಗಾವುದಾ
ಸಂಗವೇಶಂಗುವ್ಮಳಾಪುರದೊಳಿಹಜಂಗುಳಿ॥ ವೀರಪ್ಪನುಂಪ್ರಸಾ
ದಿದೇವರಮುಖ್ಯ । ಚಾರುಚರವೂರ್ತಿಗಳಿಬಂದಜಂಗವುಕೆರದೆ।
ವಾರಿಯಿಂದಾಸೋಹವುವ್ಮಾಳ್ಪರೆಲೆಸಿದ್ಧರಾವೇಶಕೇಳೆಂದನು॥
ಪರವುಜಂಗವುಕೆನ್ನುದಾಸೋಹವುಂವುಾಳ್ಪ। ಧೊರೆಗಳೆಂಪೇಳ್ವಿ
ನಾನಂಜರಾಯಂವುಂದೆ । ನಿರುತವಿಂಕೆಂಚಸೋವುಂಣನಾಯಕ
ಯಳಿಂದೂರರಸುಚನ್ನೊಡೆಯರು ॥ ಬರಗಿಯಾದೇವಿನಾಯಕನು
ಖುಕ್ತಂಣೊಡೆಯ। ನಿರದಲ್ಲಿಸಿದ್ಧವುಲಿನಾಯಕಂವುತ್ತೆಶಿವ, ಕರಣ
ನಾಸಂಕಂಣನಾಯಕಂಜುಂಬೂರದಾನಿಪಾಸದಧೊರೆಗಳು॥೫೫॥ ಕೇ
ತಸಾಗರದಬಿಕ್ಕಣ್ಣಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿವಿ। ಖ್ಯಾತಿಬಿಜ್ಜಾವರದಪಬುವೆಬಿಕ್ಕ
ಣಗೌತ । ಸಾತಶೆಯವಿಂದೆಸುಕುಟೂರತವುಕ್ಕಂಣಗೌಡನೆಸೆವತ
ಗಡೂರಪಬುವು॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂತಳೆಕಾಡಚಂಗ್ರಶೇಖರನುರವ । ದಾ
ತನಾಭೋಗವಾಡಿಯಲಿಂಗರಾಯನತಿ। ಭೂತಹಿತನುಡುವಂಕನಾ
ಡಪಬುವೊದಲಾಗಿದಾಸೋಹವುಂವುಾಳ್ಪರು ॥೫೬॥ ಜಂಗವುಕೆ
ಬಿಡದೆದಾಸೋಹವುಂವುಾಳ್ಪನಿಜ। ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಸವಸೋಲೂರಬ
ಸವಪ್ಪನಾ। ಸಂಗಯ್ಯಸುವ್ಮಹಂತಯ್ಯನುಂಸಂಡಿಗೆಯ ಸಿದ್ದಪ್ಪನಿ
ರದೆವುದ್ದುಗಂಗಪ್ಪನುಂದೂರಕೆರೆಯುದಾಸೋಹದಾ। ಲಿಂಗಪ್ಪನಲ್ಲಿ
ವುಲ್ಲಪ್ಪನಾಕಾಬಣದ। ಬಿಂಗಿಗಂಗಾಧರಂಕಳಲಿಯಾವೀರಪ್ಪನೆನೆವ
ಧೂಳಿಂಭಕ್ತನು॥೫೭॥ ಪೊಸಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನಾಗಪ್ಪನುಂನರೆದಾತ। ಬಸವ
ಪ್ಪನುವ್ಮೊಳಗಯ್ಯನುಂಬಿಡದೆರಾ। ಜಿಸುವಜಾಣಾವರದಸಿದ್ದಪ್ಪ
ನುಂಶೀಲವಂತಸಿರಿಯಾಳಯ್ಯನು ॥ ಜಸವಡದಹೋಳಿನಾಸಿದ್ದಪ್ಪ

ನುಂಮತ್ತೆ, ಹೊಸತೆನಿಪಿದುರ್ಗದಾಕಲ್ಲಪ್ಪನುಂವಿರತೆ, ಬಸವಪ್ಪನುಂ
ತೈಲದಲ್ಲಿನೆರುಳಿಪ್ಪನುಂವಾನಂಗಿಶಿಖರಪ್ಪನು॥ ೫೯॥ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆ
ಯಪೆಬುವರಂಬಿಯಲಪಬುವರಂ। ನೆಟ್ಟನಾಕಳಲಿಯಾಕಂಚಿದೇವೆ
ರ್ಮಡಾ। ದಿಟ್ಟಕಾನಾಪುರದಮರುಳಿಸಿದ್ದೇಶನುಪ್ಪಲಗುಡಿಯ ಸಂ
ಗವೇಶಂ॥ಕೊಟ್ಟೂರಬಸವೆಲಿಂಗೇಶನಾನೆಯಗೊಂದಿ, ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಸಹು
ಚ್ಚಿದೇವರಾಬೆಳಿಗಾವಿ। ಪಟಣದೊಳಿಹಹುಚ್ಚಸಿದ್ದರಾಮೇಶನಿರವ
ಧಿಕಮಹಿಮೆಯಪುರುಷರು॥ ೫೯॥ ನರಸಿಂಹಸಂಶದಳಿಯರುಮೂವೆ
ರುಂಸೋಗಿ। ತುರುಕರೊಳುಕಾದಿವಡಿಯಲ್ಕಪಿರಿಯವನೆತಲೆ। ನಿ
ರುತವಿಂಕಾಸಿಯೊಳುಪ್ರಾಜೆಗೊಂಬುದುಬಳಿಕ್ಕಳಿದವಿನೆತೆನ್ಮಪು
ರದಿ॥ ಇತದೋಡಿಸೋಗಲಾಪಟ್ಟಣಕೆಬೀಗದಿಂ। ತುರುಕರ್ಕೈತಂದು
ನೆರೆಗಳಪಿಡಿದುಸೂರಾಡಿ। ಭರದಿಂದೆಸಕಲರಂಸಂಹರಿಪರೆಲಿಸಿದ್ದರಾ
ಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೬೦॥ ಎಲಿಸಿದ್ದರಾಮೇಶಕೇಳಿಂನುಹಂಪೆಯಾ।
ನೆಲೆನೆಲೆಯಗೋಪುರವೆನಳಿದುಮಾತಂಗದಿಂ । ದಳುಕದಾವೀರೇಶ
ನಂಕಿತ್ತುವಿಷ್ಣುನೊದಲಾದಪತಿಮೆಗಳೆನೊಡೆದು ॥ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಸಕಲ
ವಂಸಂಹರಿಸಿಕಲದಿನಂ । ಕಳಿದುಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದೆಸಂತಸವಿತಂತಂಮ್ಮ।
ನೆಲೆಗಳಿಗೆಪೋಗಲಾ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೇನೆಂಬಿ ನದ್ಭುತವ
ನು॥೬೧॥ಪಟ್ಟಣಂಕಟ್ಟುತದ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿಲ್ಲಿಯುಂ । ಸಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ
ಗಳಾಗಿದೇಶದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ । ನೆಟ್ಟಸುಪ್ರಜೆಗಳಂಕಟ್ಟಕೊಂಡುಳ್ಳಧನ
ಮಂ ಕೊಂಡುಬಾಧಿಸುವತು ॥ ನೆಟ್ಟನೆಸುಜಂಗಮಂಭಕ್ತರಾಚಾರ
ಮಂ। ಬಿಟ್ಟುಮನಬಂದಂತೆತಮತಮಗೆಭೂಮಿಯೊಳು । ಕೆಟ್ಟುಧ
ರ್ಮವನುವರ್ಜಿಸುವರೆಲಿಸಿದ್ದರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದನು ॥೬೨॥
ಎಲೆರಾಮುಕೇ ಳಿನ್ನುದುರ್ಗಿವಾರಿಯರೆಭೂ । ತಳದಲ್ಲಿನರಬೀಂ
ಟಿಯಾಡುವರುಮತ್ತವರೊ । ಳುಳಿವರವರಲಿಕುಲಕ್ಕೊಬ್ಬೊಬ್ಬ
ಸತ್ಯರೇಮಿಕ್ಕವರುಲಯವಪ್ಪರು ॥ ಅಳಿದಳಿಯನನುಜನಂದುಳಿ
ದೋಡಿಸೋಗಿದುರ್ । ಬಳಿಕತುರುಕರೊಪ್ಪೀಗೆತಾನಾಗಲಂದುತಂ।
ಮಿಳಿಯನೊಲಿದಾಳ್ವನಾದೇಶದೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಗಳಾಗಿರ್ಪ
ವು॥೬೩॥ಎಲೆಸಿದ್ದರಾಮೇಶ ಕೇಳ್ವುದೊಲವಿಂವಮುಂದೆ । ಕಲಿಯು
ಗದನಾಲ್ಕನಾವಿರದಾರುನೂರರಿಂ । ಬಳಿಕಲಂಬತ್ತುಮೂರನೆಯ
ಸ್ವಭಾನುಸಂವತ್ಸರದಮಾಘಬಹುಳ॥ಸಲಿಚತುರ್ದಶಿಸೋಮವಾ
ರದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು। ಗಳಿಗೆಯೊಳುಕಣ್ಣಾರ್ಟದೇಶಮಂತಾನಂದು। ತಳು
ವದೈದುವನಿರದೆವೀರವಸವಂತಭೂವಾಲನತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದೆ॥೬೪॥

ಎಸವಶಿವಭಕ್ತಚತ್ರಿಯರಲ್ಲಿಜನಿಸಿರಾ।ಜಸುವೆಂಣೆಕಾವೇರಿ ಮುಖ್ಯ
ದಲ್ಲಿರುತಿರ್ದ। ಬಸವನಾವಾಂಕಿತದಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದುವಂ ನಾವಾಗೆ
ಲಾಸ್ಥಲದೊಳು॥ ಜಸವಡೆದವಿಪ್ರಜಾತಿಯಲುದಿಸಿಪರಮಸಂ। ತಸ
ವಿಷ್ಟಸ್ಥಲವನುದ್ಧರಿಸುವೆವ್ರಬಳಿಕಲೀ । ಬಸವಂಣನಖಿಳಗಣಸಂ
ಕುಲಂಸಹಿತಲ್ಲಿಗೈತರುವನುತ್ಸವದೊಳು ॥೬೫॥ ಸರಸಿಂಹನಂಶದ
ಳಿಯರಸುತರುಪೆಟ್ಟಿಯಾ । ತುರುಕಾಣ್ಯಕೈದಿಬಿಡಿರಿಯಕೋಟಿ
ಯಂಕೆಡಪಿ । ಗುರುತಿನಿಂಮಿರವತುಳುರಸೆಗಳಂಮುರಿಡಾಗ ಕಾಸಿ
ಯಾಪರಿಯಂತದಂ ॥ ತುರುಕರಂಸಂಹರಿಸಲದಕೇಳ್ದುಡಿಳ್ಳಿಯಾ ।
ಸುರಿತಾಳಿನಿಳದಿತೆಲುಗರಮೇಲೆದಂಡೆತ್ತಿ। ತೆರಳುವಂರಾಮೇಶಪರಿ
ಯಂತರಂಸಿದ್ದರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು ॥೬೬॥ ಹದಿನೆಂಟುನೇಜಯ
ದಖಾನರುಂಸಹತಮ್ಮ । ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಕುದುರೆಯುಕೂಡಿ ಕೊಂ
ಡಾಗ। ಮುದದಿಂದಿಸಕಲದೇಶಂಗಳೆಂಸುಡುತೆನೇತುವೆ ಗೈಬಿಕೂಡೆ
ಮರಳಿ॥ ಕದಲುವಂಬೇಡರಿರದಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿಡಕೊಂದು । ಕುದುರೆಯಂತೆ
ಗೆತೆಗೆದುಕಟ್ಟುತಂಬಳಿಕಲಾ। ಸದಳವುಂಸುಲಿದುಸೂರಾಡಿ ಸಂಸ
ರಿಪರೆಲರಾಮೇಶಕೇಳೆಂದನು॥೬೭॥ಬಂದದಂಡಿನೊಳೆರ್ಧವಳಿಯ
ಲವರದಕಂಡು । ಹಿಂದವರನೆಲ್ಲರಂಸಂಹರಿಸುತಾಗಲ್ಕೆ। ತಂದುಪಾ
ಳೆಯವನಾನೆಯಗೊಂದಿಯಲ್ಲಿಳಿದುಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದೆ॥ಮುಂ
ದಿರ್ದಬಾಲಿಯಾಭಂಡಾರವುಂತೆಗಿಸಿ। ತಂದುತದ್ದನವರಾಸಿಯುಮಾ
ಡಿನನಗತನ। ಗೆಂದುತಮ್ಮಳುತಾವೆಕಡಿಡಾಡಿಮಡಿವರೆಲರಾಮೇ
ಶಕೇಳೆಂದನು ॥ ೬೮ ॥ ನರಸಿಂಹನವತಾರವಳಿವುದಾಕಾಲಕ್ಕೆ। ಪ
ರಮೇಶನಿತ್ತವರವಂಪಿಗೇಸರಿಯಾಗಿ । ತುರಕರುಂತಮ್ಮಳಗೆತಾವೆ
ಕಡಿದಾಡಿಹತಮಪ್ಪರಾಪಟ್ಟಣವನು॥ ಪರಿವಿಡಿಯೊಳೊದಗಿಕಟ್ಟಿಸಿ
ಬಳಿಕ್ಕಲ್ಲಿತಾ। ವಿರುತೆಪಟ್ಟವನಾಗಬೇಡರರುದಿಂಗಳತಿ । ಹರುಷದಿಂ
ದಾಳ್ವರೆಲರಾಮೇಶಕೇಳ್ದುದೊಪ್ಪಿತ್ತಲತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥೬೯॥
ಬಸವನಾವಾಂಕಿತದಪಟ್ಟಣದೊಳಾವೀರ । ವಸಂತಗಾಗಪಟ್ಟವಕ
ಟ್ಟಲಿರದೆರಾ । ಜಿಸುವವಿಜಯನಗರಿಗೈತಂದುಬಾಲಿಯಾಭಂಡಾರದಾ
ಧನವನು॥ ವಶವರ್ತಿಯಂಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಳಿಕಲ್ಲಿಸಂ । ಸಂತಸದಿ
ತಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುತಿರ್ದು। ಜಸವಡೆದಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವ
ನಾಗಕಟ್ಟಿಸುವರಧಿಕೋತ್ಸವದೊಳು ॥೭೦॥ ತರತರದಗಳುಕೋಂ
ಟೆಕೊತ್ತಳಗಳಾಳ್ವೀರಿ। ಪರಿಪರಿಯಬಂಣದಟ್ಟಳಿಕ್ಕೇತನಂಗಳಿಂ। ಸು
ರುಚಿರದಶಶಿ ಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳಗಡಣದಿನಗಣ್ಯ ಸೌಧಂಗಳಿಂದಂ॥ಥೊ

ರೆಧೊರೆಗಳಿರವುನೆಯಸಾಲ್ಗಳಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿರಿವಿಡಿಯಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯ
ರಗೃಹಗೃಹಂಗಳಿಂ । ಪುರಜನದಭವನಂಗಳಿಂವೇಶ್ಯಾಲಯದಪಂತಿ
ಯಿಂರಂಜಿಕುಂ॥೭೧॥ ಎಸವತಿಪುರಾಂತಕಾಲಯವಾದಿಗುಡಿಗಳಿಂ।
ಪೊಸತಾಗಿಕಟ್ಟಿಸುವರಧಿಕತರವಿಭವದಿಂ । ಬಸವಣ್ಣಮೊದಲಾದಸ
ಕಲಶರಣರವುನೆವುತಂಗಳಿಂಕಟ್ಟಿಸುವರು ॥ ಉಸುರಲೇನಂದಿನಿಂದ
ಧಿಕನಾನಾಚಿತ್ರ । ಕುಶಲದಿಂಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳಿಡೆವಿಡದೆ । ವಿ
ಸುನಿಗೆಲಸಂಗಳಿಂದಿಲ್ಲವಂಕಟ್ಟಿಸುವರೆಲರಾವುಕೇಳೆಂದನು॥೭೦॥ ಎ
ಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಕೇಳ್ವುದೀಪಟ್ಟಣವ । ನಲವಿನಿಂದೆಂದಿನಿಂವಿಗಿಲಾ
ಗಿಪೊಸಬಗೆಯ । ಚಲುವಿನಿಂಸಕಲಸಂಪದಸಕಲಶಿವಭಕ್ತಿಸಕಲಸು
ಕೃತಂಗಳಿಂಗೆ॥ ನೆಲೆಯಾಗಿರಾಜಿಸಲುವೀರವಸವಂತನತಿಗೆಲವಿನಿಂ
ದಾಗವಿದ್ಯಾನಗರಿಯಿಂದೆಬಂ । ದಳಿಯಬಿಜ್ಜಳರಾಯನರಮನೆಯೊ
ಳಿರುವನಂದಧಿಕತರವಿಭವದಿಂದೆ ॥೭೨॥ ಬಸವೇಶನಾಗಲೇಳ್ನುರೆ
ಪ್ಪತನುಜಗಣ। ವಿಸರಮುಂಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದುತಂತಮ್ಮ। ಮಿಸು
ಗುವರಮನೆಗಳಿಂಳಿಗೊಂದಿರ್ದರಾಗಲಾ ವೀರವಸವಂತರಾಯಂ॥
ಒಸೆದುನಮುಗಾಗಪ್ರಧಾನಿಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ। ಲೆಸವುತಿರ್ಪೆಮ್ಮರಾಜಾಲ
ಯಕೆಪೋಗಿಸಂ। ತಸದಿಂದಲಿಪ್ಪೆವೆಲೆಸಿದ್ಧರಾಮೇಶನೀಂಕೇಳೆಂದು
ನಿರವಿಸಿದನು॥೭೪॥ ಎಂದಿಂತುಚನ್ನಬಸವೇಶನಂದತಿಕರುಣ। ದಿಂದಾ
ಗಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂಗವೇಳ್ದನಿದು। ಮುಂದಣಾಗಾಂತರದಸುಟ್ಟನಿಂಸೊ
ನ್ನಲಾಪುರದೊಳಿಕ್ಕಳಿಸಲದೆ॥ ನಿಂದುನಿಜಸುಖಸವಾಧಿಯೊಳಿರೆ
ನೆಕೇಳ್ದುಸೊ । ನಂದದಿಂದೆರ್ದುಸೊಷ್ಟಾಂಗಪಣಮಿತನಾಗಿ । ಮುಂದಿ
ರ್ದಬಸವೇಶಮೊದಲಾದಶರಣರಿಗೆನಮಿಸಿದಂಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥೭೫॥
ಬಸವದಂಡಾಧೀಶಮೊದಲಾದಶರಣರಣ। ವಿಸರವಾಸಿದ್ಧರಾಮೇಶಂ
ಗೆನಮಿಸಿಸಂ । ತಸದಿಂದೆಬೀಳ್ಕೊಂಡುನೊನ್ನಲಾಪ್ರರಕ್ಕೆದಿಶಿವಸ
ಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದನು ॥ ಎಸವಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದೊಳೆಂದಾಚನ್ನ। ಬ
ಸವೇಶನುಂಬಸವದಂಡೇಶಮೊದಲಾದ । ಬಸವಡೆದಶರಣಸಂಖ್ಯಲ
ಮಾಗಿಶಿವತತ್ವಗೋಷ್ಠಿಯಿಂಸುಖಮಿರ್ದರು॥೭೬॥ ಶಾಲಿವಾಹನಶ
ಕದಸಾಸಿರಸ್ರದೈನೂರ । ಮೇಲದೇಳನೆಯತಾರಣಸುಸಂವತ್ಸರದ।
ಕಾಲದೊಳಗೆಸವಶಾವಣಬಸುಳದಶಮಿಯಾಗುರುವಾರಕತಿನಾಂಗ
ದಿಂ । ಪೇಳಿಮುಗಿಸಿದವಂಡಿತಾಗ್ರಣವಿರೂಪಾಕ್ಷ। ಲೀಲೆಯಿಂಚನ್ನ
ಬಸವೇಶಪುರಾಣಮಿದ। ನಾಲಿಸುವಶರಣರ್ಗೆಸಕಲಪದವಿಯನೀ
ವಚನ್ನಬಸವೇಶನೊಲಿದು॥೭೭॥ ಇದುಸಕಲವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರಸ

ದ್ವಿಮುಲಾಸ್ಯಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರನುರುಷಟ್ಪಲಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುದಧಿಪರ್ಧ
ನಸೋಮನೆನಿಪಗುರುಸಿದ್ಧವೀರೇಶ್ವರನಕರಜಾತನು ॥ ಸದಮಲ
ಜ್ಞಾನಿಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣಕೋವಿದನಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಂಡಿತಾರಾ
ಧ್ಯನತಿ । ಮುದದಿಪೇಳ್ದೀಚನ್ನಬಸವಪುರಾಣಸಕ್ಕದೆಯೊಳ್ಕಿದ
ನಯಸಂಧಿಯೇಕಾಂಡಂ ॥೨೮॥ ಇಂತೆಸನಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರಪುರಾಣಮುಂ।
ಸಂತಸಬಿರಿದೊಲ್ದಿರ್ದಸ್ಥಾನಾ। ಧ್ಯಂತಮುಂನಿಡದಿಪೇಳ್ದಗಿ
ಪಡಿಸಿದವರ್ಗಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಳ್ದೆಪ್ಪಲ್ಗೆ ॥ ಸಂತತಸಕಲಸುಖಮುಂಸಕಲ
ಭೋಗಮನ । ನಂತಸಂಭಾಗ್ಯಮುಂಕೊಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸುವನಾ। ಕಂತು
ಹರನಪರಾವತಾರನೆನಿಸುವಚನ್ನಬಸವೇಶನಳ್ಕರಿಂದಂ ॥೨೯॥

ಏಕನೆಯೇಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ೧೦ನೇಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೯೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ.

ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಶಿವಮಸ್ತು.